

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1903.

Former Editor: Manilal Gandhi—1918-1956.

No. 1—Vol. LVIII.

Friday, 8th January, 1960

REGISTERED AT THE G.P.O. AS A NEWSPAPER
Price: FOUR PENCE

Reactions To Boycott Threats: "Blacks Will Suffer Worst"

(By A Special Correspondent)

WHAT originally began as an academic speculation and was possibly regarded as being, at its worst, a petty irritation has now become a major issue and White South Africa has reacted sharply to it—the proposed boycott in England of South African manufactures and other produce. The general line taken is that the non-Europeans will themselves be the worst sufferers. All sorts of reasoning is being employed to show how the Black people in this country will suffer.

One of the first people to condemn the proposed boycott was the Leader of the South African Opposition, Sir de Villiers Graaf. He argued that the boycott was an interference in the domestic affairs of South Africa and that it would boomerang on the non-Europeans. It is the latter line that is the most popular argument against the boycott.

It is now clear out of the welter of arguments that the

boycott could develop into a serious restriction of the Union's economy. It is not the actual boycott in England that seems to be worrying the manufacturers of this country but what such a boycott could develop into.

Both Japan and India are now angling for the African market and the real danger for White South Africa lies not so much in whether the English will buy South African manufactures and produce but whether emerging Africa might not follow suit with India and Japan edging into the African market. The Union has considerable trade with the other African territories.

Even in a country where there is a strong European minority in power, for example Kenya, which could officially refuse to have any truck with a boycott of South Africa, nevertheless there is a great deal of potential danger. Organised trade unions, predominant-

African manufactures.

ly African and most certainly hostile to South African policies, could simply refuse to handle South

The considered view is that while the boycott in England may not be, in the final analysis, much it is what it could lead to that is really serious.

NEHRU ON HIS RELIGION

NEW DELHI.—Speaking here when he laid the foundation stone of "Gandhi Bhavan" in the campus of the Delhi University, the Prime Minister, Mr. Nehru, said that he did not belong to the "religious variety of human beings."

He explained: I have something of the spiritual in me but I am not moved by the things that move men of religion.

Mr. Nehru said that he was powerfully moved by

Gandhiji. "But again I speak not on the religious plane, on the plane of half-a-dozen prayers of every religion being recited to you. What impressed me was the man (Gandhi) and the work he did."

NEHRU WANTS LIBRARY IN SOUTH AFRICA

SPEAKING to the party of South African Indian teachers who are touring India, Pandit Nehru said that he was interested in the establishment of a library in South Africa to house Government of India publications. Such a library would serve a very useful purpose, he explained.

EISENHOWER TELLS INDIA

"WE BOTH BELIEVE..."

NEW DELHI.—"India and America believe in the dignity of an individual, in each one's right to live his life in his own way," President Eisenhower declared here in a farewell message broadcast over All-India Radio. Mr. Eisenhower continued: "We both believe in the equality of opportunity. We both believe in the right of minorities to have their opinions respected and protected. We both believe that all Governments should derive their just powers from the consent of the governed. We both believe in the rule of law in world affairs and in peaceful settlement of international disputes, be they great or small."

Indian Opinion

FRIDAY, 8TH JANUARY, 1960

Boycotting South African Goods

THE latest measure devised to bring into sharp focus the situation of the non-European people and their disabilities has been the organisation of a boycott in England against South African goods and manufactures. The proportions that a successful boycott could assume and the threat that it might hold out for South African economy have no doubt led to strictures on the proposal by the leader of the Opposition in South Africa and by Conservatives in England, who have always placed more store by sound business than by any democratic principles. The leader of the South African Opposition Party in Parliament, Sir de Villiers Graaf, went to great pains to point out that the non-Europeans would be both the first and the worst sufferers in any successfully organised boycott.

That is no doubt true but the non-European viewpoint on that possibility—not of the few people who are afraid of their comforts but of the 90 per cent of the non-Whites of the country—is that they cannot be any the worse. The African people have never enjoyed much of the benefits which their labour and their toil has produced. They are not unacquainted with downright starvation even in so prosperous a city as Durban and they might well say that, leave alone having to pull in their belts a bit, they have neither belts nor much round which to pull them. The Indians and the Coloureds are fast reaching the nadir of their hopes as the Group Areas Act proceeds to uproot them from homes for which generations have struggled to save and to build. They are faced with the prospect of having to lose nothing and having nothing to lose they can become the more devoted to the cause of liberty. It is an old truism that when one has no material possessions to sacrifice in the cause of freedom one is wholly willing to give up one's life.

The truth is that if anybody will suffer it will be those people who are directly benefiting from Anglo-Union trade. On the South African side it is the Europeans. That is patent. Increasing wealth in South Africa means a rising standard of living for the European people only—not of the entire population. So in any diminution of wealth it will be the Europeans who will be the first to be hit. The non-Europeans are accustomed to starving and living in hovels and shacks. They know what poverty is. In fact, having lived so long in poverty, they begin to believe that there is a God-imposed condition. Whatever then the merits or the demerits of the boycott this must be understood clearly that the non-Europeans will not really suffer. Only the area of their suffering will be increased. They have at all times suffered, as much in South Africa's prosperity as in its adversities.

(Continued in next column)

The Future Of Phoenix

By SUSHILA GANDHI

IN the last issue of the "Opinion", before we suspended publication for the holidays, I discussed at length in these columns the future of the Phoenix Settlement and the continued publication of the "Opinion." In view of the various difficulties facing us here on the Settlement in connection with the regular publication of this paper and keeping its finances solvent I was on the verge of giving up the unequal struggle which I have carried on since the death of my husband. I, however, hesitated to take any firm decision without giving expression to my sentiments in the matter and calling for the views of our supporters and of the people of South Africa, and particularly of the Indians to whom Phoenix and the "Opinion" should be vital parts of their lives. Since then there have been more developments and I am again taking into confidence all our readers and supporters.

The trustees of the Settlement met during the period when we had suspended publication and discussed the future of the Settlement and the "Opinion" and have been able to make arrangements to continue with the publication of the paper and the work of keeping the Settlement alive. There is, as yet nothing wholly definite but we are assured, at least that after nearly sixty years of publication, this journal will not be compelled to close down for lack of assistance on the editorial side. The problems on the financial side, however, have not altogether been solved but we believe and have faith that these, too, will be solved provided we have the support of the people of this country, and more particularly of those whom this journal and the Settlement have so conscientiously and consistently served for well over half-a-century.

Had Phoenix and the "Opinion" been ordinary commercial ventures it would have been only proper to put up the shutters as soon as they showed financial losses but neither Phoenix nor the "Opinion" are normal commercial ventures and so the conventional laws of business and finance cannot apply. Phoenix is an institution associated with the spiritual regeneration of one of the greatest figures the world has produced—Mahatma Gandhi. This was his first venture in group living under disciplined conditions and the springboard from which he launched the philosophy of Satyagraha. The "Opinion" was his handmaiden in the task and together these, the Settlement and the journal, were the germs of the freedom of India upon which we so proudly gaze today.

It is somewhat saddening, then, to reflect that while it was on this sacred soil that Gandhiji first lived and toiled, the people here seem to have forgotten him and his work. Against this India, to which he went from here having forged his peculiar weapons in the South African fires, is raising monuments to his sacred memory all over the continent. Elsewhere in this journal there is a report concerning the establishment of Gandhi Research Foundations to promote and facilitate the teachings of the Mahatma. We have a monument here and we are faced with the task of keeping it alive. In India they are erecting institutions to reverent and keep fresh the sacred memory. Elsewhere in the world, too, there is great interest in the political philosophy of Gandhiji and in his spiritual teachings. A great deal of study is being done in Gandhian Philosophy in different parts of the world. All these constitute

(Continued on next page)

(Continued from previous column)

The Indians remember vividly the manner in which they were retrenched from the Railways and other Governmental, Provincial and Municipal undertakings in the depression which stalked the country in the early thirties. They were sacked from their jobs to make way for the poor Whites. The cause of the restriction of South African economy was both external and internal—and it was the non-European who suffered with European South Africa not being particularly bothered by their condition. If anything, the tremendous surge of interest in the welfare of the non-European vis-à-vis the boycott is amusing. The non-Europeans have suffered, are suffering and will continue to suffer until their day dawns.

Comment On Man And Events

Lest We Be Guilty Of Intolerance

(By I. N. Dicus)

OVER the festive season Durban's morning newspaper organised a motor car driving competition and had working with it in the project the Road Safety Association and some motor traders. The competition was restricted to Europeans only and this fact brought directly upon the head of the paper concerned the wrath of the Youth Action Committee (Natal), a body consisting of the African National Congress Youth League (Natal) and the Natal Indian Youth Congress. The Action Committee was thoroughly annoyed with the action of the sponsors of the competition and immediately issued a strongly worded statement condemning what is called a Colour Bar Road Safety Competition and charged the sponsors with doing "a great disservice to the cause of racial harmony in South Africa."

One can appreciate the indignation of the youth at the colour bar but the reaction of the Youth Action Committee raises other and more profound questions—among them: Have we Non-Europeans not become unreasonably hypersensitive over the Colour Bar and to what extent is the issuing of statements on this subject a step to our own consciences? Perhaps I should elaborate on the latter. We feel strongly on the subject of the Colour Bar; we want to say something; we should like to do something but we have not detached ourselves from life sufficiently to plunge into sacrifice; nor have we reached the point of de-or-dis action and so we take refuge in words.

There are questions which we should give serious consideration to. Why should we object to the sponsors of the Road Safety Competition if they chose to limit their competition to Europeans. That is pre-eminently their business. No public funds are involved, nor call is made on the common coffers of the city or the country. If we feel slighted by their action then we should have nothing to do with them. We should take our custom elsewhere. Had the competition been organised out of the taxpayers' money and by the local authorities or the Government itself the objection would have been wholly justifiable but one

should concede the private individual and the private concern some privacy and exclusiveness in matters which they are prepared to pay out of their pockets.

After all as a private individual I should like to be left to my private devices in some matters. Whom I choose to admit into my house or keep company with are matters affecting me. If I do not desire the company of Europeans I do not think that should be forced on me. And the same applies to Indians, Africans and Coloureds—and to many of my relations. Is it not really so much a matter of personal preference rather than the operation of any diabolical measure of injustice?

There is enough requiring the attention of the Non-European people in this country. There is no need for wordy battle with private sponsors of competitions restricted to particular groups of people. The more practical approach would be to organise a similar competition open to everyone if one so desires. It is the easiest thing in the world to criticise what other people do. It is not so easy to get down to some practical work which requires energy and effort, and time and sacrifice.

It is time that the Non-European people learnt to distinguish between what is official and governmental and what is private and personal. The former belongs to the category of politics and public affairs; the latter to the category of morals. If I do not like to keep the company of Europeans then I should let be—that is my private business. But on the other hand I shall not tolerate any law, passed by the Government, to prevent all Non-Europeans from keeping the company of Europeans. I may be conservative in my habits and customs and might possibly find that I feel, in my private life, that inter-racial marriages are not desirable. That is my private affair but as soon as the Government passes a law prohibiting inter-racial marriages, then it is improper and incorrect for there may be large numbers of people who have more liberal views on the subject of inter-racial marriages. If there are Europeans who prefer to play their sports among themselves why should we deny to them their right to do so,

but we should certainly object to the Government passing a law preventing Europeans from dealing with Non-Europeans in sports for there may be—and there are many who are quite happy mixing with Non-Europeans.

The objection on the question of the colour bar should always be to official and legal restrictions being imposed on private prejudices. The elimination of private and personal prejudices falls within the purview of religion and morals, not politics. While claiming, therefore, things for ourselves we should always consider to what extent do we seek to transgress on the private rights of others. And this applies two ways—from the European to the Non-European and from the Non-European to the European. If we fail to make this distinction then we might ourselves be guilty of unreasonableness and intolerance.

Ike Sees The Taj

When he was in India recently President Eisenhower fulfilled a childhood dream to see the Taj Mahal. He told Mr. Nehru who guided him into the marble mausoleum that as a small boy in the Kansas farming state in the United States, he had read of the beautiful Taj Mahal. "It is one of the things I wanted most to see on this trip."

India Seeks Trade With BEA

NEW DELHI—A six-member Plastics and Linoleum Delegation, sponsored by the Government of India, is now visiting East Africa. The object of the visit will be to explore the possibility of marketing Indian plastic and linoleum goods in East Africa. The delegation will visit Nairobi, Mombasa, Zanzibar and will also take take in Mombasa and Mauritius.

The Future Of Phoenix

(Continued from previous page)

a challenge to us to keep alive this sacred institution.

While some weeks ago the prospects of doing so were somewhat bleak, nevertheless, today there is a ray of sunshine and some hope that we have temporarily tided over the possibility of closing down. Financially we still have some problems but we hope that we shall be able to attend to these in a satisfactory manner. We should like to know from our readers and supporters what suggestions and what advice they have to offer. (See also article on the establishment of the "Indian Opinion" by Gandhi, page 4)

BOOKS FOR ALL OCCASIONS

The Complete Letter Writer For All Occasions	9	0
The Business Letter Writer	6	0
Dreams and Their Meanings Significance	11	0
Dreams and Omen Their Meanings	5	0
How To Read Your Hands by M. Beale B.A.	11	0
Palmsirey How to Read the Hand	5	0
Fortune Teller Every Known Method	5	0
How To Conduct Meetings For All Occasions	5	0
Test and Speeches How To Prepare and Deliver	5	0
How to Write Correctly Write Exactly	5	0
Correct Conduct Perfect Etiquette for All	5	0
How to Become a Vocalist How to sing to an Audience	5	0
How to Dance The Champion Ball Room Dancing	5	0
Making and Repairing Radio Sets Illustrated	5	0
Personality and Cheer Gids	2	0

HYPNOSIS

Self Hypnosis Its Theory technique and Application	24	6
Scientific Hypnotism Survey of Theory and Practice	16	0
Curative Hypnotism Suggestion and Relaxation	11	0

COOKERY BOOKS

The Home of Indian Cookery for all Occasions Cooking 1,2	0	0
Curries of India What are Curries Made From	7	0
Beverly Spicy and Sweets Indian Recipes	5	6
Everybody's Vegetarian Cookery Book	5	0

Mail Your Order To-day C.O.D. Charges 2/-
Postage Free.

Obtainable at Our Only Address.

Bharat Music Saloon and Booksellers,
286 Grey Street, Durban.
Phone 29488. P.O. Box 2037.

GANDHIJI ON THE FOUNDING OF THE "INDIAN OPINION"

IN view of the difficulties which have confronted the Opinion we reproduce below the history of the foundation of this paper and the principles on which it is based in the words of Mahatma Gandhi, its founder. The account is taken from the English translation of *Satyagraha in South Africa* written in Gujarati by Gandhiji while he was in Yervada Jail about 36 years ago. This is the first of two instalments.

I propose to acquaint the reader with all the weapons, internal as well as external, employed in the Satyagraha struggle and now, therefore, proceed to introduce to him *Indian Opinion* a weekly journal which is published in South Africa to this very day. The credit for starting the first Indian owned printing press in South Africa is due to a Gujarati gentleman, Shri Madanji Vyasaheb. After he had conducted the press for a few years in the midst of difficulties he thought of bringing out a newspaper too.

He consulted the late Shri Manubhai Nisar and myself. The paper was issued from Durban. Shri Manubhai volunteered to act as unpaid editor. From the very first the paper was conducted at a loss. At last we decided to purchase a farm, to settle all the workers, who must concentrate themselves into a sort of commonwealth, upon it and publish the paper from the farm.

The farm as cited for the purpose is situated on a beautiful hill thirteen miles from Durban. The nearest railway station is at a distance of three miles from the farm and is called Phoenix. The paper was and is called *Indian Opinion*. It was formerly published in English, Gujarati, Hindi and Tamil. But the Hindi and Tamil sections were eventually discontinued, as the burden they imposed upon us seemed to be excessive, we could not find Tamil and Hindi writers willing to settle upon the farm and could not exercise a check upon them. The paper was thus being published in English and Gujarati when the Satyagraha struggle commenced.

Among the settlers on the farm were Gujaratis, North Indians and Tamilians as well as Englishmen. After the premature death of Manubhai Nisar, his place was taken by an English friend, Herbert Kitchen. Then the post of editor was long filled by Mr. Henry S. L. Polak and during

our incarceration the late Rev Joseph Dicks acted as editor.

Through the medium of this paper we could very well disseminate the news of the week among the community. This English section kept those Indians informed about the movement who did not know Gujarati, and so, Englishmen in India, England and South Africa, *Indian Opinion* served the purpose of a weekly newsletter.

I believe that a struggle which chiefly relies upon internal strength cannot be wholly carried on without a newspaper, and it is also my experience that we could not perhaps have educated the local Indian community, nor kept Indians all over the world in touch with the course of events in South Africa in any other way, with the same ease and success as through *Indian Opinion*, which, therefore, was certainly a most useful and potent weapon in our struggle.

(To be concluded next week)

World Agricultural Fair

All There—US USSR and China

NEW DELHI—The World Agricultural Fair—one of the biggest to be ever held in any country—which was opened in New Delhi by President Ramdas Prasad, was organized by the Bharat Kishik Samaj. The ceremony was witnessed by a mammoth gathering and marked by picturesque pomp and earnest speeches stressing the need for greater human endeavour, co-operation and maintenance of peace.

Several countries including the United States, the Soviet Union and China are taking part in it.

'Ameriki Mela'—the American Exhibition—the biggest exposition in international sector of the World Agricultural Fair, was opened by President Eisenhower, a few minutes after the opening of the Fair itself.

RACE RELATIONS DISCUSSIONS

Paper Of Special Interest To Indians

A SERIES of meetings and discussions, beginning on Monday (January 11) has been organised in Durban by the South African Institute of Race Relations. His Grace Archbishop Dennis Hurley will officially open the proceedings in the New Lecture Theatre, City Buildings, University of Natal, in Warwick Avenue, Durban. Mr. Molteno, Q.C. will deliver the presidential address, whose theme is "Fifty Years of Union".

On Tuesday morning (January 12) at 9.15 a.m. there will be a paper of special interest to the Indian people, entitled "The Indian Community of South Africa—Past, Present and Future". It will be presented by Dr S. C. Cooppan.

The rest of the programme will Tuesday 2.00 p.m. Annual Report and Accounts followed by a talk, "Review of Recent Legislation" by the Director of the Institute, Mr. Quinton Whyte. The Annual General meeting will be held at 5.00 p.m.

On Wednesday morning Mrs. M. Keay and Mr. Selby Ngobho will present papers entitled, "Fifty Years of Economic Development". At 2 p.m. Professor L.M. Thompson and Mr. A. J. Luthuli will read papers on "Political Review—Fifty Years of Union". This will be followed by the play *Mukta-Dhara* at 8 p.m.

The meetings will come to an end on Thursday with papers on "Social Development Since Union" by Prof. H. Pollak and Mr. G. M. Pijne. The closing address will be delivered by Prof. E. H. Brooks. The theme is, "South Africa and the Wider Union".

HAWKERS AND TRADERS
Gade's wrist watches, 17/6 with 15 jewels 22/6; 17 jewels, waterproof, shockproof 32/6, 21 jewels, waterproof, shockproof, 37/6, 25 jewels, waterproof, shockproof, 41/6; Ladies wrist watches 39/6, 25 jewels 49/6. A. I. Agencies, P.O. Box 3780, Cape Town.

No Catalogues

Year Of Significance

"FOR the Indian people the year 1960 is of great significance as it marks a century of their development against all odds in the country of their settlement," states Dr. G. M. Nalcher, president of the South African Indian Congress.

"While we think of the innumerable problems that we have to surmount we are indeed happy with the feeling that with this feeling that during the coming year Africa will make immense strides in achieving independence and self determination and that her people will march forward to higher levels of thought, organisation and economic well-being."

"Indeed 1960 will be a great year marking a triumph for all those people who have dedicated themselves to freedom and liberty."

Tagore Play To Be Presented

MUKTA-DHARA, a play by Rabindranath Tagore described as a "remarkable anticipation of the shape that the struggle for Indian Independence was to assume under the leadership of Mahatma Gandhi" will be presented by the South African Institute of Race Relations at the Orient Hall, Durban on Wednesday, January, 1960 at 8.00 p.m. It is produced by Mrs. Pauline Morel. Tickets are obtainable from Goodwill Lounge, Bombay Bazaar, the office of the Institute of Race Relations and Mrs. Morel herself.

R. VITHAL

Bookkeeping, Writing up Sets of Books, Balance Sheets, Income Tax Returns.

Contact No. 12 Borchers Avenue, 28 Market Street, Cor. Disraeli & Market St. Johannesburg. Phone 33-1854

Phone 835 0780

P. O. Box 1549,

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS

HOUSE FOR KEEN CASH PRICES

33 West Street, JOHANNESBURG.

U.S. President Senses Spirit Of New India

NEW DELHI.—In a farewell message broadcast over All-India Radio, President Eisenhower said: "I have sensed a spirit of a New India, heir to a culture ages old, now possessed by a grand vision, advancing decisively and building a great modern democracy on the foundation of ancient civilisation."

Mr. Eisenhower continued: "My five-day visit here has been one of the moving experiences of my life. During those five days I have met your distinguished President; your eminent Prime Minister, and many other of your great leaders. I have felt the warmth and friendship of multitudes of you wherever I have gone."

"Five days are a short time in a man's life, easily wasted and soon forgotten. But India filled those past five days of my life with so much challenge, excitement and wonder that I shall never forget them."

"You are a very old civilisation. You have ancient traditions and cultures. We are a young country. Our tradition is, as traditions go, young also. But in another sense, in the sense of your independent nationhood, you too are young. You are starting, as we did a hundred and eighty-four years ago, on the path of development of a new nation. Your problems are different. Your difficulties are different. The resources with which you have to work are different. But your purpose is the same as ours was, and still is, to develop the country in which every man

and woman may have the opportunity in freedom to work out for himself, in his own way, a rich and satisfying life; a country in which, as Abraham Lincoln said, the Government is of the people, by the people and for the people."

"I have been deeply impressed by the way in which you are shouldering the immense problem of raising the standard of living of your people, and by the energy and skill and imagination which you are applying to this task. Your achievements in the twelve years of your independence have been remarkable and promise even more for the future."

"I am leaving with a reinforced conviction that the people of India and the people of the United States are engaged in a common quest for the improvement of general welfare of their people and for peace with justice throughout the world."

AFRICAN ADVANCE IN NYASALAND

AFRICANS are for the first time to become Assistant District Commissioners in Nyasaland. Three have been promoted and they will hold the same rank of Administrative Officer as European officers and have similar administrative powers.

A Nyasaland Government spokesman, making the announcement, said: "The progress of District Administration has been watched with care and interest and, as these three men have shown themselves to have a sense of responsibility and loyalty and the other qualities and administrative ability expected of entrants to the Administrative Service, the Government has decided to promote them."

The new Assistant District Commissioners are on a salary scale rising from £800 to £1,650 over a period of eleven years with further prospects from £1,750 to £3,050.

GREAT GANDHIAN PHILOSOPHER DIES

[Opinion India Service]

NEW DELHI.—Dr. H. PATTABHI SITARAMAYYA, a former president of the Indian National Congress, and a former Governor of Madhya Pradesh, and recognised as the official interpreter of Gandhian Philosophy died in Hyderabad on December 27, 1959 after a brief illness. He was eighty years old. Dr. Pattabhi was indisposed for some time. On the morning of December 27 he complained of intense pain on his left shoulder. Before the doctor could come he was dead.

He was described as a man of lively intelligence who combined the vigour of a political campaigner with the talents of a business organiser, and one who had the greatest respect for the Gandhian tradition.

Dr. Pattabhi Sitaramayya was one of the oldest and most versatile leaders of the Indian National Congress. He was generally recognised as the official interpreter of the Gandhian philosophy.

Dr. Pattabhi's public career extended over a period of more than 50 years, and had been devoted to the Indian National Congress and the causes that this political organisation had espoused. A vehement critic, he always fought for the common man's cause, and was hence a great friend of the people.

His biography briefly is—Born November 24, 1880. Started life as a private medical practitioner at Manipatnam, 1906; gave it up, 1916, started the 'Jai Hind' weekly, an English weekly, 1919 and conducted it till April 1930, when he was jailed for a year on the Salt Satyagraha; again in prison for 2 years in 1932-33, and for the third time in Oct. 1933, for 6 months, imprisoned again under the Defence of India Rules in March 19 to Nov. 1st, 1941 and then on the 9th Aug. 1942 and released on the 15th June, 1945.

member, Working Committee of the A.I.C.C., 1929-30, 31 and again between 1934 and 36, 38 and 39 and 1940-46 and in 1948; took an interest in the Co-operative Movement, and presided over the Madras Provincial Co-operative Conference, 1936; was intimately connected with the movement till 1939; also took interest in education, Banking and Insurance and has founded the Andhra Jathaya Kalasala in 1908; the Andhra Insurance Co.; the Andhra Bank as well as the Bharata Lakshmi Bank and Hindustan Mutual Insurance Co.; elected member, Constituent Assembly in 1946; President, All India States' People's Conference in 1936 at Karachi—Navsari Convention, 1938-39; working President, A.I.P.C. in 1946-47-48, elected President, Indian National Congress, Jaipur Session, Oct. 24, 1948. Publications: National Education, 1919; Indian Nationalism, 1913; Redistribution of Indian Provinces on a Language Basis, 1916; The Indian National Congress (Jubilee Commemorative Volume, 1935); Economic Conquest of India; Constitutions of the World; Gandhi and Gandhism; Gandhism and Socialism; Hindu Home Rediscovered in 1936-37, Why Vote Congress, Six Years of Congress, "Fundamentals of India's Political Problems"; Feathers and Stones; History of Congress, Vol. II; Current History in Question and Answer

JETS FOR INDIA

BOMBAY.—The first Rolls Royce Conway Jet engine ordered as a spare engine for Air-India's Boeing Aircraft has arrived in Bombay on Scindia's as "Jaladhi".

This is the first of ten such spare jet engines which have been ordered in preparation for Air-India's jet services scheduled to start in April, 1960.

The Conway jet engines, costing over Rs 10 lakh each will be placed at Air-India terminal stations where the Boeing Aircraft are scheduled to operate.

Overhaul of the main engine itself will be done for the initial period of two years by Rolls Royce at their factory in the U.K. Other units will be overhauled in Air-India's Santa Cruz workshops.

Cable & Tel Add HARGOVAN

Phone 29368

P. Hargovan & Co.
(Pty.) Ltd.

Everywhere Pickle Jars 3 Gallons 12/6 each F.O.B. Durban
Fresh First Grade Green Ginger 1/2 per lb. " " "
Fresh First Grade Garlic 2/ " " "

Cash with order only.

P. O. BOX 1250.
155/7 Warwick Avenue
DURBAN.

Indian Trade Exhibition

DAR-ES-SALAAM.

OPENING an Indian Trade Exhibition organised here by the Government of India the Governor of Tanganyika, Sir Richard Torabull said:

"It is, I think, significant and opportune that an officially organised exhibition of Indian industry should visit Tanganyika at this time. Trading conditions are now highly competitive with industry in all parts of the world seeking larger shares in markets for their expanding volume and variety of products. The market for a wide variety of goods is expanding in Tanganyika and will, I am confident, continue to grow in pace with our general development and increased production. At the same time, the Tanganyika buyer is becoming more discriminating in his choice of goods attaching greater importance to quality and design.

"Although Tanganyika has provided a traditional market for Indian goods for very many years past, it clearly is very necessary for Indian manufacturers to study this market carefully to be in a position to compete for its changing requirements. At the same time this

Exhibition will, I am sure, demonstrate to importers and distributors in this country the wide range of goods which can now be obtained from India. Traditional Indian products are well-known to us all, particularly the wide variety of good quality textiles and jute sacks and besides in which a large proportion of our crops is exported.

"Trade between Tanganyika and India is of very substantial value and in the peak year of 1952 amounted to over six million pounds though the annual average is about four million pounds. The balance of trade has tended to be in favour of India, but we are hopeful that India will take larger quantities of our cotton and I am glad to say that a fair amount of the current cotton crop has been shipped to India.

Expansion of trade in both directions between India and Tanganyika can only be of benefit to both our countries. India's goods enjoy unrestricted access to our markets in competition with the goods from all other countries which practice free trade and we look to India for reciprocal treatment for Tanganyika products.

Change In Attitude To Blind

NAIROBI.

THE Indian people no longer look on blindness as a punishment by God. By their efforts they had enabled the blind to become useful citizens of the country.

These observations were made here by Mr. JOSHUA MWIKYA, a 30 year-old blind African from the Machakos district of Kenya, who went to India on a Government of India scholarship. Mr. Mwikya received advanced training at the Training Centre for the Adult Blind at Dehra Dun in India. This Training Centre is run by the Indian Ministry of Education.

Mr. Joshua was in India for nearly three years undergoing training under the Braille system and successfully completed the course. His training included Handicraft Making, Handloom Weaving and other manual skills besides general education, teaching and school management.

Interviewed immediately after his arrival, Mr. Joshua said that he was much impressed by the way the blind were being helped

in India not only by the Government but by the people as well. The result was that there were many sound institutions run by the Government as well as private bodies.

Mr. Joshua said he received the warm hospitality of the people everywhere in India. "My stay was happy and useful and I am grateful to the Government and people of India for this," he said. He was particularly thankful to the Indian Council for Cultural Relations for the financial and other assistance they had given him in India.

Mr. Joshua carried with him a sample piece of cloth woven by the blind in India at a school and said: "When I show this to my people here, they don't believe this cloth could be made by blind people."

Mr. Joshua's immediate problem is as to how best he can impart the knowledge and skill he has gained in India, to his own countrymen in Kenya—particularly the blind.

India's Largest Insurance Company At Your Service

The New India Assurance Company Limited

SOLE REPRESENTATIVE IN THE UNION OF SOUTH AFRICA

RUSTOMJEE JALBOY RUSTOMJEE

140, Queen Street, DURBAN.

FOR SERVICE AND SECURITY
CONSULT US FOR
EVERY TYPE OF INSURANCE

P.O. Box 1610.
Residence: 111 Eleventh Avenue,
DURBAN.

Phones:
Office: 25845
Residence: 36413.

EISENHOWER TELLS INDIA THAT THERE ARE

GREATER THINGS IN WORLD THAN EVEN PEACE

NEW DELHI.—Speaking at a civic reception accorded him here in the presence of a crowd estimated at over a million, President Eisenhower said:—"We believe there are greater things in the world even than peace. They are the ideals, the hopes and aspirations of humanity and our loyalty to conscience. They are integrity of purpose, unswerving devotion to principle, love of truth and decency. People who believe and practise these things are certain to be friends."

Mr. Eisenhower went on to illustrate his observations from the teachings of Mahatma Gandhi. He said:—

"Above all, we believe that only in freedom can men enjoy true and full peace; only in freedom can men be genuine and honest friends. Freedom must come first."

"One of the clearest voices of all time proclaiming the priority and supremacy of freedom is your own Saint Mahatma Gandhi. Speaking of freedom for nations, he said: 'Freedom is the gift of God—the right of every nation.' And to his words America replies: so also we believe."

"Speaking of freedom for individuals, Gandhi said: 'Democracy is not a state in which people act like sheep. Under democracy, individual liberty of opinion and action is jealously guarded.' And to his words America also answers: so also we hold."

"And then, speaking of responsibility, political freedom and the demands of those who possess it, Gandhi said: 'Self-government depends entirely upon our own internal strength, upon our ability to fight against the heaviest odds. Indeed self-government which does not require a continuous striving to attain it and to sustain it is not worth the name.' And to his words America can say: so also we teach."

"In what I have quoted from Mahatma Gandhi I know he speaks the convictions of the American people as clearly as he spoke for India."

"We, like you, have won freedom and we strive to assure every individual American the fullness of responsible freedom."

Mutual Defence

"America's right, and our obligations for that matter, to maintain a respectable establishment for defence—our duty to join in company with the free-thinking peoples for mutual defence—would, I am

sure, be recognised and upheld by most valiant men."

"Being strong and free, and confident that we shall remain strong and free, we are prepared to devote ourselves as a nation—our energies and our talents—to the cause of peace and friendship."

"We believe that freedom ultimately will be won everywhere. Human hunger for it is far too deep-seated in human nature to be put off by contrived definition or man-made philosophy."

"Freedom," as Gandhi said, is a gift of God. And God's gift cannot forever be kept from His children."

"But—and immediately, instantly—we must search out with all free nations, more effective and practical ways to strengthen the cause of peace and friendship in freedom; and so doing make our negotiations with other people more persuasive. One reason I came to India is to tell you America wants to join with all free men in advancing this cause."

Largest Democracy

"Between the first largest democracy on the earth, India, and the second largest America, lie ten thousand miles of land and ocean. But in our fundamental ideas and convictions about democracy we are close neighbours. We ought to be closer."

"We who are free—and who prize our freedom above all other gifts of God and nature—must know each other better; trust each other more, and support each other."

"Free India and free America could not exist if they were isolated from each other in the world. A free society of nations can continue to exist only as it meets the rightful demands of the people for so unity, progress and increasing opportunity for betterment of themselves and their children. Such a society, if some of its nations prosper

richly, and other barely feed their people, cannot survive."

"When I consider in my own mind the potential contribution of India to the prosperity of its own people and of the entire free world—say in the next ten years—my imagination fails me."

"Here will be almost half a billion free men and women well embarked on economic expansion. Productivity of your farmers will have increased enormously—I saw clear signs of that at the World Agricultural Fair. Their standards of living will rise. You will be turning out textiles and metals and manufactured goods to help meet multiplied demands of the world, evergrowing in its economic appetite. You will be building houses and schools and hospitals and places of worship, centres of recreation and culture on a scale never before dreamed of—even here. And you will be doing this without abandoning your freedom in favour of forced regimentation."

Goods From India

"As you prosper, the whole free world will prosper. Ameri-

cans, Asians, Africans, Europeans will buy goods from India that they must have to meet their own increasing requirements—that they, of themselves, cannot meet at all or so well. You will be able to buy more from them. The spiral of prosperity throughout the free world will lift the living standards of all our peoples."

"Of course I don't think that India can achieve its full potential without acquisition of more capital than you now possess. The best means for a nation determined to maintain its independence are private investment from outside, governmental loans from others and, where necessary, grants from other free and friendly nations."

"One thing I assure you. From now on I shall be quick to speak out on every possible occasion that India is becoming one of the greatest investment opportunities of our time—an investment in strengthening freedom in the prosperity of the world."

"India, mighty in numbers of its people and in their will to build an ever greater Republic, marches—I am confident—to a great destiny."

Books of all sorts, Indian, Ancient, Historical

JUST ARRIVED

Caravan	2/-
Indian Annual	7/6
Illustrated Weekly	2/-
How the Great Religions Began	3/6
Gandhi: His Life and Message for the World	3/6
The Religions of Man	3/6
Indians of America	5/6
The History of the World in 240 pages	5/6
Live without fear	3/6
The Way to Popularity and Personal Power	2/9
The Negro in American Culture	3/6
God's Wonderful World: a Song Book	5/6
Mohammedanism	5/6
Good Stories, Riddles and Jokes	4/9
Toasts and Speeches	4/9
Everybody's Letter Writer	4/9
How to Win Friends and Influence People	3/6

Obtainable from.

D. ROOPANAND BROS.

PUBLISHERS AND BOOKSELLERS

Phone 20707. (Est. 1932) P.O. Box 2524,
85 VICTORIA STREET, DUBAN.

fifty years ago... ... January 1910

HISTORIC YEAR: NEW STAGE OF STRUGGLE: UNBENDING SPIRIT OF SHELAT

IT is one of the unfortunate things of our life in this country that we do not know much, if anything at all, of our past here. Most of the history of the past of the Indian community is a closed book. Historians to deal with the history and publications on the history of the Indian people have been sadly lacking. With this issue of the *Indian Opinion* we begin a new feature. We shall look back fifty years into the files of the *Indian Opinion* to see what was happening then and in this manner present odd bits of our history to a new generation.—Editor.

FIFTY years ago this week was the first week of the year 1910—in many ways a historic year for the country as a whole. The four British colonies were on the eve of Union, the University of Natal, then, of course, a university college, was being planned. And the Indians themselves were in the throes of a struggle that affected their very lives. Gandhi was leading the fight in the Transvaal against the Registration of Asiatics, a measure designed to keep Indians out of the Transvaal although they were legally and morally entitled to be there and had drawn the South African born Indian into the struggle.

People were suffering imprisonment and suffering all forms of humiliation, going bankrupt and losing their all. One of the laws being violated then was the bar to the entry of Indians into the Transvaal as it was considered harsh. This was "the new stage of the struggle" and the *Indian Opinion* of January 1, 1910, quoting the *Transvaal Leader* of December 23, 1909, reported:

"Yesterday seven British Indians were permitted to enter the Transvaal without arrest. They were Messrs M. K. Gandhi, barrister at the Inner Temple; Joseph Haysopp, barrister of Lincoln's Inn and graduate of Cambridge University; Samuel Joseph, headmaster of the Indian school at Howick, near Durban; David Andrew, clerk and interpreter; Manilal Gandhi (Mr. Gandhi's second son aged 17); Abdul Gaffar Fajander, acting chairman of the British Indian Association, a merchant and Ramial Singh, a clerk."

All these people had entered the Transvaal, expecting to be

arrested but, for the time being they were left alone.

ON December 24, 1909, Mr. Shelat was discharged from the Durban Gaol, after having served six months imprisonment, for his part in the Passive Resistance Campaign. Referring to him the *Indian Opinion* said that he was "reduced in weight from 139 pounds to 110, looking weak and emaciated." Mr. Shelat had been placed in solitary confinement and on a reduced diet for refusing to carry stop calls.

"We consider," said the *Indian Opinion*, "that passive resisters should not hesitate to do the meanest work in the Transvaal prisons. But Mr. Shelat—a Brahmin—made the matter a point of conscience. We can but treat his objection, therefore, with respect. He was first punished with twenty-four hours solitary confinement with sparse diet for disobeying the order."

Mr. Shelat remained immovable. The punishment was increased to 48 hours, with sparse diet; then to six days with sparse diet. Spare diet meant rice water twice a day. Mr. Shelat remained adamant. The sentence was increased to 14 days and the sparse diet cut by half. "But," continues the *Indian Opinion*, "even the long spell in a semi-dark cell could not bend this passive resister's spirit. The last sentence was therefore, twenty-eight days. This is a feat that will always remain in the annals of Passive Resistance as one of the most brilliant."

Institutes For Study Of Gandhi's Life And Teachings

NEW DELHI—The foundation stone of a "Gandhi Bhavan"—an institute to promote and facilitate the study of Gandhiji's life and teachings—was laid by Mr. Nehru on the campus of the Delhi University. This is part of a scheme to construct, initially, Gandhi Bhavans at nine universities—Delhi, Kerala, Allahabad, Patna, Punjab, Nagpur, Rajasthan, Mysore and Karnataka. It is estimated that the one at Delhi will cost over £11,000.

The "Gandhi Bhavan" is being raised under a programme sponsored jointly by the Gandhi Smarak Nidhi (Research Foundation) and the University Grants Commission.

Speaking on the occasion, the Prime Minister said that if the spirit of peaceful revolution, which brought independence, was not carried over to the task of nation building "we will not be children of that revolution but mere hangers-on."

Mr. Nehru said that Mahatma Gandhi, through his life and teachings, had infused a new life into the country, which was then lying flat under the heels of a foreign Power. If the spirit, which performed that miracle, was not studied, understood and imbibed, it would be detrimental to the country and the world at large.

FOREIGN INVESTORS In GUJERAT

NEW DELHI.—Foreign investors are actively interested in investment opportunities which the new state of Gujarat may offer, it is learnt here.

The U. K. Trade Commissioner in Bombay has gone to Ahmedabad on a three-day visit and will talk things over with the Gujarat Chamber of Commerce, the Ahmedabad Millowners Association and other organised bodies.

A trade Delegation from the U. S. is also expected to visit Ahmedabad in the near future.

B-I Sailings Between East African Ports Karachi And Bombay

S.S. Kampala due 31st January. Sails 5th February.
S. S. Karanja due 29th February. Sails 5th March.

PASSAGE FARE TO KARACHI OR BOMBAY

	First Class	single	without	food	£92-0-0
Second "	"	"	"	"	£40-15-0
Third "	"	"	"	"	£31-10-0
Ordinary					Special
Non-Vegetarian	£5-5-0				£10-10-0
Vegetarian	£4-17-0				£10-10-0

For further particulars apply to—

Shaik Hamed & Sons
(Pty.) Ltd.

390 Pine Street,

Telephone 20422,

Durban.

Tel. Add. "KARAFAT."

MISS TEHMI SORABJEE RUSTOMJEE

has pleasure in announcing that she has been appointed as
Agent for:—

NATIONAL MUTUAL LIFE ASSOCIATION OF AUSTRALASIA LTD.

(INCORPORATED IN VICTORIA, AUSTRALIA,)

ESTABLISHED 1869

A LIFE POLICY WITH THE NATIONAL MUTUAL
ENSURES ABSOLUTE SECURITY WITH GOOD BONUSES

Please write or inquire for further particulars:

106 Mansfield Road, DURBAN.

P.O. Box 476.

Telephones: 47888.

Telegrams & Cable: "SORABTEM."

47453.

INDIA MAKE GRAMOPHONE RECORDS

MADE IN INDIA AT HALF PRICE AND BELOW COST

4/- EACH OR TWO FOR 7/6

In Urdu Quawals; Hindi Religious, Ramayan, Arthi, Bhajan and Drama Sets

Special Offer in Gujarati Records: 2/6 each or 5 records for 10/- plus postage.

Available in Bhajan, Arthi, Garba and Comic Numbers

MAIL ORDERS ACCEPTED - FREE PACKING

SELLING FAST

Details gladly supplied on application

Write — Phone — Call

NATIONAL RECORDS

2 Ajmeri Arcade, off Gray Street,

Phone: 67882. DURBAN. P. O. Box 1930.

BOOKS FOR SALE

The Bhagavadgita—Radhakrishnan	11	8
Ramayana—Bajajopalachari	6	0
Eminent Americans—J. T. Sanderland	7	0
Christian Missions—M. K. Gandhi	8	0
Selected Letters I—M. K. Gandhi	1	0
A Discipline For Non-Violence—R. H. Gregg	1	8
Towards New Education—M. K. Gandhi	3	4
Harrodays—M. K. Gandhi	6	3
Indian Home Rule—M. K. Gandhi	1	6
Public Finance And our Poverty—J. C. Kumarappa	8	8

Obtainable from:

"INDIAN OPINION,"

P. Bag, Durban, Natal.

Newly Arrived 'Jaico' Books

KASHMIR PRINCESS	25 s.
One Thousand Nights On A Bed Of Stones	4 s.
The Unmarried Widow	4 s.
The Spell Of Aphrodite	4 s.
Some Inner Fury	4 s.
Stories From Bengal	4 s.
Chitrlekha	4 s.
The Ten Princess	4 s.
War And Peace	4 s.
The Living Thoughts Of Voltaire	4 s.
The Living Thoughts Of Karl Marks	4 s.
The Living Thoughts Of Confucius	4 s.
Somdeva's Katha Sarit sagara	4 s.
Tales From Kalidasa	4 s.
The Whirlwind	4 s.
The Voice Of God And Other Stories	4 s.
Kadambari	4 s.
Keeping Fit	4 s.
The Miracle Of Milk	4 s.
Siddhartha, Man Of Peace	4 s.
Gautama, The Buddha	4 s.
Nectar In Sieve	4 s.
Somadeva's Vetala Panchavinsati	4 s.

(Postage 6d. Extra)

Obtainable from:

INDIAN OPINION,

P. Bag, Durban.

Books For Sale

Sixty Years After (Nelson)	1	0
Public Finance	2	0
Eminent Americans	7	0
Bapu's Letters To Ashra or Sisters		
—By Kaka Kalelkar	2	5
Gandhi Techniques In the Modern World		
—By Pyarelal	1	5
Why Prohibition—J. C. Kumarappa	1	0
My Dear Child—Gandhi	3	0
My Religion—Gandhi	5	0
Story Of The Bible—S. K. George	5	5
Key to Health—Gandhi	1	0
At the Feet of Bapu—Chandwala	8	5
A Preparation For Science—R. E. Gregg	2	0
Bapu My Mother—Munabehn	1	5
Nature Here	2	0
Diet and Diet Reform—Gandhi	5	0
Blessings—Mira	1	5
Selections from Gandhi—N. Bose	10	0
Shoodan Yajna	2	0
An Atheist With Gandhi—Gore G Rao	2	0
A Gandhi Anthology (Book I)—V. G. Desai	1	5
Gandhian Ethic—Benny Gopal Ray	2	5

Obtainable From:

"Indian Opinion"
P. Bag, Durban, Natal.

Newly Arrived 'Jaico' Books

Panch Tantra	6	0
He Who Rides A Tiger	4	0
The Vision Of India	4	0
Droll Stories	4	0
Among The Great	4	0
Light Of Asia	4	0
The National Culture Of India	4	0
Illustrated Technical Dictionary	7	5
The Wisdom Of India	7	5
The Wisdom Of China	7	5
Goda n	6	0
Jataka Tales	6	0
Prophets And Saints	5	0
Make The Most Of Yourself	5	0
A Digit of Moon and The Draught of the Blue	2	5
The Substance Of A Dream	1	5
The Art Of Living	2	5
Tears And Laughter	2	5
Creatures Of Destiny	2	5
Rubaiyat Of Omar Khayyam	2	5
The Song Celestial	2	5

(Postage 6d. Extra)

Obtainable from:

"Indian Opinion" P. Bag,
Durban, Natal.

BOOKS FOR SALE

THE DELIVERANCE (A picture of the palpitating life of the joint family)	4	5
INDIA'S STATES' PROBLEM (Gandhi's Writings and Utterances)—M. K. Gandhi	10	0
FOUNDATIONS OF PEACE (Critical study of the conditions which precipitated two world wars)—K. T. Shah	15	0
A SURVEY OF RACE RELATIONS (1954-55)	5	0
A PROPHET OF THE PEOPLE		
—T. L. Vaswani	5	5
KRISHNA STORIES		
—T. L. Vaswani	7	5
A VISION OF FUTURE INDIA—K. G. Bhaskarwala	2	0
SOVIET ATTITUDE TOWARDS CHINA		
Facts And Facts—Stanley Powell	5	0
AMONG THE GREAT (Conversation with Komala Holland, Mahatma Gandhi, Bertrand Russell, Rabindranath Tagore and Sri Aurobindo)—Dilip Kumar Ray	23	0
TWO HISTORICAL TRIALS IN RED FORT		
—An account of the trial of the Officers of the I.N.A.	14	0
WHY CRIPPS FAILED (Documented account from the Indian Nationalist point of view)—M. Subrahmanyam	2	5
FAMOUS PARSIS	7	5
COMMUNAL UNITY—M. K. Gandhi	25	0
INDIAN CHRISTIANS		
—G. A. Nelson	7	5
SEVEN MONTHS WITH GANDHI		
—Krusadhar	12	5
A RIGHTEOUS STRUGGLE		
—Mahadev Dasa	2	5
FROM YERAYDA MANDIR		
—M. K. Gandhi	1	0
GANDHIANA—Dr. G. Deshpande—(A Bibliography of Gandhian Literature)	5	0
GANDHI-JINNAH TALKS (Text of Correspondence and other relevant matter)	2	5
PILGRIMAGE FOR PEACE—Pyarelal	12	5
TO STUDENTS—M. K. Gandhi	4	0
BAPU—Harry F. Barr	4	0
What Is Wrong With Indian Economic Life		
—D. V. K. R. V. Rao	3	0
Christianity Its Economy And Way Of Life		
—J. O. Kumarappa	2	5
To Women—Amrit Kaur	1	0

Obtainable from:

"Indian Opinion,"
P. Bag, Durban, Natal.

મહારાજશ્રીને મુખેથી

પાપી કોણ ?

એક કાળના એક મામલો આ કિસ્સો છે. એ મામલો મુખ્યત્વે વસ્તી પાટણવાડીવા અને પારીકરની વિવાદોના કિસ્સો હતા. જેનિવાલ મામલો કોઈકા દરમિયાન હોય તે તે રાજ્ય માલ. પાટણવાડીવાને એક કોઈકા આ નવું જોવા કરે, એને પણ કદાચ કોઈકાનું જન મધ મધુ. પણ કદાચ કાલે કાલેમાં કદાચ ખરીદવા થેરથી તેા રીસો અને તેમ ન કદ. કલે યુ કાલ. એ એની જિલ્લે કાપી કાઢે નહીં, એ તેા પહેલે એક પારીકરના બેતરમાં. જ્યારની કાંઈ કાંઈ કાંઈ મહાત્માને માલવી કાંઈ. મામલો એક કુશનમાં તે વેચીને ટેકા બીજા. અને બીજા કોઈકા કાલે એ પણ ટેકા કોઈકા કાલે.

એને જામ કદાચ કોઈકા એક કદાચ એકો વિચારમાં પડ્યા કે, આની મુલ્યે ટેકા કપાઈ. તપાસ

માંધીજીનું સમારક

માંધીજીના જીવન અને કવનનો અભ્યાસ

કિંમી પુનીવસીદીમાં માંધીજીના જીવન અને કવન તથા કવિત્વોના અભ્યાસ કરવા માટે “માંધી જીવન” નામના દેશ પાસે પંડીત નહેરુને કવિ શેપાયો હતો. કિંમી, કોશલા, અનકાવાઈ, પદના, પંડના, નામપુર રાજવાણ, અવધોર, અને કદનાટક એક નવ પુનીવસીદીએના માંધી જીવનનો પ્રથમ કવનની એ રીતના કાળ કાળી તેના પ્રથમ પદના રૂપે આ છે.

આ કવનમાં મોક્ષના વડા પ્રધાને જણાવ્યું છે, “માંધીજી કાંઈ કે જેને કોઈને આત્મા જાણી અને જે રાજના અનુભવ કોઈકા કાળમાં આપણે કાંઈ એક જીવ નહીં કોઈકાને તે આપણે તે કોઈકાના માગે નહીં મળાઈ. પણ એ વાત કદનાટક જણાય.

“માંધીજીને પોતાના જીવન દરમિયાન કુલેએ કોઈ નવું જીવન જીવતાં કોઈકાને કોઈકાને આત્મા પરકેની એકી નેકે કુલેએ પડ્યો હતો એને અનુભવો છે. અને તે કાંતીને માટે. આને કુલેએ તે માટેને અનુભવના સ્વાદુરની એક વાત માંધી રહી છે.”

માંધી અને પેલા કોઈકાની મોટી પડાવ મધ, એને રીસો પણ કરી.

વિચાર કરો કે, એ કોઈકાને મોટી ની પ્રેરણા આપી કોણે કે પણ માલક કદ. ટેકા કોઈકાનું જન એને માલ એ રજાન. વિક છે. એકે મોટી કરી, પણ એને પાપી નહીં કદી રજાન. એ પાપની પ્રેરણા આપનાર ન પાપી છે.

નિરાધાર બિખારી મટીને કારીમર

રજાઓ ઉપર પડી રહેતા અને બીજા મામલો બિખારીઓમાંથી કોઈકા પેલા કમાલ આનારા કોંઈ અને નાનાવડી આપણો કોઈ છે, પરંતુ કોઈકા અદેખર અનામ અને કુખી કોઈ છે. તેમાં મુલ્ય, અંચા અને અ.મળાઓ ઉપરાંત પનિપાઓનો પણ અમ.વેલ માલ છે. મુખ્ય નમરીના આર રોઈને આને એક કુખી પતરાઈ કોઈકો લડુ એક પારસી મહારવા એવામાં આપ્યો. તેને એકને તેમનું વિક કળુ અને તેને કંઈક જાડ કરવા ના કદાચથી તેની માને મળેને તેને પતિપાની હરિપાલકા કાળક કરવા માલ કરી. પતિના પુત્રથી પણ આ વિપુલી પડવા તપાસ નહોતી, પરંતુ એવે તેણે મારે કલે અંચાતિ આપી અને લડુને કદાચનામાં કાળક કરાવે. માંધી કાવવાર પછી તેને કાર નવું અને કાલ કરી કદે તેણે અંચાતિ થવા પછી તેને નેતરકાપ સિપાયામુ. તેમાં તે પાવરથી થયો. તે અંચા પણ કોઈકા અને અત્યવતની નેતરની પ્રુરથીએ જનાતીને આરી કમાઈ.

કરોતે થયો. મુનીસીપલ મારફેટ પાસે તેણે પોતાની કુશલ રાખી અને મુનીસીપાલીટીના મોડરન કાલ પણ કરવા કાઢ્યો. આ રીતે તે નિરાધાર બિખારી મટીને રજાન કારીમર થયો. આવા રામવાળા તેા કોઈકામાં અમ.વેલ ૨૦ વાળ છે એની મળતરી થયેલી છે. તેમાંથી ૫ વાળ તેા મેથ

પતવાળા મળ્યા છે. કદાચ ૨૦ કળાર એટલા દારીઓ મ.ટ પતિવા આપણે કમા કરવાનું વિચારું છે. માંધી સમારક નિધિ પણ તે કામને આરી મદદ કરે છે. પણ કદા તડુ જેના કળારો બીજા છે. તે અંચાને તેણે કાલ કદારે મળે.

—લોહજીવનમાંથી.

તિથેટ, ચીન અને ભારતીય સંસ્કૃતિ

હવે કળાર વધુ જુનો પ્રતિકાસ આપણી પાસે છે, અહીં તેા કોઈ અપાવો આપી છે. કળુ પણ આવી રહી છે. કાલમાં તમે એવું કે તિથેટથી લેજો કરવા માર્ગ કાળા અને એકને આકરો કળા મળ્યો. કોઈકામાં એકના રાજકારણ સાથે આપણે કળા અંચા નથી. પણ એકને આવામાં આવતા કળા, એ મોટો આપી રજા કળા, અને આકરો રીતના કળા એટલે આપણે એકને આકરો આપ્યો. એ વાત ચીનવાળાને ન મળી. પણ કુ ચીનવાળાને કહેવા માટે હું કે મારા દેશની કળાને એની કલે અંચાનેથી છે. આ મારો દેશ એ દેશ છે કે જેણે મોતમ મુલને જામ દીધો. એ દેશ કોઈકાની કલે કુશનપદ કરનારો નથી. એટલે ચીનવાળાને કલે એકને એક એ જ પ્રેમ કાળક રહેશે જે જુના જમાનામાંથી આતો આપ્યો છે. પણ એ આપણે તિથેટને આકરો ન આપત તેા માનવા કુમાનેથી કિલ માલ. જુના જમાનામાં અહીં કવનથી પાસી મોટો ભાગીને આપ્યા, આકરો તેર મો વધુ પહેલાની વાલ છે. એ મોટો મુખને કિનારે કિનારે અને એકને અહીં આકરો મળ્યો. આને કુનીમાં પારસીએ કાલે એટલા કદો અને તે કોઈકામાં છે. એકને એક વધુ છે, જેને કવિત્વને વધુ કહે છે. એ મોટો કોઈકામાં કુશનપાર તરી નહોતા આપ્યા, આકરો રીતના આપ્યા કળા અને આપણે તેમને તે આપ્યો. એકના રાજકારણ સાથે આપણે કળા અંચા નહોતો. આપણે તેા માનવા સાથે અંચા કળો. એ મોટો આપણા કળા અને અંચાને આપ્યા કળા, તેથી આપણે એકને આકરો આપ્યો. ભારત દેશને અંચા છે કોઈનું મરણ કરનારો દેશ, તેથી આ દેશના કરવાનું કોને કાલ મુલ્યા છે. આપણે તિથેટવાળાને એ રીતે અ આકરો આપ્યો. પણ કુ ચીનવાળાને આતરી આપ્યું હું કે મોતમ મુલને કલે કોઈકા કોઈ દેશ અંચા અને રાજ કોઈ તેા તે કોઈકાના છે. પછી બીજે દેશ અને કોઈ કે ન કોઈ પણ મોતમ મુલને કલે કોઈકાને એટલે માન્યો તેટલો આપ્યો ન બીજા કોઈ દેશમાં પાસી કોઈ. એ વાત અંચાના મોટાના મોટામાં કદી વેડી છે, એટલી બીજા દેશમાં નથી દેખાતી. આપણે એક વધુને અંચાથી વિદાન નથી કર્યો, મળે એનો કાલોને કુલે પહેલામાં સજ મહાર મોલ્યો છે, અને કુ અંચા કલે કહેવા માટે હું કે અંચાથી કુલ અમવાનને ઉપરેલ કળને જે ચીનની મોટો મહાર મળા તે પોતાની કલે કોઈ અંચા નહોતા મળા. એ મોટો ચીન, અપાન, કંચોનેકિયા, મોટો કિયા, મોલિન, કિયામ, નથી વગેરે દેશમાં મળા તેા ત્યાં એમણે પોતાનું અમાન્ય ન રજાવું મળે ત્યાં તેમને કાલ અને પ્રેમ અંચા મળા. એ જ પ્રમાણે ચીનથી અંચા કુલ-એન-અમા જેના પોતા પ્રમાણે આપ્યા. તેથી ચીનવાળા સાથે આપણા અંચા કદી જમડી ન કો. મારા આત્મા કોઈકાનાને કરાવ કદી રહી છે.

—વિનાયક.

આજ રીતે ન માનવાથી હું તે કુશાની કમા છે. કોઈકા દેશ આંધ્રી અંચા પડ્યો છે ત્યાં કુશી એની કુશી નહીં મળા. ર.મહેપત્રો અમાલ કલે અંચા મળવાનું પહેલું પદ હતું છે. —માંધીજી.

"ઇન્ડિયન ઓપિનિયન"

શુક્રવાર તા. ૮ જાન્યુઆરી, ૧૯૬૦.

સાઉથ આફ્રિકન માણનો બહીષ્કાર

હાલમાં સાઉથ આફ્રિકાના માણનો બહીષ્કાર કરવાનું નક્કી થયું છે તે બતાવે છે કે સાઉથ આફ્રિકામાં બીન-ગેરાઓની પરીસ્થિતી કેટલી ખરાબ કરે પડેલી છે. આ બહીષ્કારને વિશાળ પહેલે માથે અને થયે એમ લાગે છે તે તેનું પરીણામ શું આવશે એ સાઉથ આફ્રિકાના વિરુદ્ધ પક્ષના લીડર અને લોકોની કન્ઝર્વેટીવ પક્ષના લીડરોએ જાહેર કર્યું છે. તેઓ પ્રજાસાધનના આદર્શોને કદી અલગ આપતા નથી. તેમની કદી કહેવા આર્થિક ન્યાયની જોગવાઈ નિકાળતી હોય છે. સાઉથ આફ્રિકાના વિરુદ્ધ પક્ષના નેતા ડી.આર. ફ્રાન્ક સાથે જણાવ્યું છે કે, બીન-ગેરાઓ આ બહીષ્કારના સુખ અને ખરાબમાં ખરાબ લોગ બનશે.

આ સત્ય છે, એમાં શંકાને સ્થાન નથી, પણ બીન-ગેરાઓનો ખવડાવવાનો મુદ્દો બીન-ગેરાઓની નહીં કે જે ચોતાના સુખ સુખકેનો ન જમાવ કરે છે. પણ તેનું ટકા હોય છે—એ કે તેઓની સ્થિતિ કાલ છે તે કરતાં વધુ ખરાબ નથી થવાની. આફ્રિકાને ચોતાનો પરસેવો પાડી જે ચિન્ને બનાવે છે એનો ઉપયોગ કરવાની તેઓને કદી તક ન મળતી નથી. અને નથી તેઓ બુદ્ધિમંદ થઈ બહુ દુર. કરબન જેવા સુખ સમયે વાળા બાકશાહી શહેરમાં પછાત-બુદ્ધિમંદ પીડાતા બીન-ગેરાઓની સંખ્યા એક નથી આપા અને જે મોટું ઘણું કમાય છે તેઓ પાસે એટલું જોડું છે કે તેમાં કાંઈ સુકાનો સમાવળ હોય. એવો નથી. હોટીએ તથા કલે જેમની સ્થિતિ જરાક સારી હતી તેઓ પણ મૂક ભેરીયાતના વિશાળ પંજામાં સમાવવામાં નાંખી પાસ થયા છે. જસ પરવાથી એમી કહેલી પરસીનાની કમાણી અને શીકરત આજે તેઓ જોઈ રહ્યા છે. હવે તેમની પાસે વધુ જોવા જેનું છે જુ કે તે પોતાનાં જિવાય કરે આજારે મરે આ લોકો આજારી માટે અને ન્યાય માટે લડવાને સૌથી પ્રથમ તર્કવાર થશે. માનવ પાત્રે જોવા માટે કાંઈ નથી હોતું જારે તેને છુપાવ કુરબાન કરવા માટે બહુ વિચારનું નથી પડતું. એ દેખીતી વાત છે.

સત્ય હકીકત તો એ છે કે, સાઉથ આફ્રિકા અને સુરેપ પ્રથેનાં વેપારમાં એઓને સૌથી વધારે આર્થિક લાભ થાય છે, તેઓએ એના સૌથી વધુ જોગ બનશે, સાઉથ આફ્રિકામાં ગેરાઓ ને તેથી લાભ થાય છે તે ઉપાધી વાત છે. સાઉથ આફ્રિકામાં નાનકડાં વધારે પીરવ છે કે આવાસ થાય છે ત્યારે સમસ્ત પ્રજાનું જીવન મોરબુ ઉત્તું નથી આવતું પણ ફક્ત ગેરાઓનું જ ઉત્તું આવે છે. આ જોતાં જો આર્થિક લાભ પડે તો સૌથી પ્રથમ તેજ લોકોને અસર થશે બીન-ગેરાઓ અરથે શુદ્ધ રેડલો અને ગુટલા ફટલા થરાના રહીને દેવાયલા છે. તેમને મરીબી શું થીય છે એનો અનુભવ અને તેનો અર્થ ખબર છે. આવી પરી-સ્થિતિમાં તેઓ એટલા વેપોથી વહા છે કે તેઓ એમજ માનતા થયા છે કે તેમને માટે આજ છુપાવ કરવું છે. આ બધું જોતાં જો વસ્તુ સ્પષ્ટ થાય છે કે બહીષ્કારનું પરીણામ બીજું અમે તે આવે પણ બીન-ગેરાઓને તેનાથી કાંઈજ દુકાળ નહીં થાય. ફક્ત તેમની સંખ્યામાં વધારો થશે. સાઉથ આફ્રિકામાં નાણાની એમી કલે હોય આ નાણાની તાલ હોય એ તે પરીસ્થિતિ હોય

હતાં આ લોકો તેના લોભ અનવાનાજ છે. બહીષ્કારથી કે તેમની જાણેના કલ્યાણ, પક્ષના કામચામી.

જોયશીસો ત્રીસના પ્રથમ આવમાં ક્યારે કીડીએને રહેને લગા કરકારી અને મુનીચી પ.લીટીના કેટલાક કામચામી કુષ કરવામાં આવ્યા હતા. ત્યારનો સમય તેઓ કુદમા મચી. તેમના કામો પરથી તેમને ખસેડીને મરીબ જે.વાઓ માટે જમા કરવામાં આવી હતી. કારણ કે સાઉથ આફ્રિકાની આર્થિક સ્થિતિ મોળી પડી હતી. અને બીન-ગેરાઓની પરીસ્થિતિનો ખ્યાલ કરવાની જે.વા-ઓને કરી જરૂરજ જણાઈ નહોતી. આ બધું જોતાં જો બીન-ગેરાઓની અહીંના કરકારી માણસો જોતાં કરતાં હોય તો તે જરૂર આશ્ચર્ય જનક અને રસુજ લાગે છે.

અર્થાં સુધી તેમના સુખનો વિવચ વેચ થયે નહીં ત્યાં સુધી, બીન-ગેરાઓ કહેવા સકન કરતા આવ્યા છે, કરે છે અને કરશે.

શીનીકસનું બાવી

શીનીકસનું કુલીકા ખાંધો

એ શીનીકસનું પાટી તે પહેલાં જે આ કરવા વિશે અને આ વચના બાવી વિશે એક નિવૃત્ત વેપા જણ્યો હતો. છાપુ પ્રસિદ્ધ કરવામાં અને આર્થિક સુરેથીએ જે ઉત્તમ ત્યાર વર્ષથી મારા પતીના અવધાન ત્યાં અને જણાવી હતી તે કારણે કે આ વચ વચ કરવાના નિર્ણય પર આવી હતી. વેપ કરતાં અને વાપરું કે કે અતીત પમજુ આ તે પહેલાં અધારા યુએમક કાકપડો અને ફિલ્મ આ-રિકાની કીડીએ કે એમને વચ આ કરવા અને આ વચ એક અમાવનું સ્થાન થરાને છે તેમને જણાવીને જ મારા આ મિત્ર કાર્નેલે કે અતીત નિર્ણય બધું. છેલ્લા મોડાક વિવચ આ કીડી કીડી અચોએ અને ફરીએની મોડીએ વિવેર મહ અને તેનો નિર્ણય આ વેપ કરા જણાવવાનું મારે ઘીર જાણ્યું છે.

ફરીએએ એમાં થયી ફરી એક વાર આ કરવાનું અને કાપાનું બાવી વિચારી તેને આજ રાખવા માટે પટલી સમય કરી છે. અને તેમ કરી કરવાના કાર્નેલે માલ સમયમાં સહન થવા છે. એ કે હજી પરીસ્થિતિમાં આજ રેવ પરવો નથી પણ છતાં વાચાને અને એટલી ખામી આવી હોય એ જાણે છે; તંમી ના અભાવે હવે છાપુ બધ નહીં થાય. કુદવાતી કામ કરનારની હજી અરજ છેવ અને વળી આર્થિક સમાજ હજી એવો જ કુદરતો અધારી જાણે ખડો છે. જતાં અમને જાણ અને ઉમેર છે કે; એનો પણ કહેમ જાણી શકારી આ દેશમાં એઓ કહેવા આ કરવા તરફ ઉત્સાહ આવે અને સહયતાએ જોડ રહ્યા છે તેઓને જાણ અને ફર અમને તેની જાણ રાખવા પ્રેરે છે. આવા કુમે પહોના કાકવધીજ આ વચ અરથી કરી કરતાં પણ વધારે વધી જાણ રહેવા જાણ્યું છે.

શીનીકસ અને આ વચ એ જાનગી, માલીકીનું અને કાપારજ હોત તે આર્થિક રીતે નબળા પડતાં જ તેને સૌથી વેવામાં આવત પણ શીનીકસ કે આ વચ નેઆથી એક પણ માણસી નથી તેથી કાપારજ વેપારના અને આર્થિક નષ્ટોને અને કાલ પાડી કહતાં. કુનીયામાં જે મકાન બનેલીએ મહ મહ છે તેના એક મકાન આવા સાથે શીનીકસ કરેલા સંજમાય છે. તેમનું આખ્યાતીક તપ આ કરવામાં શામ્યું છે. અહીંથી એમને એક-સંજ-મીત સામાયકની કહમાત કરી હતી આ વતમાન વચ તેમના કાર્નેલે વધુ જ મરજીવ નાનું કરું ફરીની આ-મારી કે જેની આપણે મર્વ સાથે વાતો કરીએ છીએ તેનું ઉચ્ચ સ્થાન આ કરવા અને આ વતમાન વચ કરું.

આવી આ કરવા કે જેમાં માણસ એ વચવાટ કરે હોય અને ફરી કરતાં તેને આ દેશના વાલીએ જુમી થયા છે એ વિચાર જુ ખર છે. આ દેશ માં સત્યાગ્રહનો જન્મ થયો અને તેનો ઉછેર હોઈમાં થયો અને હોઈ આજાર મહુ આને હોઈમાં કે કે હોઈમાં મોંધી છપા સીકાતોનો ફેલાવો અને તેમના રમારો ઉભા કરવામાં આવે છે અને તેમને સહયરે છપાત રાખવાના પ્રયત્નો થાય છે. ધણીવાર એવા રમારોના સમાચારો આ વચમાં અને આપણે જાણીએ. કુનીયાના બીજા બાવે, માં પણ તેમના રમારો અને તેમના આખ્યાતીક જાનને અભ્યસ કરવામાં આવે છે. માંથી છપા કીડીસોશીને, અભ્યાસ થવા દેશમાં પ્રુપ બેહોના પ્રમાણમાં કરવામાં આવ્યો છે આ બધું અમને એક પાકારરે જણાવું અને આ કરવાને છપાત રાખવા અમને પ્રેરો.

મોડાક અરવારીવા પહેલાં અમારી અને આજ કહેવા માટે અધિકાર હોય

મી. ન્યેરે રેનું મંતવ્ય

વિવિધ વર્તમાન

ટાંમાનીકાના મનરે પાસાસાથા ટાંમાનીકાના અપારણીય હુલાસા અંગેની જાહેરાત કોઈ માટે કારણભાવ થા અપમાની પરિવર્તન ટાંમાનીકાની અપારણાના મોઝા કાચોના મોવડી થી અનુભવજ ન્યેરેરે ટાંમાનીકા પાટીની પેલાની બાપી પેલાનીની રૂપ રેખા આપતાં અણાનુ કદ કે રવતરખા મેળસીમે તે અપાઈ અપારે ને બાપડો ખાસ કરવાની રહે છે.

એકે તો અમે આર્થિક પ્રગતિને કમીન નેમવાન બનાવા આગીએ હીએ કે જે રવતર રેખને કેમ સુધી- પાત વધાર આપણે મેપાઈ કો અમને કલોપકારક રીતે આ કપારે બની હકી તેનો કાલ કહી સકતા નથી. બીજુ સીપીન કરવીકયા અપારે મોહાયા મોહા રવાનીકા માણસો રાખ્યા કેટલા રાખ્યા તે તો કાલ કહી સકાય નહિ.

લોકરત્નવ્યંની રાજમાત
મી ન્યેરેરે આજ વખતે અણ- વ્યુ કે કરવારી જાહેરાતથી મોટા બાને અને આનંદ થયો છે આ જાહેરાત એટલે મોહરકાદી કરકારનો અન આને મોહરકાદી રાજમાત. એ કે કણુ કુદર-આકારી અમને અણ નથી પણ અમે તેની અરથી અનક તો કાપી નાખી છે.

કેશની આર્થિક જરૂરીયાત
ટાંમાનીકા પ્રદેશની આર્થિક જરૂરી- આત આપતલા પ્રકાશિલા પ્રથના અવગણ્યા થી ન્યેરેરે અણાનુ કદ કે અપારા રેખના આર્થિક વિકાસમા અમે કંઈ અણ અપારા રી કાપા ના નથી રહે તો અપારા અપા મોહોને વારંવાર કહ્યું છે કે આર્થિક પ્રગતિ માટે રેરે અન કરવાની પ્રુવ પરિણમ કરવાની જરૂર છે.

બહાર અદદ ખરે અવલંબનું નહિ
મહારથી ક હી કદી આપશે એવા મોહર્મા કેટલાક લખાય છે. પણ કું થારા બાહ્યમાને કદ કું કે મહારથી કામે-કાર્યો પાકરનો નહિ વરકાઠ વરસે મેરી બાહ્યમાં તકારો નહિ એવી પ્રદ આને અપ 'અને આનતા પણ નથી. કહે રીકે રીકે માણસે કરીન આમડીયા બેકનું છવન મોરક કણુ બાવવા માટે પ્રુવ મહેનત કરવા ની છે.

બેતીની રીતમાં સુધારો
આ માટે અપારે અણ એલે ખાસ કરવાની છે એક તો કાલ બેતીનાં ને બોલારો કે તેમા સુધારો કરવાની જરૂર છે. કાલ મોહાણથી મોહોને

અને બેતી કરીએ છીએ તેને બાપે કેટલે નહિ પણ કાપવા કળનો કેપ- મેલ કરશે એકલો. કારણ કેટલે માટે તો પ્રુવ નાણુ એકલો. બીજુ બેકનોને ટાંમા આપવાની જરૂર છે. બેકનોને કાલ એટલાજ રહે કે મહેનત કરે-પ્રુવ કામ કરે તો તેનો કંઈ અર્થ નથી કારણ કે મહેનતને બાંવે પણ કુનીયાની બકાર માં એ તેમના માલના અવ ન થયે કે બકાર ન થયે તો તેનો અર્થ તો! તોજુ વરસાદ કેપર અ અપારે રાખીને બેતી નહિ રહેવા કું મારા

રેસ રીલેશન્સ નરકથી રાગરની નાટીકા
પ્રુવકારા નામની રવી-કનામ ટાંમાની નાટીકા કે જેમાં માધીછ ના નેપાજ નીચે કોઈની આગામીના અંબની કહાની છે તે રેસ રીલેશન્સ તરફથી પ્રગતમા બોલીવુડ કેલ- પ્રુવતાન કેમીકલ ડાયેલ પાલે તા ૧૩મી જાન્યુઆરી ના ૮ વાગે રાતે અબથી જતાવવામા આવશે. આ નાટીકાનું વિષયકન ખીમતી કુરે કું છે. આની રીપોટ મુખીય બોલ, બેકને બકાર અને રેસેલ-કની મોરીસેથી મળશે.

જાણિએ સમજાવીએ આ માટે નહેર બોલનાતો પ્રમથ થઈ રહે. આ અણ વરુએ સ્થાન થતા અમે આને બદી કરીયુ.

કેનીયા સુમાન્કાથી વિષુદ્ધ પદ્યો?
કેનીયા સુમાન્કા કાચેની આર્થિક અર્ક તેડી નાખશે કે એવા પ્રથના અવગણ્યા થી ન્યેરેરે અણાનુ કે કેનીયા અને સુમાન્કા કાચે એકાએકા રહેવાથી કંઈ પ્રુવકલ નથી એવું અમને કામે તો થાપે નહિ અમે એ અમને પ્રુવકલ રેખાશે તો અમથ થઈ અણ. અમે પ્રરેશ એક રીતે આર્થિક એક છે. તે એકમ કલત કેનીયા માટે અમે તે કામે અમને થાપી છે. પ્રુવ આક્રિશ માટેનું એ એકમ કેડું એકલો.

પ્રુવકારીમા, કનકમ કેટલ રીલ-કા, બાપે-કાચ, રેવ-કુ કહીવર-ક અને કનકાર-ક માટે મળે:

અદર. વીકુલ
૧૨ બાકીની આર્ક, ૩૮ માઈટ રીટ, ૧૨૨૨ અવગણન અને માઈટ રીટ, એકાનીકમ, કેન ૩૦-૧૨૫૪.

ટાંમા એકા થું કહે છે?

કેનીયાના આક્રિશન તેમા મી ટાંમા એકાએક અવગણ્યામાં પ્રથના અવગણ્યા. અણાનુ કદ કે તા. ૧ જાન્યુઆરીના રોજ બાહ્યરેસે- નેકનક કાચેનું કહવાટન કરવાનું અને આ- મંથણ અણુ છે એવી ને વલત સાથે આક્રિશમાથી પ્રક્રિય થઈ છે તે ખરી છે. પણ કું તો અણ છે કેમ તે કણુ નહી નથી.

ગોરા આળ સુન્કેમારે

કુકાનો ગોરા, કુદર તાકાવવાં વગેરે આરોપકર અકાર પ્રુવપીવન બાળોને છો જાન્યુઆરીની નેરમ્બ કાંઈમા ખસ કરવામા આવનાર છે. નેરમ્બી આલે કોલેમકના આગમા રિને સુરેક કન (બાળોના કુ-કામી પાટીની) કેડામા અણ પ્રુવપીવન બાળ- કાને કલક કરતા મેકરટ્ટે કહ્યું કે કુકાનો ગોરામાં પ્રુવપીવન બાળો કાંકાવાલા હોમ તેરે કેલેનીના કલિ કાસમાં આ પ્રથમ જતાવ છે.

રેસ રીલેશન્સ તરફથી સલા

જાન્યુઆરી તા. ૧૨મીથી રેસ રીલે શ-કના આમથે અણ કિવકનો કાચકથ રે.અવમા આપો છે. નાટાલ પ્રુવ- વરસીડીના કોલમાં આપે વીકલ કહી તેનું કહવાટન કરશે. અને 'પ્રુવપીવન ના પમાક વર્ષ' એ વિષય પર નીચેના મામવામા આવશે. મંથણારે કે કુવન સાથે આક્રિશમાં કોઈ વકાકતી પ્રુવકલ વર્તમાન અને બાવી. એ વિરી મોહકે. પ્રુવકારે સવારના બાપલો થશે અને રાતના 'પ્રુવકતીવર' નાટીકા અવગણશે.

કાંબના થી ક અણ. સુકક

'સાથે આક્રિશ અને વીકાલ પ્રુવપીવન' ૫૨ મોહકે. અકરકનું વર્ષ સાથે આક્રિશન પ્રુવપીવન રીલેશ ના પ્રુવ થી નાખકર એક નીરેકન થાં અણાનુ છે કે ૧૯૬૦નું વર્ષ કોઈએ માટે થવા ન અકવનું છે. વિષય વાતાવરણમાં આ રેકમાં તેમને કો વર્ષ થાપી પ્રુવીને તેમનું આક્રિશ કું છે.

આપણે ને મધા સવાયો કલ કરવા ના છે તે તરફ મોતા આપણને આનંદ થશે એકલો કે આક્રિશ આભાવી તરફ અઈ રહ્યું છે. અને તેની પ્રુવ ઉમતીને પડે અઈ રહી છે.

અરેખર આ મધા કારણે ૧૯૬૦નું વર્ષ થાક ન અકવનું થઈ પડશે.

મી નહેરુને 'અનેરી' કોટ

સ્વીકનના વડા પ્રધાન મી એરેન્ડર બારતના રાષ્ટ્રપ્રમુખ માટે તમા વડા પ્રધાન મી નહેરુ માટે પ્રજાથીકા પ્રુવ ની કાંઈ મીલ, વરુની મેટ બાવવાને બલે નવા અ રથપની મેટ કાબા છે. તેમણે મેટરે બારતના એક વિલાપી અને એક વિલાપીની સ્વીકનમાં અણમા માટે સ્વીકનની રોહરકાથ આપવાનું જાહેર કું છે. મી એરેન્ડરે તેમ ના માનમા મોલેલા એક કલાર કામા રંભમા આવી મેટ માટે મી નહેરુની રમ માગી તપરે મી નહેરુ કહ્યું કદ કે રવતરે સવાલ ન થી. આ મોહર માટે કું તમારો આભારી પ્રુ. તમે અમને કંઈ મીલવરુની મેટ આપો તેમા કરતા આપતો એક તેમરુની વિલાપી અને વિલાપીની સ્વીકનમાં વિલા મેળવે એ વધુ કાઈ છે. કલેન-એ-સુઅર્ન વરુએ મોહર. સરવીસ અવકાર.

કલેન-એ-કાનીસમથ વરુએ કા થયેલ પ્રથમ મોહર વાકન 'પ્રુવ' આક્રિશમાં થકને પસાર થશે.

એલે-ક. પ્રે. આરકુમ. કો
રાકાઈ કરવીક પ્રમોસન રોક્ષ તરફ રી એરેન્ડર અને નહેર વચ્ચે વિષય વરુની રેખા મોળ નહી. આકા નેરમ્બી, કેડીમા, કુસકા, પ્રુવવાયો આલે અણ અણ એકાનીકમમાં પ્રેરેમશે નવ કલાર માંબની આ સકર થાપે/અસને આડ અણવાધિય બાવશે. પ્રુવ આક્રિશ આલે તે જાન્યુઆરીમા આવશે. કલનથી તેર પ્રુસારો કામે બક નીકળી પ્રુગી છે.

મકર્મા રર પેરે-અરો માટે અણ છે. આમાન વડાવવા-ઉતારવા એક કેકન બક કામે છે; ઉપરાત 'અ' પાણીની એક કીડી પણ કામે છે.

—ક-રેવના કામેલમાં બાપલુ કરતાં બારતના સેનાપિપતિ અવકલ મિરીયાએ કહ્યું કદ કે કોકરીએ વકરવામાં બોલાવ અને પેલાની રથભાવિક પ્રુવના પ્રુવાવી રીનિકા જેવી રક અને તે અને મથનું નથી તેમો કરકરમાં નહીં વગેરેનું કામે કાઈ કો. પ્રુવાનોએ વરકરમાં રીનિક તરીકે બોલવા માટેના પ્રુવો કેલવવા એકલો, એક તેમોએ પ્રુવને ને અણપ્રુવ અણાનુ કદ.

લગ્ન પ્રસંગો માટે

અમને મળો.

સુરતી જામજુના અને રમેશભીરા ડીએ.

શ્રી કેપીટનની અંગત રેન્જ નીચે ધુનીવનના અને રોડેસીયાના કોઈ પણ જાનમા વખતે કુમારે આવી રસોઈ કરવાનો અને કન્યાના વર્ણન.

કેપીટન બાલકની હોટેલ

(શ્રી કેપ્ટન મીમર્સ હાઉસ)

એ અને વિક્ટોરીયા સ્ટ્રીટના પુખ્તપર - હરબન,
ફોન નંબર ૨૩૪૨૪ ટેલીગ્રામ: KAPITAN.

ધીરુભાઈ પી. નાયક

ગુજરાતી, મુસાફરી, બીજાનાં અને લગ્નનાં એવન

હોટેલના અંગર દુનીયાના કોઈ પણ જાનમા કન્યાઈ રસોઈ બનાવે જામીન માટે મુજારી કરવા પર કોઈ જામીની વાતરે મુજબ કરો.

કાશ્મીર, આમ, ચોરી, કુશ્મક, અસ્થાઈ, ખેડખાઈ, વિગેરેના બીજા અને ઉત્તરના આપીએ બીએ

ઈન્ડિયન, પાકનવ રેન્જ, હિસાબના મોખાઈ કરાવવા જેવું કોઈકેન્ડ કોઈકેન્ડ કે રેખાના વાતરેન્ડો પાસપોર્ટ જેવન કોઈકેન્ડને જમીન જામીનના કોઈ પણ હી બીજા વિના અને મહેલ જમીન આપીએ બીએ

રેવનુ મુખ્યમંત્રીના કોર્ટ એસોસિએટના કોર્ટ મોરુલીના અને રોડેસીયાઈ ઈન્ડિયન ઈન્ડિયન બીજાઈન્ડ પ્રતિનિધિ

Phone : 33-9032. 26 Barkly Arcade,
Cor. 38, Market & Diagonal St., J'BURG.

તાજુ ઉમદા ફ્રેટ

આંખા અમદા, લીલી આમદ, રતાળ અને સુરજની એસમ માલુ છે. આડુ બનાવે ભાવ, લસણ બનાવે ભાવ, પાપક નંબર ૧ સી. ૧૦, નંબર ૨ સી. ૮ ૧૦૦.

કપડી અને મેવલી પાન જાનમા ભાવ, પોસ્ટલ નંદા, જાસીડ રેલ યો. ૧૦-૬ જામી અને રહેર જાસીડ યો. ૧૧-૧ ૧૦૦.

રોડેસીયા, નાસામેન્ડ અને મેલગન કોમોના એકપરો હવે પુરવ આન આપી કોઈ પણ વસ્તુ પસંદ કરાવી મે.અમદા.

All prices subject to Market fluctuations.

A. KADER & Co., (PTY) LTD.

WHOLESALE FRUIT MERCHANTS

P. O. Box 251. DURBAN.

ફરનીચર! ફરનીચર!! ફરનીચર!!!

એકમ મુદ, હાઈનીચર મુદ, વેલ્ડિંગ, લેસીમ એસ, કાર્પેટ એન્ડ એપ્રીસ ડેસ્ક, લુક ટેલ, રેન્જ, લગ્ન કોઈકેન્ડ આને ખરીદી વાતરી. અને વખારી જાલ હેવા મુકરી. નહિ.

—એકેસ, રેન્જ અને કીચન ફેરેન્ડ—

એ હમારી જમરેન નીચે તઈવાર માલ છે. તેના રંગો કમીકાઈ હઈ. ચાર રહે છે. આમ રોહા જામેના કાર્પેટ બીજા ખંખાના અને વેપાર જામમા વખારી.

L. MISTRY

57 BREE STREET, BURGERSDORP, J'BURG.
PHONE 33-4691. BOX 2526.

હોંઈની મોટામાં મોટી વિમાની કમ્પની તમારી સેવામાં

—ધી—

ન્યુ ઇન્ડીયા ઇન્સ્યુરન્સ

કંપની લીમીટેડ

સાઉથ આફ્રિકાના એકજ મુખ્ય પ્રતિનિધિ

રસ્તમજી બલભાઈ રસ્તમજી

૧૪૦ ક્વીન સ્ટ્રીટ,

ડરબન — નાટાલ.

સેવા અને નિર્ભયતા

માટે અમને મળો

બધી જાતના વિમાનો અમે ઉભાઈએ છીએ.

પી. ઓ. બોક્સ ૧૧૧૦.

ટેલીફોન : ૧૧૧ ઇલેવન એવન્યુ,
ડરબન.

ટેલીગ્રામ

એફીસી ૧૫૮૪૫

ટેલીફોન : ૪૧૪૧૩.

ભારત સાથેનો ઝઘડો પતાવો

બેન, તા. ૨૪ ડીસેમ્બર

દેશમાં અને પૂર્વના અન્ય સામ્ય-
વાદી, રાષ્ટ્રો ભારત સાથે કરેલી
ઝઘડો કંઈ નહીં તે કામચલાઉ
સમજાવ કરવા માટે ચીનને સહનવા
નો કંપ્રમીસ પ્રસ્તાવ કરી રહ્યા છે.
તા. ૨૪મી ડિસેમ્બરે રાંધ, પ્રિટન,
અમેરીકા અને રશીયાના વડાઓની
શિખર પરિષદ મળવાની છે તે સમયે
રશીયાના વડા પ્રધાન શ્રી કુસ્ચોવના
કાચ મળ્યુત અને એ પ્રુપ્ચ વેટુષી
આ પ્રવાસ થઈ રહ્યા છે એમ જણ
આધારભૂત રાજદારી અંગે અચૂર
છે.

આ અંગેના અગ્રણી પ્રમાણે
રશીયાએ મવા અધવાદીવાદો રશીયાન
ચીનની સરકારને ભારત પ્રત્યે સહાનવા
અર્થે વચ્ચે રાખવાની મિત્રતાને સલાહ
આપી છે એટલું જ નહિ પરંતુ પૂર્વના
સામ્યવાદી રાષ્ટ્રો પાસે ચીનની સરકાર
ને મિત્રિક સંદેશો મોકલ્યા છે કે
સામ્યવાદી ગુરુત્વ એક રાષ્ટ્ર આ તબક્કે
ભારત સાથે અપેક્ષા કરે છે એમ
સામ્યવાદી કિત નથી.

આ અંગેના અગ્રણી પ્રમાણે
એમીક સાલમા શિખર પરિષદ અંતે
કે પહેલાં રશીયા ભારત અને ચીન
અંતે કામચલાઉ સહાનવા પદ્ય સાથે

આ ભારતના પ્રવાસો કરી રહ્યા
ચીન અને ભારત વચ્ચે તાત્કાલિક
મધ્યેના પગમથકારથી રશીયા એચેન
પરંતુ છે કારણ કે ચીન ભારત
માટે યુરોલી લેવા કરી રહ્યા હોય
કારે શિખર પરિષદમાં કાબરી આપવા
તું કુસ્ચેવ માટે સારું નહીં લેખામ.

પૂર્વ અરમનીના એક સામ્યવાદી
નેતાએ એમ અગ્રણી કહ્યું કે શી નહેરુ
અને આજ એમ કહ્યું તે કારકહી
અપેક્ષા પામ ચીનની સાથે લેવા.
પૂર્વ અરમનીના સામ્યવાદી મંડળેના
અગ્રણી પ્રમાણે ચીન તાત્કાલિક છુટકા
કુટે એવી આશા નથી. તેમને માને
છે કે ભારત અને ચીન વચ્ચેના આજ
પગમથકારથી ગતભેદના પ્રદા એકા

મતા અંતે અને શી નહેરુ અને આજની
મુલાકાત સક્રમ બનશે

રશીયાનું વાતાવરણ

બેરો, તા. ૨૪. રશીયાના અખ.
ભારતે ચીન અંગેના શી નહેરુના
નિવેદનને એ રીતે અમકાવ્યું છે તેથી
ભારતીય અંગેના આનંદ થયો છે.
ભારતે ચીન સાથે મસલત કરવાની
કામ તબક્કારી કામચી છે, અને શી
નહેરુના એ પવેનો આશયે કહ્યું
કુધી અગમ આપે નથી તે અપ
મળી ન જાય તો કુધી ભારતનું ભાવિ
પમકું નહીં થઈ શકે નહીં એમ શી
નહેરુએ અહેર કહ્યું છે તેને ભારતથી
મળેલા અખવારી દેવાસોમા મદત
આપવામાં આવ્યું છે

અસંસંગતા : સંરક્ષણ કે આપઘાત ?

અમેરીકાની અણુ-સમજવાની નીતિ
સાથે અર્થિક પ્રતિકાર કરવા
છપ્પનારાઓના વિચારોના 'મોમાકા
એકલ' નામે મંડળ એક ચોપાનીકુ
નકાર પામ્યું છે તેમાં તે અણુએ કે-
'અમેરીકાના લશ્કરી ક્ષત્રાવાજાએ
એક જુ-ખંડમાંથી ચીન જુ-ખંડ ઉપર
ધારણ રથે ફેંટી સકાય તેમાં અંતોનાં
૪૦૦૦ મથો કિલા કરી રહ્યા છે,
આથી રશીયા ઉપર પહેલે તેવા
નિશાન તારેલા ૪૦૦૦ કાષ્ટ્રીઅન
મેળ એક સાથે ફેંટી સકાય.

એવી અણુતરી છે કે, રશીયા ને
અમેરીકાના ૧૫૦૦ સરેરાં ઉપર અણુ-
મેળ નાખી શકે, તે અમેરીકાની ૧૮
કરોડની વસ્તીમાંથી ૧૬ કરોડ માણસો
કે કાકામાં જ આવી જાય.

વળી બીજી અણુતરી છે કે, ૭૫૦
કાષ્ટ્રીઅન મેળ એક સાથે ફેંટવામાં

આવે, તે વાતાવરણ રેડિયો-એક્ટિવ
કેરથી એટલું ગેરી બની જાય કે,
પૂર્વી ઉપરનું એકેએક છપ્પ માણી
નાથ થાય. છતાં અમેરીકા ૪૦૦૦
કાષ્ટ્રીઅન-મેળ ફેંટી સકાય તેમાં
થયો તબક્કાર કરી રહ્યા છે. ('લાઈમ'
માર્ચ ૧૦, ૧૯૫૯)

આતરખંડીય અણુ-અંતો એકે
૧૦૦૦ માણસ કુરથી નિશાન તારીને
ફેંટી સકાય તેમાં અંતો, તેમની મતિ
ને એમ કલાકના ૧૮૦૦૦ માણસ
કેવ છે; અને પૂર્વી ઉપર ૧૦૦
માણસ કુરથી તે અંત દો છે. તે
અંતોમાં મતિની દિશા નિર્ધારિત
કરવાની કસમત અંદર જ ઝાંઝાલી
કેવ છે કિશિયા સહેરને કિચી
રેનાર અણુ મેળમાં એક કલર મળ્યું
કરતા વધુ તાકાત આ કાષ્ટ્રીઅન-મેળ
મા ફેંટી કેવ છે આ અંતોની

કેન્સામાં થયેલી હત્યા

કેન્સાના આતરિક કામમાં આવેલા
શિવાજ નરમના નિરીક્ષ સાથે
કુશન મરાવતા એક છપ્પના લીજાસી
કામના વતની શી કોલાસાઈ પ્રધરનાઈ
પરેક એમના પત્ની અને એમના બે
વર્ષના પુત્રની કરવીકુ હત્યા કરનારા
એની પોલીસ કોષ વધારી રહી છે.

પોલીસ ફેરાજ અનુસાર છપ્પવારે
છપ્પે ડેકાશ પરાત શી પટેલે
કેતાના વરનું ભારતું બોલ્યું હતું.
એ બોલતાંની સાથે જ તરત જ વધુ
બાંધકને એ એમના ૫૨ કુપસો કમો
હોય. અને પ્રામાણે મોટા કાશ
એ એમના ૫૨ કુપી કુપસો કરી
કાચે લા જ આરી નાખ્યા હતા. એ
પૂર્ણે તેમને શી પટેલના સપનખંડમાં
એમના હતા અને એમની પરેક તેમજ
એમના બે વર્ષના પુત્રની હત્યા કરી
નખી હતી. એમની બે વર્ષની એક
કુપી કાંતાઈ જવાને પરિણમે બચી
જવા પામી હતી. કોલા મળી બર્ના
પટેલનોએ એ બધાઓને પોલી
અંતે હતો પરંતુ તેમને અંધારાને
જાલ કળે કહી મવા હતા.

આધુનિક દેવળો

દેવળ આધુનિક અમેરીકન દેવળો
ના સાપ્તાહિક કાર્યક્રમો વધુ ને વધુ
પ્રમાણમાં ફાઈ સામ.છા કલમના
કાર્યક્રમો જેવા બનતા જાય છે.
અમેરીકામાં ૧૯૦૦માં વસ્તી ૫૫
કરોડ હતી, ભારે તેના ૩૫ ટકા
મેટ્રો જ ગુરુદ ગુરુદ દેવળોના જુગમ
હતા કહે (૧૯૫૮) વસ્તી ૧૭ કરોડ
થઈ છે, ભારે દેવળોના સંખ્યાની
અંખ્યા વધી વસ્તીના ૬૦ ટકા જેટલી
થઈ છે તેનું કારણ એકામાં અસ્તિ
માવ વધતો જાય છે એ નથી; પરંતુ
દેવળોમાં કહે તરવાનો કોળ, મરર
ઉપર સરકવાના ક્ષેત્ર, છપ્પેસિપમ,
તથા ટેનીસકેટ વગેરે આનંદપ્રમોદની
સમવડો વધતી જાય છે, એ છે.
—'અવેક' ૮ સપ્ટેમ્બર '૫૯]

[આપણા રેડીયોઅરસના કાર્યક્રમો
પણ ધીમે ધીમે સમતમતની કરીશ,
મુલરપથી. તથા નારથકમર'જોનાં
મુખ્યત્વે જનતા જાય છે; તથા સ્વાતંત્ર્ય
દિને કાર્યક્રમ રોડની અને ફેરાકાને
બનતો જાય છે, એ વરુ સરખાવના
બેની છે]

રેડ. મો. ૫૩૭૦

રેડીયોન ૩૩-૫૬૨૦

રેડીયોન ૩૩-૫૬૨૦

અગત અધર્સ (મો) લી.

૧૪ ફેબ્રુ ૧૯૬૦

એ હા ની જા જા ની.

હોલસેલ અને રીડેલિ અર્ગન અને છપ્પેસિપમ

આસ કરીને કમારે ત્યાં પ્રતિકાલ અને કલ્પાસ કોસરી,

રેડી આધારમાં નિર્માણના અવ અતર તરેકા-અતરે,

રેડેનએલ રેડીક, પીલજના અને એકપુત્રીઅનના

વાલકુલ-કાલ અને પોલીસની અંધારીઓ-

કેમકેમો અને રેડીયોન તથા બીજી

અનેક રેડી યોએ કીકાવલ

આપથી અજો.

સુકા અરસા અને કાચી ફેરી
શેષ ૩૩ સ્તલી કુકા મરાવાની
મુળીના થા. ૫૨-૨ F O IL બોલક
અને આધાર માટે કાચી રેડી કાચી
દસ સ્તલી પારસમની થા. ૬-૬
પોરેલ સાથે રેડીયો ડીસેમ્બરની
અધવેચી થયો, માટે તારીફ લખો.
Marmans (Pty.) Ltd
P. O. Box 26, Phone 128
(Bris. Transvaal.)

ટાંગાનીકા સ્વતંત્રતાના પંથે—

ટાંગાનીકાને નહુ રાજદારી બંધારણ અપવાની આજ્ઞા તપાસ કરવા અથવા માથા ને રાખીએ કમીડી નીમવામાં આવી હતી તે કમીડીએ હરદી બહામણ નામ. સામ્રાટીની સર-કારે અંગ્રુર રાખી છે એ બહામણોની મવનરે તા, ૧૫મીના જાહેરાત કરી હતી

રાણી સરકારે માન્ય રાખેલી એ બહામણોના ડેમણ આસ પ્રાં નીચે પ્રમાણ છે :

કાઝીમી એવ મીનીરદસ'ના બીન સરકારી બહુમતી રહેશે અને મારા-અભામા મુ'દાપેલા સમયોમાંથી મીનીરદસની નીમણુક થશે.

અધાનોની સખા, પ્રધાન મંત્રીની નવી રચના અને તેની કામગીરીના નિયંત્ર ૧૯૬૦ની વસત રજુમાં લખન થ. મળનાર ડાનદર-સખા થશે

ધારાસભામાં

ધારાસભામાં પ્રવળા મુદાપેલા સમયોની બહુમતી રહેશે કામગીરી ધારાસભા વિચલન થતા નવી ધારા સખા અસ્તિત્વમાં આવશે.

આ રીતે ને ફરારો મથા છે તે કપારે અમલી થશે તેની ડાંધ તારીખ ૬૫૫ નહીં કરવામાં આવી નથી

નવી ધારાસભાની નીચે પ્રમાણ રચના થશે .

ટાંગાનીકા પ્રદેશને ૧૦ જિલ્લાઓમાં ને-રેડીટુમ્બ-સીયા નહેમી નામવા માં આવશે તેમાંથી ૭૫ સમયો મુદાપે ને-મથા ૧૦ પ્રાંથી મેડો માટે મુદાપે અને ૧૧ મેડોઃ મેડીમતો માટે તથા ૧૦ મેડોઃ મુરોપાખે માટે રીકર રખાશે.

કાઝીમીને અનુમતી આપેલ મેળ તે પછી સામ અને તે માટે અમુક નોખોનેકન કરવાની મવનરે સત્તા અપાઈ છે. પછી આવી રીતે નોખોનેકા ડેમણ સમયો થશે તેની સખા ૬૫૫

મોકસક કરાઈ નથી, 'પછી આ સખા નાની હશે

કેમલ રોલ

આ ઉપરાંત વળે એવી પછી અથ-મણ કરવામાં આવી છે :

કામ પ્રતિનિધિત્વ મણ કેમલે ને અરખુ' અપાણુ છે તે સમાન પ્રતિનિધિત્વની પ્રધાનો અંત લાવશે

પ્રાંસ રોલ આણુ કરશે, અને રીકર' સીદ કે તથા રીક રોટરને એકથી વધુ મત ન હોવો જોઈએ.

અતદારની લામકોલ

કમીડીએ એવી ઇચ્છા વ્યક્ત કરી છે કે કામના પ્રતિનિધિત્વને કે-આપ્રને વિશેષ વિચાર કરવું હોય મુસોનીપલ સેક્રેટરી સમત કે ને નહુ બંધારણ થશે તેમાં અતદારો માટે નીચે પ્રમાણ ની લામકોલ રખાશે

(૧) ઇંગ્લીશ, અમર રવાકીલી રામી અપી કાં તે

(૨) વાર્ષિક ૭૫ જાણની આવક હોય તે. કામ ને અતદારો નોખાવેલા છે તે નધાને નવી અતપત્રમાં કામચ કરવામાં આવશે

સીવીલ સર્વેન્ટસ

આરવદ મવનરે સર રીચાર્ડ' ટર્ન-જુલે સીવીલ સર્વેન્ટસ ને બહારથી આપાત કરવામાં આવેલ ને તેમની સ્થિતિ અને લામકોલી તેમજ સમય પારી ન્યાયી કલે કે સેક્રેટરી આર રીડે કમલ રાખુ છે કે તેમાં જલે આ હેમથ નેકરી કરતા હોય હતા તેમજ તામની નેકરીમાં છે એ સ્થિતિ માન્ય રાખી તેમના અથા હકકો અરજીત રહેશે.

એરેરે માટે ઉર્જના પેકારે

મવનરેનું આપણુ પ્રક મતા મધી નાણુમેલો તાણુમેલો મરમકલ કલેઃ હલો અને કાઝીમી કોલમ અથા સમયોની નજર આક્રીકન નેતા મ એરેરે ઉપર મ કાઈ હતી

મ એરેરે કાઝીમી હેલમથાથી બહાર આવતા બહાર હોલ આક્રીકન મેદનીએ ઉપર-ઉપર-આક્રીકની છુપે પાડી હતી, અને તેને ઉર્જાને અભા પર મેદની કીધા હતા તેની જાહે ક.થ મીલાવવા આક્રીકને પરાપડી કરતા હતા, આક્રીકન અરેમોએ

કેરલ પર એક પ્રગટ ચિંતન

કે. કેલપ્પન

કેરલમાં આવે એવી પરિસ્થિતી છે કે કાઈ પછી ચોતાનું કીધ એલી મોલી નથી કીકલ હતા આલેજ મોલનાની જરૂરીપાત સૌથી વધુ છે. એથીજ બીજાના અથા અણુમથાના કે જાલેઃ આવી પાડે એનો વિચાર કમી વગર મરિા થત અહીં જાહેર કૌં છુ કેવલનું અરિમ કામ અનિકીત રકામાં છે આનાથી મુદપી પછી તેનું આવી નિર્મીત થશે. એને કછ ક માસ છે. આ સુધી અતદારો ચોતાના વિચારો લદ કરી કાં છે સામવાદીએ તીરાક અથા છે કારણ એમની-અરકારને કલત પહેલાં અતથ મુર'પરકું બીજે પછી ચોતાના વિચલ થા મરત છે. અક'કારમ તેમજ પછી ચોતા પરનો કાણુ બોલ મેદા છે. આથી આ જાને પછી સોગોનું કાઈજ સામળવા તપપાર નથી. જાઈ ક મારે કીધ બોલું છુ

કામુનીરોના પેપ આરામ કે તેમના વિચારો વિશે કુ અને કાંઈ નહીં કહું કેટલાક કાર્મીકાને ચોતાના પથમાં જેવી અથ અકા હોય છે તેવીજ કામુનીરોને ચોતાના પંથમાં છે. અર્થથી તેમને ફેરવી નહીં સકાય અનુમલ ફેરવશે.

એમાં કાંઈ નથી કે કામુનીર-સામવાદીએ મરિએના મિમ કે હતા તેમજ એક જુલ કરી. અપારે ફેરલમાં એમની સરકાર હતી જારે મરિએને આમ અર્થમાં કામુનીરદ કરી નામવાની ઉતાવળ કરી પ્રત્યેક જમાનામાં કોલિક એસ આરામ કરતા આક્રીક અને નેલિક પ્રધોને મલત્ર આપનાર બહાલીએ પછી પેદા મામ કે એમની સખા એલી હોવા હતા સરકારને યોગ્ય માટે જરૂરી સસાક સુચના તે આપ્યા કરે છે. સામવાદી પક્ષ એ સુલી મથો કે. કુતીવામાં કાર્મીક મુરે.નું રચાન' તો અર્થ અને નીતિ માટે નિમર્મતાથી જાવને કરવાન કરનારી બહાલીએથી જ આંખી કામ છે. સામવાદી અર્થ ગેર સમજ ફેર છે કે નેલિક સુખ

આક્રીકનું ચીત' આણુ કલું અને મી. એરેરેને કુલકાર પહેરામ્યા હતા ' 11
ટાંગાનીકાની નવી કાઝીમી

મુદપી ૧૯૬૦ના સમયેઅરમાં જલે એવી જાહેરાત પછી કરવામાં આવી છે. અતદારોની નવી લામકોલ પ્રમાણ હવે ૧૫ લાખ અતદારો અત આપી કાકે કામ અપારે ફેલત ૬૦ હજાર અતદારો જ છે. ટાંગાનીકાની વરતી ૬૦ લાખ ની છે.

સમયેકો મેળવવા, ચોતાના નેલિક વિચલ અને કુલવની આક્રીકી આપવા પ્રત્યેક બહાલી તપપાર રહેશે મોકસાકી આ કલમ પરિવર્તન માટે અમર બરતી ને રચાન નહી રહે આવી પાંચ વરસમાં મરિએને કામુનીરદ મનાવવા સામવાદીએ એર જુલમ માર કમી આથી ને સમયેકો તેમના રામમાં મરિએને અવલ તે એ તેમજ કામુનીરદ અને તેમજ અપામ એમ મધુ. આપ પછી તેનેજ મળશે. કામુનું પ્રાં કે છુટ થયા હોય અને કુનેમાર કામુનીરદ હોય તો સરકાર તેને મલદ કરતી. ને તમે નવા ઇચ્છો તો - તમારે કામુનીરદ તરીકે પહેલા એલખાવવું પડે. આમ સામ કામ કાંથી પછીને કામુનીરદ મનાવવામાં આવ્યા 'પરી-વાને સમસ્ત પ્રાતર્થા મિરોધીએ જાગ્યા અને જનતા ને અંબર્થા ને માર્ક મધ

આ ઉપરાંત મેળવણીને કામકો અને જુની સુધારણાની બીજને કીરે પછી સોડા ખીલવા

આ પરિસ્થિતીમાં કે-દ સરકાર એમ કહી પડી. એનું અખરમ થઈ જરૂરી કલું કે નહીં એ આપણી મુદપીએ કહેશે.

સમયકર કવીકાર :

સર્વેથી વિચલેવ રતનજી મીલી
કામવાલ ૧-૧-૦
પ્રધાનમંત્રી વસનજી મીલી
કામવાલ ૧-૧-૦
કે એસ મીલી, એન્ડ કન્સ
કરવન ૧-૧-૦
જોસાઈ નારણ એન્ડ કન્સ
કરવન ૧-૧-૦
અધીશાલ વસનજી કામવાલ ૧-૧-૦
કમીવાલકર મ. એમકાર ૧-૧-૦
અધીમેન પ્રધાનમંત્રી પટેલ ૧-૧-૦
મીલીમેન ૧-૧-૦
પરજુમંત્ર મંડળમાઈ પટેલ
એ'મથ ૧-૧-૦
વિમલચેન રાવજીમાઈ પટેલ
એ'મથ ૧-૧-૦

ગીતા અને સંતયરિન

એક બાઈને વિરોધાજ્ઞને યુગ્મ : "ગીતાનુ અપધન મારે પ્રથમ કરવું જોઈએ કે સતપુરોના અરિએનું "

વિરોધાજ્ઞને અપાવવા કહ્યું. "ગીતા એક તિમેગી છે અને સત યરિન એક આણુ છે. આમુમાંથી વણુ કાઢીને તેમાંથી સારી-નરસી અલમ કરવી પડે છે અને કારી લેવાની હોય છે, અપારે તિમેગી તો કારી વણુમેલોજ અડાવ હોય છે.

"સંતના અવિચલથી સારા યુગો, કારી વણુએ કાઈ મેરી અને બીજું મધુ' જુલી જણુ. ગીતામાં તો જણુ કાઈ જ છે તેથી ગીતાને અલમ કરતા કરતા પીને પીમે કાઈ નરસી અલમ કરવાની ઇચ્છિત કેળ વાશે. આથી પહેલા ગીતાને અને પછી સંતયરિનને અલમ કરવે સારું છે."

—સાંકેલપન'માંથી.

કુમહુલ આવેલ શીપમેન્ટ

ફરેક જાતની અગરજાતીઓ જેવી કે "ગ્રુપ રોક" ગ્રેટર, જોઈ-ડીન્ગ, અગરજાતી, કુમહી રાણી, કામેલી, કાંતા મંગેલાર, વાંકાલી, કમ્પુ દરનાર વિગેરે. અમારા પ્રાઈસલીસ્ટ માટે લખો. (અમે ફક્ત હિંદી જનાવટની જ અગરજાતીઓ રાખીએ છીએ.)

લીટી જાણુ ૧૦ રેની ૨૫૫
લીટી કમ્પોઝી ૧-૩ ૫૫
જાંબા કમ્પોઝી ૧-૩ ૫૫
મોટી કમ્પોઝી ૧/૩ ૨૫૫

માલ બરેબર પેડ કરી
મહાવીર
ગ્રોટર સાથે પસા મોડેલવા
વિનંતી છે.

અમે નીચેની, વસ્તુઓ કાઢીને કુમહી કરીએ છીએ.
માલ સારો અને કીમતી આવે મળશે. અમારા પ્રાઈસ લીસ્ટ માટે લખો :

ગોલા ચણા, વડા, જોબની, પેના, સમરા, લે-ટા સોપારી, કાચી સોપારી, કોઈ સોપારી, જાળ, જાળમી, કાચો, દીમ, ચમર, ફરેક જાતની કાચો, અધાનો આરો, અડાનો આરો, પાણીવાળા નાળાંજેર, વરીયારી, છત્ર, લરીંગ, ચેપી, રામ, અમરો, મુર, દાંમેલ, વાણા, વાણા દાળ, આખા અરવા, નારીયેળનો મુઠો, દાંબરો, અસખર, કમ્પોઝ, વિગેરે.

K. HARIBHAI & SONS
(PTY) LTD.

Direct Importers : Wholesale & Retail Merchants.
81 Victoria Street, — P.O. Box 2156 — Durban.
Telegraphic Add "BHAISON5"

શુભ પ્રસંગો માટે મેટ!

સીમો અને પુરવો માટે

ધડીયાળ!

૧૫, ૨૧ અને ૨૫ જુલનાં
ગ્રોટર મોડેલ ૨૫-૨૬.

- રેમર
- રેમરી
- લેટા
- રસર

નિગેરે ફરેક જાતનાં ચડિયાળ.

ઉપસંત પુરવોનાં, રાટ મુદ, પાયળમા વિ.
તેમજ બાળકોનાં કપડાં.

હોલસેલ ભાવે મળશે

બોક્સ ૫૨૮૮, ફોન : ૮૭૫-૨૬૦૮

વલ્લભભાઈ બી. પટેલની કું.
૪૪, મારકેટ-સ્ટ્રીટ, બેંકાનીસબર્ગ.

ધી કવીન્સલેન્ડ ઇન્સ્યુરન્સ કંપની લિમીટેડ

૧૮૮૬માં ન્યુ સાઉથ વેસ્ટમાં સ્થાપિત છે

આગ અકસ્માત તથા ફરીમાઈ માલનો

— વિમો —

તેમજ બધી જાતના વિમાન

કામ કરે છે.

ખાસ હિંદી પ્રતીનીધી

શ્રીમતી તહેમી સોરાબજી ફસ્તમજી

વધુ વિગત માટે મંજો અથવા લખો

૧૦૬ મેન્સફીલ્ડ રોડ — બોક્સ નંબર ૪૭૬ — કરબન.

રેલેડિઅન નંબર ૪૭૪૫૪ અને ૪૭૮૮૮.

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1903.

Former Editor: Manilal Gandhi—1918-1934.

No. 2—Vol. LVIII.

Friday, 15th January, 1960

STORTENED AT THE C.P.D. AS A NEWSPAPER
Price: FOUR PENCE

"MEN DO NOT LIVE BY BREAD ALONE"

"SOUTH AFRICA IS HELL UNDER SUNSHINE FOR INDIAN TODAY"

"SOUTH AFRICA is hell under sunshine for the Indian today, as it is for the other non-Whites," declared Dr. S. Cooppan, the prominent Indian economist to the Council of the South African Institute of Race Relations during the week. He was speaking on "The Indian Community of South Africa—Past, Present and Future." He said: "It is not the atomic bomb, nor the alleged danger of Communism that one talks about in Indian and non-White circles, but about the Colour Bar and apartheid, because these are the facts of their every day experience. They come face to face, at every turn, with the ugly spirit that is manifest in these devices to keep them down. The only relieving feature in this situation of unrelieved tension, bottled up resentment and hate, is the presence and association of a small band of White missionaries, social workers, upholders of democratic traditions and liberal politicians who try to assist them."

IF attention is drawn to the rising level of income, the improved medical services, and proposed living accommodation in gigantic brickies, euphemistically called housing estates, the simple answer would still be that men do not live by bread alone, that the spirit of giving is far more important to human beings than the objects given. Indian housing is in an appalling state. But the proposed improvements are in exchange for vast dispossession of Indian properties under the Group Areas Act.

This applies to Indian Education, too, which is by far the brightest element in this gloomy history. That statement may sound contradictory. The fact of the matter is that educational facilities do not come to the Indian child as a result of State initiative (as it does for the White child) but by the initiative of the Indians themselves, which means that they have to find thousands of pounds every year (in addition to the tax they pay) to buy land, build the schools and furnish them. The Province of Natal follows with a fifty per cent grant towards this capital expenditure. Can the White community of Natal claim to have raised by public donations one quarter of the money spent by the State on building schools and hostels for their children over the past fifty years? The proportion of state to state-aided schools, and the proportion of children enrolled in these two types of school is an index of how little they have had to dip into their pockets in com-

parison with the Indian community.

In Natal, the government schools provided accommodation for 89 per cent of the White children as against 22 per cent for the Indian children at school.

It is clear that the Indian people had been compelled to find enormous sums of money every year to see that their children had schooling, and even then 3,500 children were turned away at the beginning of last year. Between 1927 and 1955, private

donations exacted from the Indian community for building aided schools amounted to more than £300,000. Many schools built by Indians under this system have been handed to the Province to become Government schools. Furthermore, after 100 years of settlement, the Province of Natal, which has benefited so much from Indian labour, has still not declared compulsory education for Indian children in spite of repeated representations from Indian leaders.

MOST UNJUST TREATMENT

(By Our Own Correspondent)

"THE little Indian community," of the country regarded itself "as the most hard-pressed and unjustly treated people in South Africa." This statement was made by Dr. S. Cooppan to the Council of the South African Institute of Race Relations in Durban during the week.

Dr. Cooppan said: "Indians do not have the political, economic and military power of the White minority to seize what they want. They do not have the weight of numbers of the African which compels a certain amount of respect and recognition nor their relative weakness in coping with the complex commercial-industrial culture of the day which evokes a fair degree of paternalism from the Whites. Nor the link of blood, by which

the Coloureds are termed 'apprentices' of White 'civilisation,' and which also evokes a more tender paternalism. The Indian community lodges its claim to be freed from the harassment which has pursued it all these decades on:

(i) the simple ground of their humanity, which can stand up to a certain amount of pressure and no more; and, if that smacks too much of a Christian idealism which does not touch the heart in these days of practical material

IN DURBAN: INDIAN MORE SOUTH AFRICAN THAN EUROPEAN

THE Indian population which some Whites wish to "expatriate" from the country is today 95 per cent South African-born. The Indians are more indigenous to South Africa than the White population.

For instance, in a city like Durban, Professor Leo Kuper has calculated that at the 1951 Census less than 5 per cent of the Indians were born outside South Africa as compared with 25 per cent of Whites born outside South Africa.

Apart from that, thousands of Indian families have members amongst them who are now the fourth and fifth generation of South African-born Indians. The association of my own family with South Africa goes back to 1885. My grandmother, my mother, I, and my children, were all born in this country.

There are other families who can claim a fifth generation. Can there be anything more unreasonable than to harry the life of such a people to force them to quit the country?

—Dr. S. Cooppan in a paper "The Indian Community of South Africa—Past, Present and Future," read to a Council meeting of the South African Institute of Race Relations in Durban during the week.

considerations, then,

(ii) on the ground of broken promises and of the blood, sweat and tears that were extracted from them in building the material foundations of South Africa's prosperity.

They ask for what they have earned.

Indian Opinion

FRIDAY, 15TH JANUARY, 1960

More Problems To Be Faced

THE publication of the results of the Standard Six, the Junior Certificate and the Senior Certificate Examinations is not without further and graver problems for the Indian people. Up till now parents and children have been impatiently waiting for the results. Now what? The results are out. Those who have failed have, ironically, tided over the new problem which the child who has passed must face. What is he or she going to do? What are the jobs? Where are they? The position in Natal is so bad that Europeans who have Standard Six and Junior Certificate qualifications are themselves finding it quite a problem to obtain jobs. Up till recently they were, of course, enjoying immense privileges in the labour market. But now they, too are being called upon to respond to the ordinary laws of economics. They are, however, still extremely fortunate for the Government has always claimed that in South Africa no European need be out of a job if he wants to work. There is always something available to him.

Against this, the Indian is extremely unfortunate. For those who have the Standard Six qualification Durban offers some employment in its factories at wages which lie below subsistence level. Not all the work seekers can be accommodated for, driven by sheer economic need, larger and larger numbers of Indian women are now seeking work in the factories. Their labour is always cheaper and so the employer chooses them. In towns and the country districts the position is even worse. There is not much in the way of work. A few can become shop assistants at pathetically low wages. Most of the young boys leaving school at the Standard Six level are compelled to join the march to the city in search of jobs.

Those who have passed the Junior Certificate Examination find that they are not much better off than their younger brethren. They would like jobs that are slightly more comfortable and remunerative than factory labour. There is not much for them. Those who have passed the Senior Certificate are possibly worst off. If they cannot afford to go to the university, and have not succeeded in gaining admission to the Training College they really have no avenues of employment open to them. There is the tragedy that they are too highly educated for the jobs which those who have passed Standard Six and the Junior Certificate Examination are wholly willing to accept.

It would be a most useful service to the community if some organisation could conduct a survey in order to establish the position of Indian children who have passed the primary and the high school examination with regard to the employment available and the prospects.

GANDHIJI ON THE FOUNDED OF THE "INDIAN OPINION"

RADICAL CHANGES MADE IN PAPER

(In the first instalment of this article last week reference was made to the circumstances in which the Indian Opinion was founded. The second instalment which follows refers to the radical changes made in the character of the paper in order to make possible the realisation of the objectives of the Indian people.—Editor.)

AS the community was transformed in the course of and as a result of the struggle, so was the Indian Opinion. In the beginning we tried to accept advertisements for it, and also a secure job work in the printing press. I observed that some of our best men had to be spared for this kind of work. If we did receive advertisements for publication, there was constant difficulty in deciding which to accept and which to refuse. And yet one would be inclined to refuse an objectionable advertisement, and yet be constrained to accept it, very because the advertiser was a leading member of the community and might take it all if his advertisement were rejected.

Some of the good workers had to be set apart for canvassing and seeking outworkings from advertisers, not to speak of the literary which advertisers claimed as their due.

Moreover, the view commanded itself, that if the paper was founded not because it yielded profit but purely with a view to service, the service should not be imposed upon the community by force, but should be rendered only if the community wished. And the clearest proof of such wish would be forthcoming if they became subscribers in sufficiently large numbers to make the paper self-supporting. Finally it occurred that it was in every way better for all concerned that we should approach the generosity of the community and explain to them the duty of keeping their newspaper going rather than set about to induce a few traders to place their advertisements with us in the name of service.

On all these grounds we stopped advertisements in the paper with the gratifying result that those who were at first engrossed in the advertisement department could now devote their labours to improving the paper. The community realised at once their proprietorship of the Indian Opinion and their consequent responsibility for maintaining it. The workers were relieved of all anxiety in that respect. Their only care now was to put their best work into the paper so long as the community wanted it, and

they were not only not ashamed of requesting any Indian to subscribe to the Indian Opinion, but thought it even their duty to do so.

A change came over the internal strength and the character of the paper, and it became a force to reckon with. The number of subscribers which generally ranged between twelve and fifteen hundred increased day by day. The rates of subscription had to be raised and yet when the struggle was at its height, there were as many as 3,500 subscribers. The number of Indians who could read Indian Opinion in South Africa was in the outside 20,000 and, therefore, a circulation of over three thousand copies may be held to be quite satisfactory.

The community had made the paper their own to such an extent that if copies did not reach Johannesburg at the expected time, I would be flooded with complaints about it. The paper generally reached Johannesburg on Sunday morning. I know of many, whose first occupation after they received the paper would be to read the Gurmukhi section through from the beginning to the end. One of the company would read it, and the rest would surround him and listen. Not all who wanted to read the paper could afford to subscribe to it by themselves and some of them would, therefore, club together, for the purpose.

Just as we stopped advertisements in the paper, we ceased to take job work in the press, and for nearly the same reason. Compositors had now some time to spare which was utilised in the publication of books. As here, too, there was no instance of stopping presses and as books were only printed to help the struggle forward, they commanded good sales. Thus both the paper and the press made their contribution to the struggle, and as Satyagraha gradually took root in the community, there was clearly visible a corresponding moral emancipation of the paper as well as of the press (from the standpoint of Satyagraha). (From "Satyagraha in South Africa" by M. K. Gandhi).

(Continued)

The Tragic Story Of 'A Little Immigrant People'

(From Our Own Correspondent)

THE story of the Indian people of South Africa is the tragic story of a little immigrant people caught up in the titanic struggle of a pioneering country, said Dr. S. Cooper when he addressed the Council of the South African Institute of Race Relations in Durban, during the week. The Indians is a tiny minority, only three per cent of the entire South African population of fourteen and a half millions and has been caught between two great contending forces, the Western world and the African giant, and his dilemma was the dilemma of all minority groups: neither too strong to resist, nor too weak to succumb.

Dr. Cooper said: "By dint of hard work, thrift, family cohesion and self-help, they advanced on the educational and economic front. From the ranks of an illiterate peasantry and unskilled labourers emerged clerks, teachers, nurses, doctors, lawyers, social workers and university personnel. Today about one-third have risen into ranks of semi-skilled workers, including increasing numbers of women. A small number has even reached through into the skilled ranks of building, carpentry, motor mechanics, printing, watch repairing and jewellery making.

A low proportion of the community is also engaged in independent commercial and industrial occupations, mainly shop-keeping. This occurs of the community, too, has risen from the very ground level—from the stage of paddling with a bundle thrown on the back, through the hand-pushed barrow and horse-drawn vehicle stages, through kiosk shops to full-scale retail and wholesale businesses; and, finally, to factories.

The story of the Indian trader and manufacturer is the classic success and failure story of thousands of White commercial and industrial pioneers. But the Indians had to contend with all the political and economic obstruc-

tions of his fellow White citizens.

As a people Indians also learnt to develop community organisations for their political, economic, educational, social and religious welfare. In all their concerns with their material needs they have given freely to the establishment of mores of meditation and worship, and of learning.

These achievements of a small people—these positive contributions to the growth of a nation, which would be acknowledged as such and welcomed in any other country based upon faith in democracy and private enterprise—brought them not recognition and encouragement but only resentment and envy, more restrictive legislation and bitterly even physical coercion.

Oppressed by the passions of fear, greed, envy and pride men have been blinded to the quality of human effort and sacrifice that has made it possible for the Indians to climb over the burden of ignorance, superstition, poverty, lack of training, of capital and of political power. Yet the staggering wheels of apartheid threaten, and actually, do smother up this heritage. Surely, this is a South African heritage?

By Small Degrees

By very small degrees the Indians had even begun to make

friends on the other side of the conventional race and colour barrier. They had thrown off their nostalgia for India long ago, and have arrived, so to speak—rooted in South Africa, bursting with energy, zeal and capacity, to share in the building of a greater South Africa, bound by a common patriotism. Even their association in the Congress Alliance, in the Liberal Party, or in the South African Institute of Race Relations is an effort to build this broad South Africanism, based upon a non-racial democracy upon which their own security and future depend.

The strands of their economic life stretch between the White man and the African; as a people their economic status is in-between, overlapping at either end. Culturally they are partly Eastern and partly Western, having achieved a fairly successful blend. By reason of disabilities arising from race and colour they are four-square in the ranks of the Africans and the Coloureds.

They owe loyalty to all the peoples of South Africa in some way or other. If South Africa must split irrevocably into a White and Non-White camp, as it seems inevitable under the pressure of past and present policies, loaded in favour of the Whites, then there will be a terrible dilemma. The same might also be said of the Coloureds and of the derelict, westernised Christian Africans.

The application of uncompromising educational, commercial, occupational, residential and cultural apartheid to the Indian minority will spell no ruin by isolation and eventually bring about its disintegration as a small but powerful centre for the radiation of high human values

exemplified in its century of living in South Africa. If it is the cynical intention of the ruler, to bring about this very end then they will stand charged before the world of genocide—even though it may not be accomplished by force of arms.

If, on the other hand, apart from it applied to compel them to leave the country, a policy recommended in an official report issued preliminary to the introduction of the Group Areas Bill, then it would be a wicked action and an indefensible breach of faith with the tiny Indian minority.

The torment of racial discrimination in the lives of the Indians has to be lived and experienced to be really appreciated. The terrific expenditure of energy that is necessary to achieve simple ordinary ends like going for a holiday, of getting a son into school or university, of running, letting or buying a house, getting a job or a licence for a shop, of inheriting property from one's husband or father, of getting an addition to one's house or shop, of traveling by train, of buying or selling a farm—these things which are taken to their stride by Whites is never so complex a thing for the Indian (or Non-White). Some of these things are today even impossible of execution.

So much are the Indians reduced to moving in small circles, and left to the mercy of a bureaucracy administering a mass of racially discriminating and restrictive laws. Would that somebody could assess the awful waste of creative energy that has gone into the opposition, the modification, the compliance with and the circumvention of that multi-purposed Group Areas Act alone since 1950.

New India Assurance Co. Ltd.,

India's Leading Company

We Transact:

Fire, Marine, Transit, Motor, Luggage, Burglary,
Householders & Houseowners (Comprehensive),
Personal, Accident etc.

Principal Controlling Offices in the Union of South Africa

Jalbhoy Rustomjee & Son

140 Queen Street, — Durban

Phone: Durban 25845, 28513, 29807

DO YOU KNOW

- That NEW INDIA is by far India's largest Insurance Company;
- That NEW INDIA operates in over forty-five countries;
- That NEW INDIA has over 45 branches in India alone;
- That NEW INDIA receives over £6,000,000 Premium EACH YEAR on Fire, Marine & Accident.

FOR SECURITY
AND SERVICE
INSURE WITH
NEW INDIA

THE PROBLEM OF INDEPENDENCE IN EAST AFRICA

Self-government Linked With Unity Of Races

BY KENNETH BRADLEY
(Director Of The Commonwealth Institute)

ALMOST every country in the Commonwealth is inhabited by people of different races and religions, and experience has shown that by far the most difficult problem which confronts these new nations is to achieve sufficient unity within themselves to become nations at all and to preserve it after independence. In East Africa this problem is peculiarly difficult but as soon as East Africans of all races in the three Territories do unite, or at least give evidence of a determination to do so, self-government will not long be delayed.

INDIA. In Tanganyika there have during the past few months been encouraging signs that unity is growing. Race relations have always been good there and European, Asian and African politicians have for years been working together to build up a community based on full co-operation between their races.

Tanganyika is particularly fortunate in having Mr. Julius Nyerere as leader of the African Nationalist Movement. He has won overwhelming support among the tribesmen and, as, increased the Asian and some of the European community too, that most of the former and many of the latter found themselves in sympathy with him. This was because he coupled his demand for the progressive assumption of political power by the Africans with the assurance that they would need and welcome the support and help of the other, more advanced, communities, and he urged all Tanganyikans regardless of race or creed to work together in the closest harmony for the country's future.

Difficult Problem

In Kenya, unfortunately, unity presents a much more difficult problem. There are in the country 55,000 Europeans, 195,000 Indians, Pakistanis and Goans, 20,000 Arabs, a small community and 6,000,000 Africans, themselves divided into 87 different tribes talking 23 different languages and belonging to at least two quite different races.

Even among the Africans, and in spite of the spread of nationalism, there is no unity, and this is equally true of the Europeans. The result of this is that as politicians strive to increase their followings, their several parties form and reform and their platforms change with uninspiring frequency. Broadly

speaking they can at present be divided into three groups.

The largest and most hopeful grouping is in the centre, where Mr. Michael Blundell leads one half the majority of the European party, with African leadership, leads the Asians and many of the Africans, on converging paths aiming at the goal of co-operation, not very different from that of Mr. Nyerere in Tanganyika.

The African Nationalist leader, however, Mr. Tom Mboya, will have no truck with inter-racial co-operation and demands complete African supremacy.

This extremism has inevitably driven a section of the African community into demanding continued protection from the Colonial Office, and opposed to all talk of independence. Liberalism has, however, made tremendous strides in Kenya during recent years, and, apart from the fears and ambitions of political extremists, there is a real hope of increasing trust and friendship between the races and, one hopes, between the tribes themselves.

It is on the growth of this trust among the millions of ordinary men and women in Kenya that the future of the moderate political parties, the possibility of self-government and the future of Kenya as a nation depend.

Main Difficulty

Uganda is also striving to grapple with the problem of disunity but it is of a rather different kind. Uganda has relatively few European and Asian settlers, and it is being developed as an African state. The main difficulty there is in facing Uganda, the most advanced Province in every way, later united Uganda in which Uganda with a population of

1.5 million would find herself in the minority of almost four to one.

They are frightened that in a full democracy they will be swamped by all the races and will lose their traditions and the present measure of internal autonomy. The other peoples resent the "reactionary" attitude of the Uganda and some African politicians (not that British, in her anxiety to forge some unity between the tribes before granting independence, is being deliberately obstructive. However, here again, an adjustment spreads with ever increasing speed, the old tribal divisions are being increasingly recognised as harmful survivals and the prospect of unity improves.

HAWEES AND TRADERS

Men's wrist watches, 17/6 with 15 jewels 22/4; 17 jewels, waterproof, shockproof 32/6, 21 jewels, waterproof, shockproof, 37/6, 25 jewels, waterproof, shockproof, 41/6. Ladies' wrist watches 39/6, 25 jewels 49/6. A. J. Agencias, P.O. Box 3788, Cape Town.

No Catalogue

Blind Society Collects For £60,000 Project

THE Durban City Council has granted Saturday the 20th January to the Natal Indian Blind Society for a Street Collection and Cake Sale. This is the first leg of the Society's Annual Fund Drive. The target set this year is £25,000 towards the building of a new and larger Arthur Blaxall School for the Blind—a £60,000 project. The Society appeals for volunteers to take a collection box for the street collection, and urge all sympathisers and well-wishers to give generously towards a worthy cause.

A cake sale will also be held at the Post Office corner, outside the old Training ground in Warwick Avenue, and in the passage between 125 and 127 Grey Street. Ladies are earnestly requested to bake at least a cake for the cake sale, and assist generally.

Volunteers wishing to take collection boxes are asked to call at 24 Lorne Street, or telephone 234852. Cakes may be delivered to the Arthur Blaxall School for the Blind, 28 Lorne Street, a day before the Street Collection, or if desired, the donation can be picked up, if necessary, at the office of the Society. Phone 23482.

Latest Shipment

All kinds of incense sticks: Three Roses, Gateway of India, Asokadhurbar, Soogandhi Rani, Chamili, Lata Mangashkar, Vasanti, etc.. Write for our pricelist. (We only keep Indian manufactured incense sticks.)

Green ginger 104, per lb.	We pack our goods well before sailing.
Green turmeric 1/3 per lb.	
Ambar-Huldi 1/3 per lb.	We sell by C.O.D.
Garlics with big stems 1/2 per lb.	

We import the following articles directly: Scented Bétel Nuts, Pawa, Mamma, Roasted Gram, and Many Household Goods. Our stuff is good and obtainable at low prices. Write for our price lists!

K. HARIBHAI & SONS
(PTY.) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants
81 Victoria Street, —P.O. Box 2156—Durban.
Telegraphic Add.: "BHAI SONS"

KALIDASA—A PART OF INDIAN HEARTS

Kalidasa Stone Scenes Discovered

NEW DELHI.—The Commissioner of Police Division, Mr. B. V. Sobani has found depictions of several scenes from Kalidasa's works in a number of stone panels, fixed in the base of a stone temple, a Vaishnavite shrine, at Halanda.

Referring to his finds Mr. Sobani stated that the stone pieces were undoubtedly of the sixth century A.D., constituting the biggest collection of Gupta art in Bihar. He said among these panels were two scenes from the Shabdartha—one of the King, busy drawing a painting and the other of "Sarvadaman" detaining a lion cub for counting its teeth. He said there was also a panel showing Yashoda's wife (in Magdha) teaching dancing to her peacock. There were also scenes from the Kumarasambhava.

Mr. Sobani said two other stone panels contained depictions of scenes from the Panchatantra—of the falconer tortoise and the two geese; and of the lion and the mouse. He said this stone temple would be justly regarded as the masterpiece of an anonymous genius who illustrated in stone, select passages from Sanskrit literature, including some from Kalidasa's immortal works then hardly a century old.

He said this evidence of art was important as representing a sculptural echo to Kalidasa's literary ideas in a period not long after that great poet's career. He said these panels should be more properly preserved and safeguarded than at present.

SECOND "BANDUNG" PLANNED

JAKARTA.—According to Dr. Subandrio Indonesian Foreign Minister Indonesia is seeking ways and means of organising a second Afro-Asian conference.

The first Afro-Asian conference was held in April, 1955, at Bandung, Indonesia.

Dr. Subandrio said present problems among Asian and African countries should be discussed in a "collective way" for the benefit of all.

He was commenting on a recent suggestion by the Cambodian Prime Minister, Prince Norodom Sihanouk, that a second Afro-Asian conference should be called to discuss the border disputes between India and China and between Cambodia and Thailand.

NEW DELHI.—Inaugurating the All-India Kalidasa Jayanti celebration at Ujjain, the Prime Minister, Mr. Nehru, said that Kalidasa was a part of the hearts of the Indian people as the Himalayas were. He added that Sanskrit was a storehouse of knowledge that fed the various regional languages.

Mr. Nehru went on to say that freedom had opened "our eyes and ears, and when they opened, we looked to the past and have to look to the future." It was necessary to co-ordinate our view of the past with that of the future, he said.

Paying homage to Kalidasa, Mr. Nehru said that he had reached the highest peak of literary eminence, which was acknowledged by even great men like Goethe. The Prime Minister said that of the many big things that India stood for, Sanskrit was one of the biggest. In it was embodied treasures of wisdom. A wide reading of Kalidasa would enable the people not only to appreciate her literary excellence, but also to develop the local languages.

The Prime Minister said: "These days there is a lot of talk about the Himalayas mountains in another context; but the Himalayas have always been a part of the hearts of the people of India. So is Kalidasa a part of our hearts. This is the symbol of the greatness of a big poet."

Mr. Nehru said that after India had been freed from the chains of slavery, it had become possible for the people to express their recognition for the great poet, Kalidasa. India had a rich past which people looked upon with pride. But India had to look to the future also because the future beckoned to the people. "We have, therefore, to strike a balance between the two, India's past and India's future. While remembering our roots, we have to look to the future also."

A Rich Treasure

The Prime Minister said that Kalidasa was a great Sanskrit poet and lived at a time when Sanskrit was in its heyday. It was a language which was rich with a rich treasure of thoughts and ideas. It was a mighty language which naturally overshadowed other Indian languages and did not allow them to flourish. This was the case with all great languages. But even so many Indian languages had received nourishment from Sanskrit. Then came a time when Persian was introduced in India and became the court language. So Sanskrit and Persian together did not

allow other languages in India to grow. The Indian languages did make some progress but they were not considered the languages of the elite and the well educated. The learned only worked through the medium of Sanskrit or Persian. All the same, there was a rich treasure trove in Sanskrit from which the Indian languages could benefit.

Mr. Nehru said that it must be remembered that even Sanskrit had passed through various phases. There was a time when it was concise, crisp and alive with life. But later it became stultified and ornate and long-winded. Sometimes one sentence covered half a page or even a full page. In this way, Sanskrit had fallen. It did not remain a live language and was reduced to "phrases-mongering."

The Prime Minister said that language was the mirror of the life of the people. The great English poet, Milton, had rightly said that from reading a country's literature, he could tell what the people speaking that language were like.

ENGINES ORDERED FROM INDIA

NEW DELHI.—Enquiries had been received by India from Thailand and Burma for the supply of Indian locomotives and wagons but no firm orders had so far been placed according to the Deputy Minister for Railways, Mr. Shah Nawaz Khan. He said everything was being done to explain export markets for these items. A Railway Ministry delegation had recently visited countries in South-East Asia in this connection and the Indian missions abroad had also been asked to do the needful.

The Railway Minister, Mr. Jagjivan Ram, said that the enquiries from Thailand and Burma were being attended to and the Ministry was in correspondence.

Mr. Jagjivan Ram told a questioner that neither the question of price nor quality was holding up a deal with Thailand or Burma. As far as quality was concerned India stood second to none. There could be no difficulty about the price factor as orders from abroad would create additional employment in the country.

Books of all sorts, Indian, Ancient, Historical

JUST ARRIVED

Caravan	2/-
Indian Annual	7/6
Illustrated Weekly	2/-
How the Great Religions Began	3/6
Gandhi: His Life and Message for the World	3/6
The Religions of Man	5/6
Indians of America	5/6
The History of the World in 140 pages	3/6
Live without fear	2/6
The Way to Popularity and Personal Power	2/9
The Negro in American Culture	5/6
God's Wonderful World: a Song Book	5/6
Mohammedanism	5/6
Good Stories, Riddles and Jokes	4/9
Toasts and Speeches	4/9
Everybody's Letter Writer	4/9
How to Win Friends and Influence People	3/6

Obtainable from:

D. ROOPANAND BROS.

PUBLISHERS AND BOOKSELLERS

Phone 26767. (Est. 1932) P.O. Box 2524,
85 VICTORIA STREET, DURBAN.

India Takes Steps To Prohibit Dowry

INDIAN OPINION

15th January, 1960

Indians In Ceylon: Plea For No Coercion

NEW DELHI —Steps have been taken by the Government to prohibit by law the giving and the taking of dowry—India's ancient custom round which many evils have grown. A Bill was drawn up and referred to a Select Committee.

The most important change made by the Committee was that punishment for an offence under the Act would include both imprisonment and fine. Another change made by the committee is that the limit fixed for taking gifts in the form of ornaments and clothes at the time of marriage is also not accepted and the committee have removed this exception. Even a gift of a rupee given for marriage betrothal as consideration will be treated as an offence.

The Act will now apply to the whole of India and will not come as a piecemeal legislation. The definition of dowry has been amended to mean "any property or valuable security given or agreed to be given, whether directly or indirectly, to one party to a marriage or to any other person on behalf of such party by the other party in the marriage, etc."

The Communist member, Mr. T. C. Kanna, supported the Bill even though he felt that in the practical working of it it might cause some hardships.

Later, the Deputy Law Minister explained that any gifts or presents voluntarily given in any form in a marriage would be outside the purview of the Bill seeking to prohibit the giving-taking of dowry.

In Parliament Mr. T. G. N. Menon (Comm.—Kerala) said that the present measure would help in making the people realise that they must be able to bring about much needed changes in the social sphere even without Government's

help. The Bill was welcome for that although it was known that that it would not by itself put an end to the evil of dowry.

Defect In The Bill

Mr. H. B. Sarma (P&F—Assam) welcomed the Bill but said he doubted whether it would even its purpose. Eradication of the dowry system presupposed a highly conscious society, both economically and socially.

Pointing out a defect in the measure which he described as a "Reformation Bill", Mr. Sarma said it had not been made clear what would be the agency that would point out the offence to the court. If it were left to the police concerned, then neither would like to disturb the life of the newly-wed couple.

The problem could be solved only by improving the social and economic conditions of women and allowing them to mix freely, he said.

CHINESE TORTURE INDIANS

(Indian Opinion India Service)

NEW DELHI—Mr. Karam Singh, the leader of an Indian Patrol party which was captured by the Chinese troops in the Kachin Pass has unfolded a story of agony and torture, in which long interrogations, threats and intimidations were a daily affair.

Adequate shelter, food, bedding and clothing were systematically denied till the prisoners subsisted to what the Chinese wanted them to say.

They were forced to sign statements, and even to swear, for the purposes of photographic record, the scene of fighting in a way favourable to the Chinese.

Mr. Karam Singh said: "For the last three or four days, we were given only dry bread to eat. The intensity of the cold and our condition of living were more than sufficient to torture to demoralise us. By then I and three companions were suffering from frost-bites and our repeated requests for medical attention and hot water were disregarded."

MADRAS —Referring to Ceylon's efforts to persuade Indians to return to India by offering them bonuses to do so, Mr. P. D. Saggi, chairman of the Indian National Overseas Congress, in a letter addressed to "The Hindu" writes:

The idea of offering an incentive bonus to those leaving Ceylon to settle down in India is not new; it has already been tried by the Government of South Africa. The Government of India must give their sympathetic co-operation, subject to the condition that no coercion is used in the matter. We, however, feel that an effort should be made on a people-to-people basis to solve the problem.

Mr. Saggi goes on to—

India and Ceylon have been friends since times immemorial and there have been cultural, social and trade contacts. In the 17th century both India and Ceylon fell a prey to imperialist powers and the problems of Indians in Ceylon date back to that time. In spite of goodwill and friendliness on both sides the problem has studded a little more because the question has been treated as a pawn on the chess board of Ceylonese politics.

The question of Stateless persons is a human problem and must be tackled with goodwill and understanding. Both the Governments should realise that it is not of the seeking of the

(Continued in next column)

Andhra Leader Elected A.I.C. President

NEW DELHI.—Mr. N. Sadasiva Reddy, Chief Minister of Andhra Pradesh has been elected President of the Indian National Congress.

As the other members, Mrs. Indira Gandhi, Messrs. Seth Gurmukh Das, K. Hanumanthrao and Mohendra Mahesh Chaudhary had formally nominated to the General Secretary of the AICC their desire to withdraw their candidature, Mr. Sadasiva Reddy was duly declared elected in accordance with the provisions of the Congress constitution.

The result was announced by Mr. Sadiq Ali, General Secretary of the Congress, who is also the Returning Officer.

persons concerned, but they are victims of circumstances. We hope that no efforts will be spared to find a solution of this knotty question, because thereupon depend the future relations of both the countries.

EDUCATION MINISTRY TAKES OVER CHILD WELFARE WORK

New Delhi.—The Government of India have decided that programmes relating to child welfare will hereafter be the administrative responsibility of the Union Ministry of Education. It will co-ordinate the activities of other Ministries and organisations engaged in child welfare work.

Child welfare work is handled at present by a number of Union Ministries, including the Ministry of Community Development and Co-operation, Health, Home Affairs and Education.

Phone 435 6786

P. O. Box 1549

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS

HOUSE FOR KEEN CASH PRICES

37 West Street, JOHANNESBURG.

INDIA MAKE GRAMOPHONE RECORDS

MADE IN INDIA AT HALF PRICE AND BELOW COST
4/- EACH OR TWO FOR 7/-

In Urdu, Gujarati, Hindi, Bengali, Marathi, Arithi, Bhojpuri and Drama Sets

Special Offer in Gujarati Records: 2/6 each or 5 records for 10/- plus postage.

Available in Bhojpuri, Arithi, Gujarati and Comic Numbers

MAIL ORDERS ACCEPTED — FREE PACKING

SELLING FAST

Details gladly supplied on application

Write — Phone — Call

NATIONAL RECORDS

2 Ajmeri Arcade, off Grey Street,

Phone: 67852.

DURBAN.

P. O. Box 1930.

FUTURE ATTITUDE TO TRIBAL COLLEGES

Those Who Opposed
Cannot Now Ignore

(From Our Own Correspondent)

THE non-Europeans could not but enrol at and attend the "tribal colleges" which were being established by the Government. This considered view was expressed by Mr. Quintin Whyte, the Director of the South African Institute of Race Relations, in Durban, during the week. Mr. Whyte posed and answered the question: "Must we who opposed the closing of the 'open universities,' ignore the existence of such colleges, or must we try to ensure that the very best facilities are made available and that every opportunity is sought to ensure that the highest graduate and post-graduate training is given to their students?" "To my mind," Mr. Whyte said, "the latter is the only course we can adopt."

REFERRING to the three new ethnic colleges being established for non-Whites, Mr. Whyte said that "South Africa's academic and financial resources will not permit, certainly not for many long years, that they be competently staffed and fully equipped. And if they are to be eventually staffed by Africans or Cape Coloureds, we have had no indication that post-graduate facilities will be provided for their future professors and lecturers. It is certain that students will enrol, for they have no real alternative."

"One of the saddest events of the past year has been the trans-

fer of Fort Hare—and the consequent disruption of staff and of the students there. For 25 years I have been associated with those who pioneered the establishment of that institution, a reconciling agency sited in an historical area of racial conflict—and I share their hurt. Will some future liberal government decide that the University of Pretoria, for example, be state-controlled in the same manner?"

GERMAN HELP
FOR INDIA

New Delhi.—West Germany is to help India in the execution of its Third Five-Year Plan.

This was stated by Dr. Hilger Van Scherpenberg, Secretary of State at the Foreign Ministry, in the Bonn Parliament.

Dr. Van Scherpenberg and the Indian Finance Minister, Mr. Morarji Das, had already been informed of West German willingness to give financial assistance.

The extent of the aid is to be discussed with India, other countries, and the World Bank as soon as preliminary work for the new plan has been completed. Negotiations about the assistance itself can then start, Dr. Van Scherpenberg said. This would probably be next spring.

Cable & Tel. Add HARGVAN

Phone 29358

P. Hargovan & Co.
(Pty.) Ltd.

Earthenware Pickle Jars 3 Gallons 12/6 each F.O.R. Durban
Fresh First Grade Green Ginger 1/2 per lb. " "
Fresh First Grade Garlic 2/- " " " "

Cash with order only.

P. O. BOX 1250..
155/7 Warwick Avenue
DURBAN.

DRY CHILLIES AND
GREEN MANGOES

Gross (33 lbs) dry chillies 52/4,
10½ lbs. green mangoes for
pickle at 9/9 cash with
postage.

Now available from:

MAARMANS (Pty) Ltd.

Box 26. Phone 128.
BRITS. Transvaal.

R. VITHAL

Bookkeeping, Writing up Sale of
Books, Balance Sheets, Income
Tax Returns.

Contact No. 12 Backiya Arcade,
38 Market Street,
Cor. Diagonal & Market Sts
Johannesburg. Phone 33-1834

BOOKS FOR SALE

Mahatma Gandhi (Last Phase)	1 12 0
Satyagraha	8 8
Truth is God	8 8
Political Philosophy of Gandhi	12 0
My Experiments with Truth	15 0
Women and Social Injustice	7 0
Discipline of Non-Violence	1 6
Christian Mission	3 0
Indian Home Rule	1 0

Obtainable From:

'Indian Opinion,'

P. Bag, Durban,

Natal.

MAHATMA GANDHI—THE LAST PHASE

Vol 1

(Introduction by Dr. Rajendra Prasad)

The book deals with the last phase of Mahatma Gandhi's most tumultuous career. It very beautifully narrates and interprets his most eventful life story from the year 1944 up to the completion of his Bhai Museum. The author, the authoritative chronicler and interpreter of Gandhi's life and philosophy, depicts with great delicacy, minuteness and accuracy how Gandhi's ideals of Love and truth, Fearlessness and Fellow feeling, were put to their severest tests and how, he waded through amidst the forces of darkness and despair all around and brought life and cheer to the Nation and pursued high and higher truths himself.

With 44 pages of photographs.

Price 32/-

Obtainable from

'Indian Opinion', P. Bag, Durban, Natal.

Books For Sale

Sixty Years After (Haleem)	1 6
Public Progress	2 0
Eminent Americans	7 6
Bapu's Letters To Ashram Sisters	
—By Kaka Kakhhar	2 6
Gandhi Techniques in the Modern World	
—By Pyarelal	1 6
Why Prohibition—J. C. Kumarappa	1 0
My Dear Child—Gandhi	2 0
My Religion—Gandhi	2 0
Story Of The Bible—B. K. George	2 6
Key to Health—Gandhi	1 6
At the Feet of Bapu—Chandwala	2 6
A Preparation For Home—B. B. Gregg	2 6
Bapu My Mother—Manabendra	1 6
Nature Cure	2 0
Diet and Diet Reform—Gandhi	5 0
Gleanings—Mira	1 0
Selections from Gandhi—N. Bose	10 0
Bloodless Yoga	2 0
An Atheist With Gandhi—Gora C. Rao	3 0
A Gandhi Anthology (Book I)—V. G. Datta	1 2
Gandhian Khatri—Benny Copal Ray	2 6

Obtainable From:

'Indian Opinion'

P. Bag, Durban, Natal.

fifty years ago... *... January 1910*

**POSITION IN NATAL: DEATH OF INDIAN
WRITER: HELD FOR DEPORTATION**

WHILE in the Transvaal, fifty years ago, it was the question of the Registration of Asiatics that was agitating the minds of the Indian people and leading them into passive resistance against unacceptable laws, in Natal a licensing law, Act 18 of 1897, was exercising the minds of the people. This law did not permit of appeal from the local licensing authority to a court of law. And the Indian people claimed that if an appeal was permitted to the Supreme Court, then they might as well give up being in business for there was great hostility towards Indian traders.

A petition on the subject was drawn up and presented to the Natal House of Assembly over the signatures of 361 colonial-born Indians. It referred, among other things, to "an instance of the arbitrary and unjust exercise of the discretionary powers vested in the Licensing Officers for the Borough of Pietermaritzburg, who had refused the renewal of a retail licence held by a European woman for the premises known as No. 79 Longmarket Street, in the City, on the ground that she employed an Indian to serve in the store, (and) subsequently granted a new licence to an Indian for the same premises, after having refused it to others."

The petition went on, "Your petitioners humbly venture to suggest that they, as compared with other Indians, have a claim for preferential treatment on the ground that their forefathers originally came to this Colony as indentured labourers at the instance of the Natal Government and under the promises and inducements held out to them that they and their descendants would be entitled to enjoy the ordinary rights of citizenship," and that "your petitioners were born, brought up and educated in this Colony which they have made their permanent home, and to them India is, therefore, a mere geographical expression. (I.O. Jan. 8, 1910.)

THE *Indian Opinion* of January 8, 1910 also records the death of the great Indian writer and educationist, Ramesh Chunder Dutt whose name is today inseparably associated with the verse translations of the two great Hindu epics, the *Ramayana* and the *Mahabharata*. Commenting on this, the *Opinion's* London correspondent said, "British history knows that in the passing of Ramesh Chunder Dutt she loses a friend who revealed India to the West, whose aims were to promote goodwill and understanding, and whose criticisms were against systems, not individuals, and had for their object the lifting of burdens. It seems as if India, and Bharata, could not spare such a man, but God has willed otherwise, our friend has passed to a still higher service, and meanwhile his influence and example remain as an encouragement and object lesson."

THIS issue of the *Opinion* also reports. The following are awaiting deportation at the Pietermaritzburg Barracks: Siam Sammy, Vera Sammy Moodaly, Dhobi Nyamb, Vera Sammy Moodaly, Daliso, Gaxwya, Ram Jam, Kalappin Moodaly, Nontomany, Jacrop Yami, Simon Ramswamy, Verrah Rahman, Ishwar Hadji, Hoocha Maji, Rama Boolab. The correspondent comments.

"The information to hand is that the first six claim domicile in Natal, and that these claims are being investigated by communication with the Natal Government. This is a very simple method of prolonging the agony and compelling submission, for there is no reason why, if they claim domicile in Natal, they should not be deported to Natal and left to their own resources to make good their claim. Numbers 10 to 13 claim twenty years' residence in the Transvaal as traders, and their claims are being examined, that is to say, in plainer language, they are being induced to accept the Act. The remainder

KAKA KALELKAR IN KENYA

NEW DELHI.—The Honourable Acharya Kaka Sateb Kalelkar, Member of Parliament and Vice-President of the Indian Council for Cultural Relations visited Kenya and Zanzibar recently.

In Nairobi he had a packed programme, addressing meetings on subjects relating to India. Among the topics on which he spoke were, "Hinduism and Buddhism" under the auspices of the United Kenya Club; "India After Independence" under the aegis of the Indian Association, Nairobi; "The Cultural Heritage of India" under the auspices of the Theosophical Society.

On the eve of his departure from the colony he addressed, in Geyser, the various women's associations of Nairobi as "The Modern Woman of India."

are being deported to India on the 8th instant, which means that they have either proved adequate, or, if they have shown a willingness to accept the Act, their claims have been rejected."

Military Aid No Help

NEW DELHI.—Replying to a question by a correspondent of the National Broadcasting Company on the subject of US aid to Asian countries in order to help them to resist Communism, Mr. Nehru said here:

"I did criticize the aid to Pakistan. As far as others are concerned, our broad attitude has been that this kind of military aid to a weak country does not really help it if it is essentially weak. It only puts it in a more dangerous position because every side wants to get military aid."

Mr. Nehru added that the solution to Asia's problems was not to be of military aid. "A solution has to be found in other ways—more economic aid and making the people a little more satisfied," he concluded.

NEW DELHI.—The Union Government has sanctioned a 10-mile long diversion road to the Madras-Calcutta Grand Trunk Road from Gajuvaka to Kottayam on the Vizagapatnam-Vijayanagara road.

VERY GENEROUS COMMISSIONS OFFERED

To
AGENTS
ENROLLING SUBSCRIBERS FOR
"The Indian Opinion"

For Details Write to :

The MANAGER
"The Indian Opinion,"
Private Bag,
DURBAN.

—Telephone : Phoenix 3.

માનવ મનુષી નજાણું દક્ષ
કામન્ય હેતુ છે, એકથી વધુ
દક્ષ મન.મા વિશેષતા હેતુ છે
મહાપુરુષ મા વિશેષતા શોધીને
પોતાના આચરણ દ્વારા તેને
જનક કરે છે, આપણે એ પ્રયત્ન
આત્મ નિરીક્ષણ ને પછી પ્રયત્ન
કરીએ તો આપું કરી શકાય
—શ્રી.

હિંદીઓને સૌથી વધુ અન્યાય થાય છે

(અમારા ખાસ ખબરપત્રી તરફથી)

“સાહેબ આફ્રિકાના હિંદીઓના નાના સમાજને સૌથી વધુ અન્યાય કરવામાં આવે છે અને અન્યાય કરવામાં આવે છે.” ડૉ. કુપ્પને સાઉથ આફ્રિકાની રેસ રીલેશનસન પરીષદ સમક્ષ નિવેદન પેશ કરતાં ઉપર મુખ્ય જણાવ્યું હતું.

વધુમાં તેઓએ કહ્યું, “હાલમાં સહિયોથી તેઓ જે સુસીબતોનો મોત્તાઓની જેમ હિંદીઓ પાસે સામનો કરી રહ્યા છે તેમાંથી રાજકીય, આર્થિક કે લેન્ડરી તેમને હવે છુટકારો મળવો જોઈ નથી કે તેઓ જે ભેદને ભેદને.

છે તે બળથી મેળવી શકે.

“તેમજ આફ્રિકાની જેમ આથી તેઓ કહે છે કે, તેમની પાસે જાણ/બળ વધુ છે તેમ જ સહન કરી શકે નથી. વળી આફ્રિકાની જેમ તેઓ છે તેટલું કહ્યું છે. ખિસ્તી આદરો સાથે ખીન આદીવાસી કે અજાન નથી કે જેથી મોત્તાઓ પિતૃત્વ તેઓને મળે કહ્યોની જેમ મોત્તા આ સાથે હોદ્દોનો જેમ નથી કે જેથી મોત્તાઓ એક સાથે લોકો તેમને સ્વીકાર થાય.

આથી હિંદીઓ માને છે કે આખાની અને ઉત્તરી ભોમવી રહ્યું

છે અને તેને ખાતર જેને લે. હિંદીના આસુ અને પરસીણા પાક્યા છે. અને અનેક વચન ભંગ સહન કર્યા છે. આજે તેઓ, જેમ કહે છે કે જે તેમની કમાણી છે તે તેઓ સાચવી શકે. અને બધી વાત છે.

તેમનું જીવન જેમ ખીન નાગરીકો આ દેશમાં વિતાવે છે તેટલું મુખ્ય અને શાંતીમાં વિશે સાઉથ આફ્રિકાના બાવી જેના કાયદાં છે તેમના કાયદાં આ બધી વાત છે.

સમસ્યાઓ

(સ્વામી કૃષ્ણાનંદ)

હિંદીને તેમને કોઈ કામ શું થાય જાણું હોય તો તે કામની ફરીયાદ કરવી ન જોઈએ અથવા તો તે કામને ખરાબ સમજવું ન જોઈએ. તે શું થાય જાણું છે તેથી જ તે કરવા લાગે છે. કરવા લાગે કામ કે પછી વાર કરવા કોઈ છે અને સુસીબતોનો સામનો કરવો અને તેને જીતવામાં જે મળે છે તે બીજે ક્યાં મળે.

એક મોટા કારખાનાનો મેનેજર જેના ઉપર ઘણીજ મોટી-મોટી જવાબદારીઓ છે, તે અને હમેશા મળવા આવે છે. તે જ્યારે આવે છે ત્યારે પોતાના કામની ફરીયાદ કરે છે અને કહે છે કે એમનું કામ શું થાય જાણું એક શું થાય છે, એવા કોઈક હમેશા કિતું કહે છે કે જ્યારે એક સુરેલી સાધીએ કે બીજી તરત જ આવી ઉભી થાય, અને એમ સમજે છે કે સુરેલીએ ઉત્પાદન થવી એ દુર્ભાગ્યની નીશાની છે.

એ દુર્ભાગ્ય નથી, કોઈ વધુ કાર્ય અથવા વ્યાપાર કરવામાં સુરેલીએ, સામનો કરવો પડે છે—એનું નામ જવાબદારી છે.

નહી તો એ જગા પર કોઈ વધુ નવો માણસ અથવા બિન અનુભવી માણસને બેસાડી દઈ શકાય અથવા તો ઉત્પાદનો અપરેસી એ જગા ઉપર આવી બેસે અને કામ આજુ શાખી શકે. પછી ત્યાં બુદ્ધિશાળી અને અનુભવી માણસની જરૂર પડે. માટે કોઈ છે કે તે જગા કાંટ, બોધી લીધીત નથી, અને તેને સાફ કરવી એ ઉદેશ માણસથી બની શકે તેમ નથી.

આપ કોઈ વધુ કાર્યમાં મંડવા હો. નો તેમા સુરેલીએ અને સમસ્યાઓ ઉપસ્થિત થાય તો તેને હસીને અપનાવતો અને શાન લાધા સમજથી તેને ઉઠેલ લાગે, કદાચ નો આપ બેનાથી કરી જશે તો તે ખીસ ખીસ આપને બેકાર બનાવી મુકશે.

સુરેલી એ તો એક પકકાર છે, અને એ પકકારનો સામનો કરવો એ બહાદુર કામ છે. ઉદેશ સુરેલીએનું નીવડાણ કોઈ છે. નો અનુભવ થયા વગી ને કાર્ય કરે તો તે નીવારી શકે છે અને કારેલી બાણને વિનય માં ફેરવી શકે છે.

કરખાનાના હિંદીઓ મોટા કરતાં વધુ સાઉથ આફ્રિકન છે

આ દેશની હિંદી વસ્તી કે જેને લેના મોટામાં દેશ નીકાલ કરવા માટે છે તેના હવે દક્ષ સાઉથ આફ્રિકન છે. હિંદીઓ મોટામાં કરતા સાઉથ આફ્રિકા સાથે વધુ દેશીય છે. સામલ તરીકે, ડૉ. લીમે કુપ્પની મુખ્ય પ્રધાને ૧૯૫૧ના વર્ષની મધ્યની મોટામાં કે જેના પાસે દક્ષિણ આફ્રિકા મહાર જાણ્યા છે. તે સિવાય હજારો હિંદી કુટુંબો એવા છે કે જેમના વંશની આર પાસ પેટી સાઉથ આફ્રિકામાં જન્મેલ છે. આવા પોતાના કુટુંબનો સાઉથ આફ્રિકા સાથેનો સંબંધ ૧૮૮૫ ના સાલ સુધી જાય છે. મારી હાલી, મારા મ', હું અને મારા ભાણેડ મધ્યમાં આ દેશમાં જન્મેલ છીએ. બીજા કુટુંબો છે કે જેની પાસમાં પેટી મધ્યી શકાય આવા માણસોને આ દેશ કોઈ જાણુ એમ કહેવું બેનાથી વધુ પાતાળી યુ વિખારી શકાય.

ડૉ. એસ. કુપ્પને સાઉથ આફ્રિકાની હિંદી વસ્તી અને તેનું-જાત, વર્તન, માન અને માન. એમ એ વિષય પર થી સાઉથ આફ્રિકાની રેસ રીલેશનસન પરીષદ સમક્ષ નિવેદન પેશ કરતાં ઉપર મુખ્ય જણાવ્યું હતું.

"ઇન્ડિયન ઓપિનિયન"

શુક્રવાર તા. ૧૫ જાન્યુઆરી, ૧૯૬૦.

વધુ સવાલોનો સામનો

કરબમાં શાળાઓની છૂટી, આકમી અને મેટ્રીકની પરીક્ષાના પરીણામો બહાર પડ્યા પછી એક વધુ મંચીર સવાલ ઢોંડીએ સ.એ.એ.ની ઉભો છે. જ્યાં સુધી પરીણામ બહાર પડ્યું નહોતું ત્યાં સુધી પાલીઓ આતુરતાથી પોતાના બાળકોના પરિણામની વાત બોલ રહ્યા હતા. હવે પરિણામ બહાર પડ્યું. આમળ શું? એનો પાસ થયા છે તેઓને એનો નાપાસ થયા છે તેમના કરતાં વધુ વધુ મંચીર સવાલોનો સામનો કરવાનો છે. કોટીલું ધમેક સુવક અથવા મુવતી હવે શું કરશે? મેટ્રીક કયા છે? તેઓ કયા ઉભા છે? કરબમાં આને પરીચીતી થઈ જવાનું થઈ છે, એવાઓના વિદ્યાર્થીઓ કે એઓ છકું પોરણ પાસ થયા હોય તેઓને મેટ્રીક મેળવતી મુશ્કેલી હતી તેમને માટે વધુ બાળે આ સવાલ મંચીર થયો છે. એ કે આજ સુધી તેઓ આ કોરમાં વિશેષ કંઈકોના યોગ્યતાનો આનંદ માનતા હતા. વધુ હવે તેઓ વધુ આર્થિક કૌશલોનો ભોગ બન્યા છે. આમ છતાં તેઓ નસીમદાર છે કે સરકાર તેમને કેટલીક અડદ કરે છે. સરકારે જણાવ્યું છે કે "કોઈ વધુ એવો કામ કરવા ઇચ્છતો હોય તો કાઉચ આફિકામાં તે બેકાર નહીં રહે." આથી તેને કાંઈને કાંઈ કામ મળી જ રહે છે.

બીજા બ.બી.એ. ઢોંડીએ એટલા જ કમનસીબ છે. એઓએ છકું પોરણ પાસ કર્યું છે તેમને કરબની કેટલીક ફેક્ટરીઓએ છાવન પોરણની પામરી કરતાં વધુ નીચી પામરીના પમ.રથી કામે રાખવાનું કબુલ્યું છે. એ કે આ કામ વધુ બધા માટે યુરુદ્ધ નથી. આથી કરબમાં કામ કરનારો બેકાર રહે છે અને એ.ટા. ભાગ ની સીએ. ફેક્ટરીનું કામ યો.પે છે, અને પાલીકે. તેઓ સરતા થટે એ કારણે તેમને કામ કરવા શેકે છે. શહેર અને શહેરના પરાઓમાં પરિચીતી આથી વધુ જરાબ છે. ત્યાં કામ કાંઈ જ હોતું નથી. કુશોનોમાં ભોજા પમારથી કેટલાક કામ કરે છે. છકું પોરણ પાસ કરી એઓ બહાર પડે છે તેઓ પછી મેટ્રીકની મેળવતા શહેરમાં ફર્યા કરે છે.

એઓ આકમી પાસ કરે છે તેઓ પોતાથી ઉવરતી કક્ષાના —છૂટી પાસ કરેલા—સાથી કરતાં કાંઈ વધુ કારી પરિચિતિ નથી કરાવતા તેઓ ફેક્ટરીના કામ કરતા કાંઈક વધુ સાર કામ ઇચ્છે છે અને તેવું કામ તેમને માટે કાંઈ જ હોતું નથી. અને એઓ મેટ્રીક પાસ કરે છે તેમને માટે તો આ કોશરો આ કરતાં વધુ વધુ મંચીર અને જરાબ છે. એ તેઓ કેલેબ્રેશન કે ટુર્નિંગ કોલેજ માં કામજ ન થઈ શકે તો તેઓ પછી બેકારીમાં જ વધારે કરનારા બને છે. ડુઝબ્બ બીના એ છે કે છૂટી અને આકમીના પોરણ પાસ કરનારા એ કામ કરવા તઈવારે થાય છે તે કામ માટે મેટ્રીક પાસ થએલાનું યિજ્ઞાન પણ વધારે પડતું તેઓને જણાય છે.

દીક્ર વિદ્યાર્થીઓ પ્રાથમિક અને ઉચ્ચ કક્ષાઓ પાસ થયા પછી શું કામ કરે છે અને કેટલાને કામ મળે છે એની આપણી એ કોઈ જાણવા કરે તો તે દીક્રી કેમળી એક મોટી સેવા કરી મળ્યો

મનુષ્ય કેવળ રોટી પર ન રહી શકે

"આજે આ ક્ષીતીજ નીચે સાઉથ આફ્રિકા ઈન્ડિયનો માટે નરક સમ છે"

એક મ નીચ મીન મોરા માટે આ ક્ષીતીજ નીચે કાઉચ આફિકા નરક છે તેમજ આજે ઇન્ડિયનો માટે પણ છે." એમ પ્રધાન અર્ધકાલો ડે. ડુપ્લે આ આવાસીયે પી કાઉચ આફિકા ઇન્ડિયન કોલેજ રેક રીસેલ-કની એક સભામાં કહ્યું હતું. તેઓએ કહ્યું, "આજે ઇન્ડિયનો અને મીન મોરા બોડે એટલે બોલ ૩ ડોલરનીચના બલ વિશે થયો કરતા નથી, પરંતુ કમર ના. અને કાયાસ-પણ ૩ એ દર રોજ અનુભવાય છે તે વિશે શોધ કરે છે તેઓ રેક કોલે તેનો કામનો કરે છે ૩ એ ડોલર તેમના છાવને રોટરી બામ છે અને પ્રમવી કરતા રો છે. આ કુ બધા આવાસન મળે એક કામ મોટાક મોરા મીનમીનો, સામાન્ય કામકામો અને મોટા પ્રબલતાક શાળામાં માનવરામો કરે છે.

ડોનપર ડોન ઉમલ થતું છાવન પોરણ, રવા દાર અને રહેવાને માટે મોટા મોટા થોડા બાપી બાપવામાં આવે તો વધુ મનુષ્ય કેવળ રોટી ઉપર રહી શકે નથી આપણની છામ કરતા આપણ એ મનુષ્યને વધારે ઉપયોગી છે એમ કહી શકાય છે વધુ રખાન જેવી વસ્તુ વધુ છે ૩ એની માનવને બાર છે

ઈન્ડિયનોની મેટ્રીક રીટીની રવાબનક છે એ બા, અને એ કાંઈ સુધારો છે તે મુખ્ય મેટ્રીકા કોલેજના એમ થએલા થયા ઇન્ડિયનોના ભોગે છે.

આપણ કેવળથી માટે વધુ છે, મમળીની અપી કીતીકાકા ને કોપી બચતની વસ્તુ છે કેવળથીની સમવાતા ઇન્ડિયન માનક માટે મોરા આજની એમ મળતી નથી, પરંતુ ઇન્ડિયનો પોતે જ હાલો પાઈક (આ ઉપરાંત તેઓ કેક વધુ બરે છે મોરા માનક ને પ્રાંતક સરકાર તરફથી બપી કેવળથીની સમવાતા થળે છે) દર વર્ષે ઉપરાંતી થાય છે અને બચીવ ખરીદી શાળામાં બપ.વે છે બાની બહાર નાટાલ પ્રાંતિય સરકાર પચાસ ટકા પ્રાંત બારે છે મોટી પ્રબલિ હેડા પચાસ વર્ષમાં જા બામ ભેડયો રેસો વધુ તેમના માળોની કેવળથી માટે મોરા કરી નથી. ઇન્ડિયનો અને મોરાઓની સરખામણીમાં ઇન્ડિયનોને કેવળથી અને કાંઈક વળતર મળતું નથી.

નાટાલની બંદર સરકારી શાળા દર ટકા મોરા બાળકો અને રર ટકા ઇન્ડિયન માળોને કા છે. આ વળતરે છે ૩ ઇન્ડિયનોને ફરજિયાત પૈસાની થોડા માટે બર્ડ પડે છે.

અને તે ઉપરાંત ૩,૫૦૦ બાળકો મરે વર્ષે બચાવ બચાવે પાકા રપો હતા. ૧૯૨૭થી ૧૯૫૫ સુધીમાં શાળાઓ બપાવના માટે ઇન્ડિયનો પાસેથી શાળા આજે ૩૦૦,૦૦૦ પાઈક મેવામાં આવ્યા હતા. થળી શાળાઓ ઇન્ડિયનોને રેસે આ રીતે બપાવ છે, તે બાળે સરકાર પાસે છે. આ રીવાય ૧૦૦ વર્ષે બહાર વધવાટ કરી પછી વધુ બને ઇન્ડિયન નેતાઓને ફરી ફરી મંચણી કરવા કામ નાટાલ સરકાર ઇન્ડિયન બાળકો માટે ફરજિયાત કેવળથી કાલ કરી નથી.

કોઈનો પગપેસારો સહી લેવાશે નહિ

—મોરારજી દેસાઈ

ઈન્ડિયન કામેના મેટ્રીકા સંબંધના કારણે ભારતની ઉત્તર સરકાર ૫૨ બરેથી મોરારજી કુશાભા આખ્યા ન હતા અને કિમલક પ્રદેસનું ભેડતા પ્રમાણમાં રક્ષણ કરવામાં આવ્યું ન હતું. પરંતુ મીનના પમલથી હવે ભારત સભ્ય બન્યું છે અને કોઈ વધુ સરકારે હવે યુરોપ રક્ષણ વમર ની રાખવામાં બાપી નથી બોડારના બુખીલી માળની બંદર સભામાં બાપક આવતા, ભારતના નાજા પ્રધાન બી મોરારજી દેસાઈએ આ પ્રમાણે બપાવ્યું હતું.

તેમણે એવી ખાતરી બપાવ કરી છે, "ભારતના પ્રદેસમાંના પમ પેસારા ને કહી લેવામાં નહિ આવે."

બી મોરારજીએ કહ્યું હતું કે, દેશના કોલોને અને એતીવનીના વિરાસ માટે ચકાવાકાંસી મીલ પંચવર્ષે લેબના પામક રહી છે અને તે માટે નો ભોળે કોઈ કમલને ઉપડવાનો છે. સરકારના રક્ષણ માટેના ખર્ચે વધે તેથી કાંઈ મીલ લેબનાના કામવાક ને ભોમ બાપવા ન ભેડમે વિરેલી સલામ અને ભોનો આવકરવામાં બાપી પરંતુ રવતંતોના ભોમે નહિ

દિલાખી મુંબઈ રાખવા વિશાલન દરકો સુભરતની સરકાર માટે આકાતી બરિશન વિશે ઉભેજ કરતાં બી મોરારજીએ બપાવ્યું હતું કે, "કાલ વધુ કે દિલાખી મુંબઈ રાખવા મુંબઈ કુ પરંતુ કમળી છામથી તેવું વિશાલન થઈ રહ્યું છે. આ વિશાલન ૫૨૫૨ની સમજણથી થતું ભેડમે અને તેમાં કામકાને રમાન રહેતું ભેડમે નહિ મતભેરો આશાલ દારા નહિ પરંતુ મમળા દારા ઉભવા ભેડમે કોશના સપક કારી ખાતર થોડાને બકિમત કિતોનો ત્યામ કરવા તથાવ થતું ભેડમે."

મધ્યકાલીન યુગનું આક્રિશ્ક

લેખક: શ્રીકૃષ્ણ પ્રાચુરંકર ભેરડી

(પ્રથમ ભાગથી ચાલુ)

હિંદી સહાસ્રાબ્દના કાલે પડ્યો તીલો તેણે હાંપનાં પાંચ અસ્પષ્ટતાનું અને રિંગ લોકે લલો જુલો સંજ્ઞા પડાવે છે. ભૂમિતિએ આપેલું સુર પ્રસિદ્ધ મંદર રાજેશ્વરના (સાલિ-નિગતન) અરબી નામ પડાવે છે. એક હાનર વર્ષ પૂર્વે અરબીએ આ રેલનો કમલો મેળવ્યો. વારંવાર માથાએ પેતાની અભાગા પ્રસન્નતા આજના લોકોને નિહાળેલું. પેલું મીઠું એ આ પ્રેમ કમળે કરવા વધુ વધુ કરી સુધી ભર્યું પ્રમાણ કર્યો.

૧૪૯ આક્રિશ્કોએ સામર્યકોએ બંધારેલ વર્ષથી ભરપૂરો હતો. પણ તેના આતરભાગની અમર ભૂલોએ યોગેને હતી આતરભાગ વિશે પાછળથી એ બધાનું છે તે જોડા પ્રવાસીએ કે પ્રવાસીએ વાળુ છે. મધ્યકાલીન કુલમાં પ્રવાસ ખેડનારોએ ભાગે આતરપ્રેમના પહેલાંના કારે આ વિરિષ્ઠ આક્રિશ્કો પ્રભુએ રહેલી હતી. તેમના કુલા-ગાથા બંધ તેમના કુલાને કંઈક અંતિ આપી હતી. ભરમ મોઠાનું કોઈક ઉરમ સામર્યકો. ૧૨૨૭ બંદરું આતરપ્રેમના અરબો તેમના કાપીલાન કે કુલામ અરીલાના ભાગે લોકોએ ૧૪૯ આક્રિશ્કવર્ષથી રેલી પ્રભુ મેલું છે એ પ્રભુના મોઠા દેર અરતા અને પેતાની રોલનું આપ દેરની સખ્યા પડાવી કાઢતા એવાના રેલકાઠે ભરવા હતા અને આ આરે રોલ આ દેર કારે રરતા તેમના મર મેલેલું કુલમ. તેમો કા એ આપના પહેલાંના અમલકો નાના હતા.

૧૪૯ આક્રિશ્કના મોલ પ્રેમ પેલામીએ વિશે અપકાલીન કુલ પડાવી સામર્યો મળતી નથી. પણ પ્રતિકાકારો મેલું છે. રહે છે કે આરોહા આપને મોઠાનીકા દરેલા નાવિકોએ પરિપત્ત રહેલો. તેમણે બંને ભારતનો અભાગ બંધારેલો. હોરી નાવિકોએ કેપની બુલિરનો અભાગ બંધારેલો હતો. અહીંથી તેમો આટલાક પ્રકાશામર્યા પ્રેમ કરતા અને એ અમેરીકા કુલી પહેલાના.

૧૪૯ આક્રિશ્કની કાળી પ્રભામાં સંજ્ઞાવિકાસ મોઠો મેળવ્યો. આપે છે પણ પાંચમ આક્રિશ્કના કાળ મોઠોએ પ્રતિકાસ મોરબ આપે એવો છે. વિનાના અખાતને કરતો પાંચમ કાનરકો કા અપકાલીન કુલમાં મેલુત ના અભાગ વિકાસ પ્રદે પ્રસિદ્ધ કર્યો. આ પ્રેમને વિદ્યાર અમલ સંજ્ઞાકા પ્રેમનવલ "અટલ-દીક" - અટલ-દીક

પ્રકાશામર્યા અમલ - મેલુ નામ આપ્યું છે. અહીંથી આ આક્રિશ્કનું એક પ્રકાશિક રાજ્ય વિરરુ હતું એ રેલકા મેલું હતું. મેરી રોલને અભાગ નરોતી મોરબી કરીની રેલ પ્રસિદ્ધિ. એ અને રેલકામો, પડાવી અને મોલકો કરીના વિષાકપામ પડાવું છુટાભાગના અટલ-દીક અને અટલની કામી પડાવી. પ્રમાણપૂર્વક પ્રતિકાસ આપે આપણી પાથે છે.

૧૪૯ આ ૧૪૯૦ વર્ષે રીનીકિપન મેલો અને એ વર્ષ પછી કાર્થિયન મેલો. આક્રિશ્કોએ પાંચમ સામર્યકો રેલકા મેલતા હતા. પ્રભુમથી આ પ્રેમના આક્રિશ્કન કમલોએ રહેતા. તેમો પેલી, કુલાકારમ, મેલોરેનો કુલ, અરબકોરમ, મિલકામ વગેરે કરતા કુલામર વધુટકાએ અને સુર રોલકામર મલુ વિવિધ આક્રિશ્કોએ અને તરુવાલો મનાવવાના આપતા.

મોઠા રોલ મેલે છે આનાને મલરથી ભૂલકામ રે - કુલામે ૧૯૪૨ ના આપેલા પેતાની પાલકામમાં આક્રિશ્કોએ રૂપાન કુલી રેલકા એક વળવળપૂર્વક પ્રમથન કારા રજુ કર્યો. તેમણે મેલું હતું કે "પ્રભુ કુલના મલકા પ્રાચીન અખાતમાં અપે પ્રભુકાની પ્રતિમા પ્રકાશના આવી નરોતી, અપે તે રાજ પાંચ નરોતી ભનું કારે આપના ૧૪૯૦એ મહાન સામાન્ય રજુ કર્યું આ સામાન્ય અપિવારની કરીયા મર મોઠાના આક્રિશ્ક પછી અરત પાંચુ હતું. પેતાના વિકાસની આ અમલ પદે આ સામાન્ય રીઅકાથી ભાગે કુલી, રેલ આટલાક પ્રકાશામર્યા કુલી પડાવું હતું આ સામાન્યના પાલકામોએ અને વિદ્યાને પ્રમથન મલુ મોઠા મલમલ, રેલકા, સુનર અને કુલનાં રૂપાં પડેલાં."

૧૪૯ આ ૧૯૪૨માં બીરીક અરકારે પાંચમ આક્રિશ્ક કમલે કમુ કારે કાપીલાનું રોલકામ અને કાલી અપ્રપથ પ્રતિકાસ કરતી કરીએની આક્રિશ્ક વગેરે અનેક વસ્તુઓ. પ્રભુ આવી હતી તરુવાલો અને તમલા મા કમલો મોઠાની સુર અગીતકા રજન અપતી પાંચમ આક્રિશ્કની અગીતકાની અપર આપે અમેરીકાન મગીત પર પડી છે આ કુલમાં કમલોએ રેલનાં કુલમાં પડાવવાથી અમલ અને રેલકા મલકા કુલનાં અપાના અમલ આક્રિશ્ક તીરકામમાં અને અપાના મનાવતા.

આ અપે કુલોએ આક્રિશ્કોની પાંચમ વિષાકપામ ૧૪૯૦ આપેલો 'કલો નરોતી અને પશુઓના આપાનું પૂલન, પરી અને રાજકોના આપના વગેરેનું પ્રતિનિધિ આ કલામાં પડાવું. આવી કિરકામો 'કલામના, મેલુતિ અને મોરબિક રમનાને અપ-કાલીને વિકાસ પાળી હતી. રેલોએના નરેલોને અટલ આપે 'અરે એવો છે. પણ એક કામે તેમાં એ કમલ થી અપારે માથેલો રહેલો હતો. મેનિમનામાં મામે રમલના અને કો-રકોને આપતા.

રાજકોમ દરિયા અપકાસ કરતા પાંચમ આક્રિશ્કના રેલકા રાજકો અરે પ્રમતિયીક હતા એવા મોરથી રાજકોએ અપારેલ અપ કો રેલ રાજકો નાના નાના રાજકોનાં અપારેલ તમ નેલું હતું. અરમ મેલકો રહે છે કે મના, રીએરા, મેલો, કમલો, મેલી, મે-રોને વગેરે તે અપીતા રાજકો હતા. આ રાજકોની સંજ્ઞાએ ૧૨ કાલામની અને અપ અરકોતિ અપારેની અપર કાલા પડાવી રોલ પણ આ સંજ્ઞાએ રહે છે કે તેમના મૂલ રજક રીએ રજાવિકા હતા.

મેલોરોના-રાજકોએ કાલામ-વડાવી ન હતા રેલકોની સંજ્ઞાને મોલકા દરિયા અપારે કમલો હતી કમલના પ્રેમક સામે તે 'કુલ' સમુ 'અટ' હતું. મેનિમનું રાજક પાંચમ આક્રિશ્ક માં કાલા મેલો જુનું અપામ તેની પ્રતિકાસમાં પ્ર. અ. ૮૮૦થી કાર થાય છે. ૧૪૯૦થી કરીયા પેલું મીઠું એ મેનિમના કુલામ વગેરેને વેપાર કર્યો. રેલોની રાજક મોલકો કરી પડેલાનું છે કરના 'મોઠા મેલુલો અને કરીમર હતા કુલામી કુલમાં તેમો આક્રિશ્કના અપા. પાંચમ આક્રિશ્કની 'અકાલિ' નામે બીજા પ્રભુએ કારિ કરાવેલી છે. આ ૧૯૦૦થી ૧૯૪૨ કુલીયા તેમણે રજકા આપે છે કુલી મેલકા હતા.

પાંચમ આક્રિશ્કની મરુતિને કુલના-મલ અપકાસ કરી સુર આક્રિશ્ક રજક કરનાર મી આપે છે એક અપકાવનારો નિયંત્ર પર આપે છે કે 'આપના મે અપકાલીન કુલમાં પાંચમ આક્રિશ્કના કુલપથી પણ રિજક અપરિમલ રાજકો અને કાલાકામ અપારેલ હતું પણ તે આક્રિશ્ક સંજ્ઞાન, વગેરે હતું પાંચમ આક્રિશ્ક, નિર્કલ, વિદ્યારના અપકાસ કાલોથી કુલવિમલ હતું.

એ પ્રેમના કુલોએ 'પ્રકાલી' પ્રકાલી'ના પેલાર કરતા 'પરોમકા

સારે આનાના કમલો રાજકના સંજ્ઞામાં આપેલા. આ અટલકો મોનું નીઅનું અને નિર્કલ' મલુ. ૨૨૦૦ વર્ષ પૂર્વે મોરેલ કુલર અમલકા પેલોરો રાજક રાજક કરી મલકા. અપિવારથી કરીયા આના પાંચમ આક્રિશ્કનું કુલમ રાજક હતું. તેમાં કમલો તમ કમલોએ આટલે કમલોટના લના અમલ અમલ હતા ૧૪૫૨ની અને કાકાની અપારેલો હતી. રેલ સમુદાયી અમલકાને હતો. કામથી અને સુર રોલકામથી રાજક 'પહેલ અપકાસ કરતો.

આનાની આપકાસ રેલકા કાળ રાજકો-કુલકો, મિલા અને મરોન-કલો. આ કમલોએના મેલોટીક રજક અપકાસ હતું. પ્રભુ મેલુત અને કારકાસ મેલી હતી. આ પછી તે આપણે અપી અટલપટલી મેલ. વિવિધ પ્રભુ આપે તેને કમલુ અને મેલુ. આ રજક મેલુ' કહેલું મેલુ મેલામી છે આક્રિશ્કના અપારે આ રેલી રાજકો વિરકો રજક હતાં સારે કુલમ અપકાસ કુલમથી પ્રકાસ કુલમાં પ્રેમ કરી રજુ હતું.

આ કુલમાં પાંચમ આક્રિશ્કનું મેલે રજક સામાન્ય ભનું હતું પ્ર. અ. ૧૪૫૨ના કાળના આ સામાન્યનું મલુન કરતો અમલ મલુટા રહે છે કે 'પ્રભુએ પેલાક સુર વિરકો કાપક નો છે. આપેલા અમલ કો-રક' ભનું છે. પ્રભુ કરતા આપેલા અપારે અપાન મેલને છે. મોઠામાં રેલકા નથી કામ પણ અપકાસ આપેલો અપકાસ મેલાને રાજકો નથી કરતો પણ આપેલા મલકા મેલાનું રહે છે. પેલાની રીકરીના રીકરીએ વાજકાર અને છે-પેલાના રીકરીએ નહિ. આવી રિવિત કોઈના અપકાસ કિવાપ મે, કા ૪ નિર્કામી નથી. પણ અપકારી મોઠા તે નપારા-નિર્કામ-કહેવાય, અપારે આ મોઠા તે નપામ પડનાર, અરિપતને, કરને કરીને આનકાર પાલો કુલોએ છે."

(અપ્ર)

કેળવણી 'આપ' આપકાસ વેલરેનું અપ કપાલી લે છે

નુ દીકી. દીકુરનાની કારકારે નકામી કમુ છે કે, મલકોની આપાદી ના પ્રમો કલે પછી કુલીપન મીનીરકરી મોર મેલુકેઅનના વકીવટ નીએ કુલકો, મેલી બીલ અપકાસ ને અપકાલીન અપકાલીનું કાપ કરતા મેલ તેમને તે મલક કરી અપ પડે આપકો ની આપાદીનું કાપ કાલમાં રેલકા કુલીપન મીનીરકરી એમ મીનીરકરી મોઠા રેલકોની રેલકાપર-૨, કોમ મોઠા અને મેલુકેઅન' રહે છે.

સ્વતંત્રતાના સવાલ પર કુટ

લોક રાજ્ય અને કોમી એકતા

લેખક : કેનેથ ક્રિસ્ટી (કાપરવટર એન્ડ મી કોમનવેલ્થ ઇન્સ્ટીટ્યુટ)

કોમનવેલ્થના દરેક દેશોમાં જુદી જુદી ભાવના અને વિવિધ ધર્મો રહે છે, અને અનુભવ આપણને કહે છે કે કોઈપણ અધિક પ્રથમ એ નવા દેશો સામે એ કે કેમપુણ એકતા કેળવવી એવી એક રાષ્ટ્ર તરીકે ઉભા રહી શકે અને સ્વતંત્રતા પ્રાપ્ત કરી પછી એને ભળવી શકે. ઇસ્ટ આફ્રિકાની અંદર આ પ્રથમ આ રીતે અધિકારી છે, પરંતુ એ ઇસ્ટ આફ્રિકાની દરેક કોમ ત્રણે પ્રતિભા એકતા ભળવે અથવા તે એક કરવાની ઉમેદ દેખાડે તો, એક રાજ્ય અવતા પાર નહિ શકે.

કેન્ડા પે.કા માસથી ટાંચાનીકામાં તેના ચિન્હો દેખા રહ્યા છે. ત્યાં આંતર ભૂતિય સંબંધ કમેટા સારો હતો. યુરોપીયન એશિયન અને આફ્રિકન યુલ્સદીઓ ભૂતિ ભૂતિઓ વચ્ચે સારો સંબંધ રહે અને એક રાષ્ટ્ર બનાવ તે યાદે વર્ણવે સારું કામ કરી રહ્યા છે.

આજ કદીને ટાંચાનીકા ભાગ્યશાલી છે કે તેને મી. જુલીયસ ન્યેરેરે જેવા નેતા તેમના આફ્રિકન રાષ્ટ્રીય અભિપ્રાય માટે મળ્યા છે. એઓ એટલે નવી સહકાર એમના લોકોનો મેળવી શક્યા છે, અને એશિયનો તથા યુરોપીયનો ઉપર પ્રભાવ પાડ્યો છે અને તેઓની સહાયથી તેઓ મેળવી શક્યા છે એવું કારણ તેમની માન્યતા તેઓએ મેળવી કરી. આફ્રિકન રાજદારી સત્તાની પ્રતિભાવ કમવતા અને કમવત અમેરી બીજા ભૂતિઓનો યુરોપીય સહકારનો આપકાર તેમજ કમવતા અને દેશના બાવિ માટે કમવતા યુરોપીય ટાંચાનીકાની ભૂતિઓ રાજ્યના મમલ અમેરિકા મેળવી કામ કરવું. એની વાવણી છે.

કુબેર અટક

કમવતાને કેનીયાની એકતાને પ્રથમ કુબર છે. ત્યાં યુરોપીયનો ૧૫૦૦૦; હોલિ, પાકીસતાની અને એશિયન ૧,૬૫,૦૦૦; આરબ ૩૬,૦૦૦, નાની

સોમાલી ભૂતિ અને આફ્રિકન ૬૦,૦૦૦, જે દરેક ટોચએ વચ્ચે વહેવાર સુકથા છે અને જે કમ જુદી ભાષાઓ ભેલે છે, અને એકાદામાં એકાદા જે જુદી જ કોમના છે.

રાષ્ટ્રીયતાના દેશવા છતાં આફ્રિકને વચ્ચે એકતા નથી અને યુરોપીયનો માટે પણ એમના કમી કમવતા આના પરીણાએ યુલ્સદીઓ અનુવાધી એ વધારવા જેમ મત વધારે તેમ નવા મંડોલો કામ અને આપણપરિઠા યુરુવા નિષ્ણા ધણીવાર વારલામાં કરે છે વિશાળ દરિયા જેલ દાલ એવા તથા બાંચો પાડી શકાય.

સોથી મોરો અને આશા બધે પણ વચ્ચે છે, જ્યાં મી માવકર કમવતા યુરોપીયનોની ભૂતિઓ, અને કેનીયા નેકનક પાડી, સાથે આફ્રિકનો ની નેતામીરી નીચે એશિયનો અને આફ્રિકનોને સહકારના ધ્યેયથી કેનિયન માર્ગે, લઈ ભાગ છે, જે ટાંચાનીકાની મી ન્યેરેરે સોધા છે તેનાથી કમવ જુદો છે.

આફ્રિકન નેકનકભીરતાના નેતા મી મોમલ એવાને, આંતર ભૂતિય સહકાર મેળવે નથી, પરંતુ આફ્રિકન સર્વોપરી સત્તા મેળવે છે અને બીધે આફ્રિકન ભૂતિઓ એક કામ કમેટા કેલેનીયન એ.સી.સ પાસે સંરક્ષણ માટે છે, અને સ્વતંત્રતાની

કોમ પણ વાતમાં મ.યુ. માવતા માંવતા નથી. કમવતાના મોડા વર્ષોમાં કુલિય ઇમ્પન.વા મથા ન પ્રમતિ કરી શક્યા છે. યુલ્સદીઓને, અમ દોષા છતાં વિશાસ અને એકતા બધી કેમી વચ્ચે સ્થાવરતાની પૂર્ણ તક છે.

આ સત્ત્વ કમીકર કામો યુરોપી અને એશિય તથા ઉશામવાદી મમેલો વિમેરે પર કેનીયામાં લોકશાલ્ય સ્થાવર અને એક રાષ્ટ્ર બનાવવું છે તેની પગલ જુમીકા છે.

અધ્યાન સુરેકેલી

યુનાન્ડા પણ એકતા સ્થાવરતા માટે બાધ નથી છે, પરંતુ જુદી રીતે યુનાન્ડાની અંદર મથા ન મોડા

યુરોપીયનો અને એશિયનો છે, અને એથી એક આફ્રિકન રેક્ટ બનાવવાના મત મર્ધ રહ્યા છે. યુજમ યુરોપી યુનાન્ડા જે સોથી આમળ પડતો કમિ અને ૧-૫ લાખની વસ્તી વામેલ છે, એને એ એકી દેશમાં આવે, તો એની કમિત વધી ચારથી એક મર્ધ ભશે.

તેમને કમ છે કે પૂરેપૂરું લોકશાલ્ય આવે તો એમના રીતરિવાજ અને એમનું પોતાનું શાલ્ય ચાલી ભશે. કેલવાને યુનાન્ડા ઉપર ખીજ ચડે છે અને ખીજ યુલ્સદીઓ અમેલ સરકારને દેલ કમ રહ્યા છે કે અમારી પ્રમતિની આડે તેઓ આવે છે. જેમ કેળવણી વધતી ભાગ છે તેમ લોકશાલ્ય ભૂતિ આપતી ભાગ છે, અને એમના કમવા સુધતા ભાગ છે; સાથે સાથે એકતાની મમલ ભમે છે.

સર પુરુષોત્તમદાસ ઠાકોરદાસની જીવન ઝરમર

સર પુરુષોત્તમદાસ ઠાકોરદાસ મુળ વલી સુરતના પશ્ચ તેમના વડીલો એ વેપાર અને મુકરામ મુંબઈમાં ખસેડ્યો. કાલે તેઓ મોદ વાણીયા છે તેમના પિતા ઠાકોરદાસ સેલીસીદર દતા. તેઓ ઉશર અને વિશાળ દરિયાકુ બરાવતા ૧૮૯૬ એ કેનીયન યુરુષોત્તમદાસને બન્ને મુખમયા સ્યો હતો.

યુરુષોત્તમદાસને એક જ કોમી હતો અને કાકાને ત્યાં એક યુગ હતો. પશ્ચ તે યુગ અને તેની મા પર પરાવણી

મે રિઝીઓ તથા બાબતી એક રિઝી ને મમેલે દલ દલ કમલ અરવતો મમા હતો.

ભાગવતમાં વચત અમતમાં તેમને મમેલ દોળ હતો તેમજ ભાગ સુલભ લોકશાલ્ય અને કમલ માળા કરવાની પણ રૂતિ હતી. આ કારણે લાભમાં લાવવા કમ નવા માટે મોદર રાખવો પડતો. એશીયન કામ રુમમાં મર્ધ કમ સીલ અને સોડીનું સાવાલ્ય હતું અને ત્યાં વિશ્વભુને સોથી બધુ મકલ અમવતુ એ લાભમાં તેમને

સુરતમાં લાગેતરમાં ઇંછીનરંગી કોલેજ માટે જે વસાળા સુખાવત કરી છે. અને એવી સુખાવતો જેઓએ મણી કરી છે તેમની કુઠી જીવનની રૂપ દેખા 'અતાપરમાંથી અમે આપી એ છીએ.—લંડો.

તેની નીચે કમલ મમા દતા. આથી મેસારમાં કતા, 'કાળા તથા મેમેલમાં યુરુષોત્તમદાસના બન્નેથી મરમા ભખાને મર્ધે કમ' મમેલો હતો. પશ્ચ તેમના વિખવા કાલિયાને તો આ આનંદ બન્ને સમાચારે કમવ તો વિરેરેરિયા મમેલ. કમવત કરે કેમ તે કારણ કાકાને પશ્ચ રોજી ન સક્યા અને વળતા અમ તની રીત અમમાવવા કોકતરે કુરકામાં કમ છે, તમે યુ કરમા કરો છે, ભાગતો બન્ને મરમુ પામ્યું છે, આની અસર સારી મર્ધ.

યુરુષોત્તમદાસની ભાગવતે તેમના પિતા યુશરી મમા અને તેમને ઉમેર કાકા વિશ્વમુખમદાસને ઉર આપ્યો. માર મર્ધ પિતાને કમવતા અને કમ અમમ આ કમલ, યુશરી મમા. પશ્ચ કાકા કાકીના પ્રમર્ધ તેઓ યુગ સારી રીતે ઉભા. પિતાએ કમલ ૪૦૦૦ને વારસે આપ્યો હતો. અને

મેસારમાં કતા, 'કાળા તથા મેમેલમાં તેઓ સમાન્ય કમલ મરાવતા. કેમિઅમાં કમલ વિશ્વમર્ધ તેઓ ખાલ આપી કમલ નહી રમલ અમલ અને કમરની બીજા પ્રવતિઓ તેમને આકલેતી તે વરમાનજ બોલોને પ્રમવવાર માટે કેમેલમાં પ્રવેલ મમેલો હતો કેનીયન કમિટમાં તેઓ યુગ રમ ભેતા. કમરમાં તેઓ નાવાલ મમા. (અમુક)

યુરુષોત્તમ, બન્ને કમલ રીત-સ, લાખે-સામ, રેવ-સુ કમીવર-ક અને કમરમેર-સ માટે મમા :

આર, વીકુલ
૧૨ ભાઈની આરેક, ૨૮ મર્ધેક રીક, કેનિયન કમવતા અને મર્ધેક રીક, એકાનીકમલ, રેન ૩૩-૧૬૫૪.

પે. એ. ૫૩૦૦ — ટેલીફોન ૩૩-૫૩૨૦
ટેલીગ્રાફ એડરેસ : "અમલકો"

અમલ અધર્ષ (મી) લી.

૧૪ દેઈ રફા,
એ ઠા ની સ અ વં.

કોલકોલ અને રીકોલિ અર્મન્ટ અને કમીકલ

આજ કદીને કમલે ત્યાં કમિવત અને કમીકલ મેસારી, કેશી મામામાં કમવતાના ભાલ ભાલના તેલે-અપરે, કેનિયન રીક, પીસળના અને એકપુમાન્યમના, વામલો-કામ અને વમારકીકની અમીઓ-કેવમલે. અને ૧૮૬૬૨ તથા બીજા અનેક કેશી બીજા કમીકલ આપથી અપરે.

વિભાજન થવાનું જ છે જાદવાસ્થળી

ન જગાવીએ :— ચોરાસની સલાહ

આજનું મુખ્ય રાજ્ય ચુલરાત અને મહારાષ્ટ્ર બેઠને પારે કાપવાકારક, જાદવાસ્થળી છે અને એમાં જ બેઠનું બધું છે. વિભાજન જાહેર નુકસાનકારી છે એ ખાસ વિચારો આને બરબાદ નથી. મારો આ મત મ' આપેલો પશુ આ કોઈ સિદ્ધાંતની વાત નથી. કઈ જાતની રચનાથી કાપશે છે અને નુકસાન છે એ વાત છે. સાચ અને અસાચની વાત કોણ તો અસાચ વાત સ્વીકારવી ન જોઈએ અને એની ને કોમલ મુઠવથી પકે તે મુઠવથી જોઈએ.

હાઈ મે' ને કહેવું છે તો ખાસ વિશ્વાસ અને મદદની વાત હતી, આને જ્યારે વિભાજન થાય છે એ અનિવાર્ય છે અને હારે એવો દિશાથીમા માનતા હતા તે આને ને કાઢ થાય છે એ સાઈ મણે છે. આ સંભોજેયા કુ મારા વિચારો ભીન પર કાઢી ન રહે' એ વેળા ને લોકોએ અને સાધીઓએ મારા વિચારને ટેકા આપેલો તે બધાનો કુ અપી કુ."

સુરતની જાહેર સભામાં મુખ્ય રાજ્યના વિભાજન અંગે આરતના નાણા પ્રધાન શ્રી મોરારજી દેસાઈએ કહ્યું હતો કે આને મુખ્યમાં અધ્યાપ્ત કહ્યું છે કે ને કહ્યું એવું મુખ્ય જોઈએ એવો આશય હતો ન કરી રહ્યું. હું તો એમ કહ્યું કે વિભાજન કહે શાંતિથી મુખ્ય જોઈએ, કોઈને નુકસાન થાય એ રીતે ન મુખ્ય જોઈએ અને એવા પ્રયત્ન કરવા જોઈએ.

એ પરિસ્થિતિ આવે તે પરિસ્થિતિ માધી મામ' કરવાનો પ્રયત્ન કરવો જોઈએ, પશુ પરિસ્થિતિ આવે હારે રહતો એવો એ કેમ આવે. એ પરી-સ્થિતિમાંથી સુખ મેળવવાનો પ્રયત્ન કરવો જોઈએ અને એમાં જ કલાપણ છે.

હું અમેરીકા ગયો હારે આના કટલાક લોકોએ અને મુખ્ય કે વિભાજન થી નુકસાન થવાનું છે એમ કહે જાણે છે. જતા કેમ બોલતા નથી, એવો વિરોધ કરતા નથી. મે' એમને કહ્યું કે મારે એમને કહેવાનું છે તેમને મે' એ કહી દીધું છે. એમનામાં ખાસ કરતાં જોઈ કુદિ છે એમ કહી કલાપ નથી આ કોઈ અકબકલપ કરવા જેવી જાણત છે એમ કું મારતો નથી.

પશુ કહે જ્યારે વિભાજન થાય છે ત્યારે નુકસાન ન થાય, આપણે જાણી ન જાણીએ, એ રીતે શાંતિથી કરીએ, વિચારપૂર્વક અને સ્વેચ્છી સમજૂતીથી થાય તેટલી સમજૂતીથી કરીએ, એકમતીથી કરીએ અને મધ્ય પ્રકારે નિઃશય કરીએ. એ જ વિચાર હું તો કહે રહ્યું

એમનસહ થઈ
કહ્યા કરીને જુદા પડીએ તો રેખનરથ થઈ, આમ સમજૂતીથી જુદા પડવાના કામ'માં મણે જાહેર સહયોગ થઈ છે. બીજા પક્ષે એ સ્વીકારે કે

કહીએ. રાજ્ય બેઠને એ માટેના સાધનો ને સમય આપવી જોઈએ અને એકતે એવો અસાચ ઉપાયોમ કરવો જોઈએ અને વધારે મહેનત કરવી જોઈએ.

ચીન વિશે

ચીન વિશે લેખોએ અધ્યાપ્ત કે આપણે મંચુવાની નીતિ કોઈ ન રાખીએ જાણ કરીને પ્રથમ ઉદ્ધાવા નો નથી. એ સિતાવડ નથી. ચીન એ જાણ કરશે ને આક્રમણ કરશે તો આપણે જાણ કરીએ ને બચાવ પશુ કરીએ તે વખતે ચીનને પશુ બચાવ પડશે. કે હોર કેવો બચાવ કરી હો છે. આક્રમણ કરનાર કરતાં એને બચાવ કરવાનો છે એને જોઈ સાધનો જોઈએ અને કૈન્ય પશુ જોઈ જોઈએ

પરદેશી સ્વીકારે ત્યારે

આપણે આપણી સરકારને અનુકૂળ રીતે આ નીતિ સ્વીકારી છે આને આપણી નીતિને બીજા પરદેશી સ્વીકારતા મધ મધા છે. અમેરીકા ને સીપીયટ સ્વીકાર વચ્ચે કમવ.તા મધ છે તોયે એક એમ કહે છે કે આપણે શાંતિને મારો આપણા પ્રયો ઉદ્ધવા છે.

આપણા વડા પ્રધાન આજ સુધી પરદેશ ને દેશમાં નિર્ભય રહ્યા છે. એમના જેવી નિર્ભયતા કે દેશભક્તિ બધું જ જોઈ લોકોમાં ફરી. એમને વિશે આપણે કંઈ જાણીએ અને કીધા છે એમ કહીએ એવો જુ અર્થ છે નકારુર છે એ વિશે મને કશા નથી નિર્ભયતા કે એમની દેશભક્તિ સમજવા કું મારા પર વિશ્વાસ કર એના કરતા વડા પ્રધાનની નિર્ભયતા ને દેશભક્તિ વધારે વિશ્વાસ મુક.

એમના આ સક્ષિત છે અને એ પ્રકારે કારન એમનું રહ્યું છે આપણે એમના હાથ મળવન કરીએ અને એ ને કહે છે તે કરીએ.

પરસુરણ

—અમેરીકામાં જાહેરમાં વર્જીએમ રાખે તેને સખ કરવાનો કામ'દો. કાવાની મનુર પક્ષના મુખ્ય નેતા શ્રી એમ કામ'ને નિવર્તી કરી છે

—મહાત્મા રાજ્યના જાહેરમાં મદદની અમલ બોલતા, મદદાસના અવનર મી વિષય રામ મેટીએ જાહેર કહ્યું કે જાણી સંબંધના અમલના કાપવાની જાણતો કહે તકમક મધ રહ્યા છે.

—શ્રીમજાતના અધીતા અધિકાર શ્રી પ્રથમ અધીતનું કલ્પ બપ પડી અધીતા અધિકાર અવધાન મુકું કહ્યું. 'રામરાજ્ય', 'જાહેર મિત્ર', અને 'રામજાણ' વગેરે વિશેષાં તેમની રામ તરીકેની અધિક. મુખ્ય પ્રયત્ન સા પાળી હતી. એક અધિકારમાં તે મુખ્ય જ સોશિયલ અધિકારતા હતા. અવધાન સમયે તેમની ઉમર આશરે ૪૫ વર્ષની હતી.

—રાષ્ટ્રીય સરકારે અનુવાદથી કે હાથા સુધી વિભાજના પદ્ધતિ-વિવનમરમ રોડ માધી એક એવો ૧૦ માઈલ બાંધો રસ્તો ને મદાસ-સહકારી મેન્ટ કુ-૨ રોડની સાથે જોડાઈ તેની પરવાનગી આપી છે.

—દુનીયાના પ્રસીદ્ધ ભોતિયોએ ૧૯૫૦ની આશાકી કરી છે કે; આ વર્ષ મધી કુરતી આસ્તેથી બધું ફરો અને તેથી 'પ્રાથનાનું વર્ષ' મનશે આ લોકો વધુમાં એમ પશુ કહે છે કે; અમેરીકા ચન્દ પર રોડેટ મોકલવામાં સરળ થશે. આક્રમક પક્ષી નીકર આવશે એમ પશુ તે કહે છે. યુરોપીઓથી જરેમુ વર્ષ ફરો પશુ મુક નહોં થાય એમ કહે છે.

અરધુ

કેપટાઇનના અધીતા વાલી શ્રી. કામુબાઈ જમનાબાઈ લીલાના એમને કુક મુદતપર ૨૫ જાન્યુઆરી ઉદાર સખાવત સુરતની એક હોસ્પિટલને કરી હતી તેઓનું જોડાઈતો જ કલ્પ બપ પડી જતા અવધાન મુકું કહ્યું. તેઓ મણે વખતે દેશ કરવા મધા હતા અને દેશમાં તેમના મરનાવ તેઓએ અંતીમ રવા દીધો હતો. ઉપર મરજારના આશને શાંતિ આપે અને કુકાની-આને કું જ સહન કરવાની યાત્રી.

માધે બાંધવાની રીજાન અને વેણીઓ

જમમજ, સાદીવ, હાવેલા સીકની, રીજાન અનેક રમ, કીકાપન અને જાઈવમાં અગરો, જાન મંદમ અને કોડર સજ્જારવા જાહેર અધ્યાપ્ત રીજાને મળી રાકશે.

અમમાં માટે અમમજ, અને રેસમ તથા રેસની ટોપીઓ કીકાવત બાંધે બધાની આપવામાં આવશે.

અ'એટે બાંધવા અમમજ, રેસમ, કોડર વિગેરેનાં કુકોના રમ રમની વેણીઓ અને અનેક પ્રકારના બોજાઈ મળશે.

દેખક પર કુકવા માટે રાજાકીકના કુકર કુકો મળશે.

કેકાણુ : માખરો હેડસ (મો.) લી.
લેડીસ એન્ડ બીડરન્સ હેડ મેન્સુરેકરર,
ફોન : ૮૩૫-૭૮૮૨ પહેલે માળે, બોક્સ પરપાઠ.
મારકર મેન્સન્સ — ૩૩ વેરક ફૂરેડ, — જોડાનીસખમં.

હાલ પ્રસંગો માટે

ચમત્કર્મ મળે.

મુરતી જાળવવા અને રૂપેશ્વરીના કામ.

શ્રી રૂપેશ્વરી અંબા દેવદેવ નીચે કુનીયતના અને રહેણીયાના ઠાકુર
પણ બાવળાં વખતે પ્રભુને આવી રહેલાં કામને અને કમ્પ્લેટ કરીશું

કેપીટન્સ બાલકની હોટેલ

(બી કોર્નર ચીઠાઈ કાઉસ)

એ અને વિઠેલીયા સ્ટીલના ખુલાખર - હરખન.
ફોન નંબર ૨૩૪૧૪ રહેણીયા: KAPITAN.

તાજુ ઉમદા ફ્રુટ

આંખા અમળા, લીલી અમળા, રતામળા અને મુરખની ત્રાસમ
આમળા છે. આમળા બજારે કાચ, લસણ બજારે કાચ,
પાપડ નંબર ૧ રી. ૧૦, નંબર ૨ રી. ૮ ૧૦૦-

કપુરી અને ચેવળી પાન બજારે કાચ, પેરેટલ નાડુ મારગીઝ મોલ
થી ૧૦૦-૧ કાપી અને રહેણીયા બાજીઝ થી ૧૧-૧ કમળ

રહેણીયા, નવાસારેન્ડ અને મિલવલન કોનેલા એકાદરો ઉપર પ્રસિદ્ધ
આમળા આપી શકે પણ વસ્તુ પસંદગી કરાવી મોકલશું

All prices subject to Market fluctuations

A. KADER & Co., (PTY) LTD.

WHOLESALE FRUIT MERCHANTS

P. O. Box 251, DURBAN.

ધીરુભાઈ પી. નાયક

પુસ્તકીય, સુસાધરી, વીમાનાં અને જાવરજા એજન્ટ

હિંદુસ્તાન અથવા કુનીયાના ઠાકુર પણ બાવળાં કપાઈ રિપાર્ટ અથવા જાવર
માથે મુજાદી કરવા થીર થીર અમારી મારફતે પ્રમોટ કરો
જાવળી, આમ, મોરી, ફરસ, અમળા, પેરેટલ, વિવેરના વીમા અને
કરોળી આપીએ છીએ

ઈન્સ્યુરન્સ, પાસપોર્ટ ટિકિટ, હિસાબના મેપડા બજારવા રેવન્યુ કમીશનર
કમીશીઝ ૧ મેપારના નાવરેન્સ પાસપોર્ટ લેખન કમીશનરને લખવી
માનગોયા હઈ પણ હી વીમા વિના અમે માત્ર સલાહ આપીએ છીએ.

ત્રેવનર મુખ્યમંત્રી ભાઈ એસોસિએટ્સ ભાઈ મોરુલીયા અને મોરુલીયા
ઈન્સ્યુરન્સ કંપની લીમિટેડના પ્રતિનિધિ

Phone : 33-9033, 26 Barkly Arcade,

Cor. 3B, Market & Diagonal St., J'BURG.

ફરનીચર! ફરનીચર!! ફરનીચર!!!

મેકરમ સુટ, કાપડોમજૂમ 'સુટ, વેલ્ડેશન, ટેક્સ્ટાઇલ એક્ટ,
સાઈડ મોર્ટ કોફીસ ટેક્સ, પુલ કેસ, ટેમલ, લઈન કીશાયત
કાચે ખરીદી શકો. અને પધારી કાલ થેવા મુકોશી નહિ.

—બોક્સ, ટેમલ અને કીશાયત ફરેચર—

એ કમારી ફરેચ નીચે કમ્પાઈ નાવ છે તેમજ રીસ કમ્પાઈ ટર્ન-
વાર થઈ છે આમ રીસના કાપડાના કાઈસ કીસ મેપારના અને મેપાર
માનવ પધારી.

L. MISTRY

51 BREL STREET, BURGERSDORP, J'BURG.

PHONE 33-4691.

BOX 2526.

શુભ પ્રસંગો માટે મેટ!

સીઓ અને પુરુષો માટે

ઘડીયાળ!

૧૭, ૨૧ અને ૨૫ જુલનાં
એટોમેટીક કલેન્ડર.

- રોમર
- રાઈરી
- લેડો
- સર

વિગેરે દરેક ભાતનાં ઘડીયાળ.

ઉપરાંત પુરુષોનાં શટ્ સુટ, પાથનમા, વિ.
તેમજ બાળકોનાં કપડાં.

હોલસેલ ભાવે મળશે

બોક્સ ૫૬૮૮, ફોન : ૮૩૫-૨૬૦૨.

વલ્લભભાઈ બી. પટેલની કું.

૪૪, મારકેટ સ્ટ્રીટ, બેંકાનીસબર્ગ.

બી-આઈ

મુખ્ય કરાંચી અને ઇસ્ટ
આફ્રીકાના બંદરો વચ્ચે
મુસાફરી કરે છે.

સ્વીઝર કંપાલ ૩૧મી જાન્યુઆરી આવશે
અને પછી ફેબ્રુઆરી ૧૯૬૦ના ઉપરથી.

મુખ્ય અથવા કરાંચીનું બાહુ.

ફર્સ્ટ ક્લાસ	એક	બોક્સ	વાગર	પા. ૭૨-૦૦-૦
સેકન્ડ ક્લાસ	૧૨	"	"	પા. ૧૦-૧૫-૦
થર્ડ ક્લાસ	"	"	"	પા. ૭૧-૧૦-૦

એઈનરી

સ્પેશીયલ

ગ્રાન-વેલ્ટેરીયન	પા. ૫-૫-૦	ગ્રાન-વેલ્ટેરીયન	પા. ૧૦-૧૦-૦
વેલ્ટેરીયન	પા. ૪-૧૦-૦	વેલ્ટેરીયન	પા. ૧૧-૧૦-૦

વધુ માહિતી માટે મળો મા લખો:

શેખ હિમેદ એન્ડ સન્સ

(પીટી લીમિટેડ.)

૩૯૦ પાઈન સ્ટ્રીટ, —હરખન.

રહેણીયા: ૨૦૪૨૨ — રહેણીયાની એજન્સી "કશમત."

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1903.

Former Editor: Mahatma Gandhi—1918-1936.

No. 3—Vol. LVIII.

Friday, 22nd January, 1960

REGISTERED AT THE G.P.O. AS A NEWSPAPER
Price: FOUR PENCE

Indians Bottled Up In Natal

(By Our Special Correspondent)

INDIANS are being well and truly bottled up in Natal. Over the last few years it has become increasingly difficult for Indians to obtain permits to travel through the Transkei. They were compelled to put in an extra four hundred miles on a trip to Cape Town by having to go through the Free State, as it is virtually impossible to obtain permits to travel through the Transkei. Indians are today not even bothering to make the attempt to get permits. They adopt the circuitous route as the only one.

Now the Free State has promised to clamp down on Indian travellers through that Province and it seems as if the only way to go to the Cape will be by boat or air.

The new chief of the Immigration Department in Bloemfontein has stated that stricter measures will be applied to Indians travelling through the Free State. It is claimed that the new measures will apply to Indians who travel through the Province without permits and are later found to be "ungovernable supporters of organisations like the African National Congress."

In future Indians will have to supply adequate reasons for their desire to travel through the Free State.

Footnote: Under the Act of Union Indians are not permitted to live in the Free State. They have been, however, readily given permits to pass through that Province, on their way to the Cape.

Muslim Is Mayor Of Madras

Mr. M. S. Abdul Khader has been elected Mayor of Madras.

ON INDIANS RACE INSTITUTE FINDS IMMIGRATION ENVISAGED PERMANENT SETTLEMENT

(From Our Own Correspondent)

THE legislation regulating the Indian immigration scheme clearly envisaged the prospects of permanent settlement, thereby historically conditioning legitimate Indian expectations of full and free citizenship, to which their initial political status gave support until their subsequent disfranchisement," states the South African Institute of Race Relations in the course of its findings on the hundred years of Indian settlement and development in South Africa. The Indians had made a major contribution to the established economy of the country "but the subsequent imposition, contrary to explicit assurances, of further restrictions by the Union Government on the members of the community already lacking in status and opportunities has caused general despair and a loss of faith by the Indians in the integrity of their White compatriots and the Christian government of their country."

FURTHER observations made by the Institute on Indians in South Africa are:

The Indian community is largely derived from the indentured labour imported by the Government of Natal during 1840-1911 in order to help develop the young and struggling agricultural and industrial enterprises started by Europeans; and has made a major contribution to the established economy of the country.

A century of Indian life in this country, the last fifty years under Union, reveals the hard upward struggle of a small culture-conscious and traditionally tolerant minority, against a rising tide of racial prejudice and a White resistance, often expressed in discriminatory legislation deliberately aimed at throttling Indian initiative and enterprise.

The response of the Indians to the bright hopes and confidence accorded by the Cape Town Agreement of 1927 was a tremendous effort to confirm their qualifications for a full, loyal and responsible South African citizenship in peace and war; and especially in the field of education, great sacrifices were made in order to achieve western standards of living.

The full implementation of the Group Areas Act will inflict

upon the community considerable material and spiritual loss depriving its members of the fruits of their labour and of a reasonable stability in their living.

The restriction imposed on contact at the highest cultural levels by the enforcement of separate universities is a cause for the

(Continued on last page)

'No- Interference Mac'

FROM what he had to say about South Africa, at a West African Press Conference, the British Prime Minister, Mr. Harold MacMillan, might well earn the title "No-Interference Mac."

Speaking in Lagos, Nigeria, of the danger to coherence if each country in the Commonwealth began to discuss how other countries in the Commonwealth conducted their affairs, he said that the basis on which the Commonwealth had been conducted all these years was that they tried not to interfere with the internal affairs of each other's countries.

IRRESPECTIVE OF COLOUR OF SKIN

COMMON ROLL URGED FOR ALL

SUMMING up its findings on the fifty years of Union the South African Institute of Race Relations stated in Durban last week at the conclusion of its Council Meeting:—

In this Half-Centenary Year we believe that we should dedicate ourselves to the following tasks:—

Respect for the personality and human dignity of all inhabitants of the Union, and their equal treatment irrespective of the colour of their skins,

The removal of causes of friction between the two main groups of Whites, and between Whites and non-Whites.

A common voters' roll for Whites and non-Whites, skin colour not being a disqualification from being placed on the roll.

The removal of the restriction in the South Africa Act confining membership of the Senate and the House of Assembly to Whites only.

Indian Opinion

FRIDAY, 22ND JANUARY, 1960

The Parting Of The Ways?

THE greatest test facing South Africa is the emergence of black nationalism—powerful, virile, unrelenting and uncompromising—as a direct result of the extremism of the Nationalist Government's rule since it came into power. There has been in recent years much indication of this—a political orientation which has found a great deal of favour with many African intellectuals. And it is the Indian in Natal who lies in a horizontal layer between the African at the bottom and the European at the top who is painfully aware of the direction of African thought and feeling. Up till now European South Africa could claim that there was more word than substance in the political credo of the Pan Africanists but now even the tolerant Albert Luthuli has declared that the middle of the way course is proving to be ineffectual. Can Chief Albert Luthuli and those cast in his mould have done much to strive for a South Africa in which there would be room for all the people—Indians, Coloureds and Europeans in addition to the indigenous African. His despair, in the circumstances, is not unjustified. The pain of it is that it is not unreal and fanciful. It is the expression of an African political philosophy which can give impetus and direction, sweep across the country with all the force and destructive power of a forest fire fanned by a tornado. Albert Luthuli's statement before the South African Institute of Race Relations requires the earnest consideration and study of all those interested in the welfare of the state, for it may well herald the parting of the ways between the African on the one hand and the rest of the South African population on the other. And who can blame the African?

The Beginning Of Another Decade

WHILE the Indian people in this country are justifiably engrossed in their own problems, there is always time to pause and share the pride of the Motherland on the occasion of the tenth anniversary of the establishment of the Republic of India, which falls on Tuesday next, January 26. It was ten years ago to this date that India cut off the shackles of its physical association with Britain, set itself up as a republic and built for itself an honoured place in the community of nations under the inspiring leadership of Mr. Nehru, the towering apostle of Gandhiji. The Indians of South Africa have a direct association with the evolution of India's independence for it was here in this country that Gandhiji found his soul, propounded the political philosophy of *Satyagraha*, tested it, gave it a place in the philosophical systems of the world and went

(Continued in next Column)

* The Ethics Of Passive Resistance *

(PRIZE WINNING ESSAY—1908)

By M. S. MAURICE

EDITOR'S NOTE In January 1908 when the Indians in the Transvaal were employing "passive resistance" against the law which required every Indian in the Colony to register and carry a permit authorising him to reside in the Transvaal the *Indian Opinion* assigned an essay on the "The Ethics of Passive Resistance." It must be remembered that the deliberate defiance of unacceptable laws was being used for the first time as a political weapon under the direction of Gandhiji. Four essays were received and judged by Rev. J. J. Dube, Minister of the Central Baptist Church. The first prize was awarded to, M. S. Maurice, "Ben Esau" Melrose Road, Claremont, Cape Town. "Mr Maurice," and the notice announcing the award "to an Indian gentleman". We reproduce below the first instalment of the essay.

NINETEEN centuries ago one of the greatest moralists of the world laid down his life in passive resistance to constituted authority in what was then a great centre of spiritual activity. The ground for the resistance was unquestionably valid, as it has continued down to this day a memorable and living example of loyal submission was not in direct conflict with the higher law of conscience. The resistance had reference to an injunction that a living faith in a superhuman or divine power was to be abjured, and a claim to spiritual lordship over a certain race of people was to be renounced in favour of the temporal power then existing. "We found this fellow perverting the nation and forbidding to give tribute to Caesar, saying that he himself is Christ, a King." To Pilate's question, after asking him whether he put the question of himself, Jesus said "My Kingdom is not of this world. If my Kingdom were of this world then would my servants fight." His death on the cross has ever been a unique episode in the world's history—a

significant example of what disobedience to the law really meant. There was no question as to the doubtful character of the authority which sought to enforce the decree of death by crucifixion. The illegal nature of the punishment was not in itself a matter of dispute. It was harsh, it was unjust, it was rigorous to the extreme; it was wholly unmerited. But he who found himself placed in subjection to the law as it then operated, and to the authority which asserted itself in carrying out that law, deemed it within his right, in obedience to his conscience, to resist both, but in a passive manner, there was no idea of resisting it by force. A combination of his servants and followers against the law would have been a direct condemnation of his faith. A concerted action to enforce his claim by physical means would have been derogatory to his moral character and to his high mission. And as the man who had the most powerful force behind him, by virtue of his transcendent moral sway—a force irresistible in its inherent strength

(Continued on page 25)

(Continued from previous column)

on to liberate India with it. It was in the columns of the *Indian Opinion* that the first words on the subject of *Passive Resistance* and *Satyagraha* were recorded by Gandhiji for the study of the rest of the world. Alongside this column we publish an instalment of the first essay on the subject of *Passive Resistance*. Perhaps emergent Africa and all those people who are interested in the welfare of the country might do well to study Gandhian politics and philosophies. We believe that we are expressing the feelings of all Indians, and others in this country, when we pray that in the coming decade the Republic of India will continue to build on the greatness it has achieved in the first decade of its existence, and that the guiding spirit of Bapuji will always hover over it.

A Non-European Looks At Fifty Years Of Union

"We Have Lost All Rights, Have Suffered Grievously"

—EX-CHIEF A. J. LUTHULI

THE non-Whites must be excused if they see nothing but bad in the compact of Union, especially in the political sphere. In the fifty years of Union we have lost all rights politically and have suffered most grievously, more especially during the twelve years of Nationalist Party rule, mainly because we do not enjoy democratic rights. These statements were made in Durban in a paper read to the Council of the S.A. Institute of Race Relations for Ex-Chief Albert J. Luthuli, President-General of the African National Congress. Mr. Luthuli, who is an executive member of the non-party-political Institute of Race Relations, could not attend its thirteenth annual Council meetings because of a five year government order confining him to his rural Natal home. The Institute meetings were evaluating fifty years of Union, and Mr. Luthuli was dealing with the political sphere.

IN his paper, Mr. Luthuli described the plight of Africans and other non-Europeans since Union to their having no vote.

"What we want," he said, "is a link with the sovereign body in the land, parliament, not only with the Government, whose dictatorial ruthlessness can only be moderated by Parliament and the ballot box."

"The desire to see the vote extended to people of all racial groups has led the African National Congress to advocate a nationalism that embraces all in the country provided they give undivided allegiance to the land of their birth or adoption, as the case may be, in Africa. This is the happy development Africans have come to."

Killing Chieftainship

Apartheid and the Bantustan schemes are causing hostility to "the wretched and unending," said Ex-Chief Luthuli, "as people are increasingly coming to regard the chief as a government stooge, a government man, not their man, their persecutor, and not a father who punishes to discipline for the good of the tribe."

Mr. Luthuli resigned his own hereditary chieftaincy some years ago when faced by the government to choose between it and the African National Congress.

"The Promotion of Bantu Self-Government Act of 1958," he said, "is an evasive piece of legislation that provides a municipal-like form of local government which has no semblance of democracy. It is the worst caricature imaginable of our traditional African form of government." For Africans, the Act "is a caricature of a process that has no genesis in the Act of Union itself."

View Of Union

"Well might some cynic say that the Act of Union was a

triumph of the spirit of dignity and domination, and out of unity and friendly tolerance.

The white leadership saw the new State as supplying White South Africa with "a government strong enough to guarantee effective control over 'Natives', and thus facilitate the exploitation of the black man," said Mr. Luthuli.

"Many Africans must feel inhibited to General Hertzog for his two-stream policy which started a schism in the white community of South Africa, promoting the ascendancy of Afrikanerdom." As a result "the Union of South Africa is on the eve of becoming an Afrikaner-dominated republic."

Ineffectual Today

The formation of the Union "saw the beginning of the defeat of liberalism—so called Cape Liberalism," said Mr. Luthuli. Apartheid is "diametrically opposed to the aspirations of the non-Whites, and has sharpened the issues as to eliminate as a factor of any consequence the advocates of the middle of the road policy."

"Nothing short of abandonment of the policy of segregation and its more virulent form, apartheid, will ease the situation."

"Threats to use the army to help the civil authorities to crush the alleged non-white uprisings only to help to inflame the situation, undermining genuine efforts to prosecute a non-violent struggle is an effort to convince white South Africa of the strong desire of the people for freedom and democracy."

"Let us face it," Mr. Luthuli urged the Institute of Race Relations. "The basic cause of strained black-white relations is the refusal of white South Africa to give non-whites full demo-

cratic rights. The vote is the key to equal opportunities in a democratic country."

Whites Suffering

White South Africa, Mr. Luthuli pointed out, has also "suffered to some extent."

Since our life impinges on all sectors of life in South Africa, what is done to non-whites sooner or later affects some members of the white community."

"Successive Governments of the country, especially the Government of the day, the Nationalist Party Government, have armed the state with drastic security laws that are accompanied by severe sanctions. The Nationalist Party Government is already using these powers more drastically and with little respect for the rule of law."

"The reply of the people on the whole is a refusal to be intimidated and is a growing

mood to show a courage that rises with danger," said Mr. Luthuli.

"Let us look forward," he said, "to the future with hope and belief that the centenary anniversary of the Union of South Africa will find our country already a free non-racial democracy."

"In the meantime," he urged the Institute of Race Relations, "let us each and all work with courage and patience for the consummation of our hope—freedom and democracy for all—at the earliest time possible."

INDIAN EVEREST EXPEDITION

NEW DELHI.—Mr. Humayun Kabir, Minister for Scientific Research and Cultural Affairs, in a written reply to Mr. Bhakt Dwarshan said in the Lok Sabha that an Indian expedition to Mount Everest was being organised for 1960.

It was being sponsored by a committee. Government had agreed to make a grant of about Rs six lakhs of which a sum of Rs 2,46,185 had already been released.

Books of all sorts, Indian, Ancient, Historical

JUST ARRIVED

Caravan	2/-
Indian Annual	7/6
Illustrated Weekly	2/-
How the Great Religions Began	3/6
Gandhi: His Life and Message for the World	3/6
The Religions of Man	3/6
Indians of America	5/6
The History of the World in 249 pages	5/6
Live without fear	3/6
The Way to Popularity and Personal Power	2/9
The Negro in American Culture	5/6
God's Wonderful World: a Song Book	5/6
Mohammedanism	5/6
Good Stories, Riddles and Jokes	4/9
Toasts and Speeches	4/9
Everybody's Letter Writer	4/9
How to Win Friends and Influence People	3/6

Obtainable from:

D. ROOPANAND BROS.

PUBLISHERS AND BOOKSELLERS

Phone 20707. (Est. 1932) P.O. Box 2514.
85 VICTORIA STREET, DURBAN.

COMMON ROLL AND ADULT SUFFRAGE

DEMOCRACY MOVES INTO BASUTOLAND

(By A Special Correspondent)

THE 80,000 inhabitants of the small British colony of Basutoland, which lies athwart the Union's hinterland, held on Wednesday, January 20, the first nation-wide elections based on a common roll and adult suffrage ever to be held in the territory. This marked the last stage in the programme of constitution building which began in May, 1956, when the Secretary of State for Commonwealth Relations, in reply to motion No. 93 of the Basutoland Council, which asked for internal legislative power, said that he was 'prepared to consider proposals whereby the Basutoland Council should be given power to make laws in regard to internal matters affecting the Basuto alone.'

THE country's new constitution, made in September, 1959, provides for a diarchal form of representative government with a legislative council consisting of 82 members, half of whom are to be elected. The council will legislate on all matters with the exception of such subjects as defence and internal security, which will remain the responsibility of the High Commissioner. The latter will have the usual reserve powers of a governor.

There will be an executive council consisting of four officials and four Basuto unofficials, three of whom will be elected by the Basutoland Council and the fourth nominated by the Paramount Chief. This body will be the main policy-making instrument of the government and will be advisory to both the High Commissioner and the Paramount Chief.

The constitution also makes provision for a system of local government and for a college of chiefs, who will be concerned with the recognition of chiefs, their discipline and the adjudication of disputes concerning succession.

Votes To All

The 40 members of the Basutoland Council will be chosen from among the 767 members elected to the District Councils (the main instruments of local government) which will act as electoral colleges. The electoral law makes provision for a common roll for all British subjects and British-protected persons and there is no discrimination on the basis of race, colour or creed. The law aims at giving the vote to anyone who is over 21 years of age. A total of 291,637 voters, including Europeans and Indians, have been registered on a common roll in the 162 constituencies.

The nomination period ended on December 18, and 449 candidates have been nominated, of whom 30 were unopposed. The majority of the candidates (190)

are standing as independents, although it is not clear to what extent they have hidden political affiliations or leanings. The result was to be expected in a country unused to political parties.

The largest group of candidates (119) supports the Basutoland Congress Party, which is probably the most active and best organised of the six parties in the field. It is now diligently canvassing its supporters at meetings up and down the country.

The Congress Party's leading rival, the National Party, which is conservative in outlook, produced 79 candidates. It has only recently begun campaigning on any significant scale. The Basuto Time Party is trailing third with 40 candidates, of whom 28 are contesting seats in the Maseru district.

The Progressive Party has seven candidates. Neither the Labour nor the Likhatho Le Bole Parties have nominated any candidates.

Polling at the 133 polling stations will be conducted by some hundreds of Basuto electoral officers especially recruited and trained for the occasion; many teachers, for instance, are being used.

Voting is Simple

Voting is simple: the elector, after he has identified himself, will be handed by the presiding officer a plain white ballot paper, which will be stamped with a secret mark. He will then be directed to the screened-off compartment in which the ballot boxes have been placed.

Each ballot box will have written on it the name of a candidate and, for the illiterate, there will be a coloured strip of paper corresponding to the colour allocated to the candidate posted to the top and the sides of the box. The voter will simply place the ballot paper in the box of the candidate of his choice.

MUKTA-DHARA SUGGESTS

URGENT NEED FOR INDIAN THEATRE

AN honest evaluation of Mukta Dhara which obtained a great deal of its glory from the fact that it was presented under the aegis of the South African Institute of Race Relations could well cause a great deal of furor. Expectations were heaped upon it in the full presence of the audience when a presentation was made to the producer, Mrs. F. Motil. This was followed by some notes on the daily press whose critics were not carried away by the exercise in it. So one who is familiar with the writings and philosophy of Tagore and has had considerable experience of life in Bengal and of the Bengali Theatre finds himself alone with his views. He does wisely to keep them to himself.

There was much that was technically defective in the play. An unwitting critic finds much in it for comment but in the absence of a competent and a permanent theatre and the fact that the players are called together occasionally it is wiser to look at the positive value of such a production. There are many and one hopes that some people will be able to get together and found a permanent theatre so that many more Tagores and other Indian plays can be presented in Dur-

ban. An Indian Theatre is an urgent need in Durban.

Those who took part in the play were:

Freemilla Naidoo, Dancing Girl; Van Nair, Schoolmaster; Muthai Naidoo, Ambo; Rad Thambadoo, Bibho (The Royal Engineer); Anneyah Choudra, Sanjaya (Sister of the Maharaja); Sarojini Pillay, V. Nair, N. M. Pillay, T. Seshadri, Citizens of Uttarakshi; Michael Joseph, Rana (Maharaja of Uttarakshi); Dhama Nair, Minister; Caroon Raghoober, Captain of the Guard; Rana N. Gopaulsingh, Vikram (Rajah of Mohangarh); K. Amin, Z. Hafeez, P. Mungai, P. Nair, R. Naidoo, R. Vande, Schoolchildren; Archibald N. Lazarus, Batuk, Dora Bhugwan, Adhigita (Maharajee of Uttarakshi); Anand N. Naidoo, Dharmajaya (An Asotic); R. Jithoo, M. V. Naidoo, P. J. Reddy, Citizens of Sivilara.

The dances were arranged by Janaki Chetty, the scenery by A. J. Naidoo and Karen Pillay; Majda Sman was responsible for the costumes, the Temple Chant was done by Karen Pillay and the Three Surat Arya Dharma Mandal. The Sound Effects and Lighting were by Rana N. Gopaulsingh and M. T. Moodley.

Cable & Tel Add HARGVAN

Phone 29368

P. Hargovan & Co.
(Pty.) Ltd.

Earthenware Pickle Jars 3 Gallons 12/6 each F.O.B. Durban
Fresh First Grade Green Ginger 1/2 per lb. " "
Fresh First Grade Garlic 2/- " " " "

Cash with order only.

P. O. BOX 1250.

155/7 Warwick Avenue
DURBAN.

Phone 838 5786

P. O. Box 1648.

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS

HOUSE FOR KEEN CASH PRICES

83 West Street, JOHANNESBURG.

THE FLIGHT OF INDIANS IN CEYLON

Have Lost Citizenship, Franchise, Other Rights

(By A Special Correspondent)

MADRAS—Many thousands of Indians in Ceylon who have rendered yeoman service to that country are now virtually in the position of stateless persons. While morally and ethically they are citizens of Ceylon, the Ceylonese Government is making every effort to compel them to return to India. Commenting on the problem facing Indians in Ceylon the *Hindu* here writes: "Thousands upon thousands of Ceylonese of Indian descent who have done so much to develop Ceylon's economy have had their applications for citizenship turned down by procedure that has been, in the few instances of appeal that have gone up to the highest judicial tribunal in Ceylon or to the Privy Council in London, condemned as illegal or improper. Not everybody, particularly the worker on an estate, would afford to take his case up to the Supreme Court. The result is that several lakhs of these unfortunate have lost their citizenship, and with it, their franchise rights and are in the category of the 'Stateless'."

The Government of India have rightly maintained that they constitute Ceylon's sole responsibility and that the Ceylon Government could not expect to dump on India those who are unwilling to leave Ceylon and who want to be citizens of that country. There is no bar to the offering of any inducement for them to opt for Indian nationality but Ceylon cannot solve it by compulsion. Nor can this problem be left hanging in the air and these unhappy people expected to live with the brand of inferiority.

That is why the suggestions put forward by Mr. Aris, son of the Ceylon Indian leaders, deserves to be accepted and acted upon. He and his wing of the Ceylon Democratic Congress are convinced that the Ceylon Government should announce their inducement scheme, that there should be a time limit for the acceptance of the scheme; that those who do not take the inducement should automatically be accepted as nationals of Ceylon, and that as a first step, the Government of Ceylon should work out the details of the scheme with the representatives of plantation workers in Ceylon.

In fact, we should like to emphasise that the Ceylon Government should enter into conference with the accredited leaders of the entire Ceylon Indian community. For this purpose, the two sections of the Ceylon Democratic Congress (and their labour unions) should come together again.

We are glad to note from a recent statement made by Mr. Aris that the relationship between the two wings has improved considerably. Without quality on their part, they could not expect to carry any weight

with the Government of Ceylon. The Government of India have been and will always be, ready to see their good offices in promoting a solution of this vexing problem which threatens harmony not only between different communities in Ceylon but between Ceylon and India. But Mr. Aris is convinced that any discussion between the Government of Ceylon and the Government of India should be held only after the former reach a settlement with the representatives of the Ceylon Indians, particularly the estate workers and their leaders.

Compulsory Education Overdue

COMPULSORY education for the non-European people in Hong Kong, states the South African Institute of Race Relations in its findings at the conclusion of its Thirtieth Council meetings held in Durban last week.

The Institute observed:

"Whilst recognising that great progress has been made in the extension of schooling to Non-White groups, Council is of the opinion that for the Indian, Coloured, and urban African communities compulsory education is long overdue."

In regard to the African community as a whole, Council acknowledges the manifold difficulties in the way of immediate compulsory education, but views that it be regarded as a priority.

Telegu Treatise On The Art Of Dancing

THERE is, undoubtedly, a great deal of interest in South Africa in Indian dancing today and our readers should find the following review of the Telegu book "Natyasastra," by J. Madhavarama Sarma (Kalahasthra, Kuru, about £1) very interesting.

THIS is a scholarly work in Telegu on the art of dancing and dramaturgy, writes P. Sankarabharthy in *The Hindu*, Madras.

Based on the *Natyasastra* of Bharata, the illumination commentary of Abhinavagupta and the writings of other classical authors on the subject, the author has analyzed and presented the various topics pertaining to Natya in a lucid and understandable language. This is one of the voluminous books to be published on the subject in recent times.

With the decline in the number of people studying and understanding Sanskrit, there is the need to publish in modern spoken languages the wisdom of our ancient civilisation in the Sanskrit works. The author who is well equipped for the task has done justice to his work. The art of dancing is one of the precious items of our cultural heritage. If the art is to live, the intelligentsia of our land should take a live interest in the study and appreciation of the art and not merely look upon dancing something to be merely seen and enjoyed.

Ramified Aspects

The *Natyasastra* bhava in all its ramified aspects, the various rasas (feelings) and the bhavas, the instrumental accompaniment, the movements of the head, eyes and limbs, the significance of technical and dress and jewellery for dancers, are all dealt with in the book.

One of the topics of absorbing interest in *Natyasastra* is the pictorialisation of hypothetical situations that may arise in the relationships between the lover and the beloved. These details are of human interest. These show the extent to which human genius can soar in the realm of creative thinking.

Huge Literature

The personalities of nayaka in particular psychological moods have been crystallised with technical names like *Krodhita*, *Kalahasthra*, etc. The concept of *Natyasastra* bhava paved the way for the emergence of a huge lyrical literature in Tamil in the shape of *Kavals* and *padas* in Telegu and Tamil. The initiated as well as the uninitiated will find this a useful book.

There is the reference on P. 153 to the four-fold classification of musical instruments into *Tala*, *sadhira*, *avanaddha* and *ghana*. It will be of interest to know that this classification propounded more than two thousand years ago by Bharata has now been universally adopted. The modern *termurahadaphones*, *atrophones*, *membranophones* and *autophones* have been coined to signify the above Sanskrit terms. While on the subject of the seven *suddha* *jatis*, *shadji*, *Arahathi*, *Ganabari*, etc., on p. 293, the author could have given their precise later parallels.

AGARBATTIS

LATEST WHOLESALE PRICES

SHIPMENT ARRIVAL JANUARY 1960

	(12 Sticks)	3/4 per doz.
Night Queen	12 sticks	4/2
Soogandh Rani	12 sticks	4/2
Soogandh Rani	12 sticks	4/2
Steamer No. 444	12 sticks	4/2
Chameli	12 sticks	4/2
Vasanti	12 sticks	4/2
Three Roses thin-sticks	12 sticks	4/2
Three Roses thin sticks	12 sticks	4/2
Gateway of India	12 sticks	4/2
Gateway of India	12 sticks	4/2

FOR DURBAN CASH WITH ORDERS

Add postage charges and Bank Commission on Cheques

A. K. HOOSSEN & SONS,

IMPORTERS OF AGARBATTIS—SARIS—LATEST JEWELLERY & HABILASHERY, ETC.

116 Queen St., (P.O. Box 2168), Durban

FORMER AFRIKANER NATIONALIST TALKS OF

Hate-Free; Fear-Free Greed-Free Africa

By NICO FERREIRA

(Formerly an official in the Bantu Administration Department)

THE time has come for us White South Africans to think anew about our position in the world of today. We are on the eve of a new year that will prove to be a turning point for the African continent. Some 50 million people will become independent, among them the largest country in Africa—Nigeria, with a population of 35 million. For the first time in history, the head of the Communist world will set foot on this continent, when Mr Khrushchev starts his African tour in January.

I am rooted in the Afrikaner traditions, born and brought up on a simple farm in the Western Free State. As a student at Pretoria University I became chairman of the Werda Jeugbond branch (Afrikaner Nationalist Youth Organisation).

I love Afrikanerdom with its culture and tradition. It was basically the love of my people and a desire to find the greatest thing for them that took me to an Assembly for Moral Re-Armament in Northern Rhodesia. There I found militant Afrikaners, Afrikaners like myself and English speaking South Africans who were ready to change and start again to build something different for the whole of Africa.

I realised I had to find an idea valid for White South Africa and equally capable of reaching the hearts of the most militant African leadership.

I found at that Assembly a new way of life being preached for the whole world. Men stopped pointing a finger at other races and began to put right what was wrong in themselves and their own people. Men were being changed and unity based on absolute moral standards created in homes, communities and nations, between races, classes and cultures.

Trust was established again and an atmosphere created where men could plan policies based on what is right and not who is right.

Vice-Chancellor Of Santiniketan

Mr Sudhi Ranjan Das, the former Chief Justice of India, has been appointed Upadhyaya (Vice-Chancellor) of the Visvabharati University by its Samad (court) at a special meeting.

The appointment is subject to confirmation by the University's Parideshika (Visitor Dr Rajendra Prasad).

I decided to make this task a priority in my life.

My decision was put to the test at the time of the Sophiatown removal. I was sent as an official from the Bantu Administration Department to help with the removal.

The situation was explosive, as thousands of Africans in Johannesburg were organised to resist the project with force. It could have led to a showdown between White and Black. A large section of the world press had their representatives here to report a bloody revolution in the world.

I Knocked At His Door

In the lead, organizing the African resistance, was a powerful African, P. Q. Vundla, a man of great influence. For years he had given his life to bringing about the day of reckoning with the White people when they would be murdered and pushed into the sea. Black and White nationalism confronting each other had brought South Africa to the verge of revolution.

I decided to go and meet him at his home in the heart of Western Native Township. Early one morning I set out alone and with a pounding heart knocked at his door.

He let me in but my fears were not allayed when he seated me in a small room with a massive body-guard behind by back. Immediately he launched a bitter attack on everything we White people stand for. I decided not to justify or defend, but admitted to him our failure as a White people to give to Africa an idea superior to Communism and Colonialism.

Through this we have conditioned 200 million to stretching out their hand to Communism for help. We wanted the Africans pressed when they could help us to get rich or comfortable, but absent otherwise.

I told him that I was sorry for this and that I longed to take on answering the needs of Africa to-

gether with him. I told him how my life had changed and I had found an idea big enough for all men everywhere.

A miracle took place that day. Vundla started to lose his bitterness, admitted that his fight was bitter and sectional, and it was the beginning of our united battle to remake the world.

Since that day we have fought shoulder to shoulder to make that a reality. He has had to face bitter opposition from those of his people who demanded a leadership based on hatred and bitterness. His home has been threatened. He himself has been stabbed.

I have had to face misunderstanding from my friends and family. Yet today Vundla is winning through with his people. My family and many friends give me their fullest backing.

We white people are on the threshold of fulfilling our destiny in Africa. We can offer mankind a superior choice to Communism.

It starts with our basic motive being changed from self preservation to the building, together with our 200 million fellow Africans, a new continent—a hate free, fear-free, greed free Africa, peopled by free men and women—"The Star."

Call On Congress For Defence

(Our India Service)

BOMBAY — The out-going Congress President, Mrs. Indira Gandhi, said at Bangalore that the most important task before the party was to mobilise the nation to meet the challenge on the country's frontiers.

She said that the people would have to make to realise the seriousness of the situation which called for the rapid strengthening not only of the nation's defence but also her economy.

In her valedictory address to the All India Congress Committee, Mrs. Gandhi described the Chinese incursions into Indian territory as a "startling event" that had rightly roused the indignation of the country. She said that mere public meetings and demonstrations condemning the Chinese action was not enough.

R. VITHAL

Bookkeeping, Writing up Sets of Books, Balance Sheets, Income Tax Returns.

Contact No. 12 Baskiya Avenue, 38 Market Street, Cor. Deogad & Market St. Johannesburg. Phone 33-1854.

B-I

Sailings Between East African Ports Karachi And Bombay

S.S. Kampala due 31st January. Sails 3th February.
S.S. Karanja due 29th February. Sails 5th March.

PASSAGE FARE TO KARACHI OR BOMBAY

	First Class	Single	without	food	
					£92-0-0
Second "	"	"	"	"	£40-15-0
Third "	"	"	"	"	£31-10-0
	Ordinary				Special
Non-Vegetarian	£5-5-0				£10-15-0
Vegetarian	£4-17-0				£ 8-10-0

For further particulars apply to—

Shaik Himed & Sons (Pty.) Ltd.

390 Pine Street,
Telephone 20432,

Durban.
Tel. Add. "KARAFAT."

GROUP AREAS FIXED IN RUSTENBURG

(By A Special Correspondent)

A PROCLAMATION declaring "group areas in Rustenburg, Transvaal, has been issued by the Government. The Bazar North and the Bazar North Area have been set aside for the Indian people.

The Government notice making the proclamation describes the Bazar South Area as:

"BEGINNING at the point where the prolongation of the north-western boundary of Erf 354 in the Township of Rustenburg, District of Rustenburg, intersects the middle of Collins Street; thence south-eastwards along the middle of Hugo Street; thence south-eastwards along the middle of Hugo Street, Schelding Street, Huguenot Street and Spruit Street to the point where it is intersected by the south-eastward prolongation of the south-eastern boundary of Erf 303; thence north-westwards along the said prolongation and the boundaries of the following erven so as to include them in this area, viz., Erven 303 and 302 across Food Street, Erven 301, 300 and 299, across Johann Street, Erven 298, 297 and 296 to the point where the prolongation of the south-eastern boundary of the last-mentioned erf intersects the middle of Oxford Street; thence north-eastwards along the middle of Oxford Street and Huguenot Street to the point where it is intersected by the prolongation of the north-western boundary of Erf 289; thence north-eastwards along the said prolongation and the boundaries of Erven 289 and 288 so as to include them in this area, to the northernmost beacon of the last-mentioned erf; thence north-eastwards along the prolongation of the north-western boundary of the said Erf 288 to the point first named.

The Bazar North Area is defined thus:

"Beginning at the point

where the prolongation of the north-western boundary of Erf 154 in the Township of Rustenburg, District of Rustenburg, intersects the middle of Collins Street; thence south-eastwards along the middle of Collins Street, Schelding Street and Hugo Street to the point where it is intersected by the prolongation of the south-western boundary of Erf 244; thence north-eastwards along the said prolongation and the boundaries of the following erven so as to include them in this area, viz., Erven 244 and 245, a row Backville Street, Erven 208 and 190, across Haller Street and Erven 178 and 154 to the northernmost beacon of the last-mentioned erf; thence north-eastwards along the prolongation of the north-western boundary of the said Erf 154 to the point first named.

Europeans Selling Out In India

NEW DELHI.—Mr. Morarji Desai, Finance Minister, told a member in the Lok Sabha that it would be "an impossible proposition" to restrict the sale of tea estates in India by European owners.

He was replying to Mr. Ramnathwar Tania who had asked whether it was a fact that some of the European owners were selling their tea estates in India and acquiring new plantations in East Africa. Describing this as a menace to the Indian tea trade, he asked whether such sales would be restricted in future.

Earlier, Mr. Desai told the members that it was a fact that some tea estates in India had been sold by Europeans this year.

Asked whether prior permission was obtained from Government for such sales, the Finance Minister replied that prior permission of the Reserve Bank was required for the realisation of the sale proceeds, not for the sales themselves. Such permission from the Reserve Bank was obtained.

Mr. Desai said that during the period, 1st January 1959, to the end of September, realisations amounting to Rs 34.65 lakhs were made to the United Kingdom on account of such sales.

For Every Child In India

—Nehru

BANGALORE.—The Prime Minister, Mr. Nehru, affectionately responded to "a tender and loving welcome" accorded to him by the children of Bangalore.

In reply to a short and sweet address by a ten-year-old girl, the Prime Minister: "You live here in this beautiful city, which has lovely flowers and trees. I hope you like them. I want you also to be like these beautiful flowers."

He added: "We have to make our country a fine garden with plenty of flowers. Every child in India should have opportunities to play in this garden and help maintaining it."

Arrangements at the rally broke down as children swarmed Mr. Nehru who drove round the stadium in a decorated jeep. Dance and drill displays by the children, scheduled for the occasion, were abandoned.

Mr. Nehru said that all the palaces in the present time should be for children and not for the grown-ups. He added: "I was happy to learn that a children's palace is being built here."

The prime Minister said that in these children's palaces all children should get equal opportunities to develop themselves, play and study.

Mr. Nehru announced that a large number of small purses have been presented to him by the children. The collection had been made for needy children.

"Mr. Nehru Lonely"

MRS Indira Gandhi, who was scheduled to stay with her father as the guest of Mysore's Governor at the palace changed her mind and moved into "Neta Nivas", in Sadashivanagar camp, at the Congress session now being held in Bangalore.

The Congress (President-elect, Mr. N. Sanjiva Reddy, and other leaders) now housed in Neta Nivas.

The Prime Minister will now stay alone at the royal cottage in the palace.

While returning for lunch in the Palace at the end of the forenoon session of the Steering Committee, Mr. Nehru asked if any of his colleagues would accompany him. When no one volunteered, Mr. Nehru looked at his daughter and asked, "You, Indira?"

When Mrs. Gandhi said she would stay in the camp Mr. Nehru jocularly remarked "Now even Indira doesn't wish to accompany me."

The Ethics Of Passive Resistance

(Continued from page 20)

and overwhelming in its ultimate result, if put into effect—preferred to resist the law by submitting to the dread, decreed pronounced against him for breaking the law's (to him) unlawful demand.

Mat Martyrdom

During the same epoch of Christian history, and but a few months after the unconsummation of Christ, a holy man met martyrdom at the hands of his adversaries. His offence was "speaking blasphemous words against Moses and against God." He, however, proved a passive resister. His detractors proceeded to open violence. He was dragged out of the city and stoned to death. Upon the removal of Stephen a general persecution was raised against the Church people at Jerusalem. Men and women were jailed and committed to prison. Their passive resistance obtained Divine sanction, and men had recourse to it as the only effective weapon against tyranny and injustice and oppression. As martyrdom was a penalty of self-consciousness, born of the deepest convictions, in religious life, so in civil life those whose minds and whose consciences revolt against oppressive laws, against laws which seek to take away the best of manhood and to degrade humanity, adopt passive resistance as the most effective salve to their outraged consciences.

(To be concluded)

New Department For Madras 'Varsity

The Senate of the Madras University at a meeting resolved to establish a Department of Library Science in the University with a Professor, a Reader and two lecturers and to institute a Degree in Library Science, and to establish a Department of English with a Professorship for the present and a Department of Ancient History and Archaeology.

OBITUARY

TEIKAMDAS known as GOPALDAS GURDASMAL, of Teikamdas Bros. (Pty.) Ltd., passed away in India on the 18th January, 1960. Deeply mourned by his sons, families and staff.

Belgian Envoy To India

NEW DELHI.—The Ambassador-Delégate of Belgium, Dr. Francis-Louis Godart presented his credentials to the President at Rashtrapati Bhavan recently.

Expressing his latter of cordiality, Dr. Francis-Louis Godart said he appreciated what India had achieved by her "gigantic effort" in raising the standard of life of the Indian population. He added that he had been struck with the spirit of determination in the people of India.

fifty years ago... ... January 1910

**CHIEF WEAPON OF FUTURE: MORAL
FORCES STRONGER: WOMEN AND
THE £1 TAX: "TO DESTROY INDIAN
EDUCATION UTTERLY"**

FROM the Indian Opinion,
Saturday, January 15, 1910:
Speaking at a private dinner
given in honour of Messrs.
Joseph Royce, David An-
drew, Samuel Joseph and
Mandil Gandhi who have entered
the Transvaal in order to
join the passive resistance
struggle Mr. William Hoken,
a staunch supporter of Indian
rights said, as reported in the
Transvaal Leader "He (Mr. Hoken)
rejoiced to think that the
weapon which Mr. Gandhi and
his countrymen had laid hold
of was destined to become the
chief weapon of the future for
the defence of invaded rights,
whether national or personal—the
weapon of passive resistance.
Would it not be all to the
good if the old weapons of
violence and bloodshed became
superceded by that of which
the Asiatics were now proving
the efficacy, which, faithfully
and persistently wielded, proved
that moral forces were stronger,
after, than physical force, and
which was as useless in a
wrong cause as it was irresistible
in just one (Applause)"

"Mr. Gandhi, in proposing the
toast of 'The Guests' explained
their motive in coming to the
Colony—one, simply, of vindic-
ating their national honour."

"The proceedings terminated
with the singing of 'God Save
the King'."

"The whole of the arrange-
ments, from the cooking to the
waiting, were undertaken by
volunteers whose names are,
Messrs. Edward Andrews, Solo-
mon D. Ernest, Mandil Gandhi,
M. D. Thompson, Frank B.
Ernest, K. M. David, K. Jimmy,
Lewis Sebastian, Ruthven
Francis, Marie Anthony, M.
Peter, Proulx, Valoo, R.
Cobby, Nathan Valle, Rajoo
Nardoo and U. M. Shariat."

THE Indian Opinion, Saturday,
January 15, 1910. Report
of proceedings in the Legis-
lative Assembly of the Natal
Parliament, January 10, 1910,
on the tax. "The Colonial
Secretary moved the second
reading of the Indian Immi-

gration (Licences) Act Amend-
ment Bill. He stated that re-
presentations had been re-
ceived both from the Indians
themselves and from the magis-
trates to the effect that the
licence of £3 was unable to be
paid, and the Government felt
that the obligations would be
met if the licence were removed
so far as Indian women were
concerned, and that was the
object of the present measure.
The Indian Immigration Com-
mission had inquired into the
matter, and had recommended
the course now proposed."

"Mr. Saunders said that there
was never any idea that this
tax was to apply to women.
The effect of this tax was bad
in the extreme. It was causing
a pauper population to spring
up through inability to meet
the numerous taxes payable by
the Indians, and was driving
these people to crime. He
quoted sentences in support of
his contention, showing the
harsh treatment to which these
people had been brought to his
personal notice. He considered
the magistrates and others
should have discretionary
powers in connection with
these taxes, so that hardship
should not result in the future."

THE Indian Opinion, Saturday,
January 22, 1910, reports

"Mr. Polak contributes an
article to the Indian Review
(November issue) on 'Indian
Education in Natal', in which
describes the history as a very
painful one. Starting with the
position in 1859, when the
Indian children were stopped
from going to the public schools
attended by European children,
Mr. Polak tells of the creation
of the Higher-grade Indian
school and the many changes
which the Government made
from time to time which are so
familiar to readers of this
Journal. The matter of the
age-limit is dealt with. 'It is
clear,' says the writer, 'that the
Natal Government have made,
during the last four years, a
deliberate attempt to destroy
Indian education utterly.'"

Permanent Settlement

(Continued from front page)

greatest apprehension. At the
very stage of South African
national development, when
inter-cultural understanding is
essential, and a small but grow-
ing Indian intellectual leader-
ship has become available and
willing to strive for greater
tolerance and understanding
between the races, this un-
warranted isolation may well
have disastrous results.

While the Indian com-
munity enters upon its second
century in South Africa with a
sense of gloom and frustration,
it has not failed to detect the
small ray of hope cast by the
recent spontaneous actions of
its White compatriots in op-
position to Indian rights and
freedom. If this is a symptom
of a waking White conscience,
the hope is not entirely lost
that the Indian South Africans
might yet attain their legitimate
heritage to grow in peace to
the full stature of their manhood
like all their fellow citizens
no more and no less.

APPEAL FOR INDIAN WITNESS

Would the Indian driver or anyone else
who witnessed an accident at approx-
imately 4.45 p.m. on Nov. 3rd, 1958, on the
National Road near AMANZINTOTI
involving a Peugeot Station Wagon
and a black and white Simca Vedette
(The driver of the latter car was re-
moved by ambulance to Hospital un-
conscious) please contact Mr. Birch of
Fordin, Birch & Chissem, Port Shep-
herd.

WANTED GUJARATI VERNACULAR TEACHER

To commence duty immediately.

Write, giving full particulars,
Experience, Qualifications, etc

To: SECRETARIES,
Gujarati Vedic Society,
P.O. Box 683,
Pietermaritzburg.

HAWKERS AND TRADERS

Gent's wrist watches, 17/6 with
15 jewels 22/6, 17 jewels, water-
proof, shockproof 32/6; 21 jewels,
waterproof, shockproof, 37/6; 25
jewels, waterproof, shockproof,
41/6, Ladies wrist watches 39/6,
25 jewels 49/6 A. I. Agencies,
P.O. Box 3780, Cape Town.

No Catalogues

VERY GENEROUS COMMISSIONS OFFERED

To
AGENTS
ENROLLING SUBSCRIBERS FOR
"The Indian Opinion."

For Details Write to:

The MANAGER

"The Indian Opinion,"

Private Bag,

DURBAN.

—Telephone: Phoenix 3.

ચિંતા અને વિચાર સાથે
સ્વીકારતા નથી ચિંતા થતા
વિચાર થતા નથી એ અને
વિચાર આપતા ચિંતા દુર થાય
એથી ચિંતા દુર કરવા માટે
વિચાર ઉત્પન્ન કરવું જરૂરી છે
તે માટે ખર્ચ અને પ્રયાસ
લેવો જોઈએ અને વસ્તુથી વિચાર
ઉત્પન્ન થશે અને ચિંતા દુર થશે

છેલ્લા સૈકાથી હિંદીઓની પરિસ્થિતી

હિંદીઓ માટેની હાલના સંજોગોને વ્યવસ્થિત કરવાની કામગીરી વિચારણા દેવાથી કામગીરી વધારવાની કામગીરી આશાઓ હતી; તેવા સ્થિતિસ્થાપક કરાર, જેમાં સંપૂર્ણ નાગરિકતા અને રાજકીય હિતો સમયાંતરે હતા, મતાધિકાર જતાં તે ખુબ ચાલ્યું હતું છે. એવું સાઉથ આફ્રિકામાં સૌથી પહેલી હિંદી વસાહત અને વિકાસનું સંસ્થાપન કરતાં પી સાઉથ આફ્રિકન ઇન્સ્ટીટ્યુટ ઓફ રેસ રીલેશન્સ પેશ હતું છે.

વધુમાં તે જણાવે છે કે, હિંદીઓએ દેશની આબોધી અને ઉત્તમતા મેળવી રાખી આપે છે. પરંતુ મુનીયન સરકાર અસરકારક ખાતરીથી આપી; ને ગરીબી અને હરોળ અને તો મળતી નથી તેની ઉપરથી કાલકાલે દેશને મેલે છે; તેથી એવું રેસ મળ્યું છે અને કોમીયન સરકાર ઉપરથી તેમની મદદ જોઈ મળે છે.

સંશોધન વધુમાં જણાવે છે કે નાટકની સરકારે ૧૯૧૦-૧૯૧૧માં હાંકી મરી રહેલા ઝારાઓ કે જેમને મેલીવારી અને ઓલોમીક સાદસો સ્વ કમો હતો તેમને મદદ કરવા માટે

આપાત કરેલા પાટલી મળ્યું છે. જેમાં મેલે આમે હિંદી કોમના હતા. દેશની આર્થિક વિપતિ વધારવામાં આ મળ્યું છે. એ મળે જો મેલે કામો આપે છે. નાની એવી સહનશીલ અને સંસ્કાર વાળી સમુદાયને જે આમળ વધવાની આશામાં મેલે લગતો મેલેનત કરતી હતી તેને મુશ્કેલી નાખતી કોમી અને મેલે આમળ એ હિંદીઓની એક સહીત અને તેમાં મેલે એવા પચાસ મેલેનું. મુનીયન સરકાર નીચેનું છપન ધોરણ મતાવે છે.

૧૯૨૭ની ૧૫મી જાન્યુઆરી સરકાર મુલ્ય હિંદીઓ સ્થિતિ અને લાગણી સમયે વધારવાની મેલેનતા તથા આશા અને આશાથી મેલેનશી અને પચિસાત ધોરણ માપત કરવા માટે પૂરું પૂરું

સહકાર અને લાભ આપી મુશ્કેલી હતી

મુલ્ય એવીવાના કામગીરી હિંદી કોમ ને મળે મુશ્કેલી હતી અને તેમનાં છપન ધોરણમાં મેલે આપે છે.

કોમી ધોરણથી માટે અલગ મુનીયન સહીત એ મેલે લાગુ મુલ્ય કારણ નથી મળે છે નમો સાઉથ આફ્રિકન રાષ્ટ્રીય સ્થિતિ માટે આંતર સંસ્કારિક સમજાવી મળે જો જરૂર છે, અને નમો સ્થિતિ નાની હિંદી કોમની નેતામીરી કોમી સહનશીલતા માટે પ્રયત્ન કરવા આપુર છે, ત્યારે આ પ્રયત્નમાંથી ૧૨મું મુશ્કેલી થશે

નમો હિંદી કોમ મીલ સેકામાં પચાસ માટે છે ત્યારે મેલે ૨૨મું મુલ્યની સમજાવે છે. કિંમતો મળે છે તે મેલે તેમને અલગિતમન રજા નથી. આને મેલે કોમી મળ્યું નિરેક શ્રુતિ હોય તે સાઉથ આફ્રિકન હિંદીઓ કમુ મળે તેમનાં નામરિક મુલ્યોની નેમ કમોસરના વારસાથી માનવતા મેલે સ્થિતિથી પ્રતિ પામી સહીત— એથી મળે નહિ અને મેલે નહિ

બાઉ ગરુપનું મેમોરેન્ડમ

પ્રીવી કાઉન્સિલના રેટનાક મુલ્યન કોમોસરેટીવ સમયોએ બાઉ ગરુપની સરકારી કોમ સહીત મળે બોટીક સરકારને મેલે મેમોરેન્ડમ પેશ હતું છે તેમાં જણાવ્યું છે કે ૧૯૫૧ને ૧૯૧૫ સુધીમાં અવાખર રાજ્યમાં આપુર અને ૧૯૭૦માં સરકાર આપુર.

બોટીક વડા પ્રધાન થી મેલેનશાન આફ્રિકાના દેશોની મુલાકાતે ઉપવતા હોય તે તમને સમજ મળે આ મેમોરેન્ડમ પેશ કરી આફ્રિકન દેશોના આપિ માનવતા મુલ્યન કોમોસરેટીવો નો મેલ છે તે આફ્રિકાના દેશો ને જણાવતા કરવા માટે મેલે મેમોરેન્ડમ પ્રસિદ્ધ પેશ કરવામાં આવ્યું છે.

આ મુલ્યના વડા મેલે. બાઉએ બી બીસીની મુલ્ય કામમાં જણાવ્યું છે કે, કોમીવાના આફ્રિકન રાષ્ટ્રવાદ અને મળે મળે આપુર અને મિતાવર મળે બીએ, કારણ કોમોસરેટીવ કામગીરી સમજ મળે તે આફ્રિકાને આપ વાની કોમ મેલે છે આફ્રિકામાં એક જાતના કામગીરી સમજ મળે બીએ જાતના કામગીરી સમજ મળે તે આસામેન અને કોમીવાના મુલ્યોને અને કોમીવાના એલિવેનોના દિત સરકારી રહેવા મેલે

આ મેમોરેન્ડમમાં એવી પેશ મળેથી કરવામાં આવી છે કે નવાસરેનના આફ્રિકન આલેવાન કે હેસટીંગ મેન્ડા જેમને સ્વમરભન્સી કોમ વમર લગતે પૂરી શાખામાં આપવા છે તેમને મુલ્ય કરવા મેલે.

આફ્રિકા માટે આ મુલ્યના કમ સીદાતે છે મેલે મળેનના પ્રમળી અવાખમાં થી મળે જણાવ્યું છે કે દરેકને માટે એકસરખી નમય મળેથી કોમી મેલે અને મેલે સિદાત ઉપર જ આપુર આફ્રિકામાં રહેવું અને વર્તવું મેલે.

માલ જુએ આ રીતે મેલે મેમોરેન્ડમ પેશ હતું છે તે મળે બોટીક કોમોસરેટીવ પાટીનું સત્તાવાર રેટમેન્ટ નથી. પણ કોમોસરેટીવ પાટીમાં કાલ કમ જાન્યુઆરીની સરકારથી આવી રહી છે તે ઉપર આ મેમોરેન્ડમ પ્રકાશ પાડી આફ્રિકન દેશોના અવાખમાં કોમ માટે ૧૨૦ રહેવા અવાખમાં કરવા તેનું મુલ્ય કરે છે.

“માથુ ન માર મેક !”
સાઉથ આફ્રિકા વિરે પચિસ આફ્રિકાના મેલે કોમોસરેટીવ બોટીક વડા પ્રધાન કોમોસરેટીવ ને મેલે, તે ઉપરથી આ “માથુ ન માર મેક” કહેવું મેલે છે.
કોમોસર, નાઇલરીમાં આપવું કરતા મેલે મેલેનતા કરતા કે કોમોસર મેલેનતા હોય તેમજો વધેવાર કેથી રીતે મળે છે તે માટે મેલે કોમોસર મેલેનતા મીલ દેશો મેલે અને કર તે મળે મળેનતા સમજ છે. મેલેનતા મળે મળે કમુ કે કોમોસરેટીવ મીલ કમ પેશ દેશના આંતરિક આખલમાં માથુ નહીં મારવું મેલે સિદાત ઉપર તમે અવાખ મળે આપુર છે

આમદીનો રંગ જોયા વગર સર્વેને સામાન્ય મતાધિકાર

સાઉથ આફ્રિકન ઇન્સ્ટીટ્યુટ ઓફ રેસ રીલેશન્સે મુનીયનતા હેલ્થ પચાસ મળે ઉપર સ્થાપન કરતા સમેલનની સમજાવે મળે કમુ કે આપતી અથી સહીમાં આપુરે એક મળે નીચેના કામ ઉપર આસ પચાસ આપુર મેલે —

- (૧) આમદીના રંગને પચાસ રંગમાં વિના મુનીયનતા હેલ્થ માનવને સમાન નમર અને માનથી મેલે મેલે.
- (૨) મેલે કોમીવાની અને મેલે તથા બીન-મેલે કોમીવાની રંગ દેવતા કારણ ને નાખુર કરવું.

(૩) આમદીના રંગને સહીત મતાધિકાર નહીં મળે તે નાખુર કરી, મેલે અને બીન-મેલે પ્રમળ માટે સામાન્ય મતાધિકાર રાખવે.

(૪) સાઉથ આફ્રિકા મેલે ને લા સેનેટ અને કાઉન્સિલ મેલે સેન્ટ્રલ આફ્રિકા મેલે તેને નાખુર કરવું મેલે.

મહા પ્રધાનના માર્ગે મળે મળે અને સમજાવવાર છે. પરંતુ અલગ અલગ મળે આમ અને પરાખન અને મુલ્ય તરફ મળે મળે છે.

“ઇન્ડિયન ઓપિનિયન”

શુક્રવાર તા. ૨૨ જાન્યુઆરી, ૧૯૫૦.

બાગલાનો માર્ગ

જયી રશી નેશનાલીસ્ટ સરકાર સાથે આફ્રિકાના સત્તાપર આવી છે, ત્યારથી તેના કાકા શાસનને લીધે આફ્રિકામાં રાષ્ટ્રીયવાનો ફેલાવો થયો વધતો જાય છે. આ કહે છે રશીયોને પહેલેથી છે કે તેને રાષ્ટ્રીય અસર છે. આ અવ આને સાથે આફ્રિકા સાથે સ્વાતંત્ર્યે છે. આ રાષ્ટ્રીયવાને થયું સમજાવે આફ્રિકાને પણ કહે અપનાને છે એમ કહે જણાય છે. આ દેશમાં મોટું પ્રભુત્વ કોઈ કંપર છે અને નીચે આફ્રિકાને અને વચ્ચે આ રશીયોમાં કુઝા અને મુઝવણી જીવન વિતાવતા નાટકના કોઈએ છે આજ સુધી સાથે આફ્રિકાના મોશાએ માનતાં કરતાં કે પેન-આફ્રિકન અવગણ ફક્ત કંઈએ માનનારાઓ કરી રહ્યા છે અને તેને કશું મહત્ત્વ આપવાની જરૂર નથી પણ આને મહીર વિચાર રીક ઓફ લુકુલી પણ એમ કહે છે કે મધ્ય માર્ગ માટે કહે સમય નથી તે નિર્ણય થયો છે.

હોંદીઓ, કહોં, મોશાઓ અને આફ્રિકાને સંપર્કે સમાન પહે રહી રાહે એટલી જુમી અને અવગણ આ દેશમાં છે એમ માનનાર ઓફ લુકુલી અને તેના અનુયાયીઓએ આજ સુધી તે મ.ટે થયું પ્રયત્નો કર્યા અને આને તેઓ નિરાશ થાય એ સ્વાભાવિક અમને જણાય છે. પણ એ કુઝા છે, કાવણે જે ફક્ત તક નથી અને મોડું પણ નથી.

એ આફ્રિકાની આ રાજકીય નીતિને પ્રોત્સાહન મળે તો તે આરાએ દેશમાં જગલને લાગતાં કવની જેમ જણાઈ ઉઠશે આથી આ દેશનું જનુ આકાંક્ષા કરેક માનનીય કર્તવ્ય છે કે તેઓ કાવણ આફ્રિકન રેશ રીવેન્શનલ સામે પેચ કરાયલા આ વિરોધા નિવેદનનો આરીકીથી અવગણ કરે અને માર્ગ રોયે. આમ નહીં કરવામાં આવે તો આ દેશમાં બે લાગ પડશે. અને એક લાગમાં આફ્રિકાને અને બીજામાં બીજા બધા જશે.

બીજા કાયદાની શરૂઆત

જયી આ દેશના કોઈએ પોતાની સમસ્યાઓથી લડાયેલા છે, ત્યારે પણ તેમને માતૃદેશની કચરો સ્વાતંત્ર્ય દીન કે ને આવતા મંગળવારે જાન્યુઆરીની રૂપીએ પડે છે, તે ઉજવવા માટે તેમની પાકે લોકો વખત જરૂર કરેજ. કશ વર્ષ ઉપર કોઈકવાને પ્રીટીશ સાથેના સળગે તોડી લોકશાહી આસન થયાથી બીજા દેશોમાં સર્વોપરી સ્થાન, પૂ ગાંધીજીના એક અર્થદુત કી નહેરૂની નેતાગીરીથી પ્રાપ્ત કરું.

સાથે આફ્રિકાના કોઈએને સ્વતંત્ર્ય હોંદના વિકાસ સાથે આજ સંજો છે, કારણ કે આ દેશની અદરજ પૂ. ગાંધીજીને આત્મજ્ઞાન મળ્યું—અને સત્યાગ્રહના રાજકીય વાત જાનને વિચારી, અમલમાં મૂકી, વિશ્વની તત્વજ્ઞાની પદ્ધતિમાં સ્થાન આપી હોંદને સ્વતંત્ર્ય કરું.

સોથી પ્રથમ ઇન્ડિયન ઓપિનિયન કાપાના દેશમમાં પેટ્રીય રીસીસ્ટન્સ અને સત્યાગ્રહ વિરોધા શખે વિશ્વના વલ લેવ.એના અભ્યાસ માટે પૂ ગાંધીજીને મોંઘા કરતા. આ કોલમની બાજુ માં સત્યાગ્રહના વિષય ઉપરનો પ્રથમ નિબંધ અમે છાપીએ છીએ. કલાલ વિકાસ પામતું આફ્રિકા અને તેના લોકો, જે દેશની પ્રગતિ માટે વલ કરી રહ્યાં હોય, તેઓને પૂ. ગાંધીજીની રાજકીય નીતિ અને તત્વજ્ઞાનનો અભ્યાસ લાગણી નીવડે.

ઉલ્લા કાયદામાં હોંદ ને પ્રગતિ આપી તેનાથી વધુ પ્રગતિ આ કાયદામાં પુનઃ જાણના આરમાની દોરવણીથી થાય એમ અમે આ દેશના કોઈએ અને બીજા લોકો અંતઃકરણ પુર્વક માનીએ છીએ અને પ્રયત્ન કરીએ છીએ.

સત્યાગ્રહની નીતિ

૧૯૦૮-નિબંધ-કરીશાખમાં ઈનામ

લે. એમ. એસ. મોરીસ

૧૯૦૮ના જાન્યુઆરીમાં અપરે કાવણે સત્યાગ્રહ કર્યો હતો ત્યારે પ્રિન્સિપલ ઓપિનિયને “સત્યાગ્રહની નીતિ વિષે નિબંધ કરીશાખની ચોખ્ખા કરી હતી આ યાદ રાખવા જેવું છે કે પૂ ગાંધીજીની નેતાગીરી નીચે, અમાન્ય કાયદાનો અંત પ્રથમ જ વખત થતો હતો આર નિબંધો અભ્યાસે ૧૯૧૨ ને. ને. કોઈ એન્ડ્રસ એપરીટ અર્થના મોનીટરે તપાસ્યાં. તેમાં એમ. એસ. મોરીસ, “મોન એ ર્પોર” મોટેનો રોડ, કમેન્ટેન્ડ, કેપટાઈન ને ઇનામ મળ્યું તે નિબંધ આ નીચે અમે રજૂ કરીએ છીએ.

અમારો ૧૯ રીકા ઉપર કુનીય નો એક મહાન નીતિવાન પ્રાપ્ત થયો. તેણે પોતાની છંદનોનો બે મ સત્યાગ્રહને આપેલ. ધાર્મિક અસુનિ ના તે અમાન્યા એક સત્યાગ્રહ રાત્રની સામે તે સત્યાગ્રહથી લોકો તેનું સામે થવનું કારણ એવક રીને ખડે હતું. અને તેના કાવણે આજ સુધી ધારમાર છે, અને તેથી મોટાને ઉરોજન થયે છે. આનવીના બના રેલા કાવણે તમા કુક અને તે વશાદારીથી કરવું થતો; તે એવી સરતે કે તે પોતાના અંતઃકરણ ના પવિત્ર હિમાનથી વિરુદ્ધ ન હોય તેના વખતમાં એક એવું હિમાન નીચે છે માનવી ઉપર કોઈ ખુલાસ કરીત છે એવી માન્યતાને કુકી ફેરી, અને કુન્યાદારી સત્યાગ્રહને સર્વોપરી મળ્યો આ વાતની સામે તે મહા પ્રાપ્ત થયો તેણે જણાવ્યું કે “સત્યાગ્રહ રીતને સર્વોપરી માનવાની જરૂર નથી, કું પેલે કશુ ખોસ્ટ છુ. રાળ છુ” અને વધુમાં કહ્યું આજુ કે “મારે રાજ તે આ કુનીયનું નથી; એ તે વેડુ હોય તો આપા એકાએક અપો કરે.” આ પ્રાપ્ત આપરે ‘કોઈ’ ઉપર અરણ્ય પડ્યો. કુનીયમાં તેના કાવણે અભ્યાસી કરેલો છે. કાવણ સામે થવાને તે એક અદ્યુત બતાવ છે. બીજા પોતી ચારી નાખવા નો કુકમ કરવાની સત્તા કોઈને ન હોય એમા સવાજન નથી રહેતો એ અભ્ય કુકમને કર મળ્યા તે વિષે વધારે ઉલ્લા નથી. તે માતાની ગુહમ માર અને અ-પાઈ કાય કરું. પોતાના અંતઃકરણની આઠથી તેના કાવણની તે સામે થયો.—પણ તે સારીરિક બનથી નહિ, સાવામકથી. સારીરિક બનથી સામે થવાની વાત ન મહોતી. છુ અને તેના એકાએક એકમ કહ સારીરિક બનથી સામે થાય તેા તેના થયે નોંધવાય વામ કથી વારન થ

થય સામે થવાથી તેની નીતિ કલ્યા પડે, અને તેની છાંપીને હેડ નિર્ધાર જાય, તે કારણથી કાવણને અંત કરી તેની અભ્યાસને તે કરવું થયો, અને પોતાના સારીરિક બીજા મોંઘા ઉપર માનવક મરણ ને એટલે; એ કે તેની ઉદ્ધમ નીતિને લીધે તેની મહા માં થયું અમારું અમારું તત્વજ્ઞ કરું. તે અભ્યાસ સામે આપે જ કોઈ થયે અને તે વળ વાપરવામાં આવે તો અંતે છતા અભ્યાસ અવર રહે પણ નહિ

ઓટી પ્રતિકાસના આજ અરસામાં અને છુ મોરતના મરણ થઈ ચોડે થઈને રહીવ નાખને પવિત્ર માણુક મોતને કરવું થયો. પોતાના કુશનને અરણ્ય માટે તેણે પણ પોતાનો જીવન કુશન કર્યો તેના અવગણ એ હતો કે તેણે “મોઝીક અને તેના તારનાર તર નિહાના ઘખો વાપરી” પણ તેણે સત્યાગ્રહ કારણ કર્યો. તેના કુશનોએ તેને મારી નાખવાનો કારણ કર્યો તેઓ કહેરની મકારે અસરીનેતેને અમ થયા અને પાણે પાણે મારીને તેનો પ્રાણ લીધો, આ અમારે રહીવન કુર થયા પછી તેના કુરીટરે નેરકઅથ આ ઉર વરતાવા લાગ્યો તેઓને પોતાના અંતરની માન્યતા અતર મોડા પિત્રારણ લાગ્યા, અને તેમને ફરમા મૂકી આ પીડાએકા મોટાને સત્યાગ્રહ આ પ્રમાણે પવિત્ર થયો. ગુહમ અને માતાજીપણ સામે તેમની તરવાર તે સત્યાગ્રહની હતી.

આજ ધાર્મિક બાળતમાં પોતાના દેશની ખાતર જીવન કુશન કરવા છે. તેરી જ રીતે કુનીયદારી બાળતોની અંકર પણ અપરે અપરે ગુહમી કાવણો માનવીને કલકા પાડે, અને તેમની મરણગી કરી એ આર તેરી સામે થવાને અને પોતાની કલ રેક અભ્યાસને સત્યાગ્રહ એ કરક સાધન છે.—અમારું

મી. ટોમ મ્યોયાનો ખુલ્લો પત્ર

ફ્રીવાના આફ્રિકન રાજવાડી આગેવાન મી. ટોમ મ્યોયાને મી. બ્રન્ડાજની ન્યુ ડેલિયા પાર્ટીની અને ચૂંટાયેલા મોન્ઝની પ્રનાયક પાર્ટીને તેમ ફ્રીવા ના કોઈ, સુરક્ષિત અને આરંભ નેતા એવો ઉદ્દેશને એક પ્રાર્થના પત્ર લખ્યો છે.

મી. મ્યોયાને આ પ્રાર્થના પત્ર ન્યુડેલિયામાં ગ્રેવેલી એક નવેર સમાર્થનથી વાંચી વાંચી કરેલો હતો.

એ ખુલ્લો પત્ર

મી. મ્યોયાને મધી બીન આફ્રિકન ડેમોના નેતાઓને ઉદ્દેશને લખેલા આ ખુલ્લો પત્રમાં લખાવ્યું છે કે, બ્રન્ડાજ આજે મોસમના મરનાર નવરક્ષિત પરિવર્તનને નિષ્ફળ નથી તે નવરક્ષિત વાંચકોમાં આફ્રિકનો ને ફરી વિશ્વાસ રહેશે નહિ અને વસાહતી ડેમો નેતાના હક્કો માટે એ કંઈ કરી રહેલ છે તે પરત્વેની આફ્રિકનોની કંઈ ખરી નથી એ એક તેમને લાગશે અને તે રીતે વિચાર કરવા થઈ જશે.

તમે એ વધુ જાણવા કરો. તે પર આફ્રિકનોનું વધુ જાણવું છે. એ તમે નકારાત્મક અને રૂબરૂબ વધુ જાણવા કરો. તે તેથી આપણા સમાજોને કોઈ પણ સહન નથી. એ તમારું વધુ જાણવી અને રચનાત્મક કરો તે લોકશાહી અને સ્વતંત્ર ભાવના ન્યાય માટે સમર્થન કરવાની નીતિમાં આજે વધારા આફ્રિકનોને ઉત્તેજન મળશે.

મીન છે કે સુરક્ષિત થઈ કરનાર છો ?

આજ ન્યાય અને માનવ ભાવના હક્કની જીવંત જીવર મીનાચારી અને હક્કો માટે અને ફરી આપણે કામ લેવાની જીએ. એ કામ થકીને તમે આપણી સાથે સાથે ચાલો. કે જમારી પ્રતિષ્ઠા તમે ન રક્ષાવો.

કરનાર છે એનો નિર્ણય અને કરતા થઈ જશે.

બ્રન્ડાજ ડેમોન્સ્ટ્રેશન માનવતા મી. મ્યોયાને લખાવ્યું છે કે જીવંતમાં કોઈ મુદ્દો સુધારી તેમાંથી કંઈ શીખવાની ભાવના તો બ્રન્ડાજ ડેમોન્સ્ટ્રેશન પરી પાડી છે. આપણે કમલ થઈ મધી લઈ ખરી છે. ભલે કે રમતા એક સીવાય કરેલો માટે ભાવિની તો રહેશે છે.

અમે આફ્રિકનો આજ મધી જમારા દેશમાં નથી હાથ નાંખીને જમારા આજા જીએ પણ આજ પ્રદેશમાં આફ્રિકનોને ને પ્રતિ સાધી પોતાનું રચન બતાવ્યું છે તે પરત્વે અને એ કરે ભાવના થઈ અને અને પછી કરે એવો ધારો કરીને જીએ.

આફ્રિકન અભિલાષા

આફ્રિકનની અભિલાષા એટલી નથી કે તેની પછી એક માનવ તરીકે મજાના થવી જોઈએ. એક માનવ તરીકે તેને રચન મળવું જોઈએ તેને પોતાના સન્માન અને સ્વતંત્રતા સમર્થન તેના દેશની અને તેના ભાગીદારી સહાયતા સમર્થન એ એક આજીવન આફ્રિકને સંપૂર્ણ સ્વતંત્રતા તરફની મજામાં પહેલા પગલું તરીકે જમાન હાર રાજતવની માનવતા સ્થિતિ અને વિનમ્રપૂર્વક કરેલી છે, આ મરમણી કરવા તેણે મુખ્યત્વે અમર તો વસાહતી ડેમોની કાબૂની પછી મજાના કરેલી નથી.

બીન આફ્રિકનોને અપીલ

સંપૂર્ણ રાજ્ય માટેના કામોસરના આફ્રિકન રાજામાં વધે છે. રહેવા માટે બીન-આફ્રિકનોને ધીકારવાને બદલે, આફ્રિકન તમને એટલું ન કરે છે કે તમારા આવાહનની જાણ વધુને તે બરાબર સમજે છે અને તમને તેની સાથે મળી કામ કરવાની અને તમારી

મધી બીલી દાખા દેવાની તેમ લોકશાહી કરનારને અનુરૂપ થવાની તો જાણવા માટે છે.

આફ્રિકન સીવાયની અન્ય મધી ડેમોના નેતાઓને ફરી ઉદ્દેશને મી. મ્યોયા લખાવે છે કે આજામી બ્રન્ડાજ ડેમોન્સ્ટ્રેશન ડેમોની આફ્રિકનની લખના અને લખણી તમારી સમજ સેવક રીતે પ્રદર્શિત કરવાની અને છે.

વિજ્ઞાનનો સંસ્કૃતિને પડકાર

વિશ્વ વિજ્ઞાનમાં અજુગાસીનું સુખ વિશ્વાસીમાં પ્રવચન

કેનારના વિશ્વ વિજ્ઞાનમાં અજુગાસી અને ડેમોન્સ્ટ્રેશન મેળવનાર મા મોહરને મુનઈ વિશ્વાસીના ખાસ પડીવાન સમારકમાં મોહરના લખાવ્યું હતું કે, વિજ્ઞાનના અભ્યાસ નિષ્ફળ પરિણામે ને નવા જોવા ડેમોન્સ્ટ્રેશન છે તે આપણી આંખો સંસ્કૃતિ માટે મંત્રી પડકાર કરે છે. તમામ પ્રજા એ એક મળે અને આપણી સ્થિતિ ની સર્વસમાન હવે અમર સર્વ સેવામાં તો નથી પડકારને આપણે સહ કરી આપી સમજાવી રચનામાં એક માત્ર વિજ્ઞાનમાં સહકાર સારવો છે.

મુખ્ય વિશ્વાસી આ વિજ્ઞાનમાં અજુગાસીને ખાસ સમારકમાં એક, એક, ડી.ની માત્ર પડી અપણું કરી હતી. મુખ્ય રાજ્યમાં થી મીનાચારના કરે પડી અપણુંની વિધિ થઈ હતી.

મુખ્યમાં ડેમોન્સ્ટ્રેશન માટે ને અજુગાસી છે તેને અજુગાસી અને ડેમોન્સ્ટ્રેશન અજુગાસીના ડેમ તરીકે વર્ણવી ને પ્રદ. મોહરે કહ્યું કે આપણી પેરી કરનાર અજુગાસીને અપણી વિજ્ઞાન એવો ને મહાન સહાય થવી રહેશે પરંતુ એજ અજુગાસીને

તેમને સમાવી લેવાની તેની તત્પરતા ધ્યાનમાં તો જાણે છે.

આફ્રિકન પોતાના માનવ હક્ક સુધર તેમ લોકશાહી હક્ક સુધર અસરકારક રીતે કરે, આમાં સમારકમાં જિતો. સાથેની અજુગાસીની વાત ન કરે રીતે નો તમે લોકો લોકશાહી નિર્ધારી કરનાર તેમ તમારા ખાસ હક્ક મહત્વ રાખવા ન માનતા હો. તે પછી અજુગાસીને અજુગાસી ન કરે છે.

આસાર સ્વીકાર :

વધુમાં વધુ આજામાં ૨-૨-૦ પ્રકારમાં પાટલામાં ૧-૧-૦ નવીનતામાં વનમાળામાં ૧-૧-૦
જી.કે.પી.એમ, જનકપ ડેક્ક રીડન્સ, કાપ્સેન્સોમ, કેપ્સ કવીપર-૨ અને બ્રન્ડેન્સ માટે મળે :
આર. વી.કુલ
૧૨ નાકેલી આઈડ, ૩૮ થાઈટ રીડ, ૩૨૫૨ કાપોલેન્સ અને આઈડ રીડ, એકાનીઅર, દેવ ૩૩-૧૧૫૪.

ન્યુ ઈન્ડિયા એસચોરન્સ ક્લ. લીમીટેડ

ફ્રીવાની મુખ્ય કંપની

અને નવીન દેશી બેંક—

આમ, ફરીયાદ, અવધારના, મોહર, આજ, ચોરી, ધર કુલેખ, ધર આલીશી (સાથે) અકરમાત વિ.

સાઉથ આફ્રિકાની અંદર મુખ્ય અમલદારો

જાલમાઈ રૂસ્તમજી એન્ડ સન,

૧૪૦ સ્વીન રીડ, કમ્પન.

ફોન : ૪૨૫૫ ૨૫૮૫, ૨૮૫૩, ૨૮૫૪.

તમને ખબર છે

કે ન્યુ ઈન્ડિયા, પ્રિન્સિપાલી ઓફી મોટી લેખા કરવા છે.

કે ન્યુ ઈન્ડિયા ની સંખ્યામાં ૪૫ દેશમાં છે.

કે ન્યુ ઈન્ડિયા ની ૧૫ સંખ્યામાં દેવ જીકમાં નથી.

કે ન્યુ ઈન્ડિયા : આમ, ફરીયાદ અને અકરમાત સુધર ૧-૧-૦૦૦ પાટા પ્રીતિમાં લેશે કરે છે.

સહિસલામતી અને તાત્કાલિક સેવા માટે

ન્યુ ઈન્ડિયા

સાથે વીમો ઉતરાવો.

હિંદીઓ નાટાલની અંદર મેંધાઈ રહ્યા છે

(અમારા આજ અવસ્થાની તરફથી)

સ મા ચા ર સં ગ્ર હ

હિંદીઓને અરેબર નાટાલની અંદર મેંધાઈ રાખવામાં આવ્યા છે. હજી થોડા વર્ષો પહેલાં હિંદીઓને મહાકાળ મોંઘી પસાર થવા માટે પરમીટ મળી અમરી મધ પડી છે તેમને કેપટાઈન બવા માટે ફરજિયાત ૪૦૦ આઈસનો વધારાનો ચાર્જ આપેલો છે, કેમકે મહાકાળમાંથી પસાર થવા માટેની પરમીટ મળે એવું નથી હિંદીઓ પરમીટ મેળવવા માટેની અટપટ પથ કસતા નથી. તેઓ મહાકાળના રસ્તા એવું એક જવાબ છે એવું સમાજે છે.

મોંઘામેંડાઈના કમીશનના નવા અમલદાર પેલ કમીશનરે છે કે ફોરેસ્ટમાંથી પસાર થતા હિંદીઓ ઉપર અમીટા આ રાખવામાં આવેલ છે. જેવાકેપરથી અમલદાર છે કે આ નવી અમલદારી. પ્રાંતમાંથી વધારે પરમીટ પસાર થતાં હિંદીઓ માટે છે, એવા વધારે પરમીટ નવાં હિંદીઓમાં આઈસને સનકેસેસ અને બીજા તેવા ચંડાનના અનુવાદોમાં છે. એવું તેઓ માને છે.

હવે તે ફોરેસ્ટ નડી કમીશનરે છે તે પ્રાંતમાંથી પસાર થતા હિંદીઓ ઉપર કસાઈ રાખવામાં આવેલ છે, આથી હવે કેર બવા માટે મોટા અમલદાર વિધાનને એકલ રહેવા પડ્યા છે.

તેમ. કમીશનના કાપડા કમીશનરે છે ફોરેસ્ટમાં રહેવાની મના છે. એથી, કેર બવામાંથી તે પ્રાંતમાંથી પસાર થવા માટેની પરમીટ વિના હિંદીઓ મળતી હતી.

—માધીજીની કિશ્ના અને ખીટીકે એકમીરબની કુચી ગીલ સમેક છે. ખીટીકે અને હવે અડત દેક છોડી એકમીરબ રહેવા ચલા છે. તેમણે માધીજી અને એક પૂરતો કમીશનરે છે તે કુલ અમલદારી સંચાલિત થઈ.

—“ચિત્ર લેખા” સાપ્તાહિક, અને “મીથ” તથા “જી” માસિકોના તંત્રી, અણીતા વચસર અને લેખક શ્રી વજુ કોટકાઈ હવે રાજને કારણે કમીશનરે ફોરેસ્ટમાં અવસાન મળ્યું છે.

—કારતે પહેલીજ વર દરિયામાં તરતા બહાને અને કાઠા પડના મજુ મોટા સહેલા કુલ્લ, મહાસ અને કસાઈના વચે રીડીઓ-બજ-લેશિન બવદારે છે કમીશનરે છે ઉપરના પથે કમીશનરે લેશિન-માકો. વજુ રીડીઓ દિશા ટોચ રહેવામાં પાસત સમુદ્રમાં ના બહાનેમાંથી રીડીઓ લેશિન કમીશનરે આપમે ઠરી કમીશનરે.

—દેવપ્રદાન શ્રી. સીમરાવ નામના કુચે આકાશમાં કિશ્ના માટે લીમીન થાપેલ તથામાર ઠરી છે. આ પ.પો. વાલ અને બીજા વચુઓની ચારથી તથામાર કરવામાં આવી છે આ પંચોની મહત્તી ૨૦ થી ૩૦ માઈલ કુધી આકાશમાં ફરી કસાઈ. થી લીમરાવ રીડીવ બજા વિદુલ વિભાગના નામના એન્જનીયર છે.

—બિહારના કુચ અમલકે. શ્રીકૃષ્ણ કોઈના પ્રમુખ પદે મળેલી પ્રાંતના પ્રધાનોની સભાએ એવું નડી કમીશનરે છે કે પ્રસાર દરમિયાન બવા બવા વચવાટ કરવા પડે ત્યાં ત્યાં ફરિબન વાલમાં ઉતરવું.

—અમલદાર અમલદારી મામના કાર પડ અને અણીતા નિ.સ્વામી કોમિશનરે કારકેર રવ થી વિદુલબાઈ મધુભાઈ પરમરે કોઈનાથી આપવા મામ અમલદાર તરફથી નામના પ્રધાન થી કોઈનાઈ પોલના પ્રમુખપદે એક કોઈનામાં મળી હતી. જેમાં ગુજા ગુજા મામેના ૮૦૦૦ નેટલા કાઈ બહેનોએ કાલની આપી હતી.

—કિશ્નાવ પદ આરોહણ કરતી અધિકારીઓની આંતરરાષ્ટ્રીય કુકીમિ ૨૧,૫૦૦ કુલ પડે બવાં આરતના અમલદારી પર્વતારોથી એન્ડ એન. ડી. બવામની રમતીમાં કિન્ડરન કિશ્નાવ રાજ-કેસન અને કાઈલોમની માઈ-૨ નીવર્સન કમીશનરે તરફથી અમામથી તખતી મળી હતી. આ રમતે કાઈ તાથી મદવા પછી ન્યુમેનીયા થતા મેન્ડરનું રેટની એકીમે અવસાન મળ્યું હતું.

—નાતના રામે માટેના આરત કરકારે ના અમાકાઈ અને આરતીય કાલ વિવધ સમિતિના પ્રમુખ કમીશનરે.

થી મેરીએ અણીતા કમીશનરે, કાળાએ બતા નવથી તે ૧૪ પર્વ કુધીની નવા ના બાજકોની કાતની આરવાર માટે નીજા પથ વર્ષીય ફેરજ કાલ રામની આરવાર માટેના ૫૦૦ અલ્ટ બવામાં રમાવવાનું નિર્ણયનું છે.

આલો લંડન ગોળમેજમાં

આલો માસની કમીશનરે એન્ડરકે કાઈસમાં અમાનાર કેનીપાની નવારકીય ગોળમેજ પરિવદવા આમ લેવા માટે કારકાઈલે, નોખીનેરે સમીકે, પ્રધાનો વચેરે મળી ૫૦ ચાલુએ બવાર છે તેઓ મજુ કુકીઓમાં વચે આપને બધે.

કારકના મોરા મોકક સમય થી. કુકે આ પરિવદવા બવાના નથી. યીકે કોઈકરીને તેમણે અમી અમલદાર છે કે તખીની કારકાઈલેર કુકે એ પરિવદવા કોલર રકી કાઈલ નહિ.

રેપેસથી પ્રમીકેર સમય થી. મંજો અમાઈ અણીતા કમીશનરે તે રાજીવ રેનકમાં બધે નહિ પથ હવે પરિવદવા અમલકે નહિ તે અણીતા કમીશનરે કારી રહેલ છે.

પરિવદવા કેનીપાના અમલકે કાર પેકીક રેનીસન તથા ચાઈ અવર્સ કાર કમીશનરે મેરીમ બને કાલર રહેલે. કુનાઈરે પાઈના મેરમેન થી. કમીશનરે પાઈના અમે કમીશનરે અને નિરીકે તરીકે મેકેઈ કોન્સમાં આમ મેકે નહિ.

કોમીશનરે કોઈકરી તરીકે થી. રાજીવમાં કામ કરતે.

કોન્સમાં કમીશનરે રેલુઆરીએ પરી થસે અને તા ૬-૧૫ અને ૧૬-૧૮ રાજીવ કેસીમેરનું પાળા આવવાનું પ્રકીમ થઈ. કોન્સમાં કેસીમેર કહે છે કે આમાં કાલે કારે થોડું બહુ રોકાઈને ન પછી અમલકે.

વેપારી ધીરજે અંજાત અરેશમાં લેલ

વિવિધ સમાચાર અરેશમાં તાલ અણીતા છે કે, આરતના કુચ રાજીવ ના અંજાત વિસ્તારમાં રાજીવ નિષ્ણા થોની મદદથી વેપારી ધીરજે લેલને નવે અમલકે ગળા આપેલ છે.

તાલ વજુમાં અણીતા છે કે કમીશનરે એવું કમીશનરે પંચાવ રાજીવના અણીતા કુધી વિસ્તારમાં વેપારી ધીરજે લેલને અમલકે મળી આપેલ છે.

આ લેલ મામ મજુ ન કવાનું કોઈકેમ કમીશનરે અણીતા અણીતા, જેને રાજીવન ગુરતરે કાઈકરી. અણીતા બવાર મળાવે છે. તેઓ કહે છે કે આરત કરકારે મંજુર કરેલા કોઈકેમ ના અમલકે ૧૫ કાલે કારકાઈલે થઈ.

કોમિસના નવા પ્રમુખ

આ-કે. મેરેશના કુચ પ્રધાન થી સહય રેડી કમીશનરે કે.મેરેશના પ્રમુખપદે કુકાઈ આપ્યા છે થી મહત્તર રેડી ૧૯૪૩ના મેની ૧૬મી તારીએ અનનુપર બાલે અ-પા કતા. ૧૯૪૩માં અમારે માધીજીએ વિવિધ અધિકારીની કમીશનરે ત્યારે કેવળ ૧૮ વર્ષની વચે થી સહય રેડીએ પોતાનો અમલકે કોઈ રાજીવ આરોહન મા પ્રકીમ હતું.

—૧૯૪૮ થી રેડી કમીશનરે પ્રાંતના કોમિશનરે કમીશનરે મદામની કુકાઈ કતા, અને પુરા આઈ ૫૫ કુધી તેમણે આ પદ સમાધાન કર્યું.

૧૯૪૦ના વેપારિક સલામકમાં વજુ તેમણે મામ લીધો હવે અને એકમમાં થવા કતા ૧૯૪૨ના આઈ કુધી તેઓ એકમમાં કતા ૧૯૪૨ના એમરકે મા કુચ બાલે અમલકે કમીશનરે થી મેડા “દીવ કોડે”ને કારક કમીશનરે છે કે રાજ કરનારી થવા કમીશનરે એકમમાં કાલની આપીને થી રેડી પાળ કરતા કતા કાલ તેમની થરકાઈ થઈ. પહેલાં મેરીમ અને પછી અમલકે કમીશનરે તેમને રાખવા મા આપ્યા કતા. ૧૯૪૨માં તેમને પ્રકીમ કરવામાં આપ્યા કતા.

૧૯૪૬માં થી રેડી અનનુપર થતારે અણીતાથી મદામ પાસમાંથી કુકાઈ કતા ૧૯૪૬માં થી કુમાર રવામી રાજીવ રેમમાં પ્રધાન થઈમાં તેઓ નવારથી બાવાના પ્રધાન બવા. કતા, ૧૯૪૬માં આઈ પ્રાંતના કોમિશનરે કમીશનરે પ્રમુખપદ સમાજના તેમણે પ્રધાનપદ કોઈ રીકુ હતું.

૧૯૪૨ની સ.પા-૫ કુકાઈમાં વજુ તેઓ અમાકે વિધાન સભા માટે અનનુપર પ્રમદાર મંજુરમાંથી કમીશનરે કતા થઈ એમના કામવારી કરીકે થી નાતી રેડીને કાલે લેખને કિશનરે મળી હતી. ૧૯૪૩ના કોઈકરીમાં અમારે આઈ રાજીવની રમના થઈ પછી થી કી કમીશનરે આઈના કુચ પ્રધાન અ-પા કતા, અને થી રેડી નામના કુચ પ્રધાન બવા કતા. વજુ વિધાન સભાના કોમિશનરે પછીના તેઓ નેતા બવા કતા. ૧૯૪૫ની કુકાઈમાં થી કોપાલ રેડી કુચ પ્રધાન બવા ત્યારે વજુ થી સહય રેડી નામના કુચ પ્રધાન તરીકે આઈ રહ્યા કતા.

૧૯૪૬માં રાજીવની રમના અનુ-અમારે આઈ અરેશનું નવું લેખન રાજીવ રમવાનું ત્યારે થી સહય રેડીને વિધાન સભા કોમિશનરે પછીના નેતા તરીકે કુકાઈ કાલમાં આપ્યા કતા અને તેઓ “વિધાન આઈ”ના પહેલા કુચ પ્રધાન બવા કતા.

પછી મજુ ૫૫ કુધી કુચ પ્રધાન પદ કરીને થી રેડી કોમિશનરે લેવા કરવા માટે પોતાનો કોઈ કોઈ રહ્યા છે આવા પથ નિષ્ણ અને કારકિર્દી અમલકે નેત્રાવ ફેરજ કોમિશનરે વચે અણીતા બાલે છે કાલકે છે.

થરમાં કમીશનરે કમીશનરે આઈ કમીશનરે “અનને મેકે” રવ કોઈકરી-આઈ મદારમાં કુલ કુકાઈ કતા કામના પર છે રમના કમીશનરે છે. આઈ કમીશનરે ૧-૦૦ પોઈસ ૩ મેની. આ એ.કોમીશનરે પ્રમી.

સર્વોદય-પાત્ર વાળા દાદા !

સર્વોદયની અગ્રે પ્ર. વિવેકાંકર મહારાજ, પ્ર. વિનોબાજીની પાસે શી વિદાય થયા, તે જખતે વિનોબાજી એ તેમને કહ્યું હતું કે આપ સર્વોદય-પાત્રની સ્થાપના માટે અમદાવાદમાં ફેર ફેર ફરી કાંતિનો કહેરો પહેાળાઓ. પુ મહારાજને કહ્યું—'એ કહેરો તો હું પહેાળાદીશ, પરંતુ તે પછીની ને અવરજા તે આપની નહિ થાય. ત્યારે વિનોબાજી એ કહ્યું—'હીંદુસ્તાનમાં સ્વચ્છતા પ્રદેશ હિંદુસ્તાની કામકાજના બહુ કુશળ છે. અને તેમાં પણ અમદાવાદ તો ઓપી કુશળ છે. એથી તેની ખિંતા તમે ના કરશો. આવી રીતે વિનોબાજીને કહેરો કહ્યું પદવામાં ફરતું પ્ર મહારાજ અમદાવાદ પહોંચ્યા.

તેમનો કાર્યક્રમ સરળતાથી અને અવરિચ્છત રીતે ચાલી રહ્યો છે. જીવ તો અમદાવાદ બહુજન મોહું કહેર છે. તેનો મધ્ય બાજુ ઊડીને ચારે તરફ મોટી-મોટી 'ઓસાપીઓ', અને મોટી મોટી વરિત્તો. હિંદુઓ કે પ્રકારાને કહેરોને ૨૭૫ બાજુ ઊડીને, બાજુ હેનમાં જ મચાર ચડી રહે. ને જોય તો મહારાજનો કાર્યક્રમ ધામ છે, ત્યાં પહેાંચેલા અમર આપવામાં આવે છે. બાકી રહીને સપ્પા કાલેજ તેમનો પ્રવેશ ત્યાં થાય છે. બહુજન મોટી અંબામાં મોટા તે-પ્રુ સ્વામત રહે છે. કાઠ કાઠ વખતે તો પ્રુ વિનોબાજી ની વર-પ્રાનું જ અમર થાય છે. સ્વામત પછી રાત્રે અમરે સમાની આવોઅન થાય છે, તેમાં મહારાજ પણ હાજિર હોના અને સર્વોદય-પાત્રના વિચારના રહસ્ય વિસ્તારથી સમજાવે છે. બાધકુ ના અંતે 'સર્વોદય' નોધાય છે. કિસાદી કાર્યક્રમો

પોતાના નામ ને માની, કાર્યક્રમને અપનાવી તે છે સ્વામત આઠ વાગેથી તેમો રહે રહે છે. કાર્યક્રમોને ચાર-પાંચ કુટુંબોમાં વિભાજન કરવામાં આવે છે. રાત્રીની સમાધાં કિસાદ બનત રાતાવરણ ચાલી રહે છે પ્રુ મહારાજ પણ ઘેર ઘેર ફરી મોઠોને અપકર સાધી, તેમને સ્નેહથી પ્રતીક કહે છે—'સાડમો, એક નવા પેશાનો બન' વધારવા માટે હું આપો. હું ફરી કહેરો ને જાનરવા નેનાથી કંઈ પણ નહિ ખરીદી કાઢાય એવી એક પાકથી પણ આ જોડુ છે.' અને કુટુંબોમાં જાય છે ત્યારે મોટી કહે છે—'અરે કાલ' તમારે ત્યાં એક કાકા આવ્યો છે, કંઈ ખરીદવા માટે નહિ, પરંતુ 'અચ' કરાવવા.' આ રીતે તેમો કહેવડ કહતાં દક્ષતાં પ્રસન્ન મુખથી બધાની પાસે પોતાની કાકાની કોઠાત કોઠાત પહેાંચી જાય છે બહુજન તેમના સમા વહાલા ન હોય. અને બધા રાજપુતોથી સર્વોદય-પાત્ર રાખવા માટે પોતાના નામ નોધાવે છે.

આવી રીતે અગ્રે આપથી જોય વાળા સુધી સર્વોદય-પાત્ર રાખવા વાળા ના નામ નોધી, ત્યાંના કાર્યક્રમોમાં પાત્ર રાખવા વાળાના મહેરબાદર પણ તપવાર રહે છે. તેમાં પ્રુ નામ તારીખ સખી અંકર-કાંતીની અધી કરવામાં આવે છે. આવી રીતે પચક બનાવી મોઠકાના ને સર્વોદય-મિત્ર હોય છે, તેને આપવામાં આવે છે, અને તેની એક નાક સર્વોદય-અધિત ની પાસે રાખવામાં આવે છે. અધિતે પુરે કતા 'સર્વોદય મિત્ર'ના પચકતા આવરે, રહે રહે પહેાંચી સર્વોદય-પાત્ર

માથી પેશા અર્થ લેવામાં આવે છે. પુરેપુરી રહમ નેકમાં સર્વોદય-પાત્ર ના ખાતે બધા કરવામાં આવે છે આવી રીતે બહુજન કારી અવરજાથી કાર્ય ચાલી રહ્યું છે.

હવે મે અધિતે હેનવારના સર્વોદય મિત્રોની અધેશનની વૈભવી પ્રુ મહારાજના આનંદન નીચે થાય છે. સર્વોદય-પાત્રને વિવિધ બનાવવાની બનાવકારી તેમની જ છે, એક કહી પ્રુ મહારાજ કાર્યક્રમોને પ્રેમપુર્વક પ્રોત્સાહન આપે છે. એ સિવાય અકે, બનને કાર્યક્રમો પેશા વિવિધ ને બનને તેમની પાસે પહેાંચી, સર્વોદય-પાત્ર કટલા કટલા અને કટલા વખાં, એની અધિતે આવ્યા રહે છે, અને મુશ્કેલીમાં વિષે કલાક વાક પ્રતી ના કોલ કરતા રહે છે આવી રીતે પ્રેમનું વર્ણન બનતું જાય છે.

અધેશના એ શી તજ વાગ્યા સુધી એવા હેનની પેશા પ્રમુખ (આમળ પાતી) મહિલાઓની જુદી અભા વૈભવ છે. સર્વોદય-પાત્રના કાર્યક્રમ મા બહેનોનો કોઠો મહારાજે બાજ છે, તે કનકમાં પ્રુ મહારાજ અધી રહે છે હેનની કાલાઓમાં વિભાજિત અને કિસાદી અધે પણ અધી કરવા મા આવે છે. આવી રીતે તે હેનના બધાને શી પુરો અને ફરી, બધા આ કાર્યક્રમથી જાણીના વહ જાય છે પરીણને સર્વોદય-પાત્રની સ્થાપના કરવામાં બહુજન કામદારી થાય છે. આવે અધે 'સુધિ પ્રુ' અને 'સુધાન-વટ'ના કાકા પણ વહતાં જાય છે અધિતનું વેચાણ પણ કિસાદ થાય છે.

હાને તજથી ક વાગ્યા સુધી, ફરીથી સર્વોદય-પાત્રની વર-પાત્ર ચર થાય છે. રોજ રાતના આઠ વાગે તે હેન ના બીજ વાગ્યા (11/30) અધે સમા થાય છે. આવી રીતે રોજ હેન મા તજ વાર વિવસને કાર્યક્રમ આવે છે તે પ્રુ કતાજ, બીજ હેનમાં પ્રુ મહારાજનો કાર્યક્રમ રાખવામાં આવે છે એક વિવસમાં અવારના ક-ક કલાકની અંદર મોઠામાં મોઠા ૧૫૦ થી ૨૫૦ સર્વોદય-પાત્ર વહેવાય છે, અને હાને પણ મોટલા ન વહે-વાય છે. આવી રીતે રાત્રેના આઠો ૪૦૦ થી ૫૦૦ સુધી જાય છે પ્રુ મહારાજની તપરતા અને તેમની સીધી સરળ પ્રમુખ વાળીનું એ પરિણામ છે, કે નવા નવા હેનમાં નવા નવા કિસાદી કાર્યક્રમોની કુટી તપવાર થક જાય છે.

પ્રુ વિનોબાજીની કહેલી પાત્ર અમરક કાચી બની રહી છે, અમરક વાદ હોય અવરજા કાર્યમાં, અને તેમાં પણ પેશાની અવરજામાં, બહુજન કુશળ

છે. અવરિચ્છત કાર્યના કામજો પ્રુ મહારાજનો કિસાદ દિન પ્રતિ દિન વધતો જાય છે. આપના વિના આ આમજ કપી વિના તેમો અતલ રખો' રહે છે કહેરો કહતો, અધેરો, કામ માં કાકાદી, મામા પદે રાખી, આજી પોતી, કંબર બંદી એવો પહેાંચેલ મોજ, કોઠો અધેને જાનપ્રી જાય છે અને મોટી કહે છે, 'અરે, આ તો સર્વોદય-પાત્ર વાળા આપના કાકા છે.' અધેરના કિસાદી.

કોંગ્રેસનું ૬૫મું અધિવેશન:—

એંગલોરના પ્રશ્નમાં ઉજ્જવેલું સદાશિવનમર

હિંદી રાષ્ટ્રીય કોંગ્રેસનું ૬૫મું અધિવેશન જાન્યુઆરીની ૧૨ થીથી ૧૮ ફરબીયાન 'સદાશિવનમર'માં પ્રવ્રુ હતું એંગલોરના એક પ્રશ્નમાં આવેલા કપન અધેરના વિભાજન વિસ્તાર મા 'સદાશિવનમર' ઉજ્જવેલું હતું.

આને રપ વરક પછી કપીકે, કોંગ્રેસ અધિવેશન અને મેસુર રાજ્ય ના કોંગ્રેસ બનેનું સ્વામત કહ્યું હતું એકમાથ ખતે ૧૯૨૪માં થયેલા કોંગ્રેસ અધિવેશનનું પ્રમુખસ્થાન મહારામા ચાધીકાએ લીધું હતું.

એંગલોરના એક જુના કોંગ્રેસી કાપે ૩૨ થી કારનાક સદાશિવનમરના નામ ઉપરથી આ 'સદેર'નું નામ 'સદાશિવનમર' રાખવામાં આજુ હતું. એ અધિવેશનને અંકાજીત અધે રા, ૨૦ કાખને થયે. આ બધું હેવાય માટે નહિ પણ મે.કે.ના સિદ્ધાંત અધે હતું.

અધિવેશનમાં ૫૦૦૦ કોંગ્રેસી અને ૨,૫૦૦ પ્રતિનિધિઓ કાબર હતા. ઉપરાંત ૪૦૦૦ સ્વદેસી અને સેવિકા આ પણ ઉપરિચ્છત હતા. અધિવેશન પ્રુ એક મહારપ્રુ અમ રેલમા થયેલી પ્રગતિ અને જુદા જુદા રાજ્યોમાં થયેલા વિભાજ કાર્યોની રપીયા રજુ કરતું એક પ્રકરન હતું એમાં ખાદી અને કુટિર તેમજ આંગીકોમોનો પણ ખાજ સમાવેશ રહેો હતો.

સુકા અરચ્યા અને કાચી ફેરી

મોજ રક રતથી સુકા પ્રમાની સુધીના થી. ૫૨-૬ F O R ખોટસ અને આવાર માટે કાચી રી કાકી રક રતથી પારસબની થી ૬-૬ પોટોજ અધે રોહાથી કીસમરની અધરમેથી મળી. માટે તાળીં કમી.

Marmans (Pty.) Ltd
P. O. Box 26, Phone 128
(Brits, Transvaal.)

નહેરુના નિવાસ સ્થાન 'ત્રિમુર્તિ'માં મહેમાન બનેલા અપરાધીઓ

શ્રી જંદીરા માધીજી કોંગ્રેસના પ્રમુખ ૫૮ કોઠા અપાદ એમજો કોંગ્રેસ ની મહાસમિતિની કમેટીના બધાજ અપરાધીઓના કુટુંબને પોતાને ત્યાં પિતાઓ મહા પ્રમાન પંડીતજના નિવાસ સ્થાન, ત્રિમુર્તી મહેશમાં આ-વળા હતા. કોંગ્રેસ હાજરના કુટુંબ ના આઠો ૧૨૫ નેટલા અધરાથી કુટુંબના કહેરો અને જાનકાથી એ માસકાદી મહેશાત એ વિવસે આવે. વખત માળગી રહી હતી.

કરી હતી. અને એમનામાં કહી રહ્ય હી અને જાનજીથી રક હીયો કહે. નાનામાં નાના કમચારી પ્રવે થી જંદીરા માધીજી કહેવમાં તેથી કામધી છે તેનું આ કમદા કહેવરજ છે. મહા પ્રમાન નહેરુના આ નિવાસ સ્થાને આપાર સુધીમાં જાત જાતના મહેમાનો એવા છે. રેહી અને વિરેહી, કાળા અને ગેરા, વિદાનો, કમારો, વેલાનિયા, કમાજકાસો અને પ્રમાર રાજનીતિનેમે પણ મધે અધિતે વડા મધાનના એ જોવા દાર મહેશમાં આવેલા થી જંદીરા માધીજી આ કવાસો મહેમાનો આવેલા તેવા આ પદેશ ત્યાં કાધે કાધે એવા નથી.

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1903.

Former Editors: Mahatma Gandhi—1918-1934

No. 4—Vol. LVIII.

Friday, 29th January, 1960

REGISTERED AT THE G.P.O. AS A NEWSPAPER
Price: FOUR PENCE

Front Page Editorial

THEY PAY WITH THEIR LIVES

THE hearts of all South Africans, irrespective of their colour, will go out to the dependents and relatives of the African and European miners who lost their lives in the Clydesdale disaster. Within the system of modern industrial development such disasters and such tragic losses of life are inevitable. If man chooses to explore, he must take the risks, if he chooses to sail across the seas, he must be ready for death by drowning, if he chooses to mine, he must be ready for such disasters as the one which has enveloped nearly four hundred and fifty miners. The tragedy at Clydesdale has especial significance for the nation at large, for it brings out some truths in a manner which cannot be denied. It is quite the fashion in Government and even less rabid European quarters to explain that all the facilities of civilised life cannot be provided for the African people because they do not pay sufficient taxes. The White man in this country is quick to claim that he is carrying the burden of providing for the Black man from his own income, from the taxes that he pays. When the present Government took over the rule of the country it immediately cut into the amount of money that was available for African education. The African is now being made to pay for his education. The Government gives him no more than he pays in taxes. African pensions, housing, and other relief granted in abundance to Europeans, are niggardly but in the face of the tragedy at Clydesdale these details and these excuses constitute an act of downright dishonesty. Granted that the African does not pay as much as the White man in direct taxes but what of his colossal contribution in indirect taxes? It is his labour which makes possible the high standards of European comfort in this country and yet he is driven into rabbit warrens for homes and cow-pens of dirt and dirt for sanitation. He produces the wealth of the country, giving his all in the process—his life, as the hundreds have done at Clydesdale. He is driven to work normal hours on the farms of the White man. And what does he get in return? The tragedy at Clydesdale is unchallengeable reminder to all White South Africa of the contribution which the Black man makes to the wealth of this country. In the face of it, and of the parallels, no one in this country, least of all the European rulers, can ever honestly talk about the measure of taxes paid by the African people when discussing amenities for them.

India Does Not Propose To Nationalise Sugar Industry

NEW DELHI—A categorical statement that Government did not propose to nationalise the sugar industry at present was made by Mr B. K. Paul, Minister of Food and Agriculture, in the Lok Sabha.

Mr Paul said that the present policy of granting licences for

the manufacture of sugar to co-operative societies of sugarcane growers would stand for the present. "But," he added, "nothing is final in the world and if at any time it becomes necessary to revise that decision, surely it can be done."

AS KENYA MOVES TO SELF-GOVERNMENT

INDIANS FACED WITH PROBLEMS

(By A Special Correspondent)

MOHABASA.—Behind the headline "Indians Demand Fair Share in Government Without Coming in Way of African Rights" in the Indian-owned "Kenya Daily Mail," of Mombasa, lies the dilemma of the Asian peoples of this part of Africa. When Britain transferred power to the White colonists of Natal, the Transvaal and the Orange River Colony the Indian was the first to suffer. He was immediately excluded, his rights were whittled down and a process of oppression, which continues to this day, was set into motion. When the Central African Federation was formed it was again the Indian who was immediately excluded. And now the Asian in East Africa is on the horns of a dilemma. It is the native people of Africa who are clamouring for the transference to them of power and the Asian is afraid. Some of these fears were expressed at a public meet called jointly by the Indian, Indian Muslim and Arab members of the Kenya Legislative Council.

SPEAKING at the meeting, the Hon. S. G. Hassan, the Indian Muslim Member for Eastern Area, said that when the British Government was trying to hand over the government of the country to the people of the country, Asians had the right to demand that they should be considered as people of the country and given a reasonable share of the government of the country.

Dr Hassan dealt exhaustively with the situation before and after the formation of the Kenya National Party, and the reasons, which had led to differences of opinion between the African and Asian members of the Party.

"When we found," Dr. Hassan went on, "that African members were preparing to go to the round table conference in London as Africans laying down their demands entirely different from the joint statement of the Kenya National Party published in the Press, we felt that we could not support that. Taking this point into consideration we came to an amicable arrangement that until such time that we come back from the round table talks in London it was far better that Africans should go as Africans and Asians as Asians."

Not Consistent

Dr Hassan pointed out that the racial divisions are due to the fact that the administration in the country had run on racial lines for the last sixty years. It was in the interests of the different racial groups when that was done in the early stages. But

(Continued on last page)

Indian Commands UN Forces

Major General P. S. Gyan has taken over command of the United Nations Emergency Force in the Middle East.

General Gyan, whose appointment to succeed General E. L. M. Burns of Canada was confirmed by the General Assembly last New York for Gaza where the Force has its headquarters.

The new commander has been a distinguished soldier of India since 1931 and saw service on the Burma Front during the war.

General Gyan said he considered his appointment to be a "very great honour to India."

Indian Opinion

FRIDAY, 29TH JANUARY, 1960

Cato Manor

THE brutal massacre of the policemen at Cato Manor on Sunday night has brought forth threats of firm action by the Government. It has declared in definite terms that there is a limit to the "pampering" of people, insinuating, it would appear that the Black people of Cato Manor have been given excessive rights and liberties and so have broken out in violence. Violence of this type cannot be tolerated but to blame the people for their behaviour is to deny truth. No one who cares to exercise a little thought on the subject of Cato Manor, and on similar situations elsewhere in the country, can honestly blame the people concerned. Their violence is only the result of the violence practised on their souls and on their bodies physical by the Government of the country. The blame rests four square on White South Africa for this massacre of men who were going about their duty. The tragedy is that these men had such duty to perform. If there had been no such duty, there would have been no such massacre. And, White South Africa will do well to remember, as long as policemen in this country have such duties to perform so long will there be such massacres. They will only differ in shape, form and content. That is all. If the Government expects a correction it must itself return to the non-White people of the country their souls and refrain from violence upon their bodies physical. All other corrective action will be mere palliatives and temporary remedies.

Bapuji

TWELVE year ago, on January 30, the twentieth century's greatest apostle of non-violence died violently at the hands of an assassin. The whole world was shocked, and then grieved at the death of this little figure no more than a hundred pounds in weight, no more than a bundle of skin and bones and yet possessed of a strength far greater than all the resources of Western technology put together. What he has done for India and humanity is well known. In India his memory is being kept alive by the people in various ways but in this country, where he first discovered himself and for whose Indian people he did much his memory is fast growing dim. He devoted twenty years of his life in the cause of the Indian people of Natal and the Transvaal. This must not be forgotten. On the occasion of the twelfth anniversary of his death we devote some of the pages of this journal which he founded and edited to Gandhian literature, philosophy and writings.

* The Ethics Of Passive Resistance *

(PRIZE WINNING ESSAY—1908).

(SECOND INSTALMENT)

By M. S. MAURICE

EDITOR'S NOTE: In January 1908 when the Indians in the Transvaal were employing "passive resistance" against the law which required every Indian in the Colony to register and carry a permit authorising him to reside in the Transvaal the *Indian Opinion* organised an essay on "The Ethics of Passive Resistance." It must be remembered that the deliberate defiance of unacceptable laws was being used for the first time as a political weapon under the direction of Gandhi. Four essays were received and judged by Rev. J. J. Debe, Minister of the Central Baptist Church. The first prize was awarded to M. S. Maurice, "Deon Export," Molteno Road, Claremont, Cape Town. "Mr Maurice," said the notice announcing the award "is an Indian gentleman." We reproduce below the second instalment of the essay. The first instalment appeared in our last week's issue.

WHAT kind of Society is it which, at this period, has for its base, inequality and injustice? The hell of the poor makes the paradise of the rich. Not only has happiness not come, but honour has fled. We should be sorry to clash with Victor Hugo that there is no And yet Tolstoy and Hugo share as two of the greatest minds which have probed into the depths of humanity in our time. Therefore, one of the greatest of American moralists, the author of "The Duty of Civil Disobedience," was a martyr to his principles—principles dictated by the highest sense of duty to the State, as well as obedience to conscience. Human convictions may be right or wrong, but there is always a limit to human endurance in the fulfilment of human law. No man to day will pretend to deny to a modern Japanese the highest form of personal courage and the severest form of moral rectitude. They have been apparent to us of late years in many ways. To us his "Bushido" may seem a blind faith, but its true meaning, its deep significance, is understood and appreciated by the deepest thinkers of our day. They know it touches the deep chords of humanity. When we have grasped the true moral code of Japanese ethics, and realize in ourselves what a changed being a cultured Japanese has become under the law of evolution, it will be easy for us to understand why at moments of great trial—when the spirit of patriotism and family relationship is in the background—he passively resists the admonitions of the inner monitor, refuses to save his life, and creates for himself a moral injunction as it were for physical extinction so as to reach up to a spiritual life of national redemption and regeneration.

Fulllest Justification

Passive resistance as a political weapon and a moral action has, therefore, the fullest possible justification behind it. To offer physical force against recognised authority which seeks to enforce any law, good or bad, would be morally wrong. When you however resist the law, not actively but passively, you thereby imply that what is good and just law in some way be had to others. While human institutions continue imperfect men of strong conscience and rational ideas will adopt this mode of expressing their protest against iniquitous ordinances.

Under any form of government power is relegated to a group of men to judge in righteousness and to rule with equity and justice. It does not follow that because men are called to power, and are invested with authority to enact laws, they must be considered immaculate or infallible. Too often the best man—the most humane, the most just, the most practical, the most considerate—remains subject, and do not become ruler or framers of laws for their fellowmen. Similarly, too often those who attain to power are inconsiderate, tyrannical, unjust. If proof were needed it will be found ready to hand from almost every country and from every age. To take a recent case in point from a nation in the front rank, I would cite, the passive resistance offered by a large section of highly educated people in England against the last Education Act. Here we have a form of government which has undergone a "purifying process" during centuries of civilisation—a government which, by common admission, has reached almost the highest limit of advanced

(Continued on page 33)

East African View On Boycott: Moral Gestures Useful

DISCUSSING the boycott of South African goods in England, the Indian owned *Kenya Daily Mail* of Mombasa writes: Outside moral forces have their use in the case where the people themselves are so strongly opposed to a system of Government that they are prepared to die to do away with it. It appears that the African population has not yet reached that stage. All those willing to give all and any sort of support to the African people in South Africa will have to wait patiently until that time comes and a leader of the calibre of Mahatma Gandhi arises there to generate the type of non-violent moral force which gave India her freedom and independence. In the meanwhile such moral gestures as the boycott of South African goods have their use in the field of cultivating and strengthening world public opinion."

THE editorial goes on: The boycott is not likely to be effective. The mission must be quite well aware of this and also that such a step is likely to result in the suffering of this policy in South African Nationalist circles. Whether their apartheid policy is right or wrong they are likely to base their view on the principle whether outside world has a right to interfere in the domestic affairs of a country and to bring pressure on a country to change its beliefs against the will of the majority.

This reasoning is of course basically faulty because the will of the true majority of the South African people who are Africans is not supporting the colour bar and apartheid policies of the Government which is composed of only the White citizens of South Africa. The South African Government may complain of interference in the domestic affairs of the country by outside world, but have not all those who look at the problem from the point of view of peace and harmony in the world and the welfare of the humanity as a whole the right to

express themselves and protest against this violation of the fundamental rights of humanity non-violently? There have been violent world wars for lesser ideals.

As a moral gesture of world disapproval the boycott must however make the other parts of the world conscious of the crime of the White people in South Africa against the humanity and if any vestige of moral sense which should inspire all peoples and Governments were left among them they should pause to consider and review their policies in the light of world opinion. There is little hope of this happening.

Our own belief is that time is not very far when free and independent Governments in the other parts of Africa would combine to exercise the type of economic, political and moral pressure on the White people of South Africa which will bring home to them without the slightest possibility of doubt that if they wished to survive they will have to change their ideas and thoughts and adopt them to conform to the prevailing standards

White Supremacy Will Never Yield To "Verbal Persuasion"

THE Liberal Party support of the overseas boycott of South Africa is partly due to the insistence of its African members according to a statement issued by Mr. Alan Paton, its National President, and Mr. Peter Brown, the National Chairman. The statement declares: "White supremacy will never yield to mere verbal persuasion. The use of a boycott against one's own country is not pleasant, but the continuance of that inhuman boycott (of men's lives and energies) called Apartheid is intolerable. Willingness to use the boycott depends primarily on how deeply one rejects Apartheid."

IN support of its approval of the boycott, the Party lists several reasons. The Government has not paid any attention to the deputations, the petitions and the protests of the non-White people against the injustices of the Apartheid laws.

"The fact is that the Government has made impossible any kind of democratic action by non-White people. It has even suppressed White democratic opposition."

"Non-White South Africans, whose leaders denounced violence, turned to passive resistance and boycott. What other weapons had they left? And who would not rather see the use of this kind of pressure, instead of violence and bloodshed? The Liberal Party believes on fact that this is

the choice, that there are in fact the only two kinds of weapons left to non-White people who resist Apartheid."

"It believes further that it is only through evidence of convincing support for such campaigns as the present boycott that opponents of violence in South Africa can maintain their positions of leadership in their various communities."

"What will happen if these pressures are not used? We believe that the choice will then be between the status quo and revolution. We find either of these solutions unacceptable. Therefore we are prepared to use such pressures."

"White South Africans should realise clearly that unless pressures of this kind are used, the only way to break Apartheid will be by revolution. The Liberal Party cannot be accused of not having tried ordinary Parliamentary weapons. It will continue to use them, but it believes that by themselves they are useless. White supremacy will never yield to mere verbal persuasion."

of world behaviour, mind, conscience and consciousness. It would not be more than two decades for that to come about and to give the rude shock of unprepared awakening to the White people of South Africa. It will be very unpleasant too when it will come. There is still time for them to see reason. But they are not likely to

New India Assurance Co. Ltd., India's Leading Company

We Transact:

Fire, Marine, Transit, Motor, Baggage, Burglary,
Householders & Houseowners (Comprehensive),
Personal, Accident etc.

Principal Controlling Officers in the Union of South Africa

Jalbhoy Rustomjee & Son

140 Queen Street, — Durban
Phone: Durban 25845, 28513, 29807

DO YOU KNOW

That NEW INDIA is by far India's largest Insurance Company?

That NEW INDIA operates in over forty-five countries?

That NEW INDIA has over 65 branches in India alone?

That NEW INDIA receives over £6,000,000 Premium EACH YEAR on Fire, Marine & Accident.

FOR SECURITY
AND SERVICE
INSURE WITH
NEW INDIA

ON January 30, 1940, an assassin's bullets brought to an end the life of Mahatma Gandhi, the man who had steered India to independence, and who had been virtually canonised in his own life-time. We take the opportunity to devote this and some of the following pages to Satyagraha and some of the things he was interested in.—Editor.

THE DISCOVERY OF SATYAGRAHA

SATYAGRAHA means holding fast to Truth which is existent. All thoughts, actions and speeches must be in accordance with it. It is very interesting how for the first time Gandhi came across the word *Satyagraha*, which is so meaningful in his philosophy. In 1906 he organised the Indians of South Africa and launched a non-violent movement against the unjust laws that were imposed by the Government on Indians. Gandhi had at first called the movement *passive resistance* but later on found that *passive resistance* was not fully non-violent. He felt the need for a proper word to designate the movement. His friend Gandhi suggested the word *Satyagraha* meaning "firmness in a good cause" and Gandhi modified it to *Satyagraha* meaning "holding fast to Truth".

Gandhi said that it was in the family life that he had first learnt the gospel of *Satyagraha*. "I learnt the lesson of non-violence in my family when I was young." When he was only fifteen years old, he contracted certain bad habits and his exemplar was his brother. His brother ran into debt of about twenty-five rupees. Gandhi had on his arm an armlet of solid gold. He slipped a bit out of it and the debt was cleared. This gift of stealing gold set heavily on young Gandhi and he wrote a letter confessing his guilt to his father. "I was trembling all over as I handed the confession to my father. He was then suffering from leprosy and was confined to bed. As he read it through, tears like pearl-drops trickled down his cheeks, wet-

The Meaning Of Satyagraha

SATYAGRAHA is soul-force or spiritual force. Its first requisite is a living faith in God. A non-believer cannot be a *satyagrahi*. "He who must have a living faith in non-violence. This is impossible without a living faith in God. A non-violent man can do nothing save by the power and grace of God. Without it he won't have the courage to do without anger, without fear and without retaliation." One person who does not believe in God, a Buddhist, a positivist, or a materialist become a *satyagrahi*? By God Gandhi does not always mean a Person or Being endowed with perfection. A moral Order, a Spiritual Order or Truth in any other form may be considered as the ultimate Reality or God. God to him is Truth. He used to say formerly, God is Truth but later on began to say Truth is God. Prof. Bose observed: "Whereas he used to say formerly that God is Truth, from a little before 1921, he began to say, Truth is God. The distinction, though subtle, is of very significance. With this changed creed, he could easily accommodate as fellow-workers those who looked on Humanity or any other object as their God, and for which they were prepared to sacrifice their all."

Satyagraha is non-co-operation with evil in any form. The evil is to be met not only by

evil but by good. *Satyagraha* is non-violent resistance. The principle of meeting evil by good is as old as civilisation itself. It is the Indian and the Chinese philosophers who first discovered in good the remedy for evil. The *Vedas* and the *Upanishads* declare that good conquers evil in the long run. *Vaishnavism* asks its followers to meet evil by good. We all know how Chaitanyadeva, an apostle of *Vaishnavism*, exclaimed when violently struck by a ruffian, "But I shall offer you my love."

The history of *Vaishnavism* is a chronicle of evil appearing on the path of good but melting away at its very touch. Lord Buddha faced sufferings and evils by a calm serenity of mind. Battered under the Bo-tree Gautama remained steadfast against Mera's showers of rocks and darts.

The Jains also believe in facing evil by good. According to Jainism, a person who has *anekant* always abstains from causing evil, suffering, pain and to others. He answers the various means of evil by good and love. Confucius, the great prophet of China, based his moral philosophy on true human relationships. All evils could be overcome if true relationships were established.

The relationships are only the embodiments of good. To Confucius, the good arising out of filial piety can lead to moral excellence.

Christianity comes very near the Eastern love when it asserts that generous love wins and overcomes the violent men. If we trace the history of Christianity, we find, it conquered the violence of the Roman World by love and goodness. The effectiveness of the Cross has been patient suffering and meeting evil by good. St. Augustine declares that the world order of force, and greed is opposed to that of evil-realisation but progress results when the latter conquers the former. The conquest is effected by suffering love. Christianity again was saved from the violence of Islam by the goodness of its followers. The Pope Leo the Great went out to meet the barbarians and his talk and love were sufficient to persuade them to go back. George Fox, the founder of the Quaker Community, was once attacked by a man with a naked sword to his head. Fox looked at him with goodness and love and said: "Alack for thee, poor creature, what wilt thou do with

thy cruel weapon? It is no more to me than a straw." The man sheathed his sword and felt consolation in being conquered. The mystics—Jacob Boehme, St. Francis of Assisi, Meier, Ramakrishna—have told us how evils stand in their path of *satyagraha* and how by means of love and benevolence, they were overcome.

In modern times, Tolstoy and Gandhi have recommended to us non-violence as an antidote against violence. Tolstoy realises the true significance of the Cross and taught mankind how to overcome evil by love. Gandhi realised in his life the voice of ahimsa. He says, evil is both inside and outside us. The internal evil is more pernicious than the external one. Fear, anger, lust, jealousy, greed and inclination are to be conquered by moral virtues. Vice loses its lustre when it is conquered by moral virtues, love and humanity.

The efficacy of love as an antidote of violent hatred cannot be underrated. If loving your enemy you create in him respect and admiration for you. You strive to conquer hatred by love and so you fight your enemy in joy and confidence. Hatred should not be fought by anger. Contrasting love with anger, Gregg says "Anger, as well as love, can be creative, for both are expressions or modes of energy. But love contains more energy than anger."

Love as a sentiment is more isolation and strains to itself more than anger. Love involves the very principles and essence of continuity of life itself. Love is more lasting. If considered as an instrument, it can be more efficiently and effectively wielded, has better aim, has a better fulcrum or point of vantage than anger.

Love takes a stronger and more lasting approval from the rest of mankind.

My Mission

My mission is to convert every Indian, whether he is a Hindu, Muslim, or any other, even Christians and finally the world, to non-violence for regulating mutual relations whether political, economic, social or religious.

—M. K. GANDHI.

GANDHI AND NATURE CURE

THE CURATIVE POWERS OF MUD

GANDHI was greatly influenced by writings on *Nature Cure*. He felt that *Nature Cure* was an effective yet inexpensive system of medicine for the people. Briefly what he meant by *Nature Cure* is: Disease is an attempt of the body to get rid of toxins. If the body is helped in the process of elimination by fasting, cleansing of the bowels, by enemas, baths and massage, the body can be restored to normal health. It was from *Return to Nature* (by Just) that Gandhi learnt of the curative powers of mud and below we give his views on the use of mud in effecting cures, as he has set them out in his *Key to Health*.

JUST lays great emphasis on the use of earth. For constipation, he advises cold mud poultice on the lower abdomen. The mud poultice should be 3" broad, 6" long and ½" thick. Just claims that mud can cure a man bitten by a poisonous snake. He would pack wet earth all around the body. I mention this for what it is worth. I would like to put down here what I have tested and proved for myself. It is my experience that mud poultice applied to the head, relieves headache in most cases. I have tried it in hundreds of cases. Headache may be due to several causes, but whatever the cause as a general rule, an application of mud poultice relieves it for the time being.

Mud poultices cure ordinary boils. I have applied mud to discharging abscesses as well. For these cases I prepare the poultice by packing the mud in a clean piece of cloth dipped in potassium permanganate lotion, and apply it to the abscess after washing it clean with permanganate lotion. In the majority of cases this treatment results in complete cure. I do not remember a single case in which it has failed me. Mud application immediately relieves the pain of a wasp sting. I have used it in many cases of sunburns, though with much less success. Scorpions have become a nuisance in Sevagram. We have tried all the known treatments for scorpions but none has proved infallible. I can say that the results of mud application are not inferior to those of any other form of treatment.

In high fever, an application of mud poultice on the head and abdomen is very useful. Although it does not always bring down the temperature, it does invariably soothe the patient and make him feel better, so that the patients themselves ask for these applications. I have used in several

cases of typhoid fever. The fever no doubt runs its own course but mud applications seem to relieve restlessness and abate the suffering. We have had about ten cases of typhoid fever in Sevagram with complete recovery in every case, so that the inmates of the Ashram are no longer afraid of typhoid fever. I have not used any drugs in the treatment of these cases. I have made use of other *Nature Cure* methods besides mud poultices, but about these in their own place.

In Sevagram we have made free use of hot mud poultices as a substitute for anti-phlogistics. A little oil and salt is added to the mud and it is heated sufficiently long to ensure sterilization.

I have not told the reader what kind of earth should be used for mud poultices. In the beginning I used to procure oven-baked clean red earth. It emits a delicate smell when it is mixed with water. But this kind of earth is not easy to obtain. In a city like Bombay it is a problem to get any kind of earth. It is safe to use soft alluvial clay, which is neither gritty nor sticky. One should never use earth taken from manured soil. Earth should be dried, powdered, and passed through a fine sieve. Is there any doubt as to its cleanliness, it should be well heated and then sterilised. Mud used as a poultice on a clean surface need not be thrown away after use. It can be used again and again after drying it on the sun or on fire and pounding and sifting it. I am not aware that mud poultices made out of the same earth again and again as described above, is any the less efficacious. I have myself used in this way and did not find it any the less efficacious for repeated use. Some friends who regularly use mud poultices, tell me that mud from Yamuna's banks is particularly good for this purpose.

GANDHI ON:

Non-Violence

I HAVE ventured to place before India the ancient law of self-sacrifice. For Satyagraha and its offshoots, non-cooperation and civil resistance, are nothing but new names for the law of suffering. The sages who discovered the law of non-violence in the midst of violence were greater persons than Newtons. They were themselves greater warriors than Wellington. Having themselves known the use of arms, they realised their uselessness, and taught a weary world that its salvation lay not through violence but through non-violence.

Non-violence in its dynamic condition means constant suffering. It does not mean weak submission to the will of the evil doer, but it means putting one's whole soul against the will of the tyrant. Working under the law of our being, it is possible for a single individual to defy the whole might of an unjust empire to save his honour, his religion, his soul, and lay the foundation for that empire's fall or its regeneration.

And so I am not pleading for India to practice non-violence because it is weak. I want her to practice non-violence being conscious of her strength and power. No training in arms is required for the realisation of her strength. We need to shed it, because we need to think that we are but a lump of flesh. I want India to realise that she has a soul that cannot perish and that can rise triumphant above every physical weakness and defy the physical combination of the whole world.—Gandhi in Young India, 11th August 1930.

Just writes that clean earth may be eaten in order to overcome constipation. Five to ten grams is the maximum dose. The rationale is said to be this. Earth is not digested. It acts as roughage and must pass out. The peristaltic thus stimulated pushes out the faecal matter as well. I have not tried it myself. Therefore those who wish to do so, should try it on their own responsibility. I am inclined to think that a trial or two is not likely to harm anyone.

Unto This Last
Changed
Gandhi's Life

DURING the days of my education I had read practically nothing outside textbooks, and after I launched into active life I had very little time for reading. I cannot, therefore, claim much book knowledge. However, I believe I have not lost much because of this enforced restraint. On the contrary, the limited reading may be said to have enabled me thoroughly to digest what I did read. Of these books, the one that brought about an instantaneous and practical transformation in my life was *Unto This Last*. I translated it later into Gujarati, retitling it *Sarvodaya* (the welfare of all).

I believe that I discovered some of my deepest convictions reflected in this great book of Ruskin, and that is why it so captured me and made me transform my life. A poet is one who can call forth the good latent in the human breast. Poets do not reference all alike, for every one is not evolved in an equal measure.

The teachings of *Unto This Last* I understood to be

1. That the good of the individual is contained in the good of all.

2. That a lawyer's word has the same value as the farmer's inasmuch as all have the same right of owning their livelihood from their work.

3. That a life of labour, i.e. the life of the tiller of the soil and the handicraftsman is the life worth living.

The first of these I knew. The second I had dimly realised. The third had never occurred to me. *Unto This Last* made it as clear as daylight for me that the second and the third were contained in the first. I arose with the dawn, ready to reduce these principles to practice.

HAWKERS AND TRADERS
Gandhi's wrist watches, 17/6 each
15 jewels 22/6, 17 jewels, waterproof, shockproof 32/6, 21 jewels, waterproof, shockproof, 37/6, 23 jewels, waterproof, shockproof, 41/6; Ladies' wrist watches 39/6, 25 jewels 45/6. A. I. Agencies, P.O. Box 1986, Cape Town.

No Catalogues

R. VITHAL
Bookkeeping, Writing up Sets of Books, Balance Sheets, Income Tax Returns.
Contact No. 12 Bechtel Avenue, 26 Market Street.
Cey. Dispensary & Medical Co. Johannesburg. Phone 22-1024

GANDHI, THE YOUNG BARRISTER COMES TO SOUTH AFRICA

Having completed his law studies in England, Gandhi returned to his native land and set up practice as a lawyer. Shortly afterwards he got the opportunity to go to South Africa. He has given an account of the circumstances in which he came to this country and his experiences here in his book "Satyagraha in South Africa," written from memory over thirty years after the events he describes had taken place.

I LEFT India for South Africa in April, 1893. I had no idea of the previous history of the Indian emigrants. I went there on a purely professional visit. A well-known firm of Farbander Memsons then carried on trade in Durban under the command style of Dada Abdulla, an equally well-known and rival firm traded at Pretoria under the designation of Tork Haj, Khannamed Unfortunately, an important law-suit was pending between the rivals. A partner of the firm of Dada Abdulla who was in Farbander thought that it would help their case if they engaged me and sent me to South Africa.

I had been just called to the bar and was quite a novice in the profession, but he had no fear of my misbehaving their case, as he did not want me to conduct the case in the court but only to instruct the able South African lawyers they had retained. I was fond of novel experiences. I loved to see fresh fields and pastures new. It was disgusting to have to give commission to those who brought me work.

The atmosphere of intrigues in Durban was choking to me. The engagement was only for one year. I did not see any objection to my accepting it. I had nothing to lose as Messrs Dada Abdulla expressed their willingness to pay my travelling expenses as well as the expenses that would be incurred in South Africa and a fee of one hundred and five pounds. This arrangement had been made through my elder brother, now deceased, who was an father to me. For me his will was a command. He liked the idea of my going to South Africa. So I reached Durban in May 1893.

Being a barrister-at-law, I was well dressed according to my lights and landed at Durban with a due sense of my importance. But I was soon disillusioned. The partner of Dada Abdulla who had engaged me had given me an account of what things were like in Natal. But what I saw there with my

own eyes absolutely belied his misleading picture.

My informant was, however, not to blame. He was a frank, simple man, ignorant of the real state of affairs. He had no idea of the hardships to which Indians were subjected in Natal. Conditions which implied grave insult had not appeared to him in that light. I observed on the very first day that the Europeans treated our most insulting treatment to Indians.

I will not describe my bitter experience in the courts within a fortnight of my arrival, the hardships I encountered on railway trains, the thrashings I received on the way and the difficulty in and the practical impossibility of securing accommodation in hotels.

But let it be said, that all these experiences sank in me. I had gone there only for a single case prompted by self-interest and curiosity. During the first year, therefore, I was merely the witness and the victim of these wrongs. I then awoke to a sense of my duty. I saw that from the standpoint of self-interest South Africa was no good to me. Not only did I not desire but I had a positive aversion to earning money in a country where I was insulted. I was on the horns of dilemma.

Two courses were open to me. I might either free myself from the contract with Messrs Dada Abdulla on the ground that circumstances had come to my knowledge which had not been disclosed to me before, and run back to India. Or I might bear all hardships and fulfil my engagement.

I was pushed out of the train by a police constable at Maritzburg, and the train having left, was sitting in the waiting room, shivering in the bitter cold. I did not know where my luggage was, nor did I dare to inquire of anybody, lest I might be insulted and assaulted once again. Sleep was out of the question. Doubt took possession of my mind. Late at night, I came to the conclusion that to run back

to India would be cowardly. I must accomplish what I had undertaken. I must reach Pretoria, without incurring insults and even assaults. Pretoria was my goal.

The case was being fought out there. I made up my mind to take some steps, if that was possible, side by side with my work. This resolution somewhat pacified and strengthened me but I did not get any sleep.

Next morning I went to the firm of Dada Abdulla and to the General Manager of the Railway. Replies were received from both Dada Abdulla and his partner Sheth Abdulla Haji Adam Jhaveri who was then in Natal took strong measures. They went to their Indian agents in various places to look after me. They likewise saw the General Manager.

The Indian leaders of Maritzburg came to see me in response to the telegram received by the local agent. They tried to comfort me and told me that all of them had had the same bitter experiences as myself, but they did not mind such things, being habituated to them. Trade and sensitiveness could ill go together. They had therefore made it a principle to pocket insults as they might pocket cash. They told me how Indians could not enter the railway station by the main gate and how difficult it was for them to purchase tickets.

I left for Pretoria the same night. The almighty Searcher of all hearts put my determination to a full test. I suffered further insults and received more beatings on my way to Pretoria. But all this only confirmed me in my determination.

I left for Pretoria the same night. The almighty Searcher of all hearts put my determination to a full test. I suffered further insults and received more beatings on my way to Pretoria. But all this only confirmed me in my determination.

Books of all sorts, Indian, Ancient, Historical

JUST ARRIVED

Caravan	2/-
Indian Annual	7/6
Illustrated Weekly	2/-
How the Great Religions Began	2/6
Gandhi: His Life and Message for the World	2/6
The Religions of Man	5/6
Indians of America	3/6
The History of the World in 240 pages	3/6
Live without Fear	3/6
The Way to Popularity and Personal Power	2/9
The Negro in American Culture	5/6
God's Wonderful World: a Song Book	5/6
Mahomedanism	5/6
Good Stories, Riddles and Jokes	4/9
Toasts and Speeches	4/9
Everybody's Letter Writer	4/9
How to Win Friends and Influence People	3/6

Obtainable from:

D. ROOPANAND BROS.

PUBLISHERS AND BOOKSELLERS

Phone 20707. (Est. 1932) P.O. Box 2524.
25 VICTORIA STREET, DURBAN.

fifty years ago...

... January 1910

NO REST FOR INDIANS: HEAVY TOLL OF CONSUMPTION; HINDU YOUNG MEN'S MEETING; JOSEPH ROYEPPEN ARRESTED: DECISION WELCOMED

THE Indian Opinion January 22, 1910, commenting on the £3 tax, wrote: "The Natal Parliament is, in some measure, rectifying the error of its previous decisions. It has partially restored the right of appeal in respect of old trading licences, now it has brought forward a bill exempting the wives of indentured Indians from the annual tax of £3. We congratulate the Natal Government upon their boldness in having introduced the bill granting this relief. We must, however, confess that the tardiness of this simple act of justice robe at of all the good it might otherwise have possessed. And after all, what is this measure? The tax should never have been imposed and it is none the less a burden for the males. There can be no rest for the Indians in Natal so long as the £3 tax is retained for any portion of the indentured class and so long as the right of appeal in respect of trade licences is not wholly restored."

FROM the Indian Opinion, Saturday, January 22, 1910. In the report of the Medical Officer of Health for the year ended July 31st, we find that the population of Durban in February 1909, was:—Europeans 27,337, Coloureds and Half Castes 1,960, Natives 13,909, Indians 15,037, Total 69,244. The Coloureds and Half Castes population are, for public health purposes, treated as part of the European population. The number of deaths among the Asiatics was 316. Amongst the causes of death among the Indians Philisels claimed 51; and Pneumonia 27. Commenting on these Dr. Marston said "From the above table the large number of deaths occurring amongst the Indians from diseases of the lungs will be noticed, amounting as it does to over 30 per cent of the total deaths. Consumption of the lungs is the disease which stands at the top, this year as well as in previous years. Diseases of the Respiratory Organs are chiefly predisposed by the want of ventilation, and in my opinion overruling which exists in many Indian houses and quarters."

FROM the Indian Opinion, Saturday, January 22, 1910. "The Fourth Annual General Meeting of the Durban Hindu Young Men's Society took place on Thursday, 23rd inst. Mr. Gopauljee M. Doss, in the absence of the President, was voted to the chair, and there was a good number of members present. The Secretary, Mr. T. M. Naicker, read the report, and the officers for the year were elected."

THE Indian Opinion, Saturday January 29, 1910 in its *Transvaal Notes* reports:

Mr. Joseph Royceppen was arrested on Friday last with some difficulty. Some of the constables would not arrest him. But when one of them saw him selling some fruit, he could no longer restrain himself and to his joy, Mr. Royceppen was marched to the Police Station. He was tried on Saturday. The Magistrate, Mr. Schuurman, expressed regret that he had to pass an order of deportation against an Indian occupying Mr. Royceppen's status. Mr. Royceppen answered that he did not mind the order. He was there to suffer for his principle."

THE same issue of the Indian Opinion writes editorially:

Our Johannesburg correspondent reports that Mr. Royceppen has decided not to make use of his profession for the purpose of earning his livelihood but to use his learning entirely for the service of his country. He does not, therefore, propose to seek admission as any of the Courts of South Africa. We congratulate Mr. Royceppen on his decision. This momentous step is fraught with many desirable consequences. The legal profession in South Africa is almost overcrowded. There is certainly not much room for many Indian lawyers. And we very much question whether the best of them have been of real advantage to the community. The winning of a few civil or criminal cases cannot raise the moral tone of the community. Indeed the presence of lawyers in any community means increase of litigation and the presence of doctors means increase in diseases..."

KENYA MOVES TO SELF-GOVERNMENT

(Continued from front page)

now the Government had found that the people had risen to a stage that they could handle the Government in the people of the country. In the circumstances, naturally majority would demand majority and minority would have to surrender a lot of advantages they had been enjoying.

Dr. Harman said Africans were not content in their demands and he did not blame them because they were affected by events in the neighbouring territories where things were going in the interests of Africans.

Immigrant Races

The speaker then stressed the contribution made by the immigrant races to the development of the country and regretted that Africans were not giving consideration to the fact that members of immigrant communities were Kenyans and it was their help and contribution that had enabled and still enables Kenya to go forward.

Dr. Harman continued: When the British Government is trying to hand over the Government of the country to the

people of the country, we Asians have right to demand that we must be considered as people of the country and given our reasonable share.

He then went on to deal at length on many aspects of the 'Sesional Paper on Highlands and described as "baseless" African fears that Asians will buy out large areas.

Dr. Harman concluded his review of the political situation in these words: The present position is that we Asians are asking for more share in the government of the country without trying to go against the demands of Africans; we certainly do not want to lose what we have gained."

WANTED GUJARATI VERNACULAR TEACHER

To commence duty immediately.

Write, giving full particulars, Experience, Qualifications, etc.

To: SECRETARIES,
Gujarati Vedic Society,
P.O. Box 683,
Pietramonteburg.

Latest Shipment

All kinds of incense, sticks: Three Roses, Gateway of India, Asokadhurbar, Soogandhi Rani, Chamili, Lata Mangashkar, Yasanti, etc.. Write for our pricelist. (We only keep Indian manufactured incense sticks.)

Green ginger 10d per lb.	We pack our goods well before sailing.
Green tumeric 1/3 per lb.	
Amber-Haldi 1/3 per lb.	
Garlics with big stems 1/3 per lb.	We sell by C.O.D.

We import the following articles, directly: Scented Betel Nuts, Fawa, Mamra, Roasted, Gram, and Many Household Goods.

Our stuff is good and obtainable at low prices.

Write for our price lists

K. HARIBHAI & SONS.
(PTY.) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants,
51 Victoria Street.—P.O. Box 2156—Durban.
Telegraphic Add.: "BHAI SONS"

પૂ. ગાંધીજી

મહાત્માજીના અવસાન પછી ૧૪મી જાન્યુઆરી રાત્રે એક ખાનામાંથી થોડા કામચલાઉ કામો થયા. એમાં મહાત્માજીના હાથે લખેલાં જોડાંને લેવાના કુખ્ય કુખ્ય બનાવોની નોંધ લેવાની વાત, ટાણે કરવા પપ હાથે એક કોઈને બધે અચ્ચાર લીટીમાં લખી હતી. મહાત્માજીના અવસાન પછી મારે એ કાપડી આપુ રાખવાની હતી.

મહાત્માજી એકાએક ચાલ્યા. મારા પછી આખી રાત આખા મીઠી ન સૂઈ. પાછલાં વરસોના અનેક બનાવો આજે વિચાર આવતા હતા. પછે માપુનો આટલો હતો તેઓ. પછુ આખી રાત ઉઠી ન સૂયા. ૧૬મી તારીખે જાડાઈની યાત્રાના સમયે તેમણે મને કહ્યું, “મહાત્માજીને જેટલો મોજે જવાની હશે તેટલો જવાની મે. જાઓ તારે નિશ્ચિત કાપડી રાખવાની છે. યાદ રાખજે કે એક વિવેક આ કાપડી રાખવાની છે.” એ નિશ્ચિત કાપડી રાખવાની કેવિધ થઈ હતી. કે જે જમતી તે માપુ વાગી જતા, જુધારવા જેવું કાંઈ તે જુધારતા. ઘણી વાર અને જાપુનો આટલો બધો વખત મેવાનું ખૂંચવું હતું. પછુ તેમની જાડાઈનો અને તેમના પ્રેમનો ધાર ન

હતો અને કહેતા, “આટલી બધી મહેનત લખને કે તને શીખવું છું એમાં બીજું કાંઈ કારણ નથી. હું પુરેપુરી કેળવણી અને અરે તેમજ આરોગ્ય નો મોજે હજારો કરી છો એવી અને જોઈ છે.”

માપુ જેવા મહાન આત્મા મારા, જેની વચ્ચે અધિકત પર આટલો બધો પ્રેમ રાખે અને મહેનત છે એ તેમની જેટલી મોટી ઉદારતા હતી એ વાત કે તેમના જીવન દરમિયાન સમજ ન હતી. તે મારા હતા જે તેમને પિતા દુવધ માન્યા, તેમની પાસે કીંમતો, તેમની સેવા કરવાનો પ્રયત્ન કર્યો, તેમની કાંઈ નકામી લીધો પછુ કરી. તેમનો નાકે વખત લીધો, તેમને તમામ કુખ્ય આપુ માપુ એક વિવેક નહોતો હોય એવો અવાજ કર્યો અને કરી ન જાઓ. પછુ માપુ જાણતા હતા કે પોરે હમેશને માટે રહેવાના નથી.

પછીવાર માપુ કહેતા કે જનતામાં રહીને કામ કરવું હોય તો દરબારનું આગાપણું, કરમાળપણું અને વધારે પાતી રવ.ભિમાનની લાગણી દૂર કરવું પડે અને વિશ્વત્રાસ ધણું ભેદજો. માપુની કમળાનો આદર્શ સત્યાગ્રહી કે હોય એ વિવેક પછુ થયો રાચક છે. માપુની કમળા પ્રમાણે કમળા પૂર્ણ પ્રવેશ થોડો ભેદજો તે કમળા નિરવરજ, સાચ જરાપણુ, અદિસા જરાપણુ, સતત અમત, સુખી, અપ-રિમકી, આત્મ ત્યાગી, સાહસિક લોભ થી અને લવાના મે.કથી કુકા, નમ, કમળો કુખ્ય સેવક ભનીને રહેનારો કેવો ભેદજો. એવા સત્યાગ્રહીને સત્તા શીખવી નથી પડતી, સત્તા આજ એક તેને શીખતી આવે છે.

(અનુકંપાન માટે જુઓ પાનું ૩૩)

એશીયન પ્રજા અને તેમનું ભાવિ

ધી ન્યાસાલેન્ડ એશીયન કન્વેન્શન; મધ્ય આફ્રિકાના ફેડરેશનની વિરુદ્ધ ન્યાસાલેન્ડની આફ્રિકન પ્રજા ભેરભેરથી ને પોરાર કરી છે, તેને પોતાનો ટોળા આપે છે અને નીચે જીવનની મામળી લોભ પારો કરે છે.

“મોન્કટન કમીશન” આ દેશમાં ફેડરેશન માળતરી તપાસ કરવા આવી રહ્યું છે તે માળતરી કો આશીયન માપુજીને અવર કરી. “મોન્કટન કમીશન” માટે અહીંયા મારે જોડાયે.ક મતી રહ્યો છે, અને આફ્રિકન પ્રજાને તેનો એક સાથે પુરો બહિષ્કાર અમલ કર્યો છે, તેની પછુ કોને જાણ થઈ હતી. કમીશનની રચના તેના ઉદ્દેશ પાસનની અપાયેલી કરતો તેમ તેવા કરવા નિર્ણયો ભેદને અહીંયા આફ્રિકન પ્રજાને કમીશન પ્રત્યેનો વિશ્વાસ ઘુમણી દાખો છે.

આ દેશમાં વસતા એશીયન પ્રજા

હરિનો હંસલો

જાણે કે કુચો ને. કાણે લીધિયો. કાંઈકો કાણે કાંઈકો મા

જાણે કે અપરાધી માનવ જાતને નેને સુઝી અવળી મત આ. હિરે રંગાયો. હરિનો હંસલો!

પાપ રે હાળને હંસલો પેલિયો, ધોજો મે.મા અરણીને જંક,

કરણ — આજ રે એવો આપડી, રામની રદજા છે એને હંક.

હિરે રંગાયો હરિનો હંસલો!

ધિમાજે સરવર શીજા સે'શતા, લોતો રે રહેવાસી આ લો હંસ;

માપી રે અરેસો જમને આપડો, ભગળી ભગળો ના અપણુ રંક!

હિરે રંગાયો હરિનો હંસલો!

સાકાં યોજો રે અંતરેઆપડાં, રમો રે સરવર રાંડ સાંધ

અધરોતો અતિથિ આવે હસમે, આપણી વચાવે પુરે વાસ.

હિરે રંગાયો હરિનો હંસલો!
—વ્યાસપ્રકૃત હવે ‘પરિકા’માંથી.

★
“માપુ કેવું પછુ રીને ટાળી ચકાવી નથી. તે તો આપણો સાથી છે—મિત્ર છે. જો મરનાર બહાદુરી મુરંક મરે, તો તેમજ કાંઈ એવું નહિ કહેવાય.”
આંધી કામરી.

કાલ પુત્રા ઉપર રૂ. ૧૦ ફરિયાદો પુલ
ગીકતીથી પંચ માપુ દૂર ખસપુત્રા ની ઉપર આવેલા પાક આલે બારતના વડા પ્રધાન ડી નરેન્દ્રે ૧૬ કરેલ રૂપિયાના ફરિયાદો અને રસના પુલનો પાંચે નાખ્યો હતો. ફરિયાદો હારા બાંધવામાં આવતા થોડા પુલોમાંનો આ ભેદ મોટો પુલ છે.
જી નરેન્દ્રે આ બધાને મહાન એતિકાસિક વર્ણવેલો હતો. આ પુલ પુરા થઈ એકમે આજમાના ઉપર અને દક્ષિણ વિભાગને અને કમળા બારત સાથે તે મહાન ભેડાણ સાથે આ પુલ બધાઈ રહેલો એટલે માફન અવ હા ર હુધરે અને તેની સાથે આર્થિક અમત પ્રાપ્ત કરી ચકાઈ.

આવા કરોડોના કમળામાં આપણે કોણનું નાણાંનિર બનવું ભેદજો નહિ. આવા કંભોજોને લક્ષમાં રાખીને અને અવિચ્છેનો પુરો વિચાર કરી નાહ “એશીયન કન્વેન્શન” આસ નિરાકરણ કમી છે કે તે મનકર કમીશનની કાંઈ પછુ કારવાજમાં ભાગ લેરી નહિ.
એશીયન પ્રજાને આસ અવાજમાં રાખવાનું છે કે અહીંયાની વસ્તીની વિરુદ્ધ કાંઈ પછુ સંરખા કમી કરવામાં આવે તે કાંઈ વિવેક સાંજ થઈ નહિ. પ્રજાસત્તાક શાંત્યોમાં જેમ પ્રજાની કુખ્ય પ્રમાણે રાજ્ય માટે છે તેમજ અહીં પછુ વસ્તીની નવું-મતિને માન આપી જાળવની અવરજા થાય તે કુદરતી છે.
આ કંભોજોમાં એશીયન પ્રજાને બારપુરક સલાહ આપવામાં આવે છે કે આવી સંરખાએ સાથે આપણા કિત અને સમાધતી આતર કોપપણુ જાતને સુખ્ય રાખવાનો નથી.

હવેન પ્રસંગો માટે

અમને મળો.

સુરતી જમણના અને સ્પેશીયલ ડીઝેલ

શ્રી કૃષ્ણાનની અંગત રેન્જેન નીચે કુનીયનના અને રેડીયોના ડીઝેલ
પણ કાચના તમારે પ્રકારે આવી રહેલો હોવાનો અમે કન્ટ્રીકલ કલેક્શન

કેપીટલ-સ બાલ્કની હોટેલ

(ધી કોર્નર મીઠાઈ હાઉસ)

એ અને વિક્ટોરીયા સ્ટ્રીટના મુખ્યપર - હરબન.
ફોન નંબર ૨૩૪૧૪ રજીસ્ટ્રેશન: KAPITAN.

તાજું ઉમદા ફ્રુટ

આફ, લેસન બબર કાચ, નારીયેળ નં. ૧ રી. ૧-૦,
બેંગ (નં. ૧૦૦) રી. ૬૦-૦.

કુકાન દાર માટે બાંધવાના નુસરેપર બબર કાચ,
પાપક નંબર ૧ રી. ૧૦, નંબર ૨ રી. ૮ ૧૦૦.

કુચી અને ચેમ્પી પાન બબર કાચ, પોસ્ટેલ કલેક્શન. માસીક મોડ
શ્રી ૧૦-૧ કાચી અને રહેલો બારીક શ્રી ૧૦-૧ કાચ
રેડીયો, ન્યારીયે-૮ અને વિક્ટોરીયા કોર્નરના મોરારી કપર પ્રદ
આન આપી કોઈ પણ વસ્તુ જરૂરી કાચી મોડકા

All prices subject to Market fluctuations.

A. KADER & Co., (PTY) LTD.

WHOLESALE FRUIT MERCHANTS
P. O. Box 251. DURBAN.

ધીરુભાઈ પી. નાયક

સુકોષીય, મુકામી, વીમાનાં અને જનરલ બેસન

હીરુભાઈ ભાઈ કુનીયનના કોઈ પણ કાચની હવાઈ રિવર્સ બબર કુનીયન
માટે મુકામી કાચા થી કાચા બમારી માવરે મુકામ કરો

૧ રી. કાચ, ચીરી, હુમલ, બાબરમાલ, પીરબાલ, વિરેલા નીમા ભાઈ
કાચાની આપીએ બીએ

કન્ટ્રીકલ, જરૂરનક રીસ, હિસાબના મોડકા બમાવવા રેન્જી કોઈવર-સ
કાંઈકે ૩ મેકાવના કાચો-સો પાસપોર્ટ તેમજ કોઈવરનને ભાઈ
બાબરમાલ કોઈ પણ મી કાચા વિના ભાઈ માલ સલાહ આપીએ બીએ

રેડનક મુકામના કાચો કોસોમીસન બાઈ કોસોમીસ અને મોડકાવના
કન્ટ્રીકલ ૧૫ની મીમોરના પ્રતિનિધિ

Phone: 33-9032. 26 Barkly Arcade,

Cor. 38, Market & Diagonal St., J'BURG.

ફરનીચર! ફરનીચર!! ફરનીચર!!!

લેક્ટર મુક, કાપનીગ્રામ મુક, મોડકાવ, કોઈવર બેસન,
કાઈવર મોડ કોઈવર ટેક, મુક ટેક, ટેક, તાલ કોઈવર
કાચે ખરીદી રાકો. અને જમારી કાચા લેવા મુકોસ નહિ.

—બાકેસ, ટેબલ અને કીચન હરેસર—

૭ હમારી રેન્જેન નીચે કલેક્શન પાક ૭ ટેબો રીસ કલેક્શન કલે-
ચાર રહે ૭ પાક રેન્જી કાચોના પ્રકાર કોઈવર જમાવો અને લેવા
બાકેસ મમારો

L. MISTRY

51 BREE STREET, BURGERSDORP, J'BURG.
PHONE 33-4691. BOX 2626.

શુભ પ્રસંગો માટે બેટ!

શ્રીઓ અને પુરુષો માટે

ઘડીયાળ!

૧૭, ૨૧ અને ૨૫ જમણનાં
ઓટોમેટિક ટેલેન્ડર.

- રોમર
- રાહરી
- લેકે
- રચર

વિગેરે હરેક બાતનાં મહિયાળ.

ઉપરાંત પુરુષોનાં શર્ટ મુક, પાચળમા વિ.
તેમજ બાળકોનાં કપડાં.

હોલસેલ ભાવે મળશે

બાકેસ ૫૬૮૮, ફોન: ૮૩૫-૨૬૦૧.

વલ્લભભાઈ બી. પટેલની કું.

૪૮, મારકેટ સ્ટ્રીટ, લોકાનીસબર્ગ.

બી-આઈ

મુ'બાઈ કરાંચી અને ધર્મ
આફીકાના બંદરો વચ્ચે
મુસાફરી કરે છે.

સ્કીમર કંપાલા ડીમી જાન્યુઆરી આવશે

અને પછી ફેબ્રુવારી ૧૯૬૦ના ઉપરશે.

મુ'બાઈ અલગ કરાચીનું બાકું.

કર્મ કલાક	બેટ	બેસન	વચર	પા. ૬૦-૦-૦
લેક્ટર કલાક	૨૧	"	"	પા. ૧૦-૧૫-૦
કર્મ કલાક	"	"	"	પા. ૩૫-૧૦-૦

ઓર્ડિનરી

સ્પેશીયલ

નોન-વેલ્ટેરીયન	પા. ૫-૫-૦	નોન-વેલ્ટેરીયન	પા. ૧૦-૧૦-૦
વેલ્ટેરીયન	પા. ૪-૧૦-૦	વેલ્ટેરીયન	પા. ૧૦-૧૦-૦

વધુ માહિતી માટે મળો મા કબો:

રોબ હિમેઝ એન્ડ સન્સ
(પીટી, લીમોટક).

૩૯૦ પાકન સ્ટ્રીટ, —હરબન.

રજીસ્ટ્રેશન: ૨૦૪૩૨ — રજીસ્ટ્રેશન કોડ "કાચના"

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1903.

Former Editors: Mahatma Gandhi—1918-1955.

No. 5—Vol. LVIII.

Friday, 5th February, 1960

REGISTERED AT THE G.P.O. AS A NEWSPAPER
Price: FOUR PENCE

THEY LIE IN A COMMON GRAVE— WHITE AND BLACK

THE six European and 429 African miners lie in a common grave, 522 ft below the surface, perhaps never to be found and brought to the surface for reburial." Thus, in the words of a European correspondent, closed the tragedy of the Coalbrook disaster. And the words are significant for White South Africa: Death levels all—White and Black. Perhaps out of the tragedy White South Africa can learn a lesson.

FILM IN 10 LANGUAGES IN MEMORY OF BAPUJI

A COLOUR film in ten languages is being made in memory of Bapuji, the Father of the Nation and will, it is expected, be released shortly by Producer Chimanlal Trivedi. It is entitled *Ram Lila* and has been inspired by the *Ramcharitmanas* of Sant Tulsidas. The formal invocation of blessings before work was begun on the film was done with the chanting of hymns from the Vedas.

Notes: The *Ramcharitmanas* is the *Ramayana* in Hindi which is so dear to the hearts of millions and millions of Hindus across the face of India. The original epic was written in Sanskrit by Valmiki and is known as the *Valmiki Ramayana*.

In the sixteenth century the Hindi poet and religious devotee Tulsidas produced a Hindi version of the *Ramayana* but did not follow strictly Valmiki's work. There are great differences between the two. Valmiki's epic ends with the return of Rama and Sita to Ayodhya and the hero is cast as no more than a warrior chief. The *Ramcharitmanas* goes much further and the hero is Vishnu incarnate.

OIL EXPLORATION IN INDIA

NEW DELHI—About two thousand million rupees is expected to be allotted for oil exploration under the Third Five Year Plan against a provision of three hundred million rupees under the Second Plan.

NO HIGH SCHOOL FOR 1,000 CHILDREN

ALTHOUGH two new high schools were built last year in Durban for Indian children—the result of community effort—it is believed that about a thousand children failed to get admission into the high schools during the week. "At the time of going to press no official statement had been made but people closely associated with the education of Indian children feel that a thousand children in Durban unsuccessfully sought to get admission into the high schools.

The Natal Education Department, the same people feel, ought to have the exact figures since under the present system of admission every child writing the Standard Six Examination in Durban is asked to indicate the school of his choice should he pass. From this the N.E.D. compiles a merit list of pupils who have passed—names of all children who qualify to go to secondary schools appears on this list but not all can be admitted. The difference represents the number of children without secondary schooling facilities.

HIGH SCHOOL AT PHOENIX

AT a recent meeting the Trustees of the Phoenix Settlement took a decision to build a high school on the Settlement. The Trustees feel that such a step is greatly necessary and are now planning to raise funds for the project. It is most likely that a hostel will be attached to the school for the convenience of students who come from great distances.

AFTER A 100 YEARS OF LIFE AND LABOUR IN NATAL

HONORARY PH.D FOR S.A. INDIAN

ONE of the three prominent South Africans on whom the University of Natal will confer an honorary degree in recognition of valuable contribution to South African life is a Natal-born Indian, Mr. A. A. Lazarus, president of the Natal Indian Teachers' Society and principal of Santa College.

Mr. Lazarus was recommended for the degree of doctor of philosophy because of his outstanding contribution to Indian education and his distinguished academic achievements.

Other factors which governed

the decision to confer the honorary degree on an Indian were that 1960 is the centenary of the coming of the Indians to this country and that some distinguished university administrators from India would be present on the occasion.

Mr. Lazarus comes of a well-known family. His father was an associate of Mahatma Gandhi in the days of the "Natal Strike" of 1913-14. The elder Mr. Lazarus still lives in Durban. Two of his other children are also teachers—Mr. A. N. Lazarus being principal of the Umziato

Indian High School while Miss Gertrude Lazarus is teaching in Pietermaritzburg.

Mr. A. D. Lazarus is 57 years old and was born in Dannhauser. He gained his B.A. Degree at Fort Hare in 1930 and became the first Indian graduate teacher. A year later he joined the staff at Santa College and was senior master in classics and English to matriculation students for 19 years.

In 1937 he became the first Indian to be awarded a Carnegie Fellowship in race relations and

(Continued on page 37)

Indian Opinion

FRIDAY, 5TH FEBRUARY, 1960

The Centenary

 N month of the memorable year, 1960, has passed by and nothing seems to have been done in the matter of the commemoration of the centenary of the coming of the Indians to this country. There has been an excess of words on whether the centenary of the arrival of the first Indian labourers should be celebrated or commemorated and opinion finally resolved itself into a decision to commemorate rather than celebrate. Now follows a state of moribundity and work remains at the stage of a revolution. A Trust has been announced but nothing more has been heard. If November should pass us by without any achievement it will not be surprising for a great deal of work is required if something tangible and enduring is to be done to mark the occasion.

There has been talk of books being produced on the occasion. Some people, it is understood are engaged on some type of "who's who" publication while the Centenary Committee is committed to the production, with the co-operation of the Natal Indian Teachers' Society of one work with historical bearings and one of an educational nature. Of these two nothing much has been heard in recent months.

Writing is by no means an easy task and if the Centenary Committee and the Natal Indian Teachers' Society believe that writing, especially that of history, can be ordered as one orders a meal in a restaurant they are vastly mistaken. The Indian in this country has, as yet, not developed any kind of literature. There are no writers either factual or imaginative. The English language in the hands of most is stilted and artificial. This is a remarkable phenomenon in view of the fact that Indians who can speak the language most competently are legion. Yet when it comes to writing, they are, to mix the metaphor, tongue tied.

The community will welcome a considered statement from the Centenary Committee and the Natal Indian Teachers' Society on their historical projects as time is running short.

High School At Phoenix

 ALL decision of the Trustees of the Phoenix Settlement to embark on a project to build a high school on the settlement is to be welcomed. There is an excellent primary school in the settlement doing excellent work among a community that is saddled with poverty. There cannot be enough schools for the Indian community and a high school at Phoenix has many interesting possibilities. Should the Trustees plan a boarding school it will be yet another milestone in the progress recorded by the Indian people of this country. A high school at Phoenix deserves the support of all those who revere the memory of Napaji and are interested in the educational welfare of the Indian community as a whole.

* The Ethics Of Passive Resistance *

(PRIZE WINNING ESSAY—1908)

(THIRD INSTALMENT)

By M. S. MAURICE

EDITOR'S NOTE: In January 1908 when the Indians in the Transvaal were employing "passive resistance" against the law which required every Indian in the Colony to register and carry a permit authorising him to reside in the Transvaal the *Indian Opinion* organised an essay on "The Ethics of Passive Resistance." It must be remembered that the deliberate defiance of unacceptable laws was being used for the first time as a political weapon under the direction of Gandhi. Four essays were received and judged by Rev. J. J. Doherty, Minister of the Central Baptist Church. The first prize was awarded to M. S. Maurice, "Box Spear," Melrose Road, Claremont, Cape Town. "Mr Maurice," said the notice announcing the award "is an Indian gentleman." We reproduce below the third instalment of the essay. The second instalment appeared in our last week's issue.

PASSIVE RESISTANCE is indeed an extreme course with no honour man; he is generally driven to that course by the stress of physical power, and hence his action is not commendable on moral grounds. If passive resistance on the part of a minority in a state becomes an imperative necessity, then the majority cannot continue strong for long, it is bound to weaken and become effete as to its action in the matter of enforcing its power or its authority against that minority. And passive resistance of subverts, who are not even legal units of a lawful or legally-constituted Government, has all the more reason for its action, in a given case, since such a Government cannot justly impose burdens or restrict those on units which had no voice in its creation. Such imposition of burdens on one particular section of a community would be tyrannical, and most ultimately tend to endanger the political fabric of that community. The very reason of the Government would, in these circumstances, become open to question.

There is no much force in what Thoreau has written on the ethics of passive resistance that I wish no apology for introducing here some of the relevant passages bearing on the subject of civil disobedience. "Unjust laws exist; shall we be content to obey them, or shall we endeavour to amend them, and obey them until we have succeeded, or shall we transgress them at once? Men generally under such a government as this, (United States) think that they ought to wait until they have persuaded the majority to alter them. They think that if they should transgress, the remedy would be worse than the evil. But it is the fault of the government itself

that the remedy is worse than the evil. It makes it worse. Why is it not more apt to anticipate and provide for reform? Why does it not cherish its wise minority? Why does it cry and remit before it is hurt? Why does it not encourage its citizens to be on the alert to point out its faults, and do better than it would have them?"

"Action from principle, the perception and performance of right, changes things and relations; it is essentially revolutionary, and does not consist wholly with anything which was. It not only divides states and churches, it divides families; it divides the individual, separating the disbeliever in him from the dreamer."

Speaking of the inconsistent side of the aggregate intelligence placed in authority and power, he says, "After all, the practical reason why, when the power is once in the hands of the people, a majority are perverted, and for a long period continue, to rule, is not because they are most likely to be in the right, nor because this seems fairest to the minority, but because they are physically the strongest. But a Government in which the majority rule, in all cases cannot be based on justice, even as far as men understand it."

Again "I think that it is enough if they have God on their side without waiting for that order. Moreover, any man more right than his neighbour constitutes a majority of one already. Under a government which imprisons any unjustly the true place for a just man is also prison."

Modern conditions have altered the whole face of State administration. The voting system under

(Continued on page 42)

HIGH SCHOOL SHORTAGE REMEDY

More Room Being Provided?

AS we go to Press we understand that the Natal Education Department is making special arrangements to house as many as possible of those students who failed to get admission into the high schools on Tuesday.

There has been a great deal of unfavourable comment about the manner in which children were admitted into the high schools. Some children enjoyed the good fortune of benefiting both from the merit list and from belonging to the correct section of the community in the case of the two-sided high schools.

Indians generally have been upset by this new feature in Indian life but it seems that nothing can be done about it and the only reaction will be greater fragmentation of the community on religious and linguistic lines.

With regard to the extra accommodation being provided, the Indian Opinion believes that the N.E.D. is trying to find room for as many as possible in the government high schools. All available space will be harnessed and maximum use will be made of every square foot.

Those children who were not able to get admission on Tuesday have, it is understood, been told to present themselves at certain government schools this Friday morning (February 5).

Honorary Ph.D For S.A. Indian

(Continued from front page) education.

He returned from Yale University in 1938 with an M.A. and continued on the staff at Storer College until 1949, when he was appointed principal of the Greyville Government Primary School.

In 1951 he received the Queen's Coronation Medal.

Mr. Lazarus is an executive member of the Institute of Race Relations, being vice chairman of the Natal coastal region branch.

Travels

He has served the Natal Indian Teachers' Society for nearly 30 years and has been its president for the past 10 years.

Mr. Lazarus, who has travelled extensively in North America, Britain, Europe, Africa and India, was instrumental in starting the Natal Indian Schools' Building Trust.

N.E.D. TAKES HISTORIC STEP

"HISTORIC" is about the only adjective that can be used to describe the decision of the Natal Education Department to appoint Indian women as the staff of the Durban Indian Girl's High School.

When the new school year began on Monday two Indian women, Miss R. Baboolal and Miss M. Naidoo reported for duty at the Indian Girl's High, hitherto the preserve of European women.

Some years ago, when Indian women first qualified for secondary work, they were drafted to Clairwood High, a co-educational institution with an Indian staff. There was a request that Indian women should be appointed at the Girl's High but none were and there was a suspicion that some of the European staff were not particularly comfortable at the prospect of sharing the staff-room with Indian colleagues and so the years rolled by without Indian women going to the Girl's High.

EXPECTED ON APRIL 1ST
NEW STATE
OF BOMBAY

BOMBAY—Mr. S. K. Paul, Union Minister for Food and Agriculture, said that the new State of Bombay which was expected to come into existence on April 1, 1960, would maintain its cosmopolitan character.

He said that Prime Minister Nehru who loved this city was greatly interested in its development. He expressed the hope that the Government of the new State would do its best to maintain the cosmopolitan character of this city. He also hoped that the new State would be named as the "State of Bombay."

R. VITHAL

Bookkeeping, Writing up Sets of Books, Balance Sheets, Income Tax Returns.
Contact No. 12 Back's Arcade
36 Market Street
Cor. Diagonal & Market St.
Johannesburg Phone 33-1654

'ECONOMIC CONTENT TO INDEPENDENCE

INDIA MAKES RAPID INDUSTRIAL STRIDES

(By A Special Correspondent)

AS part of its plan to bring to the notice of East Africa the rapid industrial strides which it has made, India recently organised an "India Makes Its Exhibition" at Kampala, Dar-es-Salaam and Mombasa. The highlights at these exhibitions were India's cotton, silk, rayon, woollen textiles, light engineering products such as fans, sewing machines, diesel pumps and engines, cutting and machine tools, plastic ware, surgical instruments, steel furniture and scientific instruments.

WELCOMING the guests to the Kampala exhibition, the Indian Commissioner, Mr. J. Bahadur Singh, said: Over the past 12 years our efforts in India have been directed at giving a social and economic content to our independence. As part of our efforts in the economic field we are striving to stimulate and promote our foreign trade.

"This exhibition is part of that process. What we have brought here is some indication of the rapid industrial strides which have taken place in our country over the last few years."

The exhibition evoked tremendous interest. At Mombasa 150 genuine trade inquiries had resulted from the exhibition. A number of orders had been received in Dar-es-Salaam. Orders were also placed for many of the products of India's new industries, developed during the last ten years.

Commenting on this, Mr. Brij Bhushan, the Deputy Director of the Exhibitions Directorate, Ministry of Commerce and Industry (India) said that it was remarkable that 70 per cent of the orders related to non-traditional Indian exports into East Africa like the textile machinery and power looms, sewing machines, centrifugal, vertical and horizontal diesel pumps for irrigation purposes, stainless steelware, superior varieties of cotton textiles, cosmetics and other consumer goods. He also stated that orders worth about three millions of rupees had been

also been booked which emanated from the traditional exporters into East Africa.

'LITTLE SWEDEN
IN MIDST OF
GREAT INDIA'

NEW DELHI.—Sweden's Embassy's new building at Chanakya-puri—the latest addition to New Delhi's fast developing diplomatic colony—was opened here by Mr. H. Kling, a Minister in the Swedish Cabinet recently. Prime Minister Nehru was the chief guest at the function held to mark the inauguration of the building.

Mrs. Alva Myrdal, the Swedish Ambassador, welcoming a large gathering of members of the diplomatic corps and high officials of the Government said that the new building symbolised a "little Sweden in the midst of the great country of India." The Ambassador said that Sweden had great admiration for Prime Minister Nehru, and his "wise statesmanship."

Prime Minister Nehru 'was shown round the chain of buildings built over a ten-acre plot by Mr. Larson, head of Stockholm's Royal Board of Building and Town Planning and by the Swedish architects who designed the buildings.

After going round the buildings, the Prime Minister told a Swedish journalist that the buildings were very "attractive, distinctive and unpretentious."

Invest your surplus MONEY IN PROPERTY OR
first MORTGAGE BOND in Southern Rhodesia
now. Restriction on transfer or money relaxed!

For PARTICULARS write to.

Prag R. Vaghmaria

(F.B.I. — London)

44d, 13th Avenue

Telephone No. 60990, — BULAWAYO.

Reliable and honest service assured.

RAJENDRA PRASAD REFERS TO CHINESE AGGRESSION

BELIEF IN "PEACEFUL CO-EXISTENCE STRAINED"

"Indian Opinion" India Service

NEW DELHI — While India had since the realisation of her independence cherished friendly feelings for all people, abjured violence and had worked for the maintenance of world peace by means of the policy known as "peaceful co-existence something had happened which" threatens to strain our belief in these principles," declared Dr Rajendra Prasad in a broadcast to the nation on the occasion of the tenth anniversary of the Republic of India. He went on: "One of our neighbours with whom our relations have throughout been friendly and who has been with us in propounding the theory of 'Pancha Shala', has thought fit to encroach on our frontiers and occupy fringes on the border areas falling within Indian territory. In the face of provocation and rising popular resentment we have continued to rely on negotiations and settle whatever disputes there be in a peaceful and friendly manner."

"OUR anxiety, however, to remain friendly and avoid resort to force has not so far evoked the desired appreciation from the other side. While hoping for the best we have to be vigilant and united. Though our faith in peace and peaceful co-existence remains unshaken as ever, we cannot afford to ignore the fact eternal vigilance is the price a nation pays for its freedom."

"Since we became free and took charge of the affairs of the State we have remained mainly occupied with settling our house in order, that is to say, with dealing mainly with our internal problems though, as is well-known, we have throughout been following a foreign policy which we have thought to be the best for India."

"Respecting other nation's independence, cherishing friendly for all people, firm belief in every country's freedom to live in a manner considered best by it, to abjure violence and aggression and to work for the maintenance of world peace—these are some of the important elements in our foreign policy. This policy which came to be known as that of 'peaceful co-existence,' has been subscribed to by a good many other nations of the world."

Steel Foundry For Railways

("Indian Opinion" Service)

New Delhi — A steel foundry is expected to be set up shortly at Chittaranjan in collaboration with a British firm. This will be the third foundry to be set up at Chittaranjan, the other two being pig iron and brass foundries. The site for the new foundry has been selected and work on the project is expected to begin soon.

The foundry which will have an initial production capacity of seven thousand tons annually, is being set up to meet railway requirements of the country.

Spare No Effort

"Side by side with meeting the requirements of defence necessitated by recent events, we are determined to spare no effort in implementing our big nation-building projects. Some of these projects have already been completed, or are nearing completion. Work on others is proceeding according to schedule."

"During this year we had the Ganga Bridge opened to traffic linking North Bihar and Assam with South Bihar and West Bengal. Encouraged by this remarkable feat of engineering, we now propose to span the mighty Brahmaputra near Gauhati and our Prime Minister has laid the foundation of the new bridge only this month."

"Work on Bhakra Nangal"

Nagarjuna, Chambal, Navel and Kandah Hydro-Electric projects continue to progress. Three major steel plants at Rourkela, Bhilai and Durgapur have begun functioning in part, this year. These are expected to supply more than our present requirements of steel."

"At one time during the year the food situation threatened to worsen, but the price level was soon brought down as a result of efforts to ease the supply situation and the opening of foodgrain shops throughout the country. The situation since then has shown signs of improvement and there is reason to believe that this trend will receive further support from the present reassuring crop position and foreign imports to build up adequate reserves."

Nehru Urges Courtesy To Tourists

NEW DELHI.—In a message appealing to the people of India to extend every courtesy to tourists coming to India the Prime Minister, Mr. Nehru, said here: More than a hundred thousand foreigners come to India every year not only as tourists, but also as businessmen, scholars and delegates to conferences. We must welcome these friendly visitors from abroad not only from economic reasons, for tourism brings foreign exchange, but even more so because this leads to greater understanding and mutual appreciation."

There is nothing that the world needs today more than this mutual understanding."

Our people are by tradition and habit kind and courteous to foreign visitors. They will continue to welcome them. But I would particularly like to impress upon officials and others connected with the Department of Government in the States and at

the Centre to give unfailing courtesy and consideration to visitors."

I understand that certain steps have already been taken by Government departments to relax frontier formalities and to minimise in other ways inconvenience and delays to tourists visiting our country. I welcome these steps. But what I am more concerned with is not so much, the formal step as the imaginative approach to this problem. Government officials, especially those concerned with customs and the like, have sometimes to deal with difficult problems and develop a hard exterior. They must realise that while necessary rules and regulations have to be enforced, this must be done with every courtesy and friendly behaviour. The visitor from abroad has to be welcomed as a guest and a friend so that he returns to his own country and carries back with him happy memories of his visit to India."

East Africans Look To India For Education

NAIROBI — The Scholarship Secretary in H. H. Kabaka's Government, Mr. E. K. Sempebwa, recently visited India on an educational mission, lasting for four weeks.

He toured universities, colleges and institutions to obtain first-hand information concerning courses, conditions of admission and the type of qualifications which could be obtained at the completion of courses in the institutions.

Mr. Sempebwa also met Buganda scholars in India and discussed with them their welfare and tried to assist them in solving the problems not easily done by correspondence.

According to the "Uganda Argus," Mr. Sempebwa is reported to have stated that from the information he will obtain, the Kabaka's Government will be able to decide which courses could be taken in India. He said his trip to India was also for economic reasons as, with the limited funds available with the Kabaka's Government, it was important to take advantage of courses in India which might probably cost three times as much in Britain.

Of the 63 Uganda students at present in India, there are about 15 of them from Buganda.

India To Train Science Men

("Indian Opinion" Service)

NEW DELHI — Dr. W. J. Ellis, Training Director of the South Asia Science Co-operation office of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organisation said in New Delhi that facilities for the training of ten thousand scientific and technical personnel would be available in India by the end of 1962.

Dr. Ellis added that the training institute now being constructed at Powai (Bombay) would be one of the biggest projects of the UNESCO.

Addressing the Lions Club of Delhi, Dr. Ellis said that three more training institutes under the auspices of the UNESCO were also expected to be set up at Madras, Kanpur and Delhi. The institute at Delhi would be established with the help of the United Kingdom.

FORMER MORTAL FOES MEET AT MRA CONFERENCE

MEN who once planned to overthrow the South African Government by force, men who were once associated with sabotaging South Africa's war effort, Black and White nationalists and Coloured and Indian leaders who once were mortal foes met round a Moral Re-Armament conference table near Johannesburg recently. There was an assembly of 500 delegates of all races from all parts of Southern Africa. Among them were Derek Gill, a South African newspaper editor who, in his own words "used to dip my pen in vitriol"; Count Petersen, former Secretary-General of the ANC Youth League; Johann van Rensburg, son of the leader of the Ossewa Brandwag; Dr. Willem Nkomo, first President of the ANC Youth League, and Mr. P. O. Vundla.

THE Hon C. J. Claassen, Justice of the Supreme Court, presided at the assembly a message of congratulations which was sent to Prime Minister Abidjo of Kamerun. "The MRA Assembly in Johannesburg representing all races mettedly and warmly congratulated Kamerun on its independence. We pledge ourselves to abandon our sectional and selfish ways and to fight with you to put right what is wrong everywhere and to outmatch every force that is undermining true freedom, so that Africa morally renewed will be a palimpsest of unity for the world."

"I have written over 5,000 editorials. I used to dip my pen in vitriol. Today I pledge my pen and my typewriter to God and to MRA for remaking the world," said Mr. Derek Gill, a leading South African newspaper editor.

Two revolutionary youth leaders spoke. One was Count Petersen, former Secretary General of the African National Congress Youth League. The other was Johann van Rensburg, son of the leader of the militant Nationalist movement, "Ossewa Brandwag", which opposed South Africa's war effort.

Petersen said: "As a member of the African Shadow Cabinet I thought the place to get my revolutionary training was Russia and Czechoslovakia, but I had the greatest revolution of all time right here."

Shadow Cabinet

"I hated the white man and had lost confidence in democracy which I called a white man's word," he said. "Here I have learnt to work with former enemies to build a new world. The strongest weapons Communists used with me were women and drink. I had to choose break with my compromiser and put things right. Today I stand pledged to live this ideology and give it to the

people of Africa and the world."

There was a sensation when Johann van Rensburg was introduced. He said, "I want humbly to ask the pardon of the Africans for the hatred I have caused; the English-speaking people for deliberately keeping bitterness alive; lastly, the Coloured community for my way of life. I want here publicly to commit my life totally to the ideology of Moral Re-Armament."

Two sheep farmers from the Karoo, heart of South Africa's great wool-growing industry, apologized to their former employers for the way they had treated them. One, Mr. Roelie le Roux, said he had acted like a terrorist in his farm. "I can now look African friends in the eye," he said. "I cannot ask them to forget, but hope through my changed life I can remove the hurt caused."

"We must choose to listen to the voice of God or follow the voice of materialism and division, handing over the 250 million people of this continent to Communism and destruction," declared Dr. Willem Nkomo, first President of the militant African National Congress Youth League. "We must be courageous enough to see that and take a stand. I was afraid of having my throat cut, of being ostracized or of becoming a political corpse. But men like men betray their nation—men who know the truth and see the path, but who won't take it out of fear of their brothers, their wives, their friends or their race. We must stand shoulder to shoulder above race and colour, so that we can give the answer to the world."

Today many African leaders are being banned from their areas for political activities. An African lawyer in the Transvaal described how the ban on the leaders of his area had been removed. He was their legal representative and a bitter

enemy of the white administrative official. After seeing the film "Freedom", he wrote a letter to the white official removing all bitterness in their relationship.

The official travelled 300 miles to see the lawyer and they ironed out all differences. Then the ban was lifted.

Banned Book

Mrs. Agnes Hofmeyr, whose father, Mr. A. G. Leaboy, was buried alive as a ritual sacrifice of Mau Mau in Kenya, spoke alongside Mrs. Vundla, sister-in-law of Mr. P. O. Vundla. Mrs. Vundla said, "I had a book entitled 'Under the Shadow of Mau Mau' I treasured the book although it was banned. I would lock myself up in my room to read it. The massacre it described thrilled me. Ever since I came to this conference I saw how bitter I was, I humbly apologized to my friend Agnes today."

During the final session of the conference, Mrs. Vundla rose and handed the book on Mau Mau to Mrs. Hofmeyr. Together they pledged their lives to answer every division in Africa.

Said P. O. Vundla, great African revolutionary who was a leader of the biggest mine-workers strike, "This conference will be turning point for Africa."

MODERN RADIO AID FOR INDIAN SHIPS

(Indian Opinion Service)

NEW DELHI.—A new system of radio navigation is being introduced on the Eastern and Western coasts of India to provide better navigational aids to ships. The system is said to be most modern and is being introduced in Asia on a fully operational basis for the first time.

Under the system, chains of four stations each are being set up on the Eastern and Western coasts. These are expected to be ready by the end of this year and would cost about ten million rupees. On the Eastern coast there will be one master station at Balasore in Orissa, with three other stations—two in West Bengal and one in Orissa. On the Western coast, the master station will be located at Navsardoli (Bombay) and three other stations, all in Bombay State. Master stations will have towers 550 high and others 350 feet high.

These stations would be transmitting messages continuously. The main advantage of the new system is that it would not be much affected by the monsoonal weather that prevails in these areas. With the help of a small receiver on board the ship, its Captain would be able to find out its position at sea, without any visual aid. The stations would provide a sort of radio cover up to a distance of 300 to 400 miles into sea.

Phone 835 6744

P. O. Box 1549

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS

HOUSE FOR KEEN CASH PRICES

33 West Street, JOHANNESBURG.

Cable & Tel Add HARGVAN

Phone 29368

P. Hargovan & Co.

(Pty.) Ltd.

Earthenware Pickle Jars 3 Gallons 12 & each F.O.B. Durban
Fresh First Grade Green Ginger 1/2 per lb. " "
Fresh First Grade Garlic 2/- " " "

Cash with order only.

P. O. BOX 1250.

155/7 Warwick Avenue
DURBAN.

SCIENCE APPLIED TO FARMING

Radioisotopes Help Agriculture In India

(BY ALFRED J. EDWIN)

A Nonfrontal training course in the use of radioisotopes in agricultural research now being held in New Delhi (20th January to 7th February) under the joint auspices of the Indian Ministry of Food and Agriculture, the International Atomic Energy Agency and the Unesco South Asia Science Co-operation Office, highlights recent progress made in this specialist field by scientists and research workers in India and other South Asian countries.

As a pioneer in atomic energy research in Asia—and as a great agricultural country—India has been giving special attention to this subject for several years, and the application of nuclear aids to agriculture is being studied in detail at the Agricultural Research Institute in New Delhi.

A SPECIAL laboratory, called the Radiotracer Laboratory, started functioning at the Institute in 1935 and since then a number of soil and fertilizer problems have been investigated and significant advances made in the sphere of plant breeding.

Radioisotopes are essentially by-products of work in atomic energy. Their research value is due, primarily, to the fact that they can be traced easily by their radioactivity. They give off radioactive "spots" which can be detected with the help of special equipment, as they move through a plant, for instance, or through the body of an animal. In the same way their progress can be followed in chemical, biological or industrial processes.

Radioactive Detectives

An interesting application of this "tracer" technique—the tracing of radioactive isotopes of several elements—has been the basis of experiments undertaken at the Indian Agricultural Research Institute, on the use of fertilizers for paddy crops.

The Institute's scientists have proved that the maximum uptake of phosphorus occurs when phosphate fertilizers are applied to paddy plants at ground level. It was also revealed that there was very little movement of phosphorus in soils, the usual range being from 1/8 inch to a inch.

These experiments have a special significance for India and the South Asia region generally. The economy of this part of the world has always been closely linked with the production and export of rice, and the second World War demonstrated in an uncertain manner that the lives of millions of people in this vast area were literally dependent on this important cereal. In fact, production of this foodstuff can affect the lives of half the peoples of the world.

Another important aspect of the paddy experiments is in relation to the role of fertilizers as a direct means of raising agricultural production. The research should help agriculturists who make the most effective—and the most economical—use of the available fertilizer resources for paddy cultivation, which in India alone covers some 80 million acres.

Besides this work with tracers, Indian agricultural scientists are employing atomic aids to induce plants to change their habits and properties. At Trombay India's Marwell—the effect of radiation on biological cells has been applied, for example, to explore the possibility of inducing early flowering of paddy.

Red Tomatoes Redder

At the Agricultural Institute in New Delhi, favourable mutations—that is, variations from the normal which produce higher-yielding or more disease-resistant species—have been induced in wheat and some other plants. In nature, mutations occur very rarely and only a small proportion of them are useful. Hence the importance of the experiments which have caused new types of wheat to grow a beard (awn) and turned the red tomato redder still.

This atomic wizardry is closely related, of course, to the economics of farming and market gardening. The Institute first developed a type of wheat resistant to black, brown and yellow rust. But it had no use. Indian farmers prefer the awned varieties in the belief that the "beards" prevent—or at least reduce—damage to the grain by birds. Radioactive phosphorus and sulphur came to the rescue of the scientists, producing awns by a series of quick mutations which normally would have taken many years.

The object in making red tomatoes redder still was to

enhance their appearance and hence, their market value. In cotton, the aim has been to develop a type which will yield a better crop than the normal variety. The seeds, seedlings and flowers of tobacco, potato, and a number of ornamental plants have been treated with radioisotopes in the course of other experiments.

This work, however, is only a prelude to solving the complex problems and difficulties which face the plant breeder and the soil scientist. To extend the scope of the mutation research programme, the Indian Institute has set up a three-acre "Gemma Garden." It is a field in the centre of which there is a powerful radioactive cobalt source which can irradiate the plants grown around it. (Radioactive cobalt, or cobalt-60, is one of the most powerful radioisotopes.)

Also under investigation is the sterilizing effect of radiation as applied to food preservation and storage and as a means of controlling insect pests.

Local Isotopes

In the earlier stages of its atomic programme, the Indian Institute was entirely dependent on an import of radioisotopes

from the United States and the United Kingdom. But for some time now Trombay has been making available radioisotopes to research institutions throughout the country. Early in 1939 it was announced that with a view to encouraging greater use of atomic aids in agriculture and the manufacture of food products, the Indian Department of Atomic Energy would supply radioisotopes to scientists in universities and other institutions.

It is also estimated that India will soon become one of the world's largest producers of radioisotopes. This development augurs well not only for India's own research programme, but for other countries of South Asia which have been offered the benefit of Indian experience and know-how in this important field. (NHESCO).

HAWKERS AND TRADERS

Gen's wrist watches, 17/6 with 15 jewels 22/6, 17 jewels, water proof, shockproof 32/6, 21 jewels, waterproof, shockproof, 37/6, 25 jewels, waterproof, shockproof, 41/6, Ladies wrist watches 39/6 25 jewels 49/6 A. I. Agencies, P.O. Box 3959, Cape Town.

No Catalogues

Books of all sorts, Indian, Ancient, Historical

JUST ARRIVED

Caravan	2/-
Indian Annual	7/6
Illustrated Weekly	2/-
How the Great Religions Began	3/4
Gandhi: His Life and Message for the World	3/4
The Religions of Man	5/6
Indians of America	3/6
The History of the World in 240 pages	5/6
Live without fear	3/6
The Way to Popularity and Personal Power	2/9
The Negro in American Culture	5/6
God's Wonderful World, a Song Book	5/6
Mohammedanism	3/6
Good Stories, Riddles and Jokes	4/9
Tracts and Speeches	4/9
Everybody's Letter Writer	4/9
How to Win Friends and Influence People	3/4

Obtainable from:

D. ROOPANAND BROS.

PUBLISHERS AND BOOKSELLERS

Phone 20707. (Est. 1932) P.O. Box 2524.
85 VICTORIA STREET, DURBAN.

RACE RELATIONS IN SOUTHERN USA

BY ANNE BRADEN

(Editor, *The Southern Patriot*, Author, *"The Wall Between"*)

RECENTLY I talked with a young white newspaper editor in a small town in Mississippi.

He is a decent sort of person, solemn inwardly by the guilt that plagues all decent white Mississippians who must daily face the contrast between the world of which they are part and the ideals of the religious teachings they profess and of the democratic heritage they claim. Of all the states in the Southern U.S.A., Mississippi is perhaps the most tightly segregated, resisting longest the winds of change sweeping the South.

I MENTIONED to the editor the need to establish better lines of communication between the races in the South, the need for white people to listen to and understand the aspirations of the Negro people.

"You are right," he agreed. "It's a terrible thing the way the communications have broken down. We need to get together and talk. But it's hard..."

He sat silent for a moment, looking out of his office window. Outside was a typical small street scene in a typical small Southern town: groups of whites and groups of Negroes walking along, so close physically that they often touched each other's arms but each so ignorant of the other's heart and mind that they might as well have been on opposite sides of the world.

Have Changed

"Yes, yes," he went on, "times have changed. It used to be we could talk, the white and coloured. You take " and he mentioned a recognised Negro leader in that part of Mississippi.

"Why, I've known him since he was in high school. Always liked him. But it used to be when you talked to him, you were just talking to him. Now, when you talk to him, you are talking to the whole NAACP from New York on down—it makes a big difference."

The reference to the NAACP, of course, was to the National Association for the Advancement of Coloured People, which is leading the struggle of American Negroes for full rights and equality. It has won unprecedented victories in the courts, striking down the legal basis for segregation in case after case. To the Negroes it has become a powerful symbol of hope and freedom, the whites, clinging to the old ways, a symbol that is hated and feared.

New Strength

As far as the editor could see, this changed and disturbing state of affairs had come about chiefly because the Negro now

had behind him a powerful organization, the NAACP. But this is only part of the story. The new strength of the NAACP is far more an effect than a cause. The cause lies in the intermingling of several factors: a new determination among Southern Negroes themselves, impinging forces of world and national opinion, and changing economic patterns that are revolutionizing the South.

But the upshot of it all is that when the Southern white man looks today at the Negroes around him, he sees men, women and children who are no longer relegated to a place of inferiority. Southern Negroes have made up their minds that they will no longer accept less than first-class citizenship; they will no longer take crumbs; they will no longer beg, they ask and demand what they are convinced is rightly theirs as human beings and as citizens of the United States. They make their demands with an amazing lack of bitterness, without violence, and with reasonableness. But they are firm and they are determined. They see themselves as equals to any man, and so the white man must see them that way too.

Jarring Experience

It is a jarring experience for the average white. For the central fact of Southern race relations in the past has been the pattern of paternalism.

Here is the crux of the revolution going on in the South—the revolution my Mississippi editor felt sweeping in upon his unordered and peaceful world. We hear much talk in the U.S.A. today about how race relations have become worse in the South since the momentous Supreme Court decision of May 17th, 1954, declaring segregated schools illegal. This comment is often made by well-meaning people who are only the tension that followed the decision and not the underlying cause of it. The true answer and explanation I've heard from a Southern

white man, who said: "Yes, race relations have gone worse in the South since 1954—if you think paternalism is better than democracy."

Professional white Southerners, defenders of the old ways, go to great lengths to insist that white South from the days of slavery to the present was never cruel to his Negro population. This is not entirely true, because wherever society separates and places one group of people in a lower status there are repeated instances of some members of the group becoming victims of both physical and psychological cruelty. But it is undoubtedly a fact that many a white Southerner has lived out his life without being consciously cruel to Negro. Not "cruel" as the word is usually understood. The cruelty that every white Southerner inflicted, and in a way perhaps the greatest cruelty of all, was the cruelty of paternalism. This was the pattern of Southern life. It debilitated the white Southerner perhaps more than it hurt the Negroes. For it led even the blindest of them to treat another group of human beings at worst as pet dogs and at best as children.

Destructive Pattern

This is the destructive pattern from which the present crisis in the South is forcing the white

man to break loose. The process involves not only a revolution in his social patterns and his way of living. It involves a deep uprooting of his ways of thinking and feeling. The revolution in the South is larger as well as deeper.

It is obvious that such a change cannot take place without pain and turmoil. Occasionally this turmoil breaks into open conflict, as we saw in Little Rock. In its less flamboyant form, it is transpiring daily in the inner struggle of thousands of white men and women in every city and acre of the U.S.A. Some of the manifestations are not pretty and some are temperately destructive. But anyone who has talked much with white Southerners in this grappling and groping cannot fail to come to the conclusion that in the long range the present turmoil will be seen as growing pains. The Southern Negro is doing more than forcing open doors to his own rights; he is forcing the Southern white man to take an honest look at himself and his relations with his fellowman. And I believe that out of the turmoil will come freedom not only for the Negro but for the Southern white people, who in segregating the Negro built prisons around themselves.

B-I

Sailings Between
East African Ports
Karachi And Bombay

S. S. Karanja due 29th February. Sails 3rd March.

PASSAGE FARE TO KARACHI OR BOMBAY

	First Class	single	without	food	£92-0-0
Second "	"	"	"	"	£40-15-0
Third "	"	"	"	"	£31-10-0
Ordinary					Special
Non-Vegetarian	£5-5-0				£10-18-0
Vegetarian	£4-17-0				£10-10-0

For further particulars apply to—

Shaik Himed & Sons
(Pty.) Ltd.

390 Pine Street,
Telephone 20422,

Durban.
Tel. Add. "KARAJAT,"

fifty years ago... February 1910

CAMBRIDGE MAN GAOLED: POLLUTED STREAM: RESISTANCE IN GAOL: MORE ARRESTS

FROM the Indian Opinion, February 5, 1910.

"In Meera Royappa, David Andrew and Samuel Joseph, have at last been imprisoned. It will be for them a unique experience. Mr. Royappa will be able, in the serene atmosphere at Durban, to compare his English experiences and his Transvaal experiences. He will now understand the true dignity of British citizenship. He will find that British subjects can be made by others but that British citizens are self-made. He will, on further reflection, find that the way to British citizenship lies not through literary or legal degrees but through great personal suffering. He will discover, too, that British citizenship is an ideal that has to be reached in defiance of ordinary notions of loyalty and of laws which are repugnant to conscience. Mr. Royappa and his friends will further find that the way to serve their countrymen is also through mute suffering. And what will the Transvaal Government find from their hideous proceedings? They will find, if they have any sense for reflection, that they have imprisoned cultured Indians, born in South Africa, to whom South Africa is their only home; that is imprisoning a Cambridge graduate, a school master and a clerk; they have still further demonstrated to the Anabaptists that, for the latter, the only place of honour is the Transvaal in the Durban gaol, and that they have by their action strengthened the Passive Resistance struggle."

FROM the Indian Opinion, February 5, 1910.

His Highness the Aga Khan who presided at the annual session of the All-India Muslim League, held at Delhi, has been speaking in strong terms of the treatment of the Indians in South Africa. His Highness has truly described the state as the Indian martyrdom in South Africa. He has declared that, if all other remedies fail, the Imperial Government should be

asked to stop Indian emigration from India to Natal. We are inclined to go further than His Highness and to say that it is the duty of the Imperial and the Indian Governments to stop such emigration in any case. Indeed it is the duty of the Natal Government and telling that, at the people of South Africa to wash their hands clean of this slavery. Isolated labour. The importance is being kept up not for the people of Natal in general but for the sake of a few coloured men. If the polluted stream was stopped, we doubt not that the Indian question would largely solve itself. Meanwhile we welcome the strong expression of opinion and sympathy from the All-India Muslim League, whose importance not even General Smuts can easily ignore."

THE Indian Opinion of the same issue reports

Mr. Abdul Gafar Fajaladar, Mr. Mohan Ghoshal and Mr. Manilal Gandhi were discharged on Friday, the 28th ultimo. They are all looking well. Mr. Manilal offered passive resistance to the gaol and had to undergo solitary confinement for one night. He and his comrades were put in the same cell with some of the worst Chinese criminals. These latter drank water from the same bucket like animals from a pool. This was disagreeable. Young Gandhi complained to the Deputy Governor who considered the complaint to be frivolous and put him in a solitary cell. Nothing daunted, this passive resister complained to the Governor, who thought the complaint to be reasonable, ordered a separate bucket and a tumbler for the use of Indian prisoners and cancelled the order for solitary confinement."

Mrs. Solomon Ernest, the son of Mr. David Ernest, who appeared last year for the Cape Matriculation and who is South African-born, Alfred Andrew Moothoo and Moses Thompson have just been arrested (in the Transvaal). They are all certificated residents but they will go to gaol. It is remarkable that only the brave Tamil Indians receive this marked attention from the authorities."

INDO-PAKISTAN AGREEMENT

NEW DELHI.—Agreement on the Western border between India and Pakistan was signed in New Delhi recently.

On behalf of Pakistan, Mr. J. G. Khare, Joint Secretary of the Pakistan Foreign Office signed the agreement. Mr. M. J. Dool, Commonwealth Secretary, signed for India.

Mr. Khare said: "We are extremely happy to have signed this agreement which is of considerable importance to both our countries."

Mr. M. J. Dool stated: "This is the second occasion when accord of this type on the border questions is being signed between us and Pakistan. We are both very happy that our labours have been rewarded. The agreement that we have signed will improve further the friendly relations between our two countries."

THE ETHICS OF PASSIVE RESISTANCE

(Continued from page 36)

a party government often, however, places an illiberal group of men in place and power. To meet conditions of this kind Thoreau exhorts all honest men in this way: "Cast your whole vote, but a strip of paper merely; but your whole influence. A minority is powerless while it conforms to the majority; but it is irresistible when it clogs by its whole weight."

BETTER LIVING PLANNED

NEW DELHI.—A two-week International Conference of Agricultural Extension Workers was opened in New Delhi recently, by the Union Minister for Food and Agriculture, Mr. S. K. Patil. Fifty delegates from eight countries—Afghanistan, Iran, Ceylon, Jordan, Nepal, Pakistan and Sudan—attended the Conference.

The Conference was jointly organized by the U.S. Technical Co-operation Mission and the Government of India. The theme of the Conference was: "Better family living through extension."

Speaking on the occasion, Mr. S. K. Patil said that the present yield per acre in India was very low, but there was a possibility of doubling or tripling the production of food crops in the near future; that India was in the process of framing her Third Plan and was aware of the need for stepping up agricultural production to much higher levels; and all emphasis, therefore, was being put on this question.

Mr. K. K. Datta, Secretary of the Ministry of Food and Agriculture, also spoke on the occasion. He said India wanted to train fifty thousand extension workers to serve about seventy million families in rural areas.

DRY CHILLIES AND GREEN MANGOES

Gross (32 lbs) dry chillies \$2.4, 10½ lbs. green mangoes for pickle at 9/9 cash with postage.

Now available from:

MAARMANS (Pty) Ltd.
Box 28. Phone 118.
BRITS. Transvaal.

AGARBATTIS

LATEST WHOLESALE PRICES

SHIPMENT ARRIVAL JANUARY 1940

	(12 Sticks)	3/4 per doz.
Night Queen	4 tola	4/3
Songandh Rani	1 tola	8/-
Songandh Rani	3 tola	8/6
Steamer No. 444	2 tola	15/-
Chamali	2 tola	15/-
Yasanti	2 tola	18/-
Relly	2 tola	40/-
Ben	2 tola	40/-
Three Roses thin-sticks	6 tola (tins)	80/-
Three Roses thin sticks	6 tola (tins)	40/-
Gateway of India	6 tola	96/-

FOR DURBAN CASH WITH ORDERS

Add postage charges and Bank Commission on Cheques

A. K. HOOSSEN & SONS,

IMPORTERS OF AGARBATTIS—SANKERS—LATEST JEWELLERY & HABEDASHERY, ETC

116 Queen St., (P.O. Box 2168), Durban

★
સ્વમતનો આમક પરમત પ્રત્યે
અસહિષ્ણુતા જમાવે તે બ્રહ્મ
નથી. પરમતને પ્રજાવાની અને
તમાથી માલ કોષ તે સ્વીકાર
વાની વિશ્વકલ્પિ સત્ય શોધન
માટે જરૂરી છે.
★

પ્રસ્તુત પટ સુ—અંક ૫

તા. ૫ ફેબ્રુવારી, ૧૯૬૦.

પ્રસ્તુત પટ સુ. ૪

પ્રવાસીઓ સાથે

સંબંધતા

ન્યુ દિલ્હી :

શ્રી ભવાઈરાજ નહેરુને ભે.એને વિનંતી કરી છે કે તેમના ભાવતા પ્રવાસીઓ સાથે દોઢ જાતની સંબંધતા રાખે. વધુમાં નહેરુએ કહ્યું કે જરૂર સંભવ પ્રમાણે, વેપાર ભરે, રેલવેથી ભરે અને પરિવહનના પ્રતિનિધિ તરીકે આ ભાવતા વધુ પરદેશીઓ આવે છે. આપણે તેમને ભાવતા પરદેશીઓ, કેમકે આપણે કારણો આપી નહિ પરંતુ પ્રવાસીના સંબંધથી વધુ જાણવાનું મને છે અને તે ઉપરાંત ભરજવરસ કરવા માટે વધુ સમજાવ કાર્યકરો મોકલે.

આપણા ભોજા રૂઢિયા અને રેલવે પરદેશી પ્રવાસીઓ પ્રત્યે સંબંધ અને નમ્ર છે. તેઓ તેમજો આવકાર કરશે. પરંતુ બહુ કરીને અમલદારો ને પ્રતિષ્ઠા અને ફિલ્ડિસ શરકારી ખાતાઓમાં છે, તેઓએ તો સંબંધતા અને નમ્રતા રાખવી જોઈએ. શરકારી ખાતાએ ભેગા પગલા લીધા છે કે નેથી પ્રવાસીઓને સરકારે જાળવવામાં પ્રોત્સાહન નહિ પડે આ પગલાં અને વધુજ મને છે.

શરકારી અમલદારો અને તે પછી ખાસ કરી જગત ખાતાના અમલદારો. ફિલ્ડિસ વખત પ્રોત્સાહન કર્યા અને તેઓએ જામનો કરે છે અને તેથી દુઃખી પરિસ્થિતિ જોવા માટે. આ ભોજાને વિચારવું જોઈએ કે કદમાં રહીને કામદાર પાલન કરતાં વધુ સંબંધતા અને મિત્રતા જણવું વલજીથી કરવું જોઈએ. પરદેશી ભાવતા પ્રવાસીને પ્રોત્સાહન અને મિત્ર તરીકે આવકારવું જોઈએ કે નેથી ભાવે છે તેવાને રેલ પાછો કરે ત્યારે ફિલ્ડિસ સંબંધતા અને સ્વચ્છતા સ્વચ્છ છે.

ગોરા અને બિન-ગોરા એકજ કબરમાં મુતા છે

“જો કે ગોરાઓ અને પરદેશી બિન-ગોરાઓ પરદેશી જુદા જુદા નીચે એકજ સામાન્ય કબરમાં મુતા છે, તેઓ આ જુદી ઉપર ફરીથી ફિલ્ડિસ કરવા માટે ફરીએ ન મળે” એમ જણાય છે. આજુ એક ગોરા અબર પત્રીએ ફોલજીવ અસરમાત ઉપર કહ્યું. આ રાજકો ગોરાઓ માટે અસરજીવ છે. મૃત્યુ આગળ—ગોરા, અને બિન-ગોરા સમાન છે. કદાચ આ અસરમાતથી સાઉથ આફ્રિકાના ગોરાઓ બાંધ લેશે.

ચીની આક્રમણ ઉપર રાજેન્દ્રપ્રસાદ

સાંતિમય સહવર્તમાનપણની આનંદતા તંબ મળે છે

ન્યુ દિલ્હી :

સાંતિમય સહવર્તમાનપણની આનંદતા તંબ મળે છે. ગોરા કરતાં કહ્યું કે ભાવે ફિલ્ડિસ રવાતંબ પ્રત્યે કર્યા પછી ફોલજીવ માટે મિત્રતાની સામજી રાખી, ફિલ્ડિસ તબ્દ અને વિશ્વની શાંતિ માટે સાંતિમય સહવર્તમાનપણની નીતિથી કામ કરવું માટે ભેગું કંઈક જણવું છે કે ને આ સિદ્ધાંતો ઉપર આપણે વિશ્વાસ રાખીશું એવો જામ પેલા બને છે. વધુમાં આપણા એક પરીણી કે નેથી ભાવે કદેશ મિત્રતાનું વલજી કરવું અને ને આપણી સાથે ‘પંચ સીમા’ના સિદ્ધાંતો ઉપર વિચારણા કરવી કરવું તે આજે આપણી ફિલ્ડિસ સરકારની અંદર પચપેસારો કરી સરકારના કરે, કમળે કરવાનું ચોખ માટે છે. શરકારથી અને કોષથી સળગી જોની પ્રજાની સાથે વધુ અને સાંતિમય રીતે કામદારથી અધારી તકરારો મિત્રની રીતે કરવાના પ્રયત્ન આજુ રાખ્યા છે.

અધારી ખોતા એ છે કે અમે સરકારી સામનો કોઢી મિત્રતાનું વલજી રાખાએ જીએ, પરંતુ કારણથી સંતોષ કરવા કરે જતી નથી. મધુ કીશ વર્ધનની એ જાણ રાખી આપણે જાણવું અને એક રહેવું જોઈએ ને કે શાંતિ અને સાંતિમયસહવર્તમાનપણ ઉપર આપણી સહા અમરોએ ભેગ નથી, તે છતાં રાજની રવાતંબની ઈર્ષ્ય અને નમ્રતા જોઈએ કે તે જુલુ નહિ જોઈએ.

“અધારથી આપણે રવાતંબ પ્રત્યે કરવું કે ત્યારથી પર અધરમા એકલે કે જાંતરિક ગુરવણીને નિરામ ભાવવાના પ્રયત્નો કરતા કદા—તે છતાં આપણી પરદેશ નીતિ, કમિસાં ફિલ્ડિસ ચોખજા રાખવું છે. બીજા ફોલ્ડિસ રવાતંબને માન, ફોલ્ડિસ પ્રત્યે મિત્રતાનું વલજી, ફોલ્ડિસ કોષની સ્વતંત્રતા અને તેમની રહેવાની જગમ

રીતની આનંદતા. ફોલ્ડિસ અને જાકમજી કોઢી વિશ્વાસાતિ માટે કાવું કરવું એ જુદી આપણી પરદેશી નીતિના મળ તત્વો છે. આ સિદ્ધાંત ને ‘સાંતિમય સહવર્તમાનપણ’ના નામે જાળવામાં આજુ તેને જીલ મળા ફોલ્ડિસ રો છે. આ તાલ્લ જનારો ને વલજીની અધરમાતો જોવા કરી છે તે મેળવી, અને ખેલે-ખમા ભમાડી અધારી રાજ—જાકમજીની ચોખજાને અમલમાં મુજા નિશ્ચય કરી છે જાકમજીની યોદી ચોખજાને પરી મળે છે અધરમા તે પરી વળા આવી છે.

આ વર્ષે ફોલ્ડિસ મિત્રતા અને આસામ ને ફિલ્ડિસ મિત્રતા અને પશ્ચિમ જંગલ સાથે જોડતો ‘અંચા રેલ’ વલજી વલેવા માટે ખુલ્લો છે. આ જાળેક પશ્ચિમમાંથી જોડાઈત વધુ અને કદે જોડતી પાલે જાકમજી ઉપર નવેા પુષ્પ જાળવા માટે વલજી પ્રયત્નના કરે

શીનીકસમાં

હાઈ-સ્કૂલ

તા.જેતરમા મળેલી શીનીકસના ફોલ્ડિસની સભામાં નકરો કરમા આજુ છે કે શીનીકસ વલજીતમાં એક હાઈ-સ્કૂલ જાંધવાની. ફોલ્ડિસને લાગ્યું કે આ મળવી જરૂરી છે, અને કદે તેઓ આ ચોખજા માટે પેલા જાકમજીનો વિચાર કરે છે. મળુ કરીને સાથે-સાથે, ફોલ્ડિસ આપણા વિશ્વાસીએ માટે એક જાનાથ વધુ જાંધાશે.

પ્રજાત કરાજી છે. જાકમજી નાનગલ, નામર જુડો-ડો, અંચા, નેવેલી અને કંચાક હાઈ-સ્કૂલ-ફોલ્ડિસ ચોખજાને ઉપર કામ આજુ છે. ફોલ્ડિસ, જીલાઈ અને ફોલ્ડિસ એ મળાજોડા મેળવેના કારખાના પ્રગતિ કરી રવા છે. એ આપણી જરૂરિયાત કરતાં વધુ ચોખજા પુર પાડશે.

એક વખત એક લાગુ કે જાનાજ નેા પ્રજા પ્રોત્સાહન જોવા કરે, પરંતુ રેલ જરમા જાનાજની ફોલ્ડિસ જોલવા થી ઈર્ષ્ય જોડાઈ વધ. કદે સંજોગે, સુધરતા રેખા છે અને આ વર્ષના પાકથી અને જાકમજી વધવા માટેના આપણાથી આ ચોખજાને વધુ મદદ મળે.

"ઇન્ડિયન ઓપિનિયન"

શુક્રવાર તા. ૫ ફેબ્રુઆરી, ૧૯૬૦

શતાબ્દી

હિંદીઓને આ દેશમાં આવવાને સો વરસ થયા, તેના સ્મરણોત્સવ માટે હવે પછી કંઈ ચુક નથી, અને ૧૯૬૦ને એક સાલ પૂરી પછી કંઈ નથી છે. હિંદીઓ અહીં મળ્યા પછી કે આવા તેની શતાબ્દી પ્રમ ધામધુમથી ઉજવવું કે સાદાકાંઈ કેવળ સ્મરણોત્સવ કરવું તે ઉપર ઘણા ચર્ચાની આપણે ચર્ચા કરી. પરંતુ હવે નિર્ણય થયો છે કે ધામધુમથી ઉજવવા કરતાં કેવળ સ્મરણ ઉજવ કરવો. આ નિર્ણય પછી કાંઈ કંઈ ચુક નથી અને હવે પછી શ્રુત અવશ્યામાં જ પડી રહ્યો છે. દુશ્વળી નીમણુંક થઈ છે, પછી હવે સુધી કંઈક થવાનું અભિલાષ નથી. જો તમે સ્મરણ આપને આપ પસાર થયો તો તમારું જોડું નથી, કારણ કે કંઈક સ્પષ્ટ કાંઈ કરી આ સ્મરણોત્સવ કરવું હોય તો પછી જ કાંઈ બાકી છે એમ સમજીને પગલા લેવું જોઈ.

અમારે નાટાલ ઇન્ડિયન ટીચર્સ' સોસાયટીની સાથે આ શતાબ્દી સમિતિ, જે પ્રજાગતો ઐતિહાસિક અભિયાન અને કેળવણી વિષે કાર્ય પ્રકટ કરવા માગે છે, ત્યારે એમ સમજાય છે કે એવાક હોડો 'કેલુ, કેલુ છે' પ્રકાશન કરવા માગે છે. આ એ માંડુ કંઈ પછી અત્યાર સુધી ચલાવું અભિલાષ નથી.

આ શતાબ્દી સમિતિ અને નાટાલ ઇન્ડિયન ટીચર્સ' સોસાયટી ને એમ સમજે કે આ ઐતિહાસિક વિષે સમજવું, જે ઉપકાર શુક્રમાં (સોજન શુક્ર) નર્મ એક કપ આ ની આગળી કરવા જોડું છે, તે તે જલ કરેલું છે. આ દેશમાં હિંદીઓએ હવે સુધી કંઈ પછી આકાર્ય પ્રકટ કર્યું નથી, અત્ય અથવા કલ્પનામાં પછી કોઈ એવો લેખક નથી ઘણા ના મોટે અંગ્રેજી ભાષા અપકાર અને કૃત્રિમ લાગે છે. આ એક આશ્ચર્યજનક વાત છે કે જે હિંદીઓ આ અંગ્રેજી ભાષા શુક્ર રીતે વાત કરી શકે એવો એક જ સમુદાય છે. તે જ નામવારે લખવાનું આવે છે ત્યારે તેઓ અનાથક બની રૂપકો વાપરે છે.

જો આ શતાબ્દી સમિતિ અને નાટાલ ઇન્ડિયન ટીચર્સ' સોસાયટી આ ઐતિહાસિક યોજના વિષે કંઈ અત્ય ઉચ્ચ જનસમુદાય સમક્ષ જાહેર કરે તો સાર, કેમકે વખત ઘણું જ યોડો છે.

શીનીકસમાં હાઈ-સ્કૂલ

શીનીકસ વસાહતમાં એક કાઈ રજીસ્ટ્રલ જાણવાની યોજનાનો, શીનીકસ વસાહતના દુશ્વળોને નિર્ણય આપકાર કાયદે છે. ગરીબોની સેવા કરતી એક ઉત્તમ પ્રાથમિક શાળા કાલ વસાહતમાં છે. હિંદી જનસમુદાય માટે કાઈ રજીસ્ટ્રલ ઘણી જ જોઈ છે, અને એક શીનીકસમાં થતા ઘણી લાભદાયક કાર્યવાહી ઉભી થયો.

અને જો દુશ્વળો સાથે સાથે જાતસમુદાયની યોજના પછી કરે તો તે હિંદી જનસમુદાય ઐતિહાસિક એક અગત્યનો બનાવ જરીકે નોંધાયો. શીનીકસની અગત્યની હાઈ-સ્કૂલને વાપરતો સ્મરણ કરવામાં આવે માનવ બંધુઓનો ટેકો હવે અને તેવાથી હિંદી કેમની જલિત થયો.

સત્યાગ્રહની નીતિ

૧૯૦૮-નિબંધ-હરીશ્ચંદ્રા ઇનામ

દો. એમ. એસ. મોરીસ

(વધા અંકથી માણ)

૧૯૦૮ના અનુભવારીમાં અમારે ટીચરોને સંભાષક કરી કયો હતો. ત્યારે ઇન્ડિયન ઓપિનિયનને "સત્યાગ્રહની નીતિ વિષે નિબંધ હરીશ્ચંદ્રાની યોજના કરી કરી આ વાત રાખવા જેવું છે કે પુ. આપીટની નેતાઓની નીતિ, અમારો કાવદોમાં અંત પ્રથમ જ વખત થતો હતો. આર નિબંધો અમારે તે સ્વરૂપ ને ને કોઈ સેન્ટ્રલ એપીસ્ટ અથવા મોનિટરે લખવા. તેમાં એમ. એસ. મોરીસ, "એન એ રિપોર્ટ" મોરોને રાહ, કમ્પેરિસન, કેપટાઇન ને ઇનામ મળ્યું. તે નિબંધ આ નીતિ અમે કરીએ છીએ.

આપીટ આપણને અમારે કાંઈ ઉપાય ન આવે ત્યારે તે સત્યાગ્રહ પારણ કરે છે સત્યાગ્રહનો અર્થ જુલમ કરે ત્યારે પ્રમાણીકને જો એક જ રસ્તો છે એટલે તેના પછીને નીતિની રીતે જોતા મેરવાળની કહી શકી નહિ. કોઈ રાજ્યમાં અમારે એક નાના વર્ગને સત્યાગ્રહી સંપાદન કરી થઈ પડે, ત્યારે મોરો વર્ગ કામે, વખત સુધી તેની સામે કોઈ હારી નહિ. તે વિષે વિષયે નમ્રતા પડતો જાય, અને નાના વર્ગ સામે પોતાની સંપાદનો અમલ કરવામાં હિંદો પડી જાય આ વાત રાજ્ય કારભારમાં જોડે વોટનો કો કોય તેવા કોંગ્રેસમાં નાના વર્ગને સાથ પડે છે; તે પછી ને મોરોને કોઈ ભાવનો વોટ નથી તેવા સેક્ટને તો વાત સાથ પડવાને વધારે કારણ છે. તેવાની ઉપર જુલમ કરવો એ પ્રમાણ નથી એટલે સ્વરકારના જુલમ પચવા ની સામે વોટ વગરના મોરો મેલક રીતે સત્યાગ્રહ પારણ કરી શકે. આવા રાજ્યમાં તો સ્વરકારને પોતાને અમલ કરવાની શક્તિ છે કે નહિ એવ સવાલ થઈ.

સત્યાગ્રહ અર્થમાં મોરોને જે સમુદાય છે એ જુલમ જાણવા સામક અને અસ્વરકાર છે. એટલે કાપડા સામે મરતી કરવું વિષે તેણે જે કહ્યું છે તેમાંથી કેટલાક ઉતારા આપુ છું "મેરો-સાથી કાપડાનો પછી મારા છે. તેવાને જો આપણે સ્વરકાર થઈ જઈએ અથવા તે તમા સુધારે સાવ ત્યારે જ તે સમુદાય કરી અથવા તે સુરતના આપણે તેનો અર્થ કરી અમેરિકા જેવા રાજ્યમાં આપણને રીતે મોરો માટે છે કે મોરો જાણના મોરોને સમજવામાં અપત્ત કરવો, અને તેઓ સમજે તેમની વાર શકે જોઈ તેઓ એમ સમજે કે કાપડાની સામે થઈ તે તો કરતી પીડા કરતા તેના ઉપાધની વધુ મેડી પીડા જાણવા જેવું છે. પછી કરતી પીડા કરતા ઉપાધની પીડા વધુ હોય તેમાં વાત સ્વરકારને, અસ્વરકાર પોતે તેમ કરે છે. કાપડા માં સુધાર, કોઈ થઈ શકે વાતને અમલ રાખી તે સમલ કરવાની સમજ

સ્વરકાર કેમ નથી રાખતી? નાના વર્ગ સમજી વર્ગને તે કેમ આવ નથી આપતી? પોતાને કાંઈ દુશ્મન થઈ હોય નહિ તે પહેલાં તે (સ્વરકાર) જુલમ કાની માટે છે? પોતાની જુલમ જાણવા માટે મોરોને કાળજીવાળા જાણવાને તે કેમ જોરબન નથી આપતી? અને પોતાની કસ્ટો ફર કરવાને ઉપાય કેમ નથી મેળી? "એવ ચોપડીમાં બીજે કોણે મોરો કહે છે કે "સત્યાગ્રહ સમજીને, સત્યાગ્રહ આપણે, અને સત્યાગ્રહ કરવાની આપણે જો કામ કરવામાં આવે તે જુલમ તરફનું થાય છે. મોરો કામે તેવું કામ તે એક જાતના ભજના રૂપે હોય છે. તેના કામથી કાંઈ ને થઈ શકે જુલમ તરી રહે છે. એક જુલમના આક્રમણ પોતાના રંગ માં જાણી આવે છે. તે જોઈ એક જ આપણની ઉચી મુક્તિ તે નીચી મુક્તિથી જુલમ પડી રહે છે." રાજ્ય કરનારા અને જાતજાતો કાળજીવાળા જેવા જાતો ને જુલમ કરે છે તે વિષે મોરો કહે છે કે "સત્યાગ્રહમાં સામે વખત સુધી અમલ એકામે છે તેવું કારણ એવું નથી કે તેઓ કમ્પેક્ષ સાચું જ કરે છે; તેમ તેઓ નાના વર્ગને બને તેટલો ન્યાય આપે છે એમ પણ નથી, તેઓ મોરો કામે પ્રમાણી રીતે વરતે છે એમ પણ નહિ. તેઓ કામે વખત અમલ જોવાની થઈ છે તેવું કારણ એ કે તેઓમાં સ્વરકાર થત વધારે હોય છે. જે રાજ્ય માં મોરો જાણના પાકાંડોથી અમલ ચાલતો હોય ત્યા પછી કમ્પેક્ષ ન્યાય જ હોય છે એવ કરી શકાઈ નહિ." બીજે કોણે મોરો કહે છે કે "નાના વર્ગના પક્ષમાં એક પ્રકાર હોય તો થાય છે. પછી તેને બીજાની થઈની શકે જોવાનું નથી રહેતું. જે રાજ્યમાં કાંઈને મેરકાંડાથી રીતે કેટલાં નાખવામાં આવે તેવા રાજ્યમાં કાળજીવાળા આકારમાં માટે અંત રહેવાનું કેટલાંમાં થઈ છે."

હવેના જમાનામાં રાજ્ય કારભારની રીતે સાવ અસાધ્ય થઈ છે. વેદ વડે રાજ્યકારનાઓ સુધારાની રીતથી (અનુષ્ઠાન વાટે જુલમો પાડું થઈ)

શુભઈ દ્વિભાષી રાજ્યના વિભાજન અંગેની બહાર આવેલી કેટલીક બાબતોનો વિગતો

જાન્યવારી કેન્દ્રની બાબત વિષે પડીત પત, બી મોરારજી દેસાઈ, બી ચન્દાબા અને કેમિય પ્રમુખ ભાંગતી હિન્દીશા બાંધીને જે ચર્ચા વિચારણા કરીને ઉપરથી એમ નક્કી થયું છે કે બંધારણમાં તેા ફેરફાર ન કરવો પણ આ નાણાં આપવાની જવાબદારી કેન્દ્ર સરકારે ભેરી.

આથી હવે એમ નક્કી કરવામાં આવ્યું છે, નવા ગુજરાત રાજ્યને તેની આબના નાણાં હર વર્ષે સરકાર આ નાણાં મહારાષ્ટ્ર સરકાર પાસેથી વસૂલ કરશે.

આજ કેટલી?

આ અવધિ કે ત્યારે આજ વિષે અમલદારો નિષ્ણાત સમિતિનું કામ આમળ આવી રહ્યું છે અને એવા નિર્ણયો મળે છે કે ગુજરાતની આજ હર વર્ષે ૬ થી ૮ કરોડ રૂપિયાની હશે ગુજરાતની આજ માટે કુલ રકમની મજબૂતીમાં કાબજીય પ્રકારનો અન્યાય ન થાય એના પ્રોપુરી કાળજી સેવામાં આવી રહી છે એમ અવાજાર વર્ણવેલ છે.

સત્યાગ્રહની નીતિ

(૨૬ જાન્યારી અનુક્રમણ)

કેટલીક વાર એમ અને છે કે સાચા ન હોય એવો પણ કારભારી થઈ પડે છે. જ્યારે આની રિયલિટી હોય ત્યારે હમ કરવું એ સંજ્ઞામાં થોડો કાય છે કે "તમારો વેદ વાવરતા કામજ ના કટકો ઉપર લખીને જ ભેરી ન રહેતાં તમ.રી સત્તાને ઉપયોગ કરને અણુક વર્ષે છે કે કેમ નાની કહેવાય છે તે મોટા વર્ષના કહેવા ગુજન કરતી આવે ત્યાં કુધી નાની. તે તેમ કરે તો તે કાજ કામની કે વળનની નથી. પણ તે પોતાના જ બળે સરી રહે તો મોગ વર્ષ કરી તેની સાથે કરી કરે નહિ."—અણુક.

ઉકાઈ અને નવાપુરના પ્રદા થોડા દિવસો પહેલાં નાણાં પ્રધાન બી મોરારજી દેસાઈને ગુજરાતની એક મહાન નહેર થોળના ઉદ્ઘાટને યિદારોપજી વિનિષ કરી હસિયુ ગુજરાત અને સરવાળે સમગ્ર ગુજરાતને આપાદ કરે એવી આ થોળના વિશે એક હોધી મોટી ચિંતા એ સેવાય છે, કે તે થોળના માટે જે જીનીન મોઢીને જે જીનીન, નવાપુર તાલુકો ગુજરાતમાં નહી આવે તો મેળવતા કુલેશી થી થશે.

તો વિભાજન પહેલાં જીનીન લેવાશે?

નવાપુર મન્દરાતમાં આવે છે માટે પ્રવલ આતી રજા છે આજ કતાં ને નવાપુર મહારાષ્ટ્રમાં જાય એવો પ્રકાર કેન્દ્ર સરકાર આપશે તો આજુ શુભ રાજ્યનું વિભાજન થાય એ પહેલાં નવાપુર રાજ્યમાંથી જારી જીનીન સેવા માટેનો કાપડો શુભ ખારસમા પાસેથી મસાર કરવા માટે ગુજરાતી અંગેવાનો પ્રાચણી કરશે એમ લાગે છે.

અધીજ કારભાર ગુજરાતીમાં નવા ગુજરાત રાજ્યમાં પહેલા દિવસ થી જ કારભાર ગુજરાતી આપમાં જ કરશે એવો ગુજરાતી પ્રધાનોમાં અનિષિષ્ટર રીને નિર્ણય મેરાજ એવો છે આ સમાચાર આપાર ઉલોચ અને સામાન્ય જનતા માટે આચારકારક બનશે આપારે પ્રમ જે વિચારણા રહી છે કે વહીવટી બાબતો નવા હપ્ડો ગુજરાતીમાં છે. આ વિશે સત્તાવર વર્ણવો પાસે એવું સુચન થયું છે જ્ઞાત વડોદરા રાજ્યને વહીવટ

ગુજરાતીમાં જ આપતો અને ત્યાં વહી વટના નવા હપ્ડો ગુજરાતીમાં થોળ વામાં આવ્યા છે.

આથી જે અમલદારોને આ વડોદરા રાજ્યના ગુજરાતી વહીવટી હપ્ડો એકા કરવાનું ચોપાડુ છે આ

દીશમાં ગુજરાત પુનીવહીટી અને બીજા વિદ્યાર્થીઓ પહેલ કરી ગુજરાતની વહીવટી બાબત સરજ, અમલ કારક અને સુંદર બનાવવા સકાય કરે તેા એ અધિતીમ મોક સેવા અને વિદ્યાર્થીઓ થશે

ભારતની સુલાકાતે મી. કુરચેવ

ચીન ભારત સરહદી અઘડા અંગેની વિચારણા

સોવિયેટ સંઘના થોવટી મી કુરચેવ આવતા ફેબ્રુઆરી મહિનામાં ભારતની સુલાકાતે આવે છે એ ખબર ને ન્યુ દીલીથી સરકારી વર્ણવો બકાલી આવે છે.

મી. કુરચેવ આવતા મહિનામાં ન્યુ દીલી આની ત્યાં ભારત અને ચીન વચ્ચે ભાગેલ સરહદી અઘડા અંગે જ ખાસ વાતચીત કરવાના છે.

મી કુરચેવ ભાગેલ ન્યુ દીલીની સુલાકાતે આવવાની યામણી કરી હતી. તેથી તેમને ત્યાં થી નહેરને મળી કમરથા તેમની સાથે વાતચીત કરી રહે અને ચીન-ભારત વચ્ચેના અઘડાનું સમાધાન થોધવ.મા મદદ કરી રહે.

શીખર પરિપદ જે મહિનામાં અગવાની છે અને ફેબ્રુઆરીમાં મી કુરચેવ ભારતમાં આવવાના છે એટલે જે મહિનામાં તેમ, શીખર પરિપદમાં જાય તે અગાઉ પેઈંગ જવાનો તેમને સમય મળશે નહિ, કારણ મી કુરચેવ ભારત ની સુલાકાત લીધા બાદ પ્રન્ડે,તેથીય તેમ જન્ય એશિયાઈ રેશની પણ સુલાકાત લેનાર છે કે જ્યાં ચીને ચીન મારીએ પ્રેમી છે.

આઉ એન હાઈનું બીજું આમંત્રણ

દરમીયાન ન્યુ દીલીથી ખબર મળે છે કે સરહદી અઘડા અંગે વાતચીત

કરના માટે ભેમા મળવા ચીનન, વડા પ્રધાન મી આઉ એન લાઇએ વળી પાડો એક પગ થી નહેર ઉપર મોકલ્યો છે.

દરમીયાન મી કુરચેવ ભારતની સુલાકાતે આવવાનો જે નિર્ણય લીધો છે તે બતાવે છે કે મી. કુરચેવ ભારત અને ચીન વચ્ચેના અઘડા અંગેની બધી સંપૂર્ણ માહિતી મેળવવા માટે છે ઉપરાંત ન્યુ દીલી પેઈંગનું મંતવ્ય પણ જાણવા માટે છે તેથી શીખર પરિપદમાં જે ભારત-ચીન અઘડાને પ્રમ ઉપરિથત થાય તો તે પોતાનું પ્રતીકાર રચ્ચુ કરી શકશે.

હિંદ ઘાના માટે હાથ-કમીશનર નીમે છે

નવી દીલી

મી ગુલમહમ્દ જે રામમાં હોંડના એસમી તરીકે કતા તેમની નીમણુક ધાનામાં હોંડના કામ કમીશનર તરીકે થઈ છે સાથે સાથે તેમના નામણરીયા ના કમીશનર તરીકે પણ રહેશે તેમના તેમને દોહી ખાચમાં સભાળશે તેમને ધરલીયા એમથી તરીકે ૧૯૪૮ના જનુઆરીથી કતા સાથે સાથે તેમને એશીયામાં પણ ૧૯૪૮ના મે થી કતા.

ન્યુ ઈન્ડિયા એરથોરન્સ કુ. લીમીટેડ

હાંડીવાની સુખ્ય કંપની

અને વહીવટ કરીએ કામે—

આમ, ફરીયાદ, અવરજાવ, ચિત્ર, આલ, ચિત્રી, ધવ કેકેન્, ધર આંજીથી (સાથે) અકરમાત વિ.

સાઉથ આફ્રિકાની અંદર સુખ્ય અમલદારો.

જાલમાઈ ફ્રેસ્ટમલ એન્ડ સન,

૧૪૦ કવીન સ્ટ્રીટ, કલમ્બ.

કેલ : ૬૨૫૫ ૨૫૮૪૫, ૨૮૫૧૩, ૨૮૮૪૮.

તમને ખબર છે

૩ ન્યુ ઇન્ડિયા, ઇન્ડિયાની સૌથી મોટી વીમા કંપની છે.

૩ ન્યુ ઇન્ડિયા ની કાબજીય ૪૫ દેશોમાં છે

૩ ન્યુ ઇન્ડિયા ની ૧૫ યાખાઓ ૩૫૫ હોંડમાં જ છે.

૩ ન્યુ ઇન્ડિયા : આમ, ફરીયાદ અને અકરમાત ઉપર ૧૦,૦૦,૦૦૦ પાઉંડ પ્રીમાયમ ભેગી રો છે.

સહિસલામતી અને તાત્કાલિક સેવા માટે

ન્યુ ઈડીયા

સાથે વીમો ઉતરાવો.

હાલ પ્રસંગો માટે

અમને મળો.

સુરતી જથ્થાના અને રોયલીટી કમિશન.

શ્રી કેપીટનની અગ્રણી સેવા નીચે કુનીવનના અને રોયલીટીના કામ
પણ કામના તમારે કુશળિ આવી રહેલા કામના અને કન્યાના મળ્યા.

કેપીટન આલ્ફની હોટેલ

(શ્રી કેપ્ટન મીકાઈ કાઉસ)

એ અને વિદેશીયા સ્ટ્રીટના પુણાપર - કરબન.
ફોન નંબર ૨૩૪૧૪ રેલીમાન: KAPITAN.

તાજી ઉમદા ફ્રુટ

આફ્રી, લેસલુ બબર સાથ, નારીઓના નં. ૧ રી. ૧-૦;
બેચ (નં. ૧૦૦) રી. ૧૦-૦.

કુકાન હાર માટે બાંધવાના ન્યુસપેપર બબર સાથ,
પાપક નંબર ૧ રી. ૧૦, નંબર ૨ રી. ૮ ૧૦૦.

મુસી અને મેનની પાન બબર સાથ, પેરેટન નાં. ૧ નારીના મે. ૧
શ્રી ૧૦-૧ કાપી અને રહેતા નારીના શ્રી ૧૧-૧ કાપી
રોયલીટી, ન્યુસપેપર અને વિવિધ નારીના આપેલા કાપી પ્રકાર
આન આપી કાંઈ પણ વસ્તુ જરૂરી કાપી મે. ૧૦૦

All prices subject to Market fluctuations

A. KADER & Co., (PTY) LTD.

WHOLESALE FRUIT MERCHANTS

P. O. Box 251. DURBAN.

ધીરુભાઈ પી. નાયક

પુસ્તકોના, કુસાહરી, વીમાનાં અને જનરલ એજન્ટ

હીરુભાઈ ભાઈ કુનીયાના કાંઈ પણ કામની કવર્ડ રિવાઈઝ આપા નબીન
માર્ગે કુસાહરી કરવા મેં મેં આપાની આપેલા કુશળિ કોઈ
છ ની. આપ, મોરી, કુશળિ, અસરમાળ, પોસ્ટમાલ, વિવિધ નોંધા અને
રજાની આપીએ છીએ

કન્યાના, જરૂરના કામ, કિલ્લાના શાખા કામના રેવન્યુ કમીશનર
સર્વેક્ષક કે રેવન્યુ કામના પાસપોર્ટ રેવન્યુ કમીશનરને કામની
માન્યતા કાંઈ પણ કી કીધા વિના અને મરત કામ આપીએ છીએ.

મેકનલ કમ્પ્યુટર કાંઈ કોસ્ટોમીઝેશન બેચ કોસ્ટોમીઝ અને કોસ્ટોમીઝ
કન્યાના કામની કોસ્ટોમીઝ પ્રતિનિધિ

Phone: 33-9033. 26 Barkly Arcade,

Cor. 38, Market & Diagonal St., J'BURG.

ફરનીચર! ફરનીચર!! ફરનીચર!!!

સિદ્ધાંત મુદ્ર, કાપનાં મુદ્ર, કોઈકેલ, કોઈકેલ એસ,
કાર્ડ કોઈ કોઈકેલ એસ, કાર્ડ કોઈ, એસ, કાર્ડ કોઈકેલ
આને અરીસા કાંઈકેલ. અને કાપનાં કામ કોઈકેલ નહિ.

—બોક્સ, એસ અને કીચન ફરેક્સ—

કે કાપનાં કામની નીચે કાંઈકેલ કામ ને તેને કોઈ કોઈકેલ કાંઈ
કાર રહે છે આપ કોઈકેલ કામના કોઈકેલ કોઈકેલ અને કોઈકેલ
આપના કામના

L. MISTRY

81 DREE STREET, DURBANSDORP, J'BURG.

PHONE 33-4691.

BOX 2626.

શુભ પ્રસંગો માટે ભેટ!

• કોમો અને 'પુરુષો' માટે

ઘડીયાળ!

૧૫, ૨૨ અને ૨૫ બચ્ચાનાં
આટોમેટીક કેલેન્ડર.

- રોમર
- રાહરી
- લેડો
- રૂપર

વિગેરે દરેક ભાતનાં ઘડીયાળ.

ઉપરાંત પુરુષોનાં શર્ટ સુટ, પાયલમા વિ.
તેમજ બાળકોનાં કપડાં.

હોલસેલ ભાવે મળશે

બોક્સ ૫૬૮૮, ફોન: ૮૩૫-૨૬૦૭

વલ્લભભાઈ બી. પટેલની કું.

૪૪, મારકેટ સ્ટ્રીટ, બેંકોનીસબર્ગ.

હમણાજ આવેલ રીપમેન્ટ

કોઈકેલ ભાતની અગરબત્તીઓ કોઈકેલ "મળ રાહ" મેરે "કોઈ
કુનીયા" અસોસાયટી, કુશળિ રાહ, અમેશી, કાપા "મનેકા" રાહ,
વાંકરી, કાપા રાહ વિગેરે. આપના પ્રાઈસલીટ માટે કોઈ (અમે
ફોન કોઈની નવાવતની અગરબત્તીઓ રાહને છીએ.)

બીજી આફ ૧૦ રેની રાહ
લીલી કાપા શ્રી. ૧-૩
આપા કાપા શ્રી. ૧-૩
મેરી કાપા કાપા ૧/૩ રાહ

બોક્સ બરોબર પેક ફરી
મરવીસ.

આપના કાપા કાપા બોક્સના
વિનંતી છે.

અમે નીચેની વસ્તુઓ કાપેલાં કાપેલાં ફરીએ છીએ.
માલ સારી અને કીધાવત ભાવે મળશે, આપના પ્રાઈસલીટ
માટે કોઈકેલ:

શીયા કાપા, મરમા, એસમી, પેપા, અમર, એન્ટો કોપારી, કાપા કોપારી,
કોઈ કોપારી, એસ, અમેશી, કાપેલાં કોઈ, મરમા, દરેક ભાતની કાપા,
મળાને આપે, અમરને આપે, પાણીના નાળીયેર, વરીમરી, દરે, અમેશી,
મેશી, રામ, અમેશી, મરમા, કોમેશ, પાણા, પાણા રાહ, આપા મરમા,
નારીએને કુશી, રામરેશ, અમેશી, કાપા, વિગેરે.

K. HARIBHAI & SONS

(PTY) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants
81 Victoria Street, — P.O. Box 2156 — Durban.
Telegraphic Add "BHAI SONS"

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1903.

Former Editors: Manilal Gandhi—1916-1936.

No. 6—Vol. LVIII.

Friday, 12th February, 1960

REGISTERED AT THE C.P.O. AS A NEWSPAPER
Price: FOUR PENCE

HEARTBREAK TRUDGE FROM SCHOOL TO SCHOOL

Death of Gandhian Economist

(*"Indian Opinion" India Service*)

NEW DELHI—Dr. J. C. Kumarappa, the noted Gandhian economist, died at the General Hospital in Madras on January 30 after a heart attack. He was 69. Dr. Kumarappa had been ailing for more than two years. He was admitted to the General Hospital in November, 1957 and had been under treatment then. He suffered a paralytic stroke on January 26 which affected his left side.

(*From Our Own Correspondent*)

HEARTBREAK WEEK—that is what the present week has been for hundreds of Indian children and parents as they trudged from school to school in the desperate hope that there might be room for their children who, having passed Standard Six were keen and anxious to go on with their studies. Unfortunately, for them there was no room. In the first school week they hoped that there would be room. During the present week this hope has given way to despair and as the week closes it is clear that many hundreds will have to go without the high-schooling which they so ardently desire.

INEPT HANDLING OF SCHOOL ADMISSIONS

THE whole question of admission to high-schools over the past fortnight has been handled ineptly, inadequately, incompetently and with a gross disregard for the feelings of Indian parents and children. This is the considered view of many people who have seen the manner in which Indian children, girls and boys, have been made to scurry from school to school in search of admission in vain, plenty of it, and worse, very much of it.

An unsatisfactory and inadequate system of admission was drawn up on the results of the

standard six examination. Pupils writing this examination were asked to indicate the high school which they would like to go to if they passed. They did so. Some listed two schools, some more but in the end result there was complete chaos.

The Natal Education Department drew up a list of children who had passed, arranging the names in order of merit. On the day school opened the successful candidates went to the school of their first choice.

Large numbers of these were not at the top of the list—they did not know whether they would be admitted or not. Some were told to go to another school. Others simply went around from school to school hoping.

If these children had been white in colour many officials would have had to sit up and take notice but since they are black, Indian children can be thrown around with impunity.

Perhaps the heads of the Indian community, with the co-operation and advice of heads of Indian secondary schools and the Natal Indian Teachers' Society can devise a more equitable system for admission and hand it over to the Natal Education Department for its use next year.

The irony of the situation is that they have, by virtue of the educational requirements of the Natal Provincial Administration, qualified for admission into secondary schools and yet they cannot be admitted.

The Education Department prepares a list of children in order of merit and principals of

All scholars who have been refused a place at the Indian High Schools are kindly requested to call at the Congress office immediately and hand in their names and addresses. Parents whose sons and daughters have been refused admission are requested to get in touch with the Congress Office.

Government schools in Durban have to follow this list but in the case of the aided high-schools this list can be, and has been, bypassed. Out of this has arisen much resentment and the situation does not augur well for the future of the unitedness of the community.

RADIO GHANA

Construction of four new radio transmitters has begun in Ghana. They will broadcast programmes to foreign countries in five languages—Arabic, English, French, German and Swahili.—UNESCO.

High School Admissions

Growing Resentment

(*By Our Own Correspondent*)

THERE has been much heart-burning and resentment over manner in which some sections of the Indian community obtained a double advantage when it came to the admission of children to the high schools during the past fortnight.

All children had the right of admission to the Government high schools on the grounds of their position on the merit list but some children who had the sectional language qualification got admission into the aided high schools although they were right at the bottom of the list.

These children, therefore, enjoyed a double benefit: if they were at the top of the merit list they got into the government high schools, if they were at the bottom of the list, they got into their own sectional high schools.

Against these many children who were fairly high up in the merit list could not get admission into high schools because the government schools were full.

There is growing resentment over this for it seems that if a section of the community can find half the cost of a school building, a high school building, then the Government will pay the other half out of common public funds to enable that section to provide high school education for its children to the exclusion of others.

NASSER TO VISIT INDIA

(*Indian Opinion" India Service*)

PRESIDENT NASSER of the United Arab Republic is likely to commence a 12 day visit to India on March 29.

President Nasser has expressed a desire to study the Indian Constitution, planning techniques, rural industries, co-operatives and multi-purpose hydro-electric projects during his tour.

The Indian Ambassador in Cairo, Mr. R. K. Nehru, is preparing the President's tour programme.

Congo To Be Set Free On June 30

(*"Indian Opinion" Service*)

BRUSSELS—The independence of Belgian Congo will be proclaimed on June 30. This has been agreed to at a conference of Belgian and Congolese leaders. Addressing the Conference, Mr. Patrick Lumumba said that his own release from jail would only have meaning if all other political prisoners were also released.

He said: "There are today thousands of prisoners and many trials are going on in the Congo. This is not known to the Belgian people."

Indian Opinion

FRIDAY, 12TH FEBRUARY, 1960

Robbery—Naked And Unshamed

ELSWHERE in this journal we publish an account of the manner in which "Western Christian Civilisation" has gone into action in this country. Indians are being callously kicked out of their homes—homes which they have occupied, in some cases, almost nigh on a century, and in others for two and three generations. All this is being under the provisions of the Group Areas Act. And such is the quality and the quantity of suffering this will generate that European newspapers which once vigorously supported the Pegging Act, the precursor of the Areas Act, are pleading for relief for the Indian people.

The Government, however, is ploughing forward wilfully and regardless of the suffering of the Indian people and cares naught of public opinion. Cato Manor has been confirmed as a White area and while the Municipality of Durban is to be credited for the efforts it has made over the issue to have some portion of it to be reserved for Indians the Durban City Council is really the villain of the piece. Indian leaders recall quite clearly the part that the City Council of Durban played in the matter of 'penetration' into European areas by Indians in the years immediately before the last World War and during the war years.

It was a deputation from Durban, headed by the then mayor of the city which proceeded post-haste to Cape Town and bludgeoned General Smuts into promulgating the Pegging Act in spite of the fact that the First Broome Commission had cleared the Indians of South Africa of the charge of "penetrating" into European areas. At least it would be a matter of honesty if this fact were known as the efforts of the City Council in trying to help the Indians over Cato Manor are really apologies for what it has done in the past. So much then for the part played by the Durban City Council in the present situation.

For the Indians the position is one of despair. Not only is there despoliation and dispossession of their property but there is also a desolation of the spirit for them and a corrosion of the soul. White South Africa proclaims that it is Christian in its bearings and then goes on to use the jackboot in the best storm trooper style, Macmillan or no Macmillan, Commonwealth or no Commonwealth, decency or no decency.

The Indian people do not have much in this country. Of land they have even less and of this less they are now being steadily deprived. On other fronts, too, the Indian is being harassed and persecuted. There is not enough room in primary and high schools for his children. The avenues of employment, too, are most of them closed to him. His movement is restricted. He is shut up in Natal. Yet he seems to survive and to survive to such extent that the Province of Natal must needs borrow his car to take the British Prime Minister around Durban. But the time will come when the Indian will have to do something to protect himself. It is to this something that the country is driving him.

* The Ethics Of * Passive Resistance

(PRIZE WINNING ESSAY—1900)
(FOURTH INSTALMENT)

By M. S. MAURICE

EDITOR'S NOTE: In January 1900 when the Indians in the Transvaal were employing "passive resistance" against the law which required every Indian in the Colony to register and carry a permit authorising him to reside in the Transvaal the *Indian Opinion* organised an essay on "The Ethics of Passive Resistance." It must be remembered that the deliberate defiance of unacceptable laws was being used for the first time as a political weapon under the direction of Gandhi. Four essays were received and judged by Rev. J. J. Doherty, Minister of the Central Baptist Church. The first prize was awarded to M. S. Maurice, "Ben Hopen," Maltosa Road, Claremont, Cape Town. "Mr Maurice," said the notice announcing the award "is an Indian gentleman." We reproduce below the fourth instalment of the essay. The third instalment appeared in our last week's issue.

UPWARDS of four centuries before the advent of Christ, Socrates, of Greece, was reputed to be the wisest mortal of his age. His unflinching integrity made him many enemies. The State, or rather those in power in the State, accused him of corrupting the Athenian youth and of despising the national gods. He was indicted in a regular manner. His chief offence consisted in his heeding the divine voice or inward monitor, which people in those times did not comprehend so clearly as he did. He declared that his daemon rebuked him for misconduct, and commended him for every good word and work. He was in advance of his times. And for his originality, integrity and wisdom he was condemned to death. When one of his disciples exclaimed "How shameful to condemn a man so innocent," Socrates asked if his friends would think it less shameful if he were guilty. Here was a man who, abandoning all speculations as regards the material world, fearlessly taught "that the proper study of mankind was man," was denied, reviled and then condemned to undergo the extreme penalty of the law. The law of conscience was accounted nothing in those days so it is still considered of little account in reference to human laws and administrative enactments, under our present forms of civilised government. The Delphic Oracle pronounced Socrates the wisest of men. To this he made a characteristic declaration: "Whereas other men thought they knew something, he alone had attained to this element of true knowledge, he knew that he knew nothing."

Passive resistance is emphatic.

ally submission to physical force under protest. "Resist not evil" said Jesus of Nazareth, and Socrates, by drinking the poison, refused from resisting what he had adjudged in his own mind as evil. How far this comports with the philosophy of Plato, another brilliant heathen sage, will be apparent from the following prophetic picture of the Men of Sorrow whom the Western world has defied.

"A man perfectly good, virtuous and just; not one who wishes to appear so before his fellows, but one who is really and sincerely so. We strip him of his good name... deprive him of everything except his intrinsic goodness. Without doing wrong, we will suppose him to be accounted an evil doer, when his virtue may be tried so as by fire. Neither infamy nor ill usage, neither poverty nor distress, neither the malignity of persecution nor the pain of cruel torture, can make him swerve from the path of duty. Death stares him in the face, but he remains unshaken; branded as a sinner, he is still a saint. To complete the picture, we will suppose this godly man to be beset with idols, smothered with whips, put to the torture, laden with chains, nailed to a cross, numbered with transgressors, and yet without sin."

Plato wrote thus, three centuries before the advent of Christ. His further definition of a modern passive resister is almost inspired: "A bad man is wretched amidst every earthly advantage; a good man—troubled on every side, yet not distressed; perplexed, but not in despair; persecuted, but not forsaken; cast down, but not destroyed."

(To be concluded)

REACTIONS TO MR. MACMILLAN'S ADDRESS TO PARLIAMENT

"MANCHESTER GUARDIAN" CALLS S.A. 'A SLAVE-OWNING DEMOCRACY'

(From Our Special Correspondent)

LONDON—The South African Parliament which the British Prime Minister, Mr. Harold Macmillan addressed on February 3rd last is described by the liberal "Manchester Guardian" as "a group of men who, with honourable exceptions, have planned and executed a barbarous attack on the rights of others of their kind. Their policy of basest apartheid has torn people from their homes, sent men into virtual slave-labour on the farms, set one group of non-Whites against another, and recently set Africans against Africans by enforced tribal divisions within the townships. The new laws have created for the Whites what is in effect a slave-owning democracy; for the non-Whites in the towns a hard, purposeless and immoral life."

The paper goes on to list the following facts against which "Mr. Macmillan's speech must be judged":

■ "In law these men have legislated inferior status and punitive control of movement and occupation for their non-White fellow-countrymen."

■ "In Parliament they have taken away the feeble and vicious voice that the non-Whites were once allowed in the government of the country."

■ "In industry they have erected arbitrary obstacles to prevent non-Whites from using their talents fully."

■ "In education they have declared non-Whites unfit to share premises with Whites."

Writing under the heading "Inadequate" on the day after Mr. Macmillan addressed the South African Parliament "The Guardian" commented:

"As a chiding it (the speech) might have been appropriate in the Federation which at least occasionally tries to live up to its stated policy of partnership: for the Union, committed to the permanent identification of Whites with bayonets and others with bayonets, it was an inadequate indictment. If a British Prime Minister had spoken the beliefs of the people of Britain about South Africa it would not have been possible for his listeners to applaud at the end. Mr. Macmillan, of course, said a number of useful things: British policies 'will sometimes make difficulties for you,' 'whether we like it or not this birth of African national consciousness is a political fact... our national policies must take

account of it.' 'We reject the idea of any inherent superiority of one race over another.' And the speech was honest in the sense that it in no way contradicted what Mr. Macmillan had said elsewhere in Africa, nothing in it would have jarred had he said it in Lagos. But by creating the impression that racial problems apart, Britain and South Africa were good friends Mr. Macmillan has probably left some dangerous illusions. The racial problems are too big to be set apart."

Little To Bind

Members of the Commonwealth have little to bind them together apart from common respect, common institutions, and, perhaps most important, an indefinable sympathy with the main springs of one another's beliefs and actions. It must, however, be quite obvious to all the mem-

bers now that one of their number is quite out of sympathy with the others. The Nigerian Prime Minister was recently wondering aloud how this institution, which will be enriched by Nigeria's membership later this year, can hold both Africans and those who openly declare Africans to be of inferior race. Perhaps the Commonwealth has tried too little to define what its philosophy is intended to be. If it did it would surely stumble straight away on the membership of South Africa's continued membership, and if it ever came to a choice between the young, progressive non-White members and the reactionaries of South Africa, for whom the other members are always having to apologise, there could be no doubt which it should choose. Mr. Macmillan stated lightly over this time in his address yesterday. He seemed to imply that because we are both members of the Commonwealth we must necessarily be less forthright in our judgments. That is not so. The Commonwealth heritage, the common approach, can be over-emphasised in dealing with South Africa. Mr. Macmillan spoke of the immense material progress of South Africa "We in Britain are proud," he said, "of the contribution we have made to this achievement." What achievement? And are we in fact proud?

Black Africa's Debt To Gandhi

(Indian Opinion Service)

BRUSSELS—Congo's national leader, 34 year-old Mr. Patrice Lumumba said that the example of Mahatma Gandhi had served all of Black Africa in its struggle for freedom.

"We have wrought our freedom by applying the principle of non-violent action in our fight against colonialism. This we owe to Mahatma Gandhi," Mr. Lumumba said.

If it were possible Mr. Lumumba said, he would like to send a group of young Congolese leaders to India to study her social and political and trade institutions, so that they could draw inspiration from Indian experience.

"Like India, Congo was a colony yesterday," he said, "and like India Congo will be a free country tomorrow. We have lived through the same fate, have known the same frustrations and henceforth will together share the same joys," he added. Mr. Lumumba felt "as soon as we are free we should like to exchange diplomatic relations with India. We will count on the material and moral support of our Indian brothers in the economic and political emancipation of our country."

He was flown here to attend the round-table conference on Congo after being released from prison. His both wrists were bandaged for cuts inflicted by handcuffs which the authorities had clamped on him only three days ago. Smilingly he said, "Four days ago I was in chains, handcuffed like a common prisoner. Today I negotiated for my country's freedom."

New India Assurance Co. Ltd.,

India's Leading Company

We Transact:

Fire, Marine, Transit, Motor, Baggage, Burglary, Householders & Houseowners (Comprehensive), Personal, Accident etc.

Principal Controlling Officers in the Union of South Africa

Jalbhoy Rustomjee & Son

140 Queen Street, — Durban
Phone: Durban 25845, 28513, 29844

DO YOU KNOW

That NEW INDIA is by far India's largest Insurance Company.

That NEW INDIA operates in over forty-five countries.

That NEW INDIA has over 65 branches in India alone;

That NEW INDIA receives over £6,000,000 Premium EACH YEAR on Fire, Marine & Accident.

FOR SECURITY
AND SERVICE
INSURE WITH
NEW INDIA

South Africa's Christian Civilisation Goes Into Action

1. Kicks 26,000 Indians Out Of Cato Manor
2. Kicks 80 Indian Families Out Of Sophiatown
3. Robs Rustenburg Indians Of £780,000

(BY OUR SPECIAL CORRESPONDENT)

SOUTH AFRICA'S much vaunted "Western Christian Civilisation," for the preservation of which the present Nationalist Government and preceding governments of the country have mouthed innumerable words and evolved a political system different from Hitler's Nazism only in name, went into action with a vengeance over the past few weeks and placed the following sacrificial offerings on the altars of human decency and justice between man and man —

1. 26,000 Indians will be driven out of Cato Manor, Durban. These people have lived in this place for generations. They must now make way for Whites, to please the Group Areas Board.

2. About eighty Indian families have been driven out of Sophiatown, Johannesburg—from homes in which they have lived for 30-40 years. They have been forced to move because of the Group Areas Act.

3. The Indian population of Rustenburg will be moved from the centre of the town to an isolated area three miles out of town. Most of the people must leave with five years. Others have to go within two years. This will involve the Indian people in a loss of £780,000 annually. The sum total of human misery and desolation of the spirit this will involve is beyond computation.

CATO MANOR

WRITING on the subject of the dispossession of Indians in Cato Manor the *Natal Daily News* (February 8, 1960) commented:

"Who in Durban wants to have to find £15 million? This is a conservative estimate of the cost of removing Indians from their present homes in Cato Manor—near Durban will have to foot the bill, sometime, somehow. And that is merely one aspect—perhaps not the most important one—of the decision last week by the Group Areas Board not to accept the Durban City Council's appeal to re-zone part of Cato Manor for Indian occupation, but instead to insist that the area must become one for White ownership and, eventually, White occupation.

Unnecessary Uprooting

Slum clearance is one thing, but the unnecessary uprooting of settled people is another, and the one must not be confused with the other. Indians have been permanently settled in the Cato Manor area for generations, in some cases for the best part of a century. Their homes are there, their businesses and livelihood are there, their future is there. Now, by the Group Areas Board decision, they will have to go. But where are these 26,000 people to go? It is easy enough to make such an edict, but edicts cannot be treated as considered or isolated—they must be implemented. Would it give place finally to action? In this case the answer is that there is nowhere for these people to go, no alternative housing is ready for them and none is likely to be built in a short time.

Totally Unreal

The edict is totally unreal. It bears no relevance to the true needs of the Indian people (and they are great enough, without this added insult), it is physically impossible and financially back-breaking, and it ignores two aspects that come down to individual work the Indians will be left to move out and Europeans will not want to move in.

New and good housing is sure to be encouraged and welcomed, but there are thousands of Indians living outside Cato Manor who are in dire need of proper accommodation. To cater for their needs alone is an undertaking in which Durban cannot yet see its financial way and which will require every penny and more. Why add another 26,000 people from Cato Manor to an already almost impossible burden? Why not, instead, encourage and subsidize these people to improve their homes and surroundings? It would cost less both in terms of money and human misery and frustration. If group areas must be imposed, why not confine them to new areas and leave undisturbed those places where people have made their homes and lived for generations?

No Moral Argument

Finally, and most important of all, not one moral argument can be advanced for depriving settled people of their land, their homes, their right to an acknowledged ownership, their environment, in many cases their very livelihood. It is not to be expected that they can fully recreate their lives elsewhere, and it is to be expected that some of them at least

will suffer financial loss and hardship by an enforced move. Nobody has the moral right to bid them to give up human rights in which each person, by virtue of being human, is entitled. Morally, materially and financially the decision is bankrupt. The City Council must make it clear to the Government that it wishes to have no part in an undertaking which cannot be justified on any grounds.

SOPHIATOWN

The Indians in Sophiatown have been forced to move because the Resettlement Board, implementing the Group Areas Act, has refused to renew their monthly permits to stay in Sophiatown at the end of January. The area will eventually be occupied by Europeans.

As soon as the families moved out their belongings, the demonstrators moved in. The dispossessed people must go to Lenasia, about 20 miles away.

And in its trail the action of South Africa's Christian civilisation left the following:

One Chinese shopkeeper and his family had their house literally demolished over their heads. The Chinese have not been provided with alternative accommodation.

One Indian family of 16 is sheltering in Sophiatown's Hindu Temple.

The family's seven-roomed house has already been let by the Resettlement Board to a Coloured family. Although they have been allocated a hut at the camp in Lenasia, they consider it inadequate for 16 persons and

a large household of furniture.

The huts are 20 feet by 30 feet. There are no inside partitions or ceilings. There is no sunlight, and toilet and other amenities are shared on a communal basis.

Critically Ill

One aged, critically ill Indian who needs constant medical supervision, applied to the authorities for an extension permit. But the application was refused.

This week the electricity supply to his home was cut and he has been warned that the water supply will be stopped. Then the demolition plans will proceed.

In addition, he has been told that he has lost the right to a hut in Lenasia.

The man, Mr. R. Pooze, objected to moving because there was no telephone near the camp and the nearest doctor was quite miles away.

This family has lived in Sophiatown for 14 years.

One family who, because they had failed to sign a Resettlement Board option in time had all their property expropriated and will receive only the ground value of £350.

Mrs. W. Raja, an elderly widow has been forced to abandon her shop. She has been in Sophiatown for 18 years. There is nothing she can do to earn a livelihood in Lenasia.

RUSTENBURG

Rum and poverty face the small Indian population of Rustenburg, estimated at 800.

The 55 businesses which they have built up over the past 75 years and which have an annual turnover of £780,000 will have to close down, as most of the customers are Europeans who will not travel from the centre of town to do their shopping.

Many Indians who own or work in the shops will be unemployed.

They will have to abandon the Indian school, which has a municipal valuation of £17,500 but is probably worth £30,000.

They will have to abandon their mosques.

HAWKERS AND TRADERS

Geor's wrist watches, 17/6 each, 25 jewels 25/6, 17 jewels, waterproof, shockproof 34/6, 21 jewels, waterproof, shockproof, 37/6, 25 jewels, waterproof, shockproof, 41/6, Ladies wrist watches 39/6, 25 jewels 40/6. A. S. Agencies, P.O. Box 3780, Cape Town.

No Catalogues

JOINT COUNCIL'S VIEWS

Housing Cannot Solve Problem Of Cato Manor

THE provision of houses alone cannot solve the many serious moral problems among the African people at Cato Manor, declares a statement issued by the Durban and District Joint Council of Europeans and Bantu. The statement goes on: "Urgent as the problem of housing is, the Joint Council does not believe that houses alone can solve the problems of Cato Manor and its people. As long as Bantu workers do not earn enough to support themselves and their families in decency and comfort; as long as migrant labour and influx control make family life difficult or impossible, as long as children are allowed to roam the streets because their parents are working and there are insufficient creches and schools for them; as long as large concentrations of migrant labourers are housed in close proximity to family housing schemes, so long will the problems remain."

Republic Day Celebrated Colourfully

(Indian Opinion) India Services

NEW DELHI.—The 10th anniversary of Republic Day was celebrated with gay abandon throughout the country. Over a million people flocked out to witness a spectacular parade and a colourful pageant from the saluting base at Vijay Chowk to the historic Red Fort here.

The President, Dr. Rajendra Prasad, held an "at home" at Rashtrapati Bhavan in the afternoon and there was a fireworks display in the evening. The illumination at night which turned New Delhi into a wonderland, were the biggest draw of the day.

The festivities began with the President driving in state in his black shining coach along Rajpath. Nearly half a million people occupying the vast area on either side of Rajpath, lustily cheered the President when he alighted from the coach. He was received by the Prime Minister. Then he unfurled the national flag.

The bands played the national anthem, a 31-gun salute boomed. There were three foreign dignitaries present. The Soviet President, Mr. Voroshilov, the Nepalese Prime Minister, Mr. B. P. Koirala, and the Maharajah of Sikkim.

Then there was a march past. The President stood under a velvet umbrella watched the parade. The highlight of the pageantry was an impressive fly-past by 77 jet aircraft led by Canberra bombers.

After the fly past thousands of rubber and paper balloons were released from Rajpath.

In addition to the provision of housing and the raising of wages, the Joint Council recommends:

1. That the liquor laws as they affect the Bantu community be reviewed, since it is apparent that as they exist at present, they are ineffective in preventing drunkenness, and the attempt to enforce them leads to trouble and ill-feeling between police and Bantu.

2. That more schools and creches be provided where Bantu children can learn habits of decency and self-control.

3. That very greatly extended opportunities for healthy recreation of all types be provided in attractive surroundings for children, young people and adults, so that vice is not the only alternative to boredom.

4. That opportunities for Bantu people to acquire greater skill and occupy better-paid and more responsible positions be increased.

5. That churches and welfare organisations, whether run by Europeans, by Bantu, or by mixed groups, be encouraged to work amongst the Bantu and contribute to their moral, mental and material advancement.

6. That laws and customs such as migrant labour and influx control be modified.

7. That police and all others who have official dealings with Bantu should at all times treat them with that respect which is their due as human beings.

R. VITHAL

Bookkeeping, Writing up Sets of Books, Balance Sheets, Income Tax Returns.

Contact No. 12 Barkly Arcade, 38 Market Street, Car Disposal & Market Inc Johannesburg Phone 22-1854

Pan-Africanists Threaten Boycott

ACCORDING to a report in the *Bantu World* of Johannesburg five big Johannesburg firms have been threatened with a "total boycott" by the Pan-Africanist Congress. Among the reasons for the boycott are the manner in which the Africans are treated.

The *Bantu World* report goes on:

Launching its "status campaign," the P.A.C. warns the firms to pay a minimum wage of £8 3s. 4d to their African workers and to treat all Africans with complete courtesy.

One large firm has made a reply and asked for a P.A.C. representative to call and discuss the warning.

Signed by the national secretary, Mr. Fetsiba Lebelle, the P.A.C. letters are strongly worded, and demand "that the contemptuous manner of addressing Africans as 'native', 'bantu', 'boy', 'girl', 'Jama', 'John' etc., should be stopped at once."

P.A.C. demands that Africans should be addressed as "Sir," "Madam," "Mr.," "Mrs.," "Miss," "Gentleman," "Lady."

P.A.C. objects to the use of "messing, derogatory terms such as Bantu, Non-White, Non-European," and demands that only the term "African" should be used.

According to a P.A.C. official the term "total boycott" means that once a boycott is called, it will never be withdrawn, no matter what concessions are made by a firm.

New Insurance Company

Hopes To Be Staffed By Non-Europeans

THE first Insurance Company in South Africa which will concentrate on short-term insurance (fire, motor, oceanic, etc., for non-Europeans, has recently been established in Bloemfontein.

The Company, which will be known as the Centre City Insurance Company Limited, will have its Headquarters in Bloemfontein, and it is intended that the entire staff will consist of non-Europeans. This will include all office staff such as Branch Managers, Clerks, Typists, etc., and all Field Staff.

Considerable interest in this Company has thus far been shown by a great number of non-Europeans and Europeans alike in all parts of the Union and Bechuanaland. The reason for this is the fact that the Company is eager to accept shares from the non-European population.

Subscription Lists for shares in the Company will open on the 1st March, 1960, and enquiries in regard thereto should be addressed to the Company's Offices in Bloemfontein.

It is also the intention of this Company to establish the first ever Building Society for non-Europeans in South Africa, although this aspect will only receive attention once the Insurance Company is in full operation.

It is the intention also to appoint Provincial Boards of Directors consisting entirely of non-Europeans in all the areas in which the Company will be operating.

Street Collection: Feb. 27

Aryan Home Wants Helpers

THE Aryan Benevolent Home of Durban has been allocated Saturday, February 27 for its annual street collection. On the same day it will also organise a cake sale. For this purpose the Home has been allotted two stands, one at the Post Office and one in Warwick Avenue.

Preparations are afoot to make the street collection and the cake sale as successful as possible for the Home which caters for the needy and destitute of all sections of the Indian community, irrespective of language and religion is in urgent need of funds.

Mrs E. L. Singh is in charge of the cake and cake sale side of the day and she would like every one who is willing to help on that day and even earlier to get in touch with her at her home, 40 Gataat Road, Greyville (telephone 35808). She will welcome European helpers to assist with collection boxes in West Street. There is no limit to the number of helpers requested and to donations in cash and kind that can be made for the cake sale.

REGULATIONS FOR TO ZULU COLLEGE

THE following regulations concerning the admission to, control of and discharge of students from the Tribal University College of Zululand have been published by the Government and should, writes a special correspondent of the *Indian Opinion*, form a fair idea of what Indian students may expect when the "Coolie College" is established next year. The regulations are—

1. Every student shall pay such fees as are determined by the Minister from time to time.

2. Every student shall complete and sign a registration form, binding himself to observe all the rules and regulations of the University College.

3. Every intending student shall submit, together with his application for admission, testimonials of good conduct to the satisfaction of the College authorities.

4. Students shall be present at the beginning of each semester for the opening of the University College.

5. Admission of a student to the institution may be refused.

6. Every new student shall produce to the Registrar the Matriculation Certificate, Exemption from Matriculation Certificate or any other certificate which serves as an entrance requirement for a particular course before the 30th of May of the year in which such student is admitted in respect of that course for the first time.

7. On arrival or as soon as possible thereafter a student shall report to the Registrar. No person may, without the permission of the Registrar, attend lectures before being registered or make use of a hostel or dining hall or without having accommodation allocated to or approved for him.

8. All students shall attend lectures regularly and carry out the prescribed work in the laboratory. Students requiring leave of absence shall apply therefor to the lecturer concerned in advance.

9. All students shall, on admission, furnish a medical certificate acceptable to the Registrar.

Measures For Control

10. Students may not leave the College premises without permission from the Hostel Superintendent or a representative duly authorised by the Rector.

11. Without the approval of the Rector or his authorised representative no student may move outside his hostel hall after 11 p.m.

12. Except with the written permission of the Rector or his duly authorised representative no student may spend a night

The regulations are— outside the precincts of the College.

13. A student may not admit a visitor to a hostel without permission from the Hostel Superintendent.

14. Any student organisation or organisation work in which students are concerned is subject to the prior approval of the Rector.

15. No meetings may be held on the grounds of the College without permission from the Rector. Approved student committees may meet in accordance with the rules of the constitution of the body concerned.

16. Possession, use or supplying of alcoholic drink by students is forbidden.

17. No magazine, publication or pamphlet for which students are wholly or partly responsible may be circulated without the permission of the Rector after consultation with the Advisory Senate and the House.

18. No statement may be given to the press by or on behalf of the students without the Rector's permission.

Motor Vehicles

19. The possession of motor vehicles by students on the College grounds is subject to approval by the Rector on the recommendation of the Hostel Superintendent.

20. Damage to College property is recoverable from the student or students concerned.

21. Students must leave the College for the duration of the July vacation and for the duration of the vacation at the end of the academic year. Students may be permitted to remain in the college hostels during the short vacations on payment of such fees as may be decided.

22. No collection items may be circulated in the precincts of the College without the permission from the Rector.

23. Students are subject to any special rules pertaining to particular portions of the grounds and buildings of the University College. Dining hall rules and hostel rules shall be strictly observed.

24. Except for the provisions in regulation 27 women students may not, except with the permission of the matron, leave

their hostels after 7 p.m.

25. Men students may not visit women students in their rooms and may not enter the hostels for women students without permission from the matron.

26. Women students may not enter the hostels for men.

27. The matron of a hostel may, with the approval of the Hostel Superintendent, make rules for domestic matters. Such rules shall be in writing and shall be placed on the notice-board after they have been approved and signed by the Registrar.

Discharge

28. The Rector may, after consultation with the Advisory Senate and the House, suspend or discharge a student who, in the opinion of the Rector, infringe these regulations or any particular regulation or is guilty of misconduct and any such action shall be reported by the Rector to the Council as soon as possible thereafter.

29. In case of serious irregularity which in the opinion of the Rector justifies immediate action he may, in his discretion, take action and shall as soon as possible thereafter report to the Council.

ADMISSION

LATEST IN THE USA SARI SHIRTS FOR MEN

NEW DELHI—Indian women have inspired a new men's fashion in the US. The result: A sari shirt.

The fashion which has taken roots in Southern resorts, is now being boosted by a million-dollar advertising campaign.

Many magazines are publishing full-page pictures of the invention. The picture shows a handsome young man wearing a sari shirt of yellow check with a brown border and brown collar. A tall glass of frothy beer stands on the table in front. There is, of course, the inevitable adoring girl gazing at him admiringly—a modern version of the Rube Goldberg of Omar Khayyam.

The legend explains that the sari shirt is "the new masculine equivalent of women's at-home clothes for informal hot-weather entertaining." It stems, adds the legend, from the fact, the designer, draped dress worn by Hindu women and made of elaborately patterned silk or cotton.

Latest Shipment

All kinds of incense sticks: Three Roses, Gateway of India, Asokadhurbar, Soogandhi Rani, Chamili, Lata Mangashkar, Vasanti, etc.. Write for our pricelist. (We only keep Indian manufactured incense sticks.)

Green ginger 10s per lb.	•	We pack our goods well
Green turmeric 1.3 per lb.	•	before sailing
Ambo Muldi 1/2 per lb.	•	
Garlics with big stems	•	We sell by C.O.D.
1.3 per lb.	•	

We import the following articles directly:
Scented Betel Nuts, Pawa, Mamra, Roasted Gram, and Many Household Goods

Our stuff is good and obtainable at low prices.

Write for our price list:

K. HARIBHAI & SONS
(PTY.) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants
81 Victoria Street, —P.O. Box 2156—Durban.
Telegraphic Add.: "BHAISONS"

WOMEN IN NEW INDIA ARE LUCKY

By TAYA ZINKIN

(In a Broadcast Over All-India Radio)

WOMEN in India are lucky. They do not have to fight for a place in society like their Soviet sisters, for example, who still cannot vote. Men in India are only too ready to give them a place of honour. This is because the Hindu woman occupies a God-given place. In the Hindu mythology the gods are always married and they are very much under the influence of their wives and some of the goddesses are even more important than the gods. The Mahabharata, which is the Hindu Bible, lays down that the wife is the root of human duty, wealth and desire, the root of salvation, because the wife is the sacred field on which the husband himself is sown.

So much for theory. But what about practice? To the outsider, the Hindu wife appears down-trodden. If she is old-fashioned, she will have to walk behind her husband, not only after she has served him, she must never call him by his name or speak to him first. Even educated middle-aged wives will call their husbands "Sir" or "father of so-and-so"; less educated women call their husband's attention by such expressions as 'Aye' or 'Aun'.

Yet, underneath all this apparent respect Indian women rule their men with a will of iron. But, when I say women, I do not necessarily mean the wife, it may be the mother, the eldest widowed sister. It will be the wife when she has become the senior-most woman in the household.

Equal Women

It is against this background of equal women that one must view the advance women have made since independence. The father, of the vote for women, of the reform of Hindu Law and of the launching of women on the political arena was Mahatma Gandhi. He was a fanatic suffragette and made the emancipation of women his more target, second only to the emancipation of the untouchables.

Gandhi insisted that women go to jail against the British, that they should be deprived of nothing, good or bad, which was the lot of the men. He insisted that widows be allowed to remarry, that women be given the same rights as men. It took time for the law to be changed, the more orthodox resisted the change, but, about 3 years ago, Mr. Nehru finally got the Hindu Law reformed by a series of Acts.

As a result of these Acts, a Hindu can have only one wife; divorce is possible for both husband and wife on much the same grounds as in England,

women inherit a share of property with their brothers, widows have the right to the guardianship of their children and in a share of their husbands' inheritance. Finally, to make women independent of their in-laws and their husbands, they have been given the right of a share of the parental home even during the life of their parents. This means that nobody can force a girl to marry against her will or to remain with her husband, from now on, there is always the paternal roof.

Ordinary Women

I do not have to tell you about India's more well-known women like Mrs. Pandit who was president of the General Assembly of the U.N., or Rajkumari Amrit Kaur, the ex-President of the W.H.O., or even of Mrs. Indira Gandhi, the Prime Minister's daughter who has become President of the Congress Party.

The women I want to tell you about are the more ordinary women, the women one meets around in Bombay, Delhi or Calcutta and who, though still very much the exception, numerically speaking, are going a very long way to transform India into a modern society or their example is being followed.

When I first came to India as a bride, I was 27; this was just after the war. In those days people made no bones about how lucky I had been to find a husband, an old. Today I have many friends who are in their middle and late twenties and are still unmarried, and nobody thinks it is scandalous, or even worth comment.

Amongst the educated urban middle and upper-middle class the marrying age for girls has gone up by perhaps 5 years in the last decade. This means a great deal in terms of the influence of the wife on the family. A girl of 25 or 26 who gets

married, has usually been to a college, she has a mind of her own. She is a better companion and the better bringer-up of children than the shy girl of 17 who married the first time as opportunism came her parents' way.

Higher Education

Women are taking to higher education like ducks to water and with education they are going to get jobs. Just before the war there were hardly any Indian women employed except as telephone operators, nurses and typists, and they were usually Anglo-Indian or Brahmin widows.

At the beginning of the war my husband recruited me as girl assistant in the secretariat; there was quite a fight with establishment, they were afraid of the disrupting effect of a woman in the office. But nothing happened, on the contrary, more and more women got employed in Government offices and, as they were found efficient and reliable, their number keeps going up.

Women are no longer confined to Government offices either; they work in firms as accountants, executives, production managers, labour welfare officers, demonstrators, clerks, architects and even factory managers. India's largest shipping company has a woman managing director, there are women in cotton mills running whole sections and, in Ahmedabad there is one woman who runs an entire textile mill all on her own.

Nobody Minds

Women architects have built buildings in Bombay, women economists are currently employed in teaching or research; there are even a few women administrators in the district and nobody minds any more if

a girl remains single, so long as she can look after herself.

Women in India were given political power at independence, they have had the vote and most parties give them preference as candidates since everybody is keen to bring women out of the traditional modesty. There are women ministers or deputy ministers in every State, and there are women at the Centre, and women have a large say in the affairs of the Congress party. Besides the Congress president Mrs. Gandhi, there are several women on the party executive.

Gandhi gave women 'political freedom'. Nehru gave them economic opportunity. It has been left to the women themselves to make the most of these gifts. And everyday, as more women get educated and become independent, they take fuller and fuller advantage of these gifts. Thus, a few years ago, when a girl got married she was expected to give up her job, unless her husband was too poor to make both ends meet.

No Criticism

Today, she will give up the job only if she prefers cooking and looking after the baby to her work. And there is nobody, not even the grandparents, to criticize the working wife and mother. Or, at least, if they do, their opinion does not count for much, since every day more and more women go out to work, any way, relatively more than would in the West, when the children are small, but this is because it is much easier to find someone to look after the home in India than in the West.

It is getting increasingly difficult to spot, in the bigger city, the respectful wife walking behind her husband, women are quick to adapt, quicker than men, and they have mixed equality with both hands.

Cable & Tel Add. HARGOVAN.

Phone 29368

P. Hargovan & Co. (Pty.) Ltd.

Earthenware Pickle Jars 3 Gallons 12/6 each F.O.B. Durban
Fresh First Grade Green Ginger 1/2 per lb. " "
Fresh First Grade Garlic 2/- " " " "

Cash with order only.

P. O. BOX 1250.
155/7 Warwick Avenue
DURBAN.

fifty years ago... February 1910

**NATAL INDIANS AT INDIA CONFERENCE:
BOMBAY COMMITTEE: PARSEE RUSTOMJEE
RELEASED: NO HELP FOR BAIL: RANGOON
VIEWS ON INDENTURED LABOUR**

THE Indian Opinion of Saturday, February 12, 1910 refers to the Conference of the Indian National Congress held at Lahore, commencing on December 27, 1909. This conference dealt with the Transvaal Indian question when on the third day of its proceedings the Hon. Mr. G. K. Gokhale moved a resolution referring to the struggle of the Indian people in the Transvaal. On that day two South African Indians addressed the Indian National Congress.

"Mr. C. B. Naidu of Natal said that he was specially delegated to represent the colonial-born Indians of South Africa. He himself was born in South Africa. Mr. Naidu urged upon his hearers to do their utmost to stop the recruiting of indentured labour for Natal. From his experience he knew that in many cases rigorous imprisonment was never then serving during a five years' contract in Natal.

"Mr. Hutchinson Pandey of Natal called attention to the age limit restriction in the Government schools of Natal and said it was quite evident that a deliberate attempt was being made to crush Indian education out of existence."

THE Hon'ble Prof Gokhale, writing to Mr. Gandhi says: "We have just organised a small committee in Bombay to raise and remit funds to you in aid of the struggle and tender you such other assistance as it may be in our power to give. The Aga Khan has accepted the chairmanship of this Committee, Mr. R. J. Tata will be vice-chairman and Mr. Jehangir Petit will be secretary. The remittances will be made by Mr. Jehangir Petit as they have been for some time past. It is proposed to issue a monthly bulletin about the Indian position in South Africa generally and in the Transvaal in particular, and Mr. Hormuji Wadya has kindly agreed to edit it (I.O. February 12, 1910).

OUR Johannesburg correspondent telegraphing on Thursday, says that Mr. Parsee Rustomjee was discharged that day, looking much reduced. He complains bitterly of the treatment by all officials except the Governor of the Gaol who, he says, was always attentive. The treatment was better after his removal from the Diephloof gaol to Johannesburg. He said that the Medical Officer was always inattentive and flippant in his remarks. Mr. Rustomjee received messages from Durban and elsewhere"—(I.O. February 12, 1910).

HITHERTO in urgent cases passive resisters have been bailed out from the passive resistance funds. It has been decided henceforth not to do so. Those who wish to be bailed out for business purposes, should be bailed out by their friends. Passive resistance cannot take hold of business, expecting as it does every passive resister to be ready to face arrest or worse at any moment.

THE Indian Opinion, February 12, 1910, reports.

"Commenting on the report of the Commission on Indian Immigration into Natal, the Rangoon Gazette of December 22nd says:—

The position, therefore, is plainly this. The Indian is wanted as an indentured labourer till such time as the Colony has no need for him. He cannot make the Colony his home, nor is he to be allowed to rise above the status of a coolie as long as he is in the Colony. The Natal proposals seem to be at once businesslike and cruel, and considering all the humiliating conditions to which Indian emigrants of all classes are subjected in the whole of South Africa, and the estimation in which Colonists are pleased to hold them, the Government of India would be justified in stopping Indian emigration to Natal altogether. As for the Natal industries, they may be left to look after themselves."

Phone 231 6786

P. O. Box 1549.

MASTER BROS. (PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS
HOUSE FOR KEEN CASH PRICES
33 West Street, JOHANNESBURG.

Invest your surplus MONEY IN PROPERTY OR
first MORTGAGE BOND in Southern Rhodesia
now. Restriction on transfer or money relaxed!

For PARTICULARS write to

Prag R. Vaghmaria

(F.B.I. — London)

44d, 13th Avenue

Telephone No. 60990, — BULAWAYO.

Reliable and honest service assured.

Books of all sorts, Indian, Ancient, Historical

JUST ARRIVED

Caravan	2/-
Indian Annual	7/6
Illustrated Weekly	2/-
How the Great Religions Began	3/6
Gandhi: His Life and Message for the World	3/6
The Religions of Man	5/6
Indians of America	5/6
The History of the World in 240 pages	5/6
Live without fear	3/6
The Way to Popularity and Personal Power	2/9
The Negro in American Culture	3/6
God's Wonderful World: a Song Book	5/6
Mohammedanism	5/6
Good Stories, Riddles and Jokes	4/9
Tests and Speeches	4/9
Everybody's Letter Writer	4/9
How to Win Friends and Influence People	3/4

Obtainable from:

D. ROOPANAND BROS.

PUBLISHERS AND BOOKSELLERS

Phone 29707. (Est. 1932) P.O. Box 2524,
85 VICTORIA STREET, DURBAN.

સ્વતંત્ર ભારતમાં સ્ત્રીઓ નરીબદાર છે

એલ્ડ ઈન્ડિયા રિડિયો ઉપરથી શ્રી દયા ઝીનકીનનો પ્રોડક્ટ

હિંદમાં સ્ત્રીઓ નરીબદાર છે. તેમને પોતાની સ્વીસ લગિની ઓ જેઓ હજુ પણ ખત આપી શકતાં નથી તેમણી જેમ લાંબું પાનું નથી. હિંદમાં પુરુષો સ્ત્રીઓને ઉચ્ચ સ્થાન આપવા માટે હમેશાં તકવાર છે. એવું કારણ એ છે કે હિંદુ સ્ત્રી સ્ત્રી મનાય છે. હિંદુ પુરુષોનામાં દેવો હમેશાં પરમ્પરા હોય છે અને તેઓ પતિની સત્તા નીચે હોય છે. વળી કોઈ સ્ત્રી તે દેવ કરતાં પણ ઉચ્ચ મનાય છે. હિંદુ ધર્મમાં મહાભારતમાં લખાયું છે કે સ્ત્રી એ દુરજ, મન, કમ્પા અને મુક્તિની મૂળ છે, કારણકે સ્ત્રીની પવિત્ર કૃપામાં પુરુષનો જન્મ થયો છે.

આજે તો તમે જુઓ, પરંતુ આ અંજનું હા મહારાજાને હિંદુ-પતિ કમ્પાતી કામદો. તે એ જુના-જમાના ની હરી. તે તે પતિ પાછળ/આથમે, તેમને પીરમ્પા પછી આ. સે. તેનાથી પતિનું નામ નહિ મેળાય અને તેમની કા. સે. એ. સે. નાતની કમ્પાત ન થાય. પરંતુ મધ્યમ વયની બહેની પતિનો પણ પતિને 'તમે' અથવા તો 'શ્રમાજાના બાપુજી' જેમ કહી પોકારશે. એવું બહેની પતિનો 'આજ' અથવા તો 'આજે' કરીને મોકાવશે. આ અર્થે આન આપવા જતાં હિંદુ સ્ત્રી વર્ષે તેમના પુરુષને મોકાવી નિમ્મણી કાપુષા રાખે છે. બ્યારે કે સ્ત્રી કહી જાયે તેના અર્થ પતિ નથી મરો, કાલ્ય પાતા અથવા તો મે. સી વિધવા મરેન પણ સાચ. આ પદે પતિનું કાર્ય પોકામરે બ્યારે તે શરમાં અપાત્ર મન છતી માનીતી થશે.

આ પથાદ્યુષિ ઉપરથી આ સ્વાતંત્ર્ય પછી સ્ત્રીઓ કેટલી આમળ થઈ છે તેની દુષ્કા. ધર્મ કહે સ્ત્રીઓને મતાધિકાર, હિંદુ-ધારમાં કુષારો અને રાજદારી જેવમા સ્ત્રીઓને અપવાનર કોઈ પ્રથમ આનવી તે માત્રા માધીછ. અદ્યુષ્મ વર્ષની મુક્તિ પછી સ્ત્રીઓને મતાધિકાર મેળવી મુક્તિ આપતું એ માધીછતું બીજું કાવું હતું. તે ઉપરાંત માધીછએ હાથમ કરી કે આંખે પુરુષની જેમ ખિટિક કામે કે આને જુડું બેઠે અને એ કાર્ય ન હાઈ હોય તેના ઉપમેય કરવો બેઠે. તેમજ અપાત્ર પુરુષ કહી કે વિધવાઓને હરી કમ કરવાની રજા આપો, અને પુરુષો જેટલાં હકકની આપણી કરી કાપવાને નદવાતી વાર

લાગી એ જુના-જમાનાના હતાં તેઓ એ વિરોધ થશે, પરંતુ તમ્મ વર્ષે ઉપર માં નહેરો હિંદુ-ધારમાં કુષારો કરી કાપશે નવાવો.

આ કાપદાંધી હિંદુ પુરુષ એક જ પતિ કરી કાપશે, જુડા કમ વિલાપત ની જેમ કરી અને પ્રાપ કરી કાપશે, સ્ત્રીઓ પોતાના કા. સે.ની સાથે મિલકતમાં ભાગીદાર થઈ કાપશે, વિધવા એ પોતાના બાળકો મેળવી કાપશે અને પતિની મિલકતના વારસદાર પણ બની કાપશે. તેમના આસરીયા વાળા થી અથવા સ્ત્રીઓ પોતાના પિતાજીને ઘેર તેમના છપ્પતા કાપદારથી રહી કાપશે. આનો અર્થ એ થયો કે કુષારોને અપરાધથી રાઈ પરકુષારી ન થઈ કારણ પિતાના કરનો અપરાધ તેને હોય છે.

મીઠતી પંડીત જેઓ પુ. એન.ની અનરલ એસેમ્બલીના પ્રમુખ હતાં, રાજકુમારી અથત કાર જેઓ મીમ-ક હોય મેરમતોસનના જુન પૂર્વના પ્રમુખ હતા, અથવા તો વડા પ્રધાનની પુત્રી મીઠતી કન્ટીરા માધી જેઓ કે.એ.સ. પદના પ્રમુખ હતાં, એવી જાણીતી વ્યક્તિઓ વિષે મારે કંઈ કહેવાનું હોતું નથી. કે એવી સ્ત્રીઓ વિષે કહેવા માત્ર જુ કે જેઓ મુનમ, દીલ્લી અથવા તો કમ્પાતમાં એમામળી સમાજને કુષારી હોંલે સ્ત્રીઓ રયાને મેકાવવા માટે છે અથવા તેમના પગલાંનું અનુકરણ કરે છે.

બ્યારે કમ્પાત પછી કે પ્રથમ નવ મહુ તરીકે હિંદુસ્તાન આવી કારે મારી ઉમર રજ વર્ષની હતી. તે વખતે સોડી કટાણમાં કહેવા કામમાં કે કેટલી નરીબદાર જુ કે મને આંખે બરડો પતિ મળ્યો. આને મારી પાસે મળ્યા

મિત્રો કે જેઓ અપ્રથમ વખત અને કુવરા છે, છતાં કોઈ રીકા કે અરવા હોવાતું નથી. ઉકા કાપકામા અપ્રથમ અને કમ્પાત વર્ષના મોકામાં પરકુષારી કમર બીજા પાત્ર વરજ વધી મર્મ છે. આ રીતે પતિનું કુદૃષ્ય ઉપર સારી કાપ હોય છે. રપ કે રી સોમતી પણ હોય છે.

વરસની એ પુત્રી પરણે તે મળ્યું—

અર કામેલ મેલી હોય છે અને તેની સમજ શક્તિ તેણીની પોતાની હોય છે. વા. સે.ને તક મળતા એ રજ વર્ષની કમ્પામેને તેઓ પરકુષારે છે તેના કરતા સજેલી પુત્રી માલ ઉપર વધારે સારી રીતે કરી કાપ છે અને તે સારી રીતે કરી કાપ છે. રપ કે રી સોમતી પણ હોય છે.

(અનુસંધાન માટે જુઓ પાનું ૪૧)

શ્રી. કુમારપાલ

તા. ૪ જાન્યુઆરી ૧૯૬૦ને દિને શ્રી કુમારપાલ ૬૯ વર્ષના પ્રવેશી કુકા હતા. માધી-વિચાર ધારાના મહાન અધ્યક્ષોનો આ વર્ષે-માલ ઉપર, બ્યારે સારા દેસમાં માર્ગોલોનું કાવું તેમથી ચાલી રહ્યું હતું અને મામલાના બુધિની મથુરોને મારે રાંદીની અવધાનો અદિભન, કાર્ય રહ્યું હતું. ત્યારે આપણે આનમાં રાખવું બેઠતું હતું કે આ વ્યક્તિએ આ મધી આપત્રમકતાએ, તું આને સતોપરિ સ્થાન આપ્યું હતું.

પરંતુ આને એક સાથે અપાત્ર પદે છે કે આ વ્યક્તિ આને આપણી સમજ પ્રેરણાનું મથુર સમીત રેકાવવા માટે કાવર નથી. શ્રી કુમારપાલ અવધાન કમી જાન્યુઆરીએ મદાલ અનરલ કમ્પાતમાં મળ્યું. એમના આત્માને પ્રભુ અથર યાંતી અર્થે એક પ્રકારે કમ્પાત આવી મારી શક્તિ પ્રમાણે એમના છપ્પતી રપ રેખ, આ.પવા માટે અધરેકને મરેક આપી—આ કમ્પાતને કમ્પાત કરવા માટે પ્રવાલ કરી રહી છું.

શ્રી કુમારપાલનું મૂળ નામ એસ.કે. કાર્નેલીયસ હતું. તેઓ તામીલ ક્રિસ્તિયન કુડુખમાંના હતાં. એમના પિતા કુલજ અધિકારી અને અનુસ.સન પ્રિય વ્યક્તિ હતા. તેઓને પૂર્વ અને પાશ્ચિમ વિશ્વ મેળવું હતું. મદાલ ક્રિસ્તિયન કોલેજના પ્રધાન-અધ્યક્ષ

ડૉ. રિહનર તેમના વિદ્યોપાના એક હતા વિલાપતમાં શ્રી કુમારપાલને 'પ્રિન્સ એકાઉન્ટેન્ટ' વિશ્વ લીધું, અને કમ્પાત વિશ્વ માટે તેઓ અમેરીકા ગયા.

અમેરીકા મવા પછી તેઓ રાષ્ટ્રિય વિચારવાદી બન્યા—અને નામ બદલી તેઓ 'કુમારપાલ' કહેવાવવા કામ્યા. સ્ત્રીઓ તેઓ વિલાપત મવા અને સ્ત્રીઓ દેવ પાલા ક્યા. વિલાપતથી અભ્યાસ આર તેઓ મુનમના એક એકાઉન્ટેન્ટ પેટીમાં કામ કરવા કામ્યા. બ્યાર પછી તેમણે પેટાની એક પેટી બે.તી. પરંતુ તેમ કામથીને વાઈ તેઓ પુ. માધીછ પ્રત્યે આકર્ષાયા.

૧૯૨૯માં શ્રી કુમારપાલ પુ. માધીછ તે મળવા માટે આમરમતી આપવા મવા, આ જતાંજ તેઓ માધીછ (અનુસંધાન માટે જુઓ પાનું ૪૫)

“ઇન્ડિયન ઓપિનિયન”

મુકબર તા. ૧૨ ફેબ્રુઆરી, ૧૯૬૦.

ખુલ્લી અને શરમ વગરની હુંદકાંટ

આ દેશમાં “પશ્ચિમાત્મ કિશિયન સંસ્કૃતિ” ને રીતે કાચું થવાની રજુ છે તેનો ઉલ્લેખ ધણીવાર આ સમાચાર પત્રમાં આવ્યો છે. હિંદીઓ ને એક સરીઠી બધવા બે બધું પેટીથી જ્યાં થઈ જવાની રહેતાં હતાં ત્યાંથી તેઓને આજે કહેરતાધી કાત મરી થઈ જમરના બનાવવામાં આવે છે. આ બધું ગ્રુપ એવીયા એકદના આધારે થાય છે. ને લક્ષણ અને જગ્યાથી આ દુઃખ પડી રહ્યું છે તેનાથી એ રી-સમાચાર પત્ર ને એક વખત “વેર્ગીઝ એક્ટ” અને “ગ્રુપ એવીયા એક્ટ”ના તરફેણમાં મોટો અવાજ કરતાં હતાં તેઓ પણ આજે હિંદી જનસમુદાય માટે શકતની વિનંતી કરે છે.

તે છતાં આજે કરકાર જનસમુદાયને અવાજ અને હિંદીઓના દુઃખની ચિંતા રાખ્યા વગર આગળ વધે જાય છે. કેટોચેનોર ને મોરી વચાકત માટે મંજુરી મળી છે. કરબનની સુધરાપણે કેટોચેનોરના અગ્રુહ જામનો હિંદીઓ માટે માંગણી કરી હતી. તેનો અલનાયક તો ખરી રીતે કરબનની સીટી કાઉન્સિલ છે.

ઉલ્લા વિશ્વગુદ પછીના વર્ષોમાં મોરી વચાકતમાં હિંદીઓના પ્રવેશની બાબતમાં કરબન સીટી કાઉન્સિલે ને પગલાં લીધાં તે હરેક હિંદી નેતાઓ રૂપરૂપે જાણે છે.

કરબનનો પ્રતિનિધિ મંડળ તે વખતના મેયરની સાથે તરવજ કેપટાઉન પહોંચી અને જનરલ રમટજ સાથે “વેર્ગીઝ એક્ટ”ની ક્રકાડી મરાઈ હતી. તે વખતની પહેલી જુમ કમીશને કાઉન્સિલ આ-કીકાના હિંદીઓને મોરી વચાકતમાં પ્રવેશ કરવાના આદેશપદી સુકત કાનૂની હતી આ સત્વ હકીકત જાણવા પછી તે જાણે સીટી કાઉન્સિલ હિંદીઓને કેટોચેનોરની બાબતમાં ને મદદ કરવા માગે છે તે બલપુર્વતા ગુના બદલની માફી માંગવા જેવું દેખાય છે. હાલની આ પરિસ્થિતિ માટે કરબન સીટી કાઉન્સિલનો આટલો ભાગ હતો.

હિંદીઓ માટે કેવળ નિરાશા છે, અને તે પણ મિલકત ગુમાવવાથી નહિ પરંતુ શક્તિ અને આરમાનો વિનાશ થવાથી. મોરી કાઉન્સિલ આદિકા જાહેર કરે છે કે તેઓ કિશિયન ધર્મને જાનુસરે છે અને પછી લગ્નકરી કાઠામીવીની રીતે કાત વાપરે છે. મેકમિલન કે વગર મેકમિલને, કેમલવેલ્થ કે વગર કેમલવેલ્થ, વિવેકભાઈ વર્તન વા અવિવેકથી તેઓ કાચું આગળ થવાની વહાં છે.

આ દેશમાં હિંદીઓ પાસે કંઈ ખાનગી નથી. જમીન ને મોરી ધણી છે તે પણ આજે પકાવી લેવાય છે. બીજી ધણી રીતે હિંદીઓ અપમાનિત બની જીવનનો ભોગ બને છે. પ્રાથમિક કે હાઈ સ્કૂલમાં છેકસ માટે પુરતી જગ્યા નથી. નેકવીના ફરવાળ પણ જાં છે તેઓનું અલગ પલ્લ મર્યાદિત છે. તેઓ નાટાલની અંદર ગેંધાયા છે. છતાં તેઓ છુપવા પામે છે ત્યાં સુધી કે વડા પ્રધાનને કરબનની અંદર ફેરવવા માટે નાટાલ માંતને તેમની મોટર વહીના લેવી પડી પરંતુ એક દિવસ બોયો આવશે કે હિંદીઓ પોતાનો અવાજ કરવા માટે કંઈક કરવું પડ્યો. આ કંઈક મેળવવા માટે જ આજે દેશ પ્રવાસ કરી રહ્યું છે.

સત્યાગ્રહની નીતિ

૧૯૦૮-નિબંધ-કરીકામાં ઇનામ

લે. એમ. એસ. મોરીસ

(મવા ભંકપી માધુ)

૧૯૦૮ના જન્યુઆરીમાં ભારે ઠાકાએ સત્યાગ્રહ શરૂ કર્યો હતો. ભારે ઇન્ડિયન ઓપિનિયનને “સત્યાગ્રહની નીતિ વિશે નિબંધ કરીકામાં ઇનામ કરી હતી આ માટે રાખવા જેવું છે કે જુ. માધીજીની નેતામીરી નીચે, આમાન્ય કાપાનો ભંક મુલ્ય જ વખત હતો હતો. ભારે નિબંધે મળ્યા તે રેવરન્ડ ને ને કેકે સે-ટુલ મેપરીસ્ટ ભંકના મીનીસ્ટરે તપાસ્યા. તેમાં એમ. એસ. મોરીસ, “એન એ રપોર્ટ” મોરિસો રા. કોરેમોન્ટ, કેપટાઉન ને ઇનામ મળ્યું તે નિબંધ આ નીચે અને કરીકામાં

ઈસુ ખ્રીસ્તાના જન્મથી પૂર્વે આર કુ. પોરો કરીને એક બીને નિદાન માણ્યું થઈ ગયું. તેણે કહ્યું છે કે : “ખરી નીતિવાન, સદૃશ્ય, અને ઇન્સારી માણ્યું તેને રહેવો કે ને ખરીખર તેના જ હોય; બીજાની નબર માં પોતાને ગુણવાન બતાવવાને માત્રો દેખ તેને તેના નહિ કરી કહાય. તેના માણ્યુંની આપણે આપણી રીતે, તથા તેનું બધું એ બીજાની કાંઈક વો પણ તેનું સમજાવણું નહિ છોડાવી કહીએ તે કરી નહિ કામ ન કરે તે પણ આપણે તેનાપર નીચપણનો આરોપ મુકીએ. તે એવું આમાન તપાસને જાહેર તેમ તેના અદૃશ્ય મળીએ. લેવી નીકા કરીએ, તેને પબ્લીએ, કમાળ દવામાં મુકીએ, કુખ દહીએ, કે પાલકી રીતે તેનાપર જીવન ગુલરી એ છતાં વધુ તે માણ્યું કરી પોતાની કરબને તબી રહી. બમે ને જ.એ આવી મેલ તેને મુરકાવું દેખ છતાં તે નો કરબમાં આગળ રહેશે તેને મોટો પાપીએ કરીએ, છતાં તે તો મનોમયા રહેશે. ખારો કે આમા મુકાઇ માણ્યુંને કાનોથી મરીએ. ફારાથી દહાકીએ, જીવન તમે છુડીએ, સાક મોથી માધીએ, અને ખરીકાઓથી કોઈએ છતાં તે માણ્યું તો કહાય નિષાધીન રહેવાનો.”

આ લખી ઇસુના આવવા અગાઉ, મધ્ય સદી પૂર્વે નિદાન પોરોએ લખ્યા છે. તેણે સત્યાગ્રહની ને આજવા લખી છે તે તેના મુકાઇ આરેક બતાવે છે. “કુરબનને બમે ને મવા સુખના કાંચનો દેખ છતાં તે કુખી જ છે; સમજાવ મારે તરફ કંઈથી મેરાવેલો દેખ છતાં તેને કુખ મર્દ જ નથી. મુકાવ આવી પડે તો પણ સમજાવ કરી નિરાશ થતો નથી; જીવન સકલ કરવા છતાં તે કમિત ફારતો નથી; કુખના ફરિયામાં નાખ્યા છતાં તે તરીને જકાર નીકળી રહે છે.” (અધુર)

કાપાની કામે ક્રિસ્ટલ તરીકે લારી મિક કુખ કાંચનું તેનું જ નામ કાપામક. ઇસુને અધ્યાત્મ છે કે “પાપથી કુર રહે” સેકેરીસે પાપ થી કુર રહેવાની આદર એ પીપુ

નોંધ : અમારા મવા અંકમાં પા. ૧-૧-૦૦ ને અંકુશક અમવાન હરીપેટ તરફથી એક મળ્યું હતી તે અંકુશક આથી કાળા થઈ હતી તેની નોંધ મેલો.

સર પ્રધાનમંત્રીશ્રી ડૉક્ટરજી સની

જીવન ઝરમર

(મયા અંકથી આશુ)

જૂદપદની આમરમાં થયેલું વિષ કુદ હાદી નીકળ્યું અને હાંસની રાજ હાદી અને આશીષ વાળ્યો. પરંતુ તેની વિશિષ્ટ અમર થઈ, ૧૯૫૬ની મેસો-થિંગે સુધારો આપ્યા. ૨૮ નવેમ્બર ૧૯૫૮ની રજાની તારીખે ૧૯૫૬ ના ઈન્ડિયા એક્ટથી ફેરવવી પડી. કુદને કારણે ૧૯૫૬થી આજ આજે સુધી અને તે કારણે ફેરી વેપારી આને કારી તક મળી. આજ, કારીને ૨ લાખનો વેપાર મળે છે. આજે, નીચ વેપારીઓની ભેગ પ્રાણપ્રથમ કારણે પણ કારી તક મળી.

મેસો સુધારાને કારણે ૧૯૫૬માં પ્રધાનમંત્રીશ્રી ડૉક્ટરજીની સેક્રેટરીયટ કાઉન્સિલમાં નિમણ. તે વખતના મનનર દોડે મેસોમન કાઉન્સિલના મુખ્ય કર્તા કુશળ રાજત કાર્ને આનુભવ તેમને આજે થઈ કામ હાથે. મેસો નહેરુ અને બીજા ડાહ્યા ભર ની ડોલે વિષે પ્રધાનમંત્રીશ્રી મળાજી કુલ રીતે સિદ્ધાંતથી ચાલતી આપતા. વિષયકને અંતે મુખ્ય પાત્ર કુશળમાં અપાયું. પ્રધાનમંત્રીશ્રીને પછી મુખ્ય કાર્તાના કુશળ રાજત સમિતિમાં મની અને અન્યની નીમણના આપ્યા.

કરકાર નિયુક્ત થોવા કાર્તા પ્રધાનમંત્રીશ્રી મળીશર રજતપણે મત આપતા, અને મળીશર કરકારી રીતસમીની કીકા પણ કરતા, અને પોતાની વાક-બાધી સમાજ આપારો પ્રાણ પૂરતા. પોતાને કારી રીતે રજ અને રાંન કોષ એવા જ વિષયે ૫૨ તેમને મેસોના અને તે વિષયે ૫૨ પણ અપાસી રજિસ્ટ્રી કુશળપણે માલિકી સમર અન્ય પછી જ મેસોના અપા પાકો-મેન્ટરીવનની રીતે તેમને પોતે જે વિષય ન અપાતા કોષ તે ૫૨ કદી પ્રથમ પુખ્ત નહીં.

તે સમયમાં પ્રમલિવાદી કીકોએએ પણ મેસો કામો આપે કનો તે આ-કુનિક પંચવર્ષિય મેસોનાના અમાના આ અપણું રજિસ્ટ્રી થઈ પડે છે. નહીં કોના ૫૮૬ નિરીક્ષણ (અર્થ) કરી નહેરુ આપવાને હાથ પ્રધાનમંત્રીશ્રી ૧૯૫૬માં પ્રધાને કહે એ કે આપાર ના વિવિધથી વિશાળના અમાનામા આ હાથ એક નજ સુચન મેસો મળે, અને કાર્તા પુરોગમ અને પુખ્તિય વર્ષે કીકોને-કે નેના કામમાં કુદ તે ચી. અર્થે કદીએ અર્થને મેસો થઈ અન્ય એ માના કોણ તે હાથ મેસો વિશેષ કરી.

કેવડ પણ પ્રધાનમંત્રીશ્રી હાથે

જૂદ જનસમાજમાં અનુભવિ આજી અને સમાને રજિસ્ટ્રી થઈ પુરી પાડી. કીકો નેના આશીસીય સમયેએ પણ મેસો આપે અને કીકોને તરખાટ મયાથી કુશળે કે પ્રમુખે (તે સમયના મનનર) પ્રધાનમંત્રીશ્રી હાથ પાકો મેસો રેવા નિર્મિત કરી.

૧૯૫૮માં કોડે વિશ્વમંડન પછી આપનાર સર અર્થે મેસો કીકો કે: "અનનીય સમયે કુશળ રાજતમાં મળે કુદ કામ કોડે છે અને આ વિષય પુરવેને તેમને કીકાક પણ કે સમજ થઈ કુદ, પરંતુ કારી કરકારને પણ કાર્તા કરવામાં કીકોક કુશળીને છે. તેને બીજા પણ કીકાક કામ મેસો કાર્તા પૂરા કરવાના છે. તેથી

માનનીય સમયે નિર્મિતી કીકો કે તેમને હાથ પાકો મેસો છે."

પ્રધાનમંત્રીશ્રીએ કીકો કે વાતાવરણ અમાવવાને, અનુભવિ આપવાને અને કરકારનું આન ફેરવાને કીકો સિદ્ધ થઈ મળે છે. તેથી તેમને તે અન્ય પ્રકારે હાથ મેસો કામ સતોવ માપે.

સર અર્થે મેસોના અમામાં તેમને કીકો, "અને કાર્તા કે કે આવી માનને માં કરકારી નીતિ મેસોક ધીમી છે. કાર્તા પણ આપના કામમાં અપારે કીકાક કાર્તા છે અને તે પુરા કરવા ના છે એવ આપ કીકો છે. તે કીકાવાને તપકો અવિષ્કારી વિચારણા મારે હાથ મુલતી રાખું કુદ અને કામ મેસો કાર્તા પૂરા થવા પાડે આ કામ કામમાં મેસોમાં અવધી અમા માનું કુદ." સમયોની અમલિયો હાથ વિવિધર મુલતી રાખવામાં આ-મેસો આ અમાથી કરકારી સમયેએ પ્રધાનમંત્રીશ્રીશ્રી જુરકાભરી કીકોની મેસો કીકો — (અપ્રી)

શ્રી કુમારપાણી

(પરેવા પાનાનું અનુક્રમણ)

કારા યાદ મેસો રજત-કાર્તા-સમયમાં કુશી પથા આ વખતના આરોગન ની અસર તેમના ઉપર પ્રુમ કીકો પડી આ આરોગનની કુશળ આમ સમકતા પુરી પાડવા મારે કીકો કુમારપાણી અર્થે કીકોના કીકાક થવા. આ રીતે કુમારપાણીએ પત્રકાર જીવનની શરૂઆત કરી. તેમના કામમાં સમાર ને મેસો કીકો આપે—એ અર્થે કામોક સંકેત-તે અર્થ અને પ્રેમનું સમય પ્રતીક કુદ.

આ અસાધારણ વ્યક્તિની પ્રુમી એ કીકો કે તેમને "કાર્તાના કુદ" પણ કીકો. અર્થે કાર્તાના રજત-સમાજ ની શરૂઆત થઈ અર્થે તેમને કુશળમાં કાર્તાના મેસો પર્વેશકતા કીકો. "૫૨ રજતક" કીકોને-કાર્તામાં પણ કીકો કુમારપાણીએ આપણ આપણ કુદ. આ વર્ષે "૫૨ રજતક" કીકોને-કાર્તામાં ની આપણી મેસો કાર્તા પ્રાથમી થવાની છે.

૧૯૫૨માં આન મેસો સરકારના -મંડળના તેમને કીકો કીકો. ૧૯૫૨-૫૩માં તેમને રજીયા મળ્યા, આને અર્થે આપણે રજીયાના કાર્તાકીઓની કાર્તા કામમાં વધારવા મયામય કરીએ કીકો કાર્તા એ નહિ કુશળ મેસોએ કે તેની શરૂઆત થી કુમારપાણીએ કીકો કીકો રજીયાના મેસો પણ એ અર્થે કીકો આપ્યા કે તેમને "અર્થે અર્થ-અવરવા"ની અર્થેએ "રજક અર્થ-અવરવા"ના વેપાર કીકો

તે મેસોએ કીકો કુમારપાણીએ હાથે

થી મેસોને કામજ બનાવતા કીકોનામા. કીકોને આતરમાંથી નીકળતી મેસોએ મેસો પ્રયોગ કીકો કે એ સમયી થઈ. અને એક જાતની માદીથી કાણુ પણ બનાવતા તે ઉપરાંત અમાએ તેમમાંથી પણ કાણુ બનાવતાં મેસોને કીકોનામા માદીના નવી જાતના વાલક પણ બનાવવાની કોષ કરી.

આ બધાને અપારે તેમને આમમાં કીકો કરી વાતાવરણ, આમાં મદદ કરવા મારે તેમને પોતાના સમયોની અને વિશ્વ-કાર્તા થી છ. સમય-કાર્તા મનનારી મેસોના.

આ કીકોના કીકો કાર્તાની અસર તેમના કાર્તા ઉપર પડી. આ કીકોના ૧૯૫૨થી ૧૯૫૫ સુધીમાં તેમને આર વાર ભેગ-માના કરી આપ્યાં કીકો. આથી કીકો કુમારપાણી કામ પુખ્તિય ના કોષ ન-વા. કીકોના એ કાર્તાના ડાહ્યા ૫૨માં કરવાનું કીકો. આથી તેમને પત્રક આપણ રજવા મળ્યા.

કીકો કુમારપાણીએ કીકો કે આપણી અર્થે અવરવાને કીકો આપણ મેસો છે અને કાર્તાકીઓને મેસો ઉપર આપણ છે. તેથી કીકોનાની મદદ ની આપણી તેમને, પત્રક મળ્યા, ૫૨માં પણ તપ્તિયત કાર્તા ન રજી કીકો પણ મળી, કીકો તેમને પાકા માધિ-નિર્મિત મળ્યા.

અમાને આથી વિચારમાં વાળી વ્યક્તિએ સિદ્ધાંતવાદી કીકો. તેમનું કીકો કાર્તા મેસોની સેવા કરવાનું કીકો. આ કાર્તા રજવાના પ્રતીક થી કુમારપાણી કીકો તેમના મળ્યામાં ને "કીકો" કીકો મેસો પાકન તેમને કીકો કરતા. તેમના અર્થે તેમને કીકો આપે કે "૫૨ અને તમારા પર્વેશકો ઉપર પ્રેમ રાખો." ૧૯૫૫ માં નેવતી અર્થે કુમારપાણીએ "મેસોના અર્થે કીકોના" નામની રેપરી કીકો આ પુરતકની અરવાના અપણું અર્થે કીકો આપણે કીકો નારે તેમને અપણું "આ કીકોના પ્રયોગ કીકો કીકોની રજી કીકો છે. તેમને કીકોને પ્રવરના એક માનનીય પ્રુમના રજવા માનવામાં આપ્યા છે."

અર્થે આપણે કુમારપાણીને "કીકોને કીકો કીકોની" કીકો કાર્તા તેમને આપણા અનની વાત કીકો કીકો, ને ઉપરાંત કુમારપાણીને "કીકોને કીકો વિશેષ કીકોની" પણ મેસો કીકો.

તેમ આને આપણે એમના કાર્તા ની મદદ રજતિ વાલ આને કે તેમ કીકોના વાલ રજે તે કાર્તા એમના કુશળ અવસાનથી રજવા પ્રયોગોને ને મેસો મેસો પડી છે તે પુરાઈ અર્થ નથી

કે પ્રયોગ એમના આપણે કાર્તા આપે.

—પ્રુમ

"આથી નિર્મિત"માં કીકો કરી તેમને તેમને કાર્તાના રજત-સમાજ પ્રધાન આમમાં મેસોના અવરિયત મેસોના પ્રુમની ઉપરથી મળે કીકો. કીકો કુમારપાણીએ અવરિયત કાર્તાની પ્રમુલિકા પ્રુમ પર્વેશકી. તેમને પ્રુમના ઉપરથી મેસોના આપણ "આથી-નિર્મિત" મેસોના માનવેને પડી કરી. મનનારી, મળ્યામાં આ તપ્તિયનું આપણ જીવન કાર્તાના જીવન કીકો. આ તપ્તિયને મેસો અને વિશાળને આન કરી કુશળમાં રજવાનું કીકો કીકો પ્રુમની રજી તેમને કુશળમાં રજવા વાળાની સેવા કરવા કીકો. તેમને કીકો કરે તે કીકો મારે મેસો આવીશાન મકાન આન કરે, ૫૨માં તેને મારે તેમને કુશળ પર્વેશકી.

આથી કીકો કીકોની કુમારપાણીએ આને કીકો પ્રુમને બનાવવાની શરૂઆત કરી. મનનારીમાં આન-કુશળવાનું કાર્તા કીકો, આનાથી મેસો વ્યક્તિએ રજત પ્રેમ છે અને મેસોના પ્રુમ પાકન નાથ પણ નથી થતા. આના પછી તેમની કાર્તા ફેરવાનું કીકો થઈ. કીકો રીતે મેસો ને કાર્તાની અર્થે નીરો પીકાનું કીકોના પ્રુમ નીરોએ અપણના અને અપણના પ્રુમ રજ છે. મેસોની કાર્તાનું અમારું અપણ અને છે.

પૂ. આપણે કીકો કે આપણની મેસો વરુએને કીકોના કીકોને, આ કુમારપાણીએ આપણની રજા-વાળા વિશિષ્ટ મેસોની કીકોના

પ્રજાસત્તાકદિનનો ઠેરઠેર ઉત્સવ

કેસમે પ્રજાસત્તાકદિન પાટનગરમાં આરે ભવ્યતા અને દમ્ભાથી ઉજવાયો હતો. રાષ્ટ્રપતિએ સરકાર દ્વારાની દમ્ભાભરી કવાયત પ્રકારે તેમની સમાધી ઝીલી હતી. નગરિકોએ પ્રથમ સરકારી કામ કરી અને અન્ય સરકારી કામ કરી વધુ કર્યા.

સરકાર તેમજ આરે કવાયત સુધી ભવ્યતા જ વાળેલા ધોરી ગામ પર કવાયત કરી હતી અને ભવ્યતા વીસ સાથે માનવીએ તે નિહાળી હતી.

રાજ્યના પદ સમાધિવિધિ દરમિયાન ને કવાયત થઈ તે પાંચ સાથે માનવી એ નિહાળી હતી અને તેમાં રણીવાળા પ્રમુખ મેરિટિસેશન, મેમ્બરના વડા પ્રધાન કેશરિયા, સિક્રિટરીના મહારાજ કુમાર અને વડા પ્રધાન નહેરુના સમાવેશ થાય છે.

આને રાષ્ટ્રપતિ ભવનમાં રાષ્ટ્રપતિએ 'મેટ હોમ'નો કાર્યક્રમ ચલાવ્યો હતો અને તેમાં પાટનગર ખાતેના વિદેશી હોદ્દાઓ સહિત અનેક અધિકારીઓ દાખરી આવી હતી.

રાત્રે રાષ્ટ્રપતિ ભવન અને અન્ય સરકારી મકાનો તમા ભંડેર રજાએ પર જગદગતી રાષ્ટ્રની મહત્વ હતી અને તેને ભેગા આરે માનવમહેશ્વરનું ઉત્સવો હતા.

એલ્યુમિનિયમનું ઉત્પાદન માટે ભારતને અમેરિકા સહકાર

અમેરિકા એલ્યુમિનિયમના ભંડેર કુપ્ત છે કે અમેરિકાની આપાત-નિકાસ મેન્ડે ભારત અને અમેરિકાના એક સમુદાય સાહસને પહેલીબવાર મેન આપવાનું ચેન્સર કુપ્ત છે.

આ મેન ૧ ક્રેડિટ ૩૬ લાખ ડોલર ની છે અને તે ૩૦ ડી. બિરલા એસોસિએટસ તથા અમેરિકાના કેશર એલ્યુમિનીયમ કંપનીના ડાયરેક્ટરના ભારત મેનના સંપ્રદાય સાહસથી સંબંધિતો હોવાના એલ્યુમિનીયમ કંપની ભીને આપવાની છે.

ભંડેરના અનુધાર ૧ ક્રેડિટ ૩૦ લાખ ડોલરનું થવાનું નવા ધ્યાનમાં આરે ભેગતા સાથે સરકાર તથા સર્વિસો મારેનો વિદેશી હુદીવાયકુનો ભવ્યતા આમે અર્થ ભોગવતી ૧૯૫૮ થી આપાત નિકાસ મેન્ડે ભારત સરકારને રોક કરી ક્રેડિટ ડોલરનું ધોરાનું કોલે તે પછી પહેલીબ વાર એ મેન્ડે ભારતમાં ધોરાનું કરે છે.

નવા ધ્યાનમાં વાર્ષિક ૨૦,૦૦૦ મેટ્રિક ટન એલ્યુમિનીયમનું ઉત્પાદન થતી અને તેની રથાપના ઉત્તર અમેરિકા રીકાન્ડમાં થતી.

મેન ૧૯૫૪થી કરે થતાં ૬૯ થતાં માનવાર્થ ભરવાનું કરવાની છે.

આવી ન કરવાયો ઉત્સવો અને રાષ્ટ્રની રાજ્યના પાટનગરમાં મહત્વ હતી અને રાજ્યના વડાઓએ સમાધી ઝીલી હતી.

રેડીઅમ્ ઉત્સવ

રેડીઅમ્ અને રેડીઅમ્ હોટલમાં ચેલેન્સરના ભોજન સમારંભમાં ૫૦૦ અધિકારીઓ દાખરી આવી હતી અને તેમાં અધિકારીઓ નહીં બીની વડા પ્રધાન થી ચાલે મેન કામ તથા વિદેશ પ્રધાન થી રેન થી હતા. આરે તેમની પત્ની સાથે ભારતીય એલ્યુમિનીયમની સાદીથી જાન્ય પાંચમી સાથે હતા કુપ્ત કુપ્તી વડાથી હતી આ પહેલા તેમજ ભારતની અને બીની પ્રમુખ વડે મેનો વધે મેનો શુભેચ્છા-કર્મ 'ટોસ્ટ' કરીને ખાતે ઉજવવા તથા વડા પ્રધાન થી નહેરુના ભારતીય મારેની વાળના કામવતો 'ટોસ્ટ' આરે કરી હતી.

આ પહેલાં મેન આમે પોતાના પ્રવચનમાં જણાવ્યું કે બીની અને ભારતીય પ્રમુખ વડે ચાલે મેનો છે. નિરીક્ષકો અને સીધા વચામો ઉભેલ મધુને છે તેવો જાહેર કરતાં તેમજ કુપ્ત કે ક્રિટિકાલ દારા ઉતરી આવેલા ટેકાક પ્રમો આપવા મે ટેકા વડે છે એ જાણ છે. પરંતુ કાલિમથ સહઅધિકારના પચીસનું પાલન કરવાનું હોય, કાલિમથ અને મેનોબરી વાટાધારો દારા બને રેલો વડેલા કામ પછી પ્રમુખ સમાધાન થઈ થઈ તેમ છે. આરે સાદીવારોએ અને પ્રમુખવારોએ ભ.મોડ અને ભારત અને બીન વચ્ચેના સંબંધોમાં વિશ્વાસ પ્રેરવાની તમામ પદ્ધતિએ અવગતી રહ્યા છે તેવા દાવે આપવે ભારત અને બીની મેનોને વધુ પદાન આપવું ભેગમે અને બને પ્રમુખ મેનો ભાગવવાનું માનુ રાખવું ભેગમે. એ આપવી બને પ્રમુખા નહિ પરંતુ એધીવાની પ્રમુખ અને વિશ્વાસિ ના કિતર્થ છે સમારંભમાં કાર્યવાહક ભારતીય આર્મ્ડ ફોર્સે થી કમમપદ્ધતિ (પાર્શ્વભાષી કાલર્થા દિલી હોવાથી) અધિકારી દાખરી આવી હતી.

થી કમમપદ્ધતિએ જણાવ્યું કે ભારતે વિશ્વની તંત્રિકા દાખરી કરવાના પ્રયત્નો આનુ રાખ્યા છે. અથા ન રાહો પ્રમે પ્રમુખક રાખ્યા વિના અથે પ્રમેક ભારતીય પ્રમુખે રજવામક અને સહકારની ભાવના સાથે કામ કરવાનો પ્રયત્ન કરી છે.

સુવર્ણનો ઉત્સવ

સુવર્ણ : સરકારના સુર અને માધ્યમથી ઉત્સવનો ભારંભ થયો. પ્રભાતેરોએ નીરવ અને ભવ્યતાને ચેલેન્સર, રાજ્યમાં મે મકાનો રાષ્ટ્ર ભવ્યથી સજ્જારામાં હતા. ભેરડના વાકનો ૫૨ થયે કરકમાં.

કેરાળીમાં ઉજવણી

કેરાળી : ભારતીય દામ કમીકનર છે.

સ્વતંત્ર ભારતમાં સીએમ નરીબહાર છે

(પહેલાં પાનનું અનુધાન)

સીએમ વધુ જોગવણી મારે આમળ વધતા ભવ્ય છે અને પછી નોકરી આરે થયું ભવ્ય છે. કમીક પહેલા કોઈ સીએમ ભારતે નોકરી કરતી ભવ્યતા, અને ને મોડા રેલીફેન મોપેટર, નર્મ કે દામ્પીરક તરીકે કામ કરતા તેમજ મેન્ડો કમીકનર કે ભાગ્ય વિશ્વાસો હતા.

કમીકની સમાધાનમાં આરા પતિએ એક ૧૦-પાને નોકરીએ રાષ્ટ્રી તેને ભીમે પ્રમુખ ઉદ્દેશ્ય થયો. મોર્થિકમાં સી કામ કરે તેવા સહવાસનો તેમજ કરે હતો પરંતુ કમીક થયું નહિ. સરકારે તેમની કુલજતાને કામ વધુને વધુ સીએમને નોકરીએ રાખવા માદી-કને તે સીએમ ઉવળ સરકારી ખાતા માલ કામ નથી કરતા, પરંતુ પેદીએ માં કિયાની કારકુન, મોર્થિક મેન્ડર, મધુર સહની મોર્થિકમાં, કારકુન, કિયા અને કારખાનાના મેન્ડર તરીકે થયું કામ કરે છે.

હોટની મેન્ડામાં મોર્થિક વાકનું કપની માં એક સી મેન્ડર દરેકદર છે, પ્રિયોની મંદર સીએમ અપ્રક આપા ભારતે સંભાલે છે, અને અભાલાદમ એક સી આપી કાપડની વિશ્વાસ છે. સી કિયાને સુવર્ણની મંદર આપા મકાનો ભાગ્ય છે કરે અપદાઓએ કમમપદ્ધતિ આરે છે અને રેલીફે કો કમીકમાં વધેરક થયું કરે છે આપી કામ કમીક થી પ્રવતી કુવારી રહે તે કામ કરે કરે નથી,

થી રાજ્યના રથામે કવાયત સમારંભ ચેલેન્સર હતો. એ પ્રકારે પ્રિયા કામના નવા મકાનનું ઉદ્દેશ્ય થયું થયું હતું તેમાં પાંચના વિદેશ પ્રધાન થી કાલિર સહિત કમીકો અધિકારીઓ દાખરી આવી હતી.

કુરચેલોને અંદેસો

મેટ્રિક ઉત્સવ પ્રકારે અભિનંદન પાડવતા વડા પ્રધાન થી કુરચેલ ભારત અને રણીવાળા અનુદ કામવો અને નિહાળના કદકાર ૫૨ આરે કુરચેલ છે.

મેટ્રિક કે રેપિટાની ભાતને સમાધી છે. કોઈમાં સીએમને સ્વતંત્રતા પછી રાજ્યદારી કામ આપવામાં આવી હતી. તેમજ મલો પછી પ્રમુખ થયે છે નેથી તેમજ મકાર આવી આવળ થઈ મારે. સીએમ પ્રધાન અને નાવન પ્રધાન તરીકે રેક પ્રતિમા છે, મધ્યસ્થ સરકારમાં સી પ્રધાનો છે. રેલેક પદમાં સીએમને ભેર સર્ગ છે, રેલેક ની ભાગ્યપદ્ધતિ સમાધીમાં થયું થયું સીએમ છે.

માંધીએ સીએમને રાજ્યદારી સુ-તંત્રતા આપી. નહેરુએ તેમને આર્થિક તક આપી આનાથી સીએમ વધુ ભાગ્ય થયે ભેગી જાણ છે. નેથ નેથ સીએમ વધુ જોગવણી મામતો ભવ્ય છે, તેમ તેમ વધુ તક મેતા ભવ્ય છે. મોડા મોર્થિક કપર ભારે સી પરમુલી ત્યારે તે ને પતિ ન કમાઈ કામો હોય ત્યારે ન કામ કરતી. આને સી રિપતિ છે કે ને સી રાખવાનું અને જાળ ઉભેરું કામ પછે કરે ત્યારે નોકરી હોઈ રેલે. આને વધુ ને વધુ સીએમ કામની પરવા રાખ્યા વિના કારે ભવ્ય છે. પચિમના દેશો કરતા કોઈમાં, થરના માળો અને પર સંભાળવાનું સહેલું છે. આને મોડા સહેલમાં ભીને પોતાના પતિ પાળ્યા આમતો ભેગુ ભવ્ય થઈ થઈ પડે છે. આને સીએમ કામથી છે, તેમજ સંભેરોને બને હારે કામથી મેતા કામથી છે.

માસ્ટર પ્રધર્સ (મો.) લીમીટેડ

૨૦ ભંડાર નાવન, રેલથી મેન સુવર્ણ કામ, સીએમ ભાગ્ય અને પ્રમેઃ આરે ભવ્ય ભવના પ્રવન ભંડો, પ્રમેઃ, કારકીય અને ભવ્યભે મટિ—કુડી, ભોજ, બેન્ડેટ, દોઢા, રેપડીય વિવેર.

૬૯૬ ભવના માલ આરે વધાઈ કરવા કમામ્મ.

૩૩ મેટ્રિક રીક,

ફોન : ૮૩૫-૬૭૬

મેટ્રિક ૧૫૭૬.

ગુલામી યુગનું આદીકા

લેખક: શ્રીયુત પ્રાણશંકર ભેરડી

(ગતકાંથી ચાલુ)

યુરોપીય દેશોમાં ગુલામી વેપાર બધું જરાવનાર સૌપ્રથમ દેશ 'જેમ્સ' હતો. એ પછી યુનાઈટેડ સ્ટેટ્સે ૧૮૦૪ માં અને ફ્રાન્સે ૧૮૦૫માં એ નાબુદ કર્યો હતો. જતાં જે ૧૮૦૭ સુધી તે આશ્વિ હતો. ઇતિહાસકારો કહે છે કે ૧૭ થી ૮૦ હજાર હબ્સીઓને ૩૯ લાખે નિરંકર ગુલામો તરીકે અમાર્યામાં આપ્યા હતા.

એ સમયે યુરોપ અને અમેરિકામાં પશુ ગુલામી ચાલતી હતી. પશુ તે આફ્રિકા જેવી નિઃકુર અને પાણી નહોતી જાણતી હતી. પુરુષોમાં પુરુષોમાં રાજાઓ પુરુષોમાં હજારો ઓરાવ ગુલામો ખરીદતા અને તેમને નાણાંની તબીબી, પેમેન્ટાઈનમાં કે સીરીયમાં રાખતા. ૧૯૧૭માં ૬૫ મેડો ઇન્ડોનેશીયામાંથી અઘાત ગુલામોને દક્ષિણ આફ્રિકામાં ઘાસેલા ગયા.

રોલ્ડ સુરત નથી ગમતી
નવી રિહ્લી: એન. સી. ડી. અને એ સી. સી. ના કેટલાક દેશોને સમોષતા આવતા. પણ પ્રધાન થી નહેરુને બહુમતી હતી કે અને માળગો બહુ મરે છે. પરંતુ એવા માળગો કે ને હસ પ્રત્યક્ષ મહેરના હોય અને ને ચેતન અને ઉત્સાહથી તરવેત હોય.
હું તમને એ રમટપણે બહુની દેવા માગું છું કે અને રોલ્ડ સુરતો ગમતી નથી. તમે એ હસરો તો કુનીયા તમારી સાથે હસરો, પશુ એ તમે રહો તો તમે એકા ન રહો. એટલે કે રી રીતે હસે આવી અને કોમોશીય રહેતુ એ નીચી બેબો.

આવેલી અન્ય ગુલામ પ્રત્યક્ષોએ કમો-તર કમું પશુ અઘાત ગુલામો અરજામ થયેને ન વળગી રહ્યા અઘાત ગુલામો નો વેપાર એક સડો સુધી આવ્યો. કોમોશી નવાજ અને મલ મારના કામચલાણના ગુલામોને પશુ દક્ષિણ આફ્રિકામાં કાવવામાં આપ્યા હતા. નાટકમાં મેરડીના પાવેન્ટોમાં કામ કરવા નિર્મોહીયા કોલોમો ૧૮૧૦ માં દક્ષિણ આફ્રિકા ગયા હતા નિર્મોહ પ્રધા પશુ ખરી રીતે તો અધ-ગુલામ પ્રધા ન હતી.

ગુલીયલ સીમરના કામચલાણમાં એ નીચાપણ કામ ગુલામો હતા. રેલ્વે માં કોમોશી સડો સુધી ગુલામોની પ્રધા હતી. એક કમુકમાં નીચે ગુલામો

ના કાપને 'મલ' તરીકે વર્ણવ્યું હતું કે કારણ કે એ કાપે હારા ગુલામો ને કમુકમાં ગુલામી પીવાની ટક મળતી હતી. યાજમાના કેટલાક પાસ પુત્રકોમાં પશુ ૧૯૦૦ સુધી કેટલાક હબ્સી દેશોની વેદાંત 'કાપી-દાત, કાકમુકના પીલા અને ગુલામો' મળ્યાવાઈ છે.

ઈસ્લામી યુગમાં પશુ અઘાત ગુલામો હતા. પશુ મકમલ પવનગર કાહેમે ગુલામો પ્રત્યે અહવતની કિયાપત હતી હતી. મેરે કાગે ગુલામોનું કમોતર ન કરાવું તેમ ન ગુલામોને કપુર્ય રવતવતા મળતી આ ઉપરાંત ગુલામ કો ને પોતાના માલિકને સંતનિદાન કરે તો તેને મુક્ત મળતી.

એનિસીનિયા અને સુધાનમાંથી આને પશુ ગુલામી મલ હતી કે કેમ, એ પ્રશ્ન છે. અપારે ગુલામી પ્રધા નાબુદ કરવાના આ-રોજનો યુરોપ અને અમેરિકામાં કદ કમો હત ત્યારે એનિસીનિયામાં કમુકમાં ગુલામો મનાવવામાં આવતા હતા. એ દેશની રંગબુધિ પર નાબુદ કરવામાં પશુ નાટો બનવાઈ ગયા. પશુ પહેલા મકાનુક સુધી કેમ દાવ સજા થયો ન હતો સમાઈ મેનોસેકે પુરુષો-ગુલામ વેપારીઓને અકુકમાં રાખવા હરમાન કાહેલું. પશુ રાખને પ્રત્યેક વેચાપેલા ગુલામ કોક ચાર પાંચ રૂપિયા મળતા એટલે ગુલામી વેપાર અટક્યો નહિ. પશુ વોલુમી કોલોનું પહેલું મકાનુક પ્રે વડુ એ અરજામાં ૧૯૧૮ની

સતતી નનવેગરે ગુલામોનો વેપાર રદ કરવાનું હરમાન અમાથી એનિસી કાહેલું આનું એ અસરકારક પરિણામ ન આપ્યું ગુલામોનો વેપાર અરં પડ્યો. પશુ ગુલામી દડી રહી આપ જતાં ન રાખુકયે એનિસીનિયાને પોતાનું અન્ય મનાવ્યું ૧૯૨૩થી ૧૯૨૯ સુધી આ ગુલામી દુર કરવાની રેખ ના મધ્યમાં માટે નિબધાતે રોજામાં એક કમોતરે નો એનિસીનિયાની રીકિ પત આન્ય રાષ્ટ્રો અને બહુમતી કે 'આપાન્ય રીતે ગુલામો દુખી નથી. આપાન્ય મુક્તિ કુ:ખક પરિણામો કાવશે' રાષ્ટ્રકયે આ કમોતરને અહેવાલ સંપુર્ણ રીતે પ્રગટ-પશુ ન કર્યો, ૧૯૨૫ સુધી એનિસીનિયામાં હબ્સી ગુલામો વેચાયા હતા આને ૫ મે દેશમાં આજામાં કોકા પચાસ લાખ ગુલામો કરી અમ મનાવવામાં આવે છે!

સુધાનનો ઇતિહાસ પશુ ગુલામીના વેપાર નેકે હજારોમાં છે. ત્યાં એક કાપીદાંતથી ગયું ગુલામો ખરીદી કાઠાનાં સુધાનના એ વિખ્યાત છે. જિતરને સુધાની અરબી કાવા નોમે છે રસિયુમાં હબ્સી કાવાઓ મોલાય છે. જિતર સુધાનના રહી આને પશુ રસિયુ સુધાનના મોકોને ગુલામ બેબે છે. આમણીયની સડોમાં પ્રુદિનિય સુધાનના સુધાનને મિથુર નામે એક પરાજીત રાજ પાસે બીજી બીજી વરડુ આ નેકે એક હબ્સી પ્રુવાન કો-ગુલામોની મામણી થે કરી હતી! ગુલામીના વેપારથી સુધાનને ખૂન કમણી હતી. આ મધ્યામાં કાકિય રલ લેતા પ્રતિષ્ઠિત અથેને ગુલામી

પ્રતિપક્ષ કરવાઓને અંજાવતા કે બહારના દેશોની ગુલામી દુર કરવા અતા પહેલા આપણે કોલસાની ખાવો મા કામ કરતા પોતાના નો મોરામ બ.પ્રમોની વાતના દુર કરવા કમોક કરવા થટે બોરીક મનનર માકને તો રાબદારી રેલ સામવા ખાતર ભહેર રીતે રલ થયેલી ગુલામી પ્રધાને પાછી સુધાનમાં સજવન કરી હતી અને મિસરમાં નનવેગરે રાખેલા ગુલામ રાખ કોમિરને સુધાનનું સુધાનપદ આપવા તકમારી કામણી હતી.

ગુલામ હબ્સીઓએ અમેરિકામાં વરવા પછી મુક્તિ માટે તીવ્ર અંખની કરી ન હતી કે આરોજનો કદ કમો નહોતાં, તેઓ કકા ૫ યાત અને અવુટ હતી, એમ કેટલાક મોરા પ્રતિ-કાકાઓ કહે છે, પશુ સત્ય એધી ગુલુ ન હતું ૧૫૨૨ થી ૧૮૬૫ સુધીમાં હબ્સી ગુલામોને કાકાની વાર મળ્યો. અમાણનાં હામણાઓ મળી આપ્યા છે. આ મળવાઓએ ગુલામી વેપાર કરનારોએને મલકાવી દીધા હતા. લોખંડી કારે એ બળવાઓ દવાથી વેચાયા હતા.

કુનીયા અરબાથી ગુલામી દુર કરવા ના આરોજનની મેરણા ફેન્ડ કાલિયે ન આપી પ્રત્યક્ષ એની કાવના ભગી કે 'સામે કમ' ગુલામોને કારે રેકો ન આપી કહે. પરમાત્માને મેર માનવ માનવ વચ્ચે એક ન ન હોઈ કો માટે ગુલામોને મુક્ત મળવી ન નેકે.

ગુલામી નાબુદ કરવા અતા રવાબાલિક રીતે ઇન્માડને કેટલાક રવાર્ધો તરવોને પ્રત્યેક વિરોધ સહન કરવા પડ્યેક. દક્ષિણ આફ્રિકામાં તેને કમ મળતી યજુતા વહોરી મેરી પડી, પશુ અમે-રીકા સરકાર ખાતર-પુક તેને ન નેકું ૫૫૪ યુનાઈટેડ સ્ટેટ્સના લોહોએ ગુલામીના કમનો હકોએ રજુમેદાન પર કર્યો. કેટલાક મકાનુકયેએ આરમ-અલિદાન પશુ આપ્યા. એ રીતે અમે-રીકન કાલિયે પશુ માનવમેચના ઇતિ હાકમાં મળનાપાન રૂમો આપ્યો છે. (અપ્રે)

હિસ્સારમાં સંરક્ષણ મંત્રીનું મવચન

હિસ્સાર તા. ૬ ફેબ્રુઆરી.

આજના સંરક્ષણ પ્રધાન થી વી. કે. રૂપચેનને આને આકો બહુમતી હતું કે અમે આન કલિત રીક રાષ્ટ્ર સાથે મીબોજરી રીતે રહેવા માગીએ છીએ, પશુ નેમો અમારો વિનાશ સર્વવા માથે છે એની સાથે અમે કોઈ પશુ મકારની કમગુની પર આવી ન યાગીએ.

આરતી સરકાર નવ હબ્સી પ્રાથક કામી છે એવાથી એ થી ગયું હબ્સી પ્રાથકની સરકાર આન સાથે એકસરબી કે મેડીના અંતિમ છુડ સુધી એ સરકારનું રક્ષણ કરવાની આરતના રીક નામરિકની પ્રતિન રરજ છે. સંરક્ષણ નો પ્રશ્ન એ કાકા એકમો પ્રશ્ન નથી, પશુ એને સમય, કમોમે અનુસાર વિમારના છે. આપણે એક ન માતા

ના બાળકો હોવાથી અરબીથી મારીને કેપ-કોમેરિન સુધીની આપણી કમ-કોલોનું સંરક્ષણ કરવાનો આપણે વિચિટાવિહાર છે આ અમે મેડી સંખ્યામાં મોકોને પ્રતિષ્ઠિત કિપામાં એકાવાનું અજાવવામાં અવરો એકું અજાવીને એમણે કોને અને કોક-અકાવક મેનક ઇમિરોનો અવાજ આ થો હતો.

હવાઈલામાનો અબજો કલકત્તાની બેંકમાં

હવાઈલામાએ કામચલાણ મીની આકમણ પહેલા રીવેટથી મેકમેલા મોનાને કલકત્તાની બેન્કમાં અધા કમું છે. ૧૯૫૨માં આકમણ પહેલા રીવેટ માંથી કેટલાક અચ્ચર ઉપર મેરનાના પાટા બહાર મેકમેલાના કતા સીકરિમ પ્ર રાખવાની અંમોકમાં આ મોનું કિપાવેલું હતું મરે મરિને વહેલી સરવરના કમ મારણને અંમોકમાંથી આ મોનું અચ્ચર કમું અને પછી નજીક ના વિમાની મધ્યથી કલકત્તા એ મોનું પહેલું એની કમ કીમલ હજી બહુવા મળી નથી.

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1903.

Former Editor: Manilal Gandhi—1916-1956.

No. 7—Vol. LVIII.

Friday, 19th February, 1960

REGISTERED AT THE G.P.O. AS A NEWSPAPER
Price: FOUR PENCE

ADMISSION TO HIGH SCHOOLS

CHAOS MUST NOT OCCUR AGAIN

(By A Special Correspondent)

THE admission of children into the high schools continues in a manner and fashion completely hostile to the best interests of all concerned—first the children, then the school and finally the parents. Even now it is not clear what exactly is happening. On the one hand the grantee of two sided high schools have exercised their right to admit those children whom they wanted, thus riding rough shod over the merit list prepared by the Natal Education Department. The principal of one religious school has also exercised the right of admission and so tore to shreds the merit list. Principals of Government high schools were given lists of children they could admit. In the process many unfortunate children suffered. It is pre-eminently necessary that this state of affairs is not repeated next year and steps should be taken to this end.

THE system of admissions, continues our special correspondent, favoured many and worked against many others. The position now is that many children who were on the top and in the middle of the list are either unable to get places at school or have given up trying while many at the bottom of the list have got into a school because they belonged to that section of the community acceptable in the aided high schools.

Other points in connection with the admissions are:

1 Parents are entitled to ask, "what is the merit list?" The Standard Six Commission Certificate states clearly that the holder has qualified for admission into a secondary school. Why then should there be a merit list? Parents are of the opinion it is not merit lists which should be prepared but that extra accommodation should be found.

2 Grave injustice has been done to many bright young pupils simply because they have not excelled at Arithmetic. Those who did well in English at the Standard Six Examination were high up on the list while others whose aggregate might have been better were lower on the list because English and Arithmetic marks only were considered. This is wholly unjust and inequitable. In any case Arithmetic is dropped after Standard Eight, while subjects like history and geography are taken up to the matriculation level.

3 There has been reckless

disregard for the feelings and sentiments of the Indian people in the manner in which children have been shovelled around from school to school. When they wrote the Standard Six last December they filled forms indicating the school of their choice. Many simply put one or two schools, in the belief that if they did not get in at one they would at the next.

It has happened that both the schools of their choice were filled and so they go without high schooling. On the other hand many children, though lower down on the merit list, have got in because they chose a school where the initial demand was not so great. Children were sent around from school to find out where they would be admitted.

Indian Heads Meet Education Chief

IT is understood that some principals of Indian High Schools met the Director of Education during the week and discussed, among other things, their status as school principals. It is believed that they referred to the unsatisfactory state of affairs where at conferences of school principals, grantee and N.E.D. officers they were made to appear to be no more than clerks. No details are available.

NEHRU LIKELY TO VISIT EAST AFRICA

("Indian Opinion" India Service)

NEW DELHI.—If, as is widely reported in Nairobi, the Indian Prime Minister, Mr. Nehru visits East Africa on his way to London for the Commonwealth Prime Minister's talks in May, he would be doing a timely service to the large Indian community. Political circles in Kenya feel that his visit to East Africa would have a sobering effect on extremist African opinion.

Arab Leader Recalls Favour By Gandhi

("Indian Opinion" India Service)

High School: Survey And System Wanted

THE Indian Education Committee and the Natal Indian Teachers' Society would do the community a great service if they would immediately summon a small conference of leaders of thought in Indian education and of men directly connected with Indian education to discuss ways and means to devise the most equitable system for admissions into high schools, writes our special correspondent.

The immediate task is to carry out a survey of the number of children who will be requiring accommodation in the high schools next year. This must be done now, as is being done in the case of European children. It will not be difficult to determine this. The Natal Provincial Administration must be informed of this and asked to make arrangements to accommodate this number.

There is no need for a merit list. If the child has obtained a continuation certificate then that child must be given the opportunity of going to a high school. Whether he is fit for it is another matter.

Next, the conference can discuss the best system of admission into high schools as a stand-by in the event of the NPA failing to provide the necessary accommodation—a not unlikely thing.

NEW DELHI.—The humility and gentle nature of Mahatma Gandhi was recalled by Mr. M. Abushady, the leader of the United Arab Republic Small Savings delegation.

The incident occurred when he met Mahatma Gandhi in Delhi in 1947. He had come to India as a representative of the Egyptian Commerce Ministry to secure from the Government of India 100,000, a relatively scarce commodity during the post-war period for Egypt.

Having failed in his initial attempt to secure the supply from the Government, Mr. Abushady called on Mahatma Gandhi as a last resort. When he went to see him, Mr. Abushady had to wait outside for an hour, as Mahatma Gandhi was engaged in a discussion with the Prime Minister, Mr. Nehru.

Later when he told Mahatma Gandhi about his difficulty Gandhi replied "I am a nonentity. How can I be of any help to you?"

One whose guidance was sought by the Prime Minister himself was surely an important person, Mr. Abushady replied.

Gandhi then said: "Go to our Commerce Ministry. If you don't get your supply within three days, come back to me."

Mr. Abushady succeeded in his mission.

Indian Opinion

FRIDAY, 18TH FEBRUARY, 1960

Group Areas And Leaders

NEXT week the Group Areas Board meets in Durban to consider the points of view of the people who have been affected by the proclamation of last June. It is now a trite observation to say that the Group Areas Act strikes hardest at the Indians. Ever since their arrival in this country Indians have been subjected to systematic persecution and harassment and the steady diminution of their rights. First to go were their political rights; next they were hemmed in one province. In recent years they have been faced with the prospect of becoming a landless, poverty stricken people driven against the wall and back into the position of semi-serfs out of which they have emerged by means of their valiant efforts. In addition to this they are not only affected by the prejudice which operates against the employment of Indians but the job reservation lunacy of the Government is further impoverishing them. In spite of all this they have managed to keep their heads above water.

Fifty years ago when the Indian people of the Transvaal were faced with a vicious threat against their livelihood and honour they had a leader who staked his everything into a struggle, and had following him large numbers of people. That man was so great that he went on to win renown and fame elsewhere and after his death he has been almost deified. Such was his stature. Unfortunately, the Indian community is today leaderless. About fifteen years ago the young trade unionists of the community took over the leadership of the Indian community, launched passive resistance with a great deal of show and pageantry and watched the struggle die ingloriously. Six years later they were associated with the Defiance Campaign but when the Minister of Justice put up the penalties, the Indian leaders dispersed quietly from the scene. Now the community gets an occasional press statement from the President of the South African Indian Congress. Of action there is nothing. Yet if ever there was opportunity for action it is imbedded in the present situation. The question is: Does the community have leaders who can by personal worth and example show the way?

Ba

 ON February 22, 1914 there passed away a shy, reserved unassuming woman—in every respect the embodiment of all the ideals of Hindu womanhood. She was Kasturba Gandhi, the wife of Mahatma Gandhi. Her life was completely overshadowed and dominated by the greatness of her husband. Very few people know anything about her. Nevertheless she was a vigorous and forceful part in the life of the Mahatma and presided competently over her household. Gandhi might be Mahatma to all the world but in her home she was the presiding genius and a force to be reckoned with. This much the Mahatma himself has admitted. She was in a quiet a great woman, worthy of emulation by all the women in our community and on the anniversary of her passing we pause awhile, recall her revered memory and, inspired, move on to the task ahead.

* The Ethics Of Passive Resistance *

(PRIZE WINNING ESSAY—1908)

(FOURTH INSTALMENT)

By M. S. MAURICE

EDITOR'S NOTE: In January 1908 when the Indians in the Transvaal were employing "passive resistance" against the law which required every Indian in the Colony to register and carry a permit authorising him to reside in the Transvaal the *Indian Opinion* organised an essay on "The Ethics of Passive Resistance." It must be remembered that the deliberate defiance of unacceptable laws was being used for the first time as a political weapon under the direction of Gandhi. Four essays were received and judged by Rev. J. J. Dehr, Minister of the Central Baptist Church. The first prize was awarded to M. S. Maurice, "Moss Export," Maitland Road, Claremont, Cape Town. "Mr Maurice," said the notice: announcing the award "is an Indian gentleman." We reproduce below the fifth instalment of the essay. The fourth instalment appeared in our last week's news.

Most men of our day account Count Tolstoy a paradox. By common admission, however, he is a great thinker, if not quite a seer. He has certainly probed into the depths of humanity. He has laid bare many of the human foibles and follies. Upon war as upon capital punishment he looks with the deepest horror. An extremist he may be, yet is he a realist—a rationalist. Passive resistance is almost a fetish with him. "We can suffer, we might not break the law. Men do far more harm and inflict far more injury on one another by attempting to prevent evil by violence, than if they endured evil patiently. Besides, have you ever considered that it is only by suffering pain, torture, misery and death that you are able to convert men? Do you think Christianity made its way in the world by preaching? No! No such thing. No man was ever converted by preaching. What converts men is not preaching but martyrdom. It is only when men see other men—weak, sensitive, comfort-loving men like themselves—taking joyfully the spoiling of their goods, rejoicing persecution, and going gladly to death for their faith, that they begin to believe there is something in it. No one ever believes in the truth of anything till he sees that someone is willing to die for it. The prison, the stake, the gallows—these are the great arguments which convince men. And if you refuse to submit to these punishments, you destroy your only chance of converting men to your faith."

Count Tolstoy explicitly lays it down that all punishments are in their nature persecution. "If you say a man is a trouble and a nuisance to his neighbours, remember that the best of men have

been so regarded. Do you think that Christ was not considered as a great nuisance and a trouble by his brethren? The household went on quietly until he began to make a stir."

Tolstoy and Thoreau appear to agree in the matter of civil disobedience: they seem to be at one in regard to the claim of conscience on the individual soul. Yet far be it from me to claim human perfection for either of them: they are merely men of advanced thought in the domain of reason; their intellectual pre-eminence claims respect from us for their ideas. Tolstoy holds precise views with regard to Christianity. There is much in them which we may discard, as inconsistent with his own writings. Still we must admit that there is wisdom in most things he has said. Christianity to him is a broad humanitarianism: Christ a supreme Rationalist, he subordinated everything to the inner light—"the light that is in you"—that is, the light of reason. This is the deduction upon which all philosophers and moralists base their passive resistance to constituted authority—the conflict of reason with the surrender of conscience.

I think I have now made it clear that passive resistance, as an honourable weapon in extremis to those who are subject to physical force, has high, if not divine, sanction for its exercise. Its ethics in governments and communities of men are plain and unmistakable. I have referred to modern morality, to Christ, and to modern morality. Going further back to antiquity, we find Confucius indicating in his moral code the dividing line between active disobedience and passive

(Continued on page 57)

Paper Pleads For Easing Of Provincial Barriers

City Hall Meeting Condemns Group Areas

COMMENTING on the Bill which proposes to make some changes in the laws regarding the settlement of Indians in the other provinces, "The Natal Mercury" (Tuesday, February 16, writes. The Bill, however, does not go to the root of the Indian question. Most of the Union's Indians were born in the Union and are South African citizens. Yet they are deprived of political and other rights, and in the main are corralled off in one small corner of the country. There is force in the argument that all inter-Provincial barriers should be removed so that Indians can move freely within the Union—450,000 in the midst of a total population of 14,673,000. It cannot surely be contended that integration on that modest scale can disturb either the economic or the social stability of the country as a whole.

THE rest of the editorial reads. The Immigration Amendment Bill is of more significance than would appear at first sight, particularly in regard to the Indian population. As the law stands Indians have not the right of free movement, with the result that the bulk of the Indian community is confined within the borders of Natal. Indians may not move from one Province to another permanently, and they may visit other centres only on permit.

The total Indian population of the Union is 450,000, of whom 369,000 are resident in this Province. The problem, therefore, is clearly confined to Natal, and it is interesting to note that Natal's Indian population today is almost exactly double what it was in 1936. It is a reasonable calculation that in the next 24 years the Indian population of Natal will be not less than three-quarters of a million if no fundamental change is made in the law of domicile.

How Long

How much longer to the present prohibitive domiciliary restriction on Indians to last? To let the position drift on is simply to ignore the logic of facts so that ultimately Natal will find herself faced with an impossible situation. It is unrealistic for Government spokesmen to suggest that the Indians are no part of the indigenous population of the Union and should be treated as such.

The new amending Bill, while it contains no provision changing the principles of the Immigration Regulation Act of 1913, does make some not unimportant concessions to Indians. For example, the Minister of the Interior is to be empowered to issue a permit to an Indian to change his place of residence from one Province to another permanently. The effect of this would be to remove the hardship in such cases where an Indian woman in Natal, married to an Indian in the Transvaal, is given a temporary permit to remain in the Transvaal and then

must return to Natal after three years.

It is reasonable to accept the Minister's assurances about the application of the new Bill, although it could be applied in such a way as to prejudice the interests of Natal, i.e., by pushing as many Indians as possible from the other Provinces into Natal.

World Religions Conference

("Indian Opinion" Service)

CALCUTTA — The World Fellowship of Religions sponsored by H. H. Jain Muni, Sushil Kumar Mahara] held its Second Religious Conference at Calcutta on the 7th, 8th and 9th February, 1960.

The Working President of the World Fellowship of Religions is Sant Sri Kripal Singhji Maharaj, the noted religious preacher and humanitarian of India.

Among its patrons and well-wishers, mention may be made of Dr. Rajendra Prasad, Acharya Vinoba Bhave, Sri Jawaharlal Nehru, the late Maulana Abul Kalam Azad, Sri C. Rajagopalachari, the late Dr. Bhagwan Das, Sri K. M. Munshi, Dr. S. Radhakrishnan, Acharya Shri Tulsi and Sri Anantdasaynam Ayyangar. Sri Achal Singh, M.P., is its General Secretary, Dr. Kalidas Nag, President, and Mr. J. S. Lodha, General Secretary of the Eastern Zone.

Dr. S. Radhakrishnan, Vice-President of India inaugurated the Conference.

It is the objective of the World Fellowship of Religions to bring into close contact the various representative heads of religious, spiritual and humanitarian organisations not only of India but also Europe and America, enabling them to chalk out a common programme to strengthen the forces of human brotherhood, unity and peace based on the teachings of saints and seers who have sung the sweet melodies of universalism for the progress and elevation of man.

THE mass meeting convened by the Natal Indian Congress in the Durban City Hall yesterday evening (Thursday, February 18) strongly condemned the Group Areas Act and expressed its strongest opposition to the injustices perpetrated under that Act.

In a statement issued before the meeting the Natal Indian Congress said: We are certain that Durban does not want to see mass uprooting of settled communities. The European residents of the main lion suburbs went up in arms when the areas there were suggested for Indian settlement.

"Obviously Group Areas is undesirable and the expulsion of non-White peoples from settled and built up areas to underdeveloped and barren areas cannot be countenanced by civilised peoples. Thousands of our people are threatened by the proclamation of June 6th, 1958, and on 22nd February 1960 the Group Areas Board will hear the inquiry into the Central Durban and Grey-

vile Areas where many millions of pounds worth of property are involved."

Will Not Return

In a call to the Indian people on the eve of the mass meeting Dr. G. M. Naicker, the President of the South African Indian Congress said:

"We have proudly become the people to commemorate 100 years of the settlement of our fore fathers in this country and it is only right that we should proclaim to the City of Durban, to the Group Areas Authorities and to rest of the world that we will not return to primitive conditions of living and become reservoirs of cheap labour."

"We will continue to fight Group Areas in the law courts and politically. Apartheid is a vicious, repulsive policy and Group Areas is one of its declared cornerstones. We will do everything within our power to defeat apartheid."

Books of all sorts, Indian, Ancient, Historical

JUST ARRIVED

Coravan	2/-
Indian Annual	7/6
Illustrated Weekly	-
How the Great Religions Began	3/6
Gandhi: His Life and Message for the World	3/6
The Religions of Man	5/6
Indians of America	5/6
The History of the World in 240 pages	5/6
Live without fear	3/6
The Way to Popularity and Personal Power	2/9
The Negro in American Culture	5/6
God's Wonderful World: a Song Book	5/6
Mohammedanism	5/6
Good Stories, Riddles and Jokes	4/9
Toasts and Speeches	4/9
Everybody's Letter Writer	4/9
How to Win Friends and Influence People	3/6

Obtainable from:

D. ROOPANAND BROS.

PUBLISHERS AND BOOKSELLERS

Phone 20707. (Est. 1932) P.O. Box 2524.
85 VICTORIA STREET, DURBAN.

DYNAMIC LEADER IN AFRICAN POLITICS

ONLY ASPECT THAT JARRED

THE MAN EX-CHIEF
ALBERT LUTHULI

"LAST MAY," says a statement issued over the name of Mr. Richard W. Sales, Secretary of the American Board Mission in South Africa, "the newspapers announced that ex-Chief Albert J. Luthuli had been banned for a period of five years. At that time a good many people rejoiced that a troublesome person had been thus restricted, while others were rather indifferent to the event. Yet most of these people knew little or nothing about Chief Luthuli other than the fact that he was leader of the African National Congress. In the intervening months, little has been said about him in the press, and most of us have forgotten him. But he is still banned. The fact of his restriction is as real and immediate to him today as it was when the ban took effect on June 3rd."

THE statement continues:

"We believe it is important that the public know what kind of man Chief Luthuli is. He is, of course, a former chief, a dynamic leader in the world of African politics, its so-called 'homer', a Christian—a fact which is frequently forgotten. He was born and reared at the American Board Mission station at Grootville, Natal, the grandson of the first convert to Christianity at Grootville. From an early age he was taught the Christian message and felt its power in the community. Hence he quite naturally became a strong and active member of the Natal Congregational Church (of the American Board)."

When his schooling was complete, Chief Luthuli decided to serve his people and his Church at the same time, by becoming a teacher at Adams College, Natal. There he taught for many years, training his students in both the academic subjects and Christian discipline. When he left Adams in 1936 to become Chief at Grootville, he continued to be an active Church member and to serve the Church in a number of important ways.

For many years he held the highest position in the Church as chairman of the executive committee (Juniata) and of the annual assembly of the Natal Congregational Church. He was a member, and for two years president, of the Natal Missionary Conference. In 1938 he went to Madras, India, as one of the three Africans from the country to be delegates to the great International Missionary Council gathering there, one of the great world-wide church gatherings of this century. And in 1957 he visited America, sponsored by the American Board, and spoke in many churches there. More recently he has been a member of the Executive of the Christian Council in

South Africa, seeking to set out his Christian convictions and to serve his Church as fully as possible. Chief Luthuli has become one of the distinguished leaders of the South African Church.

It is partly as a result of his Christian faith that Chief Luthuli became involved in political affairs. As a Christian he believes that God, and therefore the Church is concerned with the whole of man's life, social and political as well as personal. He also believes that if he can serve his people and improve their lot, he must do so. Therefore he became increasingly concerned with political and social matters, and joined the African National Congress.

Moderate Course

It is important to remember that Chief Luthuli has consistently advocated a moderate course of action within Congress circles. He believes that violence is wrong—and it is significant that when he issued a pamphlet condemning violence during last winter's disturbances in Natal, it met with considerable response among the African people. He supported the non-violent Defence Campaign in 1951, not because he refused to break the laws of the land, but because he believed that this was a truly "non-violent attempt to persuade white South Africa not to commit suicide."

Since the failure of that campaign, and his removal from the leadership, he has continued to defend the non-violent way in spite of some criticism of that way among some African leaders. He has continued eloquently to defend the way of moderation. While more and more African politicians have swung toward black African nationalism, Chief Luthuli has stood for co-operation with the white

S.A.I.C. President On
Mr. MacMillan's Views

COMMENTING on the views expressed by the British Prime Minister, Mr. MacMillan, on South African Affairs, Dr. G. M. Nkomo, the President of the South African Indian Congress said in Durban: "We naturally were all anxious to hear what political message the British Prime Minister had for all South Africans. His speech to Parliament must have a tonic effect for all political groups in South Africa. In the last few years the Afro-Asian Powers have made their influence keenly felt in international affairs and it is indeed heart-warming that Macmillan recognises this trend and the important role it was to play in the future of world history. Only one aspect of the Prime Minister's speech jarred as far as we are concerned. He did not meet Congress leaders in South Africa to know and understand their point of view and the Congress struggle for full democratic rights in South Africa."

Dr. Nkomo added: "If Mr. Macmillan may be aware of the plight of the non-white peoples. This is to be inferred from his criticism of the Union Government policy. But we do feel that it was unjustifiable for him to criticise and condemn the economic boycott."

"He has failed to recognise that this is a weapon being wielded in support of the struggle for freedom and liberty in South Africa."

"We are not unmindful of the fact that the British Labour Party which is in opposition to his Government has criticised the economic boycott in Great Britain."

"Had he met Congress leaders and heard our point of view like he heard the leaders of the Nationalist,

United and Progressive Parties and the Liberal Party he would have thought twice about speaking of the economic boycott in a Parliament different from his where he cannot be attacked by any group."

"Were a similar criticism made of the economic boycott in the British Parliament we have no doubt that the Labour Party would have looked out an attack against Macmillan and his Government."

If Mr. Macmillan is vacillating about his criticism of South Africa's policy which is in line with world trends then we should like to see his Government support the Afro-Asian Powers at the United Nations in their condemnation of racism."

Mr. K GETS A
WARM WELCOME

(Indian Opinion India Service)

NEW DELHI—The Soviet Premier, Mr. Nikita Khrushchev, was given a warm welcome by the people of Delhi on his arrival here on February 11, on a five-day visit to India, his second in four years.

Thousands cheered as the distinguished visitor, accompanied by President Rajendra Prasad and Mr. Nehru, drove in State through 13 miles of gaily decorated streets from the air port to the Rashtrapati Bhavan.

There was a wave of applause as Mr. Khrushchev appeared on the gangway. Dr. Prasad, Mr. Nehru and D. Radhakrishnan came forward to greet the Premier as he stepped down.

man is a genuinely multi-racial society. Because of his moderate views, Luthuli has not always been fully supported by all Congress leaders—but he has nevertheless remained loyal to his convictions.

Chief Luthuli has, of course, been banned before. But this is a longer and stricter ban than those served on him earlier. For a period of five years he is forbidden to attend any gathering of people called for a common purpose. During that period he is also forbidden to leave the magisterial district of Lower Tugela—an area extending along the Natal North Coast from a point north of Tongaat to the Tugela River, and reaching inland about twenty miles. These are the restrictions placed upon this man—the moderate leader and responsible Christian who has sought faithfully to serve his people.

COMMONWEALTH CONFERENCE SUGGESTED

RECOGNITION OF INDIA'S MEDICAL DEGREES

(By A Special Correspondent)

THE question of the recognition of Indian medical degrees overseas was discussed at the 32nd Session of the Medical Council of India. South African students who go to India to study medicine have very often found themselves in difficulties because there are no direct reciprocal arrangements between India and this country on the question of the recognition of medical degrees. The following views expressed by C. S. Patel, President of the Medical Council of India will be of interest to South African Indians. He has suggested the convening of a Commonwealth Conference of competent authorities to bring about proper reciprocal relations in the matter of recognition of medical qualifications on a direct basis.

Dr. Patel, who was presiding over the 32nd session of the Council, said "Medical science knows no barriers, geographical or political, and the conference of Commonwealth representatives would form a nucleus for bigger conferences in future of all other countries."

This he added, would not only create the much-needed understanding but bring the various countries closer to each other and enable them jointly to promote the interest of medical research, medical education and medical practice for the good of mankind.

Dr. Patel said he wanted direct reciprocal relations in the matter of recognition of medical degrees because "our experience has amply proved that indirect reciprocity is unworkable and detrimental to the recognition of Indian degrees abroad."

"Difficulties"

He referred to "the difficulties" experienced in getting Indian medical degrees recognised by the General Medical Council of the U.K. in the same way as they had been recognised under the Indian Medical Council Act.

India To Buy Guided Missiles

(Indian Opinion India Service)

NEW DELHI—India, according to British Aircraft Industry sources, is negotiating the purchase of guided missiles and the latest long-range radar detection equipment to strengthen the country's air defences.

The Bristol Aircraft Company and the Decca Radar Company are in touch with the Ministry of Defence and the Air Headquarters, New Delhi, regarding the sale of these equipment.

Dr. Patel said "India is now an independent country and it behooves us to see that reciprocity in the matter of recognition of medical qualifications is not to be dependent on recognition through any body or an agency other than the Medical Council of India."

The stand of the Medical Council of the U.K. Dr. Patel said was that they would accord recognition only after they had satisfied themselves in regard to each degree. They would not agree to the proposal of the Indian Council to recognise automatically all the qualifications included in the First Schedule to the Indian Medical Council Act, 1936.

Dr. Patel said relations between India and the United Kingdom in respect of reciprocity of recognition of medical qualifications were governed by Section 120 of the Government Act, 1935. Although that Section placed India and the United Kingdom on a reciprocal footing, it was not open to the Medical Council of India to refuse to recognise any United Kingdom medical diploma even on the ground that the diploma did not furnish a sufficient guarantee of the possession of the requisite knowledge and skill.

The Position

The position, therefore, was that while Indian Council recognised all the British qualifications, Indian qualifications were not recognised by the General Medical Council of the United Kingdom. Dr. Patel regretted that the General Medical Council could also not see their way to giving retrospective recognition to some Indian qualifications in the same manner as they had been recognised under the Indian Medical Council Act.

Dr. Patel said the Indian

Medical Council were now trying to explore all possible avenues to establish reciprocity for recognition of medical qualifications with West Germany and America. The question of reciprocal recognition between India and West Germany have now entered its final stage, he said.

Admission Rules

In regard to the rules for admission of students to the various medical colleges the Council Dr. Patel said, had accepted recommendations of its sub-committee that 45 per cent marks obtained at the Intermediate Examinations in science should be the minimum required either for admission to a medical college or even for the eligibility to sit at any special competitive examinations for the purpose of admission except in the case of Scheduled Castes and Scheduled Tribes.

This decision had now been conveyed to the Central Government as also to all the State Governments, universities and medical colleges for their information.

India Is Planning**Compulsory Rural Work For Doctors**

(Indian Opinion India Service)

NEW DELHI—The Prime Minister, Mr. Nehru, has suggested that newly qualified doctors should serve in the rural areas at least for a specified period before embarking on private practice. According to Dr. C. S. Patel, the President, the Medical Council of India has already given a practical shape to this suggestion.

It had already recommended to the Central and State Governments that while selecting the candidates for admission to medical colleges, they would introduce a system of under-lying from the students that they should serve for a period of three years as directed by the Government in the rural areas or otherwise on a scale of remuneration commensurate with their qualification.

The Council had received the replies from the various universities, medical colleges and Governments on this recommendation. After further consideration of these replies the Council would place its final recommendations to the Central Government for their approval.

B-I Sailings Between East African Ports Karachi And Bombay

S. S. Karanja due 29th February. Sails 5th March.

PASSAGE FARE TO KARACHI OR BOMBAY

First Class	single	without	food	£92-0-0
Second "	"	"	"	£60-15-0
Third "	"	"	"	£31-10-0
Ordinary				Special
Non-Vegetarian	£5-5-0			£10-10-0
Vegetarian	£4-17-0			£10-10-0

For further particulars apply to—

Shaik Himed & Sons (Pty.) Ltd.

390 Pine Street,

Telephone 20432,

Durban.

Tel. Add. "KARAHAT."

THE PRESENT IS A "COCKEYED SYSTEM" SO

JAYAPRAKASH NARAYAN PLANS A NEW POLITICAL ORDER

(CYRIL DUNN in "CONTACT", SOUTH AFRICA'S NON-RACIAL REVIEW)

NEW DELHI—A plan for a new political order in India in which there will be no Prime Minister, has been drawn up by Jayaprakash Narayan, who, until a few years ago, many Indians thought was the one man able to take the place of Jawaharlal Nehru.

Ever since India became free, Nehru has held a unique place in the life of the country. He has kept millions of bewildered and restless people together, not by his politics (with which many Indians disagree), but by his personality.

Those are those who believe that Nehru's isolation has been necessary as an antidote to the chaos and disorder everywhere. But a wise man has suggested the Prime Minister with India's huge and sacred history was an exceptional growth in itself but not one to which anything else grows to any great height. And this is a matter about which many Indians, looking towards the future, are unhappy and unconcerned.

WHO is to succeed Nehru gives more trouble to the Indian mind than other political questions, and none seems more hopelessly unanswerable. Jayaprakash Narayan, a graduate of Wisconsin University, once a Marxist and then a Democratic Socialist, withdrew from party politics altogether six years ago to devote a new Indian policy to meditation and fasting. Now he has come out with a solution for the problem and the solution is to abolish it.

This drastic reformer is a man of the same magnetic cast as Nehru himself, commanding in India a similar veneration. But Narayan himself rejects the kind of leadership as wrong for India. His new society, which he calls Communism, would turn the present arrangement upside down. Discarding the existing political hierarchy completely, it would confer an almost absolute political power upon the people of each Indian village.

India is essentially a rural country. There are big cities, of course. Generally speaking, they are overcrowded, chaotic and miasmic. But they are also the seats of power in which the "electorates" of about 400,000 voters will dominate the lives of 400,000,000 people.

A Cockeyed System

Narayan thinks this a cockeyed system, unworkable, unworkable, and bound to fail. He says the real communal life of India is to be found in its 400,000 villages, where 80 per cent of the people still live.

He does not pretend to discover anything ideal or even auspicious in these lagging rural folk. He agrees that the villages are usually caught in their regular and

apathetic about India's great plans for reconstruction. And he says this is because they are not allowed to participate, that benefits are offered to them only by government officials who do not belong to the village community, and more often than not despise it. And for this he blames the system of parliamentary democracy India has inherited from the West.

Narayan holds this to be all the more deplorable because for centuries, he says, "the little village republics" of India were vigorous, good and very nearly self-sufficient. Their democracy was so stable and efficient that no invasion ever very seriously disturbed or changed it—until the British came. Then an irresistibly powerful bureaucratic system crushed it out of existence and so left India with a multitudinous peasantry which is lost and dead, and which must be raised again if India is to become, in freedom, a great and living nation.

Decentralisation

So Narayan proposes the total decentralisation of democratic power. Each village community will govern itself, with no interference of any kind from above. In regional groups they will aim at economic self-sufficiency. But the council which controls the region will have no right to interfere upon the political freedom of the village. What is now a pyramid of power reaching up to Nehru and all the Ministers will become a system of "concentric rings", each represented by a council bigger only because the area of responsibility is bigger, but not in any sense more powerful. The last ring of all will be the National Council, which will look after foreign relations, defence

and so on, but will have virtually no say in domestic affairs.

In this new system there will be no political parties, because they cause conflict, and so no democratic elections, which are an expression of conflict. Council members will be chosen "by general agreement", as they were in ancient India. Where this plan breaks down, the candidates for office will simply draw lots.

Narayan believes that people can lead free, full and happy lives only if they belong to small groups and run things themselves. Fragmentary power delegated to them by an all-mighty Top is no use. He regrets that "the monstrous edifice" erected now be demolished but he hopes that as more will be allowed and he sees the salvation of the existing one only in their conversion into federations of small communities.

This reformer rejects communism simply because it has failed everywhere in the world to give the common man what it promised him. He also rejects Western democracy, partly because he thinks it ignores the true nature of human society, but mainly because it is based upon economics of materialism and so upon the belief that men become happier only as he requires more and more. In Narayan's communism India the people will share whatever they produce and will voluntarily limit their wants.

Impossible Past

Narayan denies that he has a Simple-Life, bent on taking India back into some impossible bucolic idyll of the past. His small communities will not remain the equal, smelly villages of contemporary India, he will simply use them as the basis of his decentralised reconstruction because by happy historical chance they have survived physically, even if their old character has been destroyed. He by no means rejects modern technology. Indeed, he argues that atomic energy makes his plan possible, because with this as a source of power, small but highly effective industrial units can be built anywhere. His small communities, he says, will be pre-industrial and universal.

In India, such a plan, coming from a man who already commands so much authority, may well cause quite a stir, especially now. Almost every Indian is a

villager at heart, never wholly forgetting his small ancestral home in the countryside. It is universally agreed that the village represents "the real India" and that, in spite of all her current and gigantic efforts, India will get nowhere unless the enthusiasm and understanding of the village people can come, how or whether he wishes. There is, moreover, an obvious usefulness, even in the "edified elite", about immense five year plans which so many authorities believe will meet, sustain India's over-growing population and which, even after the third plan, will still leave millions without work or a real share in society.

Strayed Away

Above all, Indians regret that at some point these in authority strayed away from the simple idealism of Mahatma Gandhi that opens and self-disciplined in a leadership who won for Indians their freedom. No doubt many of today's great Ministers of State are altruistic men, giving themselves to the service of the people. But there are others whose sole aim is to satisfy their own egotism and ambition. Against their neglect of their duty towards the common people, and his effort on the national unity and morale with which alone India may hope confidently to meet the threat from communist China, there has lately been a great wave of anger and disgust, even inside Nehru's Congress Party.

Then men wear the Gandhi cap and the simple dhoti, but they drive through the mud villages of India in great cars, flying self-important flags, and armed sentries parade wherever they and their families need the night.

Get beside such Ministers as these, Jayaprakash Narayan has obvious virtues. With that modern saint, Vinoba Bhave, he belongs to the satyagraha movement, which seeks to bring about the rise and the good of all by co-operation, sharing and love, and to which 2,000 middle-class Indians have already dedicated the whole of their lives. Narayan wants this way of sufficient volunteers to be enlarged to hundreds of thousands.

And he thinks Pandit Nehru should now resign as Prime Minister to join and lead them.

R. VITHAL

Bookkeeping, Writing up Sets of Books, Balance Sheets, Income Tax Returns.
Contact No 12 Bhojya Aarada
28 Market Street,
Cor Diagonal & Market St.
Johannesburg. Phone 24-1884

From The African Press

EMERGENCE OF AFRICAN WOMEN

THE "Hanga Into Natal" regards the emergence of the women as the outstanding feature of 1939. "The observers", says the paper, "had already seen the signs of danger when these peaceful women were forced to take out passes. The authorities, when warned, disregarded these warnings and called those who warned them 'agitators' and 'trouble-makers'. But what amazed the entire world was the unity and singleness of purpose in the movements of these women who came from all sections of the community. They had one purpose—to reach the authorities and state their grievances. We hope for a peaceful solution of these grievances (poverty, influx control, pass laws, raids) in this year of the Union Festival, for the African women have not come out with pointless political slogans, but have produced a catalogue of real complaints which must be faced and eliminated if there is to be peace in this year."

We hope the authorities will bear these facts in mind in their "clearing up" of Cato Manor.

CRIMINALS AND HOUSING

THE "World", referring to the proposed increase of the police force, comments: "This is a counsel of despair. What is needed is not more police men, but a fresh approach to the problem of the African. A major cause of crime in the towns is the out-of-date network of apartheid laws which is creating a class of permanent outlaws. Influx regulations, job reservation, Bantu education regulations are only three of the many unimaginative policies which force numbers of Africans out of steady jobs, separate men from their wives and children, and throw young children into the streets. All this is creating a growing class of men, women and children who have no prospect of permanent jobs and no hope of ever having a permanent roof over their heads. They live like hunted beasts, on the fringes of the town, always on the move and always hungry. Laws and regulations will not let them settle down. But where are they to go and what are they to do? If the Government is offering Bantustan as a solution, it had better get a move on."

Unclaimed Money

THE following statements concerning moneys amounting to £1 and upwards lying in the possession of building societies and have unclaimed for a period of five years or more have been published in the Government Gazette. Unless they are claimed by the rightful owners they will be transferred to the Guardian's Fund:

M. C. Mahomed, 37 Bally Street, Jeppe, Johannesburg—£1-10-3 (South African Permanent Building Society); B. Ganda Daya, 54a Troya Street, Johannesburg—£6-1-5 (Prudential Building Society); M. S. Moodley, B.O. Box 359, Germiston—£4-14-3, (Prudential Building Society)

Idealism Needed

(Indian Opinion India Service)

BOMBAY.—Widespread practice of the concept of democratic revolutionary idealism as espoused by Woodrow Wilson, President Roosevelt and Mahatma Gandhi is needed to solve the problems confronting the world today said Prof. Max Lerner, U.S. educator, author and journalist here.

Speaking on "America and World Politics" at the Bombay University Convention Hall, Prof. Lerner dwelt at length on the traditional concepts of power, revolution and morality, all of which he said had failed to establish a satisfactory world order.

Dalai Lama's Fortune

NEW DELHI.—The exiled Dalai Lama has deposited in Calcutta banks a sizeable fortune in gold which he sent out of Tibet ahead of the Chinese Communists.

Several hundred mule-loads of gold bars were sent from Tibet in 1951 when the Chinese invaded that nation. This gold was hidden in Gangtokh, the mountain capital of Sikkim.

Last month the gold was moved out of Gangtokh by truck in the small hours of the morning and flows at sunrise from a nearby airport to Calcutta. No estimate of the value of the gold is available.

HAWKERS AND TRADERS
Gent's wrist watches, 17/6 with 15 jewels 25/6; 17 jewels, waterproof, shockproof 34/6; 21 jewels, waterproof, shockproof, 37/6; 25 jewels, waterproof, shockproof, 41/6; Ladies' wrist watches 39/6, 25 jewels 49/6. A. I. Agencies, P.O. Box 3960, Cape Town.

No Catalogues

The Ethics Of Passive Resistance

(Continued from page 52)

resistance in simple and homely words: "At first my way with men was to beat their words and give them credit for their conduct. Now my way is to beat their words and look at their conduct. . . To see what is right and not to do it is want of courage."

I will conclude in the words of Macaulay, so eloquent and so pregnant with meaning: "The sceptre may pass away from us. Unforeseen accidents may derange our most profound schemes of

policy. Victory may be incon-
sistent to our arms. But there are triumphs which are followed by no reverse. There is an empire exempt from all natural causes of decay. These triumphs are the pacific triumphs of reason over barbarism; that empire is the imperishable empire of our arts and our morals, our literature and our laws. . . But let not us, mistaking her character and her interests, fight the battle of truth with the weapons of error, and endeavour to support by oppression that religion which first taught the human race the great lesson of universal charity."

(Concluded)

RECORDS NOW CHEAPER

ORDER NOW AT REDUCED RATES
7/6 EACH PLUS 3d TAX

AMAR DOLF
QAIDI "98"

KALAYANA PARISU
DAAF BOTE

HINDI Kankhaya, Minister, Aom, Nidhewall, Do Bihem, Flying Honor, Doctor "Z" Do United QUWALI Jemal Asad, Yassir Asad, Tahir Mahmood
TAMIL Pothi Sakhi, Aulus Lagay

Make your selection of any single records from any sets
MAIL ORDER MUST ACCOMPANY 4/- DEPOSIT.
—CASH ON DELIVERY—

DURBAN WELCOME DISTRIBUTORS,

Specialists in Tamil, Telugu, Quwalli & Hindi Records
2 Ajmeri Arcade (off 141a Gray St. & 50 Cathedral Road)
P.O. Box 1574 DURBAN Phone 47882

Latest Shipment

All kinds of incense sticks: Three Roses, Gateway of India, Asokadhurbar, Soogandhi Rani, Chamili, Lata Mangashkar, Vasanti, etc.. Write for our pricelist. (We only keep Indian manufactured incense sticks.)

ALL KINDS OF IMPORTED RICE
SPICES AND WHOLE SPICES AND INDIAN
CONDIMENTS.

We import the following articles directly:
Scented Betel Nuts, Pawa, Mamea, Roasted Gram, and Many Household Goods
Our stuff is good and obtainable at low prices.

Write for our price list:

K. HARIBHAI & SONS
(PTY.) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants
81 Victoria Street, P.O. Box 2156—Durban.
Telegraphic Add.: "BHAISONS"

fifty years ago... February 1910

**RUSTOMJEE ON HIS GAOL EXPERIENCES:
DAMAGES FOR ARREST;
RESISTERS HONOURED:**

ON the 11th February 1910, Parset Rustomjee was released from gaol, after serving two six-month periods of imprisonment for trying to assert his right to live in the Transvaal. On his release he addressed a letter to the Press on the subject of his experiences in gaol. The following is extracted from a letter which was published in the *Indian Opinion*, February 19, 1910: "It is my opinion that passive resisters were removed to Driefkloof in order to break their spirit and resolution. Driefkloof is a penal settlement and the prisoners there, unlike the prisoners in the other parts of the Transvaal, are deprived of the privilege of receiving monthly visitors and of writing and receiving monthly letters, these privileges being allowed only after the expiration of three months, and, as most passive resisters can get only three months with hard labour, they never enjoy the privilege of receiving a visitor or of receiving or writing a letter. The food has been so selected as to partially starve Asiatic prisoners."

The letter goes on: "I do not know why this time the Government have left me alone and not deported me. The almost complete ruin that has overtaken my business requires my presence in Natal for the time being. My health, too, demands attention. But I venture to assure the Government that there are some Indians at least, including myself, who will not be broken no matter what the hardships they are subjected to, and I shall soon have the privilege of affording the Government an opportunity of sending me to Driefkloof or any other place they choose."

AN Indian Johnny Boojwan Sooker sued the Mayor and the Councilors of the Borough of Durban for £100 damages for alleged illegal arrest. Mr Sooker, a clerk in the employ of Mr. Muir, was a resident of Overport and had, on the evening of December 9 1909 attended a football meeting in an Indian restaurant in Grey Street, Durban. On their way home he and his companions were arrested for "wandering abroad," but they

were later found not guilty. On the strength of this Mr. Sooker sued the Borough and in giving judgment in his favour the magistrate referred to an earlier case on the subject. He said (as reported in the *Indian Opinion*, February 19, 1910): "These words, 'found wandering abroad,' had, fortunately for his Worship, been interpreted in the case of *Vinden v. the Ladysmith Local Board*. There a Christian Indian woman whose husband had been an interpreter in Government service, and who had come to Natal otherwise than under the Indian immigration laws, and who was a salaried teacher in the Government-aided school, was returning to her home from Church after 9 p.m. on Sunday in the township, when she was stopped by a native constable and asked for her pass. The woman did not have one, was arrested and taken before a Magistrate but she was found not guilty because the Court held that she had a good reason to be abroad at that time of the evening. Sooker was entitled to damages. He was awarded £4-10-0d and costs the Magistrate's building. "In this case the amount of indignity or suffering which the plaintiff sustained was very small indeed. That was not a case in which what might be called substantial damages should be given."

FROM the *Indian Opinion*, February 19, 1910. On Sunday last a meeting was held in Durban under the auspices of the Natal Indian Congress to welcome Messrs. Nanaiah Shuk and U. M. Shukla who had arrived from the scene of action in the Transvaal. Mr. Dawood Mabomed was in the chair and there were about four hundred present, prominent amongst whom were Messrs. Dada Osman, Dada Abdullah, Ismail Gora, Hosen Cassim, G. P. Gandhi, P. V. Senghaya, M. M. Diwan, V. Lawrence, A. G. Tippias and others. The guests of the meeting were praised for their services to their countrymen and a resolution was carried that a note should be made in the Congress records of the sacrifice they (Messrs. Shuk and Shukla) were undergoing for the honour of India.

AGARBATTIS

LATEST WHOLESALE PRICES

SHIPMENT ARRIVAL JANUARY 1940

Night Queen	(12 Sticks)	3/4 per doz.
Soogandh Rani	1 tola	4/3 "
Soogandh Rani	1 tola	3/- "
Steamer No. 444	3 tola	8/6 "
Chameli	2 tola	15/- "
Vasanti	2 tola	15/- "
"	Box	18/- "
Three Roses thin-sticks	3 tola (tins)	40/- "
Three Roses thin sticks	4 tola (tins)	80/- "
Gateway of India	3 tola	48/- "
Gateway of India	4 tola	96/- "

FOR DURBAN CASH WITH ORDERS

Add postage charges and Bank Commission on Cheques

A. K. HOOSSEN & SONS,

IMPORTERS OF AGARBATTIS—SAREES—LATEST
JEWELLERY & HANEDASHERY, ETC

116 Queen St., (P.O. Box 2165), Durban

Invest your surplus MONEY IN PROPERTY OR
first MORTGAGE BOND in Southern Rhodesia
now. Restriction on transfer or money relaxed!

For PARTICULARS write to

Prag R Vaghmaria

(F.B.I. — London)

44d, 13th Avenue

Telephone No. 60990, — BULAWAYO.

Reliable and honest service assured.

Cable & Tel Add HARGVAN

Phone 29388

P. Hargovan & Co.
(Pty.) Ltd.

Earthenware Pickle Jars 3 Gallons 12/6 each F.O.R. Durban
Fresh First Grade Green Ginger 1/2 per lb. " "
Fresh First Grade Garlic 2/- " " "

Cash with order only.

P. O. BOX 1250.

155/7 Warwick Avenue
DURBAN.

Phone 818 6745

P. O. Box 1849,

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS

HOUSE FOR KEEN CASH PRICES

33 West Street, JOHANNESBURG.

“જાતમાં જે કંઈ જીવન છે તે આ બધું પ્રશ્નને વશાયે છે તેથી તેને નામે ત્યાગ કરી દે મહા પ્રાપ્તિ હોયવે. જા. ગાંધી નાં પત્ર બંધ થયે વાસના રાખેલ મા.” —ઈન્ડિયન ઓપિનિયન.

પુસ્તક પટ સુ—અંક ૭

તા. ૧૯ ફેબ્રુઆરી, ૧૯૬૦.

શુક્ર નાલક પે, ૪

સદાચે સેવામાં મસ્ત : ત્યાગમૂર્તિ કરતૂરબા

સૌ મસ્ત ભાવતા જાને નામે, જાણવાતા પુનઃ કરતૂરબાની તારીખ લેએ આને અંતરથી છે. ૧૯૪૪ના ફેબ્રુઆરીની ૨૨મી તારીખે, ભારતના સ્વાતંત્ર્ય સંગ્રામની આખરી ભારતનાં કોઈની પરિસ્થિતિમાં આમાં-આન મહેકને નામે જાણવાતા મહાત્માની નેહમાં સિમરું જાણસાન મણુ કહું. જાણસાને દિવસે મહાસિવરાત્રી હતી, એટલે ૨૨મી ફેબ્રુઆરી અને મહા-સિવરાત્રી એ દિવસોએ દેશ ભરની અધિકા સંસ્થાઓ બંધ રમરમ કરીને એમને જાંજળી અર્પે છે. /

હમાં હપજાએ એવી પદવી ના કેમ કતા? સોંઠા ભેવા ચાટે અને કેયેસવળાએ હામિ ઝાપી ધેવા માટે દોડાદોડી કરે એવાં એ સ્વરૂપ જાન નહોતાં અને કીમીએ પણ એમની પાસે નહોતી અને તો એ કોનાં બાદરૂં પાથ એ જાનવાં કરતાં સરસાર જેવા સમયે પુરુષ બાનું સમૌભન કરીને એમને વંદન કરતા. બનાકરબાસણ એમને વંદન કરીને એમનાં આશીર્વાદ મેળવતા. સેવાપ્રાપ્ત જાણમમાં માધી છબી કુલાકાને આવતી દેશ પરદેશની પ્રવાસનામ અધિતિઓ બાનું દર્શન કરીને એ સીપીટ વાત કરી વિના ન ન રહેતી. એક એમનામાં શું કહું? સુભરતના એક પ્રખ્યાત ભેષીકાએ એકવાર કહ્યું કહું કે “આધીજીના પત્ની તરીકેની કરતૂરબાની પદવી રાજ રાજ્યોએ પણ હપાં હપજાએ એવી છે” એમનું કહેવું સાચું કહું પણ આધીજીનાં પત્નીનું પદ કરતૂરબાને કેટલાં કેટલું કહું એના કોને ખબર હતી? આધીજી પદના એક કાળમાં એં લખ્યું કહું:

તપસી, અવધુત, પંદીત કે જે રાજનીતિનું વિચારણુ નર એ! રમુકમહા, સહીદ કે જે જે, અજીદા વિચારવાદી! જે: ભારતમીસ્વ આધી.

કાંટાની આદી!

જાના વિચારણુ પુરુષની પત્નીનું એ પદ કહું! જેના સામાજ્યો: સુધે કરી ભરત પામતો નથી એમ કહેવા

માં આવતું કહું એ ખરીદીક સમતત ના પાયા કસમચાની નાખનાર અને કુનીયાના ઇતિહાસમાં અભેદ એવી અધિકા લાગણી બાવતને સ્વતંત્રતા અપાવનાર વિશ્વની ગાંધી અનેકાઈ

પૂ. કરતૂરબા

વિશ્વતિની પત્નીનું એ પદ કહું એ કુલાકાનાં કુમોની માદી નહોતી પણ કાંટાની માદી હતી. આધીજી પોતે જ કહેતા કે “મારી પાસે રહે એણે તબવાની બાર પર રહે-વાનું છે.”

આમ કાંટાની માદી પર તે તબ વારની બાર પર રહીને આધીજીનાં સહયમચારિણીનું પદ એણે દીપા-વ્યું. દીપાવ્યું તે એનું દીપાવ્યું કે આધીજીએ કહ્યું કે “જા, નરે કે પુ” કરતૂરબા સ્વાસ્થ્ય કુદ તરફથી નહેનો માટેનાં તાલીમ કિન્ની સર કરતી જમતે આધીજીએ કહ્યું કહું કે “આ કેન્દીમાં આવી તાલીમ જાણવી એમને કે જાના જેવી નહેનો તજવાર થાય.”

અહીં જ પ્રશ્ન થાય છે કે જાના જેવી નહેનો એટલે કેના

ધુપસળી

નં બધુની ચાળા, નવ કરજી સળે વિરમીએ, બહે! એ ચળે તો સુત વિરમી પૂજ કરીએ; તપસિવનીના એ જીવન પૂજની કીરમ ઝીલી, સહીદીને પંથે અજુનમ થકા જે વિચરીએ.

ગીડી આઠા કપ્પા કપ્પીતિ વક, મા સ્વજનનું, બહે! સેવાપદે દક્ષિત વરને એ કવિ દીપુ, કર્તા પૂજનમાને, વિશ્વતિતપુષિ વિશ્વતિ કરતા, મન્દા કિન્નુ એ તો પીડિતજનનાં સેવક કરતા.

બહે! છામી જાણે જીવન દીપનું તેજ ભરવા, છામી માને અણે ધૂપસળી કર્યાં એ સમમતા; બજા પોતે કિન્નુ અકુલિત, સુવાસિત કરતા; સીતા માતા એનું સુમિ જીવન પ્રાપ્ત જીવતા,

જાન્યું કેડી કાં જે જાણનીતિને ના વસ થયાં જાણ્યે—જાણ્યે જાણ્યે કીરપી એ ચિત કુલર્ગા, જાન્યું કેડી જે જાણે જાનકલવકા કાનવ અને જે થયાં, નાંજ્યાં પાયા, નહીં નહીં કરીએ વિચરીએ.

છામીને સહારે તપ—જીવનનું કિલ્લુ દીપુ, અને દેહોલકાએ વતન પ્રોતિયું અજુ યુગ્મ; કહે તો એવીજી પ્રુનિત સહીદોનાં સ્મરણમાં, કહી સુકિત, કાં તો સરજી જાણનીના સરજમાં,

—ચૈતન્યના શુકલ.

નહેનો! કેવી તાલીમ એમને જાણવી એમને? એમણે શું કર્યું એમને? જા ના માં એણે શું કહું જે જાથી નહેનોમાં હોયુ એમને એમ આધીજી કપ્પા કરતા જેવી કમ સહિત, એવા કપા થયો જાનામાં કરતા જેના થો સાળા—જોમેજીની કેળવણી લીધા વિના પણ જા જાટલાં બધા મહાન જાની સહવાં જેમની મહાનતા એમના માત આધીજીનાં પત્ની કરતા એટલા ધુરતી જ નહોતી, પરંતુ એમના અધિતિવને લીધે પોતાના કુલો વડે એ પત્નીવને એમણે દીપાવ્યું કરું ત્યારે આ થયો કપા કરતા!

અનેકાણું વ્યક્તિત્વ આમ તો જા જાણ્યું કહું, જેને કેળવણીની સાપકત કહેવામાં આવે છે એવી ગાંધી જ સાપકાત એમનામાં નહોતી પણ જાણ્યું હોવા છતાં એ જાણ્યું એટલે કલાપી પણ જાણ્યું નહોતા, એમની સમજ સહિત અને મહત્ત્વ સહિત અને જામાન્ય જાન જાથી જ કેળવણીની જાણમાં જાણતી કે એવા કરતા. આધી જ આધીજીનાં પત્ની તરીકે પોતાનું સ્થાન કપા છે અને પોતે શું કરવાનું છે એ એમને જાણ્યું સમજાવે એવું હોયુ એમને.

આધીજીની કાચા સર્મા. આધીજી નાં સહયમચારિણી હોવા છતાં એમનું પોતાનું જાણ્યું અધિતિત્વ કરું જા-કાંટાની જાતો જાને આવે ત્યારે એમણે શું કરવાનું છે એ એમને કેમણે જાણ્યું નહોતું પદનું. એમણે કપારે શું કર્યું એ એમો પોતે જ નહોતી કરી જાણતા કરતા અને તે પ્રમાણે કરતાં કરતા. નિશ્ચય મનોજ્ઞ, અદ-શુત સિવ જેને નિરરતા, કોનાં પ્રાને સમજાવ, નિશ્ચય અને નમતા આ કુલોને લીધે જાકરાયા આધીજી અધિતિ પરિણામોઆધી પછાર મધને એમણે પોતાનું સ્થાન જોમાન્યું. જાનામાં આ થયો ન હોત, ત્યાગ, સેવા અને તપસવી બધું નિર્મલ આધિતિ ન હોત તો કેવળ આધીજીનાં પત્ની તરીકે એમો જાટલાં મહાન અને કો ગાંધી (અનુકંપાન માટે જીએ, બાનું પદ)

“ઇન્ડિયન ઓપિનિયન”

શુક્રવાર તા. ૧૯ ફેબ્રુઆરી, ૧૯૬૦.

ગુરૂ એરીયા અને નેતાઓ

આ જુન મહિનાના દરેકાથી ને લોકોને ખસર થઈ છે; તે માટે આવતે અઠવાલિકે ગુરૂ એરીયા બોર્ડ દરબનમાં મળી બોરોના જીવંતમાં આવી તેમને મત-વિચારણા આપે છે. ફિરીઓને ગુરૂ એરીયા આશી રહુમા વધુ નુકસાન છે, એવું વારંવાર કહેવું હવે તેા ગુરૂ અવલોકન કહેવાય. જ્યારથી આ દેશમાં ફિરીઓ આવ્યા, ત્યારથી જ તેમના ઉપર અવસ્થાપુર્વકની અત્યાચાર અને હાકોની કુટવણી થતી આવી છે. સૌથી પહેલા તેમના રાજકીય હાકો મળ્યા, અને પછી તેમને કોઈ પ્રાંતમાં બોધવામાં આવ્યા. કાલમાં થોડા વરસોથી ભૂમિહીન મવાનો કમ થયું ઉત્પત્ત થયો છે.

એમણી આ રાંકી પ્રજા જેને અકાશવાનો કિનારો કયાંય દેખાતો નથી; તે પોતાની અચાગ શક્તિથી ખીંચે ખીંચે આ મુસ્લિમોની સમુદ્રમાંથી તરી અકાર આવવા પામી. ફિરીઓ માટે નોકરીની ખાખતમાં ને અપરિમલ છે તે સિવાય સરકારની નોકરીની ખાખતની નીતિ જનસમુદાયને વધુ આગળ મારે છે. આ પછી મુસ્લિમો કોવા છતાં તેઓ જીવવા પામ્યા છે.

પચાસ વરસો ઉપર, દ્વિસવાકના ફિરીઓને અમારે રાહથી કુટવણ કરવાનો કમ ઉત્પત્ત થયો, ત્યારે તેમને કોઈ એવા નેતા મળી ગયા કે જેમણે પોતાનું બધું જ એ લક્ષ્યમાં વાપર્યું, અને મોટો જનસમુદાય તેમના પગલે પગલે આગવા મળ્યા. તે એવા મહાન પુરુષ હતા કે તેમણે બીજા જગ્યાએ થયું વિશ્વ જમાવિ મળી અને એમણે જુદા પછી ઉત્તરગુરૂ મળ્યાય મુક્યા. આ કંતી એ આજુસની ઉત્કર્ષ. કમનસીબે આજે કોઈ કોમ નેતા વિહીન છે.

પરંતુ વરસો ઉપર જુવાન વેપારી મને કોમની નેતાગીરી લીધી, જેને અત્યાચારની લક્ષ્ય જુન મામમૂમથી કરી અને એ લક્ષ્યને અકીર્તિથી મરતાં જોઈ રહ્યા. ક વરસ પછી તેઓ કાયદા જગની લક્ષ્યમાં લેવાયા અને અમારે ન્યાય-પ્રધાને સભાએ જાહેર કરી, ત્યારે એ ફિરી નેતાઓ યાંત્રિકી એ લક્ષ્યમાં મેદાન ઉપરથી અદ્વિય થઈ ગયા. હવે તેા કોઈકવાર સારી આક્રિયક ઇન્ડિયન કોંગ્રેસના પ્રમુખ જાવા દ્વારા ફિરી કોમ માટે કેરિયત અકાર પાડે છે. કાર્ય વિશે કંઈ નહિ, લક્ષ્ય આટે એ કેઈ પ્રસંગ કોય તેા તે આજની પરિસ્થિતિમાં છે. અવાલ એ છે: કોમમાં શું એવા નેતાઓ છે કે ને પોતાના અંતર અક્રિયતાથી આગંકરેન કરી શકે?

‘ઈ. જો.’ના સંચાલક પ્રવાસે

અમારા ‘ઈ. જો.’ તરફથી ગ. રવ. મુશીલાયેન જાંબી મુનીયન અને મોરોશીયા તરફ પ્રવાસ મારે જનાર છે. તેઓ ‘ઈ. જો.’ અને ફીનીકસ વસાહતના કાર્ય અંગે જાય છે. એમને ઉત્તરે થી બીજાભાગ ઉકાભાગ આસ્તરને ત્યાં લોકા-હાનીસબર્ગમાં રહેડા, જુ. બાપુને અને એમણે કાર્યોને સમરજ કરી નગર જનો મુશીલાયેનને એમના કાર્યમાં અકાશતા આપશે અને ઉદાર પ્રકારે હાથ લાંબાવશે એવી અમે આશા રાખીએ છીએ.

સત્યાગ્રહની નીતિ

૧૯૦૮-નિબંધ-હરીશ્ચંદ્રાઈનામ

દો. એમ. એસ. મોરીસ

(મયા અંકથી માણ)

૧૯૦૮ના જન-મુજારીમાં અમારે પ્રાથમિકે સત્યાગ્રહ કરી કવો હતો. ત્યારે ‘ઇન્ડિયન ઓપિનિયન’ે “સત્યાગ્રહની નીતિ વિશે નિબંધ હરીશ્ચંદ્રાઈની મેળના કરી હતી આ વાદ રાખવા જેવું છે કે જુ. માધીજીની નેતાગીરી નીચે, અમાન્ય કાયદાનો અંત પ્રમથ જ વખત થતો હતો ત્યાર નિબંધો મળ્યા તે વેવરન્ડ ને. ને. કોરે સેન્ટ્રલ મેપરીટ કમિટીની બીનીટરે તપસમાં. તેમાં એમ. એસ. મોરીસ, “મેલન એ રપોર્ટ” મેલરોને રાહ, કમેરમેન્ટ. ૧૯૫૬જન ને ઇનામ મળ્યું. તે નિબંધ આ નીચે અમે કરીએ છીએ.

હાલના વખતમાં થયું જરા માણસો મહાન રોહરોયને અલોકિક માણસ મળે છે છતાં એ તેા સ્વી-કારણ છે કે તે એક અજરો વિચાર વંત પુરુષ છે. માનવીના, વિહની, જાણની અંતર તે અરેખર જીતરી કાયો છે. માણસની કસુરો અને મોડાપણો તેણે પુરુષી પાડીને મતાવી છે, લાકણો અને દેહાત દહની અભાવે તે મોડા અભવ જરાવર મળે છે અને તેના સિકાતોને તમે મળુ જ આશા કરો, છતાં તે આજા અને કદાપણ કરેલા છે તેની ના કહે વાકે નહિ સત્યાગ્રહ તેને અન રમત વાત છે.

તે (શિશરોય) કહે છે કે: “આપણે જુ. જી ઉશી રાજીએ છીએ, તેા પછી કાયદાનો અંત કરવા કરતાં તેની અભ ઉશાવવી. જોરવરી વડે જુમમ દુર કરવા જવામાં એક બીજાને વધારે નુકસાન થાય છે, અને વધારે દુઃખ પડે છે. મારે-હરીશ્ચંદ્રાઈ કાયદાની સામે જવા કરતાં અકલ રીક્ષતાથી અભ ઉશાવવી એ વધારે સાફ છે. વળા ઇન્ડિયન, કુન્ડા, પુરુષ અને મોત અમારે અકલ કરવામાં આવે ત્યારે જ પોતાની સમ્માન, આત્મી કરી લકાય અને આમાજના મતને દેશી લકાય આ વાતને તમે કદી વિચાર કરી જોયો છો? ખીરતી થમ’ આજે કુનીયામાં મળુ દેશવો પામ્યો છે તે આજ ઉપર દેશને જ લીધે શું ના, એમ કદી કોય? માત્ર ઉપરેલથી દેશવને મોડા બીજા થમ’માં નથી આવતા. કલેત ઉપરેલથી માણસ ના અન નથી કરી લકાતાં માણસ રીકા કાય છે તે જન કુરમાન કરનાર ઉપર જ. નળના, વામણીવાલા અને સામારજી રીતે મેજા અલક માકનરા માણસ પ્રીતી કાયે પોતાની: આમથતા કુટાવા કીએ, અંકરો ઉકાવવામાં જુમ અમને, ને રાને, મારે એમ થરી મોતને કમને મેલુ જ્યારે મોડાના જોવામાં આવે સારે જ તેઓની આજ કાંઈક ઉપર છે, અને તેઓ પોતાના અત દેરે છે. અમુક માણસ પોતાના સિકાતને આજ જન આપવા તપ્પાર છે, એવું જોવા

મા ન આવે ત્યાં સુધી તે માણસ કહેવું બીજાને આપવામાં આવડુ નથી. માણસોના વિશ્વા વાત જીતરવા માટે મોડાના મોલ મોટી રહીએ નહિ મળ્યા, થયું જોખમ આવ્યામાં, એક ઉકાવવામાં, અને કાંતી મોતવવામાં આવી રહીલ અમારેલી છે. આવી અભાવો અકલ કરવાની તમારી ના કોય તેા મોડાને તમારી વાત. અનવવાની બીજા રીત છે નહિ.”

કાલેટ રોહરોય પુરુષે પુરુષ કહે છે કે અધી સભાએ જુમમ મરોજર છે. “તમે કહેતા છો કે લલાણો માણસ તેના પાકોશીએ મારે દુઃખ અને પીકા થયું છે તો-તમારે પાક રાખવું જોઈએ કે ને મહાન પુરુષે થઈ મળા ‘તમે વિશે જોવા જ આશય કુકારો, કવો. હજુખીરતને તેના જ આજો મોડા અંતાપથી નહોતા મળતા એમ તમે મનો છો? જ્યાં સુધી તેણે જીવન-અવાક જવો નહોતો કવો ત્યાં સુધી મોડો લાત રીતે પોત પોતાના કાય થઈ અમ્મા રહી વિવેકો કુલરતા કલ.”

કાયદાની સામે અત્યાચારથી મવાની ખાખતમાં રોહરોય તથા મોરો, અજતા થતા કોય એવું અમાય છે. આજુએ પોતાના અંતરજનના કરમાન મુભવ વરતવાની કેટલી જરૂર છે એ ખાખત માં તેમણે ને કહ્યું છે તેની કાયે કાંઈનાથી અઈ અકલ તેજા-નથી. છતાં તેઓ પુરાઈ કલ્યા, અને, તેમનામાં કાંઈએ રોય નહોતો જીવું કહેવા કું અમદો નથી. તેઓ થયું, માનવી કતા અને તેથી અપુરા તો-કોમ જ. આજ તેઓની વિચાર, સકિત, જુક અખરી કતી. તેમની જુલિ સામારજી માણસ કરતા એટલે દુર પકેચતી કે તેમના વિચારો માટે તેમને આન આપવા અમ આપણને આમે નહિ. ખીરતી થમ’ વિશે રોહરોયના વિચારો વિશ્વન છે તે વિશે તેણે ને અખ્યું છે. તેમાં કેટલુંક અખ્યું છે કે, ને તેના બીજા વિચારોમાં વિશ્વ કોય છતાં તેણે ને કહ્યું છે તેમાંનું અખ્યું અખ્યું કદાપણથી જોઈ છે. તેના વિચાર પ્રમાણે ખીરતી થમ’ આજવાના સિકાત ઉપર રમાયો છે; અને તે ઉપર ખીરતને મોડા વિચાર

કાળી પ્રજા મળે છે તેણે પોતાના અંતઃકરણના ફરમાન આમળ બધી બાબતને કિતરતી બધી હતી. અંતઃકરણને માનવશક્તિ આજુસના સરીર માં રહેલો દીવો" એવી કૃપા આપી છે. એટલે તેને છુદ્દિને પ્રકાશ કે-વાળા બધા તત્વોનીઓ અને નીતિ ધિક્કાર પ્રજાઓ આપે આર એમે છે, અને તેના કૃપર સત્યામકનો પાયો રચે છે. તેના અર્થ એ થયો કે પોતાના અંતઃકરણને પારખા રખાઈ માં સોપી કેવાની કામે શુદ્ધિ ને સમજા કાઢે તેનું નામ સત્યામક.

મને લાગે છે કે કૃપરની કંઈકતથી સત્યામક મુ તે બેબેબર સમજાઈ શકે એવો. શારીરિક બળની સત્તા તથા આવતા કોમ તેના ભોળાને સત્યામક પારખ કરવા ને માટે, પ્રુદાઈ આપવા તો મહાન કામલાઓથી રોડ મળે છે કેમકે રાજ્યવ્યવસ્થા તથા અમલો તો કેમની અંદર સત્યામક પારખ કરવાનું બાબતીપણું પ્રુદાઈ અને સમ-જાઈ કો તેવું છે, જે સોફીસ્ટ,

પ્રોટેસ્ટ, તથા ક્રિયાના, અને ચાલુ જમા ના ના નીતિના કામલાઓ આપવા છે. પુરાણા વ્યવસ્થા પ્રતિક્ષા એકમે તે પશુ પશુ કામલાઓ મળે છે કેમકે પ્રુદાઈ નામના વિદ્વાન માણસે નીતિ વિશે લખ્યું છે. તેણે સત્યામક, અને જોશવરીથી કામે થવામાં રહેલો તકાવત સાદી અને સરલ આધારમાં કહ્યો છે "પહેલાં હું માણસોના કૃપરે કામલાવાની, અને તેમના વસ્તવ માટે તેમને શાળાથી આપવાની રીત કોનેલ કહે મારી રીત એવી છે કે તેમના મેલ કામલાને તેમનું વર્તન હું તપાસું છું. સત્યને જોવું, પશુ જોવા છતાં તે પ્રમાણે ન વસ્તવું તે કામરપણું છે."

કેવલે પ્રસિદ્ધ અંગ્રેજ એમક કોલેમે ના કૃપરોને કિતરો આવી માઈ કમળ.

પ્રજા કઈ છુ. "માણસના કામલાથી રાજ્યવાદીની કમાનો કોલી જાય. અણુ મામી મન,વેધો મોટી પોજનાઓ પ્રુદાઈ જાય જોશવર કરકરને વખતે છતાં ન પશુ મળે એ મધુ" મને છે. છતાં એક પ્રકારની છતાં તો સદાય અવિચલ રહે છે એક જાતનું રાજ્ય તે સદાય નાચ વમરનું છે તે છતાં અવિચારીપણા કૃપર શુદ્ધિ બળને મળે છે તે છે અને તે રાજ્ય તે આપણા કુમર અને નીતિનું, આપણી વિદ્યા અને કારણ છે.....આપણે કાવળી કામલા કેવાની કેવ તે માટે કૃપરનાં કમિયારનો કૃપરોમ નથી કરવાનો. આજુસનાનો મોખ જુનીયાને એ થર્મે થીમન્સો છે તેને રોકા આપવા માટે જુલમના કમિયાર નથી વાપરવાનાં."

સમાપ્ત.

મન,મામી કોનામાં આ કૃષ્ણો કેળ-વાય, નિષેધ મનોમલ, નિરરતા, આત્મ મદા અને જરૂર પડે મધુ નોજાવર કરવાની તકપરી કેવ તે કો સકિત રપે પ્રકારી કહે, એને કૃપરના રક્ષણ ની જરૂર ન પડે, એને કૃપર હસારી ન રહે, અને આવી કો કૃકંમની, મામની અને કેલની કારિમાં કારે સેવા કરી રહે એમ માધીછ માનતાં હતા. અને એથી જ કૃપરના તાલીમ કેનોમાંથી આવી જડેનો તકપર થવી જોઈએ એમ એમણે કહ્યું હતું.

સેકન્ડ હેન્ડ કૃષ્ણીઓ

તમરી રાજાની, ખાદીની, મોસળી અને જડાકની જુની કૃષ્ણીઓ અમારી પાસે જ્યાં રોકા આવ માટે મેલોથી આપો

(કાચરીઓ મળતાં એ મેલોથી)

Marmans (Pty.) Ltd
P. O. Box 26, Phone 128
(Brits, Transvaal.)

હિંદ માટે એ અણુ શક્તિના પાવર સ્ટેશનો

(ઈ. એન. ઈઈ સર્વિસ)

નવી દિલ્હી

નીચ પંચ વર્ષીય પોજના પ્રમાણે હોંદમાં એ અણુશક્તિના પાવર સ્ટેશનો મધારી

પહેલું સ્ટેશન અમદાવાદ અને મુમ્બઈ ના વચ્ચેમાં કોઈક રમળે થશે. આ અગળી પહેલું તાત્કાલિક થશે. બીજું સ્ટેશન દિલ્હી-પંજાબ અને કિતર પ્રેરક વચ્ચે અમલો તો મદાઈ પ્રત્યક્ષ આજુ બાજુ એ થશે

૧૯૬૪-૬૫ સુધીમાં બીજા આવા સ્ટેશનો મધાય એની સકપતા કાઢી નાંખવા જેવી નથી

—પ્રજાસત્તાક દિને દિલ્હીમાં એ સાર્વજનિક સરકાર નીકળેલું તેમાં પ્રખ્ય પ્રદેશના કાલુષિક આગ્રહ વાતાવરણ-વાળા કોંગર કિપણતા કસવાળા પ્રતીક ને (ફોલોને) પ્રથમ કંવન મળ્યું છે.

સદાયે સેવામાં મસ્ત :

ત્યાગચુર્તિ કસ્તુરબા

(પહેલાં પાનાનું અનુકરણ)

મારે વંદનીય ન મની કલ્યાં કોલ. આ મધુ" કોવા છતાં અને આપું આદર કલુ" તેમજ પેલા ભેખિકાના કળોમાં કહીએ તો "મોટા મોટા સત્યામચોની સમાજીઓને છપાં આવે એવી મિલિસ મધી પડવી" ધરાવતા કોવા છતાં એમણે પોતાની જાતે પોતાને કહી મહાન માન્યા નહોતા. કહી એનું અભિમાન રાખ્યું નહોતું. આપી કાંઈકી પ્રુવણોની પેઠે કળગી ને વિતાવ્યા છતાં, સેવાકામમાં સમસ્ત જીવન સમર્પણ કપી છતાં પોતે કોઈ સેવાકામ કમું છે કે કરી રહ્યા છે એવો આવ પશુ કહી એમને રપરો નહોતો, એમ છતાં પોતાની જાત માટે એમણે લખુભાવ પશુ કહી સેવ્યો નહોતો. કોઈપણ આત્મ આવે તો તે પેપતા પ્રુવક" સદન કરવાની અને એ કમ કરવન આવી પડે તે પોતે કરી શકશે એવી અખુર આત્મ મદા એમ

નભા હતી. આ આત્મમદાને લીધે એમને કહી કવોન નિરાશા, અસકાપ-પણું, કોઈક કે કોઈક જેવું કામનું નહોતું, "અમલ" કોવા છતાં આત્મક આ આવતા વિવિધગી પ્રુકાકાતીઓ એમાં પરેશીઓ પશુ કોતા તેમની કામે મળતાં ને વતો કરતાં એમને કહી કોઈક કે કોઈક કરમતો નહોતી. પરેશીઓ સાથે કામ પુરતી અંધેશ આધારમાં વાત કરવાનું પશુ એમણે અતુલને રીપી લીધું હતું.

પાનું આજુ વ્યક્તિત્વ હતું કોની સેવા કરનારા સેવાચુર્તિ, સર્વસ્વનું સમર્પણ કરનારા, ત્યાગચુર્તિ, આત્મક વાસી તપરિવની કોવા છતાં, વિનય અને નમ્રતા કારોકાર કરેલા કોવા છતાં એમનું પોતાનું અનેનું વ્યક્તિત્વ હતું નિષ્કલ મનોમલ અને આગ નિરરતા એ શુભેએ પ્રુકાકા પ્રુકાકા પ્રકાકાએ પશુ એમને નાદિમત ન

મી નહેરુ પ્રક આફ્રીકાની સુઝાકાતે આવે એવો સંકલ્પ

(ઈ. એન. હિંદ સર્વિસ)

નવી/દિલ્હી:

ન્યૂઝરશીમાં એ વાતો મધ રહી છે; તે પ્રમાણે એ મી નહેરુ ને મા-વા પ્રમાણેની વાતાવરણ માટે કંઈક જાતી વખતે એ પ્રક આફ્રીકાની પ્રુકાકાત જાય, તો તેના દીલો અનસમુકને થયેલો હાપરો કદો લાંબા રાજ્યવારી વાતાવરણને કપ દીલોનો અભાવ મળા છે. મી નહેરુના પ્રુકાકાતથી એ મોળાને કાલિ થશે એવી આશાઓ તપા રખાય-છે.

ત્વાની એ રાજ્યવારી નીતિ છે, તે મી નહેરુના પ્રુકાકાતથી જરૂર મદાઈ એવી આશાઓ તપા રેલાઈ રહી છે.

ન્યુ ઈન્ડિયા એરથોરન્સ કુ. લીમીટેડ

કન્ડીયાની પ્રુખ્ય કંપની

અને નવીન કસીએ બાયે:—

આમ, કસીયાઈ, અવસ્થાતપ, મોદર, આઈ, એડી, ધવ કેકુંબ, ધર આજીગી (સાથે) આકરમાત વિ.

સાઉથ આફ્રીકાની અંદર પ્રુખ્ય અમલકારો

જાલમાઈ ફરેતમજ. એન્ડ સન,

૧૪૦ કવીન સ્ટ્રીટ, કરમન,

કોન: કરમન ૨૫૮૪૫, ૨૮૫૧૩, ૧૯૮૪૪.

તમને અખર છે

કે ન્યુ ઈન્ડિયા, કન્ડીયાની કોયા મોટી વીમા કંપની છે.

કે ન્યુ ઈન્ડિયા ની સાખાઓ ૪૫ દેશોમાં છે.

કે ન્યુ ઈન્ડિયા ની ૧૫ સાખાઓ કેવળ હોંદમાં ન છે.

કે ન્યુ ઈન્ડિયા: આમ, કસીયાઈ અને અકરમાત કૃપર ૧૦,૦૦,૦૦૦ પાઈડ પ્રીમીયમ લેગી કરે છે.

સહિસલામતી અને તાત્કાલિક સેવા માટે

ન્યુ ઈન્ડીયા

સાથે વીમો ઉતરાવો

સર પુરોત્તમદાસ ઠાકોરદાસની

જીવન ઝરમર

(મયા બંધી ચાલુ)

ઈન્ડિયન ટ્રીબ્યુન ઇમિશને ૧૯-૨-૬૦ના કેશ્મી હાલની મહિનરી વાપર વાનું તેમજ ખીજા કાતમાંથી મળુરો શાવવાનું કુચન કહ્યું. જેથી ઈન્ડિયન ઇન્ડિયન અને આ જાળવતો હરાવ પશુ પ્રણેતામદાસે મુકયો અને સરકારે પણ પશુ જાહેરાત કરવાની પશુ કિચાવત હરી

હરીથી ખીજ સરકારી કચેરીએ જાહેરાત મચાવી, હરીથી સરકાર પહેલે અધ્યક્ષ નક્કી પતાવ્યું હનચાલે કચ્છ સર કચેરી કદીસે પ્રણેતામદાસને હરાવ પાછો બેની લેવાની વિનંતિ હરી અને મધ્યમ સરકારને આર્થિક સહાય માટે વિનંતિ કરવાનું વચન આપ્યું

આ વખતે હરાવ પાછો બેચવા પ્રણેતામદાસ રાજ નહોતા. તેમણે હરાવ રવીશરી લેવા મચનરને વિનંત્યા પાંચ મચનરે સર બચેન લોહક તેમ કરવા રાજ નહોતા.

“તો પછી મારે થત લેવાનો આ-મદ રાખવો પડે.” પ્રણેતામદાસે કહ્યું. મત લેવા અને રૂ. ૨૨ મિલ્ક ૧૭ મતે હરાવ પચારે વધે

કુચન કચેરીમાં આવતી રૂની દરેક માસદી ઉપર એક રૂપિયો કર લેવાનો ખીજે હરાવ તેમણે પ્રણેતા. અજામત રીતે પ્રણેતામદાસ કુચન અપારવના કિચાવતી કતા કતા. પશુ જાહેર અંગણ આ તાજાની બહાર કતી પ્રણેતામદાસની આ રવીશ યજ્ઞાતમજા બદ્ધ લોહકિય નુ નીવડી, કતા પશુ રવજાવત નિયમવાનકતાથી તેમણે એ કાલ ચાલુ રાખી અને તેમને પ્રણેતામદાસ એકના એક રાખવો રો. મચે અને હરાવ મચે. પરિણામ એ આપ્યું કે કુચન પ્રણેતામદાસની ઠાકોરદાસને ચોતાનો કર બતો કરવો પડ્યો

સરકાર નિયુક્ત કચ્છ લેવા કતા વાણીયા અને ચતદાનમાં પ્રણેતામદાસ જે સ્વતંત્ર મિલન કામવતા તેણે એક રેગા મચનરને ખીજની કચવા. ચોરસ દરદ કચવાથી કોરેક રાજ કરવાના હરાવાથી સરકાર પહેલે પોઈ દરદ એકેન્ડમેન્ટ ખીજ રજુ થયું. પ્રણેતામદાસ કુરીછોને મેટરે એક કચિમજા પર પશુ પરદેશના જેવો લેલવ અપાવવાનો આ ખીજ પાછળ દેવ કતો સર બચેન લોહકે પોઈ આ પ્રિન્સેકલ વિચારી કારણે કતો.

સરપ્રમતારકાદી સ્વભાવવા મા મેટરથી પ્રણેતામદાસના વિરોધની નીતિ સકન મજ નહો અને પ્રણેતામદાસે પોઈ દરદની ખીજીમર્પા બ નહો પશુ કચેન્સિયમા પશુ વિરોધ કયો.

પ્રણેતામદાસના પિત્રાઈ બાપ મુની કાલ ની મદેતા પશુ કચેન્સિયમા સકમ કતા તેને લોહકે કહ્યું :

“મેં નહોલ મલ્યું કે પ્રણેતામદાસ વિરોધ કરશે અરેખર વિરોધ પકતું નેતાલ તેમો લે તે કેમ કચી કચા.” અને ચોતાનો આ સદેશ પ્રણેતામદાસને પહોંચાડવા પશુ કહ્યું સદેશો સાબળી પ્રણેતામદાસે કહ્યું

“મારા તરફથી મચનરને કહેશો કે મે સકમપદ કાજ પશુ ઘરો રવીકાયું નહોલું કાજ પશુ કાજ પશુ પ્રકારની ઘરત મે કચેન્સિયનું સકમપદ આપતી રેગા મુકાઈ નહોતી કતા. પશુ કીજ એકસેક-સીની તેથી કચા કોપ તો તમારી કાચે મેકલેલ કહેશો મેખન આપવા કહેશો અને લેમ મચી તો હું સકમપદનું રાજનાનું ઘરત બ મુકીશ

ચોજાને આનંદામાવ થયું અને કહાપશુ વાપરી તેમો કાલ બ રચા. પ્રણેતામદાસે પશુ તેમના તરફથી

વળાઈ કચુ બ આમજુ નહિ. પાછળ થી નાજકરોવની કરમીવાનગીરીથી બિ ખીજ પકતું મુકવામાં આવ્યું.

૧૯૨૦ માં સરકાર નિયુક્ત કચેરીમાં સકમપદની કુલ પરી કચ, કતા પશુ મચનરેન્ડ એક કચિમજા એકદ ના કામકા પ્રમાણે સેક્ટરમેટિવ એકેન્ડમેલીનું સકમપદ તેમને મળ્યું નવા રાખ્ય કારકારમાં એકેન્ડમેલીનું સકમપદ આ રીતે તેમને હરીથી એકર કરવામાં આવ્યું અને કુચન રના રેપારીમોમાં પ્રતિનિધિ તરીકે તેમને તે પદ રવીકારવા આમદ કરવામાં આવ્યો. તેમણે તે એકર રવીકારી

પાછી તેની લે જુની કચેન્સિય અને પાછા પ્રણેતામદાસ વિરોધ પકતું નેતાલ કાજ સરકારને કહેવાતા માલ્ય પો કે સરકાર પહેલે મુકાયેલા સીનેક અને મને.રંબન લેવાનો તેમણે વિરોધ કરી સ્વભાવચલ નિયમવાનક જુરકાજે તેમો લેવામાં અને એકેન્ડમેલીના કે સકમપદ પ્રમુખ કર નારાયણ ચંદ્ર બચારે પ્રણેતામદાસને તેમની રવીશ માટે પાછળથી અજિનંદન આપવા સર અંદાવરકર એકાએક કચાના પર મચી લખ મેવા નહોતા આ મચ નાકથી પ્રણેતામદાસને આનંદ મચે. [કમચ:]

નેશનાલીસ્ટને બાન્ડ ઉપર વધુ મનાઈઓનો કુકમ જોઈએ છે

મી. કમ્પન કાજકર એકાનીસબજાનો નેશનાલીસ્ટ સીડી કાજ સીસર સરકાર પાસે બાન્ડ લોકો ઉપર નીચે કુચખની મનાઈઓની માંગણી કરી છે.

- મર્મોશ માટે રાહેરીઓમાં કચરપવું.
- સીડી હોલને કચરપાગ.
- લોજન કુક માં ગોરાઓ સામે બેલ બલવવું.

મી કાજકર જે ‘બીરદર બેન’ (Mr. Ben) ના નામે કોળખાય છે, તેમણે સીડી કચેન્સિયમા ચોતાના કાપીઓને કુચવજુમા નાખી રીપા છે તેમો કહે છે કે મી કાજકર તેમને ચોતાની કચાઓની મામલોનું પાલન નહિ કાચ તો સરકારની ચોરી કોરીની મચાની આપી છે

મી કાજકરે બાન્ડ એકાનીસ્ટેટન ના પ્રમાન મી. ડી રેટ તેલ ઉપર ચોતાની મચરૂઓ વિરે કચ્યું છે.

મી ડી રેટ તેલે બચાવમા બચાવ્યું કે ચોતાના આતાના અમલદારોને એ માળતની તપાસ કરવા માટે કચ્છે બચાવ્યું છે.

મી કાજકરે કહ્યું કે મજા ગોરા એકે તેમણી સમજ બાન્ડ લોકો મર્મોશ માટેનું રાજ કતાને છે એવી હરિમા ને.માની છે.

વધુમાં તેમણે કહ્યું કે સીડી હોલ રેવળ ગોરા માટે બ રાખની, કારણ કે ખીન-ગોરા માટે ખીજ પશી સમવકો છે.

અનરેલ પરપલ કચીડીના પ્રમુખ મી. પ્રમાન મેકલનું કહેવું એમ છે કે મર્મોશ માટે ઉપરાણી કરડ; તે અરજ કરનાર સંસ્થાના કુચ અને કાખ ઉપર વિચારણા કરી પછી બ તે માટે સંમતિ આપવામાં આવે છે સીડી હોલને ઉપચોચ માટે તેમણે કહ્યું કે ખીન-ગોરાઓ પાસે ખીજ

કાજ કચમા નહિ કોવ થી તેને ઉપ-પોમ માટે પરવા ન ગી આપવામાં આવે છે

અને વધુમાં ખીન-ગોરાઓને ગોરા સામે લોજન મદમા બેલ બલવવાની સરકાર તરફથી બ મનાઈ છે એકેન્ડમે પ્રમા રમેતો બ મચી.

મી. કુરચેવનો આવ બરો આવકાર

(બી. એ. કિંગ સર્વોસ)

તવી રિંકો. સ વમા પ્રમાન મી. કુરચેવને રેખ-રે આરીની રવા તારીએ બાવબરો. આવકારે મચા કતો ઉલ્લ, માર વર્મો આ ખીજ કુચાકાત કતી. તેમો પાચ વિરચની કુચાકાત માટે આજમા કતા

વિમાની મચકથી તે રાજપતિ જવન કુચી કચુવરેકા ૧૩ માંકચના રરતા ઉપરથી અર્તા મી કુરચેવની સાથે વિમાની મચકથી કે રાજેન્દ્રપસાદ અને મી નહેરુ કતા

મી કુરચેવ બચારે વિમાન મર્મોશી કતવો તપારે મોઝેક તાખીઓથી તેમણે વધાવી લીધા કે પ્રમાન, મી નહેરુ અને રો રામાકુચુન તેમને નીચે ઉતરતી વખતે મધ્યમ આચળ મવા

નવા પુસ્તકોની માહી અંસ્કારિતાને કાંપડે શી. ૬-૦ કોહ ગોશા કેઈ કાળા શી. ૭-૦ આ એકીસેથી મળે

સી. એ. ૫૩૬૪
 ટેલીફોન ૩૩-૫૬૨૪
 ટેલીગ્રાફ એડ્રેસ : "અમલકો"

મગત અધર્સ (મી) લી.

૧૪ કોઈ રેડી,
 એ હા ની કા બ મં.

હોલસેલ અને રીરેલિઝ મર્મોશ અને કચેરિસ

આસ કરીને લગરે ત્યાં કચિયત અને ઉચીકા કિચરી. આમાં નાંખવાના માત ભતતા રેસી તેલો રેડેન્સેલ કીક, પીખળતા અને એકપ્રમીત્યમના વાસણો-કાચ અને ખાસીકની બંધીઓ-કેવમસેલ અને કટાકકર તથા ખીજ અનેક રેડી કીએ કીચાયત આવથી મળશે.

ગુલામી યુગનું આફ્રિકા

લેખક: શ્રીકુલ પ્રાણસંકર ભેરડી

(ગતંકથી આરંભ)

ગુલામી યુગનો અત્યંત યોગ્યપણથી સંકીર્ણ આશયો અરે! પણ એવી અત્યંત મનનું યોગ્ય અટકાય નહોતું ગુલામીની પ્રથા નાબૂદ કરાવવામાં વેપારવાદે પણ મદદરે ભાગ લેવાયો. કહે, સૈરડીનાં વાવેતરોમાંથી પ્રાપ્ત થયેલી ખાદ્ય આફ્રિકા અને એશિયામાં ડાયોનિયસ સામ્રાજ્યના વિકસાવવામાં વપરાતા આગી. અને આફ્રિકાને આશય આશિષ અને શોષરૂને પોષિત, પ્રભુની સ્ત્રીની, અદાનતા અને પાતળા ને ભોલે આશીષ આપ થઈ એ હતો. આફ્રિકાને સ્વયંને આશીષ અને શોષરૂ-કાચીકાતનો-આશય એ હતો. એથી, ૧૮૨૦થી યુનાઇટેડ કિંગડમના ન્યુ ઇંગ્લેન્ડમાં કાચીકાતનું દુર્ગમકારમ થઈ. એમાંથી કરી, અમર્યા, ખીલીયા, સ્વચ્છતા દર્શાવે મનાવારૂ કાચી-કાતની માથ વધતા વેપારીએ, એ કાચી કાત ખરીદવા ડાહીયારમાં કુહાનો ઉપાદે. ૧૮૩૦થી ૧૮૪૦ સુધીમાં કાચીકાતના આવ વધવા કાચા આરો કાચીકાતને ગોળાથી કાર કરવા અને લાંબા ફેરોએને કરાવવા રોકોની અમર્યા કરવા કાચીકાતની

નિકાસ પુરે, અને અમેરિકામાં વધતાં અને ડાહીયારની નિકાસ અરમરતાન અને કરાવના. અપ્પાવ માટે પ્રથિ પામતા વધારે ને વધારે કારોગારની તથા કારિવારની મામરૂ આપ રહી. જર્મનીએ એક નવ પર્ષમાં તેર લગભ નાફો અને અમેરિકા તથા ફ્રેન્ચેએ એ કોઈથી કાતરે નાફો મેકલી! ફ્રેન્ચેએ "સિમ્પલ મેરશ" નામે કલપુ સમ્મ મોકલ્યું અમેરિકાને એ કોરે પણ કારોગાર મોકલ્યો. એટલે અમેરિકા કોઈ કોઈ પાસેથી આપ નાફો લઈને કાચીકાતની કારવા નવમોની વડે કિપાવ..

પછી તે કાચીકાતનો મેક વધ્યો. એ ખરીદવા કે કુદવા કાને આરમે અને વેપારીએ મવા. ડાહીયારથી કાચીકાતના અરમ વેપારીએની કીએ કીએ આશીને આફ્રિકાના આતરભાગ ના શોષક, અટન, સ્પીકો, લિપીજન, રેનલી અને કેમરન ઉપરથી ખોટીક વેપારી વેચરે કાચીકાતને વેપાર કુનીયા માટે પ્રસી કયો પછી તે

કાચીકાતના વેપારીએ કા-નો નવીના ઉપરથી સુધી પહોંચી મવા. એ ન વેપારીએને પમલે પમલે પ્રવ.સ કરતાં કેમરન પૂર્વ આફ્રિકા પહોંચી મયો.

અરમને મખ આફ્રિકા માટે તે કાચીકાતને વેપાર કાપરપ ન-વે. એ વેપાર નેડે કા-ગાયેલી પાવવતાની કીલીક વિમતો ક.સ પ્રથિલ મર્ષ કે કાચીકાતના વેપાર માટે ધરલીને. કા-ગાયે, પટ બેલાનનેલાન મયો છે. એક કાને એ ધરલી પર વિરતા કા-ગાયે કાચીકાતના આશય મ.વા છે. રેનલીનું "અન કોર્ડ આફ્રિકા" નામે પ્રસ્ત કયે છે કે "અરમ વેપારીના કાચા મયેસો કોએક કાચીકાતને કુકેડ અનવરકત થી રંધાયેસો હતો! કાચીકાતના કીક રતલ વળન કીક કોહ.પા કોહ.પા કુપ, એ કે માળકનો પ્રાણ વેપારો છે! દર પામ રતલ કાચીકાત કીક કા-ગાયે પ્રભાનું કુપર્ષ માળકાના આશય છે. કાચીકાત મેળવવા કાને કુર વેપારીએ, એ કીલીક ફેલી નતેની કલા પમ કરી છે!

આપણે માત્ર ઇંગ્લેન્ડના નવ કાચી-કાતના વેપારની વાત કરીએ. ૧૭૮૮ થી ૧૭૯૮ના દસકામાં ઇંગ્લેન્ડે દરેક વર્ષે કરેલ કલેક્ટ સો દન કાચીકાત ખરીદ્યો હતો. કાચીકાતનો વેપાર પમલે, ર.વા.સ.કારો ૧૫૦૦૦ કાચીએ. મરમરમ મયેસા! વેપારમુખ્યા ઇંગ્લેન્ડને કીકા અને સેનાને વેપાર કરતમત મયો એ પછી નવ યુગીની અને કાચીકાતના વેપાર નેડે કા-ગાયેલી આપાનુવતાને અંત આપ્યો.

આ અરસામાં કુરેપના આપાન-વારે આફ્રિકામાં માથુ ઉઠકપુ પથિમ આફ્રિકામાં કોહ કારક (ધાના)ની ધરતી ખોટીક સાસન પહેલા મધી પ્રભાએ નિકાસ કરતી મોટી સદીમાં ફ્રેન્ચ નામિક આપા અને આપા મવા કહેવા છે કે કિરો, દર કીકાનસ પણ આ આવી મયેસા પછી પોટુગીસેએ આપાને કાપું નામપુ પછી તે કુરેપીન પ્રભના રેનલીના આ આપા કાચા. કયો, સ્પીકીશ, ફ્રેન્ચ અને જર્મની આપા સોળથી સદીમાં ખોટીક પમરેસા થા મયો.

એ કમયે આતરપ્રદેશમાં આફ્રિકન આશિવાસી પ્રભાએ સ.પરકાકાની નતો નેડે કાતી અને ગોરી પ્રભને કા-ગાયે મ.વા. ધાનાના "અસાનિ" નામે કોહા મેરાએ નેડે તેમ ન ઉપરના કુરકીએ નેડે યુગી વેપાર

મલાવતા. આપાનવાદી ઇંગ્લેન્ડે એ મોટોના ૫૨૨૫૨ના કલકેનો આપ કા-ગાયે "પોન્ટ" અને "અસાનિ" નામે નતેને ૫૨૨૫૨ કીક કીક કા-ગાયે. તેમની વચ્ચે મલેલા આદ કુપ્પોમાં ઇંગ્લેન્ડે "ફ્રેન્ડ" નામિકે મદદ કરી. ઇંગ્લેન્ડમાં આ કુપ્પે. કાને પ્રવ.ક વિરોધ થા મયો. અમેરિકાએ કોહ કારક (ધાના) કોહી ફેલુ એવી મામરૂ આરે.તનકારોએ કરી પમ આપાન. વાદના યુગાળ કાને આ આદકન દર્શી ન કીક ૧૮૪૪માં ધાનાને ખોટીક સાસાન નેડે નેડી ફેલાવ. "અસાનિ" કોહીના અરદાર મેપેકે એ સાસન રવીકારવા ના પાડી. પ્રભા ખોટીકાએ તેને પકડીને પકલક કયો.

આફ્રિકાન, ખીલ પ્રદેશમાં ગોરી પ્રભને કહેલ રહેલાથી વિભવ પ્રાપ્ત મયો. કોહ કોહ રમયે તેમને કુરકી ને સામનો કે કરવે. પડ્યો-આપ કરીને કલિયુ આફ્રિકાની કા-ગાયે, કુક. અસુક મયેસા નાનુ નતિએએ મોરવ-પૂર્ણ પ્રતિકાર થઈ પછી ન ખોટીક અને કયે રાજસલાનો રવીકાર કયો હતો. ૧૭૪૫થી ૧૮૫૧ સુધીના એ સી વર્ષમાં તેમણે કીલીક કુપ્પે. એલીને મેરા કા-ગાયે કોહ કા-ગાયે કરી નાખ્યા હતા તેમણે ગોરી પ્રભની અરદાર કોહા ગોરી કોહાપર મોર્ષ, ધરો ના.વા અને પ્રુને. કયો. નાસાએ નામે એક કા-ગાયે રાજસલા કુરે કલિયુ આફ્રિકા પર રાજ કરવાને આનુ પ્રભને ન-મસિક કલ નહેર કયો. મકાના નામે તેના કાચીકાતે અમેરિકા સપ્રમા રગોળી ફેલા પેતાના કા-ગાયે મોટોના પકાર કર્યો. પણ તેઓ કા-ગાયે મકાના પકારે અને તેને "સીકુનીપન" કાપુમાં ફેલવે આપાને કાચી તે નાહો. પણ કોહી ઉપી નળી નતી સુપ્રમા કુપ્પી મયો. તેના જરુ પછી પમાસ વર્ષ સુધી કોહા મેકેએ કલા કલેક્ટર "પ્રકાના કલ કયે છે. તે જરુ નથી પાચો. અર પવતા પાચો આપાને અને અમને વિભવ આપાવરી" ૧૮૪૪માં કી-ટગીની અરદારી કોહા પદર કા-ગાયે રાજાએએ મેરાએ પર આપાવ કલેક્ટ. મેરાએ અરમરી મવા અનેક મેરા મેકેતો જરુ અમને નાહો. પણ પા-ગાયેલી ખોટીક અરકરને કાચે કી-ટગા મયો.

(માધુ)

ગુજરાતી, પ્રવ.ક રેક રીટ-ક, વાપસે-સોળ, ફેવ-કુ કીલીક-પ અને કીલીક-પ માટે મયો.

આર. વીકેલ
૧૨ માર્ચ ૧૯૬૦, ૩૮ માર્ચ ૧૯૬૦, ફેવ-કુ કીલીક-પ અને કીલીક-પ માટે મયો. ૧૨ માર્ચ ૧૯૬૦, ૩૮ માર્ચ ૧૯૬૦, ફેવ-કુ કીલીક-પ અને કીલીક-પ માટે મયો.

શુભ પ્રસંગે માટે એટ!

શ્રીઓ અને પુરુષો માટે

ઘડીયાળ!

૧૭, ૨૧ અને ૨૫ અંકુલનાં
ઓરોમીટીક ટેલેન્ડર.

- રામર
- રામરી
- કોટા
- રસર

મિગેરે કલેક્ટ નાતનાં ઘડીયાળ.

ઉપરાંત પુરુષોનાં શટ્ સુક, પાયળમાં વિ.
તેમજ બાળકોનાં કપડાં.

હોલસેલ ભાવે મળશે

બેંકસ ૫૨૮૮, ફેબ્રુ ૨૬-૨૬-૬૦

વલ્લભભાઈ બી. પટેલની કું.

૪૪, મારકેટ સ્ટ્રીટ, ભેલાનીસબર્ગ.

સ મા ચા ર સં ગ્ર હ

—નિયુરમા કેરના એ ડોલેસ કાર્પકેરો ને હરી હવાથી વેપાર હતી અને મહા મુખ્ય પ્રધાન બી ડોનલ્ડ ડેનનના કમન મુખ્ય આ કામ સ્વનું કામ્યવાદીઓનું હતું આવા બનાવો માટે સરકારે કામ પુરુષાં લેવા માયું છે —સુરત જીલ્લાને મારનો માધી મેલો આ વરસે બીમપોર માં મે બરાઈ હતી. મીકેજા—તારા અને સમુદા પવિત્ર મિલેશી સંમત પર બીમપોર માં છે

—મારતના કીપર પ્રપતિ કે રાધા કુમ્બન લડનથી નેને મવા કરતાં નેરારીકા મુનેરકા સમીતીએ કે રાધા કુમ્બનને નેવે, કેન્નાઈ, રવીડન અને રીનસેન્ડી મુખાકાલ લેવા માટેનું નિયંત્રણ આપ્યું હતું

—આવાકામા એક ટાપુ નીચેની જમીનમાં કુદરતી જળબળાઈ મયતા તે ટાપુ પા બાજુ નેટસો જાકામાં મલો છે. આ કુદરતની ક્રાશતનો કપાસ કાઢવા અથવા જાગે રીકન વેત્તાનીકાના અસ્તિત્વ માટે કમ કલો મલો છે. આ કલે એકાદ કપાસ પ્રકાશ રહે છે, એટલે જાં તેમની કોમ કરવાનું પશુ મુકેલ જની મય છે

—સકારાનું રમ્મ કલે લીધું હમ અને હરિષણુ મળે જલો સદરના રમ્મમાં રીધકામ કરવારા ફ્રેન્ચ એન્ડનીપરેએ રમ્મ નીચે પાણીનું એક મોકુ સરેવર મીધી કાલુ છે, જેમાં ઘમલમ સવા કોલ દન કરતા પશુ પાણી કોવાનું થનાય છે. આ નરી કીધયા જી સકારાનું રમ્મ કલે લીધી હમ થરતી જની થો છે.

—આનરમી ૨૪૦૦૦ ડોલોમાંથી ૨૫૦ ડોલો "વેરાવડા યા" રીડોએ મળાયે છે અને ૮૦ ટકા ડોલોએ જાગર મરજો મળાયે છે. ડેટમાઝ ડોલોને સતીતનું જાન આપવામાં આવ્યું અને પરીક્ષાને બારતમાં પ્રથમ વાર ડોલોએ રીડોપરથી માયુ હતું

—મુખ્ય રાજ્યમાં મુખ્યતાના રસ્તાઓ બરાબર હોવાથી, મુખ્યરતામાં વહેલી તકે રસ્તાઓ મવા એકાએક એક બરાબરને લાગ્યું છે, અને તે આધારે કામ બેસા જીકામાં કા ર કરાવને ખર્ચે રસ્તાઓનું કામ કામ બરાબર આપ્યું છે.

—જામાં રીધી બાનુઆરીના રાજે પુખ્ત માધીજીની પુરા કરની પ્રતિમાને કાકારોપશુ વિધિ થી અંકુશ પરેલ હમુ. સી, સી બી. હને હતે મયુ હતું. આ માટે એસોસીએશન એક સમીતી બી ટી પી મુલક, બીમુલકાઈ મમવાધી, બી એન. જી. પરેલ, બી વીકાલ, બી લાઝ અને બી મુખાઈ ધોરાજીવાળાની નીચી હતી.

—મુખ્યતા રાજ્યમાં બી મીપ્રકાલ તા. ૧૭મી ફેબ્રુઆરીએ બારડોલીના જામેન જીનની રજતજયતી પ્રસંગે બારડોલી બાવલે તેઓ જામેન જીનના પ્રમુખ મીગોપાલકાઈ રમ્મકાલ પરેલના તોલમિત્રુ આનાવરજી કરશે રજતજયતીની માફમાં સરમા તરફથી કન્યા વિદાયમ માટે અધી લાખની રમ્મગી અપાશે અને રા. રમ્મકાલનું સંસ્થાના સંસ્થાને જાણુ વહેવારી.

—ફરિદ વિમાની મયક નજીની કાધી આ મે.એકેટ પર કામ થતા રસિયન અને એક નિમજીતોને રહેવા માટે મલો જરૂર કરીદન બેડો બરાબતી હે.રેલ નો રીકારના મુખ્ય પ્રધાન કે મીકુમુ કિકાએ સિવાયોપશુ વિધિ કરો હતો

સાક્ષાર રુપીકાર
ક. કાતિમેન બમાકાઈ મકનજી ને.એમ ૧-૧-૦૦
મ.મામેન કાકીકાલ ૧ ૧-૧-૦૦
બાજુ.ભાઈ રક પ્રિ.રીયા ૧-૧-૦૦
માલાભાઈ પરવોતમ પ્રિ.રીયા ૧-૦-૬
એમ.એ.રોડીય વિહોરીયા વેસ્ટ ૧-૧-૦૦
ડી. એલ. પરેલ ૧૫ ૫-૫-૦૦
ડી. એલ. પરેલ ૧ ૧-૫-૦૦
કરુરના યાજા માટે ૫-૫-૦૦

બન્ન પ્રમજો આટે

મમને મળો.

મુરતી જમજીના ને એ સ્પેસલીસ્ટ બીએ.

મી કેપીટનની બાંનડ કેનરેન નીચે મુલકનના અને રોડેલીયાના કામ પશુ બાવર્માં ઉપારે મુલકે આવી રોડાઈ કરવાને માટે કન્ટ્રાક્ટ કર્યાં.

કેપીટન્સ બાલ્કની હોટેલ

(બી કેનર મીકાઈ કાઉસ)

એ અને વિહોરીયા સ્કાલના મુખ્યપર - કરમન.

ફોન નંબર ૨૩૪૨૬ - રીકીમામ : KAPITAN.

તારાનું ઉમદા ફરુટ

આલુ, લસણુ બબર લાવ, નારીએલ નં. ૧ રી. ૧-૦, બેગ (નં. ૧૦૦) રી. ૬૦-૦.

ફુકાન કાર માટે બરિધવાના મુલકપેપર બબરે લાવ, પાપક નંબર ૧ રી. ૧૦૬ નંબર ૨ રી. ૮ ૧૦૦.

મુરી અને લેવલી પાન બબર લાવ, પોસ્ટલ નં. ૬. બારડોલી એ. ૬. ૧૦-૬ લાખી અને રહેતી બારડોલી ટી. ૧૧-૬ ૨૩૫ રોડેલીયા, બાસાયેન્ડ અને મિલકતન કોળોના બેસારો કપર પુરક બાન આપી કોઈ પશુ વરત વરમીડ સ્કાલી મેલમલ

All prices subject to Market fluctuations.

A. KADER & Co., (PTY) LTD.
WHOLESALE FRUIT MERCHANTS
P. O. Box 251. DURBAN.

ધીરુભાઈ ચી. નાયક

મુકકીપર, મુસાવરી, વીમાનાં અને જનરલ એજન્ટ હીરુભાઈ અને કુનીયાના કોઈ પશુ બાનની હવાઈ હરિષાઈ બમર જમીન પામે મુલાકારી કરવા થેર બેસા આવારી મારાને જીવન કરો જાળી, બામ, ચોરી, હાલક, બમરમાત, બેસાસ, વિમેરના બેવા જમે કરવાની બાપીએ બીએ

ઈન્ડપ્રેસ, પરચનક ટેકસ, કિકાબના માપકા લમાવવા રેનમુ બીધરન્ક સર્વિસે કે વેપારના લાવસેન્ડી પાસપોર્ટ લેમલ કમીમેલને લખી. જામરે.મા કોઈ પશુ ફી લીધા નિના જમે મહત્ત્વ સકાઈ બાપીએ બીએ. વેસન મુખ્યમુલક માર્કે એસોસીએશન એડ એસુલીયા અને પોર્કાલપર કંનરમુલક કંપની બીમોરના પ્રતિનિધ

Office :
9 Barkly Arcade,
38 Market Street,
Phone : 339033,
Johannesburg.

Residence :
52 Patidar Mansion,
13 Kort Street,
Phone : 330816,
Johannesburg.

માથે બાંધવાની રીધાન અને વેણીઓ

મખમલ, સાડીન, હાલેલા સીકકતી, રીજન અનેક રંગ, કીકાવન અને સાર્થકમાં અળો, કામ મંડપ અને મીડાર સમુખારવા માટે બધામાંથી રીધાને અળો રાકશે.

જામાં માટે મખમલ, અને રીકમ તથા રીકકતી ટોપીઓ કીકાવન બાવે બનાવી બાવવામાં આવશે.

જામેટે બાંધવા મખમલ, રીકમ, કીકકત વિમેરનાં કુલોની રંગ રંગની વેણીઓ અને અનેક પ્રકારના બોપર્સ મળશે.

ટેમક પર મુકવા માટે બાલકીકતના કુવર કુલો મળશે.

ટેકાણુ : 'આબરો હેલ્સ (મી.) લી.

સીડી એન રીકકરન્સ હેલ મેનુરેકમર,

ફોન : ૮૩૫-૭૮૮૧ પટેલે માળે, બોલસ પરપક.

આસર મેન્સ-સ - ૭૩ વેસ્ટ ફ્રીડ, - એલ્લાનીઅળાં,

ફરનીઅર! ફરનીઅર!! ફરનીઅર!!!

મેડમુમ મુક, કાપનીઅરમ મુક, વેલોરિયન, હરીશી એલ, કાર્કે મોર્ડે બોફીસ રેકે, મુક કેસ, ટેમક, કાલ કીકાવન અને ખરીરી સર્કોલ અને પમારી કાલ લેવા મુકોરી નહિ.

—બોલક, ટેમલ અને કીકાવન ફરેઅર—

એ હમારી ફરેઅર નીચે હલેલ.માવ ૭. તેનો રોડા કમીકાં હલેલ રહે છે. માવ રોડા કાલોના પ્રારંભ બીસ મંજાવો અને વેપાર બામલ વમારે.

L. MISTRY

51 BRUEL STREET, BURGERSDORP, J'BURG.
PHONE ૭૩-4691. BOX 2626.

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1903.

Former Editors: Manilal Gandhi—1918-1956.

No. 8—Vol. LVIII,

Friday, 26th February, 1940

REGISTERED AT THE G.P.O. AS A NEWSPAPER
Price: FOUR PENCE

IMMEDIATE TALKS NECESSARY ON HIGH SCHOOL ADMISSIONS

(From Our Special Correspondent)

AS the weeks drag into a month large numbers of Indian children are beginning to give up hope of ever finding an opportunity to further their education. Most of these children are at the bottom of the merit list prepared by the Natal Education Department for admission into the high schools. Some people, especially not Indian people, feel that since these children are at the bottom of the merit list there is no particular need to be perturbed at the fact that they did not get admission. If these children were their children they would certainly hold other views, but because these are the children of an unfortunate, particular, non-strong community they can be pushed around willy-nilly. No official statement is available but it is now estimated that about 500 children on the merit list will not be accommodated. These are others who, although they have passed the Standard Six Examination, do not appear on the merit list. The whole position is such that it calls for an immediate conference on the subject of high school admissions and facilities. The Indian Education Committee and the Natal Indian Teachers' Society would be doing the community immense service if they convened a conference immediately.

SERVED COMMUNITY

The late Mr. Sorabjee Rustumjee who died on Monday, February 22nd. (See page 41)

THE position, continues our special correspondent, calls for a searching inquiry into a number of things connected with the admissions. Some of these are:

First: It is necessary to establish the exact number of children who passed the Standard Six Examination. This, of course, should not be difficult. The Natal Education Department can supply the figures. Then a comparison can be made between the number on the merit list and the number who actually passed the Examination.

Second: It is now clear that the merit list was drawn up by taking only the marks obtained in two subjects: Arithmetic and English. This certainly cannot be said to be an honest reflection of

the achievement of the pupils in the examination as a whole. This approach penalised many students who did exceptionally well in most of the other subjects, but only obtained comfortable passes in Arithmetic and English. Why has it been necessary to use only English and Arithmetic? The use of Arithmetic is most unjust because, in any case, the subject is discarded at the J.C. level while history and geography are taken up to the matriculation level.

Third: Why should the Indian community be saddled with a three-way system in the Standard Six Examination? There are, according to the regulations, two levels of attainment: a pass of a sufficiently high calibre which enables a student to attend a high school and a pass of lower standard which entitles a student to a leaving certificate. Now the Education Department draws up a merit list from the names of those who have passed the Standard Six Examination and tells others not on the list that they cannot seek admission to high schools—they are precluded from ever turning up at a high school and asking for admission although they carry a Departmental Certificate which states clearly and unequivocally that the certificate they hold entitles them to proceed to a secondary school. This is an anomaly which requires immediate attention.

Fourth: Parents of children who have passed the Standard

(Continued on page 66)

Information On Gandhi's S.A. Life Wanted By Pyarelal

SHRI PYARELAL, the author of the "Lost Phase," an account of the last years of the life of Mahatma Gandhi, is at present engaged in preparing an authentic multi-volume biography of Gandhi under the auspices of the Gandhi Memorial Trust. He is very anxious to obtain as much direct information of Gandhi's South African life as possible and he will be grateful for any information which readers of the Indian Opinion may be able to supply him.

He would like copies of the following books (they could be lent to him or sold to him):

1. The biography Morris Alexander by Emd Alexander,
2. As I Remember, by B. E. Kellet;
3. A Lifetime in South Africa, by Sir John Robinson;
4. The Life and Times of Sir John Maitland, by P. A. Maitland.

Shri Pyarelal's address is 2-4 Theatre Communication Building, Connaught Circus, New Delhi.

The Indian Opinion will gladly forward any literature which readers may have.

Primary And Training College Admissions

(By A Special Correspondent)

WHAT has happened to that hardy perennial—the schooling problem for the beginners? It seems to have been lost in the new problems created by the shortage of secondary school accommodation. But this is a matter which cannot be neglected. It is necessary to establish the number of children who did not get admission into the primary schools of Durban.

Training College

Another matter which requires inquiry is the question of admis-

sions into the Springfield Training College. The community would certainly like to know the number of students who applied for admission to the Training College, the number out of this who were disqualified immediately because of unfavourable reports by school principals, the number who were legitimately entitled to admission, the number actually admitted and the number turned down for no other reason than that there is no room at the Training College.

Street Collection For Aryan Home

THE Aryan Benevolent Home will hold a street collection and a raffle sale tomorrow (Saturday) in Durban, in order to raise for funds for its work.

The Aryan Benevolent Home, as "The Home" as it is known among those associated with it is in urgent need of funds for the work it does, helping the old, the needy and the destitute with food and shelter.

Indian Opinion

FRIDAY, 26TH FEBRUARY, 1960

The Late Mr. Sorabjee Rustomjee

WITH the passing away of Mr. Sorabjee Rustomjee in Durban on Monday last an era in the life of the Indian people of South Africa has come to an end and a life lived to the fullest in the cause of the public weal brought to a close. Mr. Rustomjee was by no means an old man when one looks at the long years politicians in this country survive but ill health took heavy toll of his health recently. He has passed on but the work that he did for the Indian people will always be remembered. It is not possible to talk of the contribution of Mr. Rustomjee to South African politics without recalling to mind the late Mr. A. I. Kaje. Both these men worked together in the Indian cause at first but so strong was the personality of each that ultimately there was a rupture and each continued his separate way in serving the cause of the Indian people. They were both loyal to the cause, each bringing his particular gifts of speech and persuasion to bear upon the various subjects he had to handle. There was not much really in terms of politics that separated them. It was the force of the personality of each that kept them apart. Neither could bear to work in the shadow of the other.

Mr. Rustomjee has rendered yeoman service to the Indian people. In this he had before him the eminent example of his father, Parsee Rustomjee, who endured much suffering when he took part in the Passive Resistance in the Transvaal under Mahatma Gandhi. Not everyone will agree with the value of his contribution to South African life but no one can deny that he did much. In the mid forties the younger politicians of the community, breathing fire and brimstone, pushed aside the "Old Guard," declared themselves espoused to a policy of *no compromise* and after the abortive Passive Resistance Movement of 1946 faded away from the scene of Indian politics. Mr. Sorabjee Rustomjee played his part in the Resistance Movement of 1946 and then moved away from the public scene to concentrate on other matters. It is one of the weaknesses of our community that there are no historians to write up the lives nor publishing houses willing to sponsor works on the lives of eminent men who have served the Indian cause. The Rustomjee family would be doing the community a service if they commissioned some one to write the biography of Mr. Sorabjee Rustomjee—it is a life that represents and has tied up with it a quarter of century of the history of the Indian people in South Africa.

The late Mr. Sorabjee Rustomjee had close associations with the Gandhis in South Africa. As a young man he took active part in the political campaigns organised in this country by Mahatma Gandhi. He was at all times closely associated with the *Indian Opinion* and the *Phoenix Settlement*. We at Phoenix should like to acknowledge what he did for the late Mr. Manilal Gandhi in his last illness. He stood by the family as a staunch

GROUP AREAS HEARINGS

Destroying The Indian People

THE Government has never been in two minds on the question of the Indian people in this country. Both the present Government and its predecessors have done everything short of genocide to eliminate the Indian people from South African life. As long ago as the time of the Cape Town Agreement the late Dr. Malan declared that his objective with that Agreement was the reduction of the Indian population of the country to the irreducible minimum.

On Monday the Group Areas Board, a master-piece in the Nationalist Master Plan to destroy the Indian people economically and reduce them to the state of landless serfs, began to hear protests against its proposals of group areas for the different sections of the community. From the outset the proceedings had all the appearance of a farce. There is little doubt that the issue has been pre-judged and that Indians may object from here to Doomsday without effect.

Some of the facts disclosed during the first two days of its sittings make tragic reading:

■ The Board proposes that the Central Section of the city be White. In this black Indians own land, according to the City Engineer, worth £817,875 and buildings worth £621,245—a total of £1,439,120.

■ The Board proposes that a 10 acre section, flanked by Old Dutch Road, be White. This area has a population of 100 Whites, 533 Indians and 200 Coloureds. Whites are estimated to own land and buildings worth £12,120 in this area while Indians own land and buildings valued at £149,250.

■ The Board proposes that the Block AK area be White. Only 474 Whites live here. There are 142 Coloureds and 3,903 Indians. The City Engineer estimates that the Whites own land and buildings worth £437,090 while the Indians own land and building valued at £974,070 in this area.

friend. He did much. We remember this and are grateful for it. To his family in the hour of their grief we extend the sympathy of the Indian community. The finest tribute that can be paid to the man is the emulation of his life.

Call A Conference

ON our front page this week we carry an article by a special correspondent on the subject of admissions to high schools. The Indian Education Committee and the Natal Indian Teachers' Society will be doing the community a good and much needed service if they convene a meeting of all people interested in the welfare of Indian education to discuss the anomalies referred to by our correspondent and draw up a memorandum for submission to the highest authority handling Indian education in the province.

We are not suggesting a conference of all and sundry, rather a conference of a few competent people to discuss the whole subject around a round table. The Indian Education Committee has the ears of the Provincial Executive Committee and it could submit the memorandum to the Province. Time is the essence of the matter. The longer there is delay over the matter, the less likelihood there will be of any conference being held.

THE CHOICE BEFORE INDIANS IN S. AFRICA

By PAT POOVALINGAM

SINCE Mr. MacMillan's famous speech in Cape Town, an old cliché has been given new meaning, fresh content. "The wind of change," said the British Prime Minister, is blowing down the African continent. Nothing can stop it, he implied. A further logical conclusion is, of course, that those who bend a little and adjust themselves to the new situation have some chance of participating freely in the new Africa. Those who stubbornly insist upon standing rigid will either be broken down by the fast wind or be uprooted altogether should its speed turn into gale force.

It is not only the White man who has to bend the knee. In the whole of East and South Africa, there about 600,000 Indians. Either they learn that they must work with Africans for Africa, or not they go. It is as simple as that.

One Man, One Vote

The latest news from Kenya is that the Asians have at last begun to see that their interests will not be served by hanging desperately on to the Englishman's coat-tails. Mr. Mbatia's demand for one man one vote has been accepted at least in principle. As in the past, it can reasonably be expected that the Asians in the Federation, drawn as they are from the same or similar groups as those in East Africa, will quickly take their cue from the Kenya developments.

In South Africa the situation is somewhat different. The Indians have never tried to stand in the way of African progress. One reason may perhaps be that they never had the choice, being

equally oppressed as his fellow Black man. But considering the anti-African prejudices exhibited by many Indians in other directions, it would be dishonest to claim that the Indian is so cultured that he would never have dreamt of teaming up with the White man. But however that may be, it is undeniable that in certain respects, Indian businessmen have in fact practised racial discrimination against Africans.

Complaint Removed

Several Indian-owned cinemas for many years humiliated even educated Africans by their arrogant attitude. When challenged by the A.N.C. Women's League, such discrimination was dropped and while the denial was maintained, the cause for complaint was promptly eliminated. Indian restaurants have also, after criticism by leading Africans, withdrawn racial discrimination. They do however (and are perfectly entitled to) insist that patrons shall be properly dressed and behaved, just as they demand due decorum from their Indian customers.

Indians are increasingly using the term "African" in conversation, rather than "Native". Some still do refer to "kaffir" but only in limited circles and more possibly out of force of habit than an exhibition of prejudice. Storekeepers, being sharp businessmen, have learnt to have new respect for the "African personality" (concocted by Kwame Nkrumah) and display a new courtesy in their dealings with their African clientele.

The breeze of change in Indo-African relation in South Africa was wafted in when the angry young men of leftist leanings took over the Natal Indian Con-

HIGH SCHOOL AT PHOENIX

THE Trustees of the Phoenix Settlement are now putting into effect a decision taken not so long ago to establish a high school on the settlement.

Mrs. Sushila Gandhi and B. U. Master have begun collecting money in the Transvaal. At a meeting held in Johannesburg on Monday last the subject was explained to the people and there was a general offer of support for the project.

It was felt that the establishment of a high school would give further body to the Settlement and bring it into closer touch with the rest of the community.

Mrs. Gandhi and Mr. Master plan to cover the Transvaal and then to proceed elsewhere on the same mission. Both feel assured of success. Once they have raised whatever money they can in the Transvaal and elsewhere the Trustees will turn to Natal.

gress in 1945. After that date there was close co-operation, at top levels, between the African and Indian political leaders. But the rock and fire never really got together until after, oddly enough, the anti-Indian riots of 1948, in which thousands of armed and misguided Africans attacked Indians, because they were Indians. For four days there was killing, rape, burning, looting, hurting.

Side By Side

When it was over, and after the corpses on both sides (the Navy having quelled the riots with the use of arm guns) had been counted, there was left a bewildered and humiliated African community obliged to continue living virtually side by side with Indians who just could not understand why they had been attacked with such viciousness. Sociologists, lawyers, politicians and psychologists pondered over high-sounding reasons. But there did percolate through to the African masses that they had done wrong, had sinned in turning against a defenceless and equally down-

(Continued on page 62)

Tributes To Rustomjee

STRIKING tributes have been paid to the late Mr. Sarabjee Rustomjee by various people. He was buried in the Parsi Cemetery in Brink Street, Durban on Tuesday evening, February 23, 1960.

There was a mixed gathering at the graveside and among those present was the Mayor of Durban.

The late Mr. Rustomjee was 66 years old. He had a chequered career in South African politics. As a young man, he was associated with Mahatma Gandhi's Passive Resistance of 1914. Later he became the outstanding figure in Indian politics, demonstrating and overruling everyone else. In the late twenties and the thirties he shared his leadership with the late Mr. A. I. Kame.

He took an active part in the Passive Resistance Campaign of 1946, went to jail after he had gone on deputations to India to see the Viceroy. After his release from jail he went to New York to advise the Indian Delegation at Lake Success.

Mr. Rustomjee is survived by his wife and three children.

New India Assurance Co. Ltd.,

India's Leading Company

We Transact

Fire, Marine, Transit, Motor, Baggage, Burglary, Household & Houseowners (Comprehensive), Personal, Accident etc.

Principal Controlling Officers in the Union of South Africa

Jalbhoj Rustomjee & Son

140 Queen Street, — Durban

Phone: Durban 25845, 28513, 29814

DO YOU KNOW

That NEW INDIA is by far India's largest Insurance Company;

That NEW INDIA operates in over forty five countries;

That NEW INDIA has over 65 branches in India alone;

That NEW INDIA receives over £6,000,000 Premium EACH YEAR on Fire, Marine & Accident.

FOR SECURITY
AND SERVICE
INSURE WITH
NEW INDIA

"INDIA MAKES IT" EXHIBITION ENDS

East Africa Given Some Idea Of India's Economic Advance

(“Indian Opinion” Service)

NAIROBI—The fourth and final “India makes it” Exhibition was opened here on Friday last in the City Hall. Welcoming the people to the Exhibition Mr. L. J. Mahadur Singh, the Communist member for India said: “It is twelve years since India has been an independent country. Although we have had many difficulties, particularly in the economic field, we have made some far-reaching strides in the development of our economy. As a result of certain planned measures over the years we are now on the way to self-sufficiency in many matters. As part of our efforts in the economic field we are striving to stimulate our foreign trade. This exhibition which is in furtherance of that purpose, will give you some idea of the progress which has been made in our country.”

THE Exhibition was the fourth and the final in a series organised by the Government of India over the past few months in British East Africa.

Continuing with his address of welcome Mr. Singh said—

“What we are exhibiting does not in any way represent our maximum achievements. What we are attempting to do is to place before the public a cross section of the goods, which India is in a position to export to the East African market at competitive prices. We have not, for example, brought any products of our heavy industries. We have had emphasis on such consumer goods and light engineering products of the type not normally produced in this country and which might be of use to this market.”

“The collaboration between India and East Africa in trade and commerce is of long standing. Without going back to the association which existed between our two territories over the centuries, I would only remind you of the close ties which existed between the two territories during the last world war when India was one of the few countries sources of supply of essential goods to East Africa.”

Not One-way

“I have in the past, and I would like to stress again that trade is not, and should not be, a one-way traffic. If we treat the whole of East Africa as one area, the present position is that we buy much more from this area than we are able to sell. I realise of course that so far as Kenya is concerned, during the last few years we have had a favourable trade balance.”

This is principally due to the fact that for the main exports of Kenya, viz., coffee, tea and sisal, India is not a buyer of these items except perhaps for limited

quantities of sisal. We, however, buy the bulk of such Kenya products as wattle bark, cashew nuts and part of your cotton. India, on the other hand, exports to Kenya considerable quantities of cotton textiles and jute products, both of which are required here in abundant quantities.”

“We have, however, recently suffered a decline in our export trade to Kenya and generally to East Africa. There have been many reasons for this, the principal one being the keen competition which this market provides. We also realise that India's export performance has not, in many cases, been satisfactory to the importers at this end. I would like to assure you, however, that remedial measures to improve the quality and quantity of goods, to stick to delivery dates and to improve packing, are being taken at the Indian end.”

One Other Factor

“There is one other factor which has been borne in upon us in recent years. We realise that we have been relying far too long on the export of certain traditional goods to East Africa such as textiles and jute manufactures. The needs and requirements of the local population are fast changing and new products are entering this market at an ever-increasing pace. We have to take this factor increasingly into account.”

“The Exhibition which you will see presents a range and variety of the products of India's new industries which may well appeal to your tastes. It is our hope that this Exhibition will generate a new interest in Indian goods, particularly in regard to those items which were not sufficiently known in this market previously.”

The Choice Before Indians In S. Africa

(Continued from page 61)

traded minority.

Top level political co-operation was intensified while the rank and file on both sides began to take a fresh look at each other.

It would be patently false to claim that all is well in Indo-African relationship today. But it is true that barely eight years after hordes of Africans were chasing Indians to buy, the African National Congress took up cudgels on behalf of the Indian employees of a certain textile manufacturing factory. A number of Indian workers had been dismissed. “Either re-instate these Indian workers,” said the A.N.C. “or we call on our fellow-workers to boycott your products.” The workers were taken back.

Defending Indian Rights

Last Thursday, just eleven and half years after 1949, a mass meeting was held in the Durban City Hall to protest against the indirect theft of Indian-owned properties in Cape Maud, Mozambique. Most of the protesters were Africans.

This Monday the Group Areas Board began its sittings to consider proposals to depopulate more Indians, this time from central Durban and Greyville, of their

properties. Most prominent among the pickets outside the City Hall were A.N.C. arm-banded wearing African men and women.

Africans, in this year of 1960, are going out of their way to defend the few rights that are left to Indians.

African Generosity

This is of course partly a display of fellow feeling by the fellow who has suffered most from successive White Supremacy governments. Partly, it is a consciousness that the destiny of the black man is so closely inter-twined that the one must work with and for the other. Equally too, it is the manifestation of the innate generosity of the African.

Will the Indians in South Africa breathe deeply from the fresh air being blown in by the change-bringing new wind, and by doing so allow the remaining cobwebs of prejudice and racial-cultural arrogance to be swept away? Will he by doing that in a measure secure his own future in this country? Or will he be hanging on to stupid prejudices and by looking only at the silly pimple on his own nose, invite disaster for himself?

Books of all sorts, Indian, Ancient, Historical

JUST ARRIVED

Caravan	2/-
Indian Annual	7/6
Illustrated Weekly	3/-
How the Great Religions Began	3/6
Gandhi: His Life and Message for the World	3/6
The Religions of Man	5/6
Indians of America	5/6
The History of the World in 240 pages	5/6
Live without fear	3/6
The Way to Popularity and Personal Power	2/9
The Negro in American Culture	5/6
God's Wonderful World: a Song Book	5/6
Mohammedanism	5/6
Good Stories, Riddles and Jokes	4/9
Toasts and Speeches	4/9
Everybody's Letter Writer	4/9
How to Win Friends and Influence People	3/6

Obtainable from:

D. ROOPANAND BROS.

PUBLISHERS AND BOOKSELLERS

Phone 20767. (Est. 1932) P.O. Box 2524.
83 VICTORIA STREET, DURBAN.

THE AFRICAN SCENE AND ASIAN FEARS

MBOYA—MAN OF THE MOMENT IN KENYA

WHEN the Government of England granted Responsible Government to White Natal in the 1890's the Colony went laywile on the Indian question... When White Tenebrum got impossible Government a few years after the end of the Anglo-Boer War it also went berserk on the Indian question and today as the African in Kenya stands ready to receive political power Asians in East Africa are not altogether certain of the future. This time they are not alone, the Europeans are in the same boat as they are. And the dominant African personality in Kenya today is Tom Mboya. Writing in *The Forum* Alan Rabe observes: If it should happen that Kenya were to follow the clear non-racial lead of Tanganyika, then the "immigrant minorities" of Whites and Asians could look forward to a future of co-operation, in place of the fear that they now have. Up till now, for reasons which are probably good, Mr. Mboya's policies have been less conciliatory than those of Mr. Julius Nyerere who will be Tanganyika's first Prime Minister.

THE following adaptation of the article in *The Forum* on Tom Mboya appears in the latest issue of the *Contact South African's Non Racial Review*—

The 30-year-old, secondary-school-educated son of an illiterate plantation foreman, Mboya finds himself as Kenya's first truly modern African leader of international standards since the Mau Mau revolution. His opponents in the government and among the White settlers shelter behind a network of "emergency" laws and regulations which were first passed to fight Mau Mau and are only just being brought to an end.

New Kind

A new kind of African leadership is called for which is committed to a non-violent approach, but which can keep sufficient pressure on the Kenya government until the African nationalist goals of democracy and independence are reached. Tom Mboya, living in his own two-roomed house on an African "location," with his cold trades union background, an idol of the masses and a tough negotiator is such a leader.

His opponents have learnt to respect his stubborn bargaining over the conference table, and the politically conscious Africans of Nairobi have packed his meetings and backed his People's Convention Party.

Recently he has gained considerable independence for the African section of the ICYFU, at the Brussels conference in December 1959. He won this distinction from the Free World Trade Union organisation despite the opposition of the British Trades Unionists. Mboya got the American union's support.

From Luo Tribe

Thomas Joseph Mboya is from the Luo tribe. He was born on 15 August 1930 on a small plantation in the country reserved for Kenya's White settlers on the eastern shores of Lake Victoria. His father was then a plantation labourer earning £1 a month. He could not read but was determined to give his son as good an education as he could and Tom Mboya claims he used to walk 15 miles a day to and from school.

He complained that he spent too little time reading and studying in his youth, and also later, when he did a year's course at Ruskin College, Oxford, in 1955.

Tom Mboya is stockily built with a round, shabby face that can as easily reflect boredom, almost hostile indifference, as it can light up in a welcoming smile revealing perfect teeth and a gap in the centre of the lower jaw. Two teeth have been missing since they were partially removed in accordance with tribal custom in early childhood. Though he is putting on weight, he still moves with the grace of a one-time champion ballroom dancer and an expert footballer. His friends see him almost as a symbol of the modern African. The change from purely rural, tribal surroundings to urban life was completed over ten years ago.

Leaky Mud Hut

His childhood was passed in a leaky mud hut. In the city he went through a fast-changing, urban chasing phase, like a student without a proper course of study. Today he has little time for amusement except for an occasional visit to the cinema, and his work gives him little more than five or six hours

sleep a night.

As a thoroughly modern African, Mboya is often compared with Jomo Kenyatta. Even those who consider Kenyatta guiltless of any connection with Mau Mau have noted that he passionately defended some irrational beliefs of the Kikuyu tribe. He justified female circumcision in his book "Facing Mount Kenya," but Mboya has no respect for any of the traditions of tribalism.

He has never contemplated the use of violence in Kenya. Though he took on the post of Treasurer in the Kenya African Union in 1955, after the arrest of Kenyatta and practically all other outstanding African leaders, he was continually opposed to the violent wing of K.A.U.

Followed By Police

He was followed by the police and spied on. His briefcase was stolen and his house was searched several times but even in those jumpy days of 1955 no single shred of evidence was found against him. Tom Mboya summed up his attitude at the time: "I did not myself support the violence of the Mau Mau, nor did I approve it, nor did I approve the government's methods of meeting violence with violence."

Before Mau Mau, Mboya was considered to be little more than a promising trades unionist but as the terrorism dwindled away he was left as the only really competent African politician who had maintained a clean personal reputation while still criticising the government.

When the Colonial Secretary decided in 1957 that it was time to have African elected members in the Legislative Council, Tom Mboya was faced with one of the most difficult decisions of his career. If he entered politics he realised that he would have little time for the practical problems of trades unionism, which had been his first interest.

His excellence in the trades union field had been shown from the earliest days when, as a young sanitary inspector, he organised Nairobi local government workers into a union, to the time he settled one of Mombasa's most violent dock strikes in 1955.

Mboya's Fear

Mboya's fear has always been that other African nationalists will arise who will demand a quicker pace of change than he does. He is determined to leave no gap for any rival who can press harder than he for "unadulterated democracy." He wants Kenya to jump even faster than Tanganyika's rapid transition period to "responsible government" with a majority of elected members and ministers in the Legislative Council.

Mboya's oratory and personality secure most support and his international reputation is unquestioned. He has already gained the willing ear of the Colonial Secretary, Mr. Malpas. It is now sure that he will largely voice African opinion at the constitutional talks. The trend of events in Africa is set in his favour.

Situation Vacant

Indian Representatives

South African life insurance company are requiring several Indian representatives for their life department in Natal. Only people of good standing and education will be considered. Reply in writing giving full details to: "Indian Opinion," P.O. Box, Durban.

R. VITHAL

Bookkeeping, Writing up Sets of Books, Balance Sheet, Income Tax Returns.
Contact No. 12 Bechey's Arcade,
28 Market Street,
Cow Dispensary & Market Ltd.
Johannesburg. Phone 51 1654

Invest your surplus MONEY IN PROPERTY OR
first MORTGAGE BOND in Southern Rhodesia
now. Restriction on transfer or money relaxed!

For PARTICULARS write to

Prag R. Vaghmaria

(F.B.I. — London)

44d, 13th Avenue

Telephone No. 60990, — BULAWAYO.

Reliable and honest service assured.

The Conception Behind Sarvodaya And The Bhodan Movement

SARVODAYA: ITS AIM AND SIGNIFICANCE

By HEMA ANANTHARAMAN

(Writing in BHODAN, weekly organ of the BHODAN MOVEMENT, published in Benares)

SINCE Mahatma Gandhi's demise, his programme of *sarvodaya* (Uplift of All) has been widely expanded and put into practice by his followers under the inspiring and unique leadership of Acharya Vinoba Bhave, who is well-known today in this country and abroad as the founder of the so-called *Bhodon* Movement. The name *Bhodon* is actually no longer adequate to indicate the games and scope of the Movement, although *Bhodon* has undoubtedly been instrumental in the evolution of today's conceptual *sarvodaya* programme. The latter is attracting considerable attention abroad, especially in Europe, and envisages three vital steps in the evolution of society to the *sarvodaya* ideal:

1. *Bhodon* and *Sarvodaya* — Donation of a share of one's land and property or income to provide land for the landless and work for the unemployed.
2. *Graindon* — Transfer of ownership of the entire village land to the village community.
3. *Grain-Security* — Establishment of a participatory people's democracy in each village or town.

THE following are expected to provide the means—human and material—for bringing about this far-reaching revolution in society:

1. *Lab-Servants* — Workers (literally—servants of the People) who devote themselves entirely to this revolution.
2. *Shanti-Samitis* — Peace volunteers who will strive for the maintenance of peace and harmony in society. All *Shanti-Samitis* would naturally be *Lab-Servants* but not necessarily vice versa.
3. *Sarvodaya Posters* — Programmes based on the joint effort of the people to maintain *Lab-Servants* and *Shanti-Samitis*.

The article deals mostly with the *sarvodaya poster* programme as developed and expanded by Vinoba in the last two years. First of all, what is *sarvodaya poster*? It is a poster, a vessel, which is placed in a prominent place in each house and into which the youngest child of the family places a handful of grain daily. This is an old Indian custom and hence, it may be said that there is nothing new about it. The *Sarvodaya poster* does have a very old foundation and yet there is something very new about it, as when a new new building rises on top of some old ruins.

In many places it has been the custom in this country to give a handful of grain or some kind of food everyday to at least one beggar who may knock

at the door. *Sarvodaya poster* however, is not a mere charity of this nature. Charity can relieve some of the immediate suffering but cannot destroy the roots of suffering. On the battlefields, the Red Cross volunteers do tremendous service by relieving the agony of the wounded but can they stop the war? No. So also it will not be possible to eradicate poverty and hunger by sporadic charity. *Shanti-giving* and relief work are good and may even be necessary to relieve present misery and yet something more is wanted. That is why Vinoba has thought of the *sarvodaya poster*.

Symbolic Gesture

A child's offering of a handful of grain everyday is a symbolic gesture full of significance. With it each family gives a general consent and approval to the many-sided work of *sarvodaya* being carried on in villages as well as towns. It is not pretended that everybody who places *sarvodaya poster* in his house gives thereby firm the very beginning, his active support to *Bhodon*, *graindon*, *Shanti-Samiti* etc. which aim at bringing about a fundamental change in human society. But the installation of the *sarvodaya poster* in the house means a tacit vote for grain and should, as due course, be followed by an effective participation in the magnificent peaceful revolution, in the great efforts to cut at the roots of poverty, hunger and war. This revolution aims at the fundamental transformation of Man and hence may not bear

visible fruits immediately. But it starts working in the minds of the people and will reveal itself internally only in course of time. This does not mean, however, that charity and relief work of different types can stop now. Whenever there is suffering, it will be our *Bhodon* duty to lessen or remove it. But we shall now have a broader view and put in all our efforts to remove the root causes of suffering altogether. Naturally we must sink our differences of religion, caste, colour and creed and become one in this great task.

Collected Regularly

How will the *sarvodaya poster* grain be utilized? It will be collected regularly every month by supporters of the Movement or may be brought to central places by members of the households having *sarvodaya poster*. It will then be taken account of and be utilized for the maintenance of *Lab-Servants* and *Shanti-Samitis*. We should remember in this connection that these servants of the society are not Government employees nor are supported by institutions. Although most of them could secure well-paid jobs if only they wanted to, they have decided to dedicate their lives for the service of the people on the least land down by Gandhi and Vinoba. What a great thing this is in the present age when almost everyone works only for his selfish ends. It behoves the rest of society, therefore, to share the sacred burden of supporting them and their families so that the services of *Dandaraman* (God to the form of the poor and the needy) may be continued without any impediment.

Why is the youngest child asked to put the handful of grain in the poster? Obviously if adults are asked to do that, more grain will be obtained from each *sarvodaya poster*. However, Vinoba says that children's hands are pure and holy, their hearts are innocent and full of love and hence, their offerings will be the best for a cause like *sarvodaya*. Further, the children will receive a

previous education through a daily act of love and dedication. They will learn even from their youngest days to give for their outside their narrow family circle and hence, will be well aware of their obligations to the big human family when they grow up. Every day the mother will ask the child whether he has remembered to make his offering to the poster and the idea of sharing with the have-nots will thus be implanted firmly in his mind. In houses where there are only adults naturally one of them would put the grain in baskets where students live, or in other places where single people live, the handful of grain may be replaced by a coin—even the smallest—every day.

It is very important, however, that the daily offering is not allowed to degenerate into an empty gesture. Its significance should be clearly explained to all members of the family. Never should they who have placed the *sarvodaya poster* in their house, indulge or participate in an act of violence, hatred, how can a hand that has learnt to give a handful of grain with love, throw a stone at another with hatred? Instead, the *sarvodaya poster* should inspire us to do something positive to spread peace and goodwill around us. In fact, those who put *sarvodaya poster* in their houses may gradually come to consider themselves active *sarvodaya* workers and take more and more interest in *sarvodaya* work. The poster will help us to shed our selfishness and narrow-mindedness and to progress on the road of loving service to God and His Creation.

Some people may ask whether *sarvodaya poster* is meant for a life-time and also whether, in case of need, the collection can be used by the family itself. To the first question Vinoba has replied that as long as there is suffering in this world, the daily offering should be continued. The second question finds its reply in the attitude of the farmer towards his seed. 'He will never use up his seeds, because he likes his only hope for the future harvest. *Sarvodaya poster* grains are also like seeds. They are to be sown in the field of *Dharma*.

Phone 878 0780

P. O. Box 1948.

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS
HOUSE FOR KEEN CASH PRICES.
33 West Street, JOHANNESBURG.

Ever-Increasing Part Being Played By Women In India

(By NARAJNAN SINGH UPPAL)

THE remarkable thing about the emancipation of women in India is that it has been a smooth, gradual process, unmarked by violence and hate. But perhaps that is not so very remarkable after all, since this smooth evolution is very much in keeping with the Indian tradition. Women have always been held in high esteem in our country. During the Vedic period, about 1500 B.C., they occupied important positions in social and religious life. Without women, a religious ceremony was considered invalid (and the Upanishads bear witness to the fact that this tradition was long maintained). Prayers and sacrifices were offered jointly by husband and wife, but this high privilege was allowed to the wife alone in her husband's absence, he, in her absence, could only perform a sacrifice by placing her image beside him. Women were composed hymns in the Vedas. Buddhism established an order of nuns—Bhikkhuni-Sangha—which opened to women opportunities for learning and social service. The Buddha made special mention in his sermons of thirteen of these nuns—*theris*—for their spiritual attainments and public service.

"WHERE women are honoured, there the Gods are pleased. Where they are not honoured, all works are fruitless", declared Manu about 400 B.C., though by his time the position of women had deteriorated. Already by 600 B.C. the marriageable age of girls has been lowered to fourteen and sixteen years, and they could no longer complete their Vedic studies, which lasted twelve years. They fell behind men in education and their status was impeded. By 300 B.C. the marriage age was again reduced, this time to twelve and fourteen years; marriage, moreover, became compulsory and spiritual initiation was more or less symbolic. Even, except in some leading families where girls still received a literary education, all spiritual initiation was suppressed and girls were no longer allowed to study the Vedas.

The Tide Turns

The position of women continued to deteriorate steadily and their rigorous seclusion became the rule, especially in "medieval times marked by invasions and rampant immorality."

But though their freedom was lost and their social status lowered, women retained their influence in the home, where they were regarded with respect and veneration.

"Centuries of tradition have made the Indian woman the most docile, the most self-sacrificing, the most patient woman in the world, whose pride is suffering," says Sir Harvegothi Radhakrishnan.

The tide began to turn decisively in the mid-eighteenth century, when such practices as polygamy, child marriage, un-

forced widowhood and "self-immolation on the husband's funeral pyre" were vigorously attacked by reformers. And the twentieth century saw the birth of a strong women's movement which became a spearhead in the struggle against irrational orthodoxy and discrimination.

Women Took Charge

But it was the movement for freedom in India which made the Indian woman really free—a movement into which they threw themselves heart and soul, leaving the shelter of their homes. Describing their role, Nehru has written: "Most of us menfolk were in prison; our women took charge of the struggle. Here were these women, women of the upper or middle classes, leading sheltered lives, peasant women, working women, rich women, poor women, pouring out in their tens of thousands in defiance of government law and police lathis. Never can I forget the thrill that came to us, the enormous pride in the women of India that filled us."

With independence came complete equality (Indian women had already been granted limited voting rights in 1935). The Constitution guaranteed to all citizens, irrespective of sex, "equality before the law", and "equality of opportunity in matters of public employment."

During recent years, Parliament has adopted three major bills which mark a significant break with the past. One outlawed polygamy and granted equal rights of divorce to men and women. The second recognised the right of daughters to inherit property from either parent on the same basis as sons.

the third grants women the right, in certain circumstances, to adopt a son or a daughter. Other communities—Muslim, Christian and Parsi—are governed by their own laws.

Ten Million Working Men

Having secured political emancipation, social equality, economic independence and opportunities for education, Indian women are playing their part in-day in almost every sphere of national activity.

There are at present more than 10 million working men in India, nearly half of whom are self-supporting. About 6,000 are engaged in legal work or in business, some of them in important executive jobs; the chairman of the Hindia Steam Navigation Company, for instance, is a woman.

Social work is another field in which women are very active. The Social Welfare Board (a part of whose members are women) is headed by Durgabai Deshmukh, and women run most of India's 19,000 voluntary welfare agencies. There are now 67,000 of them in the medical and health services. 81 per cent of the country's teachers are women, all primary schools are now being placed under lady teachers. Literacy among women has increased fourfold since 1951. The latest statistics available put girl students at 11 million, including 300,000 in vocational training institutions. In higher education, there are two women Vice-Chancellors—Hansa Mehta of Baroda University, and Baida Mehta of the Indian Women's University in Poona.

Indian women have also distinguished themselves in the arts, letters and journalism. The National Academy of Music, Dancing and Theatre is headed by Nirala Joshi, and the Theatre Centre, which is affiliated to the International Theatre Institute, by Komaladevi Chakravarty. The first professional theatre in India, the Hindustani Theatre, is run by Mehta Mehta, and every Indian language has its women poets, novelists and short story writers.

There are also women scientists, engineers, economists and research scholars, while Prama Mehta, India's first woman commercial pilot, has won many races and has received an award of an American trophy.

Representatives Abroad

In politics, women wield considerable influence.

The Congress Party, which controls the Central Government and 13 out of 14 State Governments, has as its President Indira Gandhi. One of its General Secretaries is Sucheta Kripalani. The Praja Socialist Party has several women leaders; Mrs. Alameluvar is on the party's National Executive. There are six women on the Communist Party Central Executive, but there are five women in the National Council.

During the 1957 elections, 60 women were returned to Parliament and 193 to State assemblies. At present there are three women Deputy Ministers in the Central Government, and 13 women Ministers in the States. Until 1957, Rajkumari Amrit Kaur was a full Cabinet Minister. She is now Chairman of the Indian Red Cross Society.

There are many women in the country's administrative, armed and foreign services, dozens of them holding very senior jobs. West Bengal's Governor, for instance, is Indira Mehta. And women form the backbone of the community development projects which will soon cover the entire country.

Indian women have also made a mark in the international field. They have been included in delegations to various international conferences. Vijayalakshmi Pandit has been the first, and so far the only woman to preside over the United Nations General Assembly. Hansa Mehta now represents India on the Unesco Executive Board.

Thus women's horizon, once limited exclusively to household tasks, has expanded considerably. In the village, she is man's partner, sharing his arduous life and often working harder and longer hours. In the towns, she is generally well-educated. And the progress made by women of the middle-income group toward gaining economic independence is a new and encouraging factor. But in spite of these changes, the Indian woman's abiding interest is her home and family. (Unesco.)

HAWKERS AND TRADERS

Gold's wrist watches, 17/6 with 15 jewels 25/6, 17 jewels, waterproof, shockproof 34/6, 21 jewels, waterproof, shockproof, 37 4, 23 jewels, waterproof, shockproof, 41/6, Ladies wrist watches 39/6, 23 jewels 49/6 A. J. Agencies, P.O. Box 3910, Cape Town.

No Catalogue

fifty years ago... February 1910

VEGETARIAN BANQUET: HINDOO TEMPLE MEETING

ON the eve of his departure for the United States of America, the Rev. J. J. Doherty who had been closely associated with Mahatma Gandhi and the Passive Resistance struggle in the Transvaal, was given a banquet and *The Indian Opinion* of Saturday, February 26, 1910 has this to say on it: "The Masonic Hall, Jeppe Street, Johannesburg, was the scene of a brilliant mixed gathering of Europeans, Chinese, and Indians on the night of the 18th instant in honour of the Rev. J. J. Doherty. A vegetarian banquet was given to the reverend gentlemen by the British Indian community. Tables were laid for nearly three hundred guests of whom over half were Europeans. Several Chinese guests were also invited. Over one hundred invitations were issued to Europeans."

"The cooking and serving was undertaken by European and Indian volunteers. Mr. A. E. Cull was largely responsible for the menu. Messrs. Kallenbach and Isaac were in the kitchen practically the whole day. They were assisted by about thirty Indian workers. Among these were Messrs. Chokalingam Pillay, Thambi Naidoo, Raju Naidoo, Leppanahmy Naidoo, Mahan Vale, M. K. Gandhi and others. Mr. David Ernest superintended the whole of the waiting arrangements. Three ladies, too, assisted. These were Mrs. Amarasoo, Mrs. Packer, Naidoo and Mr. Chokalingam Pillay's daughter."

Life was not all Passive Resistance. Other things were happening. Among these was the triennial general meeting of the Hindoo Temple, Depot Road, Durban, and the fourth annual general meeting of the Durban Higher Grade Indian School Old Boys' Association.

Of the former the *Indian Opinion*, Saturday, February 26, 1910, carried the following report: "The Triennial General Meeting of the Hindoo Temple, Depot Road, Durban, was held on Sunday last, when there were assembled several hundred Hindoos, prominent amongst whom were Swami Shri Shree"

Karaband, Mr. Roopasing of Ladysmith, Mr. Dehisingh of Newcastle, Mr. Khanna of Bellary, and others of Durban and the surrounding district. The secretary submitted the Report and, after its adoption, the election of the Committee took place as follows.—Re-elected: Messrs. Surjbalasingh, Hiralal, Modi, Bhookanna, Bhagwatbhai, A. H. Rajkumar and Dehaloo. Elected: Messrs. Dwarka of Sydneyham, Ramdhan of Claremont, Gureeb Panday and Dhanoobhadr of Overport, and Arjunaiah of Durban.

Immediate Talks Necessary

(Continued from front page)

Six Examination with a Constitution Certificate but have not obtained admission into a high school should be advised to send their children back to Standard Six so that they can obtain a better pass—a pass which will entitle them to admission into a high school. These children should not be allowed to waste their lives if they are desirous of continuing with their education. Much may be said about the high percentage of failures in the high schools but why should a child who has qualified for admission be penalised? If he fails it is his business. In any case what right has anyone to sit in judgement on the possible achievement of a child? Why should a child be damaged in advance?

Three and other matters connected with the admission of children into high schools require the immediate attention of a conference, not of a loud and empty but of a small number of people who are well-versed with the condition of Indian education in the province. The last must come from the Indian Education Committee and the Natal Indian Teachers' Society.

S.H. GRAIN BAGS

Fill your Second Hand Grain Bags—Sugar Pockets—Orange and Potato Pockets for Top Cash Price to:

MAARMANS (PTY) LTD.
Box 16. Phone 128.
BRITS, Transvaal.

Cheque will be posted on Bags Arrival.

RECORDS NOW CHEAPER

ORDER NOW AT REDUCED RATES
7/6 EACH PLUS 3d TAX

AMAR DEEP
QAIDI "911"

KALAYANA PARISU
RAAI BITE

HINDI: Kashyap, Mianwar, Anur, Vadhwan, Da Behan, Hying Koon, Doctor "E" Do Ustad, QUWALI: Ismail Azeed, Yusuf Azeed, Talar Mahomed
TAMIL: Puthi Bakshi, Anbu Kanyy

Make your selection of any single records from any sets
MAIL ORDER MUST ACCOMPANY 4/- DEPOSIT
—CASH ON DELIVERY—

DURBAN WELCOME DISTRIBUTORS,

Specialists in Tamil, Telugu, Quwali & Hindi Records
2 Ajmeri Arcade (off 14th Gray St. & 50 Cathedral Road)
P.O. Box 1574 DURBAN Phone 67882

Cable & Tel Add. HARGVAN

Phone 29368

P. Hargovan & Co. (Pty.) Ltd.

Earthenware Pickle Jars 3 Gallons 12/4 each F.O.B. Durban
Fresh First Grade Green Ginger 1/2 per lb. " " "
Fresh First Grade Garlic 2/- " " " "

Cash with order only.

P. O. BOX 1250.

155/7 Warwick Avenue
DURBAN.

Latest Shipment

All kinds of incense sticks: Three Roses, Gateway of India, Asokadhurbar, Soogandhi Rani, Chamili, Lata Mangashkar, Vasanti, etc.. Write for our pricelist. (We only keep Indian manufactured incense sticks.)

ALL KINDS OF IMPORTED RICE
SPICES AND WHOLE SPICES AND INDIAN
CONDIMENTS.

We import the following articles directly:
Scented Batel Nuts, Pawa, Mamma, Roasted Gram, and Many Household Goods.
Our stuff is good and obtainable at low prices.

Write for our price lists

K. HARIBHAI & SONS (PTY.) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants
81 Victoria Street,—P.O. Box 2156—Durban.
Telegraphic Add.: "BHAISONS"

★
તમે ભારે એક ઉદાર માનવી
છો. તમે તમે એકે અનુભવ
ને અપાવ કરને ભારે તમે
એક અમલ માનવીને છો.
તમે તમારે અંતરની બાજુ
કરવા મંડી પડ્યા.
—કે.કે.કે. અસ.
★

મી. આરેલાલને અંધીલ
ના સા. આરિફ-અલ-
બેને આલિતી ભેદને છે
અંધી ગેમોલીય દર તરફથી
પૂર્ણ માણુનાં મંત્રી અને 'ધ
લાસ્ટ પ્લેસ' (The Last
Place) ના લેખક મી. આરે-
લાલ, કવે માણુના આપા છવન
નવનિ લખવા માગે છે. તે માટે
તેમને આમથી ભેગી કરે છે. આ
આમથી મને એવી નજી સાવતી
કેવ તે પછુ તે સામથી 'ઈન્ડિયન
'ઓપિનિયન' ના કોઈ વાચક
મેલકવા સહિતમાન કેવ તે. પી
આરેલાલ લેખકો કારને તે કોઈ
મલેલા માનવી

આરેલાલ આરિફના પૂ માણુ
ના કંપનના પછાને આપા
કલે—અને પછા છવન પછુ
કલે, તેમને આપા આમક છે
'કે એ માણુ આરેલાલ
અનુભવે તેમને પી આરેલાલને
મેલકથી આપે એ સિવાય નીચે
ના કોઈપણ પુસ્તક એ કોઈપણ
પછુ પાસે હોય તે તે અરીફના
અથવા તે કલેક્ટર તરીકે ભેગા પી
આરેલાલ પ્રમાણ રાવે છે

(૧) પી. આરેલાલે એક મેરીસ
એલેક્સાન્ડર નામ એવી
એલેક્સાન્ડર

(૨) એક આપ. રીએન્ડર
નામ પ. પ. રીએન્ડર

(૩) એ આપક દાખલ થન
આરેલાલ આરિફ : મા.પ
સર એન રામીનસન.

(૪) પી. આરેલાલ અને દાખલ
એક સર એન રામીનસન :
મા.પ પી. એ. મેલકને.
પી. આરેલાલનું રી રના પુ
નીચે પુસ્તક છે.

પી. આરેલાલ,
૨-૪ થીચેલ કોમ્યુનિકેશન
બીરોમાં,
કોલક સરકાર,
ન્યુ દિલ્હી, ઇન્ડિયા.

કોઈ પછુ વાચકની પાસે પૂર્ણ
માણુની લખતી આમથી હોય,
તે તે 'ઈન્ડિયન ઓપિનિયન' તરફ
મેલકવા તરફ છે.

તાત્કાલિક સંભાષણ

(અમારા આસ અનુભવની તરફથી)

જેમ જેમ અંદાજીય મહિનામાં ફેરવાય છે તેમ તેમ હોઈ માળકો રેગનથી
મેળવવાની તક તરફ નિરાશ અનુભવતાં અમ છે. કાઈ-કુલમાં સામલ
મવા માટે નાટકલ રેગનથી પાતાએ નહીં કરેથી રોગત-પગ નીચે આ
માળકોના નામે છે. અમુક મોડો એ હોઈ જનતા નથી તેમને આ રોગત
નિનાતા માળકોને જવા નહિ મળે તેથી તેમણે મિલકુમ કુઝા નેતુ સામલ
નથી.

આ માળકો એ તેમણે માળકો
કોલ તે તેમની કલે મલકાતી રેગાલે,
પરંતુ આ કલનથી, અમુકી અને
કલકાતી પ્રમાણ માળકો એ તેથી
તેમને આમ તેમ પકકા માટે છે.
અધિકારી-રેગાલ આપ મુલ નથી,
પરંતુ કવે એવો અંદાજ નીચે છે કે
રોગત-પગ ઉપર માગે વાળા લખલખ
પૂર્ણ માળકોને આપા મળે નહિ.
મીલ એવા છે કે એમને કોઈ કોઈ
માં કોતીય મવાં છે, પછુ જેમણે
નામે રોગત-પગ ઉપર નથી.
આપી પરિશિત એવી છે કે 'કાઈ-
કુલમાં સામલ મવા અને તે માટેની
અમલો' એ વિષય ઉપર વિચારવા
કરવા માટે તાત્કાલિક એક અમીતી
નવની ભેદને. ઇન્ડિયન એનુકેલન
કમીટી અને નાટકલ ઇન્ડિયન રીયલ
કોલકાતી એ આ માટે તાત્કાલિક
એક અમીતી મેલકે તે આમની
લણી મેલા કરી કલેવાય.

અમારા આસ અનુભવની કલે છે
કે સામલ મવા માટેના અનેક અલેવામે
ઉપરનું નિરાકરણ કરતું જરૂરી છે.

(૧) કહા મોરજમાં કુલ રેગાલ
નિલકાએ કોતીય મવા તેના પુરા
આકાસ મેળવવા ભેદને. આ કલક
નથી. નાટકલ રેગનથી આપ એ
આકાસ આપી રાકે છે. તમા પછી
રોગત-પગ ઉપરના નામે અને
એમને કહા મોરજમાં કોતીય મવા
તેના આકાસ કરવાની કલક.

(૨) કવે એ રપક છે કે રોગત-
પગ રેગલ એ વિષયે, અમેલ અને
અમીતમાં આપ મલેલા માપક ઉપર
થી મલક છે. પરીણામાં મેલકા
નિલકાએની, પરી તેમનીતોને પમા

આવી રીતે નહિ માવ આ રીતથી
મીલ વિષયમાં તેમ રેગાલ, નહ
પ્રમાણ મેળવી અને અમીત તમા
અમેલમાં કોતીય મવા એટલા પ્રમાણ
મેળવનાર ઉપર અમ કરી કલેવાય.
રેગલ અમીત અને અમેલની અમીતી
કરવી તેમ અમલ મલ પડી છે કે
અમીતની અમીતી કરવી નહીં છે,
કારણ એવી કોલક એ. સીમાં કંઈ
નથી અમારે કલકાલ અને મેલકાની
અમીતી મેલકા સુધી મલકાલ છે.

(૩) કહા મોરજની પરીણની આ
નિલકા પકલિતો મોમ આ માટે
હોઈ કોલે અનુભવે એક.

સામલ કાપકા પ્રમાણે ને રીતે માવ
કે. એક કલક કલકે કોતીય મવાથી,
એવી તે કાઈ-કુલમાં સામલ મલ કલે
અને મીલ રીતે તે રેગલ પાલ માવ
કે અને 'લીવેલ કોતીય' એલકાથી
કવે રેગનથી આપ કહા મોરજમાં
કોતીય મલેલ નિલકાએની રોગત-
પગ તરફ કરી કલે છે એમણે
નામે રોગત-પગ ઉપર નથી તેમને
કાઈ-કુલમાં સામલ મલ કલે નહિ

તેમણે પાસે રેગનથી ખાતાના
પ્રમાણને કોલે કલે તેમને કાળા
એ અપ સામલ મવાની પરવાનગી
મામતા પછુ અટકાવ્યા છે, એ કે
એક પ્રમાણને ઉપર અમુક છે
કે કોતીય મલેલા નિલકાએની અને તે
મામલિક કાળામાં સામલ મવાને
કલકાર છે. આ અનિમિત્તા એવી
કે કે તે ઉપર તાત્કાલિક આમ આપ
વાની જરૂર છે.

(૪) જે માળકો કહા મોરજની પરિ-
ણમાં 'કોતી-કુલકન કોતીય'થી
કોતીય મવાં છે પરંતુ એમને મામ-

સમાજના સેવક

અરુણ સોરાબી દરતમણ
એમને સોમવાર, રૂઢી ફેબ્રુ-
આરી ૧૯૬૦ના દિને મુલ્ય
પામ્યાં છે.

મિક દાળામાં સામલ મવાની પરવાનગી
મળી નથી, તેવા માળકોના લાલેમને
એવી કલક મળવી ભેદને કે તેમને
રોગતના માળકોને કરીથી કહા મોરજ
મા મેલકે એવી તેમને આપતી પરી-
ણમાં કલક એક એક કોતીય મલ
મામલિક કાળામાં સામલ મવાની
રોગતના મેળવે. આવા માળકો એમને
રેગનથી કલકા સામલ હોય, તેમને
છવન મેલી રેગાલ અટકાવતું ભેદને.
મામલિક કાળામાં નાપાલ મલેલાની
કાવારી કલક કરે, પરંતુ એ નિલકા
સામલ મવાને રોગ હોય તેને કા માટે
અમ કરી ભેદને તે અનુતીય માવ,
તે તેનું કલનથી, કલકાની અમલ
મલક સહિત ઉપર કોલે પછુ નાપ
કરવા મેલકાની રી કલક છે? આ-
મળથી કા માટે માળકોને કલક.

આ અને સામલ મવા માટેના મીલ
આપા પ્રમાણ સમીક્ષા કરવા માટે
એમને માતની રેગનથી મામલમાં
અમુકાર માવ તેવા સામે મળી તાત્કા-
લિક પરિણા મેલકાવની જરૂરી છે,
એવી કલકાલ ઇન્ડિયન એનુકેલન
કમીટી અને નાટકલ ઇન્ડિયન રીયલ
કોલકાતી તરફથી મલ ભેદને.

"ઇન્ડિયન ઓપિનિયન"

ગુરુવાર તા. ૨૬ ફેબ્રુઆરી, ૧૯૫૦.

મરહુમ સોરાબલ રૂસ્તમલ

સો મહારે શ્રીમાન સોરાબલ રૂસ્તમલનું ચોક્કસ મૃત્યુ થયેલું, સાબીત આદિકાના ફિલી કોમના લખનને એક સુખ ભરતમ થવા આવ્યો છે, અને જનસમુદ્ધના આભારી માટે લખેલા લખનને ભલે આવ્યો છે. શ્રી સોરાબલ આ દેશના બીજા રાજદારી નેતાઓ ને મળ્યા વેળે સુધી લખે છે તેમની સરખામણીમાં વૃદ્ધ ન હતા, પરંતુ નાદુરસ્ત લખીયતે એમને છેલ્લે છેલ્લે લાંબી નાખ્યા હતા. તેઓ આપણી મધ્યેથી ચાલ્યા ગયા છે, પરંતુ ફિલી-મળ માટેના તેમના કાર્યો હોઠો ચઢા ચાલુ કરશે. દક્ષિણ આફ્રિકાના રાજકારણમાં તેમના ફાળા વિશે વાત કરતાં એ. આઈ. કાઝીને સ્મરણમાં લખ્યા વિના રહી શકાય એમ નથી. આ બંને પુરવો શરૂઆતમાં ફિલી કોમને માટે સાથે જ કામ કરી રહી રહ્યા હતા, પરંતુ બંનેનું અપકિતવ્ય એટલું તેમની હતું કે આખરે જંગલ પડ્યું અને બંને પોત પોતાની રીતે ફિલી જન-સમાજની સેવા કરવા લાગ્યા. બંને પોત પોતાના કાર્યોને વફાદાર રહી તેમની વફાદાર અને સમલુલીથી રહેકે કે.મકાનો ઉદ્દેશ સાધતા. રાજકારણની ભાવનામાં બંને વચ્ચે ખાસ કંઈ તફાવત ન હતો. તેમના અપકિતવ્ય તેજ એટલું હતું કે બંનેને જુદા રહેલું પડ્યું. બંનેથી એક બીજા ના છાયામાં કામ કરવું સુરહેલ હતું.

શ્રીમાન સોરાબલને ફિલી કોમ માટે બહુ જ ઓડી સેવા કરી છે. આ માટે તેમની સાથે તેમના પિતાનો નમુનેદાર કામલો હતો, જેઓ પુ મહારામા સામીજીની સાથે દ્વાસકામમાં અસહકારની લડતમાં ભાગ લઈ વળુ સહન કરી ચુક્યા હતા. મળ્યા એમની દક્ષિણ આફ્રિકાની મેમા અને સમત નહિ થયે, પરંતુ કે.ઈ ના નહિ પાલી શકે કે એમણે થયું જ હતું છે. ૧૯૪૦ના વચ્ચમાં આ કોમના જીવાન રાજદારી પુરુષોએ અગિની જેમ 'સુદા રવે-વાળ'ને બોલ્યું કે ફિલી 'સુદેલ નહિ'ની નીતિની ભાવેરાત કરી અને ૧૯૪૬ના કામલા સમગ્રી ભાવળ પછી રાજકારણની ભૂમિકા ઉપરથી અદ્યક્ષ થઈ ગયા. શ્રીમાન સોરાબલને આ ૧૯૪૬ની ભાવળમાં પોતાની ભૂમિકા ભજવી, જનસમુદ્ધના નબર સમસાથી બીજા કાર્યો કરવા અદ્યક્ષ થઈ ગયા. આપણી કોમની એ એક નબળાઈ છે કે એકે એનો ઉત્તિહાસકાર આ કાપખાનું નથી એ આપણી કોમની સેવા કરી ચુકેલા પ્રસિદ્ધ ખાનવીઓ વિશે કંઈ લખી શકે. રૂસ્તમલ-કુટુંબ, એ કહેને રાહી શ્રીમાન સોરાબલ રૂસ્તમલનો લખન વૃદ્ધાવ ભે મહાર પાટે તે કોમની ધોડી સેવા કરેલી મળ્યે શ્રીમાન સોરાબલ રૂસ્તમલનો લખનવૃતાવ દક્ષિણ આફ્રિકાના ફિલી કોમની સાથે કળાયેલો. આ સહી સુધીનો પ્રતિનિધિત્વ ધરાવતો લખન વૃતાવ છે.

મરહુમ સોરાબલ રૂસ્તમલ દક્ષિણ આફ્રિકાના ભાષી-કુટુંબ સાથે ખાસ સંપર્કમાં હતા. તેમણે જીવાન વચે પુ. મહારામા સામીજી સાથે આ દેશમાં રહે થયેલી ભાવળમાં અભરવનો ભાગ ભજવ્યો હતો. તેઓ હમેશા 'ઇન્ડિયન ઓપિનિયન' અને ફિલીકલ વચ્ચેના સંબંધ માટે અભય રાખતા. તેઓએ સ્વર્ગસ્થ મળીલાલ સામીજીને તેમની ઉઠાવી બીમારીમાં એ સેવા કરી હતી, તે બંને ફિલીકલની બંદર જુદીએ એમ નથી. તેઓ કુટુંબ સાથે લખનન મિત્રની જેમ ઉભા રહ્યા. તેઓએ થયું કંઈ, એ અમને માલ છે અને તે માટે બંને જાણી છીએ. તેમના કુટુંબને ચોકના સમયે અમે અમારી અને ફિલી કોમની દીકસોલ પાઠ્યોએ છીએ.

તાર્કિક પરિષદ ઓલાવો

આ અઠવારિયે અમારા ખાસ ખબરપત્રી 'કાઈ-રુબકા પ્રવેશ' એ વિષય ઉપર લેખ આપ્યો. એ અમારા ખબરપત્રીએ દર્શાવેલા નિયમનયો ઉપર ઇન્ડિયન કમીટી અને નાટક ઇન્ડિયન ટીચર્સ સોસાયટી એ વિચાર કરી એક ખતપત્ત તઈનાર કરી આ પ્રાંતના ફિલી કેળવણીના જન્ય અધિકારીઓ ઉપર મોકલી આપે તો સાદ. અમે બધા યોડી મેદની વાળી સમાજી માગણી કરતાં નથી, પરંતુ યોગ્ય માણસો ને કેળવણી વિશે ભાણવા હોય તેઓ એક મેળમેલ સભા યોજાવી ગયો કરે તો સાદ. ઇન્ડિયન એજ્યુકેશન કમીટીને પ્રાંતીયરીય એકમેકસુરીય કમીટી સાથે સાથે અંગ્રેજ કોલાથી તેઓ ને ખરકો તેમની મારફતે પ્રાંત ઉપર મોકલી શકશે.

આ માટે વખત એ સુખ્ય પ્રશ્ન છે; એ આ પ્રશ્ન ઉપર વધુ વખત સુમાવવામાં આવે તો સભા સાથ કે કેમ એ એક પ્રશ્ન બં રહેશે.

દક્ષિણ આફ્રિકાના ફિલીઓ સાથે

રહેલી પસંદગી

પેટ પુવર્તીય.

મી. મેક્લીકનના વકલત પછી, જુની કહેણીને નવે અમે અને આજકાલ મળ્યું છે. વડા પ્રધાને કહ્યું. "આફ્રિકા અંગ્રેજીની ભવિતિના પવન વાય છે. કોઈ તેને અટકાવી શકે એમ નથી." તકલાખથી કહીએ તે એમો ભરા નમનું આપીને અંગ્રેજ અનુસાર વડા તેમો આ નવા આફ્રિકા મા રહી શકે. તેઓ આપણી સાથે હોવા રહેશે તેઓ આ ભવિતિના પવનથી નથી ભરી અમવા તો પવન વરોળ લતા મેદાન મેદાન થઈ જશે.

કવળ મેારાઓ માટે આ ચેતવણી નથી. આખા પુલ અને દક્ષિણ આફ્રિકામાં ૧૦૦,૦૦૦ ફિલીઓ છે; તેઓએ સમજીને આફ્રિકા માટે આ-ફ્રિકાને સાથે કામ કરવું એકમેકે વા નો આવવા જઈ એકમેક. એ વાત રમત છે.

કેનીયાથી મેરી ખબર મળી છે કે કવે તાંના એકિયો સમજ્યા છે કે પોતાનું કિત મેસાએની પુછીએ રમણી રહેવાથી થવાનું નથી. મી. એવાની આમણી કે 'એકે અકિત માટે એકલ થત' એ ચિદાત એનું બની થયું છે. ફેરેલવના મેરીયોને ને પુલ આફ્રિકા ના જનસમુદ્ધ એવા ભ છે, તેઓ દુરત જ જીવજાની એમ સમજીને પોતાની નીતિ અલગે એવી બાકા છે.

દક્ષિણ આફ્રિકાની પરિસ્થિતિ કંઈક જુદી છે. આફ્રિકન ઉમતિ સાથે અફ્રિકા ફિલીએ કદી ઉભા રહ્યા નથી. કદાચ એક કારણ એ પુલ હોય કે તેઓ તેમના કાળા આખ્યાંબોની એકે અમારેલા છે, એથી તેઓએ અપન કર્યો નહિ.

બીજા દિવાળે ફિલીઓની આફ્રિકન

નીતિ ખાનમાં મેતાં ફિલીઓ અંગ્રેજી વળા હોય, રમણે પુલ તેઓ મેારાઓ સાથે મળી નહિ જશે એ કહેવું અમલ્ય બરેલું કામલે; પરંતુ એ હોય તે ફિલી મેપારીઓએ આફ્રિકનની સાથે સંબંધ રાખ્યો કે તે નામુકર કરવું બોલ્યું છે.

મળ્યા મે સિનેયા મેરેટો ને ફિલી માલોઈના છે, તેઓનું વચ્ચે અંગ્રેજ આફ્રિકન તરફ મેસાઈ અને અફ્રિકાની કંઈ. પરંતુ અમારે એ. મેન. સી વીચ-કીને તેમને પસંદગી તારે તેઓ એ વાત ના કમુલ કરી—અને નામુલ કરતાં કરતાં એ ફરીયાદ દુરત જ દુર કરી ફિલી મેલન સુદેશ પુલ આફ્રિકન નેતાઓની ટીકથી સંબંધ દુર કરે. તેઓ કવે એટલું જ કંઈ છે કે મેલન માટે આવનાર મરાનર પહેરવેલ રાખીને આવે; એ તો તેઓ ફિલીઓ સાથે પુલ મામણી કરે છે.

ફિલીઓ કવે વાત કરતાં મેકા પ્રમાણમાં 'આફ્રિકન' કાલ નેડીવ'ની અખાએ વાપરે છે. કોઈ કમુલ પુલ 'ફેરે' કાલ વાપરે છે; પરંતુ તે બંને નાના વર્ગમાં; અને તે પુલ 'ફેરે' થી નહિ પુલ અમા વખતની ફેરે વાપરે છે. કુસાલારો હોયપાર મેપારી હોય, કવે આફ્રિકન અકિત સમજ્યા છે અને તેઓએ મેપારમાં પુલ ખાલ નીતિ અખતાર કરી છે.

અમારે ૧૯૪૫ની કેમિશમાં નવા સુધારક વિચારના અનુની કાંઈકોઈના બેકામે તારે ફિલી-આફ્રિકન વચ્ચે સુધારાને પવન વળા કાઢેલા તે પછી બંને કોમના નેતાઓ અમેરો અંગ્રેજ સુધરો.

પરંતુ એ પછી પુલ અરેખર બંને અવતા વચ્ચે સાથે અંગ્રેજ બં નહિ

ગુલામી યુગનું આકીકા

લેખક : શ્રીકૃષ્ણ પ્રાણસાહેબ જોશી

(ગતકાંધી આલુ)

ભૂત ૧૫૧ પછી કોઝા લોકોને પાંચે સહકાર મળ્યો. કૃષી, તેમની જોડે "પુષ્પ" અને "માવકા" નામે લોકો મળ્યા. અંગ્રેજોને ઉત્કાંધથી ૧૯૪૨ નોભાવકું પડ્યું. કોઝાઓ કતાક થયા અને પોતાની પાંચીક માન્યતા અનુસાર પિતૃભાઈમાં રહેતા પોતાના લોકોઓની સહાય માગવા શરૂ કર્યા. ૧૯૫૨ના માર્ચમાં નેન-કેવરની નામે સેના વર્ષની એક કન્વાને નદીએ પાણી ભરવા ભર્તા એક "લેન" થયું. પિતૃભાઈ નેન-કેવરની આકાશ-પાણી કાંબળાવી કે "તમારો નાક થતો અદકાવવા અને કહેલું પુણી પર આપીશું, બિટીક આકાશકારોને સમુદ્ર માં ફેંકી કાઢશું અને કોઝાઓને સ્વતંત્ર કરીશું" તેમણે અધિવચાણી કહી કે "૧૯૫૭ની ૨૭મી ફેબ્રુઆરીએ ભગ્નેશ અંજાવાત થશે અને ગોરા લોકો દેશ, ભાર અને કાઠી મળી જશે. સુવં પશ્ચિમમાં ઉમરો અને અપકાને પુવં દિશાએ ઉતરશે આ મારે કોઝાઓએ પોતાના અર્ધાં ટોચ કાપી નાખીને તેનું નેવેલ પિતૃભાઈને મરુતુ પડશે" અધિવચ પાણીવાળો દિવસ આવી પહોંચ્યો પશુ

આમાંથી પ્રથમ ક્રમનું ભનું નીકે કોઝાઓએ ટોચ મારી નાખ્યાં કરતાં તે લોકોએ મારે મર્યા. અધુરામાં પૂર્વ વળે કુશળ પડ્યો. કોઝાઓની મીલક મામની વરતી જુનમર્યામાં નાક પાખી લેખી પુરાણક ક્યા-બિટીક સહાયને નહિ પશુ પોતાના અધાન-પૂર્ણ આકાશવારે.

દક્ષિણ આફ્રિકાના કુશુ નામે લોકોએ નાક,લમાં અંગ્રેજો અને ક્યુ કાર્યે કંઈક વધુ સાચુપશુ અને કોઈ કાખમાં લેખની નીતિ "સા" પ્રતિ કાઢવા" જેવી હતી. તેમની દેશકાંડે કાળો પ્રભુની સંસ્કૃતિનો અને એ પ્રભુના અંજાનનો પ્રસારો આપ્યો. આમાં નામે અણીતા કુશુ કાર્યવાજે નાર વર્ષમાં પચાસ કળ્પર સિસતલક સીનિકા તખ્તાર કરી. એ વીર પ્રસારે પાકોલના મહા પ્રદેશો ક્યા અને અનેક કાળો પ્રભુઓને કાર આપી મામ મોજા-અધીકારીથી તેના કચરને પાણુ કચુ પડ્યુ તેને કાર્યેલા માલકો સીનિકા ની એક કળ્પર અંગ્રેજોની કલક કરવા

તો મદારક દરખાઓ! આ અંગ્રેજોમાં એક તેના કળ્પી આકાશી-માનની પાળી પશુ હતી. કલકના દિવસની આપણી સાંને કી-માને આકાશું પુન ક્યું.

૧૯૨૧માં અંગ્રેજોના કાસનથી કંટાળીને કશુ કળ્પર ક્યુ કુશુએ "કેપ આકાશુ, કોપ"માંથી નિર્ભન વમરે ભવા ક્યામાં, સ. તેમને મટામિલી અને કુશુ લોકોએ અધાનમણે મર્યા, પોટર રીટીક નામના ક્યે નાટકમાં વસવા મારે કી-માન પાલે પચવાનગી આપી. પશુ કી-માને કપટ રખ્યું. તેણે આપી સચતિ આપવાનો કોળ કરીને પોટર રીટીકને અને તેના સાથી ભોને "કાલ" નામે પોતાના વસવાટ-મર્યામાં મોતમાં, તેમને કલકાર ક્યે તે કિવરે કુશુ લોકોનું કુશુ-કલ્પ એકને ભવાને તેમને આમક ક્યે. એ લેળા મે કળ્પર કુશુ લોકોએ પોટર અને તેની રોળી પર કુટી પડ્યા! રીટીક અને તેના કીરોર સાથીઓ આમ થાઈ મર્યા.

પછી કી-માને ક્યુ કાવણીએ કળ્પર કરવાના ક્યારાથી વીન આતેની ક્યુ કાવણી પર કલ્પો કરી ૧૯૦૦ ગોરા ભો મર્યા. પછી તો કુશુ અને ક્યુ વચ્ચે મણી મે ક્યાપણી થઈ કવરે ૧૯૪૮ના કીકેવરમાં મિ ટોરીયલે કી-માનને કળ્પત કાર આપી. તેને દરખાશક ક્યેના કાવણી આપ્યો. કી-માન રવાનીએ નાસી મર્યા. એ વર્ષ પછી કોષ રવાનીએ અંજાત કલક ને કારણે તેનું મુન ક્યું. ૧૯૫૭માં કુશુ કલકાર લે-માનિસેલેએ અંગ્રેજ કાસન કાર્યે ભગ્નેશ અપાવ્યો. પશુ તે નિષ્ફળ મર્યા, પકામક મર્યા અને દેશપાર મર્યા.

પછી કોરેન્સ કી કોટમાં મરુકું લોકોએ મણી વર્ષ ક્યુ કે અંગ્રેજો, કોષ પશુ મોરી પ્રભુને મચક આપી નહોતી. તેમને કલકાર મોરોશ કારે કાલ્પક કો ૧૯૫૮માં ક્યે અને મરુકુંને વચ્ચે કુશુ મર્યા. પશુ મરુકું અણત અને અણવમ રવા. ૧૯૧૫ માં રીટી કુશુ મર્યા. ક્યેએ મોરોશને મેરી લીધો પશુ મોરોશ બિટીક રણક મર્યા અને મર્યા મર્યા.

દક્ષિણ આફ્રિકાના કાસવાલ નામે પ્રાતમાં મર્યા નામે ભતિના કોકુનિ નામે એક કલકારે ક્યુ પ્રભુસતકને કારે અકાશમણા મર્યા કુટું, કોકુનિ ને દરખાશક કળ્પરે કરવા ભર્તા ક્યુ વચ્ચે કાર્યે કાર્યે પશુ કચુ પડ્યુ કુટું.

આમ કતાં વીકાખી કીના પ્રારંભમાં દક્ષિણ આફ્રિકામાં ગોરા કાસન કુશુ મર્યા કુટું. કાળી પ્રભુને કુશુકાળો વચ્ચે ભૂમનમાં મર્યા મર્યા હતો. એ પ્રભુ ક્યે જેતી, અણુરી કે મોરોશમાં કાવણ મર્યા મર્યા હતી.

દક્ષિણ આફ્રિકાની સરખામણીમાં પુવં અફ્રિકામાં પ્રમાણમાં મણી ભવામણે મર્યા હતી. એ કે કી-માનિકા પર પ્રભુત્વ અપાવવા ભર્તા ભર્તાનેને અંજાત ક્યાવણી પડી હતી. ૧૯૮૪ માં કે. કાલ્ પોટરના પ્રવાસથી ભર્તા પુવં આફ્રિકા રમવાનું કારે દેશી કલકાર કરવાનું ભર્તા વાવટા કોળ આપવાની મોરોશ ના પાડતાં કુશુ મર્યા કુટું. પકામક ભવાને પ્રભુત્વ આપતાં કરવા પોતાની અ ગોળાથી મર્યાને કોટરો. તેના મુત દેશમાંથી તેની મોરોશી ગુટી પાડીને વિભવમર્યાતી લરીકે ભર્તાને, એ ભર્તાની મોરોશી. પછી વીક વર્ષે એ-ગોની પ્રભુત્વ મળ્યો ભર્તાઓ અને દક્ષિણ આફ્રિકા માં કોઝા અને કુશુ લોકોએ અને પ.એક વર્ષે પહેલા કી-માનમાં કિશુ લોકોએ કલ્પ "માલ મ.ક" મર્યાને માલ દેવમાં મિત્ર કુશુ આકાશુ. એ-ગોની લોકોએ કલ્પેલ મર્યાને કલ્પકાલ "માલ માલ" ભગવા લરીકે મર્યાને છે. આ ભગવા ભર્તાનેને કિ-માનીએના મેરીના પાકોશ આમ કલકારને અને તેમના મામકાએને મુખે મારીને ક્યાવ્યો. એક કાવણ વીક કળ્પર એ-ગોનીએ પાણી અને રોટી મારે કલ્પવળતા કલ્પવળતા મર્યા પડ્યા! સ્વાતંત્ર્ય કાળેની માતમા આ એક "માલમિલકાન" કુટું. —સંપૂર્ણ.

તેઓ પોતાની પ્રાર્થનાની અગ્રવા સુમાવશે

લોકોનીસભામાં :
 એ કાનીસભામાંની અંજાત મર્યા મોરોશ ના કાવણી કલ્પ પ્રભુ કલ્પ મર્યા પશુ એ-ગોની દેવના સુમાવશે એ દેવના એવી અગ્રવાએ છે—અર્ધાથી કલ્પ પ્રભુને કલ્પ પડશે.

કવળ મુકલેર અને કોરોનેકવળીભા આપેલા દેવના સમિકામળ રહેશે એવો અંજાત કાવણા આપ્યો છે કે ૧૯૫૮ કલ્પ કુટું. એ લેન-કેવર-કલ્પકના છે. તેમાંથી ૮૦ કલાને બીક ભગવાને રહેવા અણુ પડશે.

આપી તેઓએ કાળો કલ્પકાવવાનું ક્યુ ક્યું છે, કે જેથી ભગ્ને કલ્પાને સમક આપે કારે તેઓ નવા દેવના મર્યાવી થશે.

શુભ પ્રસંગો માટે ભેટ !

શ્રીઓ અને પ્રરૂષો મારે

ઘડીયાળ !

૧૭, ૨૧ અને ૨૫ અણુલનાં
 ગ્રોટામિટીક કેલેન્ડર.

- રોમર
- ફાટરી
- લેડા
- રસર

બિજેરે દરેક ભતનાં ઘડિયાળ.

ઉપરાંત પ્રરૂષોનાં રાઈ કુટું, પાયલમા વિ.
 તેમજ આળકોનાં કપડાં.

હોલસેલ ભાવે મળશે

ભાઈસ ૫૬૮૮, ફોન : ૮૩૫-૨૬૦૯

વલ્લભભાઈ બી. પટેલની કું.

૪૪, મારકેટ સ્ટ્રીટ, લોકોનીસભામાં.

સ્મૃતિસૌરભ

લે. નિર્મલા દેશપાંડે

સંસ્કૃતિ એટલે શું? કુનિયાથી વિદ્યાર્થી સુધી સર્વ સ્તરોએ પોતાના જીવનમાં પ્રકાશીત પ્રવૃત્તિને પ્રકાશિત કરી રહ્યો હોય. વરસાદથી રનાત મચેલી પ્રકૃતિ રનાત કરેલા માનવની જેમ પ્રકૃષ્ટિત હોય. વિદ્યાર્થી પોતાના જો આથી જોતે જાણ કરવા નીકળ્યા હોય. પ્રાચીનકાળના મુશળદાર વરસાદમાં કરેલી કામગીરી પચ-માચ તેમજ પુરતું જાળી નહિ દેવ! પશ્ચિમ દિશિતજની તરફ જોતાં તેમજ જાણપણ ની સ્મૃતિમાં છુટાવી દઈ રહેલા જાણ—“સંસ્કૃતિ-કાળે રહેવાથી મારા મન ઉપર આધ્યાત્મિક અસર કેટલે મધુ થાય છે, વડોદરામાં હું આવી રીતે રેશન સંસ્કારોને કમંડુ દર દર આપેલા જોતો હોય, મિત્ર સાથે હોય તો પછી હું છુટી થતો અને ન હોય તો પછી છુટી થતો. હું મારી ધરતીમાં જ રહેતો. હજારોથી દર ૫-૬ માસ જાળે કોઈ એકરમાં મેલી, ‘એ આ તો નીકળે, /એ પેલો નીકળે’, આપુ કહી આપણ તરફ જોઈ રહેતો. મિત્ર જે સાથે હોય તો આધ્યાત્મિક અર્થો પછી થતી.

તેમો વચ્ચે-વચ્ચે વાદ પથ કરાવતાં હ, ‘મામા, હવે ચાલો મેર, રાત થઈ ગઈ છે!’ પરંતુ હું કોઈપણ સામળતો ન હતો. જોમ હું રાતના નવ-દસ વાગે મેર આવતો કોઈ-કોઈ વખત અગીવાર પથ વાળી જતા હતા.

“મા મારી રાત જોઈ મેલી રહતી. તે જાણતી હતી કે તે પાસે ન જોઈ તો ‘વિન્યા’ આવાનું નહિ આજે. પર વાળા અને કહી અંજળાવતા કે ‘તું મેરો આવે છે, મેરો મારે બહુ તાલીફ થાયતી પડે છે. તે કહે છે કે વિન્યા અને બહુ સતાવે છે. સમય જરૂર થઈ આવતો નથી.’ પરંતુ હું કહેતો કે તે અને તો કદી આવું નથી કહેતી.’ હું કદીએ જોમનો ઇશારો અમનથી નહિ, અને ન મારામાં કંઈ સુધારો કમો, કેમકે હું મારી આધ્યાત્મિક અમનથી હતો. આ કાલ્ય તેમજ પાસે જોઈ રહેતી પછી હોય, પરંતુ મારી સાથે તો કહેતા વડાવધીજ વાત કરતી. તે જોઈ મધુર મેલતી હતી કે જાણે આપતી પછી મધુર!’ (મતુર)

ખારડોલીમાં કોલેજ

અમલ ખારડોલી કાલ-કલના મકાનમાં ખારડોલી પ્રદેશના કોલેજની સ્થાપના કરવા માટે ખારડોલી પ્રદેશના સેતોની પ્રતિનિધિઓ મંડળ ની પ્રમુખ બી કલ્યાણજીભાઈ કલ્યાણજીભાઈ પટેલના પ્રમુખપદે જણાવે છે. મદ, મુખ્યથી બી કલ્યાણજીભાઈ જિ. મહેતા, બી કલ્યાણજીભાઈ મહેતાજીભાઈ પટેલ બી કલ્યાણજીભાઈ પટેલ (જેમ જેમ છે) મહેરે આજ આમંત્રણથી પધારી છે.

કલ્યાણજીભાઈ મંડળના નિવેદન પછી પ્રમુખ બી કલ્યાણજીભાઈ પટેલે પોતાના પ્રવચનમાં આ કાર્યની મહત્તા સમજાવતું આપણ મધુર કરું.

સભામાં મંડળને નીચે પ્રમાણે કાનો ની જાહેરાત થઈ હતી :

૧ બી પટેલ જોડ કંપની મુખ્ય કરતે બી સીતારામ કાલજીભાઈ પટેલ રા. ૨૫૦૦૧), ૨ બી રામજીભાઈ કીરા-ભાઈ પટેલ રા. ૨૫૦૦૧), ૩ બી સી-૨૫૫૫ જોડ કંપની કરતે બી આમન મુખ્ય રા. ૨૫૦૦૧), ૪ નુ વરલી જોડકા બી મુખ્ય કરતે બી સોમજીભાઈ ૧૯૦૦૧)

કાનમાં મેલેલી કલ રકમ રૂ. ૧,૧૫,૦૦૦ છે.

કોલેજોને પુ. માંથી જાળે સાઉથ આફ્રિકાના કોમલ ઉપરના પુસ્તકો જોઈએ છે નીચેના પ્રવચનમાં જોપિનિયન ઉપર જાણ્યો હતો. જામે તે પુત્ર જે આજામે પ્રકટ કરીએ જામે કે કોઈ વાચક જે પત્ર વાંચી તે મુખ્યથી અંતરથી પૂરી કરશે. પ્રવચનમાં જોપિનિયને જેટલા પુસ્તકો મળે તેટલા પુસ્તકો મોકલવા કરી છે. વાચક સંતોષ અથવા તો પ્રવચનમાં જોપિનિયન મારફતે જે પુસ્તકો મોકલી રાકશે. વા.પો. નીચેના કીરનાં પુસ્તકો મોકલી આપવા મહેરમાની કરતો : બી પ્રવચનમાં જોપિનિયન, પ્રવચન જેમ, કરમન.

જે ૫૫ ઉપર જાણી પી કીરા મકાનમાં વાંચતી પો. જા. ૬૨, બી-૨૫૫૫, નાકાલે-૬ છે

હું તમને વિનંતી પૂર્વક આ પત્ર જાણી જોઈ પુસ્તકો અથવા કાપાઓ જે આધીકાર તપ્તીત અને જાણે આફ્રિકાના કોમલ ઉપર હોય તે મોકલવા માગણી કરે છું. નવલકથાઓ પછી આજે હું જેમ કેડવાનાના કેડવાથી જણાવું છું. જે માટે અને મારી બીજા દેશવાસીઓ માટે કે માટે ૧૯૫૬ થી આજ જેમ વર જની મધુ છે.

સુરતમાં ઈજનેરી કોલેજ

સુરત જોડકાની પરીક્ષા જેમપ્રેસન જે-ક રીકલે સોલિડિટીના મેરમેન બી. પુ. જોડ મહિમાને જોડ પત્રકાર પરિષદમાં જાણવું હતું કે આ સોલિડિટી દારા કદ મનારી ઈજનેરી કોલેજ અમેની મેલનાનો મુખ્ય સરકારે સીકાર કર્યો છે અને જોના વાંચી માફ અર્થે પેટ પચાસ ટકાની-અમલ રા. જે લાખની-માટ આપવા ઉપરાંત આ ‘મેલના’ અર્થે મનાર. કેપીટલ અર્થમાં ૫૦ કરોડો રાજ્ય આપવા, મારત સરકારને અલામજ કરવાનો પથ નિર્ણય કર્યો છે.

જા. ૧૦ લાખના કાળા માટે બી અહીંકાની અપીલ બી મહિમાને કહું કે ઈજનેરી કોલેજ ના કેપીટલ અને મ.ક. અર્થની ભરતી-માવ માટે રા. ૬૨ લાખની આપણમત રહેશે. જેમા ભારત સરકારની કાલની વિશ્વજી નીતિ અનુસાર કેપીટલ અર્થની અર્થો રકમ મળશે અને જેની રકમ આપવા’ મુખ્ય સરકારે અલામજ પથ કરી હોય છે. સોલિડિટીને ભારત સરકાર પાસેથી રા. ૨૫ લાખ અથવા ની આજ છે. આજીના કેપીટલ અર્થ

ના રા. ૩૨ લાખ રમાનિક રાજા દારા જોના કરવા પડશે, સહભાગે સોલિડિટીને મુખ્યના જાણતા રાક સોલિડિટીને જરૂર પડેલામકાનના રા. ૨૦ લાખના કાલ રાજા સહિત અલાર સુધીમાં રા. ૨૨ લાખનો રાજો મળી મુકશે છે. કેપીટલ અર્થને પહેલાં વળવા માટે જાણીના રા. ૧૦ લાખ અને આજ અર્થની આજ અને પ્રથમ મધુ વર્ષના વિશ્વજી અર્થના મળી રા. ૬ લાખ મળી કલ ૨૬ લાખ રાજીના દારા જોના કરવાના રહેશે

બી અમલતરામ અહેતાને મુખ્ય લખાણ

નિવે-દમ, જોડ મોટર અમલતરામ ઈજા પાસેના કોલેજના મ.ક. મકાન નો બી અમલતરામ અહેતાને વિમાનમાં અહીંથી મુખ્ય લખે અથ છે. તેમને અમલો પત્ર રહારતમાં છે. તેમને રૂઝમરમાં વિમાનમાં લખે અથવા કલ તેમના મુખ્ય બી રમાકર અહેતાને જોમની સાથે છે.

બી અમલતરામ અહેતા મુખ્ય આજી પહેલાં તેમને કિંગ-મુલ-અર્થ સીપા નાક મોટરે કોલિડિટીમાં લખે અથવા આપવા કલ.

બી-આઈ

મુખ્ય કરાંચી અને ઇસ્ટ આફ્રિકાના બંદરો વચ્ચે મુસાફરી કરે છે.

સીકાર કરેલા રહ્યો ફેબ્રુઆરી ૧૯૬૦ના આવશે અને કરાંચી થઈ મુખ્ય અર્થ પત્રી માલ ૧૯૬૦ના ઉપરશે.

મુખ્ય અર્થવા કરાંચીનું બાકું :

કલ કલાર	જોડ	જોવાડ	વમર	પા. ૬૨-૦-૦
સેકન્ડ કલાર	૨૨	૨૨	૨૨	પા. ૧૦-૧૫-૦
થર્ડ કલાર	૨૨	૨૨	૨૨	પા. ૩૨-૧૦-૦

મોર્ટીનરી

નોન-મેલ્ટેરીયન	પા. ૫-૫-૦	નોન-મેલ્ટેરીયન	પા. ૧૦-૧૫-૦
મેલ્ટેરીયન	પા. ૩-૧૦-૦	મેલ્ટેરીયન	પા. ૧૦-૧૫-૦

વધુ આહિતી માટે મળો આ જાણો :
 શેખ હિમેદ એન્ડ સન્સ
 (પીટી લીમીટેડ.)
 ૩૬૦ પાઈન સ્ટ્રીટ, —કરમન.
 રહીકાન : ૧૦૪૩૩ — રહીકાકીક કોર્સ “કરમન.”

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1903,

Former Editor: Manilal Gandhi—1918-1934.

No. 9—Vol. LVIII.

Friday, 4th March, 1960

REGISTERED AT THE G.P.O. AS A NEWSPAPER
Price: FOUR PENCE

HIGH SCHOOLS: LATEST

(By A Special Correspondent)

THE latest position with regard to the high schools is that about 200 students will finally have to go without accommodation. No authoritative statement is as yet available but an estimation this figure appears to be fairly accurate.

The immediate problem, of course, is the makeshift classes organised at what have hitherto been purely primary schools: H S Dons, Greyville and Depot Road.

The Standard Seven Classes here have taken in about 300 students. What will happen to them next year? And what will happen to the hundreds who will turn up for admission next February?

I understand, continues our special correspondent, that the secondary school at Sydenham will be ready by the end of the first school quarter next year. This is still, however, in the planning stage. So far no concrete and definite announcement has been made.

The Provincial Administration has also acquired land in Sea Cow Lake and it is likely that another school will be built there. When, nobody seems to know.

Queen Mother Meets African Students

QUEEN ELIZABETH the Queen Mother, who is Chancellor of the University of London, visited the London School of Economics recently where nearly 1,000 of its 4,000 students come from the Commonwealth.

Students from all parts of the world, including many from South and Central Africa, saw the Queen Mother during her two-hour tour of lecture rooms, libraries and refectories.

NATAL 'VARSITY NOT SO COURTEOUS NOW?

(By A Special Correspondent)

A GREAT deal of change has come over the manner in which Indian students are treated at the Natal University. When it was the Natal University College during the late thirties and the first half of the forties Indian students received the utmost courtesy from the staff and the lecturers many of whom went out of their way to be of help to students. They were always courteous and kind but in the second half of the forties University staff and lecturers seemed to become less and less courteous. Many students complained that lecturers were very short and abrupt and there was also a feeling that they were not always fairly dealt with. There was no question of any complaint or redress. Students feared victimisation, so they just grinned and bore it.

THIS year a number of incidents by no means pleasant have taken place. Two have been specifically brought to my notice. By themselves they are not much but read in the larger context of the claim that Natal is a British Province and that it is founded on British traditions as opposed to the declared Afrikaner ideal that the Black man is a Black man and that he cannot expect to be treated very courteously, they disclose the hollowness of the "British" claim.

An Indian student wishing to do a Master's Degree in History and desirous of working on a particular subject wrote to all the Universities of South Africa asking them whether research work had been done in this subject or not.

Both the Afrikaner Universities Stellenbosch and Pretoria, replied in courteous terms stating that they had no record of any work having been done in this subject. The University of Natal simply told him to consult their hand-

book for the information he wanted. He was a former student of the University also.

At the beginning of the term a young woman went to enrol. She stood in a queue for two hours in the heat. When her turn came she was told that she owed the University Library a few shillings and could, therefore, be not enrolled. She was told to pay the money, bring a clearance from the Library and join the queue again. She was too weary and fed up as she went home.

These are trivial incidents in themselves but when the final reckoning in black-white relationships is made these amulets on the feelings and the soul of people will figure more prominently than physical assaults.

Caronia Visitor At Phoenix

A DISTINGUISHED visitor to the Phoenix Settlement during the week was Mrs Elizabeth Long, of the United States of America. She described herself as a great admirer of the late Mahatma Gandhi. She is touring the world on the luxury Cunard liner, the R.M.S. 'Caronia'.

"The Caronia arrived in Durban on Tuesday night and Mrs Long arrived at Phoenix on Wednesday afternoon. She spent a number of hours at the Settlement and was particularly impressed by the Library and Picture Gallery which is being built up at the Settlement.

'Prisoners' Want Books On Gandhi And S.A. Problem

THE following letter has been received by *The Indian Opinion* and is being published in the hope that our readers will be able to help. *The Indian Opinion* has made arrangements to forward as many books as possible. Readers may send books directly or to *The Indian Opinion*, Private Bag, Durban for forwarding.

The letter is signed by Mr. Chika Mkaandawire, P.O. Box 92, Blantyre, Nyasaland.

I write to appeal to you to send us some books and newspapers on the philosophy of Gandhi and on the South African racial problem. Novels will also be welcome.

I am writing to you from a prison camp, the only home I, and many of my fellow countrymen, have known since March 3, 1959.

NEHRU URGES MODERN METHODS

(Indian Opinion India Service)

NEW DELHI—Prime Minister Nehru has asked farmers to contribute their mite to the struggle, launched by the Government for economic uplift of the country, by stepping up the production from land.

Mr Nehru, who was addressing a mammoth meeting of kisans gathered from various villages lying in his constituency at Khaga (Fatehpur District), commended to them the use of modern agricultural implements, improved variety of seeds and fertilisers for increasing their yield.

Grant For New Teaching Hospital

A grant of £1,229,062 for the new general teaching hospital at Mulago, Uganda, has been made under the Colonial Development and Welfare Act.

The grant was one of 88 grants and loans, including 22 for research, approved during January, making available a total of £4,123,721 for schemes to benefit Britain's overseas territories.

Indian Opinion

FRIDAY, 4TH MARCH, 1960

The True Value Of Indian Properties

THE hearings before the Group Areas Board continues in Durban and each day there is provided by the counsel for the Board a graphic illustration of the perverted thinking of *apartheid*. On one occasion the learned counsel for the Board took pains to explain that he was not in any way being motivated by racialism and that he was not to be understood in that light. The plea is naive. The whole Group Areas Board exists because of the perverted racialism of this country which refuses to recognise and respect the fundamental worth of man—irrespective of the colour of his skin. So perverted is this thinking that it loses sight of logic and honesty in pleading that it is not motivated by racialism. During the hearings facts and figures have been advanced both by the *persecutors* (for what else is the Group Areas Board?) and the defendants about the value of Indian held properties in the various areas under consideration.

It is not really possible to work out the true value of Indian properties. For unlike the position with Europeans, the position with the Indian people is far, far different. The European property market is always over-loaded with properties—there is always more than the Europeans want. For proof of this one need only look at the manner in which estate agents are looking for customers. The European can buy a property in Durban for almost a song. With the Indian the position is very, very different. There has never been enough land for him, thanks to the manner in which laws have been formulated to prevent the acquisition of properties by Indians.

With the Indian there are three values to a property. First is the normal municipal valuation, then follows the market value of the property and lastly the *Indian value* of the property. It is this last which is the most important of them all for it is not easy to compute this value. It represents and reflects many things. Some of these are the herculean labour that has gone into its purchase at a figure at which any sane European will tremble, the gross neglect of the area by the City Council in terms of civic amenities in spite of the fact that it collects all rates on due dates, the fantastically disproportionate rent which the property can and does produce in terms of the income of the Indian people who are renters of homes, and the artificially high value because of the colossal shortage of Indian housing.

These are things which cannot be computed by Group Areas assessors. An Indian owned property represents an epic transition from property less poverty to a neglected and strained comfort. It represents so often the combined efforts of an entire family on the tenuous income of the Indian worker in Durban, grossly ill-paid and callously disregarded by the very City Council which is, ironically, pleading for him in some measure before the Board. The market-value of an Indian-owned property is a meaningless thing.

The Gita As A Guide To Human Conduct

by SWAMI KIRTIDANANDA in "Prabuddha Bharata"

First Instalment

HUMAN conduct involves not merely the external, physical behaviour of man, but also the workings of the subtle, inner mental processes accompanying them. The latter are of greater importance, for it is they that decide the course of the former. The *Gita* discusses the problem of human conduct on both the levels.

The external scene that unfolds itself on our view at the beginning of the *Gita* is that of two armies arrayed against each other, ready for battle. On the one side are the Pandavas, standing for truth and right, on the other, the Kauravas, standing for injustice and might. The earlier portions of the *Mahabharata*, of which the *Gita* is a part, reveal that Duryodhana, the Kaurava chief, and his companions have through iniquity and fraud, deprived the Pandavas of their kingdom, to which they are entitled by birth, descent, qualification, and the laws of the land at the time. The Pandavas are the rightful heirs to the kingdom, but Duryodhana has taken possession of it by unfair means, and is bent upon retaining by might and force what he has gained by cunning and deception. He is encouraged in his evil design by his friends and some of the relatives. Appeals to their sense of justice, persuasion, words of reconciliation, all fail to make an impression on the evil genius of Duryodhana and party. Every conceivable attempt is made by the elders on both sides to avoid war, but with one result. Even the friendly mediation of Sri Krishna himself proves fruitless. In the last resort, war is decided upon for restoring their lost kingdom to the Pandavas. None except Duryodhana and his friends is eager for the fight, everyone else dreads its consequences. But all other methods having failed, war is accepted as the only means of restoring and re-establishing *dharma*. Arjuna, too, puts his seal of approval on it. And he comes to the battlefield with the determination to give the toughest battle of his life, knowing fully well that that is the only way in which the resistant and the unwilling to their knees and uphold the cause of *dharma*. But at the last moment, he is suddenly overcome by a feeling of compassion for the enemy, among whom he notices his own kith and kin and his erstwhile teachers and friends. His conviction becomes unstable. He

throws down his bow and arrow, refuses to fight, and begins to justify his action by spurious arguments. At the end of the *Gita*, however, we see him up on his feet again, roused to action and ready to fight.

No External Change

What is it that brings about the change in Arjuna? Essentially, nothing has changed. The scene has stood where they were. The attitude of the enemy has not altered. None of the people whom he defeated is killed, and whose presence was the cause of his sorrow and grief, have withdrawn from the field. There fore the cause for the change in his external conduct is to be found not outside, but inside Arjuna, in his inner approach to the situation outside. The external reactions of Arjuna are only the symptoms of a deeper malady which affected him within.

Intellect, emotion, and will are the three inseparable constituents of the human psyche, and mind functions in all these three levels. Every external act of man has its counterpart, as before with, his sense, in the workings of these three aspects of the mind. The sudden and quite unexpected break-down of Arjuna at the commencement of the war provided an apt example of this. His actual abandonment of the weapons and his decision to withdraw from the battle mark the failure of his will-power or the volitional aspect of his personality. His will-power fails, because of an unwholesome outbreak of emotion. He refuses to fight, being swept off his feet by a misplaced pity, kindness, and sympathy for the miscreant and perpetrator of evil in the opposite camp. The uncontrolled and unwholesome emotion gets the better of him in the moment of crisis, resulting in his being carried away by a wrong sense of values, as is indicated in his futile attempt to justify and rationalize his outward behaviour by spurious arguments. His intellect gets clouded by the strong attachment born of the feeling of 'my' and 'mine' and his judgment goes awry.

(To be continued)

**PASSIVE RESISTANCE HAS WON NO CONCESSIONS;
STRIKES ARE FORBIDDEN; NO POLITICAL RIGHTS**

LIBERALS EXPLAIN SUPPORT OF BOYCOTT

REITERATING its support for the one-month boycott of South African goods now operating in England, Mr Peter Brown, National Chairman of the Liberal Party States: After fifty years of Union one of the most astonishing features of South African politics is that every important non-White leader remains committed to non-violence. How much longer can this last, while non-violence brings no results? Already there are signs of increasing tension between the African people and the authorities. The present boycott, lasting one month, is a non-violent method of bringing home to those who support White supremacy in South Africa the increasing isolation of their position in the world and the increasing revolution which their policies arouse in decent people overseas.

Mr. Brown continued: It has been said of the boycott that it will only increase White intransigence and that those who will suffer from it most are those it purports to be helping. On the first point, the Liberal Party is convinced that the defection of Mr. Baines from the Nationalist Party and the emergence of the Progressive Party were both largely due to the growing pressure of world opinion and that, as such pressure increases, so will support for White domination decrease. On the second point it is worth recording that Liberal Party support for the boycott is partly due to the insistence of its African members.

The Liberal Party supports the boycott as a peaceful means of confronting South Africa with the mounting opposition to its policies, at home and abroad, and of persuading it of the urgent need to reconsider their policies. It is only when the policies of the South African Government are both in line with world opinion and can satisfy the aspira-

tions of all the South African people, that there can be any hope of stability.

Steady Decline

"For fifty years there has been a steady decline in the rights of South Africans of colour in almost every field. The decline in political rights has been particularly marked and, by the middle of this year, Indians and Africans will have no say what-

soever in making the laws under which they must live and Coloured people will have virtually none. For fifty years Non-White South Africans have tried by all lawful means to halt racial discrimination and to extend their rights. With what result? None at all. Not only have they been unable to prevent attacks on their rights, they have seen 'these assaults increase. Passive resistance has won no concessions, strikes are forbidden, political rights no longer exist. Must Non-Whites then accept the existing position? Or must they look to other means to bring their just claims before the world and the voters of South Africa? To accept the position would clearly be intolerable. It is not even a position of stable rights; it is one of increasing rightslessness. If the status quo is not accepted, how then can change come about? It can come peacefully or violently.

KARANJA BRINGS BACK VISITORS

(BY OUR SHIPPING CORRESPONDENT)

THE RMS Karanja which arrived from Bombay on Monday afternoon (February 29) brought a fair complement of Indians returning home after a visit to the Motherland. Among those who returned was Mr S R Naidoo of Pietermaritzburg, the well known South African political figure. Those who returned were:

NATAL: Mr and Mrs G. V. Naidoo, Mr C. N. Chetty, Mr D. Bhuja, Mr and Mrs M. Chetty, Mr and Mrs K. C. Kistensamy, Mrs Khetiya V. Mahomed, Mr and Mrs S. R. Naidoo (PMBurg) and Miss T. S. Naidoo (daughter of Mr S. R. Naidoo), Mr and Mrs E. Naidoo, Miss S. B. Naidoo, Mr and Mrs G. V. Naidoo, Mr M. P. Pillay, Mrs A. V. Rama, Mr Hassan, Mrs Ameroodera, Mrs Doreen H. Johns, Mrs A. Chetty, Mr A. C. Hamed, Miss P. Moodley, Mrs E. Appanna, Mrs V. Chinthuluri, Miss M. Natasamy, Mrs. K. P. Govender, Mrs J. Mahon.

TRANSVAAL: Mr M. Asmal, Mr and Mrs A. M. Kara, Mr and Mrs D. H. Patel, Mr and Mrs R. Tribhoran, Miss H. V. Lala, Mr D. Hassan Mja, Mr N. B. M. Shaboodien, Mr. A. O. Sabir, Mr M. Ahmed, Mr I. Mousa, Mr and Mrs M. Natch, Mrs J. L. Duan, Mr V. Alibhai, Mr and Mrs Rahim, Mrs Ganga K. Naga, Mr Joram M. Fakra, Mr A. A. H. Khan, Mr A. Qudus, and Mr Ibrahim A. S. Patel.

CAPE PROVINCE: Mr and

Miss Hossain Abdullah, Masters Nene Ahmed and Hidayatulla Abdullah, Miss Suraya Abdullah, Mr M. Ebrahim, Mr and Mrs Ramon V. Patel, Miss P. R. Patel, Mr and Mrs R. B. Patel, Mr and Mrs A. Salejee, Mr and Mrs Cassim A. Nasker, Mrs Ayesha C. Nasker, Mr Abdullah Saleh, Mr O. Hossain, Mr I. K. M. Khan, Mr B. M. Parker, Mr B. Tazuddin, Mr and Mrs M. Lalloobhai, Mr J. Shaboodien.

BASUTOLAND: Mr Ebrahim Khan Omarbhai, Ruthabhai.

MOMBASA: Mr Jimma Mahon.

LOURENCO MARQUES: Mr and Mrs J. M. S. Gony, Mr Valley N. Mahomed.

R. VITHAL

Bookkeeping, Writing up Sets of Books, Balance Sheets, Income Tax Returns.

Contact No. 12 Barkly Avenue, 25 Market Street, Cor. Diagonal & Market Sts. Johannesburg. Phone 33-1654.

Gujerati Woman Murdered In Daylight

A GUJERATI woman, Mrs. Nisha, the wife of Mr. Jagirvan Vasmaree, of Bond Street, Durban, was murdered in her flat in broad daylight on Wednesday morning (March 2) some time before midday. Her throat was slit. Robbery was apparently the motive. Jewellery and cash were taken. The murder was only discovered when her children returned from school for lunch.

Mr. Vasmaree owns a stall at the Victoria Street Market (cup market). Mrs. Vasmaree had seven children and was expecting a child.

The robbers locked up her one year old child in a cupboard.

TWO NUCLEAR POWER STATIONS FOR INDIA

(Indian Opinion" India Service)

NEW DELHI—India, according to informed sources, is likely to have at least two nuclear power stations during the Third Five-Year Plan period and not merely the one so far approved by the Planning Commission for establishment in Bombay State.

The site for the first station proposed to be set up, between Ahmedabad and Bombay, is reported to be chosen shortly. The second station is likely to be located at a place convenient to serve either the Delhi Punjab-West Uttar Pradesh region or Madras State.

The possibility of establishing more than two nuclear power stations by 1964-65 is not ruled out.

NEW AIR LINK

NEW DELHI—The three-weekly Indian Airlines Corporation service linking New Delhi, Ahmedabad, Jaipur and Udaipur was inaugurated recently.

Ahmedabad's Mayor broke a coconut as he welcomed about 20 passengers alighted from the new Indian Airlines Dakota.

BRANCH OF BLUE STORE FOR SALE

Centrally situated modern shop with flat with modern conveniences for sale in Brits. Monthly turnover £1,000—can be increased. Reason to sell—Indisposed. Reply Box 25 or Phone 75 or 378 BRITS.

More Money For India

(Indian Opinion" India Service)

NEW DELHI—India has received word that her share of loans from the Development Loan Fund will be greatly increased in the coming fiscal year. This is an answer to President Eisenhower's visit to India and the impact it made on him.

The President has been supported by the Director of the DLF, who has just returned from India, and by a committee of three officials who were also in India in December. This is all part of a pattern.

While this decision will help India in the next fiscal year it is still unknown what amount the DLF will allot in the current year. The total sum of loans asked for is 100 million dollars.

Britain Has Invested Over £900,000,000 In S.A. Since War

LONDON — In a four-page supplement on South Africa the "Evening Standard," which has a circulation of nearly 600,000, referred to the following —

An introductory article recorded the general progress of the Union since 1910. Among figures given were those for Bantu education which 50 years ago was £50,000 yearly, and now exceeds £9,000,000. If the present rate continues, states the paper, illiteracy among Africans should be eliminated in the next 20 years.

Although Britain's share in South Africa's total imports has gone down from about half (one third since 1925) the value of her trade has risen from about £33,000,000 to £187,000,000 in the same period, the newspaper states. The same trend is observed in South Africa's exports to Britain. The proportion is down but the value of goods has increased from £25,000,000 to more than £106,000,000.

Differential Media

Dr. A. J. R. van Rensburg the Union's High Commissioner in London, is quoted as saying that "South Africa is going into the second part of the century in a very different mood from the beginning. Today, the feeling between the two countries is very good. I find it here. I find it in South Africa. And I think the atmosphere for increased trade is very favourable indeed."

Another article states that South Africa has made great strides in

the canning trade. Before the war this trade was almost non-existent. Now the U.S.A. exports £200,000 000 worth of canned fruit every year and four fifths of this goes to Britain.

In 1958, Britain bought £7,250,000 worth of oranges from South Africa. This was more than one third of Britain's total import of oranges.

A third article points out that British investors have put well over £900,000,000 into the Union since the war.

All-African Musical For Durban

THE South African Institute of Race Relations will present the All African musical play "Mkhumbane" in the Durban City Hall for one week from Monday, 25th March to Saturday, 2nd April.

The play has been written by Mr. Alan Paton, the music by Todd Manahkiza (of 'King Kong' fame), and it is directed by Mr. Micalum Woolfon. The cast of over one hundred Africans is entirely on an amateur basis. All proceeds will go to Justina funds.

The play, which is set in Cape Masoor (known in Zulu as "Mkhumbane"), has a non-political theme. To quote Mr. Paton: "This is the story of Mkhumbane, of its good and evil, its sorrow and happiness, beauty and ugliness. It will convey also the life and vigour, the incredible hope, of this slum of the White man's city, which is held in half-suffocation, half-cynical regard by its inhabitants."

The Koran In Braille

WHAT is believed to be the first edition of the Quran to be printed in Mecca has been completed in Cairo. The work was financed by the government of the United Arab Republic which plans to distribute the publication to 23 Islamic states and other countries throughout the world. —(UNESCO)

Fellowships Offered By The Government Of India

THE University of Roorkie in India will start a one year course of training on the subject of water resources development, beginning from July 1, 1960. The course will be conducted at the Water Resources Development Training Centre at the University and will generally be divided into four parts of approximately three months each. The Centre was established in 1955 with a view to bringing together engineering talent from the many countries of Asia and Africa for a first-hand understanding and appreciation of each other's problems and, by the pooling of knowledge, the evolution of new techniques suited to Asian-African conditions.

Fellowships for training at this Centre are offered by the Government of India under the Colombo Plan. The details can be obtained from the Department of Economic Affairs, Ministry of Finance, Government of India, New Delhi.

An applicant to be eligible for visiting at the Centre should hold a recognised degree in engineering or an equivalent qualification acceptable to the University and have at least three years practical experience.

Marginal cases will be acceptable at the discretion of the University. No tuition fee will be charged from the trainees. The minimum expenditure, however, for foreign trainees in India is estimated at about \$60 per

month.

Intending trainees should send their applications in the prescribed form to the Second Secretary (Education), Commission for India, P.O. Box 30074, Nairobi with an advance copy direct to the University. The prescribed forms can be obtained from the Commission for India, P.O. Box 30074, Nairobi. The applications should normally reach the University of Roehke by the 31st March, 1960, but those received after that date will also be considered, if vacancies are available. The final selection of the candidates will be made by the University and the candidates will be informed of their selection by the end of April, 1960.

Latest Shipment

**All kinds of incense sticks: Three
Roses, Gateway of India, Asokadhur-
bar, Soogandhi Rani, Chamili, Lata
Mangashkar, Vasanti, etc.. Write for
our pricelist. (We only keep Indian
manufactured incense sticks.)**

ALL KINDS OF IMPORTED RICE
SPICES AND WHOLE SPICES AND INDIAN
CONDIMENTS.

We import the following articles directly:
Scented Betel Nut, Pawa, Mamma, Roasted
Gram, and Many Household Goods.
Our stuff is good and obtainable at low prices.

Write for our price lists

K. HARIBHAI & SONS
(PTY.) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants
81 Victoria Street, —F.O. Box 2156—Durban.
Telegraphic Add.: "SHAISSONS"

Asia Wants Something To Read

(By DANIEL BEHRMAN)

A BRITISH librarian has just returned from a three-month survey in five Asian countries with a number of new ideas on reading habits and publishing. Frank Gardner, who has been chief librarian of the Luton Public Library, in England, for the past twenty years, was sent to Asia by Unesco in connection with its project to help develop reading materials in this region where the problem is not only illiteracy but also that of finding something to read for literates. The situation, at present, is somewhat of a vicious circle, Mr. Gardner reported in an interview at Unesco House in Paris. Publishers, fearing the lack of a mass market for their books, publish editions which in most cases do not exceed 1,000 to 2,000 copies, thereby raising the cost of books to prices higher than in most European countries. As a result, there are few cheap books and there is no mass market.

"It is time we realised that both in the East and the West, people's basic interest in reading lies in doing so for pleasure," Mr. Gardner stated. He mentioned a publishing venture in one city where, out of 100 titles, only ten were at all attractive. "The rest were forgotten classics—something like *Julius Caesar*," he commented.

In this respect, he is likely to shock many well-intentioned persons who feel that reading should be kept on a lofty plane. His opinion is radically different. "Anyone who reads is better off—no matter what he reads." The man who buys popular magazines from a newsstand in Delhi or Tiberan or Karachi is a future reader of books, he feels.

The survey, which took him to Iran, Pakistan, Ceylon, Burma and India, was Mr. Gardner's third mission for Unesco. In 1955 he directed the first public library seminar for Southeast Asia which was held in Delhi. Previously, in 1951 and 1952, he served as a consultant for the establishment of the Delhi Public Library by the Government of India and Unesco. This was one of the first "free-access" public libraries in Southeast Asia.

More Than 100,000

Eight years ago, the library had about 5,000 members, 15,000 books and a circulation of 100,000 volumes a year. When Mr. Gardner recently visited it, it was issuing 750,000 volumes a year to 30,000 members and it had more than 100,000 books on its shelves.

He believes quite firmly that the public library is one of the best ways of creating that demand for books which Asian publishers complain is so lacking. The library also acts as an accurate picture of what readers want.

Here, again, the reading habits of East and West seem to be alike. In Delhi, from 50 to 60 per cent of the books issued are works of fiction, the same proportion found in Western libraries.

Following the survey, Mr. Gardner thinks that publishers in Southeast Asia should produce more non-fiction works in science, technical subjects, history, travel and biography. At present, about 50 per cent of the non-fiction total is accounted for by literature—plays and poetry. This percentage, which Mr. Gardner considers too high, is explained by the tendency of publishers to play safe by aiming for a small, but known market.

The Delhi Public Library with its open shelves operates at a lower cost per book issued than Mr. Gardner's own library in England. On the other hand he found a library in a large Asian city operating on the old method of locked bookcases, at a cost per book issued three times higher than in Luton. The reason, of course, was the low number of readers.

Librarians lock their shelves to guard against loss of books. But, in the Delhi public library the annual loss is only 1 per cent of the total stock of volumes. In Mr. Gardner's own library, yearly losses run from 2 to 3 per cent.

The lesson of public libraries in general and the Delhi library in particular, Mr. Gardner maintains, is that, given free access to books, there is no limit to what people want to read.

"It is not true that there is no demand for books in South-east Asia," he said. "The experience of the Delhi public library proves on the contrary that there is a mass reading public." (Unesco).

THE AFRICAN SCENE

No Safeguards For Minorities In Uganda

THE Governor of Uganda, Sir Frederick Crawford, has outlined to the Uganda Legislative Council a broad new pattern of constitutional advance for the Protectorate, designed to lead by appropriate stages to full democratic self-government. The programme was based on decisions taken by the British Government after studying a report of the Constitutional Committee which sat under Mr. J. V. Wild, he said.

THE Government accepted that the Uganda Legislature should have an elected majority and that elections should be on a common roll with a further extension of the franchise, and without any special safeguards for the minorities—for reasons stated in the Committee's report, he went on.

Direct elections are to be held throughout the whole of the Protectorate on a common roll some as early as can be arranged next year.

The Governor also announced that there would be a majority of non-official ministers in the Executive Council, "and that of these non-officials the Governor will seek to appoint as many as possible, having regard to circumstances obtaining after the next direct elections, from the elected members of the Legislative Council."

In the present circumstances it was considered that the Executive Council should continue to be presided over by the Governor and be advisory to him. The appointment of a chief minister was considered

premature.

The Governor said the time was not far off when careful study must be made of the form of government that would be appropriate for a self-governing Uganda. In this connection he re-affirmed the Declaration of November 1958 concerning the preservation of the status of hereditary rulers. The Government planned to set up an inquiry into this question and also into the whole issue of relationships between the various parts of Uganda and the Centre.

The Governor said that he believed the new indication of Britain's intention to examine the problem of the future of Uganda would command itself as evidence of the United Kingdom's resolve to lay the foundations for a system "that will preserve what is best in the existing traditional institutions of this country and, at the same time, bring the country forward in peace and prosperity to independent status within the Commonwealth, and offer it the best prospects for the future."

Phone 635 6788

P. M. Box 1849

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS

HOUSE FOR KEEN CASH PRICES

33 West Street, JOHANNESBURG.

Invest your surplus MONEY IN PROPERTY OR first MORTGAGE BOND in Southern Rhodesia now. Restriction on transfer or money relaxed!

For PARTICULARS write to

Prag R. Vaghmaria

(F.B.I. — London)

44d, 13th Avenue

Telephone No. 60990, — BULAWAYO.

Reliable and honest service assured.

INDIA ATTENDS TO HARIJANS

A Scheme For Work Among Bhangis

By N. R. MALKANI In "Shoodan" Banaras

THE All-India Harijan Sevak Sangh, founded by Gandhi in 1932, is the most important non-official organisation working for the abolition of untouchability. Its annual expenditure comes to about Rs. 27 lacs and there are 300 Harijan Sevaks working in 30 branches spread all over the country. In round numbers about 100 workers are under the direct control of the Central office and financed from the Central grant of about Rs. 3 lacs. The remaining 200 workers are working under the branches and are maintained out of funds allocated by Provincial Governments. Most of these workers are located in rural areas scattered over the country. A good beginning has been made in some intensive areas for the complete abolition of untouchability, according to specific tests. More and more areas are being converted into intensive areas.

It has, however, been observed that some scheduled castes have benefited very little and suffer from serious socio-religious disabilities as before. Among them the "Bhangis," the "Dom," the "Dahade," the "Dhedh" stand prominent, calling for special attention. The All-India Harijan Sevak Sangh decided to re-orient its programme at its programme at its annual session recently held at Kalpi. An earnest beginning is to be made with the "Bhangis" in urban municipal areas. At present only 30 workers or "sevaks" out of 300 are giving special attention to "Bhangis" and expenditure on them is equally shared between the Centre and branches. This number is too small and as there is no special approach to the problem hardly any impact has been made on the solution of this problem. I suggest the following modest plan for re-organising work among the "Bhangis."

A beginning may be made with bigger municipalities having a population of over one lac. There should be at least 3 "sevaks" in each of the 10 regions. There may be two workers in one municipality and one worker in another municipality. This number should be rapidly increased to 10 in each region, bringing the total to 200 workers. As each worker will be in charge of 2 to 3 "bastis," having about 100 to 150 families, the total number of families served by 30 workers will be 3,000/7,000 families rising to 200 workers serving 10,000 families and more within 3 to 4 years. To make a beginning with 30 "sevaks" it will be necessary to direct 20 workers from the Central Cadre and another 10 from the regional Cadre to join the locally 10 already in the field. The remaining 200 workers may con-

tinue their work in rural areas but more and more on intensive and specific purposes.

I suggest that the method of approach to "Bhangis" in municipal areas should be mainly of the "Community Centre" or "Sanitary" pattern. Today the "Bhangis" follow a dirty occupation in a filthy manner, so that he is almost identified with filth. The "Bhangis" may continue his occupation as before but he should not be considered, and more than that, he should not consider himself as filth. This can only happen if he acquires a new sense of self-respect, considering himself a decent citizen and an equal member of humanity. The "Bhangis" way of thinking and subsequently his way of living have to be altered. This can be attempted by a trained "sevak" living with him or near him as a guide and a friend. Such a guide should establish a community centre within the "basti" or "bastia" under his charge which will try and meet the needs of the community and help it to live a cleaner and better life. The centre will have a pre-primary class for children under 6 years and prepare them for admission to schools. The worker will see to it that children of school-going age do join schools as other children. During the day there may be a class for adults. The centre will see to it that the "basti," private or municipal, is provided with amenities of bath-rooms, latrines, public lights and environmental sanitation. The Centre will help the families in living a proper social and communal life. The number of activities will be increased as community life develops. In this the "sevak" may be assisted by a part-time paid young "Bhangis-sevak" in each "basti," as a kind of liaison

worker. Municipalities will have to be approached to give a tenement to such worker in each "basti" free of rent and a room or shed for community activities.

There should, however, be also a second-pronged attack on this problem. Every effort will have to be also made to see that this insanitary occupation is converted into a scientific and sanitary one. In fact, it can be and should be made as clean as the occupation of a nurse or midwife, formerly considered as filthy and untouchable. The "sevak" will approach municipalities to supply proper tools and mechanisms for removing night-soil without contact or contamination. The "sevak" will see to it that soap is supplied and used; that gloves or shoes are issued and properly used; that arrangements are made for washing and bathing after the completion of the job; that uniforms are issued for work on duty and put away after it is over. In fact, the worker will try his utmost to make the pursuit of the occupation highly "sanitary and clean." On the other hand, the "sevak" will keep away from the activities of trade unions and political parties which organise "Bhangis" for political

and economic purposes that likely to bring him with the public or authorities. He will choose himself to conduct to the social action of the "Bhangis" and generation of a community that will give him a moral tone.

I am of opinion that the India Harijan Sevak Sangh should make a serious effort establishing such centres with 30 "sevaks" with Rs. 1000. As the must be rapidly increased Home Ministry should be approached to sanction a grant for recruiting, at least more workers at an early and assisted by 250 or "sevaks." The "sevak" be paid in the scale Rs. 25 and the "sevak" a sum Rs. 25/- as a part-time. The "sevaks" should be for 2 or 3 months to be able to do their work efficiently, details of the additional have to be worked out by Head Office. As I have asked by the President of H. S. Sangh to form some scheme and take the responsibility of implementing it, I shall be grateful to have suggestions for improving this scheme for co-workers in this field of service.

B-I Sailings Between East African Ports Karachi And Bombay

S. S. Karanja Sails 5th March.

PASSAGE FARE TO KARACHI OR BOMBAY

First Class	single	without	food	£92-0-0
Second "	"	"	"	£60-15-4
Third "	"	"	"	£31-10-0
Ordinary				
Non-Vegetarian	£5-5-0			£10-18-0
Vegetarian	£4-17-0			£8-10-0
Special				

For further particulars apply to—

Shaik Hamed & Sons
(Pty.) Ltd.

390 Pine Street,
Telephone 20422,

Durban.
Tel. Add. "KARAIAT."

New Race Relations Publications

THE following works have been published recently by the South African Institute of Race Relations and are available from the Regional Secretary, S.A. Institute of Race Relations, P.O. Box 801, Durban:

"The Assault on our Liberties", by Donald B. Meltz, Q.C. (2/6 plus 2d. postage)

This new and revised edition of Mr. Meltz's concise examination of the position of civil liberty in South Africa has been published. When this 20-page booklet first appeared last year, public interest was such that the edition was completely sold out. The new edition of this valuable work includes relevant developments during 1959.

"African Farm Labour" (A Survey) (2/6 plus 2d. postage).

This concise book contains a number of questions dealing with various aspects of the subject, i.e. The Volunteer Scheme, Suggested Reforms of Recruitment and Conditions, Some Considerations and Reflections, The Law Relating to Farm Labour, Some Statistics, etc.

"A Survey of Race Relations in South Africa" (1958-1959) (10/- plus 1d. postage). Published in January, 1960.

This is the latest edition of the Institute's comprehensive, factual and authoritative annual survey of all events affecting race relations in the Union, compiled by Miss Mariel Harrell.

Professor H. M. Robertson has said in "South Africa": "Miss Harrell's annual surveys are absolutely indispensable to anyone who wishes to be an ill with South Africa developments. The range of information contained in them is astonishing, the reporting is clearly focused while maintaining an admirable objectivity, and they are well documented. Their value is out of all proportion to their low cost."

"Race, Culture and Personality" by Dr. Simon Bischoff. (3/6d. plus 2d. postage).

The need to work is the driving force of Western technological society, and where the white man has established such timidity in Africa, he has tried to make the Africans work in the same way as himself. In domestic, cities and the underpinning of traditional African culture has resulted. How has the African reacted? Has he affected his basic character? Or his attitude to work? Is a new African personality emerging, as the leaders of the pan-African

movement assert? And if it is, what are its implications for the future of Africa?

There are some of the vital questions facing South Africa. Dr. Bischoff, Director of the National Institute for Personnel Research (O.S.I.R.) in his 1959 Hoernle Memorial Lecture breaks new ground in suggesting illuminating answers.

"Fifty Years of Union", by Mr. Donald B. Meltz, Q.C. (2/6d plus 2d. postage).

In his 1960 Presidential address, Mr. Meltz analyses in detail the origins, defects and consequences of the Act of Union. He argues the need for radical constitutional reform, but stresses that this can only provide a framework for the elimination of prejudices and group inequality. The additional measures necessary are outlined.

"Papers Presented at 1960 Council Meeting", (5/- per set plus 6d. postage)

"Social Development Since Union", by R. Pollak

"South Africa and the Wider Africa, 1910-1960", by E. H. Brackes

"Fifty Years of Economic Development", by M. Koor.

"Fifty Years of Union—Political Review", by A. J. Leubull.

"Fifty Years of Union—Political Review", by L. M. Thompson.

"A Review of Recent Legislation", by Qaisar's Whyle.

"The Indian Community of South Africa—Past, Present and Future", by B. Doopson.

INDIA BANS SEVEN PUBLIC HOLIDAYS

NEW DELHI.—Indian civil servants are working harder and having fewer holidays. The Government has cut the number of public holidays in a year from 23 to 16.

It has also decided that Government employees must in future work all day Saturday instead of having the afternoon off. The last Saturday in each month, however, will be a full holiday,

MESSAGES OF SYMPATHY

AMONG the innumerable messages of sympathy received by the Rustumjee Family on the death of the late Mr. Borabjee Rustumjee were the following:—

FROM MR. NEHRU:

The Prime Minister of India cabled:

"We are grieved to learn about Borabjee's death. He is well remembered here because of his association with Gandhiji in the cause of human freedom and dignity. Please accept my deepest sympathy in your sad bereavement."

FROM MR. RAJENDRA PRASAD:

The President of India cabled:

"I was sorry to know of your husband's passing away. Mr. Borabjee Rustumjee will be long remembered by his countrymen for the part he played in Gandhiji's Satyagraha campaign in South Africa in 1914.

"I am sure many people in India will join you in mourning the sad loss that you have suffered. Please accept my sympathies and condolences on your bereavement."

FROM MR. KRISHNA MENON:

"Deeply grieved to learn the sad news about your beloved husband Rustumjee. I feel the loss of a good and old friend and our people will mourn the loss of a tried stalwart. I feel sure his courage whether ill or well loyalty and spirit of sacrifice will serve to inspire others and help them serve the ends of justice and humanity. My heartfelt sympathies to you and the young people who have lost an understanding and beloved

father and friend. My thoughts go out to you all and I share your sense of loss.

FROM MRS. PANDIT:

"Deeply grieved to hear of your husband's death. His hard work and noble spirit has been a great asset to India. Accept my sympathy in your sorrow."

DOUBLE WEDDING AT CITY HALL

FOR the first time, in the Gujarati community, the Durban City Hall was hired for a double wedding. The occasion was the marriage of Kanchan, daughter of Mr. and Mrs. Damjee J. Kari, to Giridharlal, son of Mr. and Mrs. D. Naldeo. The second wedding was that of Vilas, daughter of Mr. and the late Mr. Pragjee Kari, and Keshavlal, son of Mr. and Mrs. P. Chagan.

The City Hall was beautifully decorated and there was an atmosphere which combined solemnity of a religious function as well as gaiety of a wedding. There was a special magic show for the children in the basement where refreshments were also provided. The City Hall was packed to capacity with members of all races. With the decorations, good music, and the colourful parties and flowers, the City Hall for a moment, looked as if it was a scene from an Eastern country.

AGARBATTIS

LATEST WHOLESALE PRICES

SHIPMENT ARRIVAL JANUARY 1960

	(12 Sticks)	36 per box.
Night Queen	1 tola	4/3
Soogandh Rani	1 tola	8/-
Soogandh Rani	1 tola	8/6
Steamer No. 444	3 tola	15/-
Chameli	3 tola	15/-
Vasanti	2 tola	18/-
Rolls	2 tola	18/-
Box	2 tola	18/-
Three Roses thin-sticks	3 tola (tins)	60/-
Three Roses thin sticks	4 tola (tins)	65/-
Gateway of India	3 tola	48/-
Gateway of India	4 tola	56/-

FOR DURBAN CASH WITH ORDERS

Add postage charges and Bank Commission on Cheques

A. K. HOOSSEN & SONS,

IMPORTERS OF AGARBATTIS—SARIS—LATEST JEWELLERY & HAO DASHERY, ETC

116 Queen St., (P.O. Box 2168), Durban

fifty years ago... March 1910

INDIA STOPS INDENTURED LABOUR : NATAL INDIAN AT INDIA CONGRESS CONFERENCE

[FROM "THE INDIAN OPINION" SATURDAY, MARCH 5, 1910]

"TO STOP INDENTURED INDIAN LABOUR—Important Decision of the Legislative Council of India—London, February 25.—Reuters' Calcutta correspondent states that in the Legislative Council today, Mr. Gobhai moved to prohibit the recruitment of indentured labourers for Natal, whose policy was utterly selfish and heartless. The policy of the Cape Colony on the whole, he said, was liberal. He recognised the enormous difficulty of the problem. Fourteen Indians spoke, warmly supporting the motion.

"Mr. Maxwell, the Secretary for Commerce, said the Government had obtained Lord Morley's sanction to undertake legislation to prohibit emigration, and would shortly introduce a Bill carrying out the proposal if the negotiations in South Africa did not result in a proper agreement with the Government. Therefore they accepted the resolution. Mr. Maxwell added that no special enquiry in Natal was necessary. The condition in the Transvaal was likely to much improve. The resolution was unanimously carried amid applause.

THE following speech was delivered by Mr. Lutchman Pandey, of Durban, before the conference of the Indian National Congress held at Lahore:

"I too am born in South Africa, my family is resident there, my work lies there.

"One point I should like to bring to your notice. From this year it is impossible for any Indian child to secure education in any Government institution in Natal beyond the age of 14 years, whilst in practice our girls can get no education at all. For the last two years the Budget Estimates for Indian Education in Natal have been reduced.

"It is quite evident that a deliberate attempt is being made to crush Indian education out of existence. There are many Colonial born Indians, like myself, who acted as members

of the Indian Ambulance Corps during the late war, and who bear the Queen Empress's Medal. Some of them are now in the Transvaal gaols, obliged to do the most degraded tasks of hard labour as though they were savages and criminals. Many of them are my personal friends. They tried to serve the Empire in the best way they knew, and this is their reward, whilst their children are to be spiritually and mentally starved.

"No Indian trader in Natal, even if he is born in the Colony, can be sure from one year to the next whether his business will be ruined or not through the manipulation of the Licensing authorities by his trade rivals.

"Unless India comes to our aid, we shall be a broken-hearted community. We are trying to keep the banner of Indian honour flying in South Africa. We have done something to show that, distant as we are, we still live for India.

"What has India done for us, and what is she going to do to save us from disaster and despair?"

FROM "Trinidad Notes": When Mr. Raju Naidu, the sturdy volunteer who had been working at the British Indian Association office, was arrested and imprisoned Mr. Morgan, his predecessor, immediately offered his services which were gratefully accepted. Mr. Morgan has already suffered imprisonment. Mr. Morgan has come to a dangerous post.

HAWKERS AND TRADERS

Gent's wrist watches, 17/6 with 15 jewels 25/6; 17 jewels, waterproof, shockproof 34/6, 21 jewels, waterproof, shockproof, 37/6; 25 jewels, waterproof, shockproof, 41/6. Ladies' wrist watches 39/6, 25 jewels 19/6. A. J. Agencies, P.O. Box 3980, Cape Town.

No Catalogues

Cable & Tel Add. HARGVAN

Phone 29388

P. Hargovan & Co. (Pty.) Ltd.

Earthenware Pickle Jars 3 Gallons 12/6 each F.O.R. Durban.
Fresh First Grade Green Ginger 1/2 per lb. " "
Fresh First Grade Garlic 2/- " "

Cash with order only.

P. O. BOX 1250.

155/7 Warwick Avenue,
DURBAN.

RECORDS NOW CHEAPER ORDER NOW AT REDUCED RATES 7/6 EACH PLUS 3d TAX

ANAR DLEF
QAIDE '011"

KALAYANA PAROSU
RAAI BLTE 1 1/2

HINDI: Keshavn, Mander, Anand, Madhramall, Do Beken, Biring Rosh
Ducine "4" Do Ustid QUWALI Ismail Anad Yusuf Anad, Tala, Richmond
TAMIL: Pathi Sekkil, Asba Tager.

Make your selection of any single records from any sets
MAIL ORDER MUST ACCOMPANY 4/- DEPOSIT
—CASH ON DELIVERY—

DURBAN WELCOME DISTRIBUTORS

Specialists in Tamil, Telugu, Gujarati & Hindi Records
2 Ajmeri Arcade (off 141a Grey St & 50 Cathedral Road)
P.O. Box 1574 DURBAN Phone 67662

Books of all sorts, Indian, Ancient, Historical

JUST ARRIVED

Caravan	2/-
Indian Annual	7/6
Illustrated Weekly	2/-
How the Great Religions Began	3/6
Gandhi: His Life and Message for the World	3/6
The Religions of Man	5/6
Indians of America	5/6
The History of the World in 240 pages	5/6
Live without fear	3/6
The Way to Popularity and Personal Power	2/9
The Negro in American Culture	5/6
God's Wonderful World: a Song Book	5/6
Mohammedanism	5/6
Good Stories, Riddles and Jokes	4/9
Toasts and Speeches	4/9
Everybody's Letter Writer	4/9
How to Win Friends and Influence People	3/6

Obtainable from:

D. ROOPANAND BROS.

PUBLISHERS AND BOOKSELLERS

Phone 20707. (Est. 1932) P.O. Box 2524.
85 VICTORIA STREET, DURBAN.

Printed and published by Mrs. Ruthie Luedd of the International Press (Pty.) Ltd., 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

"ઇન્ડિયન ઓપિનિયન"

શુક્રવાર તા. ૪ માર્ચ, ૧૯૬૦

હિંદી મિલકતોની ખરી કિંમત

સરખતમાં ગ્રુપ જેરીયા ભોઈની સાથે સુનાવણી ચાલુ છે, અને હરદોશ ભોઈ તરફના વકીલ પાસેથી 'અપાર્ટમેન્ટ'ની કહેણા જનક વંધી વિચારણી સંભાળાય છે. એક જગ્યાએ આ -વિદેશ વકીલે ધણી મહેનતથી સમજાવવાનો પ્રયત્ન કર્યો કે 'કોમ્પાઉન્ડ' તે પ્રશયેલા નથી, એમને એ ફિલ્મી ભેડું બુલબુલે છે. આ ફિલ્મ અર્થે વગરની છે. આખી ગ્રુપ જેરીયા ભોઈ આ દેશની ઉપી રાજકોષ્ટની નીતિથી અસ્તિત્વમાં આવી છે, એ અનુભવ ભલેને રાજકોષ્ટ રાખ્યા વગર ખાનગી ભાવિ લરીકેડું ખાન યા મજૂરી કરવા માંગતી નથી. રાજકોષ્ટ આ વંધી વિચારણી પ્રશયેલી નથી એમ કહેવું 'અરેબર લક' અને સ્વયં વગરનું છે. સુનાવણી વખતે બંને પક્ષો વચ્ચે જુદા જુદા ફેરમાંના હિંદી મિલકતોની કિંમત વિશે ખરી કહીકત અને આંકડા અપાયા હતા.

હિંદી મિલકતની ખરી કિંમતની તારવણી કરવું અશક્ય છે મોરા અને બિન-મોરા વચ્ચેની પરિસ્થિતિ સાથે જુદીજુદી છે. મોરા માટે મિલકત-અગર દરમિયાં લઘુએલી હોય છે અને તે પશુ મોરાની જરૂરત કરતાં વધારે. આના પુરાવો એજ છે કે આજે અમોં જુઓ આ 'મેરેટ એન્ડ એન્ડ' મોરા ખરીદનાર યોધે છે. મોરો કરખતમાં મિલકત બહુજ સરતામાં કઈ રહે છે. હિંદીઓ માટે આ પરિસ્થિતિ વધીજુદી જુદી છે. તેને માટે પુરતી જમીન હતીજ નહિ, હિંદીઓને મિલકત મેળવતાં અટકાવવા માટેના એ કાયદાઓ છે તેને આજારી આ બધું છે.

હિંદીઓ માટે મિલકતની તથા કિંમત છે. પ્રથમ સુધાગ્રાહની કિંમત, પછી અજારની કિંમત અને છેલ્લે 'હિંદી કિંમત'. આ એ છેલ્લી કિંમત છે તે સીધી અગરની છે, કારણ કે એની હરિશાઈ કરવી સુરકેલી જરૂર છે. એ ધણી વસ્તુઓનું પ્રતિનિધિત્વ અને પ્રતિબિંબ આપે છે. એમાં અનુક્રમ વ્યક્તિઓ તો એવા સાહસિક વ્યક્તિઓ પુગળ વધીને મિલકત ઉપર એવી કિંમત આપે છે કે મોરો તો પછી જ ઉઠે. આ ફેરો પ્રત્યે 'સીટી કાઉન્સિલ રેટ' દેરમેલી તરીકે અજવા હતાં મેદરકારી બતાવે છે. હિંદીઓના આજના પ્રમાણમાં ભાડું વ્યવસ્થા-પ્રમાણમાં એ મોંઘી મિલકત ઉપર ઉદ્દેશવાય છે. આટલું એક કારણ ધરોની તબી છે.

આ વસ્તુએ એવી છે કે 'ગ્રુપ જેરીયાના એક્સ' એને, પ્રકાશકો કરી રાકે એમ નથી. મિલકત વગરના ગરીબાઈમાંથી મેદરકારી અને કચડેલો-આજન તરફ હિંદી-મિલકત એક સંકેતક છે. એ, આજે કુટુંબ એ એકા, પગાર-મેદરકારી અને આજની સાથે અવિરત પ્રયત્ન કરે છે તેવું પ્રતિબિંબ પાડે છે. સીટી કાઉન્સિલે પશુ આ લોકોને અવગણના કરી, પરંતુ આજે તે ધીરે અજાને ભોઈની સાથે હિંદીઓ માટે અનુક્રમ આંખણી કરે છે. એ વહોડિત એવું કામે છે. હિંદી-મિલકતની ગાફર-કિંમત એક અર્થે વગરની વસ્તુ બની છે.

શ્રી મહારાજ હવે ગાડીમાં બેસશે

આજનાવા : શ્રી રવીશંકર મહારાજ આજ સુધી પદ-પાળા જ આજના હતા, અને વાહનને ઉપયોગ કરતા ન હતા. શ્રી મહારાજે ૧૯૫૪-૫૫થી પદ-પાળા આજના સરખ કર્યો હતો, એમનો એ સંકેત ૧૯૫૭માં પુરો થઈ ગયો હતો. અને હવે સુખવાત અને અમરા-વાડ સહેરની પદ-પાળા પશુ સમગ્ર પૂરી થઈ છે. હવે શ્રી મહારાજ ભારે વિનમ્રતાને મળ્યા બી સારે આજનાથી બેસીને બેઠે અને વાહનને ઉપયોગ કરી શકે.

કોઈ મોરા કોઈ કાળા

[આ પુસ્તકના એક 'પ્રકાશ' અંગ્રેજી અનુક્રમ સીધી આજના ૨૫૬માં પ્રકાશને ઉમેર્યો કરે છે એ પુસ્તક આજની પ્રત્યે એજ અમારી પ્રત્યે છે. આ પુસ્તકની એક નકલ અમારા ઉપર અમારોવારે આવી છે. એ પુસ્તકની અમારોવારે અને હવે કરીએ? એની અમારોવારે તે આપણે કુલ રાતી-વર્તે વાંચી કરે એજ અમે કહીએ છીએ. કેવળ અમે એટલું જ કહીશું કે આજના પ્રકો અને આ દેશમાં વસતા સુખવાતીઓની કસોડી એ વિરવનું ચિંતકાવરોહન કરવું આ એક વિવિધ પુસ્તક છે. કાદી અને સરખ સુખવાતી આજના ફિલ્મ આક્રિસ્ટો આજે ઉત્તિહાસ કામારવું અજેલા પશુ અર્થવાધી અજણ હાકે. એની ચિંતકાવરોહન અર્થે આજે એ કે આજે સુખવાતીએ એ પુસ્તક એકવાર વાંચી જવું એજ છે.]

સુખવાતી દેશમાં વસતા સુખવાતી-ઓની ખરી કસોડી વાંચી રહી છે એક વિચાર કરતાં કાંઈ પશુ સુખવાતીને કામકે કે રાજકોષ્ટ સરકાર આ દેશ માંથી મારાતિપ સંસ્કૃતિને નહિવત્ કરવા માંડે છે. સુખવાતી વાળાઓની મેદરકારીને સમજે અર્થોની ઉપત્તિ પ્રત્યે અર્થસુતિ અને 'ગ્રાન્ડ ટેર'નું વાળુ અર્થવાર કરી રહી છે. આમાં કાંતેજોશ, પોતાની કાંતેજોશ સરકારી સંસ્કૃતિને વારંવાર કાંતેજોશ રાખવાની દરતાને સરકારી સુખવાતીઓને અર્થ-સુત કરવી પડે. આજે સરકારી કરતાં સરકારી સરકાર વધુ અર્થવાર અને ચિંતક છે. અર્થોના ટેકાકે માળાઓ અર્થવાર વાળતા હોવાથી, માળાઓ મારાતિપ સંસ્કૃતિનું અર્થવાર સુખ-મેદરકારી કરતા નથી પરિણામે આજનામાં પામાત્ર વાતાવરણ એવું

માળાઓનાં માનસ પર અર્થવાર કરવાની તક આપે છે. આજ સુધી તો સુખ-વાતમાં ઉધરી, પાતી બની, અર્થો આજની સુખવાતીએ મારાતિપ સંસ્કૃતિ ને અર્થો સુખવાતી કરી રહી છે.

અર્થોની ધૂળમાં રમતા આજના માળાઓ આજની કાંતેજોશ અર્થોની સુખ-વાતી સુખવાતીઓ છે. એ તેઓ મારાતિપ સંસ્કૃતિના કાંતેજોશ આજેથી વ્યક્તિ રહેશે તે પાંચેક દાંવાર પછી સુખવાતી આજના કાંતેજોશ અર્થો કાંતેજોશ બની જશે. આજ છે કે સુખવાતી માળાઓ ચિતકે; અને એક વાળ પ્રત્યેના સુખવાતીના રાખી સંસ્કૃતિના રિવરને અર્થવાર રાખવાના પ્રયત્નો કરે.

—'પ્રકાશ'

મારડોલીની ક-મારાવા માટે એ સાખ સાકેરીક હાલરની બાદરણી સમાવતો

મારડોલી :

શ્રી મેડુલ સકારી, જનમ એવ પ્રીતિ સોસાવડી લીખોડના રખત અર્થો મેદરકારી ક-વા વિચારણ માટે રૂ. ૨,૩૭,૦૦૦ના પ્રત્યેક રાતી મેદરકારી અર્થવાર શ્રી ધીપ્રક કારા કરવામાં આવી હતી તેમાં માળેના મેડુલ સકારી જનમ અને પ્રીતિ સોસાવડી જિ. ના રૂ. ૫૦,૦૫૧, અર્થવાર પટેલ અર્થવાર એવ ક-વા રીની રૂ. ૫૦,૦૫૧, મારડોલીના ધી પારીકાર જનમ એવ પ્રીતિ ક-વા રીની રૂ. ૫૧,૦૦૦, મુખ્યની ધી પ્રકાશમાં પટેલ એવ ક-વા રી. (વિકાસવામાં) એ રૂ. ૫૧,૦૦૦, મામણીના ધી રુવામાં રામમાં પટેલ રૂ. ૦૦,૦૦૦, અર્થવાર શ્રી નરકોદમાં વનમાંમાં પટેલ સાત વીધા જમીન અને રૂ. ૫,૦૦૦ અને ક-મારાવા ધી રામમાં મકનમાં પટેલ રૂ. ૫૦૦૦૦નાં અર્થવાર માળ છે.

ઉત્તરાટમાં અણુ- વિજળી મચક

હિંદી અણુવિજળી કમીસને સુરત અને નવસારી વચ્ચે ઉત્તરાટ આજના ૪૪ કરીક રુપિયાના અર્થે અણુવિજળી મચક રખવાનો નિર્ણય કર્યો છે એવી વાતો મકાર આવી છે. આ વાતે કાલ કાંતેજોશને મેદરકારી અને અર્થવાર કરે પૂરી થતાં મેદરકારી મેદરકારી, અર્થો અર્થો કાંતેજોશ મેદરકારી ઉપર માળે એવ મેદરકારી રીમેક્ટર નાખવું કે 'દેશ કાંતેજોશ મેદરકારી રીમેક્ટર નાખવું તે અર્થોના અર્થે અર્થવાર તમકે છે. મેદરકારી આ પ્રથમ પ્રાંતેકર રીમેક્ટર છે આ વાતે રીમેક્ટર વિજળી ઉપરવાર 'અર્થોનાં અર્થવાર. એવો વપરાસ અણુ હાંપિયો અને મેદરકારી મેદરકારી પાંચ રીમેક્ટર નાખવામાં આજના રીમેક્ટર ઉપરવાર મેદરકારી, આજના એવ અર્થે આજે રીમેક્ટર મેદરકારી મેદરકારી ઉપરવાર એવ વાતની વધુ તપાસ કરતાં મેદરકારી અર્થવાર કે ઉત્તરાટમાં તપાસ થઈ પશુ ઉત્તરાટની પર્કરની વધુ છે એવું છેવટનું મેદરકારી કરાય.

હવે સહકારથી સ્વરાજ ચલાવો

ખારડોશી :

હેજાની નિકાસ થયે

આપણી જોડતા પર આપણા દેશની સ્વતંત્રતાનો આધાર રહેલો છે. ને દિવસે જોડતા નહીં રહે, તે દિવસે આપણી સ્વતંત્રતા પણ નહીં હોય. પ્રતિકાષને પાને પાને લેતાં તેા જોવા મળે છે કે કેટલીયે વાર આપણે સ્વાતંત્ર્ય મેળવ્યું પણ જોડતાને અજાણે યુવાની દીધું. હવે આપણે સ્વતંત્રતા જળવી રાખવા માટે જોડતા કાવચ પાળવી પડશે.

અત્રેના ભાવેન બેટુન સહકારી છત્રીય એન્ડ પ્રમીય સોસાયટીના સ્વતંત્રતા મહેસૂર પ્રસંગે પ્રવચન કરતા મુખ્યના સભાપતિ બી. જી. જોશી ઉપરના સંબોધનાં જોડતા અને સહકાર ના સિદ્ધાંતોની જળવણી પર ભાર મૂક્યો હતો.

સ્વતંત્રતાના આ પ્રસંગે જાણેલા થી સિનેટ રેસાઈ, થી જનસત્તાક શ.ક અને થી રજીસ્ટ્રાર શ. પોતાવાળા વિગેરેના કહેતા વાતો સભાગાંધી હતા.

વેરમા શાળાનો

ઉત્સવ

વેરમા :

વેરમાને આજે રૂરમા વર્ષમાં પ્રવેશ કરતી નૂતન શિક્ષણ સમાજ સંસ્થાના પ્રારંભિક શાળા અને મેરિથ બે.ઈ શાળાનો વાર્ષિક સમારમ થી રજીસ્ટ્રાર શાળા ભવિષ્ય વિરોધની દાખરીયા હાજરો હતા.

સરકારના પ્રમુખ થી વધીએ મ.છ પ્રમુખ થી રતીલ શાળાએ સરકારે આપેલી સેવાની ઉપરોક્તિના ભવિષ્યની તેમને જાણીતી જાણકારી આપી હતી તેમજે હાથમાં મફદ રૂપા માટે આપીય કરી હતી.

શાળાના આચાર્ય થી રમણભાઈ રેસાઈએ શુભેચ્છના કહેવામાં આવ્યા હતા. થી વધીએ કલિયુષ વિરોધનો પરિચય આપ્યા બાદ તેમના કહેવે મેથે વરસે પોતાનેથી શારીરિક રૂપાનો બનાવો જોનાત કરવામાં આવ્યા હતા. આરણ્ય પલસાણા કાઠકિયનાં આચાર્ય અને મામના વતની થી દરિયાક કી પ્રવચનો કર્યા હતા.

પ્રમુખથીએ જણાવ્યું કે મામના મોરવ માટે મારી ફરજ આપ કરવી જોઈએ. માર્કે મળુ મદ્ય કરવા માટે કું આવશે તુ જામાનાની કાથે જોળવણી નિકાસ પાથે છે ત્યારે રેક માપાથે માળોને મેવ્ય જોળવણી આપી કાર્વ જરમાન પ્રવું કરવા જામત રદતુ જોઈએ. અત્યા તેમજે મન વડે આપમાને જોળવણી ઉદ્યોગન કહું હતું.

સરકારના પ્રમુખ થી વધીએ પ્રમુખાર કરી બાદ સમારમ પૂર્ણ થયેા હતો.

રેશનકાને લેખ લેનારા

ખારડોશીની દી કન્ય મ.વ.વી.ની સિલ્વરતુ તસારથી જ્ઞાન રજુ કરીને થી કામાજીશાળાએ કહું કે આ તાલુકાની માધિકારિત અને કારાર તરફની વધારાઈને કારણે મોઝાકાની કાળી જમીનમાં મુરદેલ અંજોમાં પણ જોમજે સિલ્વરત કરી હતી. તેમજે કામ જામ રૂપીયાની જમીને દે.મ.મ પૂરી હતી, જેમને ખારણાં કોઠાની જમીન પાંચી મળી હતી એ દિવસોની પાદ તાલુ કરીને તેમજ થી મોરારમાઈ અને કસનદાસ જેવા કારવેજોને બંજારી આપી હતી.

તેમજે કહું કે આ તાલુકાની માધિકારિત અને કારાર ભવિત જળવીતી છે.

આ તાલુકાના અમલ જોડતાએ ચકરવર્તો જા.મ. જાળવેા છે, પરિણામે દીરુતાને ખારડોશાઈ-કો જોરે નાદ જાળવેા થયેા હતા.

કોર વેલ્ફેર સોસાયટી

કોમર્સલ રોડ, રમનના કોખાઈ જમજનાં કાજ કાજે એમ, કોખાઈ અને રોડ સુધે, મોરીલીયના થી કુમેલાન મોશી પરમાજ વારકાના મનમાં તેમને આવકારવા કોર વેલ્ફેર સોસાયટીએ રૂપ રેજુકારી રૂ.૧૦૦૦ દિને જાળવના પ-૪૫ વાજે એક જલ્ફેર સમા પાઠન રીટ મેસા મા મેજી હતી.

પ્રમુખથી મેરકાલરીમા કાજ મ. જો. ઈ.મ.પ્રમી, થી એક આજ. વાજા જેમો પરમોમાં ઉપરથી માટે મથા હતા તેમના વતી મારી મીંગી હતી. તેમો જામામાં જામતસર કાલરી ન જાપી લાયા.

કુરાવમાંથી કાજ એમ. ઇ. પારમે, (સ.મ.ક) કિરાત સંજાળાવું મેરમાનો અને સંજોને આવકાર આપવા પાળી પ્રમુખે જોળવણી આપતા કહું કે કાજ સોખાઈ કોર-સ.સ.સોના કાર્વ માં જામવચ વ્યવિત છે, વધુમા તેમને કહું કે સંરમા મળીજ નથીવા દાર છે, કારણ કે કાજ સોખાઈ કોરમાં જાળવું રવાન જોમવે છે.

આપણી વકાલી કોર સંરમાજે ના કાર્વમાં ઉત્સાહથી કાજેા થવા

અદાથી હવે કરોડો રૂપિયાના રોર્ પરરેક રેકીબેરેવાળા રોર્મરમાં પરરેક અરો, ભારત અને મુખર્ સરકારે એને પ્રોત્સાહન આપુ છે.

અંદરું કારખાનું

જાલાર મુધી ખાંડના કારખાના મામ કરુરમાર્ક જેવા જ ચલાવી ચાલતા હતા. હવે જનતાએ સહકાર દાર કરોડો રૂપિયાની માપણ રેકીને આડું કારખાનું કહું કહું છે એ સહકારમાં કેટલી કલિત રહેલી છે એ મતાવી આવે છે.

મજુરેથીમા જીલુ કારખાનું થવાનું છે કેડીનારમા પણ આડું કારખાનું થયુ છે એ સહકાર વગર ન જ થઈ શકતા આ ખાંડનું સહકારી મોરવે થા કરાયેલું કારખાનું ખારડોશીનાં મેડુરોની એમની સમાન સલિતની સિલિનું થતી છે.

ચિત્રનું જ્ઞાનાવસથુ

થી મી.પ્રકાશ વીજળીના વંચ દારા થી જોપાળજીમાઈ પટેલના ચિત્રનું જ્ઞાનવસથુ કહું કહું અને કન્યાશાળા માટે મજોર્ કાનોની જાહેરાત કરી હતી.

અને કાર્યોમાં જામ થેવા માટે, થી. એમ. એમ. થેમે મુવાનો અને મેક. વિરાત વર્મને ઉપરેક આવેા હતો.

કાજ દી એમ. સોખાઈ પ્રવચન કરતાં, તેમના માન માટે સરકારેા આભાર માની, કોર-મેસા ને ૭૫ થવું ઉપર રમપાઈ હતી તેના સ્થાપકો ની મોથ આપી હતી.

તેમજે, રેક. જા.જા.જા.ઈ અને અબુલ કાક જેમોએ કોરમા મેસા અંજુમન

ઉપરમાના પાયા નાખ્યા હતાં તેમની માદ આપી હતી તે વખતની કાલરી અને કાર્યો તથા જોળવણી-અત્રેના અવરો અહેવાલ વધુ આવશે હતા.

તેમજે કહું કે કાર્યો કરતાં, જા. નકારિક જોળવણી ઉપર વધુ જુરજો છે. નાટક કમીડીએ જામવેજાત ને આપીક સકામતા આપી તે વાદ અંજો આભારી છે યુજાતાની અંદર રેકથી ને યુજાતાન કહું તેમો વધુ જમાથ તેમજે આવેા.

પ્રમુખે કાજ જોખાટનો આભાર માન્યો, અને એમ. આજ. વાવડામે કાલીયા કર્યા પાળી કામા વિજલન થાઈ.

માર્ક કોલેજના સુક્રમ

જવાણુ શાસ્ત્રના

મકાનનું ઉદ્ઘાટન

નવસારી :

રજીમ તાલીમ લેતા વિદ્યાર્થીઓએ કાળેતર પ્રવૃત્તિમાં ખાસ જામ થેા. મેકમે અને કામાજીક અંજામેા કાથે અને સમાજમાં અળી જજી મેકમે કે નેથી તેમો અપરે, પરરેક જમ ત્યારે દીપા નીકમે, આપણા દેશનું નામ રેકન કરે. યાનું, ઉપરાત પોતાની કામાજીક પ્રવૃત્તિમેા થી પરરેકમાં જામના ન દેખાય અને તેથ કરીને પોતાના દેશનું નામ જિલ્લન કરે."

નવસારીની માર્ક કોલેજના સુક્રમ જવાણુશાસ્ત્ર ખાતાના નવો મકાનનું ઉદ્ઘાટન કરતાં મુરતના કમેકટર થી સ.પ્રકાશ કુશાણી એ ઉપર, પ્રવચનો ઉદ્ધાર કાઢ્યા હતા.

એ નવ મકાન માટે ખારત કરકારે રૂ. ૯૯,૦૦૦ અને મુખ્યની સરકારે રૂ. ૨૫,૦૫૦ની માનદ આપી છે. અમરત મુજાત અને સોસાયટી આ પ્રકારનું અને અંદરથી કાપનકામથી સંપત્ત સુક્રમ જવાણુશાસ્ત્ર ખાતે આ એક જ અને સર્વપ્રથમ છે.

પા. ભા. ૫૦૦૦

રેલોજીન ૩૨-૫૬૨૦

રેલોજીન એડ્રેસ : "અમલો"

અમલ અધર્સ (મે) લી.

૧૬ દોઈ રેડી,

એ હા ની સ જ મં.

ફાલસેલ અને રીટર્લ અર્થન અને પ્રપીડસ

માસ રીને કમારે ત્યાં ઇન્ડિયન અને ઈન્ડીય કાસરી,

મામામાં નાંખવાના જાત જાતના રેડી તેકો

રેડનમેસ રેડી, પીરજાના અને એકમુજી-પ્રથમ

વાસજો-કામ અને રેડાવેટીની જમીનો-

રેવમસાઈ અને રેડાવેટર તથા બીજ

- અનેક રેડી થીએ કોસાથ

આપથી મળશે.

સર પુરોહિતમહાસ ઠાકોરદાસની

જીવન ઝરમર

(મયા અંકથી આરંભ)

શ્રી અને બીજા બે જાનના કદ-
કામકામ તરફથી જોડાતા એકબીજા
કદ ૧ "અમને મળેને કાલે-કે ૧૨"
કંપનીની મેનેજમેન્ટ કરતાં ૧૨૨ મેનેજ-
મેન્ટના કામના કાલેકોનાં કારી-
નીચાએ. દિવસના કદ અરનારા કદ
કેમકામ પ્રમાણે નાણા પ્રમાણે
કે અને ને પાછા પકડે તેણે જ કદન
વચાવે. -એકમે. એકમે. કારનાર
તેમના જ એકમે. એકમે પ્રણેત્રમ
કાલે તેમ પછુ જાણુએ કે ઉપરકાલ
મજુ કિરાય બીજા કાલેના મત તરફે
મા નથી માટે કાલેને અપનાવવા.
પ્રણેત્રમકાલે જાણુએ કે કદ કદ
તરારે જ કાલેને ખાતી કરારી સમ-
ભરી લીધા કદા. પરંતુ કદવધને
તેણી કાલે ન થયે. અને કાલેને
પાછુ કદી એવાને તેમજે આમક
કાલે

કે કાલેકોના કાલે પ્રણેત્રમ
કાલેકામ મનજેન્ટ કોલે પ્રણેત્રમ
ના પ્રતિનિધિ કદા અને તેથી રેકને
અનેની આ પાટીમાં / નિષ્પત્ત
કાલેની આપી કદે એક નકાનુ મદાસ
ના આ નેતા કાલેન કોલેકામ કદેના
કદા. પ્રણેત્રમકાલે તેમને ત્યા મળવા,
એકમે. કાલેની વાતચીતને કુરી
અમળાએ અને કાલેને પેતાને
અભિપ્રાય રેકને મેનેજમેન્ટની તરફે
મા મેળવત આપવા કદે.

કાલેની પેટા વિચાર કરી કાલે
મયા તેમજે પ્રણેત્રમકાલે કાલેથી
કાલેના પત્ર અપાએ અને બીજા કાલે
તેમને કુપ્રત કાલે આ પત્ર પ્રણેત્રમ
કાલે એકમે. અનેના એકમે.
મેળ લીધી.

બીજા કાલે એકમે. અને કદે
૧ કાલેના નકાનુ ને આમકા પદે-
મામકા કદે. આર અકલિ રેકને

મેનેજમેન્ટની તરફેમા મત આપે કે
અને આર વિરુદ્ધમાં.

"પ્રણેત્રમ તરીકે મને એક કાલેકો
મત આપવાનો અધિકાર કે અને તે
કે રેકને મેનેજમેન્ટની તરફેમા આપુ
કુ." તેમજે અપાવુ.

કાલેકોના કદામ કાલેને આ કદે
નકી.

આ પદેમા એક દિવસી કાલે પ્રણે
તમકાલે કંપનીની તરફેમા અમ
અમવાનો પ્રમાણ કાલે કદા. તેમો
પ્રણેત્રમકાલે મળવા આમકા કદા પદા
મેને પ્રત્ર અપાએ કદા તેમને એવા
આવવાનું નકાનુ કદી તેમો આનવા
કદા આ પ્રત્ર પ્રણેત્રમકાલેનો કો
અમક કોલેકામ કદા.

કદા આવનારે મદેમાને મળવા
આવવાનો પેતાનો કાલે. કદે કુપાવે
નકી અને પ્રણેત્રમ કોલે આપી
કાલે કે પ્રણેત્રમકાલે ને કંપનીની
તરફેમા મત આપે તે તેમને કદ.
આપ. પી. રેકનેની મેનેજમ એકમે.ની
આપવામા આરકે આ રેકનેની કદે
૧૨૨કામ પરી કદ કદી

"આપી તેમને વાપરે કદ. કાલે
મળે, કોલે મળે અને અધિકારે
અમ મળે."

આવનારે અકલિએ વધુમાં અપાવુ
કે કદે પ્રણેત્રમ રેકને કંપનીના કોલે
મા પછુ રેકનેનારના કો અને એ
રેકનેની મેનેજમ એકમે.ની પછુ
કોલે કરી.

"અને તમે કાલેના કાલે તે ને
રેકનેની મેનેજમ એકમે.ની એક દિવસી
ના કાલેમાં આવે

પ્રણેત્રમકાલે આ કોલેથી પ્રણે
કાલેના અપાવું નકી

"આ કાલેકોના કદે કંપની મેનેજ-
મેન્ટની વિરુદ્ધ કુ. પછી તે પ્રણેત્રમ

કંપની કેમ ન કોલે. મને તે કાલેકો
મા કુ કાલે મત રેકનેનાર અમિતો
નથી."

આવનારે આ અપાવું અપાવથી
પેછુ નકી મત મત નકી અને તેમજે
કાલે ૧૨૨કામ.

"મારી કોલે નકાનુ પદેકા તમે
અર તમારી પાનીની કાલેકો લેશો.
કાલે નકી તે કુ તમને આમકાથી વીધ
કે નીક વધુ કુપીની વાપરે કાલે
અમ કાલેકાની આવકની કોલે કરે
કુ."

આવા આમકાથી પ્રણેત્રમકાલે
કુપ્રત મળુ અને તેમજે કુપ્રત પછુ
કાલેકાલે અપાવું કીપુ કે કુપ્રતકાલે
અમ પ્રમાણે કદા.

આ પછુ રેકને કોલે કાલે ૧૨
કાલે અપાવું કાલે નકી તેમજે કદ.
"આ એક વેપારી કોલે કે તેમાં
તમારે આપવા અપાવ મળુ એકમે
નકી."

પ્રણેત્રમકાલે આ કાલેથી મળા
કુપ્રત મળુ અપાવું અને અપાવુ કે પેતા
ના વેપારમા પછુ તેમો આવી કાલે
કાલેકાલે એકમે.ના નથી. આ
કાલેની તેમની નીતિઅ નથી.

કોલે ૧૨ કાલે મળુ મત પછી
પ્રણેત્રમકાલે એકમે.ને ઉપરની વાત
અપાવું કાલે

"આ અપાવું અને કાલેકો મળે
કદી. આ પ્રણેત્રમકાલે તમે વસ ન
મત લેશો કે કાલે પ્રણેત્રમ કુ."
એકમે. અપાવું.

અરે પ્રણેત્રમકાલે કોલે આવવા
નીકામ તરે એકમે. કદે ૧ "તમે
તમારે રેકને અપાવ તરે તમારે લે. કા
તમને પ્રણેત્રમકાલે વધારી લેશો. પરંતુ
મારો રેકને કોલે અપાવું અને તેમના
કુપ્રત તરીકે લેશો."

પ્રણેત્રમકાલે કુપ્રત અપાવું અપાવું
તેમજે કદ. "પ્રણેત્રમ વિરુદ્ધ અકલિ
કુપ્રત કરેશો ન કે રેકને મેનેજમેન્ટ
કંપની મેનેજમેન્ટ કરતાં વધુ કાલે
કે ન. અને આપણે લીધેલો આ
નિર્ણય આરકા વિરુદ્ધ છે" વધુમા
તેમજે કદ ૧ એકમે. અને તેમના
મે કાલેકાલે તેમની પરિસ્થિતિમાં
પેતાની માન્યતા માટે ને કાલે કરત
તેમ કોલેકાલે મતે કુપ્રત કદ

કોલેકાલે આમકા પછી પછુ પ્રણે-
ત્રમકાલે એકમે.ને પત્ર અપાવે. કે
કાલેની એકમે.નાથી રેકને મેનેજમેન્ટ
કાલે કરવામા અને તેમજે કરી કુપ્રત.

એકમે.ની એવી માન્યતા કદી કે
કાલેની એકમે.ના પેતાના કાલેમાં
રેકનેના અપાવવા મેળુ છે. તેમજે
પ્રણેત્રમકાલે અપાવું કે "અને અને
તમારો એવા બીજાએ કે કાલેકા
અપાવ રેકને એકમે. ને અપાવવા
કાલેમાં કાલેકાલે અપાવું તે રેકને

તે કાલે કોલેકાલે નકી. એમ
તેમને કાલે

પ્રણેત્રમકાલે આ પત્રથી અપાવું
નિરાશ મળુ અપાવું અને પરિસ્થિતિ અમ-
અપાવે એક કાલે પત્ર અપાવે. તેમજે
તેમા અપાવું.

કોલેકાલે વધુ અપાવું રેકને તંત્ર
મા કોલે એકમે. એમ કોલે રામ
કાલેના માને છે. એમાં કાલેનાની
વંકા નથી. પરંતુ પ્રણેત્રમ એકમે.ને
પેતાના કાલેમાં કાલેકાલે એવા મળે
કે એમ માનવું કાલેકાલે કોલે છે. અને
એકમે. કાલે કે આમા કાલેકો
વિરોધીએ કોલે કરવા કાલે. કાલે
કે અને કાલેકાલે મકાલેના કાલેમાં
નિષ્પત્ત પ્રણેત્રમ કાલે એકમે. નાતાવ-
વાનો તેમના કોલે છે. આવા તરે
કાલેકાલે અને કાલેમાં બને કાલેકો છે.
વિરોધી તરે અને તેમના અપાવિત
કિતો અપાવેલા છે તેમનું આ
તરખટ છે.

કોલે...સતારે ?

કોલે પ્રણેત્રમ અપાવું માને,
મારું મનકું કુપ્રત એ તારે;
કોલે અપાવેલ મળુ નકી,
મારું કુલેકાલે મનકું આ મળે !

અપાવના અપાવું અપાવું એ,
કુલેકાલે કાલે આ મળે;
મારી વીધા કુલેકાલે આપે,
કદા કાલે તોલેના અપાવે—
મારું કુલેકાલે મનકું
આ મળે !

અને નિરાશ નિષ્પત્ત કાલે,
કોલે અપાવું કરતી અપાવે;
અપાવું એ કાલેકાલે કાલે,
મારું કદા વસીને કાલેકાલે ?
મારું કુલેકાલે મનકું
આ મળે ! —

—કાલેકાલે

આ મિત્રોના અપાવું કાલેકાલે આપેલો
મેળામ કેમકે પછીથી માન્યતાનું ને
કોલે અપાવું તેમા એકમે.ને ૧. સી.
એક આપાની નાકાલેકાલે અપાવવામા
આપી, પરંતુ કોલે આમા તેમના
પ્રણેત્રમ પ્રણેત્રમ એકમે.ને
રેકનેના રેકને મેનેજમેન્ટ એકમે. તે
અપાવને કાલે પદાર મળે

૧૨૨ કુપીમાં કોલેકાલેની બધી
અ રેકને અપાવવા કરતેકાલે અપાવે
આવી અને એક રેકને કોલે નીકી
તેના કાલેમાં તંત્ર સે.અપાવમા આપુ
આ કોલે કોલેકાલેના એકમે. કોલેકાલે
કોલે અને આવકની કાલેકાલે અપાવિત
એવા તેમના રકીય કરવામા પાપાના
એકમે. કોલેકાલે કાલે રેકને છે.

[કાલે]

આધે અધિકારીની રીજાન અને વેલ્ફીઓ

અમમક, કાલેકા, કાલેકા સીકાની, રીજાન અનેક રમ, રીજાન
અને કાલેકામાં અપાવે, કાલે અપાવ અને કોલે અપાવવામા કાલે
અપાવવા પીપાને અપાવે કાલે.

અપાવે કાલે અપાવ, અને રેકને કાલે રેકનેની કોલેકાલે કોલેકાલે
કાલે અપાવે અપાવવામાં આવે.

અપાવે અપાવવા અપાવ, રેકને, કોલેકાલે વિરોધી કુલેકાલે રમ
રમની વેલ્ફીઓ અને અનેક અપાવવા એકમે. અપાવે.

રેકને ૧૨ કુપ્રત કાલે રેકનેકાલેના કુપ્રત કુલેકાલે અપાવે.

કેકાલે ! અપાવે કોલેકાલે (મી.) લી.

સીકાલે એકમે. વીકાલેકાલે કોલે મેન્ટ્રેકાલે,

કોલે : ૨૩૫-૫૬૬૬ પદેકાલે આપે, કોલેકાલે ૫૨૫૭,
અપાવે એકમે. — ૨૩ ૨૨૨ કુલે, — એકમે.ના અપાવે.

સ્મૃતિસૌરભ

લે. નિર્મલા દેસાપટિ

૧૬ માર્ચ ૧૯૬૦ તે પહેલાં મી. અરવિંદ વડોદરા હોટી ગયા. પરંતુ તેમના ૩૦-૩૧ વખત ત્યાં આવી જતા. હું તેમનું બાળપણ જાણતો તે વખતે હું અંગ્રેજી સમજતો ન હતો. તેમના બાળપણમાં વચ્ચે વચ્ચે 'સ્વદેશી', 'કર્મ-વોળી' જેવા ૩૦૦ શબ્દ આવતા હતા, તેમ હું કહત સમજતો હતો અને પાંચ-૬૦ અંગ્રેજી શબ્દો તમજતો હતો. પરંતુ હું એવા તાનમાં હતો કે હું બધું સમજતું હતું. આજે હું પહેલીજ વખત 'કાર્નેશરી' વાચી શક્યો, ત્યારે પણ હું ખાનગી જાણે કે મને નથી સમજતું પડી છે. આજે જાણે કે 'કાર્નેશરી'ને હું સમજે. ૧૨૬ શબ્દોના અર્થ જાણે ન હોય, છતાં જાણ કરવાના જરૂરના ઘેરની જગ્યા છે. બાળપણમાં હું જમ રવાનાનો હતો એ રવાના રામદાસનાં વચન વાંચી, કે.કાના પણ વચનનું જોવાનું ન આવતો. અંગ્રેજી ક્ષેત્રે ૧૯૧૧માં પર જે રવા પહેલાં મારી નહેનના જમ મળ્યા તે

વખતે પણ એ માને હતી તો કે હું તે આવતું નહિ આજે પહેલે વિચરે છે એ મારે મારે જુદું રાખ્યું, અને જોવાનું સમય મારી પાસે મેરીને જવાવથી દેવેલા શાખા, વિન્યા તારા સંસ્કૃત અને કચુલ જે પરંતુ વચનનું જોવાનું નહિ આવતો અર્થ એ માન કે મિદાન નહિ બહુ. કાળ-કાળ આવતો થી અમરજી છે. ત્યાં પણ હું જ કાળ-કાળ રાખું છું, અને જુદું પણ મારે જ નવાવજ પડે છે. તો પછી કાળનું જ કાળ નથી આવતો. એ તેમની વાત આવી જીવી, અને એ-વચન વિવરણ સમ આટે તેવાક થતી રજાકામાં કાળ-કાળ આવતો શાખે. પહેલે વિચરે તેમજે મારે, મારે જુદું બનાવ્યું, મારા વિચારને સંમતિ આપી અને ચોતાની વાતની પણ મારી પાસે થી સંમતિ લઈ જીવી જમવા તો તેમજે પૂરા જવાબકના તંત્રને અપનાવી લીધું તેજે હોય તો આ બધું સમજાય છે."

(અનુવાદ)

ખેડૂતોની સેવામાં જીવન સમર્પણ કરી રહેલા શ્રી જોષાળભાઈ રણછોડજી પટેલ

શ્રી ખેડૂત સહકારી જીનિંગ એન્ડ પ્રિસીમ સોસાયટી લી. બાબેન, બારડોલીના પ્રમુખ શ્રી જોષાળભાઈ રણછોડજી પટેલ જેમનાં તેજસ્વિની રાજ્યપાલ શ્રી શ્રીમદાસ બનાવરજીવિંદ કરી કરી, તેમનું જીવનચરિત્ર કુંડમાં નીચે પ્રમાણે છે.

બારડોલીથી ત્રણ માઈલ પર આવેલા જુલપુર વડોદરા રાજ્યના બારડોલી માંથીના વતની છે. એમનો જન્મ ૧૯-૧૨-૧૮૮૩, સંવત ૧૯૫૦ના માસકાર વક સતિમને રોજ થયો હતો. એમજે પ્રાથમિક શૈક્ષણિક બારડોલી બામરી શાળામાં મેળવી શુભરાતી ૭ સુધીનો અભ્યાસ કુંડમાં આપમાં પૂર્ણ કર્યો હતો.

ખેડૂત તરીકેનું કામ ચાલુ રાખીને તેમજે રાજ્યકીય અને સ.મ.જી પ્રવૃત્તિ માં અને ૧૯૨૫થી રજા લેવા શાળા હતા વડોદરા રાજ્ય પ્રવૃત્તિમાં રજા લેતાં લેતાં કૌશલની પ્રવૃત્તિમાં પણ વધુ રજા લેવા માંડ્યા. ૪ સ. ૧૯૨૮ની બારડોલીની સહકારક બંધત મા, અને ૧૯૩૨ના રોજબાપી અધિકાર માં તથા અને ૧૯૩૨ની "હોલિડે" ની અગવળમાં થયો. કારણ શોભા આપ્યો છે. આ રીતે જોતા ૩૫ વર્ષે એકમાત્ર સમય અને રોજની સેવા

આપી રહ્યા છે. જોતા પાંચ વરસથી અમર સમાજસેવા અને રોજ સેવામાં કરી કરી છે. શ્રી ખેડૂત જીનિંગ એન્ડ પ્રિસીમ સોસાયટી બાબેન, બારડોલી તથા શ્રી સહકારી બાંક જીલ્લા મંડળી, બાબેન, બારડોલીના તેમજે પ્રમુખ

શ્રદ્ધાની ચકતી

એકમાત્ર સમયનાં છુપી દુઃખ જુએ મરતાં મરીમ જોડો. તેમને જનાન આપી તેમની તુષ્ટ કરવા શેષ તપમાર માથા જમ તેમના કિષ્ટોને પુલકુ કે કિષ્ટોમાં જોડ કરોડપતી નિચે મુજબે જોડે કહ્યું, "અમરજી આટલાં જુવાને આ દુઃખનાં માં જાળ આપવા મારે મારે જાણું પણ જોડે પડે છે. હું કેવી રીતે કે કામ કરી શકું?"

મીળ વિચર સેનાપતી હતો, "પ્રાંજ માંગો તો હવે સાથે આપને તરજે મારે પણ આટલાં પૂર થાય. જોડ જનાન મારા કોણમાં પણ નથી. શીલે કિષ્ટ ખેડૂત હતો. "મે મધી જીવીન હતી દુઃખને લીધે પાંચ નેકોતે જીવે જોડે કહ્યું, "કારણે દુઃખમાં મારે મરેસુસ જરવાની જ મિત્રા છે. પછી આ અસંખ્ય જોડો ને જનાન તો કવંચીજી આપી શકું." જોડ દુખની પાતળી રીતે કિષ્ટ કરી અને અમવાન છુપી વરજીમાં પડી અને જવાબ, "અમરજી જો બાર આપની કૃપાથી હું મારે તપમાર." મળા આમરજીએ જોડે જોડે અમવાન છુપી પ્રકુ. "હું જાણે કમથી અવકાષી લાગે."

"અમરજી હું જીવીન કુંડાજી અને જોડ મરી શકતી છે. અંકાર અને મરી સંપત્તી માગન દરેક પરમાં મરી છે."

આજાર કવંચીકારક લાલુભાઈ નારજીભાઈ કોશવલ રતનમેન પ્રમાણમાં ૪ મરન ૧૦ નારજીભાઈ રામદાસ

પર્મશીલ ૧ માસુભાઈ નામરજી, વા.વ.વ.વ.વ. વા. ૩-૧

—સોલીવેટ પ્રિસીડેન્સી, જી. બારતના પ્રિસીડેન્સી રાજ્ય-દરજા રજીવાની પ્રકારને આપવા આ આમરજી કે રાજ્ય-દરજા રજીવા છે અને આજુ વર્ષમાં તે રજીવા શુભાકાને જશે.

શુભ પ્રસંગો માટે સેટ !

શ્રીઓ અને પુરુષો માટે

ધેડીયાળ !

૧૭, ૨૧ અને ૨૫ અંગુલનાં
એટોમેટીક કેસેન્ડર.

- રોમર
- રોડરી
- લેડો
- રસર

વિગેરે દરેક જાતનાં ઘડિયાળ.

ઉપરાંત પુરુષોનાં શટ' સુટ, પાયજામા વિ.
તેમજ બાળકોનાં કપડાં.

હોલસેલ ભાવે મળશે

બોક્સ ૫૬૮૮, ફોન : ૮૩૫-૨૬૦૧

વલ્લભભાઈ બી. પટેલની કું.

૪૪, મારકેટ સ્ટ્રીટ, જોડાનીસબર્મ.

કમ્પોઝિયાના વડા પ્રધાનનું ખુન કરવાનું લાલ ઠાવનું

અમેરીકન એકથી કમેરીય જહેર ક્યું છે કે કમ્પોઝિયાના વડા પ્રધાન. મીન્સ નોરોડોમના ખુનનું કામપતરી કાવનાં પકડી પાડવામાં આવ્યું છે.

આ જંગોની વિમત જવા છે કે એક વિચરે એક ૧૬ વર્ષની વખતે શુવાન કમ્પોઝિયા આવેની અમેરીકી એકથી કમેરીમા આવ્યો હતો. તેજે એકથી કમેરીમાં ને માજીક પ્રથમ થયો તેને એક દેશ આપમાં લખેલી વીડી આપી હતી. આ વીડીમાં જણાવવામાં આવ્યું હતું કે કુરપારે કમ્પોઝિયાના વડા પ્રધાન મીન્સ નોરોડોમ દલિય કામોડે િયાના એક મામમાં લાપજ કરવાને મારે જનાર છે ત્યાં તેમનું ખુન કરવા ને મારે આ શુવાન તપમાર છે. વાકી માં અમેરીકન એકથી કમેરીને આ કાવતરામાં કહાવ આપવાનું અને કાવતરાની વાત ખાનગી રાખવાનું જણાવવામાં આવ્યું હતું.

સામાજિક ખબરો

જે સ મા ચા ર

જુલારાત્રી કામમાં પહેલીવાર સીડી હોલમાં રવીંગર તા. ૨૮ ફેબ્રુઆરીના રિવિઝે હવે રાખવામાં આવ્યા હતાં. આ હવે થીયુડ અને થીમલી રાખજી માઈ જે. કારાની સીડી કંચન અને થીયુડ અને થીમલી રાખજીમાં નવુ ભાઈના સીડી ગીરધરભાઈ સાથેના હતાં. તેમજ થીમલી હવે રવ. રાખજીમાં કારાભાઈની સીડી વિશાલના થીયુડ અને થીમલી થીયુડમાં હવેનભાઈના સીડી રેલવમાં સાથેના હતાં.

સીડી હોલને બહુજ સારી રીતે સ્થિતિમાં આવ્યો હતો અને આ પ્રકારે બંને શાંતિ અને આનંદનું

અમારા પટેલના સુપ્રીમિ હીરા-વતીનેનના સુભક્ષ્ય ભેદાનીસખર્મના થી રાખજીમાં કારાભાઈ કારીયેર વાળાના સુપ્રીમિ રાખજીમાં કારીયેર થી. જ. ૨૦૧૧ના પ્રકારક ૧૦ ને રાખવાર તા. ૧૭-૨-૬૬૬ના સુભ દિને ભેદાનીસખર્મના સીડી હોલમાં બેસિક વિધિ પૂર્વક થયાં હતાં તે અસંગે સર્ગ રનેકી મિત્ર મંડળ વચેરેજી સારી સંખ્યામાં હાજરી આપી થર કેમને સુભ આથીવોડ આપ્યા હતા. તે સર્ગેના થી વસંતભાઈ તરફથી સીડી હોલમાં આ-પાણી અને અપાકારથી આભાર કરવામાં આવ્યો હતો.

થી હીરાવતીનેન રેલમાં વિદ્યુત કન્યા વિશાલ-નિપાદ રહી અવધા કરતાં હતાં અને ચેટીક થયા આવ બહોં આવી થી માંથી ભારત વિશાલમાં સિલિલા તરીકે કામ કરી રહ્યા હતા. થી રાખજીમાં રાખજીમાં હવેનમાં રહી થાઈકા બાથેભોઈને અવધા કરી રહ્યા છે. અને હવે બાદ કુક સમયમાં થી હીરાવતીનેન કારે અવધા માટે હવેન લખ છે. આ નવ પરિણીત સુસિદ્ધિ સુભક્ષ્ય અને મિત્રા-સીમલી માં અને સંસ્કારો તરફથી હવે, કે ત.૨-૬૫.૬ દારા સુભ સંસ્કારો અવધા હતા. તે બદલ આ પત્રકાર તેમને આભાર માનવામાં આવે છે.

વેપાર વેચવાનો છે ભેદાનીસખર્મમાં આર્કેટ સ્ટીક થર

ઈન્ડિયન માઈ સંસ્કાર કોલેક્ટિવ ને ચરના આવેટ રીડીંગને કારણે આર. મોહાને વેપાર વેચવાનો છે. વહેરો તે પહેલો. આ જુરેની તક જતી કરતાં તે પડતાં. આરે તરત જ મળે.

હવે સમીક્ષક રહીકે ભેદાનીસખર્મ.

વાતાવરણ કનુ માળકે માટે ભેરજે-૨ માં આજ બુદ્ધને એક રાખવામાં આવ્યો હતો. અને મળાને બીરડી, કોલે ડ્રીક તથા બીજા શેક આપવામાં આવ્યા હતા. સીડી હોલ બધી કોમે ના ભેટોથી ભરપૂર હતાં. યુવર અભવદ અને સંગીત તથા કુમે અને ભેરજોની યુવર રંચમેરની સારીમાં થી કમળે માટે કોમે અજ થતાં હતાં ૧ આ રવળને સીડી હોલ ન હતાં. પુણ્ય પ્રવંના કોલે રેલમાં કોલે અવધાર ના મિત્ર હતાં.

તા. ૧૭-૨-૬૬૬ને રવીંગરના રિવિઝે-લે.સખર્મ, સખર્મ રોમોલિય નિવતી થી ભીયુભાઈ કાનાભાઈ ભગત ના પુત્ર મિ. નાગુભાઈના સુભ હવે અમરી નિવાસી (કાલ હીમીયોમ) થી કારીયભાઈ નામાભાઈના પુત્રી મિ. નર્મદાનેન સાથે ભેદાનીસખર્મના પારીકાર હોલમાં થયાં હતાં.

કુલ કુરથી પધારેલા સર્ગ, સેકી, મિત્રાથી હોલ ચીકાર હતા, થમનુ કાવં આર્ક વિધિથી સુભ શાંતીથી વજતકર પરીપૂર્ણ થયુ હતું.

માસ્ટર પ્રધર્સ (મિ.) બીમીટક

અવ નવના નામક, રેલથી તેમજ પ્રવરક પ્રપદ, કોમે માળકે અને કોમે માટે ભેરજો નવના સુભ ભર્ગો, પ્રવેશ, કારીય-ક અને અવધાઈ થાઈ-સુદી, બીમ, કોમે-ક, કોમે, રેલજી-ક વિશે.

૧. રીકે ભાઈના માલ માટે લખાઈ કરવા ભાઈનાથ. ૩૩ વેરક રહીક, ભેદાનીસખર્મ. ૧. ફોન : ૮૩૫-૬૬૬ — — — બોક્સ ૧૫૫૬.

કાજર અને તેમજ બંદો, તરફથી નવરંધિને આથીવોડે આપ્યાં હતાં. અનેક તાર રાખના સંસ્કારો વચામાં હતાં. અને કોમે રેલમાં હતાં. હવે કાવંમાં મહત્ત કરવા બદલ તથા કાજરી આપવા બદલ બંને પક્ષે કો ને આ પત્રકાર આભાર માને છે.

નામર કુનરજીની સુપ્રિમિ વજતકા ન.મર ના અવ રવ વસંતભાઈ રાખના પુત્ર સંતીકાલ સાથે તા ૧૭-૨-૬૬૬ ને રિવિઝે થયા હતા. એ પ્રકારે થયાં મળે તેમજ સર્ગ રનેકીમે, તરફથી સુભ કારીયા તેમજ અભિનંદન ના પક્ષે આવ્યા હતાં. જુડી જુડી સંસ્કારોને હવે કરવામાં આવ્યા હતા.

મી. રહીયોટ્ હીંકુ સેવ

મી. રહીયોટ્ હીંકુ સેવ સખર્મના આશ્રમ હોલ (માજરોલ) ૨૨-૨-૬૬ ના પુત્ર કરુણના નિવારણ તીથી. મોર્ગોભાઈ પટેલના પ્રવુથ રચાને જીવવા કરી. સખર્મનેમાં ભાઈથી રોલતરામ રેલમાં તરફથી કરાવેલ પત્રોક નિર્વાણ તીથી અંગે વહેવવામાં આવી હતી. અંગેને પટેલે "પ્રવુથો ૧૪" અને "કરુણા અંગલી" સખર્મનેને અવધાઈ હતા. શાંતી ૧૪ થાક સર્ગા વિશેન થયુ હતી.

—જુરક : અંગે લીમકા ચેલકા આવેલ મોર્ગોભાઈ મી.રોમિ અમળ મે.ટર માંથી કોતરકા જતાં બાજુની પચાર થની માંડીના ચેકાની ટકરે હાથતા સુધારાના પ્રવુથ થી મે.રમનાઈક ચેલકાના નીચે પડકાઈ થયા હતા અને એ પછી માંડીના સમય સુધકા તીથી થકામનેનદે થે માને રેલો રાખતા તેમજ પ્રવર કુપામે ભારે અવધાર માંથી કોતરી થયા હતા.

જુડીયોમ, ધનકમ રેલક રીડ-ક, કાપ્સે-સોમ, રેવ-પુ કારીય-ક અને ધનસ્વોર-ક માટે મળે :

આર. વી.કુલે ૧૨ બાઈલી આર્ક, ૩૮ ચાઈટ રહીક, કોરનર કામધાનક અને આર્ક રહીક, ભેદાનીસખર્મ, ફોન ૬૫-૧૧૫૬.

સેકન્ડ હેન્ડ કોલેજીઓ તમારી રાખાની, ખાંદની, મોલખી અને મટકાની જુડી કોલેજીઓ અમારી પાસે ક્યા રેલક કાવ માટે મોલકી બાથે (ધામરીમાં મળતા ચેક મોલકીય) Marmara (Pty.) Ltd. P. O. Box 26, Phone 128 (Bris, Transvaal.)

હમણા આવેલ રીપમેન્ટ

રેલક જાતની અગરમતીઓ જેરી કે "અજ રાક" જેટલે કોલે ધંડીના, અગરમતી, મુખથી રાણી, બાથેથી, ક્યા થકેકર, વાંસલી, કમળ કરનાર વિશે, અમારા પ્રાધર્સીક માટે કમે. (અમે હવે હીંકી નનાવડની અગરમતીમાં રાખીએ છીએ.)

મીલી કમળ રી. ૧-૩ ૦ ૦
ભાઈ કમળ રી. ૧-૩ ૦ ૦
મેરી કમળ રી. ૧-૩ ૦ ૦

માલ બેરોભાઈ પેક કરી આવીશું.
એકર સાથે પાસા મોલકવા વિનંતી છે.

અમે નીચેની વસ્તુઓ કાપ્સેક પ્રવેઈ કરીએ છીએ. માલ કારો અને કીકાયત આવે અગર. અમારા પ્રાધર્સ હીંકુ માટે લખે :

રોલક અજ, બાથ, એકલી, વોવા, અમરા, સે-ટા કોપારી, કામી સોપારી, કોલી સોપારી, મોલ, અંગલી, કામે, હીંક, અમર, રીક જાતની રામે, અજાને, આરે, અમરેના બાટ, રાજીવાના નાળામે, વરીયારી, રા, ભર્ગમ, મેથી, રામ, અમરે, સુવા, હીંકે, પાણી, પાણી રામ, આખા અમર, નારીયેજા કુકો, રાજમેર, અમળક, કમળ, વિશે.

K. HARIBHAI & SONS (PTY) LTD.

Direct Importers : Wholesale & Retail Merchants. 81 Victoria Street, — P.O. Box 2156 — Durban. Telegraphic Add "BHAISONS"

જાણી

જ્યાં પ્રેમ છે
ત્યાં પ્રભુ છે

ભેખઃ શ્રી રમણીકલાલ અશ્વલવાલા

રૂઢિવાના ડોહ એકરમા ખાદીન નામે એક મોળી રહેતો હતો. તેની નાની ભોણી કહેરના નીચા-વાળા વિસ્તારમાં આવેલી હતી તે તેની એક મરી કોરીમાં એવી રીતે પડતી કે કાપી ભેનારને રસ્તા પર ભનાર આવનારના પગ માથે ડેખાય પછી ખાદીને માથેથી ભોળખવા માટે એમના મોઢાં ભેવાની બચ્ચ નહોતી. છુટતી એક મામ ભેવાથી એના પહેરનારનો ભાજસારો એને મળી જતો તે થળા વખતથી આ વચ્ચે હતો. થળાને ભોળખતો હતો. આછીનાજીના વજરાદમાંથી ભાગ્યે જ ડોહ એવી ભેંક હોય જે એના કાંધ માંથી એક બે વાર પહાર ન થઈ હોય. પોતાનો કાજ બારીમાંથી પોતાની આંખે ભેવામાં તેને ખાનદા આવતો. ડોહના છુટનાં તેણે તળિયા નાખી આપાં હોય, ડોહને મોંમાં ઠાપી હોય, ડોહને દાઢાં માંથી હોય તો ડોહના કોરના કામ પછી નવેકર થી નાખી 'આપાં હોય' ખાદીન કોરના કામ કરી આપતો, કાદો થાક વાપરતો, બાળખી કાજ ભેંચે, તે વિજાજપાત થાકુલ હતો એટલે એને કાપ પછી આં મળતું. કામ પોતાથી મની કો તેણે હોય તે સમયસર આપી કાજ તેમ હોય તો જ તે કાજમાં ભેંચે, નહિ તો રાકડી ના પાડી દેતો. ખાદીને આંખે જ આપી છાંટી એક સમયન તરીકે જ જાણે. હતો ૫ જેમ કમર થતી થઈ તે થડપણ આવડુ થયું તેમ તે આ ભેંક ને ભાંચે કહે પડેકોનો વિચાર કરવા કાગ્યો તેનો કાપ બનારે છુટતી કોરી વડે માથાની પડીમોઢુ અડ-કાવાન કરતે, ભારે તેની છાદિ હાથ તાવડું અડકવાન કરવાનો પ્રયત્ન કરતી. અભારે તો કે જ્વતક મળુવી નો થળો કરતો હતો પછી બનારે તે એક ખીલ મેચાને લાં મેચરી કરતો હતો તે અરકામાં તેની જાની પાડ પામેલી ને પાળળ મજો વધેતો ડોહરે છુટા મળેલી પછી તેણે મેચરી કોરી ને કોહરને કમરે એક આપડીમા છુટો રહેવા કાગ્યો, ને વીધીમાં જમવા કાગ્યો. ડોહરે રિવેલે રિવેલે ચોટા થવાં કાગ્યો, પછી રૂઢ પિતાને મદદાપ થઈ પડે એવો થયો આ તો એક વખત તે મરિ પામે ને આપડીપુ વજારીમાં રહેને જાય પામે.

લેખ પ્રજાનો, માટે

અમને મળો.

સુરેતી જંમજીના અને રમેશવીર કાગ્યો.

શ્રી કોહરની અંગત રેખરેખ નીચે કુનીચના બંને રોડેલીયાના ડોહ પછી જાનમાં જમારે છુટાને આવી રોડાઈ કરવાનો અમે કન્ટાક કર્યો.

કેપીટન્સ બાલકની હોટેલ

(શ્રી કોર્નર મીઠાઈ કાઉન્ટ)

એ અને મિટ્ટેરીયા સ્ટ્રીટના પુજ્યપર - હરમન.
ફોન નંબર ૨૩૪૧૪ ૨૩૪૧૫: KAPITAN.

તાજુ ઉમદા ફ્રુટ

ખાદુ, કોસલુ બનારે કાવ, નારીએલ નં. ૧ રી. ૧-૦,
એક (નંગ. ૧૦૦) રી. ૧૦-૦.

કુકાન હાર માટે બાંધવાના ન્યુકેપેર બનારે કાવ,
પાપક નંબર ૧ રી. ૧૦, નંબર ૨ રી. ૮ ૧૦૦.

કુપી-અને મેવલી થાન બનારે કાવ, પારેલ નાં. બાજીઠ મોઢ
શ્રી. ૧૦-૦ લાંબી બને રહેને બાજીઠ શ્રી ૧૧-૦ કમ
રોડેલીયા, બાજીઠેલ અને મેવજપન ડોંગીના કોપરો કપર પુરક
પ્રાન આપી રોડ પછી પસંદ પડેલી કાવ મીઠાઈ

All prices subject to Market fluctuations.

A. KADER & Co., (PTY) LTD.

WHOLESALE FRUIT MERCHANTS
P. O. Box 251, DURBAN.

ધીરુભાઈ પી. નાયક

જુહાપુર, જુહાપુરી, વીમાનાં અને જનમલ કોલન્ટ
હીંદુસ્તાન અમલ કુનીચના રોડ પછી જાનમાં કન્ટાઈ કરવાઈ અમલ જમીન
માથે જુહાપુરી કરવા થર કોઈ બનારી આપાંને છાંટી કો
કાગ્યો, આમ, પારી, હાંક, બાજાન, પોરબાસ, વિનેરેલ વીધા ભરે
ઉતારી આપાંને કાગ્યો
હીંદુસ્તાન, વરસનમ રોડ, હિસામલ મિથાઈ બનાવવા રેવનુ કમીશનર
સ્ટ્રીટમાં કે વેપારના કામસેન્સો પાસેમાં તેમજ જમીનકને કમલી
માનસેમાં કઈ પછી કીધા વિના બધે ખાદુ કાજ બાજીઠેલ એ
નેલનમ બુનુબલ કાઈ મેસોસીએલ કાઈ મેસોસીએલ અને પોરબાસ
હીંદુસ્તાન કંપની લીમીટેડના પ્રતિનિધ

Office:
9 Barkly Arcade,
38 Market Street,
Phone: 339033,
Johannesburg.

Residence:
52 Patidar Mansion,
13 Kers Street,
Phone: 330816,
Johannesburg.

ફરનીચર! ફરનીચર!! ફરનીચર!!!

મિસ્ટ્રમ જુહા, લાઇનીમજુહા જુહા, મોઢશીલ, હરમીલ મિસ્ટ્રમ,
કાઈક મોઢ મોઢીલ રોડ, જુહા રોડ, રોડ, તરન કોપરલ
આને ખરીદી કરીશો. અમે પમાલી કાજ લેવા જુહાથી નહિ.

—મોઢેલ, રોડ અને કીધાન કરેલ—

એ કમારી કમારી નીચે લઈવાર થાક કે તેનો રોડા કધેમાં કઈ-
વાર રહે કે. માત્ર રોડા કાગ્યોમાં કાઈક કીધા કાગ્યો અને વેપાર
આમલ વધારો.

L. MISTRY

51 BREA STREET, BURGERSDORP, J'BURG.
PHONE 33-4591. BOX 2525.

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1903.

Former Editor: Manilal Gandhi—1918-1935.

No. 10—Vol. LVIII.

Friday, 11th March, 1960

REGISTERED AT THE G.P.O. AS A NEWSPAPER.
Price: FOUR PENCE

"FAR BIGGER THAN THE ATOMIC TEST IN AFRICA"

"OUR HEARTS GO OUT TO AFRICA IN UPHEAVAL"

—NEHRU

["Indian Opinion" India Service]

"ONE of the biggest things happening today in the world," Mr. Nehru said in a Press conference at New Delhi, "One of the very big things, is the revolutionary ferment in Africa. Recently we had the French atomic test in the Sahara. Well it is a deplorable thing. I think deplorable by itself, deplorable because it begins another series of atomic tests, and we must regret it; and we have tried our best and the United Nations, indeed, have expressed their selves previously against it. But far bigger than this French atomic test in Africa is what the people of Africa are doing today, rising up sometimes rightly, sometimes wrongly if you like, but nevertheless in a state of tremendous upheaval. That is what is happening, and it is obvious that, so far as we are concerned, our hearts and our good wishes must go out to them in their tremendous up-heavals."

"In this connection, all kinds of new problems will arise in Africa, affecting the world. One of the biggest problems has been the racial problem. We know how the South African government has fixed its policy on the basis of racial discrimination, master race, and Apartheid etc. People of Indian descent have suffered from it but far more Africans have suffered from it. Now what is going to happen in Africa when the greater part of Africa consists of independent nations standing on their dignity, not accepting in the slightest degree any kind of racial discrimination? Well the future will show. But, obviously things will not remain as they are today."

In this connection, may I say that I welcome the recent statement made by the Prime Minister of the U.K. Mr. Macmillan addressing the two Houses of Parliament in Cape Town."

Experts Suggest Mass Sterilisation In India

["Indian Opinion" India Service]

NEW DELHI—A Committee of Experts appointed by the Government of India to study population control has suggested a mass sterilisation programme and legal abortion in certain cases to check the colossal rise in the population of the country. The committee's proposals are likely to create acute controversy in India as Indians regard both sterilisation and the use of contraceptives with extreme repugnance.

Estimating that at the present rate India's 400-million population may be doubled in 30 years, the committee also advises legal abortion in certain circumstances. It proposes that families should be restricted to three children, but rejects a suggestion that a birth tax should be levied on those families who exceed this number.

FAMOUS NOVEL DRAMATISED

E. M. FORSTER'S famous novel, 'A Passage to India' has been turned into a play. The world premiere was presented in London recently by the Oxford Playhouse Company.

Responsible for the play adaptation of the novel is Miss Santha Rama Rau, daughter of Sir Rama Rau who was the first Indian High Commissioner in South Africa.

INDIA PLANS TO STOP ANIMAL SACRIFICE

["Indian Opinion" India Service]

NEW DELHI—The Joint Committee of Parliament has proposed that the Animal Welfare Board, to be set up under the Prevention of Cruelty to Animals Bill, should be empowered to take measures by means of propaganda or otherwise, to eliminate the sacrifice of animals altogether.

The report of the Committee on the Bill was presented to the Rajya Sabha by Dr. H. N. Kunnru. The Bill seeks to prevent the infliction of unnecessary pain or suffering on animals and provides for the establishment of a board which would promote animal welfare.

Indira Gandhi Recovering After Operation

["Indian Opinion" India Service]

NEW DELHI—The former Congress President, Mrs. Indira Gandhi, is making satisfactory progress after a kidney operation according to the Superintendent of the Willingdon Nursing Home. Dr. Shantist J. Mehta, a well-known Bombay Surgeon, who performed the operation is expected to stay in the Capital a few more days to attend to Mrs. Gandhi.

Quarter Million Books For India

THE fifty thousandth book contributed by British readers to provide Africans with good reading was packed in London recently by the English Speaking Union.

Since the scheme was initiated by Lady Dalhousie, wife of the Governor General of the Federation of Rhodesia and Nyasaland, books have poured in from all over the United Kingdom, thousands being contributed by school children.

S.A. Affairs And U.S. Presidential Campaign

THE United States of America is continuing to take a great interest in the affairs of South Africa. In a letter received during the week by the Editor of the Indian Opinion, Dr. John Haynes Holmes, of the Community Church of New York, writes:

"The plight of South Africa is attracting ever increasing interest here, and will play a considerable part in our presidential campaign this fall."

No Danger Of Fall-Out Over India

["Indian Opinion" India Service]

NEW DELHI—There is no question of any danger suddenly descending on India from the radio-active cloud caused by the recent French Atomic blast in the Sahara.

This assurance was given by Mr. Nehru in the Lok Sabha while he was opposing four adjournment motions on the subject by Opposition members. The motions were later disallowed by the Speaker.

The Prime Minister said that he had got in touch with the Chairman of the Atomic Energy Commission on the telephone and had been assured that the Commission was keeping a watch over the situation.

Indian Opinion

FRIDAY, 11TH MARCH, 1960

The Centenary Foundation

THIS is not the first time that we refer to the plans that have been made for the commemoration of the centenary of the coming of the Indians to this country. After the talking and the planning nothing much seemed to have been done. The Centenary Foundation was constituted sometime back with an imposing list of names and an imposing programme—one might say an imposing all embracing plan which sought to leave no one in this country out of the plans to commemorate the centenary of the coming of Indians to this country. The trouble with a great deal of thinking among the Indian community is that there is so much of a desire not to appear insular and thinking of one race alone that plans become grandiose and incapable of execution. This is the trouble with the constitution and the objectives of the Centenary Foundation. It hopes to do so many things in so little time and with so little expenditure of energy that by November it will have done precisely nothing.

Big words have been spoken, imposing plans have been prepared and now follows a sleep—at least there is no evidence of anything being done. Perhaps if the Centenary Foundation were to trim its plans to just commemorating the hundred years of the arrival of the Indian people in a simple manner of immediate interest to the Indian community it will do something practical. It is time that some leaders of the Indian community learn to talk of plans which will be matched by their ability to execute them.

Roads In Indian Areas

RECENTLY the Durban City Council appeared before the Group Areas Board in the very unusual role of pleader for the Indian community. It was very unusual to hear the Durban City Council press the claims of the Indian people that they should not be disturbed by the Group Areas Act. At least it can be said of the Council that it realised—but apparently too late for it to do anything to correct the damage that it has done to the Indian cause.

There is, however, one matter in which the Council can act now and without reference to the Central Government. Roads under its care in the municipal area are in deplorable condition. At Clairwood where, it is estimated, over 30,000 Indians live, some roads are in a most disgraceful condition. This is true generally of all Indian areas and approaches to African localities on the perimeter of the city. Perhaps the Council can do something about these roads. There is something in which the Durban Council can do practical work—attend to these roads. The people who live in these regions pay rates and taxes and if they defy the Council is quick to go to law but it is tremendously tardy when it comes to repairing roads. Let us have some honesty from the Council.

The Gita As A Guide To Human Conduct

By SWAMI KIRTIDANANDA in "Prabuddha Bharata"

Second instalment

THE circumstances which necessitated the imparting of the instruction contained in the Gita to Arjuna may be an extraordinary one, not to meet with in everyday life. But the situation or the problem that confronted Arjuna just before the commencement of the war, on the battlefield of Kurukshetra, is not unusual in the happenings of the everyday world. What is more, the subsequent psychological reactions or the consequent physical responses of Arjuna in such a situation are typical of the behaviour of ordinary men and women confronted with the conflict of duties, caught in a dilemma as to which line of action would be to their best interest. What is the standard by which a person can decide definitely the proper course of action he should take when he is in doubt?

Normally, human conduct is guided by the restraints, inhibitions, and suggestions imposed by society, state, and the religious church, or the institutions corresponding to it where there is no organized church. In deciding what is the right course of conduct, or the wrong, in a particular situation, man ordinarily refers to and goes by the laws or codes of conduct framed and approved by these three authorities. These laws or codes of conduct are his usual sanctions or morality. Social custom and etiquette, state legislation, and religious texts are for him the standards for proper behaviour. In cases of disobedience, there is always the fear of social ostracism or punishment from the ruling power in the state, or of the sanctions of the religious church with the threat of divine retribution and vengeance taken by it. And the ordinary human being would seldom dare to think of opposing the dictates of these three authorities. While doing so, he is always responsible, the fact remains that communal life would be full of disharmony, strife, disturbance, and chaos, if not impossible, were the members of the community not to be constrained by respect for any of these authorities. And it is generally not advisable that anyone should break the laws by which society or state or religion, of which he is an inalienable link, is regulated.

So much for the virtues of these ordinary guides of human conduct. Conformity to them conduces to the smooth administration of the state and ensures a well-kept, organized, and disciplined society or religious community. But such organization is seen in the animal world too, and is entirely conducive to a greater degree of perfection. That in itself is no guarantee to the

growth of the moral state in man. Often, an unthinking submission to the laws of society, state, or church hinders the progress of man. Moreover, these three authorities—society, state, and church—are effective only in keeping in check the external behaviour of men. The laws prescribed by them are ineffective in dealing with the thoughts of men, however foul the thoughts may be. They become operative only when man has translated his foul thoughts into action. They are the external factors which influence and determine man's conduct. They cannot serve as universal standards by which the actions of persons can be judged everywhere. They are relative in character, inasmuch as they are confined to individual societies, states, and religions. And no two societies are built on the same pattern or guided by the same code of conduct. Broadly speaking, the aim of every society, state, or religion may be said to be the same, in so far as they all work for the happiness and welfare of the individual. But when we come to an examination of the outward customs, manners, and habits of people, which go to constitute their external conduct, the divergence becomes marked. Even on the question of what constitutes the good and welfare of the individual, opinion differs from society to society, country to country, and religion to religion. What one society holds to be moral, another society ridicules as immoral. A course of conduct viewed as leading to the good of man by one religion is discouraged or improper by another religion. So also are the laws of different states or religions at variance with one another. A particular action re-

(Continued on page 79)

DIVINE LIFE BOOK IS HISTORIC EVENT

AN event which passed by somewhat without notice and which, nevertheless, demanded the fanfare of trumpets was the publication of the book *The Essence of Ramayana* by the Divine Life Society of South Africa in December last. Not every one will accept the creed of the Divine Life Society nor is everybody a devotee of Swami Sivananda but the publication of the book written by Swami Sivananda is an historic event and marks a notable achievement in the life of the Indian community of this country. Recently there has been a tremendous upsurge of interest in things spiritual among the Hindus and there are on all sides motives expressions in street and mortar of this spiritual regeneration. The publication of the book, too, is one of the many faces of this regeneration. It is the first book published by an Indian publishing house in South Africa. The publishing house is by no means an ordinary commercial proposition nor is the book an original one.

THE publication has been the result of an earnest devotion to a matter. The Divine Life Society exists for the propagation of the Hindu religion as interpreted and presented by the Master of the creed, Swami Sivananda. For this purpose it has acquired a printing plant and with the financial support of its followers the Divine Life Society has printed in this country Swami Sivananda's work, *The Essence of the Ramayana* and has made it available to people on a donation of 5/- or more. There is no price to the book but anyone wanting a copy may get one on making a minimum donation of five shillings. Large numbers of the book have been distributed gratis in order to spread the message of the *Ramayana*.

As a literary effort the book has much too many flaws. That even the most devout devotee of Swami Sivananda must concede. Indians in this country have attained a standard of idiomatic English which views much too critically the patent flaws of the work. It would be wise for the Divine Life Society of this country to edit carefully and recast books before issuing them under its imprint.

This apart, the work serves a

useful purpose. It brings to the ordinary man the message of the *Ramayana* in simple language. There is much in it to interest and no one who invests five shillings in the book will have cause for regret. The story of the *Ramayana* can be read over and over in a variety of editions, good, bad and indifferent and each time the reader discovers something new. So it is with the *Essence of the Ramayana*—R.S.N.

"*Essence of the Ramayana*" is available on a donation of 5/- or more from the Divine Life Society, 36 First Avenue, Durban.

INDIA REMOVES RESTRICTIONS

NEW DELHI—The Government of India have decided to remove whatever restrictions that still remain against imports from the dollar area, except capital goods. The decision was conveyed by the Union Minister for Commerce and Industry, Mr. Lal Bahadur Shastri, to Mr. Friedrich Mueller, the U. S. Secretary for Commerce, who visited India recently.

MORE PLANS FOR CENTENARY BOOK

(By A Special Correspondent)

A SMALL group of people may collaborate in the writing of a record of the past 100 years insofar as it affects Natal's Indian community. It is expected that the publication of such a book will coincide with the Indian Centenary celebrations in November this year. No definite theme has so far been finalised, but as far as it can be ascertained, it is expected that the book will not be strictly an historical review. It will not be the approach of a scholar merely chronicling events and facts.

THERE has been talk of a book, written by Indians, ever since the Centenary Committee was established some 18 months ago, but so far nothing has in fact been written. It is understood, however, that a South African Indian, who spent two years in India during which he delved into the archives at points of embarkation of indentured emigrants from India, has completed a factual work. Because of its nature, it is the sort of book which commercial publishers will be hesitant to launch.

Universities, historical societies and organisations such as the Centenary Committee however should, it is felt by many, undertake the publishing of such works for public interest, even if subsidies from public funds become necessary to defray the costs of printing and distribution.

A Mozambique Indian woman, Miss Frank Gwalla, sister of Dr. K. Gwalla of Durban, was however recently commissioned by a firm of publishers to produce a book dealing with the position of Indians here since 1840. She has had to decline owing to other commitments. It is possible that the same firm may be interested in the publication of the book which the Durban group is being asked to produce. In such event, publication may be under the co-sponsorship of the Centenary Committee.

Parsees Mourn Death of Rustomjee

A CONDOLENCE meeting was held in Johannesburg under the auspices of the Transvaal Parsee Association, presided over by Dora Tavaris, who offered prayers. Other speakers were: Messrs R. Wadia, S. Shapoori, K. N. Khanna, M. N. Camay, J. M. Tavaris, M. A. Mogas.

The meeting resolved—"It is with deep regret that we record the untimely and sad demise of our ex-religious the late Mr. Rustomjee Rustomjee, who passed away peacefully at his residence in Durban on the 22nd February.

"On behalf of our Association, we wish to pay tribute, and extend our deepest sympathy in this sad loss, that the members of his family have sustained.

"We further wish to record the unflinching services rendered by the deceased, during his life time, to all communities in the Union, and the prominent part he played towards the upliftment and advancement of the Indian community.

"His works are, in themselves, a monument which will never be forgotten by us. The irreparable loss our community has sustained will never be replaced.

"May God grant eternal Rest and Peace to his soul, and give his family the courage and strength to forerun the loss they have sustained, and to guide them in the unforeseen future that lies ahead of them."

New India Assurance Co. Ltd.,

India's Leading Company

We Transact

Fire, Marine, Transit, Motor, Burglary, Householders & Homeowners (Comprehensive), Personal, Accident etc.

Principal Controlling Officers in the Union of South Africa

Jalbhoj Rustomjee & Son

140 Queen Street, — Durban

Phones: Durban 25045, 20513, 29814

DO YOU KNOW

That NEW INDIA is by far India's largest Insurance Company;

That NEW INDIA operates in over forty-five countries;

That NEW INDIA has over 45 branches in India alone;

That NEW INDIA receives over £4,000,000 Premium EACH YEAR on Fire, Marine & Accident.

FOR SECURITY
AND SERVICE
INSURE WITH
NEW INDIA

GANDHIJI—SOME RECOLLECTIONS

BY ARUN GANDHI

(In The Times of India, Sunday Magazine)

TWELVE years ago on January 30, 1948, Gandhiji, our Father was shot through the chest three times by a fanatic while on his way to the prayer grounds. At the third shot Gandhiji dropped to the ground with the words, "He Ram" on his lips.

Twelve years have passed since that world shaking incident yet, when one tries to recall that memorable and poignant day it invariably brings tears to one's eyes. And in times of distress many of us are apt to say "Things would have been different if Gandhiji were still alive." But in any event, how long could we expect him to stay with us?

It is not my intention to philosophise on his life and mission. I am only asked to write about my experiences and experiences during my brief stay with him since he happened to be my grandfather. Or, more exactly, I happen to be his grandson. Whichever way you look at it he is stuck with an unworthy grandson.

Like my other cousins I cannot boast of having stayed long with him because I spent most of my time in South Africa. In 1945, I did stay with him for a couple of months in Poona. I was then a naughty scamp of about 12. I was living with him alone while my parents were visiting other parts of the country. I was supposed to be learning from a private tutor but all I did the whole day was to hire a cycle and wheelabout.

Gandhiji used to be very busy in those days. What with the Congress meetings and almost daily visits by prominent leaders and one thing and another, I never imagined that despite all these issues of all-India importance on his mind, he kept a close watch on all that I did. So when he called me one day and, with a little playful tug of the ear, pulled me down beside him and said "You little rascal, I have been watching you lately and I find that you spend the whole day riding a bicycle. Now tell me what you expect to do when you grow up. Are you thinking of becoming a professional cyclist?" You can imagine how surprised I was. He took time off that day to advise me that I should not waste my youth in this manner but should concentrate a little more on my studies. I felt thoroughly ashamed and I apolo-

gued to him. Since then I have never ridden a cycle unless it was absolutely necessary.

At Sevagram Ashram, where Gandhiji used to live most of the time, everything was done by oneself. All the inmates of the ashram, including myself, got up very early every morning to clean numerous latrines after which everybody in turn drew water out of the well and bathed. The women and other little children like me, who were tied to their mother's apron strings, then went to the kitchen to clean and cut the vegetables for lunch while a few of them prepared breakfast.

Although quite a large variety of vegetables grew on the farm, we were made to eat boiled pumpkin (without salt), dry pears, corn and rice. This was the menu each day.

The manager of the kitchen, a devoted gentleman, stoutly refused to entertain any objections with a curt remark: "If you can't stand it you shouldn't be here." My little sister, who was about six then, could not stand it for long. So, without telling any of us, she went to Gandhiji and said "Bapu, wouldn't it be better if you changed the name of this ashram from Sevagram to Kahlagram?"

Gandhiji was very amused, undoubtedly surprised too, and taking her on his lap he asked: "Why do you want me to change the name?"

"Well," my sister said "you don't give us anything else to eat except pumpkin (which is called Kaha in Gujarati)."

Gandhiji burst out laughing and sent her away. None of us knew that he would take this matter up again but he did. That evening after prayers—a time when he generally talked to all the inmates of the ashram—he said jokingly but reproachfully: "A little girl has suggested to me that I should change the name of this ashram to Kahlagram and from what she told me I think I would be very appropriate. I have certainly asked all of you to have a simple diet but that does not mean that you should stick to one vegetable all the time. You can, and should eat whatever vegetable is grown on our farm. And surely you can grow much more than just pumpkins."

I must say this had an immediate effect. The very next day, we began getting other veg-

SIKH SCRIPTURE IN ENGLISH

A COMPLETE English version of the Sikh scripture, the Adi Granth, is being published in four volumes. According to Dr. Gopal Singh, the translator, it took him fifteen years to complete the work which has now been approved by all the leading Sikh institutions and scholars. The publication of the work is being patronised by several State Governments.

tables and the food became more appealing.

There are many such anecdotes I could relate but then this article would become ever long. To say anything more about Gandhiji would merely mean repeating what others, more prominent men than I have said. A few minutes with Gandhiji was enough to be cherished as you would a priceless treasure. I have fond and inspiring recollections of my stay with him—which was for more than six months. And those memories come to my rescue whenever I am depressed or faced with the problems of life.

TRIBUTE TO DR. BESANT

MADRAS—Dr. C. P. Ramaswami Aiyar, presiding over the silver jubilee of the Besant Theosophical High School paid a tribute to the work of the founder of the school, Dr. Annie Besant, and said that the institutions she had founded developed the personality of the individual. He also inaugurated the Kalabesha Art Festival on the occasion.

Smt. Rukman Devi, welcoming the gathering, recalled the valuable services rendered by Dr. Besant in the cause of women's education and said that the greatest tribute they could pay was to have a living memorial in the form of educational work by which they could help young people to grow into responsible citizens.

The Besant Theosophical High School was doing its best to realise the object of Dr. Besant. In the educational work being carried on by the school, there was neither politics nor the students entered politics.

Books of all sorts, Indian, Ancient, Historical

JUST ARRIVED

Caravan	2/-
Indian Annual	7/6
Illustrated Weekly	3/-
How the Great Religions Began	3/6
Gandhi's His Life and Message for the World	3/6
The Religions of Man	5/6
Indians of America	5/6
The History of the World in 240 pages	5/6
Live without fear	3/6
The Way to Popularity and Personal Power	2/9
The Negro in American Culture	5/6
God's Wonderful World: a Song Book	5/6
Mohammedanism	5/6
Good Stories, Riddles and Jokes	4/9
Tests and Speeches	4/9
Everybody's Letter Writer	4/9
How to Win Friends and Influence People	2/6

Obtainable from:

D. ROOPANAND BROS.

PUBLISHERS AND BOOKSELLERS

Phone 20707. (Est. 1932) P.O. Box 2524,
85 VICTORIA STREET, DURBAN.

RACE CONFLICT IN AFRICA

By P. KODANDA RAO

(In a broadcast on the External Services of All India Radio)

HUMAN history is littered with conflicts, often violent. Most of them were due, not to racial differences, but to political, economic and even religious rivalries between members of the same race, like the civil wars in England and China, the Franco-German wars in Europe and the two world wars. Similarly, the early conflicts and wars between Europeans and Africans were not racial but economic and political. Africans, who governed kingdoms and empires in the past, were not always the vanquished in their wars with Europeans. But the final victory favoured the latter, and it was due largely to their superior fire-arms and their closer cohesion against powerful enemies in a foreign land. The victors made slaves of the vanquished. Defeat demoralised the Africans to drastic submission. With a view of reconciling them to it and to forestall a possible revolt, the concept of race was introduced. Race is an immutable biological phenomenon, unrelated to social factors, political, economic or religious. Nevertheless, a correlation between the two was postulated and fortified by religious, economic and political sects. Dr David Livingstone, the British missionary, who explored Africa about a hundred years ago, professed three objectives: Commerce, Christianity and Colonisation. Christianity by itself would not have sanctioned racial discrimination against Africans. But it was twisted for the purpose of subserving the interests of European commerce in Africa. The Bible was interpreted to sanction slavery of Africans. The political considerations of the Boer Republics of the Transvaal and the Orange Free State ultimately laid down that there shall be no equality between black and white in church or state.

WHEN the progress of science in the latter half of the last century weakened the hold of dogmatic Christianity, even itself was invoked to justify the degradation of Africans. Social contract, like P. A. Rivers, advocated the "immutable law of nature" that social factors were a function of race, that the white man was superior to the African race, and in consequence, Africans could never achieve equality with Europeans.

These missionaries conveyed an accident of history into a law of sociology. The combined sanction of religion and science was invoked to indoctrinate both Europeans and Africans with the idea of the impregnable superiority of the former to the latter. Commerce and colonisation neither overcame it. And there was racial strife based on it, everywhere in both sides.

But it did not last long. With increasing contact with other peoples and the slow but steady spread of modern education, the spell broke, and the Africans began to realise their common humanity with the whites. The more they did so, the more they resented their depressed status. But they were no longer in a position to improve it by force. They were at the mercy of the whites. The only alternatives left to them were strikes, boycotts, passive resistance and in moments of despair, outbreaks of violent rioting. These expedients secured some progress, small, slow, halting and uneven.

Significant Trend

The Africans were not without champions among the Europeans. Some priests and people, some politicians and publicists, and some institutions have all along striven to oppose the oppression and the suppression of the non-whites by the

whites. Among them may be mentioned Allan Paton, Father Huddleston, Michael Scott, Mr and Mrs Ballinger, the Anglican Archbishop de Blank and the Catholic hierarchy, and the South African Institute of Race Relations in South Africa. More surprising and significant is the break-away from the official apartheid policy of some Boer Nationalist professors like Korf, Potgieter and de Vries. The formation of the new non-racial Liberal Party in South Africa, consisting of members of all races, African, Indian and European, is a significant trend.

The efforts to fight racialism in East and South Africa have received powerful support from happenings outside of them. Ghana and some other erstwhile colonies have achieved independence and joined to the United Nations, side by side with South Africa. Christian churches outside of Africa have taken up a strong anti-racial attitude. The single major foreign thrust in this campaign is the United Nations, whose Charter, subscribed to by South Africa, forbids discrimination based on race. Led by India, the Afro-Asian members of the United Nations have criticised South Africa for her apartheid policy not only in South Africa but also in South West Africa, a mandated territory. The debates in the United Nations received worldwide publicity and evoked such sympathy for the oppressed races.

The U.N.E.C.O. convened conferences of leading racial scientists in pronouncements on the racial implications of race and sponsored authoritative statements which denied the support of science to race discrimination. The recent decision of the American Supreme Court, declaring racial segregation in schools in America as uncon-

stitutional and enjoining integration, had repercussions beyond the boundaries of America.

Various Solutions

Various solutions for the racial situations have been offered in different African countries. Ghana has achieved independence with the consent of the Imperial Power, Britain. It is now under African rule and has no racial problem of White vs African. The situation is different and difficult in colonies like Kenya where there are European settlers who have been following a policy of subjecting the Africans to "iron discipline and giving them psychic shocks if they revolted. The South African Prime Minister said that the European race could not exist if the Africans were given political power. Another declared European leader said that educating the Africans was just ordering the whites to cut their own throats with their own knives but it was the ignorance of the Africans which ensured the perpetuation of white supremacy.

South Africa seeks to solve her racial conflict by territorial segregation for the races under the over-all supremacy of whites and without depriving them of non-white labour. It involves the uprooting of thousands of people long settled in one place, leaving the barest of bare, social degradation and political domination. Another solution that is being canvassed in Kenya and elsewhere is multi-racial policy or the sharing of political power between the three main races, African, Asian and European. Among Africans, Chel Luthuli of Natal gave his support to it in South Africa.

Non-Racial Policy

Yugoslavia has a multi-racial policy already, but it is in effect

universal. Under the enlightened leadership of the Africans, Julius Nyerere, the leaders of the other races have combined to advance a non-racial policy as against the multi-racial one. Indeed, it was the African leader who offered reserved seats in the Government to Asians and Europeans, and it was the latter who declined it, as they did not need it for their security and prosperity. If the non-racial policy by consent of the local leaders should fail to fructify, it would not be because of local race conflict but because of the opposition of the whites in Kenya.

Racial harmony and co-operation in Tanganyika is due to the fact that it was a "mandated" territory and the mandate forbade racial discrimination. Britain, which was assigned the mandate by the League of Nations, honoured it. South West Africa was mandated to South Africa by the same League of Nations, but South Africa ignored the non-racial injunction and extended her racial policies to the mandated territory and refused to own responsibility to the United Nations and its Trusteeship Council. It was only a few years ago that she agreed to do so to some slight extent. But even that is progress that may not be despised.

Thus, the policies vary from African rule of Africans at one end to European rule of Africans at the other. In between are multi-racial and non-racial policies and racial segregation. The only permanent and peaceful solution is conformity to the Charter of the United Nations, which forbids race discrimination.

The Gita As A Guide To Human Conduct

(Continued from page 76)

gained as completely legitimate in one country in condemned as obscene and unworthy of a human being in another country. All too many industries how inefficient and unsatisfactory are these moral guides of human conduct to serve as general standards for the whole of humanity.

(To be continued)

HAWKERS AND TRADERS

Gem's wrist watches, 17/6 with 15 jewels 23/6, 17 jewels, water proof, shockproof 34/6, 21 jewels, waterproof, shockproof, 37/6, 25 jewels, waterproof, shockproof, 61/6, Ladies wrist watches 39/6, 25 jewels 49/6. A. S. Agnew & Sons, P.O. Box 3780, Cape Town.

No Catalogues

WHAT NEGROES CAN LEARN FROM GANDHI

BY CHESTER BOWLES

(Writing in The Saturday Evening Post, New York)

[Chester Bowles was former United States Ambassador to India]

"NOW let's practice it again," the Negro preacher said to members of his congregation. "I am a white man and I insult you, I abuse you, may be I hit you. What do you do?" Their answer was ready. "I keep my temper. I do not judge. I do not strike back. I turn the other cheek." It was a December evening in 1956. After a year of walking to work and of riding in hundreds of cars organized in general pools the 42,000 Negroes of Montgomery, Alabama, had established their constitutional right to ride in non-segregated buses. With the beginning of the next workday the new bus rules would go into effect. Now they were patiently going through demonstration sessions in their churches, practicing the pious were bus seats, knowing how to apply their Christian principles to this most explosive of all problems — human relations. "Now remember," their minister advised them, "Don't crow. Don't lord it over the white man. Show patience and respect. Do unto them as you would have them do unto you." In the following weeks, while extremists fired shots, hurled bombs and subjected the Negroes and their leaders to a barrage of threats and insults. But they stood their ground, firm and dignified, without arrogance or bitterness.

WHEN their victory was finally won, many white critics who had been active in organizing resistance in bus segregation and gendarmery: "We didn't know the Negroes had the will to do what they've done. We never thought we'd come to respect them, but we have."

Just how had this practical, later-day demonstration of the Sermon on the Mount been achieved? What were the techniques which made it possible?

From Gandhi

The Montgomery programme had deep spiritual roots, not only in Christianity but in the ancient "gospel of Asia" Martin Luther King, the twenty-seven-year-old Negro minister who more than any other individual was responsible for its success, says frankly that he borrowed his technique directly from Gandhi, who used them brilliantly to bring freedom to 400,000,000 Indians.

Gandhi in turn was stimulated by the views of the Russian writer, Tolstoy, and by the American, Thoreau, who was sentenced to serve as a "Maochushevsky" prison because of his "peaceful protest" against the fugitive slave laws. Indeed, it was from Thoreau's essay, Civil Disobedience, that borrowed the phrase used widely to describe his programme.

Thoreau himself was influenced by the writings of the Indian who wrote the Upanishads. These sacred Hindu writings were translated into English in the early 1800s. Thoreau read and passed them to the Harvard College library. Thus the political technique of boycott and non-

violent protest has already crossed and re-crossed the seas to strengthen hearts and to influence minds in South Asia, South Africa and in Alabama, U.S.A.

Many Americans who consider themselves hard-headed may discount the happenings in Montgomery as a special situation and scoff at the suggestion that such techniques could, in fact, ease the explosive racial antagonism that plagues so many American communities. But one thing is sure: their scepticism is no greater than that of Gandhi's contemporaries a few years before his final triumph.

When the little man in a loincloth said, "I believe it is possible for a single individual to defy the whole might of an unjust empire, to save his honour, his job too, his soul and to lay the foundation for that empire's fall or its regeneration." There was general skepticism in British and Indian ruling circles. But even the most sceptical ultimately came to know a him.

Power Of Faith

After years of jailings in restaurants unless laws and years of hard construction work to create the conditions of justice among the Indians themselves, he demonstrated the political power of his religious faith. By bringing that faith shrewdly and courageously to bear on the intolerable institution of colonialism he freed the Indian people. In so doing, he laid the ground-work for the fall of the British colonial empire and for its regeneration in the British Commonwealth of Nations — exactly as he said he would.

There are suggestive parallels between the Montgomery boycott and the beginning of Gandhi's struggle. The movement in Montgomery started from an incident which blossomed into a crusade. A quiet Negro seamstress Mrs. Rosa Parks, had been forced many, many times to give her bus seat to a white person. But one day, for some reason that she herself does not fully understand, she suddenly decided not to move. When the driver threatened to call the police, she said, "Then you just call them."

Mrs. Parks was arrested. Negro religious leaders called for a one-day boycott of the buses. When white extremists reacted vigorously, the protest grew until it covered the entire city bus system and involved almost every Negro family in Montgomery.

The Gandhian movement which ultimately freed India from foreign rule started in about the same way. In his case the spark which set it off was struck on a train in remote, race-conscious South Africa in 1893.

Gandhi had begun his adult career a year or so earlier as an overture, articulate young attorney. While studying law in England he won a high with his and took dancing lessons. In India he was so shy and frightened that he lost his first case, involving a ten-dollar claim when he became tongue-tied before the judge and was laughed out of court.

Racial Furnace

To help him build confidence in himself he relatively well-to-do family arranged for him to handle a lawsuit between some Indian merchants to South Africa. In Africa's very racial furnace something happened that transformed this twenty-four-year-old failure into an architect of history.

When Gandhi arrived in South Africa some 102,000 Indians were living there, most of whom had been recruited as

cheap labour for the European plantations and mines.

A few hundred chosen had been given a right to vote, but otherwise all were class citizens. There were "coolies" or "bambos" and suffered segregation. On the statute books they were called as "semi-barbarous races". Into this situation came the great.

Gandhi, insisting on his first-class ways. The night of his first train ride in South Africa Gandhi was ordered to leave the compartment reserved for whites. When he refused to do so, he was pushed off the train at the next station-stop.

As he stood shivering there in the dark, his overcoat and baggage still on the train now fast disappearing down the tracks, Gandhi asked himself the fateful question, "Should I fight for my rights here or go back to India?"

"I came to the conclusion," he recounts, "that to run head to India would be cowardly. 'The golden rule' he decided, 'is to dare to do the right of any cost.'"

When he took the stagecoach for Pretoria he was addressed as "seamster," ordered to sit outside on a dirty sackcloth and beaten by a burly white man. When he arrived in Pretoria, the hotels refused to give him a room. It was an American Negro who befriended him and somehow found him lodgings.

The next day he invited the Indians of Pretoria to a meeting at which he proposed that they stand up and fight the discrimination against them and that the fight be conducted with new, constructive methods. This time the words came easily.

(To be continued)

R. VITHAL

Bookkeeping, Writing up Sets of Books, Balance Sheets, Income Tax Returns.

Contact No. 12 World's Avenue, 28 Market Street, Car Diagon & Market St. Johannesburg. Phone 25-1884

Phone 835 0785

P. O. Box 1040,

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS

HOUSE FOR KEEN CASH PRICES

33 West Street, JOHANNESBURG.

INDIA USES FILM TO EDUCATE CHILDREN

THE power of the motion picture to teach as well as to entertain—and to entertain while teaching—is being proved in India under an ambitious Government-sponsored children's film movement now producing six films a year. Although the Children's Film Society in India has existed only since 1955, one of its productions has already won an international award at the Venice Festival and it has built up a national audience in India which ranges from children who seek the picture houses in the big cities for morning shows to others who watch films brought in their villages by mobile projection vans.

THE scope of the movement was described recently at United House in Paris by Mr. Mohendra Nath, general secretary of the Children's Film Society and a participant in a conference held at the UNESCO-sponsored International Centre for Children's Films in Brussels. Mr. Nath pointed out that India, with an annual production of 510 films, is the world's second largest producer of films. Indian authorities, however, had long felt that children needed further attention by filmmakers apart from the purely negative step of labelling certain pictures "For Adults Only."

A Moral Force

This led to the founding of the Children's Film Society in 1955 by Dr. B. V. Karkar, Indian Minister for Information and Broadcasting. The patron of the Society is the President of India, Dr. Rajendra Prasad, and its president is Mr. H. R. Dikshar. It is subsidised by the Government of India to the extent of 200,000 dollars a year.

The Society not only produces its own pictures—its ultimate goal is to bring out twelve feature-length films and twelve shorts every year—but also adapts foreign films for Indian children. Here, its purpose is to bring the world to the doorstep of every village in India. (Many of them, for instance, saw snow for the first time in an adaptation of a Russian film.)

But the main purpose of the Society, in the words of Mr. Nath, is "to use cinema as a moral force to develop children's personalities." This has led to the production of a number of pictures which rely heavily upon Indian traditions both to tell the story and to drive home their morals.

One such picture, *Curu Shatru* (Retribution for the Yashwanth) is the Society's most ambitious effort. It relates the story of a boy who wanted to become a traitor and who learned out of faith and perseverance—he took the dust of a great teacher's

footsteps and fashioned it into an image of the guru.

Shoe-String Budget

Feature-length pictures are made by the Society on a shoestring budget averaging about 20,000 dollars per picture. Leading Indian film stars donate their services to children's films and many in turn have produced some leading film stars by revealing new talent among children.

In the cities, films for children are projected during morning shows by local cinemas. The admission charge is four cents and receipts are tax-free.

The Society distributes ques themselves to children at each show to get their reactions. Some valuable suggestions have come from this policy including one for the distribution of tickets during intermissions and another pleading, "Instead of just making films for children, why not make films for parents telling them not to beat children." Both of these suggestions have been carried out.

The most popular picture made by the Society has been "Jaldeep" (the Lighthouse), an award-winner at Venice in 1957. It has drawn no fewer than 13,000 comments from its audiences, and its star, Ranaka Pittu, is now a successful Indian actress.

It was during a dramatic storm scene in "Jaldeep", in which one of the heroes was in danger of drowning, that a big brother was overheard telling a child in the audience: "Don't be silly—how can anyone get killed in a children's film?" (UNESCO)

S.H. GRAIN BAGS

Roll your Second Hand Grain Bags—Sugar Pockets—Orange and Potato Pockets for Top Cash Price to:

MAARMANS (Pty) Ltd.
Box 26, Phone 128.
GRITS, Transvaal.

Cheques will be posted on Bags Arrived.

Influence Of Religion On Modern Life

THIS conference will be of great importance both for human and international relations," said Mrs. Gertrude Pensee, chairman of the Philippine National Commission for UNESCO, when she welcomed the representatives of ten major religions to a meeting held recently in Manila.

The delegates, chosen from among the different religious faiths, gathered in the Philippine capital to study the influence of the great world religions on present-day life both in the East and the West. The conference was organised by Fax Romana, an international movement of Catholic missionaries which has consultative status with UNESCO.

This was the first time that representatives of practically all the great religions had gathered together in conference. There have been meetings of representatives of two different faiths, Protestant and Orthodox for example, to examine common problems, but it was the wide diversity of religions that gave the Manila meeting its special significance.

During the week-long discussions, representatives spoke about their own religions and indicated the positions which they adopted in the face of current problems. For the main theme underlying their discussions was whether religion could meet the challenge offered, in the modern world, by technical progress, economic evolution, the advance of science, social upheavals, etc.

This theme was treated by speakers such as Dr. S. B. Das Gupta (Hinduism), Dr. Hayano Nakamura (Buddhism), Dr. Minoru Ushio (Shintoism), Dr. Mohamed Hussein and Dr. Osman Yahia (Islam), Dr. Simon Greenberg (Judaism), Dr. Hendrik Kraemer (Protestantism), and Father H. de la Costa and Professor J. Metzger (Catholicism).

The meeting was in an sense an attempt at comparison from the point of view of religious doctrine. Its main aim, as emphasised by the chairman, Professor Laumbe of the University of Paris, was to find a basis for common action to meet current problems. Through day-to-day contacts with the representatives of other religions, participants were able to gain first-hand knowledge and understanding of their views on the world at large. This led to the discovery that they shared common views on many vital issues. In

this sense, the meeting proved a positive contribution to UNESCO's efforts to promote better mutual understanding of the values of Orient and Occident. (UNESCO)

INDIA-MADE MOTOR CYCLES

NEW DELHI.—Motor cycle manufactured in India will soon be sold in West Asian markets.

The Chief Executive of the Motor Cycle Manufacturing Factory in Madras said that arrangements were being made to export a considerable number of motor cycles produced at the Madras establishment to West Asia.

The first consignment is likely to be shipped during the course of the present year, he said.

THE POWER OF FAITH

ONCE Lord Buddha asked his pupils, who would give food to those who were dying of hunger in the famine.

Amongst the pupils there was one who was very wealthy. With his hand bent low he said "My Lord, there are many who are afflicted by the famine, but even my large stocks will not be enough for all of them. How can I shoulder such a big task?"

Another pupil, who was a Field Marshall, said, "My Lord, if it is my life you want, I can gladly give you that, but I haven't enough food to give the hunger-stricken people."

The third pupil who was a farmer said, "My Lord, my many acres of land have also been affected by the famine, and I am worried about paying my taxes, with such a poor crop. How, then, can I be of any assistance."

Then an emaciated woman, who was also a pupil, bowed low at the Lord's feet and said, "My Lord, with your blessing I shall take the task upon my shoulders."

Everyone looked at her in astonishment. Lord Buddha asked her "How will you feed so many?"

"My Lord, I am poor, but to my strength. My stores are in the houses of all the villagers."

fifty years ago...

March 1910

VIEWS ON STOPPAGE OF LABOUR:
"ONLY A COOLIE" MEETING IN INDIA

(INDIAN OPINION, SATURDAY, MARCH 12, 1910)

THE decision of the Indian Government to stop the transportation of indentured labour from India to Natal produced a variety of reactions in this country. Addressing a meeting of the Parliamentary Debating Society on March 3, 1910 Mr. F. S. Tatham, E.C., spoke on the subject of "Indian Immigration and White Expansion". Among other things he observed "that there was a fundamental difference in intellect and code of morals between the Asiatic and the Western nations. He took that point of view. He did not discuss the question of colour. He wanted to point out—and the fact would be known to many—that Mahomedanism was gaining ground rapidly in South Africa. He wanted them (the audience) to look at the question not from a religious view, but from the social standpoint. It was their duty to stem the spread of Mahomedanism in Africa. Was it not time that they had an African Negro Doctor—Africa for the African? They had no right to drive the Africans from Africa. It was their home. The standard of living of the Asiatic was altogether different from that of the white man. The presence of the Asiatic here was deteriorating to the white man. The Asiatic was able to work for a wage, and live on it, which the white man could not work for without becoming deteriorated. By introducing Asiatics they were bringing in a form of civilization which would bring about degradation."

UNDER the heading "Only a Coolie" the *Voice of Labour* (Johannesburg) thus refers to an incident appearing some time ago in the Natal press—

Mr. Dick, the engineer on the Durban Sugar Estate, shot a coolie dead the other day for resisting his remonstrances on his leaving off their refusal to work. The coolie, it seems, went on strike, and strikes are not allowed down in Natal—at least not amongst coolies.

It is alleged that Mr. Dick only intended to lighten the coolie when he fired his revolver. Whether he did or didn't does not concern us, but the conditions are so much akin to slavery that it would seem desirable to have a Government enquiry held.

Employers always prefer servile labour, but if they can't get it they will make the best of what's going. If coolie slave labour was impossible there might be room for deceiver labour, and under these conditions perhaps even white men would stand in. We shouldn't pass this incident by with a shrug of the shoulders and a comment "Oh! it's only a coolie!" The fact has its economic bearings upon the white man's servile conditions must be abolished, and until they are, the cry of "White Labour is a hollow mockery."

A PUBLIC MEETING, convened by the United Provinces Association, was held on the 16th January at Allahabad. The meeting was largely attended, and among those present were the Honourable Pandit Motilal Nehru, the Honourable Pandit Sunder Lal C.I.E., the Honourable Pandit Madan Mohan Malaviya, Mr. H. S. L. Polak, Mr. C. K. Gandhi, the Honourable Maulvi Abdul Majid, Dr. Sahib Chandra Banerji, Dr. Tej Bahadur Sapro, and other prominent men. The Hon. Pandit Motilal Nehru was voted to the chair. Resolutions of protest against the treatment of Indians in South Africa and against the emigration of indentured Indians to Natal were passed. Mr. Polak addressed the meeting and was heard with the greatest attention. The Hon. Pandit Madan Mohan Malaviya spoke in Hindi and made a stirring appeal for funds. About 4,000 rupees were subscribed.

RECORDS NOW CHEAPER

ORDER NOW AT REDUCED RATES

AMAR DEEP 7/6 Each KALAYANA PARISU
GAIDI 4911 Price 3d Ten SAAP BETE

HINDI: Keshava, Minister, Anari, Madhusah, De Bakes, Flying
Rance, Doctor "Z", De Ustad QULWALI: Jamed Asad, Yaru
Amr, Talat Mahmood. TAMIL: Pathi Bakshi, Anba Egar

Make your selection of any single records from any sets

MAIL ORDER MUST ACCOMPANY 4/- DEPOSIT
—CASH ON DELIVERY—

DURBAN WELCOME DISTRIBUTORS,

Specialists in Tamil, Telugu, Quwall & Hindi Records
2 Ajmeri Arcade (off 141a Grey St. & 50 Cathedral Road)
P.O. Box 1574 DURBAN Phone 67802

Cable & Tel Add. HARGOVAN.

Phone 29368

P. Hargovan & Co. (Pty.) Ltd.

Earthenware Pickle Jars 3 Gallons 12/6 each F.O.R. Durban
Fresh First Grade Green Ginger 1/2 per lb. " " "
Fresh First Grade Garlic 2/- " " "

Cash with order only.

P. O. BOX 1250.

155/7 Warwick Avenue
DURBAN.

Latest Shipment

All kinds of incense sticks: Three
Roses, Gateway of India, Asokadhur-
bar, Soogandhi Rani, Chamili, Lata
Mangashkar, Vasanti, etc.. Write for
our pricelist. - (We only keep Indian
manufactured incense sticks.)

ALL KINDS OF IMPORTED RICE
SPICES AND WHOLE SPICES AND INDIAN
CONDIMENTS.

We import the following articles directly:
Scented Betel Nuts, Pawa, Mamma, Roasted
Gram, and Many Household Goods
Our stuff is good and obtainable at low prices.

Write for our price list

K. HARIBHAI & SONS (PTY.) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants
81 Victoria Street, —P.O. Box 2156—Durban.
Telegraphic Add.: "BHAISONS"

આ પ્રભુ-સમયે ભૂતપૂર્વ વડેપતી ગાંધીજીના હસ્તે અને રચના કરનાર, ભૂતપૂર્વ વડેપતી સ્વ. મણીલાલ ગાંધી

અમારું હૃદય આફ્રિકાની જગૃતિ તરફ જઇ રહ્યું છે

(ઈ. ઓ. હિંદ સર્વોચ્ચ)

ની દિશ્વમાં અપરના અવર પડીયા. સમય મેલતા પી નહેરુએ કહ્યું કે 'વિશ્વમાં એ મોટા બનાવો અને એ તેમનાં સીધાં મોટા બનાવ આફ્રિકાની ક્રાંતિકારી ઘટના છે. એમાં સમય, ઉપરના ફ્રેન્ચ અભ્યુદયક્રિયા, અખતરે સફારા ના રજૂમાં થયે હતાં એ અરેબર ફુઝલ ઉ હારથ કે એનાથી બીજા અભ્યુદયક્રિયાના અખતરોએની કારણભાગ સાદરે; એનાથી આપણે વિશ્વગીર મધુ ભેદ્ય; આપણે એના નિર્દેશ મારે ખૂબ મહેનત કરી અને મુનહરેક નેહ-સે પછી એને વખોડી કાઢી હતી.

પછી આ ફ્રેન્ચ અભ્યુદયક્રિયા પ્રવેશ નિષ્પત્તે અમર કરતી મધુા કુદ કરતાં પછી એક તો આને એ આ પ્રતી આફ્રિકાની અંદર આ બનાવને દિશ્વની પ્રજા કરે છે તે છે. તેઓની લીધે થઈ સૌથી મોટા પ્રજા છે કેમ-ભૂગતિ કાંઈ વખત સાચા માનની અને કાંઈ વખત મોટા માનની છે, પરંતુ તે મુખ ક્રાંતીના ભારતી ભૂગતિ છે. આને આજ ત્યાં મની રહ્યું છે અને એ દેખીતું છે કે આપણને બારે વખતે ત્યાં સુધી આપણું કલ્પ અને આપણી મુખ હિંમતમાં તેમની ભૂગતિ તરફ જવું જોઈએ.

અને કાંઈપણ રંમદેપની નીતિને તપ માત્ર પછી ભૂગતિ નહિ આપે ત્યારે દક્ષિણ આફ્રિકાનું શું થઈ. એ તો બાધિ બતાવશે. પરંતુ દેખીતી રીતે આને જેમ સાં'એ તેમ નહિ રહેશે આની માળતમાં જોઈતનના વડા મધાન થો. મેકમિલને કેપ્ટાઇનમાં પાસીમેન્ટ ના બેન્ને મુઠે સમજા એ ભોળા તેને કે આપણાં છે.

સા. આ.ના બનાવોમાં અમેરિકાને રસ સ્વૈચ્છિક આફ્રિકાના બનાવો માં મુનાહરેક રોટસ બોર અને રીકા મુખ રસ કાઢ છે નુ ચોક્કસ. કમ્યુનીટી ચર્ચના કો. ભેન હેલ-સ હોલકા ઈ. એ ના તમો ઉપર ના વચ્ચા કાળે છે કે, 'સ્વૈચ્છિક આફ્રિકાની અવરણાથી, અહીંના કોઈકા મુખ જ રસ કીતપન થયે છે, અને અમારા આમાથી પ્રમુખની સુદૃષ્ટીના મોરમાં કમયે એ અમલને બ.ન બાજવરી

ગાંધીજીને દેવ ગાળીએ છીએ પણ તેમણે બતાવેલો માર્ગ આપણે ભુલ્યા છીએ

નવી દિશ્વો :

શ્રી ભગાટ ઉપર મોળપેલી પ્રાર્થના સમાધા મેલતા પી ભવપ્રકાશ નારાયણે નવી દિશ્વોમાં એ મહારત્વ વર્તન અર્થે રહ્યું છે તે પરત્વે અસંતોષ બ્યક્ત કરતા કહ્યું હતું કે ભારે કુ તરી દિશ્વોમાં અને આજ કરીને કેનેક સરકાર નિશ્ચયરથી ભરે છુ અને ભવ્ય સ્વામ્ય સમારંભો અને મિત્રતાની એ કાઢી ભેલે છુ ત્યારે મારા કલ્પમાં અમરકા માર છે આપણે ભારતના પાટનગરમાંથી માધીજીની સમાધા ખલેદી કાઢીએ તો મધુ કાઢી

તેમણે મધુમાં કહ્યું હતું કે મને તો ચોક્કસપણે બાધે છે કે માધીજીએ દેવોલા પંથે આપણે ભતા નથી પરંતુ અન્ય માર્ગે જઈ રહ્યા છીએ મારા શાસ્ત્રનાધેની એ એક જાગી કહું કે કહ્યુંપણ કહું તો તે એ છે કે તેઓ રાષ્ટ્ર નેતાએને મંદિરમાં દેવો ની મારક કુને છે. અને પાછળથી પોતેકા કરીને તેમણે રચવેલા માર્ગે ભતા નથી. આવી જ રીતે આપણે માધીજીને મારે કહું છે રીકે રમને આપણે ભેમના હોટા મુક્યા છે અને મંદિરમાંના દેવની મારક તેમને રમના આપ્યું છે, પરંતુ તેમણે કયા મુખ્ય આપણે વર્તતા નથી.

શીખ ધર્મ પુસ્તકનું અંગ્રેજ

શીખ ધર્મ પુસ્તક અધિ-અર્થનું અંગ્રેજ અનુવાદ માર પ્રજા વિભાગમાં પ્રકાશિત કરવામાં આવી. આ પુસ્તક ના અનુવાદ કે. ગે.પાલકિકને એ પૂર્ણ કરતા ૧૫ વર્ષે લાગ્યા છે. રીકે શીખ ધર્મના અને વિદ્યાર્થીઓની આ મારે સંમતિ મળી છે આનું પ્રકાશન કાર્પ મારે કેટલીક રોટ કરકારો થઈ કરી.

સેવા પરાયણ લેડી માઉન્ટબેટન

કે.કે.એસ માઉન્ટબેટનના અવસાનના અમરથી આપું ભારત મોજી કાઢ્યું હતું ભારતે એક વંશના મિત્ર પ્રમાણવાથી શોક પ્રકરી રહી હતી. ખોટીશ મુકરીમાંથી ભારત પ્રકત થઈ અને એ સાચામાં જાયા ત્યારે આજાદ બનેલા ભારત અને પાટીરતાનના પ્રવેશોમાં એ ગોમી ખુનરેક મધ તે પ્રજાને કાઉન્ટસ ચાઉન્ટબેટને અનેક નિર્દોષ અરે-પ્રાર્થના સેવા કરી હતી. ભારતના યૌવના અંગ્રેજ નામકરોતના ધર્મપાલિ તરીકે નહિ પણ ભારતીય ધર્મના એક ઉપદેશોની મિત્ર તરીકે કાઉન્ટસ ચાઉન્ટબેટન તરફ અસંખ્ય ભારતીય પ્રજાઓ નિકાળતાં હતા.

બીજા વિશ્વયુદ્ધ દરમિયાન અનેક પાતનામરત થયેલા ઓ-પુરોએ અને બાળકોની સહાયતે સેવા કરી હતી પણ પર્વત તેમણે નિરાપાવ ઓમિા અને બાળકોની સેવા માધુ રાખી હતી. દીશ્વોના ભારતીય સમાજમાં કાઉન્ટસ ચાઉન્ટબેટન તેમની સેવારતિથી ભવિષ્યના ભવ્ય હતા તેઓ વર્ષોમાં એક વાર ભારતની પ્રવાસન મેતા હતા, તે ઉપરથી તેમની ભારત તરફની લાગણી ભવ્ય આગવી હતી સેવા પરાયણ એ દેવીના આભાને પ્રજા નિરક્ષાતી અર્થે.

“ઇન્ડિયન ઓપિનિયન”

શુક્રવાર તા. ૧૧ માર્ચ, ૧૯૬૦.

શતાબ્દિની સંસ્થાપન

આ દેશમાં હિંદીમાં આખા તેની માહગીરી માટે જે ચોખ્ખા એ શતાબ્દિ ઉત્સવ માટે થઈ હતી તેના વિષે પહેલીજ વાર અમે ઉલ્લેખ કરતાં નથી. જાણે અને ચોખ્ખાઓ પછી કંઈજ થયું નથી નામોની સાથે અને જાણે કાર્યકર્તાઓ શતાબ્દિની સ્થાપનાની યજ્ઞવર થઈ હતી. આ શતાબ્દિની જાણ ચોખ્ખા કોઈને પણ આ દેશમાં આ માહગીરીના પ્રસંગે સરકારી દેવા માગતી ન હતી હિંદી કોમળી અદર એ એક વિચારણાની નીતિ થઈ ગઈ છે કે તે ચેતને વિશેજ વિચારે અને જુદા પડતા દેખાવા માગતા નથી તેથીજ એ ચોખ્ખાઓની જાણવણી સુરક્ષેલીભૂત હોય છે. આજ સુરક્ષેલી શતાબ્દિની સ્થાપનાની જાણવણી અને વિચારમાં છે. તેઓ જોઈ મહેનતથી એટલું જાણ એટલા જોઈ જાણવણી કરવા માંગે છે કે નવેમ્બર સુધીમાં તેઓ કંઈજ કરી શકશે નહિ.

જોડી મેડી વાતો થઈ-જાણ ચોખ્ખાઓ યજ્ઞવર અને હવે નિર્ધારે કથાન મળ્યું. કંઈ થઈ રહ્યું છે જોડી કંઈ જાતમાં નથી. એ શતાબ્દિ સ્થાપના ચોખ્ખાની ચોખ્ખાઓ કાપીકાપી કંઈ જાતમાં આ દેશમાં આવેલા હિંદીઓ માટે સાકારથી આ શતાબ્દિની માહગીરી ઉજવે તોજ કંઈ અવકાશ કંઈ કહેવાય. હવે હિંદી કોમળા અંગ્રેજોએ એ શીખવાનું છે કે કાર્ય કરવાની શક્તિ કોમ તોજ ચોખ્ખાઓ થકી તેને પ્રગટાવે કરવે.

હિંદી વિસ્તારમાં રસ્તાઓ

ઉચ્ચત શીડી કાઉન્સિલ વૃષ્ઠિ જોડીયા એક સમજૂ હિંદી જાતમાંની વહિવાત કરવા માટે નિરાળી રીતે કાજર થઈ. હરખન શીડી કાઉન્સિલ વૃષ્ઠિ જોડીયા કાવકાથી કયા રગર હિંદી જાતમાં માટે માગણીઓનો ખબલુ કરે એ નિરાળું હોય છે. એટલું કહી શકાય કે કાઉન્સિલને ચોખ્ખાની જુલ જણાવ, પરંતુ જે નુકસાન હિંદી કોમને થયું તે સુધારવા માટે એ શીડી પામ્યું કહેવાય

પરંતુ હવે એક વસ્તુ છે જે શીડી કાઉન્સિલ મધ્યસ્થ સરકાર ને પ્રધાન વચ્ચે કરી શકે. તેમના કાય નીચેની સુધારાઈની કદમાં રસ્તાઓ થવાનું જાણ છે. કોલેજીકની અંદર અથા ૨૦,૦૦૦ ઉપર હિંદીઓ રહે છે, ત્યાં રસ્તાઓ યરખજનક અવસ્થામાં છે, આ હકિકત હિંદીઓ અને આફ્રિકાના વિસ્તારમાં સ્થાય ભયું છે. કદાચ કાઉન્સિલ આ રસ્તાઓ વિષે કંઈ કરે તો શાકે. આ રીતે હરખન શીડી કાઉન્સિલ કંઈક અવકાશ કરી શકશે વિસ્તાર મા રહેતા હોકો કરવેરો ભરે છે, અને તે જાણ એટલું મેડું થયું તો કાઉન્સિલ પ્રમથા હોવા તરફવાર થઈ જાય છે પણ રસ્તા જમાણવાની વાતમાં કીલ કરે છે. કાઉન્સિલ તરફથી જાણ અવકાશ મળે તો માટે.

ગુજરાતી કેળવણી

આ જે માનવશાસ્ત્રી ખરી કેળવણીના અભ્યાસે 'આ' દેશના ગુજરાતીઓની ખરી કસોટી થઈ રહી છે. આજે જાણે હકિકત જુદી, તે એ પડના જલ ભયું જાણી. એક જાણો એવો કવો કે ગુજરાતનો પતિઓ જાણી આ દેશમાં ખરજી માંડતી. આજે સરકારની રમદેશની અભ્યાસારી નીતિથી એ જાણ કરવામાં આવ્યું છે: એ પતિઓ આ દેશમાં ભારતીય સંસ્કૃતિ થાળી તેને જીવંત રાખતી. પરંતુ હવે!

આજ કોવા જાણ ડેરકાવ સેવા જાણી જાણીને જે માનવશાસ્ત્રી ખરી કિમત જાણતા કોવાથી જાણે અભ્યાસ મગલ પછી ગુજરાતી શાળાઓ સ્થાપી શકાય છે તે માટે અતિશય પરિચય જાણવેરો પડ્યો છે. થયું જાણત દીકાના જોય પણ જાણ છે. જાણ અવિરત અમથી એવું રજપૂ આજે શિક્ષક થયું છે આજે આ દેશના જે પ્રતોમાં ગુજરાતી જાણવણી થયો છે ના જાણવણી શાળાઓ આજે દેખાય છે એ જાણવણી ભારતીય સંસ્કૃતિ પાછી હારે એજ જાણવણી મારે જાણવણી છે. આજે એ એવું નહિ તો આજની રમદેશી સરકાર આજથી ભારતીય સંસ્કૃતિને નહિવત્ કરી દેશે

આજે જાણ માગણો અવકાશમાં પડ્યા કોવાથી ભારતીય સંસ્કૃતિને ડેરકે માગવા પણ તરફવાર થયો છે. તેઓ જાણે કે ૧ ભારતીય સંસ્કૃતિને ડેરકે માગવાથી તેઓ રજતમ થયેના નથી પરંતુ ખીજ સંસ્કૃતિ ને જાણવણી સંસ્કૃતિ છે તેના ગુજાવો ભારતી. આજથી એ સંસ્કૃતિ દશાની રાખવા માટે ગુજરાતી કેળવણીની જરૂર છે. જે સંસ્કૃતિ આજે માતાના જોવામાં થઈ પ્રાપ્ત કરતા તે જાણે શાળાએ અદરે શીખતી પડે છે. અને એ શીખવાની આજ જરૂરત થયું છે. મેજક 'પ્રકાશ'ના સંસ્કૃતિમાં થયું તે 'અહોતી પૂજા' રમતા જાણવણી જાણો આજની કાલના અહોતી ગુજરાતી મુગાન-મુગતીઓ છે. એ તેઓ ભારતીય સંસ્કૃતિના જાણવણી થી વચિત રહેશે તો પચિર કાવકા થકી ગુજરાતી જાણવણી જાણવણી થકી દુર્લભ જાણી જાણે આજ છે ૧ ગુજરાતી માગણો એવું, અને એજ વિજ્ઞાન જાણના શીખા રજા રાખી 'સંસ્કૃતિના કિપકને જાણવણી રાખવાના પ્રયત્નો કરશે.' એમનું કહેવું જાણ છે એ જાણવણી જાણો ગુજરાતી કેળવણી મેગરી જાણતી કાલના ગુજા-મુગતીઓ અને તો જાણવણી અદરે તેઓ માતા-પિતા થકી હારે એજના માં એ રજા ત કહી તેજ તેઓ તેમના જાણોને આજે કાલોને! એ એવું થાય તેજ આજે પ્રજા ચોખ્ખા માતાના જોવામાં એ શીખવણી રાજ પ્રાપ્ત કરી શકશે.

આજે જાણ માગણો અવકાશમાં પડ્યા કોવાથી ભારતીય સંસ્કૃતિને ડેરકે માગવા પણ તરફવાર થયો છે. તેઓ જાણે કે ૧ ભારતીય સંસ્કૃતિને ડેરકે માગવાથી તેઓ રજતમ થયેના નથી પરંતુ ખીજ સંસ્કૃતિ ને જાણવણી સંસ્કૃતિ છે તેના ગુજાવો ભારતી. આજથી એ સંસ્કૃતિ દશાની રાખવા માટે ગુજરાતી કેળવણીની જરૂર છે. જે સંસ્કૃતિ આજે માતાના જોવામાં થઈ પ્રાપ્ત કરતા તે જાણે શાળાએ અદરે શીખતી પડે છે. અને એ શીખવાની આજ જરૂરત થયું છે. મેજક 'પ્રકાશ'ના સંસ્કૃતિમાં થયું તે 'અહોતી પૂજા' રમતા જાણવણી જાણો આજની કાલના અહોતી ગુજરાતી મુગાન-મુગતીઓ છે. એ તેઓ ભારતીય સંસ્કૃતિના જાણવણી થી વચિત રહેશે તો પચિર કાવકા થકી ગુજરાતી જાણવણી જાણવણી થકી દુર્લભ જાણી જાણે આજ છે ૧ ગુજરાતી માગણો એવું, અને એજ વિજ્ઞાન જાણના શીખા રજા રાખી 'સંસ્કૃતિના કિપકને જાણવણી રાખવાના પ્રયત્નો કરશે.' એમનું કહેવું જાણ છે એ જાણવણી જાણો ગુજરાતી કેળવણી મેગરી જાણતી કાલના ગુજા-મુગતીઓ અને તો જાણવણી અદરે તેઓ માતા-પિતા થકી હારે એજના માં એ રજા ત કહી તેજ તેઓ તેમના જાણોને આજે કાલોને! એ એવું થાય તેજ આજે પ્રજા ચોખ્ખા માતાના જોવામાં એ શીખવણી રાજ પ્રાપ્ત કરી શકશે.

આજે જાણ માગણો અવકાશમાં પડ્યા કોવાથી ભારતીય સંસ્કૃતિને ડેરકે માગવા પણ તરફવાર થયો છે. તેઓ જાણે કે ૧ ભારતીય સંસ્કૃતિને ડેરકે માગવાથી તેઓ રજતમ થયેના નથી પરંતુ ખીજ સંસ્કૃતિ ને જાણવણી સંસ્કૃતિ છે તેના ગુજાવો ભારતી. આજથી એ સંસ્કૃતિ દશાની રાખવા માટે ગુજરાતી કેળવણીની જરૂર છે. જે સંસ્કૃતિ આજે માતાના જોવામાં થઈ પ્રાપ્ત કરતા તે જાણે શાળાએ અદરે શીખતી પડે છે. અને એ શીખવાની આજ જરૂરત થયું છે. મેજક 'પ્રકાશ'ના સંસ્કૃતિમાં થયું તે 'અહોતી પૂજા' રમતા જાણવણી જાણો આજની કાલના અહોતી ગુજરાતી મુગાન-મુગતીઓ છે. એ તેઓ ભારતીય સંસ્કૃતિના જાણવણી થી વચિત રહેશે તો પચિર કાવકા થકી ગુજરાતી જાણવણી જાણવણી થકી દુર્લભ જાણી જાણે આજ છે ૧ ગુજરાતી માગણો એવું, અને એજ વિજ્ઞાન જાણના શીખા રજા રાખી 'સંસ્કૃતિના કિપકને જાણવણી રાખવાના પ્રયત્નો કરશે.' એમનું કહેવું જાણ છે એ જાણવણી જાણો ગુજરાતી કેળવણી મેગરી જાણતી કાલના ગુજા-મુગતીઓ અને તો જાણવણી અદરે તેઓ માતા-પિતા થકી હારે એજના માં એ રજા ત કહી તેજ તેઓ તેમના જાણોને આજે કાલોને! એ એવું થાય તેજ આજે પ્રજા ચોખ્ખા માતાના જોવામાં એ શીખવણી રાજ પ્રાપ્ત કરી શકશે.

વિશ્વની એકતા સમ્રાટ અશોકની ભાવના દ્વારા સાધો

નવી દિલ્હી :

પ્રસિદ્ધ ઇતિહાસવેદા પ્રો. આર્થેન ટેપેનબીએ પ્રકાશ ભારત સમ્રાટ અશોકની હકવણોની ભાવના દ્વારા વિશ્વની એકતા કરવાનો અનુરોધ કરી બજાવ્યું છે કે એકાગ્રતા એકી ચોક્કસ રાષ્ટ્રીય ઇચ્છાઓના રચકની પણ વિશ્વની આની એકતા સાધવાનું માનવજાતીના ભરતીયને અચાનક અનિવાર્ય છે. -

પ્રો. ટેપેનબી સંસ્કૃતિ સંબંધી મારેલી ભારતીય સમીક્ષાને લેખિકા 'આર્થેન ટેપેનબી' આખ્યાનમાળાના ૭૫૫મે એક વિષય અને ભારત કે વિશ્વ પરની તેમના પ્રજ્ઞા આખ્યાનોમાંના પ્રથમ આખ્યાનના વિષય 'વિશ્વની એકતાની ભરતી' એ વિષે લેખિકા રચી હતા.

વિશ્વની એકતાની ભરતીપાત હશેવતા પ્રો. ટેપેનબીએ કહ્યું કે આપણી માનવજાત સામે આપણા પોતાના જ હાથે જોડો મળેલો છે અને ભવ્ય મનુષ્યો રચે છે તે એકતા આપણા પ્રથમ માનવજાતની રક્ષા-ભક્ષિત મારેલી એક નવી ભાવના પેદા થવી જોઈએ અને વિશ્વ પ્રત્યેની એ વાહાણરીની ભાવના, અન્ન-પાણી વગર પ્રત્યેક રાષ્ટ્રીય અને માનવજાતની આ કે તે/ જુલોની વાહાણરીના રચાને આપણા પાન અને હાથમાં પ્રગટવી જોઈએ.

અશોકની ભાવના પ્રગટાવે

પ્રો. ટેપેનબીએ કહ્યું કે આ માણુ પ્રથમ આપણા મુસ્લિમોમાં અશોકની ભાવના પેદા થવાની ભરતી છે. એકતા વિના આપણે વધુ સમય છાપી છાપી નહિ. વળી એકતા ભરતીયમાં કે ભગવદગીતથી રચાઈ નહિ હકાવ અને મારે પોતાનું મહિમાન આપી સામાનો હકવણરો કરવાની સમ્રાટ અશોકની ભાવનાને અનુસરવી પડે.

પ્રો. ટેપેનબીએ કહ્યું કે માનવજાત સામે આખ્યાન લેવા વિનાયોને ભવ્ય અશોક કરી જોડો મળેલો નહોતો. આપણા પૂર્વજોએ પૃથ્વી પરના રાષ્ટ્ર-જન્ય જન્યો સિવાયના તમામ માનવજાત પ્રાણીમાં પર માણુ મેળવેલો હતો પરંતુ આખ્યાની હાથે તે નાથ, સિદ્ધ અને રાષ્ટ્ર-જન્ય જન્યો. ભરતીય ભવ્ય-જન્ય નહોતો એથી વધુ અપાનક

માનવજાત મારે માણુસ પેતે જની મળે છે. માણુસ પેતે રાષ્ટ્ર-જન્ય જન્યોની રક્ષિત કરતા વધુ રક્ષિત કરતા મરણરો મળે મળે છે. આ વિનાયક સિમિતમાં માનવ-જાતની હાથી મોટી ભરતીપાત સમા માનવજાત કેળવવાની છે અને એ ભવ્ય ના અપનાવીશુ તે આપણી ભવિષ્ય પેદા તેની કરે કરે અને સમાધાનની આ ભાવના માનવજાતને ભારત તરફથી પ્રકાશ ભરતીય મળેલી છે.

ગામડાંઓમાં ઔધો-ગિક વસાહતો રચાયો

નવી દિલ્હી :

શુદ્ધેશમાં જોડોગેના વધુ ૩૦૦૦૦ જેટલા આપણુ ન જોઈએ અને કામચલાવની રક્ષાએ સંપૂર્ણ સત્તા પ્રગટ કરીને, એમના આપણ રાષ્ટ્રી-કરણની ખાતરી મળી રહે એક કરણ જોઈએ. અર્થે સુધી પ્રાથમ-પ્રદેશમાં રાષ્ટ્રનારીની તમા પૂરી પાડવામાં આપણી નહિ આ સુધી મામતમાંથી રહેશમાં વધુ રચાણતર આણુ રહેશે એક સામુદાયિક મદક વિસ્તારમાં આવેલાં જોડોગિક મદકોની આકારણી કરનાર અભ્યાસપ્રણે પેતાના અરેવાસ માં બજાવ્યું છે.

શુદ્ધે જાણીએ કે, એવા કેટલાક ગામડાં છે કે, અમા જોડોગ અને રેવારી પ્રવૃત્તિઓએ મળ નાખ્યા છે. આવા ગામડેને 'સમાન સવરતો પૂરી પાડતાં કારખાનાની' રચાવવા મારે

પસંદ કરવા જોઈએ લોહીને વધુ રાષ્ટ્રનારી પૂરી પાડી હકાવ એ મારે, અ.મોઘોગે અમવા નાની ઔદ્યોગિક વસાહતો રચાઈને આ વિસ્તારમાં જોડોગે વધુ વિસ્તારમાં આવે એ આવરણ છે. અર્થે વસાહતોની રેવારણી કે સંભાળ, એક અમીતીને કે મારેને સુપ્રત કરવી જોઈએ, એમના કામમાં એ વિસ્તારની ઔદ્યોગિક વિસ્તારની હકવણની આકારણી કરવી, માથેલાં પ્રકાશ પૂરી પાડવા, વિવળા પૂરી પાડવી, લે.અનામે.ના આકૃતિ આલેખનમાં સહાય કરવી, સામગ્રી, નાણાં, રેકનીકલ જ્ઞાન, વગેરે મેળવી આપવામાં સહાય કરવી વગેરે તે સમ.વેલ મળે જોઈએ

સ્વેચ્છીયક જનરલ મોટીય ધી સુરત હીંદુ એસોસિએશન દરખાસ

સ્વયંચાલ સરખાન, પ્રેમનોની એક સ્વેચ્છીયક જનરલ મોટીય સ્વીચાર ના ૨૦-૩-૬૦ને દીને નવેરે જનામર ૨ માં ૧૨૭ વિહારીયા રૂટીક પર આવેલી ધી સુરત હીંદુ એસોસિએશન દે.અમા નીચેના કામ મારે મળશે

- કાર્યક્રમ :
- (૧) સરખાના મારા મિત્રજની કમમ રતયા સુધરો વધરો કરવા માનવ
 - (૨) રૂટીઓની નીચણું
- ધી કયાણજાણ હીંદુઆસાહ, ધી સુરત હીંદુ એસોસિએશન, દરખાસ મની

—અ.બાત. વડા પ્રધાન ધી જનાકર-ભાજ નહેરુ ખંજાતના વેલ જેટની એપ્રીલની તા. ૮મી કે ૧૦ મીએ મુલાકાત લેશે એવો અંશન છે

શુભ પ્રસંગો માટે ભેટ !

સીઓ અને પ્રુષો મારે

ઘડીયાળ !

૧૪, ૨૧ અને ૨૫ અંગુલનાં
ઓરએટીક ટેલેન્ડર.

- રોમર
- ફાસરી
- લેડા
- રૂસર

બિગેરે હરેક જાતનાં ઘડિયાળ.

ઉપરાંત પ્રુષોનાં શર્ટ સુટ, પાયજામા વિ.
તેમજ બાળકોનાં કપડાં.

હોલસેલ ભાવે મળશે

બેઝ ૫૬૮૮, ફોન : ૮૩૫-૨૬૦૯

વજ્રભાઈ બી. પટેલની કું.

૪૪, માર્કેટ રોડ, જોહાનીસબગ.

નહેરની સિંચાઈથી

ઓલપાડમાં હવે શેરડીનું વાવેતર શક્ય છે

હીમ :

ઓ.પાડ તા.જુલોની એટીની અખીનમાં કાકાપાર નહેરના પાણીની સિંચાઈથી શેરડીના ફળિયાળા ભગીયા સદેરાના કરી સહારી એ પ્રયોગથી સાબીત થયું છે એવો નિર્ણય સુરત જિલ્લા વિકાસ મંજળના મની ડી કયાણજા શેરડીના પડેને આને કામના નિર્દેશન હેતુ પર જનાયેલા 'એકુલ કિન' પ્રજાતેની સમ.પા કમી હતો. ધી કયાણજાએ કહ્યું હતું કે કોહરા આવે ધી પ્રયોગમાંએ આણુ વર્ષે સિંચાઈ દ્વારા એ શેરડી જમાડી કે વે મળેલીની શેરડીની સમ.પા ખરીદતી કરી દેશે એવી અને જોળના ઉતારામાં પણ ઉતારામાં સહાય પડી છે ધી પ્રયોગમાંએ કરેલા આ સરળ પ્રયોગે સાબીત કરી આણુ છે કે પ્રયોગથીએ એકતો એ પશ્ચિમ કરવાની કામ જોડે તે. ઓલપાડ તા.જુલોની અખીનમાં સિંચાઈની હકાવથી શેરડીના ફળિયાળા ભગીયા સદેરાની સહાય એ જ મારે કરે એવા આ પ્રયોગથી એ જાણ્યું છે એ વર્ષમાં જ હીમ વિભાગમાં શેરડીનું કારખાનું નાખવાની હકવણના દાર જોળ્યા છે

રજકેણુ

*

આધીકારી એકવાર કહ્યું: "મનવાર આસીક છે." "ગરુ રીતે" એ પ્રુબુ, બાપુએ જવાબ દીધો: "તમે મરીત છો તમારી કાથે યુ થયો રૂડી પશુ તમે વિનોબાને પુછી લીલો" વિનોબાએ પ્રુબુ એમણે કહ્યું. "આ નો સીતા-કીટલાના ન્યાય એવું છે? ખાતા કીટલા કર પછે" મારો રામ મારો આજોનો અણી, મારું રાત" કહી રામને યાદ કરી બાપુ સારતા, પરંતુ સીતાએ તે ક્યારે એ રામનું નામ નહોતું બીજુ મારી એકવાર વનયા બીચડીએ પ્રુબુ કે "એલા રામ કીટલાના કે.યુ છે-અને તમારા યુ કયા બાપર?" ત્યારે સીતાએ વિનુ એમણે કયા અને બીચડીએ કમણે મળ કે એ એના પતિ કહી

આખા કુલનમા-પાનવતાઓ સંપૂર્ણ બહા એનું જ નામ આસિતકતા, એનું કુલનારજુ નાર નાર શા માટે હોય?

—હાહા હાહાહાહાહા.

*

બાપુએ મણીવાર એમ કહીએ છીએ કે: બાપુએ સમાજ આપાતિક છે

એને તપસવીઓ: કપર મહા- છે પશુ આ માનસમાં મણીવાર નામ મહા અને જગતા કામ કરતા હોય છે. એને કાન આપવું છે અમવા સોસિતા યુમ માટે કાલ પશુ કહેવાનું છે, એ એ માણસ તપ કરી કરીને કેવળ મરીત અને અક્રિયતા મર્મ જાય, ત્યારે જ આપણી જનતા એવી વાત સ્વીકારવા તૈયાર થાય એ જગતા અને સ્વાયં નહીં તે બીજુ યુ!

—સ. વી. પાઠક.

ગુજરાતી કેળવણી

(જા પાનાનું અનુસંધાન)

આવી વિદ્યુત દરિયાવાળી નો કંઈ મળ છે તે ને માન અર્થ સંચય ન કરો! પરંતુ કેવળ અર્થસંચય જીવનમાં કલાસ કાનઈ એ આ-વળ બુદ્ધિ એરલી છે. ગુજરાતી સમાજની ઉન્નતિ માટે એક જ રસ્તો છે અને તે જાણતીય ક્રમશઃતિને માનુષ્યાવા દારા કુલ ત રાજકાની દલલ આર્થિક સહરતા કરતા સારૂતિક સહરતા વધુ આપણક અને ચિરંજીવ છે એ આજના અને આજની કલના નાગરિકો નહિ છુને દોલ એનું યિશ્વરોપશુ મધુ કહેવાય

—નરવરલાલ બાએનીયા.

હબ પ્રજાગો માટે

અમને મળો.

સુરતી જમણના અને રોયલસીટ બીએ,

શ્રી કેપીટનની અવત કેમરેન નીચે કુનીયનના અને શેરસીવાના કોઈ પશુ કાનમા હમારે પ્રુબુએ આપી રસોઈ કરવાનો અર્થ કન્ટ્રાપ્સ મર્મઈ

કેપીટન-સ બાંકની હોટેલ

(વી કેનર મીઠાઈ કાઉસ)

શ્રી અને વિઠેટરીયા સ્ટાટના બુજાપર - કરવન. ફાન નંબર ૨૩૪૧૪ રસીયામ: KAPITAN.

તાળુ ઉમદા ફરૂદ

આફુ, લેસજુ બજાર બાવ, નારીએલ નં: ૧ રી. ૧-૦, બેગ (નંગ ૧૦૦) રી. ૧૦-૦.

કુકાન દાર માટે બાંધવાના નુકસાને બજાર બાવ, પાપક નંબર ૧ રી. ૧૦, નંબર ૨ રી. ૮ ૧૦૦.

કુચી અને ચેલવી પાન જાનર બાવ, પોસ્ટન બુડુ. માર્કેટ ગોલ યી ૧૦-૬ કાળી અને રાસેન માર્કેટ યી. ૧૧-૩ રામ.

રોસેલીયા, ન્યાસલેન્ડ અને લેલલલન કોમોડા બાવપરો કપર પ્રુબુ, ખાન આપી કોઈ પશુ વરજુ પરમાઝ કાળી મોસકાઈ

All prices subject to market fluctuations

A. KADER & Co., (PTY) LTD.

WHOLESALE FRUIT MERCHANTS
P. O. Box 251, DURBAN.

ધીરુભાઈ પી. નાયક

પ્રુકકીપર, કુસાદરી, વીમાનાં અને જનમલ બેલનંદ કીટલાન અમર કુનીયાના કોઈ પશુ કાનની કબાઈ દરિયાઈ જનર જમીન ખામે કુસાદરી કાવ યે માં આમારી મારૂટે કુકાન કરો. ઠામી, આપ, મારી, કુલક, અરેમાલ, પીરમાલ, વિષેના નીલા અને ફોરાની આપીએ છીએ

ઈ-કમરેક, પરજનવ ટેક, કિસાનના મોપડા કળાવવા રેવ-પ્ર કીટલાન સદીકીક કે કેપાલના કાયસેન્સે માસપાઈ લેમલ કામીએલને કમલી માલકોમાં કઈ પશુ કી કીયા વિન અને મારૂલ કલાઈ આપીએ છીએ. નેલનક કુપ્રુબુલ કાર્કે કોસીસીએલ કોઈ કોસીસીયા અને કી.કી.કાવર

ઈનમકુલનક કાવની કીમોટલા પ્રતિનિધ

Office:
9 Barkly Arcade,
38 Market Street,
Phone: 339033,
Johannesburg.

Residence:
52 Patidar Mansion,
13 Kort Street,
Phone: 330816,
Johannesburg.

ફરનીચર! ફરનીચર!! ફરનીચર!!!

એકમુશ કુદ, કાધનીમુશ કુદ, નેડ'કીલ, કીસીમ બેલક, કાર્કે કોઈ એફીસ ટેક, કુકા, કેસ, ટેલક, તકન કીટલાન અને ખરીદી કાકસો. જાતે પધારી કાલ એવા કુકસો નહિ.

—બોલક, ટેલક અને કીલન કરેચર—

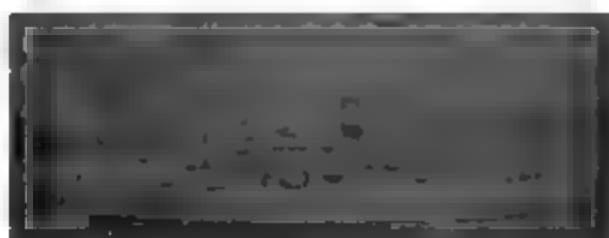
જે કામારી કેમરેન નીચે લઈવાર માવ છે તેનો રોઈ કમીઈ લઈવારુ રહે છે. માવ રોઈકા કાવોના કાર્કેસ કીટા અમારો અને મેપાઈ અ.મલ વમારો

L. MISTRY

51 BREE STREET, BURGERSDORP, J'BURG.
PHONE 33-4691. BOX 2826.

બી-આઈ

સુખક કરાંચી અને ઇસ્ટ આસીકાના બંદરો વચ્ચે મુસાફરી કરે છે.

રેડીમર કપાલા રસી એપીક ૧૯૬૦ના આપરો અને રૂડી એપીક ૧૯૬૦ના ઉપરકો.

સુખક અથવા કરાંચીનું સાફું.

૧૯૬૦ કલાસ	એ	કોસાઈ	માલ	પા. ૬૬-૦-૦
સેકન્ડ કલાસ	"	"	"	પા. ૧૦-૧૫-૦
થર્ડ કલાસ	"	"	"	પા. ૨૧-૧૦-૦

એપીનરી

રેપરીપલ

નોન-વેલરેડીયન	પા. ૫-૫-૦	નોન-વેલરેડીયન	પા. ૧૦-૧૦-૦
વેલરેડીયન	પા. ૪-૧૦-૦	વેલરેડીયન	પા. ૧૦-૧૦-૦

વધુ આહિતી માટે મળો બા લખો:

શેખ હિમેદ એન્ડ સન્સ

(પીટી લીમીટેડ.)

૩૯૫ પાઇન સ્ટ્રીટ, —કરવન.

રસીકાન: ૨૦૪૦૨ — રસીકાલીક કોસેસ મકસમત.

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1903.

Former Editors: Manilal Gandhi—1916-1936.

No. 11—Vol. LVIII.

Friday, 18th March, 1960

REGISTERED AT THE G.P.O. AS A NEWSPAPER
Price: FOUR PENCE

"WILD GUESSES" ON SITE OF INDIAN UNIVERSITY

(By A Special Correspondent)

INDIA SENDS AID TO MAURITIUS

(Indian Opinion—India Service)

NEW DELHI—Relief supplies sent by the Government of India for the cyclone victims of Mauritius reached Port Louis on March 8 by s.s. "Jalaviara."

The supplies donated by the Government of India are worth Rs. 200,000 (£15,000). Other free gifts received through the Federation of Indian Chambers of Commerce and Industry included 576 blankets, 3,200 yards of saree cloth and 2,400 yards of grey sheeting.

The Governor of Mauritius had earlier sent a reply of thanks to the message of sympathy sent by the Prime Minister, Mr. Nehru.

INDIA HELPS MOROCCO

(Indian Opinion—India Service)

NEW DELHI—The first consignment of Indian relief supplies for the victims of earthquake at Agade in Morocco, was sent by Air-India International plane which left Bombay on March 7, for Paris from where the Moroccan Airlines will carry the supplies to Morocco.

The consignment includes drugs and medicines including penicillin, albucor, Sulpha guanidine, streptomycin and multi-vitamin tablets.

ALTHOUGH the Government has announced that the proposed apartment University for Indians will be set up in Durban during 1961, there is still no indication as to whether the intention is to erect special buildings to house such an University or whether existing institutions will be used. There has as yet been no pointer to a possible site for new buildings, although the fact that the Durban Corporation owns some land behind the Springfield TB Hospital has led to speculation that this land may be utilised for this purpose. In the absence of definite information, wild guesses are being made. Recent further additions to the Springfield Teachers' Training College gave rise to a crop of rumours that university classes will be conducted in this institution, or that alternatively the College will be taken over by the State and converted into an Indian University with a teacher-training department. Another conjecture is that the premises of the M. L. Sultan Technical College will be used for university lectures.

BUT whatever buildings are erected or converted, there can be no University without either the teaching staff or the students. In regard to the former, it is expected that qualified Indians might refuse to accept appointment to such an apartment University. There can be no certainty on this point however for two Indian women, Mrs. Fatima Meer and Mrs. Devi Bhagwan, are at present on the temporary staff of the University of Natal non-European section. Apartheid is practised here also, though it differs in degree from that proposed by the Government for its own-uncontrolled universities. A further difference is that the personnel do not come under the rigorous conditions imposed by the Government, though non-

White lecturers at the University of Natal have volunteered to accept the position in terms of which they may lecture to non-White students only.

The problem of staffing is however hardly likely to worry to the Minister of Education. There are dozens of Africans seeking graduate work away holding relatively unimportant jobs in various government departments or in state institutions, and there is not likely to be a dearth of applicants from among their number. If the precedent at the African and Coloured universities is any criterion, the staff can safely be expected to be predominantly if not exclusively African-born.

Then there is the question of
(Continued on page 85)

ENGLISHMAN NEW WARDEN OF FOSSA

(By A Special Correspondent)

AN ENGLISHMAN, Mr. J. T. Jarrett, has been appointed as the Warden of the Fossa TB Settlement at Newlands near Durban. Mr. Jarrett was selected from among thirty applicants, both Indian and European. An interesting feature is that whereas the salary scale of £600 rising to £900 plus cost of living allowance was advertised, there was not a single Indian applicant of reasonable qualifications, experience or maturity. Among the White applicants however there were at least two graduates. While a university degree was not a requirement, the salary scale, which is not unhandsome, obviously aimed at attracting the trained and experienced applicant.

The Matron of Fossa Settlement is Mrs. Margaret Cory, an experienced trained nurse. Her immediate assistant is Miss Kamala Palay, also a trained nurse. Miss Cory is manager of the weaving school while Mr. Q. Rooden is assistant warden and Mr. N. A. Naidoo is the secretary of the settlement. There are also other clerical assistants apart from a large number of nurses, nurses-aides, labourers and others who are employed.

Every single member of the Fossa Settlement full-time staff is now paid, which is in direct contrast to the position up to 10 years ago when the bulk of the full-time personnel consisted of unpaid volunteer workers.

Voluntary Workers

Had it not been for this unpaid labour it is possible that the settlement may not have survived the financial troubles of the early years. Its first voluntary workers were Paul Sykes, his wife, the late Nadia Piliay, Pat Poonlalungam, the late Suna Koby and Frans Bongers. Mrs. Sykes, Miss Koby and Miss Bongers all hailed originally from Holland and each of them was attracted to Fossa Settlement primarily because

(Continued on page 85)

Goodwill And Business Cruise By Indian Ship

(Indian Opinion—India Service)

NEW DELHI—The "Floating Fair" the s.s. "Jyoti" which the Prime Minister inaugurated from Delhi on February 27, steamed out of Bombay harbour on March 6 for Bahrain on the first leg of a 90 day goodwill cruise of the permanent Gulf, Red Sea and East Africa.

This is the first effort by India to use this mode of publicity for their manufactured goods.

Aboard the s.s. "Jyoti" are 32 stalls exhibiting textile goods, light engineering products, handloom fabrics and other manufactured articles.

The "Floating Fair" is scheduled to return to Bombay in May.

Indian Opinion

FRIDAY, 18TH MARCH, 1960

The Dilemma Of The Indians In Africa

HISTORY records a long association between Indians and Africa. As early as the second century A.D. Indians had crossed over from the north-west coast of India and had arrived as traders and merchant-adventurers on the eastern sea board of this continent. In the nineteenth century Indians were brought to southern and eastern Africa as labourers but soon large numbers joined them as traders. To the number of independent Indians were added others as the indentured labourers completed their terms of service and set out in business. History admits that Indians have contributed immensely to the economic welfare of the places in Africa in which they have settled. They have been of great value to the commerce and the economies of the continent but the "winds of change" now blowing across the continent are affecting them also.

Elsewhere in this issue we publish an article which originally appeared in *The Hindu* of Madras. *The Hindu* is a sober, steady newspaper, given neither to flamboyance nor to sensationalism. It represents the highest traditions of conservative journalism and is to India what *The Times* is to England. Yet now it has opened its columns to an appraisal of the position of the Indians on this continent which sums up rather dramatically the position of the Indian people in Africa in the following terms. The White man does not support them, the Africans do not want them and India cannot do anything substantial for them. That is the writer's conclusion. As to far seeing Indians in South Africa it is not by any means an incorrect evaluation. Events in South Africa since the historic days of January 1949 have pointed out clearly that the Indians' lease in this country has almost run its course. Current events and current African thought make it clear that there will not be much room for the Indian in this country once the forces of African nationalism ride in the saddle. There is, at the moment, an alliance between Indian and African to the Congresses—African and Indian—would claim. The alliance is more seeming than real. It was born into questioning circumstances and has since—a matter of about ten years—hobbled along, more in word than in deed.

The writer of the article in *The Hindu* urges the Indians all over Africa to throw in their lot with the African people. That, from a distance, is very easy to say. The real problem is: Will the African allow the Indian to throw in his lot with him? In numbers, compared to the vast millions of the continent, the Indian is insignificant. In South Africa he is worth a few riots—no more.

Elsewhere on the continent the position of the Indian is about the same. He is small in numbers and occupies a position between the African at the bottom and the

(Continued in next column)

The Gita As A Guide To Human Conduct

By SWAMI KIRTIDANANDA in "Prabuddha Bharata"

Third instalment

CLOSELY connected with the germinal of the standard of morality and conduct, there is the question of the goal of all human conduct. The two are not entirely separate questions; they are one and the same thing expressed differently, the objective and the reverse of the same coin. The main problem in the study of human conduct is: What is the supreme end for which man strives? Or, more correctly, what ought to be his supreme end for which he should strive? It is observed that the generality of mankind is stirred to action by the physical pleasure—come by the physical pleasure, others by the higher mental and intellectual pleasure. Proceeding on the basis of this observed fact, the advocates of hedonism, utilitarianism and altruism contend that pleasure or happiness, which is the goal to be sought after by man motivatively, is also the goal sought after by him consciously. Only ego-centric hedonism reduces this 'pleasure principle' to the gross physical pleasure of oneself, whereas utilitarianism and altruism extend it to include the intellectual pleasure also and take into consideration not merely the pleasure of oneself, but of others too.

Aristotle defines his conduct by an appeal to the enlightened hedonistic or utilitarian and altruistic approach to the problem of human conduct, on the one hand, and to the ordinary guides of human conduct enumerated above, on the other. A seeming plausibility attaches to Aristotle's arguments, because he exhibits

clearly the spirit of reasonableness and impartiality. Of course, the veracity of Aristotle's conclusions and necessity is beyond dispute. He has often in the past won his Kaitiya powers and valour for the good of others, even at the risk of his own interests. Even here, in his arguments, he only speaks of sacrificing his own pleasure and enjoyment for the sake of others, who happen to be his sweetest comrades. 'I seek not victory nor sovereign power, nor earthly joys, What good are sovereign power, worldly pleasures, and even life to me, O Gendral?' are his words pleading his now-happiness to fight. But, in the next few verses, he betrays his strong leanings to words utilitarianism and altruism: 'Those for whom we would desire sovereign power, earthly joys and delights are here arrayed in battle, having renounced life and death—precious, even, grandsons, sons, and even grandsons, uncles, fathers-in-law, brothers-in-law, and other kinsmen. These I would not kill, O Madhusandana, even though they slay me, nor even for kingship of the three worlds, much less for an earthly kingdom. What pleasure can there be in slaying these men of Dharmasandana. O Janardana! I do only what is not lost, if we slay these, usurpers though they be. It does not therefore behoove us to kill our kinsmen, these sons of Dharmasandana. How may we be happy, O Madhava, in killing our own relatives?'.

The point here is not that Aristotle does not care for his own

(Continued on page 65)

(Continued from previous column)

European at the top. It is because of this situation that the African sees him as one lying on top of him and, therefore, the cause of much of his ill. What the Indian will do in the twentieth century to get an extension of his lease in this continent is a matter of speculation by political philosophers—not the subject of public statements by trade unionists intent on keeping their jobs and appearing leaders of public thought. There is at least time for some serious thinking on the subject of the future of Indians on the African continent and this journal will welcome considered observations on the subject. And anyone deciding to write on the subject should study carefully the article published on page 66 of this issue.

Registration Of Births— Revision Of System Urged

(By A Special Correspondent)

A MEMORANDUM on the subject of Indian names and the registration of Indian births at the Office of the Protector of Indian Immigrants and the whole series of laws stemming from it, drafted by a number of Indian organisations convened some time back by the Natal Indian Teachers' Society. This memorandum which deals with the question of Indian names and the system of registration of Indian births was drafted by Mr R S Nowbath and studied by various members of the Committee among whom were Advocate Hannan Moll, Advocate M. D. Naidoo, and Mr B. A. Naidoo of the Durban Indian Child Welfare Society.

It is expected that the Natal Indian Teachers' Society will shortly convene a meeting of Indian organisations in order to discuss the memorandum and the recommendations which have been made.

The object is to raise the question at the highest possible level in order to clear the present chaos which governs Indian names and the system of the registration of Indian names and marriages. In support of this it is claimed that the laws administered by the Protector's Office date back to the nineteenth century. The time has now come for a drastic revision.

Cadet Corps To Be Expanded

(Indian Opinion—Indian Service)

NEW DELHI—The Defence Minister, M. V. K. Krishna Menon said in Hyderabad that it had been decided to expand the National Cadet Corps with the creation of two more categories in NCC Officers' Training Units.

Addressing a conference of NCC officers and Principals of colleges convened to discuss expansion of N.C.C., he said recruitment to the new categories would be in addition to normal recruitment. The Officers' Training Unit would be small and something like the Officers Training Corps in Western Universities.

Recruitment to these would be restricted to senior students with technical ability in engineering, medicine, administration or having potentiality for leadership. Recruitment in Riffa would also be larger and would correspond to Riffa requirements in the army.

The Defence Minister said the object of the scheme was not to militarise youth, but to develop a patriotic sense in them. N.C.C. boys, he said, would be of considerable use in small emergencies like floods. The scheme would also result in inculcating discipline among the students.

Ladysmith N.I.T.S. Revived

(By A Special Correspondent)

THE Ladysmith Branch of the Natal Indian Teachers' Society which has been in the doldrums for the last year and a half or so has been revived and matters put right. This was disclosed at the last Council meeting of the Natal Indian Teachers' Society.

The officials of the Branch now are: Chairman, Mr. C. Rughbhar; Vice chairman: Mr. N. G. Chetty; Secretary: Mr. Y. Sardiswallah; Treasurer: Mr. A. V. Moodley.

Teachers To Raise Anonymous Letters Issue With N.E.D.

(By A Special Correspondent)

AT its last Council meeting the Natal Indian Teachers' Society took a decision to approach the Natal Education Department on the subject of anonymous letters addressed to the Department concerning teachers. There is, it is believed, quite a steady stream of anonymous letters addressed to the Department by people who have some grouse or other against teachers. Some of these letters are wholly anonymous, while others carry fictitious names and addresses.

THE official attitude of the Natal Education Department, as intimated to the Indian Teachers' Society in a three-way one. It either throws the letter into the waste-paper basket, makes casual indirect investigations or takes direct formal action.

The matter was discussed fully at the last Council meeting and the Society decided to ask the Natal Education Department not to entertain anonymous letters. They should all be treated in one way—cast into the waste-paper basket.

Officials and members of the Society feel that there is really no problem which cannot be attended to by discussion with principals of schools or with officials of the Society.

Anonymous letters are generally malicious in origin and if there is

a genuine complaint there is no reason why the writer should not append his correct name and address to the letter and ask for Departmental action.

New N.I.T.S. Branch

(By A Special Correspondent)

FROM Saturday next the Natal Indian Teachers' Society will have seventeen branches when the Estcourt Branch of the Society will be formally constituted. At the moment the Society has sixteen branches covering the whole of Natal.

Officials from headquarters, the president, Mr. A. D. Lazarus, the vice-president, Mr. M. Joseph, the secretary, Mr. P. R. Reid, the treasurer, Mr. R. S. Naidoo and Mr. B. D. Lalla, a member of the Emergency Executive will attend the meeting in Estcourt.

SORABJEE'S PLEA FOR PHOENIX

THE Phoenix Settlement, founded nearly sixty years ago, should be maintained and supported by the Indian people. This plea was made by the late Sorabjee Rustumjee in his will.

This was disclosed at a public meeting held in the M. K. Gandhi Library in Durban last week in memory of the late Mr. Rustumjee.

Mr. Rustumjee exhorted the Indian people not to overlook or by pass the historic settlement founded by Mahatma Gandhi. He pleaded, in his last request, that Indian Opinion, too, should be supported.

A number of speakers paid tribute to the memory of the late Mr. Rustumjee. Among them were some of his very close associates. Some of the people who spoke at the meeting were Mr. P. R. Pariser and Mr. S. L. Singh.

Nehru Gets Dove Of Peace From Mr. K

(Indian Opinion—Indian Service)

NEW DELHI—Prime Minister Nehru has received a present from the Soviet Prime Minister, Mr. Khrushchev—a peace dove carved out of walrus' bone.

The present was handed over to Mr. Nehru by the Soviet jurists' delegation when it sailed on the Prime Minister recently. Mr. Nehru expressed his warm thanks and asked the delegation to convey his best wishes to Khrushchev.

At the meeting with the delegation at which the Union Law Minister, Mr. A. K. Ser, was also present, Mr. Nehru is reported to have evinced interest in the measures taken in the Soviet Union lately in regard to transfer of judiciary functions to the public and asked the jurists to send him material on this.

Earlier, the delegation members placed a wreath on Mahatma Gandhi's portrait at Raj Ghat. The members also visited the World Agriculture Fair and the Faculty of Law, University of Delhi.

HAWKERS AND TRADERS

Gent's wrist watches, 17/6 each
15 jewels 25/6, 17 jewels, water proof, shockproof 34/6, 21 jewels, water proof, shockproof, 37/6, 25 jewels, water proof, shockproof, 41/6, Ladies wrist watches 39/6, 25 jewels 49/6. A. L. Agencias, P.O. Box 3780, Cape Town.

No Catalogues

Cable & Tel Add HARGVAN.

Phone 24368

P. Hargovan & Co. (Pty.) Ltd.

Earthenware Pickle Jars 3 Gallons 12/6 each F.O.R. Durban
Fresh First Grade Green Ginger 1/2 per lb.
Fresh First Grade Garlic 2/-

Cash with order only.

P. O. BOX 1250.
155/7 Warwick Avenue
DURBAN.

The Outlook For Indians In Africa Is Black-

Not Supported By Whites—Not Wanted By Africans—And India Cannot Assist

DISCUSSING the position of Indians in Africa generally and in South Africa particularly P. P. Betsara writes in "The Hindu" of Madras: "Today the Indians are not supported by the Whites; they are not wanted by the Africans as well; and India also cannot do anything substantial for them. Under such circumstances, they will have to make very cautious moves. They might say: we ask for no special rights; we just want to stay on. But they can only stay on if they win the goodwill of the African people and the Africans consent to their stay. The Syrians tried to do this in Ghana, but failed; the Indians will have to make greater and better efforts if they wish to succeed."

Mr. Betsara adds: "There is no doubt that after independence the Government of India has been consistently advising the Indians in Africa and, for that matter, Indians overseas generally to share the hopes and aspirations of the indigenous people and stop being mere exploiters in those territories. But there is a very serious obstacle against the Indians of the colonies that, broadly speaking, all they care for is to trade and spend money and that, as a rule, they do nothing for the welfare of the local people. They carried on business and became rich under the aegis of the British who needed their help. But times have changed and yet they do not move with the times."

Now that the British themselves have resorted to the policy of 'Give and Keep'—of gradually giving power to the Africans and of keeping their goodwill for future relations—it is time the overseas Indians paid serious attention to the advice the Government of India has been lately giving them and acted upon it."

THE article goes on: "Once time back, Mr. Leonard Nathooji (Mombasa, Uganda) Minister for Agriculture, complained in Bombay that most of the Indian settlers in Uganda are busy amassing wealth and have isolated themselves from the people, and he gave a warning that if this attitude of the Indians who control all major industry continued, a stage would be reached when the Government would be uncooperative."

Mr. Tom Mboya, the African leader of Kenya, said in Nairobi recently, "The behaviour of Indians in Africa has tended to create a suspicion among our people because they seem to have forgotten the struggle for freedom of their own mother country."

Towards the end of June an Indian shop in the Johannesburg African township of Sophiatown was burned down in reprisal against its refusal to observe Bill Dlamini Day to mark the 50th anniversary of the signing of the freedom charter of non-White aspirations. The shop was the only one in that township to stay open on that day.

Signs Of Resentment

The 1917 Durban Riots, in which the Indians suffered heavily, were the first open signs of resentment by the Africans against the Indians there. These riots were followed by

disturbances in Johannesburg some months later and this state of affairs has continued in other parts of Africa also. The question arises: Why are the Africans opposed to the people of a country like India which stands for freedom of the Africans, and of all subject nations? There is no doubt that a radical change has been advocated lately in the attitude which the Indian leaders should adopt towards the sons of the soil in Africa. In the pages of the news regarding Africa these days is mostly about Black v. White, but the Black v. Indian controversy is equally significant.

The Indian workers were taken to South Africa by the white head, who in the second half of the last century and Natal's sugar export, showed improvement within a short time. The Kwa-Zulu Natal, which spread up Uganda and the interior of Kenya, was not a little in Indian labour. With these labourers, Indian merchants also flocked to Africa and started business at various places in that continent which was "dark" and undeveloped. Today there are some 800,000 Indians in Africa south of the Sahara, a great many of them are in business, and whatever the Africans want, even in remote places, the Indian sells him.

Indians Control

In Kenya the Indians virtually control the retail trade in towns

and cities, and they dominate the countryside as well, and it is estimated that they pay nearly third of the Colony's indirect taxes. In East Africa they control the store market, and the economy of Tanganyika is also dominated by them. In Uganda, where before 1933 Indians had as much as 30 per cent of the trade in their hands, there is a saying that Europeans have the land and the Africans have the head and the Indians have the money.

The Whites gradually allowed the Indians to stay in Africa because they were the best middle-men for their trade with the Africans and because they were useful to them as the middle section of their civil service and also as skilled artisans. But the Africans look upon them as exploiters preying on the masses of their ignorant

Redressal Of Grievances

Towards the beginning of this century, Indians in South Africa took up the question of ameliorating their conditions. The local Africans, similarly placed, approached them to take them in their fold and allow them to join in the agitation for freedom and for the redressal of the grievances of the non-European as a whole. The answer which the Indian leaders in South Africa gave was that the Indian question being a small one affecting a few thousand Indians, they would prefer not to take the Africans with them in the struggle then, but they would strive for the redressal of their own grievances first which, they said, would not take long to bear fruit, and once they had succeeded in getting the demands of their small number met, they would then lend a helping hand to the Africans.

Nearly half a century has passed and the Indians of South Africa have not yet achieved anything substantial for themselves nor have they, consequently, come forward to help the Africans in their nationalist

movement except the common Indian of the Union. The result naturally has been that the Africans of the Union have forgiven the Indians for this that they have lost faith in. This feeling of the Union Africans towards Indians is shared largely by Africans of other parts of the continent, and they regard Indians everywhere the equivalent as more as had on the Whites.

Nationalist Movement

In actual practice, we notice that our compatriots in colonies have not yet left off their old habit and, generally speaking, they do very little to encourage the local people in their constitutional struggle for freedom and advancement.

Have we not noticed that when the principle of the federation of British West Indian Islands was first discussed, it was forcefully opposed by the Indian settler community, chiefly of Trinidad, where they form a small minority of the population? They feared that they were asked to trade away their dominant position in Trinidad for a minor role in the federal setting. The result was that the local people around the Indians of standing in the way of the group's political progress for narrow parochial aims and began to distrust them.

Committed Blunder

Again in East Africa, by refusing over the hands of the indigenous people and accepting constitutional reforms which the British wanted to force on the island, the Indians committed the same blunder. The local people wanted a common electorate for all races, a thing which the Indians in other territories are fighting for, and yet the Indians would oppose it in East Africa for their own benefit.

Similar things have happened in Uganda and other colonies too, and when we note all these happenings we can easily imagine the feelings of the local people and their suspicion of the Indians.

Indians in the colonies forget that those territories after all belong to the indigenous people, and that the latter will be getting more and more power as time goes on. It is, therefore, to their advantage to sympathise with and share their hopes and aspirations.

Convinced that nationalism in Africa is taking deep roots everywhere, the Indians are now trying to come to terms with it. Up to now Indians residing in Africa used to rely upon India for help whenever they had a grievance.

NEED TO PRESERVE INDIA'S MASTERY OF ENGLISH EMPHASISED

THE need to "preserve India's tradition of a real mastery of English and of the easy access through that gateway of knowledge to the living currents of world thought," was emphasised by Prof. P. K. Guha of Jadavpur University, presiding over the tenth All-India English Teachers' Conference at Baroda recently. Prof. Guha told his English-teaching colleagues in his opening address that the value and importance of their task and said "on them rested not merely the academic responsibility, in an atmosphere of confusion and uncertainty, of maintaining the standards of teaching of English but to discharge, along with it, their national obligation to save their culture from annihilation."

THEY had to prevent, at this critical juncture of the country's history, he said, a loosening of the great intellectual bond, constructed to their care, between the past of India and another and between India and the rest of the world. In the great work of building the youth almost everything depended upon the teacher. He must devise the art of building on the weakest foundations.

Prof. Guha said the teachers should attempt to cultivate in their students at the secondary stage a language sense and prepare them for the university stage. He said he did not see any real conflict between English and the Indian languages. There might be overlapping but they were not harmful to each other's development.

Problems Of English

Referring to the problems of English education in the country, Prof. Guha said, besides the political handicap of an all-round prejudice against English, the teacher of English in a college today was confronted with great academic impediments. For reasons mainly economic, there was a dearth of

proper teaching personnel in schools. The result was that no sound foundation for the learning of English was provided at this formative stage. When the inadequately trained products of the hitherto prevalent system of secondary education entered the college there was little scope for curing their basic errors in composition or repairing their total lack of language-sense. He, however, expressed the hope that the location of the higher secondary course, the establishment of multi-purpose schools and the reduction of the roll strength of colleges, rendered possible by the liberal grants recently made to non-Government colleges by the University Grants Commission, would go a long way towards removing these handicaps under which teachers of English, in particular, laboured today.

SUPREME COURT RULING CITIZENSHIP OF BURMA

(*"Indian Opinion"* India Service)

NEW DELHI.—The Supreme Court of Burma has held that a person would be a "statutory citizen" of Burma under the Union Citizenship Act if his ancestors had permanently settled down in Burma for two generations and if his parents and himself were born in Burma.

The Court, in a judgement, said that such persons would be statutory citizens even if they were native Burmese in appearance and did not know the language of the country.

Applicants for citizenship who claimed to belong to the above category should be afforded an opportunity to prove they were the citizens of the country under the Union Citizenship Act, the Court held.

"To deny such persons citizenship would be a violation of their fundamental rights," the Court said.

Dockers Lift Goa Boycott

(*"Indian Opinion"* India Service)

NEW DELHI.

THE five-year-old boycott of ships calling at Goa and other Portuguese settlements in India has been lifted by the All-India Port and Dock Workers' Federation, a spokesman of the Federation said in Bombay.

The spokesman said that the Working Committee of the Federation met in New Delhi to review the situation arising from the prolonged boycott of all ships calling at the Port of Goa and concluded that it was time to revise the decision of the ban.

The spokesman added that the Federation's decision on the lifting of ban had already been communicated to the Government of India, the Indian National Steamship Owners' Association, and the various overseas shipping freight conferences. The Federation, he said, had also directed its affiliated unions to lift the boycott with immediate effect.

The Bombay Steam Navigation Company, a subsidiary of Esso India which maintained a regular steamer service to Goa until September 1954, withdrew its services because the dock workers of India refused to lift cargo aboard ships calling at Goa. The company's spokesman said that there was no indication yet of any service being started between India and Goa, and that they were awaiting orders from the Union Government.

INDIA TO STEP-UP FILM EXPORT

NEW DELHI.—The total foreign exchange earnings from Indian films for the nine months from January to September, 1959 was Rs. 1,13,17,000 as against the sum of Rs. 11,30,000 for the whole of 1958.

This was disclosed at a meeting of the Export Promotion Committee for Films held here. Dr. S. V. Keshar, Union Minister for Information and Broadcasting was in the chair.

The committee approved the proposal to organise Indian Film Festivals at Ankara (Turkey), Jakarta (Indonesia) and Singapore.

India will also participate in the Afro-Asian festival to be held in Cairo shortly.

Market surveys from most of the important countries have so far been received. Indian picture, it was revealed, was very popular in the Philippines, Singapore, the Middle East and Africa and further steps to promote the export of Indian films in other places will be considered in the light of these market surveys.

[Note: One thousand rupees is roughly £750.]

INDIA'S GIFT FOR PAKISTAN

INDIA has presented 31 books to the West Punjab University. The presentation was made by the Indian High Commissioner Mr. Rajeshwar Dayal at a short ceremony at the Lahore University.

The High Commissioner said that the books were a token of the desire of the Government and people of India for closer Indo-Pak relations. He hoped that the presentation will prove a prelude to many more such exchanges in future.

The Indian Deputy Defence Minister Mr. Farooq Singh Majithia had talks with the Pakistani President Field Marshal Ayub in Lahore.

RECORDS NOW CHEAPER

ORDER NOW AT REDUCED RATES

AMAR DEEP 7/6 Each KALAYANA PARISU
GAIDI 1911 Plus 3d Tax BAAF BETE

HINDI: Kaubarya, Minister, Anari, Radhamati, Do Sahas, Flying Boats, Duster "Z", De Ustad QUWALI: Iqbal Anad, Yusuf Anad, Telet Mahmood. TAMIL: Patti Sakshi, Anu Ragay

Make your selection of any single records from our sets

MAIL ORDER MUST ACCOMPANY 4/- DEPOSIT
—CASH ON DELIVERY—

DURBAN WELCOME DISTRIBUTORS,

Specialists in Tamil, Telugu, Quwail & Hindi Records
2 Almeri Arcade (off 14th Grey St. & 90 Cathedral Road)
P.O. Box 1574 DURBAN Phone 67881

Phone 678 6786

E.O. Dec 1960.

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS

HOUSE FOR KEEN CASH PRICES

83 West Street, JOHANNESBURG.

Rajendra Prasad On Need For The Development of Hindi

CALCUTTA.—The President Dr. Rajendra Prasad, emphasised the need for the development of Hindi and to enrich it.

Dr. Prasad, who was addressing the consecration of the Bharatya Hindi Siksha Parishad at Raj Bhawan said that the Hindi speaking people should try to make Hindi so attractive as to make the non-Hindi speaking people learn it willingly.

The President said that education itself was an important work, but it was more important to go ahead with teaching the national language, Hindi, to the non-Hindi speaking people. He asked the Parishad to propagate Hindi in such a way that the non-Hindi speaking people did not have any feeling of compulsion in learning it.

It should be done in such a manner that non-Hindi speaking were attracted towards Hindi and this could be done by two stages, by enriching and developing Hindi so that the people were themselves attracted and by propagation of Hindi. He reminded the Parishad that they were functioning in a place like Calcutta, the capital of West Bengal, where millions of people speaking different languages lived and worked.

The President said that Bengali was a highly developed and enriched language. He asked the Hindi speaking people to borrow from Bengali whatever they could to enrich Hindi. He said that Bengali was a growing language and was happy that a number of words in Bengali had been translated into Hindi. He urged the Hindi speaking persons to translate more of their works into Hindi.

Dr. Rajendra Prasad said that as an all-India language it was necessary that Hindi should make such progress as to enable it to be the medium of expression of all currents of thought easily and with much clarity.

The President admitted difficulty in the preparation and translation of technical terms in Hindi. He said they could obtain them from other Indian languages as far as possible and accept English, if necessary—

Mt. Everest Expedition

THE first Indian expedition to Mt. Everest which left Jaipur under Brig. Gyan Singh on March 6 for Namche Bazaar has made good progress. Members of the expedition were approaching Chopta Forest Camp on the evening of March 7. From this point the expedition would start trekking up mountains.

New Race Relations Chairman

AT the Regional Committee meeting of the South African Institute of Race Relations held in Durban, His grace Archbishop Denis E. Hurley was elected Natal Chairman. He succeeds Prof. H. J. Pollak who has retired after a five-year period of office. Mr. D. McK. Malcolm and Mr. A. D. Lazarus were elected as Vice Chairmen and Mr. S. M. Herman as Hon. Treasurer. Professor Pollak, who is a Vice President of the Institute, will continue to serve on the Natal Executive Committee.

Archbishop Hurley is one of the most outspoken critics of Apartheid and injustice against the non-White people of the country.

The Gita As A Guide To Human Conduct

(Continued from page 84)

pleasure, but he speaks of pleasure and enjoyment—the most physical even, for that is for what Duryodhana and party have forced the war—as if they see the yard sticks by which to measure the justice of a cause. Arjuna shows his concern merely for the physical well-being of his opponents. He is estimating the entire turn of events in the light *bhoga* (enjoyment), *ukha* (happiness), and *priti* (pleasure). His arguments show that he is thinking of the war and its results only in terms of winning back the kingdom for his worthy brother and of the end of the troubles and misfortune that have dogged him, his brothers, and wife along. He forgets for the moment that the real and more important lesson of the war is the upholding of the principle of *dharma*, that winning back the kingdom is just a symbol of the conquest of *adharma* by *dharma*.

(To be continued)

"Wild Guesses"

(Continued from front page)

student enrolment. It is now definitely expected that a call will be made to Indians to boycott the proposed Indian University. It is equally certain that Indians will in fact enrol. With enrolment at the 'open' universities made impossible, the only alternative will be for undergraduate students to study by correspondence with the University of South Africa. It is not unlikely that in the eyes of students fresh from high school, an apartheid university will be the lesser evil between the two. Correspondence study is burdensome and unrewarding at the best of times even when students have had experience in finding for themselves. But youngsters who have been spoiled for ten years until they have high school will find it virtually impossible to manage without direct lecturer-pupil contact, however mediocre the standard of lecturers provided may be.

All this does not mean that the Indian community does accept or that it will accept an apartheid University. It may be forced to put up with it under protest in exactly the same way as students have, while protesting against the apartheid at the University of Natal, nevertheless enrolled a large number and benefited thereby. In the past, the most powerful critics of N.U. segregation have been graduates of the same university. There is no reason to believe that a similar situation will not result in the Government controlled institution as well.

Englishman Warden Of FOSA

(Continued from front page)

there was no pay offered for work done.

Inter-Racial Team

It was an inter-racial team inspired largely by the ideas Mahatma Gandhi. The sports service which resulted in founding of the Friends of Sick Association by the Harold Satchell was also off by the teachings of Mr. Satchell later returned his beloved India, where died.

In his early days in South Africa, Mahatma Gandhi first settlement on the Tolstoy near Johannesburg and then Phoenix Settlement in Natal, where the settlers's aim to live as a family without remuneration, their possessions and all catered to service of the community.

It is a rewarding thought that long after Gandhi left our shores never to return, forces he set motion upon South African as played their part in inspiring people of different races of colours and religions faith establish FOSA. A Settlement which, though it may be changed his character in many respects, still continues to perform invaluable service to the community. Fosa is today village of nearly 500 people, many of whom are either TB patients or wives, children or dependents of TB sufferers.

AGARBATTIS

LATEST WHOLESALE PRICES

SHIPMENT ARRIVAL JANUARY 1940

	(11 Sticks)	3 6 per
Night Queen	1 coin	4/3
Soogandh Rani	1 coin	8/-
Soogandh Rani	1 coin	8/-
Steamer No. 444	3 coin	8/6
Chameil	2 coin	15/-
Vasanti	2 coin	15/-
Box	2 coin	18/-
Three Roses thin-sticks	3 coin (tins)	40/-
Three Roses thin sticks	6 coin (tins)	84/-
Gateway of India	3 coin	48/-
Gateway of India	6 coin	94/-

FOR DURBAN CASH WITH ORDERS

Add postage charges and Bank Commission on Cheques

A. K. HOOSSEN & SONS,

IMPORTERS OF AGARBATTIS—SAREES—LATEST JEWELLERY & HANDEDASHERY, ETC.

114 Queen St., (P.O. Box 2144), Durban

WHAT NEGROES CAN LEARN FROM GANDHI

BY CHESTER BOWLES

(Writing in The Saturday Evening Post, New York)

[Chester Bowles was former United States Ambassador to India]

(Second instalment)

TRUE NEIGHBOURS

THE end they must seek, Gandhi said was a community of true neighbours. Therefore, the means must be those of persuasion and not of violence. Members of the Indian minority must forgo hatred. They must respect their white neighbours as fellow human beings even while opposing their unjust discriminatory laws. They must prepare themselves to endure blows and prison without flinching and without resort to non-striking or lawsuits. They must persuade, not only through words but through their lives. Their words must become flesh.

"Let us begin," he suggested, "by considering the grievances held against us by the white people. Let us see if the reasons or rationalisations which the whites give for discriminating against us are justified."

"Then," he said, "let us put our own house in order, even now while fighting for our civil rights, even before they grant the reforms we ask, even poor as we are."

Many of the Indian merchants who came to hear him were known for slick dealings and sharp bargaining. Gandhi pointed out that they stick rigidly to the truth and that they show a new concern for their responsibility to the community. All Indians, he added, must do something to improve the sanitary conditions in the Indian slums. Why wait for legal victories "for the necessary drain-cleaning?" he asked.

"We can't blame the whites," he continued, "for all our troubles, nor can we by ourselves end all the poverty in which our people are trapped. But we can begin to clean up our homes, to teach illiterate Indian adults to read and to provide free schools for the children of the poor."

Trial And Error

By trial and error, Gandhi devised a political-action programme with dramatic new dimensions. Instead of working just through the law—by opposing for an end to restrictive legislation in parliament and by seeking court or electoral victories—Gandhi showed the Indians how to combine peaceful resistance to discriminatory laws with constructive community service.

When the Boer War came, his followers urged him to stop up his resistance programme. The whites, they said, had their backs against the wall and now was the time to put on the pressure. Gandhi rejected this proposal as unfair. Instead, he

called off his political campaign, organised an Indian volunteer ambulance corps of 1,100, and led them wherever the fighting was heaviest. For valour under fire, he and thirty-six other Indians received Empire War medals.

When the war was over he renewed his programme of non-violent pressure on the government and the conflict again became intense. At one point the whites tried to lynch him, and he heard the mob singing, "We'll hang Gandhi from the tamarind tree."

Yet Gandhi not flinch. He led tens of thousands of Indians in a peaceful march across the state, deliberately violating the segregation laws. Hundreds were struck down by the police and thousands went to prison.

When Jan Christian Smuts, the harried leader of the South African Government, offered a civil-rights compromise that seemed honourable, Gandhi accepted it despite the violent opposition of militant Indians who asserted that this was a "betrayal." Compromise and trust, he argued, is the essence of non-violent struggle. "Even if the opponent plays him false twenty times," he said, the resister must be "ready to trust him for the twenty-first time—for an implicit trust in human nature is the very essence of his creed."

Later, as whites pressed to reject all compromise as discrimination, Smuts went back on his word, as Gandhi's Indian allies said he would. Gandhi's response was to start the struggle anew. Again the jails were filled with hundreds of Indians who refused to obey discriminatory laws, but who also refused to exchange blows or insults.

Eventually, Prime Minister Smuts decided that there was no practical alternative but to reach a fair settlement with Gandhi. "You can't put twenty

thousand Indians in jail," he said.

Sheer Helplessness

To Gandhi himself, one of Smuts' secretaries added, "I do not like your people and do not care to assist them at all. But what am I to do? You help us in our days of need. How can we lay hands on you? I often wish you took to violence like the English siskit; then we would know at once how to dispose of you. But you will not injure even the enemy. And that is what reduces us to sheer helplessness."

Before sailing home to India to apply his newly tested methods there on behalf of independence, Gandhi reminded the South African Indians that their victory was only half won.

In Africa, Gandhi and the Indians were outnumbered ten to one. In India the situation was reversed. If 400,000,000 Indians learned to say "no" and mean it, Gandhi knew that they could end the domination of a few hundred thousand Englishmen. But here, as in South Africa, the "no" which Gandhi taught them to say was not that of violent revolution or subversion or anarchy. Rather it was a method which

taught respect for law while resisting particular unjust laws. Peacefully, cheerfully and massively, he and his followers accepted jail as the penalty for disobeying them.

In India, as in Africa, Gandhi's programme went far beyond the struggle against British domination. His goal was to build an India that could govern itself. Therefore, he spent as much time training his countrymen in constructive work in the villages as in the effort to achieve national independence.

His thirteen-point programme for Indian development included the end of untouchability within Hinduism, the establishment of Hindu-Muslim unity and brotherhood, and improved methods of agriculture, diet, education and public health in the 500,000 villages where most Indians lived.

Gandhi's political genius enabled him to select and dramatize crises which the people understood. In 1930 his famous salt march focused the whole independence fight on a simple demand of the Indian villager: an end to the hated British tax on salt and their prohibition of home-made salt.

(To be concluded)

Books of all sorts, Indian, Ancient, Historical.

JUST ARRIVED

Coravan	2/-
Indian Annual	7/6
Illustrated Weekly	2/-
How the Great Religions Began	3/6
Gandhi: His Life and Message for the World	3/6
The Religions of Man	5/6
Indians of America	5/6
The History of the World in 148 pages	5/6
Live without fear	3/6
The Way to Popularity and Personal Power	2/6
The Negro in American Culture	5/6
God's Wonderful World: a Song Book	5/6
Mohammedanism	5/6
Good Stories, Riddles and Jokes	4/6
Tests and Speeches	4/6
Everybody's Letter Writer	4/6
How to Win Friends and Influence People	3/6

Obtainable from:

D. ROOPANAND BROS.
PUBLISHERS AND BOOKSELLERS

Phone 20707. (Est. 1932) P.O. Box 2524.
65 VICTORIA STREET, DURBAN.

fifty years ago... *March 1910*

FIFTY YEARS ago the four colonies were on the eve of formal union—the celebration of the fiftieth anniversary of which in these days causes so many heartaches in different parts of the country—a union which worsened the position of the Indians in the country. Indians were excluded from enjoying the common citizenship of the country. They were excluded from the Transvaal and against this Gandhi was conducting a campaign of passive resistance, by urging Indian people to cross the Natal-Transvaal border. The following is taken from the front page of the *The Indian Opinion* of March 19, 1910.]

MORE PASSIVE RESISTANCE RECRUITS

Cross the Border Unchallenged: Arrested in Johannesburg

ON Friday, the 11th instants, the Durban platform presented a scene of animation. Nearly three hundred Indians went to see the Passive Resistance recruits off. In the crowd were to be seen Messrs Dawood Mahomed, Parjee Rustumjee, Abdulla Haji Adam, Dada Osman, A. D. Pillay, T. M. Naicker, N. V. Shab, G. P. Gandhi and others.

The Passive Resistance party travelled third class. The authorities provided the usual facilities and reserved special compartments for it. The Police gave no trouble and everything went off smoothly. Questions have been asked in some quarters as to the reason for the third class travelling. It may be mentioned for the satisfaction of such questioners that the passive resisters adopt poverty as their lot and that, as passive resistance funds are being used for the purpose, it is advisable to travel third class. Moreover, the Government provides only third class accommodation for passive resistance prisoners.

The following are the names of Mr. Gandhi's companions—

Mr. Kajo Dadman, an old Transvaal resident, who has undergone imprisonment three times already.

Mr. Subramoney Achary, who has studied up to the matriculation standard at Trichopoly, is the son of Mr. R. Appasamy Parhar of Durban.

Mr. Ramhoray, an ex-school master, having been assistant teacher at the Railway Indian School and at present a member of the Phoenix Settlement. He has been studying for the Durban Teachers' School Certificate. He was born in Natal and is about 26 years old.

Mr. Pragn, Khosodubhai Datta, was serving as bookkeeper to an Indian firm at Harding. He is

about 25 and left employment to join the struggle.

Mr. Tulsi Jutha Soni, about 30 years of age, is an old Transvaal resident.

Mr. Easop Moses Kotia, about 35 years of age, is an old Transvaal resident.

Mr. Kera Naji Soni, aged 35, is an old Transvaal resident.

Mr. Mahabhar Ramdeo, popularly known as Rajcoomari, is colonial-born, about 22 years old and was educated at the Victoria Street School. He is a painter by profession.

Mr. Banoor Singh, aged 20, is colonial-born. He was a scholar at the Higher Grade Indian School. He was a trolley checker under a European firm.

Mr. Mahomed Ebrahim is an old Transvaal resident and about 47 years old.

Mr. Govindramy Tommy, educated at the Verulam School, is about 22 years, colonial-born. He was clerk and waiter.

Mr. Manikam Pillay, is about 17. He was studying at the Higher Grade Indian School and lately at the Phoenix School.

The above list comprises three Tamils, three Northerners, three Gujarati Hindus and three Gujarati Mahomedans.

Mr. Kalirabach accompanied the party and took with him Mr. Gandhi's third and minor son owing to his illness.

Refreshments for the journey were provided by Messrs Dyal Ramjee, Rajjee Bhooli, B. U. Patel, Dyal Keshav, J. Ralpat, K. Jivan and Natha Naras.

R. VITHAL

Bookkeeping, Writing up Sets of Books, Balance Sheets, Income Tax Returns.

Contact No. 12 Barkly Avenue, 28 Market Street, Corner Glasgow & Market Sts. Johannesburg. Phone 33 1224.

Special Offer: India-Made Agarbattis

(SHIPMENT JUST ARRIVED)

WHOLESALE TRADE PRICES

THREE ROSES, 3 tolas	27/6 Doz
(Available in Thin/Thick Sticks)	
GATEWAY OF INDIA 2 Tolas	25/- "
" " " 6 "	20/- "
CHAMELI	18/- "
" " " 1 "	9/- "
BUGANDH RANI	33/- "
" " " 2 1/2 "	18/- "
" " " 1 "	8/- "
" " " 1/2 "	4/- "
LATAMANGESHEAR	4/- "
CHANDAN DHOOOP 1/- Box of 15 Sticks	" "

CASH WITH ORDER — PRICES FOR DURBAN

We have also received Goulon Basmati Rice 1/- per lb (Minimum Order 100lb)

We are Stockists of all kinds of Indian Dhalls, Spices and Condiments, Betelnuts, Almonds, Turmeric, Whole Coconuts and All kinds of Imported Rice.

SPECIAL PRICES TO THE TRADE

Please write for our price list:

K. HARIBHAI & SONS

(PTY.) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants

81, Victoria Street, —P.O. Box 2156—Durban.

Telegraphic Add.: "BHAISONS"

B-I

Sailings Between East African Ports Karachi And Bombay

S.S. Kampala arriving 1st April. Sails on 5th April
Calling at Mornugao

PASSAGE FARE TO KARACHI OR BOMBAY

First Class	single	without food	£92-0-0
Second "	"	"	£60-15-0
Third "	"	"	£31-10-0
Ordinary			Special
Non-Vegetarian	£5-3-0		£10-15-0
Vegetarian	£4-17-0		£10-15-0

For further particulars apply to—

Shaik Himed & Sons

(Pty.) Ltd.

390 Pine Street,
Telephone 20422,

Durban.

Tel. Add. "KARIMAT."

"ઇન્ડિયન ઓપિનિયન"

શુક્રવાર તા. ૧૮ માર્ચ, ૧૯૬૦.

આફ્રિકામાં હિંદીઓની મુંઝવણ ભરી સ્થિતિ

આફ્રિકા અને હિંદીઓ વચ્ચેનો કાવો સંબંધ ઇતિહાસિક છે. બીજા સદીથી હિંદની વાણિય કિશોરો, હિંદીઓ જોળંગી આવ્યા હતા, તેઓ વેપારી તરીકે આ ખંડનાં પુર્વનાં ભાગમાં આવ્યા હતાં. ૧૬મી સદીમાં દક્ષિણ અને મધ્ય આફ્રિકામાં હિંદીઓને મજૂર તરીકે કામગીરીમાં આવ્યાં, પરંતુ તરતજ ઓછી સંખ્યામાં વેપારીઓ તેઓની સાથે લોકાયા. સ્વતંત્ર આવેલા હિંદીઓ અને પૂરી ધર્મી સુલતાનના હિંદી-મજૂરો વેપાર કરવા, કામગીરી, આફ્રિકાના જે જે ભાગોમાં હિંદીઓ વસ્યા ત્યાં ત્યાં, આર્થિક સુધારો માટે તેઓએ મોટો કામ આપ્યો જે ઇતિહાસ પુરાવો આપે છે. આફ્રિકા ખંડનો વેપાર અને આર્થિક સુધારો માટે તેઓ મજૂર થયા હતા. પરંતુ જે 'અનુભવો પામ્યા' ખંડમાં કહેવાય છે તેની અસરમાં તેઓ સપડાયા છે.

હિંદુસ્તાનના 'ધ હિંદુ' છાપામાં હિંદીઓની પરિસ્થિતિ વિશે ના લેખની તારવણી નીચે મુજબ છે.

"મોરોક્કો તેમજ મદદ કરતા નથી, આફ્રિકાને તેમની અસર નથી અને હિંદુસ્તાન તેમજ માટે કંઈ વાસ્તવિક કંઈ કંઈ એવું નથી." આપણે જે લેખક અંતમાં કહે છે. અને દક્ષિણ આફ્રિકાના રીથ' દરિયાના હિંદીઓને જણાવે કે જે અલગથી ચલતા છે. ૧૯૪૮ના બ-મુઆવીથી દક્ષિણ આફ્રિકાના બનાવો એવો નિર્દેશ કરે છે કે કહે હિંદીઓને આ દેશ સાથેનો સંબંધનો અંત આવી ચુક્યો છે.

કાલના અત્યંત અને આફ્રિકન વિચારોથી સ્પષ્ટપણે નિર્દેશ કરે છે કે, જે કદાચ આફ્રિકન પ્રજા સ્વતંત્ર ઉપર આવે તો હિંદીઓ માટે ત્યાં દેશમાં જગ્યા પડેશે નહિ.

આફ્રિકન અને ઇન્ડિયન કેમ્પેચના કહેવા મુજબ કાલમાં બંને વચ્ચે જોડાયું છે. જે જોડાયું વાસ્તવમાં સાચું કરતાં દેખીતું છે. એનો ઉદાહરણ અભિગમવાલ સાથે કરી શકાય, અને કદાચ વચ્ચે કાચું કરવા કરતાં તો વધુ, વાણીથી ગભરાતું આવ્યું છે.

'ધ હિંદુ'નો લેખક આસકપુર્વક આફ્રિકાના હિંદીઓને આફ્રિકાને સાથે જોડવાનું કહે છે. જે દુરથી કહેવું સહેલું છે. ખરેખર આ એ છે કે આ આફ્રિકાના હિંદીઓને જોડવા દેશે? સંજ્ઞામાં મજૂરી કરીએ તો જગ્યા કરીએ સાથે હિંદીઓની મજૂરી સુધાર છે. દક્ષિણ આફ્રિકાની અંદર હિંદીઓની મજૂરી મોટા કોષી રમખાણો પછી નહિ એવી જ રહેશે.

ખંડના બીજા ભાગમાં પણ પરિસ્થિતિ એવી જ છે. તેઓની સંખ્યા ઓછી છે અને તેઓની પરિસ્થિતિ મોટા અને આફ્રિકાને વચ્ચે ની છે. આથી આફ્રિકાને એવું માને છે કે હિંદીઓ અમારોથી કંઈક છે અને એજ કારણે તેઓ હિંદીઓને વેપારી નજરે જુએ છે. બીજી સદીમાં, હિંદીઓ અહીં રહેવા માટેની કાલક્રીડા વિશે કંઈક કર્યું, તેનો વિચાર બીજાના વેપારી નજરે જે ખંડના નેતા અલગથી ધમકા એવે તે લોકોએ કરવાનું નથી; એની કદરવા તો તત્કાલીનમાં કર્યું. આફ્રિકા ખંડમાં હિંદીઓના ભાગે જે વિષય કંઈક ઉઠેથી વિચાર કરવાને કમ્પુ પણ અમ્ય છે; અને એજ ટેના ઉપર વિચારો આ છાપુ આવશે છે.

સમૃદ્ધ સા. આફ્રિકામાં બૂખમરો શા માટે?

આપણી શું કરીએ?

શ્રીમતી સુશીલા બંધી

હા, સર્વો સાથે આફ્રિકામાં આફ્રિકાને ના માગેલા એક સમયે રોમ દેશમાં રહ્યો છે. જે રોમ એક ભોત નો સમય કરી સાથે પુરતા વેપારને અમાને આજ કાલ જે એક રોકેટોનું કહેવું છે.

કારણ આફ્રિકા સમૃદ્ધ દેશ છે. વિશાળ પ્રજાસંખ્યા અનાજ, કુદ, કુપ, વાણ્ય માથ જે છતાં સાથે મોટા કમાણ છે કે જેને નથી મળતું પુરતું ખાવાનું કે નથી મળતું પુરતું પહેરવા માગવાનું આજ કા માટે!

કારણમાં મુખ્ય કારણ આ દેશની નીતિ છે. મોરોક્કો સિવાય બીજા કયા જ બીજા મોરોક્કોને મોરો, નિર્જન ભાગવાના સત્તાધીશોના પ્રયત્નો છે. બીજી કાંઈક અસમાન છવન ધારણ

પહેલા કારણને આપણે કાલ ન વિચારીએ પણ બીજી કારણ જે અસમાન છવન ધારણ છે એને આપણે વિચારીએ અને માન' રીતીએ.

બૂખ મરો માનવને કોઈ પણ પદ્ધતિના છે. વેટમાં આવેલાં કોષ વેતનના ભાગમાં અન્ય બિના અને પુરતા વેપાર બિના તરફનાં કોષ. ત્યારે આને અમરે સાધારણ માનવી છુટકાટ મોટી સિવાય નીચું કુ કરે!

પ્રત્યે મોટી, કુદ વિશેષ માર્ગ ત્યારે આપણે વેટ કરી મોટા મોટાને ખાઈ આરામથી મોટી કદીએ બીજે કે- "માણા મોટીને બહુ બમણી મળે છે." પણ ત્યારે જ્યારે એની જગ્યા વેતનને કુ અને વિચારે છે. જે આપણા ભાગમાં મુખના કુખથી રહવા કોષ અને આપણને મોટી ન મળે તો આપણે શું કરીશું?

કમરની કપા જે મોટા પર જીતી છે. એજો સુખમાં વિવશ થીતાની આરામથી રાત વિતાવે છે, અને સરીર માં મોટા કરતાં ત્યારે ખાઈ અમ્યાના મોટા બને છે, એવા મોટા કહે જાને! અને આ માનવતાને વેતનના છવન મરો સાથે કાંઈક સહીત પમણુ મરે.

આપણે શું કરી શકીએ?

(૧) વિનાશાશ્રમે દેશમાં "અવેરન પાન" રાઈ કહ્યું છે. એવું પાન આપણે આ દેશમાં રાઈ કરીએ. આમાં એક વાણ્ય રાખી રોમ જમતાં પહેલાં એક થી અનાજ રાજ વેતન મોટ, વિશેષ આ પાનમાં નાખવું અને મહિનાને અંતે રામકુખ મેંદર જેને આ કામ કોપણુ છે તેમજ પડેમિત કરવું.

(૨) એક સીરિય મેંદર રાખવે: રોમ વેતનની પ્રજા મુજબ રીતી-

કે જેની મોટામાં નાખવી અને એ વેતન પણ કોપણુ રાખે પડેમિત કરવો.

(૩) બની રાઈ એટલા મોટાને મોટો રોમમાં મળે એવા સાધનો મોટાને મોટો.

વેતનમાં ખાઈ એનો મેંદર રી-એક થતો પકડ કરી અને તેમાં રી કોપણુ વેતનમાં સાથે આપવા મોટા ને વિનંતે અને આપનારનાં નામ મેંદર જે અને મહિનાને અંતે તેમજ મેંદર-અન્ય મેંદર કરી જે કરતાં પડેમિત.

આપણે જાણીશું નહીં તો આપણે જે મોટા કરતાં મળે વધારે-અન્ય સમય આવશે.

બૂખ મરો માનવને માનવ નથી રહેવા દેશે પરંતુ પશુત. તરફ માનવીને મળે

મોરોક્કોને અસરની અસર
મોરોક્કોની સાથે તારીએ મુખમાં થી મોરોક્કોમાં અમારી રીતી કંઈક પડેમિત માટે પડેમિત રાકત નો અમ્યો એક પ્રકારના કુદર-નેકનક વિશાળ મારફતે વેતન મોટામાં કરે. મેંદરમાં જે માથ મેંદરમાં એક માથ-અં મારફતે મોટામાં જશે. જે માથ ના અમ્યમાં અનેક ભાગની રવા બી કરી. રવામાં આજ કરીને રેમિસિયન, મેંદરમાં, અમ્ય મુખની રીત, મેંદરમાંની અને મરો મેંદરમાંની મોટામાં કરી.

કે સુખમાં છવનારા માનવો તરફ તેનામાં રેર ખંધાવ છે. આથી જ છવ પર આવી પ્રુન, કુદ મોટીમાં મોટા આપણી સાથે છે. પછીએ મોટા બને ન્યાય અને કમ્યાથી કુદેમાર મળ્યા. કારણ એવને એક કે રાઈ અને કરે. પણ કમ્યાના કમ્યામાં તો કુદેમાર આપણે જ મળ્યાં છે. જે સુધી જે નહી.

પણ ખરેખર માણસો વેતને તરફ સ્વતંત્ર અને કુદા છતાં કુદમાનની રીતોમાં કરતાં પણ આ અમારો માર્ગ મધ્યમમાં રહે છે. ભાગીવાન કે અનાજ એવા ઉચ્ચ મુખના સાધન મેળવવાની એવને કદાક નથી.

સાચું માને કેવા કેવા ભાગ છે તે અલગવાની એવને પ્રમ્તા નથી. કેવળ વેતન સુખમાં અને હિંદીઓના જ મુખમાં તેમજ વેતનના અમ્ય છવનને મોટી નામે છે.

—રવામી રામકાશ—

આફ્રિકાની હૂંટ

લેખક : શ્રીયુત પ્રાણશંકર ભેશી

(અમા અંકમાં આશુ)

પ્રિય ભણે આફ્રિકામાં પચડીઁ અઘાણી રજી કંડુ કારે પરાણના કાલ પજુ અને તેટલો આફ્રિકન પ્રદેશ કાળી રજી કંડુ તેણે અસરિયા કળીને ફૂંચેને આ વધારવાની ચોખ્ખા સિધારી હતી. સિનેઆએ અસરિયાનો જો ભેડી રેવાનો પ્રવાસ કરવામાં આવ્યો, પણ વચ્ચે પડેલા અકરના રજુને કારણે તે આજ ન થયો. "આઈવરી કોસ્ટ"માં અને કેરોબીયા પેવારી માણા નાચવામાં આવ્યા. કુલપ રેવા પર આવેલ એમુલને ફૂંચ કાપાલમાં ભેળવી રેવ.કુ રાતા કુચુલના પચાસમાં આવેલ સોમાલીએ-૨ અને ઉત્તર આફ્રિકામાં આવેલ ટ્યુનિસ ફૂંચ ૫૨૯ કોલ ચુકાવા. કાન્થે કાન્થે નડીના ઉગર કાઠા ૫૨ ચોતાનો કાચે મેથિલેન્ડ. કીટી મહાકાચરને પૂર્વ કાંઠે આવેલ આઝાવારરને કાચુ અને તેની પડોશના ટાચુઓ પણ કાન્થ ના છે એમ ભરેલ કરવામાં આવ્યું.

એ અસરમાં મેસરખમને પજુ કાપર પચવેકારે કરવાનો વિષય રજુને રાજ કીમોચોડા નીળને આફ્રિકાની કામિક અને રાજગીર અસરિયામાં કીટ કીટ રજુ પડેલ. ચોતાના રેકની ધનિયા વધારવા ૧૮૬૧માં તેણે અસરમાં પુરેવના રાજગીર પરિવાર મેમારી તેમાં કટકાક રાજે ના અંતનિધિએ આવેલામાં સંરૂપિ અસરવાના અને પ્રવાસી કુર કરવાના પ્રતી અચ્ચે એ પરિપરે રાજ કીમોચોડાન મજુપચુકા કોલ "અંતરરાષ્ટ્રિ આફ્રિકા કળા" જળવી. જુગા જુગા રેકોમાં તેની કપોતીમાં નિમાઈ, એમાં અસરરાષ્ટ્રિય કાચ કરવાને ભરેલે ચોતાના ન રેકનું આધાનવારી કામ કાચ કુડું પરિચામે મેસરખમને કાન્થો મજુ.

કાન્થોની પડે પેકુંમને અસરખુ. આફ્રિકામાં - પ્રવેશનાર કીર્ણ જુના, મોરા રેક ભરીકે પેકુંમને કાન્થો પાડે કાચે કરે. ઉઘારે તેને રેકો આવે. નીલ આપુ કાલ અને અખંનીએ રાજ કીમોચોડાને અનુચોલ આવ્યું. પેકું કુલ ભવન, પણ ૧૮૮૪માં અખંનમાં રાજકારી પરિવાર થળી અને કરીક મોરા રેકોના કાવાઓ તેમાં વિચારવામાં આવ્યા રેક પણ પ્રદેશ ના કાવા પાડે "અસરકારક ભોમવા" અખિલ કરવાની પાલ આવી કાપ નવો પ્રદેશ ચોતાના આધાનમાં જોવામાં તે અખ અસરમાંને અખ કરવાની નીતિ રવીકારવામાં આવી. અખિલ પરિવારે આ ઉપરાંત પ્રવાસી અને કુલાઈ પેવાર રક કરવા પાડે

અકાર-આવવાનું, કાન્થોની નમેડીમાં રેક રેકને પેવારની હૂંટ આવવાનું, અખ આફ્રિકાની નગીઓ અમા પેવારી અકાન્થે પાડે જુગી રાખવાનું અને એ કરેકોમાં કાપ પણ કરવાની. કે અખિને ખાસ પેવારી કક ન આવવા નું કાપુ આ રીતે અખિનમાં મેમા કુરોપીય રાષ્ટ્રોએ આફ્રિકાની કાળી અખને પૂછવા અમર તેની હૂંટ અધાવી અને રોપચુ-પીલ અખકાર કરી. રેક મોરા રાજ "અસરકારક ભોમવા" ને અનકારવો અખ કરે કીમો ચોલ વધમાં આફ્રિકા અંકને નવો ન નકી ભીતરવો.

કેટલિને રવાકાવિર રીતે ન આફ્રિકાની વધેવધુમાં વધારે મોટા પ્રદેશ મેળવ્યો. આમાં બ્રિટીશ "કોલોનિયલ" આધાનવારો એકમ આફ્રિકામાં ૧૧ કાચ ચોરક માકલને નિરતર છે. બ્રિટીશ અખમંથમાં અકરમાં રેકો છે. (૧) ફિલ્લુ આફ્રિકા (૨) નાલુકમે-૨ (૩) મેસુઆનામે-૨ (૪) રવાડીમે-૨ (૫) ઉત્તર રોડીયર્ (૬) ફિલ્લુ રોડીયર્ (૭) ન્યાકામે-૨ (૮) કુમા-૨ (૯) ટ્યાનિગા (૧૦) મોરીકિયલ (૧૧) અઝીમાર (૧૨) મેન્ગીયા (૧૩) મોરા કોરક અખચા માના (૧૪) બ્રિટીશપોલ (૧૫) નાલુકરીયા (૧૬) કેપેન (૧૭) સોમાલીમે-૨ (૧૮) કિના (૧૯) સીઈલ (૨૦) કોલ કેલીના એલે-અન.

આફ્રિકામાં નીલ નખરે રેક આખા અખ છે. તેના કાચ રેકા આરના રેકો છે (૧) અસરિયા (૨) ફૂંચ ઇન્ડોચીવીન આફ્રિકા (૩) ફૂંચ પશ્ચિમ આફ્રિકા (૪) આઝાવારર (૫) રિપુનીવન (૬) ફૂંચ સોમાલીમે-૨ આફ્રિકાના નીલ આધાનવારો એ અખરે પેકુંમીક, અખન અને મેસરખ સામાન્યોએ કીટ કીટ ભામ પડાવ્યો. કાપીએ એનિસિનીયા, હરિફિયા, કિન્ડીયા અને કાસિપન સોમાલીમે-૨ કપર, પેકુંમને ચોતાનીક (પેકુંમીક કપર આફ્રિકા) અને મે-માકા (પેકુંમીક પેક આફ્રિકા) કપર અને અખનીએ અખન-૫૨ આફ્રિકા કપર ચોતાનું આધિપત્ય ભરેલ કુડું.

આફ્રિકાને નકી આખના વીકની કીટના ને મકાપુક પછી વળી પાડે અખ અસરમાં છે. આફ્રિકાની પરલી પરલી કાપી અને અખનીના આધાનવારો ને અખ અસરમાં છે. બ્રિટીશ અને ફૂંચ આધાનવાર રેકાક રેકો અખ અખ છે. આને તે કાળી પ્રજા પેક ના અખ આઝાવ અખ કરીક અખ છે

અખ જુગા કાં રવાનંથ અને અખાનતા ના જુગા આવી રવાં છે

બ્રિટીશ આધાનવારના આફ્રિકામાં અસર વિચારમાં રેકાક બ્રિટીશરોએ એનિકાસિક ભામ અખરો છે ૧૮૭૨-૭૫ બ્રિટીશ ફિલ્લુ આફ્રિકામાં રેકાક અખ રેકો કરતા : (૧) કેપ કાન્થોની (૨) નાલુક અને (૩) કીટવામે-૨ રેક. પણ એ પછી નાલુકમે-૨, કાઈરિયા, મેસુઆનામે-૨, રવાડીમે-૨, કાસિયા, કુપમે-૨ વધે બ્રિટીશ ફિલ્લુ આફ્રિકામાં ભેડી રેવામાં અખ આફ્રિકામાં બ્રિટીશ આધાન અખવારો પણ મોટે ભાગે સેલિલ રેકાકને કામે ભવ છે. ૧૮૨૪માં આપણાં રાજ-કપિની રવ. કરેકની નાપડ ફિલ્લુ આફ્રિકાને અપાસે અપેલા તેમણે કાવા આપીએ વતી પડા પ્રવાન અખરક રચક અખ આરતીએ, નો "કે" મોમે. અખરક રચકસે એ વેલા પૂછુ : "આરતીએ ફિલ્લુ આફ્રિકા માં નકાવા આવ્યા કારે ચોતાની ભેડે એકવારો કાચો પણ કાચેલ છે?" અખાનવા નીમતી નાપડુએ કહ્યું : "આધાનવારને સેલિલ રેકાક ફિલ્લુ આફ્રિકામાં આવ્યો કારે ચોતાની કારે કે રેક પણ કાચેલો છે? ને તર તેમને અખ તે પાડા રેકનકુમેને આવે તેઓ ફિલ્લુ આફ્રિકાની અખી પ્રવતિ અખરે"

સેલિલ રેકાક ૧૮૫૩ની પાચમી જુનાકમે ઉઘાડમાં અખરો કરેલ અને અસરવરને કારણે ૧૭ વર્ષની વયે ફિલ્લુ આફ્રિકા આવ્યો. તેનામાં કાકલ અને પ્રદેશ કરતા અને અખ રેકો તેના પર પ્રસન કરતા પ્રમથ તેણે કીટાની આજીયા રક કીધી અને અખકા થન મેળવ્યું. તેણે એક કરવાની રવાથી, રાજગીર અખાએ મેળવી અને બ્રિટીશ અખ રેકાક નિવધ પ્રદેશ મુકવા માગા ૧૮૮૪માં તેણે મેસુઆનામે-૨ને બ્રિટીશ-રક્તિ પ્રદેશ અનાવી કીધો. એ પછી તેણે રાજગીર ક્રેમમાં અસરખુ ક વર્ષમાં નો, તે "કેપ એક કુલ રેક"ને પ્રવાનમની

અખે. પછી તેણે રેકાક કાકીવારી કાકલો બેકવા. કાપ અખા તે કાપ અખા પડવા, એ રાજગીર અખરવાન કાસિયામાં નીકમેલી સોનાની આજી પડાવી રેવા તેણે એક કરવાની રખુ. ૧૮૬૫માં તેણે કે. એપીઅને ૫૦૦ કિનિડા કારે એકાનીઅખ" અને કરવા મોકલ્યો તે કારો અને નાનામ અમે રેકાક અને ઉપાડો પડી મયો તેનું પ્રવાનમ નીક મજુ. અખ અખ ના તેનું રેકાક મોખર-અખ અખઅપાડો ઉરકરાવા અખ-અખ મેમનર ૧૫૫. આર વર્ષ પછી અખ-મોખર કુલ કર મજુ

રેકાક અને ફિલ્લુ આફ્રિકાનું રાજ-કારણ કાઠીને તેની ઉતરે આવેલ વિચાલ પ્રદેશ તરફ પ્રવાણ કુડું. આ અખી પ્રદેશ અખ રોડીયીયાને નામે અખાનવા છે એ પ્રદેશની અખિતી ૧૮૮૦ પડેલા કુનીયાને અખ એકી કરી એ કે સોનું કુલકારાએ તે રાજ સોલેઅનના અખપીએ વિચાલ થી પરિમિત કરતા અરતના પ્રવાસી કાપિડો પણ આ આવી મયેલા રેકાક નિકાને અખાનવા અપાકાન કરે છે કે રોડીયીયાની સંપત્તિના પ્રતીક અખા કીટાનનેના અખનારા કાપિડો ન કરતા એ કાળમાં મેસોનામે-૨નું સોનું ધિવ આરતના અખર કર

પેકુંમીએ સેલિલ કીટમાં આ પ્રદેશમાં પખ મોમે. મોરામેલા તેઓ ન અખ અને કીટામેલા પણ તેઓ ન અખ કીટ પડેલા આવેલા. તેઓ કા વરવા, પ્રજુ અખ પ્રવાસી અને "સેન્ટ માઈકલ"નો કિલો અખરો. પછી તેઓ પડોશી રેકના પ્રવાસીએ ભેડે અખઅખઅખ આવ્યા એક કાકા મેલા મુરલીએ પેકુંમીક કી-વા ના ચોતાએને મેર પીવકાની રીપેકું પેકુંમીએ કાપી અને રોડીયીયા કાઠીને આવ્યા મયા. એ પછી અખઅખઅખ કાઠીના અખ આમમાં સેલિલ રેકાકે આ બ્રિટીશ અખ કરકાવ્યો.

(આશુ)

વિ. ભા. ૫૩૦૦
રેકોચી ૩૩-૫૬૨૦

રેકોચી એવેલ : "અખરકો"

અગત અધર્ષ (મી) લી.

૧૪ કોર્ટ રાક,
એકાની અખ.

કોલસેલ અને રીટરિલ અખન અને હાપેલસ

આક કીટે અખરે રવાં ઉનિઅન અને ઉનિઅન કીટી, અખામાં નાંખવાના અખ અખના રેકો તેઓ રેકનમેક રેકી, પીઅનના અને એકઅખી-અખના વાચકો-કાચ અને અકારીકાની અખીએ-
રેકમેક અને રેકાકર વધા થીલ
અને રેકો ચીલે કીટાચલ
અખથી અખરો.

હિંદના હુંક મળશે

તાજમહેલ છ ઇંચ સુધી મળે છે

આમાં વિચિત્રતા તાજમહેલ સુધી તરફ નમશે ત્યાં છે એ જોઈ મોટા મોટા એન્જીનીયરો આશ્ચર્ય અનુભવી રહ્યા છે. અત્યંત મહાન ભેદ અને શહેનશાહ સાહેબદાના આ મહાનગરી આશ્ચર્યજનક ૧૨ થી વધારે ચીસો પડી છે તેને બરવાના તમામ પ્રયત્ન વિખર્ચ થયા છે તાજમહેલ અત્યંત માડી તાજમહેલ પેટમાં સુધી એક મોટી ચીસ છે એ તમામ પ્રયત્નો છતાં બરી કરાઈ નથી ચીસોઃ ચાર ઇંચથી માડી એ ૬૨ સુધીની ડડી છે, તાજ એવી ઇમારતનું શ્રુતિ તરફ સુધી અનુભવ આશ્ચર્યજનક છે

ભરતનું નવું રોશન

ભરતનું નવું રોશન બનાવવા માટે ૩૦ આઠ લાખ મજૂર મથાની મેળિતી મળી છે અને આ રોશન સુરત વડોદરાની કોરોનનું બનશે જેમ સુરત રોશનને તોડવા માટે સુરતો અને સુકોડોરો ભરવા પડવા તેમ જૂથ માટે પણ અવરો આ રોશન વોડવા માટે પણ થશે અર્થ થશે

ઓરોગિક વસાહત

આવનમરના સહકારી ધોરણે ઓરોગિક વસાહત સ્થાપવાનું વિચારાઈ રહ્યું છે આ માટે ૩૦ લાખનું બેઝોળ આયોજન ઓરોગિકને વડેરને એક હુકું છે, જરૂરે આ માટે ૩૦ લાખ આપશે એક ઓરોગિક વસાહત આવનમરમાં સ્થાપવાને નિર્ણય તો કર્યો છે અને ૩૦ લાખ પણ આપણે થઈ રહ્યું છે, પણ આ વસાહત અપુત્રી થઈ એમ માનીને ઉપરોક્ત બીજી વસાહત સ્થાપવાનું વિચારાઈ છે.

રેશીયલ બનવકે ઓર્ડીમ

બી સુરત હીંદુ એસોસિએશન ફરબન

ઉપરોક્ત સરમાન મેમ્બરોની એક રેશીયલ બનવકે ઓર્ડીમ રજીસ્ટર ના. ૨-૩-૧૦ને હીને મળેરે મળાવ ૨ થાને ૧૨૭ વિદ્યાર્થીયા રહીત પર આવેલી બી સુરત હીંદુ એસોસિએશન દોષમા નીચેના કાર્ય માટે મળશે

કાર્યક્રમ :

(૧) સરમાન મારા ધોરણની રબમ ૨૮૫૦ સુધારો વધારો કરવા માગત

(૨) દરેકીયોની નીમવું.

હીંદુ ઇમારતમાધ હીંદુઓમાધ, બી સુરત હીંદુ એસોસિએશન, ૩૨૫૦ મચી

અમરેલી છલા કેમિસ

અમરેલી છલા નામના પ્રધાન ડો. છવરાજ મહેતાએ તેમના વડીલ મધુ બી જમજમનદાસ મહેતાની મહિનાના આશરે ૩૦ ૫૦ હજારનાં આભીશન મહારો અને ખુલ્લી જળીન સાથેએ રેસો અમરેલી છલા કેમિસને બેટ આપ્યા હોવાનું નામુવા મળે છે. અમરેલીના કેમિસને છાના સમયથી કાપીસવના મહાનની મજૂરકતી. છવરો મેડો છલા કામગીરી વધતી હતી પણ કાપીસવના મહાનના મહારો અમરેલી રજા કરતી હતી

હવે હુંક સમયમા એ મહાર પર વધારે ખર્ચે મોટું કેમિસમવન બાંધવામા આવશે એમ નામુવા મળે છે

આદર્શ લગ્ન

એક શ્રીમંતને ત્યાં લગ્ન પ્રસન્ન હતો મામા મામા રહેતા હતા પુત્રીના લગ્ન પ્રસન્ને પુત્ર પામ કુખ કરી એક વાળ પર કામચી મમની પુત્ર પેસો બમારો અને લગ્ન પછી ગામ હતું તેના કરતા થજુ મંડુ અને ખરોળ થજુ

મે મારે વરસ માડ એલ મામના બીજા શ્રીમંતને ત્યાં પુત્રોના લગ્ન પ્રસન્ન આશરે વિનાને થજુ કે હું એવા લગ્ન કરે કે મામના ભોજો ભેજ ન રહે. પુત્રો સમજુ હતો એમને પિતાજીને સમજાવવા કે હમેશ ની કામચની વાદનાક મે.લાવરી કેમ તો આપણા મામના રજા ખરા છે તે આપણા મામના વરિયોને રાખી સારા કરાવીએ તો મામનું એક હું ખ મોજુ લાખ અને બોધીના નાણાકાથી એક લાખનાવખ આપી પુરતો વસતીએ તો ભોજો છવર ભર માડ કરશે પિતા ને આ વાત મળી અને આને થજુ ને એકસો વરસ માડ હજુ તેમના નામની વસતી થરાવતી તે લાખજેરી સુરતના એક મામામા બોજુ છે

બી પ્રોપરીયા હિંદુ સેવા સમાજ

ઉપરોક્ત સમાજની વાર્ષિક ભરેર સમા રવિવાર તા ૨૪-૩-૧૯૬૦ના રોજે મળેરે ૨-૩૦ થાને સેવા સમાજ ના મહાનમા નીચેનું કાર્ય કરવા મળશે.

(૧) પ્રાર્થના (૨) મથા વર્ધની વાર્ષિક સમાની બીનીલસ (૩) મ મીમે નો દેવાલ (૪) બબનમામિનો અધિક પરિચિતિ બતાવનો આરવાલ (તમામ નીસના અબીધાય સાથે) (૫) પેટા સમીતીના મ મીમેના તમા બબનમી મોના લેવ.મે (૧) દરેકીયોને દેવાલ (૨) અધિકારીમે અને બબરવાપક સમીતીની સુદમ્પી (૮) બમારથ (૯) પરસુરજ

મથનહાલ ધોરણમા રાજવાપ પ્રેમાચર્જ ને મા મંમીમે

માસ ફરમારેત : હિંદની અગરમતી

(વહાણમાં આવેલો તાને માલ)

હોલસેલ લેખરી આવે

નવુ ગુલામ ૩ તે.લા ૩૩-૧ ૬૩૦	૬	૩૩-૦ ૬૩૦
(પાતળી અને બી કાઠીમા મળશે)	૨૭	૧૮-૦
મેડેરે બી ઈન્ડિય ૩ તે.લા ૧૫-૦ ૬૩૦	૧	૮-૦
" " " ૧ " ૬૫-૦	૧	૪-૦
મરેલી ૨ " ૧૮-૦	૩	૪-૦
" " ૩ " ૬-૦	૩	૪-૦

ઓર્ડર સાથે રોકેક — ફરબન મારેના આવે.

કમારી પાસ અમરેલી બાસમતીના ચોખા થજુ છે બાસમતી ચોખા રી. ૧-૦ રતલ. (ઓછામાં ઓછા ૨૦૦ રતલ મળશે)

અમે નીચેની વસ્તુઓ કાબરેક ઇંચપાઈ કરીએ છીએ. માલ સાથે અને કીફાવત આવે મળશે.

અમારા પ્રાધિક હીલ્ડ. માટે લખો :

કરેક ભાતના પ્રિન્ડિયન હાજ, મશાલા અને કરીયાલુ, ચોખારી બકામ, આમરી, આખા નાળીયેર અને કરેક ભાતના ઇંચપાઈ ચોખા.

K. HARIBHAI & SONS

(PTY) LTD.

Direct Importers : Wholesale & Retail Merchants, 81 Victoria Street, — P.O. Box 2156 — Durban. 'Telegraphic Add. "BHAISONS"

શુભ પ્રસંગો માટે એટ !

સીએ અને પુરવો માટે

ઘડીયાળ !

૧૫, ૨૧ અને ૨૫ બુલનાં ઓરિએટીક કેલેન્ડર.

- રામર
- રામરી
- કોડો
- રસર

વિગેરે દરેક ભાતનાં ઘડિયાળ.

ઉપરાંત પુરવોનાં રાઈ સુદ, પાયખમા વિ. તેમજ બાળકોનાં કપડાં.

હોલસેલ લાવે મળશે

બોક્સ ૫૬૮૮, ફોન : ૮૩૫-૨૬૦૨.

વલ્લભભાઈ બી. પટેલની કું.

૪૪, મારકેટ સ્ટ્રીટ, ભેલાનીસબર્ગ.

સામાજિક ખબરો

ગુજરાતી મહિલા મંડળ

સુરતથીની સભા ૧૯૬૦

ફુરનનમાં ગુજરાતી મહિલા મંડળની ચાર્જિંગ સુરતથીની સભા યોજાવામાં આવી હતી. આ સભામાં બહેનોની હાજરી ખૂબ જ વધારી હતી. રૂબરૂ ૧૮ બહેનોની હાજરી હતી તે જતાં સુરતથીની હાથકાળ સરોજીબહેન મહાનવામાં આપ્તુ હતું.

પ્રથમ આયોજનથી આ સભાની હાજરતા વધુ હતી. ત્યાર પછી પ્રમુખશ્રી સુધીભાવેને પોતાનું ભાવણ કહ્યું હતું. આપણી બહેનોમાં જે જેક મહારની કાર્ય કરવા માટેની જવાબદારી છે તે માટે જેમણે આસોસ ભતાવ્યો હતો. જેમણે કહ્યું કે આપણે જાણે તે બધી કસીએ છીએ પણ અત્યારે કામ કરવાનો અવકાશ આપે છે ત્યારે બધીજ જવાબદારી ભતાવીએ છીએ. બીજા કામ કરે તે માટે પણ આપણી સાથે અભ્યાસકારી ન બેઠીએ એવી આપણી રૂંચ છે એ જોઈ નથી. આ તરવા કોઈ પણ જેક ભવિષ્યની નથી પણ આપણી બધાની છે માટે એને આપણ ભાવના હેઠળ બહેનોએ મહેનત કરવી જોઈએ.

ત્યાર પછી મંત્રી શ્રીમતી કારદાસેને કોષ્ટકને પોતાનો અહેવાલ વાંચી સંભળાવ્યા હતા. જેમણે કહ્યું કે મારા આખા વર્ષમાં મંડળની જેક કરે ૧૪ સભા થઈ હતી. તેમાં ૨૧થી અનુભારી, કોળી, વિગેરે જાતિના સારા ઉત્સાહથી ભાગવા હતા, પણ મુશ્કેલી તમામ કાર્ય જોઈએ તો તેમાં બહેનેને જોઈએ તેટલો રસ નથી. આ વચ્ચે સહાય તરફથી જેક ભાગ્યે જિલ્લા કોષ્ટક કહ્યું છે પણ એ જિલ્લા નીચે કોઈ પણ ભત્રી પ્રવૃત્તિઓમાં ભાગ્યે જી રહ્યા નથી. તે માટે પણ કુલ જાણ છે. આવી પ્રવૃત્તિઓ આ વચ્ચે તમામ થઈ એવી જોઈએ આકા અકાત કરી હતી.

ત્યારમા અભિનંદી શ્રીમતી દિવળી મેન કાલ્યાણીએ પોતાને અહેવાલ આપી ભતાવ્યો હતો. અણ બીજા અભિનંદી શ્રીમતી કીરામ્બેન દેસાઈ મેનકાલ્યે દેવાથી અભિનંદીને અહેવાલ આપ્યો હતો.

ત્યાર પછી સુરતથીની કાર્ય કામ અધ્યક્ષમાં આપ્તુ હતું. શ્રીમતી સુધીભા મેન આંધી રવેશ અધાને વિભાગ કરતાં દેવાથી પ્રમુખશ્રી અધ્યાપકશ્રી આંધી નિવસ વધા માતા હતા પણ તેઓ રવેશ ભાગ નહિ તરફથી તે

જેમણે જ પ્રમુખશ્રી કામરુદ્ધ એવે. બધાનો જ મત દેવાથી એઓ જ શ્રીમતી પ્રમુખ સુરતથી.

ત્યારપછી જે મંત્રીઓમાંથી કારદાસે મેન કેમીડન શ્રીમતી મંત્રી સુરતથી અને તેમણે જ શ્રીમતી અધ્યાપકશ્રી નાથ સહમંત્રીવડ માટે પ્રમુખ અને તે સરોજીબહેન વધારે પણ તેથી કારદાસે મેન અને અધ્યાપકશ્રી સરોજીબહેન મંત્રી સુરતથી.

ત્યારપછી દિવળીમેન કાલ્યાણીએ પોતાની અભિનંદી તરીકે નિવસ વધા ની પ્રમુખ ભતાવી એથી શ્રીમતી કાંતા મેન ચીકાણુ નાથ તે અધ્યાપકશ્રી રમિલામેન પટેલે પ્રમુખ અને તે સરોજીબહેન વધારે પણ. મેને ભરશે જેક અભિનંદી પ્રમુખા એવું નક્કી થયું.

ત્યારે ત્યાં શ્રીમતી રમિલામેન, શ્રીમતી રવેશમેન પટેલ, શ્રીમતી કાંતામેન કારદાસે, શ્રીમતી રમિલામેન પટેલ અને શ્રીમતી કીરામ્બેન દેસાઈએ પાંચ બહેનોને સરપ્રમુખ નીમવા મા આપ્યા. અધ્યક્ષશ્રી અરેશ્વરી બહેનોમાં આ વચ્ચે અમલમ કંઈજ ફેરફાર થયો નથી.

જે સે સમાચાર

નવચારી નિવાસી કાલ જોડાનીએ, મનના શ્રી કર્ણાટનભાઈ રણજીભાઈની સુપ્રતી મિ. અધ્યાપકશ્રીના કાલ અધ્યાપક નિવાસી કાલ રૂપિયોદાના શ્રી ખીસકાઈ ના સુપ્રત મિ રમેશચંદ સાથે રવિવાર તા ૨૮-૨-૬૦ના રોજ માધી કોલમાં શ્રી કોલમાઈ મહેતાના હેડરે વેલિક વિધિથી વધા હતા એ પ્રસંગે જે જે ભાઈ બહેનેએ કાલથી આપી સુઆક્રિયો ૧૬૦૫૫ જે તે માટે શ્રી કર્ણાટનભાઈ તથા ખીસકાઈ આ કાપા દારા સંવેનને આભાર માને છે

શ્રી કાલ્યાણી ગોપાળજીની સુપ્રતી મિ. અધ્યાપકશ્રીના સુલ ભમ અધ્યાપક તાલુકા નવચારી નિવાસી કાલ જોડાનીસમયના રવ. શ્રી નેરામભાઈ પરશુભાઈના સુપ્રત મિ. કાળાભાઈ સાથે મિ. ક. ૨૦૧૬ ના મહાવદ ૨, રવિવાર તા. ૧૪-૨-૬૦ ના સુલ દિને આંધી કોલમાં વધા હતા. અમમાં પધારવાને અમે આ કાપા દારા આભાર માનીએ છીએ

આભાર કરીકારક

કામરુદ્ધ કારદાસ	કારદાસ	૨-૨-૬૦
ભીખાભાઈ મુ. માસ્ટર મેન	મુ. માસ્ટર મેન	૫-૫-૬૦
વલ્લભભાઈ નેરામભાઈ પટેલ	નેરામભાઈ પટેલ	૧-૧-૬૦
વલ્લભભાઈ બી. પટેલ	બી. પટેલ	૫-૫-૬૦
અવેશભાઈ મેન માસ્ટર	મેન માસ્ટર	૧-૧-૬૦
કાંતામેન પી. પટેલ	કાંતામેન પી. પટેલ	૧-૧-૬૦
જેક ભહેન તરફથી	જેક ભહેન તરફથી	૧-૧-૬૦
જી. હીમ્મતભાઈ	જી. હીમ્મતભાઈ	૧-૧-૬૦
જે. અધ્યાપક	જે. અધ્યાપક	૧-૧-૬૦
પી. કરી	પી. કરી	૧-૧-૬૦
કરુણીમેન ડી. કાળાભાઈ	કરુણીમેન ડી. કાળાભાઈ	૧-૧-૬૦
અકમલ મધુલ	અકમલ મધુલ	૧-૧-૬૦
મનભાઈ કિરામભાઈ	મનભાઈ કિરામભાઈ	૧-૧-૬૦
કલિતમેન પી. પટેલ	કલિતમેન પી. પટેલ	૧-૧-૬૦
પી. ડી. પટેલ	પી. ડી. પટેલ	૧-૧-૬૦
પીરભાઈ ડી. પટેલ	પીરભાઈ ડી. પટેલ	૧-૧-૬૦
જી. અધ્યાપક	જી. અધ્યાપક	૧-૧-૬૦
જોડાભાઈ મેન	જોડાભાઈ મેન	૧-૧-૬૦
કુવરમેન નાથુભાઈ ગીઓ	કુવરમેન નાથુભાઈ ગીઓ	૧-૧-૬૦
કોલમાઈ ભીખાભાઈ	કોલમાઈ ભીખાભાઈ	૧-૧-૬૦
કાલ્યાણી ગોપાળજી	કાલ્યાણી ગોપાળજી	૧-૧-૬૦
શ્રી. અધ્યાપક	શ્રી. અધ્યાપક	૧-૧-૬૦

શ્રીમતી રમિલામેન	શ્રીમતી રમિલામેન	૨-૨-૬૦
અધ્યાપકશ્રી અરેશ્વરી	અધ્યાપકશ્રી અરેશ્વરી	૨-૨-૬૦
પ્રતાપભાઈ કાળાભાઈ	પ્રતાપભાઈ કાળાભાઈ	૧-૧-૬૦
ભીખાભાઈ કાંતાભાઈ	ભીખાભાઈ કાંતાભાઈ	૧-૧-૬૦
અમલભાઈ કાલ્યાણી	અમલભાઈ કાલ્યાણી	૧-૧-૬૦
માણીમેન રાણજીભાઈ	માણીમેન રાણજીભાઈ	૧-૧-૬૦
મે. રમનસન	મે. રમનસન	૧-૧-૬૦
કાંતામેન ડી. કાળાભાઈ	કાંતામેન ડી. કાળાભાઈ	૧-૧-૬૦
પી. કુવરજી	પી. કુવરજી	૧-૧-૬૦
જી. અધ્યાપક	જી. અધ્યાપક	૧-૧-૬૦
અધ્યાપકશ્રી અરેશ્વરી	અધ્યાપકશ્રી અરેશ્વરી	૧-૧-૬૦
શ્રીમતી મેન. મેન અધ્યાપક	શ્રીમતી મેન. મેન અધ્યાપક	૧-૧-૬૦
ભીખાભાઈ અધ્યાપક	ભીખાભાઈ અધ્યાપક	૧-૧-૬૦
મે. અધ્યાપક	મે. અધ્યાપક	૧-૧-૬૦
જેક ભહેન તરફથી	જેક ભહેન તરફથી	૫-૫-૬૦
નગીનશાહ અધ્યાપક	નગીનશાહ અધ્યાપક	૧-૧-૬૦

શ્રી આરુદ્ધી પ્રમુખ મંડળ

જોડાનીસમયના આ. મે. વાર્ષિક જસમ તા. ૫ સનિવાર તથા ૬ રવિવાર માર્ચ ૧૯૬૦ના રોજ આ. મે. ૫-૬૦ નાને માધી કોલમાં રાખવામાં આવ્યો હતો. તે પ્રસંગે પણ વિવિધ નાટિકા એ રજુ કરવામાં આવી હતી (૧)

સુખદુઃખના કાપી (૨) કારન (૩) ચાલો, કન્યા બેવા!

આ ઉત્સવમાં પ્રમુખ ૩ પરીણ રીવે મદદ કરનાર કાપી બહેનોના તથા ભહેર ભવિતનો આ પત્રદાર તેઓ આભાર માને છે. આમતી સુધીભાવેન આંધીએ તેમની-વિનંતિને માન આપી સનિવાર ની રાત્રે જે 'મે. સપ્ટ' કાપી તે ભરલ તેઓ તેમનો આભાર માને છે

અવસાન

૭૬૮ મેલીસમિયના અધ્યાપક શ્રી આજીભાઈ કાળાભાઈ અમલમ પાંચ માસ માટેની જોમતી તા. ૧૧-૨-૬૦ ના દિને અવસાન પામ્યા હતા. મરણમ આજીભાઈ કાળાભાઈ તેમના આર સુપ્રમે નગીનશાહ આજીભાઈ, અમલમ ભાગ આજીભાઈ, રમણભાઈ આજીભાઈ ના મુદે વેલિક સાંતિ મદ અને પ્રાર્થના સભા થઈ હતી. જેમાં વિવિધ વક્તા એઓ રમણશંકર આત્માની સાંતિ આપી હતી. એમના સુપ્રમે તરફથી છુટી છુટી સરમ, જોને-દસિજી ભા-દિશ તેમજ કોલુસાનમાં તેઓએ મધુલ મે. ૬૮ થાન પણ આપ્તુ હતું. પ્રમુખ એમના આત્માને સાંતિ અર્પે!

ભહેર ખબર

જોઈએ છે

ગુજરાતી શાળામાં કાલમાં મિત્રજી સુધી ભણવા માટે અનુભવી મિત્ર-વિદ્યાર્થી. જે ભાઈ બહેનોની ભણાવવા માટે ભાગલા કોલ, તેમજ ભાગલા કાપી નીચેના સરનામે અરજી કરવી.

શ્રી મંત્રીજી,
ડી. જી. પી. એસ. ડેવળગળી મંડળ,
પો. મે. નોંધક ૮૩૨૧,
જોડાનીસમય.

સુકાપીએ, અમલમ રેકસ રીટ-સ, આપસે-સાંમ, રવેનુ કસીવ-સ અને અન્યોર-સ માટે મળે.

આર. વી. કુલ
૧૨ જાકશી આરેડ, ૩૮ માર્ટ રીટ, ફેરવર અમલમ અને માર્ટ રીટ, જોડાનીસમય, રોન ૩૩-૧૧૫૪.

માસ્ટર અધર્સ (મી.) લીમીટેડ

અલ ભવના નામવન, રેકની તેમજ સુતપદ કાપડ, કીઓ માળો અને પ્રથમ માટે ભવના ભવના સુલ ભવો, પ્રથમવર, કારકીવ-સ અને અધ્યાપક અધિ-સુધી, નીચ, અધ્યાપક, કોલ, નેપા-સ વિગેરે.

કેક ભવના આક આરે તથા કવવા ભાગલા.

૩૩ મેરડ રીટ,
ફોન : ૮૩૫-૧૭૮૬

જોડાનીસમય.

નોંધક ૧૫૪૮.

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1902

Former Editor: Mahatma Gandhi—1916-1934.

No. 12—Vol. LVIII.

Friday, 25th March, 1948

REGISTERED AT THE G.P.O. AS A NEWSPAPER
Price: FOUR PENCE

FOR 12-DAY VISIT INDIA TO SEND PLANE FOR NASSER

(Indian Opinion India Service)

NEW DELHI.—The Government of India will send an Air India International plane to fetch President Nasser of the United Arab Republic from Cairo for a 12-day visit to India beginning on Tuesday next, March 29.

This is in response to the President's express wish to fly non-stop to India. The U.A.R. Government has no aircraft that can cover the distance in one hop.

So far, the President's tentative programme in India included visits to Agra, Aligarh, Madras, Bangalore and Bombay.

CHAIRS OF 'INDIAN STUDIES'

(Indian Opinion India Service)

NEW DELHI.—The Indian Council of Cultural Relations has established three chairs of Indian Studies at Cambodge University, Ankara University and Teheran University. This was stated in Parliament by Dr. Hridayan Khabir, Minister of Scientific Research and Cultural Affairs.

Mr. Khabir further added that the Indian Council for Cultural Relations had accepted a proposal to establish a lectureship in Indian studies at the University of Melbourne in collaboration with the Spalding Trust, Ozalod.

FREE COMPULSORY EDUCATION ON WAY IN INDIA

(Indian Opinion India Service)

NEW DELHI.—According to the annual report of the Union Ministry of Education for the year 1959-60 just released, steps have been taken to implement the programme of universal free and compulsory education. The Ministry has formulated a scheme for producing an adequate number of trained teachers during the Third Five Year Plan by increasing the intake capacity of existing training institutions and opening additional institutions where necessary. Central Government grant on a hundred per cent basis was being given to the State Governments and the Union Territories for the expansion of training facilities, especially for as many women teachers as possible under the programme. The National Council for women's education was set up to advise the Government of India on problems of girls' education at various stages and of adult women. As a result of the Council's recommendations provision has been made in the Third Five Year Plan for a special programme for education of girls and adult women.

THE report says that the All-India Council for Elementary Education considered model legislation for compulsory education prepared by the Education Ministry. Model legislation would be sent to State Governments for guidance. The Government of India proposed to introduce bills in Parliament for compulsory education in Union territories.

The Science Club movement started in the previous year gained momentum during this period. 183 new science clubs were started in schools and given financial assistance of Rs. 1,200 each from the All India Council for Secondary Education. There are at present a total of 313 schools' science clubs in the country. Under schemes for strengthening science teaching in India formulated by the Union Government in 1936, 40 science teachers were sent abroad to U.K., U.S.A. and Canada for studying science teaching programme.

Important Features

Important features of next year's programme are training of officers to man State evaluation units, establishment of regional offices and organisation of science fairs and science talent search. It is expected that about 40 officers will have to be trained from different States.

Almost all Universities, says the annual report, have accepted three year degree course pattern, some with certain minor modi-

fications. Twenty-two universities have actually introduced it so far. The new pattern is expected to ensure that certain uniform basic standards of education will be maintained at the University level.

Various scholarships schemes administered by the Government of India for encouraging higher studies of Indian nationals abroad and of foreign students in India were continued. The Ministry also co-operated with several foreign governments, foreign organisations and institutions in the award of scholarships by them to

(Continued in next column)

Further Help For Mauritius And Morocco

(Indian Opinion India Service)

NEW DELHI.—The Prime Minister, Mr. Nehru, told Lok Sabha that apart from the medicines that had already been sent for the relief of earthquake victims at Agadir, a further commitment would be sent later.

Mr. Nehru added that the amount sanctioned so far for the relief of Agadir victims was £3,750. Medicines already despatched included vitamins, drugs, vaccines etc.

Mr. Nehru said that the Government of India had enquired from their Ambassador at Rabat what help India could send. The Ambassador had mentioned various articles which were needed. But the most urgent demand was for medicines and so immediate steps were taken to send various medicines. Air India International had carried them free of charge in Paris from where they were being sent by Moroccan Airways to Rabat.

Mr. Nehru said that so far as relief to the cyclone victims of Mauritius was concerned, in addition to the aid already sent, further relief supplies would be sent shortly.

(Continued from previous column)
Indian and foreign museums in addition, there were programmes for exchange of scholars between India and other countries.

ECHO OF JALLIANWALLAH MASSACRE

Search For Report In Gandhi's Handwriting

(Indian Opinion India Service)

NEW DELHI.—Search is on for the original manuscript in Gandhi's own handwriting of the report of Jallianwallah Bagh Inquiry Committee. The National Archives of India have launched a drive to trace it.

About this manuscript regarding which a resolution was moved at the last session of the Indian Historical Records Commission Dr. M. R. Jayakar, who was closely associated with the inquiry, writes in his autobiography: "It was all written in Gandhi's characteristic handwriting. Typing was avoided and every page was written on his hand." It is stated, that the National Archives do not have it.

The Gandhi Smarak Nidhi and Gandhi Smarak Sangrahalaya know nothing about it. The All-India Congress Committee has no knowledge about this document. Search for the manuscript initiated by the National Archives is continuing.

Indian Opinion

FRIDAY, 25TH MARCH, 1960

A Willingness To Die

THE events of Monday last when about 70 Africans were shot down in their tracks and almost 200 wounded by sten gun fire mark, possibly, the beginning of the end of the white man's lease in this country unless, of course, those that are in power reconsider their relations with the indigenes and the legitimate heirs of the country. This is no sensational or alarmist statement. The Government—and European South Africa irrespective of its political orientation—has been careful in playing down the tragedy of Sharpeville but merely turning a blind eye to a situation does not make it non-existent.

For over three hundred years the Europeans have held sway in this country, a period considerably longer than anywhere else in the world. At the southern end of the blackman's continent European rulers have the feeling that they will ride for ever in the saddle and over the last twelve years white nationalist South Africa has taken innumerable steps to entrench itself in power. Many things have been done in that period ruthlessly and with gross disregard for ordinary courtesies, decency and morals to exacerbate the feelings of the black people of the country. The African Congress coming into its own almost parallel with the rise of Afrikaner nationalism has declared itself wedded to a policy of non violence with its recognised leader, ex chief Albert Lutuli, acknowledging that he was inspired by the non-violent philosophies of Mahatma Gandhi.

Side by side with the African Congress has risen, in recent times, the African nationalist movement—a movement which has one aim and whose objective can be summed up in the words, "Africa for the African". That, whether expressed or not, is certainly the inspiring creed of the African nationalists, the counter-part of the extremism of Afrikaner nationalism. Hitherto, especially in Natal, the Indian has been lying within the sights of this movement and this has given the Afrikaner nationalists a great deal of pleasure.

The tragic events of Monday make clear and illustrate many things. The African has reached a point in the destruction of his personality and his rights as a human being at which he is willing to die. The Government and European South Africa may choose to dismiss the tragedy as a riot and an outburst against authority but there is much more in the upsurge of the Africans than mere rioting. These people had a legitimate protest to lodge, they sought to lodge it, the protest brought down on their heads machine gun fire and a carnage more reminiscent of war than peace. Unless there is an immediate re-ordering of the approach of Europeans to the problems of the African people there will be many more "riots". It is an old truism that violence breeds violence, that those who live by the sword must perish by the sword and that once blood is let more must inevitably be let. The African on Monday showed that he is willing to die. Therein lies his strength and the white man will continue to ignore this at his peril.

The Gita As A Guide To Human Conduct

By SWAMI KIRTIDANANDA in "Prabuddha Bharata"

Fourth instalment

TRUE Arjuna further in his arguments shows his eagerness for the protection of dharma, when he vividly pictures to Sri Krishna the imminent danger to dharma and the disastrous effects that are sure to ensue from the extinction of dharma. But the dharma he is so solicitous for is the traditional, tribal or social, religious, and highly morality. His concern is for the preservation of the family and social ties (dharma), avoidance of intermixture of races and castes (jati-dharma, varnashrama), and pervasion of acts which are, on the surface, treacherous in the eyes of the state and useful and leading to hell in the eyes of religion.

Sri Krishna dismisses these arguments of Arjuna as being unworthy of the noble, disinterested and conductive mother to his own good, here and hereafter, not in that of those for whose sake he is disinterested. He, however, does not indulge himself in condemning and decrying Arjuna or his standpoint. Knowing that reputation and trying down are not the ways of putting a person on the right track, he exhorts Arjuna with the stirring words: "Yield not to unmanliness, O Partha; it doth not become thee. Cast off this miserable faith-hesitation and arise, O Parashuta." This crisp remark of Sri Krishna, devoid of all verbal controversies as the merits or demerits of the different classes of conduct cited by Arjuna, contains Krishna's formula for the guidance of human conduct. The first and foremost characteristic of upright conduct is that not yielding to unmanliness. Human conduct should always proceed from strength and courage, not the physical, brutal strength, but the strength born of the knowledge of one's own real nature and of the purpose of human life. If a man's conduct is in keeping with the highest destiny of a human being, referred to by Krishna as "mahatma," then it is proper, otherwise, it is not. The outward mode of behaviour of man will vary with the varying conditions of life—with birth, death, poverty, capacity, and qualifications. But this destiny is coeval with his very birth as a human being, if not with creation itself, and it is not dependent on such adventitious factors as age, religion, caste, sex, and utility.

Man's conduct must always correspond to the destiny of his

Utilitarianism, altruism, rules of morality emanated by society, church, and the state represent definite stages in the outward progress of mankind towards that destiny. These have their validity and usefulness in their own place in the life of man. But they are not the final goal of his struggles. There is a still higher realm of morality and conduct of which they must all give place. They are only the stepping stones, take-off grounds for flight into the higher regions of morality. The proper man to listen and act up to the will of this higher morality. This higher morality is what is known as moksha-dharma, the morality which leads to the emancipation of the spirit from the bondage of matter. The source for this higher morality comes from within man himself. It is based on the eternal and imperishable nature of man. The physical, the mental, or the intellectual aspects of man do not exhaust the whole of his personality. The exterior is only an infinitesimal part of his true being, just a semblance of it. The physical body is ever subject to change and destruction. Though more enduring, the mental or the intellectual constitution of man, too, is not permanent. To build up the edifice of one's conduct on the flimsy foundations of the crutch of the body and mind is not a sign of wisdom. To make the fleeting joys and sorrows, pleasures and pains of the body and mind the regulator of one's conduct definitely does not bespeak of one's maturity. Thinking people cannot fail to recognise, behind and beyond the evanescent and transient world of nature, behind the individual body and mind, the permanent entity by which the visible and the invisible universe is pervaded.

Man unconsciously renews and renews his belief in the existence of this permanent entity in his everyday dealings with the world. The body and the mind of a grown up person are not the same as they were at birth or in infancy; and they will not remain the same when he becomes old. The form of his body and the contents and constitution of his

(Continued on page 22)

LIBERAL VIEW ON MASSACRE

NATS. INCOMPETENT
MUST GO AT ONCE

COMMENTING on the massacre of Africans on Monday, Mr. Peter Brown, the National Chairman of the Liberal Party of South Africa states:

"We believe that so long as apartheid lasts, so long will the drift toward increasing violence, which we have seen clearly during the last year, gather momentum. Therefore De Verweerd and his Nationalist government must go. They are plainly incompetent to deal with the problems of a mixed community in the climate of 1960. They should resign immediately."

MR Brown added that the massacre marked "the climax of a year of growing unrest in which violent clashes of this sort have become more widespread than at any other time in the history of the Union."

"There can be no graver indictment of the policy of apartheid than this new trend. No doubt the whole blame for the latest disturbances will be laid at the door of the Pan-Africanist Congress and its anti-pass campaign, just as the riots of 1952 were blamed on the African National Congress and its Defiance Campaign. South Africa can no longer afford to pass off its problems with such barren and fruitless explanations. The growing frequency of riots and disturbances should be a clear indication to white South Africa that the African people can no longer bear the burdens which apartheid places on them, and that they can no longer tolerate the affronts to their own dignity which the South African policy of white supremacy asks them to accept."

"But simply to get rid of the Nationalists and Dr Verweerd is not enough. It is imperative that there should be a complete and urgent re-examination of their basic attitudes by white South Africans in general. The present

drift toward chaos will not be reversed until white South Africa realises that there will only be stability in our country when we set out on a policy of deliberately eradicating racial discrimination from every sector of our national life."

HINDI LIBRARY
PLANNED

A HINDI Library will shortly be opened under the aegis of the Hindi Shiksha Sangh (South Africa).

An order has already been placed with book sellers in India for a consignment of the best novels and literary works of famous Hindi writers. The books are expected to arrive by the end of this month.

This Library will be housed at 209 Neer Chambers, 208 Grey Street, Durban, where the Sangh already occupies a large office.

An appeal is made to people to make any Hindi literature, they have available to the Hindi Library. Donations of books may be left with Pandit Nandevya Vedalakar at 71, Prince Edward Street, Durban (Phone 22550).

Hindi Debate
On Sunday

THE annual Hindi debating competition organised by the Hindi Shiksha Sangh of South Africa will be held on Sunday (March 27) at 2.30 p.m. in the Mahatma Gandhi Hall, Lorne Street.

The competition is for the Swami Bhawan Dayal Sanyal Memorial Floating Trophy presented by Mr. and Mrs. J. Magasala.

The subject for debate is: "It is necessary for the Indians to maintain his identity in this country."

The participating institutions are: The Arya Samaj, Westville, The Yuvak Arya Samaj, Clairwood, Hindi Kovid Mandal, Goodella Estate Hindu Sangathan and the Vedha Dharma Sabha of Pietermaritzburg.

The Rashtriya Bhasha Hindi Certificate gained in the 1959 Examinations conducted by the Rashtriya Bhasha Prachar Samiti, Wardha, India will be presented by Mr. P. R. Patkar, the new President of the South African Hindu Maha Sabha. Mr. Patkar will also preside over the debate.

The adjudicators are Mr. M. H. Kervath, Mr. P. B. Singh and Mr. R. S. Newbath.

Indian Iron Ore
For Japan

(Indian Opinion India Service)

NEW DELHI—An agreement between the Indian Iron Ore Negotiating Committee and the Japanese Steel Mills was signed in New Delhi whereby four million tons of iron ore will be supplied every year.

The agreement, which is subject to ratification, by the two governments will be valid for 15 years in the first instance.

APPRECIATION
FROM LONDON

MR H. B. MASTER 47 Moorhouse Road, London, W 2, writes.—May I offer my appreciation for your publication of the essay "The Ethics of Passive Resistance." I was glad to have had the opportunity of reading it.

The essay competition, organised by the "Indian Opinion" years ago, has been mentioned by Robert B. Downes in his discussion of Thoreau's "Civil Disobedience." Mr. Downes has also written similar discussions of some of the most important books ever produced, which contain such vital, trail-blazing ideas that they have had a powerful impact upon humanity throughout the ages.

Mechanised Farms
To Be Set Up

(Indian Opinion India Service)

NEW DELHI.—The Committee set up by the Government of India to examine proposals for large mechanised farms has recommended two potential areas—one in Rajasthan and the other in Andhra.

The area in Rajasthan is 12 miles to the west of Bawalgarh and that in Andhra is in Yemmiganur block on the Tangabhadra low-level canal. The Committee says that detailed on-the-spot study will be necessary before final recommendations can be made for developing three areas on the model of Bawalgarh farm.

The Committee is also of the view that in other States where arable blocks of 50,000 acres are not available, mechanised farms may be set up on areas of 10,000 acres each.

New India
Assurance Co. Ltd.,

India's Leading Company

We Transact—

Fire, Marine, Transit, Motor, Baggage, Burglary,
Householders & Houseowners (Comprehensive),
Personal, Accident etc.

Principal Controlling Officers in the Union of South Africa

Jalbhoj Rustomjee & Son

140 Queen Street, Durban

Phone: Durban 25845, 28513, 29814

DO YOU KNOW

That NEW INDIA is by far India's largest Insurance Company.

That NEW INDIA operates in over forty-five countries.

That NEW INDIA has over 45 branches in India alone.

That NEW INDIA receives over £6,000,000 Premium EACH YEAR on Fire, Marine & Accident.

FOR SECURITY
AND SERVICE
INSURE WITH
NEW INDIA

LIBERALS HAVE ENTERED 'DIFFICULT PHASE'

THE Liberal Party of South Africa "has entered a difficult phase." This statement is made by the current issue of *Contact*, "South Africa's non-racial fortnightly" and mouth-piece of the Liberal Party. Discussing the question editorially the paper writes: "Membership, after a steady rise over the years, is static. In the Cape there have been about twenty resignations. And over several important issues there has in some areas been division, and division serious enough to have almost paralysed the Party in those areas. The reasons for the difficulties are several. Chief among them perhaps is the fact that the Party has fought an uphill fight for seven years, and that many of those who have given it years of their life are a little weary. Again, on the White side, the appearance of the Progressives, with unskilled money, with eleven M.P.s., and a slightly less demanding policy, has drawn the interest of some Liberals. And, on the African side, the enthusiasm aroused by the Pan-African Congress has detached a few members."

THE editorial goes on: "Looking to the future, Liberals cannot realistically expect at this stage that a White electorate will vote them into power, for the Party has not even come near winning one White seat. The cause of this, of course, has nothing to do with any failure to evolve the right policy—it is due to the failure to 'put across' that policy, as well as to the disfranchisement of those classes and interests who are the natural supporters of the Liberal principles of non-racism and democracy."

For years now, the Party has been committed to an extra-parliamentary struggle as well as to a parliamentary struggle, and voices have understandably been raised within the Party calling for an intensification of the extra-parliamentary struggle, in view of the virtual impossibility, in the eyes of the Party, of winning any seats in parliament.

Franchise Policy

At the same time, a long-postponed debate is due to be held at the national congress in May when the Party's franchise policy will be reviewed.

Almost any one of these issues would test the leadership of a movement. But the neediness of all together throws a truly formidable strain on to the national and provincial policy-making bodies.

The present phase is difficult, yes, but it is more a challenge to re-think and to plan than a real threat to the movement and the Party.

Our readers will know that we regard the Liberal Party of South Africa as the hope of our country for the future. It is committed to extra-parliamentary action against apartheid, action which more and more is seen as the only way to dislodge a White supremacist government. The Party has thus critically en-

tered the question, "how do you get there?" It is non-racial, and welcomes an African on its ranks as warmly as it does an African. It is the only principled non-racial movement in the country—it really does not believe that segregation cannot really be fought by a segregated liberation movement. It is democratic. Its view of democracy is the only one that takes with it the great democracies of the world. It has no truck with any form of totalitarian dictatorship such as fascism or communism. Yet it believes in equality, economic as well as political. This is shown by its land policy which has committed it to land redistribution.

What does the Party need? It needs a re-inspiration of strength, to enable its message to be carried to all the people, all the peoples, of our country.

We believe that this will happen, and that during the next few critical years its message will reach and out. In doing so it will make the practice of racial supremacy quite impossible. In achieving this it will inevitably succeed the Nationalists as the government of South Africa.

Existing Policies

"Contact" believes that the first step in this direction must be the clearer enunciation of the Party's existing policies. There is no need for any change in these policies. In 1954 the Party adopted as its own "the sacred right of franchise on the common roll to all adult persons."

At that time the party had to overcome difficulties in formulating this aim. These difficulties were shown by the somewhat unclear words in which the claim was wrapped. These words have clear merits of the common sense that were made at the time. That, unfortunately, was the only clear thing about them. Ever since then they have served to cause confusion within the

Party and suspicion outside it.

The time will have arrived, at the Party's next national congress, in May, for these words to be removed. They have lasted six years now, and what purpose they had has long been served.

We are confident that, in fact, they will be removed. There are, of course, many other things that need to be done to launch the Party into its victory orbit. But all these other things will follow if this one, central, adjustment is made.

No Change?

It must be reported that no change whatsoever is necessary in the actual policies of the Party, which are admirable. It is necessary that these policies be presented with that clarity without which no party can ever hope to get its policies across to the people.

This is not asking much of those Liberals who like the idea of a "qualified" franchise. For even the Progressives—far out beyond the Party's "right" wing—admit that their policies, too, lead to a non-white majority in Parliament. And as is repeatedly pointed out in "Rise" review on the back pages, there is virtually no difference in Africa between a non-White majority and adult suffrage. The time has come for the Party to have the full courage of its convictions, and to say what it means in words that all can understand.

Agricultural Prices

(Indian Opinion India Service)

NEW DELHI.—A scheme for setting up a committee to advise the Government on policy regarding prices of agricultural commodities has been drawn up in the Ministry of Food and Agriculture and is being further processed.

This body, to be known as the Agricultural Commodities Price Advisory Committee, would consist of about 15 members, comprising representatives of producers, consumer interests, non-official economists of standing as well as non-officials nominated by Government for their specialised knowledge of agriculture, besides a few officials from the Ministry of Food and Agriculture.

The Committee will function, according to the scheme, in an advisory capacity.

The final decision on price policy and price levels, it is stated, will rest with the Government.

Cheap Cars In India

(Indian Opinion India Service)

NEW DELHI.—The Jee Committee on the automobile industry has recommended the production of a new, cheap car since in its view "there is no prospect of the price of any of the cars now being manufactured coming down to the Rs. 5,000-Rs. 7,000 (£375-£525) range as generally desired."

In its reports, signed in January and presented to the Government, before Mr. Morarji Deasai, the Indian Finance Minister presented his budget the committee has significantly expressed any additional taxation on indigenous cars and other vehicles or on diesel oil. Additional taxes have since been levied on both these items.

Indian Railways Face Coal Famine

(Indian Opinion India Service)

NEW DELHI.—The Indian railways were reported to be facing a virtual coal famine.

Stocks of coal are down to 2-3 day's supply for the railways as a whole compared to a normal stockholding of ten to twelve-day requirements.

The Railway Board has sent an S.O. to the Coal Controller and has informed the Minister of Steel, Mines and Fuel of the situation. Unless adequate supplies are immediately made available, the railways may have to curtail their passenger and goods services on certain routes.

Gandhi Statue For Brindavan Gardens

(Indian Opinion India Service)

J-BANGALORE.—A marble statue of Gandhi is to be installed at a commanding position in the world famous Brindavan Gardens at Krishnaranjanagar, 10 miles from Mysore City.

It was stated here that the State Government have approved the site for the installation of the statue, chosen by the Government architect. The site would be at the end of the central driveway, very near the river portion of the Gardens. The marble statue would be mounted on a pedestal with a mosaic to serve as a canopy.

The details of the project are now being worked out.

Noted Indian Historian Recalls Little Known Facet Of Sorabjee's Life

IN a note prepared for the Ministry of External Affairs, Government of India, Pyarelal, the noted biographer of Mahatma Gandhi, had the following to say of the late Mr. Sorabjee Rustomjee:

IN the death of Sorabjee Rustomjee, son of Parsi Rustomjee, the veteran Satyagrahi fighter who stood shoulder to shoulder with Gandhi throughout the South African Passive Resistance struggle, the South African Indian community have lost a worthy son of a worthy father. Like the children of many other passive resistance engaged in the fight, he only received his training in the school of Satyagraha and gave proof of his dauntless courage. He was only 18 when the final passive resistance struggle was launched with a batch of sixteen Satyagrahis only, four of them being women. Ramesh Gandhi, the Mahatma's third son, was among the sixteen. Young Sorabjee fought hard to be allowed to go along with Ramesh. But there he had to contend with his father, Parsi Rustomjee. Learning that Ramesh Gandhi was going to court imprisonment, the older Rustomjee refused on any account to remain behind and a hostile rivalry existed between the father and the son for the privilege of going to prison first. In the end the father won. But the son divided the laurels equally with him.

Sorabjee Came Forward

In the wake of the Indian Passive Resistance historic march into the Transvaal, after the leaders had all been imprisoned, there was a widespread strike among the Indian labourers working in the mines in the North-West of Natal and in the plantations in and about Phoenix, Tongaat and Verulam. From the point of view of the struggle, further extension of the strike into the plantation labour would have been a disastrous development, and those in charge of the struggle were feeling worried about it. The South African Government was determined to put down the strike with almost severity and the military mounted police had opened fire on the strikers in more than one place. In Verulam General Lukin had come on the scene of the strike with his men to coerce the labourers into resumption of work. Some soldiers were under his orders about to open fire when young Sorabjee came forward and set a fine example of his courage by the boldness of his action. He ordered the General out to order his men to open fire but to give him time to persuade the labourers to return to work.

The General was so impressed by young Sorabjee's motto that he gave him time to reason with the strikers and Sorabjee was able to persuade them to return to work, thus helping to avoid unnecessary bloodshed which would have otherwise been inevitable. Instead of sitting at home or taking rest Sorabjee went all over Natal and laboured day and night to find means for the maintenance of the strikers and their families and to keep up the morale and discipline of the striking labourers.

Headed Deputation

After Gandhi's return to India, like Mahatma Gandhi Sorabjee threw himself heart and soul into the service of the Indian community. He headed the deputation from South Africa that came to India in 1916 in connection with the Poona Pact and met Gandhi in the Ahmednagar Colony. It was then that Gandhi laid the deputation that he expected that the South African Indian community in course of time would throw up its own leaders if the passive resistance remained true to their ideals. One such individual, went on to say, would be enough to redeem the whole community. 'Why should not you or Mahatma train up your children to provide that leadership that the community requires?' he said to Sorabjee, recalling the way he had trained his children for the service of South Africa. Gandhi always expected more and more from those who had given him much and Sorabjee came under that category.

Sorabjee never ceased to identify himself with the South African Indian community's struggle for the vindication of its rights and self-respect. For some time past he had been ailing and was bed-ridden but his spirit never flagged. A recent letter from Mrs. Manilal Gandhi described his deep devotion to Gandhi's memory and his ideals of service. He it was who on Mahatma Gandhi's death presided the silver jubilee in which Mahatma's ashes were brought to India for immersion and now he has gone to be gathered to his loving father and the Rustomjee's son, his colleagues and comrades in the Satyagraha struggle. The South African Indian community would be hard put to it to produce another like him.

BOYA INTERESTED IN CHARKHA

BIGGEST MOVING SHOP WINDOW IN MOMBASA

NAIROBI.—What might be described as the biggest moving show-window ever seen in Mombasa, Dar-es-Salaam, Kampala and Nairobi was dismantled in a matter of hours when the "Indie Makes It" Exhibition, organised by the Government of India during the past four months, concluded with a final show in Nairobi last month. The Exhibition drew record crowds numbering 250,000 of which Nairobi accounted for a total of 125,000.

THE exhibition which was declared open on December 4 last year in Mombasa by the Commissioner for India, and by the Governors of Tanganyika, Uganda and Kenya in Dar-es-Salaam, Kampala and Nairobi, respectively, was also visited by a large number of distinguished leaders including His Highness the Kabaka of Buganda, Mr. Julius Nyerere, Mr. Tom Mboya and members of the Legislative Councils and Chambers of Commerce in all the centres.

Sir Patrick Renshaw, the Governor of Kenya, who was away in London when the exhibition was opened in Nairobi by the Acting Governor, Mr. W. F. Gurney, visited the exhibition within 48 hours of his return from London. He was accompanied by Lady Renshaw.

Interest in Charkha

The Hon. Mr. Tom Mboya, who had earlier seen the exhibition in Dar-es-Salaam, again visited the show in Nairobi on February 29—the last day and evinced keen interest in the "Aaghar Charkha"—(the spinning wheel)—in the last section, indicating that the handloom machine could perhaps be usefully introduced in the various community centres where the Africans could profitably learn the art of cottage craft which is so much popular in India.

Members of the business com-

munity have been assured that all precautions will be taken for better quality packing and that immediate attention will be given to any specific complaints which may be registered to the Indian Trade Commissioner's Office in Mombasa.

Mention must be made of the colourful fashion parade organised by Mrs. Debodutta Bhag on the opening day in Nairobi. The parade consisted of girls wearing traditional as well as modern costumes of the various parts of India.

HAWKERS AND TRADERS

Men's wrist watches 17 6 and 15 jewels 25 6, 17 jewels, water proof, shockproof 34 6, 21 jewels, waterproof, shockproof, 37 6, 25 jewels, waterproof, shockproof, 41 6, Ladies wrist watches 39 6, 25 jewels 49 6. A. I. Agencies, P.O. Box 3780, Cape Town.

No Catalogues.

S.H. GRAIN BAGS

First your Second Hand Grain Bags—Sugar Pockets—Orange and Potato Pockets for Top Cash Price to

MAARMANS (Pty) Ltd.
Box 16, Phone 128,
BRITS. Transvaal.

"Cheques will be posted on Bag's Arrival."

RECORDS NOW CHEAPER

ORDER NOW AT REDUCED RATES

AMAR DEEP 7/6 Each KALAYANA PARISHAD
DAIDI 1911 Plus 2d Too BAAP BETE

HINDI: Keshava, Murti, Anand, Madhumati, De Behan, Piyar, Rama, Dastar, De Ustid, QUWALI: Javed Akbar, Yusuf Akbar, Jalal Mahmood, TAMIL: Patti Sakshi, Anbu E. ragay

Make your selection of any single records from any sale
MAIL ORDER MUST ACCOMPANY 4/- DEPOSIT
—CASH ON DELIVERY—

DURBAN WELCOME DISTRIBUTORS,

Specialists in Tamil, Telugu, Quwari & Hindi Records
1 Ajmeri Arcade (off 141a Gray St & 20 Cathedral Road)
P.O. Box 1574 DURBAN Phone 67882

A.I.R. EXPANDS RADIO SERVICES

[“Indian Opinion” India Service]

NEW DELHI—During the last one year some new units of All India Radio were completed for improving broadcasting service. Listening in the States of Madhya Pradesh, Bombay and Bihar was strengthened by the installation of a 30-kw shortwave transmitter at Bhopal, a 20-kw medium-wave transmitter at Bombay and a 5-kw short wave transmitter at Ranchi, respectively. A 100-kw medium wave transmitter—the highest powered medium wave transmitter in India—was put into operation from Delhi in January, this year. Preliminary work for establishment of a radio station at Bikaner and a recording station at Imphal has been taken in hand.

THE All India Radio also launched in November 1959, a country-wide scheme of radio rural forums. To begin with, 864 radio rural forums or clubs, each consisting of 75 to 200 persons have been formed in community development blocks in various States.

Under the Government of India's scheme of subsidising the cost of radio sets supplied to State Governments for installation in rural areas, 50,070 commensurate sets have been supplied to various States by December 1959 since the inception of the scheme in 1954-55.

External Services

The External Services of the All India Radio broadcast programmes in sixteen languages for about twenty two hours a day. Though Asian and African countries are centres of primary interest, programmes are also broadcast for Western Europe, including the United Kingdom.

Doctors For Permanent Commission

NEW DELHI—An examination for recruitment of medical doctors for direct Permanent Regular Commission in the Army Medical Corps will be held by the Union Public Service Commission at various centres in India commencing on July 26, 1960.

A candidate must be a citizen of India, below 30 years of age and possess the requisite medical qualification. He must also have been registered on any State Medical Register.

The last date for receipt of applications by the Public Service Commission is April 33, 1960. Copies of application forms and other particulars can be had from the Secretary, Union Public Service Commission, Bhulpur House, D.H.Q. P.O. New Delhi, 11, in payment of 1/6d in crossed postal order.

Australia and to New Zealand.

Television

A new chapter was opened in All India Radio's history when experimental television service in Delhi was formally inaugurated by the President on September 15, 1959. A.I.R. has installed 30 television sets in selected community centres in and around Delhi and the average viewing audience is estimated at 150 to 200 persons per centre.

Fall In Rupee Will Only Affect "Smuggling Trade"

[“Indian Opinion” India Service]

NEW DELHI—The Finance Minister of India, Mr. Morarji Deas, has welcomed fall in the exchange rate of the Indian rupee in some foreign markets and said that this has not affected any trade of India except the “smuggling trade.”

Mr. Deas was asked what steps the Government proposed to take to arrest the fall.

The Finance Minister replied that it was not necessary to arrest the fall.

“If the fall is greater it will be better for us because there will be no smuggling,” he remarked.

The fall had taken place because of the measures taken by the Government of India to prevent smuggling of the Indian currency and also because of demonetisation of the Indian currency in the Persian Gulf and its substitution by a special currency.

Since the Indian rupee acquired an unauthorised way in foreign markets was no longer freely convertible into other currencies, the rate had fallen and there was nothing to worry about. Decline in the free market rate had in no way affected authorised transactions which formed an overwhelming majority of foreign trade and other transactions.

One Third Rise In Production

NEW DELHI—The Annual Report of the Department of Agriculture, Union Ministry of Food and Agriculture, states that the overall index of agricultural production (with 1949-50 base of 100) rose to 131.0 showing an increase of 31.3 per cent over the previous record of 103.5 during 1956-57. The production of foodgrains touched its record level of 73.35 million tons, jute about 5.2 million bales, oilseeds 6.9 million tons and sugarcane (in terms of sucrose) 7.2 million tons. Only the production of cotton remained at the same level as in the previous year.

The Centre provided a sum of Rs. 368.7 million as assistance to the States in 1959-60 for promoting agricultural production.

The report for the year says that 3,000 tubewells were drilled, 2,983 completed with pump sets and 2,973 energised and put into commission. The total area reclaimed by central tractor organisation upto the end of October 1959 was 6,600 acres, bringing the total area reclaimed since the inception of the organisation in 1948 to over 1,679,000 acres.

In regard to training facilities in agricultural and veterinary colleges both the figures of undergraduates and post-graduates have almost doubled and the second plan target of 6,300 agricultural graduates and 3,000 veterinary graduates was likely to be fully achieved. The Government of India have also agreed to give financial assistance of Rs. 16.75 million as grant and Rs. 7.35 million as loan for the setting up of an agricultural university at Rudrapur in Uttar Pradesh.

India continued to be active member of the I.A.O. and received financial and technical

assistance from organisations and foreign firms such as New Zealand, Norway and the Netherlands.

Indian Navy Examination

NEW DELHI—An examination for admission to the Navy as Special Entry will be held by the Union Public Service Commission at various centres in India, from July 18, 1960.

A candidate must be a male and a citizen of India must have been born not later than July 2, 1947 and not later than July 15, 1943. He must have passed the Examination for a B.A. in Indian University or its

equivalent. The last date for the application to reach the Union Public Service Commission is April 28, 1960. Copies of application forms and other particulars can be had from the Secretary, Union Public Service Commission, Bhulpur House, D.H.Q. P.O. New Delhi-11, in payment of 1/6d in crossed postal order.

World Radio Handbook For 1960

THE Fourteenth edition of the World Radio Handbook, just issued, provides up-to-date information about radio and television stations all over the world. It contains maps and tables giving the location of transmitting stations, wavelengths, etc. and includes details of times of broadcasting, station signals, and of certain

by the various networks. The Handbook is published by O. Lund-Johansen, 1 Helsingør, Denmark.—UNRSCC

Cable & Tel Add HARGVAN

Phone 29306

P. Hargovan & Co. (Pty.) Ltd.

Earthenware Pickle Jars 3 Gallons 12/6 each F.O.B. Durban
Fresh First Grade Green Ginger 1/2 per lb. " " "
Fresh First Grade Garlic 2/- " " " " "

Cash with order only.

P. O. BOX 1250.
155/7 Warwick Avenue
DURBAN.

WHAT NEGROES CAN LEARN FROM GANDHI

BY CHESTER BOWLES

(Writing in The Saturday Evening Post, New York)
(Chester Bowles was former United States Ambassador to India)

(Final Instalment)

India Electrified

WHEN Gandhi announced that he would walk 200 miles to the shores of the Arabian Sea and make salt out of God's ocean in defiance of man's largest empire, India was electrified. Millions of peasants gathered along the roads to cheer him as he strode quickly by.

On the night of April 3th he reached the sea: "God willing," he said, "we will commence civil disobedience at 6.30 tomorrow morning. At sunrise he held his usual prayer meeting and at the appointed time strode down to raise his first handful of salt from the salt beach.

As the news was dashed across the country the excitement became intense, reaching into the most remote villages. Nehru and nearly 100,000 others were arrested.

Then Gandhi announced that he would lead a non-violent march of protest on the governor's meat salt daps. Although he, too, was promptly arrested, the raid was carried out by 2500 Indians pledged not to raise their hand or voice against the police.

Although hundreds were struck down there was no resort to counter-violence. When Gandhi in his well heard that even the Seru Pathan Moslems from the Northwest frontier had maintained their self-discipline he was overjoyed. Indians everywhere began to stand a little straighter, and for the first time to feel that they, as individuals, had rights, responsibilities and a future.

Gandhi chose for his home the poorest village in the poorest part of India, where untouchables predominated. His associates protested, saying that he would bury himself there. Yet Sevagram was soon accepted as the vital centre of all India, the actual capital of the nation in the course of its rebirth.

When I visited his mud hut there in 1952, it was exactly as he had left it. Among his books were the Life and Teachings of Jesus Christ and the Gospel of St. John. Gandhi had often said that his aim in life was to live the Sermon on the Mount.

On the wall over Gandhi's simple bed hung a sign: "When you are in the right you can afford to keep your temper; and when you are wrong you cannot afford to lose it."

For thirty years, Gandhi,

with brilliant political timing and a resolute belief in ultimate victory, applied his revolutionary new techniques of peaceful political action to the creation of a free and socially awakened India.

Independence Finally

Independence finally came, on August 15th, 1947. Throughout India wildly cheering crowds gathered for the celebration. Matted Indian and British army hands played their respective national anthems, the Union Jack came down from the flagstaffs and the new flag of the Republic of India proudly rose in its place.

What a strange and magnificent climax to an anti-colonial revolution! Four hundred million people had won their right to rule themselves. Mercifully, they had won it without bloodshed or chaos. Because the British yielded gracefully, the hate was laid for a new relationship of equality and mutual respect within the British Commonwealth.

Gandhi's chief lieutenant Jawaharlal Nehru, went from being the King's prisoner to the King's first minister of his largest domain. And Lord Mountbatten went from being the last viceroy of the Empire of India to the first governor-general of a free commonwealth, selected for this honour by the very people who had fought British rule most of their lives. British governors who had sent thousands of Indians to jail suddenly found themselves showered with garlands and goodwill.

As a trained lawyer, Gandhi never lost his respect for the majesty of law. He called for the acceptance of the state's right to make and enforce laws, while offering up his person and his freedom to protest until these laws which violated democratic principles were changed. His appeal was from man-made discriminatory laws to a higher natural law, to the moral law.

This is precisely the approach that enabled the brilliantly led,

well-organised Negro citizens of Montgomery to abolish segregation on the city buses. Under the leadership and inspiration of the Rev. Martin Luther King and his associates they began their mass meetings with prayers for those that opposed us, and they regularly pledged themselves to use "only the weapons of love and non-violence." They said they were "walking with God." They named their movement the Montgomery Improvement Association.

Gandhian Terms

Doctor King laid down their objectives in eloquent Gandhian terms. "The Negro," he said, "must come to the point that he can say to his white brethren: 'We will match your capacity to inflict suffering with our capacity to endure suffering. We will meet your physical force with soul force. We will not hate you, but we will not obey your evil laws. We will soon wear you down by our capacity to suffer. So, in winning the victory, we will not only win freedom for ourselves but we will appeal to your heart and conscience that you will be changed also. The victory will be a double victory; we will defeat the evil system and win the hearts and souls of the perpetrators of the evil system.'"

Like Gandhi, Dr. King also stressed that he and his associates working for the advancement of the whites as well as for that of the coloured people. "We are seeking to improve not the Negro of Montgomery," he said, "but the whole of Montgomery. His appeal to his Negro listeners to put their own house in order is reminiscent of Gandhi's appeal fifty years ago to the Indians living in the slums of Pretoria. 'Let us examine the reasons given by the white men for segregation,' Doctor King said, 'let us see which reflect conditions we can do something about, and take action ourselves. Some say we must not intermarry with our white neighbours. But that is nonsense, so we don't have to

pay any attention to that. Some say we must. We cannot afford a plane trip to Paris to buy the world's most expensive perfumes, but as Negro in Montgomery is so poor that he cannot afford a five-cent bar of soap.'

Change Beginning

And then King goes on bravely to list the illegitimacy rate among Negroes, their crime rate, their purchase of cars beyond their means, their lower health standards. And the Montgomery Improvement Association works day and night to remove these legacies of slavery, segregation and enforced second-class citizenship.

Already Montgomery city and welfare records are beginning to reflect the change—a drop in Negro drinking, in juvenile delinquency, in divorce.

If that combination programme of non-violent opposition to segregation and community service spreads beyond Montgomery, the road is likely to be a rocky one. Gandhi himself demonstrated that there is no easy, effortless path to the attainment of our Christian objective of equal dignity for all men.

Nehru noted that by turning the other cheek the Indians at first only enraged the British. Never, he says, had he seen men with more hate in their eyes than the so-called who beat him with their long steel-tipped rods, while he stood quietly, not lifting a finger in his own defence. No civilized human being likes to have his conscience so severely tested.

What counted, however, was the end result. As the Indians proved their capacity for peaceful resistance, they eventually won their respect of the British. Equally important, they came to respect themselves. "We cast off our fear," said Nehru, "and walked like men."

The climax of the Montgomery struggle, observers say, came when a Negro preacher, at a church celebration, read from First Corinthians: "When I was a child, I spoke as a child, I understood as a child, I thought as a child; but when I became a man, I put away childish things."

Phone B25 6786

P. O. Box 1940

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS

HOUSE FOR KEEN CASH PRICES

33 West Street, JOHANNESBURG.

fifty years ago... March 1910

INDIANS who were entering the Transvaal in protest against the prohibition of their entry into that colony were not only being deported to Natal but many were being sent back to India by agreement with the Portuguese authorities in the neighbouring country of Portuguese East Africa. The people who entered the Transvaal were taken into custody and then sent away. There was no trial. The cases, according to *The Indian Opinion* of March 26, 1910, were tried in semi-secrecy—the trial was no more than an administrative act against which there was no appeal to the Supreme Court. Of those people who were sent to Portuguese territory the *Indian Opinion* wrote "Legally these deportations take place only as far as the Transvaal boundary. The Transvaal Government have, therefore, entered into an understanding with the Portuguese authorities (the neighbouring British Colonies would not or could not enter into such a nefarious contract) whereby passive resisters deported to the boundary of the Portuguese territories are taken up by the Portuguese Government and, without any trial, put on board a steamer going to India."

The following are taken from "Transvaal Notes" in *The Indian Opinion*, March 26, 1910:

Mr. Morgan, who so valiantly offered, when Mr. Raju Naidoo was arrested, to replace the latter at the Association offices was arrested on Friday, the 18th inst. He has already served a term of imprisonment as a passive resister. He has been ordered to be deported to Natal. With Mr. Morgan were deported today Messrs Veera Pillay, Muthu Nair, Govindan and Goolam Naidoo.

Mr. Veera Pillay is an old Transvaal resident of twenty-two years' standing. He was, before the war, in the employ of the Dutch Government. He is over 55. He knows English fairly well, also French and Dutch. He has his family in Johannesburg. He was voluntarily registered. But, because he would not give his identification particulars, he is to be deported to India.

Mr. Muthu Nair, too, is an old resident. He has burnt his certificate. He is being deported to India. He leaves a family behind.

Mr. Govindan has no family but he is a pre-war resident. I believe he, too, was voluntarily registered. He is also to be deported to India.

The following eighteen passive resisters were deported to India via Dalagon Bay:

Messrs M. V. L. Pillay, Veeramunthoo, Sany Kistia, T. Gendrasamy, S. Cooprasamy Naidoo, Ramasamy Mondaly, Vengaisamy Pillay, Percival Vaidoo, Kausha Padisaby, Sooblah Naidoo, Nataraj Mulhu, G. B.

Francis K. Mubomed, Govinda Padisaby, Varathan Chettiar, V. Rajoo Naidoo, Moothoo Muthian, and Chinnai Govinder.

Some of these have educational qualifications, some have Natal domicile and almost all are voluntarily registered. Over fifty per cent leave families or dependents behind them. These facts are within the knowledge of the authorities.

The Gita As A Guide To Human Conduct

(Continued from page 92)

mind and intellect certainly undergo a profound change as he advances in age. But the world knows not, for that reason, regard him as a different person. I call him by the same name and treat him as if he is the same person throughout. The person himself, too, does not make any distinction between the 'I' consciousness of his childhood and the 'I'-consciousness of his manhood. In the midst of growth, development, and change, there persists in man a continuum of his personality—not entirely of body or mind. That is the Atman, the unchangeable, ever-existent, and eternal Self, of which the body and the mind are but the external coverings.

(To be continued)

R. VITHAL

Bookkeeping, Writing up Sets of Books, Balance Sheet, Income Tax Returns
Contact No. 12 Barkly Arcade
36 Market Street
Cor. Diagonal & Market Str.
Johannesburg Phone 33 1884

SIMPLE STORIES TO UNDERSTAND

RELIGIOUS BOOKS FOR ALL INDIAN SCHOOLS

NOW FOR SALE

The Ramayana for Boys and Girls	2/-, 3/6, 6/6, 12/6
Shrimadh Bhagavadgita	3/6, 7/6, 14/-, 18/6
Upanishads	5/6, 16/-, 30/-
Great Saints of India	3
Great Men of India	3
Chandrabas	2
Story Bapu	3
Story Jawaharlal Nehru	3
Message of Krishna	6
Teachings of Shri Ramkrishna	18
Sayings of Ramkrishna	14
Modern India	1
Religion of Home	7
Short stories of great personality—	
Fine mixture	3
How to Win and Influence People	3

Obtainable from

D. ROOPANAND BROS.

PUBLISHERS AND BOOKSELLERS

Phone 20707. (Est. 1932) P.O. Box 2524.

85 VICTORIA STREET, DURBAN.

Special Offer: India-Made Agarbattis

(SHIPMENT JUST ARRIVED)

WHOLESALE TRADE PRICES

THREE NOSES, 3 tins	17/6 Doz
(Available in 1 tin/Thin B. tins)	
GATEWAY OF INDIA 4 Tins	45/-
" " " " " "	90/-
CHANELI " " " " " "	18/-
" " " " " "	9/-
BUGANDH RANI " " " " " "	32/-
" " " " " "	15/-
" " " " " "	8/-
" " " " " "	4/-
LATANANGI, BIKAR " " " " " "	4/-

CHANDAN DHOO 2 1/2 Doz of 16 sticks

CASH WITH ORDER — PRICES FOR DURBAN

We have also received Genuine Basmati Rice 1/- per lb (Minimum Order 100lb)

We are Stockists of all kinds of Indian Bells, Spices and Condiments, Dates, Almonds, Tamarind, Whole Cereals and All kinds of Imported Rice.

SPECIAL PRICES TO THE TRADE

Please write for our price list:

K. HARIBHAI & SONS (PTY.) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants

81 Victoria Street, —P.O. Box 2156—Durban.

Telegraphic Add.: "BHAISONS"

પોલીસ ઉપર પત્થરા ફેંકાતા ઠાર થયેલા ૬૬ ઉપર આફ્રિકનો દ્વાંસવાદ અને કેપમાં ગંભીર દશયો

શા જેપીલ મોરોચનના ૬૬ આફ્રિકન પ્રાચી, સીમો અને માળીને ઠાર કરવામાં આવ્યા છે, અને લગભગ ૧૮૦ નેટલો વાપલ થઈ પડ્યા છે. આ રમખાણ બધા ક્ષેત્રે પહેલાં ટેલિવિઝન વડે ચાલેલા ઠાર માંથી બની અને બીજા ક્ષેત્રમાં વાપલ થયેલાં ૬૬ કંદેરાળ એમ નથી. આ ૬૬ માંથી ૫૫માં અને ૧૮૦ વાપલ થયેલાં મોટા કાચના પાત્રો શીરીનીય પાસે આવેલા કાર્પનીય મોરોચનના હતા. આ મોરોચનના પોલીસ રોચનને ઘેરી નમેલા લગભગ ૨૦,૦૦૦ આફ્રિકનો ઉપર ૨૦૦૦ની ગોળીઓના વરસાદ વરસાવવામાં આવ્યા હતા. આ ગોળીઓથી કંદેરાળે બીજા માંથી પણ કંઈ પરંતુ ઉપર ગુળીઓ આકાશે ફાટ્યાં ગંભીર છે. આ બનાવ તથા સોમવાર બની હતો.

વેન-આફ્રિકનીસ્ટ ડેમોસ્ટ્રેશન-પાલ મોરોચા મારે જે નહેરાલ કરી હતી તેમાં આમ કંઈ આ માનવ મેદની ઉપરી હતી. ચાર્પનીય, મોરોચે. અને મોમપારીય મોરોચનમાંથી મળેલ ૧ માંથી માનવ મેદની ભેગી થતી હતી.

વેમોસે નહેરાલ ભેગી કરી છે કે ભારે ૭૫ મંદુક મારી પોલીસે કંઈ કર્યા ત્યારે એક પોલીસ અમલદારે મેદનીને વિખરાય નવા મારે કંઈ પરંતુ તેમને વિખરાયા નહિ. ત્યારે એક આવેલા આફ્રિકનની પરંપરા કા. આથી મેદની આમળ થતી આવી. અને પછી ગોળીમાર કરવામાં આવ્યો. મેદની ૧૫ની કાચમાં ન રહી, તે પત્થરા ફેંકવા માડી. પોલીસ રોચનની કાંઈ ભાગે મેંભને પડ્યાં થયો કોમ તેમ માનવ મેદની માંના મોટા પોલીસ રાખેલા પડ્યાં હતાં. એક પત્થરાનું કંદેરુ એમ છે કે આરુ મોલી-કુલાયુ હસ્ય હસિયુ આફ્રિકાના તેલ પહેલીય વાર ભેગુ.

-કાર્પનીયમાં રાને એન્ડી-પાલ મળાવના કાર્પનીયો ઘેર ઘેર હરીને કહેતા હતાં "તમારો પાલ ઘેર મુગી રહેશે અને કોને પણ કાલર ના થશે. ૧૫ની ભાગે પોલીસ રોચને અમ ૧૩૫૫.૦૦૦." આમ એની કાચનાલ થઈ. આમ કાંતિથી માનવ મેદની ભેગી થઈ હતી. એક પત્થરામાં નવા મોરોચી થઈ અને પછી થયો ગોળી

૧-૪૫ આફ્રિકન રાષ્ટ્રીય ગીત ગવાયું અને પાલના ચર્ચ. મોડીનાર પછી કા. કારાસીન અને પોલીસ-વેનો મેદની લમસ આવી પહેલી મોટા કાચાકા કરવા કાચમાં. ૧૦ નેટલો કાચનારના પોલીસો શીરીનાર, રોચન, અને કાચીઓ વાઈ ઉતરી પડ્યાં.

માનવ મેદની પાછળ ફરી અને પોલીસો આમળ નવા. મેદનીમાં મોટા મહારાષ્ટ્રી નાચવા કાચમાં, અને પોલીસો કાચીથી નાચતાને મારવા કાચમાં. પછી તે મેદની પછી મોટા અને પાચરા ફેંકવા માડી. ત્યાર પછી પોલીસોએ ગોળીમાર કર્યો. મોટા વાપલ થઈ નીચે મેદનમાં પડ્યાં હતાં.

આમના ૧-૪૫ પોલીસ પાછી આવી, તેમને ભેગું રો એક મહાન માં આમ કાચી હતી. પોલીસ રોચન ની આજી માજી માર મહાનેને આમ મહારાષ્ટ્રમાં આવી હતી. એ કાચાઓ પછી માળવામાં આવી હતી. તોળાં ખપર એવા મળ્યાં છે કે ૬ માંથી મળ્યા છે અને ૩૦ વાપલ થયા છે.

પછી કાંતિથી તેમને અપમાનો સહન કરતાં શીખ્યાં છે. તાલીમ વર્ગ આ મારે મચીની મોટા અપમાનો મારે થઈ છે. આ કાચાં ભઈ મેંભે છે. તેના ઉપર મળીને વરસાદ પડે છે તે એ કાંતિથી સહન કરે છે. કાચ વખત તમાચો પછી પડે છે. તે કાંતિ થી કાચી થઈ તેમને મીંભે માલ કા. મેંભે છે. આવી રીતે ફેંકે કાચો ભવા મચે. મેંભા અપમાનોમાં થાય છે.

ભોળન મુદ્દામાં કેવી રીતે વતંત્ર તેને કાચો તેમને મોપાનીવામાં મારે છે. એ મોપાનીવા નવા વચ્ચે વહેંચવામાં આવે છે. મોપાનીવામાં ભખ્ખુ કોમ છે. મોળન મુદ્દામાં કાચલ કાચો ત્યારે નવા કા. મિનત થી વર્તો. કનેલા સીમા ભેરી કાચેર તરફ જુએ. ને કંઈ માનવો અને તે તમાચા આગેવાનોને ભખ્ખુ. મધી ખાતરીઓ નખતાથી તમાચા આગેવાનોને ભખ્ખુ. કમુ મિનટ, મહારાષ્ટ્રમાં આવી અને માર્શીન જુધરના ઉપરેશીને જુધરી નહિ મપડે. થતા કા. મેંભે માળ વા કાચ ન થપાડે. કનેલા પ્રમ અને આફ્રિકાને વાઈ રાખે."

આ નીતિથી તેમનેની છાન થતી ભખ છે—અને મોટામાં એ પ્રશ્ન મનની ભખ છે આ નીતિથી કાંઈ ટેલી ભોળન મુદ્દા મંથ થઈ મંથ છે. કાંઈ ટેલી કાચા-વિચારોએ ૧૩૫૫ છે, પરંતુ તેમને કાંતિથી નેક ભખ છે. કને તેમના બીજી વચ્ચે ભરવા પારે છે. તે છે આફ્રિક મહિમારોને હસિયુમાં લગભગ ૧૨,૦૦૦,૦૦૦ કાચો છે અને તેમને વારીક ૫,૦૦૦,૦૦૦,૦૦૦ કાચર આવે છે. આ મહિમારથી તેમને હસિયુને કાચ-પમ વચરના મનાવી કાચો આજી કા મારે તેમને કરવા પારે છે. મનુ કાચ છે ત્યાં કાચો છે ને રમંચની નીતિને કનેલાર મજુદ પરંતુ મોરોચે. આ કાચને મજુકારતા નથી. મુનાકાદા રોચનની મુશિમ મોટા મુકાદો આપવાને આને પાચ વર્ગ મંથ મળ્યા છે—પરંતુ કાચામાં રમંચ (મનુકાચાન મારે જુએ પારુ કચ)

હસિયુ યુ. એસ. એ.માં અહિંસાત્મક લડત તેને ક્યાંવચા કંઈ કંઈક સહનની ટોળી

હસિયુ યુ. એસ. એ.માં ભાઈ કસીને 'નીમચ' કહીને મોલાવવામાં આવે છે આ વિચારોએ ૫ મહાત્મા ગાંધીજીના સિદ્ધાંતોથી આ ટોળી મનોના નિર્વોજ મારે કાંતેની મેંભારી કરી રવા છે. નાના નાના સપાઓ પોલીસો અને મોરોચ વિચારોએ કા. આ કંદેરોને થવા છે, પરંતુ શીપરમેસ, બ.વેચા કા.મો અને મોલી માળા નાકો સિવાય બીજી પરિચામ આપ્યું નથી.

તેમને કાંતિથી ૫. મહાત્મા ગાંધીજી ના સિદ્ધાંતોને વળગી કામ ક્યે ભખ છે. તેમને મોપાનીવા વહેંચે છે અને કાંતિથી કુકાનોની મહાર પોલીસ કરે છે. અને કાંતિ અપમાનો વાઈ છે કે તેમને કાંતિથી ભોળન મુદ્દામાં કાચલ થઈ મેંભે ભખ છે. આ ભોળન મુદ્દામાં આમનાર થઈ મારા મોરોચ છે. આ કાચાં મળની નવી નીતિથી આમને હસિયુને રાખે છે. તેમજાથી આ સહન થઈ નથી.

આ નીતિ કાચાં પ્રમને લગભગ કોટક વર્ગ પર કાચ કરી એ મોટો તેમને તાલીમ પછી લઈ છે. તાલીમ આ આસ કરીને આફ્રિકાને પાલ અપાય છે હસિયુમાં નવા જુએ આ તાલીમ વર્ગો છે. તાલીમ વર્ગમાં મેંભ વિચારો એ મેંભાને પાલ કાચાં વિચારો મોંભે માળ અને અપમાનો કરે છે પરંતુ મેંભ કાચાં વિચારોમાં કંઈ પછી મોળવા વિના કાંતિથી એ મનુ સહન કરી થઈ છે. મહાત્મા મેંભને

"ઇન્ડિયન ઓપિનિયન"

શુક્રવાર તા. ૨૫ માર્ચ, ૧૯૬૦.

મરવાની આતુરતા

જાણી શકાય છે કે ૭૦ આફ્રિકાના રેનમનથી કાંઈ માયો ગયા અને ૨૦૦ માયલ ગયા, તે ઉપરાંત મોરોક્કોની આરેશમાંની આરેશથી પૂરી થઈ હોય એવું કહેવાય છે; પરંતુ જે સત્તાવાળાઓ તેમની નીતિ આ દેશના ભરીય અને કબજાદાર મલકાએ બદલે, તેા પાલ કંઈક ભૂલી કહેવાય. આ કંઈ આર્થિકજનક યા રાજ્યનારી કેદિયલ નથી સરકાર—અને મોરી દક્ષિણ આફ્રિકાની રાજ્યદારી નીતિ બધે તે હોવા છતાં, યાદનીકમાં બનેલી કબિરલ વપરાયી તેમો પોતાની આખા ફેરની લેવાઈ તેા તે કંઈ ન બનેલી કબિરલ કહેવાવાની નથી.

મજુરો વરલ કરતાં વધારે કમવથી મોરોક્કોને આ દેશમાં ધાઈ કહું—આ કમવ વિચના કોઈ પણ દેલ કરતાં વધારે છે. આ કાળા માલુમના ખંડના દક્ષિણેના કામમાં મોરી સરકાર એમ કમવે છે કે તેમો કામને સત્તા વપરા રહેયે, અને કિલ્લા ભાર વરલથી મોરા રાષ્ટ્રિયવાદીઓ દક્ષિણ આફ્રિકામાં પોતાની સત્તા મલુમલ કરવા માટે અનેક પમલાં કાઈ મુકમાં છે. આ કમવ કરમીવાન વધી વરલુનો નિર્લયતાથી થઈ છે. દેશના કાળા માલુમની કામથીને કુખી કરવા માટે સરકારે કામાનક કમવતા, વિવેક અને નીતિ લરખાઈ છે. આફ્રિકન કેમેક ને ખીમે ખીમે આફ્રિકાના રાષ્ટ્રિયવાદની અમલકામાં આવી છે, તે અફ્રિકાના કિલ્લાઓ ઉપર વચાવેલી છે એવી ભલેસલ થઈ છે. તેમોના ભળીવા નેતા ભૂતપૂર્વના નાથક મેકમલ્ટ કુમુલીને ભલેર કહું કે તેમને મકારમાં માખીની-અફ્રિકાત્મક લાવકાનથી પ્રેરણા મળી છે.

આ આફ્રિકન કેમેકની કામે કામે જ કાલના વર્તમાનમાં આફ્રિકા રાષ્ટ્રિયવાદ-અમલગની લાવકિ થઈ છે.—કે અમલગની રહેલ-પ્રાપ્તિ એ છે કે તેમો "આફ્રિકનો માટે આફ્રિકા" પ્રાપ્ત કરે. આઈ કલન કામ કે નકિ પરંતુ આફ્રિકાના રાષ્ટ્રિયવાદ મી ભરામરીમા જ આ આફ્રિકન રાષ્ટ્રિયવાદ છે. આલ કરીને માટાકની અંદર આનો દેખાવ કિરીલોને કબરો કલો, અને આ કમવના-દરમધી આફ્રિકાના રાષ્ટ્રિયવાદને યુગ મલા પડતી હતી.

સોમવારના કમુલ બનાવોથી થઈ વરલુનો રપક થઈ છે. આફ્રિકન એ કહે પહેલોયો છે કે તે પોતાના અધિકારને અને માનવકલને નથી મરવા લઈવાર થયો છે. સરકાર અને મોરી દક્ષિણ આફ્રિકા એમ માનવા લઈવાર થયે કે આ તેા એક રમ-ખામુ છે, અને સત્તાવાળાઓ કાચેની કુમેલ છે, પરંતુ આફ્રિકનો ના આ લોહાનથી કેવળ રમખામુ કરવા વધારે કંઈક છે. તેમોને કાચેલરની ફરીવાર કરવી હતી—અને અધારે કરવા નીકળ્યાં કાચે તેમના માયા ઉપર મોળીમોની મદી વરસી—અને કાલિ કરતાં કુલ એક જળવા કામુ. એ સરકાર પોતાની નીતિ ભલેલીને આફ્રિકનોના પ્રમોની કમાલેવવા નકિ કરે તેા આવા બીલ" થકાં રમખામુ થયે. બની કહેવલ પ્રમ.એ "કમાઈથી કમાઈ પ્રેરાઈ છે—કે લલવાથી રહે છે તે લલવાથી નાથ પામે છે—અને એક લલવ લોઈ વધુ તેા વધુ લોઈ વરેવા માંડયે." સોમવારના બનાવથી આફ્રિકને બલાનુ કે તે મરવા લઈવાર છે. આ એવી કાલિ છે—અને અધાં કુખી મોરી મલના નાથનો કમવ નલક નકિ આવે ત્યાં મુખી તેમો મેના લરક મેલકાર બનવી.

સ્વ. સોરાખજ રસ્તમજ

[૫. માખીછના થવી અને ભળીતા લેખક થી ખારેકામે આરલ સરકારની વરેલો ખાતાવા પ્રમોલ થામ થયે સ્વ સોરાખજ રસ્તમજના કમવ નિલે કમેલો લેખ અને નીમે આપીમે કીમે]

પૂરાશી રસ્તમજના યુવ સોરાખજ રસ્તમજના થલુથી દક્ષિણ આફ્રિકાની કિરી ભનતા એક મકાન પિતાના મકાન યુવ મુવાની ભેડી છે. વાસી રસ્તમજને માખીછ કાચે અને ખલા ખીલાવી દક્ષિણ આફ્રિકાની કમલમક માલમાં મામ કેમલે કુખી થીપો કલો. બીલ થલા કલાદીમોના કોકરાં ની એમ તેમલે કલામકની કાલામાં તાલીમ લીધી હતી અને તેમલે એવી ખાતરી પોતાના નિરપથાથી આપી હતી કલામકની પ્રથમ માલની કમલાત ૧૧ અપમરીમો—તેમ ૪ કોલેલો અને ૧૭ રપારે તેમલુ. ૧૬ ૧૬ ૧૬ની હતી. આ ૧૧ કમલામરીમોમા ૫ મકાનમાલના મીલ યુવ રામલાલ થલું કલા કુવલ સોરાખજને રામલાલ કાચે અલા મરે થઈ મલેલ કરી, પરંતુ પિતાથી વાસી રસ્તમજની કમલ નિરલ ભલ લકલા નકિ. અધારે તેમને અપર પરી કે યુવ કમુરમા એલ ભલ છે, તપારે વરીક રસ્તમજને કોમપથ કામેલેવા વલમ રહેવાની ના પાડી અને પિતાયુવ વમલે એમલા પ્રથમ અપાની કરીશઈ થલ. આપરે પિતાની કલ થઈ. પરંતુ યુવ થલ એલ કમલામા કાલ થયે.

અધારે કામલામાં કીડી અપમરી મોમે એલિકેમરીક કુમથી કામલ થવા, અને અધારે થલા નેતામો વકામ મધાં તપારે નાટાકની વામલોલુમાં આરેલી ખાલો, રીનીકલ, રામલ અને વેલમની આમુનામુના વેરલીના વેતરોમા કામ કરતા મપુરો કલાલ પરમથા કલા. માલની દક્ષિને એ એ કલલ રોડીના વેતરોમાં થલ પ્રકારે તેા વરીકામ થલું જ ખરામ અપરે એમ આમેવાને કામલું કરું, અને તેમો કિતામાં પડી મલા કલા. દક્ષિણ આફ્રિકાની સરકાર કલ નીતિ થી કલાલ ને લોડી પાપરા મમીતી હતી, અને ભરરી લોડેસારોને એક કમ વધુ અપમરી કલાલીમા ઉપર મોળીમાર કમી કલા, વેલમની અર ભનરલ કુરીલ આવી પહેલ્યા, અને તેમો પોતાના માલુલો કાચે મપુરોને કામે પાંખ અલા મરે મુલમ કરવા કામલ. લોડાક ભરરી કિપાલો કુરીલના કુમથી મોળીમાર કાચાની લપારીમાં કલા, કોલેલામાં કુવાન સોરાખજ આમલ આપ્યા અને ભન-રમના લોડાની લપામ પકડી કહું "મોળીમાર કરવાને કુમ નકિ આવે, અને મરે કોડે વપલ આવેા એવા કુ મપુરોને કમવની કામે લોડાથી

કહું." ભનરલ કુવાન સોરાખજના પુરાશાથી ભેરમે અપર થવા કે તેમલે સોરાખજને મપુરોને કમલવવા માટે લોડે વપલ આપેા; અને મપુરોને કામે પાખા કરવા માટે કમલવવામાં સોરાખજ કમિલવાન થયા; અને આ રીતે ભરલ વપરની મુનરેલ ભનલી ભલકારી, મરે મેલી આલામ લેવ, કુ કોડી સોરાખજ નાટાકમાં અપી થવી રાલ કિલ કલાલીમાઓની અને તેમના કુડાંમીમોના ભરલોપથ મલે મલેલ કરતાં રલા; અને કિમલ અનેતમા કિલમલવવાનું કિલવતાં રલા. યુ માખીછના કમલમન ૫૦ સોરાખજ થી મપુરોમા માખીની એમ અતકરમથી કોડી ભનતાની લેવાવા થવા. તેમો ૧૯૪૬મા પેમીલ-મ.શા ની કમપથ કોર મરેલી પ્રતિનિધિ થામના આમેવાન તરીકે ૫ માખીછ ને અંમે કોલેલીમાં મલા. અલ ભપરે યુ માખીછને પ્રતિનિધિમાંને કહું કહું કે એ અપમરીમો પોતાના કિલકિલે અમાપથી મળવી રહેલે લે કીડી ભનતાને નેતા મળ રહેલે.

મારી કિલ જ અધિક આપી ભનતાને કામવના કમિલવાન ભવી કલે દક્ષિણ આફ્રિકાના લેવા અમે પોતાના માલોને એ લાલીમ આપી હતી તે માલ કરતાં યુલ અધીછને સોરાખજને કહું, "તમે અપમા મપુરોમા કા મરે તપાર; આપોને તાલીમ આવી કેમરી; કેમને એ આમેવાનની ભરલ છે તે પૂરી પાડતાં નથી." ૫ માખીછ વધારે લેવા આપનારા પાલે કમેલા વધારાની મામલુ કરતી, —આમાના એક સોરાખજ કલા. કીડી કામની કલ, અને અમાન માટેની કલામા કોમ દીવલ થલ સોરાખજને પાખી પાવી કરી નથી. થલા વપલથી તેમો અપાર અને પુધારી વલ કલા, અધાં થલ તેમના આપમેને પાખી પાવી ન કરી તામેલરમાં થીમલી કુલીમાલેલ મપુરોમા આપી લરથી એ વમ મળેા છે તેમ સોરાખજની" યુ માખીછના રપરલો અને કિલકો લરથી અલક મકાને કિલેલ છે. ભરલમા મપુરોમાના અલિથ વધારવા માટે એ માંડીના પામ લે અપવામાં આમુ કરું. લે સોરાખજ એ મપુરોમાના પામ વપરે આમુ કરું. અને આમે તેમો પોતાના કામલ પિલ અને કલામક-કલાના કાચી મકામાલ ના યુવ મપુરોમાને કમલા વિલમ થવા છે દક્ષિણ આફ્રિકાની કીડી ભનતાને કલા યુવ ઉપર કરલ થલે વપલ લેવાયે

અમારી પ્રવાસ રાયરી

ડૉ. કાલુ અને લીલા રસાઈ

ધુણી સમયથી જ્યોતિષીય તેમજ ન્યાયશીલ્પી એવા મારે બન્નાજી બાદર હતા. નાનીય એજે પૂ. સુધીયા એન તારીખી અને તે પ્રવાસની બાદરતા જો રાહ ભેટા હતા તેની તરુ મળી આનાયે આ મહેલી જમુન તરુને શાલ અને પિત્તા આના ડાનીએ સુ પૂ. સુધીયાએન શાલે પ્રવાસે નીકળ્યા.

પૂ. સુધીયાએન મોઢી સારે પૂ. મહામહાશયના રમણીયે હાવ-રુકુવા દેડ મારે તા ૧૩-૩-૬૦ના રોજ કારે નવ વાગે ભેદાનીસમયેથી પ્રવાસની રુજાત કરી હતી. પ્રવાસ માં પૂ. સુધીયાએન, મીયાન બીખાભાઈ મારતર, અને તથા/હાવરર બીએ ભેદાનીસમયેથી નીકળી રસતામાં "વેદાનેશાસાઈની"માં વિખાતી લીધી હતી આ બપોરે બાવબીનું રવાનત રુકું હતું. અને તે રાખ ભરે નીકળ્યા હતા તે સુધા રાખની રુજાતમાં મીયાન મોરીશાઈએ સુધા ભાવનાથી તરતજ કરી હતી. ત્યારમા તાંધી ભેંમે પીટકાનમ' બવા વિરામ થવા, જો ૧ વેદાનેશાસાઈનીમથી પોટકાનમ' નો રુનો કામેા છે ખરો, પરરુ તે રુનો ભેંમે પચાન ભાનરેથી પચાર કરી હતો. સુધીયાએન ભેંમે નવી રમતો શીખવી ને રમનનું નામ "વેદાની" એમ રહેવામાં આવે છે. અને અતરહી રમતા રમતા ભેંમે પોટકાનમ' કારે બાવબા, તેની પંજુ અવર પરી નહિ, તા બચભાઈ રોડ વાલે પહોંચી થવા હતા, અને બરોરનું ભથવાનું બાપથી મણીઆપને લાં લીધુ ત્યારમા ૨ મારે ભાકથી મણીઆઈ તથા અં. ડી. મજાએનની ભાવબીની વિરામ બાઈ સુપરદીઆડ' બવા મારે ઉપરી થવા હતા રસતામાં સુધીયાએને પૂ. માપુજી કાચેના રુજાવના બે કોડ પ્રમોએ કલા હતા નેખા પૂ. માપુજી ચેતાના નીચેનું રેલથી કાક રીસે પાખન કરતા હતા તેનો એક કાખમેા નીચે પ્રમાણે છે

પૂ. માપુજી હરીજનેને ખરેખર હરીજનજ અણુતા હતા અને તેમના પ્રાલે મણેભાઈ મેજાભાઈ રાખતા તે વખતમાં માપુસો બચાન કરી સુરત હતી. હરીજનેને મહિરમા પ્રવેશ કરવા રેવામાં આવતા ન હતા તે પૂ. માપુજી કાક કો? એટલે તેમણે અનતા આમજ એક રસતાસુ સુપી હતી કે જે મહિરમા હરીજનેને ન પ્રવેશવા રેવામાં આવે તે મહિરમા જોડીએ જનુ નહિ એક સમયે પૂ. મા મેમણે બહેનો કાચે એવા સુધીયા એન પૂ. કુમોવરન (મહારેખ, ધના પત્ની) મરેરે નીકળવા હતા. પૂ. મા મળી બહેનો કાચે બીનાચરના રહીને

મવા હતા. પૂ. માપુજીના નીચમ પ્રમાણે સુધીયાએને તેઓને મહિરમાં જતા અટકાવ્યા હતા. પરરુ પૂ. માએ તે ન મજાકારતા રહ્યું કે હે બહો સુધી આવી તો રહીને પણ ન બહ રહું. તે આવી રુ કામી અને પૂ. મા તે બીજી બહેનો કાચે મહિરમાં જઈ રહીને કરી બાવબા હતા પરરુ સુધીયાએન પૂ. માપુજી નીચમ પ્રમાણે મહારજ કલા હતા મહિરમાથી થરે બાવરતા પૂ. માપુજી પ્રલાકાત થઈ અને તેઓ પ્ર.થનામાં જતા હતા એટલે પૂ. મા તથા સુધીયા એન પણ પ્ર.થનામાં જવા કાચેક થવા રસતામાં પૂ. માપુજી ના ને અનેક પ્રમો પચવા હતા, અને તે કારકત બચવામાં આવ્યું કે પૂ. મા મહિરમાં મવા હતા આ ભણી માપુને બચાન દૂ.ખ થયું પણ તેમો તથા કાંઈ ન મોશવા, પણ પ્ર.થના માલ તેમણે તે પૂ. માને અને તેમના કાચીએને હળરાની મેલની સમજા નીચમ ભંમ મારે ભણુલ રહ' બરી રીને રુજો આરો, અને તે એટલે સુધી કે તેમની તમીપત પણ મમરી અને બડા પ્રેસર પણ મુર્જન થયી મધુ થરે આવ્યા માલ પૂ. માને મણીજા બોતા થઈ હતી. અને એક મેરી ચેલેત તે, એ હતી કે રમીને પૂ. માપુજી અપવાક માણુ કરે પૂ. માપુજી તે માને ભેદાનેન નહિ પણ તેમન સેક્ટરી પૂ. મહારેખમાં ઉપરપણુ પુનમ ખીનવા અને રહ્યું કે હું મારો સેક્ટરી કે તે આ ભોરોને એટલી પણ મેતરણી ન આપી? વરેરે થવા પ્રમ કપો હતા આથી મહારેખમાંપરે પણ દૂ.ખ થયું અને તેમણે નાવાચક ચેતે છે એમ અમજ ચેતાનો સામાન બંધને ચાલે જવાને નિધમ રોરે પણ પૂ. માપુજી એ ભેલાર રહ્યું કે હું મારાથી તમેને એટલુ પણ ન હોી કામી પૂ. મહારેખમાં તે માપુજી મેલા હતા. તેમને અને પૂ. માએ માપુજી મારી મ.ગી અને હવેથી આવી જુવ ન કરવા મારે આમી આથી પણ એમ માપુ પ્રાચી આવે ભિવા ન હતા તેમણે તે મધાને મારી ન આવતા બે હિંચકના અખત અપચતની સજા કરી હતી. આ ઉપરથી અપણે અપાસ આવરી કે માપુજી રેવા રેકાલા અને વિમબીત હતા

આવી આવી રીક ભાતની વાતો કરતા કરતા અમેા સાંભળના છ મામે સુપરદીઆડ' આવી રહે.મા અને આખથી મરેતા તથા તેમજ પત્ની પ્રવાસેનની અમને પહેલી પ્રલાકાત થઈ, અમેા પચાન આનદ વારવા હતા. (અધૂરું)

દક્ષિણ યુ. એસ. એ. માં

અહિંસાત્મક હાલત

(પરેલા પાનીનું અનુસંધાન)

ની નીતિ હબ્બુ પણ આજુ છે. બોલોડ'માં માં કોક પણ કલાડ' ડોરો મા ડોરો મોરી-કાળામાં નથી. કાપડો કોવા હતા કાંઈ ન થયું નથી. દક્ષિણમાં મોશમેા મોખમે-મોખમુ કહે છે "અમા સુધી અને કાલ મેતા કોખમુ લાં સુધી અને 'નીમક'ને કાળામે કાખલ થવા રહ્યું નહિ"

આ મારે ડુ મહારજ કોનેની સુરમાપારી રોળી રી. અસ્તિત્વમાં આવી છે આ મારે મોરાભોમે કપન, વાઈડ કપ કહ્યુંસ કોનેને મરે વરે આવા હતા તેમો કલાડ-અળને કમરી નાખવા મારે પ્રતિજ્ઞા બઈ સુકવા છે તેમો કલાડને પકડીને પકાડ ઉપર લઈ ભવ છે અને લાં એક રમલ ઉપર તેને માધી લેના પીડ ઉપર 'K.K.K.'ના અક્ષરો અભિવા તખત મોખ સુધી રહે છે. પકાડો ઉપર જુઓ તો સમમતી મકાલ અને કે સર્વ ચિલે રેખાશે.

આ ને અહિંસાત્મક હાલ છે તેને આ રોળી દખાવી રેવા મરિ છે. કાલિના વડુને તેમો અભિપ્રી પિટાવવા મારે છે.

માથે વાંધવાની રીયાન અને વેણીએ. અખમક, સાદીન, રાજેલા સીકકની, રીખન અનેક ર'મ, ડીકાપન અને કાઈકમાં અભયો, કામ મ'વ' અને મિરાઈ રાજમારવા મારે ભથમાખ'ઈ રીખને મળી રાકયો. બઅર મારે અખમક, અને રેસમ લધા રેકકની રોપીએ પ્રીકાપત કાચે ભાનપરી ભાવનામાં આવયો. અમેરે ભાંધવા અખમક, રેસમ, રેકકન વિમેરેનાં કુલોની ર'મ ર'મની વેણીએ અને અનેક મકમવા કીચલ' મળયો. રેખક પવ મુકવા મારે ખાસકીરના સુકવ કુલો મળયો. ટેકાણુ : માવરે હેટસ (મો.) લી. સેરીક બીન બીહરન્સ હેક ચન્પુરકચરર, હેન : રડપ-૭૬૬૧ પહેલે માળે, મોડરસ પતપાક. ખાસર મેન્સન્સ - ૩૩ વેરક રૂપી, - ભેદાનીસમય.

રે. ભે. પાક ૭૭ - - - રેલોપીન ૩૩-૫૬૨૦ રેલોમાકે મિરરેસ : "અભાતરો" અગત અધર્સ (મો.) લી. ૧૪ ફેલ રેકાક, એ દા ની સ બ નં. હેલસેલ અને રીટાઈલ મર્ચન્ટ અને હાપેકાઈ ખાસ કરીને કમારે ત્યાં મિરરેસ અને કિંગ્ડોમ કાસરી, માવામાં નાંખવાના ભલ ભાવના રેસો તેલો રેકેનકેક રીક, પીખળવા અને એકધુમીઅથવા વાસણી-કામ અને-ખારેદીની ભ'મીડી-કેરમશોડ' અને રેકાકર તથા બીજી અનેક રેશી બીએ પ્રીકાપત કાવથી મળયો.

સંસ્થાઓને લેટ

બી નગરનમાઈ રાજ ભાઈ સોનીએ ચેતાનાં પુત્ર અને પુત્રીનાં સુધા અને સમયે જુડી જુડી રસમાભોને આવેલી લેટ :

- બી સોની વિખાઈ રોખાઈપ દેડ સુરત ૧૦-૧૦-૭૦ સુરત કોઈ એનપુસનક સે.સાપરી રરમન ૫-૫-૭૦ અ.પ'ન બેરેરેલન્ડ સોલાપરી ૧૧-૧-૭૦ નારામ મિરિમન ૦૫/૪-૭૨ સોલાપરી રરમન ૧-૧-૭૦ મિરિમ મોપીનીવન રીનીકક ૫-૫-૭૦ અખતક મરિર રરમન ૧-૧-૭૦ રામપુખ સેનર ૧-૧-૭૦ રીવ.કન લાઈસ સોલાપરી ૧-૧-૭૦ સુરત કોઈ કામ' મગીત મ'કજ ૧-૧-૭૦ મુખરાતી કિંદુ મધિમા મ'કજ ૧-૧-૭૦ રેક ફેલ સોલાપરી ૧-૧-૭૦ રરમન મિરિમન માઈકા વેનરેર સોલાપરી ૧-૧-૭૦ ફેલા સેટલમેન્ટ -મુમે-કક ૧-૧-૭૦ હરલકન કિંદુ સે.ક પરી ૧-૧-૭૦ સુકકીપીચ, પ્રનકમ રેકસ રીટ-કા, બાઈસે-કીચ, રેવન્સ કીપર-ક અને પ્રનસેરન્સ મારે મમેા :

આર. વીકલ ૧૨ માર્કલી બાર્કડ, ૬૮ માર્કલી રીટ, રેવરર પ્રવેનલ અને માર્કલી રીટ, ભેદાનીસમય, હેન ૩૩-૧૧૫૪.

સર પુરોત્તમદાસ ઠાકોરદાસની

જીવન ઝરમર

(મયા બંધી માણુ)

મુખ્યમંત્રી સરકારનો અર્થ દિલ-
કલિંગ બધો જોઈ હતો અને તે
મહાશયની ફરજ પાડવાની જરૂર હતી
આ તબક્કે હોદ્દો અને પુરોત્તમ વેપારી
જો એકમત થઈ ગયા અને વાઈસ
રોયને મળ્યા આ કામમાં સર કેપ્ટ
મેજ રોડસ નામના બ્રિટીશ વેપારી
ને મેજાઈસ બેન્કર ઈસ્ટ ઇન્ડિયાના
પ્રમુખ હતા તેનો કારો કામ પુરોત્તમ
તમકાસને અર્થે વાઈસરોયે તે આ
મેજ કેપ્ટરોયન નેજ વિચારના બંધી
મયા, પરંતુ આખરે મેડાઈ ઇન્ડિયન
નામના અલિયપ કામેલ ક્રાસફોર્ડ
ના પ્રમુખમણા નીચે રીટ-એમેન્ડ
કમીની (અર્થે આ કાયદા સમિતિ)
રખાવી ૧૯૧૬ની સાલ પછી ઇન્ડિયન
મા વધતા જતા અર્થેને અટકાવવા
ને સમિતિ નીમાઈ હતી તે સમિતિના
ચેરમેન આ સમિતિની પશ્ચ રમત
કરવામાં આવી તેના હોદ્દો સભ્યો
મા પુરોત્તમદાસ ઉપરાંત સર રાન્ડ
કુરરેજ, સર હદીયા દલાલ અને સર
આલેક્ઝાંદર દાલમદા હતા એકમત
કમીટીમાં ને કુચળતા ભરી કુનેહ રહો-
વેલી તે તે કારણે આ સમિતિમાંની
સર પુરોત્તમદાસની નિમણૂકને કારણે
હોદ્દોમાં મધ્યાની ભીંધી

દરે મેડાઈ ઇન્ડિયન અને સર પુરોત્તમ
તમકાસની જીવનને જોઈ જાણી દરેક
એકમત ન થતા તે પશ્ચ અને એક
બીજાની રવત ગત, રજીકારી એકમીતને
માન આપતા. મેડાઈ ઇન્ડિયન પીરજ
અન બંધીકરના કુચો ધરાવનાર
અમાય સકિતકાળી અવકારકુચળ
ક્રાસફોર્ડ હતા અને પુરોત્તમદાસને
તેમની પત્નીથી પશ્ચ શીખવતું મળ્યું.
હોદ્દો સાધીકરોને નેજાએ તેવો કામ
મળતો નહીં મધ્યા રાષ્ટ્રીય દિલ્હી
ધરાવનાર અમાય સકિતકાળી અવકાર
કુચળ ક્રાસફોર્ડ હતા અને પુરોત્તમ
દાસને તેમની પાસેથી પશ્ચ શીખવતું
મળ્યું. હોદ્દો સાધીકરોને નેજાએ
તેવો કામ મળતો નહીં મધ્યા રાષ્ટ્રીય
દિલ્હી ધરાવતા હતા અને નેજાએ
તેવો કિમત જાવતા નહીં માન સર
રાષ્ટ્રીયને રૂપિયાના રેઈમ્બર્સ સંજ્ઞમાં
કિમત બતાવેલી આ માન્ય અમાય
ઉપર વિચરો મધ્યોરો
દરે મેડાઈ ઇન્ડિયનને એકલી તે
આનો મધ્ય મધ્ય કે પુરોત્તમદાસ માન
કેવ.મે. પર આધાર રાખીને નહીં
પરંતુ સરકારી તબની મધ્યનરી બરબર
તપાસવા માન્યો
જીવન જીવન આતમે મેતાના હેવાલો
રીટ-એમેન્ડ કમીટી સમક્ષ રજૂ કરવા
ના હતા ભરતરી અમાયો રોપાઈ

નેતા ૧૮૪૫માં સરકારે એક પત્ર
કાઢ્યા એ.ફિસને મે.કેમે.મે.ને સંદર્ભ
આપ્યો. આ પત્રને આધારે ભરતરી
આતમા કામચાર માણસેને એકમીત
નો સંપર્ક ન થાય તેવી રીતે (વેસ્ટર
ટાઈટ કાપાઈ-એન્ડ) જીવો - જીવો
કવણીમાં રાખવામાં આવ્યા હતા.
પુરોત્તમદાસે આ દસ્તાવેજની કોપી
માગી સરકારના જીવ જીવ આતમા
અને રીટ-એમેન્ડ કમીટીની કોપી રૂપે
રાખ કરતા હતા તે સર રેડનારો એ
દસ્તાવેજ આનચી કોપી આપવાની ના
હતી. પુરોત્તમદાસે તરત જ ખ્યાન
એમ્પુ કે વાઈસરોય કોર્ટ રીજીંગ લાઉર
મા કમ્પુ કે રીટ-એમેન્ડ કમીટીથી
કાનું એમ્પુ સરકારમાં કમ્પુ નથી
અને નો આ દસ્તાવેજ નહીં આપ-
વાના હો તે વાઈસરોયે તેવા કારણો
સેખિત આપ્યા

એક પત્રમાં આ.ઈ સી એસ.
એ.ફિસર મહદનીય તરીકે હતા સર-
કારને આપું કોપી લખાય, પુછી ચકાવ
તે તેની હો. કમ્પનામાં પશ્ચ નહોતું
આ નિર્ભય વર્તણૂકથી તે તે આભાર
જ મધ્ય મધ્ય

“એ કે તમને તે.અન આપુ તે
તમે જ કરવા માગી-કોઈ” તેણે
પુછ્યું “કે તેને ભરેશત મારે પ્રેમ-
મા મેડાઈ આપીલ” અને આ
કમીટીમાં કે કામ કામગીરી કરી
ચકાવ કે નહીં તે પશ્ચ અને આપી
સમજાવો” પુરોત્તમદાસે કહ્યું.

અહીં સર રેડનારો પીએકા કરી
“કે કમ્પન્ડર કન-ચીરને પુછીલ
અને દસ્તાવેજ તમારે કનમે કરવા માન્ય
કામે અમાય આપીલ” તેમણે કહ્યું.

સર રેડનારો કમ્પન્ડર-કન-ચીરને
પુછ્યું સર તેના પતીએ વાઈસરોયને
પુછ્યું વાઈસરોયે આ.ઈ.કે.એ. કે
અમાય દસ્તાવેજ પુરોત્તમદાસને
સોંપી દેવા” એ કે અમા દસ્તાવેજો
સીમલા હતા અને તે રિફ્ફી સાવરા
એક ભરતરી અધિકારીને ટ્રાસ્ટ સીમલા
મે.કામમાં આવ્યા

અમા દસ્તાવેજ આપી મધ્યા, તેવા
જીવ દસ્તાવેજને ડાલ સીમલા કુચો
હોતો અને “ધલુ” આનચી” એમ
ઉપર લખેલું હતું

દસ્તાવેજ આનચી જ રહેશે અને
મારી પાસેથી વાત કહી જ બહાર
નહીં જાય” પુરોત્તમદાસે આપી
આપી “પશ્ચ અને પોલીસનું રક્ષણ
મળવું નેજાએ” તેમણે કહ્યું તેમનું
રહેઠાણ પશ્ચ બરજાવણી અમલ અને
કે.કાની હતું

“બીજા કામ અર્થે આપી રીમે”
પોલીસનું રક્ષણ માગ્યું નથી” આ
રેડનારો કહ્યું

બીજા કામને આપા રેસમલ
તેને માન્ય હતા” પુરોત્તમદાસે
કુચાપી પુછ્યું

પશ્ચ પશ્ચ એમ્પુ કે તેમના
ચોરી મધ. તેમના અમાય
તેમની સાથે રહેતા હતા
કેસીક કિમતી નસ્ટુએ ચોરાઈ
સાથે રમણલાલના નાના બે
પુત્ર રમેસને પશ્ચ ઉપાડી મધ્યા
ના કારે સોનાનું અડિયાળ હતું
તે કામ પશ્ચ મકરના દસ્તાવેજો મે.રોય
નહીં,

પુરોત્તમદાસે બીજો પશ્ચ
કામમાં અને જીવો જીવો
કામમાં-કોફુનાનના જીવો જીવો
કામમાં કામ રીતે મે.રોયમાં
હતી તે ભણવા માન્યું બીજો
નકાલા લાવી તે મતાવવામાં આવ્યું.
દરે સર હોદ્દોમાં દલાલને પશ્ચ રમ
પાડવા માડ્યો.

પુરોત્તમદાસને દસ્તાવેજો મધ્યા
કામમાં આવ્યા અને તેને આધારે
નકાલાનું નિરીક્ષણ કરતા પાછા
સો વર્ષની સરકારી મે.રમણની મરફતો
તેમને મળ્યા આ.ઈ.કે.ના ભરતમાં
બીટીક રીનિકા તરફ પસંપાત, કરાવ
કે. અને હોદ્દો અને બીટીક રીનિકા
ના ચોરાઈમાં બારે તકાવત છે તે પશ્ચ
તેમને સમજવું

કમીટી મધ્યા માટે મળી તમારે બહાર
જાવેલા કુવામીમાં, રીનિકા મધેના
મે.આય બપોં વર્તોવ, માર્કીક આઈ
નેમાં અલિયપ અર્થ નહોતો, છતાં
ને અર્થો મતો તે સમયે પ્રીરતી મર્ફ
અને કેવળ પાછળ જ ચતેરે હતો.
કામમાં-કન-ચીરને અર્થો
પશ્ચ સરેક કાપી નેવો હતો અને તેનો
અર્થોએ કોફુનાનની તિમ્બરી ૫૧
હતો અને કવામાન આતમો અર્થ
પશ્ચ મધ્ય પડતો હતો.

આ સર મુદાએ મધ્યા માટે
૧૯૫૫ તમારે પુરોત્તમદાસના હોદ્દો કાપી
એ.ઈ.કે. દીકા પડવા માડ્યા.
પુરોત્તમદાસે પશ્ચ દર વધણ
અને સંરોધનને પુરિષ્કારે કોપીકો નેજા
રજૂ કરવાની તકવારી ભતારી” અને
અર્થોમાં બારે કાપકપનું સ્થાન રજૂ,

હોદ્દો સાધીકે-બીટીકરોની કોર્ટમાં
તકાવ અપેલા હોવાને કારણે પુરોત્તમ
દાસ એકલા પડી ગયા. અને અર્થ
એકમીતી ભણપતીમાં રહી મધ્યા આપી
સો.ઈ. ઇન્ડિયન કુચો રજીકારના આજ
તકવાર મધ્યા નહીં.

શુભ પ્રસંગો માટે મેડાઈ

સીઓ અને પુરોત્તમ મારે

ઘડીયાળ !

૧૭, ૨૧ અને ૨૫ અગુસ્ટનાં
ઓરિએટીક ડેલેન્ડર.

- રોમર
- રાઈટી
- લેટી
- રૂસર

વિગેરે દરેક જાતનાં ઘડીયાળ.

ઉપરાંત પુરોત્તમનાં રાઈ કુટ, પાયબમા વિ.
તેમજ બાળકોનાં કપડાં.

હોલસેલ ભાવે મળશે

બોક્સ ૫૬૮૮, ફોન : ૮૭૫-૨૧૦૫

વલ્લભભાઈ બી. પટેલની કું.

૪૪, મારકેટ સ્ટ્રીટ, જોહાનીસબર્ગ.

જાણી

જ્યાં મેમ છે

ત્યાં મણુ છે

તેમજ: શ્રી રમણીકલાલ અરોલયાલા

(વત્તાચી આજી)

આ શ્રી રમણીકલાલ અરોલયાલા પાસેથી મળેલો પત્ર છે. તેમાં આશ્ચર્યજનક અને અસંભવની વાતો કહેવામાં આવી છે. તેમાં આશ્ચર્યજનક અને અસંભવની વાતો કહેવામાં આવી છે.

એવામાં તેણે એકાદમ કહેલું કે જ્યારે આશ્ચર્યજનક અને અસંભવની વાતો કહેવામાં આવી છે. તેમાં આશ્ચર્યજનક અને અસંભવની વાતો કહેવામાં આવી છે.

તેણે આપેલું છે. આશ્ચર્યજનક અને અસંભવની વાતો કહેવામાં આવી છે. તેમાં આશ્ચર્યજનક અને અસંભવની વાતો કહેવામાં આવી છે.

જ્યારે આશ્ચર્યજનક અને અસંભવની વાતો કહેવામાં આવી છે. તેમાં આશ્ચર્યજનક અને અસંભવની વાતો કહેવામાં આવી છે.

એવામાં તેણે એકાદમ કહેલું કે જ્યારે આશ્ચર્યજનક અને અસંભવની વાતો કહેવામાં આવી છે. તેમાં આશ્ચર્યજનક અને અસંભવની વાતો કહેવામાં આવી છે.

આશ્ચર્યજનક અને અસંભવની વાતો કહેવામાં આવી છે. તેમાં આશ્ચર્યજનક અને અસંભવની વાતો કહેવામાં આવી છે.

એવામાં તેણે એકાદમ કહેલું કે જ્યારે આશ્ચર્યજનક અને અસંભવની વાતો કહેવામાં આવી છે. તેમાં આશ્ચર્યજનક અને અસંભવની વાતો કહેવામાં આવી છે.

તેણે આપેલું છે. આશ્ચર્યજનક અને અસંભવની વાતો કહેવામાં આવી છે. તેમાં આશ્ચર્યજનક અને અસંભવની વાતો કહેવામાં આવી છે.

જ્યારે આશ્ચર્યજનક અને અસંભવની વાતો કહેવામાં આવી છે. તેમાં આશ્ચર્યજનક અને અસંભવની વાતો કહેવામાં આવી છે.

એવામાં તેણે એકાદમ કહેલું કે જ્યારે આશ્ચર્યજનક અને અસંભવની વાતો કહેવામાં આવી છે. તેમાં આશ્ચર્યજનક અને અસંભવની વાતો કહેવામાં આવી છે.

તેણે આપેલું છે. આશ્ચર્યજનક અને અસંભવની વાતો કહેવામાં આવી છે. તેમાં આશ્ચર્યજનક અને અસંભવની વાતો કહેવામાં આવી છે.

જ્યારે આશ્ચર્યજનક અને અસંભવની વાતો કહેવામાં આવી છે. તેમાં આશ્ચર્યજનક અને અસંભવની વાતો કહેવામાં આવી છે.

જનન પ્રસંગો માટે

અમને મળે.

સુરતી જાહેરાતો અને રજીસ્ટર્ડ બિઝનેસ

શ્રી રમણીકલાલ અરોલયાલા પાસેથી મળેલો પત્ર છે. તેમાં આશ્ચર્યજનક અને અસંભવની વાતો કહેવામાં આવી છે.

કેપીટલ્સ બાલકની હોટેલ

(બી કોર્નર મીકાઈ હાઉસ)

એ અને વિઠેટોરીયા સ્ટ્રીટના પુણ્યપર - દરબન ફ્રેન્ચ નંબર ૨૩૪૧૪

ટીકીઆમ: KAPITAN.

તાજું ઉમદા ફ્રૂટ

આફ, સસજી બજાર બાવ, નારીચેલી નં. ૧ રી. ૧-૦; બેંગ (નંબર ૧૦૦) રી. ૬૦-૦.

ફુલન દાર માટે બાંધવાના ન્યુક્લેપર બજાર બાવ, પાપદ નંબર ૧ રી. ૧૦, નંબર ૨ રી. ૮ ૧૦૦.

ફુલની અને ચેવલી પાન બજાર બાવ, પાપદ નંબર ૧ રી. ૧૦, નંબર ૨ રી. ૮ ૧૦૦.

રોડેસીયા, ન્યુક્લેપર અને બેંગલુરુ રોડેસીયા બાવ, પાપદ નંબર ૧ રી. ૧૦, નંબર ૨ રી. ૮ ૧૦૦.

All prices subject to Market fluctuations

A. KADER & Co., (PTY) LTD.

WHOLESALE FRUIT MERCHANTS

251, DURBAN.

મીકાઈ પી. નાયક

સુકોપર, સુકોપર, પીકાઈ અને બજાર બાવ, પાપદ નંબર ૧ રી. ૧૦, નંબર ૨ રી. ૮ ૧૦૦.

ફુલની અને ચેવલી પાન બજાર બાવ, પાપદ નંબર ૧ રી. ૧૦, નંબર ૨ રી. ૮ ૧૦૦.

રોડેસીયા, ન્યુક્લેપર અને બેંગલુરુ રોડેસીયા બાવ, પાપદ નંબર ૧ રી. ૧૦, નંબર ૨ રી. ૮ ૧૦૦.

ફરનીચર! ફરનીચર!! ફરનીચર!!!

ફરનીચર! ફરનીચર!! ફરનીચર!!!

ફરનીચર! ફરનીચર!! ફરનીચર!!!

L. MISTRY
51 BARK STREET, BURGERSDORP, J.M.B.
PHONE 33-4691. BOX 2526.

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1903

Former Editors: Manilal Gandhi—1910-1936.

No. 13—Vol. LVIII.

Friday, 1st April, 1963

REGISTERED AT THE G.P.O. AS A NEWSPAPER
Price: FOUR PENCE

PEOPLE OF AFRICA WILL NOT SUBMIT—NEHRU

SHARPEVILLE—A PRELUDE TO FUTURE; NOT THE END

NEW DELHI.—Expressing "strong feelings" on the Sharpeville massacre, Mr. Nehru said in Parliament the action of the South African Government had shocked the conscience of the world "more particularly we in India and other countries of Asia and Africa—and I would not exclude Europe or America." He added: "This is not end of the episode but a prelude to future conflicts. The people of Africa will not submit to this kind of thing and there can be no doubt that people in Asia, to whichever country or to whatever party or group they might belong, will give their fullest sympathy to the people of Africa."

THE Prime Minister said that he had no doubt that Asian people would give their fullest sympathy and support, to the Africans in their hour of trial. This was one of those very special happenings which affected the course of history and might be the prelude to future conflicts. He compared the shooting with the American massacre in 1919, when British troops fired on Indian crowds, killing over 400. That, too, had been the prelude of upheavals and struggles. He went on:

"Here is Africa, in proud and defiant mood, in which, after centuries of suppression, many countries have become independent and many more will become independent. On the other side there is this picture of people who formed the nation with small groups of settlers from Europe. Of course, the settlers are entitled to full citizenship. Nevertheless a minority passing all manner of laws of segregation and apartheid and finally asking the people of Africa not to move about without passes as if in prison and converting South Africa for the majority of its population into a kind of semi-prison—this is an extraordinary thing."

No Relations

India had no diplomatic relations with South Africa and in any case a protest Note would be a futile thing. He could not say what the United Nations would do about it, but he did not think "this large-scale killing and even more the spirit behind it, the spirit of racial hostility and

authoritarianism, the spirit of segregation and treating the great majority of people as an inferior race and sub-human species, will ever be accepted by Asia or Africa or even the world."

The subject was raised by Communist and Socialist members in the form of an adjournment motion, but the Speaker disallowed it as subject came

within the domestic jurisdiction of another country. Mr. Nehru felt, however, that although the matter was technically the domestic affair of the South African Government a way must be found to express their real feelings, especially when the whole nation without exception felt so strongly about the incidents.

ANC CHIEF 'PROUD OF THE INDIAN COMMUNITY'

(By A Special Correspondent)

THERE was overwhelming response from the Indian community to the call by the African National Congress and the Pan-African Congress for observation of last Monday, March 25 as a day of national mourning for the 72 African victims of police shooting at Sharpeville. In Durban's Indian business centre, not a single place of business was open, not even restaurants and tea rooms. Every Indian-owned cinema was firmly shut for the day notwithstanding that at least two had lined up expensive popular films for screening on Monday. One Indian-owned store in Warwick Avenue which opened up early in the morning closed quickly following the shattering of a window by a brick thrown by some unknown person. Some believe that it was an Indian who threw the brick. The Indian market was not open for business. Commenting on the response of the Indian people Mr. Moses Mabhida, acting-president of the Natal Branch of the African National Congress told me that he was "proud of the Indian community. I was not surprised that they did respond so wonderfully," he said, "yet my heart was warmed by the knowledge that we have the full support of the Indian people in our fight for freedom for all."

EVERY Indian suburb, with the sole exception of Clare Estate, also displayed rows of closed shops. In Pietermaritzburg the response of the merchant community was nearly a hundred per cent. The same story was repeated in Pretoria, Johannesburg,

Port Elizabeth and East London as far as Indian-owned businesses were concerned.

The daily newspapers have, as usual, tried to belittle the success of the campaign and one paper reports that Indian business men acted as they did out of fear. I

have spoken to a number of Indian merchants and am satisfied that this is simply not true. The newspaper concerned is perhaps trying a little divide and rule trick of its own in endeavouring to drag in the intimidation strand.

The vast majority of Indian merchants who obeyed Luthuli's call did so not out of fear but simply because they wished to associate themselves with the hundreds of bereaved Africans. It is more than likely that this was also a way of demonstrating their own shock and horror at the killing of peaceful and unarmed demonstrators.

Most Indians in South Africa know well the story of Jathapwala Bhai. Some know from personal experience and others from first hand and press reports how brutally the British police and troops behaved towards passive

(Continued on page 104)

De Gaulle Invites Nehru

(Indian Opinion—India Service)

NEW DELHI.—Prime Minister Nehru was asked in the Lok Sabha if he had received an invitation from President De Gaulle to visit France during the course of the forthcoming Commonwealth Prime Ministers' Conference in London.

Mr. Nehru replied that he had received an informal message to the effect that the French President would be pleased if he could visit Paris for talks. He added that he would gladly avail himself of this opportunity if a visit could be fixed, keeping in view the numerous engagements that he would be having in London at that time.

Mr. Nehru also stated that it was not his present intention to visit any other country in the course of his journey to, or from the United Kingdom, but he did not rule out steps on the way, somewhere.

Indian Opinion

FRIDAY, 1ST APRIL 1960

Sharpeville And After

MUCH has happened since the massacre at Sharpeville. The civilised world has stated in very clear terms what it thinks of South Africa. Within the country itself the Government changed course on an earlier announcement that no commission of inquiry was necessary. Later it ordered a suspension of the pass laws which bedevil the life of the African people. It would be trite to say that South Africa has reached a vital point in its history. Events are following one another in swift succession. The Government has a bill on the table to outlaw non-European political organisations. The ANC appears to have thrown in its lot with the PAC by calling for a day of mourning last Monday at a time when the Government and other people expected the ANC to dissociate itself from the firebrand politics of the PAC. Mr Albert Lutulu has burnt his own pass and other eminent leaders of the ANC have followed suit. And so in action there is now difference of opinion between the ANC and the PAC although they follow differing ideological paths.

Last week we said that violence breeds violence. On Monday, what was ostensibly supposed to be a day of mourning, a day of negative action, there was widespread violence and death. Fortunately, the police acted with restraint and Sharpeville was not repeated. Whatever the Government may do, the African is now on the march. He has chosen a course of action for his freedom and in what this will culminate nobody can forecast with precision, but this no one can deny nor hold up for any considerable length of time. The African must become free to enjoy the fruits of his country. The question uppermost is will the African follow the path of violence and bloodshed in his search for freedom or will he be able to follow the path of non-violence. Across the length and breadth of Africa emergent African states have claimed that they follow the non-violent path chalked out by Mahatma Gandhi. The language which the leaders of the PAC movement used in court when they were arrested for not having passes was an echo of the language which Gandhi used in his passive resistance struggle, first, in this country and later, in India. In the Durban magistrate's court members of the PAC told the magistrate firmly and in a dignified manner that they had decided not to carry passes and amplified, under question, that they did not see wrong in breaking a law which was a bad and one in whose making they had had no share. How many times were such statements made in India between 1918 and 1947 by Gandhi and his followers. If this path can be followed then there is no need for violence. All that the non-White people have to do is declare simply that they will not do things which they find objectionable. It would, indeed, be a godsend for the country if a Gandhi could arise among the people now to control, canalise and direct

(Continued in next column)

The Gita As A Guide To Human Conduct

By SWAMI KIRTIDANANDA in "Prabuddha Bharata"

Fifth instalment

ILLASURE and pain and the experience of all the dual things belong to the body and mind, the Atman is not affected by them. 'It, the water does not wound, no water wets it, no wind dries it.' Death is not far different in nature from the transformation of body and mind during the growth from infancy to old age, as a man casts off the worn out old clothes in order to put on new and fresh ones. It is inevitable that everything that is born should die. The embodied one in the body of every being (deha), however, is beyond all harm and destruction. That does not mean that man should hamper the natural process of death or be callously indifferent to the misery and suffering of others. The emphasis is not on the negative aspect of the instruction, but on the positive, namely, the realisation of the presence of the Atman in everyone. Temporal birth and destruction, momentary pain and pleasure, should not be the criteria to judge the rightness or the wrongness of an action. The conduct of man should be in consonance with this eternal and ever-abiding nature of man. Every action of his should be an attention to the presence of the Atman in himself and others. That mode of conduct is worthy of emulation which helps man to express his own spiritual nature. Man should adjust his conduct accordingly. Success and failure on the material plane are of equal value from this standpoint. Man should not lay any special emphasis on the one or the other, but should welcome both as helpful factors in his progress towards the realisation of the Atman.

The awareness of good and evil, of right and wrong, of beauty and ugliness is inherent in the very make up of man. This is fully evident from the fact that every society has felt the need of looking on its members

to follow a certain code of conduct. That man does not always strictly adhere to the code, and that certain members exhibit a positive tendency to violate them, does not invalidate the truth of the above statement. Man commits crime and strays into the evil path, or acts in a way he ought not to do, because of weakness arising out of ignorance of his own true being. Ignorant of the pure and perfect nature of the Atman and of the infinite potentiality that resides within him, man identifies himself with the body and mind as the sole reality. The pleasures derived therefrom are for him the be all and end of all existence, worthy of pursuit and possession at all costs. And for the sake of this pleasure, man is prepared to do anything and everything. That is the reason why he does not understand and act according to the fundamental command of ethics, preached by every religion and every society. 'Give up selfishness, be good and do good.'

Apart from this disparity of views as to the conception of the good, the question always crops up in man's mind: 'Why should I do good? Why should I not be selfish?' Divine bliss, the promise of greater pleasure in heaven, or the fear of torture in hell are reasons not remote enough. The utilitarian maxim, 'greatest good of the greatest number' (taking 'good' in the sense of pleasure and happiness), puts a limit on its own ideal. Man is always puzzled why he should not be among that 'greatest number'. Altruism, which asks man to work for the pleasure and happiness of others does not explain why he should do so. If pleasure and happiness are good for others, why should they not be good for oneself? If they are not good for oneself, why should they be good for others? So, man seeks pleasure for himself at the expense of others.

(To be continued)

(Continued from previous column)

the immense forces which have been unleashed in freedom's cause by the African people. More good can be realised by a non-violent struggle than by violence. The African people need a Gandhi now. They have men among their ranks who are qualified to play the part. They must step forward now.

LIST OF INDIANS DETAINED BY POLICE

MANY officials and members of the various provincial Indian Congresses and the South African Indian Congress are among those who were taken into custody by the police on Wednesday morning. At the time of writing the Indians arrested are —

DURBAN

Dr G M Naicker, president of the South African Indian Congress; Mr M. P. Naicker, member of the Executive Committee of the Natal Indian Congress and a prominent trade unionist; Mr Ismail Meer, a Durban attorney and a former member of the N.I.C. Executive Committee; Mr Dawood Seedat who was gaoled during the last war for his political activities and is at the moment one of the treason traitors; Mr. T. C. Mehta, a Durban attorney and member of the N.I.C.; Mr M. D. Naidoo, who has only recently been admitted as an advocate of Natal Supreme Court. Mr. Naidoo was severely connected with the 1946 Passive Resistance Movement and later studied law in London; Mr A. K. M. Dackrat, a prominent member of the N.I.C.; Mr R. T. Naicker, a Durban attorney and secretary of the N.I.C.; Mr George Singh, a member of the N.I.C. and a well-known South African sports administrator; Mr G. Hurbasz, a prominent resident of Tongaat and a joint secretary of the South African Indian Congress; Mr H. Doodiah, member of the N.I.C.; Mr Eric Singh, Mr. R. Bux, Mr George Naicker, Mr Ismail Gangat—the last four are believed to be more office employees of the Congress than politicians.

MARITZBURG

Dr M. M. Metala, chairman of the Maritzburg Branch of the Natal Indian Congress; and the following members of the N.I.C.: Dr Omar Hamim, Dr D. N. Chetty, Mr Sarawan Chetty, Mr S. B. Mungai, Mr G. Rasool, Mr H. Ewack, Mr E. M. Hoffmann, and Mr D. B. Maharaj.

JOHANNESBURG

Mr Paul Joseph, member of the Executive Committee of the Transvaal Indian Youth Congress; Mr M. Moolla, Mr M. Gachala, Mr J. Cebalis, Mr Abdulbaj Jassat, Mr Ismail Bham, Mr Geolam Pabod, Mr Easop Jassat, a former president of the Transvaal Indian Youth Congress; Mr M. Moosie, Dr A. B. Kuz, Mr Salim Nather

CULTURAL ACTIVITIES EXPAND

(*Indian Opinion* India Service)

NEW DELHI — Outlining cultural activities with foreign countries, a report of the Ministry of Scientific Research and Cultural Affairs says that cultural agreements were concluded with the Republic of Czechoslovakia and USSR. Financial assistance in the form of ad hoc grants was given to a number of societies engaged in promoting closer cultural relations with foreign countries. The Ministry also sponsored delegations of poets, dramatists and sportsmen to visit, among other countries, Afghanistan, Belgium, Burma, Japan and Nepal. Visits were also arranged of cultural delegations from the Democratic Republic of Vietnam, Czechoslovakia, Rumania and Yugoslavia.

A party of 100 Bhutaneses was also taken round the country on a 'Bharat Darshan' tour. Indian exhibitions were also organised in Western Germany, Malaya and France.

As recommended by the Indology Committee, an Institute of Indology was proposed to be established towards the beginning of the Third Five Year Plan.

The report says that as many as 367 Indian scholars went abroad under scholarships offered by foreign governments for cultural, scientific and technological subjects.

Physical Culture Display

THE Y.A. Gymnasium of Johannesburg will present a physical culture and gymnastic display in Durban on the following days: Sunday, April 3 at the Bharat Hall at 3 p.m., Monday, April 4 at the Mahatma Gandhi Hall at 7.30 p.m. There will be a special display for children on Saturday, April 2, at the Bharat Hall at 3 p.m.

Buddhist Monk Speaks In Durban

BHIKKU CHAMAN LAL, Buddhist Monk, journalist and author from Punjab, India, arrived in Durban from Johannesburg on Wednesday, 30th March, 1960. Dressed in the bright saffron robes of his holy order he is travelling round the world, delivering a series of lectures on Indian culture and allied subjects. He is lecturing on the following topics: India, the Mother of Civilisation; Ideal Citizen, The Women's Age; India and World Peace; India's cultural Imprints Abroad and Buddhism.

He is carrying with him films and 300 large photographs to illustrate the influence of Indian culture on other civilisations. He has recently been to Japan, China and other countries.

He was accorded a welcome reception by the Divine Life Society of South Africa who have arranged his tour in Durban at Gandhi Hall, Lorne Street, Durban on Wednesday, 30th March, 1960. He spoke on "India's Cultural Imprints Abroad".

He will spend a few days in Durban, after which he will proceed to lecture in Port Elizabeth and Cape Town.

CANADIAN AID FOR INDIA

NEW DELHI — The Canadian Secretary of State for External Affairs, Mr Howard O. Green, announced in Ottawa that Canada's capital assistance programme for India under the Colombo Plan for the fiscal year 1959-60 would amount to \$25,000,000.

This represents an increase of \$6,000,000 over that allocated to India for the previous fiscal year but does not include the amount set aside to provide Canadian experts and training facilities under the Technical Co-operation Programme which will be continued and expanded during the coming year.

DRAFT THIRD FIVE YEAR PLAN

(*Indian Opinion* India Service)

NEW DELHI — The National Development Council of India has completed preliminary consideration of the draft memorandum on the Third Five Year Plan prepared by the Planning Commission. The Council decided that the Chief Ministers (who are all members of the Council) should meet again on April 17 for further consideration of the draft Plan.

The draft Plan contemplated a total outlay of £5,250 million in the public sector of which the investment component or expenditure devoted to creation of physical assets is estimated at £892 million, and current outlay, which broadly corresponds to expenditure on revenue account, at £16,000,000.

The Prime Minister stressed the fact that all magnitudes which the Planning Commission had suggested were, at this stage, quite tentative and that some aspects were being further examined by the Planning Commission and a committee of Union Ministers who would go into various changes which had been suggested during recent discussions. The proposals were essentially a basis on which further work would now be undertaken by the Central Ministers and the State Governments.

Cable & Tel Add. HARGVAN

Phone 29368

P. Hargovan & Co. (Pty.) Ltd.

Earthenware Pickle Jars 3 Gallons 12/6 each F.O.B. Durban
Fresh First Grade Green Ginger 1/2 per lb. " " "
Fresh First Grade Garlic 2/ " " " "

Cash with order only.

P. O. BOX 1250.
155/7 Warwick Avenue
DURBAN.

BRITISH COMMENT ON S.A. KILLINGS

(FROM OUR LONDON CORRESPONDENT)

'SHAME HIM WITH SILENCE' 'BLOOD AND IRON'

LONDON—Commenting on the "Horror of Sharpeville" the *Daily Herald*, of London wrote under the caption "Shame Him With Silence".

Labour speaks up for an outraged British nation. The United States Government is the first to speak up for the civilized world. But the British Government sits with its hand over its mouth to avoid protest against the butchery in South Africa. And *The Times* defends the Government for refusing to "judge in advance of the evidence" Seventy African men and women massacred. Nearly 200 men, women and children wounded.

WHAT use point of evidence do *The Times* and the Government want? How long can you get about death?

Nobody in South Africa, least of all its Prime Minister, Dr Verwoerd, must be allowed to suppose that the silence of the Government reflects the true feeling of this country.

This man Verwoerd is coming to London in May.

This man Verwoerd, who thinks the police for the dreadful action they took, and says such "periodic phenomena" as the present tragedy are not provoked by his race policy.

The British people themselves, in their thousands, must turn out to let him know what they think of policies which create almost a slave State within the Commonwealth.

Demonstrate

The *Herald* calls for a national demonstration. It must be peaceful, dignified and effective.

It might take the form of two minutes' silence throughout the country in mourning for the men and women butchered by Verwoerd's police.

Two minutes in which the whole nation stops—in factories, offices, shops and in the streets—from the moment his plane is due to land.

It might take the form of a silent demonstration in the streets when this man sets foot in Britain.

A demonstration in which people turn their backs as he passes by.

You may know of a better way of showing Verwoerd, peacefully but plainly, how Britain judges his Government's policies. Tell us!

All strands of protest should be drawn into the selected disciplined demonstration. The Christian Churches, the Trade

Union Movement, the Labour Party and all those with liberal views should join, irrespective of these politics, to leave Verwoerd in no doubt that we stand for human rights.

When this man leaves our shores he must KNOW what free Britons think.

EXPLOSION SAYS THE 'GUARDIAN'

LONDON—Under the heading "Explosion," the *Manchester Guardian* had the following to say of the shootings at Sharpeville:

In the sad recent history of violence in South Africa, yesterday's tragedy stands apart, not only in its scale but in the evidence it provides of the lengths to which racial tension has gone and of the Africans' deep resentment of the laws by which they are governed. Heretofore it has been possible to argue that disturbances were caused by mischief among non-whites and by "shekere" trouble, as in Durban, or by economic grievances, as in the bus boycott. Yesterday's clashes are in a different category. They were the result of a deliberate act of protest by Africans against oppressive legislation exemplified in the pass laws. Until peace has been restored and an inquiry held into the disturbances no one can say to what extent, if at all, the Africans brought the violence upon themselves by the manner of their protest. They soundest leaders have always opposed

LONDON—The Conservative *Daily Telegraph* made the comment on the Sharpeville massacre under the heading, and Iron".—"The immediate facts will emerge during the but behind them lies the tragic circumstance that When the African police deal with African rioters they cease to be police think of themselves as soldiers engaged in holding action in a war. As soon as the "enemy" shows the least positive sign of this, be it only the throwing of a stone, they feel entitled to with whatever weapons they have.

THE editorial goes on:—Nor is this attitude peculiar to the police. Virtually the whole white community (and the black community too) is consciously or unconsciously engaged in this terrible war—a cold war normally, but one liable at any moment to become hot. It was in this spirit that Dr. Verwoerd publicly congratulated the police on their

efficiency and devotion as though they had emerged victorious from some military purge. If now he should be considering a review of his attitude, it can be hoped that attitude has undergone a drastic change.

Dr. Verwoerd, the South African Prime Minister, who at seemed to regard the slaughter of 69 Africans by armed police as a routine matter, has thought again. He has announced his intention to appoint two Supreme Court judges to find out what really happened at Sharpeville and Langa, and has even held out the prospect of a judicial commission "to go into the broader aspects of the riots." But the broader aspects of the riots concern the very structure of South African society, and no body of white commissioners is likely to interpret its terms of reference as widely as to call the principle of apartheid into question. The most that can be hoped for is what the Anglican Bishop of Johannesburg is demanding—an inquiry into the methods used to quell incipient disturbances.

The *Telegraph* concludes:—One thing is certain, Dr. Verwoerd was not influenced in the direction by demonstrations outside South Africa House in London, by the shrill interpellations of Mr. Gikakeli or even by the irregular and gratuitous from the State Department in Washington. Their protests, like Mr. Nehru's, invite the retort, "physician heal thyself," and if they had any effect at all would be more likely to confirm Dr. Verwoerd in his natural obstinacy. It may well have been Mr. Morison, in his careful speech in Cape Town, who succeeded in convincing the Union Government of their moral isolation without offering them the wrong kind of challenge.

Phone 638 6706

P. O. Box 1549

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS

HOUSE FOR KEEN CASH PRICES

33 West Street, JOHANNESBURG.

Sharpeville Has Given Rise To 'Deep Thinking' By Indians In Durban

(By A Special Correspondent)

IF the Sharpeville shootings horrified a stunned world, if that horror gave way to an indignation, the universality of which is completely unparalleled, it has also given rise to deep thinking by many Indians in Durban. In the past, whether it was Gandhi's passive resistance movements of the early days, or the 1946 campaign or protests against Group Areas and other legislation, when Indians took up a decisive stand it was mainly for the protection of their own rights. It was for the furtherance basically of their own interests. In this they have been supported in the past by White Liberals, Christian missionaries as well as several African and Coloured leaders.

It was only as late as 1952 that Indians participated in insignificant numbers in what was essentially an African-led campaign against discriminatory laws. But even then, most Indians, whether of the working or of the mercantile classes, kept a wary eye upon the Government. Many of them, while giving secret support to organisations such as the Congress and the Liberal Party, were afraid to associate themselves directly with political movements in bad odour in the Government.

This was not, as some Pan-Africanists mistakenly believe, because they were indifferent to the plight of their African countrymen or that they tacitly approved of Vorster's tactics. It was simply a human problem of those who—whatever their race or colour—had something to lose being afraid of incurring the wrath of an overbearing and seemingly inexorable tyranny. And it is obvious that the Government used all sorts of hidden threats to intimidate those who had businesses or jobs to lose. Passports were withheld, applications for import permits were just ignored. And there is the case of an Indian school principal who wrote a perfectly innocuous letter to a daily newspaper being visited the following day by his school inspector. There was, then, this pervasive, paralysing fear.

Sharpeville and its reactions followed closely by the "unprecedented pass laws" order by Police Chief Badenhorst, have shown a massive crack in Vorster's carefully built up apartheid edifice.

Supremacy Undermined

The fixed waters of freedom have undermined the wall of white supremacy, is the general feeling. The cracks will get bigger and bigger and will become more and more numerous. Nothing can hold the African people back now "Freedom within our lifetime" says Luthuli, and it seems as though

he will be right. And unlike some leaders of the Pan-Africanist Congress, Chief Luthuli calls upon all South Africans of all races to join in the freedom campaign to build a South Africa in which all will live in equality as human beings and as citizens. The PAC on the other hand maintains that only Negro Africans can help, by their numbers alone, bring freedom. Others can help if they want to, but when freedom comes it will be shared with all.

But however this may be, it is clear that Indians in the Union are increasingly comparing themselves with the Anglo-Indians of India during the independence struggle there. They are beginning to realise that they must throw in their lot with those who seek liberty. They are fast becoming aware that it is not Mr. Tom Naudé or Sir de Villiers Graaff or even Mr. Leo Baeck who will rescue them from the evil domain of Group Areas but it may be Albert Luthuli, or Ouma Nakwe, or Robert Bobekwe or Peter Brown or perhaps a combination of them.

Apartheid has been forced to make its first retreat, and it was a major retreat. People are no longer frightened of the Nationalists or the Police. They know that even if all the Congress and the Liberal Party are banned, the leaders will continue to respond to the quickening urge of the people for freedom and dignity in being free. That new organisations will rise, or new leaders pushed forth. And the Indian people can be expected to take an increasingly important part in the movement for that freedom.

R. VITHAL

Bookkeeping, Writing up Sets of Books, Balance Sheets, Income Tax Returns.
Contact No 12 Rochford Arcade
38 Market Street,
Cor Diagonal & Market St.
Johannesburg Phone 33 1054

TRAGEDY IN UNION—RHODESIAN VIEW

UNDER the heading "Tragedy in the Union" *The Rhodesian Herald* made the following comment on the Sharpeville shooting. The South African Government's policy of apartheid is not for export. It is a policy deployed by probably every country outside South Africa. It is a policy that stems from a belief in white supremacy, it is founded in fear and bolstered by a grim determination of South African white Nationalists to have what they hold, coupled with a blank refusal to acknowledge that black Africans are emerging, that there is real substance in African advancement and consciousness.

South Africa is not the only country that has a discriminatory system of pass laws. Southern Rhodesia also has pass laws. But whereas Southern Rhodesia, territorially and as part of the Federation, is adjusting itself to meeting the aspirations of emerging and emergent Africans, the Union has set its ship in the opposite direction.

A FEW weeks ago white policemen were killed by a mob at Oos Hoer, just outside Durban. Two days ago three more Africans were killed and 200 injured in clashes with the South African Police at Sharpeville, near Vereeniging on the Rand. What may transpire tomorrow, next week, in a few weeks' time, we hesitate to contemplate, but it must be pointed out to the Government of South Africa, to the voters of South Africa, that while established authority must maintain law and order, there comes a stage when the masses of the people who have few rights, few privileges and no votes, will no longer tolerate a continuation of that position.

South Africa cannot stand isolated from the rest of the world. It cannot continue to resort to force as the only means of carrying out its national policies. It must realise that the policy of apartheid is not practicable, irrespective of its moral aspects, it must recognise that in the East tomorrow a Government may only govern with the consent of the governed.

Millions of South Africans have tended to regard their internal

affairs as something which is not the concern of any other country. But the repercussions of apartheid will be felt not only within the borders of the Union, they will have their effect on a continent-wide scale, indeed even globally. The world will not remain aloof much longer. Sections of the people in Britain have already begun an economic boycott. Who knows what forms of sanctions may be decided upon by other countries who are aghast at the manner in which Dr. Vorster's Government is imposing its will on South Africa's black inhabitants. The precedent of Russia's action in Hungary will be small comfort for South Africa.

HAWKERS AND TRADERS

Gent's wrist watches, 17/6 with 15 jewels 25/6, 17 jewels, water proof, shockproof 34/6, 21 jewels, waterproof, shockproof, 37/6, 25 jewels, waterproof, shockproof, 41/6, Ladies wrist watches 39/6, 25 jewels 40/6 A. I. Agencies, P.O. Box 3700, Cape Town.

No Catalogues

HERE'S EXCITING NEWS!

For our esteemed Gujarathi lady customers and Friends

Especially imported by us direct from India. 100% cotton and genuine voile 6 yard saris for the modern lady who will have nothing under 6 yards AND ONLY THE BEST.

And what more do you want?

As direct importers and Wholesale Merchants we offer direct to public at wholesale prices and you save the Middleman's profit

Sorry no Traders and no discounts for re-sale

PERSONAL SHOPPERS ONLY

A. K. HOOSSEN & SONS,
DIRECT IMPORTERS & WHOLESALE MERCHANTS
116 Queen St. (P.O. Box 2160), Durban

'NEW STATESMAN' ON THE BOYCOTT

(From Our London Correspondent)

LONDON.—Writing on March 19 the liberal *New Statesman* had the following observations to make under the heading "The Boycott and after"

With the month of boycott of South African goods past the half-way mark it is still difficult to speak with any certainty about its success. The tight-wire press, glazing over its own evidence, is naturally convinced of its lure and the Prime Minister is happy to believe it has proved almost obligatory. Mr. Macmillan's speech on Tuesday to an unrepresentative audience demonstrated clearly, however, the weakness of the right-wing attitude towards the boycott. He stated uneasily over the question of differences between us and the South Africans. Demanding that we face them clearly and see them for what they are, his logic then failed him. If we do see them for what they are, action of some kind must be taken. The boycott, which is limited in time and political to motive, is precisely the right kind of action in demonstrating that differences are important. But the boycott is only the beginning. The interest it has aroused must, as Christian Action emphasises in announcing an important meeting at the Central Hall, Westminster on March 26, "turn into constructive ends." Inevitably the arrival this summer of the South Africa cricket team is going to pose difficult problems for Christian Action and the Labour Party. It is tempting to recommend a boycott of their matches. This would be ineffective. Might it not be best to organise a mammoth petition expressing detestation of the South African government's policies, and the disgust British sportsmen feel at the colour bar operating in South African sport. A petition of

this kind would not only make our position clear to the South Africans. It might also bring home to leaders like the MCC that they need seriously to consider whether a country governed as South Africa now is can truly be a member of the Commonwealth sporting system, which is otherwise multi-racial.

INDO-PAK FINANCE TALKS

NEW DELHI.—The Indian Finance Minister, Mr. Morarji Deasai, arrived in Rawalpindi on March 24 for talks with the Pakistan Finance Minister on outstanding financial issues between the two countries.

Talking to Pressmen during his brief halt at Lahore airport on his way from Karachi to Rawalpindi, Mr. Morarji Deasai expressed the hope that India and Pakistan could solve all major disputes between them through negotiations just as they had solved the canal waters and border disputes.

The Finance Minister also remarked that he was gratified to find a desire among the people of Pakistan for friendly ties with India. He was sure that a cordial atmosphere would help to solve all outstanding disputes between the two countries.

He hopes that the forthcoming meeting between Prime Minister Nehru and the Pakistan President, Field Marshal Ayub Khan, at London, during the Commonwealth Conference would further strengthen cordial relations between the two countries.

Indo-U.S.A. Project

NEW DELHI.—The Chief Minister of Uttar Pradesh, Mr. Sampurnanand, performed the "earth-breaking" ceremony last week of the fifteen million pound aluminium factory at Rampur in the Mirzapur District.

Named as the 'Hindustan Aluminium Corporation Ltd.', the project is the result of collaboration between Kaiser Organisation of the United States of America and Mr. G. D. Birla, Indian industrialist. Situated in the rich, hilly belt of Vindhya Mountains, the proposed aluminium project is said to be the third major industry in the private sector in Uttar Pradesh. When the plant, which is expected to produce about 20,000 tons of aluminium goes into production, it will open new avenues for ancillary industries.

Border Districts

(Indian Opinion) India Service

NEW DELHI.—The Government of India has discussed with the governments of Indian States that lie on the Indo-China border, measures to be taken to secure a more intensive administration and accelerated development of border areas. To facilitate this, it has been proposed that a number of new districts may be set up in these areas.

Stating this in Lok Sabha, the Home Minister Pandit Pant said that under the new arrangement, Uttar Pradesh would have three or four districts and Himachal Pradesh two or three. He said that the new districts would be directly under the control of the Chief Secretary who would be in contact with the Chief Minister. There would be an intermediary between District Officers and the Chief Secretary so that matters might be expedited and administration might be efficient as well as speedy.

ANC Chief 'Proud Of The Indian Community'

(Continued from front page)

resisters in India during Mahatma Gandhi's various campaigns.

They also realise, and many of them most understandably take pleasure from the knowledge, that African leaders in South Africa are following the example set by Gandhi both in South Africa and in India. Here was an opportunity of giving support to a peaceful move and they seized upon it.

Most Indian schools closed early owing to poor attendance. Several colleges however had nearly an 80 per cent turn-out, including, I understand, from 100 recruits from Mr. A. D. Langa, the principal, that pupils must not stay away. I understood that the Principal of the Durban Indian Girls' High School, instructed her pupils to attend on Monday on pain of expulsion. Parental reaction to these two moves by Durban's major high schools is one of indignation.

"Suppose there had been trouble," said one parent, "and some children had got hurt, the fault would have lain upon those who insisted they take the choice." In fact, it is extremely unlikely that any pupil who absented himself from school last Monday could legally be expelled. Any parent who has felt believed that it would be inadvisable for his child to be in the centre of town on such a day would not have been acting unreasonably. In the circumstances it is hard to see precisely what it was most improper for the expulsion threat to have been made.

It is estimated that about 60 per cent of the Indian factory workers in Durban stayed at home on Monday. Many of them were permitted to do so by their employers, some of them making special arrangements for the time lost to be made up so that their workers would not lose the day's pay. Of those who did go to work, it is probable that most of them did so because if they did not, they would have lost their jobs.

Tonga Meeting

MISS HANSI POLLAK will be the guest speaker at the annual general meeting of the Indian Women's Literary Association of Tonga on Saturday next (April 2). The meeting will be held in the Club House, money hall.

SULPHUR MANUFACTURE

THE National Industrial Development Corporation has set up a subsidiary company for the manufacture of sulphur, sulphuric acid and other products from pyrites deposits in Bihar State.

The estimated cost of the project will be between Rs. 50 to 70 million. The company will undertake mining of large quantities of pyrites which could be smelted for the production of sulphur.

RECORDS NOW CHEAPER

ORDER NOW AT REDUCED RATES

AMAR DEEP 7/6 Each KALAYANA PARISHAD
GAIDI "911" Price 34 Two SAAP SETS

HINDI: Kumbhara, Munster, Anand, Madhmal, De Babas, Flying
Karoo, Doctor "Z", De Ustet QUWALI: Ismail Arad, Yusuf
Arad, Talat Mahmood. TAMIL: Pathi Bekhi, Anbu Enay

Make your selection of any single records from any sets

MAIL ORDER MUST ACCOMPANY 4/- DEPOSIT

—CASH ON DELIVERY—

DURBAN WELCOME DISTRIBUTORS,

Specialists in Tamil, Telugu, Quwari & Hindi Records
2 Ajmeri Arcade (off 14th Gray St. & 50 Cathedral Road)
P.O. Box 1574 DURBAN Phone 47802

NEWS FROM RHODESIA

Anti-Apartheid Forces Dividing Themselves

(From Our Bulawayo Correspondent)

BULAWAYO.—When the Southern Rhodesia division of the Central African Party reviewed and widened its franchise policy at its recent congress, liberals in Rhodesia felt that a major step forward had been taken and that the Party was likely to gain a greater measure of support from Africans than hitherto. At the same time it became evident that with the present mood and attitude of the predominantly white electorate, the C.A.P. had committed political Herakles, with impending general elections later in the year.

It may have been precisely for this reason that seven prominent members of the party have resigned. Among them is Advocate Lloyd who stuck with Todd during the "Todd Crisis" and served as his Minister of Justice. Since then they have worked together for the formation of the Central Africa Party and on numerous occasions appeared together on public platforms.

The Party's new franchise proposals require only the ability to understand and fill in the claim for registration as a voter, length of residence and age. There is no mention of a financial qualification.

Naturally the monopoly press gave prominence to this news, claiming that the C. A. F. advocated adult suffrage or one man one vote.

In a statement issued by the Party after the resignations, it says "there was no question at Congress of the literary qualification being idealized with universal suffrage...and the resignations may well have been influenced by the result of Press comment."

"In practice, literacy is a standard roughly equivalent to that of a completed primary education and the Party believes that this is a fair standard to set to ensure a responsible and representative electorate."

From the Party's press statement as well as the remarks of its South Rhodesian President, Mr. Ralph Palmer, it appears that the party is unrepentant so far as its new proposals are concerned. There is a possibility, however, that if these proposals are *ultio vires* the Party's Federal Constitution, they may have to be modified. In such an event, the men who have resigned may again find themselves in complete agreement with C A P policy.

It is feared that those who have resigned do not, at least for the moment, contemplate joining any other party or

forming a new organization but there is speculation that a link up between these men and the "liberal" element of the United Federal Party (the governing party) can be expected.

If this happens, the only beneficiaries will be the reactionary Dominion Party which at the moment is the Opposition with only three members fewer in Parliament than the governing party.

So on the one hand while white supremacists are being galvanised into strong organisations by the recently formed South Rhodesian Association (with sister Associations in North Rhodesia as well) anti-apartheid forces are dividing themselves into conservatives, semi-liberals, liberals, ultra-liberals and what not.

SNAKEBITES IN THAILAND

A RADIOACTIVE meal eaten by a snake may provide the key to an effective antidote for its venom, according to Mr. Norman Veall, an expert of the International Atomic Energy Agency, who recently spent six months in Thailand studying medical applications of radioactive isotopes.

One of the experiments Mr. Veall carried out was the "marking" of a cobra's venom with radioiodine. The snake was fed with radioactive meat and its venom was then extracted for use in studies on snakebite immunity and in research for antidotes to the poison. The radioactive venom may also be used to study the way in which the poison spreads in the body of an animal bitten by a snake, and its action on various organs.

Mr. Vell has suggested that a stock of radioactive venon should be prepared and held by the International Atomic Energy Agency, to be supplied to research workers in countries tackling this problem. (Upton)

Boycott: A Tremendous Success—Tonic Effect

MR. JAMES CALLAGHAN, Labour's shadow Colonial Secretary, claimed in Manchester that the boycott of South African goods had been a tremendous success, had had a tonic effect on the leaders of the passive resistance movement in South Africa itself, and was spreading from Britain to Germany, Sweden and the United States.

The boycott had been so successful that its opponents were now working overtime, Mr Callaghan said, to produce trading figures to show that it had made little difference. The average family bought few South African articles in four weeks, but the boycott's success had been that it had made the South African apartheid policy a talking point in countless British homes.

Mr. J. G. Gammond, at Southport, and the boycott had brought home to many people that detestable things were being done in the Commonwealth for which we were to some extent responsible.

'Fascist Thugs'

Mrs Barbara Castle, Labour M.P. for Blackburn, said at Wrexham that after the boycott they must go on to other forms of protest, concentrating on

such questions as reported in sport.

"In London many of our boycott meetings have been systematically broken up by Fascist thugs. We have found it difficult to get stewards because they are harassed around, and difficult to get halls because of the damage."

Mr Tom Driberg, Labour M.P., for Barking, said at Luton: "The boycott is a moral protest from everyone who wants to save the South African people from a bloody civil war. Apartheid is indistinguishable from the Nazi philosophy."

"On New Zealand, he said, "I am quite sure that Dr. Benda will follow precedent and become Prime Minister of his own country."

SIMPLE STORIES TO UNDERSTAND

**RELIGIOUS BOOKS FOR ALL
INDIAN SCHOOLS**

NOW FOR SALE

The Ramayana for Boys and Girls	2/-, 3/6, 8/6	12/6
Sriemadh Bhagavadgita	3/6, 7/6, 14/-, 18/6	
1 parishads	5/6, 14/-, 30/-	
Great Saints of India		3 6
Great Men of India		3 6
Chandrasas		2 0
Story Bapu		2 6
Story Jawaharlal Nehru		2 4
Message of Krishna		6 9
Teachings of Shri Ramkrishna		18 6
Sayings of Ramkrishna		14 6
Modern India		1 6
Religion of Home		3 6
Short stories of great personality—		
Fine miniature		3 6
How to Win and Influence People		3 6

Οδηγίες Στον

D. ROOPANAND BROS.

PUBLISHERS AND CONTRIBUTORS

Phone 20707. (Est. 1932) P.O. Box 2524

85 VICTORIA STREET, DURBAN.

fifty years ago... April 1910

"UNION SLAMS DOOR RUDELY IN THE
FACES OF OUR BRETHREN IN
OTHER COLONIES"

As much as the question of union is exercising the minds of people today fifty years ago it did the same. We take the following from *The Indian Opinion* of April 2, 1910.

Port Elizabeth, March 29.—The Annual Conference of the African Political Organisation was held here last night, and was attended by a large number of delegates from various centers.

Dr. Abdurahman delivered the presidential address, in the course of which he said he 'deeply regretted the fact that the unrestricted citizenship which they enjoyed under the Cape Constitution, and which our people never hesitated by word or deed, is not granted to us under Union, and the door of political freedom has been somewhat rudely slammed in the faces of our brethren in other colonies.'

Dr. Abdurahman exhorted the coloured people to prove by their conduct, individually and collectively, that a grave error had been committed.

Another report from Port Elizabeth stated: "The annual conference of the African Political Organisation, at present sitting at Port Elizabeth, has carried a resolution that it finds itself unable to recommend the coloured people to participate in the Union celebrations."

A motion that all the coloured people observe the Union inauguration day as a day of humiliation, fasting and prayer, was lost.

It was decided that the Executive draft an address to be presented to the Prince of Wales as a token of the coloured people's loyalty."

UNDER "Items of Interest"
The *Indian Opinion* published the following:

"We are pleased to remind our readers that a private Indian school has been established since August 1909, by the leading Indian gentlemen of Ladysmith, where some fifty children receive practically free education. An appeal is made to the

public for help which must be sent to the secretary, Mr B. B. Mbatia."

The Indians of Tongaat have established a public library for the use of Indian residents, containing Islamic, Tamil, Hindustani, Gujarati, Telugu and English literature. A school has also been opened in connection with the library for the study of English and the Indian languages.

Mr. T. M. Naudé gave an address on "Indian Nationalism" at the Durban Indian Society's Hall on Saturday last. Individual Swamy, the speaker said, was far more important than collective Swamy. Passive resistance, which was a lawful method, was the weapon to be employed in attaining national freedom.

A telegraph message from Johannesburg stated: Messrs Sandram Pillay, Solomon Ernest and M. Naidoo have each received sentence of three months' imprisonment or a fine of £50. Messrs Govindasamy Tommy, David Solomon, Moonsamy Chellan, Moonsamy Paul and John Edward—the last four are waiters at the Trocadero Restaurant—who are voluntarily registered, have been arrested and ordered to be deported.

CHOU TO VISIT DELHI ON APRIL 19

(*Indian Opinion* India Service)

NEW DELHI—The Chinese Prime Minister, Mr. Chou En-lai, has accepted Prime Minister Nehru's invitation to visit India. Stating in this in Farina, meant, Mr. Nehru said that the Chinese Prime Minister in his reply suggested the 19th April for his visit to Delhi and that he would stay there until the 25th April.

The Defence Minister, Mr. Krishna Menon has said in Lok Sabha that there have been no incidents on the Sino-Indian border in the Ladakh region during the last three months.

Special Offer: India-Made Agarbattis

(SHIPMENT JUST ARRIVED)

WHOLESALE TRADE PRICES

THREE ROBES, 3 toles	37/6 Doz
(Available in Thin/Thick Sticks)	
GATEWAY OF INDIA 3 Toles	45/- "
" " " 6 "	80/- "
CHAMELI 2 "	18/- "
" " 1 "	9/- "
SUGANDH RANI 11 "	33/- "
" " 2 1/2 "	18/- "
" " 1 "	8/- "
" " 1/2 "	4/- "
LATAMANGESHEER 1/2 "	4/- "

CHANDAN DHOOP 3/- Box of 16 Sticks.

CASH WITH ORDER — PRICES FOR DURBAN

We have also received Genuine Basmati Rice 1/- per lb (Minimum Order 100lb)

We are Stockists of all kinds of Indian Challs, Spices and Condiments, Zelaists, Almonds, Tamarind, Whole Cumin and All kinds of Imported Rice.

SPECIAL PRICES TO THE TRADE

Please write for our price list:

K. HARIBHAI & SONS
(PTY.) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants

81 Victoria Street, —P.O. Box 2156—Durban.

Telegraphic Add.: "BHAISONS"

B-I Sailings Between East African Ports Karachi And Bombay

S.S. Kampala arriving 1st April. Sails on 5th April
Calling at Mornogan

PASSAGE FARE TO KARACHI OR BOMBAY

First Class	single	without	food	£92-0-0
Second "	"	"	"	£46-15-0
Third "	"	"	"	£31-10-0
Ordinary				Special
Non-Vegetarian	£5-5-0			£10-12-0
Vegetarian	£4-17-0			£10-10-0

For further particulars apply to—

Shaik Hamed & Sons
(Pty.) Ltd.

390 Pine Street,

Durban.

Telephone 20422,

Tel. Add. "KARAMAT."

“ઇન્દ્રિયન ઓપિનિયન”

મુદ્રણ: તા. ૧ એપ્રિલ, ૧૯૬૦.

શાર્પવીલ અને હવે પછી

શ્રી પંનીકના ખુનરેણ પછી ઘણું બન્યું છે. અસ્થિરિક વિષયે ધ્યાનમાં રાખેલાં હકિલ આક્રિષ્ટ વિષયો પોતાનો અવ આપ્યો છે. આ દેશની અદર થજ સરકાર યોજીનારનો તપાસ મ કરવાની ઇચ્છા બદલી નાખી કરે તપાસ કરવા માંજે છે. પછીથી પાસ-કાયદો કે આક્રિષ્ટોને કેશનકર્તા કરો તે થજ કરે મોડે રાખ્યો છે. હકિલ આક્રિષ્ટ પોતાના ઇતિહાસમાં અગત્ય ના હવને આખ્ય છે એમ કહેવું શુક છે. એક પછી એક અગત્ય ના બનાવો બને છે. સરકારની એક સમજ એવો ખારે. પડયો છે કે ને બીન-ગેરી રાજકારી અંદમાએને ગેર કાયદેસર હાવે. અપારે સરકાર અને બીજા લોકો એવું ખારતા કરતાં કે એ. એન. સી. અગ્નિશરી પી. એ. સી.ની નીતિથી છુટી પડયો તપાર તે થજ પી. એ. સી.ની સાથે લેગી થઈ, તપા. એમવારે થોક દશાવર્ગ નીકળી પડી. સી એલબી કુચીએ પોતાનો પાસ આપી નાંખ્યો છે. અને બીજા અગમરથ એ. એન. સી.ના નેતાએએ થજ તેમ કહ્યું. છુટી છુટી નીતિ લોકો કરતા કરે બન્નેની કાયની રીત એક થઈ છે.

અરે અકબારીયે અને કહું કે લગાઈથી લગાઈ પ્રેરઈ છે. અધરે સોમવારે શાંતિથી ચોક્કસ રવાનાવવો દિવસ હતો ત્યારે ઘણી જગ્યાએએ દિલ્લેજ ફર્યો અને અરજના બનાવો બન્યાં. નશીમ ભેગે પોલીસો અપ્રુણથી વચાં અને શાર્પનીશ ભેગો બીલો ભનાવ ન બન્યો. અરકાર મળે તે કહે પરંતુ કહે આફ્રિકનોએ આગેપ્રુણ ચક્ર કરી છે, અને આનું પરીણામ શું આવે એ બંદી કાપથી કોઈ કહી શકે નહિ, પરંતુ એક વાત ખરેખર અમુક છે કે આફ્રિકનોએ સ્વતંત્ર બની ચોતના આતુખ્મિના ફાલ આપવા ભેદએ, કેન્દ્રે કોઈ ના પાડી શક્યો નહિ અને શાંદી, પશુ કહ્યો નહિ. અગરદનો પ્રમ એ છે કે આફ્રિકનો સ્વતંત્રતાની ચોખ ખાટે દિલ્લેજ યા અફિલેજ પમલાં લેયો ?

આદિકા ખંડના પ્રશ્નપ્રવામાં આદિકન રાષ્ટ્રો કહે છે. કે તેઓ પૂ મહાત્મા ગાંધીજીના અદિક નીતિના પગલે આવે છે. પી. એ. સી ચળવળના નેતાઓએ પાશ્વ-કાયદા હેઠળ પકડાયા પછી કચેરીમાં બે યપ્તો ઉચ્ચામાં તે પૂ. ગાંધીજીના આ દેશમાં ના અને ભારતમાંના યપ્તોના પાધારૂપે કલ્પા. કરમન પેલરૂટ ની કચેરીમાં પી. એ. સી.ના કલ્પોએ તટસ્થ ભવી કમ્પ કે અધે નકમી કમ્પ છે કે અધે પાશ્વ રાષ્ટ્રીયું નહિ, અને અવાલોના જવાબ આપતાં કમ્પ કે બે કાયદો અમારા સ્વકલ્પ વિના ભન્યો છે તે જરાબ છે અને તેનો અંત કરતા અમને કંઈ ખોટું દેખાતું નથી. ભારતમાં ૧૯૧૮ થી ૧૯૪૭ સુધીમાં કેટલીયે વખત આવો કલ્પાવ પૂ. ગાંધીજીએ અને તેમના અનુયાયીઓ કર્યો હતો. આ માગે એ જઈ યાદય તે પછી ક્રિયાની જરૂરત રહેતી નથી. બીન-ભેરા ભોળે ભેટલું કરવાનું છે કે બે વસ્તુ તેમને ઠીક ન લાગતી હોય તે ન કરનાનો સંકલ્પ બહાર કરવું. આદિકન કોમપી દેશમાં બે અચૂતિ આવી છે તેવે વખતે જો બીજા ગાંધીજી પેલા કાય તે તેને ધંધરી કહેલ અભજનું. કિંમી કરતાં અદિકાથી વધુ લાજનો અનુભવ થયો. આદિકન પ્રાજને એક ગાંધીજીની જરૂરત છે. તેમણીમાં એવા અનુચેય છે બે બે લાગ અજવી યકો, તેવા હોડોએ કને આગળ આવવું નેપમે.

આ સમસ્યાઓ ઉકેલ્યા વિના નહિ ચાલે
(લેખ : પિતાંબર ખેડ)

જી કસબામે, જાને પ્રવિષ્ઠા પંડેલા
 દારા બીચીમાં ભવતિનું કામ
 આદ વાપ છે, એથી કસાનમાં પચ
 અમુક જાડે ભવતિ જાવી ભવ છે
 પચ જા ભવતિની ભવર કચ્છ મુખમાં
 તેમ જીની પદતિને કાપવો કુલાવ
 હરવે છે, એથી કેટલાક કેસ કસ
 છે, ધણી બીખારીમે, બોરવી પડે
 એ પરિણામે કામક જાને થાને
 જીંદગીભર કહેવું પડે છે.

મુધી વિસ્તરી રેખાની નથી. તેનું
એક કારણ એ પણ છે કે અ. અભિજિત
મંડળો કે અભિની સમાવે છે એ
સંરચાઓની પ્રતિ મહત્ત્વની સહેજે
પુરતી ન અપાવત રહી છે તેમ થોડા
ભાગની આ કાર્યકર બહેનોને સામાજિક
ને સામાજિક પરિચય પણ નથી તેમને
સમાજની જોડાણની કાળાકાળો. પણ
અમામ આવી સહે તેમ નથી એટલે
અમામના જે સામાજિક રહેણી કરણી
થી અમામ આ કાર્યકરો સામાજિક
જોડાણની અપરિચય જે માત્ર હશે
તે કમનીય બની રહે છે.

માધકાની કમીએ મોટે ભાગે નિર-
હાર છે. કદે વળા કન્યા કેળવણીનું,
પ્રમાણ ધારે ધારે ઉભે આવી રહ્યું
છે. પણ એ અર્થસિદ્ધિ કે અલ્પ
ચિદ્ધિ કરી સમાજ નવ જાગૃતિની
વાત જાગ્રત્ સહી નથી. કદાચ માધકા
સુધી સીધીક મેરેજની વાત, કોઈ કેમ
પીછાની વાત, વરણ કહેકની વાત
પરોઝી નથી. તે 'કાવલ મેરેજ' કે
મેરી વતો તે મેખના કાન સુધી
પહેલે જ કપાથી આ સમાજ ઠાંતિ
નહાઈ જાય કરવાનું વિચારી કહતો
જ નથી. તેમ ચેતે પક્ષ કરીને
પરજે, કુખત કંપરે પરજે તે વાત તે
એ સમાજની કષ્ટનામા પણ ઉભે તેમ
નથી. વડીલો જ કાન જાળ્ય મોઢે,
ત્યાં તે 'માલ અને ડીઝરી ન્યાં ફેરે
ત્યાં જાલ' કિવા રિપતિ છે.

એમ જન નવકાર અને જીવનમાં
 ટિલકધારી કે અમારથી માઝી બચાર
 પહેલી નથી, તેમ જાણે, રવચ્છતા,
 રહેણી કાણી કમોરમાં પશુ નવનવરૂતિ
 ના, તેજકરિયો પહેલાં નથી, કટાણે
 જીવો પહેલાં, નવરમા, માતામાં,
 જન પદિતમાં માને છે, કાંઈક મારી
 પડે તે નવર કટાણે માને છે, તે
 એ જાણે ન થય તે ફેરાર માં
 કારી કે જીવો કહે છે, જીવ
 કારી માં માને છે અને જાણે

મરણમાં મરણ કરવાની રહે છે, જાણ
 મા તે જીવ રીતે બધી કોઈ જાણ
 વાવળીના કે લલકળીના કે વાવળાન
 કિવસો માને જાણે તે કોઈની
 જાણામે, પશુ, મોઢામાં, નથી, જાણી
 જીવ બધી કોઈનીમાં જ જાણે
 તરમાંથી કોઈ જાણ, છે, જીવ બધી
 કોઈ, જીવ કોઈના કોઈનીમાં જાણ
 તે પશુ બધી કોઈની નથી જાણી
 જાણમાંની જીવોનો વિચાર, જાણ છે

[અંત]

—પોદનાર પાલેના ભોખીશ માટે
 છુટાનાઈ ખસેલી જમીન પર હરિજનો
 ના જઈ કુટુંબોને વસાવવાના આયોજ.
 સંપાદ કરવાનું આદર્શ તરતથી કરી
 કાઢી હરિજનો મેળોની ગરિમાના
 આયોજ કરનારોનાં, અર્થ કુટુંબોને
 વસાવશે. હરિજનોને પોતા ભોખી
 ભાઈ, મા પોતાનો અંધ આપવાને
 રહેશે.

અમારી પ્રવાસ દાયરી

સો. બાહ અને લીલા રસાહ

[ક્રાંતો ૨૦]

અમે સુરક્ષાપાલિકા જેક રાત રવાના થયા. સુરક્ષાપાલિકાના રસ્તાની બીજી મનોહર કુદરતી સીરીસી ભેદ સાધ્યા. ભેદીને સોદાના સોડામાં નો ભેજ ને તેમને વધે પડેલા કાચાં દેતા તે પાદ આપે. આપથી મહેતા અને જી. સા મધ્યેન મધ્યાહ્ન મધ્યાહ્ન અને નીમાહ્ન સ્વચ્છતા છે. ભરો વારમાં આપથી સાથે એવા ભળી મળે છે અને ભળે વધે જુના મિત્ર હોય. કાચના વાણીથી કરી પરવસી અને પ્રાચીનમાં મળા હતા. સુરક્ષાપાલિકાના દિવાલમાં મહેતા દર રવીવારે સાંજે નિ. મોડાને સાં પ્રાચીના સમાચાર એવા થાય છે. મોડા મેટો તથા માળીકાએ તરફથી સુંદર ભજનો મળ્યા હતા. સુ. સુચીકાએ તે પછી જેક મળે સાથે ભજન માણું હતું અને સારવાર આરતી તથા સાંતીપાદ વધે કાર્યક્રમ પતાવી સભા વિચરત મળ હતી. યેર આવી મધ્યેન સાથે આદી અવધી વાતો કરી નિદા આધીન થયા હતા. પછી સુચીકાએ તથા બીજાઓ સાથે રાતના પૂજા સુધી ત્યાંના ભાષણો સાથે વાતો કરી હતી. બીજે દિવસે જવારે એટલે તો ૧૪-૨૦ના રોજ સવારે નવ વાગે જાગતા આઈ મહેતા તથા મધ્યેનની ભાવનીની નીદાય લઈ મેટથી જવા અને જીવનને કહે સુધારે મેટથી જવાની પડેલા હતા. બાંની કસ્ટમનું કામકામ પતાવી રોડીયાની કસ્ટમ એ.સી.એ. આપ્યા હતા સા પછી આપણે કામ નિર્મિત પતી મળુ હતું અને રોડીયાની કસ્ટમ કામચલા આવી હતા. આદી કામચલા પતાવી કાલે "આની રોડે પુરોષીવન" અથવા "હોર નોન પુરોષીવન"ના પારીલા આપણે લઈ ગયા અથવા. એ કે રોડીયાના પ્રત્યેક કોમ માટે લગા નુદા રાખવામાં આવી છે. છતાં પ્રમાણમાં આપ્યા છે. પ્રમાણમાં પૂજા છે, પછી રેખીતું નથી.

રોડીક રસ્તા કાપ્યા પાદ અને રસ્તામાં નાસ્તોપાધીન કામકામ પતાવી આપ્યાને રસ્તા બંધિ હતા. અને સમયમાં સાદા મળુ વાગે આપ્યા આવી પડેલા હતા ને કસ્ટમ એડીસથી ૧૨૧ માલક છે અને અમરિત કુશલ આપથી મનનમાં હતા રાખેલા હતા. આપથી મનનમાં તથા રજામાં મેને કમરો ભાવનીને સારાર કહે હતા. આપના પવનની કાર-વાળા વચ્ચે આવેલું એક નાનું રજામાં મળુ લહેર છે. સાં મધ્યેન તરફી પ્રાચીની રજા માધવામાં આવી

છે. તેમાં પ્રાચીન તથા કસ્ટમ વિચારોમાં સાથે ભળે છે. કારણ દિવાલોના રજા સાત મધ્યેન અહી છે. તે રજા સ્વેચ્છી સમયમાં મળે માધવાને આપને છે અને સાં વિચારોમાં આપે સારી સમય રાખવામાં આવી છે. ને વિચારો રજામાં મળુ માધવા કે વધારે કુર રહેતાં હોય તેને મધ્યેન તરફી એક ફી માધવામાં આપવામાં આવે છે. તેઓ ભણી રહે સાં સુધી તે વાવરી કહે છે. આપના ની રજામાં માળીકા માટે એક સુંદર પાઈ છે. તેમાં માળીકાને માટે રમત મમતના સાધેના તથા રવીનીય માધ પછી માધવામાં આવે છે અને તે કાળની પાસે છે. આપના રજાને સમયમાં ૧૦ માલકના આપે "રોડીયા સીમેન્ટ ફેક્ટરી"નું કારખાનું આવે છે. સાં અને મળા હતા. ફેક્ટરીની નજીક સીમેન્ટ પથરોના પકાડોની કાર આવેલી છે. તે પકાડોમાંથી પથરો બેઠી બાવીને તેને મળીનમાં રજાને બીજા મળા છે. અને તેને એકથી બીજા અને બીજા મળીનમાં રજા રજાને સીમેન્ટ બનાવવામાં આવે છે. અને તે સીમેન્ટ મળીન દારાજ એવામાં રજા કરીને સીમેન્ટ રોડે તરફ રજામાં આવે છે. સાચી આવી રજા વાણ કરીને પરવારીને મા દારાજને સાં ૫ માણની કીલમ બતાવવામાં આવી હતી સા મામની મળી દિવા વરતી દારાજ હતી ને પાંની આંદર હતી કીલમ પુરી થયા બાદ આપણી ભવવાન દારાજ તરફી સુધે આપણેને કહેવામાં આવ્યું હતું કે આપ આપણે મારણે મોડેલા મહેતાન બીજી સુચીકાએ માધી આપ્યા છે. તે ભળે મર વાગે મળા આવી હોય એમ લાગે છે આ તરફે સામ આપણે મળે તેથી કે સુચીકા એને મે કામ કહેવા રિતતી કી જુ સુચીકાએ લાના આપણેને ને પ્રિય ભાવ એમના તરફે મળાએ હતા તેઓ આપણે આપે હતા, અને કસ્ટમ હતું કે કાલે આપણેમાં ૫ માણસ એડીસ્ટર બની પેલા કમવા આપ્યા હતા પરંતુ આપણે દિવાલ ની દવા એકને તેમનું કસ્ટમ હતી મળુ હતું અને તેમણે આપણી કોડી રજાની કસ્ટમ કરી હતી અને કાલે આપણેમાં દિવાલનું સમય ૩૦ રીતે બળવામાં તે માટે તબેલા મહેતા કરી હતી આપા તેઓ કાળ પછી થયા હતા ૫. માણસે સંત.મક ની કસ્ટમ કરવામાં કરી હતી. અમળથી ભગમ ૫૦૦ માલક.

અંતરે "સીનીક" નામે જવા લીધી અને ત્યાં "પ્રિન્સિપલ મોપીનીયન" બાવાની કસ્ટમ કરી હતી. ને આપણે પછી મરતા મરતા હતી રજા છે કસ્ટમ એ કાણુ અભિવ્યક્ત થયે મળુ માધ પછી ૫ માણસી પરગીરી રહે એ ભણે અને "મકામાં માધી મેમોરીઅલ" કામ-રજા માધવા માંથી એ બીજા. ને આપણે આ કામમાં આપણા મળે તો અભિવ્યક્ત માધી મુનીમમાંથી કામ-રજા કોડેલ માધવા પછી કામ-રજા બીજા. નેથી ૫ માણસી એ તથામળી અમર રહે. અંતમાં એમણે કહ્યું હતું કે હું તથા મરણે બીજાની મોળી કામ-રજા બીજા. તમારી કામ-રજામાં જવા પછી કામ-રજા મર મર કરતાં એમ કામ-રજા પ્રત્યેક મળીની કામ-રજામાં મળુ કામ-રજા છે. એક પોતાના મળે પ્રત્યેની બીજા કોડ-બીજા અને બીજા કામ-રજા. રાજપિતા પ્રત્યેની ને તમારી કામ-રજા તે સમયે તમારે આ સુમ કામમાં મર કરવાની છે. આપણે પોલી રજામાં મળતા આપ સાં કામ-રજાને હું મળવા આવી હતું અને તે પછી કોળી કામ-રજા તમારો કોળી આપ પ્રત્યેની પ્રેમભાવ એકને આ પ્રવેશ કરી જાય છે અને મને ભાન છે કે હું તેને ભાવક નથી.

આપણી નીકળતા પહેલા આપણી બીજામાં મળેલા મળ કીક કીક

ભવાનમાં કસ્ટમમાં હતા અને નવા માલકો પછી કામ-રજા. આપણા મોળી મળવામાં મળાણ અને ભાવિક હતા. ત્યાં એક રાત રજા બીજા દિવસે જામી પરવારી ત્યાંના આપ મહેતાની ભાવનીની નીદાય લઈ અને જુલામાં તરફ રવાના થયા હતા. અને જુલામાં જતાં રસ્તામાં અમળની રિતેલી આદી અવધી વાતો કરતા કરતા ૮૪ માલકોના રસ્તા પસાર કર્યો હતો અને સાં ૫ વાગે જુલામાં આવી પડેલા હતા

(અપ્રી)

વેવાઈનો કોમ

નવસારી :

સુરક્ષાપાલિકામાં જાન તેર દિવસ સુધી નવસારીમાં પડી રહી અને વરણ અને તેના સાથીઓ પોતાના વતન વચ્ચે જઈ ને કામ-રજા તે બનાવથી જોન કામમાં એક મળુ દેવા છે. વાત એમ બની કે નવસારી ના વતની ના પુત્રીના કામ વચ્ચે કામ-રજા આપણા હતા. પછી કામ પછી કોડલ આપે આવી અને બીજા અન્ય કામ-રજા કામ-રજા જઈ ને કામ-રજા એટલે વરણ અને કોડલ મળવામાં એ કામ-રજા નામની વેવાઈને ત્યાં પડી રવાના હતા અને જાન તેર દિવસ પછી વિદાય થઈ હતી.

સુખ પ્રસંગો માટે એટ !

સીઆ અને પુરુષો માટે

ઘડીયાળ !

૧૭, ૨૬ અને ૨૫ બુલનાં
આરિમેટીક કેલેન્ડર.

- રામર
- રામરી
- સેડા
- રસર

નિએરે દરેક ભાતનાં ઘડિયાળ.

ઉપરાંત પુરુષોનાં શર્ટ સુટ, પાયજામા વિ.
તેમજ બાળકોનાં કપડાં.

હોલસેલ ભાવે મળશે

એકસ ૫૬૮૮, ફોન : ૮૩૫-૨૬૦૧

વલ્લભભાઈ બી. પટેલની કું.

૪૪, મારકેટ સ્ટ્રીટ, - જોડાનીસમર્.

આફ્રિકાની લૂંટ

લેખક : શ્રીચુત પ્રાચુરાંકર જોશી

(મધ્ય અફ્રીકામાંથી)

પૃથ્વી સહીના અંત અને પોલુગ્રીહ પારશીમાં દેશમાં કામચલાઉ રીતે રાજ્યોને કમુખર્મી બનાવ્યા. મોટા ઉદ્યોગો વિચલ થયા. પોલુગ્રીહો ને નાસી જવું પડત, પણ તેઓ અમી મયા. આ અવસરમાં ૧૯૬૬ અને ૧૯૬૮ સરોવરોની વચ્ચેના પ્રદેશમાં વજનકર કરતા નાના મોટાને ડાન્ગો ૧૨ અલગ કરીને મૂક્યા. પ્રદેશ પાસે ડાન્ગોનો રાજ્ય મળ્યા. તેણે પોલુગ્રીહની મદદ માગી અને નાના મોટા ને તે દરેકની યાચો.

છ. ૧૯૬૧માં ડાન્ગોમાં વિખવાદ તર મર્યા સેવના નામે પ્રાંતના ૫૧૧૭૫ સુખાને અમલો કરીને રાજ્યને દરમ્યા પોલુગ્રીહ અને નાના મોટા રાજ્યની મદદે આપ્યા, પણ હાન્યા નહિ. સેવનાના સુખાના સેવિઓ પ્રત્યે અમલો અને આપા. પોલુગ્રીહ મરકરને કામી નાખ્યું. કમુખર્મી સામવગ અરત પાછો સેવનાના સુખાને આ વિચલ ની રમીતમાં ડાન્ગો નહીના સુખ આમળ એક મળવુત કાર્તિવલ બધાંયો.

જોમખીસમી સહીના પ્રાવલકાને ડાન્ગોની આગ દી પ્રત અવધા મુકાઈ મદ, મેલ્લપમને રાજ્ય સીમોપોઈ મર્યા. પાસેથી આફ્રિકાની સમુદિની વાતો સામળીને મંત્રપુત્ર થયો. કન. તેને પણ આફ્રિકામાં સામળા જમા વધાની સામળા મળી ૧૯૭૮માં પ્રવાસી રોડમીને તેણે નેકરીએ રાખ્યો અને નવા નદી, મેળવવા મર્યા આફ્રિકા મેલ્લપે. તે ડાન્ગોમાં મર વધે રવો તેણે રાજ્ય એકે ડાન્ગોરાર કપા. આ કાલકારારે. ડાન્ગો ને મેલ્લપમ દેલ મુકરાના તેના કાપા મર્યા આધારકપ બન્યા અને અમિલ પરિપરે તે માન્ય રાખ્યા.

૧૯૮૧માં નવ લાખ મેલ્લપ મામલ ના વિરતારવાનો. પ્રદેશ મેલ્લપમને મળ્યો. પછી તે ડાન્ગો મેલ્લપ રાજ્ય સીમોપોઈનું બ આફ્રિકા સેરમાન બની રહ્યું.

મેલ્લપન ડાન્ગો પરના રાજ્ય સીમોપોઈના મેલ્લપુ આપમુદ સામને પાયાલ સરકુતિને અવત કથકિત કરી રાજ્ય સીમોપોઈ મેલ્લપના રાજ્યમદેસમાં મેલ્લપ રવાઈય કરવાનો કાલમાં. ડાન્ગોની આપી મરતીને તેને મળી મદ મેલ્લપ ડાન્ગો-વાસીઓના મરમાદ અને મેલ્લપ નિર્મલમપણે મુકવામાં. સીમોપોઈના

માલ્લપોને રવર અને કાથીરત મેળવવા મર્યા આપવા અવધારો કપા અને કનરે. મામલકોનો નાલ કરી રીધો! ડાન્ગો પણ મરારે રવર અને કાથીરત કાપી આપવા મળ્યો પર કપાલ મળ્યું. ન કાપી કપા તેમના કરીરનાં અમે કપામાં. સેકેડોને કારખાં વળા રાખીને કાર કરાના! મેલ્લપને કાન્ગોમાં કરેલો આ કલકાક બપારે વિચ લમલ પ્રમટ મર્યા કારે બનરે કાકાકાર મર્યા મર્યા! અનવમરે સેલોમે આ નિર્મતા સામે પ્રમક વિરમ બલેર કપો સીમોપોઈના સામની નુજ આકલપી કાલવામાં આવી. મેલ્લપ તપાસકામીકન નીમાકુ અને રાજ્ય સીમોપોઈનું મેલ્લપુ સામન રલ મળ્યું પછી તે મેલ્લપન મરકારે ડાન્ગોનું સામન પોતાના કાપ મા સીકુ અને મેલ્લપ મુલકામની કાળી રમીત કુર કરવા પ્રવાસ કપો.

(અંતર્ગત)

સરકારનું નવું અંદાજપત્ર

લે. કસમાના નાણાપ્રધાન શ્રી મેલ્લપ દેસાઈએ રજૂ કરેલ અંદાજપત્રમાં ૧૫૩૬ કરોડની આમલ દરોરવામાં આવી છે. આણ નાણાકીય વર્ષની આવક રૂ. ૮૭૮.૧૧ કરોડ અને અર્થ રૂ. ૮૫૪.૦૫ અંદાજવામાં આવ્યા છે.

નાણા પ્રધાને રાખેને એ વાતની માદ આપી હતી કે આ.માની નાણાકીય વર્ષ એ બીજી પચવર્ષીય યોજનાનું ક્રેમુ વર્ષ છે અને વરસને અતે તેમ જ બીજી પચવર્ષીય યોજનાના આરંભ ના વર્ષે આર્થિક કિષતિ બરાબર સમ તેલ રહે એની કાળજી સેવાવી બેલમે, અને આરતીય સરકાર રિફાઈન્ડ કિલક મિલકત પર વધુ આનકારી બકાત નાખશે.

શ્રી દેસાઈએ જણાવ્યું હતું કે મદે-સુલી આનકમાં ૧૫૮૫૩ કરોડનો

ને વધારો દેવાય છે તે મુખ્યત્વે કસ્ટમ અને અવધર સરકારની આપકારી વેરાની સારી વસુલાતને લીધે છે.

અરત સરકારે આપત નાણાકીય વર્ષથી અમલમાં આવતા આજ મુલત પાય વરસના ૧૯૬૫ પ્રાઈઝ યોન્ડોની બલેરાત કરી છે. આ યોન્ડો રૂ. ૧૦૦ અને ૧૫ પામના મને ત્વરે વટાવી સકાય એવા દરે.

નાણા પ્રધાને ૧૯૬૦-૬૧ની મદે-સુલી આવક આણ કરવેરાના ધેરવે રૂ. ૮૬૬.૪૫ કરોડ અને અર્થ રૂ. ૮૪૦.૩૫ કરોડની દરોરી છે. આમ મદેસુલી કિસામમાં ૮૭૬૦ કરોડની પાપ રહે છે.

નાણાપ્રધાને જણાવ્યું હતું કે આ માની નાણાકીય વર્ષ મર્યા યોજનાને, અર્થ રૂ. ૧૧૭૪ કરોડ મર્યા આનતા વર્ષમાં વિરોધી સકલ ૩૬૨ કરોડ

થશે. - આનતા વર્ષમાં વિરોધી સકલ ૩૬૨ કરોડ નેકલી અવધારો છે.

શ્રી મેલ્લપ દેસાઈએ જણાવ્યું હતું કે આમાંથી વર્ષનો સરકાર અર્થ મયા વર્ષના રૂ. ૨૪૮.૭૦ સામે રૂ. ૨૭૨.૨૧ કરોડનો રૂ. ૨૮૫૧ કરોડનો વધારો થશે. સરકારી પ્રમને લીધે આ મધારો છે.

એ એવા કાલેમાં કાલ મર્યા કુ સમલક પાસે વધારે કાળાં મર્યા રીશની સલામતીની આતરી આલે બરેકી પચવર્ષીય સેવામાં, આ ના મેલ્લપ મર્યાના સરકારને રીકે મળશે એ વિષે મને કા નહી.

અંદાજપત્ર મર્યા વેળા આનલો વર્ષની તાકાલિક બરવિપાત કરતાં વિરોધ એમું મારી નબર સમલ કલ. કરવેરાના પાપને વિરતત કરે મેલ્લપ, રરખાસેને આકાર આપામે કલો અને નીજ પચવર્ષીય યોજનાની બરવિ વાતોને સલમક મેલ્લપ કલો સીધા કરવેરા પર સતત નબર રખાશે કે વિમારકુ મર્યા કે મેલ્લપ વધારેમાં વધારે સામનમાથી એ પ્રાપ્ત થાય.

શ્રી પ્રિથ્વીયા કિલુ સેવા સમાજ

કેપેરાકલ સમાજની વાર્ષિક બલેર સમા રવિવાર તા. ૮-૪-૧૯૬૦નો રોલે મર્યા રૂ. ૭૦૦ વાને સેવા સમાજ ના મકાનમાં નીચેનું કાપ કરવા મળેલું.

- (૧) આર્થના (૨) મયા વર્ષની વાર્ષિક સમાની મીનીકલ (૩) મર્યાનો નેલેલ (૪) બાલવનીઓને આર્થિક પરિચિપત બતાવતો અરેવાલ (તપાક નીસના અબીપાય સામે) (૫) પેલ સમીતીના મર્યાનો નાના અનવમરે આના કેવાલો (૬) દરેકીઓને કેવાલ (૭) અધિકારીઓ અને અવધરમાપક સમીતીની મુદલપી (૮) નાંધારક (૯) પરસુરથ

અમલકાલ ધીરવલકાલ કાલકાલ પ્રિથ્વીયા - એ. મા. મંત્રીને

ન્યુ ઇન્ડિયા એરથેરસ કુ. લીમીટેડ

ઇન્ડીયાની મુખ્ય કંપની

નમે પલીવલ હીમે જાય:-

આમ, હરિવાલ, અવધરમાતવ, મેલ્લપ, માલ, યોરી, પર કલ્કા, પર માલકી (માયે) અકરમાત વિ.

સાઉથ આફ્રિકાની અંદર મુખ્ય અમલકારો.

બાલમા, ફરતમલ એન્ડ સન,

૧૪૦ કપીન રીક, હરવન.

કેન : હરવન ૧૫૮૪૫, ૧૮૫૧૩, ૧૮૬૪૬.

તમને ખબર છે

- કે ન્યુ ઇન્ડિયા, ઇન્ડિયાની સોધો, મોટી વીમા કંપની છે.
- કે ન્યુ ઇન્ડિયા ની કાખામી ૪૫ દેશમાં છે.
- કે ન્યુ ઇન્ડિયા ની ૧૫ કાખામી કેવળ હાઈમલ છે.
- કે ન્યુ ઇન્ડિયા : આમ, હરિવાલ અને અકરમાત ઉપર ૧૦,૦૦,૦૦૦ પાઈડ પ્રીમીયમ લેમી કરે છે.

સહિસલામતી અને તાલકાલિક સેવા મર્યા

ન્યુ ઇન્ડિયા

સાથે વીમા ઉતરાવો.

હિંદના સમાચારો

તા. ૧-૪-૧૯૬૦.

દુમારથાહીનો કચ્છ અંભ

થોડા દિવસો ઉપર ભારતના ભેટી વિષયક સંદેશન આતાના એક વિશાળક ડો. એચ. ડી. બેસેરે કુડા પમાની નોકરીથી તંબ આવી બર્ધ દિલ્હીમાં આપખાત કરી ત્યારે સપ્તમ ભારતમાં અગત્ય દેવાઈ ગઈ હતી.

સરકારી રોપરસીય થઈ ડો. બેસેરે અમેરીકામાં કુદિ વિગ્લનની ઉપાધી મેળવી હતી તેથી સરકારી નિયમ પ્રમ.એ સરકારી નોકરી છોડી નોકારની જમા પમારની નોકરી કરી કમતી ન હતી તેમને માત્ર ૧૧૦ ટા. પમાર મળતો હતો તેમાથી ભવવાઈ દરમ્યાન તેમણે લીધેલી લેન ના કપા દર માસે પુરવવા પડતા હતા. દિલ્હી જેવા મોટા કચેર પોતે પાલી તથા પાંચ બાજોનું અન્વયન મલાવતુ તેમને માટે સુરક્ષ થઈ પડ્યું હતું. તેમણે પમાર વધારો કરવા ભવવા બીબે આતામાં નોકરી મેળવવા બંનેક આગળમે કરી હતી. ૧૫૫ એ બાગલમે દુમારકાહીમાં અગત્ય થઈ હતી.

ડો. બેસેરના આપખાત અમે ભારત સરકાર તરફથી બી. એ. એમ. તરખમળમે તપાશ કરતા બજાવું હતું કે ડો. બેસેરની મુરોબીમે માટે ભાગવારી તરીકે કુખ્યત્વે સરકારી સીવટની આપી બજાવું છે તેમા તેઓ સરોમિના કિશાર મના હતા. તેમણે જીવનનો અંત આપ્યો પડે તેમને માટે કાકડીને ઇન્ડીટમુદતી નોકરી માટેની બીજી ઓફર પુરતી હતી.

૧-૬ના કુદિ અને ભવ આતાના પ્રધાન થી એક, કે પાટિમે ડો. બેસેરના કુડા માટે ૨૫૦૦૦ રા નો હાથ ઉપમાવો છે.

કુદલા અંદરનો વિકાસ
કુડા અંદરના વિગાહ માટે આજ તપાશ કરવા મોરોલીઆથી નિખ્વાત આવવાર છે. કીમેન્ટ કારખા દુરદ ના બળશ મેટેલ અને કુખ્ય ઇબનેર કાકડીને કુડા અંદર ખાતે મજા સપ્તાક સુધી રોકાવાના છે આ અંદરના વિકાસ અમે સહાય કરવા રોકમે મેળવના કોંગ ભારત સરકારે મોરોલીઆને સાધનો પૂર્ણ પાડવાનું બજાવું છે.

કેવલગીકાર બીઆર
અન્નાતાના વચેતક કેવલગીકાર બી નાનાબાઈ અર કવરોમના કુમવા

માં પડકાર પમા છે તેમની અંદરથી એ અંદર રવાર લીધું છે. વહેલુલી પ્રધાન રશિયામાં પરીખ પોતાનો કાવંકમ પડતો મુખે મોરમ અલે.સરા ભવા ઉપરી મવા છે. નાનાબાઈનું કમજા બ પ્રભલતાક રિતે પમામોને અંકક આપી રાખે નક માન કુડું હતું.

અમ્ય અંગી પુલ

ભારતમાં અલપુત્રા એ એક અંગી મોરી નહી પાડી રહે છે. એના ઉપર આજ સુધી રહેવા બાબત કે રસતાના હેલુ માટે પુલ બાધવામાં આવ્યો નથી, તિમેટમાં આનસરોવર પાસેથી નિકળતી આ નદીના કુળથી તે પશ્ચિમ ભગાળ મા મજા સામે તેનો સંચય થાય ત્યા સુધીના ૧૧૨૫ આઈમના વિસ્તારમાં આરે કાકડી માટે પહેલ પહેલો અંગી અંગી પુલ બાધવાની કમજાત થઈ ગઈ છે. રા ૧૦ કરોડના અંગે પમાનારો આ અમક કેકર રેલ અને રાપુલ ૧૬૬૨ના ચોમાસા પહેલા બજાઈ રહેશે. આ પુલના નીચેના કેક ઉપર મોટર જેલ રહેવા માગના અમક આઈમના પડામે ન'આયો બ'રે ઉપમા કેકના રજ કુદ પહોળા રસતા ઉપરથી કાર, ભલ, ટ્રોલીને વાકન વહેવાર થાયશે.

કુખ્ય પુલની બજાઈ ૪૨૫૮ કુડની રહેશે. પુલની મોરી કમાને રેલ ૪૦૩ કુટ બ'માઈની હતી બીજી એ નાની કમાનો રેલ ૧૨૬ કુડની રહેશે.

મોરકમાં મેળસેળ

ભારતમાં ખાવાની યીમેમાં વેપારીઓ અતેકમાર મેળસેળ કરતા પાકમ પડે છે આથી સરકાર ૫૫ મેવા વેપારી સામે ૪૪૬ પ્રમલા લેવાકાથી છે આરામાં એક વેપારી કમજારમાં ૬૦ દહાને ૧૫ નાખી મેળસેળ કરવા માટે પાડાયેલ હતો તેના ૫૨ કામ આકર્તા રા. ૩૦૦૦/નો ઈક નીમતી કોટ કરી હતો. ૫૫ એની કામે તે સેક-કમા અપીલમાં મલો હતો. તે કોટ રેક ફરીથી મલાવવાનો કુખ્ય કમો હતો. તે કામે સતાવાળા કાપ કોટમાં અપીલમાં મવા હતા. અને કાકડીએ આ બનાવને અંદર મળી ક પાકની સખત સળ આપી.

ચિત્રપટને અમ્યમુ ઇનામ

નદી દિલ્હી: ૧૬૫૮ની અંદર ભારત સરકારની દિલ્હી વિભાગે ૪૨ અંતરરાષ્ટ્રિય દિલ્હી ઉપરોમાં આમ

લીધો હતો. "પરમામુ" ચિત્રને અમ્યમુ સુવર્ણમક મળ્યું. એ ચિત્રની મજુરી ઉત્તમ કોરીમાં થઈ હતી. આના થવા બીબ મિલો બાગશે. માટે ૫૫ તપ્પર થાય છે.

૧૬૬૩ સુધીમાં તેલની રીકાઈનરી પૂરી થશે

નદી દિલ્હી: ગુમાતી (મોહતી. આબામ) રીકાઈનરી ૧૬૬૨ના ડીસેમ્બર સુધીમાં પૂરી થશે અને બીજી મલો ની વાળી ૧૬૬૩ સુધીમાં પૂરી થશે. આગુ દિલ્હી રીકાઈનરી લીખેટનું બનાવ છે. દિલ્હી રીકાઈનરી લીખેટ અર રીકાઈનરીમાં અમાવશે મોહતી અને મારોની રીકાઈનરીમાં અનુક્રમે ૭૫૦, ૦૦૦ અને ૨,૦૦૦,૦૦૦ ટન કુડ મોહત નીકળશે.

અંબાતાના તેલ સેવમાં રા ર અમ્યમુ અમારો?

અમ્યમુવા: એક ભજવા મલો છે કે ભારત સરકારનું તેલ અને કુદરતી એક પંચ બીજ પંચવર્ષીય મેળનામાં અનિચ તેલની કોષ અમેના એ કારકમને નકુ લેમ આપનાર છે તેમા અમાલ વિસ્તારમાં આગરે રા ૨૦૦ કરોડની રકમ અમ્યમુમાં આવે. અમે એ માલ કરવામાં આવે કે ઉપરોક્ત કમીલનના પ્રમુખ અને ભારત સરકાર ના તેલ અને અલો આતાના પ્રધાન થી આમથીએ કામ્યવારી રશિયાના પ્રમથ નીપળ વડા પ્રધાન થી કોમીલ અને અન્વ રશિયન અમ્યમીએમ સુમેળના મેલકામોની પ્રમાકત લીધી ત્યારે કુડું છે ભારત સરકાર બીજ પંચવર્ષીય મેળનામાં તેલસંકેલન માટે આગરે રા. ૪૫૦ કરોડ રા.

કોરલમાં મોટર કે ઉત્પાદન

(ઈ. એ. ઈલ અરિધ) નવી દિલ્હી:

ભારતમાં હવે એ ઉત્પાદનની સંખ્યા દર મલિને સુધી પહોંચી છે. અમારે ઉત્પાદન વિકાસ એ હવે માલ ત્યારે માલિક ૧૫ મોહર-મોટર તપ્પાર થશે આકા રમાય છે. ભારત નીલ એ ઉત્પાદન-કોડો વિચાર કરે છે.

૪૦૦ કરોડ રૂપીયા અર્થે અને અંદરના કમતી એવ તેલની અમે ઉત્પાદનકમ પરિણામે રહેશે તે આ રકમમાંથી ૪૫ થી ૨૫૦ મોટરી રકમ અંબાતાના કિનારાના વિસ્તાર પાકમ આમ, ભારત સરકાર અંબાત તેલકેનને કેટલી બધી ભારે આવે છે તે રપટ બજાવ આરોગ્ય

સેકન્ડ હેન્ડ મોલોનો

તમારી કાગાની, આઠની, મોલની અને બટાકાની સુની રેલવોમે અમારી પાસે કુવા રોડા આવે મોલની આવે.

(મોલનીમાં અમતા એક મોલની)

Marmans (Pty) Ltd
P. O. Box 26, Phone 128
(Bris, Transvaal)

માસ્ટર અધર્સ (મી.) લીમીટેડ

નવ ભરતી નાવરવ, રેલવી તેમજ કુલકાર કાપડ, કીચી નાગશે અને પુરો માટે કમવ નવતા કુલન બર્જી, પુરોવર, મરદમ્યસ અને અમાએ મારિ-કુડીક, બીબ, બી-બેસ, રોકા, નેપોન-સ વિરો.

૬૬૬ ભવના માલ માટે તપાશ કરવા બજાવજા.

૩૩ ચેસ સીડ,

ફોન : ૮૩૫-૬૫૮૬

મોહતનીસખર્ગ.

એકસ ૧૫૫૬.

ચા. મો. પાસ

રેલોમન ૪૨-૫૬૨૦

રેલોમાફ મોરેસ : મલમતો

અગત અધર્સ (મી.) લી.

૧૪ કોર્ટ સીડ,

એ કા ની સ બ મ.

કોલસેલ અને રીટરિલ અર્થે અને કમીલસ

આજ કમીને કમારે ત્યાં પ્રકિધન અને ઉબીરા કોલસી, ચોમાર્ક નાંખવાના ભલ ભવના રેસી તેલો, રેનમેક રીકી, પીસળના અને એકપુમીઅમના વાસલો-કામ અને પકારડીની અમીલો-રેમમીક અને રેટાઈકર તપા બીજ અનેક રેસી થીએ કીકાપલ અવધી અલશે.

બીનોની ગુજરાતી મહિલા મંડળ

(ਲਾਪੀ ਰੇਖਾ ਸਮਝਣ ਲਈ ਵੇਖੋ)

[illegible]

જીવન બચેલ કુશાલતા મેળાવવા પછી બાકી રહેતી થેડી રકમ કુશાલતા બંધન બચેલો કૌશલતા આ કોઈક આ રહેલા મોડેલી કાઢી નથી બીજાની તરીકે આ કાળ ચાલે આ કાળ પ્રથમ પ્રવાસ કૌશલતા બચેલ વિશ્વભર આપણને કોઈક રીતે કાપા આપશે એવી વિનંતી.

શ્રી. ધીરેન્દ્રી ગુજરાતી મહિલા મંડળ.

એજ-ટો જોઈએ છે

૧૬૬૦ જાન્યુઆરીથી સપ્ટેમ્બર માટે પ્રગટ થયેલ
સંખ્યાઓ

આસીક આદિ, દાંડવાણિ, નાદાણ, કેપ, રેડિરીયા,
ન્યાસાલિન્ડ, મરકે આફ્રિકા, યુગાન્ડા, ટેનીયા, વગેરે
નાં નાનાં મોટાં દેશો સંયુક્તરેખાંથી આવકો તથા
આદેર અખર ઉત્તરાખનાર એજન્ડોની જરૂર છે.

વધુ માટે જાણો :

છગનલાલ ડી. મીસ્ત્રી.

બોક્ષ ૩૪, — ૩૫૯ — ઈ. દાંસવાલ.

५३५३५

—ગુજરાતની નવી રાજધાનીનું નામ શુ પાડવું તે અટિ બનેલ સુચનાઓ મોકલે તરફથી આવતી જાય છે તેમાં એક સુચન એવું છે, કે નવી રાજધાની જાણે સરદાર વલ્લભભાઈ અને આદિત્ય ના નામે જોડવા, આદિ-વલ્લભ નમર નામ રાખી શકાય.

—મધ્ય યુગની ધર્મશિથિ વિશે
 વીચારણા કરવા પુત્રોના મહામંત્રી
 ખી હેમરફોર્ડે પદ્મરાધના વામ પ્રધાન
 ખી જોન ટ્રીવરને એપીલ પ્રહિનામાં
 ન્યુ યોર્ક આદવા આમંત્રણ આપ્યું છે.
 —ગુનક અને જામદાવાદ સ્થિતે નખ
 નાર કારિતના પ્રથમ અષ્ટ વિપુલમયક
 ભાગેના નિર્ણય આપતા માહ દરખીવન
 થશે એમ થી નક્કરે રાજસામા
 બજાવ્યું હતું.

—એજાસાની કાઠ અને નખા
સિંચાઈ ચે.જગત્થિને ચેમ આપવા
દિલ્લીમાં પ્રધાને અને અધિકારીએ
વચ્ચે થયો ઘઠ કતી ભારતના સિંચાઈ
ખાતાના ન.વચ્ચ પ્રધાન એ કાઠીએ
કમ્પુ કર્ણ કે નખા ચે.જગત્થિને આખરી
સ્વચ્છ આખી કેવાયું એ તેની પાછળ
હા વર કરેલ ખચીયે

—સોનીયેટ રચના અને ઇન્ડોનેશીયન
વચ્ચે કૃતાન્તરર્યા અથવા કદાચની રચના
ઇન્ડોનેશીયનમાં યોગ્યતા કારણત્વ
તથા અન્ય સંબંધો સહ કરવા રચના

૮ કોઈક કો બાબ પાછા ઇ-કોને,
શામાને ધીરસી.

—ଭୀରବମା ଦୁଇ ଭେଦ, ଭେଦ ଦେଖିବିନାହିଁ।
 ଧାରଣ କାହିଁକି ଅଧ୍ୟାସପାତେ। ଭେଦ ଧାରଣା
 ଜାଣିନାହିଁ। ଗାନ୍ଧେୟମା ଦୁଇପାଖି ଜାଣିଲେ
 କଲେ, ଭୀରବର ଅପେକ୍ଷା ୨୦୦ ଅଧିକ
 ଦୁଇ ଜାଣିଲେ। ଭୀରବର ଅପେକ୍ଷା ଧାରଣ
 କାହିଁକି ଜାଣି ରିତି ଆସୁ କରାଧା। ଜାଣିଲୁ
 କହୁ। ଭୀରବରାଧୀ ଦେଖିବିନାହିଁ ଅବଶ
 ଦେଖା ଗଲେ ଭୀରବର, ଗାନ୍ଧେୟ
 —ଭୀରବମା ଧାରଣକାହିଁକି ଗାନ୍ଧେୟର
 ଧାରଣା ଦେଖିବିନାହିଁ।

—સારતમા મોઢો-કા ખાણપી
મળી આવેલો કા ટેરની તુખાળી
રંગનો કિરો કુનીખામાં રક્ત એકજ
છે અને તેના ભેરો પ્રત્યક્ષ અને
રંગ કણ સુધી ઓઠીક ભરેરીકન
અને કુરોપના પ્રવેરીઓએ કહી પજ
નથી જ ભેરો. તેથી જ તેની કોમત
નથી આજી સઘાણી! એક નિષ્કાંત
મીતા મીતા તેની કોમત પાલક છ
કલર અકી છે. અને આજ તુખાળી
કિરો સંકલમા એકસતમા વેચવા
પ્રકરી.

—વેલોનનના મેલસાણેલા મહેવાલ
માં જણાવનામાં આજુ કે જે વાળા
કાલેસ ખાતે મળેલી મેલસા પાટી-
રતાનની મદદમાં રજુ કરેલ એવો
વધારો કરવાને નિર્ણય થયેલ છે.

भास हरभासत : हिंदी अंगरेजी

(વહાણમાં આવેલો તાજો માલ)

દોલમેલ વેપારી આવે.

[illegible]

ਘੋੜੀ ਸਾਥੇ ਰੋਕਣ — ਕਾਧਨ ਆਟੋਨਾ ਆਏ.

દાખલો પાસે અસહી અસમતીના ચોખા પડુ છે

આસમતી ચોખા કી, ૧-૦ રૂલ.
/ ચોખામાં ચોખા ૧૦-૧૨ રૂલ.

અમરે નીચેની વસ્તુઓ કાઢીને કદ ઉપેક્ષા કરીએ છીએ. આલ સર્વો અને કીકાપત વાસે મળશે.

સામાજીક પ્રાપ્તિ હીન્દુ માટે હવે :—

કરેક જાતના હિન્દુપણ દાખ, મરાઠા અને કદીયાઈ, સોપારી બદામ, ખામસી, આખા નાળીયેફ અને કરેક જાતના હિન્દુપણ આખા.

K. HARIBHAI & SONS
(PTY) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants.
81 Victoria Street, — P.O. Box 2156 — Durban.
Telegraphic Add. "BHAISONS"

શ્રવણ

જ્યાં ત્રેમ છે ત્યાં પ્રભુ છે

લેખક: શ્રી રમણીલાલ અસલાલા
(વર્તાવ્યો માણ)

મારિને આના એ મોઢા ૩૫ બપો ને એક તે જલને આપ્યો. બીજાના મા રાખીમાં કાઢીને તે કુકે નડે દાઢી કરવા કાપ્યો. રોપેનીકે એ પીપી ને આજ કવિ વાળને પોતાને કવે બીજ નધી ભેળતી એવો રેખાવ કરો ને મારિનેનો આભાર માનવા કાપ્યો. પણ એ તો વિવેક માત્ર હતો. દાઢી એટલી બધી હતી કે બીજા એકે તે પીપા તે રાજા હતો 'બીજા ૩૫ પાંખો' મારિને બને આજા ફરીથી જરતા કહ્યું. રોપેનીકે મા પોતો હતો તે જરખાન મારિને પાણુ મારીયાથી ડોઢિડુ કરીને રસ્તા પર ભેળુ.

'હું તમે કોઈના આમમનની રાક જુઓ છો, મિસ્ટર મારિને' રોપેનીકે સંધિ પ્રક પ્રુક્યો.

'કોઈના આમમનની રાક?' મારિને કહ્યું, 'પ્રિય, મને કહેતાં ખરેખર કોઈક ચાપ છે. કાચે જ કું કોઈના આમમનની રાક ભોતે નધી, પણ મજ રાતે મેં જે સંભળ્યું છે તે મનભર્યાંથી અસહ્ય નથી. એ માત્ર જરખના હતી કે જહી કોઈને પરચો હતો તે કું કહી રહ્યું તેમ નથી. રાતે હું જાપમનની વાતો વાચતો હતો. પણ જ્યાં દો વાત. તમે એ ૩૫ નધી સાંભળી?'

'હા જી તો છે, પણ હું રહ્યો જમણુ પાણુક એટલે નાચી રહ્યો નથી.'

'ન વાચી દોષ તો કહ નહિ, પણ એમા રુ આને છે તે કું કહું: 'અમવાન ઇશુ મિસ્ટર એક વારે હરતા હરતા એક ધનિકને ત્યાં આપ્યા, પણ એ પાણુસે એમનું જરાગર રજાગત ન કહ્યું. મને એ વાચીને જરા નવાજ કામી જમવાન એ રીતે મારા એવા પાણુકને ત્યાં જામે તો હું તો રુ કહે ને રુ ન કહું! એટલામાં મને કોણુ જાતી મજુ. કોણ માફ નામ રહને મોમનનું કહું ખરેખર કોણ મારા કાનમાં કહ્યું કહી રહ્યું કહું. 'હું કામે જારીક મારી રાક ભોજે' કાદો જનુજવ મને એ વાર મરો. વાત મનમાંથી અછતી નથી, એટલે રાક ભોજા જ કહેણુ અજાનના!'

રોપેનીકે પોતાના ભવિક વજમાન ની વાત કાતિથી કાંબળાને કોણુ દેખાણુ. તેજે વાતો ૩૫ પુરો કરીને

પાણુ પર મુકી દીધા. પણ મારિને તેને મીજા વાર જરતાં કહ્યું:

'જાભલો, મોટી વધારે પીઓ, હું તમને પછીની વાત કહું. અમવાન તમારું અહીં કરે' મારિનેનો કાક જમણો મજ મરો. મીજા વાર જરમે ૩૫ રોપેનીકે તરફ જરતાં તેજે અજાણુ, 'અમવાન ઇશુ મિસ્ટર સામાન્ય માનવીઓ વચ્ચે હરતા હતા. કોઈને મિજારતા ન હતા. એમજે શિખો પણ કોણ પાંક કરેલાં આપણા એવા જ! સામાન્ય માનવીઓ, મજુરી કરી ખાનારાઓ, પમલે પમલે પાપ કરનારાઓ-એ એમના ટિપ્પો! અને એમનો કોલ દો હતો તે તો આજે છે ને! 'જે પોતાની જાતને જહુ જમી માનતો તેને મર' જીતવામાં આવ્યો. જે નમ્રતાથી વતેકે તે ઉચ્ચ પદને પ્રાપ્ત કર્યો. તમે મને અમવાન કહો છો તો હું તમારા પમ પમાળીશ. દીન! કુખી ને રજાણુ કંપર મારા આજીવન કંતરશે'

પ્રભુમય જીવનની કવોચક બજ પડેલોલા એક જુઠિયાન મોચીના કુચેથી જારી આપણે' વાણી કાંબળાને રાક રોપેનીકની આંખમાં આંધુ જારી મર્યા. 'મોટી વધારે પીઓ' મારિને મોચી વાર ૩૫ જરવાનો પ્રખુલ કર્યો, પણ ત્યાં તો રોપેનીકે કાચ ભેળવા, 'પાંખાને કુર અજેડી સીપો ને રેખક પરથી જોતો મજ મરો. 'આભર, મિસ્ટર મારિને, તમે મારા મીજા મરેલા કરીરને જ નહિ, પણ હતાજ કાચને પણ ફેરણુ' જનાનું છે'

'મને પણ તમારા આમમનથી એટલો જ જાનક મરો છે, મિસ્ટર રોપેનીક, ફરીથી ખરે જમણા ચાપ કારે આવલો. તમારા એવો કોઈ મિત્ર આવે છે ત્યારે જહુ જાનક વાપ છે' મારિને પોતાના મહેમાનને મિલમ આપી. મારા રહેલો વા આજામાં કાઢીને અજાજ કરી ને પાંખો કામે લાગી મરો. મહત્તુ તમિણુ સાંપવાનું કહ્યું જ બાપો કહું કાચ જરતાં કરતાં તેજે જારીપાંખી જકાર ભેજે રાખુ. અમવાન જાને આવશે જ એવો તેને રાક મિજાક હતો અને ન જામે તોજ મિજાના આમમનની રાક ભોજી એ એક જકાવો હતો. પ્રખુલ વચના પુતોથી તેનું મમજ આવે જમણાનું કહું. (અણી)

જાન પ્રજાનો મારે

અમને ખબર.

સુરતી જમણના અને રોપેનીકે જીમે.

શ્રી રોપેનીકની અંગત રેખરેખ નીચે મુજબના અને મોરેસોબના રેખ પમ જામના કવારે પ્રકમે આવી રહેલો જરવાનો અને કનકાક મરેક.

કેપીટન્સ બાલકની હોટેલ

(શ્રી કોનર મીકાઈ કાઉસ)

એ અને મિઠોરીયા કદાના જુજાપર - કરખન, ફોન નંબર ૨૩૪૨૪, ટેલીમાન: KAPITAN.

તાણુ ઉમદા ફેરફ

આડુ, લસણુ બજાર ભાવ, નારીંગેલ નં. ૧ રી. ૧-૫, બેગ (નં. ૧૦૦) રી. ૧૦-૦.
કુકાન દાર મારે બાંધવાના નુકસાપર બજાર ભાવ, પાંપક નંબર ૧ રી. ૧૦, નંબર ૨ રી. ૮ ૧૦૦.
કુપી અને મેવલી પાન બજાર ભાવ, પોરેલ લડ. મારાક કોલ રી. ૧-૧ જામી અને રકનેર મોસીક રી. ૧-૧ કવન.
રોટલીક, નાસાલેન અને બેજબન કોચના એકરેક કપર પ્રુક બાન આપી કોઈ પણ વરદ પરમાક આવી પાંખણુ.

All prices subject to Market fluctuations.

A. KADER & Co., (PTY) LTD.
WHOLESALE FRUIT MERCHANTS
P. O. Box 251. DURBAN.

ધીરુભાઈ પી. નાયક

કુકાકીપ, મુસાઈરી, લીખાનો અને જનક જિલ્લન કીરુલાન અમર ફુલીવાયા કોઈ પણ જામની કવાઈ કવિવાઈ જમર જમીન મામે પ્રજારી કરવા મેર કોઈ જમીની આવડે જમીન કરી. કડમી, જાન, મોટી, કુકાક, અજમાત, ખોટાકા, વિવેરવા નીચા જમે જરતાની આપીએ જીમે
ઈ-કમરેક, પરજાક ટેક, કિસામના મોપકા કવાવવા રેખનુ જીવરજક કાંકીકેક કે વેપારના કાચકોનો. જાકવેકેક તેમજ જમીનકને કમઈ કાચકોમાં કંઈ. પણ હી કીધા વિના જમે માત્ર અજાક આપીએ જીમે. વેચનક જુજુજાક કોઈ કોરો. સીમેલન કોઈ મારેકીયા અને મોઈકાવર કંપરજુરનક કંપની કીમોરેલા પ્રતિનિધ

Office: 5 Barkly Arcade, 38 Market Street, Phone 1 337033, Johannesburg.	Residence: 52 Patidar Mansions, 13 Kort Street, Phone 1 330816, Johannesburg.
---	--

ફરનીચર! ફરનીચર!! ફરનીચર!!!

મિટાજ કુક, કાકાનુંમજુક કુક, મોટીજાન, રોપેનીકે એક, કાકાકે મોટી કોઈકાકે રેક, કુક રેક, રેખક, જરન કીરુલાન આવે ખરીકો કકરો. અને પ્રજારી કાકા લેવા કુકરો. નહિ.

—એકક, રેખક અને કીરુલાન ફેરફ—

કે કમારી રેખરેખ નીચે વર્ધવા ચાપ છે. તેવો રોજા 'કવિ' રાક વાર રહે છે. માત્ર રેકાકા બાંધના પ્રાર્થક કીરક જમીનો અને વેપાર આવક વધારે

L. MISTRY

81 BRER STREET, BURGERSDORP, JHBURG.
PHONE 33-4691. BOX 2626.

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1903.

Former Editors: Manilal Gandhi—1910-1934.

No. 14—Vol. LVIII.

Friday, 6th April, 1960.

REGISTERED AT THE G.P.O. AS A NEWSPAPER
Price: FOUR PENCE

"ANIMOSITIES, DISSENSIONS, HATRED WILL DISAPPEAR"

MONK FORECASTS CHANGE WITHIN NEXT FIVE YEARS

(By A Special Correspondent)

Presence Due To "Divine Purpose"

(By A "poet" Correspondent)

BHIKKU CHAMAN LAL'S entry into and lecture tour of South Africa has taken Indians in South Africa by surprise. The attitude of the Government to the entry of Indians even on temporary or transient permits is well known. It is easier for the camel to go through the eye of a needle than for an Indian to get entry into this country.

But to the Bhikkhu it is quite simple. He attributes his presence in South Africa and the attitude of the authorities to "Divine Purpose." Explaining his presence in this country he said he had come on pilgrimage to the land which had given the world Mahatma Gandhi and through him freedom to India.

Mr Nehru had suggested to him in January this year that he should visit Africa. The rest followed smoothly.

ALL the troubles, all the animosities and all the dissensions and all the hatred which at the moment make South Africa a troubled land will disappear in the course of the next five years. This claim was made by Bhikkhu Chaman Lal, the Buddhist monk who is now touring the country. The Bhikkhu, who was speaking in Durban under the auspices of the Divine Life Society of South Africa, said that he was not a prophet. He recited his predictions, made in his book, "The Vanishing Empire," published in 1937, that British rule in India would disappear within ten years. India obtained independence in 1947. "Change," Bhikkhu Chaman Lal said, "is the Law of Nature. Even on the Upanishad it was written 'And this too shall pass away.'"

SPEAKING on the "Cultural Imprints of India Abroad," he said that he had spent 23 years on this subject and had travelled extensively all over the world conducting research. His mission, partly, was to open the eyes of the Europeans on the fact that 5,000 years ago India was a "World Teacher," that Bharat was "Jagat Mata." He said that as much as Rome had stood for Love, and Egypt for Wisdom, India stood for Wisdom and Dharma.

He said that India had known the art of shipping 6,000 years ago and that India had had contact with various countries many thousands of years ago. He explained that present day Syria was at one time known as 'Surya,' that India and Egypt had relations 3,000 years ago. He substantiated this by drawing the attention of the audience to the temple within the pyramid which contained the statue of the Narayana Avatar and of the similarity of the sphinx to the deity.

He then spoke of the ancient Indian empire in Peru and Mexico. The Pyramids were far better than a South Indian word.

There were pyramids in Mexico and the largest temple in Mexico City was a Shiva Temple in which according to ancient Indian custom, there were 3,000 deities. There were Roman avatars statues in the caves of Mexico. Guatemala really meant 'Gautam Alai' (Hall of Buddha). He related how a hundred South Indian Brahmins called Ayas ruled the Incas Em-

pires for many hundreds of years, until the Spanish conquest in the 16th century.

The 100 life-size gold statues of them rulers in the traditional Indian dress were taken and melted by the Spanish, but not without being sketched first. These sketches are in the Madrid Museum.

Nearer India

Going nearer the Indian sub-continent he pointed out that Java, Indonesia, Cambodia, Thailand, China and Japan, all had contact with India and there was considerable evidence of this fact. He stated that more Sanskrit was used in Indonesia than in India. The Muslim ruler of this state and his family all had Indian names. The present ruler of Cambodia was a Singh, Thailand was ruled by seven Ram Rajas.

In 1120 B.C. that is 500 years before Buddha there were 50,000 Hindus in China. In Japan the temples had deities that were today scarce in India. He had seen three temples of Yama in Japan, temples of Prithvi and of the numerous Vedic deities. While India preserved the mantras of these Vedic Gods, there were no images. He spoke of the temple of Sarawati and the old Puranic tales preserved in Tokyo. Even in far-off Ireland there has been imprints of Indian culture interwoven into the national legends of that country. Tilak had also pointed out that the "Land of the Midnight Sun" was connected

(Continued on page 114)

Capital Of New Gujarat To Be Called Gandhinagar

(Indian Opinion's India Service)

BOMBAY—The permanent capital of the new proposed Gujarat State will be Gandhinagar, 15 miles north of Ahmedabad city. It will stand on a picturesque site on the west bank of the Sabarmati river. The township and buildings to be constructed on the site will follow the Indian style of architecture.

A conglomeration of villages on either side of Ahmedabad and Mehsana districts will be grouped together to form a new district around the capital. The district will be known as Gandhinagar District.

Dr Jivraj Mehta, Finance Minister of Bombay and the prospective Chief Minister of the new Gujarat State, announcing the decision of Gujarat leaders on the new capital, said that the capital, with an area of 25 square miles, would be so designed as to leave no room for any heavy industries to spring up there. In other words, he said, it was not intended to be an industrial centre, though due provision would be made for housing cottage industries.

Regarding the cost, Dr. Mehta said that the new capital was expected to cost around one hundred million rupees. The capital is expected to be ready for occupation in two or three years. In the meantime provision has been made in Ahmedabad to house the legislature. At the time of its creation the population is expected to be around 100,000.

The city and the district will be named after Mahatma Gandhi. The Secretariat building will be named after Sardar Vallabhbhai Patel and will be known as the Sardar Patel Bhavan. The names of Karmurba and Mahadev Dasa will be closely linked with the most important landmarks of the city.

It is proposed to beautify the city with large and beautiful gardens on the banks of the Sabarmati.

Hindi From 1965

(Indian Opinion's India Service)

NEW DELHI—Hindi, with international numerals, will be adopted as the principal language in India from 1965. English will remain as an "associate language" for administration at the centre and for inter-State purposes for an indefinite period. A Second Official Language is to be appointed sometime this year. A plan is being formulated for the switch-over to Hindi.

Indian Opinion

FRIDAY, 8TH APRIL, 1960

Our Cultural Heritage

IN the course of his recent much too fast tour of South Africa Bhikku Chaman Lal drew the attention of the Indian people to the fact that theirs was a great cultural heritage and exhorted them not to abandon it. It was his experience, he said, that Indians in Africa were much too much concerned with the making of money and were paying too little attention to things of the mind and the spirit, to the arts and to literature. In short the Indian in Africa, no less in South Africa, was not paying any attention to things cultural and artistic for no profits could be reckoned from these investment. The Bhikku with his world experience and learning pointed out at various meetings that art and culture and education and learning were extremely important—these helped build a nation and keep it alive.

In South Africa in recent years there has been a great resurgence of interest and activity in the field of religion—both Hindu and Moslem. There has also been a great deal of interest in the different Indian languages. This has been in most cases given massive expression in bricks and mortar. Debates and custodians are organised and held. Anniversaries and various important occasions and dates are celebrated but through it all something vital is missing—real scholarship and learning. There is always a plethora of words and phrases but never a deep insight into and knowledge of the history of our origins, the history of our artistic and cultural heritage.

There is a school of thought which believes that if we turn to the fountain springs of our heritage then we are not good South Africans and that we cut ourselves adrift from the native peoples of this country and regard ourselves as separate, different and superior. This school argues negatively though, that Indians should have nothing to do with India. We do not see real objection to the Indian in this country drawing upon the native land of his forefathers for his spiritual and cultural inspiration and being a good South African to boot.

There is much in the history of India which can provide direction in these troubled times, there is much in the religions of India which transcends bounds of colour and race, and territory and language, there is much in the art and music of India which crosses national and sectional boundaries. There is no reason then why a people, a people as young as the Indians in a country as young as South Africa should not seek inspiration from the oldest extant civilisation. There can be nothing with this.

We commend this to the attention of the Gandhi-Tagore Lectureship, Trust which has funds but which has not done much in the way of promoting cultural and religious information. It should consider re-writing its terms of existence in such a manner that it can become a disseminator of Indian culture. Much good can result from such a step.

The Gita As A Guide To Human Conduct

By SWAMI KIRTIDANANDA in "Prabuddha Bharata"

Sixth Instalment

MAN can be good, do good, and be unselfish only when he understands that the goal of life is not pleasure or happiness, but the expansion of his own self as he embraces the whole universe within it. This expansion of the self is the reason *d'etre* of all ethics. Selfishness, which is the imprisonment of the sense of "me" and "mine" associated with the body and mind, obstructs this expansion of the self, and so is to be avoided. This is the only logical explanation of the pleasure principle even. The pleasures of the senses and the mind are relative, momentary, and dependent on external objects. They are only the forerunners of pain and suffering. The highest pleasure or bliss is in the realization of the Atman. The evils of society are rectified when man's conduct is based on this ideal. The comments of Swami Vivekananda on the Gita verse (11.3), quoted above, bring out this point very clearly, and are worth quoting here. He says, "As I always preach that you should not derry a man by calling him a sinner, but that you should draw him out of evil to the omnipotent power that is in him, in the same way does the Bhagavan speak to Arjuna, 'Naitattvayyapadyate'—It doth not becometh thee. Thou art the Atman impensable, beyond all evil. Having forgotten thy real nature, thou hast, by thinking thyself a sinner, as one afflicted with bodily evils and mental grief, made thyself as—this doth not becometh thee! So says the Bhagavan 'Kierthyam me ama gamah Partha'—Yield not to unmanliness, O son of Pritha. There is in the world neither sin nor misery, neither disease nor grief, if there is anything in the world which can be called sin it is this—'fear,' know that any work which brings not the latent power in thee to *punya* (virtue); and that which makes thy body and mind weak is verily, sin. Shake of this weakness, this faint-heartedness!...Thou art a hero, a *vir*, 'this is unbecoming of thee.'"

"If you can proclaim this message to the world, 'Dierthyam me ama gamah Partha naitattvayyapadyate,' then all this distress, grief, sin, and sorrow will vanish from off the face of the earth in three days. All these

ideas of weakness will be nowhere. Now it is everywhere—the current of the vibration, and behold the magic transformation! Thou art omnipotent—go, go the mouth of the cannon, fear not. Hate not the most abject sinner, look not to his exterior. Turn thy gaze inward, where resides the Paramatman. Proclaim to the whole world with trumpet voice, 'There is no sin in thee, there is no misery in thee, thou art the as-servant of omnipotent power. Arise, awake, and manifest the Divinity within!'

"If one reads this one shloka—'Kierthyam me ama gamah Partha naitattvayyapadyate; kierdham ardayasaurbalyam tyaktvottistha parantapa'—he gets all the merit of reading the entire Gita, for in this shloka lies embodied the whole message of the Gita."

This realization of the Atman is the ideal, the summum bonum, which ought to be the goal of all human conduct, the ideal to which human conduct should approximate itself. But it is practicable? Is there a way of translating this ideal into practice in the day-to-day affairs of the world? 'Yes' is the answer of the Gita. Sri Krishna clearly expatiates on the practical aspect of this philosophy of human conduct in all its bearings in the various chapters of the Gita. The practice of the presence of the Atman, as advocated therein, is intended to effect a harmonious blending of the individual and social aspects of human conduct. The Gita aims at nothing short of the development of an integrated personality, in whom the various warring elements of his intellectual, emotional, and volitional faculties are evenly co-ordinated to the benefit of himself as well as the rest of the world.

(To be concluded)

Fountain Of Wisdom

The safest rule of conduct is to claim kinship when we want to do service, and not to insist on kinship when we want to assert a right. I know no other method of preserving sweet relations in human affairs.

—M. K. Gandhi

AREAS ACT STRIKES— INDIANS TO LOSE OVER £2 MILLION

THE Group Areas Act has struck at the small Indian community of Pietersburg and they stand to lose immediately about two and a half million pounds, according to a report in the latest issue of "Contact" (April 2, 1960) the non-racial fortnightly review. The Indian people have been ordered to move to a barren stretch of veld, two miles out of town and when they do so they will leave behind business which shows an annual turn-over of £1,500,000, carries book debts of £500,000 and has goodwill valued at £125,000.

The Johannesburg correspondent of "Contact" writes:

An brawny (White) athlete born the "Torch of Civilization" northwards for the Union Frigate, civilized South Africans were shocked to learn last week that the entire community of Indian South Africans in Pietersburg, Transvaal, had been ordered out of their homes and shops to a stretch of barren veld two miles from the town.

The first Indian people came to Pietersburg in 1884, two years before it was proclaimed or named as a town. They set up shops; they helped the White farmers in times of drought and depression.

Under the Group Areas Act an area can be set aside by the government for occupation by only one racial group. Any person who does not belong to the group for which it has been set aside can be compelled by law to leave it.

They are now expected to carry on their businesses in the veld. Few can afford this. Hunger and poverty are all that the future offers.

CHEAP RADIOS

NET DELHI—A scheme to make cheap radio sets priced Rs. 150 (about £15) and below is under consideration of the Government. About 100,000 transistor radios were also expected to be built up by the Radio Manufacturers in the country next year.

INDIA WAS DEMOCRATIC 5,000 YEARS AGO

(From Our Own Correspondent)

TO a small gathering in the Vedic Hall presided over by Dr M. B. Nandoo, Bhikku Chaman Lal spoke on "India Mother of Civilization," on Friday last.

He questioned the belief that democracy began in the West. He pointed out that India possessed democracy, 5,000 years ago and that Shri Ramachandran was the greatest democrat because he exiled his wife Sita on the words of a servant woman. In those early days the people had the right to dethrone a ruler.

In the field of sciences, India has made the following contributions: numerals, algebra, arithmetic, geometry, and also in Philosophy and Yoga. Appollonius, contemporary of Christ studied Yoga in an ashram in Kashmir and was able to communicate telepathically.

Megasthenes, a Greek who visited India found that there were hospitals not only for men and women but also for animals.

India also gave cotton and silk to the world. Marco Polo had said that in India he saw "wool growing on trees", his first reaction to cotton.

Bhikku Chaman Lal Visits Phoenix

(By A Special Correspondent)

TWO days after his arrival in Durban Bhikku Chaman Lal visited the Phoenix Settlement in order to see the place where Mahatma Gandhi lived and worked out his epoch-making scheme of Satyagraha. He showed a great deal of animated interest in the Settlement. The soil, he said, was sacred. He told an "Indian Opinion" reporter that he had been very closely associated with the late Devadas Gandhi on the "Hindustan Times". He had worked on this newspaper for sixteen years, ten of them with Devadas Gandhi, who was born in South Africa in the struggle for India's independence he had been very closely connected with Mahatma Gandhi, and had gone to jail several times. After independence he had given up politics and newspaper work, donated saffron robes and travelled extensively spreading the message of the Buddha.

He was brought in Phoenix by Dr N. P. Desai, of the Gandhi-Tagore Lectureship Trust and Mr S. Pannun, of the Divine Life Society of South Africa. Bhikku Chaman Lal arrived in Durban under the auspices of the Divine Life Society, addressed his first meeting in Durban under the aegis of that Society and was then taken under the wing of the Gandhi-Tagore Lectureship Trust and the patronage of several religious and cultural bodies.

Note: Bhikku Chaman Lal is India's most widely travelled journalist and author. He has devoted forty years to journalism. He took very active part in India's struggle for freedom since the age of 16 and was imprisoned six times. He is the author of 35 books—the result of his 19 tours round the world.

His book, "Hindu America" is now running into the 6th edition. He has established that America was known to the Hindus and the Buddhists centuries before the birth of Columbus. He has proved that there were 100 Brahmins (Aryas) rulers in Peru and that the last of them ruled there in 1532 A.D. when the Spaniards invaded Peru.

Bhikku Chaman Lal is now on his 20th trip preaching the message of the Buddha and acquainting the people with the great contribution of India to world culture.

Phone 635 8786

F. O. Box 1349

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS

HOUSE FOR KEEN CASH PRICES

23 West Street, JOHANNESBURG.

New India Assurance Co. Ltd., India's Leading Company

We Transact:

Fire, Marine, Transit, Motor, Baggage, Burglary,
Householders & Houseowners (Comprehensive),
Personal, Accident etc.

Principal Controlling Officers in the Union of South Africa

Jalbhoj Rustomjee & Son

140 Queen Street, — Durban

Phone: Durban 25845, 28513, 29844

DO YOU KNOW

That NEW INDIA is by far India's largest Insurance Company;

That NEW INDIA operates in over forty-five countries;

That NEW INDIA has over 65 branches in India alone;

That NEW INDIA receives over £4,000,000 Premium EACH YEAR on Fire, Marine & Accident.

FOR SECURITY
AND SERVICE
INSURE WITH
NEW INDIA

GOVERNMENT PLANNING CHANGES

BLACK LAWYERS
FOR BLACKS ONLY?

"GADFLY" writes in the latest issue of *Contact*, the non-racial fortnightly review:

For the last year or so, there have been continual rumblings proposing some sort of major changes in the law relating to the legal profession, the procedure and the composition of the courts. A kite was flown in Parliament by Mr. Frooman who moved a rather muddled motion calling for investigation into all sorts of things. In the meanwhile, the concrete proposals are being discussed in Government circles. The public knows nothing of them, the profession has heard a few hints. Among the possibilities are the appointment of judges from the ranks of the magistracy and the abolition of the distinction between barristers and attorneys. Something else which will certainly creep in is the fulfilment of a long-standing ambition of the Native Affairs bureaucracy—the prohibition of the engagement of lawyers by Africans in matters of administrative law. Another possibility is the confinement of African legal practitioners to practice in "their own" courts.

And this will be wrapped up in proposals for the reform of certain undoubted shortcomings and anomalies in our legal system. The Government will pose as defenders of the public against exploitation by lawyers, and will use the opportunity to destroy the independence of Broek and [unclear].

If this disaster is to be averted, the Opposition will have to be careful not to involve itself in mere mindless defence of the status quo. We will have to be ready to distinguish the good from the bad in the Government's proposals, to defend the essentials of the rule of law while supporting those reforms which are necessary.

"Theft From Indians"

Congratulations to the Whites of Petersburg and Rustenburg upon the successful theft of several million pounds from their Indian South African fellow-citizens. This is the enterprising spirit which has made South Africa great. While fearful foreigners are writing off the White man in Africa, these sturdy sons of the soil have shown that they still have pioneering blood in their veins.

Another famous victory has been won by the White building

strains on the Rand. They have succeeded in preventing several hundred of their Coloured workmates from continuing to earn a living. Is there perhaps room in the Voortrekker Monument for a frieze to commemorate the blow struck by these heroes in the fight for civilization?

THE ORIENT
ON THE SCREEN

NEW countries, old civilisations—with talented artists and technicians to interpret them—whole new regions of thought, feeling and action are being revealed to the rest of the world through films in vivid pictures and sounds.

In this connection a survey of films produced in Eastern countries, published by the British Film Institute in London in collaboration with Unesco, will do much to encourage the presentation of productions which give Western audiences a fuller picture of the life of the peoples of the Orient. The films selected are those which illustrate significant aspects of life, feeling or thought in each country and which have outstanding technical and artistic qualities.

The survey is divided into two parts. The first lists feature films chosen because they have been shown or received awards at recognized international film festivals, have enjoyed box office success in their own countries, or because they indicate important development in the film production of the country concerned. The second part is devoted to documentaries which fall into six main categories: family life, including social customs in town and country, art, architecture, arts and crafts, music, drama, dance, festival, or religious; old and new methods in fishing, agriculture and industry, games, sport and recreation; and a section called 'New Horizons', dealing with education and the child, health, community projects, etc. (UNESCO).

S.H. GRAIN BAGS

Mail your Second Hand Grain Bags—Sugar Pockets—Orange and Potato Pockets for Top Cash Price to:

MAARMANS (Pty) Ltd.
Box 24, Phone 122,
BRITS, Transvaal.

Cheques will be paid on
Bags Arrived

India's Foreign Policy—
Tries To Avoid Hatred

(Indian Opinion India Service)

NEW DELHI, Commenting on India's Foreign Policy, the Indian Prime Minister, Mr. Nehru said here that although it was called 'non-alignment', it was positive and it tried to avoid hatred of the other countries and other peoples. Even though he disagreed with the things happening in South Africa he did not think of the people of South Africa, those of European origin, as his enemies. But he was not prepared to tolerate the kind of things happening there—apartheid, and all that.

It seemed to be a monstrous thing that this kind of thing should be tolerated anywhere. But Mr. Nehru did not think that the way to meet such a situation was the way of violence. He was not a pacifist, but he did believe that hatred and violence were bad for any individual group or community.

He believed that the social order should try to do away with those things. He stated "We are human beings and we cannot rise above our failings, but at

any rate, our ideals should be there. They should push us up from time to time."

"Coolie" College On
Springfield Flats

(By A. Special Correspondent)

ARE the Indian gardeners who have spent many generations on the Springfield Flats, in the Ungent Floodlands being dispossessed in order to provide land for the "Coolie College" for Indians? The latest information is that Indian gardeners who till these fertile lands have been given short-term notices to quit their holdings. The land is owned by the Durban City Council. Some of the gardeners, who have no other means of livelihood, say that they understand that the land is wanted for the "Indian College." About 20 acres of land are involved.

SIMPLE STORIES TO UNDERSTAND

RELIGIOUS BOOKS FOR ALL
INDIAN SCHOOLS

NOW FOR SALE

The Ramayana for Boys and Girls	2/-, 3/6, 5/6, 12/6
Bhagavadgita	3/6, 9/6, 14/-, 18/6
Upanishads	5/6, 16/-, 30/-
Great Saints of India	...
Great Men of India	...
Chandrabhas	...
Story Bapu	...
Story Jawaharlal Nehru	...
Message of Krishna	...
Teachings of Shri Ramkrishna	...
Sayings of Ramkrishna	...
Modern India	...
Religion of Home	...
Short stories of great personality—	...
Fine mixture	...
How to Win Friends and Influence People	...

Obtainable from.

D. ROOPANAND BROS.

PUBLISHERS AND BOOKSELLERS

Phone 20707. (Est. 1932) P.O. Box 2524.

85 VICTORIA STREET, DURBAN.

Nehru On Need For Planned Production

[“Indian Opinion” India Service]

NEW DELHI.—Addressing the 33rd Annual Session of the Federation of Indian Chambers of Commerce and Industry, New Delhi, Prime Minister Nehru said: “Looking at India as she is today, I have no doubt that in spite of the innumerable difficulties that face us, we shall survive them and we shall go ahead after the fashion of some nations that became industrialised with greater production, greater income—national and per capita income—and all that.” In his speech Mr. Nehru reiterated his faith in planning and in socialist ideal and declared that there was no escape from co-operation as co-operatives—service co-operatives for the present—were the only way and the right way for Indian agriculture.

MR. NEHRU said that a planned approach acquired the utmost urgency in view of the objective of taking people out of their present low level. Things could not be left just in chaos or to individuals to better their lot themselves and so that process, perhaps, bettering in some way the life of the community.

Mr. Nehru added: “When a crisis confronts a country, how does a nation react to it? Suppose there is war. At that time it becomes a matter of life and death for the nation. There is a great deal of planning—whether it is good planning or bad planning is another matter. But everything is planned to the need—survival of the community. Nothing else counts.”

No Crisis

The Prime Minister continued that although India did not face a crisis like war it was clear that to achieve its objective, it had to adopt a planned approach. As war could not be left to be fought to any form of free enterprise, in the same way only through planned approach, and not through individual enterprise, that a nation could go forward in a short time.

It was quite possible that people made mistakes while working for great causes. That was inevitable. Only those who did not do anything did not make mistakes. People who had a spirit of adventure were bound to make mistakes.

India was now engaged in a mighty adventure of improving the standards of living of the her hundred million of her

people. Vast changes were taking place. Those changes were for the better. Therefore, he was hopeful and confident. There might be tremendous difficulties. But they would be overcome by the tremendous capacity of the Indian people and not by a group controlling the government or a group controlling the industries. The only way to get going is to turn the vast energies of the Indian people in this direction. That is a big problem.

Indian Delegation In East Africa

[“Indian Opinion” Service]

NAIROBI.—A Handloom Delegation sponsored by the Government of India, arrived in Nairobi on Sunday last, on a visit to British East Africa. The delegation, consisting of three members is led by Mr. Somappa, President of the All India Fabrics Marketing Co-operative Society, Bombay. The other two members are, Mr. V. C. S. Chetty, a manufacturer and dealer of handlooms from Madras, and Mr. N. Ramaswamy, Secretary to the All India Fabrics Marketing Co-operative Society.

Besides Nairobi, the delegation visited Mombasa and Dar-es-Salaam during their one week stay in East Africa. It leaves for Khartoum on Sunday, April 10.

The purpose of the delegation's visit is to study the East African market, explore possibilities for the export of Indian handloom goods and fabrics and to establish personal contacts with the importers and dealers here.

The high degree of skill of the Indian handloom weaver is fairly well-known and Indian handloom goods are being increasingly exported to countries all over the world. About Rs 55 million worth of handloom cloth has been exported annually by India during recent years.

Indian Ideal Is Socialist —Nehru

[“Indian Opinion” India Service]

NEW DELHI.—Addressing the Federation of Indian Chambers of Commerce and Industry Mr. Nehru said here: “I am not at all apologetic about our ideal of being socialist—I think it ought to be the ideal of every human group. What form it may take is a different matter. As a matter of fact, modern thinking all over the world by whatever name it may call itself, has increasingly become socialist. It is inevitable. It is only when you are completely out of touch with modern trends that you will think differently. I am not wedded to any particular dogma of socialism or to any dogma or religion, but I do believe—whether one calls it religion or not—in the innate spirituality of human beings. I do believe in the innate dignity of an individual. I do believe that every individual should be given an equal opportunity. I believe an ideal, though it may be difficult to reach it, an egalitarian society with no great differences. I dislike vulgarity of the rich as much as poverty of the poor. Both are degrading.”

Unidentified Planes Over India

[“Indian Opinion” India Service]

NEW DELHI.—An analogous Lok Sabha was assured by the Prime Minister, Mr. Nehru and the Defence Minister, Mr. Krishna Menon, that the Indian Air Force was keeping a strict vigilance over the frontiers of the country and had taken all precautions to prevent the violation of India's air space.

The Defence Minister had informed the House earlier that between February 6 and 23 the Ministry had received 42 reports which spoke of having heard the sound of aircraft or having seen some light over the North East Frontier Agency area.

According to air Force experts these flights appeared to follow a pattern wherein the sound disappears towards the north (China) and in some cases reports of the sound as being that of jet aircraft.

Special Offer: India-Made Agarbattis

(SHIPMENT JUST ARRIVED)

WHOLESALE TRADE PRICES

THREE ROSES, 3 toles	37/6 Doz
(Available in Thin/Thick Sticks)	
GATEWAY OF INDIA 3 Toles	45/- "
" " " 6 "	90/- "
CHANELI 2 "	18/- "
" 1 "	9/- "
SUGANDH RANI 5 "	33/- "
" 21 "	18/- "
" 1 "	8/- "
" 1 "	4/- "
LATAMANGESHEAN 5 "	4/- "
CHANDAN DHOOP 3 1/2 Box of 10 Sticks	

CASH WITH ORDER — PRICES FOR DURBAN

We have also received Ganges Basmati Rice 1/- per lb (Minimum Order 100lb)

We are Stockists of all kinds of Indian Dhalls, Spices and Condiments, Biscuits, Almonds, Tamarind, Whole Coconuts and All kinds of Imported Rice.

SPECIAL PRICES TO THE TRADE

Please write for our price list:

K. HARIBHAI & SONS
(PTY.) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants
81 Victoria Street,—P.O. Box 2156—Durban.
Telegraphic Add.: “BHAISONS”

Film Gets President's Award

NEW DELHI.—During 1938 the Films Division of the Government of India participated in 33 International Film Festivals. The documentary “Radha and Krishna” won the President's Gold Medal as the best documentary film for the year.

ASIAN VIEW OF MONCKTON COMMISSION

(From Our Own Correspondent)

BULAWAYO—The Monckton Commission, an advisory Commission on Central Africa will be sitting shortly to gather evidence for the Constitutional Review Conference. Its terms of reference are still very much obscure in spite of Lord Monckton's assurance that no limitations on the scope of evidence will be placed. On paper the membership of the Commission seems quite impressive but in actual fact the Commissioners are not what they seem. The British contingent is Welenskyish enough, but the Southern Rhodesian representatives are all Roy's boys. The choice of men from Southern Rhodesia to provide an impartial probe by questioning witnesses of all races can best be imagined than written. Six of the Europeans on the Commission are all competent local business men, known to have association with Welensky's United Party. The two Commonwealth members lack knowledge of Africa. In short quoting from the "Observer" "The Liberals are hardly liberal, the Africans are scarcely African, the British are half settlers, and the only organised well-hat group are the white Central Africans, who are clustered round the dominating personality and policy of Sir Roy Welensky."

One would have expected Mr. Marmion and Mr. Marland to learn their lessons from the Deakin Report, but it seems, they have learnt the wrong lesson—that they cannot be too careful in choosing their Commissioners.

It goes without saying that the Monckton Commission is looked upon by the bulk of the non-Europeans as completely 'loaded', and one that is biased in its composition. This then is the most elementary fashion, is the background to the Monckton Commission.

HAWKERS AND TRADERS

Men's wrist watches, 17/6 with 15 jewels, 25/6, 17 jewels, waterproof, shockproof 31/6, 21 jewels, waterproof, shockproof, 37/6, 25 jewels, waterproof, shockproof, 41/6, Ladies' wrist watches 39/6, 25 jewels 49/6. A. S. Agencio, P.O. Box 3180, Cape Town.

No Catalogues

ASIANS IN FEDERATION 'UNDERGOING TRIAL'

(From A Special Correspondent)

BULAWAYO—The Asians in the Federation are undergoing a period of trial. They are torn between two race groups—the Europeans and the Africans. The Asian community, composed of diverse groups, is moving perceptibly away from the camp of the Europeans but has not yet fully decided the direction it will finally follow. And the appointment of the Monckton Commission has posed a number of ticklish questions for the people. Asians in Nyasaland have thrown in their lot with the Malawi attitude. This is a complete reversal from their earlier policy of alignment with the European settlers.

WHETHER such an attitude stems from sheer opportunism or a political calculation and reasoning of genuinely wanting to merge with the African people of Nyasaland remains to be seen.

Their present attitude is certainly praiseworthy and one expects that they will identify themselves completely with the call of the earth in every respect and manner. Similarly Asians in Lusaka, presumably, for the whole of Northern Rhodesia have taken a little decision. Reason for their not wanting to lead evidence has not been declared but one cannot help but see this as an expression of sympathy for the indigenous people.

In Southern Rhodesia

Disregarding these Northern counterparts, Asians in Southern Rhodesia through their two political organisations have submitted written evidence. The one, Southern Rhodesia Asian Organisation, representing the Asians of Southern Rhodesia, has submitted an eight-page document. It stresses mainly the disabilities suffered by them. The memorandum fails to suggest constitutional reforms and is regularly inconclusive on the Asian attitude towards the Federation.

The Bulawayo British Indian Association has also submitted a memorandum on the same issue. Both these organisations have adopted a policy of 'Neutrality' so as not to offend the White or the Black. The two documents can be viewed (a) as a deliberate attempt to steer clear from controversy or (b) a complete disinterestedness in the political future of the Federation and a clear lack of political understanding.

Another Group

Another group of Asians has submitted a thirteen-page memorandum.

It clearly bears the mark of non-racialism and is an earnest attempt, though clouded in certain respects, to make the

political unrest faced by this growing country. They suggest immediate universal suffrage for Nyasaland and a qualitative franchise for Northern Rhodesia and Southern Rhodesia. Then they maintain it purely an appointment and a palliative for the settlers in these two territories.

The qualitative franchise is a widening of the present qualifications, eventually leading to Universal Adult Suffrage. They have also successfully pointed out a 'superfluous' in the present Constitution. "Elections could be manipulated in such a way that within the course of two general elections there would not be a single African member of Parliament."

Thus they aptly describe as "one of the most fraudulent political stratagems devised to hoodwink the African population." The point one cannot comprehend is their failure to regard the Africans of Southern Rhodesia and Northern Rhodesia to be capable of the immediate use of the vote based on Universal Adult Suffrage. Similarly they do not see the political evolution of Northern Rhodesia akin to that of Tanganyika. This is somewhat baffling. Nevertheless, this memorandum is one that amply proves the national and unbiased thinking of the signatories.

Whilst one acknowledges the fact that the two Asian political organisations have not jeopardised African nationalist aspirations one cannot help taking notice of the fact that the Asians are sitting on the fence. There is, however, a new element in the community which promises to provide the correct guidance at some later date.

R. VITHAL

Bucharest, Writing up Set of Books, Balance Sheets, Income Tax Returns.

Contact No. 12 Bucharest Avenue, 20 Market Street.

Can Dispense & Market for Johannesburg. Phone 33-1888.

CANCEL VERW VISIT

(From Our Own Co.)

BULAWAYO—The Democratic Party, a movement non-racial in fact and dedicated to the of non-violence has against the measures the South African.

The NDP has written Federal Prime Minister, Roy Welensky, against the visit to the town of the South Minister, Dr. Verwoerd.

The letter reads Federal Government to consult with the Union Government, at a time review of the Federal Constitution is in sight and at a when the Union carrying out acts of to the unprotected and less Africans shows your liberation in matters of politics.

It asks for the cancellation of the invitation to Verwoerd and all over are in a disturbed mood and welcome him.

A strong feeling is that Dr. Verwoerd will with exception when he visits here. The Union Prime will be shown in no terms the deep concern the Belligerents.

GANDHIAN T IN FE

(From Our Own Co.)

BULAWAYO—Gandhi philosophy and thought now emerging on the African scene. Not very ago Mr. Sombenge as the African Democratic Union a new day signal of protest Monckton Commission.

Recently twelve members of some of Rhodesia's African began a sit down protest the continued detention of menfolk outside C House, the Government quarters in Salisbury.

They will remain there till Edgar Whitehead, the new Rhodesia Prime comes out with a definite meet about the release detainees former often in the prohibited (Special Congress).

Great Boom In Industry In India 1959-60

NEW DELHI.—A sharp increase in industrial production and export earnings, emphasis on the development of machine building industries and the setting up of many new projects in the public and private sectors were important developments in 1959 in the field of commerce and industry, according to the annual report of the Ministry of Commerce and Industry for 1959-60 just released. The Report says despite the tight foreign exchange situation, it was possible to ensure that industrial production was not hampered on that account. The level of industrial production in 1959 was substantially over the previous year. The index of industrial production for the first ten of 1959 recorded an increase of 14.4 points—from 138.5 to 152.9—over the previous year's figures.

AMONG industries which recorded substantial increases in production, special mention should be made of sugar machinery, diesel engines, machine tools, automobiles, sulphuric acid, iron and steel, aluminium, superphosphate, sulphate, cement and paper and paper board. India is currently producing 132,000 tons of steel structures, 100,000 tons of steel pipes and tubes, 20,000 tons of steel castings and 12,000 wagons and coaches. Of finished machinery and equipment, produced in 1959 included, sugar mill machinery worth £1,575,000 and machine tools worth £1,000,000. We are also producing 20,000 diesel engines, 100 million ball bearings, 34,000 automobiles, 175 diesel coaches, 100,000 h.p. of electric motors, one million k.v.a. of power transformers and 200 million running feet of welding electrodes.

With increasing supplies of steel, the output of engineering industries would rapidly rise. We are also producing 16,000 tons of aluminium, 7,500 tons of copper, 60,000 tons of ferro-manganese and some quantities of lead, zinc and cadmium. The agency for producing caustic soda, soda ash, sulphuric acid, cement and calcium sulphide has increased substantially and many new lines of production have been established including hydrogen peroxide, industrial and mining explosives, ammonium nitrate, acetone, etc.

As regards projects which are in varying stages of construction good progress has been made in the heavy electricals project at Bhopal being set up with British collaboration. It will produce not only heavy transformers and switch gears, but also turbines and generators, traction motors and many other lines of heavy electrical equipment.

Project At Ranchi

The heavy machinery project at Ranchi which is being set up with Soviet collaboration and

will have integrated with it a heavy foundry and forge being set up with Czechoslovak collaboration, will provide machinery required for steel plants. It has been decided to expand the capacity of this project from making 45,000 to 80,000 tons of machinery a year. Once this plant has gone into full production, it will be possible to build most of the non-electrical machinery items required for a steel plant of one million ton capacity.

The report also observes that there was a gratifying increase in export earnings during 1959 which was at the comparatively high figure of Rs. 6,262 million, an increase of 10.2 per cent 1958. The total value of imports in 1959 was Rs. 8,690 million during 1958.

Small scale industries continued to receive special attention of the Government. Adequate funds were placed at the disposal of State Governments for disbursement of loans to small industries. Out of 100 industrial estates planned, 56 have already been sanctioned.

During the first eleven months of 1959, eighteen new Government companies were formed. The total number of government companies at work as on 30th November was 113, having an aggregate paid-up capital of over £329,625,000. 1,280 new companies with a total authorised capital of £110,250,000 were registered during January-November 1959. The number of new registrations has steadily risen since 1956-57.

BOOKS FOR SALE

Mahatma Gandhi:
(Last Phase) 1 12 6
Sardar Vallabhbhai Patel
Truth is God 2 6
Political Philosophy of Gandhi 12 0

Obtainable From:

"Indian Opinion,"

P. Bag, Durban,

Natal.

Educational System Of India Criticised

(Indian Opinion India Service)

NEW DELHI.—Many weaknesses in the Indian educational system were pointed out during the debate on the demands for grants for the education ministry. It was stated that nothing was done to stop the anti-national education, to better the condition of teachers, to provide statistical information, to check communalism, to provide free education, to provide text-books, to check favouritism, and to check corruption. Motilal Nehru (Congress-U.P.) said that several books containing objectionable material got through text book committees.

The Praja-Socialist leader Acharya Kripalani called for a radical change in the educational system to suit the needs of independent India and the ideas of Democracy and Socialism. He suggested that public schools where children of a "dominant class" get admission should be closed, even if it meant the abolishing of the Ideals of Socialism. He commended the scientific outlook of the Soviet education, and suggested that the system and method evolved by Gandhi should be extended to higher and higher regions of education in the country.

Importance Of Village Industries

(Indian Opinion India Service)

BOMBAY.—Inaugurating the Khadi and Village Industries Exhibition in Bombay recently Mr. Y. B. Chavan declared that it was imperative that India revived her village industries in her scheme of planning.

In the light of India's peculiar economic condition the fact that nearly 43 per cent of the population in the villages, and the fact there could be no expansion of cultivable land in proportion to the increase in population, Mr. Chavan stated that village industries in spite of all the limitations offered the best scope of providing employment for the people.

During the Third Five period it is estimated that jobs will have to be provided for 20 to 25 million people.

This is apart from the vast number of people in the rural area already employed. In view of this fact Mr. Chavan said that one had to consider whether industrialisation could be relied upon as a sure and complete panacea for this baffling problem.

He felt that the only alternative was to see things in their proper perspective and plan the country's economy in a way that prevented man-power from going waste and afforded immediate relief to the masses in however modest a measure and that too at their very door in the village with the minimum quantity of technical apparatus.

BOOKS FOR SALE

Ramdas—M. K. Gandhi	2 6
Basic Education—M. K. Gandhi	2 6
Bapu's Letters to Mrs. (1924-46)	10 0
For Parents—M. K. Gandhi	2 6
The Educational Philosophy of Mahatma Gandhi	
—M. S. Patel	6 6
Drink, Drugs and Gambling	
—M. K. Gandhi	6 6
To the Students—M. K. Gandhi	6 6
The Gospel of Selfless Action or	
The Gita According to Gandhi	
(Translation of the Original in Gujarati with an additional introduction and commentary)	
—Mahadev Desai	8 6

Obtainable From:

Indian Opinion,
P. Bag, Durban, Natal.

fifty years ago... April 1910

GOKHALE MOVES FOR ABOLITION OF INDENTURED LABOUR

FROM *The Indian Opinion*, April 9, 1940. The last mail from India brings reports of the debate in the Viceroy's Legislative Council on the 25th February last. We take the following summary from the Bombay papers.

The Hon'ble Mr. Gokhale moved his resolution to empower the Governor-General to empower the Governor-General to prohibit the recruitment of indentured labour in Natal. He made a long speech in the course of which he said,—"My Lord, my object in raising this debate today is two-fold. First to call the attention of the Council to the position of British Indians in South Africa, and secondly, to strengthen the hands of the Government of India in applying a remedy to the situation to the extent to which a remedy can be applied."

"I think the first thing to realise in this matter is the fact that the whole of the Indian problem in South Africa has arisen out of the supply of indentured labour to Natal. The Indian population in South Africa may be divided into three classes: (1) those who are under indenture, this class is, of course, confined to Natal; (2) the ex-indentured and their descendants, by the ex-indentured being meant those who have completed their term of indenture, but have not returned to India nor have got themselves re-indentured, but who are struggling under great difficulties to earn their livelihood as free Indians; this class has, of course, grown out of the first, and (3) traders and other Indians who have gone to South Africa at their own expense, these persons have gone there in the wake of the indentured Indians and primarily to supply their needs."

"It will thus be seen that but for the introduction of indentured Indians into Natal there would have been no Indian problem in that sub-continent today. Now, my Lord, my own view of this system of indentured labour is that it should be abolished altogether. It is true that it is not actual slavery, but I fear that in practice in a

large number of cases it cannot be far removed from it. To take from this country helpless men and women to a distant land, to assign them there to employers in whose choice they have no voice and of whose language, customs, social usages and special civilisation they are entirely ignorant, and to make them work there under a law which they do not understand, and which treats their simplest and most natural attempts to escape ill-treatment as criminal offences, such a system, by whatever name it may be called, must really border on slavery."

"I strongly hold, therefore, that the system should be done away with altogether. This is also the view which the entire Indian community throughout South Africa takes of the matter, as may be seen from several petitions, addressed by them from time to time to the authorities, on the subject. But it is not merely on this account that I advocate the abolition of this system. I also advocate it because a continued influx of indentured labour into South Africa, and the consequent inevitable annual additions to the ranks of the ex-indentured tends steadily to lower the whole position of the free Indian population, and the feeling of contempt with which the indentured Indian is generally regarded comes to extend itself not only to the ex-indentured but even to traders and other Indians of independent means. The struggle of the free Indians to maintain themselves becomes more and more acute by these constant additions, and the whole community feels an intolerable and continuously increasing economic burden placed upon its shoulders."

Monk Forecasts

(Continued from front page)

with the idea of Hiranaygarbha we spoke of Norway and Sweden whose origin names were *Norge* and *Svea* to which there are allusions in the Hindu funeral rites.

He concluded by saying that it was our own Karma that took us up and down and that there was no such thing as destiny. "We create our own destiny."

He concluded with the message of cheer and said that the day of sorrow and suffering was coming to an end.

Cable & Tel. Add. HARGOVAN.

Phone 29368

P. Hargovan & Co. (Pty.) Ltd.

Earthenware Pickle Jars 3 Gallons 12/6 each F.O.B. Durban.
Fresh First Grade Green Ginger 1/2 per lb. " "
Fresh First Grade Garlic 2/- " "

Cash with order only.

P. O. BOX 1250.

155/7 Warwick Avenue
DURBAN.

RECORDS NOW CHEAPER

ORDER NOW AT REDUCED RATES

AMAR DEEP 7/6 Each KALAYANA PARISU
GAIDI '911 First 3d Ten BAAF SETE

HINDI: Kankhya, Mishler, Anari, Madhumati, Da Beken, Firing Range, Doctor 'Z', Da Ustad QUWALI: Ismail Anad, Yusuf Anad, Talat Mahmood. TAMIL: Puthu Babuti, Asala Engay

Make your selection of any single records from any sets

MAIL ORDER MUST ACCOMPANY 4/- DEPOSIT

—CASH ON DELIVERY—

DURBAN WELCOME DISTRIBUTORS,

Specialists in Tamil, Telugu, Guwari & Hindi Records
3 Ajmeri Arcade (off 14th Gray St. & 30 Cathedral Road)
P.O. Box 1574 DURBAN Phone 67661

Books For Sale

Sixty Years After (Natesan)	1	0
Pahla Firaq	2	0
Eminent Americans	7	0
Rapun's Letters To Ashra-ur-Sikora		
—By Kaka Kalelkar	2	0
Gandhi Techniques in the Modern World		
—By Pyarelal	1	0
Why Prohibition—J. C. Kumarappa	1	0
My Dear Child—Gandhi	2	0
My Religion—Gandhi	5	0
Story Of The Bible—E. K. George	8	0
Key to Health—Gandhi	1	0
At the Feet of Bapu—Chandrasekhar	4	0
A Preparation For Science—R. H. Gregg	7	0
Bapu My Mother—Manabendra	1	0
Nature Cure	2	0
Dut and Diet Reform—Gandhi	3	0
Gleanings—Mitra	1	0
Selections from Gandhi—N. Bose	10	0
Bhodesan Yajna	2	0
An Athlete With Gandhi—Dora G. Rao	2	0
A Gandhi Anthology (Book I)—V. G. Desai	1	0
Gandhian Ethic—Doraj Gopal Ray	2	0

Obtainable From:

"Indian Opinion"

P. Bag, Durban, Natal.

જાન્યારી ૧૯૪૭ના રોજ
સરકારે જાહેર કર્યું કે
જો કોઈ જમીન માલિક
જેને કોઈ જમીન માલિક
પાસેથી જમીન માલિક
રોકડા સહીત ખરીદવા માટેની
પ્રકાશના નોંધ છે.

—**ଶ୍ରୀଧାନ ସମ୍ପାଦକ**

21-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-101-102-103-104-105-106-107-108-109-110-111-112-113-114-115-116-117-118-119-120-121-122-123-124-125-126-127-128-129-130-131-132-133-134-135-136-137-138-139-140-141-142-143-144-145-146-147-148-149-150-151-152-153-154-155-156-157-158-159-160-161-162-163-164-165-166-167-168-169-170-171-172-173-174-175-176-177-178-179-180-181-182-183-184-185-186-187-188-189-190-191-192-193-194-195-196-197-198-199-200-201-202-203-204-205-206-207-208-209-210-211-212-213-214-215-216-217-218-219-220-221-222-223-224-225-226-227-228-229-230-231-232-233-234-235-236-237-238-239-240-241-242-243-244-245-246-247-248-249-250-251-252-253-254-255-256-257-258-259-260-261-262-263-264-265-266-267-268-269-270-271-272-273-274-275-276-277-278-279-280-281-282-283-284-285-286-287-288-289-290-291-292-293-294-295-296-297-298-299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-313-314-315-316-317-318-319-320-321-322-323-324-325-326-327-328-329-330-331-332-333-334-335-336-337-338-339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353-354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-366-367-368-369-370-371-372-373-374-375-376-377-378-379-380-381-382-383-384-385-386-387-388-389-390-391-392-393-394-395-396-397-398-399-400-401-402-403-404-405-406-407-408-409-410-411-412-413-414-415-416-417-418-419-420-421-422-423-424-425-426-427-428-429-430-431-432-433-434-435-436-437-438-439-440-441-442-443-444-445-446-447-448-449-450-451-452-453-454-455-456-457-458-459-460-461-462-463-464-465-466-467-468-469-470-471-472-473-474-475-476-477-478-479-480-481-482-483-484-485-486-487-488-489-490-491-492-493-494-495-496-497-498-499-500-501-502-503-504-505-506-507-508-509-510-511-512-513-514-515-516-517-518-519-520-521-522-523-524-525-526-527-528-529-530-531-532-533-534-535-536-537-538-539-540-541-542-543-544-545-546-547-548-549-550-551-552-553-554-555-556-557-558-559-560-561-562-563-564-565-566-567-568-569-570-571-572-573-574-575-576-577-578-579-580-581-582-583-584-585-586-587-588-589-590-591-592-593-594-595-596-597-598-599-600-601-602-603-604-605-606-607-608-609-610-611-612-613-614-615-616-617-618-619-620-621-622-623-624-625-626-627-628-629-630-631-632-633-634-635-636-637-638-639-640-641-642-643-644-645-646-647-648-649-650-651-652-653-654-655-656-657-658-659-660-661-662-663-664-665-666-667-668-669-670-671-672-673-674-675-676-677-678-679-680-681-682-683-684-685-686-687-688-689-690-691-692-693-694-695-696-697-698-699-700-701-702-703-704-705-706-707-708-709-710-711-712-713-714-715-716-717-718-719-720-721-722-723-724-725-726-727-728-729-730-731-732-733-734-735-736-737-738-739-740-741-742-743-744-745-746-747-748-749-750-751-752-753-754-755-756-757-758-759-760-761-762-763-764-765-766-767-768-769-770-771-772-773-774-775-776-777-778-779-780-781-782-783-784-785-786-787-788-789-790-791-792-793-794-795-796-797-798-799-800-801-802-803-804-805-806-807-808-809-810-811-812-813-814-815-816-817-818-819-820-821-822-823-824-825-826-827-828-829-830-831-832-833-834-835-836-837-838-839-840-841-842-843-844-845-846-847-848-849-850-851-852-853-854-855-856-857-858-859-860-861-862-863-864-865-866-867-868-869-870-871-872-873-874-875-876-877-878-879-880-881-882-883-884-885-886-887-888-889-890-891-892-893-894-895-896-897-898-899-900-901-902-903-904-905-906-907-908-909-910-911-912-913-914-915-916-917-918-919-920-921-922-923-924-925-926-927-928-929-930-931-932-933-934-935-936-937-938-939-940-941-942-943-944-945-946-947-948-949-950-951-952-953-954-955-956-957-958-959-960-961-962-963-964-965-966-967-968-969-970-971-972-973-974-975-976-977-978-979-980-981-982-983-984-985-986-987-988-989-990-991-992-993-994-995-996-997-998-999-1000-1001-1002-1003-1004-1005-1006-1007-1008-1009-1010-1011-1012-1013-1014-1015-1016-1017-1018-1019-1020-1021-1022-1023-1024-1025-1026-1027-1028-1029-1030-1031-1032-1033-1034-1035-1036-1037-1038-1039-1040-1041-1042-1043-1044-1045-1046-1047-1048-1049-1050-1051-105

તા. ૬ એપ્રિલ, ૧૯૬૦.

별첨을 바란다. 4. 8

હિંદી જનતા શાંતિ જાળવે

(અમારા બાપ બાપરૂપની તરફથી)

૨૧ મા સુશ્વરના બનાવેથી દિહી બનતા મનરાજ કહી છે. પરંતુ દિહી બનતાને જે બધા સામે છે તે તે માત્ર ખાતિ છે. અપારે અદિષ્ટને કારણ કોટીને નીકળે ત્યારે દિહી બનતાએ યાતિ ભાગવતી ભેડાએ. એ યોજાની અગળ આપણી સામે નથી. એ આપણે જુલુ ન ભેડાએ. અને ત્યાં સુધી તેઓ યાતિથી પહાર થાય છે—તે આપણી બનતાની દુરબ્ધ એ છે કે તેઓને આપણી સામે ઉચ્છેદ્યાર્થ કારણ ન અને તે ભેડુ ભેડાએ. બોલી બોલી આપણે તેણાથી આપણીજ નુકસાન થાય છે.

ઘોડી ઘોડી અરવાળો લાખવાનું
 કારણ એજ છે જે અપારે યુદ્ધવારનો
 મનાવ જાવો, ત્યારે કું આરાધ્ય જાણે
 કોનો કલેહ. મોડો અજરાટમાં આખ
 તેમ રાજાના હાથમાં. જે કાંઈ પાસેથી
 જાય તેમો અખતવી વાળો કરતાં
 નાજામાં કાતો. એ સમય અધ્યાત્મ કહ્યું
 કે જે રહીશમાં અને વિદ્યોત્તમ રહીશ
 થાં કહાને ઘોડી નાખવામાં આવી

भाषानां प्रश्न परत्वेन
राजाणुं भंतव्य

શ્રી રાજગોપાલ, ચારીજ રવત'ન પદ
ના અગ્રે, અગ્રેના અધિરેણના
અધાના અગ્ર પદ, ચેની પેતાની અગ્ર
નીતિ રવત કરી કરી

તેમણે અજ્ઞાનથી કહ્યું કે જાણીતા
માન શિક્ષી ખાતેના કેન્દ્રના સરકારી
આધ્યાત્મિકતાના આશ્રમ રહેશે એમ કહી
પ્રજાને કહ્યું. અને કાલે એ કે પ્રતિષ્ઠિત
આધ્યાત્મિક કેન્દ્રોના આશ્રમ એકાએક
જાળે એને નિરુદ્ધાવની એકાએક. કાંઈ
પણ આપને ખાતર કાંઈ પણ આપની
શક્તિ રહેશે એકાએક નહિ. આખરે
એ તમામકિલ્લો આપના સરકારીની
જાણીતા છે. આ આજે જાણીતા
જાણીતા છે.

તેમણે આથી બાપી હતી કે આ
 પ્રકાર પરત્રેનું આર્ય મંત્રણ સ્વીકારવા
 કે સ્વર્ગના પક્ષ પર દેવાનું નહિ કરે.
 સ્વર્ગના પક્ષે બાપીના પ્રકાર પરત્રે
 કે જે કોઈ જાતનું વચન બીજું નથી
 એમ તેમણે બાપીનું કહ્યું "મારામા
 જન્માપ કે તેથી કે આર્ય પક્ષ પર
 કે જે જાતનું દેવાનું નહિ કરે

જિત્વલ લાગ છે અને આખો માનવ
અમુદાય આ કાલિમા જટલવા કરે છે.
એવી કાલિમાથી જન્મવા માટે જન્મતા
પ્રયત્ન કરે તો અર્થ નહિ તો એવી

શ્રીજી ચમનલાલ શીનીકસની મુલાકાતે

૬ દત્તન હતાયો પછી તેણે દિનક્રમ
 બીજાનું ધ્યનનાશ ધીનીકસ
 વસાહતની મુલાકાતે આવ્યા હતાં.
 તેઓ પુનઃ અહત્યા આધીષ્ટ જે
 અપામેથી 'સત્યામકની ભાવના' મેળવી
 હતી તે જુઝિના કદનાથે અપ્યા
 હતા ધીનીકસ વસાહત તરફ ભાગ્ય
 ભરી-દસ તેમજ દેખાડેલો. તેઓએ
 કહ્યું કે આ કાચ પવિત્ર છે, અને વધુ
 મા અમરા ધિન્દિવન એ પીનીવનના
 ખજાણાને અપાવ્યું કે તેઓ 'કિંકુ-
 દત્તન હાથક્રમ'માં રવ. દેવદાસ આધી
 સાથે હતા. તેઓ આ હાપામાં રૂ.
 વર્ષ જુમી હતાં અને તેમાં દસ વર્ષ
 નો દેવદાસ આધી જેઓ દક્ષિણ આ-
 ક્રિયામાં અપ્યા હતા તેઓની સાથે
 હતા. કિંકુ દત્તનના અત્તમા તેઓ
 આધીષ્ટના આજ કાંપકમાં અપ્યા
 હતા, અને લખ્યે વખત તેણે પક્ષ
 અમાં હતા. દત્તનના પછી તેઓ
 રાજદારી વાતાવરણ અને હાપાના
 કામ જે.દી ભગવા માટે કાંઈ કર્યાં હતાં.
 આ રીતે તેઓ ભગવાન જીવનો સંદેશ
 પડેલાં હતા.

આથી ટાંગેર મેકયરશીપ દરેક તરફથી ડે. એન. પી. રેસાઇ અને ટીવાઇન બાઇર સોસાયટી એક સાથે જાક્રિકા તરફથી બી. એલ. ધનન, ભીખુ ચંચલસાહેને ફીનીશલ બાબતો હતા. ભીખુ ચંચલસાહે દક્ષિણ આફ્રિકા ટીવાઇન બાઇર સોસાયટીને લેખી બાબતો હતા અને પછેથી અગા એસ. સોસાયટીની નીચે બરી હતી.

શ્રીખમ્ભુ ચમનદાસ કિશોરનાના
અમમદપ્પ જાનકીદેવ અને બેબાઈ છે.
તે આખી દુનિયાને પ્રવાસ કરી ચુક્યા
છે. કાશ્મીર પહોંચા તેઓ ચાલીશ

શાંતિથી બદલાતા બદલાતા આપણે
એવું કંઈ કરી એસીએ એવી આપણા
જનતાને દાનિ બોમ્બથી પડે.
મટિ આવા સમયે શાંતિ રાખવું એ
અશક્ય જનતાનું છે. શાંતિ રાખી
નિરપણે રહેજાના કાલક્રમ, જામ
લેતા રહે એવી કિંમી જનતા પાસે
અવધી કરીએ છીએ.

વધો સુધી કરતાં ૧૬ વર્ષની ઉંમર
થી તેઓએ દેશની સ્વાતંત્ર્યની ચાલ
માં યોગદાન આપ્યું હતું, અને નવ વખત
જેલ ભોગવી આપ્યા હતાં

૧૯ જાન સિખનું પરિક્રમણ કરીના
જાણના તેમના રૂપ પ્રસંગના ભેખ
મની સ્થાપ બે.

તેમનું પુસ્તક 'હિન્દુ-અમેરીકા' બહી
મારે મહાશય પામ્યું છે. તેમાંનું
કહેવું એવું છે કે કલ્યાણસના જન્મ
પહેલાં ૧૮૪૯ થી સુધી પહેલાં અમેરીકા
રેલ હિન્દુઓ અને સુધોને ભણાવતું
કર્મ તેમજ શાળા કમુ' કે ૧૦૦
બાલકો રાખ્યેલો. જે કપર રાખ્ય
હતી સુધા કતા, અને તેમાંના ભેદા
ઓ. હી ૧૫૨૨ રાખ્ય કરતાં કતા
ને વખતે રેખેનીક મેરો.મે જે કપર
કચરો કયો

બીજામુ ચમનલાલ જા. રા. મી.
વાર વિશ્વની પરિક્રમણ મારે નીકળ્યા
છે. તેઓ ભારતીય સંસ્કૃતિનો પ્રચાર
વિશ્વમાં કરતા જાણ્યા છે.

જ્યારે નહેરૂ સામકલ શિખ્યા

નૃપી દિન્દી : એરનોટીકલ સો-
સાયટીની સહાયથી નહેરુ પેરો
સાથેક શીખતા હતા તે દિવસે પાદ
કર્મી હતા. તેમણે કશું કર્યું કે મને
પાદ કે જા સુધી પહોંચ્યા કે સાથેક
મલાળતાં શીખ્યો હતો. સાથેકનું
વાકન નહીં કર્યું એટલે તેનું આકર્ષણ
પણ નહીં કર્યું. એ જમનામાં સાથેક
ફુલોં હતી, મારા પિતા એક માર
માટે જાન્ય હતા. સાથેક શીખતાં
કે જાનેકવાર કુટીયો હતો. એ
જાન્યામાં સાથેકના સાથેક મનુ એ
પણ એટી વાત હતી.

"ઇન્ડિયન ઓપિનિયન"

શુક્રવાર તા. ૮ એપ્રિલ, ૧૯૧૦.

આપણી વંશ પરંપરાગતની સંસ્કૃતિ

સી જ્યુ થમનસાલે દક્ષિણ આફ્રિકાના તેમના સ્થળી પ્રવાસ દરમિયાન દિલ્લી જનતાનું ધ્યાન દેતી કહ્યું કે તમારી વંશ પરંપરાગતની જે સંસ્કૃતિ છે તે તમારે તરછોડવી નહિ નેપ્રત્યે તેમણે કહ્યું કે તેમના અનુભવમા આવ્યું છે કે દક્ષિણ આફ્રિકાના હિંદીઓ અર્થસંબધ પાછળ પડ્યા હોય, અને અને આત્મા, કળા અને સાહિત્ય તરફ બેદરકાર બને છે. આફ્રિકા ખંડ અને તેમાંયે દક્ષિણ આફ્રિકાના હિંદીઓ આ સંસ્કૃતિક અને કલાત્મક ચિંતનો લ્યાગ કરે છે કારણ કે એમાં કંઈ નહિ. તેમને કેખાતો નથી વિશ્વ અનુભવી સીજ્યુએ મળીએ સમામા ભાર-પુર્વક જણાવ્યું કે કળા, સંસ્કૃતિ અને કેળવણીના પાયા મળ્યા જ અગત્યના છે—આજએ એક રાષ્ટ્રનું બહારણ કરી છવત રાષ્ટ્રી શકે છે

થોડા વર્ષોથી દક્ષિણ આફ્રિકામાં હિંદુ અને મુસલમાન ધર્મો મા મુમજ ઉત્સાહ આવ્યો છે અને આ સિવાય જુદી જુદી હિંદી શાખાઓમા પણ એક જાતનો ઉત્સાહ આવ્યો છે. આનો ખ્યાલ હાલની બધાએથી ઉપારતો આપણે, વાદવિવાદ અને સજા ઓની ચેજના થાય છે વાર્ષિક ઉત્સવો અને બીજા અસંખ્યના પ્રસંગો ઉજવાય છે, પરંતુ આ બધામા કંઈક ખેટ જણાય છે અને તે છે ખૂબી વિદ્યાથી અવરુધા અને કેળવણી. મોટી મોટી વાતો અને ભાષણો થાય છે, પરંતુ આપણી ઉત્સાહસદ્દ મૂળ, કલાત્મક અને સાંસ્કૃતિક વારસાનું મૂળ કોઈ શોધતું નથી

આ દેશમા એવો ૧૩૦૮ છે માને છે કે આપણે, આપણી સંસ્કૃતિ ના પુરાવા તરફ ને વળીએ તો આપણે ખરા દક્ષિણ આફ્રિકન વાગીએ રહેતા નથી અને આપણે અહીંના આફ્રિકનેથી છુટા પડીશું અને તેમનાથી જુદા અને ઉચ્ચ માનતા થઈ જઈશું આ વર્ગ એવું માને છે કે આપણે હીંદ સાથે કંઈ પણ સંબધ ન રાખવો જોઈએ. આ આશ્ચર્યજનક વાતમા શું તરફ છે, એ અમને જણાતું નથી? આપણે આપણા બાપ હાદનાર દેરાતુ આધ્યાત્મિક અને સાંસ્કૃતિક પ્રવણા મેળવી નેા ટસ દક્ષિણ આફ્રિકનવાસી બનીએ તેમા શું વાધો છે?

હિંદના કલિહાસમા એવું થયું છે જે આવા સુરહેલીના પ્રસંગો માં આર્ગ દર્શન બની શકે, હીંદના ધર્મોમાં એવું થયું છે જે વર્ગીય અને જાતિએદ્વું નિરાકરણ બતાવે છે, હિંદની કળા અને જીવનમાં એવું થયું છે જે રાષ્ટ્રીય અને વિષાગીય હક બહાર પહાર થાય છે, આથી દક્ષિણ આફ્રિકાની આપણી જે નવી પેઢીની જનતા છે તે જુનામા જુના દેશની સંસ્કૃતિ પ્રકળ કરી પ્રેરણા પામે તેમા શો વાધો? આમા કંઈ ક્ષતિ નથી.

આપી-ટાગેર લેકચરશીપ દરમિત્તે અમે ધ્યાન દેતીએ છીએ, કારણ કે ક્યો દોષા છતાં તેઓએ સાર્વજનિક અને પાર્શ્વિક સંદેશાનો પ્રવાસ તરફ કંઈજ કહ્યું નથી. તેમણે સંસ્કૃતિ અને ધર્મ વિષે એવું જણાવું નેપ્રત્યે કે જેથી હિંદી-સંસ્કૃતિનો એ પુવાર અને આ પતંગાથી યજ્ઞ કાશ પરિભ્રમો આવશે.

આ સમસ્યાએ ઉકેલ્યા વિના નહિ

(સંખક : પિતાંબર પટેલ)

(અમા જાંઘો માણ)

આ પછી જેતી કરનાર કુટુંબોને ખુબ કામ રહે છે. જેકત જેતરનું કામ કરે તો ઓઝા દેર રાખે આરપણા કાવે, કાણપાણી કરે ને પાણી બાત સહ જેતરે ભર. પાણુ વધારામા જણાવું તો દેખાજ ને બપોરે વલોણાપાર દેખ તપારે તો પરાદિવે, ચારેક વાગે હોં, વલોણે, રાટલા ભેજ છળી લે કાણપાણી કરે અને પાણી જેતરમા જળમ બની રાટલા કરે, દેવલી દેવલી બ્રહ્મને બાત આપી આવે. દેર મારે આજુ તપાર કરે, સાબના પાણી સીધમા જળમ, જેતીમા નિદર્યા કે વાદવામા મલક કરે ને ચારનો બરો કપાડીને ચારે બેસો દોષ પાણું કરી, છોકરાને ખર-ગાવી સુષો, ચોતે દેરને ચારપુલો તીરે અને ચાડી પાણી સહ જળમ આ સી મહિમા મંડળમા ભેડાય રેવી રીતે! સો જમુતીની વાતો સાબલે રેવી રીતે! આપણી ઓઝા ને મજુરી કરે છે એ તો એજ ઓઝા કરી કહે એમને ને માલ પહેલે છે તેના સાથે ખપાક કરીએ તો એજ જાય કે આવી હાસડી મચ્છે આ ઓઝા રેવી રીતે છવી રાટલી કહે આવી જુવાન ભેષ, અને પત્રીક સાધીક વર્ષે તો ઓઝા કેશીમા બની જાય છે

બની જ જાય ને! એક તો નાન પછથી જ કરીરમ્ય કરવાનો તેના પ્રમાણમા ખેરક ન થયે મરીપાછના કારણે દુષ થી વેચે, પછી જાતે આવ નહિ, પાછી ઉપરા ઉપરી સુવાવે, ચારે, સુવાવક પછી મરાખર થાય નહિ આ ઓઝા પછી બહાને જુલ ન થાય એની જ નવાઈ!

ને કહ્યુ આટલું એણુ કોય તેજ સોની ચોગમપી અવજેના થાય, તેનો કંઈ જ હિંકાલ નહિ તેને કયા મા પુછે નહિ ક્યાં જળા આવજતું નહિ જાય તો પિએ કે પછી ભેડા ચારમા કુટવા તેને તો બીના દેર બમા ને જેતર બમા! પતિ વાતવાત મા ચારે છી 'જુલે નાર પાછરી...' એ કહેવતનો ધેર ધેર અમલ થાય સાણુ વજુના જમડા તો જેટલા બધા થાય કે કપારેક કંટાળીને વજુ કુદો કપારે કરે ઓને રખમાન છે, ઓને પછી અમલ અમિતાર છે એ વાત તો આ સમાજને કમળજ નથી એવા મામડાની ઓઝાનું કામ કામ કરવું નથી. તેમનાં પ્રસો કળવા થાય તેમજુ કવન કવવા જેડુ અને તેમની કલિા વિચારે રહે તેડું કામ કામ વિચારવું પછી નથી જણાની નબર કહેશોમા કિંદન થય છે પછી મામ

કાંતી થાયો ઓઝાનું કામ આ રીતે દહરડામા જ અમલો શુ કમતરમા થાય હોકરાં અને મજુરી કરવાનું! આજ આ કમજ દહાકાથી એમને કમ બહાર કાઢી રહ્યાં છે એ થયે ઓ કામકેરા, કમાજ કમોજ ના સંભો વિચારે તો કેડુ કામ મામડાની ઓઝાની આ દહ કરવા આટલું તો બહાર કાઢાય.

(૧) એકથી ઓઝાની અમુતિ વરે કામ નહિ સામે પ્રસોની પ્રસોની કલિા વરમાય તોજ કપાલો બધી દહ થઈ કો. અને પ્રુષ કમાન છે નને રેડા છે. એક-એકની કમલત અને એક બીજાની સુખ કમવક ઓને પછી રવતમ અમિતાર છે તેડું સમાન કરવું નેપ્રત્યે, ભાવના મામડામા જમાવવાની

(૨) ઓઝાને ચારાખની, કરપીની કાચી કમજ બહાર છે. આ કામ બહુતા કમજીમા થારે તો રમજીમા છારી રહે કો

(૩) કુટુંબનિભાવની વાત ની ઓઝાને કમળવની ભેષમે. સુવાવથી માત્રી થઈ છે. બધાવની જ ભેષમે. બહાર પડે મરતમા કમકિયા (મોપરેજન) પછી આ અધકાવ ઓઝાને લેવી ભેષમે.

(૪) કેળવણીની અમલ આ ને કમળવની ભેષમે ઓઝાની, વધી થયે તો પોરે પોરે આવતી જાય આ મારે બેડા આપણુ ભેષમે આ આપણાનું કામ ઓઝાનો કપાલન કરી તેમને મદધપ તેના કામકલા લેવાલાવી બહેનો અસરકરક કામ કરી કાઢી.

(૫) સમાજ કમજ એક કામ કરવા થારે છે પછી કમજ છુપી તેની અબર પહેતી નથી. સેવિકાઓ રાખી મામડાની કામ કરવા થારે છે એવી પછી થયેલી છે. પછી કરકારી જે કામ થાય છે એવા કામ પછી દેખાવ વધારે થાય છે જેવર પછી દેખાય છે કમજીમા મામા તો જાતી એ કામ દેખ એકમે પિંકનરી મામલેક ને સેવિકાઓ થાય, મામડાની લેવા કરે તો બહાર (અનુકમાન માટે જુઓ પાણુ

સર પ્રેરેતમદાસ ઠાકોરદાસની

જીવન ઝરમર

(અમા અઢી આધુ)

ખીજ એક ખાખત હતી તે એકન વિષેની. એકનની જામત ખીટીક કાખાખને કસરી દિલિએ ન વધારે હતી. જતા તેને ખર્ચે વાપરે રૂપિયા માર લાખ લીંગ તિભેરીમાથી કરવા માં જાવતો. આ ખર્ચે સામજ્યના ખીજ પ્રેરેત પાસે પછુ સેવે જોઈએ એવો પ્રેરેતમદાસને થત હતો.

વિષયક પછી, દોરને માં મુક રાખતો. મલો મારે ખર્ચે આખો. મજુરોએ પચાસ ખિલિયન-એટલે પાંચ રોક પાછાંતો એવું દેખે માં પચે. પ્રેરેતમદાસે આ જામતમા પછુ નવીન સુચન કરું જ્ઞાઈટ કાઈસ અને ન્યુ ટિફી એકમત મઈ ન સક્યા ત્યારે પ્રેરેતમદાસે એ પ્રકારે કામચલાવતા વડા પ્રધાનોની પરિવરમા કમ જવા સુચન. તેમા ઈંગ્લંડની કરકારના પ્રતિનિધિ, લીડો કરકારના પ્રતિનિધિ અને ખીન કરકારી ગ્રુદરો પછુ હોમ જીમ તેમજ સુચન અને એને નિર્ણય અને પછે મંજૂરતો હોતો એકજો.

પહેલાં પોર્ટ ટ્રાટમાના રૂપ સરવે. થી દુકત ચાર ન હોઈ હતા અને પ્રથમ પ્રોપીયન હતા. તેમનું જ સુખ્ય અવજ્ય હતું. પ્રેરેતમદાસના દાખલ થવાથી તેમની સરખાપારકાલી નો અંત જાવો નો કે તેમને ત્યાં કારો કામને કરવે પાડે. લીડો સરવે પછુ તેમને વધુ પડતા કાંતિકારી અને નવીન વસજીવાળા માનના હતા સર પ્રેરેતમદાસે પોર્ટ ટ્રાટ જાળવ્યા કો પ્રથમ કોલસાના ઈન્ડાઈટનો પ્રથ ઇપાપો. તેમજ જાવક કરી કોઈ કાદમું કે કસકતાની કોપ પરથી કે પની ચાંચી કાલસો લાગ્ય છે અને રેન્ડરો માવવામાં આવતા નથી કસકતાના પ્રોપીયન વેપારીઓ આ માખતમા

આખા દેશમા પચરપેલા હતા પરંતુ પ્રેરેતમદાસે આ નીતિનો અંત લાવવાનો નિર્ણય કર્યો. કમીટીમાં તેમને કારો નેવો સામનો કરવો પડ્યો પરંતુ આખરે છત મધ રેન્ડર માંમવામાં આવ્યા અને પોર્ટ ટ્રાટના રૂપિયા વીજ લાખની વાપરે જમત મધ

રેડીમરોની લાખન ખાલી મવા માટે જમી હતી. મજુરો નહેમી હતા અને પહેલી જમેલી કાલકાની રેડીમરને ખડે ખીજ જમેલી ચોખાની પ્રથમ ખાલી કરવા કચ્છા દરોની, પ્રેરેતમદાસે મુલકદોરીથી દુરત ન તેમની માંમપી ને માન અપાવ્યું વેચેર કંડના નાણા પછુ મજુરો કરતા અધિકારી એમાં ન વધુ વધારેલા માકમ પડ્યા. રમતો અને કમજમા પછુ નાખી વધારવા હતા. પ્રેરેતમદાસે આ પછુ કોઈ કાલી નો નીતિમા દેરદાર કરાવ્યો અને રેન્ડરો મદદ મહેર મજુરોમાં કોપચમા કુંડ વધારવા લાગ્યું. લીડો બદર આલ આમળ જિંક ખાળ કસપાજ્ય કેન્ડ પછુ રચપાજ્ય

આ બધા કામો કરતા-પોર્ટ ટ્રાટ તા તે સમયમાં પ્રથમ થી દખલુ એવ નેકસનની કારે સર પ્રેરેતમદાસને ધર્મીવાર છમ. જોડીમા જીતરુ પડતું થી નેકસન મજુરો માટે ખર્ચના ખાખત પ્રેરેતમદાસ કારે જમત થતા. જતા તેમને રમવાની કમજ રચાવવાની જરૂરિયાત પછુ વેટલી ન લાખતી સર પ્રેરેતમદાસની મકકમ વસજીને પરિણામે એકાઈ પીપર આમળ રેનીસ કોર્ટ ખાખતુ અટકુ અને મજુરો મહેનું કસપાજ્ય-ક કર થયું. આ રીને પોર્ટ ટ્રાટ તેમજ મજુરોનું રિત લાખ્યું અને કસપાજ્ય વધુ પ્રકારે સરની ખનાવી અર્થિક જમત કરાવી [કમલ]

ખ્રીટન અને માલદીવ ટાપુઓ વચ્ચે સમજુતી

લંડન,

સુધાવરે સાધનેએ અજાણ્ય હતું કે ખ્રીટન યોગ સમયમાં ભારત, સીબોન અને પાકીસ્તાનને માલદીવ ટાપુઓ વિશે થયેલી નવી સમજુતીની માહિતી આપશે. રાષ્ટ્રસમુદાયી ત્રણે કરકારે આર્થિક અને સાંસ્કૃતિક વિનિમય માટે એ ટાપુઓની સરકાર કારે સીધી વિચારણા કરે એવી ખ્રીટન આજ રાખી રહ્યું છે.

માલદીવની રાજધાની માલેમા આ સમજુતી પર સહીઓ ત્રણે સમજુતી માં ખ્રીટન એક હવે ટાપુઓનું સરકાર કરશે એવી નોમવાજ છે આમાંના એક ટાપુ પર ખ્રીટીય લોકો વિધાની જનુ અધક છે. ખ્રીટીય સરકાર દરે એવ માને છે કે આ ટાપુઓ અને રાષ્ટ્રસમુદાયી ખીજ દેશો વચ્ચેના સંબંધ એમની વચ્ચેના સીધા સંપર્કથી વધુ મજબુત થશે. આ માટે સમજુતીમા નોમવાજ છે

રાષ્ટ્રસમુદાય સંબંધ ખાતાના ખ્રીટીય રાજ્ય પ્રધાન થી એલપોર્ટ સમજુતી પર સહી કરવા માટે ને દિવસ માટે માલદીવની મુલાકાત લેશે

ખ્રીટનને નવો ટાપુ મળશે માલદીવના ત્રણ પ્રધાન થી કમીટીમા નાસીરે જીન કોપરાત ખીજે એક ટાપુ પછુ ખ્રીટીય મમક તરીકે આપવાનું સ્વીકાર્યું છે. એમ કહેવાક સાધને અજાણી રહ્યા છે. આ ટાપુનું નામ કુનીકુ છે. ખ્રીટન માલદીવ ટાપુઓને ૮,૫૦,૦૦૦ રટલોની સહાય આપશે જેનો ટાપુઓની વિકાસ વૈજ્ઞાન્યો માટે ઉપયોગ થશે.

એવી આજ રાખવામાં આવે છે કે આ ટાપુઓની વસતિ મેટે માં મુલતીમોની કોવાથી પાકીસ્તાન ટાપુ ઓને નોંધતા ટિફો આપશે. ટાપુ આમા માખવામિક કાળાઓ સા કરવા ની આજા એવી ત્રણ પ્રધાન રાખે છે.

ખ્રીટને માલદીવ ટાપુઓની સરકારને આર્થિક તમજ સરકારિક ક્ષેત્રમા વિદેશો સાથે સીધા સંબંધે વિકલવાની છુટ આપી છે આની જલદીયત કરતી સમુદાય વાદીમા અજાણ્ય છે કે બને સરકારોએ કરેલી નવી સમજુતીમા આ ખાખતની નોમવાજ કરાઈ છે.

હિંદુ ધર્મ એક જીવંત પરિખળ તરીકે હંમેશ વૃદ્ધિ પામતો રહ્યો છે

કલકત્તા મુઝી : ઉપરાષ્ટ્રપતિ ડો. રાધાકૃષ્ણને અહીં અજાણ્ય હતું કે, હોંદુ ધર્મ એક જિત્તીકીન આરોધન નહતે, પણ પ્રતિમાન આરોધન તરીકે ન તે રહ્યો હતા. અને જુદી જુદી પરિસ્થિતિ અને સંજોગો કુનીમામા જમા થતા ગયા તેમ તેમ હોંદુ ધર્મે યોગ જમાવ પછુ જાવ્યો હતો.

હોંદુ ધાર્મિક ધર્મને યોગેમા એક સપાક સુધી ચાલુ રહેનારા હોંદુ ધાર્મિક સમેસનને જુદાં સુકતા ડો. રાધાકૃષ્ણને આ પ્રમાણે અજાણીને વધુ મા રહ્યું હતું કે, દિલ્હિ કુની કોરતા, પ્રેરેતી સંજોગો, ખીજમા પર પોતાને અત લાકારની તેવી અજકિત, અને ખીજ લોકોની માખતા સમજવાની અને તેની કોર જુજવાની સંજિત તેમજ ખીજ લોકોને તેમના વિચિટ માંજે આજળ વધવામાં સહાય કરવાની તેની સંજિત એ હોંદુ ધર્મના રેટમાક મુજબત અજો છે. હોંદુ ધર્મ પાંચ હવેર વધેથી કસરત છે, અને સમજ ના મહેલા સાથે તે વિક પામતો અથે છે જીતપાજ્ય એ હોંદુ ધર્મનું એક પાપાનું સમજ છે.

આખાતિમક ભારનાવાળા નામરિકે એ ધાર્મિક જિતિઓ અને નીતિમતા ના પ્રચાર માટે હોંદુ ધાર્મિક મંદળ રચાવતા કરી છે. ધાર્મિક સંમેસનમા હવેરો ધર્મપ્રેમીઓ લાખ લઈ રહ્યા છે.

ડો. રાધાકૃષ્ણને અજાણ્ય હતું કે, હોંદુમાની વચ્ચે એ લોકભાવોની અને પ્રવૃત્તાલોની કોવાલો પાખવામા આની છે તે તો આજની ન છે. અને આવતી કાલે તે અદરજ ખની અવાની છે એ મુજબત સાધમા હોંદુ ધર્મ માને છે તે તો અનવ કામ છે અને એજ સનાતન ધર્મ છે

ઉપરાષ્ટ્રપતિ અહીં આવ્યા ત્યારે નાપર સેથ સંચાલના આગેવાન વાંમમાથ પડનાઓ અને રેરજના બહેર આરોગ્ય પ્રધાન થી ની કે વેલાખને તેમને આવાધો હતા.

સાભાર સ્વીકાર :

શી કરકારીયનમાથ રમુડાજી, અને થી મીઠમકાસ લાખુલક એ'મ' પ્રત્યેક પા ૧-૧-૦, થી એન નાથુલાઈ, ૧૫ શી, ૫-૦, થી એવ. કાલીકાજ (કેપ) થી ૫-૦.

અગત્યના સમાચાર

અમારા મુજબાઈ-સો માલક અને ખિરો માટે ખાસ ઈન્ડિયાથી આવતા કોની ૧૦૦% સુવર અને વોર્લનની (૧ વાર) કારોમા ખાસ કરીને આપુનિક નારી માટે ને ૧ વારથી કઈ જોખ પડેલી નથી.

અને તે પછુ કાવમાં સારો માલ.

આનાથી વધુ તમને શું જોઈએ છે ?

કારકા કાપાઈસ અને દેવસેલ વેપારી લીડે અથે સીધા ન માલકને દેવસેલ કારે આપીએ ખીજ અને વધમાળા વેપારીવા નકામાથી જમાવીએ ખીજે

Sorry no Traders and no discounts for Resale PERSONAL SHOPPERS ONLY.

એ. કે. હુસેન એન્ડ સન્સ

કારકા કાપાઈસ અને દેવસેલ માર્કેટ

૧૬ કવીન રીડ, બોમ્બે ૨૧૬૮, હરખન. ફોન ૨૭૩૩૮/૯.

સ મા ચા ર સંગ્રહ

—સુરતઃ મુખ્ય મથકની અવગતતા અંગ્રેજોએ કાઢીપાડીના રેલવે પ્રથમ પરથી પસાર થતા હતા તે દરમિયાન તે અવગતતા માણસો પાસે જોઈએવા જતા હતા તેથી આવી જતા કપાલ થયા હતા.

—સુરતઃ કાઢીપાડી રીલીઝની સરકારી બી વાજ. એક ૧૮૫૧ નવર ની રેલ્વે આવડ નાખીને વરીઆવ મામ તરફ જતી હતી તે રેલ્વે ઉપી થળી જતા તે જાણને કાલ થઈ હતી.

—સુરતઃ કાઢીપાડી રીલીઝની રાજીના હા નજીની જોખના રેલ્વેમાં બેવા જઈ રહેલી પોલીસવાનને ડીમ લીધાવાડને થઈને આવેલી રાખી રેલ્વેવા સુધી કાલનેરની રેલ્વેના કાપાઈ-૧ નજી મંજીર જાહેરમાં થતા વાનમાના એક પોલીસને મંજીર કાલ થતા સીવીલ પ્રિન્સિપાલમાં ખસેડાયો હતા જ્યારે બાકીના કાલે પોલીસને પ્રાથમિક સારવાર આપ્યા બાદ છુટા કરાયો હતો.

—કાલે આ મી કાલે સેનાનાવકના આઈ સમયેના નવા પ્રધાન મંડળે કાલેના કાલેના સેનાના લીધા હતા.

—ગીતના વડા પ્રધાન મી આઈ એન કાલે તા ૧૬મી એપ્રિલે નવી દિલ્લી આવી પહોંચશે.

—કાલે રીલિઝના પ્રમુખ ડો. સુભાષી આફ્રિકાની પ્રવાસને જતા દિલ્લી રેલ્વેમાં જતા તે નહેરુને મળશે.

—આરામા એક સુસમમાન એ રાદી ના અંગમાંથી કાલે કુદ થઈને કાલે નીકળે છે.

—જાતાલીના ખાન બાકાદુર કાલે સુસરજી ઇસાકજી પટેલનું કુખ્ય જવસાન થયું છે. મરહુમ જામદાવાદ ખાલે નવર -માણીય તરીકે થયું વરો સુધી હતો.

—સોલાપુર - કાઢીપાડી કારખાનામાં થાકે થતા જાર એ કાલે રાજ્ય પાખા હતા. આ થાકે મોકાલ મામલા થયે હતા.

—સુરત સુરત અને અમદાવાદ વચ્ચે એક નાખી રેલ 'સુરત કવીન' ચલુ થનાર છે. સુરત રાજ્યની રચના સાથે જ એટલે કે તા ૧૬મી એપ્રિલથી આ 'સુરત કવીન' ચલુ થઈ છે.

—અ કાલે અમદાવાદ બાકા મંજીર પીતાબર મીઓનું ૧૧૦ વરસે જવસાન થયું છે. તેઓ પોતાની પાછળ ચાર પેઢી મળે કુલ ૫૦ થી ૧૦ માણસોના પારવાર મૂકી મથા છે.

—મુખ્ય કારત સરકાર માલ અને જનવરના અંગેની કાલેના કાલેના ખીલવા મુખ્ય, કાલેના, મદાલ અને

દિલ્લી આલે જમી કારખાનાં કાર કરવાની છે.

—વારાણસીઃ અહીંથી ૧૦ માલક કુર આવેલ કાલેનાર માલે એક કાલે થાકે તેને મરવા પોલીસે નવ કાલે સુધી મહેનત લીધી હતી તેમજ ૨૦૦ મેળોમાં કાલેના બાક કાલે માલે જ્યારે કાલે મકાલતને ફેરોને ફેરોને કારે માલેનાં માલે પોલીસને ખજર કરી હતી.

—કારત સરકારના સુકખાતાના પ્રધાન મી બી એન કારતે સેન્ટ્રલ એક જોવા થતા કારવાને કેટલાક કાલેના એ તેમને આપવાર આપ્યો, "પ્રધાને-કારેના" મી કારતે વિનંદ કર્યો કે: "આમાર, ચારે નથી પધાર્યું. આ કાલે આપવારવાનું થયું છે."

આલુ રહેનાઈ આલેરિકે આંતરવિદ્યાપીઠે બેઠે

મુખ્ય પ્રધાનની મુનીવર્સીટીમાં- મુખ્ય, કુના, સુરત, કારત વધમ બાક વિભાગીક અને વડેનાના કાલે- કાલે પતિઓની એક બેઠે વડેના મુનીવર્સીટીમાં કાલેનાર પતિ એ જોલીન મહેનતે પ્રમુખપદે મળી હતી અને તેમાં મુખ્ય રાજ્યની વિભાજન થયા પછી એક મુનીવર્સીટીમાં બીજી મુનીવર્સીટીમાં વિદ્યાર્થી જઈ એ કેટલી વધુ નવું વર્ષ સુધી આંતર-મુનીવર્સીટી બેઠે" અલુ રાખવાને નિર્ણય લેવામાં આવ્યો હતો. આ અમલમાં એકાલતા થાંધા, વિભાગીક ની પરીક્ષાઓના પરિક્ષામાં બહેર કરવા માટેના માલે આપવાની માળતમાં એપ્રિલ ૧૨નાં પછ બેઠે નકામી કાલે કરે.

આ સમસ્યાઓ ઉકેલવા વિના નહિ ચાલે

(૧૦૮ પાનાનું અનુબંધન)
કાપાલકે કરી હો જ્યા સુધી મામ કાલે જાલવા નહિ તેમને જીવન જીવવાની સાચી દરિ થયે નહિ, ત્યાં સુધી સમાજ સુધારા અલુરે અલુરે રાષ્ટ્ર નવ થાતર કરવા માટે પછ સમાજની નવરચના કરવી જરૂરી છે. આ કામ થવા થવા સુધી બેરોરે પડેલ છે હવે તે આ કામને અમલ અપાય તો સાલું
આ માળતમાં એ કાલેના અવકાર કાલેના થડે અને વિભાગીકોનીમાં રચનામાં કાલે થાકે તો એક-વિશ્વવૃદ્ધ કામ તો જરૂર થઈ હશે.

THE SURAT MAYAWANT ASSOCIATION OF SOUTH AFRICA

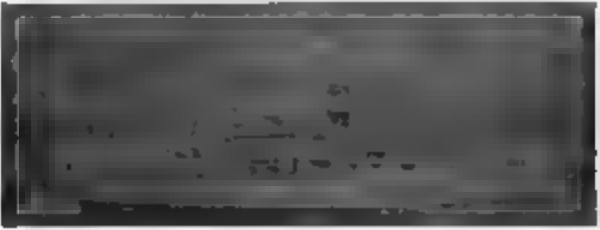
Please take notice that the Annual General Meeting of the above Association will be held at 145, Prince Edward Street, on Saturday 16th April, 1960, Time 8-30 P.M. (Sharp). You are earnestly requested to attend it.

- Agenda - (1) Minutes
(2) Correspondence
(3) Treasurer's Report.
(4) Election of Officials & Committee Members.
(5) General.

Yours faithfully,
N. BHAGWAN.
Hon Secretary.

બી-આઇ

મુખ્ય કરાંચી અને ઇસ્ટ આફ્રિકાના બંદરો વચ્ચે સુસાધરી કરે છે.

રેલીમર કરાંચી ૩૦મી એપ્રિલ ૧૯૬૦ના આલેથી અને કરાંચી થઈ મુખ્ય જવા મમી એ ૧૯૬૦ના ઉપરથી.

મુખ્ય અથવા કરાંચીનું બાકું.

ફસ્ટ કલાસ	એક	બેઠાક	વખર	પા. ૬૧-૧-૦
સેકન્ડ કલાસ	"	"	"	પા. ૧૦-૧૫-૦
થર્ડ કલાસ	"	"	"	પા. ૬૧-૧૦-૦

આઈનરી સ્પેરીયલ
 જોન-વેલ્ડેરીયન પા. ૫-૫-૦ જોન-વેલ્ડેરીયન પા. ૧૦-૧૬-૦
 વેલ્ડેરીયન પા. ૬-૧૦-૦ વેલ્ડેરીયન પા. ૧૦-૧૦-૦

વધુ આહિતી માટે મળો યા લખો:
શેખ હિમેદ એન્ડ સન્સ
 (ખાદી લીમીટેડ.)
 ૩૬૦ પાઈન સ્ટ્રીટ, -કરળાન.
 રેલીફન: ૧૦૪૩૨ - રેલીમાફીક એલેસ "કરળાન."

માસ્ટર બ્રધર્સ (મી.) લીમીટેડ

નવ જાલના નામવન, રેલવી તેમજ સુવાલ કાપડ, એલિસ માલકો અને પ્રાપ્તિ માટે કાલેના કુલન બંદી, પ્રસીવર, કારકીનસ અને અન્યથા માટે-સુડીઝ, બીન્સ, બીન્સ, કોલ્સ; નેવરીન્સ (વેગર).
 કાલેના બાક માટે તપાસ કરવા બહામજી.
 ૩૩ વેસ્ટ સ્ટ્રીટ, બેલ્કાનીસખા.
 ફોન: ૮૩૫-૬૭૮૬ - બેલ્કા ૧૫૪૬.

વે. બા. ૫૩૬૦ - રેલીફન ૩૩-૫૬૧૦
 રેલીમાફીક એલેસ: "અમલકો"
અગત બ્રધર્સ (મી.) લી.
 ૧૪ કોર્ટ સ્ટ્રીટ,
 એ કા ની એ બા.
 લેલસેલ અને રીરેલિ બર્થન્ક અને કાપીકસ
 આસ કાલેના કાલે ત્યાં કાલેના અને કાલેના થાસરી, માલકામાં નાંખવાના કાલેના કાલેના રેલી તેલો રેલેન્સેલ રેલી, પીતળના અને એલુમીનમના થાસરી-કાલે અને રેલીમાફીકની બંદીઓ-કેરળાન અને રેલીમાફીક તથા બીજા અનેક રેલી બાલે કાલેના માલકો મળશે.

જાતી

જ્યાં પ્રેમ છે

ત્યાં પ્રભુ છે

વેળા : શ્રી રમણીકલાલ અરસલાલ

(નવલકથી માણ)

રેલવેના મથા પછી એ સેનિટરી
તેની પાસે પાસે થઈને પસાર
થવા. તે પછી કાચના ટેપલી થઈને
એક બહિષ્કારક મથ ને તે પછી એક
મીટી કરી લા આવી. તેના પગમાં
હાથમાં પુટલા મેળવે ને સાથે જઈ
હતા. આટિનની વિવાહને અટકીને તે
જા સુધી રહી રહી કિમ જેવો પગન
પુસતી રહી હતો તેની પાસે એક
સાથે હતું તેને કપડાના કેસથી
કાઢવાનો પ્રયત્ન તે કરી રહી હતી,
જે કે નાજીકરું કરી રહી હતી સહાય
જીવ કહે જ આવી પાસે હતું નહિ.
જાનામાં પહેરવાના આભ કપડા
તેણે પહેરી હતો તે તે પાસે થઈ ગયા
હતા. આટિને નારીમાંથી તેની કાચે
જોયું. નાજીકરું કીધી કુબરું હતું ને
જુવથી રડતું હતું. પેલી જા તેને
જાતું રાખવાનો નિમ્મળ પ્રયત્ન કરી
રહી હતી. આ દરમિયાન આટિને
એકદમ ક્રોધ થયો ને બહાર આવ્યો.

‘મેન, અર આરો! મેન!’ પેલી
જા અંતે તરફ જોવા આવી એટલે
આટિને હસી પડી કાઢી આટિને તેને
મેળાવી, ‘એ હો કે મેળાવું છું. મેન,
અર આરો!’ તે આંખે હાથે તેના
કાચે જોયું એટલે આટિને કહ્યું,
‘આવી ટાકમા નાજીકરું થઈને બહાર
જા મટે કુબરું છે! અર આરો
તો બરા રહી જ આંખી થાય ને તેના
કરી રહી કહ્યું કાચી પથ્થુ કાઢા.
અહીં થઈને અર આરો!’

નાથ અથવા અગાધી નાની જોડી
માં કામ કરતા આ દમ મેળાવીને
વેતાને બેઠાવતો જોઈને એ નાજીને
બરા નવાઈ આવી. તે અંદર આવી
એટલે આટિને અર આરો અડમા અથ
અંતે પચારી નાજીવા તેને કહ્યું.

‘મેન, આ પચારીમાં બેસીને એને
નિવડે પચારો નુમે પાસે છે
એટલે બરા મરમારો પથ્થુ થઈ’

‘નાથ, કે જુ પચારાજ એને! પાવક
ભીમકામ આપતું નથી. જે આજ
સવારથી કહ્યું આપ્યું નથી.’ આજ
હાથે તેણે નાજીને જાતી સરખી કીધી.
આટિને તેને ધોડી રાટી અને પાગળી
બરીને સુધ આપ્યો. ‘મેન, તમે પેડું
આવ. ત્યાં સુધી કે તમારા નાજી
પાસે મેળવું છું. મારે જ નાજી કતા
એટલે એમને રીમવતા અને આવડે છે.’

પેલી નાજીને તેના પાઠ આંધો ને
રમણ પાસે મેસીને આવું જા કહ્યું.

આટિને નાજીને પચારીમાં સુધાવું ને
તેની પાસે મેસીને કિસીટી બચાવવા
આડી. પથ્થુ તેના મોંમાં ફાલ નહોતા
એટલે તેને બરાબર કાઢ્યું નહિ ને
નાજીને રડવું આપ્યું રાખ્યું. આટિને
તેના મોંમાં આંખથી આંસીને બહીવંતી
કરવા આડી ઉવડે નાજી કાઢા થયું
ને હસી પડ્યું પેલી નાજીને આતા
આતા આટિને વેતાની કચની કહેવા
આડી. પુ કુ એક સેનિટરી પાની છું
આડી મહિના તબેલા સરકરી કતાવાળા
એક માર પડિને કાઢી દુરના રમણે
મેળવ્યા કયા તેની અને અંદર નથી.
પથ્થુ તે પછી તેમની કરી અંદર
અંતર આવી નથી. એક અંતરે પેર
રસાયણ તરીકે કામ કરીને કે જેમ
તેમ કાઢા કાઢી હતી, પથ્થુ આને.
અંતર થયો એટલે એ લોડાએ અને
રાખવાની ના પાડી પેલા પથ્થુ માસ
થી આંખથી તેમ આંખમાં કાઢી છું,
પથ્થુ કાચા કાચા રહેવાડું કામ અગત્ય
નથી. પાસે જે કાચ હતું તે આખા
અરમીમાં મેળા નાખતું પથ્થુ એક
કેસે આમાં તરીકે રહેવાનો પ્રયત્ન
કરી જોયો, પથ્થુ મારા જેવી સુધાઈને
આંકે અથ અંતેથી આંખે જોઈ
પચારવા કાચ રાખે! હવે એક
પચારીની પાનીએ અને રાખી લેવાતું
વચન આપ્યું કે પથ્થુ એ જ કાચ
આંખની પાછી આવવાતું કહે છે
માફ થર પથ્થુ દુર છે ને કે તો મારાને
લોચ થઈ અથ છું મહાનમાલિકા
નાથ કાઢાવ્યે સારી છે તે મરત
પડી પડેવા કે છે, નહિ તો કાચ અંતે
અંતરું છું ને મામ’ નાજીને આપતું
પ્રી કરીને આટિને કાચે આભારથી
જોયું

‘તમારી પાસે કાંઈ મરમ કપડા
જેવું નથી!’

‘મરમ કપડા તો કપાથી આપું’
આવાના જ સામા છે તો પછી’
એક જુની મરમ કાચ હતી તે કાચે
જા કે પે-કમા મેળો નાખી!’

સુકાઈપીમ, કનકા રેકસ રીડ-સ,
બાઈએ-અંમ, રેવનુ કાલીવર-અ અને
કનકા-અંમ આટ મેળા.

અર. વીકલ
૧૨ જાઈલી આઈડ, ૩૮ માઈડ રીડ,
કોનર કાવનાવ અને માઈડ રીડ,
મેકાનીકલમ, રેન ૩૦-૨૧૫૪.

બન્ન પ્રમોગે આટે

અંતરે મળો.

સુરતી અમલના અને રેવેન્યુનીસ્ટ બીએ.

શ્રી કોપીટન્સ બન્ન રેવેન્યુ નીચે કુનીવનના અને રેવેન્યુનીસ્ટના કામ
પથ્થુ આપમા તમારે કાચે આવી રસોઈ કપાએ અને કનકા-અંમ

કોપીટન્સ બાલકની હોટેલ

(શ્રી કોનર મીકાઈ કાઉસ)

એ અને વિલેટોરીયા કનકાના યુજીઅર - હરબન.
ફોન નંબર ૩૩૪૨૪ રેલીમામ : KAPITAN.

આડી, કાચવ બહાર બાવ, નારીએના નં. ૧ રી. ૧-૦,
બેગ (નંબ ૧૦૦) રી. ૬૦-૦.

કુકાઈ કાર માટે આંધવાના નુકસાન બહાર બાવ,
નકાકા, કનકા (કાકા), કુકા કાચ મરમા, કુકા, કાચ (કાકા),
સોનેરી રંબો: ગ્રે, કનકા નાજીની મરી મસાલો વિવેરે કપેલા રેકાકા
રાખીએ છે. કપુરી અને એવલી થાન બાવર બાવ, પેસ્ટેન નાજી.
રેવેન્યુના, નાસાદેન અને કિલકાન કોનેલા બોરડો કપા કુકાઈ
થાન આપી કાઈ પથ્થુ વરડું પચારી કાચી પોલકા.

All prices subject to Market fluctuations
A. KADER & Co., (PTY) LTD.
WHOLESALE FRUIT MERCHANTS
P O Box 251. DURBAN.

ધીરુભાઈ પી. નાયક
કુકાઈપર, કુકાઈપર, વીમાનાં અને અંતરે એવન
કોપીટન્સ બન્ન રેવેન્યુના કાઈ પથ્થુ આપમા કનકા રેવેન્યુનીસ્ટ બન્ન
આઈ કુકાઈપર કપા પેર કાકા અમલી માથેને કુકાઈ કો
કાકા, અ. અ. મારી, કનકા, અંતરેના, પેસ્ટેના, વિવેરેના નીમા અંતરે
કાકાની આપીએ બીએ
કનકા-અંમ, પચારવા રેકસ, વિલેટોરીયા કાકાની કપાવના રેવનુ કાલીવર-અ
કાલીવર-અ રેવનુના કાચે-રેકા પોલકાઈ રેકસ કાકાની કપાને કપાની
નાજીમાં કાઈ પથ્થુ કી કીધા વિલા અંતરે અંતરે કાકા આપીએ બીએ
નેજાવ મુખ્યમલ કાઈ કોસોલીસન કાઈ કોસોલીસ અને રેકાઈવાર
ફેનરકા-અ કપાની કોપીટન્સ પ્રતિનિધ
Office :
9 Barkly Arcade,
38 Market Street,
Phone : 339033,
Johannesburg.
Residence :
53 Patender Mansion,
13 Kort Street,
Phone : 330816,
Johannesburg.

કરનીચર! કરનીચર!! કરનીચર!!!
બિડમ કુકા, કાકાનીકાકા કુકા, વેલેટોરીયા, રેવેન્યુનીસ્ટ,
કાઈ કોઈ કોપીટન્સ રેકસ, કુકા રેકસ, રેકસ, કાકા કાકાના
કાચે અમલી રેકસ. અંતરે પચારી કાકા કોના કુકાની નહિ.
—બોલેસ, રેકસ અને કીધાન કહેઅર—
એ કપારી રેવેન્યુ નીચે કુકાઈવાર પાવ છે તેનો રેકા કપાઈ કા-
કા રેક છે. આજ રેકા કાવેના કાઈસ કોરેક અમારો અને મેળા
આવક મારો.

L. MISTRY
51 BREE STREET, BURGERSDORP, J'BURG.
PHONE 33-4691. BOX 2826.

Printed And Published by Shri Vashila Gandhi, International Printing Press,
(Pretoria) Pretoria, Durban, Natal

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1903

Former Editor: Manilal Gandhi—1918-1956.

No. 15—Vol. LVIII.

Friday, 15th April, 1960

REGISTERED AT THE G.P.O. AS A NEWSPAPER
Price: FOUR PENCE

Trust To Invite Rajaji

[By A Special Correspondent]

DR M B NAIDOO, the Secretary of the Gandhi-Tagore Lectureship Trust has announced that the Trust is now engaged in plans to invite Shri Rajagopalachariar, to undertake a lecture tour of this country.

Rajaji who is now associated with the Swatantra Party of Andhra and is highly critical of the policies of the Government of India was one of the "greats" in the All-India Congress's fight for India's independence. He became the first and the only Governor-General of India. He is an outstanding scholar and student of Hinduism. He has produced condensed versions of the Hindu Epics, the Ramayana and the Mahabharata in Tamil, translating from the original Sanskrit. These have been translated into English. (See next page, 'A Suggestion')

BHIKKU LISTS THREE MAJOR WEAKNESSES OF INDIANS IN S.A.

(From A Special Correspondent)

ACCORDING to Bhikku Chaman Lal who is now in Cape Town the Indian people of this country have three major weaknesses. The first and foremost is their "lack of ability to face situations with courage and bravery." Next they lacked "the spirit of victory." Their third weakness was a "disinclination to work hard."

EXPLAINING these observations the Bhikku said he could not understand how an Indian who reads the Gita daily can be afraid of death, which according to the teachings of the Gita is merely "a change of garments." He urged that the Indian should not just "eternally" the Gita but should follow it.

He quoted the parable of "Epidemic" who, when she was questioned, as to why she had taken 55,000 lives instead of 5,000 as she had promised replied that she had truly taken only 5,000 lives. The other 50,000 had died of fear. During his seven years stay in Japan he had found that the Japanese people did not know

the meaning of fear. They did not cry at funerals and the men never carried umbrellas.

Referring to the second shortcoming of the Indians the Bhikku said that the men and women and even the children of Japan had reconstructed Hiroshima within one year. They had converted defeat into victory. The Germans also, he said, were a nation who knew no defeat and reconstruction of Germany today was proof of that.

A Soft People

On the third weakness of the Indians he said that they were a soft people who were used to having a dozen servants. The educated he pointed out, were soft while the uneducated were hard working.

He spoke of the dignity of labour and quoted the case of the son of the multi-millionaire Henry Ford who was not given a cent of his upkeep at University and, therefore, had to do chores like dishwashing and fruit-picking in order to earn his keep.

He referred to his book on " Cottage Industries " and explained how a nation could survive with any employment on industries at home.

"Lastly, he urged the Indians: "We must develop tolerance especially religious tolerance."

He mentioned that Akbar, the Moghul ruler of India held religious conferences where representatives of all religions were invited. He urged that we should study and understand all the great religions of the world because they taught the same fundamental truths.

BUDDHISM, HINDUISM THE SAME RELIGION

BEFORE he left Durban Bhikku Chaman Lal spoke on Buddha and Buddhism. He quoted Mahatma Gandhi as saying that Hinduism owed the greatest debt to Gautama Buddha for having reformed and removed all the evil practices of Hinduism.

Many people erroneously believed Hinduism and Buddhism to be two different religions. Hinduism was at its lowest ebb when the Brahmins had usurped all power and had created the untouchables. Buddha had asserted that one was a Brahmin by one's deeds and not by birth.

When, in the name of Hinduism people were sacrificing goats and other animals to the temples, the Buddha had pointed out that one should only sacrifice what was very dear to one and what belonged to one. Animals' lives did not belong to man.

He therefore urged that one should sacrifice the animal in man, viz., lust, greed and hatred.

The Bhikku remembered the painter who sitting next to him at a bull fight in Spain had written him a note stating that the only animal in the bull fight was man. Akbar had said that his stomach was not a storehouse of animals. He then quoted the parable of the goat which went about to be sacrificed had laughed and cried simultaneously.

Bhikku Chaman Lal said that Lord Jesus and Buddha were the two greatest reformers of the world. "It is by reformation alone that one can attain liberation."

The Buddha had also taught that there was no such thing as destiny. Only a fool would watch for lucky days. Hard work was our lucky star. People made mistakes and blamed them on destiny.

The Buddha also revived the doctrines of Karma and rebirth. He quoted many stories which proved the theory of rebirth. One of them was the story of Bhansidevi, a ten year old girl who remembered her past life and reincarnations. The Bhikku had met this girl personally.

He then went on to tell of the Buddha's advice to women, students, parents, teachers and others.

ARAB PRESIDENT GETS BIG WELCOME

AFRICA LOOKING TO INDIA —NASSER

(Indian Opinion India Service)

NEW DELHI —Col. Nasser, President of the United Arab Republic, was given a rousing reception by over half a million people when he arrived at the Palam Airport, here, on March 22. He was cheered all the way as he drove from the airport to Rashtrapati Bhavan (the President's Palace), in an open limousine with Dr. Rajendra Prasad and Mr. Nehru. In the mile-long motorcade were the entourage of President Nasser and thousands of those who had gone to the airport to welcome him.

ON arrival at the airport President Nasser recalled happy memories of his first visit five years ago and the closer relations the U.A.R. and India had forged in the intervening period.

"Both India and U.A.R.," he declared, had chosen "a common path for the future. He also paid tribute to Prime Minister Nehru as "the great man who has made history. President Rajendra Pra-

sad welcomed Col. Nasser with 16 greetings and stressed the ancient connections between India and Egypt.

Addressing a meeting at the Bhakra Dam site on April 2, President Nasser said that newly independent countries of Asia and Africa were looking upon India for "providing an example of

(Continued on page 120)

Indian Opinion

FRIDAY, 15TH APRIL, 1960

Good Friday

TODAY is Good Friday, possibly the most important date in the Christian Calendar and certainly one whose message transcends all religious frontiers with a content whose meaning is not alien to any religion. Good Friday represents the temporary triumph of the forces of evil over those of good. Whether one accepts the historicity of Christ or not or of the truth of miracles, the symbolism of Good Friday and Easter Sunday when Christ, according to Christian belief, rose from the dead is true for all religious teachings. It was evil and wickedness which sent Christ to the Cross on this day almost two thousand years ago, it was the power of good and of God which called him up from the dead two days later.

In his short life Christ taught much that is common to all religions and on this day White South Africa must search its heart in order to discover how much Christian it is today. It is not the external trappings of any religion which is important. It is the day to day lives of its adherents which is vitally important. The country is going through a tremendous crisis today. Many lives have been lost in recent weeks, much property has been destroyed and many people have been hurt and large numbers of people have been incarcerated. An uneasy quiet reigns over the face of a country which is, in many respects, endowed in abundant measure with the good things of God. White, Christian South Africa will do itself and humanity at large immeasurable good if in the course of its prayers and devotions today and over the whole Easter week and it makes a thorough search of its heart about the main springs of its religion and about the eternal and all embracing truths it contains.

A Suggestion

HAVING arisen from its long slumber the Gandhi-Tagore Lectureship Trust has announced plans to invite Rajaji to lecture in this country. We do not doubt the members of the Trust are inspired by the best of motives but we feel somewhat dubious about the value of inviting so eminent a man to lecture on so involved a subject as Indian culture and religions to a people which has much to learn. The Bhikhu Chaman Lal, in private, did complain that while in Durban he seemed to see the same faces at all his meetings. We feel that the funds and the resources of the Trust could be better employed at this stage in the history of the development of the Indian community to encourage local young men and women to take up the study of Indian culture, Indian history and its diverse religions first. It would be a better expenditure of energy and money to set up cultural and religious panels and encourage by means of exhibi-

(Continued in next column)

The Gita As A Guide To Human Conduct

By SWAMI KIRTIDANANDA in "Prabuddha Bharata"

Final installment

SUCH an ideal personality in the *sthitaprajna*, the person whose understanding has become secure and steady. The *sthitaprajna* has passed far beyond the stage of intellectual doubt and disquisition regarding the truth about the Atman and the Brahman, the individual self and the universal self. To him, the reality of the Atman is not a hearsay, but a matter of direct perception. He is ever established in the unbroken consciousness of that reality. He is said to be wide awake when the rest of the world is steeped in slumber and darkness, what is night and darkness to the rest of the world is day and light to him. Completely satisfied with the self absorbing experience of the Atman, he is no longer distracted or disturbed by the fleeting pleasure and pain that result from the contact of the senses and mind with the sense objects. Unlike the undisciplined man of the world, who is tossed about helplessly by the storm and stress of the sea of *samsara*, and swayed to and fro by the attractions and repulsions of his senses and mind, he is unperturbed by the impact of the opposite sensations or moods, such as pleasure and pain, heat and cold, happiness and misery. He is compared to the vast and deep ocean, which is not affected by the waters of the various rivers rushing into it constantly from every side. Even the most subtle dances of the mind, not to speak of the gross physical desires, merge into him without upsetting his tranquillity and calmness. The delights and joys of the senses and mind are to him as nothing compared to the blissful nature of the experience of the Atman. He is neither elated by joy nor dejected by suffering. Both, he knows, are but modes of the self effulgent Atman. Unattached to anything else but the Atman, and free from hatred, lust,

greed, anger, and the allied passions of the heart, he moves about in the world blessing the whole of mankind by his mere presence. Having shed all longing and the sense of 'me' and 'mine,' he carries on the activities of life that fall to his share by divine dispensation for the good of the world and to set an example to man. The *sthitaprajna* is the embodiment of perfect human conduct. Others have to mould their conduct on the model set by him. As Sri Sankaracarya says in his commentary on the Gita at the beginning of the section on the *sthitaprajna*, 'Sarvatraiva hi adhyatmanatre kirtarahitakamanyam sayeva sadhanam apadyante yajnasadhyaivat' — Everywhere in spiritual science, those characteristic attributes of the successful yoga (which have become spontaneous in him by virtue of his realization) are taught as the means of attaining that state, since they are to be attained by effort.

The teachings of the Gita, though set down in familiar Indian surroundings, and abound in imagery, illustrations, metaphors and similes peculiarly Indian, yet transcend the limitations of time and place and break through the barriers of race, religion, and nationality. Though they breathe through and through the spirit and atmosphere of Hinduism, and issue out of an entirely Hindu religious and philosophical background, they have a significance beyond the bounds of the geographical, linguistic, or racial divisions and diversities. The message of the Gita touches the central problem of the human heart. Everyone—man or woman, the most ignorant or the most learned, the downtrodden or the highly placed, the abject wretch or the seeker after truth—can derive benefit from its message. (Continued on page 114)

(Continued from previous column)

tions and prizes the study of Indian culture and religions, and by means of essay competitions on set topics. Money and energy spent in this manner will not bring immediate results but in the long run will prove of lasting benefit. Once the community has awakened to these things, then

URGENT & IMPORTANT TO BE AT THE TOP OF THE PAGE

NEW LAW ON WELFARE OF ANIMALS

Concessions Made To Sentiments Of Muslims

["Indian Opinion" India Service]

NEW DELHI—Concessions to the religious sentiments of Muslims marked the passage of the Prevention of Cruelty to Animals Bill in the Rajya Sabha. Two major changes which the Minister for Food and Agriculture, Mr. S. K. Patil, accepted in the Bill, as reported by a joint committee of Parliament, were designed to allay any apprehension on the part of Muslims that the Bill would interfere with their religious beliefs.

By the first change, the House deleted the clause enabling the proposed Animal Welfare Board to take measures "whether by means of propaganda or otherwise, to eliminate the sacrifice of animals." Mr. Patil also introduced a new clause which made it clear that the killing of any animal in a manner required by the religion of any community would not be an offence under the Act.

THE two day debate on the Bill largely centred on how to ensure prevention of cruelty to animals without infringing upon the religious beliefs and practices of certain communities.

Mr. Patil explained that the two changes had been made in view of the fact that the original provisions might not be in conformity with certain constitutional rights about freedom of religion.

Among the amendments accepted by the House was one to limit the penalty in the case of the first offence of cruelty to animals to a fine of £4 without imprisonment.

On the question of experiments on animals for scientific purposes, Mr. Patil assured that the proposed committee to control such experiments would consist largely of experts and would not interfere with the research. The main purpose of the committee was to ensure that animals were not subjected to unnecessary pain or suffering during or after the performance of experiments on animals and to make rules in that regard.

During the debate, Dr. H. N. Kengeri (Ind) and Kankabhai Kalelkar spoke against the vivisection of animals for gaining scientific knowledge and said that such barbarous ways did not befit human beings. On the other hand, Mr. P. N. Saprta (Cong.) favoured the provision of adequate facilities including vivisection for experiments on animals.

Mrs. Rukmini Devi (Nominated), who had sponsored a Bill on the subject in 1934 following which a committee was appointed to frame a law on prevention of cruelty to animals, said that the Bill was the minimum that had to be done "if we have to be proud of our heritage and if we want to live up to the reputation our ancestors have earned for us."

Ayurvedic Research Proposed

["Indian Opinion" India Service]

HYDERABAD.

MR. P. V. G. RAJU, Minister for Health, speaking at the College Day celebrations of the Government Ayurvedic College, said that the Andhra Pradesh Government had proposed to constitute a committee to go into the Ayurvedic and Unani education and make recommendations in regard to the standards, prospects, research and employment in the two systems of medicine. Mr. Raju said that he was of the view that the Ayurvedic and Unani systems should be developed independently in the Third Plan period.

The Minister stated that he was examining the possibility of admitting a few Ayurvedic students, after they had completed their course, into the medical college so that they developed the capacity of integrating ancient knowledge with modern medicine.

Mr. Raju said that the guinea-worm disease was common in Anantapur and other parts of Northern Rayasirama. There was no research institution to study this disease and he would like to start an institute for the purpose.

Mr. Raju said that both Ayurvedic and Unani hospitals in Hyderabad were housed together. In the present way in which both the systems tried to function in the same hospital neither could develop he said.

R. VITHAL

Bookkeeping, Writing up Sets of Books, Balance Sheets, Income Tax Returns.

Contact No. 12 Barkhys Arcade, 38 Market Street, Car Diagonal & Market St. Johannesburg. Phone 33-1684

Rajaji Blames Government

["Indian Opinion" India Service]

NEW DELHI—Speaking in Madras Mr. C. Rajagopalachari, founder of the Swatantra Party said that State trading and other such experiments by the Government had contributed to the deficits in the finances of the country.

He said that everyone in the country who was turning out good and useful work was dissatisfied with Congress Government. People like agriculturists, industrialists and traders who were responsible for producing the wealth of the nation were thoroughly fed up with the present Government. If Government opened rice depots, there would be long queues of people, while at the retail dealer's shop there would be no need for people to wait for what they wanted. The trader could not afford to keep his customers waiting, for he had to compete with others in trade. But the staff in charge of the depots did not bother about losing business. This was the difference between a State undertaking to do business and a private individual doing the same.

There were certain things, said Rajaji, which had to be done by people. The speaker alleged that Government was favouring the members of the ruling party in granting licences for trade. It was on account of these things that State trading had resulted in huge loss. A loss to Government was a loss to the people who were paying taxes, said the Swatantra Party Founder.

Co-operative Farming

Advocating co-operative farming which Government had decided to under take, Mr. Rajagopalachari emphatically pointed out that men might, by coercion or appeal, be brought into the co-operative fold, but women would never join the same. How could the production of foodstuffs be increased if women did not join the farming, asked Rajaji. Doubting if there would be sincerity in the work of peasants who joined a co-operative farm, Rajaji said that no improvement could be achieved in the matter of agricultural output in the absence of sincerity in the peasants. The result would only be fall of production and its concomitant, a rise in the price of foodstuffs, which would ultimately drive Government to introduce rationing. In this context Rajaji humorously observed that he would have to accept office once again if such a situation arose and bring about de-rationing. Industries like pottery, carpentry, blacksmithy, etc., were being carried on by people from time immemorial. If Government stepped in and undertook to carry on these trades, there was sure to be failure.

Phone B31 6706

P. O. Box 1540

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS

HOUSE FOR KEEN CASH PRICES

33 West Street, JOHANNESBURG.

RECORDS NOW CHEAPER

ORDER NOW AT REDUCED RATES

AMAR DEEP 7/6 Each KALAYANA PARISU
GAIDI 9/11 Plus 3d Tax. BAAP BETE

[HINDI]: Kankhaya, Minister, Anant, Madhmal, De Behen, Flying Raves, Doctor "Z", De Ustad QUWALI: Ismail Arad, Yusuf Arad, Talat Mahmood. TAMIL: Puthi Subbiah, Aalam Egan

Make your selection of any single records from any sets

MAIL ORDER MUST ACCOMPANY 4/- DEPOSIT

—CASH ON DELIVERY—

DURBAN WELCOME DISTRIBUTORS,

Specialists in Tamil, Telugu, Guwari & Hindi Records
2 Ajmeri Arcade (off 14th Gray St. & 30 Cathedral Road)
P.O. Box 1574 DURBAN Phone 67882

NEGROES DEMONSTRATE POWER OF NON-VIOLENT ACTION IN U.S.A.

(By ALAN LOVELL, writing in "PEACE NEWS", LONDON)

THE power of non violent action has rarely been demonstrated so dramatically as it has been in the United States during the month of March. While Southern Senators have been conducting a 200 hour filibuster in the Senate so that they can get the weakest possible Civil Rights Bill, they have been by-passed by the "sit-ins" in Southern eating places. These actions by the Negroes are beginning to make "filibusters" and other political manoeuvres irrelevant.

The Southern Senators are not the only people who have been taught a lesson by these Negro demonstrations. Anybody who is concerned with racial justice or non violence can learn a great deal from the rest of this article. I want to discuss three important lessons of the Negro revolt. They are: (1) The direction of social change, (2) The need for preparation, (3) The sources for future social change.

THE present movement began when four students sat down in a lunch counter which only served Negroes standing up and asked for service. This was not part of an organised plan. Four people just decided to make as simple and direct a protest as possible against an injustice which affected them every day of their life. Just as spontaneously, these protests spread across the South.

I think this indicates something important about the direction and nature of social change. For many years now radicals have been preoccupied with the need to build up large organisations which would be the agents of change. The kind of change they wanted was large scale institutional change.

The weaknesses of this attitude are becoming more and more evident. Organisations petrify and stifle people. They encourage conservatism. One only has to look at the British trade union movement to see this clearly demonstrated. A movement which started out wanting to make revolutionary changes in society became a movement which is fairly content with things as they are. It is led by bureaucratic and complacent men.

When organisations petrify people become bored. Everything is too large for them to feel involved. Even if changes come about, they are so watered down by the time they are put into operation that they have little effect on people's lives.

The "sit-ins" in the South point quite a different way. They point to direct simple actions against injustice that people meet constantly in their lives. There are many advantages of this kind of action. It springs directly from people's own ex-

perience. If it is to work everybody has to take a full part in the action. Though there is obviously still a need for leaders, the gap between them and the rank and file is much smaller.

Preparations

Although the present revolt began spontaneously, it was not unprepared for. For the last 20 years in the United States there has been continuous propaganda and experiment for non violence as a way of solving racial problems. The most famous example of this is the year's boycott by Negroes of the bus service in Montgomery, Alabama, because there was segregated seating on the buses.

Less known, but no less important, has been the work of the Congress of Racial Equality, CORE was founded in 1942 by James R. Robinson, George Houser and James Farmer with the aim of using non-violent direct action to solve racial problems. Since then CORE has experimented with this method in many forms throughout the United States.

A recently published pamphlet by PN contributor Jim Pack (Cracking the Colour Line, CORE, # 1) describes some of the significant actions that CORE has been involved in. I quote a description of one action at some length to give readers an idea of the kind of work CORE does.

The Nashville Story

In Nashville, CORE helped make school integration work despite mob violence which marked the change over from segregation in the autumn of 1957. In so doing, CORE evolved a workable community programme which might well be applied in any Southern community where court ordered

school integration is being thwarted.

"If Little Rock had had a similar inter racial group, Governor Faubus might have been checked without the use of federal troops," wrote Martin Luther King, Negro leader of non-violence.

King wrote this in a preface to the pamphlet, "A First Step Toward School Integration," in which Anna Holden, a leader of Nashville's CORE, gives a vivid account of the group's campaign.

For example, the day the Hattie Cotton school was bombed, the pamphlet relates "Mrs. Watson telephoned Dr. Miller (a member of the CORE group)

"If I ever needed anybody, I needed somebody that morning," she recalled. "I had got a phone call threatening to set the house on fire if Barbara Jean went to school. I couldn't go off and leave the rest of the children alone. And I knew she had to go to school."

"Barbara Jean was dressed and ready. Dr. Miller came promptly. He drove the child five blocks to her school. Then he took her by the hand and they walked through a crowd of jeering whites.

"The same morning, Mrs. Charles Martin, another CORE member, walked to the Jones School with her neighbour, Mrs. Myrtle Battle and another first grader, Charles Edward Battle. In the Glen School area of East Nashville the Rev. R. W. Kelly, of Clark Memorial Church, accompanied several children to school. Teen-age boys in the housing crowd got themselves photographed for newspapers by standing behind Rev. Kelly, pretending to measure him for a coffin."

The pamphlet goes on to relate how "the crime was soon reduced to manageable size," and how Kasper (John Frederick Kasper, professional segregationist who had come to Nashville for the occasion) and his mob were suppressed. As Anna Holden explains it:

"The tide was turned because the police finally enforced the law and because a handful of Negro parents, staunchly backed by CORE, ministers and other forces of decency, persisted in sending their children to formerly

white schools."

CORE has now actively in the "sit-in" campaign, and three field workers are all in the South. But CORE is just content to start actions preparing beforehand for actions, it hopes to prepare experts for what they are to meet.

In the News Chronicle, Eggleston recently described CORE "rehearsal" in month, Virginia, where a field worker had gone as it was one of the few places Negroes had become when provoked.

On a Saturday afternoon, the gymnasium of a YMCA Portsmouth, Virginia, some Negro students met to act out private little dramas which made up as they went along.

These stage "props" of two kitchen tables placed in end with a line of chairs along one side of the room.

As these were set in the students' instruction, a young, white man who looked more than a college boy assigned the parts.

"You will be the manager this lunch counter," he said. "You are a waitress. You pretend you are white customers."

"Then I want ten more play their own roles as students."

The mime began.

The Scene

The two "white" men then placed at the tables pretended to order coffee.

The first Negro came in attempted to sit beside them.

The "white" man put his on the chair and said "I'm saving this place for my wife."

The Negro hesitated for moment then began to back.

Immediately a girl in audience put up her hand.

"He went wrong there, told the class instructor, the man was saying that his wife, so the students have tried sitting like."

The instructor agreed, up the show for a brief

(Continued on page 9)

NEGRO BECOMING AWARE OF LINK WITH AFRICA

IAN BALL, in a despatch from New York in the "Daily Telegraph", London

IN the reaction of the American Negro to the latest South African tragedy it is possible to distinguish evidence of a profound change that is reshaping his outlook.

A few years ago news from Africa of a bloodbath and brutality by white police officers would have evoked an emotional response but little more.

Today it is different. A surprisingly large percentage of America's coloured population, including even those with modest education, is beginning to assess such grim news on the levels of politics and social morals.

It can be viewed as an outgrowth of the American Negro's struggle for equality. But at the same time it demonstrates his growing maturity, at least among those living beyond the boundaries of the South.

TO the northern Negro's abiding concern for his brothers below the Mason-Dixon line he is now able to add genuine concern for the fate of members of the coloured races in mother Africa.

The American Negro race already has the nucleus of its own separate elite. The lead given by these men and women—Negro intellectuals, writers, artists, musicians, scientists and now or two from the ranks of show business—has helped to widen the horizon of Negroes throughout the country.

African Heritage

But an important stimulus has come from Africa itself. Since the nationalist movements took hold there, bringing one country after another to independence, American Negroes have begun to think of themselves less and less as "accidental" Americans, the issue of the era of slavery, and more and more as Americans with a heritage in Africa as well as in Southern plantations.

In other words they are becoming what some sociologists like to refer to in their racial studies as "hyphenated Americans"—just as many Irish-American and Italian-American consider themselves vicarious citizens of the countries of their forebears, so the Negro in the United States is becoming increasingly conscious of his

MANUFACTURE OF SCOOTERS IN INDIA

NEW DELHI.—Production of motor scooters in India has now reached the figure of 900 numbers per month. When the second unit which has already been licensed goes into production in May, this year, the output is expected to go up to 1,500 numbers per month. The setting up of two more scooter manufacturing units is now being considered by the Government.

links with a developing Africa.

One can find tangible evidence of this new interest simply by studying what the Negro is reading these days.

The Negro newspapers in Harlem, Chicago, Detroit, Boston, and Pittsburgh, often founded as militant organs to win social justice for the coloured race at home, are now concentrating themselves with the plight of the Negro around the world. In particular they are accorded a great deal of space to serious reporting on Africa's progress and troubles.

The wealthier Negro magazines, in particular the handsome, weekly produced *Ebony* , are sending correspondents abroad to meet this growing demand for African news. Most have enlarged their foreign news departments.

The book stores in Harlem have found a growing demand for books about contemporary Africa or dealing with its colonial past. When Nkrumah, Mboya, Touré or other African leaders visit the United States they find themselves bombarded with requests from Negro groups, Negro churches and Negro universities to deliver speeches.

"At first we thought this interest was based simply on curiosity, on the American passion for meeting and hearing someone who has been in the news," an African diplomat told me, "but we found that it went a lot deeper than that."

Assuming that these links will grow stronger, what practical result might be expected?

Political Influence

On the political level they will certainly assure the most sympathetic treatment by succeeding American Administrations of Africa's problems and needs. The extent to which the State Department already is willing to go to cultivate Afri-

can goodwill was demonstrated by the remarkable delivery by an official spokesman in commenting on South Africa's suppression of last week's riots.

The Negro voting strength in America is something to which Northern politicians must pay close heed. At the 1956 Presidential election it was estimated that 3m Negroes registered to vote in the North. The Congressional Quarterly in the same year concluded that coloured voters held the balance of power in 61 Congressional districts in the North.

On the human level it is reasonable to predict that among the American Negro youth there will be some to whom the new countries of Africa will beckon either as lands of opportunity or, more altruistically, as regions where their American education is sorely needed.

The Liberian experiment may not be an ideal one. But then India—and Africa—have changed.

The Gita As A Guide To Human Conduct

(Continued from page 84)

Sri Krishna, the divine author of the *Gita*, is least interested in propounding any system of philosophy, either one already prevalent or a new one; nor does he preoccupy himself with the exposition and recommendation of the theological dogmas and doctrines, ceremonies and rituals of any particular religion. The concern of Krishna, when he preached the *Gita* to Arjuna, was not to prescribe a rigid code of conduct or issue a list of commandments, to be unquestioningly followed by a particular individual or a particular section of humanity for all time to come. Krishna was a believer in the growth and development of the individual and that of groups of individuals, and not in their abiding by certain traditional customs and laws. In the *Gita*, he does not speak of or for this religion or that religion, but the one religion of mankind, namely, the religion that lifts the individual to an awareness of his own divine nature.

(Concluded)

B-I Sailings Between East African Ports Karachi And Bombay

S.S. Karanja due 30th April, Sails 5th May 1960

PASSAGE FARE TO KARACHI OR BOMBAY

	First Class	single	without	food	£92-0-0
Second "	"	"	"	"	£10-15-0
Third "	"	"	"	"	£11-10-0
Ordinary					Special
Non-Vegetarian	£5-5-0				£10-18-0
Vegetarian	£4-17-0				£10-10-0

For further particulars apply to—

Shaik Himed & Sons
(Pty.) Ltd.

390 Pine Street,
Telephone 20432,

Durban.
Tel. Add. "KARIMAT."

IVORY WORK IN INDIA

THE earliest record of Indian work in ivory is an inscription of about 200 to 150 B.C. at Sanchi, which states that one of the piers of the Southern gateway was executed and dedicated by the ivory workers of Bhoja. It is thus apparent that craftsmen worked both in ivory and stone during his time. There are still a few examples of authentic, old ivories to be found in India which show the fabulous intricacy of design and the skill of the carver. From these pieces it appears that, whereas ivory was used in making ceremonial chairs and thrones, etc., ivory ornaments or ivory as a decorative material was comparatively speaking, rare. It was much later that ivory figures, boxes and other objects were made for interior display.

There are four places in India that are said to be famous for their ivory manufactures. These are Delhi, Mughalabad in Meerut, Mysore and Travancore in South India. Each of these places became known for the special kind of work they do in ivory.

There are many forms of ivory inlay and applique work done in the various States of India. To add colour to the white surface and thus to make it even more attractive, lac is fused into the ivory. In this very effective technique, the surface of the ivory is first engraved, the coloured lac is then run into the incisions by means of a hot belt. Then the surface is polished and polished leaving a clear design in black, red or green on the ivory ground. This method is nowhere more successfully applied than in the decoration of the musical instruments, the "Veena" and the "Tabla," which are still made by the Tadjera carpenters in South India. These instruments are objects of beauty in themselves, apart from the sound they produce.

As a result of Moghul patronage of portrait painting, Delhi became and is even today one of the main centres of miniature painting on ivory. These portraits done on ivory are so fine and delicate that it is almost incredible to believe. This art has attained a marvellous perfection in Delhi.

Ivory carving is, as a rule, a hereditary profession. The sons of carvers begin to be instructed when little more than 10 years of age. For some time they are kept engaged on drawing alone. Then gradually they learn how to file and carve, till such time

as they become master craftsmen. The average training for simple work takes about seven years. But to reach excellence, requiring natural talent, apprenticeship may extend to over 25 years.

(RANA MITHA in a broadcast over All-India Radio.)

AFRICA LOOKING TO INDIA

(Continued from front page)

the pursuit of an independent policy while, at the same time, working hard to develop themselves."

President Nasser continued, "What you are doing here will not only help you, but will also be to the benefit of other countries of Asia and Africa because you are giving them a very good example."

President Nasser added that the people of his country appreciated the perseverance of the Indian people in rebuilding India to catch up with other advanced countries of the world.

Responsibility

He stated: "Our country need great enthusiasm to get rid of foreign occupation, but now the responsibility on us is greater as we need not only that enthusiasm, but also hard work and perseverance. We see today how you are doing this."

After visiting the integral coach factory at Perambur, near Madras on April 6, President Nasser remarked that he, as a friend of India, felt proud of India's industrial progress. People of his country looked upon India with great admiration. As a memento of his visit to the factory, Col Nasser was presented with a silver model of an integral coach.

40 coaches roll out of this giant 73 million rupee factory every month.

Replying to an address of welcome at the factory, Col Nasser said that India was passing through her industrial revolution now and there was progress in every sector of development. He added: "By that India is giving to Asian and African countries an example for building up and developing."

"We are a friendly people to you and look to you with admiration and follow your progress. I wish you all progress and prosperity."

Negroes Demonstrate Power Of Non-violence

(Continued from page 118)

on the technique of passive resistance.

Then the scene was acted again. Over and over again until the students got it right. Until the instructor pronounced them ready to put it on in public.

I think these examples give some idea both of the nature of CORE's activities, and the seriousness and persistence with which they are carried out. (CORE is now appealing for more funds so that it can act even more seriously.)

Non-violence is not a natural growth. It has to be carefully cultivated. Anybody who is seriously concerned about non-violent direct action would do well to study CORE's work.

Sources Of Social Change

The spearhead of the campaign has been Negro students. The clue to why students are the leaders was given by the white, quoted in our news story last week, who said: "They aren't afraid any more." The students have a wide enough background to see that white domination is not part of the scheme of things, but something that can be challenged and altered.

This is not surprising and it might have been predicted. What is surprising is that Negroes should use a non-violent form of protest. One might well have anticipated that violence would have been their response.

One of the reasons for the use of non-violence is, of course, strategic. Violence would be foolish since the Southern whites have all the organization and equipment to use violence much more effectively than the

Negroes.

But even strategic reasons do not give you the courage that is necessary for the use of non-violence. This courage surely springs from the Negro condition. In the South the Negro is in danger every day of his life. He might be attacked by white hoodlums, he might be arrested for little reasons. In this situation you must have courage; it is the only way to survive.

The important point for radicals is that for non-violent action rather different qualities are needed than for the more traditional kinds of political action. Exactly what these qualities are and how they can be developed needs to be discussed at great length.

These three points are not the only ones raised by the "sit-ins". But I think they are three of the most important. A careful consideration of them will have consequences for our own actions, particularly in the struggle against nuclear war. I hope they will be considered.

One of the weakest features of the case for non-violence has been its lack of a coherent intellectual position. We are getting plenty of action to provide us with ideas. Now let's get on with the theory.

HAWKERS AND TRADERS

Gent's wrist watches, 17/6 with 15 jewels 25/6; 17 jewels, waterproof, shockproof 34/6, 21 jewels, waterproof, shockproof, 37/6, 25 jewels, waterproof, shockproof, 41/6; Ladies' wrist watches 39/6, 25 jewels 49/6. A. K. Hoosen & Sons, P.O. Box 3180, Cape Town.

No Catalogues

HERE'S EXCITING NEWS!

For our esteemed Gujarathi lady customers and Friends

Especially imported by us direct from India, 100% cotton and genuine voile 6 yard carrees for the modern lady who will have nothing under 6 yards AND ONLY THE BEST.

And what more do you want?

As direct Importers and Wholesale Merchants we offer direct to public at wholesale prices and you save the Middleman's profit.

Sorry no Traders and no discounts for resale.

PERSONAL SHOPPERS ONLY.

A. K. HOUSEN & SONS,

DIRECT IMPORTERS & WHOLESALE MERCHANTS

116 Queen St., (P.O. Box 2160), Durban

BOOKS ON INDIAN ART

By R. V. LAYDEN

(In a Broadcast Over All-India Radio)

THE last few years have seen a spate of sumptuous publications on various subjects concerning Indian Art, and the ever continuing stream of fine books on the subject published in many countries seems to indicate an ever-growing demand by countless people the world over to know more about the art of India, which for so long have been withheld from them. India herself has published during the last few years a large number of quite excellent art books on many different subjects. The standard of colour reproduction in this country is now very high, so that full justice can be done to the delicate colour schemes and intricate designs of Mughal and other miniatures. I would like to tell you about two very fine art books that have been recently published in India on late medieval painting. The first one is a beautiful volume on Krishnagar painting, published by the Lalit Kala Akademi, the Academy of Art in India, as one volume in a series of art monographs. The text is by Karl Khondalawala and the late Mr. J. B. Dutt. I shall never forget a winter-day noon, some fifteen years ago, when I went to lunch with Eric Dickenson in Lahore, who was then the Principal of the Government College. The main subject of the conversation was a series of miniature paintings from Krishnagar, a town in Rajasthan, which Eric had discovered during one of his sojourns in the educational service. He had found them during a visit to the place and immediately recognised the high artistic value of the collection and, what is more, the exquisite and peculiar style attaching to them.

Worthy Volume

Eric Dickenson published only a short article on these paintings but he did not live in the least with facility, namely, to have these paintings published in a worthy volume. His friend Karl Khondalawala has now completed this task, partly as a memorial to an Englishman who loved India and Indian Art so all its aspects and, partly as a belated monument to a poet friend and his long service who strove in the early thirties to give new life to the great art of India.

than Art known to us today.

The chief content of the art of Rajasthan is Krishna, the "warrior-god, his love of the gopis or milk maids, and for the most splendid among them, Radha. Poetry, songs and paintings are steeped in the overwhelming passion, that swept India from one colour to the other through centuries. And here in Krishnagar we find the one of the royal houses, the great Singh, among the burning poets of his age, who, under the name 'Nagari Das', wrote some of the most inspired love poetry of all times. And he collected at the court a band of artists, among whom Hil Chand was the finest, who could give visual expression to the greatest poetry of his master.

The book I am telling you about, has 16 large beautifully printed colour plates of some of the finest of these Krishnagar paintings. They show Krishna as an elegant Rajput prince in the latest fashion of the very fashionable Rajput courts, with Radha surrounded by her beautiful maids in their castle, on the river in a rowing boat or under the full moon beside the crystal waters of the palace pool. And Radha in these paintings is, of course, a portrait of Eric, the beloved of the great Singh, with large slanting eyes that cut the face like a deep gash, with a long narrow nose and altogether of such refinement and sophistication as only the exquisite culture of a royal court can produce, when it is at the height of its splendour and when the best signs of decadence add their touch of fragility and decay. — Because nothing so tender, so gentle and so brittle can possibly survive in a hard world of reality.

Pahari Paintings

The second book I would like to bring before you is a heavy tome of "Pahari Paintings", written by Karl Khondalawala as a labour of love over more than ten years. Karl Khondalawala is a prominent member of the Bar in Bombay but his life's love is the study of Indian art, to which he has made numerous outstanding contributions. The volume on "Pahari Paintings" is probably his magnum opus. With over 400 pages, 45 well-printed colour-plates and over one hundred and fifty illustrations in black

and white, this book is certainly the most ambitious undertaking in Indian art publishing so far. "Pahari Paintings" is the general name for various schools of painting in the hill states bordering the Punjab in the North of India, which sprung up in the seventeenth century and flourished right into the middle of the nineteenth. When the orthodoxy of the Mughal Emperor Aurangzeb brought to an end the glorious tradition of painting, which had made the court of Delhi famous for hundred and fifty years, and the large groups of painters and other artists who lived in and on the Mughal court of Delhi dispersed and found new homes in some of the small but ambitious states in the hills bordering the high ranges of the Himalayas, where political self-interest and cultural renaissance created one of the most fascinating phases of recent Indian history and art. Karl Khondalawala traces the historical background, the origins and cross-influences of the many schools that existed. I won't say that this is a book for the general reader because it is very scholarly and detailed but I would certainly say that you should try and get hold of it and browse through its colour plates because there you will find beauty of a rare kind. Pahari paintings are also mostly devoted to religious subjects and illustrations of the great Indian epics but, in doing so, unroll before your eyes the splendid panorama of courtly and rural India as it was then and as it still exists in many parts of the country.

My third choice of books is

W. G. Archers' "India and Modern Art," published by Allen and Unwin in England. Bill Archer, who is now the curator of the Indian Section of the Victoria and Albert Museum in South Kensington, spent many years in India as a member of the Indian Civil Service. He traces the stage of modern developments in Indian painting from the end of the last century when cultural decadence and dwindling patronage in India and deadly academic influences from the West produced a major artistic standstill which is difficult to imagine today. Reaction came soon.—First from the Englishman, Havell, who tried to lead his art students back to the sources and traditions of their own country in its most splendid phases. Later, a awakening nationalism in Bengal led to a renaissance movement which again sought salvation in the return to the past and the romanticised virtues of rural life. The Movement made at the time tremendous impact on the intelligentsia and dominated for two generations the art schools in many parts of India. A really contemporary attitude had to assert itself in India but it had to wait till the late thirties when Amrita Sher-Gil turned her Western-trained talent to a deeply felt and understood expression of Indian life and values and picked up a tradition that had long been lost. Archer also describes the art of Jamini Roy, the great Bengali painter, who drew new energies from the robust and poetic folk painting of his Bengal country. He also devotes a chapter to George K. K. the well-known painter of Ceylon, who started from the classic form of his Buddhist mother country and finally attempted a synthesis of Indian traditional forms with contemporary modes of expression.

Cable & Tel Add HARGVAN

Phone 29368

P. Hargovan & Co. (Pty.) Ltd.

Exporters Pickle Jars 3 Gallons 12/6 each F.O.B. Durban
Fresh First Grade Green Ginger 1/2 per lb. " "
Fresh First Grade Garlic 2/- " " "

Cash with order only.

P. O. BOX 1250.

155/7 Warwick Avenue
DURBAN.

fifty years ago...

April 1910

TAMIL SACRIFICE: DEPORTATIONS FROM TRANSVAAL: FIRST ANNIVERSARY CELEBRATED

IN an editorial headed, "Tamil Sacrifice," *The Indian Opinion* of April 15, 1910, writes: The arrest of Mr. Chettiar, the fifty-five-year-old Chairman of the Tamil Society, puts the finishing touches to the glorious work that is being done by the Tamil community in the Transvaal on behalf not of themselves but of the whole Indian population throughout South Africa. Nearly one hundred families are now under custody, either undergoing imprisonment at Durban or awaiting deportation, which, for many seasons, is worse than imprisonment. There is hardly a Tamil left in the Transvaal who has not suffered imprisonment in the course of the passive resistance struggle. Mr. Chettiar himself has been now arrested for the third time, his son, as we have already remarked, for the seventh time. These brave men have reduced themselves to poverty and have sacrificed literally their all for the sake of the national honour and their sacred oath. It has become such a common occurrence for Tamils to be arrested that it excites no curiosity or indignation. Mr. Chettiar, who was at one time in flourishing circumstances, has now become a pauper. We have seen some of the receipts for the jewellery which has been sold in order to provide for the household in view of sacrifices such as these, he must be a godless person who would for one moment doubt that a community that can boast such heroes can ever fail to attain its goal.

UNDER "Happenings in India" the following is reported. Mr. Polak, the Transvaal delegate whilst in Calcutta in February last, received the following telegram from Bombay. "Deportees from the Transvaal arrived today by the *Umzumhi*. Twelve belong to Bombay and six to Madras. Three of the latter originally arrived indentured in Natal. One has his family in Barberton (Transvaal) who are left destitute. Another has a permit and registration certificate, issued under the regime of Lord Milner

and entitling him to domicile in the Colony. The condition of the men is pitiful. Temporary arrangements have been made for their shelter and further relief is being given them from the Transvaal Indian Deportees' Fund, recently organised in the Bombay Presidency. Mr. Jebsen-Pelt, the Secretary of the Fund, is making the necessary arrangements."

THE Maritzburg Vedha Dharma Sabha, which is still going strong celebrated its first anniversary at this time and *The Indian Opinion*, April 15, 1910 carried the following report. The first anniversary of the Maritzburg Veda Dharma Sabha was celebrated on Sunday last when about 400 were present, including delegates from several associations in the Colony. A long and varied programme was presented which lasted from 8 a.m. till 10 p.m. In the morning, after performing "Yagna" and singing "Bhajans", the Swami gave an interesting lecture in Hindi on "The aim of life." Lunch was provided by the Sabha for all the guests. After lunch the Secretary read his report.

The Sabha's activity in educational matters deserves special mention. It has started a school in which free education in Hindi and English is given to about twenty Indian boys, a few of whom receive free boarding also. The school is maintained by means of voluntary contributions and a "chhapli" fund, which means that several students and other members of the Sabha go from house to house collecting, when gifts varying from a handful of rice to small or large sums of money are accepted.

In the evening, the Swami delivered a lecture on "Religion according to the Vedic Teachings" to a large gathering of Europeans and Indians. Mr. C. E. Nelson, General Secretary of the Theosophical Society of South Africa being the chairman. Some of the Europeans expressed appreciation of the lecture, and said that such friendly meetings tended to unite Indians and Europeans. Mr. C. Nelson provided the guests with tea and fruit at the close of the lecture.

SIMPLE STORIES TO UNDERSTAND

RELIGIOUS BOOKS FOR ALL INDIAN SCHOOLS

NOW FOR SALE

The Ramayana for Boys and Girls	2/-	3/6	8/6	12/6
Bhagavadgita	3/6	7/6	14/-	18/6
Upanishads	5/6	14/-	30/-	
Great Saints of India			3	6
Great Men of India			3	6
Chandrabas			2	0
Story Bapu			3	6
Story Jawaharlal Nehru			3	6
Message of Krishna			4	9
Teachings of Sri Ramkrishna			18	4
Sayings of Ramkrishna			14	4
Modern India			1	6
Religion of Home			3	6
Short stories of great personality—				
Fine mixture			3	6
How to Win Friends and Influence People			3	6

Obtainable from—

D. ROOPANAND BROS.

PUBLISHERS AND BOOKSELLERS

Phone 20707. (Est. 1931) P.O. Box 2524.
85 VICTORIA STREET, DURBAN.

Special Offer: India-Made Agarbattis

(SHIPMENT JUST ARRIVED)

WHOLESALE TRADE PRICES

THREE ROSES, 1 tola	37/8 Doz
(Available in Thin/Thick Blocks)	
GATEWAY OF INDIA 3 Tola	45/- "
" " 6 " "	90/- "
CHANELI 2 " "	15/- "
" 1 " "	9/- "
SUGANDH RANI 5 " "	33/- "
" 2 1/2 " "	18/- "
" 1 " "	8/- "
" 1/2 " "	4/- "
LATANANDESBHEAR 1/2 " "	4/- "
CHANDAN DHOOP 3/- Doz of 16 Blocks	

CASH WITH ORDER — PRICES FOR DURBAN

We have also received Genuine Basmati Rice 1/- per lb (Minimum Order 100lb)

We are Stockists of all kinds of Indian Oils, Spices and Condiments, Beldants, Almonds, Tamarind, Whole Cashews and All kinds of Imported Rice.

SPECIAL PRICES TO THE TRADE

Please write for our price lists

K. HARIBHAI & SONS
(PTY.) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants
81 Victoria Street,—P.O. Box 2156—Durban.
Telegraphic Add.: "BHAI SONS"

ડો. ફરુખ્ અહેને ઠાર મારવાનો પ્રયત્ન

શ્રી નીવારના દિવસે જ્યારે ડો. ફરુખ્ અહેને "ધિન્દર પાઠ" શ્રી-મહાત્મા, ભિક્ષુકીસમર્થના એમોક્ષમયસ શ્રીનું ઉદ્દેશ્ય કરી પ્રસિદ્ધ નેત્રસ થી બેઠા હતા, ત્યારે સારા અને સ્વચ્છ કપડાં પહેરેલા એક પ્રસિદ્ધ, વડા પ્રધાન ડો. ફરુખ્ અહે પાસે આવી ધીમેથી બેઠા, ડો. ફરુખ્ અહે અને એવા વડા પ્રધાને તેની સામે સિમ્તસક બેઠા, તેવા જ તે પ્રસિદ્ધ કરનાર રીવાજથી મેરીટના અંતરથી ગોળી છોડી. પછી બીજી ગોળી છોડી સભામાં સન-સનાદી ફેલાઈ ગયું. એ મધ્ય અમલ દોરેને એ માણસને પકડી નીચે પડા પડેલા, પછી પોલીસ આવીને તે માણસને છોડી મૂકી પોલીસ રેનમાં મેજામાં પડેલાં તે માણસે પોતા નાં લીલાં મેટથી મુખ ઢાંકી દીધું હતું.

ગોળી ચાલતાં ડો. ફરુખ્ અહે અને હાથ લમણી પર રાખી નથી ગયા. ખોસીક ફરુખ્ અહે આવી ચાલતાં આવી. પરંતુ મોટીની ધાર વધી રહી હતી. આ જોતા ખોસીક ફરુખ્ અહે બીજા એક માણસ પછી બેઠાનું વધ પડ્યું. પોલીસ પછી ડો. ફરુખ્ અહે પછી બેઠાનું નેવા પડ્યા. આઠકોઈનું ઉપરથી મોઢાને લાંટ રહેવા માટે કહેવામાં આવ્યું અને એવી એકબીજા-સની મેટર આવી કે ફરુખ્ અહેને કસ્ટોરિયલ અગ્રેસવામાં આવ્યા. ત્યાં તેમની સિમ્તસક તોપકારક હોવાનું જણાવવામાં આવ્યું છે. પરંતુ કહ્યું સુધી એપરેલન કરી બેઠા ગોળીનો કાઢવામાં આવી નથી. અહ કાલે ડો. ફરુખ્ અહેને મિટીરિયા પ્રતિષ્ઠાક વધે જવા માટે ડો. ફરુખ્ અહે આપ્યાં હતા. તપાસ બાદ ડો. ફરુખ્ અહેને મિટીરિયા લઈ જવામાં આવ્યાં.

હત્યાના પ્રયાસ કરનારને એક ગોળી આલ ઉપર મારી ને ઉપલા અડધામાં ચોટી છે. અને બીજી ગોળી જમણા કાન ઉપર લાગી તે કપડાં ચોટી છે તે જણાવવામાં આવ્યું નથી. પરંતુ મનને ખાસ કંઈ પ્રકારના મધુ હોવાનું જણાવ્યું નથી.

ફરુખ્ અહેના વડા પ્રધાન ઉપર ગોળી છોડી હત્યા કરવાનો પ્રયાસ આ પ્રથમ જ છે. આ પહેલાં આનો મનાવ કરી બેઠા નથી જણાવતા. પવનને લીધે કે કોઈ સિંકે કૂતના બેઠા આ બંધુ છે તે કંઈ કહેવા નહિ. આવા કિસ્સા કૂતને વળેલું જે બરાબર છે. કિસ્સા પ્રતિને આનાથી ઉત્તરજન મળે છે. કોઈ ફેરનાં વડાએ આ બતાવથી આજે પાંચમાં છે. સૌ તરફથી જલદી સારા ચવાના તારો આવ્યા છે.

હત્યાનો પ્રયાસ કરનાર કોણ ?

હત્યાનો પ્રયાસ કરનાર એક પૈસા દાર પેક્ટ છે. પક વરસની વયનો પીટસ વોલ્ટરેન્ડ એમોક્ષમયસ સોસાયટીના તે એક ફેલોશ છે તે જોયો અને એકાદીમાં નાખાતાં છે આ પ્રયાસ

કરવા આવ્યો. ત્યારે તે લીલાં કોઈ પહેરી આવ્યો હતો. એનું નામ કેવીક પ્રાટ છે.

તે ભિક્ષુકીસમર્થથી ૩૦ મ.ઇલ દુર એક કામમાં રહેતા હતા. સવારે ૬-૩૦ વાગે નીકળતી વખતે તેણે મેટરને કહ્યું કે તે સાબના ૭-૩૦ વાગે પાછો આવશે. એક આવાડિયા થી તે મીઠાનમાં (રિવળમાં) ફરેલા જતા આવતાં. ત્યાં પાદરીને જ્યારે અમર મળી કે આ માણસ પકડાયો છે ત્યારે તેમને નવાજ લાગી. ફરુખ્ અહે માણસ મુખ જ નહીં અને વિવેકી હતો તે મીઠાનમાં લોકોને આમ મધ્ય આવી આવ્યું આવ્યો.

તે એ વખત પરફેલ છે. પહેલી પત્નિ કોઈ બીજાને પરફી છે અને બીજી પત્નિ કોઈ કોઈકમાં છે. પહેલી પત્નિથી તેને એક છોકરી છે.

રાષ્ટ્રીય મુક્તિ માટે આફ્રિકા-એશિયાઈ મળનો નિશ્ચિત વિજય

ની વી દિલ્લી, સંયુક્ત આરબ મળસભાના પ્રમુખ જમાલ અબ્દેલ નસરે અહીં જાહેર કર્યું હતું કે એશિયા અને આફ્રિકાની જનતા રાષ્ટ્રીય મુક્તિ માટેની પોતાની ઘડતમાં હવે ટુંક સમયમાં જ વિજયી જાતે અને પોતાની ઘડતમાં હજી પોતાની નજર સામે જ એવા માટે સફળ નીવડશે.

દિલ્લી સુધારણ તરફથી પ્રમુખ નાસર ના સાનમાં યોગ્યેલા સારાર સમારેન્ડ નો જવાબ વાળતાં થી નાસરે ઉપર મુખ્ય જણાવ્યું હતું.

પ્રમુખ નાસરે કહ્યું કે એક કમય એવો આવશે કે જ્યારે સંયુક્ત આરબ મળસભાક આરત અને બીજા યાતિ-યાકક રોશની મદદ ને દુનિયાને સંપૂર્ણ યાતિની ખાતરી થશે અને રાષ્ટ્રીય સિમામાં જો જુદી જુદી મળનો તે એકબેથી અલિખ નહીં રાખી શકે

સંયુક્ત આરબ મળસભાને મળની એટ તરીકે જ જોળખાતે પ્રમુખે કહ્યું કે હવે એ દેશ જનતાનું જીવન સુધારવાના કાર્યમાં મંડેલો છે.

આરબ ખાસ કરીને ૧૯૫૧ના કોટીકી કાળમાં કરેલી મદદ બદલ પોતાના દેશની જનતા વતી પ્રમુખ નાસરે આભારની લાગણી વ્યક્ત કરી હતી.

નહેરુનું અવચન

પ્રમુખ નાસરે પછી વડાપ્રધાન થી નહેરુને અવચન કરતાં ફરુખ્ અહેના સંધ્યા થયેલી આફ્રિકાની કાલનો ઉલ્લેખ કર્યો હતો અને જણાવ્યું હતું એ એક અમંદર બતાવે છે; એની પાછળ ધણ સંધરી રહેલા છે. એ આવી વસ્તુઓ આને બનતી કે(પ તે કાળને પછી એવી રીતે સહેલું જુદાને કે આપણે સરજત બનતમાં રહેતા નથી કે હા ?

આફ્રિકા સ્વતંત્ર જનરો

આફ્રિકા હવે સાધાને પથે છે અને મને ખાતરી છે કે એ એક વા એ વર્ષમાં સ્વતંત્ર જનરો. મોટાની નીતિ અને રંગના પાયા પર સ્વાયેલી વર્તણૂક કોઈ કયા સુધી સકન કરી શકે ? તાળીઓના બારે ગામડાટથી થી નહેરુના આ કથનને લોકોએ વધાવી લીધું હતું અને પ્રમુખ નાસરે પછી એવા જોડાયા હતા.

આરત અને આરબ મળસભાક વચ્ચેના મેઝીબમાં અને કાઠમયારા જેવા સળધો અને થી નહેરુને આનંદ ની લાગણી વ્યક્ત કરી હતી. તેમણે કહ્યું કે પ્રમુખ નાસરે કોઈ આપ્યા હાર પછી થયી થયી પડતી થઈ છે.

ધણા ઉશોમાં મેઝીના બધોના લીલાં પડ્યા, જેઓએ બાકુ મના સિદ્ધાંતમાં બાજ ભજવ્યો હતો તેઓ એને વખતી ન રહ્યા હારે આરત અને સંયુક્ત આરબ મળસભાક વચ્ચેના સળધોમાં એવી કોઈ સિમ્તસક આવી નથી.

રામલીલા મેડાન પર પ્રમુખ નાસરે આવી પહેલમાં દિલ્લીના મેપર થી તિમોક્ષક સમીએ એમને, કાઠાર કરી હતો. વિશાળ જનમેદનીએ પ્રસાસીના પોસારોથી એમને વડાની લીલાં હતા.

પ્રમુખ નાસરે પોતાના પ્રવચન ફરમિયાન સુએઝની કોટકીને ઉલ્લેખ કર્યો ત્યારે તેમણે થી નહેરુના પોતાને મળેલા એક પત્રની પછી વાત કરી હતી, થી નહેરુએ એક લખેલું કે મિસરમાં યાકીવાદને વિજય મળ્યો એવું જોઈએ નહીં; એ એ આ વિશ્વથી નીવડે તો કાપી એ ન અટકતાં ચકામુદીનને યાકીવાદની નાચમુદીથી સુકત બનેલા એશિયાના બીજા વિસ્તારો માં પછી કાલથી કુલશે

એકતી કરનારા વિદ્યાર્થીઓનો સુહો કરાવાનો

કેરો, કુવતીઓની ઉડતી કે સતામણી કરતા વિદ્યાર્થીઓની એ પો સુધાવવા માટે કેરોની કુશાયાર વિરોધક પોલીસ કાપાથિ એક કરનાર કુવતેના માફ મુંડવાનું અને તે પછી એવા આતા પિતાની કાનરીયા કરાવવાનું ફરમાવ્યું છે.

“ઇન્ડિયન ઓપિનિયન”

શુક્રવાર તા. ૧૫ એપ્રિલ, ૧૯૬૦.

શુદ્ધ ક્રાંતિ

આને શુદ્ધ ક્રાંતિ છે, અને તે અદેશ પંચાનને એક મહત્વનો દિવસ છે, જેનો સંદેશો પ્રાચીન ઇન્ડિયન પદ એવા જાણીતાં કાવ્યો છે; અને કોઈ પણ ધર્મ એને વિદેશી ધર્મ કહી શકે નહિ. શુદ્ધ ક્રાંતિ એ ચેતનાની ભાવના જાણ ઉપરનું ક્રાંતિની વિભવ છે. ઇસા અસીકના ઇતિહાસને કોઈ માને ચા ન માને, ચમત્કારને કોઈ માને ચા ન માને, પરંતુ શુદ્ધ ક્રાંતિ અને ઇસ્ટર અન્ટે, ક્રિસ્ચિયન મત પ્રમાણે ઇસા અસીકની મૃત અવસ્થામાંથી ભગુત અવસ્થામાંના પરિક્રમણનું પ્રતિક છે, અને જ્યાં માટે એ એક સત્ય બની ગયું છે. એ કલ્પર વરસ ઉપર આ દિવસે ઇસા અસીકને ‘ક્રોધ’ ઉપર ચઢાવવામાં આવ્યા એ ક્રૂરતા અને કુરતા કતી, અને એ દિવસ પછી મૃત કથામાંથી ભગુત કથા તરફ ફેરી જનાર પ્રક્રિયા તે અસ્થાઈની અને ઇશ્વરી શક્તિ કતી.

ઇસા અસીકે, તેમના ક્રૂર જીવન દરમ્યાન બીજા ધર્મમાં ને છે તેવું ઘણું શીખ્યું ગયા, અને આ દિવસે ઘોરી દક્ષિણ આફ્રિકાએ પોતાના આત્માને કહેણીને એવું એકલું કે તે આને કેટલું ક્રિસ્ચિયન છે! બાકા ધર્મના કિદાતો ખાસ મહત્વના નથી. પરંતુ એના મળતિયાના દરેકજનનું જીવન ખાસ અગત્યનું છે. આ દેશ એક કમળર અમયમાંથી પસાર થઈ રહ્યો છે. કાલના યોદ્ધા અશ્વાધિવથી ઘણાં જીવો નાશ પામ્યા છે, ઘણી ચિદકતો નાશ પામી છે, અને ઘણું લોકોને વાગ્યું છે અને ઘોરી સંઘવાના લોકો દેહબાનામાં પડ્યા છે. ઘણી ઇશ્વરી ગિએથી કાશ્વર આ દેશમાં એક ભાવની ભવંકર શાંતિ પ્રસરી રહી છે.

ઘોરી ક્રિસ્ચિયન દક્ષિણ આફ્રિકા, આ દિવસે અને ઇસ્ટરના દિવસોમાં પ્રાર્થના અને કાર્યકર વખતે એ પોતાના ઉઠા ક્રૂર મહત્વમાં જરા યોધ કરે અને ધર્મનો મુખ્ય પુવારો, અને એ અનંત કાર્ય તેમાં છે તે અલે, તે આનંદને એ કુ કલ્યાણ ક્યું કહેવાય.

એક સૂચના

આની ટાગેર લેકચરથી ૬૬૮ પોતાના કુલકર્મની નિદ્રા માંથી જાગી છે અને કહે કી. શાનજીને આ દેશમાં પ્રવચનો કરવા બેઠાવવા માટેની યોજના બદલ પાકી છે. દૂરે કોઈ સારા ઇરાદાથી આ પગલું ભર્યું છે, પરંતુ અમને લાગે છે આવા મહાન પુરુષને આવા અગત્યના વિષય ઉપર પ્રવચન કરવા માટે બેઠાવવું તે સારું નથી. કારણ કે ભારતીય સંસ્કૃતિ અને ધર્મ વિશે આપણા લોકો એટલું જાણુ સમજે છે કે તેમને બેઠાવવાથી એમના પ્રવચનો શું આપણી જાનતા સમજશે? ખાતરીમાં બીજી અમનતાએ પણ હરિયાદ કરી કતી કે ‘કરેક સમામાં એકના એક ધોડા ભેગામાં આવે છે. અમને લાગે છે કે દેશના હજારોમાંથી એ કુવાન યુવતીઓને ભારતીય સંસ્કૃતિ, ભારતીય ઇતિહાસ અને ધર્મની કેળવણી આપવામાં આવે તો કીક. સાંસ્કૃતિક અને પ્રાચીન મહાન ઉભા કરી અને પ્રદર્શનો અને ઇન્ડિયન વર્લ્ડમાં, ભારતીય સંસ્કૃતિ અને કેળવણી માટે આપવામાં આવે તો ચેસો અને શક્તિ સારે રહેને અલેકી કહેવાય. એ માટે નિર્ણય કરિશાઈ પણ રાખી શકાય. આ રીતે ચેસો અલેવાથી દૂર પરિણામ નહિ થયે, પરંતુ વખત જતાં એના કુલ વાજવાને મળશે. એક વખત એ જાનતા આ બાબનો ઉપર ભગુત અને તો પછી પરદેશી પ્રવચનકારોને બેઠાવીએ તો સારું કાવડો થશે.

બાબા રાધવદાસ

(લે. સત્યદેવ ત્રિવેદી)

બાબા રાધવદાસને આંખો દેસ અને બાકા કરીને કીડી મોઢાની પ્રાંતો જાળીને છે. જીતર પ્રદેશમાં તો દેસ જાળા અને દેસ આપણા કલારો અક્ષિતી, પૂરો અને કીઓ એવા છે કે જે બાબા રાધવદાસના આસ સંપર્કમાં રહ્યા છે. ૧૯૫૫ના ૧૩મી એપ્રિલથી એ વરસ સુધી જીતર પ્રદેશ માં જ્ઞાન-આપવાનો સંદેશો લઈને અમેરિકા, જાણે જાણે તેઓએ પદવિના કી કતી અમ્ય પ્રદેશમાં પદવિના કરતા કિવતી પડેલી ૧૫ ભનુઆરી ૧૯૫૮માં તેઓએ પોતાનો આ પરિવર દેહનો ત્યાગ કર્યો.

બાબા રાધવદાસ વ્યક્તિ નહિ, જરૂર નહિ, જે તે સ્થાનને સમુદ્ધ કતા ભન કલ્યાણના કોષ પણ કામ જાણ વિચારો, તેમ. બાબા રાધવદાસનું નામ અવરસ બેઠાવેલુ કાલમ પડશે. રાજનીતિ, ધર્મ, સમાજ-સુધારણા, કીડી-પ્રચાર, રાજકાવા, કરિજન સેવા, યો સેવા, મહિલા ઉપાન, કરિજન-ઉદાર, વિશ્વક્રમચાર, કુષ્ઠ-સેવા, દેસ અને મોડરના માનિઓની સેવા, પ્રાણિક ચિકિત્સા, ખાદી અને કાંચો કોચ, મીતા અને રામાયણ-પ્રચાર, જ્ઞાન, અમરજન, કોષ કામ તેમનાથી અસંખ્ય નહિ કતું તેઓ ‘જીતર પ્રદેશના આધીના નાચથી પ્રસિદ્ધ કતા. મોડરન પ્રવચના તો કરેક વચ્ચે તેમની સેવાઓથી કાચેથી છે.

બાબા રાધવદાસના પરિવાર-જીવન નો પરિચય તેમના જીવન-કાળમાં ઘણાં જાણા લોકોને કતો આને પણ મળ્યાં કાવ્યાં મોઢાં એ સમયમાં ભણીતા છે. બાબા રાધવદાસના નામ અને કરીયથી પર કતા તેમણે તેને કોષ વખત પણ મહત્વ આપ્યું નહિ. આથી તેમનું પરિવાર-જીવન પ્રકારમાં નહિ જાણ્યું, પરમદેસ જાણ્યું રાધવદાસનું જીવન કદાર હતું કતું તેમના કાવ્યાં પિતાએ તેમનું નામ રાધવેન્દ રાખ્યું કતું રાધવેન્દ નો જન્મ મહારાષ્ટ્રના પ્રસિદ્ધ પાખા પુરાર કુટુંબમાં થયો કતો. પાખા-પુરાર-કુટુંબ પેઢવાના કાકુકાર કતા રાધવેન્દ પોતાના બાપ બેનોઈ કોથી નાનાં કતા. તેમને જન્મ સન ૧૮૬૬ ના ૧૨ ફોર્સગરના કિને થયો કતો. તેમનાથી મોડા ચાર બાપજો કતા. તેમના નામ કતા, નારાયણ, મીનિવાલ, અંકેદેવ અને મારવેન્દ. તેમની ગણ મોટી બેનો કતી, જેના નામ કમ પ્રમાણે, તારા, સુન્દર અને પંકાણી કતા. તેમના પિતાનું નામ કતું સેરા કાચેલર પાખા પુરાર, રાધવેન્દ પ વર્મના કતા, તરવાર તેમના પિતાનું

મૃત્યુ થયું, અને તેના મલ્લ વર્ષ પછી તેમની માતા પણ રાધવેન્દ પાખી. અને તેમ વરસે તેમના તેમના કાકા બેનોઈ પણ મૃત્યુ પામ્યા! મળી મળી તારા અને સુન્દરના. એ વર્ષ પછી તારા અને સુન્દરના પણ સન ૧૯૦૭માં રાધવેન્દ પાખા. આ બદનામીએ રાધવેન્દને ઘરથી વિરક્ત કરી કીધા ત્યાર પછી રાધવેન્દ કાચી અને ત્યાંથી ભરકલ ભાગે અનંત ચકા પ્રણા સમિતિમાં ‘રાધવદાસ’ બની ગયાં. બાબાનાં બહારથી, રહીને માલમુજબ રાધવેન્દની મૃત્યુ પર્વત ક્રિષ્ણ અને સેવાનું જીવન ચાલ્યું. તેમણે પોતાના જીવનમાં કેટલીયે કલ્યાણોને જન્મ આપ્યો, કેટલીયે જરૂરોને પાળ્યા, કેટલીયે મોઢાના જીવન સુધારો, વિશિષ્ટ કરી અને જ્યે બાબા, એની મજૂરી કરવી ઘણી જ મુશ્કેલ છે. નાપૂર્ણ એકવાર તેમને ‘કુલમન’ કતા. જીતર પ્રદેશમાં તેઓ વિનોબાજીના કુલમાન તો કતા જ.

પોતાના અતિમ સમય સુધી દરરોજ ૨૪ કલાકમાં ૧૮ કલાક કામ કર્યું, આરંભકતા પડતા એક-એક કિસ્મના રૂપ-રૂપ આપણ સુધી પડવાના કારણ તેમણે નહિ કોઈનું કારણે તો તેઓ એટલા કતા કે કોષ પણ ચરીનનું કુ અ તેઓ એક નહિ કાકા મળ્યા. આ એક માધ્યામાં અમર મળ્યો તે તરવારના દિવસે પણ તે માધ્યામાં મોડા જાણને મોડાં આવાનું નહિ અવ્ય, ત્યારે તેમણે કોષ પણ પ્રકારનું મોડાં ન આવતો નિવધ કર્યો જે કાચે કરકારે થઈ અને એ, આ પર આ કુલ કુલો અને નર્મ સુધી અંકુલ રહ્યો, તેમણે થઈ અને એ, આ નહિ આપા રાધવેન્દ પાખી અને કાચ ધેવાની માલકીની વ્યવસ્થા એ બાબા રાધવદાસની રજીત, માનિઓને સદા રહેલો. ભારતમાં બોલ લોક-સમાજો નો પુનરુદ્ધ, કુશીનઅનું નિર્મોલ-કામ, સારનાથની ઇમારતો બાબા રાધવદાસ ના રચારો તો છે જ. પુરાણા, કર્મ વાસણના બાપરીઓ બાબા રાધવદાસ ને પોતાના જીવન કાળા એટલા માને છે કે તેમના જામકથી ભારત સરકારે પુરાણાવાદી કલાઈ વાસણોના વધુના પરદેશ મોકલાવ્યા, હજ એ પ્રાપ્ત થયું કે આને કાચો કિવિયાના ‘પુરાણ બાદી-વાસણ’ પરદેશ મળ્યો છે. મોરખ પુર-વેરિયા જીવનાના બાબાનાં રજીતર કામ કુલ અને કાઈ કોઈ-કરી રૂઝ, દરેક રહેકનપર અને દરેક પ્રુખ ૧૦૬ ૫૨ બાબા રાધવદાસના જ બાકિ નાંકા થિકો છે!

(અનુક્રમણ મારે જીમો. પાન ૧૨૬)

સુરત ગ્રામ-સેવા કેન્દ્ર

સુરત જિલ્લામાં ગ્રામ-સેવા ટ્રસ્ટ કેન્દ્ર સ્થાપના કામ' કરી રહ્યું છે તે બાબતના પુરતું જાણે 'આપી સમાચાર' નિયમિત અંકમાંથી અનુવાદ કરી નીચે સ્થાપના કામની સેવાના આપીએ છીએ આપીજના સંકલિતના મુક સેવાના આને પુષ્ટ પૂ માનુષના કાર્યને અંતરરુપથી કેન્દ્ર આગળ મળતી રહ્યાં છે એ વાતથી નીચેના લેખથી જાણ્યો

ગ્રામ સેવા કેન્દ્ર—

(૧) આપી ધર, 'ભીમપોર' (સુરત જિલ્લા).

ગ્રામ સેવા—

(૧) શ્રી કીરુભાઈ ન કીરુભાઈ

(૨) શ્રી રણજીતલાલ મનમલાલ નાથક.

(૩) શ્રી. નીરજદેવ પ્રજાભાઈ પટેલ.

શ્રી. નીરજદેવ પટેલ તા. ૧-૮-૫૬ થી સેવા કાર્યથી મુક્ત થયા છે અને સ્થાનની બાબતે બીજા મહેનતી નિમણૂક કરવાનું બાકી છે.

અમુક પાસેથી જાણીની ૫૦૦૦ એકર જમીન મુલ્યે બેટી બનાવવા માટે સરકારની સહાયતા પ્રાપ્ત કરવા માટે સેવાનાની વિચારણા ચાલુ છે. ઓગસ્ટ કેન્દ્રમાંથી ૨૦૦ હેક્ટરને, ૧૫૦૦ માં આવી હતી રથાનીક સેવાના પ્રકારે સ્થાપના, સહાય અને માણીના પ્રકાર કરવામાં આવ્યાં ૬૧મી આંખી બચતના પ્રકારે ૬૧ દિવસને કાલજી -મહ રાખવામાં આવ્યાં અને ૩૦૪ કાંતવાળાઓએ ૪૨૦૦ લટ સુતર કાલજી કટ્ટું આદી સહકાર-મહારી વાર્ષિક ૧૧ ૧૨૦૦૦ની ખાતી સેવા હતી તા. ૧-૧-૧૯૬૦થી ખાતી-સુવતની સેવાના વિચારવામાં આવી ગ્રામ-પંચાયત તરફથી ૧૧ ૩૦૦ની મહત્ત્વ સિલકુવરને મળી અને ૧૮ મહેનો આ વર્ગને લાભ લેતા રહી. તા. ૧-૭-૫૬થી બો-સિલકુને માટે જુદી કમ્પાઉનાની રચના કરવામાં આવી હતી વિનય મંદિરમાં નથી

તાલીમના શિક્ષણપર થી જાનસભાઈ મહતા અને થી પરીક્ષણાલ મલમુદાર ના વાવણે રાખવામાં આવ્યા હતા. ગ્રામિક શાળાના વજાટકામ માટે જુદું મકાન બનાવવામાં આવ્યું આંખી મરથી પ્રસિદ્ધ 'ગ્રામ ધર્મ' પત્રિકા દ્વારા સર્વોદય વિચાર પ્રચાર અને ગ્રામ-સંચાલન કામ કરવામાં આવ્યું. ૧૫મી એપ્રિલના દિવસે પ્રજાભાઈ શ્રી, મ.ધ.ના, ૧૧૦૦૦, સમુદ-કાલજી, મરવા-સંવાદ અને ગીતાના કાર્યક્રમ રાખવામાં આવ્યું

રેલ રાહતનું કાર્ય—

અતિ જરૂરના તાપી નરીમા રેલ આવી. નામથી સહકારન સેવાને રથાનાંતર કરવામાં આવ્યા, રસોડું ચાલુ કર્યું. કાચી તથા પાકી રસોડા સેવાને પહેલાંચાવવામાં આવી. ૨૧. ૫૦૦૦ની કિંમતના નંમ કર્યા, ૧૮૦૦ વસવાન અપવાવામાં આવ્યા એક ફાનવીર પાસેથી ૪,૦૦૦ પ્રાપ્ત કરી અન્ય વહેંચવામાં આવ્યું રાહત કાર્ય મા રવજોવકોની ૫૦ કુકરીએ મદદ કરી

(૨) કેન્દ્ર : આપી ધર, કોબાઈ (સુરત જિલ્લા).

ગ્રામ સેવા—

(૧) શ્રી. કીરુભાઈ ગુલામભાઈ નાથક.

(૨) શ્રી. ભમવાનજી નામરજી દરજી

(૩) શ્રી સુમિત્રા બહેન મિરમર લાલ મિલો

પ્રમુખ ગ્રામ સેવા શ્રી કીરુભાઈ

ગુલામભાઈ નાથક જાણીની પ્રવૃત્તિ માટે આર્થિક મદદ સેવાના માટે ૫૨૬૪ થયા છે અને રીસેમ્બરના અંત સુધીમાં લાધી પાછા ફરશે

કેવળ અગ્રુરી પર નિર્વાહ કરનારી હળપતિ કામ ને માટે ને ધરે બનાવવા ના કામ ચાલતા તે પૂરા થયા, અને હવે નવા હળ પતિ-નાસ બનાવવાની કારવાહી ચક્ર ચર્ચ છે. સરકારી સહાયતા અને લોન પ્રાપ્ત કરવાને પ્રયત્ન ચાલુ છે હરિભનમાં આમકાનું કામ કરનારી અમરો માટે પશુ ધર-મંડલી બનાવવામાં આવી હતી અને એના માટે મકાન બનાવવાનું કામ ચાલુ છે. ક-મા-સરકાર મંદિરમાં હળપતિ, હરિભન, માછી અને સાલજી કામની કમ્પાઓ રહે છે અને અવરિષ્ઠ ડાવાલમ ચવાને લીધે છે. ૪૨ ક-મા જો કામ છાંવે છે. એક પ્રમુતિમુક અને ઉરિષ્ઠતાલ પશુ મલાવવામાં આવે છે વિભાગના મરીન જોડે, માટે એ આરિષ્ઠ ૬૫ છે. જાણવાથી અને મિલકત વર્ગ પશુ મલાવવામાં આવે છે.

(૩) કેન્દ્ર—ગોડા રોડ (સુરત જિલ્લા) ગ્રામ સેવા—શ્રી ઈશ્વારભાઈ ખંડુ ભાઈ દેસાઈ.

કેન્દ્ર સંચાલિત ૧૮ એકર જમીન ને કામને માટે ફળદ્રુપ હતી, એમાં માન બેટી બનાવવાના પ્રયત્નો કરી રજા, કુલ અને કસબીદક આ જમીન મા વાવવામાં રાખવામાં આવ્યા. જમીન પર હવે નિવાસ-સ્થાન બની રહ્યાં છે અને સમુદ જીવનને માટે ને આર પાચ મહેનોને ગ્રામસેવિકાની સાથે રહેવા માટે તત્કાલ કરવામાં આવ્યા છે, તે નિવાસ સ્થાન બની જતા રહેવા લામરો ર અબર મરખા નિમિત્ત થાશે છે. અહીં ૨૫૦ કાંતવાળાઓ છે ને નિમિત્ત રૂપથી કાંતતા નથી, એને અવરિષ્ઠ બનાવવા ના પ્રયત્નો ચાલુ રહ્યા છે. સહકારી બેટીને માટે જમીન પ્રાપ્ત કરવા માટે અને જમીનને જમીન પર કામ કરવામાં માટે પ્રયત્ન ચાલુ છે દાર્જી માટે પ્રચાર-કાર્ય ચાલુ છે.

એક એક-સાન્દ બનાવવાના પ્રયત્નો ચાલુ છે.

(૪) કેન્દ્ર—અલમદ (સુરત જિલ્લા) ગ્રામસેવા—શ્રી બંડુભાઈ પટેલ

આ વખતે વરસાદ વધારે ૪૩પો. વરસાદની ઝાડુમાં જાણીને પ્રમુખ હોમ બેટી અને કાલજી છે. ગામમાં ૭૫. વિશા બેટી જાણીની પકલિથી ચર્ચ, ૧૦૦ રૂબ અપનાર - રૂબો તત્કાલ કરવામાં આવ્યા. વરસાદની ઝાડુમાં અહીં મરનાનો રામ મુલ્ય હોય છે, આના માટે સેવરના પાન હાવડકાર છે, અને સેવરના કોડવાને વેર-વેર રાખવા માટે પ્રચાર કર્યો. વિદુ અને સર્પદસ ના બનાવો પશુ મલાવે હોય છે, આથી મેર-મેર ઈલાજોને પ્રચાર કરવામાં આવ્યા છે. થી જીમતારામભાઈ રહે અને જાનસભાઈ મહેતાએ આ વિસ્તાર ના મુલાકાતે આવ્યા અને કાર્યમાં આમ' રહ્યાં આપી મલા. ૨૫૦૦ લટ સુતર તત્કાલ ચલુ. ૧૫મી એપ્રિલ અને આંખી બપોરના દિવસે ૧૧૦૦૦, સમુદ કાલજી, રાહોપશુ કાલજી કાર્યક્રમ રાખવામાં આવ્યા હતા.

(૫) કેન્દ્ર—ગોરસી (સુરત જિલ્લા) ગ્રામ સેવા—શ્રી ડાહ્યાભાઈ રણ-કોડજી મોરમીવાળા.

જાણવાથી માળકેને અમેરિકન રૂબ નિમિત્ત વહેંચવામાં આવ્યું. એ બાકીએ શિવજી કામ માટે મહીન આંખી મહામાર કામના માળકેને કાલાસયોમાં પ્રવેશ કરવાના પ્રયત્નો કર્યા. કાકરા રૂબોમાં મેટર ૧૩૫ જાણવામાં માટે કાલાસજી, રામમરત સોકેને કમામાં પહેલાંચાવવા અને મારવાર માટે પ્રયત્નો કરવામાં આવ્યા હતા. માછીમાર કામના કુધા અને સરકારી કામમાં જરૂરત પડના મદદ કરવામાં આવે છે.

—પાલર લાકુકાના કંઈ માટે કુમાર શાળાના મકાનનું રૂબકાટ તાત્કાલ રાખવા સહકાર આપના નાવખ પ્રમાણ થી અવવતલાલ ટાકેને કરને મુલ્ય હલુ.

ન્યુ ઈન્ડિયા એશિયન-સ ફા. લીમીટેડ

ઈન્ડિયાની પ્રમુખ કંપની

અને વહીવટ કરીએ છીએ—

આમ, દરીયાઈ, અવરચાંતર, ચોટર, ચાઇ, ચોરી, મર કુદા, મર આંખીયો (સાધી) અકરમાત વિ.

સાહિત્ય આર્થિકાની અંદર પ્રમુખ અમલકારો

જાલભાઈ રૂસ્તમજી એન્ડ સન,

૧૪૦ કવીન સ્ટ્રી, હરબન.

ફોન : હરબન ૨૫૮૪૫, ૨૮૫૧૩, ૨૮૮૪૪.

તમને ખબર છે

- ૧ ન્યુ ઈન્ડિયા, ઈન્ડિયાની સોથા મોટી નીમા કંપની છે.
- ૨ ન્યુ ઈન્ડિયા ની શાખાઓ ૪૫ રેલોમાં છે.
- ૩ ન્યુ ઈન્ડિયા ની ૬૫ શાખાઓ ૩૧૭ હોટમાં જ છે.
- ૪ ન્યુ ઈન્ડિયા : આમ, દરીયાઈ અને અકરમાત ઉપર ૧૦,૦૦,૦૦૦ પાઉંડ પ્રોગ્રામ લેખી કરે છે.

સહિસલામતી અને તાત્કાલિક સેવા માટે

ન્યુ ઈન્ડિયા

સાથે વીમો ઉતારાવો

આજના યુગનાં ચાર સૂત્રો

વિરમમામમાં શ્રી રવિશંકર મહારાજ અને સુનિશ્ચી સંતબાલજીનાં પ્રવચન

સુનિશ્ચી સંતબાલજી અને શ્રી રવિશંકર મહારાજ કૃપાશ્રી કાર્યે પ્રવાસ કરી વિરમમામ આવી પહોંચ્યા હતા. તા.મને પાસે સહેરના શ્રી પુરોહિતે મને સંતોડા મેન્ડાવાળા કાર્યે આવમણું રવાનાત કર્યું હતું.

અહિં ભરેશ સમાને સમોષતા, શ્રી રવિશંકર મહારાજે અમુક સુનિશ્ચી અહિં મેં વિવેક રહેવાના હોય તેમને કાલ તમને સુખ મળશે. આપણે બધા છાંદાશુ હીએ એટલે તેમને ને ક'ઈ કહે તે સાંભળ્યો. એમણે તેના કરતાં છવનમાં જીતારીએ; આવી રેવ પાસેને કારણાં સુનિશ્ચી સંતબાલજી એ અમુક સુ કું તથા વરણ પછી મહારાજ અને સુખજના પ્રવાસો બેઠીને આડુ છુ દાદા પશુ આ વખતે કાજર હ એટલે તમને કાસાક હોય તે રવાનાવા છે. ગુજરાતમાં ને કાઈ સરી વરણ છે તેમાં દાદા એક પ્રીત આટલે સુનિશ્ચી કુળી થઈ ગય છે. ધૂમો રિચાર કરીએ કે ઘરેલ આમનો રિચાર કરવો પડે છે, તે જ રીતે આમનો રિચાર કરતા પ્રદેશનો કરવો પડે છે. પ્રદેશ પછી રેવ અને સુનિશ્ચી રાતિના રિચાર કરવો પડે છે. કારણ કે તેમ ન કરીએ તો આપણું કલ્યાણની રહેતી નથી.

નળદમયંતી

ચોરોમાં તેપાર થતી નાંદકા

ચોરોની નંદકામાં સરખાના એક યુવાન રતતક તથા નૃપનાદિકા રિચારાં [પ્રાણન ભેડું] તે તાલેતરમાં 'નળદમયંતી' નામક નૃપનાદિકાનું આરોહન તેવતે કર્યું છે.

ભેડુંત આ નૃપનાદિકા એક તથા વર્ષથી તેપાર કરી રહ્યા છે. ભેડુંત નૃપનાદિકા ચીખતા હતા, કારણે જ એમને કારણે નૃપનાદિકાના કામા થયા હિંમ અને અને ભોગ્યોમાં નૃપ નજ પાયા કાગ્યો હતો. સારે એમણે 'મહાભારત'માં આવતા 'નળદમયંતી'ના અપમાન ઉપરથી નૃપનાદિકા તથાપાર કરવાનું નક્કી કર્યું. ભારણાં એમણે એ જાને જારી સાધિલ સાધન અને સાધારીએ એકી કરવા આદી સીતિલેલ સ્થ ખાતેના કારણે એકચીના પાની મીમતી મેનને આ કાર્યમાં ભેડુંતને સુખ મળ કરી

આમખીકમી સદીમાં પ્રખ્યાત રશીયન ૭૫ વાસીની પ્રીતરશીએ 'નળદમયંતી'નું કવિતામાં આપાતર કર્યું હતું. એમને પાક સચિત નૃપનાદિકાના આધાર તરીકે આપવામાં આવશે

ચારે વાતો

કું જાણે ચાર વાતો તરફ ધરણ બેઠીય જમરણુ શંકરચાર્યે પશુ ચાર મહાવાક્યો કહેવા. આજના યુગને આ ચાર સૂત્રો કાણુ પડે છે (૧) ઘરકરનો ધટાડો, (૨) જરૂરીયાત નો ધટાડો, (૩) જનાજનો વધારો, (૪) સુખમને વધારો. આજની દુનિયા કહે એ રીતે કહે છે કે ઘરકર ધટાડવો સિવાય કાચી યાંતિ રમવાવાની નથી એટલે શીખર પરિપરો બરે છે અને કહે છે કે કારોનો ઉપયોગ માનવ જીવનના ઉદ્ધાર માટે કરવો જોઈએ. પશુ એ કેમ બને? ભેડુ થઈ તેવી દુનિયા, ધરમા રોજ જમર વળે ભય છે, એટલે જરૂર ધટાડાની વાત થઈ આવી જ ન થાય આ કુધી દુનિયામાં થી ધટાડો થવો અઘરો છે. ખીજી વાત જરૂરીયાતના ધટાડાની છે જેમ જેમ જીવનની જરૂરીયાતો વધે છે તેમ તેમ જોમ વધતા જાય છે. સુતેપને બદલે અસંતોષ વધે છે. એટલે રોજ રિચાર કરીએ કે યોગ્ય જરૂરીયાત રહે અને અરે.અ જરૂરીયાત થશે, તમે વાજીરો, ટોલ વગેરે કાળ્યા હો. ભેડુ તમે સાધુ સંતોના સન્ન તરી લામણી પ્રદર્શિત કરવા માટે કાળ્યા હો તો યોગ્ય જરૂરીયાત કહેવાય, પશુ દેખાવ કરવા કાળ્યા હો તો યોદી જરૂરીયાત કહેવાય. તોજી વાત બેરોડો વધારો કરવાની છે. જનાજનો વધારો નહીં થાય અને જરૂરયાત કટુલ આપશે તે. તેને કીધે જીતિતિ આવશે અને સતતનિવનનનું પાપ પશુ તેમથી ઉણુ થશે એટલે જનાજ વધારો કુખ, થી વધારો તો પાપ થટશે પારેણી જનાજ આવશે લા સુધી રેવ રવ,સંભળી ચવાનો નથી, અને પરાવજનન હશે તો સુધી કાગિ વધશે નહીં ચોખના,થા થયે છે પશુ એકાદી થટતી નથી, કારણ કે ધુળથી વાત નિચારાતી નથી

અમણુ બેકાર હશે તે બહુ બહુ તો કાપથી પરીએ ઉપાડશે ને કારણ કટકારશે પશુ કિલિલ એકાદો કારે પરી જવાના છે અને એની દેહ દિવશે દિવશે વધતી જાય છે. આ જાવ નલોકનો ન મથારો ચોધી વાન સવમના વધારાની છે નીતિ અને સંયમ વધશે તો સુખ અને કાનિ વધશે. યુગપ્રમા એકાદો તો વખાસ જમાવ દેખાય છે. પછીએ કે ક્યાં દોરો છો! તે નાપકા જમાવ આવી

કરતા નથી. ઇન્દ્રિયોના ભોગવિલાસી બેવાક, ચોપાક એટલા વધી મથા છે કે મુળે જીવનસંક્રમણ મરુ. રવિશંકર મહારાજે કહ્યું તેમ: સાંભળ્યું થયું કહે કરવાનું નાગી છે. 'જમ'ચર' એટલા માટે કહ્યું છે જમ' આચરવા માટે છે એટલે આ ચાર મહાવાક્યો એમણમાં ધુકાને

વિરમમામ ગુજરાત સૌરાષ્ટ્રને કાંધતી કડી છે. મેતીય,ક જરૂરને જાહીજ જાકાત બારીના સંક્રમણ કર્યો હતો. મહિલાલ ડાઢારીએ અહીં ચેરણા પાપ છે એ વિરમમામ ગુજરાતને મામ'દશન આવે. મારા ચાતુર્માક વખતે મારાપ્રતો કેટલો મહિ કામ'કમ યાદેશે, પશુ જાણે પછી મંદરી દેખાય છે. રરતાએ પાકા થયા, પશુ મન કાચું છે. કુકોડો પશુ જાહી વધુ થાય છે, કેક કા'કર ન થયે તો માર પડે છે આ જણુ કું તમને

નિરુત્કાહ કરવા નથી કહેતો. પશુ તમારી કાર્યે ચેતાપશુ હોવાથી હુમ કરતાં આમળ બધા કહું છું. અવધાન તમને મળ આવે એ પ્રાર્થના છે. આ પછી જમા વિશ્વવન 'જાક' હતી.

ભરે:રના તાજુકારના કા.એકના કિપાચીલ તમા રચનાતક કામ'કરોની ખોટીમ રાખી હતી તેમાં કાગેકાને કુદ અને કચેરીન રાખવા તેમજ ચે.કચાહીને સસ-અહિંસાની કાચી દિશામાં કામ કરતી કહે તે માટે અલગ નેતિક પ્રામસ'મકન તમા પ્રવિનિક સંપત્તી અનિવાર્ય જરૂરીયાત વિશે મુકર વતારીવાપ થવો હતો.

કારણક ગુજરાત જોપાલક, મંડળ તેમજ જોપાલકોની એક સમા મહા-રાજધાની સાનિધ્યમાં મળી હતી. તેમાં જોપાલકોએ ભેળ નહિ કરવા, કાંકતલોના કાયા નહીં જનવા, ચોખાં થી દમ જનતાને પૂરા પાડવાં અને સહારી મંડળાઓમાં જ ખરીક વેચાણ કરવા ખાસ કહેવાયુ હતું.

મને રિવશે રાજે માનવધર્મ ઉપર ભરેર પ્રવચન થયું હતું તેનો ભોલા એ મોટી કંખમાં સાન લીધો હતો

તિમેટમાંથી ફલાઈ લામા અને પંચ લામાનાં સ્થાને રહ કર્મ

નવી દિલ્હી:

ચીનાએ તિમેટ ૫૨ના ચેતાના બરકરી અને રાજધીય કાણુને સવિરોધ ચળખાત કરવાના પચક્ષા સંક્ર રહેલ છે. ચીનાએએ ફલાઈ લામા અને પંચ લામાના સ્થાનેને નાણુદ કર્યા છે અને કહે તિમેટમાંથી લામા એની કામરગનો અંત કાવવાનો કામ'કમ અથલમાં મુખી રહ્યા છે. ફલાઈમાં નવી રાજધીય સમીતીની રચના કરવામાં આવી છે, જેમાં પચન કામરગો કામરેલ પશુ કરવો નથી. સમીતીના પ્રમુખ તરીકે તિમેટ પાના ચીના બરકરી વડા છે.

સરકાર ૫૨થી આવતા અદેવાસેને આપારે કાર્ય છે કે ચીનાએએ આધુનિક કામરે.થી સળજ એકુ ચીનનું મેકુ બરકર તિમેટમાં રાખ્યુ છે અને એ વિરતારમાં કહે વચકારના કામરો

મપથી વિશ્વાસવા ૫૨ તેમજ ખ્યાલ આપી રહ્યા છે. 'કાલિ-કાલિ'ના નામે તેમજ આ નીતિનો અમલ કરી રહ્યા છે સમય તિમટ વિસ્તારને બરકરી દરિએ કારે અકરવે અપાઈ રહ્યું છે. આ કાલકાલિય તિમેટના વિશાલ કામે.માં ચીનાએએ વજાવવા ની અને કામાએની અસરને કાવ નાણુદ કરવાની પેલ્ખાનો સમાવેલ થાય છે. આ સરભંધા નિચારીએ તો ફલાઈ લામા કહે તિમેટ પાલા કરી કરે એકુ બહુ જાણ્યું નથી. પચન કામાનું કારિ પશુ અનિચિત છે.

—સંમેલ: તાલેતરમાં ક'મેકા તાજુકા ના કાકણી કાર્યે પ્રમુતિપુકનું ઉદ્ધારન, એક દરિજન મેનના કાર્યે કરવામાં આન્યુ છે.

માસ્ટર બ્રધર્સ (પ્રે.) લીમીટેડ

નવ જલના નાયબન, રેલવો તેમજ સુવશક કાપડ, શીઝા માળો અને પુરવે માટે જીવન જલના સુવન જરૂર, પુલોવર, મારીયનસ અને જમ્બાએક મટિ—ભુડીક, બ્રેન્સ, બેન્ડેકલ, ચોરસ; તેમજ નજ વિવેર.

ફરેક જલના માલ માટે તપસ કરવા અલગઅલગ. ૩૩ વેસ્ટ સ્ટીટ, બેંગાનીસબગ.

ફોન: ૮૩૫-૬૭૮૬

એકસ ૧૫૪૬

સર પ્રણેતામહાસ ઠાકોરદાસની

જીવન ઝરમર

(૫મા ભાગથી આશુ)

સ્થીર તરીકે તે કમરે સરકાર વસતીમાં બેસી જાય છે. સ્થીર તરીકે તેમની કુળ સંસ્થાન વાઈસરોય અને સરકારી તબક્કાએ તેમને મળી કાપી મીડી આ બધા માટે સરકારે પસંદ કોઈ કમર દીવાન બદલે રાજાચારી કામે સુદૃઢતા તેમને ઉભું રહેવું પડે. પરંતુ એક મતની વધુમતિએ તેઓ મુદાવા, પ્રણેતામહાસે વિશ્વ કામને મત આપ્યો હતો. વિશ્વભાષ રૂ માટે આજારની સામયી પણ છે.

પ્રણેતામહાસ કમિટી બચત રહ્યા અને પુરી તબક્કાની બીજી ભાગને આપણે જોઈએ. કાલ પ્રથમે તેઓ આપણે જોયા નહીં પરંતુ અંતર્યા અને પુરી તબક્કાની મંડળ રહી તેઓ વિશ્વ સાવતા.

કાલ પછીની એકાદશી બહાલ કાપી નાંખાવી તે તેમના આ અગ્રણ્ય વ્યવસ્થા હેતુકર છે. ૧૯૨૪-૨૫માં વિશ્વક પછીની આપણે કહેલીએ. આવી ભારે કરીદાસનો સામનો કરવા ને હોય પ્રમુખની આસ કરીને વિશ્વ-આકાશ મળુરોની રાજા પદાવનને નિર્ણય લીધો અને મળુરોને પછે કમ-તમને બધા કમો લખે. વેપારીઓના મતિનિધિ તરીકે લેણાંદેવીય એસેમ્બલી મા પ્રણેતામહાસે કહે આસ બામ જન્મવાનો હતો. એકાદશી બહાલ કાપી નાંખવા બાબત પ્રમુખત દીકરી ભવાયો હતો અને આઈ એસેમ્બલી મા પ્રણેતામહાસે તે બાબત કામ પણ મુરોએ સરકાર મળી મહાકથ રહી રૂનો ને કાપાનો વેપાર બધા કામેરી કથા પણ દીકરીમા જવી થઈ. પ્રણેતામહાસે કહે એકાદશી મિત્રોને યોગના રાજે આ પ્રથમ જન્મવાનો પ્રથમ કથો અને વિશ્વ આકાશ પ્રારે સહાનુભૂતિ યોગી થતા. મિત્રો પરિણામ કથુ આનુ નહિ બીજી કથા જલે દુર કથુ વિશ્વ.

આકાશ પ્રણેતામહાસને મળવા કિમલ આપ્યા. અને આ બહાલ પ્રમુખમાં આશુ કરવા વિનંતી કરી. પ્રમુખના અવરોધે સર લેરલી વિશ્વકન પરિસ્થિતિ બરાબર સમજવા હતા. અને સહાનુભૂતિ પણ કરાવતા હતા. એમણે વાપસરોયને અને કોઈ વચ્ચેને બહાલી નિર્ણય લઈ આ કિલોમને બચાવી લેવાની આપીલ કરી તેમણે (અવરોધ) પ્રણેતામહાસને બધુ. 'એવો સુન આનું એક'લે નિર્ણય મળે છે જ અને તેથી એવીની પરિસ્થિતિ પણ સરી નથી વચ્ચે કરવા સહિત તમે કોઈ સરકારને કરી આપીલ કરી.

[અધુરું]

વાર્ષિક સંમેલન

શ્રી પ્રા-અવાલ પ્રમુખતિ એસેસીએ-સનું ૪૦મું વાર્ષિક સંમેલન શ્રી રવજી આશ મહાનગર મીસી. બીરસ નિવાસના પ્રમુખપદે સમિતિ દ્વારા રજુ લેખીલ રવજીના, ૫૦ ફેબ્રુઆરી ૧૯૫૯ આલેકા આપી હોલમાં, બેપાર માટે ૧-૧૫ કલાકે ગળેલો વિષય વિષયકલા સમિતિ, સનિ વરે લારીય રજુ લેખીલ રવજીના કાંઈ ૭-૧૫ કલાકે, રજુ રેસ્ટ રજીલ વપર આલેકા આરદર મેન્ડ-અસ મંદીરના રોલ માં ગળી.

સંમેલન કામકાજ

- (૧) બીનીલ વધા મંત્રીના રીપોર્ટ.
- (૨) વિસાબની રજુઆત.
- (૩) શ્રી અર-વિશ્વકાઈ વડાબાઈ આસરનો 'ઈન્ડ-નેરી-અપાધી પ્રસ કપી બદલ બદલે સરકાર.
- (૪) રાજો.
- (૫) મુદ્દા.
- (૬) પરચેસ.

સર્વે જાતિબધુઓને વેળાસર જાજરી આપવા વિનંતી છે.

ઈન્ડ-અસિલાયો સેવો

શ્રી અરવિંદભાઈ લીખાભાઈ આરદર.

(રવામ પ્રમુખ)

શ્રી કદયાબાઈ મહાનગર.

(રવામ પ્રમુખ)

વિશ્વપદેલ રજાનગ મીસી.

મંત્રી શ્રી ડા. પ્ર. એ.

૩૩ વેસ્ટ રજીલ, જોહાનીસબર્ગ.

પરચુરણ

સંસ્કાર

—રાજકોટ, જુલની બાબતને લીધે કુઠાવાવના આશરે રજુ વધારો લેવાર મળી મળા છે.

—મતર, બરોસાવાન રીલે બધુપા મળુ છે કે મતર લામુકાના રજુ અને નામકા મળીને વીજળી આપવાનું સરકારે મળુર કથુ છે આથી આમ-બનતામાં આનંદની સામયી રજુ છે.

—અમરુ અને કાશ્મીર રામવ વિમાન કલાએ આનું નાજાકીય વર્ષ થારે રા. ૨,૭૫,૨૬,૭૦૦ની કુલ માનંતની સામયીએ રજુ કરી હતી અને બધી બ કાપની રજુઆતો પાછી કાલી હતી. આ માનંતની રજુએ સિયાજ, કલોગો અને મુલકી બામકામ ખાતા પાછળ આપી.

—અમરના રામવરમાં બારેલી બસકલા બમ હેરપીટલમાં ડા. રમેશ કે રજલ, એમ ડી, એલ. આર શ્રી બિલની મીર મેડિસ આરિસર તરીકે નિમણુંક થઈ છે અને તેમણે ચેતાને આનું પણ સંભાળી લીધો છે.

—પુના, મુલકની એક કમનેલી પેટી ના બાપીસ વર્ષના મિત્રોની રજુઆત પવાર પ્રમુખ-પુના સામકાસ રજુઆત છે તેણે મુલક અને પુના વચ્ચેનું બામ જામ કલાક આગીસ મીનીટ અને અગીવાર સેકન્ડમાં કાપુ કર્યું.

—મામર રોડ, અને કલિલા મંડળ તરફથી સિરજુ વર્ષ અને છે. તેમાં ૧૨ બહેનો બામ લે છે

આખા રાષ્ટ્રવહસ

(૧૧૧ પાનનું અનુસંધાન)

બાબાજી બધા મળા, જે બધા સેવાનું કામ તેમણે જોયું તે તેમણે કલાની લીધું. કુખ-રોગીઓની સેવાના કામને આ પ્રમુખ મહાત્મા આપીજી પછી જો કાપણે પ્રાજ્ઞાવાન બાબાજી હેવતા તે કલા બાબા રામવહસ ! મેરબપુરના કુખ-સેવાકામ અને તેનું કામ મળા રામવહસજીના પ્રેરણાનું પરિણામ છે. મેરબપુરના બીતા-પ્રેલ, કલાજી અને બીતા-રામાવજી પરીણામાં બાબા રામવહસનો સહિત સહયોગ આનું સુધરે રજો

બાબા રાષ્ટ્રવહસે બધા કામવાનું કથુ કામ નથી કર્યું, તે શીખનું પ્રેરક છે. શ્રુ શ્રુ તેમણે કથુ, તે શીખનું વધુ પ્રેરક છે. રાજનેતિકે જેમના ૧૯૭૦ માં મેરબપુર-દેવ વિશ્વમા મીકાના સલામકના સંચાલક રજુઆત હતા ૧૯૪૨મા જક વર્ષ સુધી બચાવ રહી આરોહનનું સંચાલન તેમણે જ કર્યું. બાબા મહાપ્રકાશની પ્રુપ્ત નિધિ અને મહાભલિ રિવસનો અવસર બધારે આને ભારે તેમના મરજોયા આજારા પ્રિટિ-કોટિ પ્રજ્ઞામ ! (અનુવાદ)

શુભ પ્રસંગો માટે ભેટ !

શ્રીઓ અને પુરુષો માટે

ઘડીયાળ !

૧૭, ૨૧ અને ૨૫ અણનાં એરોમેટીક કેલેન્ડર.

- રોમર
- રોમરી
- લેડે
- રસર

સિંગેરે હરેક બાતનાં ઘડિયાળ.

ઉપરાંત પુરુષોના રાઈ સુટ, પાયજામા વિ. તેમજ બાળકોનાં કપડાં.

હોલસેલ ભાવે મળશે

બેઝ ૫૬૮૮, ફોન : ૮૩૫-૨૬૦૨

વલ્લભભાઈ બી. પટેલની કું.

૪૪, મારકેટ સ્ટ્રીટ, જોહાનીસબર્ગ.

માથે બાંધવાની રીવાજ અને વેણીઓ

જામખણ, લાડીન, હાથેલા સીકંતી, સીખ અનેક રંગ, દીકાપાન અને સાઈલમાં અળસો, કમન અંક અને મેલર વાજવાવા માટે જામખણની રીવાજ અળી સંકલે.

અળાઈ માટે જામખણ, અને રેશમ તથા રેલની ટોપીઓ ધીરાવત કાચે બનાવી આપવામાં આવશે.

આંબેડે બાંધવા જામખણ, રેસમ, કોટન રિંગરોનાં કુલોની રંગ રંગની વેણીઓ અને અનેક પ્રકારના કોચલ મળશે

રેખક પર મુકવા માટે પાસરીકાસ સુદર પુલો મળશે

ટેકાણું : માથેલા હેટસ (પો.) લી.

લેડીલ બેન્ડ બીલકરન્સ હેટ મેન્ડુરેકચરર.

ફોન : ૮૩૫-૭૬૬૧ પટેલે બાળે, બેઝ ૫૫૫૭.

આરકે મેન્ડ-અસ — ૩૩ વેસ્ટ રજીલ, — જોહાનીસબર્ગ.

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1918

Former Editor: Manilal Gandhi—1918-1936.

No. 16—Vol. LVIII.

Friday, 22nd April, 1960

REGISTERED AT THE G.P.O. AS A NEWSPAPER
Price: FOUR PENCE

New Gujarat To Be Ushered In On May 1

(Indian Opinion India Service)

NEW DELHI—A prayer-meeting at dawn on May 1 at the Harijan Ashram founded by Mahatma Gandhi on the banks of Sabarmati will mark the birth of the new State of Gujarat.

The Union Finance Minister, Mr. Morarji Desai, the Ministers of Gujarat, members of the judiciary, leading social workers and the seventy-five year-old Sarvodaya leader, Ravishankar Maharaj, will be among those participating in the prayer.

Nine Days Prayers Planned

A SMALL group of dedicated Christians, all lay people, have formed the Call to Prayer Committee in Durban, and have called upon all churches and Christians in South Africa to "continuous, concentrated, spiritual prayer for a period of nine days from 23rd to 31st May, 1960."

The foundation members of the Committee, who wish to remain anonymous, feel "that our only hope for the future is to offer our country to God and to ask Him to take control, to guide and direct us to do His will."

There is nothing political involved in the call to prayer.

The Festival of Prayer will begin at 8 a.m. on May 23, and end at 6 a.m. on June 1st and will be observed in as many churches as possible. It is planned that someone will be praying in a church at every given moment of the day and night during this period.

Further details can be obtained from the Call to Prayer Committee, 31 Sunningdale, Gordons Road, Durban.

BLATANT INCITEMENT TO RACE 'HATRED

INDIANS REVEILED IN PARLIAMENT

(By A Special Correspondent)

UNDER the Emergency Regulations all normal processes of the Rule of Law and of Government have been suspended and criticism of the Government and the injustices piled upon the Non-Europeans cannot be made for fear of summary detention. But the Government, through its important Ministers of State, has an unlimited platform in Parliament to revile and vilify the smallest population group—the Indians. Mr. Naude's vituperation against the Indians last week spilled over the boundaries of decency. He reviled the Indian community of this country from the safety of Parliament. And the tragedy of it was that no one spoke up for the Indian community.

THE Indian then, not without reason feels that he is alone, friendless and unworried. But even of greater significance is the fact that the Minister's speech, if with modifications, were made by an Indian against the Europeans, would be regarded as a blatant piece of incitement to race hatred and the speaker would have been incarcerated no sooner had he uttered the words. Mr. Naude, however, is free to make many more such speeches.

Mr. Naude would have all the Indians dispossessed and return to the condition of agricultural serfs and hewers of wood and drawers of water. He cannot stomach the fact that Indians are in business and that they are not co-operating with him and his government in operating the Group Areas Act.

Inasmuch as his own people the Afrikaners have struggled and even so have the Indians but what is a virtue in a European—hard work and improvement of oneself—is a vice in the Indian for which he must be pilloried.

Mr. Naude may hold up the Indian people for the while; he may even drive them back into a sterile poverty-stricken condition by manipulating the law but he cannot hold them back for ever. No people that is prepared to work can be held down. It is so with the Indians in South Africa. He works hard—and that is his crime.

OIL IN CAMBAY

(Indian Opinion India Service)

NEW DELHI—The Prime Minister, Mr. Nehru, hailed the oil strike in the Cambay region as a happy augury for Cambay, for Gujarat and for the whole of India.

Mr. Nehru was speaking at a civic reception given to him by the 100-year-old Cambay Municipality.

A crowd of over 30,000 sat in the burning sun for nearly one hour waiting for Mr. Nehru's arrival.

In a brief 18 minute reply the Premier said he was sorry that the meeting had to be held at that uncomfortable hour when the sun was still so hot, but he had to leave for Delhi that evening.

Mr. Nehru said it was premature at present to speak about Cambay's latent oil deposits, but if the present run of success continues with future test wells, it would be possible to announce by the end of this year that oil was available in the area in commercial quantities.

The Government, he said, was optimistic about the outcome of the exploration work in this region. It, however, wanted scientific support for its belief.

Pak To Introduce Decimal Coinage

KARACHI—The Pakistan Cabinet decided at Rawalpindi to introduce decimal coinage with effect from January 1 next year. The metric system of weights and measures will also be introduced the same day.

"There Can Be No Greater Shame"

(Indian Opinion India Service)

NEW DELHI—The Bombay unit of the Socialist Party of India has demanded of the Prime Minister, Mr. Nehru, that India should withdraw forthwith from the so-called Commonwealth of Nations and "take active and effective steps for the liberation of the African peoples."

A four man deputation of the party handed over a memorandum containing the demand to the Secretary to the Governor of Bombay to be forwarded to the Prime Minister.

The five-hundred word memorandum in Marathi said that the African people had a right to expect active encouragement and support to their struggle from India of Mahatma Gandhi who first experimented civil disobedience and non violent resistance in South Africa.

"There can be no greater shame for Gandhi's India than that its Prime Minister should sit in conference with a man in whose country black men are treated no better than animals", the memorandum added.

FOOD SHORTAGE IN GUJARAT

NEW DELHI—The Gujarat State is likely to face an annual food deficit of one million tons, the Finance Minister Mr. Jivraj Mehta said in Bombay.

In an address to Congress workers Dr. Mehta said the deficit had been caused by large-scale cultivation of cash crops, particularly in Saurashtra, inadequate utilisation of the irrigation potential and ineffective methods of cultivation. He urged farmers to increase production.

Indian Opinion

FRIDAY, 22ND APRIL, 1960

The Bhikku's Appraisal

IN the last issue of this journal we carried an appraisal of the Indian community made by the eminent Buddhist monk, Bhikku Chaman Lal who is making a whirl-wind tour of this country. He says that our people here have three major weaknesses and lists them thus: (1) a lack of ability to face situations with courage, (2) an absence of the spirit of victory, (3) a disinclination to work hard qualified by the proviso that the uneducated do work hard. Coming from a person of the eminence and standing of the Bhikku these observations must carry weight with others who would assess us. They also deserve our serious consideration and attention especially in the present racial climate of South Africa.

All three observations are debatable but it is the last one to which we seek to give some thought in these columns for not so many days back a vicious assault was made in Parliament on what he regarded as the refusal of the Indian people to do manual labour by the Minister of the Interior. We differ with the Bhikku on this point. We are satisfied that the Indian in this country is hard-working, has always worked hard and in the face of much trouble and vilification promises to continue working hard. When the Bhikku talks of the educated being soft and disinclined to labour hard he is probably confusing the attitude to manual labour of the caste-conscious Indians in India where it is the ambition of every educated man and woman to obtain a white collar job, with the Indians in this country. This is one of the major problems of India but certainly not of the Indian in South Africa.

The Indian in this country works hard, whether educated or uneducated, whether in business or in employment. If he is educated the Indian goes on striving; if he is uneducated the Indian goes on working hard; if he is in business or employment he has still higher goals to reach. He does not stop at his present achievements nor does he fight shy of manual labour. In India it is otherwise and so the heads of the state and the leaders of the nation exhort people not to hold manual labour in contempt.

In South Africa the Indian has no aversion to manual labour. No wonder then he has to be deliberately and by law kept out of the trades and skilled labour by the White man who fears his skill. There is no better illustration of his hard-working capacities and tenacity of purpose than the history of his achievements. The humble indentured labourer has worked himself out of that position by thrift and industry and application to work. Those businessmen who have imposing commercial houses today began in a very small way and in a hostile environment. They, their womenfolk and their

SANATANA HINDUISM

MAHATMA GANDHI

(In "Young India" 4.10.31)

I HAVE asserted my claim to being a *Sanatani* Hindu, and yet there are things which are commonly done in the name of Hinduism, which I disregard. I have no desire to be called a *Sanatani* Hindu or any other if I am not such. It is therefore necessary for me once for all distinctly to give my meaning of *Sanatana* Hinduism. The word *Sanatana* I use in its natural sense.

I call myself a *Sanatani* Hindu, because,

(1) I believe in the *Vedas*, the *Upanishads*, the *Puranas* and all that goes by the name of Hindu scriptures, and therefore in *castes* and *rebirth*,

(2) I believe in the *varnashrama dharma* in a sense, in my opinion, strictly *Vedic* but not in its present popular and crude sense,

(3) I believe in the protection of the cow in its much larger sense than the popular,

(4) I do not disbelieve in idol-worship.

The reader will note that I have purposely refrained from using the word *divine* in reference to the *Vedas* or any other scriptures. For I do not believe in the exclusive divinity of the *Vedas*. I believe the Bible, the Quran, and the Zend Avesta to be as much divinely inspired as the *Vedas*. My belief in the Hindu scriptures does not require me to accept every word and every verse as divinely inspired. Nor do I claim to have any first-hand knowledge of these wonderful books. But I do claim to know and feel the truths of the essential teaching of the scriptures. I decline to be bound by any interpretation, however learned it may, be it is repugnant to reason or moral sense. I do most emphatically repudiate the claim (if they advance any such) of the present *Shankaracharyas* and *shrutis* to give a correct interpretation of the Hindu scriptures. On the contrary I believe that our present knowledge of these books is in a most chaotic state. I believe implicitly in the Hindu aphorism, that one truly knows the *shrutis* who has not attained perfection in Innocence (*ahimsa*) Truth (*satya*) and Self-control (*brahmacharya*) and who has not announced all acquisition or possession of wealth. I believe in the institution of *gurus*; but in this age millions must go without a *guru*, because it is a rare thing

to find a combination of perfect purity and perfect learning. But one need not despair of ever knowing the truth of one's religion, because the fundamentals of Hinduism, as of every great religion, are unchangeable, and easily understood. Every Hindu believes in God and His oneness, in rebirth and salvation.

I can no more describe my feeling for Hinduism than for my own wife. She moves on as no other woman in the world can. Not that she has no faults, I dare say she has many more than I see myself. But the feeling of an indissoluble bond is there. Even so I feel for and about Hinduism with all its faults and limitations. Nothing else elates me so much as the music of the *Gitas* or the *Ramayana* by Tulsidas, the only two books in Hinduism I may be said to know. When I finished I was taking my last breath the *Gita* was my solace. I know the vice that is going on today in all the great Hindu shrines, but I love them in spite of their unspeakable fallings. There is an interest which I take in them and which I take in no other. I am a reformer through and through. But my soul never takes me to the rejection of any of the essential things of Hinduism. I have said I do not disbelieve in idol-worship. An idol does not excite any feeling of veneration in me. But I think that idol-worship is part of human nature. Will heather alter symbols? Why should one be more composed in a church than elsewhere? Images are on side to worship. No Hindu considers an image to be God. I do not consider idol-worship a sin.

It is clear from the foregoing, that Hinduism is not an exclusive religion. In it there is room for the worship of all the prophets of the world. It is not a missionary religion in the ordinary sense of the term. It has no doubt absorbed many tribes in its fold, but that absorption has been of an evolutionary imperceptible character. Hinduism tells every one to worship God according to his own faith or *dharma*, and so it lives in peace with all the religions.

That being my conception of Hinduism, I have never been able to reconcile myself to untouchability. I have always regarded it as an accretion.

(Continued on page 129)

(Continued on next page)

RULES AND REGULATIONS GOVERNING DETAINEES

THE following rules and regulations have been made by the Minister of Justice for the control of persons detained under the Emergency Regulations. They are published in a Government Gazette Extraordinary dated April 11, 1960.

Visits: No person detained in terms of the Public Safety Act, 1951, or the Emergency Regulations shall, during his detention, receive a visit from any person, including a legal adviser, except with the permission of the officer in command of the place of detention in consultation with the local Police authorities.

Letters and Other Means of Communication: No person detained in terms of the Public Safety Act, 1951, or the Emergency Regulations shall, during his detention, communicate with any person outside the place of his detention except with the permission of the officer in command of the place of detention in consultation with the local Police authorities.

Reading Matter: (1) No detainee shall receive daily papers (newspapers), Sunday newspapers or any other literature containing general news and no magazine, book or other literature, except Bibles, sent to or delivered at the place of detention by friends, relatives, other persons, bodies, or organisations, shall be received by the officer in command of the place of detention on behalf of any detainee.

(2) A detainee may purchase out of his private money, by the agency of the officer in command of the place of detention, approved magazines and reading books and if a library is available at the place of detention, books available there may be placed at the disposal of a detainee.

Toilet Requisites: (1) The officer in command of the place of detention shall not receive on behalf of a detainee any toilet requisites sent to or delivered at the place of detention by relatives or friends of a detainee or by any other person, body, or organisation.

(2) A detainee may purchase from private funds to his credit at the place of detention, by the agency of the officer in command of the place of detention, toilet requisites within reasonable limits.

Smoking Requisites: (1) The officer in command of the place of detention shall not receive on behalf of any detainee any smoking requisites from friends or relatives of a detainee or from any other person, body or organisation.

(2) A detainee may purchase from private funds to his credit at the place of detention, by the agency of the officer in command of the place of detention, a reasonable quantity of cigarettes and/or tobacco and matches.

Food: (1) The officer in command of the place of detention shall not receive any food, fruit, sweets, cake or any other edibles or any drink sent to or delivered at the place of detention by relatives, friends, any other person, body or organisation on behalf of any detainee.

(2) A detainee may purchase from private funds to his credit at the place of detention, by the agency of the officer in command

of the place of detention, food, including cake, sweets, fruit, mixed food and unfermented drink. The officer in command of the place of detention shall, to his discretion, determine the quality and variety.

Money: The officer in command of the place of detention shall receive and bring into account a reasonable amount of money, paid in on behalf of a detainee.

Private Clothing: (1) A reasonable supply of private clothing may be received at the place of detention on behalf of a detainee.

(2) Private clothing shall be washed at the place of detention.

Religion: Ministers of Religion or religious workers appointed or to be appointed in terms of the provisions of section 7 of the Prisons Act, 1959 (Act No. 8 of 1959), shall perform the necessary religious duties in respect of detainees belonging to the different religions, denominations or sects, but the Police authorities shall indicate which of these Ministers of Religion or religious workers, if any, may not have access to the detainees. If there are any detainees belonging to a religion, denomination or sect for which no Minister or religious worker has been appointed, a Minister or religious worker may be appointed subject to the approval of the local Police authorities.

Medical Treatment: (1) All detainees shall, upon admission, be examined by the Medical Officer appointed in terms of section 8 of the Prisons Act, 1959 (Act No. 8 of 1959), and thereafter he shall visit them regularly.

(2) Any medical or dental treatment prescribed by the Medical Officer shall be carried out promptly.

(3) Medical or dental treatment by a doctor who is not the Medical Officer or by a specialist, or hospital treatment outside the place of detention may be permitted on the recommendation of the Medical Officer in consultation with the local Police authorities.

(Continued from previous page)

children all worked hard

It is this tremendous capacity for hard work which brings down on his head the odium of the White rulers of the country. Give him a barren piece of ground and the Indian will make it produce, give him a hawker's licence and in time to come he will have his own business premises. These come by hard work alone. No wonder then that the government tries so hard to keep him down. This capacity for work, however, has produced a lop-sided community—lop-sided in that it has not yet turned to the arts and the humanities. There is a distinct weakness in this aspect of the life of the Indian people of this country. If the Bhikku can stir some action in this direction he will have done great good.

New India Assurance Co. Ltd.,

India's Leading Company

We Transact

Fire, Marine, Transit, Motor, Luggage, Burglary, Householders & Houseowners (Comprehensive), Personal, Accident etc.

Principal Controlling Officers in the Union of South Africa

Jalbhoy Rustomjee & Son

140 Queen Street, — Durban

Phone: Durban 25845, 28513, 29807

DO YOU KNOW

That NEW INDIA is by far India's largest Insurance Company?

That NEW INDIA operates in over forty-five countries?

That NEW INDIA has over 45 branches in India alone?

That NEW INDIA receives over £4,000,000 Premium EACH YEAR on Fire, Marine & Accident.

**FOR SECURITY AND SERVICE
INSURE WITH
NEW INDIA**

"MY first introduction to Thoreau's writings was, I think, in 1907, or later, when I was in the thick of the passive resistance struggle. A friend sent me this essay on 'Civil Disobedience.' It left a deep impression upon me. The essay seemed to be so convincing and truthful that I felt the need of knowing more of Thoreau—M. K. Gandhi."

THE name of Henry David Thoreau conjures up in the imagination a keen observer of nature, a lover of solitude and the outdoors, an exponent of the simple life, a poet and mystic, a master of English prose style.

Going far beyond Thomas Jefferson's "that government is best which governs least," Thoreau concluded that "that government is best which governs not at all." These words introduced Thoreau's celebrated essay "Civil Disobedience," which first appeared in an obscure, short-lived periodical—*Aesthetic Papers*—in May 1849. Originally called "Resistance to Civil Government," the title was later changed to "On the Duty of Civil Disobedience," or merely "Civil Disobedience." When first published, the work attracted slight attention and few readers. During the next hundred years, it was read by thousands and affected the lives of millions.

Was Thoreau a philosophical anarchist in his beliefs? An analysis of "Civil Disobedience," its setting and background, may provide an answer to that complex question.

As for Thoreau himself, little in his beginnings was calculated to produce a social rebel. Born of French and Scottish stock at Concord, Massachusetts, in 1817, he grew up in a conservative environment of genteel poverty. Four years at Harvard were undistinguished, though there is a glimmer of the future non-conformist in the fact that he wore a green coat in chapel, "because the rules required black."

For two brief periods, Thoreau lived in the home of Ralph Waldo Emerson. Emerson's influence on his intellectual development was strong, including furnishing some of the ideas for "Civil Disobedience."

Thoreau had no ambition to accumulate wealth, or to perform any work other than enough to provide him the minimum materials for living. His consuming passion, always, was to achieve

leisure time for the fundamentally important matters, as he saw them, of rambling in the Concord fields, studying nature at first hand, meditating, reading, writing—to do the things he wanted to do. His simple needs could be met without engaging in a life of drudgery, such as he observed his neighbours leading. Instead of the Biblical formula of six days of work and our day of rest Thoreau preferred to reverse the ratio—devoting only the seventh day to labour.

The Simple Life

To exemplify his conception of the simple life shed of all superfluous, Thoreau spent two years at Walden Pond near Concord. There he built a hut, planted beans and potatoes, ate the plainest food (mainly rice, corn meal, potatoes and molasses) and lived alone, withdrawn from society. It was a time of concentrated thinking and writing, out of which grew one of the greatest books in American literature: *Walden, or Life in the Woods* (1854). In its way, *Walden* is as radical a document as the earlier published "Civil Disobedience," to which it bears a close kinship.

While visiting in Concord in 1843, soon after he began his sojourn at Walden Pond, Thoreau was arrested and jailed for non-payment of poll tax. In his refusal to pay the tax, he was following the example of Bronson Alcott, father of the "little woman," who had been arrested two years earlier for the same offence. Both were among the means to protest against the state's support of slavery. Thoreau was imprisoned for only one night, for he went, contrary to his wishes, stepped in and paid the tax.

Not until several years later did Thoreau tell the story, in "Civil Disobedience," of his brush with the law over the poll tax violation. Originally written as a lecture in 1849, the printed version came off the press the following year. The Mexican War of 1846-47 had not recently been concluded, and slavery was a burning issue. The Fugitive Slave Law, which was to become Thoreau's special indignation, was soon to be enacted. These matters, plus his poll tax battle, were the inspiration for "Civil Disobedience."

Civil Disobedience

Any war was repugnant to Thoreau's ideals, but the Mexican War particularly so, for its only purpose, he believed, was to extend the hated institution of Negro slavery into new territory.

Why, he asked, should he be required to provide financial support for a government guilty of such injustices and stupidity? Here was the birth of his doctrine of civil disobedience. Anything except a politician at heart, Thoreau decided the time had come to examine the nature of the state and its government. What should be the relation of the individual to the state, and of the state to the individual? From a consideration of these questions emerged Thoreau's philosophy of personal integrity and of man's place in society.

"Government," wrote Thoreau, "is at best but an expedient, but most governments are sometimes expedient. The objections that have been brought against a standing army, and they are many and weighty, and deserve to prevail, may also at last be brought against a standing government. Government is an expedient by which men would fare better in letting one another alone, and, as has been said, when it is most expedient the governed see most let alone by it."

Almost immediately after presenting the case for no government, Thoreau recognized that man had not yet reached a state of perfectibility where a complete lack of government was feasible, and began to modify his stand.

"To speak practically and as a citizen, unlike those who call themselves no-government men, I ask for, not at once no government, but of once a better government. Let every man make known what kind of government would command his respect, and that will be one step toward obtaining it."

The rights of minorities and the fallacies of majority rule were emphatically stated by Thoreau. A majority rules, he argued, "not because they are most likely to be in the right, nor because this seems fairest to the minority, but because they are physically the strongest. But a government in which the majority rule in all cases cannot be based on justice, even as far as men understand it." Never, he believed, should the citizen "reign his conscience in the legislature." We should be men first and subjects afterward. It is not desirable to cultivate a respect for the law, so much as for the right.

In Low Esteem

Politicians as a class, Thoreau held in low esteem. "Most legislators, politicians, lawyers, ministers, and other holders," he remarked, "serve the state chiefly

with their heads, and as rarely make any moral decisions, they are as likely to be the Devil, without meaning as God. A very few, as patriots, martyrs, great sages, and men, serve state with their consciences and as necessarily resist it for most part, and they are consequently treated as enemies by it."

Thoreau then proceeded to attack the American government of his day. "I cannot be innocent," he declared, "that political organization of government in the slave's interest." It was the citizens to resist evil as even to the point of deliberate disobedience laws.

"When a sixth of the men of a nation which has not taken to be the refuge of his are slaves, I think it is not soon for honest men to rebel & revolutionize—This people must cease to hold slaves and to go to war on Mexico, though it is them their existence as a people."

Likewise deplored by Thoreau was the citizen who felt that had done his full duty merely casting a ballot.

"All voting is a sort of his chickens or back with a slight moral tinge to it, playing with right and with moral questions, and but naturally accompanies it." The character of the voters is so stained. Even voting for the right is not doing anything for it, is only expressing to men your desire that it should prevail. There is but little virtue in the action of masses of men."

Break Law

The proper attitude of citizens toward unjust laws debated by Thoreau: better to wait for majority to change the laws, or to at once to obey the laws? Thoreau's unequivocal answer, that if the government you in be the agent of "to another, then, I say, law. What I have to do is, at any rate, that I do not myself to the wrong condemn."

It is of the very nature of government, Thoreau suggested to oppose changes and to resist its "Why," he asked, "does" always crucify Christ, and communicate Copernicus, Luther, and pronounce Wason and Franklin rebels?"

Those who opposed Thoreau urged, "should

THE PHILOSOPHY OF CIVIL

OBEDIENCE BEFORE GANDHIJI

effectually withdraw their both in person property, from the of Massachusetts, at least until they see a majority of one, before suffer the right to prosecute them. I think that if they have God on their side, without waiting for their one. Moreover, say his right than his neighbour constitutes a majority of one."

(symbol of civil disobedience, a method open to them, Thoreau advocated a pay tax. If a thousand even fewer men would their disapproval of the law in that fashion, I thought, reform would follow. Even if resistance to authority meant, "Under a government which imprisons any one without place for a just also a prison. If the law is to keep all just men in, or give up war and the state will not hesitate to chase." By paying taxes to support government, the modest wrong committed by the state.

More Money—Less Virtue

As we saw, however, that Thoreau's class had no stake to rebel, for "the more we make money, the more comparisons—we always the resolution which him rich. Absolutely the more money, the further, for money comes a man and his object, was them for him." Using the handicap of poverty could afford to incur the penalty of "due to the state than it is, I should feel as worth less in that case." He was realistic also in the weight of economic which held the state schism from taking even slavery, really speaking, the opposition to Thoreau's not a hundred thousand at the South, but a "merchants and ... who are more in commerce and agriculture they are in humanly not prepared to do slave and to Mexico, it may,"

years, adhering to him, Thoreau reported that a poll tax. His short

prison term left him unshaken in his conviction, but with less regard for the state.

"I saw that the state was half-witted, that it was timid as a lone woman with her silver spoons, and that it did not know its friends from its foes, and I lost all my remaining respect for it, and prized it. Thus the state never intentionally confronts a man's sense, intellectual or moral, but only his body, his senses. It is not armed with superior wit or honesty, but with superior physical strength. I was not born to be forced, I will breathe after my own fashion."

No Martyr

Thoreau differentiated between taxes. He states that he "never declined paying the highway tax," nor the school tax, "because I am as desirous of being a good neighbour as I am of being a bad subject." Where we drew the line was in paying general taxes to support slavery and war. "I simply wish to refuse allegiance to the state, to withdraw and stand aloof from it effectually," on these matters.

There was no desire, either, on Thoreau's part to pause as a martyr or saint.

"I do not wish to quarrel with any man or nation. I do not wish to spin hairs, to make fine distinctions, or set myself up as better than my neighbours. I seek rather, I may say, even an excuse for conforming to the laws of the land, I am but too ready to conform to them. Indeed, I have reason to suspect myself on this head, and each year as the tax-gathering comes round, I find myself disposed to review the acts and position of the general and state governments, and the spirit of the people, to discover a pretext for conformity."

Despite his strictures on majority rule, Thoreau had some faith in popular judgement. In his view, legislators lacked ability to deal effectively with the "comparatively humble questions of taxation and finance, commerce and manufactures and agriculture. If we were left solely to the wordy wit of legislators in Congress for our guidance, we corrected by the reasonable experience and the effectual complaints of the people, America would not long retain her rank among the nations."

Thoreau concludes "Civil Disobedience" with a statement of his concept of perfect government, and a resounding re-affirmation of his belief in the

dignity and worth of the individual.

Sanction And Consent

"To be strictly just, the authority of government must have the sanction and consent of the governed. It can have no pure right over my person and property but what I concede to it. The progress from an absolute to a limited monarchy, from a hereditary monarchy to a democracy, is a progress toward a true respect for the individual in a democracy, such as we know it, the last improvement possible to government? Is it not possible to take a step further towards recognizing and organizing the rights of man? There will never be a really free and enlightened state until the state comes to recognize the individual as a higher and independent power, from which all its own power and authority are derived, and treats him accordingly. I please myself with imagining a state at last which can afford to be just to all men, and to treat the individual with respect as a neighbour, which even would not think it inconsistent with its own repose if a few were to live aloof from it, nor meddling with it, nor embraced by it, who filled all the duties of neighbours and fellow-men. A state which bore this kind of fruit, and suffered it to drop-off as fast as it ripened, would prepare the way for a still more perfect and glorious state, which also I have imagined, but not yet anywhere seen."

In essence, Thoreau's basic contention in "Civil Disobedience" was that the state exists for individuals, not individuals for the state. A minority should refuse to yield to a majority if moral principles must be compromised in order to do so. Further, the state has no right to offend moral liberty by forcing the citizen to support injustices. Man's conscience should always be his supreme guiding spirit.

The impact of "Civil Disobedience" on Thoreau's own time was negligible. References to the work in the writings of his contemporaries are almost nonexistent. With the Civil War little more than a decade ahead, it might be assumed that the essay would have struck a popular chord. Apparently it was buried under an avalanche of Abolitionist literature, and remained obscure and largely forgotten until the following century.

Shifts To South Africa
Now the scene shifts to South Africa and India. In 1907, a

copy of "Civil Disobedience" fell into the hands of a Hindu lawyer in Africa, Mohandas Karamchand Gandhi, who was already meditating upon the merits of passive resistance as a defence for his people. Here is an account of the incident, as recollected by the Mahatma, twenty-two years later, in Henry Salt, one of Thoreau's earliest biographers:

"My first introduction to Thoreau's writings was, I think, in 1907, or later, when I was in the thick of the passive resistance struggle. A friend sent me the essay on "Civil Disobedience." It left a deep impression upon me. I translated a portion for the readers of "Indian Opinion in South Africa," which I was then editing, and I made copious extracts for the English part of that paper. The essay seemed to be so convincing and truthful that I felt the need of knowing more of Thoreau, and I came across your Life of him; his *Walden*, and other shorter essays, all of which I read with great pleasure and equal profit."

A slightly different version is recounted by one of Gandhi's closest associates in South Africa, Henry Polak.

"I cannot now recall, (in 1931) whether, early in 1907, Gandhi or I first came across the volume of Thoreau's Essays (published I believe in Scott's Library), but we were both of us enormously impressed by the confirmation of the rightness of the principle of passive resistance and civil disobedience contained in the essay "On the Duty of Civil Disobedience." After consultation with Mr. Gandhi, I reproduced the essay in the columns of *Indian Opinion* and it was translated into the Gujarati language, in which, as well as in English, the paper was published, and the essay was subsequently circulated in pamphlet form. Later in the same year, *Indian Opinion* organized an essay competition on "The Ethics of Passive Resistance," with special reference to Thoreau's essay and Scott's writings that had already come to Mr. Gandhi's attention."

Civil Disobedience

Gandhi, who had been dissatisfied with the term "passive resistance," but had found no suitable substitute, at once adopted "civil disobedience" to describe his movement. Here was a statement of principle, he decided, that meant firmness without violence, and a devotion to truth and justice—a political policy completely in accord with Gandhi's philosophy. "Civil Disobedience" in the hands of Mahatma Gandhi became a bible.

(Continued on page 129)

NYASALAND IS ON BRINK OF FREEDOM

(From Our Bulawayo Correspondent)

DR. BANDA, the President of the proscribed African National Congress of Nyasaland, who had been in detention since March 3 last year, was released to freedom on the 21st April, 1960.

The campaign on the part of the Rhodesian Press to create hostility towards Dr. Banda's release received a shattering blow. The attempt to defer the release from detention by creating adverse public opinion against Dr. Banda also failed miserably. Prominence was given to the news that half the population of Nyasaland did not want Dr. Banda to be released and that intimidation and violence were rife in Nyasaland.

All this has been proved as a campaign unequalled for its bias. Not a single incident of violence has taken place in Nyasaland. The control of the crowd when Dr. Banda returned to Nyasaland was handed to the Malawi Congress and the police simply directed traffic. Dr. Banda has asked his people "not to trouble the Europeans, the Asians, the police or even the strangers."

Dr. Banda's release has saved the deterioration to a dangerous level of the situation in Nyasaland. Nationalism today is more deeply implanted in Nyasaland than ever before. The Malawi Congress which claimed 100,000 membership in five months has just handed its leadership to Dr. Banda. Mr. Otton Chirwa the only African Barrister in Nyasaland and at one time a detainee himself will act as leader in Dr. Banda's absence.

Whilst Dr. Banda enjoys the freedom in his familiar surroundings in London, his colleagues still languish in jails in Southern Rhodesia. Their release will have to be hastened for it has widespread support in Nyasaland. It is likely that with the revised attitude of the Asans, feelings on this matter could be further strengthened and pressure brought to bear for the release of all those detained from Nyasaland.

Those Detained

Among those detained in Mr. Dauduza K. Chisira, who in my opinion will assume the post of the Minister of Finance in Free Nyasaland. Educated at Mu-

kerere in Uganda and later deported from Southern Rhodesia he is one who will shape the future of Nyasaland. Mr. Chisira was working for the Indian Commission at Salisbury at the time of his deportation. Dr. Reddybrennen the Vice-President of India met Chisira in an exclusive interview during his visit to the Federation.

Nyasaland is now well on its way to political progress. Dr. Banda will continue constitutional talks in London. Uppermost in his mind will remain the interests of his people who have placed all confidence in him.

The strong and determined will of the people in Nyasaland will triumph over all the present set backs. Nyasaland, is on the brink of freedom and its first Prime Minister will undoubtedly be Dr. Hastings Kamuzu Banda.

NASSER ON AFRO-ASIAN SOLIDARITY

(Indian Opinion" India Service)

NEW DELHI — President Nasser of the United Arab Republic declared during his recent visit to India that Indo-U.A.R. friendship was "the keystone in the building of Afro-Asian solidarity" and said that nations fighting for their independence today looked upon the solidarity and friendship as the main force that would help them achieve their independence.

Col. Nasser was speaking at a civic reception accorded to him by the Madras Corporation. He said "The friendship with the United States, India and the United Arab Republic is the keystone in the building of Afro-Asian solidarity, which we have to strengthen so that all nations of Africa can win their freedom. This would also be the basis for economic and industrial development of all of us."

President Nasser denounced racial discrimination and said: "There can be no peace so long as countries are suffering and people are suffering from racial discrimination."

Fasting, Prayers For Rhodesian Detainees

(From Our Own Correspondent)

BULAWAYO — Southern Rhodesia, a country regarded as "trouble free" still has under detention people without trial and others restricted to prescribed areas. Over a year has elapsed and the government seems unconcerned about the feelings of the greater part of the population.

An ever increasing concern is growing amongst the indigenous people and may well serve to break the tranquility and calm observed by the Rhodesian Prime Minister, Sir Edgar Whitehead. The systematic and ordered suppression of the African case in Southern Rhodesia conceals the inner feelings experienced by the oppressed majority.

In these critical times it is encouraging to take note of the protest meetings being held.

The Civil Rights League of Bulawayo organised a 'Prayer Meeting' based on non-sectarian lines "as a mark of sympathy for those persons detained." The League also invited members of the Public to join in a twenty four hour fast. I am made to understand that the top executives

of the National Democratic Party, Bulawayo Branch, issued a directive to its members to join in the fast.

Christian, Moslem and Hindu prayers were conducted in English. This is certainly a new idea and is perhaps just the beginning of a struggle.

Mr. R. K. Nash, the chairman, in his opening speech enumerated the philosophy of fasting and prayer. He said, "We wish to bring a change in the situation by taking suffering on ourselves and not by giving suffering to others."

The Civil Rights League, he claims has from its inception adopted the doctrine of truth and non-violence.

Political circles regard the move by the Civil Rights League as a step in the direction of forming a solidarity group.

R. VITHAL

Bookkeeping, Writing up Seth of Books, Balance Sheets, Income Tax Returns.

Contact No. 12 Bethlyn Arcade, 35 Market Street, Cor. Drapery & Market Str. Johannesburg. Phone 33 1856.

Special Offer: India-Made Agarbattis

(SHIPMENT JUST ARRIVED)

WHOLESALE TRADE PRICES

THREE ROBES, 3 lbs	37/6 Dhs
(Available in 10lb/25lb Bales)	
GATEWAY OF INDIA 3 Tolas	15/-
" " " 6 " "	20/-
CHANELI 3 " "	18/-
" " " 1 " "	9/-
SUGANDE HANI 5 " "	33/-
" " " 2 1/2 " "	15/-
" " " 1 " "	8/-
" " " 1/2 " "	4/-
LATANANGESHKAR 1/2 " "	4/-
CHANDAN DHOOP 3 1/2 lbs of 10 Sticks.	

CASH WITH ORDER — PRICES FOR DURBAN

We have also received Genuine Basmati Rice 1/- per lb (Minimum Order 100lb)

We are Stockists of all kinds of Indian Bhattis, Spices and Condiments, Salsolas, Almonds, Tamarind, Whole Coconuts and All kinds of Imported Rice.

SPECIAL PRICES TO THE TRADE

Please write for our price list:

K. HARIBHAI & SONS
(PTY.) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants
81 Victoria Street, —P.O. Box 2156—Durban.
Telegraphic Add.: "BHAISONS"

THE PHILOSOPHY OF CIVIL DISOBEDIENCE

(Continued from page 127)

of non-resistance. For his Hindu followers, Gandhi coined an equivalent, *Satyagraha*, a combination of two Sanskrit words, translated as "truth-force" as "the force which is born of truth and love or non-violence."

Thoreau's fight against slavery in the United States, says Gandhi's biographer, Krishnaiah Bhadrachari, "imbued Gandhi with the faith that it is not the number of the resisters that counts in a *Satyagraha*, but the purity of the sacrificial suffering," Gandhi declared:

"Wrists are impossible when they are confined in a few restraints. They are troublesome when they have to be executed against many high-souled persons who have done no wrong and who refuse payment to vindicate a principle. They may not attract much notice when isolated individuals resort to this method of protest. But clean examples have a curious method of multiplying themselves. They bear publicity and the sufferers instead of incurring odium receive congratulations. Men like Thoreau brought about the abolition of slavery by their personal examples."

In this statement, Gandhi was echoing Thoreau's words on the power of a small but determined minority. Thereby, as Shridharan commented Thoreau "not only propounded the weapon of civil disobedience which constitutes one important stratagem in Gandhi's *Satyagraha*, but he also pointed out the potentiality of non-co-operation, which Gandhi enlarged upon afterwards as a means to destroy a corrupt state."

Gandhi campaigned in South Africa through 1914, battling on a running battle with government forces led by General Jan Smuts. The campaign was marked by passionate, violence of many descriptions, imprisonment and all the other tools available to a powerful government attempting to suppress an unpopular minority. Gandhi's techniques of non-co-operation, non-resistance, civil disobedience, or *Satyagraha*, paid off, however, in the end. Prime Minister Smuts and his government gave up every important demand of the Indians, including abolition of discriminatory legislation, repeal of the three-pence head tax, valida-

tion of Hindu and Muslim marriages, removal of restrictions on the immigration of educated Indians, and a promise to protect the legal rights of the Indian citizens.

The Classic Example

Audens, another Gandhian biographer, concluded that the South African campaign must stand "not only as the first but as the classic example of the use of non-resistance by organized masses of men for the redress of grievances."

According to Shridharan, Gandhi's interpretation of Civil Disobedience was that:

"Only those who are otherwise willing to obey the law could have a right to practice civil disobedience against unjust laws. It was quite different from the behaviour of outlaws, for it was to be practiced openly and after ample notice. It was not likely, therefore, to foster a habit of law-breaking or to create an atmosphere of anarchy. And it was to be resorted to only when all other peaceful means, such as petitions and negotiations and arbitration, had failed to redress the wrong."

Early in 1915, Gandhi returned to India. There, until his death at the hands of a Hindu assassin in 1948, he led the forces that eventually won freedom for India and Pakistan. Again there were rising, destruction, long prison terms, suppression of civil liberties, and unjust laws with which to contend. Civil disobedience was frequently used during these years and was sharpened by Gandhi into a weapon of remarkable effectiveness. The first steps were agitation, demonstrations, and if possible, arbitration. If these did not produce result, such economic sanctions were resorted to as strikes, picketing, general strikes, commercial boycott, and no-taxes strikes. Another tactic was non-payment of taxes.

(From Books That Changed The World—American Library Association)

HAYKERS AND TRADERS
Gem's wrist watches, 17 6 with 15 jewels 25/6, 17 jewels, waterproof, shockproof 34/6, 21 jewels, waterproof, shockproof, 37/6; 25 jewels, waterproof, shockproof, 41/6; Ladies' wrist watches 39/6, 25 jewels 49/6. A. I. Agarwal, P.O. Box 3788, Cape Town.
No Catalogue

Plea To Women To Help Shape "New India"

MR. BISHNURAM MEDHI, Governor of Madras recently pleaded that, the women of India—forming 50 per cent of the country's population—should fully and wholeheartedly participate in the making of the "New India." Women could contribute their share in the nation's progress by taking up social welfare activities and helping in the spread of education among their less fortunate sisters in rural areas, and thereby remove the disparity, which now existed in the educational standards of boys and girls.

Mr. Medhi said that in India women had always enjoyed a high place at home and also in the world of thought and spirituality. A study of their ancient lore would disclose the high intellectual attainments of women in the Upanishad age, who exhibited their penetrating knowledge in philosophical discussions. Every opportunity was apparently given to women in those days to develop their intellect and personality. Many women in different parts of the country had given their creative and courageous leadership to the community in which they lived. There had been women poets, philosophers and seers. Among those who had

contributed to the development of philosophy and culture in Tamil Nad was Arundhati.

Mr. Medhi pointed out that the mother in the family was always looked upon with great veneration and respect. Exhortations had been made when students, after their study at feet of their guru left for home, that they should consider their mother, the father, the preceptor and the guest as Gods. Probably because of foreign invasions and other factors, which influenced the daily life of the people, peculiar customs and conventions had crept in and as such, there had been a period of setback in women's status.

SANATANA HINDUISM

(Continued from page 124)

It is true that it has been handed down to us from generations, but so are many evil practices even to this day. I should be ashamed to think that dedication of girls to virtual prostitution was a part of Hinduism. Yet it is practiced by Hindus in many parts of India. I consider it positive irreligion to sacrifice girls to Kali and do not consider it a part of Hinduism. Hinduism is a growth of ages. The very name, Hinduism, was given to the religion of the people of Hindustan by foreigners. There was no doubt at one time sacrifice of animals offered in the name of religion. But it is not religion, much less is it Hindu religion. And so also it seems to me, that when non-protection became an article of faith with our seapines, those who persisted in eating beef were excommunicated. The civil strife must have been fierce. Social boycott was applied not only to the recalcitrants, but their wives were visited upon their children

also. The practice which had probably its origin in good intentions hardened into usage, and even veiled into our sacred books giving the practice a permanence wholly undesired and still less justified. Whether my theory is correct or not, untouchability is repugnant to reason and to the instinct of mercy, pity or love. A religion that establishes the worship of the cow cannot possibly countenance or warrant a cruel and inhuman boycott of human beings. And I should be content to be torn to pieces rather than disown the suppressed classes. Hindus will certainly never deserve freedom nor get it, if they allow their noble religion to be degraded by the retention of the taint of untouchability. And as I love Hinduism dearer than life itself, the taint has become for me an intolerable burden. Let us not deny God by denying to a fifth of our race the right of association on an equal footing.

Phone 825-6736

F. O. Box 1249.

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS

HOUSE FOR KEEN CASH PRICES

11 West Street, JOHANNESBURG.

fifty years ago...

April 1910

About sixty passive resisters, who have been so long detained at Delagoa Bay were deported last week to India per S.S. Umhloti—'Indian Opinion', April 23, 1910.

COMMENTING on the above under the heading "Those Deportations" *The Indian Opinion* wrote on April 23, 1910.

Never has a steamer leaving the South African shore for India carried a more precious human cargo than that carried by the *Umhloti* last week. That ship has sailed with some sixty passive resisters unlawfully deported to India from the Transvaal under no administrative order based on the flimsiest evidence and from which there is no appeal to the usual courts of that Colony. Who are the passive resisters? They are most of them men who have been voluntarily registered, and are all domiciled in the Transvaal. Most of them have served their imprisonment as passive resisters. Some of them are lads born in South Africa. Some are domiciled also in Natal, and some have a right to enter Natal or the Cape on the ground of possessing educational qualifications. And many have left families behind. These families, but for the timely assistance from India, would be starving.

And why have these men been deported? We were told at one time that those who were voluntarily registered would not be deported. But now the Asiatic officials have discovered that they can get rid of voluntarily registered passive resisters also. These men are called upon to produce their certificates. They say they have burnt the documents. Then they are asked to give their signatures and finger prints. These the passive resisters naturally decline to give. Now both these omissions—the omission to produce the certificate and the one to give signatures, etc.—are crimes carrying a high penalty. But the zealous officials do not wish to adopt the regular course of prosecuting the men. They assume that the men have no certificates at all and, therefore, insist on their deportation under bad adminis-

trative inquiry. They contend that if they do not follow this course any Asiatic may pretend that he has been voluntarily registered and thus "merely go to gaol." There is a double fallacy in this argument. For the man who so pretends, still goes to gaol, and having gone to gaol, he has to give finger impressions which ensure detection of any such pretension. And if an examination of finger impressions should betray the man he would be liable to be committed for perjury in addition to an order for deportation. Moreover, the above argument cannot hold water seeing that such well-known stalwarts like Messrs Chellur and Quin have also been deported. The policy clearly is to subject passive resisters to a treatment such that they cannot bear it. We shall see what success attends the efforts of the Asiatic Department.

Death Of Mrs. Mehta

THE death has occurred after a short illness, following an operation, of Mr. Taragouri Chimanlal Mehta, wife of Mr. Chimanlal Mehta, of Durban, and the youngest daughter of Prabhushankar Popatbhji Salh, of Merv, Kathlawad. The late Mrs Mehta was 42 years old. She leaves behind three daughters and one son. She was of a kind disposition and was loved and respected by all those who came into contact with her.

S.H. GRAIN BAGS

Roll your Second Hand Grain Bags—Sugar Pockets—Orange and Potato Pockets for Top Cash Price to:

MAARMANS (Pty) Ltd.
Box 24. Phone 118.
BRITS. Transvaal.

Cheque will be posted on Bags Arrival.

RECORDS NOW CHEAPER

ORDER NOW AT REDUCED RATES

AMAR DEEP 7/6 Each KALAYANA PARISH
QAIDI "911" Plus 3d Tax. SAAP SETE

HINDI: Kanbura, Munster, Anari, Madhamati, De Babes, Flying Racer, Doctor "Z", Da Ustad QUWALI: Iymad Azad, Yusuf Azad, Tefat Mahmood. TAMIL: Pashu Bakshi, Anbu Eagay.

Make your selection of any single records from any sets. MAIL ORDER MUST ACCOMPANY 4/- DEPOSIT—CASH ON DELIVERY—

DURBAN WELCOME DISTRIBUTORS,

Specialists in Tamil, Telugu, Quwari & Hindi Records
2 Ajmeri Arcade (off 14th Grey St. & 50 Cathedral Road)
P.O. Box 1574 DURBAN Phone 67882

Cable & Tel Add. HARGVAN.

Phone 29388

P. Hargovan & Co. (Pty.) Ltd.

Earthenware Pickle Jars 3 Gallons 12/6 each F.O.R. Durban
Fresh First Grade Green Ginger 1/2 per lb. " " "
Fresh First Grade Garlic 2/- " " "

Cash with order only.

P. O. BOX 1250.

155/7 Warwick Avenue

DURBAN.

SIMPLE STORIES TO UNDERSTAND

RELIGIOUS BOOKS FOR ALL INDIAN SCHOOLS

NOW FOR SALE

The Ramayana for Boys and Girls 2/-, 3/6, 8/6 12/6	
Bhagavadgita 1 3/6, 7/6, 14/-, 18/6	
Upanishads 5/6, 14/-, 30/-	
Great Saints of India	3 6
Great Men of India	3 6
Chandrasekhara	2 0
Story Sapu	3 6
Story Jawaharlal Nehru	3 6
Message of Krishna	4 9
Teachings of Shri Ramkrishna	18 6
Sayings of Ramkrishna	14 6
Modern India	1 6
Religion of Home	3 6
Short stories of great personality—	
Fine miniature	3 6
How to Win Friends and Influence People	3 6

Obtainable from:

D. ROOPANAND BROS.

PUBLISHERS AND BOOKSELLERS

Phone 20707. (Est. 1932) P.O. Box 2524.
85 VICTORIA STREET, DURBAN.

Printed and published by Mrs. Judith (Smith) at the International Printing Press, Durban. Address: INDIAN OPINION, Private Bag, Durban, Natal.

ટોરોન્ટો સ્ટારના ખબરપત્રી

(મી. નોરમન ફીલીપ્સ)

[ટોરોન્ટો સ્ટારના પરદેશ માટેના ખબરપત્રી મી. નોરમન ફીલીપ્સ એવો કેન્ડાનામાંથી પ્રકાશ, તેમજ અહેવાલ નીચે પ્રમાણે છે.]

હવેનું આશ્ચર્યજનક માનવું. કમ યુવા માટે અને સ્ત્રી મળતી હતી બીજા પરદેશી ખબર પત્રીમાં અથવા તે તેના જેવા બીજાને એવનથી આપવા માટે યુ અને સામ્રાજ્ય હવે મનાવતા હતી.

અરકાર કે પોલીસ અને ઉકેલ અને રૂબીનીટ સુધી અલગ-અલગ રાખી એમ અમલતી હતી કે તે કોઈ વસ્તુનો ઘોષ કરતી હતી, તે

એ આશ્ચર્યજનક માનવું. કમ યુવા માટે અને સ્ત્રી મળતી હતી બીજા પરદેશી ખબર પત્રીમાં અથવા તે તેના જેવા બીજાને એવનથી આપવા માટે યુ અને સામ્રાજ્ય હવે મનાવતા હતી.

પોલીસ

પોલીસ વિશે અને ખબર નથી. અને ને ખબર છે, અને નેના અને વાત આપી શકું તે એ કે કેનેડાની પ્રભા અને તેની સરકાર ઉપરની અસર. માઈ જાણ કે કે એમ નહીં કહીએ કે અને વડા પ્રધાન જોન ડીસ્ટનનેકર ના રાજ્યવહીવટના ટેકેકાર કીએ એમ થયા હિંમત આફ્રિકાના કાપા એ નેવનાશીરક અરકારના વિરોધીએ. કે તેમ આપી જાણુ ટોરોન્ટો સ્ટાર, કેનેડાની કન્સ રવેલી ન સરકારની વિરોધી છે.

કે પકડાયો ત્યારે યુ મનુષી કેનેડાની સરકાર. કેનેડાની રેનિક કાપાશીની સમિતિ અને કેનેડાની પ્રેસ મારા છુટકારા માટે પ્રયત્ન કરવા શાગી

કારણ : નામરિક સ્વતંત્રતા અને સાથે પ્રેક્ષની સ્વતંત્રતા વહેલે થકી હતી.

મારા છુટકારા માટેના પ્રયત્નોને લઈ કે કેનેડાવાસી કહેવાયવા માટે મને લાગ્યું, અને તે પણ આસ કરીને કેનેડાવાસી ખબર પત્રી તરીકે હિંમત આફ્રિકાવાસીએ ઉપર એ કે કેડ કીકા કહ તો તે આ છે : કુનીમનમા મારા વજુ આવાડીયા દરમ્યાન મેં એમ કે નામરિક સ્વતંત્રતા અને પ્રેક્ષની સ્વતંત્રતા કિનવડ હતી. અને તે માટે કોઈ પણ મતનો ઉદારોક થયો નહીં.

અને મુબારી છુટકે કે કાપોર અને સાતિવા નામે સરકાર કીરી એક અથવા સતિમાન હતી

એક સાંજે કે પોલીસ સાથે અપડી મારા હોસે આપ્યો. તે અમલદાર અને ઉદતાપથી કહ્યું કે અમુક રૂક માનુ ને કીડન કાયદા (આઈ હિંમત આફ્રિકા કાપા કહેવાય છે) મા સાક્ષી છે તેને એલના વોર્ડર થા કયો નથી અને તે, તે દિવસે કોર્ટમાં કાબર પણ ન હતો.

મારો એક સાથી, 'લડન ન્યુઝ કોન્ટ્રીક્લ'ના રીડરન ખાસપરે કહ્યું કે અમલદારના આ ખરી કપીકલ તેનાથી અપાઈ હતી. આ રૂક માનુ તે દિવસે કોર્ટમાં કાબર હતો અને તેમણા વહામે હરીમાલ પણ કરી હતી કે પોતાના અસરિતને થા કરનામાં આપ્યો છે.

માનુ પરિણામ એ આપ્યું કે મારા સાથીને પ્રેસ કોન્ટ્રીક્લમાંથી ટાળવામાં આપ્યો.

આ ઉપર વાત કરતા મેં મારા એક હિંમત આફ્રિકાવાસી મિત્રને કહ્યું કે કેનેડાની અંદર અમે પોલીસને અનતાને નેકર અને રખેવાળ સમજીએ છીએ

સ્વાતંત્ર્ય અધિ દોરવે—

મારા હિંમત આફ્રિકા વાસી મિત્રે મને કહ્યું કે કેડ પકે અને તમે કયા જો તે માફ રાખો.

તેણે કહ્યું, "આવી વસ્તુએ અને વસ્તુને વાર નોંધ છે, એથી અને એના વેપી રાજ્યો ટેવાઈ મયા છે

તમે જો માઈ મનુષી તો કે હિંમત આફ્રિકાના કીકોને તેમની પરિસ્થિતિ કેવી રીતે અમાળગુ તે કહેવા મયો નહતો. કે રકત કેનેડાના વાયકો માટે મનાસિના અહેવાલ આપવા માટે મયો હતો. આની અરવ છે કારણ કે મને દરોઠ કેમનવેલની અદર અને યુનાઈટેડ નેશન્સના સભ્યો છે

કેડ આનાના કોરકોમાં એકા એકા—

એલમા મયો તે પરેશા એક લેડીન કહેવત વાલ આવી. કેન્ડાનાની મોરકી મા કોઈક વખત એસીને તરંગે ચકો કે તમારા પછમા કોઈ છે કે નહીં,

અથવા તો તમારા સરીરનું અરિપલ જુનાઈ મનુ દે.પ અને અચાનક કોઈ તમને માફ કરે અથવા વચન મનુમાં સાંકુર કરતાં તમે થળા આવો.—

આનુ હિંમત આફ્રિકાના બની કી છે

અને કરવન એક ચીકી સાથે મોક્સરામાં આપ્યો અને સખ્યુ હતું "નોરમન ફીલીપ્સના સરીરને સ્વીકારો અને એમરેન્ટની રેમુસેશનના કામદા હેલ્થ પ્રધાન આફે ત્યા સુધી અલકાવટ મ. રાખો.—અથવા તો એના રાખોમાં એમુ કકક હતું

એ કેનેડીયન કપ-કમીસનર આખા દખલ નહિ દેતે તો હિંમત આફ્રિકા ના પ્રધાનના કરતે મારી શી રિધિતિ થતે તેની કમ્પના કરતા કરતા અને કુભરી અમે છે

વીજ એક મામલત ઉપર એ માર કાય નથી તે અજુવવાની રળ સર્વ છુ અને તે આ છે—યુનીયનમાં મારા વજુ અલકાવાડીયા દરમીયાન મારો એક દીવસ એવો મયો નથી જેમાં મેં માનવતાને કાબર લાવે એમુ કકકને કંઈ એમુ ન કોષ, આવા બનાવેથી માઈ મન વિરામથી અરપુર મનુ છે. આવા બનાવો માનવતાના મેલનો સામનો છે એવી અન્યતા સાથે કે ઉજવો છુ, આ વિને મારા બીજા લેવો ને કાપી યકાપ એમ નથી

અધિમા અથ મનુબ્ધ

મનુબ્ધ અથ મનુબ્ધી માલ અને આતરિક અને પ્રકારની મનુબ્ધી ઉપર અવારો પ્રયત્ન કરે છે—ત્યા સુધી મનુબ્ધ કહેવાય છે. માલ મનુબ્ધિને મન કરવુ એ કાર છે, પરંતુ એનાથી પણ વધારે એક વસ્તુ છે, આતરિક પ્રકૃતિ પર વિલ્પ મેળવેલો તે. પૂરો અને આશચર્યા તારા ને નિષ્ક્રોશા ચામે છે એને અમુકુ જે સીરવની વસ્તુ તે છે, પરંતુ એનામાં કલ્પર-મપી મોટી વાત છે; એ નિષ્ક્રોશને અમુકુ તે જેમાં મનુબ્ધની વાસનાઓ, માવનાઓ, અને કામનાઓ બધાવેલી છે. મનુબ્ધ અપલત પ્રાણીઓમાં એક છે, મનુબ્ધી એક કોષ નથી દેવતા એને પણ મોક્ષ સાધન માટે મનુબ્ધ રૂપે અવતરણ પડે છે. પ્રકૃતિ તે મનુબ્ધ અ મેળવી કહે છે, દેવતા નહીં. —કેનાની વિવેકાનંદ.

શ્રી નહેરુ અને ચાઉ એન લાઈ

અંગ્રજવાર : આને અપરે ચાઉ એન લાઈ હિંમત આપ્યા સાથે હીંમત અલકાવાડીઓ હિંમત કરવા તકવાર થયા. આને પરિણામે એને અલકાવટ માં કીધા. શ્રી નહેરુ એ કહ્યું, "આન ના પમથાથી આરતની પ્રભા અગમળા કી છે. એને નિવેડો આવે એમુ કકકુ છુ." ચાઉ મોમ્મા "આરત અને આન વચ્ચેની કેડપણ વસ્તુનો નિવેડો કીડી નહીં કલકાવ અનુ બને એમ નથી. હાતિથી મેસી એને નિવેડો કાવના માટે કે આપ્યો છુ અને તે માટેના પ્રયત્નો અરજ થકે એવી મારી આપા છે."

માલામાલ છુપવડે યર થકે. તે 'દરમીયાન ચાઉ એન લાઈ અહેવાલ તરીકે રહેલો. અને અહેવાલ તરીકેના વતોવ પણ મોવવકે.

અમારી પ્રવાસ ડાયરી

સી. આનુ અને સીલા દસાહ

[હપ્તો ત્રીજો]

સુલતાનોએ થયેલું સુરીલાખેન અધિનિયમ સ્થાપના

તી. ૧૫-૪-૬૦ના રોજ સુલતાનોએ આજે સુલતાનોની નીચળી રસ્તે આવીએવળી જીવનની અનુભવેલી વાતો કરતા કરતા સુલતાનો આની પહેલેના જાણી જોઈ છે આર વસીને લા ઉત્તરો હતા. સીમતી આનુએન વસીના કાવળીના આનુકારથી આનુદીત થયા. કાલ પરી મજ દેવાથી તે દિવસે તેા રાત્રિ કામ થયું નહિ બીજા દિવસથી કિશોરની સરખાત કરી નેમ. ધરેલી સરખાત થઈ નહિ પરંતુ જે નીચળતા પણ ન હતી એટલે આનુ કામ આનુ આનુ અનેક વ્યક્તિએ તરફથી કલ્યાણી આનુએ જીવનના કિતારવાના મજા પ્રત્યેક કુશાનોમા પુ સુરીલાખેન તેમજ સી સીઆનુએ આનુ રોડેરીયા આનુવાનો દેવ સમજાવેલો હતો તેમજ કહ્યું કે, આને મજા નવે આ પ સીને મળવ નીચળા છીએ. સાથે સાથે આપનીયના ના નવા માકલે તેમજ અદેલે જવાનમ કિશોરના અને શીનીકસમા જેલ આનુનો જેલ, કાલ રજા, બોર્ડીંગ અને માધી કુનીવર્ગોની માધવા માગીએ છીએ તેનું હું કરવા આનુ છીએ. આમ કરવાથી અનિષ્ઠતા કામ છાપુ બધ કરવાને વખત આવે તો પણ પુ આપુની પાલ આનુ રહે.

સાને વાણુપાથી કરી આને સુલતાનો ના મહિલા મંડળના મુખ્ય મીમતિ રક્ષામણીએન પડેલ તથા સેક્ટરી મીમતિ કિશોરના વસીને મળવા મજા હતા. બીજે દિવસે સવારે નાસ્તાપાણી કરી કરી કિશોરનાની સરખાત કરીએ તે પહેલા આસાનેન્ડ ના જેલ કાલ સુરીલાખેનને મળવા આનુ હતા તેમની સાથે પુ સુરીલાખેનને સામાજિક તેમજ સોલીડીકસની વાતો કરી હતી જેમા આને અહિં સા મારે આનુ છીએ તે વાતે આને ઉપર આનુની મજા તેમ વિચારવા કહ્યું હતું, પછી સુરીલાખેનને આનુએને કહ્યું હતું કે સમજાવ આનુઆ મેં જોયું કે રોડ દિલીખાઈ બહેને પેસા પાછળ રોડ મૂકી રજા છે. આપણે અહિં આનુકિત દેશમાં કમલએ છીએ પરંતુ જે દેશને આનુ દેશની પ્રજાને વહાલાર રહેતા નથી આપણે જે દેશમાં રહીએ છીએ તે દેશ અને તેની પ્રજાને વહાલાર રહેવું એવું આપણી હૃદય છે. દિવસે દિવસે આનુને મળવાતો જીવ છે પરંતુ આપણામાંથી જાતી ભેદભાવ આનુ થતા નથી. આવી જાતની થયું વાતો મજ. આનુ રા મારે

આસાનેન્ડ આનુ તે આનુ આનુક પુરંક આનુક આનુ હતું. આર આને આનુ રાને આનુ વધા હતા.

સાને જ વાને સોટસ કમલ તરફથી સુરીલાખેનના માનમા મીડીય આસા વસા આવી હતી જેમા મુખ્ય થા. ધીરજલાલ પ' દેસાએ સુરીલાખેનની આનુ આનુ કહ્યું હતું કે શી મણીલાલ માધીના રવંનવાસ પછી પણ પતિ અને સરખાત નામ પાછળ જેલ આનુનારીને શીમે એરી ધીરજ અને કીમતથી આને મુશ્કેલીને આનુને કરી આને પણ 'અનિયમ આનુનીયન આનુ રાખુ છે તે બદલ આને મનવાદ થયે છે. આનુ આનુ મુશ્કેલીને આનુ પણ હતા તેમની માધી-કુટુંબ તરીકે કહ્યું જાણવાની હમ્મક હતી એટલે સી પ્રથમ થા ધીરજાએ સુરીલાખેનની આનુ આનુ આનુ આનુ હતી સાર માર સુરીલાખેનને મુશ્કેલીમાં પ્રવચન કહ્યું હતું જે પાછળથી થી બીજીને અનિયમ આનુ આનુ આનુ હતું. સુરીલાખેનને કહ્યું હતું ૧૯૫૪માં પુ આનુએ આનુના શીનીકસ નામે કામ છે. આનુ આનુ સે.એર એટલી બધી લીધી હતી ને લા અનિયમ આનુનીયન' જાપાની રજાપના કરી હતી, અને સહાયકની સહત મારે તપ આનુ' હતું 'અનિયમ આનુનીયન' રજાપા આનુને આનુ સુધી કેટલીક મુશ્કેલીમાં થાથી તે પછાર મજ હતું ને મજ રજા છે, આનુ કરીને આનુ રજીતીધી. પ. આનુ હતા સારે તે કેટલીક વખત દેશથી પણ અદર મોકલી હતી પ. આનુના રવદરથે રજાપાણી પ્રેમ અને જાપાના મહીનો તેમજ કામચડી હતું પણ જે પરંતુ કરે તે તે તદ્દન જીવ મજ મજ છે. શીનીકસ અંરથા આનુએ દેશ મજા સારે જાહેર જનતાને એટ થરી મજા હતા જે અંરથાની દેખરેખ મારે ટરડીઓની નિયંત્રક કરી હતી હ.આના ટરડીઓમા હ અને થી સીઆનુ આનુને આનુ બીજા મજ માર આનુ છીએ, શીનીકસ સરખાતુ જે સમાન કરે તેને મારે આનુ તરફથી સખત કામચડી મજા આનુ હતા આનુની પ્રજાને જાપાના સિને રટીના જીવન મરિત આનુ માર રોડીય એનુ છે જે આને આનુના સિદ્ધાત વિરુદ્ધ આનુ આનુ રજા નથી એટલે જાપાના કંઈ આનુ નથી એમ બોલે

માને છે વળી જાપાના પુ આનુના કામચડી સીમરેટ, તમાકુ, રાત્રિ વિચેરી જાહેરાત પણ જાપા નહિ બોલે. અનુઆ પુરંક મજા મોડમતા નથી એટલે જાપુ અનુઆમાં આનુ રીતે અને થયું મુશ્કેલી રજા કરે છે

સાર પછી આનુનીયન મારે નાની નાની વાતો, સેમો તથા ન્યુઝ મોકલવા મોડમક કરવા જાણુ હતું અને કુવાનેને વિનંતી કરી હતી કે જે દેશમાં રહે છે તે દેશને આને આનુ પ્રજાને વહાલાર રહેતા થીમજુ એનુ. હું મારે શીનીકસમાં મહિને જે મહિને સોલમક મીડીય રાખુ છું એમાં આનુ, કુશોરના અને દિલીખેને તથા જાળકો મેડા થા છે દીપાટી અને સાથે સાથે વાતીકાપ. આનુના માળકો સાથે રમતમજત કરી છુટ પડીએ છીએ આનુ જે આપણે મજા જ મીકસ મજા મોડમે તે આનુનો મો પ્રેમ અને આપણા તરફને એમને આનુ જરૂર સંપાદન કરી છીએ. આનુને હું બહુ મજા નથી પરંતુ પુ આનુના આસોવાથી નહીં જોને આનુ પડેલી આનુ કિશોર' છું. આપ સી આનુને પણ વખત ન મજાહતા તમારો સેનેર આનુ આનુ રજા મજુ છું. જે તમારે આનુએ કંઈ મુશ્કેલી મો પૂછી મો છે એટલે આનુ થી રમજાઈ નામ કે

જે.એ સોટસ કમલ મારે મોતાન મરેને એક કમ નીના રજા વાપરવા આનુ હતા તેમજ પૂછ્યું હતું કે શીનીકસ અંરથા પુ આનુની મોતાની અંરેરી છે કે બીજાની? તમારે સુરીલાખેનને વિનંતે તેમને સમજાવ્યું હતું કે શીનીકસ અંરથા આનુની આપ કમાપથી લીધેલી છે. અને પુ. આનુના સિદ્ધાત પ્રમાણે આનુ છે. જાપા સીવાય ૧૫૫ પ. કરંદુરના મેમેરીયલ નામે એક પ્રાવચરી રજા પણ આવી રહી છે, તમારે જાહ બીજા પણ જે મજ સમાન પૂજામાં હતા તેના સુરીલાખેને વિનંતે જાપાન આનુ હતા પછી સોટસ કમલના આનુની વિદાય થીધી.

(અનુર)

—દાનનીકામા સેલે પ્રાવી-સના શીઆમા દીરડીકટના મામમા એક માનવમણી સીક છેલ્લા કેટલાક મહિના થી માણસેનો થીકાર કરી મજે કાકા-કાર અને કાવની કામચડી દેવાની રજો હતો. એ માનવમણી સિંકને નીચે મામ નજીક એક જાકરને મારી નાખી જીવણી કરતો હતો ત્યાં તેને જે મેમ પ્રેમ રજાએ દાર ક્યો છે

શુભ પ્રસંગો માટે એટ !

સીઓ અને પુરવો મારે

ઘડિયાળ !

૧૭, ૨૧ અને ૨૫ અનુલનાં
એસ્ટેટેટીક કેલેન્ડર.

- રામર
- રામરી
- લેડો
- રસર

વિગેરે દરેક જાતનાં ઘડિયાળ.

ઉપરાંત પુરવોના શર્ટ સુટ, પાપજમા વિ.
તેમજ બાળકોનાં કપડાં.

હોલસેલ ભાવે મળશે

બોક્સ ૫૬૮૮, ફોન : ૮૩૫-૨૬૦૧

વલ્લભભાઈ બી. પટેલની કું.
૪૪, મારકેટ સ્ટ્રીટ, જોહાનીસબર્ગ.

સર પુરુષોત્તમદાસ ઠાકોરદાસની

જીવન ઝરમર

(५५५ ॥ ५५५ ॥ ५५५)

એનું પોતાની અંતિમ કલ્યાણમાં તે જાને અને પશુ જમ જ માનવાને
મિલકતોમાંથી કાઢી છે એવી કહી
સરકારની અધીન રહે તે પશુ પુનઃ
ના મરનને કાંઈ નાખી
તે જાને અને પશુ જમ જ માનવાને
કારણ જણાઈ શકે છે. નહીં તો પુનઃ
ના અમર પર કહી સરકાર જાણ
જાણી વલણ યા અંગે છે કે સરકાર

‘‘નું નથી માનવો કે નાણા પ્રધાન અને વાલકરેશ લખે સુવર્ણના રોકા લાખ માણસોને બેઠારે બનાવી દેશે અને લાગે છે કે નાણા પ્રધાન મી બેસીલ ઇન્ડસ્ટ્રી ધનિકા બેઠાકિશન સુખગૃહ ને છે પ્રજામત એક માને આપેલો.

દોસ્તીમાં બીજા માટેનાં શ્રદ્ધા
ભાવે જન્મે પરિશ્રમિતી સાચી રજા
માલ કરી. મુજાબે કાપડ કાઢી
કેડો કાપડા છે તેનો તાલુકા ચિતાર
જાણે.

અમદાવાદના વિદ્યાર્થીઓ મંદળના

આ ને આવા મેડા કોઈ સરકાર
ના બંધારણ સાથે બંધારણીય રીતે
આ સંસ્થા સ્થાપિત કરાશે."

[३५६:]

જનતા એકસમેસને

ઉચ્છાવવાનું કાવતરું

ભોલે સેન્ટીમંટી રાજે આઠરે સાડા સાત વાગ્યે ઉપદીને અમદાવાદ તરફ બહુ રહેલા જનતા એકસમેસને ઉપવાસી પાઠવાનું એક ભવંર કાવતરું ફોર અને સોશલ રેસોને અમેના રેસોના પુલ પર મેળવવાને ચેકાવનારા કમાચાર કાપડે છે. પરંતુ સહકારે ટૂંકને ફાઇવર સમયસર મેલી જતા આખી ટૂંક ભવંર અકસ્માતભરી ફેરી મધ હતી.

એક જાણવા મળે છે કે જનતા એકસમેસ જોડીવધીથી ઉપદીને વેચનું થયેલી રહી હતી ત્યારે ફાઇવરને કુરથી રેસોના પુલ પર સરેક આકાર જેવું રેખાનું ફાઇવરે એકસમેસ મારીને મારી ધીમી પાડી અને કાચ કોઈ માનવી કોમ તે ચેતાવો રેખા વહીસલ મારી નરમીયાન મારી મસતી રહી અને વેચ એસપો નહિ ફાઇવરે વગા નેરથી એક મારી અને પરિણામે કહે છે કે એ-જન નજીકના કેટલાક કમ્પાઓમાં બોલેલા હિતાર્થે ઉપદી પાયા હતા અને કેટલાકને કમ્પા કમ હતી.

આ વખતે મારી એકસમેસ ધબક મધ ફાઇવરે જોડુ તો બને પાડા જરૂર મોટા મોટા રહીપરો મોટરેલા હતા એક કહેવાય છે કે વેચન થયેલી મારીના એ-જનના આમર્ષા જેવા રહીપરો સાથે અપવાપ હતા અને પછી એકસમેસ થઈ મધ હતી. આને પરિણામે સામસામી રિસામા નિર્ણયિત ટૂંકને પચ માલમાં રોપી દેવી પડી હતી. એવા એ વિભાજનો સમય રેસો વધાર સમયને બે કલાક છૂપી જોરવાઈ મળે હતો.

બહેનોને

(૧૨૪ પાનાનું અનુક્રમણ)

૫૩૫૦ એટલે પરાધીન ન થયા. ચેતે ૫૩૫૦૦ હોય તેમા જાવ હોય, આનંદ હોય. ચેતે ૫૩૫૦૦મા ને ભક્તિ, પ્રેમ, હોય હોય કે તે ખરીદવામા નથી આવતા. વીધીમા વીધીવળાની રહિ "આ આજુ આવ તો આવ" એવી હોય છે. ખાનારને થાય કે "વેસા આવ્યા છે તો હાથીને આવ." આમ હાલમા દેર ભારે મા અવ-માને તારે ભક્તિપૂર્વક અવગણેલા માન જનથી પ્રેમ મળે ને એક દસે. તો આ બધું બહેનોએ સમજવાનું છે. કામ કરવાના પજુ ને પ્રકાર હોય છે. કામ અને યાન યાનથી કામ કરવાની રેવ પાડવી પડે. અવધી કામ કરીશ તો જોના લખથી કરીએ છીએ તેની કાજરી જયે કે પ્રમાદ આવી જશે. મારે રેવ ન એવી યાન

પૂર્વક, વિવેકર પાળી નેથી આપણા જીવનને ઉપયોગી બને

ઉચ્ચ જીવન એટલે સદાચારી જીવન, પવિત્ર જીવન, ભારે આને પૈશાવાળાને ઉચ્ચ જીવન જીવનારા કહે છે. પચુ પુચ બદલાયે છે બહેનોની કુનીયા પચુ બદલાઈ છે. માધીજી આખા અને અખળા રાખને ફેરવે. "અજ બહુ છે છતાં બજા દેખાય નહીં તેનું નામ અખળા" માધીજીએ કહેલા આ અર્થ પ્રચલે યાનપૂર્વક જીવીશ તો જ જીતી રહીશ.

—બા(મધુ)માંથી

સ્વ. તારાગૌરી ચિમનલાલ મહેતા

દોશગૌરી બહેનના બેદનક અવસાનના ૩૨મન નિવાસી તમામ ને રેમના પરિવપચા આજ્ઞા હત તેમને પ્રુન કુખ મધુ છે તેમ, એપરેશન

માસ્ટર બ્રધર્સ (પ્રા.) લીમીટેડ

બલ બલના નાવકન, રેવની તેમજ સુતશર કાપડ, સોલો જાગો અને પુરો મારે કિતમ બલના ગુલન નહીં, પુલોવર, ડરડીન-જ અને બચ્ચાએ મરિ-પુરીન, બીન્સ, બેન્ડેરસ, ચોક્સ, રેવજીન-સ વિગેરે.

દરેક બલના આલ મારે લપાસ કરવા બહુમધુ.

૩૩ ચેરસ રફીડ,

એલ્બીનીસબર્ગ.

ફોન : ૮૩૫-૬૪૮૬

બેલ્કસ ૧૫૪૮.

બી-આઇ મુબઇ કરાંચી અને હસ્ત આક્રીકાના બંદરો વચ્ચે સુસાફરી કરે છે.

રફીમર કરેજ ૩૦મી એપ્રિલ ૧૯૬૦ના આજ્ઞાએ અને કરાંચી થાપ મુબઇ જવા પછી ને ૧૯૬૦ના ઉપકરો.

મુબઇ અથવા કરાંચીનું કાર્ડ.

ફર્સ્ટ ક્લાસ	એક	જોરાક	વગર	પા. ૬૨-૦-૦
સેકન્ડ ક્લાસ	"	"	"	પા. ૧-૦-૫-૦
થર્ડ ક્લાસ	"	"	"	પા. ૩૧-૧-૦

ઓર્ડીનરી

સ્પેશીયલ

જોન-વેલટેરીયન	પા. ૫-૫-૦	જોન-વેલટેરીયન	પા. ૧૦-૧૦-૦
વેલટેરીયન	પા. ૪-૧૦-૦	વેલટેરીયન	પા. ૫-૧-૦

વધુ માહિતી માટે મળે મા લખો:

શેખ હિમેદ એન્ડ સન્સ (પ્રાઇ લીમીટેડ.)

૩૯૦ પાઇન રફીડ, —કરબન.

ટેલીફોન : ૨૦૪૩૨. — ટેલીગ્રાફીક ઓફિસ "કરામત."

સામથી બતાવી હતી. સ્વર્ગસ્થની મોહમીયતનો આ એક પુરાવો હતો. તેમના પતિને બંને બાળકોને ખુબ દુઃખ આવી પડ્યું છે. હવેર તેમને કુ.અ સહન કરવાનું બજા બ.વે અને સ્વર્ગસ્થના આત્માને પૂર્ણ શાંતિ આપે તેવી બંતરની પ્રાર્થના છે.

લ સ સ મ યા ર

ધી બીખ બાઇ પરજુભાઈની સુપ્રતી ચિ લીલાવતીબેનના શુભકમ જોવાળી નિવાસી (કાલ જો'બર્) થી દેવાબાઇ કાનજીભાઈના સુપ્રત ચિ મનુભાઈ સાથે નિ સં. ૨-૧-૬૦ મેનવાદ દિને રવિવાર, તા. ૧૭ એપ્રિલ ૧૯૬૦ના શુભ દિવસે નિરખાઈ હતા એ શુભ પ્રસંગે કુર કુરથી સમા રોહીએ અને મિત્રો પ્રમુતામા પમલા માડતા નવ-૬ પતિને આશિર્વાદ આપવા માટે પધાવી હતા તેઓને થી બીખાબાઇ આ યાપા દારા આજાર માને છે.

ધી દેવાબાઇ કાનજીભાઈના સુપ્રત ચિ મનુભાઈના શુભ કમ સુષકદીયાડો ના થી બીખાબાઇ પરજુભાઈની સુપ્રતી ચિ. લીલાવતીબેન સાથે નિ સં. ૨-૧-૬૦ મેનવાદ દિને રવિવાર તા. ૧૭ એપ્રિલ ૧૯૬૦ના શુભ દિને નિરખાઈ હતાં. એ શુભ પ્રસંગે કુર કુરથી સમા રોહી એ અને મિત્રો પ્રમુતામા પમલા માડતા નવ-૬ પતિને આશિર્વાદ આપવા માટે પધાવી હતા તેઓને થી દેવાબાઇ આ યાપા દારા આજાર માને છે.

વાર્ષિક સંમેલન

ધી ફાન્સવાલ પ્રતપતિ એસોસિએ-શનનું ૪૦મું વાર્ષિક સંમેલન થી રવજ કાપ મકનજી મોસી, બીલસ નિવાસના પ્રમુખપદે રનિવારે ટા રજ એપ્રિલ ૧૯૬૦ના, ૫૦ ફેબ્રુક રફીડ કપર આવેલા માર્પી હોલમાં, બપોર માં ૧-૧૫ હલાકે અમથી વિષય નિવારણ સમિતિ, કનિ વાર લારીન ૧૩ એપ્રિલ ૧૯૬૦ના કાગે ૭-૧૫ કલાકે, ૩૩ ચેરસ રફીડ કપર આવેલા માર્ડર મેન્શન્સ મરીના હોલ માં મળશે.

સંમેલન કામકાજ
(૧) મોનીક તથા મ નીતો રીપોર્ટ.
(૨) કિસાનની રજુઆત, (૩) યા બા નિરકાર્થ બીખાબાઈ મારતરો ઉભ-વેરી-કપાઈ પ્રાપ્ત કરી બંને ભહેર સારા. (૪) કામો. (૫) કુટુંબી (૬) પરજુરજ

સર્વે કાપિતબ્ધુઓને વેળાસર કાજરી આપવા વિનંતી છે.

દરનાસિલાઈ સેવા

શ્રી અવધિલકાઇ
શ્રી આલકાઇ આસ્ટર.
(સ્વામત પ્રમુખ)
શ્રી કલ્યાણકાઇ મકનજી.
(સ્વામત મંચી)
વિજયદેવ રતનજી મીસો.
મંચી મી દા. પ્ર. એ.
૩૩ ચેરસ રફીડ, એલ્બીનીસબર્ગ.

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1903.

Former Editor: Manilal Gandhi—1918-1956.

No. 17—Vol. LVIII.

Friday, 29th April, 1960

REGISTERED AT THE G.P.O. AS A NEWSPAPER.
Price: FOUR PENCE

Nehru's Latest Book

"A BUNCH of Old Letters" is the title of the first book by Mr. Jawaharlal Nehru since he assumed office as the Prime Minister of India.

The book consists of letters written mostly to him and some by him. Among the letters are those from Mahatma Gandhi, Bertrand Russell, Sir Stafford Cripps, President Roosevelt, Mahomed Ali Jinnah, George Bernard Shaw, Romesh Chandra Dutt, Edward Thompson, Chuan Kuo-Shan, Mao Tse Tung, Rabindranath Tagore, Harold Laski and Lady Astor.

The book will be published in London by Asia Publishing House on May 9th, on the occasion of the Commonwealth Prime Ministers Conference. Its price in England is 30/-.

Nehru Condemns Military Pact Proposal

(*"Indian Opinion"* India Service)

NEW DELHI—The Prime Minister, Mr. Nehru, said in Patna that India would not give up her rights over her northern frontiers.

He ridiculed, however, the suggestion of some people that India should enter into military alliance with foreign powers to meet aggression. Mr. Nehru said: "India is proud of her strength and her people would give their last drop of blood to defend her."

Addressing a mammoth gathering at Gandhi Maidan Mr. Nehru said those gallant men who advocated abandonment of India's policy of non-alignment and suggested military pacts with foreign powers had no confidence in themselves nor in the strength of the country.

He declared it did not matter if India was reduced to ashes provided it stood on her own legs and on her own strength.

AMERICAN CHURCHMEN ISSUE

FOUR POINT PLAN FOR S.A. PROBLEM

AFTER a meeting held in Memphis in Tennessee the African Methodist Episcopal Church issued a statement urging a boycott of commodities produced in South Africa, as asked that "Christian world unite in seeking to avert further bloodshed in South Africa as well as send aid to the Africans who are fighting for freedom."

A FOUR-STEP recommendation was submitted by the council "to implement our grave concern for the plight of our brethren." They were:

1. The World Council of Churches use its good offices to immiserate the South African situation by all means at its disposal, including the early dispatch of a mission to meet with responsible South African churchmen for conversations and development of a programme of action.

2. The Church World Service, as an agency of the National Council of Churches, be asked to declare South Africa as a disaster area and use such means of providing food, clothing and shelter to Africans who refuse to fasten their oppression with their own toil.

3. The United Nations step

up the pace of its contacts with the South African situation, thus heeding the many voices of member nations now calling for imposition of sanctions as well as censures.

4. The established labour organizations in the United States give meaning to the international character of the dignity of labour by joining the protest. The refusal to handle South African goods in shipment, and boycotting South African industry in general will serve to awaken God-fearing people of that nation to the asinine practices they have permitted to flourish.

The statement was signed for the Council of Bishops by the Rt. Revs George W. Barber, president; Joseph Gomez, secretary; and Sherman L. Greene, senior bishop and chairman of the general board.

Metric Weights To Come Into Force From October 1960

(By A Special Correspondent)

NEW DELHI—Metric weights will become compulsory from October 1, this year in specified industries and trades in all notified areas in India.

Announcing this in New Delhi at a Press conference, the Deputy Minister for Commerce and Industry, Mr. Satish Chandra, said that there would be no extension beyond October 1, 1960 of the transitional period provided for the changeover in the notified areas.

The areas which were notified two years ago, he said, covered one-tenth of the whole country. These areas included Delhi, Bombay, Calcutta, Madras, and other districts in each State.

Metric weights would be compulsorily introduced in all trades and industries throughout India from April 1, 1962, the Minister announced.

Harrow Plans Exclusive Welcome

NEHRU TO VISIT HIS OLD SCHOOL

(*"Indian Opinion"* India Service)

NEW DELHI—Before setting down to the busy schedule of the Commonwealth Prime Ministers Conference, Mr. Nehru will pay a visit on May 2 to Harrow, the public school where he had his early education.

Harrow, which played such a notable part in Mr. Nehru's life, is planning to greet him with traditional honours which are extended only to its distinguished old boys like Sir Winston Churchill, when they visit the school from time to time.

Mr. Nehru has visited Harrow several times after he had left the school. But his present visit will be the first one as India's Prime Minister.

The Prime Minister will call on Lord Mountbatten and Mr. Bevan soon after his arrival.

On the eve of the Conference, the Queen will give the customary banquet at the Windsor Castle on May 2 for the visiting Prime Ministers.

The conference, which opens on the following morning, at No 10 Downing Street is expected to conclude on May 12 or 13.

The Commonwealth Prime Ministers will attend Princess Margaret's wedding on May 6 and the annual garden party at Buckingham Palace on May 9. They will also be guests of honour at a reception at Guild Hall on May 9.

DADOO SAYS EXILE WILL NOT BE FOR LONG

DR YUSUF DADOO, the former president of the South African Indian Congress who led the country with Mr. Oliver Tambo and Rosalind Segal, has said in London that the task before him and others overseas was to convince the world that it was imperative and urgent that economic sanctions be imposed on South Africa.

Dr. Dadoo said that though he had chosen the path of exile, this would not be for long. Dr. Dadoo will set up headquarters in London.

Indian Opinion

FRIDAY, 29TH APRIL, 1960

A Much Need Step

SINCE the massacre at Sharpeville and the imposition of the Emergency Law on the country all attention has been focused on the dramatic turn that events have taken in South Africa. While large numbers of people lie incarcerated without any charges against them and without any prospect of an early attention to their condition the normal life of the people goes on, no less that of the Indian community. No less, too, are the anti-Indian laws being administered slowly, steadily and with determination. Not the least of these is the Group Areas Act. Shortly before Sharpeville the Group Areas hearings in Durban had focused on them the full attention of the Indian community. There is now quiet on that subject from the side of the Indians but the Government is going steadily on with the implementation of the Act. The Indians have protested and their protest is a continuing thing.

It is now, however, very necessary to do something more, something which will bring home to the people in this country and to sympathisers abroad the plight of the Indian people under the Group Areas Act. Devolution has set in many places in the Transvaal and many prosperous groups of Indians are now faced with the destruction of the economic, social and educational status which they built up over the last hundred years. Their condition is reported in the daily and weekly newspapers but these reports are fleeting things. For a few moments they stay before one's eyes and then pass on. A newspaper is about the least respected commodity in the daily household. It is necessary, we believe, for the Indian community to establish a panel of people with the instruction to collect and present in book form all the details and the harrowing stories about the plight of Indians in places where areas have been proclaimed.

In many towns the small Indian communities have already been ordered to move from areas in which they have lived and traded all their lives. Their story must be told in a permanent form and be made available in the pages of a book which should be circulated widely.

Non-Violence The Nobler Way

"I am more concerned in preventing the brutalisation of human nature than in the prevention of the sufferings of my own people. I know the people, who voluntarily undergo a course of suffering, raise themselves and the whole community, but I also know that the people who become brutalised in their desperate efforts to get victory over their opponents to exploit weaker nations or weaker men, not only drag down themselves but mankind also."

—Mahatma Gandhi

GANDHI'S VIEWS ON A MODEL TEMPLE

MAHATMA GANDHI in his paper
"The Harijan," April 29, 1933

IT was impossible that side by side with the movement for temple-entry by Harijans there should not be a demand for temple reform. The modern Hindu temple is a hot-bed of superstition, it is more or less a "House of God." I published the other day a letter from an American friend, greatly pleading with me not to have anything to do with the temple-entry movement. A friend who is a devout follower of Islam has carried on a long correspondence with me, trying to do with me in his own way what the American friend did in his own. There is undoubtedly a great deal of substance in what they have said. But I have not been able to subscribe to their contention that the remedy for the abuse lies in the destruction of temples.

But by far the largest number of persons believe in reform, not destruction, of temples. I mentioned only the other day an ambitious scheme set on foot for a model temple in Rajkot. Several correspondents have taken me to task for advocating temple entry for Harijans without emphasizing the necessity of temple reform. There is no doubt that temple reform is necessary. But here, again, there is need for caution. Some of them think that it is possible to replace all the existing temples with new ones. I do not share that view. All temples will never be alike. They will always vary, as they have done in the past, with the varying human needs. What a reformer should be concerned with is a radical change more in the inward spirit than in the outward form. If the first is changed, the second will take care of itself. If the first remains unchanged, the second, no matter how radically changed, will be like a whitened sepulchre. A mosque, however beautiful, is a tomb and not a mosque, and a bare plot of consecrated ground may be a real Temple of God.

Therefore the first desideratum is the priest. My ideal priest must be a man of God. He must be a true servant of the people. He should have the qualifications of a guide, friend and philosopher to those among whom he is officiating. He must be a wholehearted worker with the least possible needs and personal ties. He should be

versed in the sciences. His whole concern will be to look after the welfare of his people. I have not drawn a fanciful picture. It is almost true to life. It is based on the recollections of my childhood. The priest I am recalling was looked up to by the prince and the people. They looked to him for advice and guidance in the time of their need.

If the sceptic says such a priest is hard to find nowadays, he would be partly right. But I would ask the reformer to wait for building the temple of his ideal till he finds his priest.

Meanwhile let him cultivate in himself the virtues he will have in the priest of his imagination. Let him expect these from the priests of existing temples. In other words, by his gentle and correct conduct, let him affect his immediate surroundings with the seed of the times and let him have faith that his thought, surcharged with his own correct conduct, will set more powerfully than the mightiest dynamo. Let him not be impatient to see the result in a day. A thought may take years of conduct to evolve the requisite power. What are years or generations in the life of a great reformer?

Now, perhaps, the reader will follow my view of a model temple. I can present him with no architect's plan and specification. Time is not ripe for it. But that does not baffle me and it need not baffle the reformer. He can choose the site for his future temple. It must be as extensive as he can get it. It need not be in the heart of a village or a city. It should be easily accessible to the Harijans and the other poor and yet it must not be in insanitary surroundings. If possible, it should be higher than its surroundings. In any case, I would aim at making the plinth of the actual temple as high as possible. And on this site I should select my plot for daily worship. Round this will come into being a school, a dispensary, a library, a nucleus and a religious centre. The school may serve also as a meeting or debating hall. I should have a *dharma-shala* or *gurus-house* connected with the temple. Each of these will be a separate institution and yet sub-

U.S. TV INTERVIEWER TOLD:

"CALL US AFRICANS PLEASE..."

A LESSON in how South Africans, both white and black, refer to themselves, was given some television recently during one of the Dave Garroway-National Broadcasting Company early "Today" programs. Dave was interviewing four young men from the Union of South Africa: Maxwell Stern, graduate student at Columbia University, and Bernard Shuman, graduate student at Massachusetts Institute of Technology; both white; and Prof. Gizani of the University of Natal, and Borumba Kereka, an expatriate.

IN laying the groundwork for a discussion of the recent South African massacre, Garroway referred to Kereka as a Negro. Then the following exchange took place:

Kereka: "Excuse me, call us Africans, please."

Garroway: "All right, I'm sorry. I wondered about that word. You're a part of Africa?"

Kereka: "Yes."

Garroway: "Just to clear up the words Negroes and Africans. There are Negroes in Africa, are there not? And there are white men in Africa?"

Kereka: "That's the European conception, in terms of anthropology, which we don't accept. We are just Africans."

Garroway: "Everybody's just African?"

Kereka: "Yes."

Garroway: "Are there white Africans?"

Kereka: "The Europeans are welcome to consider themselves Africans if they want to. We don't have to force it on them."

Garroway: "Shall I say black Africans—how shall I differentiate the two groups?"

Kereka: "You don't have to differentiate us."

Garroway: "But we do have to differentiate the two groups."

Kereka: "Well, in terms of black and white."

Garroway: "All right, I'll say black African and white African, all right?"

Kereka: "O.K."

Stern: "It is right to say that you are an African, or are you a South African which is your first allegiance? As far as I am concerned, I am a South African. And to say that, I cannot feel any affinity for the huge, amorphous mass, which is on top of South Africa. I consider myself a South African, and not an African."

Gizani: "In South Africa, the Europeans call themselves Europeans, in spite of their being South Africans. And that's the legal distinction they make between us and them."

The Late Taragauri

THE sad demise of Taragauri is a great loss to friends in Durban. She passed away two or three days after her operation. She was the wife of Shriman Chimanlal Jayashankar Mehta. This family was closely associated with Mahatma Gandhi here and in India. They were also closely associated with his works.

The late Taraben was the youngest daughter of Seth Prapankashkar Papathbhai or Morbi. She was 42 years old, and leaves behind, her husband, a son and three daughters to mourn over her sad demise.

The doctors who helped her during her illness are to be thanked for their work. The European and Indian doctors who without even flinching in their duties worked with great zeal and courage could never be forgotten. This was due to her kindness with which she mingled with everyone.

The sad demise of Taraben has brought sorrow on to her husband and children. May God Rest Her Soul in Peace and give the family the strength to bear this sorrow.

THANKS

SHRIMAN CHIMANLAL JAYASHANKAR MEHTA and his children, thank the doctors, relatives and friends for their assistance during the sad demise of Taraben. Through this paper (Continued in next column)

Gandhi Said:

Let Us Not Make Light Of Non-Violence

WE have not been able yet to discover the true measure of the innumerable properties of an article of daily use like water. Some of its properties fill us with wonder. Let us not, therefore, make light of a force of the subtlest kind like *ahimsa* (non-violence), and let us try to discover its hidden power with patience and faith. Within a brief space of time we have carried to a fairly successful conclusion a great experiment in the use of this force. As you know I have not set much store by it, indeed I have hesitated even to call it an experiment in *ahimsa*. But according to the legend, as Rama's name was enough to float stones, even so the movement carried on in the name of *ahimsa* brought about a great awakening in the country and carried us ahead. It is difficult to forecast the possibilities when men with unflinching faith carry this experiment further forward. Our usual experience is that in most cases non-violence is the real antidote of violence, and it is safer to infer from it that the highest violence can be met by the highest non-violence. (Harijan, July 28, 1940).

IF we turn our eyes to the time of which history has any record down to our own time, we shall find that man has been steadily progressing towards *ahimsa*. Our remote ancestors were cannibals. Then came a time when they were fed up with cannibalism and they began to live on chaff. Next came a stage when man was ashamed of leading the life of a wandering hunter. He therefore took to agriculture and depended principally on mother earth for his food. Thus from being a nomad he settled down to civilized stable life, founded villages and towns, and from member of a family he became member of a community and a nation. All these signs of progressive *ahimsa* and diminishing *himsa*. Had it been otherwise, the human species should have been extinct by now, even as many of the lower species have disappeared.

Prophets and avatars have also taught the lesson of *ahimsa* more or less. Not one of them has professed to teach *himsa*. And how should it be otherwise? *Himsa* does not need to be taught. Man as animal is violent, but as spirit is non-violent. The moment he awakes to the Spirit within he cannot remain violent. Either he progresses towards *ahimsa* or tumbles to his doom. That is why the prophets and avatars have taught the lessons of truth, harmony, brotherhood, justice, etc.—all attributes of *ahimsa*.

If we believe that mankind has steadily progressed towards *ahimsa*, it follows that it has to progress towards it still further. Nothing in this world is static, everything is kinetic. If there is no progression, then there is inevitable retrogression.

(Harijan, August 21, 1940)

(Continued from previous column)

he thanks all those who sent wreaths, telegrams and letters of condolence and the large number of people who attended the funeral.

In loving memory of his wife Taragauri, Shriman Chimanlal Mehta would donate to the under-mentioned institutions the amount mentioned below every year as long as he lives: Kuthiawad Hindoo Seva Samaj, Durban, "Indian Opinion" Phoenix, £5 each; Arya Samaj Home, Indian Blind Society, Rastu Blind Society, Durban, £3 each; Surat Educational Society, Gujarat Hindoo Mahila Mandal, Ramakrishna Centre, Feroz Settlement, Durban, £2 each; Divine Life Society (S.A.), Kuthiawad Hindoo

Youth Organisation, Durban £1 each and Morvi Dasha Sevak Vaidik Vidyasibi Bhawan, Morvi Saurashtra Rs. 50.

MRS. PANDIT TO RETIRE

MRS. VIJAYALAKSHMI PANDIT, High Commissioner for India in London, expects to relinquish her post about the middle of the year, she told the United Federation of Business and Professional Women in London.

Mrs. Pandit has been High Commissioner in London and Ambassador to Ireland since 1954 and Ambassador to Spain since 1958.

Indian Silk And Rayon Delegation In East Africa

(“Indian Opinion” India Service)

NEW DELHI.—A seven-man silk and rayon textiles delegation, sponsored by the Government of India, has begun touring East Africa.

They will be divided into two groups in the early stages of their tour and from May 5 onwards they will merge into one group.

The members of the team are: Mr. Ganeshaiah Podar, Leader; Mr. Shankar Lal G. Pillai, Manager; Mr. B. K. Tripathi, Secretary; Mr. Haridas Maital; Mr. Vrajal Kadi; Mr. V. C. Gaudhi; Mr. C. K. Patel.

The purpose of the delegation will be to establish, increase and promote the export of Indian silk and rayon manufactures.

The delegation will answer various questions of the overseas importers and will put them in touch with the appropriate manufacturers and exporters in India. They will try to find out the requirements of individual markets, as well as to acquaint the importers with the progress made by Indian industry.

The delegation also proposes to make a thorough study of consumer preferences as regards design, colour, texture and price range. The information that it gathers will be communicated to manufacturers and exporters in India.

Information about the Indian industry will also be given by the delegation to overseas im-

porters. They will hold discussions with interested parties to acquaint them with the progress made by the silk and rayon industry and will supply details about the wide range and quality of its manufactures. Samples of these textiles will be shown to importers and the delegation may enter into provisional contracts with interested parties.

This delegation is being sent by the Silk and Rayon Textiles Export Promotion Council of Bombay.

The delegation which arrived in Nairobi yesterday (Thursday April 28), will leave on May 15.

East-West Cultural Bridge Planned

M. CHRISTIAN HERTER, the United States Secretary of State, has submitted to Congress a plan for an International Centre in Hawaii which could act as a cultural bridge between East and West.

The Centre “could constitute a valuable long-term contribution to the promotion of better relations and understanding among the United States and the nations of Asia and the Pacific,” Mr. Herter’s report said.

Established under the aegis of the University of Hawaii, the Centre would offer scholarships to Asian and United States students. European students would also be eligible to study there under Fulbright and similar schemes, officials said.

The plan provided for 25 scholarships for Asian and Pacific students, and 25 scholarships for American students.

The cost was estimated, together with other expenditures such as contributions to building costs at \$3,000,000 dollars. The report did not suggest where the money might come from, leaving this up to Congress.

Refineries To Be Completed By 1963

NEW DELHI.—The Numal (Gharhi, Azamgarh) refinery will be completed by December 1961, while the second public sector refinery at Barauni is likely to be completed by 1963, according to a review of the work of Indian Refineries Ltd., which will run the refineries. The Gharhi and Barauni refineries will have a processing capacity of 750,000 and 2,000,000 tons of crude oil, respectively.

MIGRATION FROM PAKISTAN: CAUSES

(“Indian Opinion” India Service)

NEW DELHI.—Answering a question in Parliament, the Deputy Minister for External Affairs, Mr. Lakshmi Menon, said, “hard conditions of living for the minorities in Pakistan” were broadly responsible for the continued migration to India of Hindus from Pakistan.

Mrs. Menon said that during the months of December ‘59, January ‘60 and February ‘60, the number of migrants from Pakistan were 1,025, 565 and 904, respectively.

Replying to a further question, the Prime Minister said that no special talks with Pakistan had taken place on this issue, but whenever meetings were held between the two countries, such things were mentioned.

A member asked why Muslims who had opted for Pakistan were returning to India and if it was true that Hindus were coming to India because of “hard conditions of living for the minorities in Pakistan.” The Prime Minister said that he could only surmise that Muslims felt that they could better their

conditions by coming to India.

Asked whether tensions between the various communities in Pakistan had not now lessened, the Prime Minister said that there had not been much tension for a number of years. The tension was mostly in newspapers and certain occasional utterances “So far as the general people are concerned, there is very little tension,” Mr. Nehru added.

Tyre Factory In Kerala

NEW DELHI.—The hope that with the high standard of education of its people and its resources Kerala will make rapid industrial advancement was expressed by Prime Minister Nehru when he laid the foundation-stone of the tyre factory at Kalamassery in Kerala.

This is the first tyre factory in rubber-rich Kerala. The undertaking is a joint venture by the Kerala Government and the Premier Tyres, a public concern. The project will receive technical assistance from Messrs. Daydon Rubber Company of the U.S.A. On completion, it will turn out 250,000 tyres and an equal number of tubes annually.

RECORDS NOW CHEAPER

ORDER NOW AT REDUCED RATES

AMAR DEEP 7/6 Each KALAYANA PARISHAD
GAIKI “911” Price 3/6 Tax BAAF BETA

HINDI: Keshava, Master, Avari, Madhavan, De Behen, Firing, Ramesh, Doctor “2”, De Ustet, QUWALI: Irmal Asad, Yusuf Asad, Talat Mahmood. TAMIL: Palki Babli, Anba Engay

Make your selection of any single records from any sets

MAIL ORDER MUST ACCOMPANY 4/- DEPOSIT

—CASH ON DELIVERY—

DURBAN WELCOME DISTRIBUTORS,

Specialists in Tamil, Telugu, Quwalli & Hindi Records
1 Ajmeri Arcade (off 14th Gray St. & 30 Cathedral Road)
P.O. Box 1574 DURBAN Phone 67862

U.S. LOCOMOTIVES FOR INDIA

ETHEL, Pennsylvania.—India’s fast growing steel industry has ordered ten new diesel electric industrial locomotives from the General Electric’s Locomotive and Car Equipment Department at Erie, Pennsylvania.

The new locomotives will be used by Indian Iron and Steel to haul raw materials to its mills and to transport finished steel products to railroads for shipment to warehouses and in cities.

Four of the locomotives will develop 350 horsepower and use 875 hp power.

This order brings the total number of General Electric industrial locomotives serving India’s steel industry to 27.

Millways around the world, other G.E. industrial locomotives are supplying vital motive power for Argentina’s big new steel mill in San Nicolas.

Cable & Tel Add HARGOVAN

Phone 29368

P. Hargovan & Co. (Pty.) Ltd.

Earthenware Pickle Jars 1 Gallons 12/4 each F.O.R. Durban
Fresh First Grade Green Ginger 1/2 per lb. “ “
Fresh First Grade Garlic 2/- “ “ “

Cash with order only.

P.O. BOX 1250.

155/7 Warwick Avenue
DURBAN.

'We Should Pray That There Is A Gandhi In Our Midst' —American Newspaper

THE growing number of sit-down demonstrations in dimen- sions throughout the South are potentially the seed of complete triumph for the Negro or the beginning of riots and a long period of mutual hatred and martial law," writes "The Catholic Worker," of New York, in discussing the campaign launched against segregation in the Southern States of America. The paper says: "For this reason the greatest need is a Negro leader of tremendous spiritual stature who is totally and absolutely committed to non-violence and love. It remains to be seen whether there is a Negro Gandhi in our midst and we should all pray that there is."

THE paper goes on: During his struggle in India Gandhi was not at all averse to calling off an attempt at civil-disobedience if there was the least sign of violence on his own side. He always expected his followers to face beatings, jail and even death without the thought of retaliation. He once said that if the hearts of the British had not melted it was because the persecuted Indians had not loved them enough.

In the light of this statement the outbreaks of violence among the Negroes are a cause for alarm, not because they haven't had sufficient provocation but because without a religious commitment to non-violence civil disobedience and passive resistance will certainly fail and the hopes for mutual respect and integration for which all men of decency long will not be realised.

Most of the Negro students thank God have acted in a courageous and non-violent manner but the greatest need at the moment is an intensive campaign of education in the theory of non-violence. Of course the only person who has written on the subject extensively is Mahatma Gandhi.

Louis Fischer's biography is available in an inexpensive paperback edition and while it is occasionally dated it is better

than nothing. Gandhi's own auto-biography has been published in this country and many other books by Gandhi have been published in English in India and I think can be obtained from the Quaker school, Pendle Hill, at Wallingford, Pa. The Negro communities in the South should be flooded with these books.

It is obvious that the sit-downs, if they are carried out in the right spirit, can accomplish infinitely more than any civil-rights bill, even the best. And this is because they strike not only at unjust laws but at the consciences of the whites. If all laws upholding segregation were outlawed tomorrow it would not end discrimination but if the Negroes succeed in their attempts at satyagraha (truth-love force) the problem of the law would not exist.

U.S. Envoy Sees Bhoodan Leader

(Indian Opinion India Service)

NEW DELHI.—The U.S. Ambassador to India, Mr. Ellsworth Bunker, travelled to Kalesari specially to meet Acharya Vinoba Bhave. Mr. Bunker left his car and hired a tonga to cover the last two miles to the village. Acharya Bhave was reported to have told the Ambassador that he was not opposed to co-operative farming in principle.

He thought, however, that the Indian farmer was not fully conversant with the management of co-operative farms. In the beginning it would be better to organise service co-operatives, Acharya Bhave said.

The Bhoodan leader said that it would not be advisable to introduce mechanised farming in India as a large percentage of the people depended on land. He agreed that peasants should use improved agricultural equipment. Mr. Bunker attended a prayer meeting and went round the village, seeing development works.

India's External Finance Needs For Third Plan

(Indian Opinion India Service)

NEW DELHI.—Addressing the Federation of Indian Chambers of Commerce and Industry in New Delhi recently, Mr. B. K. Nehru, India's Commissioner-General for Economic Affairs in Washington, spoke on external finance for the Third Plan and said that the aim of Government of India was the "achievement of economic independence of India in as short a period of time as possible so that not only many citizens of India thereafter be able to enjoy a little more of the fruits of their labours, but that they should cease to be dependent on the goodwill of their friends abroad for further progress".

MR. Nehru said that for the Third Plan, India would require external finance to the order of £1,375,000,000 for the import of goods and equipment and of £375,000,000 for repayment of external debts. These figures were exclusive of external assistance by way of import of surplus agricultural commodities.

Additional capital required to enable the country to reach the "take-off" stage in economic development was approximately £10,750,000,000, he said and the maximum amount that could be raised from within the country was of the order of £15,000,000, leaving a gap of £3,750,000 which would have to be raised by way of external finance. Having regard to limitations of organisations and

manpower, the period required for investment of this capital was around ten years.

As regards foreign private investment, Mr. Nehru said the terms on which private foreign capital was welcomed into India by the Government was both "liberal and generous." These included security and ability of foreign entrepreneurs to repatriate his profits and, if necessary, capital.

R. VITHAL

Bookkeeping, Writing up Sets of Books, Balance Sheets, Income Tax Returns.

Contact No. 12 Barkly Arcade, 52 Market Street, Car Douglas & Market St. Johannesburg Phone 23-1856

Special Offer: India-Made Agarbattis

(SHIPMENT JUST ARRIVED)
WHOLESALE TRADE PRICES

THREE ROSES, 3 toles	37½ Doz
(Available in Thin/Thick Sticks)	
GATEWAY OF INDIA 3 Toles	45/- "
" " " " " "	90/- "
" " " " " "	18/- "
" " " " " "	9/- "
BOGDANDH RANI	38/- "
" " " " " "	18/- "
" " " " " "	8/- "
" " " " " "	4/- "
LATAMANGESHKAR	4/- "
OHANDAM DHOOP 3/- Box of 16 Sticks.	

CASH WITH ORDER — PRICES FOR DURBAN

We have also received Ganga Namah Rice 1/- per lb (Minimum Order 100lb)

We are Stockists of all kinds of Indian Dhalls, Spices and Condiments, Bitterballs, Almonds, Tamarind, Whole Coconuts and All kinds of Imported Rice.

SPECIAL PRICES TO THE TRADE

Please write for our price lists

K. HARIBHAI & SONS
(PTY.) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants
81 Victoria Street,—P.O. Box 2156—Durban.
Telegraphic Add.: "BHA/SONS"

INDIA INCREASES ARMY STRENGTH

(Indian Opinion India Service)

NEW DELHI.—Lingering doubts about the country's defence preparedness were set at rest by Mr. Krishna Menon when the Lok Sabha concluded a lively debate on the Defence Ministry's budget demands.

The demands were later voted unanimously amid loud cheers.

The Defence Minister firmly stressed the House that the strength of the Army had been increased and that India's defence power and productive capacity were now greater than before.

THE STORY OF INDIA'S HANDICRAFTS

BY KAMLADEVI CHATTOPADHYAY
In "India 1959 Annual Review"

IT may be said that the vitality of a people finds part, and a very important part, of its expression in the taste that is brought to bear on making things of everyday life. We are not speaking here of the specialised artist, painter, musician, decorator; but we speak of the people in general who have an urge for the beautiful and express it in the ordinary articles that are made for everyday life.

We may forget the Ireland and educated wealthy section of society that has the leisure and the means to devote to the acquisition of good taste and fine things to feed it on, but rather consider the larger portion of society the one which seems to know almost by instinct, as it were, just when to pick a flower in the air, to match the colours of the Kuria (frank) with the Ghagra (skirt).

In this section we find the hand that knows unaided and untaught the cunning patterns before the door and on the house floors, the alternation of flower and colour in the floral strings for the hair, the shape and decoration of an earthen pot or of a basket, the blade twisted out of two palm-leaf strips, and so on.

We are apt to take these details of our daily life for granted because we have grown up with them, and they are not spontaneous. We are also apt to talk of folk art and handicrafts without taking such manifestations of innate exquisite taste into account. Yet there are precisely the signs, signs which reveal the genius of a people and not merely its genius, but the time and care which the folk feel it must give to providing just that little extra which makes all the difference between barren utility (so perfectly made by the machine) and functional beauty which is the foundation of good taste in a culture.

The mapping of the link between the creative impulse and the livelihood, which is the inevitable outcome of mechanisation, and the introduction of an alien concept of designer as distinct from the craftsman, has only destroyed further the craftsman's natural response to good form. This has led to increasing confusion in the craft tradition and a confusion of the unconscious background that is the very source of the creative process. That it has happened accidentally and not from a conscious awareness of the situation has only tended to produce greater shame.

The Indian craftsman is faced

with a situation where, on the one hand, he hears the cry "back to the past" and, on the other, he is decanted by the incomprehensible forms evolved by the West after centuries of experimentation. To go back to the past is impossible, for the past was a background of life that has not the same meaning in terms of the new social order. To absorb the Western forms equally has no meaning, for they are alien and have no link with the craftsman's comprehension and concepts. What then is possible?

Handicrafts Board

To meet this situation, in 1958 the Government of India set up the All-India Handicrafts Board to advise them on the problem of handicrafts, particularly how to improve and develop production and promote their sales in India and abroad, and to advise also on plans and loans to be given to State Governments, private organisations and institutions to develop and improve these industries.

The Handicrafts Board set about this job by formulating programmes of development, research and promoting procurement and supply of raw materials, introduction of better techniques and equipment, improvement in design and introduction of new patterns, prescribing standards of quality, training of personnel, conducting surveys and collecting statistical data, publication of guide books and pictorials, setting up of museums for displaying and popularising handicrafts, and promotion and organisation of sales in India and abroad.

The overall object, therefore, is to see that better handicraft goods are produced and that the worker also gets a fair return for his painstaking labour, through proper marketing and trade channels.

In these seven years that the Handicrafts Board has been in operation, it has largely been instrumental in awakening a general interest in the country in handicrafts and a keen awareness of their role in our own

intimate life. The place of a few wealthy centres is now being taken by the public at large. The handicrafts, one may safely say, are once more coming into their own in India.

Designs

The emphasis in handicrafts development is naturally on design. The Board's Design Centre today covers the entire country. This year it has an extension programme for these centres so as to carry the new designs to the artisan, to the very door, in the scattered and remote villages. For this is a basic way of revitalising the crafts by aiding the craftsman himself.

Today he is rather lost, for he is duly aware he is in a new world which calls for new patterns, new articles of use and, except for his traditional skill, he has nothing else to fall back on. These Design Centres, therefore, meet a very fundamental need.

A new activity of the Board is amongst the tribal people who have their own rich and unique crafts. A beginning has been made in the Nilgiris which is inhabited by several tribal peoples. The most outstanding is the embroidery of the Todas done exclusively by women. A centre operates in their midst where the Toda women come and embroider various articles such as shawls, stoles and house-hold items. For the first time this embroidery is coming into the market and has proved a sensation.

A centre for reviving wood-carving is being run amongst the Kotas who have a long tradition in this craft. A basket-weaving centre is planned for the Barikur tribals who work as casual labour in the tea plantations of the Nilgiri Hills. Mat-making centres have also been started for the tribal people in certain parts of Mysore State, and in Tripura, Manipur, and other places there are centres for various crafts such as doll-making, cane-work and weaving.

Most of the Indian handicrafts are intimately bound up with various festivals. In fact some of them are made only for certain festivals. These associations are exciting and exciting. They endow the crafts with sentiment and significance. But as the festivals are mostly religious,

the Board has a plan to arrange fairs on festival and give everyone an opportunity to participate.

An experiment was made year to year at Dwarka fair, Delhi, around which a lot of crafts were built up, for display as well as for sale. This proved very popular. It is now proposed to this programme. This will keep alive the more crafts associated only with town festivals and even revive some of the dying

Theatre Crafts

Although the programme the Handicrafts Board theatre crafts as well, it is in the last one year that valiantly in this field could undertake. A Centre making puppets has been started and kept going the patronage and aid of Board. The quality of puppet had been lost, and needed immediate corrective. Some of newly-made puppets are already being used for shows.

Another interesting and important project of the Board is the collection of traditional theatre properties. The traditional theatre in India is a vast treasure, and it is in the use of certain well-developed properties such as for each character, jewellery, headgear, ornaments, dhoti and masks.

These traditional are fast getting corrupted. This situation is a setback to the drama. As many of articles have aesthetic and technical value, it would be tragic loss to Indian if they could not be saved and kept alive by quick. This adventurous search has been a voyage of surprising discoveries and has some rare objects to light collection is to be housed in special museum of theatre which will be the first of kind in this country and be a rare one even for Asia.

For the first time the crafts Board took up as a special item for furniture. Furniture is fast coming an integral part of most intimate life and has its importance and on our personality cannot overlook.

Mrs. Leela Shivawarner, student of art and a in furniture design, was charge of this programme. Over 200 pieces were with today week 10 months and a special of this furniture was in New Delhi. It proved a

great attraction. Many of the pieces were sold and orders booked.

The Board, in the light of this experience, secured the services of two Danish furniture experts to advise on designing modern furniture based on Indian designs. Thus a new avenue for Indian crafts has opened.

The Board has been paying very special attention to toys and dolls, especially as India has such a large variety of beautiful pieces in these items. The Toy Development Centre at Bombay has done a unique job by creating new typically Indian toys. This Centre also picks up toys which are in the market, traces the manufacturers and supplies them with improved models. Thus the old ones are redesigned and re-painted for better artistic effect even as new toys are created for the market.

As toys are a very vital item, being one of the most important in the life of a child, the Board gives toys very high priority. Fresh samples are being supplied to factories to induce them to adopt new designs and improve the artistic quality of our toys.

In a competitive market with so many channels, quality control apart from its social and moral obligation, has become a practical necessity. The Board this year has made a concerted drive for enforcing quality control. Without this a lot of care skill and excellent workmanship becomes valueless because of the use of cheap or spurious material.

This has also proved a deadly deterrent to the export of handicrafts. The Board has put a lot of pressure on State Governments to introduce quality control and it is prepared to bear the salary of the officer in each state employed for the purpose. It is hoped that this would go a long way in effectively enforcing standards based on quality.

Hand-Printing

An event of considerable importance was the report of the Research Advisory Panel on hand printing industry which has been increasingly hit by the upsurge of machine-printing, especially in the larger textile units.

The Union Ministry of Commerce and Industry held a joint conference of factory printers, the Textile Commissioner who operates the existing restrictions on the expansion of machine-printing and representatives of the Handicrafts Board who ask for protection for hand-printing.

It was decided that the *shale* que would continue for another two years and machine-printing would not be permitted to expand during this period. At the same time the Handicrafts Board would make funds available to strengthen the hand-printing sector to prevent further decline in it.

It must be remembered in this connection that the many subtle and complicated designs used in hand printing cannot be reproduced by machines and there would be a total loss of these rare designs, which have a market all the world over, if some protection is not extended to hand-printing.

The export of Indian handicrafts entered a new era with the setting up recently by the Handicrafts Board of the Handicrafts Development Corporation. As a matter of fact no systematic effort had so far been made for the sale of handicrafts abroad. The Handicrafts Board has, for the first time, been making special studies of various markets.

A study of the United States market is now available for exporters of Indian handicrafts. The Corporation is expected to do this in a big way and put Indian handicrafts on the world market in a scientific and systematic manner.

ASIAN RADIO PROJECT FOR 1960

NEW DELHI—Dr. B. V. Kerkar, Union Minister for Information and Broadcasting, replied in the affirmative to a question by Mr. Mahabhar Nish in the Rajya Sabha whether a team of officials of radio organisations of five Asian countries was currently visiting India in connection with the Asian Radio Project for 1960.

Referring to the scope of the contemplated project, the Minister said that the project envisaged the preparation and production of a series of radio documentary programmes on common economic and social problems as tackled by the various development projects in Pakistan, India, Malaya, Indonesia and Japan. It was sponsored by the United Nations Radio with the co-operation of the national radio organisations of those countries.

The Minister added that the visiting team which consisted of broadcasters was taking spot recordings, interviewing people and collecting other useful material for preparing features to be broadcast from the participating countries in their languages.

FRENCHMAN GETS INDIAN SCIENCE PRIZE

JEAN ROSTAND, French scientist, science writer and philosopher, has been selected as the winner of the annual international Kalaga Prize for the popularization of science.

M. Rostand received the £1,000 award at a ceremony of Unesco House on April 27. The prize offered annually by the Kalaga Foundation in the Indian State of Orissa to a leading interpreter of science, is a personal donation by Mr. B. Patra, a leading industrialist. The winner is chosen by an international jury appointed by Unesco.

Members of this year's jury—Prof. Marcel Fleury, of the Belgian Association for the Dissemination of Science, Gerard Pisk, editor of the "Scientific American", and Prof. I. I. Artolevsky, of the Soviet Academy of Science—selected M. Rostand for his outstanding contribution as a biologist and a writer. He has achieved fame both for his work on heredity and genetics, based upon three decades of experimentation with frogs and toads, and for his forty-odd books on these and many other subjects.

Previous winners of the Kalaga award have been Louis de Broglie (France), Julian Huxley (U.K.), Waldemar Kaemphert (U.S.A.), Augusto P. Sauer (Venezuela), George Gamow (U.S.A.), Bertrand Russell (U.K.), and Karl von Frisch (Germany and Austria) (Unesco).

GANDHI'S VIEWS ON MODEL TEMPLE

(Continued from page 132)

ordinate in the temple and may be built immediately or one after another as circumstances and funds may permit. The building may or may not be substantial. If labour is voluntary, as it well may be, with mud and straw a beginning may be made at once. But the temple is not yet built. The foundation was laid when the site was procured, the plot for the temple was selected and the first prayer was offered. For the Bhagwats says, 'Wherever people meet and utter His name from their hearts, there God dwells, there is His temple.' The building, the deity, the consecration, is the province of the priest. When he is found, he will set about his task, but the temple began its existence from the time of the first prayer. And if it was the prayer of true men and women, its continuous progress was assured.

So much for the temple of the future. The reader who cares to study the Rajast scheme will find that the outward form of my model temple materially corresponds to that in the scheme. Indeed, there is nothing new in my idea or the Rajast scheme. The village temples of yore had almost all the adjuncts suggested by me.

But we must also deal with the existing temples. They can become real Houses of God today, if the worshippers will insist on the priests conforming to the ideal presented by me.

Phone 535 5744

P. O. Box 1249,

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS

HOUSE FOR KEEN CASH PRICES

33 West Street, JOHANNESBURG.

HERE'S EXCITING NEWS!

For our esteemed Gujarathi lady customers and Friends

Especially imported by us direct from India.

100% cotton and genuine voile 6 yard sarees for the modern lady who will have nothing under 6 yards AND ONLY THE BEST.

And what more do you want!

As direct Importers and Wholesale Merchants we offer direct to public at wholesale prices and you save the Middleman's profit

Sorry no Traders and no discounts for resale

PERSONAL SHOPPERS ONLY

A. K. HOOSSEN & SONS,

DIRECT IMPORTERS & WHOLESALE MERCHANTS

116 Queen St., (P.O. Box 2168), Durban

fifty years ago...

April 1910

SUICIDE AMONG INDENTURED INDIANS

(From "The Indian Opinion," April 30, 1910)

At a meeting of the Madras Legislative Council held on the 1st March, the following question was asked by the Hon'ble Mr. Saengiri Iyer.—

(a) Has the attention of Government been drawn to the statement contained in pages 24 to 26 of Mr. H. S. L. Polak's book entitled "The Indians of South Africa" regarding the number of suicides among indentured coolies?

(b) Will the Government be pleased to say whether it is true that the number of suicides in a year among Indian coolies in South Africa is, on an average, 500 per million whereas it is only about 40 per million in India?

(c) Will the Government be pleased to ascertain whether this large proportion is due to the general ill-treatment of the coolies by the employers of labour in South Africa?

(d) Having regard to the fact that the largest number of indentured coolies emigrate from the Madras Presidency, will the Government be pleased to make an enquiry in conjunction with or independent of the Protector of Indian Immigrants, into the cause or causes of the large number of suicides mentioned in Mr. Polak's book?

The Hon'ble Sir William Meyer replied.—

The Government have only just come into possession of Mr. Polak's book referred to and are not in a position to express any opinion as to the accuracy or otherwise of his figures. They will, however, draw the attention of the Government of India to the matter. As the Hon'ble member is aware, the treatment of Indians in South Africa has already engaged the attention of the Imperial Legislative Council. It may, however, be observed that the reports of returned coolies furnished by the Madras Protector of Emigrants show that the men generally express themselves satisfied with the treatment they receive in the colony and bring appreciable

savings with them.

The Association of Transvaal Architects are passing byelaws one of which makes it "unprofessional or dishonourable conduct on the part of a member" to "accept as an articulated pupil" or to employ "in any architectural capacity whatsoever, any but those of European descent." The British Indian Association has forwarded a protest to the Colonial Secretary against this proposed byelaw.

The following are awaiting deportation at Pretoria: Messrs S. K. Robert, Mulharam, David Ercot, Frank Ercot, L. G. Abraham, A. D. Isaac, Thulabam Moses, Harry Lazarus, Nynah Francis, V. Lingam, John Andrew, Aaron John, P. Muzogaz, Amdolwar, Balbadran, Rongasany Pillay, Moorgan Nathan, Kinnapah, Narasany Myskavati, Fakir Shukha, Cassim Ebrahim, Esau Adam and Valli Amudya Adam. It is doubtful whether the last three are genuine seafarers.

RAW FILM MANUFACTURE

("Indian Opinion" India Service)

NEW DELHI—India will sign an agreement with France in the next few days for the manufacture of raw film for the cinema industry. The agreement which has been finalised will be signed in Paris. Besides photographic films, the plant will also produce X-ray films in collaboration with the firm.

HAWKERS AND TRADERS
Gent's wrist watches, 17/6 with 15 jewels 25/6; 17 jewels, waterproof, shockproof 34/6, 21 jewels, waterproof, shockproof, 37/6; 25 jewels, waterproof, shockproof, 41/6. Ladies' wrist watches 39/6, 25 jewels 49/6. A. I. Agencies, P.O. Box 3740, Cape Town.
No Catalogues

SIMPLE STORIES TO UNDERSTAND

RELIGIOUS BOOKS FOR ALL INDIAN SCHOOLS

NOW FOR SALE

The Ramayana for Boys and Girls	2/-, 3/6, 5/6, 12/6
Bhagavadgita	3/6, 5/6, 10/-, 18/6
Upanishads	5/6, 10/-, 30/-
Great Saints of India	3 6
Great Men of India	3 6
Chandrasen	2 0
Story Bapu	3 6
Story Jawaharlal Nehru	3 6
Message of Krishna	4 9
Teachings of Shri Ramkrishna	10 4
Sayings of Ramkrishna	14 4
Modern India	1 6
Religion of Home	3 6
Short stories of great personality—	
Fine mixture	3 6
How to Win Friends and Influence People	3 6

Obtainable from:

D. ROOPANAND BROS.

PUBLISHERS AND BOOKSELLERS

Phone 20707. (Est. 1932) P.O. Box 2514.

85 VICTORIA STREET, DURBAN.

B-I

Sailings Between
East African Ports
Karachi And Bombay

S.S. Karanja due 30th April. Sails 5th May 1960

PASSAGE FARE TO KARACHI OR BOMBAY

First Class	single	without	food	£92-0-0	--
Second "	"	"	"	£44-15-0	
Third "	"	"	"	£21-10-0	
Ordinary					Special
Non-Vegetarian	£5-5-0			£10-10-0	
Vegetarian	£4-17-0			£10-10-0	

For further particulars apply to—

Shaik Hamed & Sons
(Pty.,) Ltd.

390 Pine Street, — Durban,
Telephone 20421, Tel. Add. "KARAFAT."

"ઇન્ડિયન ઓપિનિયન"

શુક્રવાર તા. ૨૬ એપ્રિલ, ૧૯૬૦.

અગત્યના પગલાંની જરૂરત

શ્રી પંચીલના કલ્યાણક અને એમરજન્સી-કાયદો નાંખ્યા પછી હવે આખો દેશ, ક્ષણિક આદિકામાં બનતા બનતા બનતો ઉપર ચલાવ દેખાડ કરી રહ્યો છે. અપારે યોગે સંજ્ઞા ના છે કે, આરોપોના ભોમ બન્યાં વિના કેદખાનામાં થઈ રહ્યાં છે, અને હવે એમની લાજેલવની સ્થિતિની ખબર, કાલમાં કે.ઈ. પ્લાનમાં હાથ એમ નથી, ત્યારે કિંદી જનતા અને બીજા પ્રજા જે લાગી નિયમીન જીવન પસાર કરી રહી છે. અને ધીરે ધીરે કિંદીએ પરના નવા નવા કાયદાઓના અમલ થઈ રહ્યા છે. આમાં નો એક છે—ગૃહ અરીયાનો કાયદો. શાપનીલના કરવાકાંક પહેલા ગૃપ એરીયા-અભિવલે કિંદીએ પરના પ્રકીનો તલસ્પર્શી અભ્યાસ કરી રહ્યાં હતાં. કિંદીએ તરફથી એ જાગે શાંતિ પ્રચારી રહી છે, પરંતુ અરકાર તો નિષેધથી ધીમે ધીમે બેનો અમલ કરી રહી છે. કિંદીએ, એ આનો વિરોધ કર્યો હતો અને કાલમાં પણ તે આજુ છે.

પરંતુ હવે અમરમના પગલાંની જરૂરત છે; એવા કોઈ પગલા લેવાના એક એ કે જેનાથી આ દેશના લોકો અને પરદેશી કમ-દર્દીઓને આ દેશના ગૃપ એરીયા કાયદા નીચેની આપણી પરિ-સ્થિતિનું જાન કરાવી શકાય. દુઃસવાલના વજુ, કાગેમાં નિરાશા પ્રચારી રહી છે, અને ઘણા ટપાસર વળો જે આર્થિક, સામાજિક અને કેળવણીના ક્ષેત્રને ઠીકાથી પહેનવ કરી ઉમે કાવી શકેલા હતા, તે આજે નાશ પામતાં નિકાળી રહ્યાં છે. તેઓની પરિ-સ્થિતિને અહેવાલ ક્ષણિક અને અકવાલીક કાગેમાં આંખે છે, પરંતુ આ અહેવાલો સમુદ્રની ઓટની જેમ છે. થોડો વખત સુધી બરતી અને પછી ઓટ દેખાય છે.

આથી અમને કાગે છે કે કિંદી જનતા ચાટે એક સમિતિ રચવાથી એક એ અને તે છે કે ને કાર્યની દોરમણી આપી કહેવું એક એ છે કે એ કિંદીઓના દરેક ભવના કુખક બનાવે અને કહીએતો સોળી કરી પુરતક રૂપે આપણું એક એ.

ઘણા નાના શહેરોમાં નાની એવી કિંદી જનતા વધેથી જાં રહેલી હતી અને વેપાર કરતી હતી, તેઓને ધરવાર થોડી જવાનો કુક્રમો અપ્યા છે. આ બધી કહીએતો એ પુરિતકારે બનાવીને દરેક વિસ્તારે આ વહેવળી એક એથી કોટા આજના બનાવેથી ભજીતા રહે.

સાંધી પીતા

ગાંધીજીના માર પુત્રોમાં કોઈ મોટા જુવ કરીશામ માંથી હતાં. તેમનું જીવન આ તથા જ અને અને કુદનીશીને કુ.અરે કરું પૂ. આપ એ એમને ૧૯૧૮માં એક પગ હાથે કરો એનો માર એ હતો કે:

“અમાર પર અંગ્રેસ જેમને એક પુત્રાઈ” એ. અને એવો પુત્રાઈ કરી માનવે જીવન થવાનું છે...સાચ એક વચનેષર છે એનો આપન કો કોટા નથી. સુલો ભર નથી ગીતનમવ છે. તમારી છાંટી કરે વિમારમ અને સુખમમ કરી એક છાંટું કુ.

સાચ મદદર મારી કાગે છે. એને તમની મરમ કાગી છે. પણ તમે તેની અમાર દોત તો કેવુ હાઈ એવી થમલી કછ નથી મુખી થકો. મામ મીન અનેક પુત્રો ને હવે અને અમાર છે એ ને ન દોત કું. તો મુખીને મરી બન આમ કાગ કાગે પણ અમેકા વિના અપારે તમને જાન પુરક પુત્ર બનવાનું મન મામ ત્યારે આમ અપરને તમનું રચાત એવ.

પૂ. આપને આપણે કદાચ મળીને કીમે આ પદ એકનું કરવ થવ નવાઈ ન અને પુત્ર મારેની પ્રમતા એમને મન કાગે કેવા પુત્રી કરવાની તે આપી અમાર છે.

અજ્ઞાત સંચારમાં એ દિવસ

(સે. નારાયણ રામ)

[શ્રી વિનોબાજી પદમાના દરમીયાન કેટલીએ થયાં કરે છે તેનો ખ્યાલ આ લેખ ઉપરથી આવશે. તે ઉપરાંત આજુ આજુ દેશના કેટલા પ્રવાસીઓ, વિદ્યાર્થીઓ અને તારવેતાઓ આજે પરવાનામાં આપણે જામ છે તેનો ખ્યાલ પણ આવશે. આ લેખ તેમના અજ્ઞાત સંચાર દરમીયાનનો છે. અને તે ભૂમિ પુત્રમણી મેવામાં આવ્યો છે.]

આન્દોલનમાં એ અમીશ

નિ અમીશ કામ કરતું નહીં, કરાવતું એક એ છે નામ સમજાવતા. વિનોબાએ કહ્યું “મેં વિનોબાનું કામ બધને એકવાનું મન થાય છે, એવું કારણ એ છે કે એમણે આખી છાંટી આ એ કામ કરું નથી. અને તેમ કરવાનું મન થતું નથી. કારણ જે આખી છાંટી એ કામ કરી એક છે વિનોબાનું કામ કરીને તમે વજુ જાના અમારાવનું યાજરો એટલું ને ને એ કામ તો હવે વિદ્યાન કરવાનું છે આખી પુનીયા જીના પ્રવેશો કરે છે, એની અસર આપણા એકોટા પર પણ થવા વિના રહેવાની નથી એ કામ માટે બધને એકા કરવાની અપામણી આપણી નથી.”

કામકામમાં એકાધારિત વજુ બનું એક એની ઉપર વિનોબા વજુમાં વજુ બન થી છે. એ રીતે આપણા કામને સૌક્ય કમતિ મળશે, અને એક કમતિ વિના અક્રિક કમતિ રાખ નથી. “પ્ર.રૂપર અને ચારી પર અક્રિકાથી અક્રિકાથી ચારી ચોળા મોઝી, ચોળાનું કરસ કરે. પણ હું તો એટલું પુત્ર કે કામકામ સૌક્ય-આધારિત થયાં એવી ચોળા ન લેવ તો હું આખી ચોળાને કામકામ મેવામાં પરવાનું કુ.”

“પણ સૌક્ય-આધારિત એટલે કામ કોઈએ-પાત? ” એ પ્રશ્ન કર્યો

“ના, કામ એ છે કે તમારે જે રીતે કરવું હોય તે રીતે કરો ને! અક્રિકાની પાલે થક ન લો, કામ પણ કેવિત નિધિ મસેથી મદદ ન લો. બીજા ને રીતે કરવું હોય તે રીતે કરો. સુતાબલી કરો, સુમ્યાન કરો, મિત્રો પાસેથી મેળવો, અન્યાન કાનો. પણ એ વજુ કરતા પણ અનોદપવામાં વજુ સકિ છે અપિ એનો કામો પ્રયોગ થશે નથી, એટલી જ આપી છે. પણ એટલો ખ્યાલ રાખવો કે કામ કામકામ પડી રહ્યો છે.”

મેં પુછ્યું: “આપ નિરાશ છે?” વિનોબાએ કહ્યું: “ના, હું કરમિલ નિરાશ નથી, અને નથી કામકામ કે પરિસ્થિતિ આપણા કામકામી અક્રિકા થક છે.”

મેં કહ્યું: “આપની આજુ દેશની અંદર બીજા પક્ષે કામ કેટલા છે કે નિરાશ નથી.”

મારા મનમાં કુદાન આન્દોલનમાં પહેલા વ્યવસ્થા કરવાનો હતો, એમને નિરાશા રચ્યો નથી, એ આન્દોલનને નવો વેગ આપવા તરફથી રહ્યા છે.

વિનોબાએ કહ્યું: “હું એ જાણું છું. એ જાણુ છું એ પણ હવે આન્દોલનનું નેતૃત્વ એમણે મેક પડશે.”

કામ કામકામીને થોડા દિવસ પહેલા જ નિર્મળા દેવપાડેને કહ્યું હતું: “હવે વ્યવસ્થામાં આમલ આવતું એકોટા પરવાનો પર અપકમે” અંતરે નહીં” એને જાણે વિનોબાએ નિર્મળા” ને અપકમે કહ્યું. “કામની વાત એ. કામ સાચી છે. પણ એ પરવાનોના તમે વિનોબાની પણ મજાતરી કરવો. એ કે કામકામ આપવાની મારી અપામણી હું કામકામ કામકામ નથી.”

અને આ કામ અને વ્યવસ્થામાં એક રચ્યો નહીં. આજે તમને અક્રિકાના કામકામ રચ્યોને કામકામ અતર ને કામકામ તમને કામ અને હું તો વ્યવસ્થા અપ” હું” અને એવા વ્યવસ્થામાં અપા ૧૦ વરસ થી ઉપરના મોઝીમાં પણ એકોટા નથી એક અને ખાતરી છે.

પણ વિનોબાની વિચાર-સક્રિયા આપીને પગલામાં એકની તમિતત મુખ કારી રહે છે. અપવાતમાં કામ તારે તેમનું વજન હક રતમ કરું. હવે ૧૦૨ રતમ રહે છે. કરીર પર થોડી ભાઈ આપી છે. કિષ્કાનાનું પરિકામ પણ હોવ. કમજા બોરાક મા મામલુ કે થી વજ છે, પણ કામ છે, અને મકોટી તાઈ એ કામ માં મામલુ અપા કે છે!

પદમાનાના કામકામ

કામકામમાં કામકામ તો મામ, અર્થ-દેવ અને મનોકર. બીજા વજા રચનિક. એ કે એમનું મોઝું કોઈ કોઈ વજ ૪૦ કુપી થઈ અપ. અક્રિકામાં અક્રિકામાં એ વજેનો થોડા દિવસ એકની પાલે રહેવા આપી હતી. એમાં એક તો આપણા મુખરાતની કામ. એ વિરોધોએ કાગે કતા. પણ એમાં એક કોનાક મમને વિરોધી કહી ન કામ અક્રિકા વિનોબા કામ રચાન પર પહેલા ત્યાર પહેલા એક કોટીમાં આપણ કરતા. એકોટા કે મુને-કામકામની કોનો એની પાલે વિનોબા કમજા એરેશન-કો આપી છે એ ચોળાના એક પ્રોદેશને (અનુક્રમણ મારે વજા પાનું ૧૭૭)

પુનાના કિલોરનું પરાક્રમ

તા. ૨૪મી ફેબ્રુઆરીએ પુનાના એક કિલોરે આશુત પરાક્રમ કરી એને નાશવંતકિત કરી દીધા હતા. આજે ૧૬ વર્ષની જીવનના આ કિલોરે એક આકાશર વિમાન કબાઈ ૫ કલાક અને ૧૩ મીનિટ સુધી તરફ રાખીને નવો વિશ્વ વિશ્વ રચાવિત કર્યો છે. આ કાલકિત કિલોરનું નામ રશીદ છે. પ્રખ્યાત આકાશર પાઈલોટ શી રેકુન ઇરાનીનો એ સુપ્રસ છે. આ ઇરાની આકાશર વિમાનો ભાગતમાં જીવંતના એક કલાકકાર છે.

આજે ૬ વર્ષનો હતો આરશીદ નાજ રશીદે આકાશર અભ્યાસનું કામવા માંડ્યું હતું. અનેક પ્રયત્નો બાદ રશીદ આકાશર વિમાન અભ્યાસવા લાગ્યા હતા. અને એકવાર કિલોર આકાશરને ૬૦૦૦ ફુટ ઉંચે લઇ નાખ્યા હતા. આજે રશીદે આકાશર વિમાન બાંધ્યા અને સુધી કબાઈ તરફ રાખવાનો રીયાજમાં આ સૌથી પ્રથમ પ્રયત્ન આકાશર એ વગ વિનાનું વિમાન અને કાન્નાતમા મહાથી ઉચે લખા પછી તેને પ્રુકિતપૂર્વક ઉડાવવા હોય છે.

બીલીમેરાની આચથી

નુકસાન

બીલીમેરા, અમેની અરવિંદ કિલોરે એક વેપર પ્રોડક્ટની ફેક્ટરીમાં મશીન માલ્ટીએવા આજે થાનવાથી આવે છે. આજે આ વસ્તુ થાનવનું નુકસાન લાવ્યું જાય છે. મધરાત રાત્રી આજે કાલમાં આવી ચડે હતી. માનને કાલ કરવા માટે બીલીમેરા, ૧૫૪ રી, મશીન, મશાલ અને સુરત છે. પણ ભાગ્યેથી ચડા હતા.

આમનો પ્રકાર આજુબાજુના થામ લાંબના વિસ્તારમાં એક થકાતો નો. આમના કારણમાં સોના તરફથી મને છે કે રીબાઈન તારવાથી કાંઈ સરકાઈ થઈ હતી.

રેલ સમયે છંદગીના એચએ છબે બચાવનારાઓને અપાયેલા હુમેનીટી અંદાજો

સુરત ટાકામાં રેલના ઇમ સહકરે એવાની છંદગીના એચએ અનેક જુઓવા નાન ભાગવાર નકાફાને ઇન્કબ હુમેનીટી એકાં અર્પણ કરવા માટે અને ૨૫ સહકર નિવારણ કામમાં અને, અને અને અને, મનુષ્યો અને હુમા પ્રાણીઓને રાહત આપવામાં ૧૬૬ કરનારનું ભરેર અન્ધાન કરવા માટે આજે ૫-૦ કલાકે કલેક્ટરે આ એક. એમ, કુદાણીને પ્રકુપરે એક કલા રોજવામાં આવી હતી.

વેલરે શી આજ. આજ. આજ. રાજાજી મીસનના રોમી શી કમુકાનક, શી નવીનચક સરતીમા વિ એ મહાવિદ્યપ્રવચનો કપી હતા.

આંક એકબનારાઓની આવી

રેલ સહકર સમયે કરેલો કાલ કરેલો નાજ એમને અંદા. આપવામાં આજે છે તેમનાં નામો નીચે મુજબ છે : કરનાં અર્પણ રિનકરરણ અંકુશ દલાદીઆ, બીબુભાઈ અમરન યોદાજી, નમીનભાઈ અમરન યોદાજી, અકમર પ્રચાલક કરેલોઆ, અકમરનીયાં રાજામીયાં, કાંકરનાઈ પરામજી દેસાઈ, શી એમ. એઆત, શી વિરુપ્રકાશ વેલર, મકમરકુશાં રેલ.વાલગા, સી. એન. દલાદીઆ, આટપુરના ચેરામજી પેસનજી આટપોરીઆ, ચેલીસ આતા ના અમનાગીર મુદાજીર, પ્રચાલક પ્રચાલીમ, શી. પી. દલાવાના, એ. આર. એન્ડનીવર, બી. બી. રામી, કમરે સંકર, અમરત કાલુ. રામચંદ્રાન, અને રેવીરામચીન છે.

કલા પતિ કોલોનીનું ઉદ્ધાટન

અરવાળા, "અરકારે રેલ રેલા ને કાંઈ કમુ" તે કાંઈ પ્રભુ પર ઉપકાર કર્યો નથી અરકારની એ રેલ હતી. પ્રભુ, સરકાર, પ્રખ.નો, અધિકારીઓ અનેની મદદ વડે આ મધુ મધ સહકર છે. એ અરકાર આજે ટાંકે આ મધુ ન કરે તે એક પણ માટે પણ એને સતારવાને રહેવાનો અધિકાર નથી. પ્રભુ રેલની આજુતમાં કુપ્રસ સહકર કરીને કહ્યે એ એ પહોર ઝીંચે અને કાંઈકથી આજે કર્યો તેજે નવી આજા આવી છે અને કારકેરો અને બીબાઓમાં નવી આજાનો અંકાર કર્યો છે અને રેલની આજે પછી ને પ્રચંદ પ્રમાણે મળ્યાંથી જાણત થયો, રેલ થયો છે તેજે કુપ્રમાથી કુપ્ર પ્રકટ થાય છે એવો પ્રચંદ પાઠ આ પછેને આજે છે."

કલાપતિ કોલોનીનું ઉદ્ધાટન કરતાં કિલકુ પ્રધાન થી કિલેન્ રેલાજી ઉપરનાં સહકરે કાન્નાથી હતા. તેમજે વધુમાં અજાણ્યું કર્યું કે આપણે નવી સમાજ રચના માટે પ્રયત્નો કરીએ અ રચનામાં હોને થર અને, પહેરવાના કપડા મને જેવી અવરથા માટે આપણે થપીએ છીએ, પણ કારતના નિયમો અજાણ હોય છે. ઉનતિ, પ્રતિ કુપ્ર એ મધુ કાલ હશે. કાલ પછી કારત કાલ છે, કારત કાલ હશે એ વધુ અખીનકારત કરી દે છે અને મનુષ્ય કેટલો પામર છે તેનો અનુભવ સુરતની રેલે આપણને કરાવે છે.

—મશુદનીના ખાના કારખાનાની ચાંદનીરી ખરીદવામાં આવી છે. પંખામાં ને ખાનાને ખાંદ હતા તે ખરીદી ને લાથી કાંદની મશુદની લાકુકામાં તે કોલે કરવામાં આવેલો. આવતા વર્ષે કારખાનું નંખાઈ રહેશે અને કારતના નાખાં પ્રધાન થી ચોરાઈ દેલાઈ રેલ ઉદ્ધાટન કરશે.

આજે આંધ્યાની રીબન અને વેળીઓ

અમરક, કાટીન, કાંકેલા ચીકેની, રીબન અનેક વંશ, કીકાઇન અને કાંકેલાં અમરો, અને અંકે અને કોટર સમુદાયના માટે અવધાનથી રીબને અળી સકશે.

અજાં આટે અમરક, અને રેલસ તથા રેલની ટેપીઓ કીકાઇન આવે બનાવી આપવામાં આવશે.

અંકેલાં કાંકેલાં અમરક, રેલસ, કોટર વિગેરનાં કુલોની વંશ રેલની વેળીઓ અને અનેક પ્રકારના કોલસાં અમરો.

રેલસ થર કુલેલા આટે આસરીકના કુલેલા કુલો અમરો.

ટેકાણું : આખરો હેલસ (પ્રો.) લી.

કેડીસ એન્ડ ચીલરેન્સ હેલ એન્ડપ્રેકચરર,

ફાન : ૮૮૫-૭૬૬૧ પહેલે માળે, બોડસ પરપાલ.

મરકાર મેન્સન્સ — ૩૩ વેરક રૂડી, — જોહાનીસબર્ગ.

૧૬. મે. ૫૪૦૦ — ૨૦૦ રેલોનાલ ૪૬-૫૬૨૦

રેલોનાલ મરકાર : "અમરકો"

અમરક પ્રધાન (પ્રો.) લી.

૧૪ કોલે રેલો,

એ લા ની સ અ અ.

કોલસેલા અને રીટરલ અખીન અને પ્રપાટસ

આસ કરીને અમરે ત્યાં પ્રનિધન અને ઉચીયા મેલરી.

અમરમાં નાંખવાના કાલ અજના રેલો તેલો

રેલોનાલ રેલો, પીલના અને એકુખી-અમર

વાસકો-કાલ અને રેલોનાલની અખીઓ

રેલોનાલ અને રેલોનાલ તથા બીલ

અનેક રેલો થી એ કીકાઇન

આવથી અમરો.

આસ કરખાસત : હિંદની અગરખતી

(વહાણમાં આવેલો તાલે માલ)

કોલસેલ વેપારી આવે

વસ્તુ પ્રકાર	કોલસા	કુલ	કુલ	કુલ	કુલ
(પાલમાં અને બીજા કાલોમાં અમરો)	૧	૧	૧	૧	૧
મને એક કીકેલ ૩ કોલ ૪૫-૫૦ કુલ	૧	૧	૧	૧	૧
" " " ૧ " ૬-૭ " ૧	૧	૧	૧	૧	૧
મરિલી ૧ " ૧-૨ " ૧	૧	૧	૧	૧	૧
" " ૧ " ૭-૮ " ૧	૧	૧	૧	૧	૧

કોલેર સાથે રેલક — કરખાન આટેના આવે.

કમારી પાસ અસલી બાસમતીના ચોખા પણ છે

બાસમતી ચોખા રી. ૧-૦ રતલ.

(કોલોમાં કોલો ૧૦૦ રતલ અમરો)

અને નીચેની વસ્તુઓ કાંકેલા ઇંપોટ કરીએ છીએ. માલ

સારો અને કીકાઇન આવે અમરો.

અમારો પ્રાઇસ લીસ્ટ આટે લખેલો :—

કેલે જાતના પ્રનિધન કાળ, મશાલા અને કરીયાજી, સોપારી

અમર, આમલી, આખા નાળીયર અને ફરેક જાતના

પ્રપાટસ ચોખા.

K. HARIBHAI & SONS
(PTY) LTD.

Direct Importers : Wholesale & Retail Merchants,
81 Victoria Street, — P.O. Box 2156 — Durban.
Telegraphic Add "BHAISONS"

સર પુરુષોત્તમદાસ ઠાકોરદાસની

જીવન ઝરમર

(મયા અંકથી આરંભ)

એક સમયે રાહી વિદ્યારથી ચલણી નામના મારે જે હાલ સર પુરુષોત્તમદાસે આપી તે અજ્ઞાતપૂર્વે હતી અને તેમને જીવિતરોના રાજકીય અને આર્થિક ક્ષેત્રે સ્થાપિત કિંમતો સામે અનુભવ સામનો કરવાનો હતો. આ હાલે તેમના યશ્વિદ્યા અણુઓમાં પ્રકાશવા આવ્યા અને તેમની પ્રીતિને કમલ અદાન્યો. રાહી દીર્ઘકાલ, જાત, અમલ, અવિરત કામ કરવાની તેમની કક્ષિત, અને વસ્તુને સમસ્યોએ મ.પવાની તેમનામાં આવ્યાલ હતી તે આ હાલે બતાવી આવડ્યું.

નાણાકીય ચલણ અને વિનિમયની માન્યતા તેમને પ્રથમથી જ રસ હતો, અને હોદી સરકારની વિનિમય પદ્ધતિ તે તેમણે ક્ષેત્રે અભ્યાસ કર્યો.

નાણાની પ્રમાણ-કોમિતની આ હાલને સંપૂર્ણપણે સમજવા મારે આપણે તે અંગેની કટલીક જાણિકા બજાવી લેઈએ.

રૂપિયાની કિંમત ઘટી

૧૮૬૭ સુધી હોદી ચલણ માત્ર મહિના માત્રના બજાના સંમલ પર આધાર રાખતું સુનાઈટ રોકેટ આદિ અમેરીકામાં આદીની આજે ટોપાલ્તી આદીની કોમિત એકાદમ પડી બના કાગળી બાને પરિણામે રૂપિયાની કોમિત જે જે કિંમત રહેતી તે મરિને કમલ એક સિદ્ધિ મળી મળી. વસ્તુની તેમજ સરકારનું નાણાકીય બંને મારે આ કાગળીની દબાવ આપી સરકારે ૧૮૬૭ માં મોડા કર લેવાના પ્રયત્નપણે નીચેથી કમીટીએ અપોદિત સમય મારે ૬ કલાકને રૂપિયા ના સિદ્ધા પાડતા અટકારી આપી રૂપિયાના સિદ્ધા અવલોકારમાં આવતા એકા યથા અને પરિણામે વિનિમય કોમિત નધાને ૧ સિદ્ધિ મળી ૪ પેન્સ મળી. હરસેલ કમીટી પછી કાલેકર કમીટી આવી, આ કમીટીએ રૂપિયાની કોમિત ૧ ધીર્મ અર પેન્સ અથવા ૧૫ રૂપિયાની એક મીની એ પ્રમાણે નકકી કરી.

૧૮૭૪-૭૮ ના પ્રથમ વિશ્વયુદ્ધે હોદીના નાણાકીયને વિષટ પરિસ્થિતિ માં કુકર્મ આદીની કોમિત રાએ પડેલા ૧૮૭૪માં રાખા પેન્સનો એક અંક એ પ્રમાણે કોમિત કરી ૧૮૭૬ના મેમાં ૫૮ પેન્સ મળી અને ૧૮૭૬ના ડીસેમ્બરમાં ૭૮ પેન્સ અંકની કોમિત મળી. આમ મરપી રૂપિયાની અદર રહેલી આદીની કોમિત રૂપિયા કરતાં વધી મળી અને મોટા રૂપિયા માળા આદી બનાવવા અગ્ર. સરકારે પુરતા

આદીના રૂપિયા અટકાર પાડવા અગ્રમય નીચડી હોદી આદીની રોકાવરમાં મળી માત્ર હોવાથી રોકાના પેપરની સમસ્યા સારી અવલોક. અદીસ સરકારે ૧૮૭૬ હોદીને અધ્યાપારણ રકમ સુકવવાની કોમી મળી. હોદી સરકારને હવે નવું રૂપિયાના સિદ્ધા અટકાર પાડવાની અદર કોમી અમ પદ્ધતિ પદ્ધતિની રીતે વસ્તુ આદીવાળા સિદ્ધા અટકાર પાડવાનો અભેદ નહોતો.

આ મુદ્દાબલને કારણે સરકારે ૧ ધીર્મ ૪ પેન્સની કોમિત અવલોક રહે તે રીતના સિદ્ધા અટકાર પાડવા, આ રીતે પાછા સિદ્ધા અટકાર પાડવા માડવા એકલે પાછી વિનિમય કોમિત વધવા માડી અને ૧૮૭૬ના ડીસેમ્બર માં ધીર્મ ૪ પેન્સ મળી.

કિંમત રચયિત થઈ

૧૮૭૬ના મેમાં મેપીન્સટન અને રિમલના નેતૃત્વવાળી કમીટી રચાય આ કમીટીનું કામ હાલને પરિણામે હોદી નાણાકીય અને વિનિમય પર થયેલી અધરનો અભ્યાસ કરવાનું કદ્દા અંતરના નાણા સુકવી આપણ એ પછી અનિવાર્ય કદ્દા આપી રૂપિયાની નવી વિનિમય કોમિત ૨ ધીર્મના સોના નેટલી રહે તે મારે કમીટીએ અધ્યાપક કરી અને આરે અમલ પછી કર્યો. અતઃ ૨ ધીર્મના સોના નેટલી રૂપિયાની કોમિત ૩૬ સિદ્ધાએ રકી કરી નહીં, આપી ૫ ધીર્મના અધથી સિદ્ધા અરખર રૂપિયાની કોમિત અણવી રાખવાનો પ્રયત્ન કરવામાં આવ્યો, આ મુદ્દિત પછી નિપજ નીચડી અને તેમ રહે' સપ્ટેમ્બર માસમાં હોદી રોકાના આવી. રૂપિયાની કોમિત ૧ ધીર્મ ૪ પેન્સના અધથી સિદ્ધા નેટલી મળી મળી અને ૧૮૭૬ના બ-પુ આદીમાં તે પાછી મળીને ૧ ધીર્મ ૪ પેન્સ મળી કોમિતમાં કુપારો મળી રહ્યો અને એકાદામર ૧૮૭૪માં ૧ ધીર્મ ૬ પેન્સ કોમિત મળી. આમ ૧૮૭૬ સુધી કોમિત વધવા પર વધણ રહ્યું પરંતુ સરકારે કોમીસ અમલને પ્રકલ કર્યું. આપી રૂપિયાની કોમિત ૧ ધીર્મ ૬ પેન્સ પર રમિત મળી (અણુ)

સુકાઈપીસ, કનકમ રોક રીટ-સ, આપલે-સામ, રેવન્યુ કમિશનર અને કનસેશનર મારે મળ્યા.

આવ. વીકલ

૧૮૭૮માં આઈ.સ, કટ આઈ.ટ રીટ, ઠોરનર કામચોન અને આઈ.ટ રીટ, એકાનીઅમ, રીન ૨૬-૧૧૫૪.

અર્થાત્મક

અજરાતી કેળવણી

જીવાન અવિષતિ, તા ૮-૪-૬૦ ના અકામ રણ મરેલ અગ્રપત્ર માચ્યો. અગ્રપત્રના ઉત્તરમાં, મુળ લેખક (સિદ્ધા મી નરવરલાલ માળીનીવા) ના અપાણ વિદે આ પ્રુધાસક પત્ર હું અણુ છું. રોકથી આવતી કુબરાતી કમીમે અને સરુતિ અણવણી અગ્રથી મી નરવરલાલને અભિધામ યોગ્ય હતો અભિધામને હેલુ. સારુતિ-અણવણી મારે પ્રુધો મારાત મરેલ અગ્ર મતા પ્રવાસે, ની અવમલના કરવાનો નહોતો; પછી સરુતિ-અણવણી મારેના રોકાક પ્રતિમતિક મળો મોમ, ઉપસ્થિત મરેલ નવી પરિસ્થિતિ પ્રતિ પવાન ઠોરવાનો હતો. અમોથી જ અવધથી સરુતિ ટકી રહી છે એમ તેના અગ્ર કમી યાગ્ય લેખકે પછી કહ્યું નહોતું) પછી કમીમે, ના સકાર વિના એ ન ટકી રહ્યો એ નિવિદા છે સરકાર સિમલ અને સરુતિ અણવણી મારે કમીમેને કિરસો અવમલથી યાગ્ય નહિ.

૫૫ લેખકો કહે છે, "આપણી દીક્રુ સરુતિ તે બાને કમીમે વધેથી જે તે તે અર્થ ને' આ કામને રકી છે." અરુતિ સરુતિની સ્થાપિત વિદે આ પછીને ટકા નથી. પછી એના અર્થ એ નથી કે સરુતિ સ્થાપી અને અવલોક હોવ એકલે, એ સરુતિમાં અ-મેલ અવિત પ્રવાસો વિના એના સિદ્ધાનો અણવી રાખે; અમર પાકાત પ્રવાસમાં એ ન તથાઈ. સારુતિ સિદ્ધાને અવલોક રાખવાના પ્રવાસો ન થયો તે એ આ રોકાના હોદીમે (પ્રન્થિ-અ) તે અદર રહેશે, પછી અમની માવમમાં કામે સમય ન ટકશે. અને ૫૭ી, કિરસ વિનાની કિરસવાનો હિમે કયાં સુધી બજારો? ઉપરાંત, ૫૫ લેખકોના અધ્યાપા અગ્ર, કિતિકાસો પરમાં હોદી સરુતિની સ્થાપિતા વિદે મન મનાવણ હોવ તે હોદીમે કહેવાસીને પછી આપણે મન મનાવી સકીએ? વસ્તુની કક્ષા ઉત્તરવાપી કામ વસ્તુ નહ નથી મતી. સેવા, સંવમ અને સમર્થણની પ્રતિષ્ઠા એવી કુબરાતણ પછી પોતાને અરુતીમ કહેવાસી સકશે અને અમલ ૨૬૮માં કદ્દા અવેલ યોગ્ય હેર માળા હોદી માવાપની પાકાત પ્રવાસમાં તથાતી છેકરી પછી.

આપણક દરિમે, સારુતિ સિદ્ધાને અવિતમત કુબરાનો આમ બની અવ અવિતમ અવા હોલુ એકલે, એ મારે કોમણક પ્રવાસો અદરી છે. અવ પ્રવાસોમાં રસ લેવા' મારે

માત્રાત્મકી કેળવણીની આવડવાનો અગ્ર સ્થાન મારી લે છે.

૫૫ લેખકો અમ' સંમયમાં માલક માળાપોના નામે અદર કરવાનું લેખકને અમરે છે હું મારું છું અને લખે છું ત્યાં સુધી પોતે એવેલ અમર અગ્ર અવેલા આપણક વલણને અમ' છે આપવાનો લેખકને કહે, એ એ આપણક વલણ' સિદ્ધા રોક હોવ હો એના નામે કમીમે; અને અવિત' એ હોવ તે જેર કામે અને પરિણામે, કામ પછી સામાજીક કામને (૧) લેખકો અ-મેને કામતા સામાજીક વલણ અગ્ર અવિતમત નામે અદર કરવાની કમ પાડતો નથી સિદ્ધાતિત અગ્ર પોતે રણ કરેલા દરિમોડુએના અગ્ર હેલુપૂર્વે કદાતો (અવિતમત નામે વિનાના) અવવાની પુર્વે તરવારી લેખકે કરેલી હોવી એકલે.

મી નરવરલાલે અમ' અમર કરવાની મનાઈ કરતો હેલુ નથી દરિમોડે, અમ' અમરની આવડવાનો અવમલથી ન યાગ્ય પછી કુબરાની અવિતમતા મારે અમ' અમર અ સર્વવ નથી. સિદ્ધાતિત દરિમે એના આર્થિક મુદ્દો વધુ મિર-અવ અને આવડવા છે અમ' અમરને અવેલ મારી પ્રાપ્ત કરેલી મુ' સરકારવિદિન અમ નહીં કામે એ ટકાવી રાકે નહિ.

સિદ્ધા, સંસ્થા અને ઉત્તરો સિ કેળવણીકારો તેમજ સામાજીક કામકે પ્રકાસ પાડી એવી અ.સા રાખું. કામપછી ક.વની પ્રતિ અને પ્રુક્ત મારે દીકાની અદર છે, એ દીકા પ્રતિમતિક અમર પરણક કમીમેનું પાકિય પ્રુધાણ હોવી ન લેઈએ. પછી પ્રતિ મુચન અને માર્ગસંકે હોઈ લેઈએ. સામાજીક કામોમાં કેવલ જુસો જ રાખવામાં ન આવે પછી કામે અમ અવકારકુલ સુધારા પછી અવવામાં આવે તે એના કામે અવે સરકા અને

હી. ગુલામલાલ ક. પટેલ ("પ્રકાસ") પુર-કેમ

અમવાનને મુક્તિ મળી

નામપુર, અગ્ર કાગી પાસે સિદ્ધા માં અમવાન પાકેનામની મુક્તિ પછી પછી કામ સમયે નેમમાં મુક્તિ મળી છે. આ મુક્તિ' કામ અમરનું પીચક મનાવી રોકાના અમલ કદ્દા. તેને કુર કરવા મારે કિમલ અને એલ, અમર કોમીસ અમિધી કમી હતી પહેલ તે તેના તરફ અમ આપવામાં અ.મુ નહિ પરંતુ અમી તેમનું એક પ્રતિનિધિમંડળ મી મીકલને મળ્યું ત્યારે કમીકરે પીચકે કમી નામપુર. આ સમયે ત્યાં આજે પછી માણસો એવા થયા હતા.

વિવિધ વર્તમાન

પ્રવાસે ગયેલા આઆર્થ

કૃષ્ણાનીના અંતાચ્છે

ગુરોર, પ્રજાસમાજવાદી નેતા આઆર્થ ને બી કૃષ્ણાનીએ અહીં એક અભિયાની પરિપક્વતા જણાવ્યું હતું કે ચીનને ગમ્યુજીઆ રથાન મળે એનો હું વિરોધી નથી. પરંતુ તિમેટ અને ભારતમાં આક્રમણ કરવા માટે અભિયાન શરૂને શરૂઆત લેવી સુદર શરૂઆત રથાન અપાવવા માટે આપણે શુ પડતા આપણી યા માટે શુ બોલ્યાં.

કૃષ્ણાની તેમના પત્ની સાથે અમેરિકાના હ સંપત્તિના પ્રવાસે આપણા

આઆર્થ કૃષ્ણાનીએ કહ્યું કે મારા પ્રધાન નહેરુ ચીનના વડા પ્રધાન સાથે મીથાનો પ્રથમ સંઘર્ષ ને સાથે મારો વિરોધ નથી, પરંતુ બી નહેરુએ શરૂ કરેલું ભેદને કે ચીન તેણે પચાવી પાંચેલા ભારતના પ્રદેશમાંથી પાછું નહિ હટી જાય તો ભારત તેના શેન મો ઉપયોગ કરી આક્રમણને મારી હાવરી.

અભિયાની પરિપક્વતા પુણેએ મોટા ભાગના પ્રશ્નો તિમેટને સ્પષ્ટતા હતા. આઆર્થ કૃષ્ણાનીએ કહ્યું કે તિમેટી સાથે એક સ્વતંત્ર પ્રજા છે તેનો

બીગોલીક, ભત, ધર્મ કે આપણી દરિયા ચીના નથી.

ચીનામાં તિમેટ પર સાર્વભૌમતા મો ને હાથે કરે છે તે અપ્યુગી સ્વરૂપ ની વિચારસરણી પર રચાયેલો છે.

૧૪ એપ્રિલન દુકાનમાંથી

હવે ફળ રહી!

કાવોલે (જુલે દીરહીકટ), યુવાકાન, આ વિસ્તારમાં એથીમનો સામેની બંદિશકાર ચળવળે કમણા કમણા મ.જા યુધી છે હર સત્તાદ એથીમન દુકાન દારો ઉપર "મ.જા એથી મારવા ભત નહિતર પુન થશે" વિગેરે લખાઈ નવામાં કામલો દારો મળે છે. અત સત્તાદ ઉપરોક્ત મ.જામાં આ ભતની લખાઈ સુચવતો એક જગ કાલ ઉપર બીલીધી મોટીને બંદિશકારવાદીઓ એથી મવા હતા તેમાં લખ્યું હતું કે "એક મહેનામાં એથીમનો મ.જા એથી ભત નહિતર તમારે મારા હજ એ.મવા પડશે" આ કામળ પોલીસ આતાને સુમત કરાવે છે અને તે દારો તપાસ થઈ રહી છે

કાવોલો મ.જામાં એકલા ૩૪ વર્ષથી રહ્યો કરતા મી. કમ્પાકીય મદમદ નામના એથીમન વેપારીએ અહીં પત્ન-કારો સમક્ષ અભિવેશ કે એકલા ૩૪ વર્ષથી હું અહીં રહ્યો હું છું, બાલિ-

આર ચળવળ પહેલા આ મ.જામાં ૧૪ એથીમન દુકાનો હતી હવે ફક્ત ૬ જ રહી છે. આ ભતના લખાઈપતે મળતા હોવા છતાં મેં અહીં રહેવાનું નક્કી કર્યું છે

એક પ્રશ્ન

ગીરોળીયા પ્રોન્સ મિલ્ક વેલ્સ રફલ મા કેનીનાના ચવનંદન સલાહકાર તરીકે હાલ કેન્દ્ર-સમા હાલર રહે-નાર એક્ટીવ મી સેક્ટરી મી મીરીય નેન્સને એ કેન્દ્ર-સમા આજે વિદ્યાર્થી-એને હાલ રહેવા હેઠ મારતરે અર્પણ કરતા તેમણે કેન્દ્ર-સમા કામકામની સમજ આપ્યા બાદ એક વિદ્યાર્થીએ પુછ્યું હતું કે કેનીયા સ્વતંત્ર થશે તે બાદ અમારી રુઝવું શુ થશે? અવાજ પા મી મીરીય નેન્સે જણવ્યું હતું કે આવી રહેલો ૧૪૧ એકલા મુરોપી-મનો માટે જ ચળવી શકાય નહિ અન્ય ગાયેના વિદ્યાર્થીએને ૧૫૫ આસે આસે લાયકાત પર આપ્યા હામલ કરવા પડશે

અજ્ઞાત સંચારમાં એ દિવસ

(૧૨૨ પાનાનું અનુસંધાન)

એકરો પેતાની મલીયા રાજા કપડો થતો એનો એકે એકુ કે અમ્મા થાપ છે ત્યારે પેલીય એકનારા એક ભાગુ થઈ ભાપ છે, રસીમન બોલનારા બીજા ભાગુ થઈ ભાપ છે. અમન બોલનારા વળે પેતાનું જ જુથ મનાય છે. એકે પિતાને પુછ્યું. 'આપી કુનીવાના સોડા કમ આપામાં એથી સોડા' પિતાએ કહ્યું: 'હું તે કાલ માડે થયો છે કે શું? આપી કુનીયા ની તે વળા એક આપા કોઈ સોડા' ૧૫ એ એકરોને આપી કુનીયાની એવી ભાપા બનતવનું માડપણ ભાગુ કુનીવાના જુદા જુદા રેલેની ૩૨ કાપાઓ તે થીપ્પે. મ.જા આકરવો ના મોથા એકા કમો, ભાપા કોઈ ઉપલાંબા અને તેમાંથી આપી કુનીયાને સુલભ થાપ એવી ભાપા બનવી કાદી મિનુ નામ આપુ 'એરપરા-ટો' એ ભાપા થીપ્પવવા આજે ૫૫૫ મલ્ક સોડા કુનીયાબરમાં પુરે છે. રીમોર ૫૫૫ એ પામસો રીડીને એક. બાકીસ માં એરોસન નદીના જાંબોમાં મતુ-મલકી આરિપાકીઓ વચ્ચે રહી એમની પાચક ભતિમીની આપણે થીપ્પી એવા સાદુ એકે અનેક વાર ભળને ભેખમમાં પ્રવેલી. તેની રામા મઝ વાતો એ દિવસના દુકાનમાં ૫૫૫ થોડી દુરસદ મેળવી અને સાલકમ સિવાય રહી ન શક્યા અને એ કલા સિવાય રહી ન શકે.

(અપુર)

રવગર્હ્ય તારાગોરી ચિત્રનલાલ મહેતા

આમાલકે અપરે

બીમાન ચિત્રનલાલ બપાલકર મહેતા કે.કટરાધિ તેમજ મિત્ર ગડમે ને લાગણી કરે સહકાર આપે છે તે ભલે તેમનો આભાર માને છે અમા એ.એ અને મિત્રોએ રિલેસીય પ્રમટ કરતા તાર અને પત્રોથી સંદેશ.એ મોકલ્યા છે તે ભલે આભાર માને છે મોટી સંખ્યામાં ડરબન અને પરામોના ભ.કમીએ સ્થાન પાત્રામાં બોલપ પેતાની લાગણી બ્યકત કરી છે તે ભલે ૫૫૫ તેઓ આભારી છે.

બી ચિત્રનલાલ બપાલકર મહેતાએ તમના સ્વમંરથ પદિન તારાગોરીની પ્રથમ સ્મૃતિમાં ૬૨ વર્ષ પેતાની હવાતી હરખમ નીચે હાથેથી સંસ્થામીને કાન આપવાનું ભહેર કર્યું છે.

મી કાકીઆવાડ કિંદુ હેવા સમાજ, નાદામ ૫૫ ૫-૦-૦; ક-દીપન એા-પીનીપન, કીનીકલ ૫-૦-૦; આર્થન મેરીમલ-ક હોમ, ડરબન ૩-૦-૦; ક-દીપન બ્લાકન્ટ સોલપટી, ડરબન ૩-૦-૦; સુરત કિંદુ અન્નપુરુષનલ સેલાપટી ડરબન ૨-૦-૦; ગુન્સાતી કિંદુ મલિલા મંડલ ડરબન ૨-૦-૦; કીવાઈન મ.જા સેલાપટી સાલિય આ-કિા ૧-૦-૦; ર.મજુબ સેટર સાલિય આ-કિા ૨-૦-૦; હેસા સેરલમે-ક ડરબન ૨-૦-૦; કાકીઆવાડ કિંદુ પુલ એરમેનલસેસન ડરબન ૧-૦-૦; મી મોરબી રથા મીમાળા બેન મોરીલ મેરબી સેરાપ ૬૫ ૫-૦.

આભાર સ્વીકાર :

રામવાસ નાપુજાઈ ડરબન ૧-૧-૦ નાપુજાઈ ઉકાલકાઈ ને'બર્મ ૧-૦-૦ અમમે.કન કાપા ૧-૦-૧ સુમનલાલ દી નાપક, સુસાકા ૧-૧-૦

ધરમા કૃમ બનાવી દંઆકવા ભાવક જુકામ્. 'મનને ભોપ' ૧૫ કાકેર-લાલ મયરવળા કુત. સુદર ભડા કામળ પર મે રંગમાં કપાપુ છે. આપ ફક્ત થી. ૧-૦ પોરેલ્ ૩ પેની.

શુભ પ્રસંગો માટે એટ!

સીઓ અને પુરવો મારે

ઘડીયાળ!

૧૭, ૨૧ અને ૨૫ કમુલનાં એટામીટીક કેલેન્ડર.

- રોમર
- રાહરી
- લેકા
- રૂસર

વિગેરે દરેક ભાવનાં સહિયળ.

ઉપરાંત પુરવોના શર્ટ સુટ, પાયજામા વિ. તેમજ બાળકોનાં કપડાં.

હોલસેલ ભાવે મળશે

બોક્સ ૫૬૮૮, ફોન : ૮૩૫-૨૬૦૮

વલ્લભભાઈ બી. પટેલની કું.

૪૬, મારકેટ સ્ટ્રીટ, બેકાનીસબર્મ.

સ મા ચા ર સં ગ્ર હ

—સીમન, પોર્ટુગીઝ રીપબ્લીકના પ્રમુખ એકાદશીએ સ્વેચ્છાએ રાષ્ટ્રીય રાજે કેમ ઠાટના સુધારાને પોર્ટુગીઝની ન્યાયી માનવહિત સમજાવે કરનારો અને ભારત અને પોર્ટુગીઝ વચ્ચેના 'પૂર્વ' સમાન વચ્ચેના કલે.

—મદી, ગુજરાત નહ તાલીમ સંધ તરફથી સ્વરાજ આશ્રમ પેટાઈના તા. ૫-૫-૬૦થી તા. ૨૧-૫-૬૦ પરથી-વાળ ૧૫ દિવસનો. માસવાલી સિમિર સમાવવામાં આવનાર છે.

—સીમન, સીમનની સરકારે પોતાની પાસેના વિસ્તાર કરી નાખી છે. અને તે હવે આવતી સુટથી સુધી ૩૨ ૨૬૨ પાર્લમેન્ટ તરફ કાપ કરશે.

—મોરારજી પુત્રીવરસીની એ-સેલ તરીકે ખોટી વડા પ્રધાન શ્રી મેઠા-મીથન સુદાપા છે તેમના દરેક સર પોલીસ કેન્સ જે મોરારજી મેઠાના પેલેસ છે તેમનો નામ સુદાપાના પ્રધાન્ય થશે છે.

—મનેનેશીયાના વડા પ્રધાન સુધાએ નાનાની આલે નહેરુ ક્યુ છે તેમને આવતા મહિને આફ્રિકાના પ્રવાસે જતા પહેલાં મનેનેશીયાની નવી પાસો મેન્ડની રચના કરશે.

—જેનીયા રામોનીયા કેનેડીયન પ્રજાચરની મારોટ વિસ્તાર પ્રમાણમાં થઈ કરવા મેનેડીયન દાર મોડાના કમીસરને જેનીયા સરકાર તથા મેટા મોરારજી સારે વાતચીત કરવા કામ જેનીયામાં આવેલ છે.

—વેરી વિસ્તારમાં આવેલ મોટીના નામના એક મામલો, આફ્રિકાની એક રોજાને એક રોમન કેલોલો થયે અને એ મામલો-વીમેલ કોલોનો નામ થશે છે.

—પટીટ નહેરુએ કોલોલપુર કોલોનો કોલસા કમળેલો હતો. નહેરુના કમળમાં કમળમુત તિલક નાળાએ કમળે હતું તેમના માળાએ એકે પુન રચના હતા. પંજાબના લોકમીય મામલો વલ કરવામાં આવ્યું હતું એક વલ કરવામાં આવ્યું હતું એક વલકારે શ્રી નહેરુના પતે જાગર માંડ્યું હતું પછી કેલલોલ વિશ્વાધાર્મી નહેરુને મેરી પ્રભા હતા અને તેમની સારે વલ કમળે હતું.

—દિલાવી ગુજા રાજ્યનું કલેલ નાંકાન પત્ર ૩૧. સ્વરાજ્ય મહેતાએ રવુ કમળે હતું. તેમાં ગુજરાતના વિશ્વક મારે ૩૪.૬૬ કરોડ રૂપિયા ખર્ચવાની ભંચ વાલ કરવામાં આવી છે. કાલના ગુજા રાજ્યની આવક ૧૫૦ કરોડની અંદાજવામાં આવી છે.

—ગુજરાત રાજ્યના એકાદશીએ જન-રક્ષી કેમેરી રાજ્યકેટમાં રાજવામાં આવશે અને તેની વાખાની મેરીસો ભાગદાર, મોરારજી આવે રહેશે રાજ

કેટમાં ૧૪ જાખના મારોની સમવક કોવાથી આ નિર્ણય લેવાનો છે એમ માનવામાં આવે છે ગુજરાતમાં રાજ્ય કેટનું રચન ૧૫ જાખવાલ રહેશે એમ કામે છે.

—દિલા નવેરાલ રાજકારી નેતા શ્રી રાજકારી ૮૧ વરસમાંના રિવરે એક સમારંભ આશ્રમ પોલીસમાં આવશે. અને તેમાં મોરારજી નામરીકે તેમને રા. ૧.૦૧.૫૮૭ શ્રી ની મેલી અર્પણ કરી હતી. પ્રાસંગિકતા બોલતાં રાજકારી કમળે ૩૬ વરસમાંની જીવનશૈલી વિરુદ્ધ કુ. જતા મિત્રોની લામણીને વલ મળે આવશે. કુ.

—વમળમાંથી કાલેયોરીનો કપો કરવા માટે પારકીના મે આનાવિક મામલોની મરપકા થઈ છે. એક માલ છે ગુજ-વંતલાલ લાલમાલ દેશાલ એમલે રા. ૭,૦૦૦ ના મદીયાઓની કાલેયોરી કરી હતી અને મીલ છે અંકુલાલ વલનલ દેશાલ. તે દાંતમાં અર્પણ થાલીને લલ જતા પકડાયા અને તે માટે તેમનો દાંતો ૧૫ જાખ મળે છે આનાવિલો ૧૫ જાખા મળ્યામાં સામેલ થવાથી લેલોમાં એક પ્રકારની રચન દેશાલ છે.

લ સ સ મા ચા ર

શ્રી રાજકારી નામુલાઓની સુપ્રત વિ. હાવિતામેનના ગુજ કમ કોલે નિવાસી કાલ કરવાન રવ ૧૨૫૫૫૫ માલમાંના સુપ્રત વિ નિવુવનકાલ સારે અને વિ વિવુવતીના ગુજ કમ નવ સારી નિવાસી કાલ કરવાન રવ મનારામમાલ માલમાંના સુપ્રત વિ. પ્રમલાલ સારે વિ. સ. ૨૦૧૬ના મેવ પદ ફને રવિવાર તા. ૧૭ એપ્રિલ ૧૯૬૦ના ગુજ દિવસ નિરવાયો હતા એ ગુજ પ્રમલે કુરુથી સર્ના સોલીએ અને મિત્રો પ્રમુતામાં વમલ મારતા નવ રવિતિને આ.લર્વાલ આવવા પધારી હતા તેમજ એ આપજોલ તાર સંદેશમાં દારા સુમેળાએ પાડી હતી તે કોનો શ્રી રાજકારીમાં આ જાપા દારા કોનો આવનાર મ ને છે

રાત્રી સુકો મરજી
મોસ મે નામર મેકેના રાત્રી
સમા થર્યા નેડ ૩૦ રતથી ગુજની
શ્રી ૩૫-૦ રાંડેથી અને ભયા બંધ-
કેમરેડીના ભાવ માટે તમા માલ
મેજે અને પોટો માટે લખો.
Hearmans (Pty.) Ltd
P. O. Box 26, Phone 528
(Glen, Transvaal.)

અમન પ્રજાચર માટે
અમને મળો.
સુરતી જામણના અને રોયલસ્ટીકે જામે.
શ્રી રાજકારી નામર રાજ્ય નીચે ગુનીકના અને રાંડેશીયાના રાજ
૧૫ જાખના હવારે સમાવે આવી રહેલો કરવાનો અને કમળાલ મરજી.
કેપીટલ્સ. બાલ્કની હોટેલ
(શ્રી કેનર મીકાઈ કાલેસ)
એ અને મિલેટોરીયા સ્ટાલના ગુજાપર - કરવાન.
ફાન નંબર ૨૩૪૧૪ રાંડેશીયા: KAPITAN.

આડુ, લલકુ બનાર ભાવ, નારીએલ નં. ૧ સી. ૧-૦,
મેલ (નંબર ૧૦૦) સી. ૬૦-૦.
કુકાન દાર માટે આંધવાના ન્યુઝપેપર બનાર ભાવ,
મામલ, કુરુ (કાલ), ગુજ કાલ અર્યા, પ્રમલા, કુમ ઝીવા (જામા),
સોરેરી રવેનો એલ, રેક બલેનો મરી મલોલો વિવેર-કપેલા સ્ટોકમા
વાખોલે છે. સુરી અને મેવલી પાન બનારે ભાવ, પોરેલ નંડ.
રાંડેશીયા, નવાસોલ અને મેલકાવન કેમોના મોરારજી કપર કુરક
પાન આપી રાંડે ૧૫ જાખ ૧૨૫૦૨ કાલો મોલકાલ
All prices subject to Market fluctuations.
A. KADER & Co., (PTY) LTD.
WHOLESALE FRUIT MERCHANTS
P. O. Box 251. DURBAN.

ધીરુભાઈ પી. નામક
કુકાન, કુકાન, વીમાનાં અને જામલ એલ-કે
કોલેલના અમર કુનીયાના રાંડે ૧૫ જાખની કપારી રિવર્લ અમર બનીન
માર્મે કુકાનરી કરવા મેર માર-મારો મારુકે પ્રમોલ કરો.
કાલો, ભાવ, મારી, કુકાન, અમરમાલ, મોરારજી, વિવેરના કોમા ભચે
કલારાની આપીએ જામે.
કેન્સરેલ, પ્રમલાલ કેલ, કિલ્લાના મોપા કપાવવા રેવનુ કમીસર-કે
સ્ટાંડેલે ૩ મેપારના કાલસેન્સો પાલેસાઈ તેમજ કમીસરને અપલ
માલકોમાં રાંડે ૧૫ જાખ કોમા વિના ભચે કલાર કાલક અપલેલે ભચે.
મેલકાલ ગુજાપરના કાર્ડ મેસોરીએલ મોર મોરારજીના અને રાંડેશીયા
કેનાપુર-કે કપની કોમીટીના પ્રતિનિધ.
Office:
52 Patidar Manojan,
34 Market Street,
Phone: 339613,
Johannesburg.
Residence:
52 Patidar Manojan,
13 Kort Street,
Phone: 330816,
Johannesburg.

કરનીચર! કરનીચર!! કરનીચર!!!
મેલકાલ કુકા, કાલનંબર કુકા, પોર્ટુગીઝ, રોયલ એલ-કે,
કાલેલ મોલે મોરારજી રેક, કુકા કેમ, રેવન, લલન કોલેલ
અને મેરીસો કલેલોલ અને પધારી કાલ લેવા કુકોલો નલે.
—મોરારજી, રેવન અને કોલેલ કરેલ-કે—
એ કપારી રાજ્ય નીચે રાંડેશીયા માલ છે. તેનો રાંડેશીયા કલેલ
વાર રેક છે. માલ રાંડેશીયા કાલેલ કોલેલ મનારો અને મેપાર
આવક વધારો.
L. MISTRY
51 BRES STREET, BURGESSDON, J'BURG.
PHONE 33-4691. BOX 2526.
Printed and Published by Mrs. Suchin Dandhi, International Printing Press,
(Phone) Address: INDIAN OPINION, Tyndale Bag, Durban, Natal

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1903.

Former Editor: Mahatma Gandhi—1918-1934.

No. 18—Vol. LVIII.

Friday, 6th May, 1960

ESTABLISHED AT THE 7th AS A NEWSPAPER
Price: FOUR PENCE

ARCHBISHOP OF CANTERBURY SAYS CHURCH SILENCED

ENGLAND TO OBSERVE "DAY OF PRAYER FOR S.A."

(FROM OUR LONDON CORRESPONDENT)

TUESDAY, MAY 31, which in South Africa will mark the Golden Jubilee of the Union of the four colonies, has been appointed in England as a "Day of Prayer for South Africa. The Archbishop of Canterbury, Dr. Fisher has issued a statement on the situation in South Africa asking Christian people in England to bear two things specially in mind:—

1 The Church itself is virtually silenced, since under the Emergency Regulations almost any public comment on the state of affairs may be treated as an offence, and even if it is known that a minister or a member of a congregation has been removed to detention, no one may mention his name.

Enforced Silence

Thus the Church suffers with and for the Africans in their travail in enforced silence.

The Archbishop of Cape Town speaks of the determination of his Church people to stand by their faith, and especially of the steadfastness of African priests and congregations in the townships and townships which have suffered violence.

Praying God for their witness, we must pray that they may be strengthened to resist the evil and to overcome it in themselves and others by the power of the love of God.

Evils Denounced

2 The Church of England, through its leaders and in union with the Church of South Africa, has constantly for many years past denounced the evils and injustices of the policy of apartheid, and has warned its upholders that it must lead to untold suffering and disaster.

What is needed of us now is sympathetic Christian prayer—for Africans in their bewildering and long suffering, for those,

both Afrikaner and British, who understand God's will and work for deliverance from the evil, for the Churches as they strive to do their divine work of enduring, healing and reconciling.

And most of all, perhaps, for believers in apartheid in the nation and in the Dutch Reformed Church who have the hardest task of all—to be humble, to repent, to make a change of heart, to build new hope for themselves and for Africans on the ashes of the dreadful past.

Where is reconciliation and reconstruction to begin? The Archbishop of Cape Town asks us to pray especially that the Government will begin to consult with leaders of all races who believe in reconciliation, including such outstanding African Christian leaders as Chief Luthuli and Dr Z. K. Matthews.

Such consultation, made in a contrite spirit, might by God's grace be the beginning of a new South Africa.

Bishops Appeal

The Bishop of London, Dr. Montgomery Campbell, has asked all the clergy of his diocese and their people to observe May 31 as a day of continuous prayer for South Africa.

A PERSIAN SAYING

God will not seek thy race,
Nor will He seek thy birth,
Above He will demand of thee,
"What hast thou done on earth?"

ACCRA CONFERENCE DECISIONS ON S.A.

ACCRA, Ghana.—The four day Positive Action conference for peace and security in Africa has ended. The 300 delegates from dependent and independent countries all over Africa adopted four far-reaching resolutions—on South Africa, Algeria, French atomic tests and the liberation of the whole of Africa from foreign domination.

ON South Africa it was urged that:

Independent African States contribute financially to the aid of victims of racial repression in South Africa, and provide means to help counteract the effects of Apartheid.

An appeal to be made to religious and humanitarian organisations to condemn government policies; and give every possible help to its victims.

The Independent African States consider imposing economic sanctions on South Africa;

All peoples of Africa consider boycotting South African goods, the Independent African States consider severing diplomatic relations with South Africa;

When implementing the resolutions of the Security Council, the UN Secretary-General consult the

leaders of the oppressed peoples; representatives of the Afro-Asian Group in the United Nations continue efforts to press for more positive action against South Africa;

countries of the British Commonwealth expel South Africa from their community; and

in view of the recent atrocities committed, that steps be taken to revoke the mandate in South West Africa, immediately.

A.I.R. PLANS 'TAGORE DAY'

(Indian Opinion) India Service)

NEW DELHI.—The Central Programme Advisory Committee of All India Radio at its meeting which concluded in New Delhi recently, was apprised of the preparations being made by All India Radio in connection with Tagore centenary celebrations next year. It was pointed out that radio biography of Tagore in six parts of thirty minutes each, would be broadcast during the celebrations.

Programmes will include reminiscences of Tagore by those living personalities who knew him. Individuals who came into contact with the poet as well as his contemporaries all the world over would be interviewed for the programmes. A.I.R. has also sought and received the co-operation of various broadcasting organisations all over the world in this matter. Places associated with Tagore will be introduced to listeners in the form of feature programmes will also include the voice of the poet himself of which A.I.R. has more than forty minutes recording.

INDO-U.S.S.R. CARGO SERVICE

(Indian Opinion) India Service)

NEW DELHI.—The ten thousand ton "Vishva Prabha" of the State-owned Western Shipping Corporation, left Bombay recently for Aden, inaugurating the express cargo service from India to the U.S.S.R. Black Sea port of Odessa. The Corporation has already inaugurated U.S.S.R.-India shipping service with the arrival in India on its new Iranian-built freighter "Vishva Neha," earlier this month.

The Western Shipping Corporation would henceforth ply two of her vessels "Vishva Prabha" and "Vishva Urba"—regularly on the India U.S.S.R.-India route under the provisions of the Bilateral Shipping Agreement between India and U.S.S.R.

Indian Opinion

FRIDAY, 5TH MAY, 1960

Apartheid And The World

AS this is being written it seems that the efforts to place the question of South Africa's racial policies on the agenda of the Commonwealth Premiers' Conference in London have failed and that, at the direction of Britain, this matter will be discussed privately between the South African representative and some of the other Prime Ministers. It is a matter of great significance not only to the Commonwealth but to the civilised world at large that under the cover of diplomatic usage and Commonwealth conventions a East-West alignment is taking place within the Commonwealth itself. The Asian and African countries have all supported a free discussion at official level of the issue of Apartheid. The European countries, or more correctly the *white* countries, led by Britain, are more sympathetic to the cause of White South Africa than to the interests of plain, downright humanity. It would appear that, in addition to the cold war which is being fought between the representatives of Western Capitalist Democracies, headed by the United States, and the representatives of Communism with Russia in the van, another cold war is developing—a line-up of the Afro-Asian countries within the Commonwealth against the "White countries" within the same Commonwealth, with Britain playing the role of a biased chairman.

The Afro-Asian countries, becoming aware of their independence, are not unmindful of the days when the white-man, coming from abroad lorded it over them with gross disregard and contempt for their feelings, hopes and aspirations. Their relationship with their once-upon-a-time overlords was painful to them. Though they are now not subject they have not forgotten the tyranny exercised over them once. Into this situation South Africa projects a claim that it seeks to uphold the flag of "Western Christian Civilization" in a sea of enveloping blackness and white claims kinship with white in the West. There cannot be much doubt that either the Commonwealth decides now that it will stand by principles of democracy and justice for all irrespective of colour or admit that it is divided into two camps, white and non-white over the South African issue. It is not likely that the Afro-Asian countries will continue to accept the hesitation of Britain on the subject of honesty and justice in South Africa.

Worthy Of Emulation

THE decision of Mr. Chimanlal Mehta, as reported in last issue of *The Indian Opinion*, to make annual donations to a number of institutions as long as he lives in memory of his late wife is one worthy of emulation. It is people of Mr. Mehta's type that the community needs—men and women who realise that money can be used well. Those who will benefit from

(Continued in next column)

GANDHIAN HINDUISM

HINDUISM is a living organism liable to growth and decay, and subject to the laws of Nature. One and indivisible at the root it has grown into a vast tree with innumerable branches. The changes in the seasons affect it. It has its autumn and summer, its winter and spring. The rains nourish and fructify it. It is and is not based on scriptures. It does not derive its authority from one book. The *Gita* is universally accepted, but even there it only shows the way. It has hardly any effect on custom. Hinduism is like the Ganga pure and unadulterated at its source; but taking its course the impurities in the way. Even life the *Ganga* it is beneficent in its total effect. It takes a provincial form in every province, but the inner substance is retained everywhere. Custom is not religion. Custom may change, but religion will remain unaltered.

Purity of Hinduism depends on the self restraint of its votaries. Whenever their religion has been in danger, the Hindus have undergone rigorous penance, atoned for the causes of the danger and devoted means for combating them. The *shastras* are ever growing. The *Vedas*, the *Upanishads*, the *Smritis*, the *Puranas*, and the *Itihāsas* did not arise at once and at the same time. Each grew out of the necessities of particular periods, and therefore they seem to conflict with one another. These books do not expound new or eternal truths but show how these were practised at the time in which the books belong. A practice which was good enough in a particular period would, if blindly repeated in another, lead people into the "slough of despond". Because the practice of animal-sacrifice obtained at one time, shall we revive it today? Because at one time we used to eat beef, shall we also

do so now? Because at one time, we used to chop off the hands and feet of thieves, shall we revive that barbarity today? Shall we revive polyandry? Shall we revive child-marriage? Because we discarded a section of humanity one day, shall we brand their descendants today as outcasts?

Hinduism abhors stagnation. Knowledge is limitless and so also the application of truth. Everyday we add to our knowledge of the power of Atman, and we shall keep on doing so. New experience will teach us new duties, but truth shall ever be the same. Who has ever known it in its entirety? The *Vedas* represent the truth, they are infinite. But who has known them in their entirety? What goes today by the name of the *Vedas* are not even a millionth part of the real *Vedas*—the Book of Knowledge. And who knows the entire meaning of even the few books that we have? Rather than waste through these infinite complications, our sages taught us to learn one thing: "As with the, so with the Universe". It is not possible to know the universe, as it is to know the self. Know self and you know the. But even knowledge of the within presupposes striving—not only *svadharma* pure, and pure striving poses a pure heart, which in turn depends on the practice *yama* and *niyama*—the and causal virtues.

This practice is not possible without God's grace which presupposes Faith still. This is why Tukaram sang of glory of Ramana, that is the author of the taught the *Dandamaharaja* (On *Nano Bhagwan V dnyo*). To my mind he is Sonant Hindu who can the *mantra* from the heart.

(Continued on page 145)

(Continued from previous column)

Mr. Mehta's action will pray that God comforts him his family in their loss and that he himself lives a and useful life. Those who receive no benefit of a caste nature from him will, nevertheless, be inspired by his gesture. It is not always possible to find men who their sorrow think of benefiting those in need. We commend Mr. Mehta's gesture for emulation by others of the community. He has pioneered a method which the unfortunate members of the community benefit immensely. It is, however, not necessary to wait until some sorrow overtakes one. Much can be done straight away.

LIBERIA TO DEPORT WHITE S. AFRICANS

THE Union of South Africa, never close spiritually or politically to the rest of the African continent, may find itself exiled if present trends continue. Whereas South Africa has remained aloof by choice, it is gradually finding itself isolated by degree. While none of the liberated African states have established diplomatic relations with the Union, its citizens were always free to traverse the continent and to settle wherever they found it profitable or otherwise desirable.

WHITE South Africans are well established businessmen in many sections of Africa; but the growing schism between the "top of Africa" and the Union of South Africa is not only making it impossible for the Afrikaners to settle elsewhere—especially in the newly liberated regions—but in some countries there is a movement afoot to oust them now in residence.

One of the first things on the agenda for the Liberian House of Representatives, following its Easter recess, was a legislative measure to deport all white South Africans currently in the country. Though the number is a trifling one—a little over 15—deportation orders were drawn up in advance by the Liberian Bureau of Immigration, in anticipation of the passage of the measure.

Affected by the proposed law are a number of Africans and "coloureds" from the Cape Province section. In Liberia, the African is a road engineer attached to the Department of Public Works and Utilities. Another, of Indian origin who has been given political asylum, is a chief steward in the executive mansion of President William V. S. Tubman.

The Nigerian House of Representatives took somewhat similar steps, following requests of the colony upon the government to deport all white South African residents. The representatives also passed a resolution banning

the entrance of Afrikaners into any part of the country and called upon Nigerians to boycott South African goods in any part of Nigeria.

TEACHER-TRAINING PROGRAMME

THE Ministry of Education Government of India, has put into operation a Centrally sponsored scheme under which grants are made on a hundred per cent basis to the State Governments for the remaining period of the Second Plan to expand teacher-training facilities to produce additional trained teachers for appointment during the Third Plan to provide universal free compulsory and primary education.

The expansion programme envisages in the first instance, the increase of the intake capacity of the training institutions to the extent possible, the balance of requirements being made up by the establishment of new institutions.

A sum of Rs. five crores has been sanctioned to make grants in the various States under the scheme.

NEW TRADE AGREEMENT

INDIA and Pakistan have signed a new two-year trade agreement providing for the exchange of Indian iron, steel, coal, and building materials for Pakistani raw materials. It is thought that this will triple the per-annum £7,000,000 of annual trade between the two countries.

'I AM APPALLED AT THEIR IGNORANCE OF THEIR OWN RELIGION'

MR. T. R. CARPENTER, a European reader of Johannesburg writes:

May I congratulate you on the more vigorous tone which I detect in recent issues of *Indian Opinion*. I have also detected in your pages a note of censure towards Indians in this country for their pathy towards their own incomparable heritage of culture and religion. In the issue of 15th April, you report Bhikhu Chohan Lal as saying that they lack both the ability to face situations with courage and bravery, and "the spirit of victory," and that they have a "dissatisfaction to work hard." I am afraid that I agree with him.

I think it is time to say that due to their apathy the Indians in this country deserve the disabilities from which they suffer, and as they are a subject people they will remain so for another thousand years unless they do something about it.

I am happy to count many Indians among my friends, but I am appalled at the ignorance of most of them of their own religion, and when they do have a knowledge of it, they treat it as though it were a work of art to be admired, relished and put away—but not to DO! when to me, a European, the Gita, for example, is the most dynamically practical book I have ever read. It tells me how to live!

Undoubtedly one can understand their apathy and feeling of homelessness if one considers the history of South African Indians, but how can this be overcome?

Whilst not wishing to accept Hatha Yoga over other aspects of Gya, I believe that if a mass interest could be aroused, Hatha Gya would play an important part in reinvigorating Indians here. The asanas would develop their bodies and Pranyama would, among other things, help them to think clearly, positively and creatively, and charge them with a healthy and proud people conscious of the importance of their own destiny—and in time, who could thrust such a people?

Whilst I write without any authority (he is at present in India), I feel sure that Swami Nimbhadranda of the Rama Krishna Centre (P.O. Box 24, Redhill, Durban) would be only too pleased to form up classes of instruction if sufficient interest were shown. In order to gauge whether there is sufficient interest to justify action by the Swami, I would like to suggest that all those seriously interested should write to him.

I am, Yours sincerely,
T. R. CARPENTER.

PAKISTANI PUBLISHER'S NEW VENTURE

A NEW series of booklets in Urdu designed to provide an introduction to various countries and peoples of the world, their historical background and present development has recently been launched by East Publications in Karachi, Pakistan. The first work in the series is "Iran An Introduction" by Z. A. Tansim.

New India Assurance Co. Ltd.,

India's Leading Company

We Transact

Fire, Marine, Transit, Motor, Baggage, Burglary, Householders & Houseowners (Comprehensive), Personal, Accident etc.

Principal Controlling Officers in the Union of South Africa

Jalbhoj Rustomjee & Son

140 Queen Street, — Durban
Phone: Durban 25845, 28513, 29897

DO YOU KNOW

That NEW INDIA is by far India's largest Insurance Company;
That NEW INDIA operates in over forty-five countries;
That NEW INDIA has over 65 branches in India alone;
That NEW INDIA receives over £4,000,000 Premium EACH YEAR on Fire, Marine & Accident.

FOR SECURITY
AND SERVICE
INSURE WITH
NEW INDIA

"DRASTIC POLICY" ON S. A. SUGGESTED BY LONDON NEWSPAPER

(From Our London Correspondent)

THE Observer, of London, in its issue of April 24 last makes the following comment on South Africa:

THE failure of the South African Government to respond to the international condemnation of its racial policies compels the free world to consider what drastic action should now be taken to prevent the danger of racial conflicts spreading in Africa. Failure to act quickly and effectively will encourage the Nationalist Government in its mistaken belief that it has only to hang on long enough for the international storm of disapproval that blew up over Sharpeville to spend itself.

A second danger of inaction is that the Africans will become disillusioned about Western policies if all they can expect are resolutions, and will turn Eastwards.

But there remains considerably confusion about the kind of action that should be taken. It is mistaken to expect either the United Nations or its member Governments openly to participate in action intended to overthrow one of their member Governments—and the United Nations is a trade union of Governments—are naturally and rightly averse to official subversion.

What can be asked of Governments and the United Nations is that they should intensify their diplomatic pressure on South Africa, particularly on the excellent issue of withdrawing the mandate over South-West Africa. Their job is to keep open the door for mediation and persuasion, while our governmental action is taken on being more direct pressure on South Africa.

Vulnerable

SUCH an official action should be planned with limited objectives that can be reached quickly. It calls for a careful choice of selected targets to hit the South African Government where it is most vulnerable. These are provided by the Union's need for capital and fuel.

The City of London and Wall Street—traditional suppliers of the Union's capital—have a real interest in the country's future. It is far better for everybody with an economic stake in South Africa to contemplate a short, sharp recession rather than a long, disastrous journey into

anarchy.

Industrial action through the International Confederation of Free Trade Unions should be directed towards preventing oil and petrol tankers from reaching Union ports. Since South Africa is almost wholly dependent on overseas supplies of oil, such a limited boycott would produce a growing paralysis of the Union's economy.

Such a drastic policy can be justified only because it would enjoy the support of the overwhelming majority of South Africans (most of whom have no political rights) and of a substantial proportion of the whites. We are not advocating a policy against South Africa, but are supporting the demands of South African leaders of all colors who look to external pressure as the only way of securing the non-violent change of a political regime which can maintain itself only by using Fascist-Communist governmental methods.

Indian Judicial System Impresses Soviet Lawyers

A DELEGATION of Soviet Soviet lawyers, led by Mr. A. F. Gorkin, Chairman of the Supreme Court of USSR, who toured India, meeting lawyers and judges and visiting courts and studying the judicial system in India, were very much impressed by the evaluation of evidence in the Indian judicial system.

Mr. Gorkin told newsmen that that aspect of the judicial system in India impressed them most and they would make a thorough study of it. He emphasized that one of the fundamental changes that had been brought about in the Soviet Criminal Procedure Code was to impose the onus of proof on the prosecution. Therefore, it was very instructive and interesting for them to see the implementation of this rule in the Indian courts.

The members of the Soviet Lawyers' Delegation were full of praise for the prohibition laws in India. They said that in Soviet Russia too they had realized that alcoholism was one of the causes of hooliganism and other violations of law and they had started a campaign against drinks.

"Come Back Africa"

FIRST REAL FILM OF S.A. CONDITIONS

(From Our London Correspondent)

MR LIONEL ROGOSIN, an American film producer, was determined to picture the life of a Negro in a slave state. The slave state being South Africa he chose the tragic consequences of the apartheid policy as the subject for his film. In order to shoot the scenes he wanted in Johannesburg, Sophiatown and the gold mines, without the assistance of the South African Government, he had to resort to deception. He got licenses to produce a film showing apartheid. He posed as the agent of an air host company, making a travelling for the company to attract tourists to South Africa. He told the police that he was making a musical, designed to show the cultural happiness of the South African peoples.

He did, indeed, shoot a number of musical sequences, a couple of which give this stirring film its only touch of gaiety. These scenes were processed on the spot. The rest of the material, the secret stuff, was flown back to America as soon as it was committed to celluloid. The result is the film "Come Back Africa" which will clearly not be shown in South Africa, but which gives the rest of the world some notion of the conditions under which the black South Africans live today. The film argues passionately against apartheid.

"Come Back Africa" is a feature-length documentary with story. A slight strand of personal story runs through the piece. The actors are all amateurs, but Negroes seem to possess natural talent. The central character, a decent Zulu, forced by famine and poverty to leave his farm for work in Johannesburg, who is recruited or by a shrewish white employer, is led into trouble by a shifty friend, who drifts from job to job, falls foul of a degenerate African, and after arrest for some trifling breach of the racial laws comes home to find tragedy.

What Mr. Rogosin and his helpers, African and European, have done is to string together incidents illustrating the tragic situation of the black man: squashed living conditions, unemployment, separation of families and the ever present problem

of the past, everything made worse by the African's own ignorance and by the threat of the whites. Mr. Rogosin shot the scenes, the crowds running out of trains in the morning, the road-repair gangs, street musicians, an intellectual's huddle, the mine and the surface, the education course for women. Every scene has its pounding vice: intolerance, shiftness, violence.

"Come Back Africa," shown at the Edinburgh festival last year, has arrived triumphantly in London. The recent crisis in South Africa gives this picture of one facet of South Africa a savage irony. Its substance at the moment is as hot as a hot ocean bun. It is in fact the first real film of South African conditions ever to come out of South Africa.—N.B.M.

Congress Session To Be Held In Gujarat

NEW DELHI—The Congress Working Committee, at its meeting here, resolved to hold the next session of the Congress in the Gujarat State. The exact venue will be decided later. A suggestion made by the Congress President himself that the Working Committee meetings should be held in other places outside Delhi except when Parliament was in session was accepted. The next meeting of the AICC will be held in Poona sometime in June.

Contrary to usual practice Prime Minister Nehru did not give any review of international affairs.

Metric System For India

NEW DELHI—The Government of India have decided to introduce the metric system of weights and measures on the commercial side of shipping and at the major ports of Bombay, Calcutta, Madras, Cochin, Kandla and Visagapatnam from August 1960. This is meant to synchronise with the change-over in the levy and collection of Customs duties and duties of Central Excise. The date on which the new system is to be introduced will be announced later.

English Psychiatrist Says That Psychologically APARTHEID CAN NEVER WORK

ANTHONY STORR in "New Statesman"

EVENTS in South Africa progress inexorably towards a point at which even the blind can fail to recognise the end of white supremacy. Yet not all the blind are brutes, hounding the lash or driving the poor into unarmed crowds. The blind can also be honourable men, men who think they are the Africans, men who are aware that he shall be eased, fed, housed, fed, and made free, as far as it is economically possible, of the fruits of western civilisation.

Dr. Verwoerd may be a tyrant who is now reaping the whirlwind, but it would be foolish to dismiss all those who believe in *apartheid* as tyrants, or even as merely stupid. It is no clear that *apartheid* can never work psychologically that it is worth trying to understand why anyone should ever have thought it could.

Because it is obvious that violence breeds violence, that men who have grasped the idea that they can reach equality must for long be deprived of human rights, it may be difficult to conceive that anyone could think otherwise. And yet the attitude of mind which regards the Negro as 'different' is deeply rooted, and cannot be shrugged aside as the delusion of a few power-driven Quakers struggling to stem a tide which will inevitably overwhelm them.

As a psychiatrist, I am not qualified to speak about politics or sociology. The problems of the individual are my sphere; and if I venture beyond them I write in error. But, in the terms of psycho-therapeutic work, one comes to know something of how these prejudices arise and to understand a little of how even honourable men come to regard the Negro as different, inhuman, and better segregated.

It is important to be as fully aware as we can of these attitudes of mind. For, although brutes will ultimately be overthrown, we shall still be haunted with the beliefs and prejudices of the bulk of the ordinary, ordinary whites. This influence is, in the end, harder to combat than that of an oppressor, who, by his very violence, invites his own destruction.

In England today it is still possible to find elderly residents who regard 'the village people'

as belonging to a different species, with different needs from their own. 'They don't know what to do with the money. They were more contented in the old days before all this education. They can't save—they waste it'—such attitudes are common among people whose only relation with these less fortunate is *de haut en bas*. Things are not what they used to be—prosperity, education, even television have diminished the gap, but those whose self-interest has been based entirely on the belief that they are better than their neighbours find it hard to tolerate the withdrawal of this support.

Similar attitudes are common amongst those who live with Negroes. So long as the black man is respectful, hardworking and virtuous he is regarded with kindly tolerance, and many whites resent being labelled tyrannical with as much right as a lady of charitable inclination might resent being called patronising when she visits the sick or lectures the Mother's Union on how to bring up their children. The poor and the Negro may be helped and guided but the idea that they could ever be admitted to equality is too often untenable. The difference is believed to be inherent and inalterable.

At one level the Negro is regarded as an engaging child who is incapable of growing up and, although this kind of attitude is psychologically superficial, it is none the less important.

At a deeper level the Negro is loaded with all the vices and faults to represent those aspects of our human nature which we most fear and find hardest to accept in ourselves. During the war I was once a patient in a ward full of soldiers. The talk turned to Negroes, and, inevitably, to a discussion of their sexual behaviour. One man said that if a white woman had had sexual experience with a Negro she could never again be satisfied by a white. It was generally accepted that the Negro was both more potent and physically more generously endowed, and no one questioned this belief. No wonder that the white men wished to protect his women from those whose sexual performance he believed to be superior to his own.

Now it is only as a sexual

being that the Negro is feared. In dream and phantasy he constantly appears as an attacker, an aggressive rebel who murders as well as rapes. In fact he becomes the personification of the crude, uncontrolled violence and sexuality which lurk below the conscious surface of the mind in all of us. We do not like to admit that within us, such forces exist. We do not like to be reminded that our civilisation is only skin-deep. It is not we who are violent—although the history of the last 60 years belies us. It is not we who cannot come to terms with our sexual impulses—although divorce rates soar and there are not enough psychotherapists to begin to cope with the mass of sexual maladjustment.

What we cannot accept in ourselves we project upon others—the old psychological rule holds good. The Jews are unscrupulous and acquisitive; the Negroes violent and sexually insatiable—it is always the other man, never ourselves. Our own experience, in this country, of Notting Hill has brought us nearer to the stark facts of colour prejudice. It is a salutary lesson, and one which may help us to understand what is happening in Africa.

For which of us is ever entirely free of scapegoats, whether

we project upon the Establishment, or the Communists, or even upon a Tory government? We can withdraw our projections only by learning to accept both ourselves and those upon whom we project our unresolved conflicts. The more we are segregated from the Negro the more shall we inevitably project upon him. That is why *apartheid* can never work. But if we achieve a real relation with him we shall no longer be able to treat him as inferior or different.

There is no reason to suppose that, if capital and the resources of technology were available, the Negro could not reach the degree of civilisation which we fortunate few in the West have attained. Western civilisation may be a dubious benefit—but it is nevertheless one which is ardently desired. As C. P. Snow pointed out in his Rede lecture, the trick of getting rich is now known.

What will happen, many years hence, when there are no 'inferior races' for the white man to project upon? It is fascinating to speculate. Perhaps, at last, he may be forced to look inward and to accept the burden of his own primitive nature, the burden which he now so thoughtfully and conveniently loads upon the Negro.

Phone 635 6706

F. O. Box 1249

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS

HOUSE FOR KEEN CASH PRICES

83 West Street, JOHANNESBURG.

Cable & Tel. Add. HARGVAN

Phone 29368

P. Hargovan & Co.
(Pty.) Ltd.

Earthenware Pickle Jars 3 Gallons 12 4 each F.O.B. Durban
Fresh First Grade Green Ginger 1 2 per lb. " " "
Fresh First Grade Garlic 2 1/2 " " " " "

Cash with order only.

P. O. BOX 1250.

155/7 Warwick Avenue

DURBAN.

INDIA PLANS FOR THE TOURIST

INDIA has a tradition of tourism coming down from the ancient and medieval times. But it was mainly religious in character. Pious and devout people formed into groups of 10, 20, or more and trekked to holy places to seek what was then a sacred obligation of life. This religious tourism, if one may describe this phenomenon in modern terms, helped in unifying this vast sub-continent in the days when the means of communication were poor. It is significant that among hundreds of holy places of the ancient Hindus, the four regarded as the holiest were situated in the four far-flung corners of India. Thousands of people who visited these four places had to travel through the length and breadth of the country. These pilgrimages did for India what Christianity did for Europe in medieval times—built up a tradition which gave cultural unity to the country.

THROUGH at present also large numbers of people go on pilgrimages to holy places, tourism in India is mainly secular in character, as it is in other parts of the world. It consists of planned holidays for rest and recreation and for sight-seeing and pleasure. The importance of tourism as a means of earning foreign exchange and promotion of international understanding had been recognised even before the second World War, but it was only in 1949—just a few years after India gained her independence—that an official tourist organisation was set up within the framework of the Ministry of Transport. Since then, the history of the tourist organisation in India has been one long story of expansion in close collaboration with the state governments, local authorities, travel agents, hoteliers and carriers.

BASIC FACTS

The basic facts about tourism in India are by now fairly well known, that tourist traffic to India has been increasing at the rate of 20 to 25 per cent every year, that while traffic from the U.S.A. is proportionately higher than from other countries, British visitors constitute the largest number of Tourist Nights, and that its importance as an earner of foreign exchange has been recognised by the Reserve Bank of India. About two-thirds of the traffic from Europe and America is at present brought to India by air. When larger aircraft with seating capacities of 80 to 120 are introduced in a few months, probably more than 80 per cent of the tourists will come to India by air. It is also expected that the cost of air transportation will be reduced. Faster air transport at cheaper rates would, in some extent, solve the problem of busy persons in the middle income groups who are prevented from travelling to India because they cannot afford

to travel by air and have not enough time to travel by sea.

India is already planning to renovate international airports in the country to provide for larger aircraft. The hotel industry is looking ahead to provide adequate hotel accommodation, luxurious as well as inexpensive, examples of which are the Ashoka and Jaigarh hotels in New Delhi built and maintained by the Government—the former a de luxe fully air-conditioned and on a permanent basis and the latter a more "functional" type, air-conditioned in keeping with climatic requirements with an economical price structure. The provision of new hotels and expansion of the existing ones is a matter of such urgency to the Tourist Department that it has been declared in the report of the Hotel Standards and Rate Directors Committee, 1958, that "wherever private enterprise is unable or unwilling to fill the gap in accommodation, it is the duty of the Government to step in", although the hotel industry forms part of the private sector. In the meantime, Government is giving every possible encouragement to the hoteliers to bring existing accommodation up to the standards of modern requirements and to augment it wherever necessary.

TRANSPORT

Transport facilities in India are already well up to the standard. The vast domestic network of air services operated by the Indian Airlines Corporation has made journey to even the remotest parts of India a matter of a few hours. Thanks to the skill of pilots and favourable weather conditions, flying in India is safe and efficient. The Indian Airlines Corporation, like its counterpart for international services, the Air-India International, keeps abreast of the latest in its use of aircraft.

The Indian Railway system, which is the longest in Asia and

fourth largest in the world, spreads over the entire sub-continent. There are four classes of air travel—Air-conditioned class, First class, Second class and Third class. Air-conditioned coaches are attached to fast Mail, or Express trains running over long distances. A recent development is the running of fully air-conditioned trains to and from Delhi twice a week to the three major ports—Bombay, Calcutta and Madras. Even Third class passengers can enjoy air-conditioned travel by paying a surcharge on these trains. Air-conditioned coaches are very much like first-class coaches in the United Kingdom. Australian travel includes the overnight bus on these, which, however, can be hired from the railways. Second and third-class coaches provide only sitting accommodation.

The Indian Railways have allowed bona fide tourists a discount of 15 per cent on air-conditioned fares. A certificate of bona fides can be obtained from any Government Tourist Office.

At present India has less than 26 miles of roadways per 100 sq. miles. The object is to double this in the next 20 years. Construction of national highways has made it possible for visitors from overseas to see India by road. More and more tourists are of late found to be undertaking road journeys. The Tourist Department has been given funds to finance the building of motor roads to places of tourist importance such as Ajanta and Khajuraho.

PLANS AND TOURISM

In the first Five-Year Plan, not much attention could be given to tourism. When the time came for the drafting of the second Five-Year Plan, the Planning authorities had begun to realise its value and therefore it was included in the Plan. This resulted in the plan of substantial funds at the disposal of the Tourist Department for the development of tourist facilities, such as providing tourist busses at places where the Government of India do not have their own offices, building tourist bungalows in centres of tourist interest where hotel facilities are lacking, such as Madurai, Mysore, Khajuraho, etc., construction of comfortable sleeping rooms at centres where such facilities do not exist, such as Elephanta, Mahabalipuram and Kailash Monas

The Tourist Department already maintains three tourist bungalows which were constructed in connection with the Buddha Anniversary celebrations in 1955, namely, at Sanchi, Bodhi Gaya and Kusumbar.

The Director-General of Tourism convenes from time to time inter-departmental committee meetings and pays periodical inspection visits to various parts of India to ascertain the possibility of simplification and relaxation of formalities. Baggage limit for air passengers has been abolished and even non-Commonwealth citizens visiting India for 30 days or less are spared registration formalities and they are granted triple or multiple visas to enable them to make short visits from India to one or more neighbouring countries, viz., Ceylon, Pakistan, Nepal, etc. Tourists are free to visit Kashmir, like any other part of India, without requiring to have permits for the purpose.

The policy of prohibition is embodied in the Constitution of India, but it is left to various State Governments to adapt and enforce it in their discretion. The States of Bombay, Madras and Madhya Pradesh are totally dry. Delhi is only partly so, in that drinks are not available in clubs and restaurants. Overseas visitors, however, are granted Liquor Permits in Bombay and Madras which enable them to buy liquor and drink in their rooms or to eat and drink in "Permit Rooms" which some of the leading hotels in Bombay have set aside for the purpose. It is hoped that very shortly an all-India liquor permit will be available making it possible for tourists to get drinks wherever the production of a permit might be necessary. A Tourist Introduction Card issued by the Government Tourist Office helps the visitor to obtain a permit immediately on arrival without charge and without loss.

ENTERTAINMENTS

In its eagerness to provide visitors with suitable entertainments at the end of the day when they have done the sight-seeing, the Tourist Department has arranged with clubs (they are known in the leading towns as Gymkhana) to offer temporary membership to visitors, holding Tourist Introduction Cards. Golf, tennis, and swimming are some of their outdoor

fifty years ago...

May 1910

Extracts From A Letter Written
By M. K. Gandhi

THE following extract is taken from a letter addressed by M. K. Gandhi on the 25th April 1910 from Johannesburg to Professor Gobbs in Bombay. It is printed in full in *The Indian Opinion* of May 7th, 1910.

"The estimate I gave you of active passive resistance I now see was an under estimate, and many whom I did not consider would come forward are now either serving imprisonment or have been deported. The Authorities have of late been very active in effecting arrests, particularly of the brave Tawile, thus whom no Indians have done better in connection with the struggle. These brave men have been after time courted imprisonment. There are over thirty at present at the Drop-bloof Gaol, which is a penal settlement, in which the regulations are more severe than in the other prisons of the Transvaal. Nearly sixty have been deported by the *Umhlali* and over thirty may be deported any day, orders for deportation having been made. I cannot write about these deportations with sufficient restraint. All these men are domiciled in the Transvaal, some of them are domiciled also in Natal, some again have a right to enter Natal, being able to pass the education test imposed under the Immigration Law of that Colony. Some are mere lads born in the Transvaal or other parts of South Africa, and many have left behind them families that have been settled in this country. I come into constant touch with the brave wives, sisters or mothers of the deported men. I once asked them whether would like to go with the deported to India, and they indignantly remarked: 'How can we? We were brought to this country as children, and we do not know anybody in India. We would rather perish here than go to India, which is a foreign land to us.' However regrettable this attitude of mind may be from a national standpoint, the fact remains that these men and women are rooted to the South African soil. Many of these men before the struggle

commenced earned a decent living. Some of them had stores, some were trolley contractors, and others were hawkers, cigar-makers, waiters, etc., the employees earning a minimum wage of £6 and a maximum of £15 whereas the trolley-contraction and others who followed an independent calling earned as much as from £20 to £30 per month. All these are now reduced to poverty, and their families receive from the passive resistance fund the barest subsistence money."

UNDER the heading "Our Publications" *The Indian Opinion* of May 7, 1910 writes. The Bombay Government Gazette of the 24th March last notified that "Hind Swarajya," "Universal Dawn," "Mustafa Kamel Pasha's Speech," and "Defence of Socrates or The Story of a True Warrior"—all publications of the International Printing Press (which is still in existence and which prints *The Indian Opinion* even today—Ed. I.O.)—have been forfeited to His Majesty for the reason that they "contain matter declared to be seditious" (All these were written by M. K. Gandhi—Ed. I.O.)

"Hind Swarajya," in the shape of "Indian Home Rule," is before our readers. "Universal Dawn" is a Gujarati rendering of Ruskin's "Unto the Last." "Mustafa Kamel Pasha's Speech" is a Gujarati translation of the Egyptian patriot's speech delivered just before his death, before a vast audience at Cairo. "Defence of Socrates or The Story of a True Warrior" is a Gujarati rendering of Pato's immortal work, printed in order to illustrate the virtue and the true nature of passive resistance. All these publications, except "Hind Swarajya," have been before the public for a considerable time. They are intended to impart a lofty, moral tone to the reader and act, in our view, words capable of being put into children's hands without any danger whatever."

Special Offer: India-Made Agarbattis (SHIPMENT JUST ARRIVED) WHOLESALE TRADE PRICES

THREE ROSES, 2 tolas	37/6 Doz.
(Available in Thin/Thick Sticks)	
GATEWAY OF INDIA 3 Tolas	45/- "
" " " 6 " "	90/- "
CHAMELI 2 " "	18/- "
" " " 1 " "	2/- "
BUGANDH RANI 5 " "	33/- "
" " " 3 1/2 " "	18/- "
" " " 1 " "	8/- "
" " " 1/2 " "	4/- "
LATAMANGESHEAR 1/2 " "	6/- "
CHANDAN DHOOP 2/- Box of 16 Sticks.	

CASH WITH ORDER — PRICES FOR DURBAN

We have also received Genuine Balmati Rice 1/- per lb (Minimum Order 100lb)

We are Stockists of all kinds of Indian Dholla, Spices and Condiments, Betelnuts, Almonds, Tamarind, Whole Coconuts and All kinds of Imported Rice.

SPECIAL PRICES TO THE TRADE

Please write for our price list:

K. HARIBHAI & SONS
(PTY.) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants
81 Victoria Street,—P.O. Box 2156—Durban.
Telegraphic Add.: "BHAISONS"

SIMPLE STORIES TO UNDERSTAND

RELIGIOUS BOOKS FOR ALL INDIAN SCHOOLS

NOW FOR SALE

The Ramayana for Boys and Girls 2/-, 3/6, 5/6, 12/6	
Shagavadgita 3/6, 7/6, 14/-, 18/6	
Upanishads 5/6, 16/-, 30/-	
Great Saints of India	2 6
Great Men of India	2 6
Chandrabas	2 8
Story Bapu	3 4
Story Jawaharlal Nehru	3 4
Message of Krishna	4 9
Teachings of Shri Ramkrishna	18 6
Sayings of Ramkrishna	14 6
Modern India	1 4
Religion of Home	2 6
Short stories of great personality—	
Five mixtures	3 6
How to Win Friends and Influence People	3 6

Obtainable from:

D. ROOPANAND BROS.
PUBLISHERS AND BOOKSELLERS

Phone 20707. (Est. 1932) P.O. Box 2524.
85 VICTORIA STREET, DURBAN.

★
હાલો મુક હૈયામાં વસતા હૃદય
સિવાય બીજા કોઈ હૃદયને હું
માનતો નથી. અને આ હાથોની
મેળા દારા જામ રૂપી પરમેશ્વર
ની હું સ્તુતિ કરું છું.
—ગાંધીજી.
★

પ્રસ્તુત થઈ છે—અંક ૧૮

તા. ૬ મે, ૧૯૬૦.

કુલક નંબર પે. ૪

હીન્દુઓને ગોરાનો ટેકો

હિંદીઓની ધાર્મિક અજ્ઞાનતાથી મને બીક લાગે છે'

જે મોટાની ખાસ જાણી હમણે હોય તેઓએ સ્વામીજી સિપર લખવું નોંધજો, જેની મારી ખાસ ઈચ્છા છે.

હિંદીભાષી જનતાને રાજાજીની ચેતવાણી

વૃંદાવણી.—અમે જાહેર સભામાં ધામધામ કરી મી રાજાજીને શ્રવણ આપતા અટકાવ્યા પછી બી રાજાજી એ કોઈ નિયેજન પ્રકટાવી બજાવ્યું. કે કે અમે મળેલી પ્રમંદ સભા જે મને સમજાવા માટે મળી હતી અને જેને મને સાંભળવા તૈયાર નિરાશ થઈ પાછા જવું પડ્યું તે માટે જુવાન મહાસભા પાડીએ અને જનસંઘના મોટા જવાબદાર છે. જુવાનોનું આ કોણ મંચની જામળના જામળા અને પાછળ મેકે હટ્ટ અને તેણે હિંદી માટે પોઠારી પાડવાનો કાલ અભ્યાસો. તેમણે આ પાલીલા અને બીજાઓની અપીલ પછી સાંભળી નહિ

આજના ભારતમાં ગાંધી કયાં છે?

પ્રત્યેક મહત્વના પ્રશ્નને આપણે રાષ્ટ્રપિતાને યાદ કરીએ છીએ. ઇંદોહરીની જેળાએ સહજ જ આપણે મનોમન અંગીજીએ છીએ : 'આવી પરિસ્થિતિમાં તેઓ કેવી રીતે વર્તી હોત અથવા તે આપણી પાસેથી કેવા વર્તનની અપેક્ષા રાખી હોત?' તેમણે આપણને કયા માર્ગે ચૂંટ્યા અને આપણે કયે માર્ગે આવી પહેંચ્યા છીએ તથા એ એ અર્જો ક્યાં હ'દાય છે એ સમજા મેવું આપણે માટે પ્રુખ જ જરૂરી છે આપણે એ જાણી લેવું પડે છે કે આજના આપણે કયા છીએ અને ક્યાં જઈ રહ્યા છીએ તેમ જ રાષ્ટ્રપિતાને પોતાની કષ્ટનાના ભારત માટે નિર્મોહસ ધ્યેય તે જ છે છું. અને એ નથી હો તે આજે કયો છે તથા તેને ચરિતાયે કરવા આપણે શું કરવું નોંધએ? આજના ભારતમાં ગાંધી ક્યાં છે? આ પ્રશ્ન પૂછવાની અને તેને જવાબ આપવાની જાણણી રેકોની પોતાની જાત પ્રત્યેની, ભારત પ્રત્યેની, જગત પ્રત્યેની (અનુક) જવાબદારી છે.

—અમરેશભાઈ.

હાજીચેરીનું ૨૦૦ તોલા સોનું મંદેહાસુ

આજકાલ.—ખાસ મોહરમાં મજા માનવીએ હમણે ૨૦૦ તોલા હાજીચેરીનું સોનું મેલવા માટે આજકાંધી સમરે જઈ રહ્યાની વાતથી મળતાં કરતમ ખાતાની પોલીસે સમરે જઈ મોટર સાથે સોનું જાત કહ્યું છે. આવી રીતે થતા હાજીચેરીના મનાઓ હવે પોલીસ અટકાવવા સક્તિમાન બની છે. કાલ મોડા વાલથી મજા હાજીચેરી પકડાય મળા છે

જે હાનીસખતના મી ડી. આર. કારવેન્ડર નામના ગોરા લખે છે : 'હાલના 'ઇન્ડિયન ઓપીનિયન'ના અંકમાં જે જાણકારમના કરો આવે છે તેના થી મને પ્રુખ જ સંતોષ મળે છે તમારો 'ઇન્ડિયન ઓપીનિયન'ના પાના ઉપરથી સંસ્કૃતિ અને મને તરફની હિંદીઓની મેહરદારી મરેની જાણવણી મેં નોંધ છે ૧૫મી એપ્રિલના અંકમાં તમે બીજા પ્રુખ મળનાલે જે નીચે પ્રમાણે કહ્યું તેનો જવાબ કરો છો

- (૧) હમણેનો સામનો નિઃશતા અને ડમટથી કરવાની અસક્તિ.
 - (૨) વિભવની તમજાનો અભાવ.
 - (૩) મહેનતનો અભાવ
- એમના આ જવાબ સાથે હું સંમત થાઉ છું.
- હિંદી જનતાની મેહરવાઈને સહ તેઓ આ દેશમાં અસક્તિમાન બની મળા છે, અને એ નવાઈ નેવું નથી. એ તેઓ જાણત નહિ થાય તે બીજા કળરો વધે છુંથી તેમની રિવસિ એવી જ રહેશે.

મારા મજા હિંદી મિત્રો છે, પરંતુ તેઓના ધાર્મિક જ્ઞાનની અજ્ઞાનતાની મને બીક છે, અને એ જરા હાનિ હોય તે તેઓ તે જ્ઞાનને વ્યાખ્યાના લાપક કળા મરેની, જ્ઞાનદ અનુભવી મૂઠી કેવા નેવી વરવું મને છે—પરંતુ એનો જામલ કરતા નથી, પરંતુ મારા નેવા મોરો માટે હાજમ તરીકે, તથા વાચેલા પ્રસ્તોમાં મીત્ર એક પ્રુખ અમલનું વ્યવહારું પ્રસ્તુત છે. તે મને કેવી રીતે જાણ જરૂરું તે બતાવે છે

એ દક્ષિણ આફ્રિકાના ઇતિહાસનો અભ્યાસ જ્ઞાનમાં સહમે તેા હિંદી જનતાની મેહરવાઈ અને નિરાશા સમજા સહીએ, પરંતુ આખાથી કેવી રીતે જુદાય ?

એ કે હરબોમને બીજા ધોનિક જાણેથી વધારે મહત્વના રથાને પૂછવા માંગતો નથી, પરંતુ એ મોડો ના મનમાં જાણણી જાણ કરી સકાય તેા, હરબોમ અહીંની હિંદી જનતામાં મને ક્રેમજી પડે. આજનો તેમના કારીરિક જળમાં વધારો કરશે અને

પ્રાણાપમ તેમને સહ, રપટ અને ઉત્પાલક વિચારો કરવાની સક્તિ આપશે. અને આ રીતે તેઓ જળવાન અને આખરકાર જનતા, બની પોતાના ભાવિની જગજગત સમજતા થઈ શકશે. આવી પ્રગતે વખત આવતા કોણ રોકી શકશે ?

એ કે તેમણી પરવાનગી વિના લખું છું, (તેઓ કાલ હિંદીમાં છે) પરંતુ મને ખાસ છે કે રામકૃષ્ણ સેન્ડરના (પા. મો. ૨૪ ૨૪ કીલ કરખન) રવામી નિઃજ્ઞાનદ પ્રુખ હોસથી, એ મોડો ઉત્સાહ દેખાડે તેા આ વર્ગો થલાવરી.

ગાંધી ગીતા

ચૂરવગા એકમા સરકાર, મહાદેવભાઈ અને બાપુજી ૧૯૩૩માં હતા. ૧૯૪૨માં હોલને પાલીમેન્ટરી સ્વરાજ્ય આપવાનું નકઠી મજુ તે વખતે અસ્પૃશ્યો મારેની મેહો વિરોધા મતમેદોને સહ બાપુએ આ મરજુલ ઉપવાસ કર્યા હતા. બાપુએ જે જામણી કરી હતી એ જે રિવકારાપ તેા ઉપવાસ છૂટે અથવા ઉપવાસ કરી મરવું અને હોંડુ હમંબાથી અસ્પૃશ્યતાને નાણુક કરવી. ઉપવાસના જાલ હીવલ હરમીવાન થણી માટમારે મજ અને આજે રિવસે ઉપવાસ છૂટે.

ઉપવાસ હરમીવાન પૂ બાપુ માટે મળી થિલે વપરાસમાં આવી મજ હતી આથી ઉપવાસ માલ બાપુએ એક રિવલ કહ્યું 'હું મળાનો કિશાળ મગીય.' વચ્ચેમાજા કમેદો વિનેલી જવામો આથી બધાને હસાવતા એમને કહ્યું :

કિશાળ હોને! અપામી અને તેા તમને મોડને મેડા હતા, અમને મોડી જ અજર હતી કે તમે પાછો કિશાળ માંમવા આવવાના છે? પછી આ તથા હતા તેમને કહે 'જુલેને પા, આમને જુલમ ! માવરીપાણ પાસે ખાદી પહેસરી, અસ્પૃશ્યને અટકાવવા, એકમા મેખા, મિશાપલ સહ મળા, અને હવે આ ઉપવાસનું તાણુ કરી બીઆસ પાસે શીટીમેટી વચ્ચકાર પછુ કરામશે' જાણ ખાખટાહ હસી પડ્યા

૬. આ. માટે ઇંગ્લેન્ડમાં પ્રાર્થના દિન

(કેન્દરબરીના આર્થિકશીલ્પ કહે છે કેવળોના સુખ બંધ કરવામાં આવ્યા છે)

(લંડનના અમારા અધ્યક્ષની)

અમારા ૩૧ મેના દિવસે દક્ષિણ આફ્રિકાના આર પ્રતિના મેળાપ મળ્યાને સુવર્ણ જાનંધેત્રમ લોકો માનશે. પરંતુ ઇંગ્લેન્ડમાં એ દિવસે દક્ષિણ આફ્રિકા માટે પ્રાર્થનાનો દિવસ રખાશે. કેન્દરબરીના આર્થિકશીલ્પ ડૉ. પ્રીટોર દક્ષિણ આફ્રિકાના પરિસ્થિતિ ઉપર એક અહેવાલ તૈયાર પાડી નક્કી કર્યું છે કે ઇંગ્લેન્ડના કિંમતિયોને એ વસ્તુ ખાસ ખાનમાં રાખવાની છે.

(૧) કોમિયન દેવળ કોંગ્રેસના ખાસ નીચે સુખ જાની ગયું છે. સરકાર વિશેષ કંઈ પણ બોલાવે તે છે આ ખાસ નીચે ગુનેા જાની નબ છે અને એ બંધન મળી લેાય છે અમુક દેવળના પાસે પડ્યામાં છે, તેા તેનું નામ ભરેર કરવું થા તેા તેની વાત કરવી એ પણ ગુનેા જાની નબ છે.

અખાતકારથી સુખકીનો અઅલ

આ રીતે દેવળ પ્રુક પેતે અને આફ્રિકાને માટે લાગણી રાખવા બદલ, અખાતકારથી સુખકીનો ભોગ લાન્ના છે. આફ્રિકાન પાસેથી અને દેવળે એ લે.કેસન અને કાફનસીપોમા કારણે ભોગ ભોગથી મુકયા છે, તેની કાલે પેપલાઈનના આર્થિકશીલ્પે પોતાના દેવળ ના મોડાની અદમતા અને અકાનો કાલ વિવેનો ઉલ્લેખ કર્યો હતો.

અમુને તેમના કાફી તરીકે રાખી, આપણે પ્રુક પાસે પ્રાર્થના કરવી નોંધ્યો કે તેઓને કુશરી નબ અને ૧ નેનાથી તેઓ આ મુશ્કેલીઓને અને અંદરની મુશ્કેલીઓને/કામનો કદી, પ્રુક ક્રિયથી નીન્ડના મનનો વધુ વધારે કરી રહે.

(૨) અર્થે આલ ઇંગ્લેન્ડ અને અર્થે ભોગ લાગણ્ય આફ્રિકાના નેતાઓએ સમી મળ્યું થયું/વરોથી આ દેશના રમદેવની નીતિ ઉભા કરનારાઓને ચેતવણી આપી હતી કે આ રમદેવની નીતિથી પ્રુક લુકાચાન થશે.

કહે આપણી પાસે એકજ વસ્તુ રહી છે અને તે છે પ્રાર્થના.—આફ્રિકાને તે પોતાની કાળી કુન્નક પરિસ્થિતિ અને સુચવણ માટે પ્રાર્થના, આફ્રિકાનાર અને પિટીય ને પ્રુકની કુન્નક સમજા કરે અને કુન્નકથી પ્રુકિત મેળવી રહે તે માટે પ્રાર્થના, અને દેવળે ને કુશરી કાવું કરી રચા છે તે માટે પ્રાર્થના.

અને કોઈથી વધારે ને લોકો રાષ્ટમાં અને અર્થે રીફોર્ડ અર્થેમા મુશ્કેલી કાવો કાવોના કામનો કરી રચા કેન્નેઓ.

માટે પ્રાર્થના કે નોથી તેઓ નબ જાની, પચાતાપ કરી પોતાના કલ્પનું પરિવર્તન કરી પોતાનું અને આફ્રિકાન પ્રતાનું ભૂતકાળ જુઠી નાખી રહે. સમાધાન અને ફેરથી બાબણી કરવા માટે સરખાત કમી છે. કેપટાઈનના કરવા માટે મામણી કરી છે.

આર્થે બીજા કહે છે કે આપણે પ્રાર્થના કરવી નોંધ્યો કે નોથી સરકાર દરેક જાતિના નેતાઓ કાલે મસજીત કરી સમાધાન કરે. અને તેમાં ખાસ કરી ને આફ્રિકાન કિંમિયન લીધે જુલમુર્દ ના નાવક કુશુલી અને ડૉ. ગેડ. કે. મેથુલ કાલેનો મસજીત કરવી નોંધ્યો.

આમુ ને મામ તેા નવા ફરિયા આફ્રિકાની સરખાત પ્રુક પ્રાર્થનાથી વધુ કહેવાય.

બીશાપની આંગણી

લંડનના બીશપ ડૉ. મેન-ગ્રામરી ડેપ્પેલેસ પોતાના સંપ્રદાયના દરેક દેવળને કવ મેના દિવસે પ્રાર્થના માટે સરખાત કમી છે. કેપટાઈનના કરવા માટે મામણી કરી છે.

ભૂતપૂર્વના કેપ્ટન કારકાર

દક્ષિણ આફ્રિકાને કેવળ 'અન ઓપીશીયલ સ્ટેટસ' આપો

પૂર્વીસ્તાનના ભૂતપૂર્વના કેપ્ટન અલમ કારકારે નક્કી કર્યું છે, દક્ષિણ આફ્રિકાના બેલાડીઓને કુન્નકકાર કરવું નકામુ છે, કારણકે તેઓ કુનેમાર નથી પરંતુ કુનેમાર છે. દક્ષિણ આફ્રિકાને કોઈ મોડાં જોડા ક-ટ્રોલ. દક્ષિણ આફ્રિકાને કોઈ મોડાં જોડાં જોડા ક-ટ્રોલ ને બીન-જોરાઓની સુલખી કરે તે, ગેરા બેલાડીઓ રમવાની ના નહિ પડશે. કોઈ મોડાં જોડા ક-ટ્રોલ ન બીન જોરાની સુલખી કરવી નથી.

આ માટે કારકારે નક્કી કર્યું કે આપણી ઇંગ્લેન્ડની કોન્કર-કમી દક્ષિણ આફ્રિકાને 'અન ઓપીશીયલ સ્ટેટસ' રોક રમવાની નબ પડવાનથી કોન્કર-સે આપવી એવી માંગણી તેઓ કોન્કર-ક પાસે કરશે. આ રીતે દક્ષિણ આફ્રિકા ની કોમલ કોઈવા વિષય પડી જશે.

કારકારનું કહેવું બી છે એમ અમારું પણ માનવું છે. કાલમા ઇંગ્લેન્ડના વધુ થયું કહે છે કે કોઈની કુનીપા આ હાલનીતિને નહિ લાગે. 'અન ઓપીશીયલ સ્ટેટસ'ની માંગણી મામ સમાપ્તકે નક્કી કરે છે.

કારે નોંધ્યું છે કે વાંકે ક્રેનો છે? કોઈ મોડાં જોડા ક-ટ્રોલ કે દક્ષિણ આફ્રિકાની સરકારી ને અરેખર વાંકે કોઈ મોડાં જોડા ક-ટ્રોલને કોમ, તેા રમદેવની નીતિ રાખવા બદલ તેમનો નહિચકાવ કરો નોંધ્યો, ચાલો 'અન ઓપીશીયલ સ્ટેટસ' આપીને કુન્નકીયલ કોઈ કોન્કર-સે દક્ષિણ આફ્રિકા સમી ના થળમથી કાલ પેટી નાખવ, નોંધ્યો.

સામાજિક સ્વીકાર :

બીમલી જમનાદેવ કંવરક
પરેશ મુર્મુદર ૧-૧-૦
મોવિક ડાલા સ્ટેન્ડરટન ૧-૧-૦
આર. કુલમ પીટસ'બર્મ ૧-૦-૧
કાલકા ડાલાબાઈ નો'બર્મ ૧-૦-૧
અ'કુલક પરસેતમબાઈ કરમન ૧-૦-૧

—કુનીપામા ૫ થી ૧૫ વર્ષની કંમર ના ૫૫ કરીમ મામડો છે. તેમાં દર પાંચ માળકે ને બાળો. કાળાચ, અર્તા નથી એમ કુનેનું કરીમર ઓપીશીયલ સ્ટેટસ'ની માંગણી મામ સમાપ્તકે નક્કી કરે છે.

બી-આઇ

સુખક કરાંચી અને ઇસ્ટ આફ્રિકાના બંદરો વચ્ચે મુસાફરી કરે છે.

સ્વીમર કંપાલા ઠરમી મેના આવશે અને પચી જુન ૧૯૬૦ના ઉપરથી. સ્વીમર મામ'જોઆ થય જશે.

સુખક અથવા કરાચીનું વાહું.

ફર્સ્ટ ક્લાસ	એક	જોરાક	વમર	૫૬. ૬૫-૦૦
સેકન્ડ ક્લાસ	૩૦	૩૩	૩૧	૫૬. ૧૦-૧૫-૦૦
થર્ડ ક્લાસ	૩૩	૩૩	૩૧	૫૬. ૦૧-૧૦-૦૦

ગોર્ડીનરી

રેપરીયલ

ગ્રેન-વેલ્ટેરીયન ૫૬. ૫-૫-૦ ગ્રેન-વેલ્ટેરીયન ૫૬. ૧૦-૧૦-૦
વેલ્ટેરીયન ૫૬. ૫-૧૦-૦ વેલ્ટેરીયન ૫૬. ૧-૧-૧૦-૦

વધુ માહિતી માટે મળો મા કમોડ

શૈખ હિમેદ એન્ડ સન્સ

(પીટી લીમીટેડ.)

૩૯૦ પાઇન સ્ટ્રીટ,—ડરબન.

ટેલીફોન: ૨૦૪૩૨ — ટેલીગ્રાફીક એડ્રેસ 'હરામત.'

અગત્યના સમાચાર

અમારા મુન્શલી-સી માલકો અને ખિરો માટે ખાસ ઇન્ડિયાની આવાલ એવી ૧૦૦% સુવર અને રોઈલ્ટી (૧ વાર) સરકારે ખાસ કરીને આપુનિક નથી માટે ને ૧ વારથી કંઈ એક પદેલી નથી.

અને તે પણ સામાન્ય સુધારો મળશે.

આનાથી વધુ તમને શું જોઈએ છે ?

ડાઉનલ ડાઉનલ અને કોલસેલ વેપારી તરીકે અમે સીધા ન માલકોને કોલસેલ માટે આપીએ છીએ અને વચમાળા વેપારીના નકામથી બચાવીએ છીએ.

Sorry no Traders and no discounts for Retail

PERSONAL SHOPPERS ONLY.

એ. કે. હુસેન એન્ડ સન્સ

ડાઉનલ ડાઉનલ અને કોલસેલ મરચ-મસ
૧૧૬ કપીન સ્ટ્રીટ, બેલકચ ૨૧૬૮, ડરબન. ફોન ૨૭૩૪૮/૯.

સર પુરોત્તમદાસ ઠાકોરદાસની

જીવન ઝરમર

(૧મા અંકથી ચાલુ)

આ પ્રોત્તમદાસ જાણી જાણે અને નિનિમવતી અર્થદાતાના ઠાકોરદાસની હતી. અને એ જાણત ચોક્કસ મતભવ ધરાવતા ૧ શીર્ષીય ૧ પેન્સનું અલગ કામગીરી રૂમે ડેરવાયા જાન્યુ નહેતું. પરંતુ હોદી કરકારના અલગ અંગેના વહીવટી તંત્રને જાન્યુ કરેલું હતું. સર પુરોત્તમદાસે તેને કામદેશનું રૂપ અધ્યાવસાની મંજૂરી કરી આ માટેના મિશનને અરજી તેમજ તાબયાર કર્યો આ અરજીને એક્ષેપ્શનથી રજૂ કરવા માટે વૈયક્ષિકાની સંમતિની અરજ કરી આ જાણતમાં દીક યશ દરમિયાન મા નાણા પ્રધાન સર મેસીય બેરેટ્ટે આ રેસિપેના પ્રમતી ત્રીજીવટી છાયા પદ કરવા માટે વૈયક્ષિકા યોગ્ય રીતીએ હુકમવાળા

તેા હોવી એકાએક એક તેમજે કશીય કરી જળી સર પુરોત્તમદાસ ૧ શીર્ષીય ૪ પેન્સના રેસિપે માટે આજ આમક રાજ્યવાળા હતા

અભ્યાસ સમયે પ્રશ્નો

બીટીય કમીશન હોના મુખ્ય મુખ્ય સરકારમાં હતું. ખાસ કરીને મુખ્ય, દિલ્લી, કલકત્તા વગેરે અને તેજે એક ૧ શીર્ષીય ૪ પેન્સ અને ૧ શીર્ષીય ૧ પેન્સ વચ્ચે અભિપ્રાયો સરખે અરી વહેવાર મળેલા હતા. પુરાણીયન વેપારીઓ ૧ શીર્ષીય ૧ પેન્સ માટે આમક રાજ્યતા બ્યારે હોદી વેપારીઓ ૧ શીર્ષીય ૪ પેન્સ માટે આમક સેવતા સર પુરોત્તમદાસે પોતાની રીત કમલો સાક્ષીઓને મળ્યા સ્વોટ સવામો પુણ્ય મળ્યા તેમના આ અભ્યાસ સમયે પ્રશ્નોથી પ્રમવાળા, હોદી મદદીઓમાં ૧ શીર્ષીય ૪ પેન્સની તરફેણમાં દંડ વસતી અખતવાર કરવા જાણત મી, મી એક માલન હતા

૧૯૨૧માં કમીશન ઈશ્વાર મુખ્ય અને કલકત્તા પાછો પ્રક ઈશ્વારો. રીપોર્ટ રજૂ કરત પહેલાં બારે અખતવારી ઈપાસગીની હતી સર પુરોત્તમદાસ, પછીના પાચ માસ મુખી સતત અખતવાર અને ખતથી આ પ્રક પાછળ એકલા મંડવા રજા પ્રમથેષ કમીટીમાં તેમજે સીધેલી તેવી જ અહેમત આ વખતે મળ્યુ ઈશ્વારી દજાતો અને પુરાણીયો એકલા કરવામાં દીક દીક સમય મળે અને મહેનત પશુ પરી પોતાના હોદી સાથીઓને સાથ તેમને મળવા ને નથી એ સાજાતમાં જ સાલમ પરી મળ્યુ

હતા પશુ અજન રીને સર પુરોત્તમદાસ બેટીય પ્રળત અમીર પ્રાવે મુખ્ય હતા તેમના વિષેને આ મત એમજે નિરંદ પરિચય અને અભ્યાસને પરિણામે બાપો હતા

બીટીયરેલું અમીર

બીટીયરો બેરી એમદિલી બાગે જ રાષ પ્રળતમાં એવામાં બાવે. તે રહેતા "અને તેથી તેમને કામને કરવો એ મળ્યુ અમરી જાણત નથી." કેટલાક અખતવામાં યોગ્ય સમય માટે બા તેમને મત બદલાયેલો. પરંતુ તેમની ઈંગ્લીસ એકેટરી મિલ વિલકનની સેવા અને મકિતને કારણે પાછો દંડ મળેા આ બહેનના રૂરનબાનથી તેઓ પ્રકાંસા મુખ્ય બનતા. સર પુરોત્તમદાસ પોતાના પત્ની સાથે કલકત્તાની અખતવા સેરીય કોટલમાં રહેતા એ કે અપારે તે કોટલનું નામ નિશાન નથી

(કમલ)

અજ્ઞાત સંચારમાં

એ દિવસ

(૧૪૦ પાનાનું અનુસંધાન)

સેના બાગ્યા છે અને તેઓ 'નમદ મમ' કહે છે

આવડું સર્વોચ્ચ સમયન સેવામાં મા બરાવ ત્યારે તેમાં ભોળા આજ્ઞા બાવે જવા સર્વ સેવા સમના સુખન થી વિનોયાને પ્રુજ આનંદ મળેા પશુ પછી તેઓ કહે—'નાનો અખત ઠાકુ કરવાનું હવે સેના સંમના ભોળા આજ્ઞા આપશે અરા ને'

એ કહ્યું : હ તો મારું પુ કે અવકે ' વિનોયા કહે—'હા, તે જ બરાબર છે.'

વિનોયા એટરમ્ ઝેકા

પશુ આ અખત પદપાત્રિક કમલું એટરમાં ભેરી આજ્ઞા, અખત છે રિવાની કહેરમાં જાિ પ્રુજ હતી. આજ્ઞાપાસ આજ્ઞાત સોજાએ એટલી ધૂળ ઈશ્વારી કે આજ્ઞા વધતું અસકમ મળું મળું.

વિનોયા ત્યાંથી પાછળ ફરવા સામ્યા. બીક ત્યા જ ઈવી ઈવી એવા સાગી. વિનોયા વિમારતા હતા કે હવે આજ્ઞા થી રીતે જનુ રવા કેટલીક એટર પરી હતી એક એટરવાળાને વિનોયા એ પુછ્યું - 'એક એટર કિમથી છે.'

પેલાએ તરત જવાબ આપ્યો - 'જી, આપણી હી છે'

વિનોયાએ—'અમલ, તમ તો કમ છે સે મલેા'

અને તે દિવસે તેઓ એટરમાં ભેરીને પ્રકામે પડેલા

(અંખર્ણ)

નવા પુસ્તકોની યાદી

અરકારિતાને ઇંપડે રી. ૩-૦
કોષ ગોરા કોષ કાળા રી. ૭-૦

આ મોશીસેપી યજ્ઞે

'Indian Opinion',
P. Bag, Durban.

કેનિયામાં પુન અને અત્યાચાર

બીટીયરોના બરચક લતાઓમાં મળેલા કરપીણ પ્રુની કુમલાના પ્રુનંદમરો હન્યુ પડ્યામાં નથી.

આ રીટી કેટલાક લતાઓ, નીચે પ્રુજ્ય છે

તા. ૧૮-૬-૫૯ના વર્માં રોડ પર કરકણત રેવજ બેપીને કરપીણ રીતે કામચ કરવામાં આવ્યા બેનાથી તેનું પાણુ મળ્યુ

તા ૮-૧૨-૫૯ના નાઇરોબી સાલિય અને વેરકની વચ્ચે મકમલ અખીન અને તેના પિતા ઈપર પ્રુની કુમલો મળેા એમાં મકમલનું પાણુ મળ્યુ

તા ૧૦-૧-૬૦ના નાઇરોબીની હાથી ઈરીયા સાલજી માવજીને પાયા પડે માવજ કરી મેતને પાટ લતાપી

તા ૧૧-૩-૬૦ના ન્યેરો વિરતારમાં એક હોદી કેટલુ ઈપર કરપીણ કુમલો કરી એક અલંબતી છે તથા એ માલુમ બાળી રહેલી નાખ્યા.

તા ૧૩મી માર્ચના કાણુ-રો ખાતે બે બંદીપનો ૫૨ કુમલો કરીને સખત માવજ કરવામાં આવ્યા

તા ૧૪મી માર્ચના રોજ નાઇરોબીના ૬૦ જમની ઈમર ધરાવતા નયોટલ મી અંડલને ગળામાં તથા ઇતિમ, છરી કુમારવામાં આવી.

તા ૧૫મી માર્ચના રોજ નાઇરોબીના કિલક લતેા માટે તોહાની મળ્યાનુ મુકેલા રેખસોસ રોડ પર ૫૨ માં રાઇસી કરમજીને પાપન કરવામાં આવ્યા

તા. ૧૬મી માર્ચના રોજ મી પ્રેમચંદ દી સાલ અને તેના પ્રુન મદકોત પર નગારા વિરતારમાં પાયા કુમલો

તા ૧૬મી માર્ચના રોજ જ એસમન અખીન રહેમાન પર નાઇ રાખીમાં મળેલી પા.માવાળી

આ ઈપરેલ યોલે કિરસી ૪૫૬ ઇતારી મેવાના, બરમા મુસી નજ માસાપીકલ મોરવાના ઈરસાઓ કારી બેરી સખામાં જનતા રજા છે એમાં પશુ કોરકાએ તો પાલીક યોજાએ બોમવતી પડતી કાકમોરીના કારણે નોકમવામાં પશુ આવત. નથી.

આથે બાંધવાની રીકાન અને વેલ્ડીઓ

અખમલ, સાદીન, હાજેદા સીકકની, રીકાન અનેક રંગ, દીલગીલ અને સાલકમાં અગરો, કમલ અંકજ અને મિલર શાલુઆવવા માટે અરજાઓ રીકાને મળી રાકસે

અખમાં આટે અખમલ, અને રેસમ તથા કેકટની ટોપીઓ ઈશાપત બાને બનાવી આપવામાં આવશે

આખાટે અખમલ, અખમલ, રેસમ, કોટલ વિગેરેના કુલોની રંગ રંગની વેલ્ડીઓ અને અનેક અકારના લોચર્લ અલશે

ટેમલ પર મુકવા માટે પાસાદીકના કુલુ કુલો મળશે

કેકાણુ : આખરો હેકસ (મો.) લી.

સેરીય અન્ડ મીલકરન્ડ ક્રેક મિન્ડુકમર,

ફોન : ૮૩૫-૭૬૬૧ પહેલ મળે, બેકસ પદપત.

આરમ્ એન્ડન્ડ — ૩૩ વેરક રૂમી, — બોહાનીસખર્મ.

હિંદના સમાચારો

તા ૩-૫-૧૯૬૦.

હિંદીબાદમાં ટાંગોર થીયેટર

ટાંગોરની સત્તાબ્દી ઉજવણી માટે હિન્દી બારતી થીયેટરની સ્થાપનાનું કાર્યકાન્દ શરૂ થયું છે. તે ૧૯૬૧ના મે સુધીમાં પૂરું થશે. આવી ૧૯૬૧ ના મેમાં આ સત્તાબ્દી ઉજવણી આનું ધીરોપચય આચર્યાની રૂઝગી તરીકે થઈ હતું. ધીરોપચયની વિધિ થી બી. જોષીના રૂઝગી થઈ હતું.

આનું પ્રદેશની સરકારે આ આનું ૮૨,૫૦૦ પૌડનો ખર્ચ કરે છે. અને એનું કાર્યકાન્દ ૧૯૬૧ ના મે સુધીમાં પૂરું થશે એવી આશા રખાય છે.

શ્રી અને શ્રીમતી દેશમુખ જાપાનના પ્રવાસે

શ્રી સી. ડી. દેશમુખ અને શ્રીમતી દેશમુખ જાપાનની રજા તરીકે જાપાન ના પ્રવાસ માટે જાપાન ગયા છે તેઓ પ્રથમ જાપાનની માટે ગયા છે તેઓના પત્ની અને બે ધર્મી બાળકો સાથે જાપાન તરફથી તેમને જાનબરે જાપાન મળ્યો હતો. તેઓ પ્રવાસ દરમિયાન રાજ્યો અને વસીયા સુનીવર્ષીટીમાં પ્રવચનો આપશે તે જાણીત તેઓ પ્રાધિકારી અને અધ્યક્ષતાના વિદ્યાર્થીઓ કમલક કમલક નજીક કનસાઈમાં પ્રવચનો આપશે.

અને શ્રીમતી દેશમુખ દેશમુખ અમમમમ આ કાર્યકારી અને નેતાઓને મળશે.

કચુઆ નહેરુ

કાચુઆ અને પંજાબ સરકારની યોજનાવાળી ૧૪ આર્થિક કાર્યકારી કચુઆ નહેરુ પૂરું થયા આનું છે નહેરુ રાજી નગીયાથી મેવામાં આવી છે તે ૨૬,૦૦૦ એકર જમીનને પાણી પૂરું પાડશે તેમાંથી ૨૦,૦૦૦ એકર જમીન અને કાચુઆમાં પાણી પૂરું પાડશે અને ૧૧,૦૦૦ એકર પંજાબમાં.

આ નહેરુ યોજનામાંથી યોજનાનો પાક ભરણો થશે અને શેરડીનો પાક આદર મળે છે. આ નહેરુની જાણ આ પંજાબમાં જોઈતો રહેશે પંજાબ તરફથી આ યોજનાથી કાચુઆ, જમીન અને પંજાબને મળે કાચુઆ થશે.

સુ. જી. આર. ના અમુખ રાજધાનિ પર

સુનાઈટ અરબ રીપબ્લીકના પ્રમુખ નાથર રાજધાનિના પ્રસારો મળ્યા હતા ત્યાં તેઓએ પૂ. અધીશની સમાધી જીવર કુચનો સુધો મળ્યો હતો આ કુચનો સુધો કાચ, કહેડ અને આકા કાચ રંગના સુધોઓને બનેરો હતો પ્રમુખ સમયેના પોતાના અમલ

ને માણસો આ રાજસી કરના કુચના પ્રસારો હયાતી કાચના હતા પ્રમુખ સમાધી પાસે થઈ તે પહેલા પોતાના બેડા જીવરી કાચ વેચેદના અંપલ પહેરી સમાધી પાસે મળ્યા કુચના પ્રસારો મળ્યા પછી પ્રમુખ અને તેના અમલ માણસો ને ખેતીની ખેત પ્રાર્થના કરી હતી.

સમાધી પર ભત્રી રખતે ડા. કુમારુ કમીર તેમની કાચે મળ્યા હતા બધી વિધિ પૂરી કરી પ્રમુખ નાથરે એક કહેડો ત્યાં રાખે. એ કહેડો રાખ્યા પછી પ્રમુખે કહ્યું "આ કહેડો ભારત અને સુનાઈટ અરબ રીપબ્લીક વચ્ચે ને અંપલ વધારશે એવી આશા રાખું છું."

રાજધાનિ કચરુ કમીરે કહ્યું. આરે પ્રમુખ આનું અને મળ્યા ત્યારે રાજ્યને કચરુ આપકાર અને વિદ્યાર્થી છુટો પાડવા કાચમાં.

ચીનને સુનોમાં રચાન આપવા અંગેની નીતિ ભારતે ચાલુ રાખે—શ્રી જયમકાર

જયમકાર, શ્રી જયમકાર નારાયણે જણાવ્યું હતું કે ચીનના ભારત પરના આક્રમણ મળ્યા હતા ભારતે ચીનને સુનોમાં રચાન આપવાની માનવતા પોતાની નીતિ નજીકથી જોઈને નહિ.

એક પંજાબ પરિવહન પ્રમોના જવાબ આપતા તેમણે કહ્યું હતું કે ચીને તિબેટમાં જાસના ને કાચ પૂરો થઈ હોય તેમ ભારતીય પ્રદેશ પર તેણે ને કાચ કહ્યું હોય તે પ્રકારે કાચે ચીનને સુનોમાં કાચલ કરવાના પ્રમોને બેળથી દેશે ન જોઈએ તેમણે કહ્યું કે ચીનને સુનોની ભરણ રાખવું એ કુનીયાના સિતમાં નથી ચીનને ને વિષ સરેયામાં એક અપાય તો કાચ નહિ તો તેના પર તેને થોડો અંકુશ પ્રાપ્ત થશે.

ચીન અને ભારતના વચ્ચે પ્રમોના વચ્ચેની પ્રસારોને આપારે યોગ્ય સમય છે કે કમ કમ પ્રમોના જવાબ તેમણે અમ કહીને આપ્યો હતો કે આ પ્રમ થી નહેરુ કમલ મૂકશે જોઈએ. હું તે વિષે કાચ કહી રહ્યું નહિ.

સુકાઈપીય, કનકમ રાજ રીટ-સ, કાચ-સાઈ, રેવનુ કચીપર-સ અને કનસાઈ-સ માટે મળે.

આર. વી. કુલ

૧૨ નાઈટી આઈડ, ૩૮ નાઈટ રીટ, ૩૮ નાઈટ રાજમોનસ અને નાઈટ રીટ, નેલાનીસમ, રોન ૩૩-૧૬૫૪.

ખાસ દરખાસ્ત : હિંદની અજરબતી (વહાણમાં આવેલો તાલો માલ) હોલસેલ વેપારી ભાવે

વધુ કુચાલ ૩ ટોલા કાચ-૧ ૬૩૦	સુધા ૧૫	૫ ૩૩-૦ ૬૩૦
(પાલણ અને જાડી કાચમાં અમરો)	"	૨૫ ૩ ૧૮-૦ ૩
પ્રેટને ચોઈ કિન્દિય ૩ ટોલા ૪૫-૦ ૬૩૦	"	૩ ૩ ૮-૦ ૩
" " " ૧ ૩ ૬-૦ ૩	"	૩ ૩ ૪-૦ ૩
અમેલી ૧ ૩ ૧ ૮-૦ ૩	વેલા અમેલી	૩ ૩ ૪-૦ ૩
" " ૧ ૩ ૬-૦ ૩	અંદાન ૫૫ ૧૧ કાચીનો રાખો	૩-૦

ઓઈર સાથે રોકેકે કરવન આરેના ભાવે.

કમારી પાસ અસલી બાસમતીના ચોખા પજ છે બાસમતી ચોખા રી. ૧-૦ રતલ. (જોઈમાં જોઈ ૨૦૦ રતલ મળશે)

અમે નીચેની વસ્તુઓ કાચરેકે ક્રીપાઈ કરીને કીએ. બાલ કારો અને કીપાલ ભાવે મળશે.

અમારા પ્રાપ્ત લીસ્ટ માટે લખો:—

કરેક જાતના ક્રીપાઈ કાળ, મસાલા અને કરીયાલુ, સોપારી બદામ, આમલી, આખા નાળીયેર અને કરેક જાતના ક્રીપાઈ ચોખા.

K. HARIBHAI & SONS (PTY) LTD.

Direct Importers : Wholesale & Retail Merchants, 81 Victoria Street, — P.O. Box 2156 — Dai' Telegraphic Add. "BHAISONS"

શુભ પ્રસંગો માટે ભેટ !

સીઓ અને પુરવો માટે

ઘડીયાળ !

૧૭, ૨૧ અને ૨૫ જુલનાં ઓરોમેટીક કેલેન્ડર.

- રોમર
- રોડરી
- લેડો
- રૂસર

વિગેરે કરેક જાતનાં હાથિયાળ.

ઉપરાંત પુરવોના રાઈ સુટ, પાયબા વિ. તેમજ બાળકોનાં કપડાં.

હોલસેલ ભાવે મળશે

જોઈસ ૫૬૮૮, રોન : ૮૩૫-૨૧૦૫.

વહાણમાંથી બી. પટેલની કું.

૪૪, મારકેટ સ્ટ્રીટ, જોહાનીસબર્ગ.

ગ્રામ સ્વરાજ્ય

(લેખક: નરસિંહલાલ બાવેનીયા)

પૂર્ણ રીતે માનના રમણ પ્રદેશની વિવિધ ભાષા કાંઈ કાંઈ કોપવનો દુકાન સમજાવે છે. અને મત મધ્યસ્થી કે સ્વામિત્વવાદી વર્ગ આગ્રહારી હતી. જો અનિચ્છા આપવાનપણી પગાર જતાં મંજૂરીને સીરજી કાંઈ ભૂમિને કુશિલ કરતો આવતો હતો. વર્ષામાંથી પગાર હતો. સમીર વેણુનાં સુખારતો હતો અને કુશીની પેલેપારથી માલ જુવનાં સુરેષ કિરજો પોમજાને નવુ દરખ આપતા હતા મામતુ વાતવરજી જાત અને મોઢક હતું, એવા વખતે રજનીકાંત, રહેમાનઆચાર્ય, ભીમભાઈ અને દેવાભાઈ દેશની કૃષિ-પરિસ્થિતિ વિશે માનના પાદરે ભેટી ચર્ચા કરતા હતા. એટલામાં તેમના તરફ દબાઈ કાચમાં તાર કાપ આવ્યો. રજનીકાંતે જાણી કરી તાર ફેંક્યો, વાચતા તેઓ આનંદથી મજા કરી રહ્યા તેમજી બધા ને તારની પુલ ખુલ્લી કરી

વાત એવી જતી કે આ ચાર ગ્રામ જુધારવાના સેવકોએ એક 'ગ્રામીણ સ્વરાજ્ય'ની રીપોર્ટ બંધી કરી કાઢવાની રીતે તેઓ રજવા. કોઈ વખત નહિ અને આ પ્રથમવાર કોઈ એક કહેરી ચિન્તા દબાઈથી તેઓએ આ રીપોર્ટ બંધી કરી. પહેલું બનાવ પ્રાંત મત મધ્યસ્થી કે આ આવી મવા. પંદર મોડીવાર પછી રહેમાન આચાર્ય કેકક અલી જતી મવા તે મોલી કહ્યા. "આ પેલાને શું કરીશું? આ તો કરામના પેલા છે?"

રજનીકાંતે જવાબ આપ્યો: "રહેમાન એવા, આ કરામના પેલાને આપણે મધના પેલા મનાવી છીએ."

"મધ રીતે?" દેવાભાઈએ પૂછ્યું

મધુર ભીમભાઈ રજનીકાંતને મતમન થયેલ મવા હતા તેઓ મોંઘા, "મધારી કરીશું!"

રજનીકાંતે પછી મધને જે પેલાની વ્યવસ્થા વિશે કહ્યું. અને ચારે ભણા મજામતમાં પડવા. મજામત ક્યાં પછી મધને દરખાડ કે આ પેલામાંથી ૫૦ હજારની રકમ રાખી બીલ પેલા મિત્રમણ કાળા, દવા આના અને કૃષિ જુધાર માટે રાખ્યા આવી દેવા: પછી રાખેલા ૫૦ હજારની રકમમાંથી તેઓ જે મામતી ૧૫ માં કુદ ૨૦૦ થીમાં ભગીન બીધી. આંદ એક ભગવ, આંદ મામ અને ૭ ભેટો મધુ બીધી.

તેઓએ ગ્રામ સ્વરાજ્યના ચિહ્ન કપર એક નવુ મામ વસાવવાને દરખ કર્યો રહેલા પેલામાંથી તેઓએ તાર નાની કુદર કુદરો નાધી, અને મધુરો

ની મધુરો તેઓએ પડતર ભગીનને પેલી કાવક મનાવી ૫૦ થીમાંથી કપારીઓ પછી તેમાર કરી, અને પેલી કરવા કાળા, મધાએ ભેટી પેલી કરી મધની આખરે સારો પાક થયો. આનાભની વહેંચણી કરતે કાને કરી અને એવો નિયમ કર્યો કે દરેક કુટુંબે જે કુટુંબ આના દર રોજ એક પાચમ નાખક. મહિના પુરા થતાં તે પાચમ આના એક કાપારમાં ભરૂં આ માટે મધુ કાપાર તજવાર કરવામાં આવ્યા. દરેક કરવા પછી મધુ પાંચ રાખવામાં આવ્યા એકમા મુવાર, બીજામાં મધ અને બીજામાં મોંઘા નાખકુ એક નકારી કહ્યું.

હરી આ ચાર મિત્રો વચ્ચે મજામત આવી. બેતરનું કાપ ચાર કુટુંબો વચ્ચે કરવું કાચુ દેવાથી અને મધુરોની મદદ વિના પેલી કરવાના વિચારથી તેઓએ બીલ દર કુટુંબને બાંહે વધે આવવા. પેલી કરવાની વકતિ એક રાખી મધા કાચે પેલી કરે અને વરજ આખરે કરતે કાને વહેંચણી કરે. આથી તેઓએ મધારની ૫૦ થીમાં ભગીન બીધી. કુટુંબ આપવામાં પછી વિચારવા પછી દરેક કામ ને મદદરૂપ મધ પડે એવા આવવા મોંઘી, કાપાર, કાકાજી, પાંચી પીલ રા, વજાર, દરજી, કુકાર અને ભગીના કાકેક કુટુંબ આવવા અને જે જુધારના કુટુંબ આવવા રજનીકાંતે આનાવિલ કાકાજી, રહેમાન, આચાર્ય મુજામત, ભીમભાઈ કાળી અને દેવાભાઈ કરિભન તો કતા ભ, ભાઈની આવેલી કોમી કાચે મળી તેઓ ભારતવાસીઓ તરીકે રહેવા કાપ્યા.

દરેક કુટુંબે માટે કુટિરો તૈયાર થઈ એક પંચાયતની સ્થાપના કર્યાંક મતે થઈ. કામ માટે પાંચ કાકેક પીરજી રાખ્યું મોંઘી કોમ તો તે પછી પાંચ કાકા પેલાને: મધી કરે અને જુધાર કોમ તો પછી તે પાંચ કાકા પેલાનું કામ કરે સમીનુમતે ભગીએ ૫.૫૦ કાકા કામ કરવાનું રીકાર્ડ જે પછી મધાને દરેક ભગુ કાકા સમુદ કાતજી કરવું. એમાંથી ભેડું થઈ સાર વજાર પાલે ભરૂં વજાર ભેડું કાપ મનાવી આપતો રજનીકાંતને પુન વિચિત્ર અને રહેમાન આચાર્યો કુટુંબ મધુરને કપારમાં મદદ કરતાં. અને બી. જે ભજેલા દેવાથી એક કાળા પછી એવા માં આવી તેમ વિચિત્ર, કુટુંબ, ભીમ, ભાઈની એક એક થી. મધેલી પ્રતિષ્ઠા, દેવાભાઈ રાધા અને કાકાજી પ્રિય

અને તેની પતિન વિમલા જે સર્વે મોઢા કાળા મધાવતાં.

દરેક માલુસ પેલાનું કાપ કાંકાજીએ. બીજો પછી પેલીમાં મદદ કરવા કાળી મધુમાં એક કુટુંબે બેટી હા પાંચ નાખવામાં આવ્યો. અને દર થીમાંથી વાલી મનાવી. વાલીમાં દરેક ભતનું કાકાજી થઈ આવી એમને કાકા પછી વરજની બોલ પડી નહિ બેતરમાં દરેક ભતનું માન થઈ તેમ પછી મળે રહેલું

આમ બીને વધે પછી પેલી કારી કાંકા આના દરેક કુટુંબને કરતે કાને મધુ, અને કાકાજીમાં પછી બીજા મધનાં જ તે આના વધવા મામતુ રેવળ નાની નાની ન મળતી વસ્તુઓ વકારથી આવતી. આમ આમોઝીમનું રેન્ડ વિચિત્ર અને પ્રતિષ્ઠા જે થઈ કહ્યું. આમ આમ વિવેકે વિવેકે ગ્રામ સ્વરાજ્ય તરફ મધુથી પાચમ કરતું મધુ. પાચમ દર વધે વકારથી મધ એક વખત કોઈ ભોમવી મુકેલા બીને વધે બીજાને તક આપતા. આમ કાંકાજી પછી પાચમ મળતો નહિ મધા કાકાજી કાપ કરતા.

આ પાંચ મધમાં મામ ગ્રામ સ્વરાજ્ય પ્રાપ્ત કરી મુક્યું. વિચિત્રના કામ પ્રતિષ્ઠા કાચે મધ, અને કુટુંબ રાધા કાચે વરજી મધો. બીજાં આવા કોટલાએ આંતરભૂતિય કામ થયો. મામમાં તોને વધે એક દવાખાનાની સ્થાપના થઈ. એક રમતમતનું મેડાન પછી થઈ કહ્યું હતું. સવાર કામ કાતજી દેશમાં પ્રાંતના થતી. તે પછી મરજા એક કાકા કુધી "મોન પ્રાંતના" વધ કુટુંબો હા આજ્યા એથી વધુ ભગીન ભેરી પડી.

પાંચ મધનાં જ તે જે આમની કૃષિ-પરિસ્થિતિ વાલો દેવામાં માંડી મોઢા કુદ કુદથી કાની કૃષિ-પરિસ્થિતિ એવા આવતા. આમમાં દરેક ભગુ ખાલી પડેલો અને પેલાના કાપ ભત કરજી પુવકે કરતા એક વિવેક જુધિદાન માટે નીકળેલા થી વિનોમણ ત્યાં આવી પડેલ્યા. તેમને સાર કરવામાં આવ્યો. આ વિનોમણને ભાગની વ્યવસ્થા એક અને પેલાના કાપ અને ચિહ્નતરી સરજતા આ આમમાં નિકળી પુન પુન થવા

આમના પ્રાંતના ચારે ભેટા સર્વેલો મોઢાને વિનોમણને કહ્યું: "આમમાં અને ભગીનનો તમા ભાગ્યો, તમારા મામમાં જે ને કાંકા ભેડું તેનાથી મારા નખેમાં કપનાં આજ્યા આવે છે. તમારા કપને પડેલો મધવા માટે આવે ને અવિરત પ્રથમે. કપ જે તેનાથી માંડે મરતક તમારા મરજો માં નમે છે આવે ને ગ્રામ સ્વરાજ્ય ની પ્રાપ્તિ કરી તે આપની વસાકતના માનવોના ગ્રેમ અને ભકિત, ત્યામ અને મહિદાન, કર્તવ્ય અને મદા થતાની આવે છે આપની જેમ જો બીજા કાને, ગ્રામ-સ્વરાજ્ય મેળવે તો આપે આવકને સરકારની મદદ નહિ પડે, અને આંદ કાકાજી મેળવ્યું કહેવાય માંડે ને રવાનું કહ્યું તે આપે મારા નખેમાં કમકા વાસતવારે વધુ છે. આપનું મામ ભારતમાં અમર રહેશે, અને ને ચાર ભ.ક.મિત્રોએ ભેટી કાચાત કરી તેમની આખર આચાર્ય મળ માતી રહેશે."

આ પહેલી વખતે સોઠાને ભાજવા મળ્યું કે તેઓના ત્યામથી આપે મામ કેનું સુદર રવાન મોમવે છે.

જે વાતને આપે કા-માર તરજ કપ મધા આપે જે મામમાં ૫૦ કુટુંબો છે એકે ધર જે માનનું નથી. આંદ જુઓ ત્યાં કુટિરો મોઢા કાકાજી રહી ગ્રામ-સ્વરાજ્યનું રજ ભોમવી રહ્યા છે અને વધુ જુધારવા વરજ અવિરત પ્રથમે કરી રહ્યા છે. ને ચાર ભાઈ એકે એકી સ્થાપના કરી તેમાંથી ભેલ રકત આપે છવે છે. રજનીકાંત અને રહેમાન આચાર્ય જે મામને મધુલ અને માલુસાંધે માંડે આપી આપ્યાં મધા છે. રેવળ ભીમભાઈ અને દેવા-ભાઈ રહ્યા છે. જે મામમાં પંચાયતે એક કિલા ઉપર સ્વમર્ય જે મામમાં નાં રમારક અર્થે ને માંડે વાધી જમી છે તે વાધી મવામીમાં વિચારે માટે છે. આમમાં પ્રવેશતા એક વિલા છે. મળ્યું છે.

"હે જુધિમાતા! ગ્રેમ અને ભકિત, ત્યામ અને મહિદાન, કર્તવ્ય અને મદા ઉપર રવાપેલી આ અમારી ભામીની, મેવા, કુ કાકા રજા કરતે. જે અને તારા મરજો સમયે કરીએ છીએ!"

માસ્ટર પ્રધર્સ (પ્રે.) લીમીટેડ

અમ નવના નાવજન, રેલથી તેમજ કુદરતે મપદ, જોએ મામમાં અને પ્રથમે માટે ભેદન નવના કુલ ભર્ષો, પ્રકોપર, મરડીયનક અને ભાખાએ મદિ-પ્રકીક, ભીખ, ભેન્ડક, કોલકા મેપાંગલ વિવેક.

દરેક ભતનમાં કાકા માટે તજવા કરવા કાકાજી.

કુડ વેરક રીક, એકાનીસપમ.

ફોન : ૮૩૫-૬૭૮૬

એકા ૧૫૪૬.

વિવિધ વર્તમાન

આકાશચક્રે આકાશીની

અંગ્રીજી

૧૯૬૦-૬૧નાં વર્ષે ડુનીયાના ઇતિહાસના આમણું સ્થાન મેળવ્યું. ડુનીયાના બધાં આકાશીની કલા જોડાઈ ફેલાઈ રહેલી હોઈ આ એ વર્ષના આકાશીના નવનુદય થયે. પછાત સ્થિતિમાં રહેલા અને પ્રભુત્વ આકાશીની કલા મેળવ્યું જેના સ્થાને નીચેનું આકાશચક્ર આ વર્ષના જ આવતા એપ્રિલ માસમાં આવતા અંકમાંથી તો ૪ એપ્રિલના રોજ આકાશ મની જેના અમુકમાં રીપબ્લીક રાજ બનશે એમ પેરીશ્વર જેના અને આકાશચક્રના વડા પ્રધાને એ સંપૂર્ણ રીતે જાહેર કર્યું છે. આ ધોરણે વાદાવાદ તો ૧૧ ફેબ્રુઆરીથી શરૂ થઈ હતી તેનું આમ સુખદ પરિણામ આપ્યું છે.

આકાશચક્રના વડા પ્રધાને કલકત્તા પ્રવાસાત પરતીવળ ૪ મીએ મતાવી અગાઉ હતું કે સરખાનવાને અતઃ કાવવાની જનરલ દિલ્લિ અને તેની સરકારની કમી આ રીતે જણાવત થઈ છે.

અરત એ એરીયાની

ચાવી છે!

ચોક્કસપણે અમેરીકન એન્ટિઆ એક્સા ઓટીટ વડા પ્રધાન મી. મેક-મીકને જણાવ્યું હતું કે અરત એ એરીયાની પરિસ્થિતિની ચાવી જ છે. આફ્રિકાની માનવતા તેમજ જણાવ્યું હતું કે ગ્રીષ્મ ભૂતિય રાષ્ટ્રોમાં જ્યાં ભૂતિયોની આગીવારીની અપૂર્વ રીતને કારણે અનાવવાનો અખતરો બોટન કરી રહેલ છે એ પ્રતિકાસમાં આલેખ અને અપૂર્વ એપાઇઝે એટલેની અમીન પરથી સીધા ઉપર ઉચ્ચકક્ષા વિમાનની નવી સિદ્ધિ

બંધન, બોટનના કોર્ટ એક્સપી-૨ વાખના જેટ રિમાને એક વગી વધારે નવી સિદ્ધિ માપત કરી છે આ વિમાન કને જેટ કાપતો વડે અમીન પરથી એપ્રિલ-૧૨ની નેમ સીધુ ઉપર ઉપરના પાદ પાખોની અરથી આગળ ઊડી શકે છે અને અરત પડે આગળ ઉપરનું જાણ કરી હાને નીચે ઉતારવા મરે કે તેના જ બીજા કોઈ કેટલાક કમના એકા સમય રિપર રહી શકે છે. તે જાણ સીધુ ઉપર ઉપરના કે નવાજ તેજ પ્રમાણે સીધુ જ નીચે ઉતરી શકે છે.

સામાજિક અખરો

શ્રી ગાંધી આરત વિદ્યાલય ને વાપિ હોલસવ
શ્રી ગાંધી આરત વિદ્યાલય (પો
કા. ડિ. એ. સુભાષ-સંચાલિત) નો

વાર્ષિકાભિવ તા. ૧૫-૪-૧૯૬૮ રોજ સાંજે ૭-૩૦ વાગે બેઠાનીશખનાં 'સીટી હોલ'માં ઇતિહાસે હતો

જેમાં બ.જા.કો. વડાશ્રી શ્રી. અરત, અમિતભ, રાજ, વૃત્ત, નાદિકાઓ, વગેરેને, મનોરંજક કાર્યક્રમ રજૂ કરવા માં આવ્યો હતો. હોલ પ્રેક્ષકોથી ભરપૂર હતો અને નીરવ ચાલિ કરી. એજ ભાવે છે કે, ઉત્સવના કાર્યક્રમે પ્રેક્ષકોને ગમ્યા હતા. એ સાથે 'મમતિ' વાર્ષિક અંગના જણ હતાંમે પણ ભાજે કરવામાં આવ્યું હતો. ઉપરાંત દરેક વર્ગમાં પહેલા મજુ નંબરોના હતામ તેમજ પો. છ અને દલા પાસે યથેલા વિદ્યાર્થીઓના નામ સર્ટીફિકેટ માટે ભાજે કરવામાં આવ્યા હતા.

આ પ્રસંગે જાણીતા વાલીએ જ તેમજ અન્ય જનોએ સાંજને 'વિકાસ' તરીકે જે અમુક સહાય કરી છે તે જાણ તેમજ, તેમજ ઉત્સવના તથા 'મમતિ'ના કારણજન્યા જે જે બાજે બહેનોએ સીધી આ આકાશચક્રી રીતે કામ આપ્યો છે તે સીધો અને કાર્ડિક આભાર આપીએ છીએ

—O—

અરજી અને આભાર

શ્રીમાન મોરારજી કિરોડાની થમ' પતિ શ્રીમતી કુશીબેન તા. ૧૧-૩-૬૮ના રીને રેવેન્કે પાંખા, તે જખતે રમકાન'માંનામાં પુદારિયા મોજો ને, શ્રીમાન મોરારજી આ બધા કારણ કાર્ડિક આભાર માને છે. તે ઉપરાંત આ દુઃખદ પ્રસંગે દિલાસાના તાર અને પત્રો મોકલનારને પણ તેમજ કાર્ડિક આભાર માને છે

પરકુરકુ

—અમેરીકાના પામ અમુકેનું પેપારી પ્રતિનિધિ મંડળ બાના અને અમેરીકા વચ્ચે અતઃ પેપાર વધારવાની કમીત તપાસવા આને ભઠી આવી પહેલુ હતું

—બોટને ઓટીટ મીચેનને રવત'ગતા આપવાના કીકાંત માન્ય રાખ્યા છે.

—કોલે સદરામાં વળી બીજો અધુ-મેજમનો કસાડો કરવાનો અખતરો કર્યો છે એ કસાડો ધણે હોવાનું પેરીશ્વર પી જણાવવામાં આવે છે.

—અમેરીકન રેવિલ કાવમેરીએ ન્યુ-યોર્કની કારનેગી ડાયરેક્ટરન તરફથી મળેલી એ માપ ડાહ્યાની પ્રાન્ટમાંથી એ કાવમેરીમાં આડોળ મારેનો એક પાસ વિભાગ ઉભો કર્યો છે

—કરાચી, કેન્ડ અને કાંતીપ કરકારે ના વિરોધ કાર્યક્રમને માટે પેલા ઉભા કરવાના કેટલી પાણીરતન કરકારે કમ હા રત કરોડની એ નવી જોન કાસવાનું આને નકી કર્યું હતું. આજ જણ કરોડની ૧૯૬૪માં પાણી અને માર કરોડની ૧૯૭૪માં પાણી એ બોનો માર્કાં ભરકા ૧૭થી તારીએ મેવામાં આવશે.

અન્ય અંગ્રીજી માટે

અમને મળી.

સુરતી જાણજના અમે રમેશચંદ્ર કીમે.

શ્રી કીમીકની અંગ્રીજી નીચે ડુનીયાના અને રોડેસીયાના કામ પણ માવમાં ઉભારે કસમે આવી રસોઈ કરવાનો અમે અંગ્રીજી કહીએ.

કેપીટલ્સ બાલ્કની હોટેલ

(મી કેનર મીકાઈ કાલિસ)

એ અને રિક્ટોરીયા કદાવના જુજાપર - કરેનન.

ફોન નંબર ૨૩૪૧૪ રેલીમામ : KAPITAN.

આફ્રિકા સસકુ બખરે કાવ, નારીએજ નં. ૧ રી. ૧-૦, બેમ (નં. ૧૦૦) રી, ૧૦-૦.

કુશાન કાર માટે બાંધવાના ન્યુકેપેપર બખરે કાવ, નકાડા, કવરી (કાડ), કુશ કાવ ખરવા, કુશ, કુશ કીયા (કીયા), કોનેરી કંચેનો ગોન, દરેક ભવનો મરી મકાલો વિવેરે કવેલા રોડાકાં રાખીએ છે. કુશી અને કીવલી પાન બખરે કાવ, કોરેનન બુડ. કુરજ, રાંઘા, આભા કનદર અને કીમી કનદરની ચોક્કમ ચાલુ છે. રોડેસીયા, ન્યુસાલેન્ડ અને કીલકમન કોગેના મોરારજી કામ 'પુરક' આન આપી કોઈ પણ વસ્તુ પરખીડ કાવી ચોક્કમ.

All prices subject to Market fluctuations.

A. KADER & Co., (PTY) LTD.

WHOLESALE FRUIT MERCHANTS

P.O. Box 251. DURBAN.

ધીરુભાઈ પી. નાયક

જુકકીવક, જુકકીવક, કીમાનાં અને જાણજના બેજાનંદ કીકુરોન અમર ડુનીયાના કોઈ પણ કામની કવર્ક કિરિયાઈ બખર માને કુકાઈરી કરવા થી કીયા જખારી ચારકે કોગેન કરો. કાકી, માપ, ચોરી, કુકક, ભકરમાત, બોરમાત, વિવેરેના કીયા કવરના આપીએ છીએ કીકાઈરક, પકસનક રકક, કીકાળના મીપડા કાપવાના રેવનુ કીકીવકન કીકીકક કે પેપારના કાપકે-સો 'પાકપોલ' તેમજ કામીકનને કમી મામકોમાં કઈ પણ થી કીયા વિના અમે મરેવ કસાક આપીએ છીએ. નેકનક ગુપ્તમાત કાર્ડિ એસોસીએટન એજ કોરકીવા અને મોકકાવક કીનરકુરનક કાપની કીકીકરના પ્રતિનિધિ.

Office:
7 Barkly Arcade,
38 Market Street,
Phone : 337033,
Johannesburg.

Residence:
52 Patidar Mansion,
13 Kort Street,
Phone : 330816,
Johannesburg.

કરનીચર! કરનીચર!! કરનીચર!!!

બેકકુસ કુડ, કાપનીમાત કુડ, બેકકેશન, કીકીવક કીકક, સાર્ક કીકાં એપ્રીક રેકક, કુક કેક, રેકક, કાક. કીકીવક અને અપીટી કાકી. અને પકાઈરી કાક બેવા કુકકો. નકી

—બોલક, રેકક અને કીમાન કરેકર—

એ કમારી રેખરેખ નીચે કીકાઈ માપ છે. તેમજ કીકાં કીકાં કીકાં થી રકે છે. માપ રોમા કાવેના કીકાં કીકાં થી રકે છે અને પેપાર આગળ વધારો.

L. MISTRY.

81 BREL STREET, BURGERSDORF, JOHANNESBURG.

PHONE 58-4691. BOX 2526.

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1902

Former Editor: Manilal Gandhi—1918-1956.

No. 19—Vol. LVIII.

Friday, 13th May, 1960

REGISTERED AT THE G.P.O. AS A NEWSPAPER.
Price: FOUR PENCE

Indian Detainees

AMONG the people detained under the Emergency Regulations are the following.

Durban: Cassim Amro, Rahman Bax, a typist-clerk in the offices of the Natal Indian Congress; H R Dandath, secretary of the Combined Indian Ratepayers' Association; Joe M Francis, a Durban journalist who saw active service in the last war and recently wrote a brochure on the Indian golfer, Pappu, Ismail Gangai, formerly of Wanchbank, K Gokul, S Govender, Gopalal Harbans, secretary of the South African Indian Congress and a member of a well-known North Coast family, Ismail Meer, attorney, A Mchurchood, T C Mehta, attorney, Abraham I Moolia, the well-known Durban sports administrator; Dr G M Naicker, president of the South African Indian Congress; M P Naicker, a prominent trade unionist and journalist, N C Naicker, N T Naicker, attorney, K K Nandoo, M D Nandoo, advocate; R D (Sam) Nandu, S K Pathe, Billy Peters, well known trade unionist, N M Pillay, R G Pillay, R R Pillay, S V Pillay, L Ramender, S V Raddy, Dawood Seedat, Dabi Singh, Eric Singh, typist clerk in the Natal Indian Congress Office; George Singh, the well-known sports administrator and L V Sibus.

Maritzburg: A S Cherry, V Cherry, H D Esack, H Esack, A Janslodere, a well-known businessman of Northern Natal, Dr. Al Lombada, S B Maharaj, M M Matsis, S B Mungel, L T Ramdeen, G Raseel, Dr A H Seder.

Transvaal: Goolam H Makhomed, I Shams, I A Cacholia, Y A Cacholia, A Jassat, A Kathrada, A Kati, M Mooliz, M A Montague, Coolam Pabed, CM Patel, H Pillay, G M Saloojee, S Salomon, N S Thandrey;

East Cape: D S Pillay;
West Cape: Dr. V K Moodley, A Dawood, M Moodley.

SOBUKWE HAD MADE CLEAR: "WE ARE TO OBSERVE ABSOLUTE NON-VIOLENCE"

MUCH has happened in South Africa and abroad since the fateful days of the Sharpeville massacre. Robert Mangaliso Sobukwe, who has presided of the now proscribed Pan-African Congress precipitated a vital turning point in South African history, has been gaoled. Before he was sentenced he made a statement to the court in the Gandhi-Nehru strain of the days when India was fighting for independence. We reproduce below pertinent portions of the final instructions given to his followers by Robert Sobukwe on the eve of March 21st, 1960 when the "Positive Decisive Action Against The Pass Laws" was launched. Absolute non-violence, cast in the Gandhian mould, is the basis of the instructions.

The Final Instructions

VERY soon, now, we shall be launching. The step we are taking is historical, pregnant with untold possibilities. We must, therefore, appreciate our role. We must appreciate our responsibility. The African people have entrusted their whole future to us. And we have sworn that we are leading them, not to death, but to life abundant.

My instructions, therefore, are that our people must be taught **NOW** and **CONTINUOUSLY** THAT IN THIS CAMPAIGN we are going to observe **ABSOLUTE NON-VIOLENCE**.

There are those in our own ranks who will be speaking irresponsibly of bloodshed and violence. They must be firmly told what our stand is.

Results of violence! Let us consider, for a moment, what violence will achieve. I say quite **POSITIVELY**, without fear of contradiction, that the only people who will benefit from violence are the government and the police. Immediately violence breaks out we will be taken up with it and give vent to our pent-up emotions and feel that by throwing a stone at a Saracen or burning a particular building we are small revolutionaries engaged in revolutionary warfare. But after a few days, when we have hurled our dead and made moving grove speeches and our emotions have settled again, the police will round up a few people and the rest will go back to the Passes,

having forgotten what our goal had been initially. Incidentally, in the process we shall have alienated the masses who will feel that we have made cannon fodder of them, for no significant purpose except for spectacular newspaper headlines.

That is not a game. We are not gambling. We are taking our first step in the march to African independence and the United States of Africa. And we are not leading corpses to the new Africa. We are leading the vital, breathing and dynamic youth of our land. We are leading that youth, **NOT TO DEATH, BUT TO LIFE ABUNDANT**. Let us get that clear.

The government, knowing that they stand to gain by an outbreak of violence, may most probably stoop down to the level of employing certain African rascals, political or by throwing a stone at the police from a distance. Our Task Force will, therefore, have to move on either side of every batch and to make sure they deal with subversives. Anybody who agitates for violence or starts violence whether he belongs to P.A.C. or not, we will regard as a paid agent of the government. Let the masses know that **NOW**.

The principal aim of our campaign is to get ourselves accepted, get our women remaining at home. This means that nobody will be going to work. Industry will come to a stand-still and the

government will be forced to accept our terms. And once we secure that victory, there will be nothing else we will not be able to tackle. But we must know quite clearly, **NOW**, that our struggle is an unfolding one, our campaign leading on to another in a **NEVER-ENDING STREAM**—until independence is won.

This is not a game. The white rulers are going to be extremely ruthless. But we must meet their hysterical brutality with calm, less determination. We are fighting for the noblest cause on earth: the liberation of mankind. They are fighting to retrench an out-moded, anachronistic vile system of oppression. We represent progress. They represent decadence. We represent the fresh fragrance of flowers in bloom, they represent the rotting smell of decaying vegetation. We have the whole continent on our side. We have history on our side. **WE WILL WIN!**

Mr. Chou Greeted By Silent Crowds

(Indian Opinion India Service)

MR CHOU-EN-LAI declared on arrival at New Delhi that he had come to India "with the sincere desire to settle (the boundary and other questions)".

A few minutes later the Chinese Premier drove to Rashtrapati Bhawan through rows of curious bystanders and home-going office crowds who greeted him with silence. The entire route was under heavy police guard.

The reception at Palam airport provided a striking study in contrast. In a brief statement, a seemingly tense and unsmiling Mr. Chou En lai stated that there was no reason why differences between the two countries could not be "reasonably settled" on the basis of Panchsheel.

Indian Opinion

FRIDAY, 13TH MAY, 1960

We Shall Not Obey...

A COUNTRY endowed by God and Nature with a multiplicity of blessings and riches is ploughing a tragic furrow because of the perverted nature of man. That is South Africa today. It is almost two months since the massacre at Sharpeville. Much has happened at home and abroad but after the initial apparent concessions and indications that the Government of the country would pursue a saner course than hitherto, the rulers have gone back to their declared determination to proceed along the established lines of Apartheid.

The emergency Regulations have converted the country into a virtual police state, have stifled all criticism of the Government, have brought the normal processes of the law to a halt, have eliminated anti Government action which is so vital to democratic growth and have given the Government unlimited power. At the same time the proscription of the two African political organisations—the ANC and the PAC—have left the African people without direction. And favoured by the Emergency Regulation the Government is, under the pretext of clearing up the urban areas of the *statist* elements, really adding to the number of displaced persons in the current history of the world.

The Government hopes, of course by these acts, to entrench it and perpetuate the rule of the Afrikaner Calvinistic minority which is inspired by the doctrine that the white man is superior and the black man is inherently and innately inferior to the white man. It is tragic that driven by this obsession, the Nationalists cannot for a moment see and take note from the lessons of history. Today Mr. Nehru and a number of non-White Prime Ministers, stand shoulder to shoulder with Mr. Macmillan, Premier of England and yet it was less than eighteen years ago that the bull dog like Winston Churchill thundered, on the occasion of the "Quit India" decision by the Indian National Congress, that he had not become the King's First Minister in order to sit over the liquidation of His Britannic Majesty's Empire. He sneered at Gandhi's non violent opposition to the colossal material and technological might of the British Empire. Today India is free and independent and so are a number of countries which Britain once held in thrall. The Empire is dead, on its ashes has arisen the Commonwealth. Churchill has receded into the dim background of history. Nehru holds the limelight.

Hitler's Germany and Mussolini's Italy founded on the superiority of one race over others vanished from the sight of history. Both Hitler and Mussolini, who terrorised millions of people in their lifetimes met inglorious deaths. So did their henchmen. True values were restored, tragically, unfortunately over the dead bodies of millions and millions of innocent people. Now the "Dark Continent of Africa" is emerging from the darkness.

(Continued in next column)

GANDHIJI ON INDIAN CIVILISATION

I BELIEVE that the civilisation India has evolved is not to be beaten in the world. Nothing can equal the seeds sown by our ancestors. Rome and Greece shared the same fate; the might of the Pharaohs was broken; Japan has become westernized, of China nothing can be said; but India is still, somehow or other, sound at the foundation. The people of Europe learn their lessons from the writings of the men of Greece or Rome, which, even no longer in their former glory. In trying to learn from them, the Europeans imagine that they will avoid the mistakes of Greece and Rome. Such is their pitiable condition. In the midst of all this India remains unmovable and that is her glory. It is a charge against India that her people are so uncivilized, ignorant and wild, that it is not possible to induce them to adopt any changes. It is a charge really against our men. What we have tested and found true on the basis of experience, we dare not change. Many thrust their advice upon India and she remains steady. This is her beauty, it is the abiding anchor of our hope.

Civilisation is that mode of conduct which points out to man the path of duty. Performance of duty and observance of morality are convertible terms. To observe morality is to attain mastery over our mind and our passions.

We notice that the mind is a restless body; the more it gets the more it wants, and still remains unsatisfied. The more we indulge our passions the more unbridled they become. Our ancestors, therefore, set a limit to our indulgence. They saw that happiness was largely a mental condition. A man is not necessarily

happy because he is rich, or unhappy because he is poor. The rich are often seen to be unhappy, the poor to be happy. Millions will always remain poor. Observing all this, our ancestors disengaged us from luxuries and pleasures. We have managed with the same kind of plough as existed thousands of years ago. We have retained the same kind of cottages that we had in former times and our indigenous education remains the same as before. We have had no system of life-consuming competition. Such followed his own occupation or trade and charged a regulation wage.

It was not that we did not know how to invent machinery, but our forefathers knew that, if we set our hearts after such things, we would become slaves and lose our moral fibre. They, therefore, after due deliberation decided that we should only do what we could with our hands and feet. They saw that our end, happiness and health consisted in a proper use of our hands and feet. They further reasoned that large cities were a snare and a serious encumbrance and that people would not be happy in them, that there would be gangs of thieves and robbers, prostitution and vice flourishing in them and that poor men would be robbed by rich men. They were, therefore, satisfied with small villages. They saw that huge and their swords were inferior to the sword of ethics, and they, therefore, held the sovereignty of the earth to be inferior to the righteousness and the future.

A nation with a constitution like this is better to teach others than to learn from others. This nation had courts, lawyers and

(Continued on next page)

(Continued from previous column)

Robert Sobukwe, the leader of the proscribed PAC has been sent to jail. But will his imprisonment halt the thoughts and the ideas he has unleashed. He declared before sentence was passed on him that neither he nor his people could obey laws in the making of which they had had no share. This is a significant statement, possibly the most momentous in the history of South Africa. If South Africa is not prepared to give the African people a just share of the country then ahead lies a colossal measure of tragedy for both black and white and true values may once again have to be vindicated over the dead bodies of innocents.

Prayers For Those In Gaol

MRS J F HILL, 27 Mayrick Ave., Durban, writes:—On Saturday afternoons at 4 p.m. a group of people of all races and religions are in the habit of meeting in small groups near the Durban Central Gaol for the purpose of praying for those in prison and for our country. Others who are not able to be with us in the flesh join their prayers to ours through the use of this prayer. Your readers may like to know of this and to share our short vigil of prayer, and we should be grateful if you would publish the enclosed prayer. (The prayer is published below—Ed I.O.)

A Prayer For Our Country

O RULER OF THE DESTINIES of men and nations, we thank Thee that Thou art on the throne of the universe

WE THANK THEE that no matter how dark the clouds above us may seem, Thy watchful care is over all Thy children

WE THANK THEE that all things work together for good for those who love and serve Thee

WE CONFESS our share in the sins of our people, and ask that Thou wilt cleanse our hearts and the hearts of all who dwell within this land of ours

DELIVER US WE PRAY Thee from our sins:

FROM THE REFUSAL to recognise Thine image in our neighbour; from unwillingness to treat all men as our brothers

FROM OVER-CAREFULNESS for our own comfort and security, from neglect of the happiness and well-being of others

FROM REMEMBRANCE OF THE EVIL deeds of others, FROM FORGETFULNESS of our own need for forgiveness

From seeking our own way;

FROM UNWILLINGNESS to seek Thy way and to walk in it

ALMIGHTY GOD, who didst make of one blood all nations upon earth, that they might know and love and serve Thee: we pray for the peoples of this land.

WE PRAY FOR all who exercise authority over their fellow men that they may learn of Thine wisdom and understanding, patience and humility

WE PRAY FOR ALL who suffer from the violence and injustice of their fellow men: that they may learn of Thee the power to forgive injuries, the strength to endure hardship and pain.

WE PRAY FOR ALL who are separated by prison bars from those they love, that they may not be separated from Thee

WE PRAY FOR ALL who are seeking to work for justice and freedom, peace and goodwill, that they may be strengthened in all good purposes

WE PRAY FOR ALL who are indifferent to the claims of justice and to the needs of our peoples; that their eyes may be opened to see that land us Thou dost intend it to be, that their hearts may be moved to desire it and to work for it

WE PRAY for ourselves, that we may be part of the answer to our country's problems, and not part of the problem.

THAT WE MAY HAVE FAITH and courage to press on, despite criticism and indifference,

THAT LOOKING TOWARDS THEE in all things, and trusting our vision BY THY HOLY PURPOSE, we too may share, however humbly, in the building of Thy Kingdom upon earth

HEAR THESE OUR PRAYERS, and the unspoken petitions of our hearts, and answer them, not according to our desiring or deserving, but as Thou in Thy mercy seest to be best AMEN

DID NOT SAY S. A. INDIANS NOT HARD-WORKING

[We have received the following letter addressed to us by Bhikku Chaman Lal from Blantyre, Nyassaland. Our inquiries show that the Bhikku was misunderstood by others in addition to our special correspondent.—Ed I.O.]

I AM surprised to read your Editorial "The Bhikku's Apptanal". I have never said that Indians in Africa were not hard working. In fact I paid great tribute to their hard work which

turned forests into paradise. What I complained was about educated Indians in India of to day, who are very soft, shy of manual labour and always aspire for office jobs. I have great admiration for my countrymen in South Africa. They have done a wonderful job and God will soon reward them. Love shall triumph soon and Indians in South Africa will be able to live as proud citizens of South Africa.

That is the will of God.

CHAMAN LAL.

HERE'S EXCITING NEWS!

For our esteemed Gujarati lady customers and Friends

Especially imported by us direct from India. 100% cotton and genuine voile 6 yard sarees for the modern lady who will have nothing under 6 yards AND ONLY THE BEST.

And what more do you want:

As direct Importers and Wholesale Merchants we offer direct to public at wholesale prices and you save the Middlemans' profit

Setra na Tradets and no discounts for small

PERSONAL SHOPPERS ONLY

A. K. HOOSSEN & SONS,

DIRECT IMPORTERS & WHOLESALE MERCHANTS

116 Queen St., (P.O. Box 2169), Durban

Special Offer: India-Made Agarbattis

(SHIPMENT JUST ARRIVED)

WHOLESALE TRADE PRICES

THREE ROSES, 8 tolas	37/6 D: 2
(Available in Thin/Thick Blocks)	
GATEWAY OF INDIA 8 Tolas	15/- "
" " " 8 " "	10/- "
SHAMBAH 8 " "	16/- "
" " " 1 " "	9/- "
BUGANDE RANI 1 " "	33/- "
" " " 2 1/2 " "	18/- "
" " " 1 " "	8/- "
" " " 1/2 " "	4/- "
LATAMANGESHEAR 1 " "	4/- "
CHANDAN DROOP 2/- Box of 16 Sticks	

CASH WITH ORDER — PRICES FOR DURBAN

We have also received Genuine Basmati Rice 1/- per lb (Minimum Order 100lb)

We are Stockists of all kinds of Indian Dhalls, Spices and Condiments, Biscuits, Almonds, Tamarind, Whole Coconuts and All kinds of Imported Rice.

SPECIAL PRICES TO THE TRADE

Please write for our price list:

K. HARIBHAI & SONS
(PTY.) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants

81 Victoria Street,—P.O. Box 2156—Durban.

Telegraphic Add.: "BHAISONS"

Gandhiji On Indian Civilisation

(Continued from previous page)

doctors, but they were all within bounds. Everybody knew that these professions were not particularly superior; moreover, these white and black did not rob people, they were considered people's dependants, not their masters. Justice was tolerably fair. The ordinary rule was to

avoid courts. There were no suits to lure people into them. This evil, too, was noticeable only in and around capitals. The common people lived independently and followed their agricultural occupation. They enjoyed true Home Rule.—(From *Hind Swaraj*, chap xii.)

LOUW IN LONDON—SOME REACTIONS

(FROM OUR LONDON CORRESPONDENT)

FLAT, BARREN UNPROFITABLE

"DOESN'T CARE A HOOT"

COMMENTING on the Press Conference which Mr. Eric Louw held in London on Wednesday, May 4, "The Guardian of Manchester" writes under the heading "A Barren Policy":

MR ERIC LOUW'S press conference yesterday was flat and unprofitable. He was stone-walling, few of his questioners could hold a length there were neither runs nor wickets. If the encounter served any useful purpose, it was to show how barren the South African Government's policy really is. Mr Louw did, indeed, try to set out the Nationalists' idea of nationhood, which is the theoretical base of apartheid.

We hold that not only are the European-descended South Africans entitled to the protection of their nationhood, but that the different Bantu people are equally entitled to the full development of their nationhood—which is basic to the Union's policy. Their rights could obviously not be protected under a system of common institutions for the whole of South Africa's multi-racial population.

If Mr. Louw had shown that the Government is honestly trying to advance the Union's non-European peoples as "separate but equal" laws he would have won a some sympathy, even if the effort is misguided. But its policy in this respect is a lot of bumbling. Even the degree of separate development proposed in the Tomlinson Report four years ago fell a very long way from either separation or equality, and the Government's present policy falls a long way short of the Tomlinson proposals, it rejected some of the more positive ones, and has conformed to the negative and restrictive one. It is a policy as barren as the Kalahari Desert.

But while Mr. Louw made his barbed remarks, he must be looking over his shoulder to see whether he is being outflanked. The South African industrialists have at last made a positive step forward. A strong deputation from the Chamber Industries saw Ministers on Tuesday, and the

last they took must have been inapologetic to Mr. Louw. For their proposals, however tentatively worded, cut clean across the main line of Government policy. They were based on the assumption that

it is necessary to acknowledge the completely unbroken African as an integral part of the community, with whom racialist ideas of caste-discrimination are created.

While they did not put forward any definite plan for such consultation, they were sure that it could not be done on a basis of tribalism (as indeed has been the experience of the Rhodesian Copperbelt) and offered to introduce to the Government some "responsible African leaders" with whom the problem could be discussed. These suggestions are not strikingly liberal or far-reaching. The form of consultation is left vague and it might come out to be something much less than a fact and representative one, and would mean African recognition of the authority of the "responsible leaders" whom the Chamber of Industries would be acquainted with? Many of those whom they do acknowledge are in goal. Nevertheless, there is in the industrialists' approach the germ of a humane and realistic policy, as there was in Sir de Villiers Graaf's call a few weeks ago for a national convention of all races to find a new starting-point for South Africa's social development. The urban African is permanent; he is part of the community; he must be consulted. This is a mile away from Mr. Louw's doctrine yesterday that "the Native will always be able to find employment in our industries." Mr. Louw said truly that South Africa, through European enterprise, is now the wealthiest and most developed part of Africa. He should remember that, whatever the achievements of the trek-boers of the heroic past, for the last fifty years it is the industrialists who have taken the lead in making the Union rich and strong, they and their largely African labour force.

A. J. MCWHINNIE the correspondent of "The Daily Herald", London, who covered Mr. Louw's Press Conference wrote thus after the conference: "I attended the most extraordinary—and most belligerent—Press Conference I have ever known in 36 years of reporting around the world. Mr. Eric Louw, South Africa's External Affairs Minister, faced 137 British, Commonwealth and European journalists who wanted to question him about South Africa's apartheid policy."

SIGNIFICANTLY there wasn't a coloured journalist there—although I have counted nearly 40 covering the Commonwealth Prime Ministers' conference.

It soon became clear that this man Louw doesn't care a hoot about the world wide condemnation of South Africa's inhuman racial discrimination. He's unrepentant. He won't change his mind, much less South Africa's. And he made these points:

1 He reiterated again and again South Africa's determination to carry on apartheid.

2 Again and again he attacked the world Press for "distortions and misrepresentations" on South Africa's racial policy.

3 He attacked the "Daily Herald" for its interpretation of Tuesday's decision of the Commonwealth Premiers to discuss apartheid informally.

4 Most incredible of all, from a so-called statesman of the Commonwealth, Mr. Louw publicly issued a vicious, unwarranted and personal attack on "Herald" reporter Dennis Hirschberg, who, with me, is covering the Commonwealth conference.

(Dennis Hirschberg was born in South Africa.)

Mr. Louw—a wiry, tight-lipped lawyer, hostile to persistent questioners, opened with a prepared statement. It covered this:

■ He is at the Commonwealth conference neither as "an accused" nor as a "proponent" or "supplicant."

Failed

■ South Africa's domestic problems were her own affair.

■ South Africans of European extraction—many of whose ancestors went there 300 years ago—have as much right to South Africa as the Bantu, who migrated from Central and East Africa.

"We are not prepared to abdicate," he said.

The boycott of South African goods? It had failed, said Mr.

Louw. And in any case, he warned, it was "a double-edged sword."

He confirmed that the first of his informal discussions with other Commonwealth leaders on South Africa's racial discrimination was held yesterday morning.

"I cannot tell you what we discussed. It is a confidential matter," he said.

He added that informal talks were continuing, and might probably extend into today.

He denied the "Herald" story that Mr. Macmillan warned him that South Africa's future in the Commonwealth is in danger unless apartheid ends.

Mr. Louw brandishing a copy of yesterday's "Herald" with the headline "Premier Warns Louw," said:

"There is not a single word of truth in that. I will go further and say that the man who wrote it—Dennis Hirschberg—knew that he was making a statement that was not true."

Then he added "We happen to know Mr. Hirschberg. He was in South Africa. We know it."

I told Mr. Louw that he had made a matter worse on Hirschberg and asked him to develop his point.

He said: "He came to South Africa on the pretext that he wanted to see his father who was very ill. He was not accredited to Mr. Macmillan's party (for the Premier's recent visit)."

"He slipped over his own account and all the time he was there he was engaged in activities which I am not prepared to disclose."

Strain

"For that reason he was not invited to the Prime Minister's Press conference at the Prime Minister's residence, and he tried to slip in by the kitchen door. That is the type of man he is."

Mr. Louw was asked if he was

(Continued on page 133)

MORAL AND RELIGIOUS INSTRUCTION IN INDIA

BY N. C. CHAKRAVARTY
(In "The Indian Messenger")

IN August last the Government of India, apparently being alarmed at the growing indisciplines in the student community all over India, appointed a Committee on Religious and Moral Instruction in the hope that the committee would be able to prescribe a remedy for the evil. The Committee have submitted their report and made their recommendations. In their considered opinion the disease has made its appearance and is spreading its contagion throughout the country, between the old heads are fast loosening and new ideologies are being secreted without digesting their message.

The only case, in the opinion of the members, is the "deliberate fossilisation of moral and spiritual values from the earliest years of life. If we lose these, we shall be a nation without a soul." It is desirable, no doubt, to make arrangements for teaching moral and spiritual lessons in schools and colleges. The Kothari Commission recommended the starting of such small educational institutions with a few minutes of silent meditation either in the class room or in a common hall.

WHOLE-HEARTED SUPPORT

We have whole-hearted support for giving effect to the recommendations made by some of our most learned and wise leaders. But we must also at the same time point out that there are very difficult hurdles which we shall have to cross. We must not forget the size and the complexities of the country and the enormity of the present day. It is only in residential institutions of small size that spiritual and moral values can be to some extent impressed upon the learners.

It is only a Pharisee who went to the market place to make a show of his property Jesus advised his disciples to offer their prayers in a closet. We must not also forget the parable of the sower. He sowed seeds, no doubt, in the hope of reaping a good harvest. But as the parable says, the seeds that fell on hard rocks were dried up, those falling among thorns bushes were choked by the thorns. Only that fell on fertile soil yielded thirty-fold, sixty-fold and hundred-fold.

It will be easier to shut our

eyes to the atmosphere surrounding educational institutions. The present condition of society is not very congenial for intellectual progress, not to speak of spiritual and moral development. If we lack around us cannot but realize that hearts are hardened and the thirst of materialistic tendencies are plentiful for choking up all noble impulses. An atmosphere congenial to the use of moral and spiritual values as a moulding influence cannot be created by a few minutes' silence or routine prayer in the overcrowded class rooms or halls of *maklis* and *colleges*. The inculcation of these values through mass media is a proposition foredoomed to failure. We are not living purposeful lives with definite objectives, but drifting along currents like flotsam and jetsam.

SOMETHING OTHER

Any one intellectually equipped may impart lessons in Arts and Science subjects. But the teacher, who will influence susceptible minds morally and spiritually, must possess something other than a Master's degree in the subject he teaches. If he himself has not a few convictions as religious and moral values it will be too much to expect a good result. If it is attempted to impart spiritual and moral instruction through him, it is quite likely that he will refuse to have anything to do with this arrangement.

Our intellectual standards are fast going down.

This fact has been admitted by many eminent scholars and administrators of the rank of Vice-Chancellors in the common million addresses, recently delivered in several universities. The remedy is not far to seek. A swelling tide of indifference is flowing everywhere. Few devote to their studies the same amount of concentration and concentration of mind as students did two decades ago. It is common experience that per cent of test books remain untouched. The learners somehow turn their attention to a few sugar-lime and half-books with great reluctance and that too just before the examinations. The authorities come to their rescue by lowering the standard and the gift of grace marks. The teachers find themselves hopelessly incompetent to stem the

tide of growing intellectual apathy. The guardians at home seem to be equally helpless. In these circumstances standards must go down and indisciplines will proportionately grow. It is useless to hide the fact that neither the Government nor the administrators of educational institutions including the universities nor the guardians have the courage to take a determined stand to kill the indifference and root out the spirit of defiance and disobedience. Rights and demands are valuing the educational atmosphere as though these were mills and factories. Before we can hope to get any benefit from introducing the course of moral and religious instruction all these obstacles must be removed and we must gather the courage to remove them.

The appointment of admissions was described by no less a person than Mr. Gladstone as the best way of creating a difficulty. The members of the committee have done their best, but who will body face the huge untidiness of the poster board? In the 35th January issue of the *Aurora* Oscar Wilde wrote an educated lady published a letter under the caption "Religious Education." We quote a few lines from the letter, because this will show which way the wind is blowing.

ANTIQUATED VALUE

"Religion is to our age an antiquated value and morality is a senior ethics. In words of some religion has exhausted its potentialities and it was on its last leg, when natural science stood before it and challenged its authority. Consequently it disappeared. Arising out of a

law governing physical universe, man is essentially rational. As for morality it can be traced to man's biological and physical origin. Any attempt to revive a dead value would be detrimental to the growth of the Republic in our country."

If the controversy continues, it is evident, the lady will not be in a small minority. Many will join their voices in support of her contention. In this atomic age of science and technology, religion and morality are obsolete and undesirable superstitious. We must wake up the consciousness of a Renaissance which has begun to operate and exercise its divining power in our society. According to the new ideal of the Renaissance man should forget religion and do away with their moral codes. If man does so, he will become very soon the best of animals—well-fed, well-dressed, well-polished and enjoying all the comforts of the body, the slowness of evolution, the greatest achievement of civilisation. The modern man is a body without a soul. These up-to-date ideas are not indigenous but imported to ship loads from the allegedly advanced countries. We have just begun to feel the shock of their impact. It will not do to declare proudly like Rabindranath that Indian culture has the inherent capacity of absorbing and assimilating ideas coming from outside. The danger of being swallowed and overpowered by them should not be overlooked. Moral and religious instruction will have to be given, keeping in view the Renaissance, the lady in her letter has emphasised and which we feel is at the root of all the difference and indisciplines.

HAWKERS AND TRADERS

Gen's wrist watches, 17/6 each 15 jewels 25/6, 17 jewels, water proof, shockproof 34/6, 21 jewels, water proof, shockproof, 37/6, 25 jewels, water proof, shockproof, 41/6, Ladies wrist watches 39/6, 25 jewels 49/6. A. I. Agencies, P.O. Box 3968, Cape Town.

No Catalogues

RECORDS NOW CHEAPER

ORDER NOW AT REDUCED RATES

AMAR DEEP 7/6 Each KALAYANA PARISHU
GANDI 9/11 Plus 24 Tax GAAP REE

HINDI Keshava, Master, Anand, Madhvan, Do Bhan, Piyar
Ramesh, Doctor "T. Do Ustad QIWALI: Ismail Azad, Yousuf
Azad, Tahir Mahmood. TAMIL Puthi Sakshi, Anbu Eagan

Make your selections of any stage records from any acts

MAIL ORDER MUST ACCOMPANY 4/- DEPOSIT

—CASH ON DELIVERY—

DURBAN WELCOME DISTRIBUTORS,

Specialists in Tamil, Telugu, Gujarati & Hindi Records
2 Ajmeri Arcade (off 14th Grey St & 38 Cathedral Road)
P.O. Box 1574 DURBAN Phone 67882

INDIA PLANS FOR DEVELOPMENT

THE process of economic development in India has been one of constant effort, and there has been a serious endeavour to overcome the pressure of forces impeding progress. There were for instance, certain traditional and sociological factors that exerted an adverse influence on the country's economic growth. The chief among them were the status of women, the stricture of joint family, religion, rights of inheritance, etc. The Hindu Law Code, recently framed, has no doubt directed its attention to the anomalies in the personal law of the Hindus, particularly as respect of their impact on economic development.

Apart from the social structure, a country's administrative mechanism, its business institutions and labour organisations and even religious institutions may impede economic growth. In India, most of these institutions were a heritage of the British administration. They served a useful purpose in unifying the country by weakening social barriers. But for raising the level of economic achievement they had to undergo a substantial change.

The size and rate of growth of the population has been another powerful factor impeding economic progress. But this growth in population has itself been due to a fall in death rate which in turn was owing to an improvement in food supply, or also the adoption of public health measures for the prevention of epidemics.

India now has a population rising at the rate of about 2 per cent per annum. A serious economic change has therefore to be introduced to bring the birth rate under control. This may be achieved through certain objective forces, such as education, education, and change in occupational patterns, with each of which fertility varies inversely. It could also be brought about by a change in social attitudes but this itself will result from economic growth.

Industrial Civilization

WHILE certain institutional factors have retarded economic growth, others have contributed positively to the progress achieved so far. Among them the pride of place would certainly go to the impact of Western industrial civilization on Indian institutions and culture.

Though the immediate result of it was decay in the country's arts and crafts, it prepared the ground for the rise of a new economic order. A favourable climate was created within the

country for the growth of modern industry and the cultivation of the spirit of industrial enterprise among the Indians. British capital began with plantations and later joint manufacture and coal mining. The cotton mill industry was the pioneer among Indian enterprises. Then came the iron and steel industry, which was the result of the vision and pioneering spirit of one of the greatest sons of India, Jamshedji Tata. A peculiar feature of his enterprise was the participation of European experts with him. Thus the new idea of the importation of Western know-how was conceived during the 19th century.

The industrial structure that resulted from these changes bore the appearance of a curious mixture of outmoded ways of living with a sprinkling of modern methods of organized production. The economy suffered from a lack of balance, so no deliberate attempt was made to progress uniformly on all fronts. An escape from it required the mobilization of public opinion on a national scale.

A beginning was made by the early Indian economists like Ranade and Gokhale. A spirit of nationalism was inculcated by them into the economic process, thus preparing the next stage of economic development.

Ranade recommended primarily a reform of the land tenure, encouragement to large-scale farming, and the establishment of a balance between agriculture and industry. He expected these changes to be effected with the active assistance of the Government.

Gokhale was an ardent advocate of a forward programme of public expenditure. He visualized a system of long-term budgeting and planned expenditure. Thus the spirit of planned economic development with State aid was conceived in the early days of the national move-

ment for freedom.

Then came the demand for traffic protection for fostering western industrialism in the country. Several major industries grew up under the shelter of protection, but the pattern of growth was still not well balanced, and the outlook of the State was by no means a comprehensive one.

But most of these deficiencies in the economic structure of the country came to be recognized under the stress of the second World War. There was obviously need for a comprehensive outlook in the re-organizing of the country's economic life. Thus at the time of independence, India took up this challenge and embarked on a programme of planned economic development.

Birth Of Planning

EVEN before World War II came to an end, plans for economic development were being forged within the country. The State formulated a Reconstruction Plan for implementation immediately after the War. A few plans were also conceived by private entrepreneurs and social reformers.

But planning took a definite shape only with the establishment of the Planning Commission and the drawing up of the first Five-Year Plan which came into effect in 1951. It was followed in succession by the second Five-Year Plan from 1956.

Though both these Plans were meant for raising the level of living of the people, each laid emphasis on different objectives and gave priority to separate segments of the economy.

The objectives of the First Plan were to direct economic activity towards the ideal of social justice, and reduction of inequalities. Agriculture, in combination with community development, received a high priority. To create the pre-condition for future growth, heavy expenditure was incurred on irrigation and power, and transport and communications. The actual outlay on the first plan was of the order of Rs. 23,500 millions. The First Plan led to its credit several achievements. National income increased by 18 per cent and the rate of investment rose from 5 per cent

to 7.3 per cent of the income. There was a 20 per cent increase in production. The allocation of investment was not only in right direction but also fully measured to terms of resources available and overall balance for a growth. The broad and the detailed breakdown of the investment policy were in tune with the tradition of country and the tempo of development which it generates.

Second Plan

IN the Second Plan, there was a shift in emphasis respect of aims and objectives. There was an urge to the tempo of development generate a dynamism in economy. The building up heavy and basic turned out to be a plank in the programme, creation of employment facilities was another plank.

For the execution of these objectives, expansion of the public sector became inevitable and it was decided to have the proportion of public and private investment as 61:39 as compared with 50:50 in the First Plan. Finally, the economic pattern was re-orientation, so that the benefits of planned development would accrue equitably to those contributed to its success.

The estimated outlay achieving the objectives Rs. 66,000 millions with 38,000 millions in the public sector and Rs. 28,000 millions in the private sector. An investment of this order or more was expected to about a net increase of 21 per cent in national income. The rate of investment was expected to be stepped up from 7.3 per cent to 10.7 per cent of income by the end of the period.

In the actual outlay of investment, transport and communications and social had a lead, as they were in nature of social. Irrigation and power and so on there was no total departure in the of the two Plans. The differences arose in respect of the relative proportions industry and agriculture.

The emphasis was from agriculture to industry within industry there was a larger investment on and heavy industries than the organized sector of or goods industries. The and small-scale industries solved a plausible shape of

investment, as they offered more employment opportunities.

These allocations to investment in the industrial sector caused an imbalance among segments of the economy. They generated a few stresses and strains. Inflationary pressures existing in an incipient condition got activated by large-scale deficit financing. The emphasis on heavy industry development and large importation of capital equipment for it strained the foreign exchange position.

These stresses, however, are accidental to developmental planning in a country aspiring to reach a higher level of economic performance. Still, the lessons that they offer are of great value for future guidance.

Under development is generally characterized by mass poverty which is inherent and chronic and is not the result of any temporary misfortune. Underdeveloped countries are not poor in natural resources but suffer from the continuance of obsolete methods of production and unmoderated social organisation.

But in respect of both these features, India stands on a slightly different footing from others. Poorly, though widespread, is by no means chronic in this country. National income has not been static or declining. It has been on the increase. Similarly, its methods of production are not altogether obsolete. Modern methods of production have already been incorporated in the economy.

No doubt, archaic modes of economic organisation continue to persist, but they are rapidly on the decline. The social organisation has been undergoing an adjustment to meet the demands made on it by the impact of the industrial civilisation. Hence, India need not be looked upon as a country stagnating economic civilisation. It is the perpetually higher rate of economic progress in the advanced countries of the West that makes her economic position appear low.

Therefore, it is perhaps not quite correct to characterise the country as underdeveloped. The organised sector of the industry in India has been developed on modern lines and its performance has been comparable with that of the countries of the West. Its productivity may be low, but it is not beyond the competence of the country to make up the lagging. Thus, the trend in economic development has been in the right direction so far as the organised sector of Indian industry is concerned.

The real problem of underdevelopment is in respect of the unorganised sector where primitive techniques prevail. This sector has persisted owing to the large human force which it sustains though at a low level of subsistence, the lack of capital resources within the country and the absence of an innovating force to change the complexion of the country.

An extinction of this sector would spell disaster to the social fabric of the country. Until capital investment of a very large magnitude is available to transform the entire economy, the unorganised sector may have to be fostered, though with an improvement in its existing technology to keep its large labour force occupied. This is a transitional phase through which an underdeveloped economy has to pass.

Agriculture

THE agricultural segment is perhaps the largest in the economy of India. The level at which it functions would therefore determine the degree of economic development of the country. Unfortunately, its output in the past has been extremely low due to poor techniques and outmoded rural organisation.

The rural masses in India have not had the same awakening as the urban population under the impact of the West. Therefore, the State has now to act as an innovator in the sphere of agriculture. There has to be a mass awakening in the rural population. The land reform legislation that is being attempted is for bringing this about and for changing the rural set-up. The Community Development Projects and National Extension Schemes are a preparation for the people for national tasks that lie ahead of them.

In planning the future economic growth of the country, certain objectives stand out in clear relief. An advance in general education is a basic security for laying the foundation for future economic growth. Concurrently with it, there has to be a modernisation of social institutions. Modern methods of business management have to be substituted for the traditional methods. Political independence for its preservation depends on the strength of its economic institutions.

In India, it is unfortunate that, during the struggle for political independence, economic institutions were left to

evolve themselves according to opportunities available to individual enterprise. This lack is being quickly addressed now by the State through planned development. The success of its effort in planning will start a new era in the economic life of the country.

Planned development is the only means of inducing economic growth in a country like India. Financial resources may fall short of the aspirations to develop. But the nation is psychologically attuned to planned progress and the advanced countries of the world, fortunately, are sympathetically inclined. It may, therefore, not be impossible for the people of India to attain the goal they have set themselves.

[By Dr. Balakrishna in
"INDIA TO-DAY,"]

Louw In London— Some Reactions

(Continued from page 150)

seriously suggesting that Britain's attitude towards development in East and Central Africa was the same as the South African's attitude towards its African population.

When the questioner tried to explain his question Mr. Louw said sharply: "Don't interrupt me or I won't speak any further." His answer was that he would not discuss the policy of any other country.

An Australian accused Mr. Louw of being "unyielding" in the face of valid criticism of

South Africa.

Mr. Louw. Why should I acknowledge something which I don't believe in and which I know not to be true? Do you expect me to?

He was asked if he was aware of the great strain recent events in South Africa had put on the Commonwealth system.

Mr. Louw replied that he was going to visit Ghana this year at the invitation of Dr. Nkrumah and asked: "If there is such a strain on relations, would that happen?"

Then he snapped: "I am the Foreign Minister of South Africa and I ought to know more about it than you do."

Distortion

He was asked about the arrest and deportation of Miss Hachish Stanton, the British missionary. He alleged "She did more than engage in missionary work."

Asked how many white people were now under arrest and when they would be charged he replied "Between 1,300 and 1,500 and obviously such a large number cannot be charged immediately." Among them is the "Daily Herald's" Myra Blumberg.

When he was asked about the "almost universal condemnation" of South Africa, he said it was based on complete distortion and untrue reports appearing in the Press over a considerable period.

Asked if there were any circumstances under which he would walk out of the Prime Minister's Conference, he replied: "No. That's another of your newspaper stories."

Phone 535 5711

P. O. Box 1549

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS

HOUSE FOR KEEN CASH PRICES

83 West Street, JOHANNESBURG.

Cable & Tel Add HARGVAN

Phone 29368

P. Hargovan & Co. (Pty.) Ltd.

Earthenware Pickle Jars 1 Gallons 12/6 each F.O.B. Durban
Fresh First Grade Green Ginger 1/2 per lb. " "
Fresh First Grade Garlic 2/- " " " "

Cash with order only.

P. O. BOX 1250.

155/7 Warwick Avenue
DURBAN.

fifty years ago... May 1910

Death Of King Edward VII

(From "Indian Opinion" Saturday, May 14th, 1910)

THE front page of this issue of *The Indian Opinion* places on record the tributes paid by the Indian community of Durban to the late "King-Emperor, Edward VII." In an editorial *The Indian Opinion* wrote: "King Edward is dead and has left an Empire in mourning. The British Constitution keeps the King outside of politics. It is therefore, his personal qualities that alone count in measuring the loss. But these guide only those whose lives are affected by them. Indians will best remember His late Majesty as a Sovereign who followed in the footsteps of his mother of revered memory. Like her, the late King had shown a warm corner in his bosom for the people of India. And that will always be a title to our affection for his memory."

Among the meetings of condolence reported are the following.

"A meeting of the Natal Indian Congress was held on Tuesday evening in Pine Street, Durban, under the chairmanship of Mr. Dawood Mahomed, the President, to give expression to the sympathy felt for the Royal Family by the Indian community in the death of King Edward and also to invoke the blessings of the Almighty upon King-Emperor George V."

"Amongst those present were Messrs. Dada Osman, M. C. Anglin, Hosen Cassim, Abdoolah Haji, Adam, Joseph Royappa, V. Lawrence, P. S. Ayyer, G. F. Gandhi and others."

Two resolutions were passed, one expressing grief at the death of His late Majesty and the other invoking the blessing of God upon the new King-Emperor.

THE news of the death of His Majesty the King-Emperor was received as a shock on Saturday by the Hindu community of Durban. The flag at the Durban Hindu Temple, at Depot Road, was at once hoisted at half-mast. A social function was arranged to take place there that evening, which was postponed on account of the death of

7 p.m. the members of the Hindu community assembled at the Temple to pass a resolution of condolence with the Royal Family at the sad loss. All the prominent Hindus were present. Mr. Babu Beecharsingh presided, and, after prayers were offered to the Almighty, in accordance with the Hindu religion, Mr. Suchit Maharaj proposed the following resolution, which was seconded by Pandit Ramaswami:

"The Hindu community have learnt with the deepest sorrow the sudden death of their most beloved and gracious King-Emperor VII and hereby tender their heartfelt condolence with the Royal Family in their sad bereavement."

The Durban Young Moslem Society also recorded a resolution of condolence as did the Vedha Dharma Sabha, of Durban, and of Clara and Springfield Estate. Speakers at the Clara and Springfield meeting were—Mr. R. Ramaswami, Mr. M. Mahabhar, Mr. C. B. Mahabhar, Mr. B. Ramphal and Mr. Dayaram.

The "British Moslems resident in Matziburg" held a meeting in Mr. Amod Bayat's hall in Church Street with Mr. Amod Bayat in the chair. The "South African Janjaan Anjuman Islam" held a meeting in the Anjuman Hall, Commercial Road, Matziburg. Mr. Abdul Gaffoor presiding. Mr. Roiben Khan Ashraf Khan proposed the resolution of condolence.

A NEWS item reports: "At the age of sixty-one," says M. A. P., King Edward began to study the difficult language Hindustani, and with such effort that a review of Indian Troops at Buckingham Palace, he addressed the soldiers fluently in their native-tongue."

R. VITHAL

Bookkeeping, Writing up Sets of Books, Balance Sheets, Income Tax Returns, Contact No. 12 Barkly Arcade, 38 Market Street, Cor. Dargah & Market St. Johannesburg. Phone 33 1854

B-I Sailings Between East African Ports Karachi And Bombay

K.S. Kampala dnd 31st May. Sails on 5th June
Calling at Mormugao

PASSAGE FARE TO KARACHI OR BOMBAY

First Class	single	without	food	£92-0-0
Second "	"	"	"	£68-15-0
Third "	"	"	"	£71-15-0
Ordinary				Special
Non-Vegetarian	£3-5-0			£10-10-0
Vegetarian	£4-17-0			£12-10-0

For further particulars apply to—

Shaik Hamed & Sons
(Pty.) Ltd.

390 Pine Street, — Durban.
Telephone 20432, Tel. Add. "KARAMAT."

SIMPLE STORIES TO UNDERSTAND

RELIGIOUS BOOKS FOR ALL INDIAN SCHOOLS

NOW FOR SALE

The Ramayana for Boys and Girls	2/-	3/6	4/6	12/6
Mhagavadgita	3/6	2/6	14/-	18/6
Upanishads	8/6	16/-	30/-	
Great Saints of India			3	6
Great Men of India			3	6
Chandrasekhara			2	0
Story Bapu			3	6
Story Jawaharlal Nehru			3	4
Message of Krishna			6	9
Teachings of Shri Ramkrishna			18	6
Sayings of Ramkrishna			14	6
Modern India			1	6
Religion of Home			3	6
Short stories of great personality—				
			3	6
How to Win Friends and Influence People			2	6

Obtainable from:

D. ROOPANAND BROS.

PUBLISHERS AND BOOKSELLERS

Phone 20707. (Est. 1/32) P.O. Box 2524.
25 VICTORIA STREET, DURBAN.

Printed and published by Mrs. Sophia Gandhi at the International Press, Phoenix. Address: INDIAN OPINION, Private Bag, Durban, Natal.

INDIAN OPINION

ઈન્ડિયન

ઓપિનિયન

મહાત્મા ગાંધીજીના હસ્તે અને ૧૯૦૩માં સ્થપાયું.
શુભવર્ષ તબીબે સ્વ. અણ્ણિકાલ આંધી

★
પરમાત્મ કુ.બ. ભોળેને સમજાવ
કુ.બી. માથે છે ને કુ.બ.
આમના પ્રયત્ન કરે છે. આ
પ્રયત્નનું નામ જ છે 'સે' સોડે ના
અંતરમાં વિરાજતા અમરનાનું
કે સર્વોત્તમ અમર.
શ્રીતા.

પુસ્તક ૫૯ યુ—અંક ૧૯

તા. ૧૩ મે, ૧૯૬૦

પ્રકાશક નંબર ૫, ૪

નવી સુજરાત રાજ્યનું અંધારણુ

(ઈ. એ. હીલ સર્વિસ)

અમદાવાદ—નવા સુજરાત રાજ્ય
ના અંધારણુમાં કોંગ્રેસ પાર્ટી, કોર્સ
ના બીજા રાજ્ય કરતાં કોઈપણ
અવગણ કરી.

સુજરાત રાજ્યના અંધારણુમાં
૧૨૨ સરકારી ૧૨૦ સરકારી,
કોંગ્રેસ પાર્ટીના અંધાર.

અમદાવાદ ૧૨૨ સરકારી ૧૨૦
કોંગ્રેસ પાર્ટીના અંધારી
કરી. આ સરકારી સુજરાતી ભાષા
સામનારા હતા.

સામનારા પક્ષ સોડા સમાજના
અંધારણુ છે તેમજ સુજરાત પ્રજા
સમાજના પક્ષના અંધારણુ છે તેમજ
કોંગ્રેસ પાર્ટીના અંધારણુ છે તેમજ
કોર્સ નવો પક્ષ કોર્સ કરવા માટે
વિચારણા કરવા સોડા સમાજના છે
પક્ષ સુજરાત અંધારણુ પરિપક્વ
વિચારણા વિચારણા પક્ષ પ્રજા
સમાજના પક્ષ આ સોડા પક્ષ
રહી છે.

સામનારા પક્ષ આમ પક્ષી રીતે
સોડા મારી મુકી છે, પરંતુ કોર્સ
કોર્સ કોર્સ પક્ષ નથી

મી. આઉને કોડ સત્કાર

(ઈ. એ. હીલ સર્વિસ)

નવી દિલ્લી—મી. આઉને નવી દિલ્લી
માં વિચારણામાં ઉત્તરતા કોર્સ, "કો
અર કોર્સમાં કોર્સમાં નિકાલ
કરવા માટે આરંભ આરંભ છે.

કોર્સ પાર પક્ષી કોર્સ પાર અંધાર
તરફ અંધાર આરંભ સોડા કોર્સ રહ્યા
હતા, પક્ષી અંધાર સોડા કોર્સ પાર
અંધાર હતા સોડા કોર્સ પાર સોડા
કોર્સ રહ્યા હતા.

પાંચમ વિચારણા કરવા માટેનો
સામનારા કોર્સ રહ્યા હતા. કોર્સમાં
સામનારા કોર્સ, સામનારા કોર્સ
ને આમ અંધાર 'અંધાર'ના પાંચ
પાંચ કોર્સ રહ્યા હતા કોર્સ કોર્સ
અને કોર્સ છે."

અવાજદાર એરીક લો અને દક્ષિણ આફ્રિકાની રાજદ્વેષની નીતિ

દક્ષિણ આફ્રિકા કટોકટીના માર્ગે

દક્ષિણ આફ્રિકા પોતે પોતે કટોકટીના માર્ગે
કોર્સ છે પરંતુ અંધાર કોર્સ રાજદ્વેષની નીતિ છે—અને એનો
અવાજ કરવા પરંતુ અંધાર એરીક લો. અંધાર એરીક લો વડા પ્રધાનોના
પરિપક્વ, કોર્સ આપવા અંધાર તેમજ અંધાર—અંધાર દક્ષિણ આફ્રિકાના એક
સમાજનાર અને સામનારા રાજદ્વેષ કરી પરંતુ અંધાર અંધારાપુષ્ટીના પ્રયત્ન
એરીક લો સરકારને કોર્સ મોખ આપી રહી છે તેમજ અંધાર અંધારાપુષ્ટી
રહી છે તેમજ અંધાર અંધાર.

વિચારણા એરીક લો પ્રયત્ન કરી
અંધાર કોર્સમાં અંધાર વર્તન જોઈ
કોર્સ અંધાર નથી. આ માથાને
કોર્સ અને અંધાર કોર્સમાં અંધાર
વર્તન રાજદ્વેષ તેમજ પરિપક્વ કોર્સ
અંધાર જેમજ કોર્સ કોર્સ વિચારણા
અંધાર કરી રહી છે. દક્ષિણ આફ્રિકામાં
કોર્સ આપવાની કોર્સ કરી છે તે
એરીક લોને કોર્સમાં અંધાર જેમજ
તેમજ અંધાર કોર્સમાં કોર્સ તે દક્ષિણ
આફ્રિકાની પ્રતિજ્ઞા પટ્ટાની રીતે અને
તેમજ કોર્સ કોર્સ પોતે અંધાર કોર્સ
જે તેમજ કોર્સમાં અંધાર અંધાર
કોર્સમાં રહી છે.

અંધાર અંધાર એરીક લોને મોખ
કોર્સ એક કોર્સમાં એક અંધાર
કોર્સ કોર્સમાં અંધાર નથી તેમજ
અંધાર પરિપક્વ પક્ષ આન અંધાર
કોર્સ અને તે કોર્સમાં કોર્સ કે અંધાર
ના અંધાર પ્રયત્ન કોર્સ રાજદ્વેષ પરિપક્વ
કોર્સ ગયા એનો અંધાર એક અંધાર
કોર્સ કોર્સમાં અંધાર અંધાર ન
કોર્સ.

અંધાર અંધાર અંધાર એરીક લોને
કોર્સ દક્ષિણ આફ્રિકાના અંધાર અંધાર
અંધાર અંધાર, એક કોર્સમાં
અંધાર અંધારમાં અંધાર અંધાર
કોર્સ કોર્સમાં અંધાર અંધાર
કોર્સ કોર્સમાં અંધાર અંધાર
અંધાર તેમજ અંધાર અંધાર, તે
અંધાર એક અંધાર કરી, અંધાર
ને અંધાર એક કોર્સમાં અંધાર અંધાર
કોર્સ એરીક લોને અંધારમાં અંધાર
એ એરીક લો પોતે વલણ અંધાર
અંધાર તેમજ અંધાર એક કોર્સમાં
આફ્રિકા અંધાર પક્ષ અંધાર અને પક્ષ
એરીક લોને રાજદ્વેષ ને અંધાર
ના અંધાર એક કોર્સમાં કોર્સ રાજદ્વેષ
અંધાર, એનો તેમજ અંધારમાં અંધાર

તેમજ કોર્સ કરી રહી છે. આ રીતે એરીક
એરીક લોને દક્ષિણ આફ્રિકાને તેમજ
અંધાર કોર્સમાં કરી રહી છે. આની
અંધારમાં પક્ષ એરીક લો અને દક્ષિણ
આફ્રિકાની રાજદ્વેષની નીતિ કોર્સ પક્ષ
આફ્રિકાના અંધાર અંધાર કોર્સ

અંધાર અંધાર અંધાર અંધાર એ એરીક
અંધાર અંધાર પક્ષ અંધાર. એ તે
એરીક લો છે. એરીક લોને અંધાર
કોર્સમાં અંધાર તેમજ અંધાર અંધાર
કોર્સમાં દક્ષિણ આફ્રિકા અંધારમાં
અંધાર કોર્સમાં એરીક લો એ દક્ષિણ
આફ્રિકા પોતેની નીતિ નથી અંધાર
તેમજ અંધારમાં કરી નીકળી
અંધાર એનો પરીણામે અંધાર અંધાર
માટે દક્ષિણ આફ્રિકા એની પોતેની
નીતિ અંધાર કોર્સમાં રાજદ્વેષ એરીક
એરીક એક અંધાર અંધાર છે.

નેશનાલીસ્ટ છાત્ર એકજ ઈચિનો ત્યાગ કરે છે

સમાજનું નેશનાલીસ્ટ છાત્ર 'કોર્સ
કોર્સમાં' એ એક એક કોર્સમાં
રાજદ્વેષમાં અંધાર અંધાર અંધાર
અંધાર કોર્સમાં. અને તેમજ અંધાર
એ એક કોર્સમાં.

"દક્ષિણ આફ્રિકામાં" એ અંધાર
અંધાર એક કોર્સમાં, પક્ષી કોર્સમાં, "કોર્સમાં
અંધાર અને તેમજ પક્ષી એરીક
અંધારમાં એક અંધારમાં અંધારમાં
અંધારમાં અંધારમાં અંધારમાં અંધારમાં

તેમજ અંધાર ૧૯૬૦માં રાજદ્વેષ
કોર્સ દક્ષિણ આફ્રિકાના અંધાર
અંધારમાં એક પક્ષી વિચારણા એનો
અંધારમાં "કોર્સમાં"માં અંધાર ન
કોર્સમાં. એ અંધાર અંધારમાં એ, અંધારમાં
કોર્સમાં.

"આ એક કોર્સમાં એરીક લોને
એરીક લોને અંધાર પોતેની રહી."

રોનલ્ડ રેગેનની સંમતિમાં

મી રાજદ્વેષ એક, આફ્રિકા કોર્સમાં
ના અંધાર એ દક્ષિણ આફ્રિકામાં
અંધાર અંધાર કોર્સમાં, એનો
અંધારમાં અંધારમાં. આ અંધારમાં
અંધારમાં એ. રાજદ્વેષ એક, એરીક
અંધાર અને એ. અંધાર કોર્સમાં
અંધાર અંધાર દક્ષિણ આફ્રિકામાં
અંધાર અંધાર કોર્સમાં.

કો. રાજદ્વેષ પ્રસાર અંધાર રાજદ્વેષમાં રાજદ્વેષમાં સુધારાને

(ઈ. એ. હીલ સર્વિસ)

નવી દિલ્લી—અંધાર રાજદ્વેષમાં
એરીક લોને તારીએ અંધાર અંધાર
અંધારમાં રાજદ્વેષમાં અંધાર રાજદ્વેષમાં
રાજદ્વેષમાં અંધારમાં અંધાર કોર્સમાં
અંધારમાં એરીક લોને અંધારમાં
અંધારમાં.

રાજદ્વેષ એરીક લોને એરીક લોને
રાજદ્વેષમાં રાજદ્વેષમાં અંધાર અંધાર
અંધારમાં.

અંધાર રાજદ્વેષમાં અંધાર
અંધારમાં અંધારમાં મી અંધાર
કોર્સમાં. એનો અંધાર કોર્સમાં અને
આ અંધારમાં અંધારમાં કરી કરી.

વિવિધ વર્તમાન

કેનીયાના આંધર્મી રસ

અરવાલા ડૉ. કિઆનો

કેનીયાની રાષ્ટ્રવાણ સરકારમાં પ્રધાન પદે રવીન્દ્રનાથ મજુમદારેલા આન્દ્રિય સભ્યે, રીડીના એક સભ્ય રી. ડીઆનોએ એક નિવેદનમાં કહ્યું છે કે રેપાર્ટ-ફોર્મમાં ખાતું સંજ્ઞાણવાળા પ્રશ્ન પર અને મુજારાકર્તાની વિશાળ તારતમ્ય મળી છે.

રેવનુ અર્થ તંત્રને સાબુત કરવાના હિતને ધ્યાન સમર્પન આપતા રી. ડીઆનોએ બનાવ્યું કે રેકર્ડને સમાન તક અને તેવી આર્થિક આગાહી મારે પ્રત્યક્ષ કરવાના છે. આ મારે આપણે નીચીમાં વધુ સુધી રોકાણની ભરે રહેવાની.

ડી. ડીઆનોએ ઉમેર્યું કે સામાજિક જનિત અને તમામને ન્યાય મળે તે ભેતી નિયમ પ.સે નિષ્પક્ષ પ્રધાનો છે તેથી રેકર્ડ બાવિ ઉત્તરણ છે.

નેશનલ હેલ્થ એસોસિયેશન

ચોક્કસનાની આચરમહેતા

બ્રીટીશ મેડીકલ એસોસિયેશનની કેનીયા બ્રાન્ચના વાર્ષિક રીપોર્ટમાં પ્રમુખ કરતા કેનીયાના મનુર્જર સર રેકર્ડ કેનીયને કહ્યું છે કે રેકર્ડમાં

નેશનલ હેલ્થ એસોસિયેશન રીપોર્ટના નેપી ચોક્કસના નવરી છે આ રિપોર્ટમાં સરકારને આ એસોસિયેશને સહકાર આપવો મરે છે. આથી ખર્ચિત અમલમાં કોવ તો રીડીને,ને વધુ રાકત મરે રહે, કેમ કે આટલા ઉપરાંત રવાનો ઉપરકરનો, એપરેશન કલ્યાદિ નો મોટા અર્થ કહે છે.

તારની અદદ વિના

વીજળીનું પ્રસારણ

ચોક્કસનાની રિપોર્ટમાં એક સ્પષ્ટ જણાવતા હતા. તાર કે દોરવાની જલ્દાય વિના વીજળી સક્રિયને વાતાવરણની આરપાર પહેલાંવાળું આ રજાન કહે સિદ્ધ થઈ શક્ય છે અમેરિકાના એક્યુસેટલ રાજ્યના વાલ્થામ કહેરની રિપોર્ટના કંપનીએ જાણી દીધાતા (ફિક્-વર્સી) વાળી કંપની કક્ષિત કરાવવાર માહકોવેન નળી તપાસાર કરી છે. એ વડે તારના દોરવા વિના વીજળીનું પ્રસારણ શક્ય બન્યું છે.

માહકોવેન અત્યંત ટૂટી કંબળ વાળા રિપોર્ટમાં છે એનું પ્રસારણ પેન્સીલ ભેના સાકા કિરોવાથી મરે શકે છે કંપનીએ તપાસાર કરેલી આ નળીને એમ્બીટ્રીલ નામ આપવામાં આવ્યું છે

ભુમ્બો બોદવાનું

સ્વચ્છતાના ધંડ

મેરડા, સોવિયેટ ઇન્ડોનેશિય ભુમ્બો બોદવાના વંતુનું નિયમન કરવા મારે એક સ્વચ્છતાના સક્રિય રીપોર્ટ કરી છે. આ સક્રિયને ભુમ્બો બોદવાના વંતુ સાથે ભેડવામાં આવે છે અને પછી વંતુને પહેલેથી નકલી કરેલ બોદવાના માર્ગે મંજુ કરી મુકવામાં આવે છે. વંતુ નો ખાસ ટીકાથી ભરા પશુ આડું આવવું ભવ તે ઉપરાંત સ્વચ્છતાના સક્રિયને આગ પછી અવ છે અને તેના નિયમન સાધનો વંતુની હલચલને ફરી પાછી કરવી મરે છે

કટાક્ષ ચિત્રકાર

કટાક્ષ ચિત્રકાર થી સકર પિલ્લે કર નવે આતરરાષ્ટ્રીય બાળચિત્રકારની રમણી મેળો છે. આ રમણી આતર-રાષ્ટ્રીય અગતિ પ્રાપ્ત કરેલી છે. પાટનગરના બાળકો મારે થી સકર 'મોન થ રોલ' રમણી મેળો છે. પાટનગરના જુદી જુદી વયના મારે હળ્લર વાળકોએ આ રમણીમાં આ રમે બાળ લીધે છે.

શ્રી એસ. ડેડ. પટેલના પતિનું અવસાન

કેનિયા રેડીયો મેલના મુખ્ય રાત્રી વિભાગના તંત્રી મંડળમાં કામ કરતા થી એસ. ડેડ પટેલના પતિનું શ્રીમતી યાતાવલેનના અવેલ અવસાનની અવે અમે સમીક્ષ નોમ કહ્યે છીએ મરકુમ યાતાવલેન થી રમણી ઉત્તરના હતા અને રેડીયો વખતથી વીમાર હતા.

અમે થી એ ડેડ પટેલ તમા તેમના આત્મજનો પ્રત્યે આ કુ અદ પ્રકારે ટીકસેલ કાપરીએ છીએ અને મરકુમના અત્યાને વિરક્ષાતી હમણીએ છીએ.

રાત્રી સુકા અરમ્યા

મીક્ષ એક નવર એકના રાત્રી સુકા અરમ્યા નેક કા રતલી ગુજની થી ૪૫-૦ રેકડેથી અને અમ્ય અથ-ડાનરેડીના બાવ મારે તમા આશ્રન મેરો અને પોરો મારે કપો

Manmats (Pty.) Ltd
P. O. Box 26, Phone 128
(Brits, Transvaal.)

ખાસ દરખાસ્ત : હિંદની અગરબત્તી

(વહાણમાં આવેલો તાલે માલ)

હોલસેલ વેપારી આવો

મજુ કાલ ૩ તોલા ૩૦-૧ ૬૮૫	મુખ્ય શબ્દી	૫ ૫ ૩૩-૦ ૬૮૫
(પાવળી અને બ્લી કાલકીમાં મળશે)	"	૨૧ ૭ ૧૮-૦ ૬૫
રેલવે એન્ડ ઈન્ડિયન ટોલા ૪૫-૦ ૬૮૫	"	૧ ૫ ૬-૦ ૬૮
" " " ૬ ૫ ૬-૦ ૬૫	"	૨ ૫ ૫-૦ ૬૫
મધ્યમી ૨ ૧ ૧૮-૦ ૬૫	હતા અમેસાર	૬ ૫ ૫-૦ ૬૫
" " " ૬ ૫ ૬-૦ ૬૫	રેલવે ૫૫ ૧૬ કાલકીમાં ૬૦-૦ ૬૫	

એઈર સાથે રોકડ — હરબન માટેના આવો.

હમારી ખાસ અસલી ખાસમતીના ચોખા થવું છે

ખાસમતી ચોખા રી. ૧-૦ રતલ.

(એજામાં એજા ૧૦૦ રતલ મળશે)

અમે નીચેની વસ્તુઓ કાલકીમાં ક્રીપેઈ કરીએ છીએ. ખાલ

સારો અને કીફાયત આવે બજારો

અમારા ગ્રાઉસ લીસ્ટ માટે લખો:—

ફોફ જાતના કુન્દિયન કાળ, મરાઠા અને કરીયાણું, સોપારી ખરામ, આમલી, આપ્પા નાળીયર અને કરંક જાતના ક્રીપેઈડ ચોખા.

K. HARIBHAI & SONS

(PTY) LTD.

Direct Importers : Wholesale & Retail Merchants.
81 Victoria Street, — P.O. Box 2156 — Durban.
Telegraphic Add "BHAISONS"

સ મા ચાર સં ગ્ર હ

—અંકુલ રાષ્ટ્ર સમિતિ ખાતેના એકીન આક્રિય જુથ સહીત રેક રાષ્ટ્ર સોમવારે કાન્ડના સકરમાં થનાર નીળ ભણુ અખતર ખાત મંબીરપલે વિચાર કરવા અને આ પ્રમ સમરત ભમતના પ્રક તરીકે રજા કરવા મારે અનરક એસેમ્બલીની ખાલ મેક બોધના સમયે નિર્ણય લેવ મળ્યા હતા.

—કેરિમાં નવરિક વિલિયમસન કામ મંડપાળના કુરતરકાઓ મી. કેરિંગ્ટન પર કુમ્મી કરી મારી નાખવાના આરોપસર વગેરેમાં કેંગના પાવ આઈમીઓની અટકાત કરવામાં આવી છે.

—નેપાળી ખાલે સેન્ટ્રલ સેન્ટરમેટીન એસેમ્બલીની ખીટીમ મંમળવારની કા મર છે. કેનીયાના મનર સર પેટ્રો રેવીકને કહેવ પાલી નજુ.એ છે કે પુવે આક્રિયના અજુ પ્રદેશમાં રાન્દરી વિકાસ કાલે જુરો પડે, કોવ વહીવટી કામકસમતા તો એક સમાન છે.ની મરે છે.

—નાઇરોબીમાં કાકને નજુ.એ છે કે ને વ બીએ અજુ.માંકા કરશે તો નાઇરોબીમાંની ફેમ્ય અસકામતોને સ્થગિત કરવામાં આવશે, તેમજ કાલ

સાથેના આપારને બહિષ્કાર કરવામાં આવશે.

—મોટરોનું મોકુ વેચાણ કરતી એક કંપનીની નવી સરવીસને પ્રુક્ષી મુકતા અમેના કુન.કરેડ કોંગમના કાલ કમી સ્વર મી. કાવમ-કે નેરોબી ખાલે નજુ.એ કે અકાંતી કર મજુ માલી-ઓએ એક માલી ખરીદીસ બનાવટની કોવ છે. કું પ્રમુ છ કે કર મજુ માલીએ કોરેનની બે માલીએ કોવ.

—અસ્ટરીયાની કામચલાલ સરકારે આ અકેનના અંતમાં અસ્ટરીયામાં ચનારી સુટપીનો બહિષ્કાર કરવાની પ્રળને કાલ કરી છે.

—પશ્ચિમ ભર્મનીની વિરેલ કચેરીએ ફક્ષિય આક્રિયાના વિરેલ મંત્રી થી ભેરીક મેને કમી નજુ.એ છે કે કાલ પશ્ચિમ ભર્મની આરવતું પ્રલતવી રાખશે. ફક્ષિય આક્રિયાના દગલેદ સામેલે પોતાનો વિરેલ પશ્ચિમ ભર્મની એ આ રીને અકત કચે છે.

—ગ્રાફ.રા પ્રમક સમિતિના પ્રમુખ પટેલી આતર તારાકોરે રાજનામુ આપ્યું છે. તેઓ તેમની સર્વ સક્રિય હવે પંબની સુમે બનાવવા મારે કેન્ડોન કરશે.

રવિશંકર મહારાજ

લેખક : શ્રી 'પરિણામ'

[પ્રજ્ઞાપાતના દાદા પૂજ્ય રવિશંકર મહારાજને મહાશિવરાત્રીના પવિત્ર દિને ૭૧ વર્ષ પૂરા થયા. આ વર્ષોવલ્લ કંઈકે પશુ માખડા અને સહેરની પ્રભુ વચ્ચે સ્વેદીયતા સહેર આપતા પ્રેમ અને કૃપા વર્ણવતા રી રહ્યા છે તેનું એક હૃદયસ્પર્શક અનુકરણ આપી રહ્યું છે, જે વાચતા આપણને એવનામાં રહેલા અસાધારણ સહૃદય ભાવ, તેમના જીવનકળના સૌંદર્ય તથા આદી આખી કાવ્ય છે અને આપણું મન અને હૃદય પ્રાપ્ત છે કે મહારાજ એ સૌ વર્ષ જીવે.]

જીવનકળના તપસી સત્ પૂજ્ય રવિશંકર મહારાજને વિવરણોત્તમ પ્રેમ વાસ પૂરા થયા છે.

જીવનકળના તપસી તપેલી અને કસાયેલી તેમની કામ્ય હવે ચોક્કસ કરવાયેલી કામ્ય છે, પણ તેથી તેમના દૈનિક કાર્યક્રમમાં કોઈ ફેર નથી પડ્યો. વહેલી સવારથી માટીને રાત્રે સુવાટાકું થાય, ત્યાં સુધી એ તે અત્યંત પ્રમાણની જેમ વળા ન કરે છે. સાંજમાં સુધી આશ્વાસન, ઘેર ઘેર કરવાનું, સમજાવવાનું, કાંતવાનું ને સમાજમાં આપણું કરવાનું—આવે એમના સેવા પરમણુ કમ પછ એક ક્ષણ પણ અટકવા વિના સતત, અવિરત આપના ન કરે છે.

અમદાવાદમાં સર્વોદયનો સંદેશ

દમકા દેસક મહિનાથી તે તથા અમદાવાદ સહેરમાં છે. સહેરને વતો ભરો અને ઘેર ઘેર ફરિને તેમના સર્વોદયના સંદેશો આપે છે. આ અર્થે નાના મોટા અનેક કાર્યક્રમો ચલાવે છે. સર્વોદયપાત એ બધા કાર્યક્રમનું મધ્યબિંદુ છે.

કામ પ્રસંગે મહિને એ મહિને અમદાવાદ ના જાણુ થાય ત્યારે કસાયે એ કસાયે પણ કામના પ્રુપ્ત સહવાસનો સાબ મળે. આમકામ્ય શું કે સહેરમાં શું કાદા તેા મધ્ય એના એ સ્વકરે જ રેખાય, આપના અને સહેરની તેા કાપા મા પશુ ફેર પડે પણ કામગીરી તેા મળે એક ન કાપા—એમની કાપા સહેર ના ને કામકાના કાલેકા ને અભાજ, અરે, કામગીરાશ અને મરેગા બધા એકસરખી રીતે જ સમજા કરે. કામને સમજાવવામાં કોઈને કસી પુરોગી ન ન પડે.

ધુરંધરે પણ દાદા સાસે તેા આવે ન

અમદાવાદ સહેર વલોગનું કામ તેમ વિદ્યાનું પણ કામ વિદ્યાના મોટા પ્રુપ્તો. આ સહેરમાં વલો આપા મોટા વિદ્યાનો, પંડીતો, સુદક્ષિતો, કામગીરી અને વિદ્યાનો. કો કોઈ દાદા પાતો તેા આપવાના ને એ સોની કામ અનેક વિવરણો વાતો નીકળે કો પાત પાતના વિવરણો, પાતોની વિદ્યાની વાત કરે. કામ કોની વાત

પ્રુપ્ત જ્ઞાનથી, આદરથી, કાંભળે, પછી કહે કે હું હમ તમારા એવા વિદ્યાન તથી હું તેા અભાજ પ્રુ પશુ અને ને રીતે સમજાય છે તે કાદી સીધી વાત તમારી પાસે પ્રુપ્ત. કામની વાત કામગીરી વિદ્યાનો એ રીતેકરે કે ન રીતેકરે પણ એ બધા વિદ્યામાં તેા પડી ન જાય અને આ અભાજ એવા કામગીરી સત પ્રુપ્ત પ્રાપ્તે અહેા કામ કિલ્લા વધેના જાય અને કિલ્લા તમામ નેપ્રુ પશુ શું કે જે બધા વિદ્યાનો તેા એક એક વિવરણ, એક એક વિદ્યાના પારમત કરે. કાદા તેા જીવન વિદ્યાના પારમત છે એટલે એ તમામ સર્વોદય કેવળ એની વાતનું એવી ન નહિ પરંતુ આરપાર પણ એક રીતે છે.

પ્રેમ અને કૃપાના સાચર

પ્રેમ અને કૃપાના અખી વચ્ચેના કાદા સહેરમાં ફરે છે. હવે તેા અમદાવાદ સહેરની માખા પુરી થયા આવી છે. સરખાતમાં એકિલ્લાઓ અને એવાં બદલવાનું સુધી થીમત પરમણુ કરવાનું કરું, પછી કામ્ય આરા અપ્રમથમીય વિસ્તારમાં ફરે અને અનુરોધના, અમજીઓના ને મરીએના થીમ વિસ્તારો પણ પ્રુપ્તી વધવા બધા જીવિતો ત્યા કાદાનું રૂપ તેા એકનું એક ને કોઈની સુમ નહિ, કોઈનો નિસ્કાર નહિ, કોઈના પ્રાપ્તે અભાજ નહિ એટલે તેા મરીયાળી એમ થીમ તામનો પણ અત સાવવા

નીકળેલા આ કાલિકારી અતપ્રુપ્તની પાછળ મરીએની એમ થીમત અને સુધી કૃપાના મોટા પશુ પ્રુપ્ત અભાજ આપણને એવાના કરે છે. કપારેક વાત નીકળે તેા કહે કે, "કાદા, વાત તેા તમારી આખી છે પણ જીવન પરિવર્તનની થીમત આભતી નથી" કાદા કસીને સમજાયે કે, 'વાત આખી આખી છે તે વ જીવન નિકાની છે, કામગીરી નિકાની છે. હવે થીમત તેા આપે નહિ ને કામે આવી નહિ પ્રુપ્તો. પ્રવાજ ન કોને થીમત આપી રહેશે

સર્વોદયપાતની રચના

કાદા આપણ કપાર કામ્ય ફરે છે ને ઘેર ઘેર સર્વોદયપાતની રચના કરાવતા જાય છે. અકિલ્લા વાતો ઉપરાંત અપેરે તેમ ન રાત્રે અભાજો થાય છે અને કાદાની વાપ્તો કામગીરી મોટા એક પ્રકારની કાલિને, કીતમતા તેા અનુભવ કરે છે. સર્વોદયપાત પરંતુ આપણ આપણા કામગીરી મહારાજ આપવાના છે એમ અભાજને મોટા મર-આપણા કામગીરી કરે છે, પ્રુપ્તીય કરે છે. પ્રુપ્તીયો કાલે છે, સ્વામત કમ-રકાની પેલના કરે છે અને સર્વોદય પાતની રચનાની તપસી કરે છે કે કામગીરી-કામગીરી કલ્પના કલ્પ એવા આન-કલ્પ થનું વાતાવરણ મધ્ય જાય છે અને અપેરે કાદા આપે છે ત્યારે એમના દર્શન કરીને એમની વાની કામગીરીને મોટા એક પ્રકારની-ધનતા, કલ્પતા અનુભવે છે. કાદા ના કિલ્લાથી પણ પ્રેમ વલો અને મોટાના કિલ્લાથી અકિલ્લાવ પ્રમો. એટલા ને આર કસાય તેા અલ્લે ત્યાની કુનીયા ને મરવાજ જાય પ્રેમ અને અકિલ્લા પ્રકાશ મધુર વાતાવરણ રચાય જાય

અમજીઓના કસામાં

આપા ને આર પ્રસંગેએ આ માખા મા કપાક ને કપાક પણ કામે રહેવાનું મદભાગ મધુર છે ત્યારે આપી પ્રેમ અકિલ્લા દર્શન થયા છે, તેમ ન દમકા ને જાય મહિના પહેલા કાદાની

માના અમજીઓના. એક આભતી કાલે ત્યારે એનું જાય કામગીરી એવા વિસ્તારમાં ઘેર ઘેર આભતે કિલ્લા અનુભવે. નિક કામગીરી. મળુને કરે, સર્વોદયપાતનો વિચાર અને એવા તપસાર કામ ન નામ ને. પછી એ પછી મહારાજની માના નીકળે પાતપોતાને ત્યા સર્વોદય કરે છે. વાચના મહા ને આર અનુભવે. તમા નિક કામગીરી કલ્પ થા એક ફરતી ફરતી પણ

કાદાની માખા

તે કિલ્લા માના નીકળે આપણા કુકાનેની કાર આપી નાની નાની પરમણુ કુકાને મોટા અનુભવ, કલ્પ કામગીરી. આ કામગીરી ની, મોટીની, કરજની ને એવી મળીને રૂપ-પર કુકાને કલે કુકાને અનુભવે કે કામગીરી કેમ પાસે? કાદા કપાક કિલ્લા જાય અને કપારેક કિલ્લા વિના આપણાથી કિલ્લા ને એમ આપણ પ્રુપ્ત અમ સેવક કુકાનકારનું અમ સેવક કુકાનકાર કામને કાર પહેલેનું ત્યા તેા માની કામગીરી કામગીરી એ એક નાનકડી કામગીરી કામગીરી કુકાનકારના જીવનમાં મન્ય થઈ કામ એવા આનંદ મહેરા પર કપાક જાય. કિલ્લા કરતા મધુર કુકાને મધ અને કામગીરીનાની કુકાન આપી, રાજ આરે ત્યા આવે ને કુ અમ કુકાન પર ને એવી રજુ થાયે. એટલે એ તેા કુકાન નીચે કલ્પી કુકાપાત્રીને કલે કલે કલે કામગીરી કુકાની મહેરા કલ્પ કુકાન કિલ્લા

આપે વાંધવાની રીયાન અને વેલીઓ

અમજી, આટીન, વાંધા સીકાની, રીયાન અનેક રંગ, કીલ્લાન અને કામગીરી અભર, કલ્પ મધ્ય અને મોટા સમજાવવા કાદે અમજીના રીયાનો મળે સહેરો

અમજી આરે અમજી, અને કિલ્લા તથા ફેરની રીયાનો કીલ્લાન કામે બનાવી આપવામાં આવશે.

અંબોડે આપણ અમજી, કિલ્લા, કાદાન કિલ્લાનાં કુકાને રંગ રંગની વેલીઓ અને અનેક કામગીરી કામગીરી અભરો

રંગમય પર પ્રુપ્તના આરે આકાશકીરના કુકાન કુકાને અભરો.

કેકાણું : માખરો ફેટસ (મો.) લી.

સેકીઝ એન્ડ ઓલ્ડર-સેકેડ એન્ડ-પ્રુપ્તીયાર,

ફોન : ૮૩૫-૭૭૬૧ પહેલે આપે, વેલિસ પરમણુ.

મારકાર એન્ડ-સેકેડ — ૩૩ ઘેરેક રૂપિય, — એકાનીસબમ.

સુસારી પ્રતિભાજ ફર

પૂર્વ મંચાલ અને કામગીરી રાખે વચ્ચે પ્રુપ્તીયારી ઉપરાંત પ્રતિભાજો કાદાની કામગીરી છે. કાદા આપે રાખેના પ્રુપ્ત મરીઓની વાપી માખા કરતા પરમણુ અમજી મોટાના પવિત્ર ન મની થા એક રામે કિલ્લાન અમજી કાલે બને રીયા નાખા કામગીરી તેમ ન માખાને મોટાના તેમજ એ કામેના નિર્ણય અમજી કરી કલે

આમાણક ખબરો

શ્રી ટ્રાંસવાલ પ્રજાપતિ એસોસિએશનનું

૧૦મું વાર્ષિક સંમેલન

શ્રી ટ્રાંસવાલ પ્રજાપતિ એસોસિએશનનું વાર્ષિક સંમેલન તા. ૨૪-૪-૬૦ના રોજવારે ભરોડે નાદ ૧-૧૫ કલાકે આધી હોલમાં ખીલસ નિવાસી શ્રી રવજીભાઈ મકનજી ખીચીના પ્રમુખ પદે અધ્યક્ષ કર્તુ સભામાં ભાષણો બોલેલા અને ભાગદોની સુંદર કાજરી હતી. સભાનું કાર્યકાળ ખાસનાયી શ્રી કરમમાં આમંત્ર્ય કર્તુ નાદ રવામત ગીત ભવામાં નાદ રવામત પ્રમુખ અને સ્વામત સતીનાં ભાષણો થયા હતા. ત્યાર બાદ પ્રમુખ સ્વામતેથી યાત્રીમાં ભવેલા અવસાને બાજ સોક હરાવ પ્રકાશમાં આવ્યો હતો એ હોલે જીભાણ પસાર કર્યો હતો. વિશાલભાઈ અલે રવજીમકન કરતાં પાસ વિલ બોલોના સારા કરવામાં આવ્યો હતો. નાદ પ્રમુખશ્રીએ પોતાનું સ્વચ્છન કર્યું હતું ત્યાર બાદ અંગ્રીજી રીપોર્ટ તથા અભ્યનશીના દિશાગતી રજુઆત થઈ હતી. નાદ વિમાલિ સેવામાં ભારી હતી. એમાં ખીમાન માસરે અવસાની પેદી તરફથી સોહો-એમનનું શબ્દ ભાષવામાં આવ્યું હતું નાદ અભ્યાસ થયે હોયો સેવામાં આવ્યો હતો. ત્યારબાદ ઉચ્ચેરોના અવસાન પુર્ણ કરી વિશાલવધી પાછા ફરેલ શ્રી આરિદભાઈ શીખાભાઈ માસરેને મન પત્ર આપવામાં આવ્યું હતું. નાદ વિષયકે પસાર કરવામાં આવ્યા હતા. સભા કરમીવાન કુચારી અંકમજા વિભવદેવ ખીચીએ તર્જનાર કરાવેલ કુચારીશ્રીઓને આભાર્યું કર્યું હમ વરના, અભિનવ વિગેરે રજુ કરવામાં આવ્યા હતા નાદ આત્માની વર્ષના કાર્યવાહોની સુંદરથી થઈ હતી તેમાં નવ વ્યવ-પ્રમુખો તેમજ એકવીશ કમીટી પ્રમુખ, ઉપરાલ નીચેના હોદ્દાઓ સુંદરમાં હતા. અંગ્રીજી : શ્રી વિભવદેવ રતનજી ખીચી, સહાયક અંગ્રીજી : શ્રી રતનજીશ્રી શીખાભાઈ માસરે અને અમવાનદાસ વલ્લભભાઈ ખીચી, અભ્યનશી : શ્રી છવ્વાભાઈ દાશાભાઈ પ્રજાપતિ અને જોહીટર : માજાભાઈ જોહીટર ખીચી. તે પછી અન્ય કામ કાબના અભાવે વડે માસરેમ્ના ગીત સાથે સભા અરખાસત થઈ હતી.

અંગ્રીજી

શીમાન ખંડુભાઈ પરજોતમભાઈની સુપ્રતી મિ. કંઠાનેવના સુખ થમ પોર્ટ એસીઆઈએ નિવાસી શીમાન કમીટીના નરોત્તમભાઈ ઠાકોડીના સુપ્રત મિ. સુવર્ણભાઈ કાથે તા. ૧૫-૪-૬૦ના રોજવારના રોજે થયો હતો.

અન્ય વિષય અંગ્રીજી નરોત્તમભાઈ વેશ-વંશરના સુખ કરતે થયો હતો.

ના અંગ્રીજી પ્રમુખે એ ભાષણો અને બોલેલા તરફથી તાર અને પત્ર-દારા સુખ કરેલાં. અભ્યાસ કરવા તેઓને શ્રી ખંડુભાઈ આ પત્ર દારા આભાર માને છે.

સામાજિક સ્વીકાર :

શ્રી ખંડુ, અમલ, હરદવંડન ૧-૧-૬૦ શ્રી કુવરજી સુધાભાઈ, નેમાલ ૧૦-૬ શ્રી છવ્વાજી કુવરજી, રમીગસ ૧૦-૬

અરજી અને આભાર

શ્રી નરોત્તમભાઈ ખંડુભાઈના પિતા શ્રી ખંડુભાઈ પ્રજાલભાઈ આમરી તા. ૧૦-૪-૬૦ના રોજે ઉચ વર્ષની ઉંમરે સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે.

હરદવંડનની અંદર આ પ્રથમ જ વાર હોટુ રેલનો અગ્નિ સંસ્કાર થયેલો હતો. સ્મરણ માત્રામ. વધુ મોડો અભ્યાસ હતા. તે વખતે અને વિશાલ નાં પત્રો તથા તાર મોકલનારને ખાક નામજા આ કાપા દારા આભાર અર્પણ કરે છે.

કુઃમને આવકાર

કુઃમ અને મુશ્કેલીના સમયે કિંમત ન કરો, મહારાષ્ટ્રને અમરો નહિ, કારણ કે વિપત્તિની યત્નેક કમી પોતાની સાથે પ્રમતિનો સંદેશ લઈને આવે છે. મનોમજને અચ્છુત બનાવવાનો આ સુંદર અવસર છે વિપત્તિ તો આત્મચકિત વધારે છે. સહન ચકિતનું અમરતસિન્ધુ કરે છે તમારા મનને પ્રભુ તરફ વાળે છે એટલા માટે જ દસતાં કમતા વિપત્તિઓ સહન કરો. તમારી કુર્મળતામાં જ તમારી પ્રમદ કાલિ ફાઈ રહી છે.

વસ્તુતઃ તમે અભય છે. દુનિયાની કોઈપણ તાકાત તમને તુલકાલ પહોંચાડી શકે તેમ નથી, પ્રમજ પ્રમજથી જ સંકર્ય કરીને તમારામાં રહેલી અમાય ચકિતનો વિકાસ કરો. તમારામાં સહનચકિત, ખીજ અને કિમત આપમે સુપ્રમાવરમાં છે, તેને ભગત કરી તેમને વિકાસ કરો.

—સ્વામી શિવાનંદજી.

નવા પુસ્તકોની યાદી સંસ્કારિતાને કાંપડે રી. ૪-૪ કોઇ ગોરા કોઈ મળ્યા રી. ૭-૦ આ જોહીસેથી મળશે.

'Indian Opinion', P. Bag, Durban.

સરદારશ્રીની પ્રતિભા

એક જગે પોતાને હરી પરખવાનો આમદ કરનારની દલીલ આપી હતી કે, 'એલે મારા ઉપર ઉપકાર થયો છે અને એને તથા કોઈની કુચારી છે ન્યાતમાં વરની અગત છે, એટલે મને આમદ કરે છે.'

વલ્લભભાઈ હસતા હસતા બાપુને કહે : 'પણ મને કોઈની માને જ એ પરથી મેં તો શું ખોટું ?'

એક જગે બાપુને પત્રમાં ઉવરે અધ્યક્ષ હઈ કે, 'તમારા અમાનમાં છવ્વાનું કુર્મજ મેળવનાર !'

બાપુ કહે : 'વલ્લભભાઈ, એને શો

અવાજ આપીએ ?'

વલ્લભભાઈ પાલે તો અવાજ કીજાર જ કોપ તેઓ કહે : 'કોઈ કે એર આપ.'

બાપુ કહે : 'નહી, એમ નહી. મને એર આપ એમ ન લખાવો !'

વલ્લભભાઈ કહે. 'પણ એમાં એનો રહાડો ન વળે તમને એર આપે એટલે તમે ભૂલો અને એને શાસીની સજા મળે એટલે એનેમ અવાનું ! એટલે પાપુ તમારી સાથે જ અન્ય સેવાનું કરમમાં ઉછું ને છછું રહે. એના કરતા એ પેલે જ એર રહો તે સરસ !'

—સુકુલભાઈ.

સુખ પ્રસંગે માટે બેટ !

શ્રીઓ અને પુરુષો માટે

ઘડીયાળ !

૧૭, ૨૧ અને ૨૫ અગુલનાં ઓટોમેટીક કલેન્ડર.

- રોમર
- ફ્રાન્સી
- લેકે
- રુસર

વિગેરે દરેક જાતનાં ઘડિયાળ.

ઉપરાંત પુરુષોના શર્ટ સુટ, પાયબમાં વિ. તેમજ બાળકોનાં કપડાં.

હોલસેલ ભાવે મળશે

બોલેસ ૫૬૮૮, ફોન : ૮૩૫-૨૬૦૧

વલ્લભભાઈ બી. પટેલની કું.

૪૪, મારકેટ સ્ટ્રીટ, નેહાનીસખર્.

પો. બો. ૫૪૬૦

ટેલીફોન ૩૩-૫૬૨૦

ટેલીગ્રાફ સંદેશ : 'અમતાદો'

અમત પ્રધર્સ (મો) લી.

૧૪ ફેબ્રુઆરી, ૧૯૬૦

એ કા ની સ ખ નં.

હોલસેલ અને રીટર્નલ મર્ચાન્ડ અને પ્રમોટર્સ

ખાસ કરીને હમણે ત્યાં પ્રિન્ટિંગ અને ઈલેક્ટ્રીક મીસરી, માથામાં નાંખવાનાં બધાં જાતનાં રેસી તેલો રેડનલેસ રેડીયો, પીચવાનાં અને એલ્યુમીનમનાં વાસણો-કાચ અને પ્લાસ્ટીકની ખંબડીઓ-રેસમોહાઈ અને રેસમોહાઈ તથા બીજાં અનેક રેસી થીજો શીખાવત આપથી અગરો.

વાર્તા

સુખનું મૂળ કારણ

દો. કેનુભાઈ ના. પટેલ

એક વખત ભગવાન શુદ્ધ એક સિદ્ધાન્ત નક્કરીયા આરંભ્યાં માણસી રાજાના હતા દિવસે સાતિ આપનાર ભગવાન શુદ્ધની અમૃત-નાથી સામળના માટે સેક્રેટોની સંજ્ઞામાં માણસી તેમના શરમા નિરંતર બાળ્યા કરતા તેમ સામાન્ય અમુરથી અગિને નમરોઈ પશુ બાવતા

એક વખત ભગવાન શુદ્ધના સિદ્ધિ આનંદે પૂછ્યું.

‘ભગવાન! આપની પાસે નેટલા માણસો આવે છે, તે દરેક પોતાનું કામ ને કામ કુ બ કરેલા બ આવે છે. તે સુ આ નક્કરીયા કામ કાચો સુખી માણસ બ નહીં હોય?’

ભગવાન શુદ્ધે કહ્યું, ‘ના એવું નથી. તેમો એક અમુર ને રોજ સખા વખતે આવીને હોની પાછળ બેસે છે અને મૂઠો મૂઠો બધાની વાતો સામળી ને સુખ્યાપ આપેો બધ છે, એ આ નક્કરીયા હોઈ વધારે અને સાચો સુખી માણસ છે.’

આનંદના અર્થ આ વાત ન કિતરી તેમો કહ્યું. ‘ભગવાન, એ માણસ પાસે નથી પૂરતા કપડા, નથી રહેવા માટે કાઠ ને નથી તેને અમુર કરવેટ બ.રાનું. હતાં વાપવા નમરોઈ તથા અન્ય અંત તેમજ સાધનક વળ માણસો કરતા એ વધારે સુખી થી રીતે હોઈ શકે?’

આનંદ બેસવાનો વખત થઈ ગયો હોવાથી, ભગવાન શુદ્ધે એ વખતે આનંદને કામ જવાબ ન આપ્યો.

ખીન્ને દિવસે અંધા વખતે પ્રવચન પૂર થયા પછી એકનિત અધેશ આતાબનો ને તથાનવે પૂછ્યું. ‘એ ભગવાન વધારા કપડે પ્રકલ વર્ધને કામ વસ્ત્ર માણસ માટે તમને કહે તો તમે કમ વસ્ત્ર માણસ!’

આ પ્રશ્નના જવાબમાં દરેક જુદી જુદી વસ્ત્ર અણાવી એક ધનિક વધિકે સામળ્ય બેઠેતરું ઘાંતિજનું’ અમમય છનન માન્યું એક બેઠેલે અખીનકારી માખી કે નેપી વગરમદેનતે પોતે એકમાત્રામખી છનન બલીત કરી શો. ૧૪૦ એક અખીનકારે કંદુનકમીયાની માણ બંભળખાંથી બરા મુકિતને આનંદ અગી કહે, એવી આકાશામી સામ્યુ નિ રજૂ અને ચિંતાવિધિત છનન માન્યું

એક કનિએ પોતાની કપર કરરવતી રેવીની કપા કિતરે એવી અભિલાષા બ્યકત કરી નમરની પ્રસિદ્ધ વારાવના એ એક અધે સાચો. ખી પ્રાપ્ત

કરવાની પોતાની આંતરની છંખાં પ્રસિદ્ધ કરી કે જેના અભિલાષા ને પોતાનું આભવિરોધન કરી કુતુહલતા અનુભવી શકે.

આમ ત્યાં એકાં મરેલા મધા કિતાબનોએ પોતાની કામ ને કામ એવી અભિલાષા બ્યકત કરી કે જેના અભાવે તેઓ પોતાને કુ ખી અમનતા હતા, પરંતુ આજ એક રેલા અમુરે પોતાની કામ અભિલાષા બ્યકત ન કરી

છેવટે ભગવાન શુદ્ધે એ અમુરને પશુ તેના આંતરની છંખાં બળે આમકપૂરકે પૂછ્યું

તેમો કહ્યું.

‘ભગવાન! મારી તો ભગવાન પાસે એક જ મામપૂી છે કે તે મારી આત્માની ખનોહકામાં બરા વજુ ફેરફાર ન કરે. બસારે મારી પાસે ને કામ છે, તથા મદેનત-અમુરથી કુ ને કામ બસારે મેળવુ છુ, વેટલાથી અને પૂરો, સતોષ છે, મારા,આત્મા પ્રકલ છે અને એ રીતે મારા આત્માના કીર્તનમાં અને કામ બાતને અસંતોષ ન હોવાથી, અને કામ બાતનું કુ ખા વજુ નથી ભગવાન પાસે ફરી રીતે મારી એરલીબ બરબ છે કે એ મારા અનમા અસંતોષનાં બીભ્નેનો બરા પશુ પ્રવેશ ન થવા દે’

સિદ્ધિ આનંદની શંકા અમુરને આ જવાબ સામળાને બિલકુલ નિમૂળે થક બધ તેને શુદ્ધ અરેખર, સાચું સુખ આજ અપાર અમુદિયા, યાત એકાત છનનમા, સાચા પ્રીતમા કે કરરવતીની કૃપામા નથી. પરંતુ પોતાની અને તેવી વારસિમિતિમા પશુ સંતોષ અભવાની અનેકવિધા બ રહેલ છે.

અકોલા બસ

અકરમાત

(બ. બિ. હીક સર્વિસ)

અકોલા છતાંમાં ચોટખાથી ૧૨ માઈલ દુર અકોલાની બાજના કાપર કુટવાથી અકરમાત બનેા હતા અને આમ શાદી નીકળવાથી વક માણસો મળી બધા હતા. દાપર એવા એરવી શરૂ થી બસ એક કામ સાથે અપકાવ થયું બાજના એક બામનો કમ્પર થક મરેા હતા.

૨૨ માણસો દુરતલ થત્યને એ મ થયા અને ૨ માણસો ધરિપતાવ બતાં મરજી પામ્યા.

બસ અકોલા માટે

અમને મળેા.

સુરતી જી.અ.ક.ના - કુરે, રોડવલીક કીમે.

બી રેપીડની અંબદ રેપરેન નીચે કુનીરનવા અને રોડસીયાના કામ વજુ આપર્સ વધારે કુમરે, અપી રોડાઈ કરવાનો અર્થ કનકક કંઈકે.

કેપીટન્સ બાલ્કની હોટેલ

(બી કેનરે મીઠાઈ હાઉસ)

એ અંને ચિંટોરીયા સ્ટ્રીટના જુજાપર - કરબન. ફોન નંબર ૨૩૪૨૬ રેલીમાય : KAPITAN

આફ્રી, સિસલુ બબારે બાવ, તારીએલ નં. ૧.૨૧. ૧-૦૪ બેંગ (નંગ ૧૦૦) રી. ૬૦-૦.

કુકાન કાર માટે અધિવાના નુકસાને બબારે બાવ, આકા, કુમરી (કાકી), કુકા હાલ મરયા, કુમકા, કુમ્ જીયા (જાલા), કોનરી રંગનો મોલ, દરેક બદલો મરી મસાઈ નિમરે કપેલા રોડાકર્મ રાખીએ છે. કુમરી અને રેવલી પાન અબર સાવ, વારરેલ અડુ મુરપ, વલાક, બાબા હબર અને લીલી હલકારની વિલય માલ છે. રોડોરીમા, આકાલેન્ડ અને મલછન રોડોના બોરરો કપર, કુરઈ આન આપી કાઈ વજુ વસ્ત્ર મરમીક કામી પી.બાઈ

All prices subject to market fluctuations.

A. KADER & Co., (PTY) LTD.
WHOLESALE FRUIT MERCHANTS
P. O. Box 251. DURBAN.

ધીરુભાઈ પી. નાયક

‘યુકેકીય, કુકાદરી, બીઆર્સ અને અન્યક એમન્ડ કીફુરાન અમર કુનીયાના કાઈ વજુ આપની કપાઈ ફરિયાઈ અમર બીનન માટે’ કુકાદરી કરવા વેર કાઈ અખારી માવરે કુકાઈ કરી કાકાઈ, આલ, યાદી, કુકાક, અસ્માત, ખોલ્ખાસ, વિનેરેલ બીખ અમે કરવાની આપીએ કીમે

કીન્કરેલ, વરચનલ દેકસ, કિલાનલ વાપરી, હમાવવા રેવનુ કીવરન્સ સર્વિસ કે રેપારના વાવસેન્સો ‘વાલપીડ’ સેખલ કામીયનને કર્મી માનદોમા કઈ વજુ કી લીધા વિના અમે બાવ સલાઈ આપીએ કીમે. રેવનલ મુખ્યત્વે કાર્ડ એસોસીએટન કાઈ બોરૂલીયા અને રોડાકાવે કીન્કરેલ કરવાની લીખીટરન પ્રતિનિધ.

Office: 9 Barkly Arcade, 38 Market Street, Phone: 337033, Johannesburg.

Residence: 52 Pelldar Mansion, 13 Kort Street, Phone: 330816, Johannesburg.

કરનીચર! કરનીચર!! કરનીચર!!!

એકજી કુલ, કાકનાંચરક કુલ, ચોઈરેલ, હરેઈલ એક, સારક કોઈ એપીસ ટેરક, કુક કેસ, ટેમલ, લલન કીફાલે કાવે અવીદી શકસી. અલે વધારી કાલ લેવા કુકસી નકિ.

—એકસ, ટેમલ અને કીચન કરેકર—

ને કમારી રેપરેન નીચે લઈવાય માલ છે. તેના રોડા કમીઈ લઈવાય રહે છે. આમ રોડાકા બાવેલા પ્રાઈસ લીફ મંબાસા અને રેપાર મામર નધારો

L. MISTRY

51 BRKA STREET, DURBANSDORP, J'BURG.
PHONE 33-4691. BOX 2626.

Printed And Published by Shri Venkita Shastri, International Printing Press (Pvt.) Ltd. Address: INDIAN OPINION, Private Bag, Durban, Natal

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1903.

Former Editors: Manilal Gandhi—1918-1954.

No. 20—Vol. LVIII.

Friday, 20th May, 1960

REGISTERED AT THE G.P.O. AS A NEWSPAPER
Price: FOUR PENCE

AHMEDABAD TEMPORARY CAPITAL OF GUJARAT

COLOURFUL CELEBRATIONS MARK BIRTH OF NEW STATES

(From Our Own Correspondent)

AT a colourful celebration at midnight on April 30 the new States of Maharashtra and Gujarat were inaugurated. For the five preceding days lights and cultural shows were witnessed throughout Bombay city. In Ahmedabad the celebrations were a bit sober. The inauguration of the State was done at the hands of the noted and aged Sarvodaya leader of Gujarat, Ravibhaskar Maharaj. At midnight prayers were sung on the banks of the Sabarmati river just as Gandhi used to sing. While in Bombay the occasion was celebrated with pomp and gaiety.

IN Gujarat's temporary capital, Ahmedabad, against the panoramic back-drop of a rising summer sun over the Sabarmati river and with an illuminated life size portrait of Gandhi looking on, the first thirteen members of the Cabinet of Gujarat State were sworn in by the Governor, Nawab Mohi-ud-Din Khan, at the Harijan Ashram early in the morning on May 1.

A fusillade of cannon strikes of khams and beating of drums at six strategic landmarks in Ahmedabad formally announced the birth of the new State. A distinguished audience watched the solemn, dignified two-hour ceremony at the Ushasree Mandir, where four decades ago Gandhi held his famous prayer meetings.

Squatting on the ground, the Ministers and the leaders participated in a 50-minute mass prayer. Verses from the Vedas, Buddhist, Islamic and Zoroastrian sacred books were read to invoke the blessings of the Almighty.

An auspicious homed on the opposite banks of the Sabarmati a senior High Court Judge, Mr. S. T. Desai, deputised specially for the purpose by a Presidential order, administered the oaths of office and secrecy to the Governor of Gujarat at 5.58 a.m. A little later the Governor administered the oaths to the Chief Minister, Dr. Jivraj Mehta and his Cabinet colleagues.

After the formal ceremony Ravibhaskar Maharaj was requested to bless the new State. The people gave a rich, full-throated ovation to the aged Sarvodaya leader who had trekked through every village of Gujarat, Saurashtra

and Kutch.

In a voice quivering with emotion, the frail leader spoke in "homespun" Gujarati. He expressed his conviction that the new State with its rich heritage and leadership, will prosper and develop into a leading unit of India.

He also expressed the hope that the Gujarat Government would place the village as the centre of its development plan as Gandhi had always suggested.

C'WEALTH PROBLEM

(From Our Own Correspondent)

LONDON—Under the heading "A Commonwealth Problem" *The Financial Times* made the following observations on the Commonwealth Prime Ministers' Conference which concluded here last week:—

"That the South African problem would dominate the Commonwealth Prime Ministers' conference was, of course, inevitable. But before the meeting started it was widely hoped that some way would be found of isolating the problem from the many important issues with which the Commonwealth as a whole is faced. That hope received a severe blow when the Malaysian Premier walked out of

the private talks with Mr. Louw.

Two Problems

Apartheid raises two serious, locked problems: the future of South Africa on the one hand, that of the Commonwealth on the other. Quite apart from the human and moral issues involved, it is generally accepted outside South Africa that apartheid simply cannot work, that an attempt to enforce it is bound to lead to grave economic difficulties at least. The South African business community clearly shares this view. The role of the urban African, in particular, in the South African economy is bound to be one of steadily growing importance. Without his labour and his purchasing power economic progress is impossible.

Mr. Louw stated that the cost of implementing apartheid could be met, though he gave no indication of how his Government proposed to do so. The Government has up till now rejected one of the central recommendations of the Tomlinson report that £104m would have to be spent in the next 10 years on Bantu development. Yet it is quite clear that even the expenditure of this sum would not produce results which would satisfy the non-white population.

In accordance with time-honoured principles, South Africa can claim that the internal affairs of any Commonwealth member are exclusively its own concern. This claim has been recognised by the decision of the Premier not to discuss apartheid in full conference. But the question which the events of last week have made acute is whether continued maintenance of the principle will not endanger the very existence of the multi-racial Commonwealth.

The Commonwealth has always relied on the rule of unanimity. New membership or the continuation of membership when a country decides to become a republic must be universally approved. If the South African Government carries through its plan for making the country into a republic there is great doubt, given the present state of feeling whether such approval would be forthcoming.

(Continued on page 162)

"We Even Ask For S.A.'s Expulsion From C'wealth"

—S.A. Newspaper.

"CONTACT" the non-racial fortnightly journal which is now owned and edited by Mr. Patrick Duncan, son of a former Governor-General of the Union of South Africa issued the following message to the Commonwealth Prime Ministers' Conference:

We Do Not Fear A Republic Outside the Commonwealth Because:

1. The way to freedom in South Africa is through non-violent non-co-operation inside our country, and total isolation from the outside world.

2. We do not fear Verwoerd's republic: the State of Emergency has already given Verwoerd and his followers all the power that they need, whether Swart is called Governor-General or President.

3. If Verwoerd gets his republic the apartheid government of South Africa will be even more isolated than it now is, which is what we want.

FOR THESE REASONS

We do not fear expulsion from the Commonwealth: on behalf of the voiceless people of South Africa we even ask for it, in this way:

Let South Africa be suspended from the Commonwealth (until a non-racial government comes to power and is invited by the Commonwealth to return).

Indian Opinion

FRIDAY, 20TH MAY, 1960

Unabashed Thieving

UNABASHED thieving—this is about the most mild expression we have been able to think of to describe the recent acquisitions of Indian-owned property by the Group Areas Development Board in Durban. Many Indian-owned properties are being literally abandoned by their Indian owners because they are now in areas proclaimed for European ownership and occupation. These are the properties, by and large, of the small owner—the man who by dint of hard work and labour saved enough money to buy himself a small property. Before he could build he was overtaken by the monster of the Group Areas. He was compelled to abandon his property. There was no point in paying rates and taxes, no point in holding on to it since it could produce no benefits. Ultimately it went under the hammer at the request of the City Council. There was no bid for it from any one. The Indian could not buy it. The white man has all the country to roam in search of a property. He is not interested in buying a piece of land in Cato Manor today and waiting for the millennium to arrive when he can build and live there. So the Group Areas Development Board steps in and buys the property for a song, for a minute fraction of the price which the owner would have got in fair, open and legitimate competition. If this is not unabashed thieving, then we should like to know what is? The expression is very mild for the feelings it is required to express. Yet what more can we say, what more can the Indian people say as they see everything which they have built falling down in ruins around them?

There has been in recent months a disturbing increase in the number of properties owned by Indians which have come under the auctioneer's hammer because of unpaid rates. This is one way in which Indians are being slowly but very surely dispossessed of their properties. It is silent, it is slow and insidious and, therefore, more dangerous than any direct positive acquisition by the Government or the Group Areas Board. It does not permit of any opposition or public criticism for it lacks the human angle. Yet something must be done to give the greatest publicity possible for this theft of property under the protection of the law. What exactly can be done must be left to the leaders of the community. They must act now, they must act immediately in a matter that affects the economic solvency of the whole community.

*The same stream of life that runs through my veins
night and day runs through the world and dances in
rhythmic measures*

*I feel my limbs are made glorious by the touch of this
world of life. And my pride is from the life-throb
of ages, dancing in my blood this moment.*

—TAGORE.

GANDHIJI ON HINDUISM AND NON-VIOLENCE

MY claim to Hinduism has been rejected by some, because I believe and advocate non-violence in its extreme form. They say that I am a Christian in disguise. I have been even seriously told that I am distorting the meaning of the Gita, when I ascribe to that great poem the teaching of unadulterated non-violence. Some of my Hindu friends tell me that killing is a duty enjoined by the Gita under certain circumstances. A very learned shaster only the other day solemnly rejected my interpretation of the Gita and said that there was no warrant for the opinion held by some commentators that the Gita represented the eternal duel between the forces of evil and good, and incalculated the duty of eradicating evil within us without hesitation, without tenderness.

I state these opinions against non-violence in detail, because it is necessary to understand them, if we would understand the solution I have to offer.

What I see around me today is, therefore, a reaction against the spread of non-violence. I feel the wave of violence coming. The Hindu-Muslim tension is an acute phase of this trend.

I must be dismissed out of consideration. My religion is a matter solely between my Maker and myself. If I am an Hindu, I cannot come to be one even though I may be disowned by the whole of the Hindu population. I do however suggest that non-violence is the end of all religions.

But I have never presented to India that extreme form of non-violence, if only because I do not regard myself fit enough to redeliver that ancient message. Though my intellect has fully understood and grasped it, it has not as yet become part of my whole being. My strength lies in my asking people to do nothing that I have not tried repeatedly in my own life. I am then asking my countrymen today to adopt non-violence as their final creed, only for the purpose of regulating the relations between the different races, and for the purpose of attaining Swaraj. Hinduism and Islamism, Christianity, Sikhism and Zoroastrianism must not settle their differences by resort to violence, and the means for the attainment of Swaraj must be non-violent. This I venture to

place before India, not as a weapon of the weak, but of the strong.

Hindus and Mussulmans pray about as compulsions in religion. What is it but compulsion, if Hindu will kill a Mussulman for saving a cow? It is like wanting to convert a Mussulman to Hinduism by force. And similarly what is it but compulsion, if Mussulmans seek to prevent by force Hindus from playing (musics before mosques)? Virtue lies in being absorbed in one's path in the presence of the and noise. We shall both be voted righteous savages by posterity if we continue to make a futile attempt to compel one another to respect our religious wishes. Again, a nation of three hundred million people should be ashamed to have to resort to force to bring to book one hundred thousand Englishmen. To convert them, or, if you will, even to drive them out of the country, we need, not force of arms, but force of will. If we have not the latter, we shall never get the former. If we develop the force of will we shall find that we do not need the force of arms.

Acceptance of non-violence, therefore, for the purposes mentioned by me, is the most natural and the most necessary condition of our national existence. It will teach us to husband our resources, instead of dissipating it, as now, in a useless fratricidal strife, in which each party is exhausted after the effort. And every armed rebellion must be an insane act unless it is backed by the nation. But almost any form of non-co-operation fully backed by the nation can achieve the end without shedding a single drop of blood.

—Young India, 29-5-24.

Aryan Home Anniversary

THE Aryan Benevolent Home will celebrate the thirty ninth anniversary of its foundation at the Natal Tamil Vedic Society Hall, Durban, on Saturday next, May 28 at 2.30 p.m. Dr. Hilda Kuper will speak on "Education of Children." The Deputy Mayor, Councillor J. Peredib will preside.

POLICY WILL BRING DISASTER TO S.A.

DISCUSSING Mr. Louw's visit to London and his new famous Press conference on the eve of the Commonwealth Prime Ministers' meeting *The Times* (May 12) had the following observations to make:

IN short, Mr. Louw has not come clean. He is on the point of returning to South Africa without having said or done anything to remove or weaken legitimate suspicions that the policy to which he and those who agree with him in Dr. Verwoerd's Cabinet are committed will, if it is pursued, bring disaster to the Union.

He has been able to point out with perfect truth that some of those who throw stones at him in protest against apartheid live in glass houses and are vulnerable to reprisals. There is, indeed, some colour prejudice here and there in the Commonwealth outside South Africa and in Britain; but only in South Africa has it been elevated to an article of faith and aggressively proclaimed to an out of status. Mr. Louw asks whether "the protagonists of the black man ever give a thought to the interests and welfare of South Africa's European population." That is the characteristic example of how quick he is in cross examination. To speak of "protagonists of the black man" is to cloud the issue. The criticism that Mr. Louw evades comes from people who are not taking sides for or against black or white and who have the interest and welfare of Africans and English-speaking South Africans just as much at heart as has Mr. Louw.

The weakness at the core of his advocacy is that he does not speak for South Africa as a whole, nor even for its narrow Afrikaans majority. He is the spokesman of a well disciplined body of diehards with their backs to the wall. His claim that "we are building a nation, a united

nation" is denied by the most obvious facts of the situation. He is never tired of blaming the press, which is, it is true, often guilty of distortion and exaggeration and sometimes of falsity. These blemishes on journalism have not, however, caused a false picture of recent happenings in the Union to be projected about the world. A bad press for South Africa is a myth, largely of Mr. Louw's invention. Straight objective reporting of what the Government, of which he is a member, stands responsible for is condemnation in itself, and blame is put by world opinion on that Government and not on the citizens of the Union. On the contrary, they have the sympathy of the Commonwealth and of a wider audience in the plight into which they have been misled.

For the same reason, another of Mr. Louw's favourite lines fails. He likes to draw a contrast between those who live in South Africa and so, by hypothesis, agree with him and his traducers who are supposed never to have been to the Union and not know what they are talking about. This is to ignore the many South Africans who are longing for a change of policy and who, if they are too vigorous and outspoken in their opposition to their Government, run the risk of imprisonment. Mr. Louw cannot have it both ways. If he is building a "united nation", why are his gangs so full of untutored dissenters with unblemished records?

When Mr. Louw gets home the questions which he has not answered in London will still be asked, however circumspectly, by a growing number of South

"APARTHEID IS AN INSULT"

ON the morning (May 12) of the final day of the Prime Ministers' Conference the *News Chronicle* wrote under the heading "Restraint":

WHATEVER formula an apartheid is devised today when the communiqué on the Commonwealth Conference is drafted, the important thing is that the majority of the Commonwealth should not feel that the value of the association has been debased. It is no use talking of an old boys' club where past experience rather than policy is the only bond. If one of the members refuses to observe even the courtesies let alone the basic principles of the club it is impossible to ignore the fact.

To the non-European members the South African Government's behaviour is not merely morally wrong and politically crazy, it is also personally offensive. Apartheid is an insult and is resented as such by every coloured person. It is this that Mr. Macmillan, Mr. Diefenbaker, Mr. Menzies and Mr. Nash must take into account.

If the Commonwealth is to grow in strength it must do so through the development of

inter-racial links. When Nigeria becomes a member on October 1 the white States will be in a minority and already the numbers of Asians and Africans far exceed the Europeans in population. Mr. Nehru, the Tunku Abdul Rahman, President Ayub Khan, Dr. Nkrumah and Senator Cooray of Ceylon have so far shown great restraint in their public utterances at the conference.

They may be persuaded to sign a non-committal communiqué. If so, it will be a problem deferred—not solved.

BIGGEST EVER FOOD DEAL WITH US

PRESIDENT Eisenhower on behalf of the U.S. signed an agreement with the Indian Food Minister, Mr. S. K. Patel providing for the sale of 16 tons of American wheat and one million tons of American wheat and one million tons of rice over a period of four years.

This made history in more ways than one. No one recalls when the President had in fact signed an agreement or a treaty. He has only presided over such functions in the past.

The occasion was also a departure from protocol for his co-signatory was neither a head of Government nor a head of State. President Eisenhower is both.

Mr. James Hagerty, the White House Press Secretary, explained that the President's exceptional intervention illustrated the usual nature of the transaction and the abiding interest in, and admiration for, India's economic progress.

Africans with the same stake as he has in the country they love. Who can seriously pretend that to set aside fragmented areas and to call them the "homelands" of the Bantu is a twentieth-century solution of race relations? How can millions of Africans, born and bred outside those homelands and forming an integral part of the nation's economy, be disposed of by being called "migrants"? What Government, yielding to panic and suspending the rule of law, can hope to command the confidence or the respect of its own people or of its neighbours?

New India Assurance Co. Ltd., India's Leading Company

We Transact:

Fire, Marine, Transit, Motor, Baggage, Burglary,
Householders & Houseowners (Comprehensive),
Personal, Accident etc

Principal Controlling Officers in the Union of South Africa

Jalbhoy Rustomjee & Son

(40 Queen Street, — Durban)
Phones: Durban 25845, 28513, 29807

DO YOU KNOW

That NEW INDIA is by far India's largest Insurance Company;

That NEW INDIA operates in over forty five countries;

That NEW INDIA has over 65 branches in India alone;

That NEW INDIA receives over £4,000,000 Premium EACH YEAR on Fire, Marine & Accident.

**FOR SECURITY
AND SERVICE
INSURE WITH
NEW INDIA**

INDIA EXPERIMENTS WITH TELEVISION

BEGINNING on September 25, 1939, All India Radio has been broadcasting television programmes every Tuesday and Friday from 7 p.m. for about 30 minutes each day. These programmes have been designed primarily for community viewing the object being adult education. AIR has distributed 20 community sets, 30 each in rural and urban areas, at community centres organised by the State Governments or institutions connected with adult education. At each of these centres, a tele club has been organised, that being a well-versed and effective method of organised community-viewing. After viewing every programme, the members of the tele-club have an informal discussion among themselves on the subject-matter of the programme.

THE experiment arrived at its commencement by the convenor of the tele-club in AIR who may refer to them in subsequent programmes or otherwise use them.

In this way a link is established between the community centres and AIR's television unit.

Some programmes are of interest in schools also. About half a dozen schools in Delhi have acquired their own receiving sets and they arrange for organised viewing of some of the programmes by their pupils and staff.

AIR's experimental television service at Delhi has a limited scope and specific objectives at present, and should, therefore, be looked upon only as a project undertaken for experimentation, learning and evaluation.

Experimentation is to be in two directions putting out programmes, primarily of educational and cultural value to communities, both urban and rural, and also some programmes of interest to schools, and carrying out technical investigations on propagation, transmitter and studio techniques.

The teaching is both for the programme and technical personnel of AIR so that they may learn to handle the new medium and understand its technique.

Evaluation involves a sociological study of the impact of television as a medium of mass communication upon selected urban communities. This evaluation will be of use not only to India but will be available to other Asian countries in the planning of television as a medium of community education in the future.

These, then, are the specific objects with which AIR's experimental television project has been launched.

Modest Beginning

It is obvious that for such a

project only a small equipment is required. Foreign exchange restrictions also rule out the installation of a full-fledged television transmitter and studio. The project, therefore, consists only of four cameras, a 500-watt transmitter, a television set and a microwave link. With this equipment it is possible to operate a programme that can be seen within a radius of about 12 miles from the Ashram Bhawan on Parliament Street. Even within this area, some localities around the high power transmitter at Raj Path (formerly Kingsway) may not get a clear picture because of interference.

All the engineers and programme personnel who have been responsible for the launching of this project are Indians and belong to AIR. Even though it is a modest experiment, it is an exciting adventure and points to the future of a powerful medium being harnessed to an educational and cultural purpose.

The experimental television was formally inaugurated from the auditorium of Vigyan Bhawan, New Delhi, by the President, Dr. Rajendra Prasad.

Shortly after the President had inaugurated the station in the presence of a distinguished gathering including Union Ministers and members of the diplomatic corps, 25 television sets in and around Delhi were switched on to a programme of dance, drama, song and films. Large crowds of men, women and children in urban and rural areas of Delhi swarmed around TV sets installed at various public places.

Prime Minister Nehru made his first TV appearance in India on November 24 when he joined the programme for 30 minutes and answered a few questions.

One of the Tele-club members asked the Prime Minister the secret of his youth at 70, of his

bubbling energy and radiance of his over-bushy smiling face while bearing immense burdens internal and external, and not letting petty things worry him.

Mr. Nehru replied: "It is quite a proper question but a difficult one. But you gave the reply yourself, that is, I do not get involved in small matters."

The Prime Minister added "It is for this reason that age does not overpower me. I had the honour to work with Gandhi in the freedom struggle and to undertake big tasks by which we forget ourselves and our petty problems. Other reasons are my love for children, which affects me; I love mountains, I love animals, birds, trees and flowers. All these influence me and make me young."

Asked to give a message for the audiences watching the TV programme, Mr. Nehru said: "Whatever I want the people to do I often say that at meetings and other places. We have to take the country forward—that is, 400 million people. It is not a question of getting jobs for a few. There is the Five-Year Plan and we have all to work hard to make the country prosperous so that millions of our people may benefit and go forward."

Later, a little girl asked Mr. Nehru for a message for children. Mr. Nehru replied amidst laughter: "Do not grow up too quickly."

MADRAS CENSUS

ARRANGEMENTS are going on apace for the conduct of census operations in the State of Madras along with the rest of the country in February 1951.

The authorities who are to be in charge of the operations in Madras City and other parts of the State have been decided upon. The Commissioner of the Madras Corporation will, it is stated, be in overall charge of the census operations in Madras City. He will be assisted by a Special Census Officer and a staff which will include experienced officers from the Revenue Department of the Corporation.

RAJENDRA PRASAD VISITS ATOMIC PLANT

(*"Indian Opinion"* India Service)

NEW DELHI—President Rajendra Prasad on May 14 visited the Canada-India India Reactor at Trombay, Bombay, which is almost complete and is undergoing final checkup before being opened for critical operations expected to start next month.

The H.E. 1950 reactor, a joint Indo-Canadian project under the Colombo Plan, would be one of the most powerful radioisotope producers in the world. It will meet most of the nation's requirements for radioisotopes and provide facilities for physics and engineering research.

The President who was accompanied by the Governor of Maharashtra, Sri Prabhu, went round various departments of the atomic energy establishment.

Compulsory Service For Students

NEW DELHI—Dr. K. L. Bhalani, Union Education Minister said in an interview at Poona that a year's national service will be made compulsory for students after completion of their 'Secondary' School education, according to a scheme evolved by the Government of India. He observed that only after completion of the national service would students be allowed to join Universities. He said that the idea behind the scheme was to make students "national minded" and also to prepare them for higher education.

The Minister said that at present Government of India advised Universities to enrol students who had attained seventeenth year of their age. That was the age the Government considered mature enough for students to receive higher education. A year's national service would further enable students to be fully prepared for higher education to be added.

The Minister also disclosed that by the end of the Third Five Year Plan over eight per cent of boys and girls between the age groups of 5 to 11 would be brought under free primary education scheme of the Government.

Phone 634 5786

P. O. Box 1549.

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS

HOUSE FOR KEEN CASH PRICES

23 West Street, JOHANNESBURG.

KENYA'S STRUGGLE FOR LEADERSHIP

(ALAN RAKE in "Contact" the Non-Racial Fortnightly Review)

TOM MBOYA was seriously heckled for the first time in his career when he attended the inaugural meeting of the Kenya African National Union. Members of the predominantly Kikuyu crowd shouted: "You have sold on the constitution," and "We don't want American money."

This was the second shock for Mboya. The first came when the new K.A.N.U. party was formed by ten other African elected members before he was told anything about it.

The Chairman of the party is Jomo Kenyatta, ex-President of the banned Kenya African Union, ex-colleague of Kenyatta and recently released detainee. The Secretary of the party is also a Kikuyu, the American-trained Dr. Mungai Njoroge, a man who was thought to be in close association with Tom Mboya. (He has lent him his American car for personal use since his return from U.S.A.) Another prominent member of the party is Mr. A. O. Odiga, Odiga who has carried on a sustained campaign for the past few years to establish Kenyatta as "leader of the African people."

Practically all Kenya's prominent politicians in and out of Legislative Council have become members of the party.

At the first meeting in Kiambu—in the middle of the Kikuyu reserve near Kenyatta's headquarters—Mboya's name was put up as an office-bearer, but his third shock came when he was passed by and had to be content with a post on the executive committee.

Mboya's refusal to accept a ministry in the Kenya government can be attributed to these new moves in African politics. He has said he could not accept a ministry because he is too busy as Secretary of the Kenya Federation of Labour. He has also said that his job would clash with his responsibilities as Minister of Labour. But the real reason must be that he is afraid to identify himself with Government at a time when his rivals are trying to undermine his political position.

Thus Mboya has allowed other elected members to take on the ministries. Dr. G. K. Kariuki will become Minister of Commerce and Industry; Ronald Ngala, Minister of Labour, and J. N. Mutai, Minister of Health and Welfare.

The sudden political combination against Mboya took him unawares.

The most significant thing about the formation of the new

party is that it is deliberately preparing for the return of Jomo Kenyatta to active politics. There is no information that the government is considering Kenyatta's release. In fact, the Governor, Sir Patrick Henslow, said that this would endanger security when he made a statement recently, but the Africans are nevertheless preparing for that eventuality. The new party with a name similar to Kenyatta's old Kenya African Union (K.A.U.) has been created to keep the seat warm for his return.

The Luo member, Mr. Odiga, has long been a personal rival of Tom Mboya and he has found that the best way to weaken his position as leader of the African elected members is to insist that "Kenyatta is the real leader of the African people."

When Odiga first made these comments in Kenya's legislative council some years ago, he spoke with a lone voice.

He was attacked by Kikuyu and other African elected members for making such statements about a man who was (rightly or wrongly) detained. But Odiga maintained his campaign and won the reputation of being Kenyatta's champion. One by one the other African members began to realize that Odiga was winning the sympathy of the Kikuyu and winning the propaganda war even against Mboya who was working hard in Lagos to take up the grievances of ordinary Kikuyus.

Recently Odiga intensified his campaign and these are some of the tactics he has used:

1. Though he has never been a trade unionist in his life, he attended Dr. Nkrumah's All-African Trade Union Federation conference at Accra in November, 1959, choosing the same time that Tom Mboya was calling an I.C.F.T.U. conference at Lagos.

2. At the time of the misunderstanding between Mboya and Nkrumah, Odiga made the acquaintance of Mr. Peter Mbiti Kenanga, who led Kenya at the beginning of Mau Mau, and has become a member of Nkrumah's African bureau.

3. He insisted that Kenyatta should be allowed into the Kenya constitutional conference in January, 1960, as a special adviser in addition to Dr. Thurgood Marshall who was Tom Mboya's choice. The conference was scheduled for over a week on the question of admitting Kenanga, but he was finally admitted and Odiga's boast was vindicated that the "voice of Kenyatta would be heard at the conference."

Odiga's last move was to work for the formation of the new K.A.N.U. party. All Kikuyu were keen to join it as it supported Kenyatta. Members of the declining Kenya National Party had abandoned their non-racial experiment and were glad to join a stronger party.

Members of Mboya's Independence Movement joined K.A.N.U. without informing him. Thus Odiga seems to have won a major victory. Mboya joined the party himself and later declared that "Kenyatta is the

leader."

He is in a difficult position because Odiga has formed a predominantly Kikuyu alliance in the name of Kenyatta. Mboya has always struggled against tribalism and is not likely to try forming other tribal combinations against the Kikuyu. He will have to find other means to show he is indispensable as a leader.

His position with the disaffected Nairobi electorate is not in danger, but if he wants to be recognised as a Kenya leader in his own right he will have to show he is indispensable and yet not anti-Kenyatta.

R. VITHAL

Bookkeeping, Writing up Sets of Books, Balance Sheets, Income Tax Returns.

Contact No. 12 Serikye Arcade, 38 Market Street, Car Diagonal & Market St. Johannesburg. Phone 33-1884

HAWKERS AND TRADERS

Gent's wrist watches, 17/6 with 15 jewels 25/6, 17 jewels, waterproof, shockproof 34/6, 21 jewels, waterproof, shockproof, 37/6, 25 jewels, waterproof, shockproof, 41/6, Ladies' wrist watches 39/6, 25 jewels 45/6. A. I. Agencios, P.O. Box 3782, Cape Town.

No Catalogue

SIMPLE STORIES TO UNDERSTAND

RELIGIOUS BOOKS FOR ALL INDIAN SCHOOLS

NOW FOR SALE

The Ramayana for Boys and Girls 2/-, 3/6, 8/6 12/6	
Bhagavadgita 3/6, 7/6, 14/-, 18/6	
Upanishads 5/6, 14/-, 30/-	
Great Saints of India	3 6
Great Men of India	3 6
Chandrasekhara	3 6
Story Bapu	3 6
Story Jawaharlal Nehru	3 4
Message of Krishna	6 9
Teachings of Sri Ramkrishna	18 6
Sayings of Ramkrishna	14 6
Modern India	1 6
Religion of Home	2 6
Short stories of great personality—	
Fine mixture	3 4
How to Win Friends and Influence People	3 6

Obtainable from,

D. ROOPANAND BROS.

PUBLISHERS AND BOOKSELLERS

Phone 20707. (Est. 1932) P.O. Box 2524.

85 VICTORIA STREET, DURBAN.

EXPERIMENT IN SARVODAYA IN WALES

DAVID HOGGETT, in "Shoodan", Weekly Organ of the Shoodan Movement of India

FOR many years some pundits have sought a more fundamental approach to the problem of peace than that offered by war resistance alone. A few of these have wondered if such an approach might lie in the application of our industrial society of Sarvodaya, the social philosophy of M. K. Gandhi. In 1957, at the Bristol Conference of the Fellowship of Friends of Truth (an international fellowship whose origin was also in India), the proposal was made to start an F.F.T. centre based on such an approach.

THE main problem of finding premises for the experiment was solved when John Drenthorne, a Quaker who had worked several decades in the Merthyr Tydfil area, offered a property in the town, of which he had become trustee. John Drenthorne was active in the Direct Action Committee Against Nuclear War, and was imprisoned for his part in the demonstration at Swallow. Two of the members here participated in the Aldermaston march, and there are several other contacts with the Direct Action Committee. There are thus special links with the F.F.T. and D.A.C., besides the conscious attempt to apply in this country the sarvodaya principles that Vinoba Bhave and his co-workers are working out in the different centres of India.

However, we early decided that we should not officially affiliate ourselves with any organisation, but should rather try to maintain personal links with several groups working along similar lines (e.g., the International Voluntary Service, Peace Cymru, Gwynedd and Peace-makers, besides those mentioned above).

Statement Of Basis

"WE are united in the feeling that there is purpose in the universe, that all forms of existence are interdependent, that all life is one and that we see as fundamental scientific and spiritual truth. The civilisation in which we live denies this unity, being largely built on self-seeking and violence.

The Society that we envisage will provide a favourable environment for the spiritual growth of the whole personality. It will differ from our present society by embracing meaningful work, decentralisation of economic and political power, a balance of industry and agriculture, communal ownership of land and other vital assets, wealth, and in fostering a sense of trusteeship in all its aspects.

To make an effective witness to this ideal and to live out its implications, we have established

ed a community house. It will be based on service, primarily with the local community.

We are prepared to accept the greater self-discipline that this living together implies, and will endeavour to make ourselves better instruments of service through individual and group study. Income will be pooled, and decisions taken on the basis of unanimity. We envisage the possibility of non-violent action in the face of social and other wrongs.

We will try to apply in our lives the principles of truth, love and non-violence, to practice simplicity, to realise our kinship with the least privileged, and to eliminate in ourselves all barriers that violate the unity of life."

The above statement is an attempt to clarify our aims. We are critically very far from putting it into practice, especially the last paragraph, the basis of service is at present largely one of intention only. Some implications of this statement are —

(a) self-discipline by the individual, and an attitude of trusteeship towards one's body and mind.

(b) the rejection of all discrimination based on race, colour, religion, sex, class or nation.

(c) the working for radical social and economic change.

(d) a complete commitment to non-violence.

(e) as complete a withdrawal as possible from the whole war machine, including refusal of conscription, and considering the non-payment of taxes for war (either by a refusal to pay or by living below the tax level).

(f) non-violent resistance, in particular to the preparations for nuclear war and non-violent direct action when necessary.

(g) an attitude of trusteeship towards other species, and a rejection of unnecessary killing.

(h) an attitude of trusteeship towards the soil, and a recognition of man's close dependence on it for physical and mental well-being.

(i) simple living, and the

cutting out of luxuries that do not contribute to the growth of the whole personality.

Service

WE are not interested in social service from the point of view of "salvage work" or patching up the fabric of present society.

We see it as:

(a) mutual aid, and the answering of an immediate human need.

(b) a means of forging links with ordinary people, and of ensuring that we do not cut ourselves off from society.

(c) an essential part of training for those who intend to engage in non-violent resistance.

(d) a means of being more effective in a critical situation or when suppressed by government through the moral authority that only disinterested service can give.

Study

WE consider this to be of equal importance with service. Books that have particularly influenced the thinking of the group so far have been:

(a) "Ends and Means" by Aldous Huxley.

(b) "The Power of Non-Violence" by Richard Gregg.

(c) "From Socialism to Sarvodaya" by Jayaprakash Narayan.

(d) "The Orchard Lea Papers" by Wilfred Wallock.

Economic Basis

WE have started a small fibre industry, which is providing full-time employment for some members and which it is hoped will later provide considerable financial support to Community House concerns. It is hoped that the industry will develop into a radical experiment in industrial democracy.

Membership

OF the dozen or so friends who launched this experiment, four have found it possible to become members. Anyone who accepts the Statement of Basis and its implications is welcome to join, after a trial period of approximately six months.

Responsibility

THERE is no "Leader". Responsibility is divided between members, including prospective members (e.g. one person for catering, another for house etc.) and all community questions are discussed and decided

at periodic house meetings, in which all Gorthwyrdd members are welcome to participate. Important decisions are made with the unanimous agreement of all full members.

Finance

MEMBERS pool income completely, but not capital. There is also some income from other residents and visitors (although the latter are regarded as guests and not expected to pay anything unless they are really able and want to give). From the common purse are met local household expenses, rates, costs and other bills, tax (including a week allowance for each member, and all particular needs (such as clothing) help from letting rooms to various groups is put into a separate House Fund, for which the Trustees are responsible, and which is intended for repairs and other expenses connected with the property. We are considering giving financial help to other groups and concerns other than the Community House when we are able.

Disposal Of Assets

IN the event of the Community House being dissolved, any assets will not be used for the benefit of remaining members, but will be given to a group or groups with similar ideals. This includes all money after the payment of debts, (apart from the House Fund which will be handed to the trustee), household furniture, and library. The latter will be kept intact if possible.

Communal Meals

AS most of us feel that meat-eating involves avoidable killing, the communal midday and evening meals are vegetarian. Apart from these communal meals, however, individuals decide this question for themselves.

DRY RED CHILLIES

No. 1 Mixed Grade Dry Red Chillies. Net 25lb Bag 45/-

Any amount obtainable for Cash.

Write for Grain Bags and Sugar Pockets.

MAARMANS (Pty) Ltd.
Box 14. Phone 126.
BRITS. Transvaal.

THE POWER OF NON-VIOLENCE

Editorial in "Contact", the Non-Racial fortnightly Review

MAHATMA GANDHI wrote a book called "The Power of Non-Violence". This power was demonstrated in India where the Indians got their rights virtually without using the terrible weapons of hatred and violence against the British. Today the relations between British residents in India and the Indians, and between the British and Indian governments are better than they have ever been. By this good fruit the goodness, and the strength, of non-violence as a weapon has been proved.

Many have urged the oppressed people of South Africa to look to Gandhi, and to model their freedom fight on his. One of the latest to do so is Mr. Mangaloo R. Sobahoe, President of the Pan-Africanist Congress, for his call to launch the present campaign against pass laws was based on "absolute non-violence".

But others have said "no." They have alleged three principal reasons. The first is that "Non-violence may have worked in India. But the Indians are people of an old, gentle culture. Their religion teaches non-violence. Africans are wild barbarians with no culture. They cannot use this weapon."

Disproved

This reasoning has been utterly disproved by the March days in Cape Town, by the two great demonstrations outside the Calabro Square police barracks. No one would mingle with that great crowd of 30,000 people without being overwhelmed by respect for their peacefulness, gentleness, good humour, and non-violence.

The same holds good of the great funeral in Lagos, which was attended by 30,000 people. There the Pan-Africanist leaders who preserved the most perfect calm, and there were no police there at all.

The second reason given by opponents of non-violence is that "Non-violence may be all right against a good, civilized people like the British, but against Moslems, or semi-Moslems like the Afrikaners, it just won't work."

Perhaps the brutal boggings in the Cape Town streets of 1940 and April have given force to this argument. But in our view it is as baseless as the first. For civilization, including the British act brutally to "the national interest." One only has to think of the curule brutality of the massacre of about 400 people at Amritsar in India, by General Dyer in 1919.

Secondly, despite all that has

happened here, it is not considered judgment that the Afrikaners are so worse, if little better, than the British or any other people. Like other members of the human race they have a conscience, and want to do the right thing. At the moment they believe that they are facing a brutal and cruel enemy, and this has induced some of them to become abnormally brutal. But they, like any other human beings, have a good side which non-violence can appeal to. The fact is that the largely Afrikaner authorities at Cape Town replied to these demonstrations with concussions.

It is lastly objected that non-violence is a weapon for the weak, and a weak weapon. It is not suitable for winning big fights.

This argument was conclusively disproved to anyone with the lesson to be drawn from the great crowds in Cape Town's streets. The very quietness of the vast throng of 30,000 was its greatest strength. The guns in the hands of the police, their very armoured cars and machine guns, looked as if made of cardboard in the face of this great power.

It is our view that it is this power which is destined not only to win the oppressed people their rights, but also to strike their weapons of murder from the hands of the White supremacists, and to melt their hardest hearts, and to show them that what is right for the oppressed people is also right for them and their children.

NEW SCHOOLS FOR IVORY COAST

A plan to build sixty new schools in the Katago region of the Ivory Coast will be financed by the European Common Market, it was announced recently. The scheme, proposed by the Government of the Ivory Coast, provides for schools with three classrooms, and living quarters for head and assistant teacher. The total cost will be \$1,216,000.

STEEL MADE AT BANARAS 'VARSITY

INDUSTRIES IN NAGPUR

STEEL has been made for the first time at the Banaras Hindu University by metallurgical students working with a converter built in the University's College of Mining and Metallurgy.

This was reported at Unesco House in Paris by Mr. G. Reginald Baskforth, a British steelman and technical author who has been working at the University since December, 1938, on a technical assistance mission for Unesco.

In an interview, Mr. Baskforth stressed the importance of practical experience to Indian students at the Banaras Hindu University, which is a training ground for the three new steel works being opened in India at Bilhar, Rourkela and Durgapur in order to triple Indian production from 2,000,000 to 6,000,000 tons of steel a year.

The plant at Banaras has been set up in a yard of the Hindu University. It produces from 200 to 300 pounds at a time of steel which is then used for research purposes by metallurgical students. This steel is made under what is known as the "Linz-Danau process" in which oxygen is injected into the surface of molten pig iron to eliminate impurities. The process, developed in Austria after the war, reduces the cost of a steel plant by 30 per cent as compared to the open-hearth process, Mr. Baskforth said, and it is being widely used in India.

While India's iron and steel industry is small in terms of the needs of the country, it is not a newcomer to the sub-continent. Mr. Baskforth mentioned the heaps of slag and cinders scattered around India's regions rich in iron ore which are evidence of early Indian ironworkers. The Ashoka pillar, which has remained free of rust for centuries, is evidence of their skill as well.—UNESCO.

EXPORT OF STRAY DOGS TO KOREA

PAKISTAN might export stray dogs to Korea where dog soup is considered a delicacy and thus earn foreign exchange, according to Pakistan's Commerce Minister, Mr. Hafizur Rahman.

Mr. Hafizur Rahman stated that dog exports "could serve the dual purpose—we will get rid of the stray dogs and in the process we shall earn foreign exchange."

THE Union Finance Minister, Mr. Morarji Deas, disclosed that the Gujarat Government had decided to permit the establishment of only labour intensive industries like Khadi and Village Industries in the proposed 25 sq. mile Gandhinagar township in which the permanent capital of the new State is to be located.

He also said that the Government had decided to take steps measures in the near future to promote small-scale industries through out the State.

Declaring upon a Khadi Kampar in the heart of the city, Mr. Morarji Deas said that the Government's insistence on Khadi was more an economic than sentimental grounds. He said that man had thought that the importance of Khadi would vanish after Gandhiji's demise. But actually the national production of Khadi has stepped up 14-fold during the past twelve years from Rs. 5 crores to Rs. 74 crores.

MOB VIOLENCE IN NAGPUR

VIOLENT crowds which participated in the huge procession organised by the Nagvadarbha Andolan Samiti, set fire to a post office, a cinema and a market, and set on fire and smashed shops and street lights after the police had repeatedly fired tear-gas shells to disperse them recently.

The police chased away the crowds after breaking up the procession estimated to number twenty thousand.

The procession, organised by the Nagvadarbha Andolan Samiti to mark the conclusion of the "Protest week" observed by them against the merger of Vidarbha in the New State of Maharashtra.

TEACHERS WANTED

Shree Hindu Vidhya Mandir, governed by Shree United Hindu Association, Cape Town, wants one experienced male and one female teacher to teach Hindi and Gujarati. When applying send certificates and mention experience.

Secretary Hindu Vidhya Mandir, P.O. 4317, Cape Town.

fifty years ago...

May 1910

EIGHT HUNDRED PEOPLE LIVING IN A SWAMP

(From "Indian Opinion" May 21st, 1910)

THE Hon Mr. R. JENNINGS, chairman of the Sanitary Committee, has forwarded the following memorandum to the Durban Town Council—

Accompanied by the Inspector of Natives, I have recently paid a visit of inspection to the Indian location on the Eastern Vlei, and found the place in so deplorable a condition as to induce me to have prepared copies of the Inspector's report before on June last, one of which I enclose herewith, and beg for your earnest and sympathetic consideration. It is, in my opinion, imperative, alike in the interest of common humanity and of justice, that the condition of these long-suffering, patient, and helpless people—800 in number—should have our immediate attention, with a view to the amelioration of their miserable surroundings.

When I tell you that since their purchase of the lots, in 1901, they have paid us in rents £5,520, and rates £1,986—or a total of £7,506—and in return have received nothing but a swamp, a water pipe, and sanitary services, and that many of the houses (at the time of my visit since then) could only be reached by wading through pools of stagnant water, one to two feet deep for which there is no escape, except by evaporation, I think you will agree with me that grave injustice is being inflicted upon this little community. Had they been Europeans, instead of Indians, this would have perforce long since been righted. His Worship, the Mayor, will, I am assured, ask your attention to the subject at the earliest possible date, when an inspection of the locality will, I think, justify my having claimed for it your sympathetic consideration.

The Borough Engineer has already begun well the process of reclamation at one end of the location but with the exceedingly limited resources at his disposal, viz., a few men of the "relied" gang, it is impossible for him to expedite the work, even he cannot make bricks without straw. Were he united the necessary

expenditure, and had he a free hand in dealing with it I am confident that, with his usual thoroughness, the problem would be satisfactorily solved, and this is a course I am prepared to recommend.

MR. THAMBI NAIDOO RELEASED

THIS brave passive resister was discharged on Monday last, and he had his hope partially fulfilled—that he should not be met at the prison-gate by anyone, and that if a bicycle was sent he would cycle down to the Association office. Owing to a series of accidents described by our Transvaal correspondent, Mr. Naidoo was met within twenty yards of the prison gate, but not at the prison gate, as he was smilingly walking forward with a bundle of books in his right hand. Mr. Naidoo is one of the bravest of passive resisters, and it is no exaggeration to say that the movement has made the man. Before the movement commenced Mr. Naidoo was a self-assured trolley-contractor earning a fat living, and was a happy family man. Today he is a proud pauper, a true patriot, and one of the most desirable citizens of the Transvaal, indeed of South Africa.

C'wealth Problem

(Continued from front page)

Racial Equality

More important even than these constitutional considerations is the simple truth expressed by Mr. Diefenbaker that a Commonwealth in which the majority of the population is coloured must unequivocally accept racial equality.

The seriousness of racial problems varies widely from member country to member country. Not all of them have an unblemished record. Yet the position today is that the truth of Mr. Diefenbaker's proposition is accepted in theory at least everywhere in the Western world except in South Africa. Refusal to accept it would mean losing the struggle against Communism by default.

Cable & Tel Add HARGVAN

Phone 29368

P. Hargovan & Co. (Pty.) Ltd.

Earthenware Pickle Jars 2 Gallons 12/6 each F.O.B. DURBAN
Fresh First Grade Green Ginger 1/2 per lb. " "
Fresh First Grade Garlic 2/- " "

Cash with order only.

P O. BOX 1250.

155/7 Warwick Avenue
DURBAN.

RECORDS NOW CHEAPER

ORDER NOW AT REDUCED RATES

AMAR DEEP 7/6 Each KALAYANA PARISHU
GAIDI "911 Plus 3d Tax SAAP BETE

HINDI: Kumbura, Munster, Aash, Madhumati, De Bhas, Flying
Rango, Doctor "Z", Do Ustad QUWALI: Ismail Akad, Yama
Akad, Talat Mahmood. TAMIL: Pathi Bablu, Anba Engay

Make your selection of any single records from any sets

MAIL ORDER MUST ACCOMPANY 4/- DEPOSIT

—CASH ON DELIVERY—

DURBAN WELCOME DISTRIBUTORS,

Specialists in Tamil, Telugu, Quwari & Hindi Records
2 Ajmeri Arcade (off 14th Grey St. & 50 Cathedral Road)
P.O. Box 1574 DURBAN Phone 47862

Special Offer: India-Made Agarbattis

(SHIPMENT JUST ARRIVED)

WHOLESALE TRADE PRICES

THREE ROSES, 3 to 100	37/6 Doz
(Available in Thin/Thick Blisks)	
GATEWAY OF INDIA 3 Tolas	45/- "
" " " 6 " "	90/- "
CHAMELI 2 " "	18/- "
" " " 1 " "	9/- "
SUGANDH RANI 5 " "	32/- "
" " " 11 " "	18/- "
" " " 1 " "	8/- "
" " " 1 " "	4/- "
LATAMANGESHWAR 1 " "	4/- "
CHANDAN DHOOP 3/- Doz of 16 Blisks.	

CASH WITH ORDER — PRICES FOR DURBAN

We have also received Genuine Basmati Rice 1/- per lb
(Minimum Order 100lb)

We are Stockists of all kinds of Indian Bhattis, Spices and
Condiments, Melons, Almonds, Tomatoes, Whole Coconuts and
All kinds of Imported Rice.

SPECIAL PRICES TO THE TRADE

Please write for our price lists

K. HARIBHAI & SONS
(PTY.) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants

81 Victoria Street, —P.O. Box 2156—Durban.

Telegraphic Add.: "SHAISSONS"

"ઇન્ડિયન ઓપિનિયન"

શુક્રવાર તા. ૨૦ મે, ૧૯૬૮.

શરમ વગરની ચોરી

રજતમાં ગુપ્ત ચોરીયા ટેલિગ્રાફ-ટોલ બોર્ડ ને ફિડેલિટી બિઝનેસ ખીનથી કાઢી છે તે વિશે શિખર આવાલા કહી એ તો તે એક સરમ વચ્ચેની ચોરી છે. ઘણા ફિડેલિટી આજિઠા પોતાની બિઝનેસ તરખોટી દઈ છે, કારણ કે એમની બિઝનેસ વાળો વિસ્તાર ચોરી કરાવવામાં આવ્યો છે. આ બિઝનેસના આજિઠાએ ચરસેવો પાડીને ચોડા ચોડાં પીઆ લેતા કરી આ બિઝનેસ લીધી હતી આ કાંઈ બાધે તે પહેલાં જ ગુપ્ત ચોરીયા એ પચાની મઈ તેને ફરજિયાત બિઝનેસ ઠીકની પડી કરવેરો કરવામાં કાંઈ અર્થ નહોતો, કારણ કે એ બિઝનેસ તેમને માટે કાંઈ ફાયદાકારક ન હતો. આખરે સીટી કોર્પોરેશનના કચોડા નીચે આવી તે ચાલી ગઈ. તે માટે કોઈએ આગળી મુદ્દા ન કરી. ફિડેલિટી લેવાઈ એમ ન કર્યું, અને ચોરી તો આખા દેશમાં બિઝનેસ માટે ફરી શકે છે ચોરા, કેટામેનર મા બિઝનેસ કાઢે, અને ઘર આપવા માટે કલાર વર્ક ગુપ્તી શકે નહિ એવો આથી ગુપ્ત ચોરીયા ટેલિગ્રાફ-ટોલ બોર્ડ મફતમાં એ બિઝનેસ પડાવે છે, એ બિઝનેસની અથા ટિમન આવતો, તેને ભદરે તે ગુપ્ત ચોરીયા બોર્ડને મફતમાં મળી મઈ. એ આ શરમ વચ્ચેની ચોરી ન હોય, તો શું છે? આ તો કામચોરી કેળાકવા માટે કળવા શખ્ડો છે. આથી અમે વધુ શું કહીએ અને ફિડેલિટી વધુ શું કહી?—અર્થાં તેમની આશા જ નષ્ટ થતી હોય!

આ ચોડા આજામાં ઘણી ફિડેલિટી બિઝનેસો ફરજિયાત વેચાવ મઈ છે, કારણ એ ઉપર કરવેરો અણધારે ન હતો. આ એક ચોરી રીત છે, એનાથી ચોડાકાપણે ફિડેલિટી બિઝનેસ પીચે પીચે ઝુમવા છે અણધાર અને ગુપ્ત ચોરીયા બોર્ડ આ રીતે ચાલીથી બિઝનેસ પડાવે છે, અને એ રીત વધુ કાલકર બનતી જાય છે. આ રીત વિશેષ કરવાનો ચોડા આપવા નથી છતાં આ રીતે કામકા હેઠળ થતી ચોરી માટે કાંઈ કરણ એમને શું ભરખર થઈ શકે એ કેમના નેતાઓ જાણે, તેઓએ કમચા જ કાચની શરૂઆત કરવી એમને, કારણ એ આપણી કેમને અધિક પ્રજા જ.

મી. ઈરેસમસ પ્રતિનિધિમંડળને મળશે નહિ

મી. ઈરેસમસે, પ્રતિનિધિ પાર્ટીના નેતા ડો. જન રોબટસને જાણ કરી કે તેઓ જાડી ડાયેલોગ બાજીના પ્રતિનિધિમંડળને મળશે નહિ. પરંતુ તેઓએ જિજ્ઞાસુ બન્યા આપુ કે કે તેમની ભરખ ઉપર તેઓ વિચારણા કરશે એવું જાણીએ (જામ ચોરા) મળવાપરે પાર્ટીમેન્ટ ખાસે મળા દંત. તેઓ મી. ઈરેસમસને મળવા માંગતા હતા, તેઓ કે રોબટસની ચરખી મી. ઈરેસમસને મળવા માંગતા હતા. આખરે તેઓએ એક બચણ કરી આ બચણમાં મળવાવામાં આવ્યું છે કે જો બાઈરર્ડિયાપો તેમના મળતા પતા એ કેમના પાયા જ તેઓને પ્રતિનિધિ મળી એમને થા તો આરેષ કરાવી કુશરમે મળવાનો એમને. પરંતુ તેઓએ જાણ્યું કે આ બચણથી તેમનું કુટુંબ બાઈરમેર મળી જાય છે.

અમેરિકાના આ જવાબ મળી રહ્યો છે, ત્યારે એકાદીકમનાં પેલીક કનિયારે મીડી ફોલ પાસે બનેમાં બનાવ અને લપ.કા કરી રહ્યો છે. કોઈ પ્રજા પોલીસે ને ફિડેલિટી બિઝનેસ કરવામાં આવે જા વિશેષ કહીએ હોય, તેઓ ની મુકાબલ લીધા કરી પેલીક એ જાણવા માંગે છે કે આ દેશવાર કેમના કરવાથી તેઓએ કહ્યું કે 'પરંતુ એકાદીકમ મળવાનું જ. તેઓએ કહેવું છે કે તેઓએ બોલે જા કરમક, વિશેષ અને ભરેર અખરેમી ચોડાવ કરી હતી તેમાં કેમ બાઈર મળવાની કહામતા ન હતી.

જયપ્રકાશે જનતાને જમાડી

***** ★ 'જયપ્રકાશ'ની ★ *****

[પારતુ કચોડા કચેલન, તા. ૨૧, ૨૪ અને ૨૮મી માર્ચ -
મધેમાં ઘણા આ કચેલનમાં મળી જા કુકડીએ પડવામાં કરીને આવી
કળ મળા કુરના કાચકાનીએમે ચોડા માડીને કચોડા કરી કરો કા-
મા થી બચકાક નાશવળ ને બોલ્યા હતા, તે બધે નીચે આપણે જાણે.

જયપ્રકાશે નિર્ધારા કે નાશવળ એવા
ગુપ્ત જા થી એ ની ચોડા
કામગુ શુ ત્યારે આપણા આજિઠાએ
અધિપતી બામતમાં તરૂન નિધિત થઈ
જવાવ કે આટલા કાચક, વિહાન,
વિચારવાન શુવાન આપણી છે તો
મતિ કામે!

કુશરમે આરેલ બાઈરમેરને માટે
કેટલુ જ નિર્ધાર છે કે કચોડાનું આ
કચોડા તીકેરવાન છે અર્કા માધી
અને વિદેના બનેમે કાચના કરી છે,
તપરવા કરી છે આ અમે વધુ
બોલીક તો આપણ નહીં આપી કહ
અર્કાથી આપણે પકા, આમળા,
અર્કાવિધામ છપને અર્કામે. તે આપણ
ને કાચ, કાકા, બળ અને ચાઈરર્ડન
મારે.

આપણાપણના વિસ્તારોમાંથી કેટલાકે
નામરિશો વધુ અર્કા આપ્યા છે તેમને
કચોડાને જ મારે કહી કહેવું છે
પરંતુ વિશેષ કુ નામપુર મળો હતો.
તપરવાર પરિવારમાં કમચા જે ને
પ્રમય હાથે છે તેની અર્કા વધ
મી ને ટપરે પાસે કરી અને નામ-
પુર કાકાકેમાં આપણે વાચે
કાકાક નકાકરે મારા પ્રમયને આપ-
કાચે છે, તે માટે એમને આખર
માર્ગ છે પરંતુ આપણ એવું એવ
પરમળ. "આ મળા કામે તો તમે
બોડા કરવા માંગે છે પરંતુ તમે
શામનીતિ હા માટે કોડી લીધા!
આમે પકાવવાર કામે!" જાન્યે અને
પ્રજા કુ-મ વધુ આપુ" જે રામચળ
પ્રજા અપુ ને પ્રજાપુ "કે પછી
કચોડી સીલ થઈ નહીં!"

આને રાજકારણની બોલખા

આને આપણા દેશમાં રાજકારણ
ની બોલખામાં એ પાતળા કારેક
નથી નવેરજ પા ચોડાકા કાઉન વા
ફેડી છે પછી કેમનાકાં તપર જા ચો
કેટલું જાણ છે કેમનાકાં તે આ-
પણામાં ના અર્કા છે એમને એક
પર શામનીતિમાં અને બા, એ એક
નીતિમાં જ બામળ અધનવ અધને
કાચ છે તતા કુ આકા અધા
કવા આપુ" કુ કે તેમના અને વધ
બોલખામાં આવી જાય

કુ પ્રજામાં માણુ કુ કે કુનીવાના
પ્રતિકાકામાં તપરે એ કેમને કાચકો
મળે જ મારે કે એવું કાચાન કેમ

રામચળી કહિત ચાકુવે જ વધુ હેવ.
એ જાકોરતાથી વિચારણા તે કાચકો
કે આમે એક વધુ કાચકો
આ આકાંચ જે કરી આપ મનુ
નથી, બનતું નથી, બનવાનું નથી.
કાકા વધુ રામ ચોડીની કહિત વિષુ
કેટલું કાચાન કરે તે કચમ નથી
રચિવા, અર્કાની થા લે ચીવરે વધુ
કાચકો હો. તપરે કાચકો કે તપર
માર્ગ" જે કાચ વાચ રામચળી
જ નથી મારું તે બધાએ એક વધુ
કેમનાકાં કોઈ કાકી છે—બોલખાને
નિષોક્કમાં અધાવ કાકા તે કરની,
અર્કા, ચોડી, એકાવાન, ચોડા
અધાની, ચિધાવરની પકાતિ કે
અધાવ વધુતિ અધર છે કાચોને
નિષોક્કમાં વેકાવમાં ખાકા કરવામાં
આમે છે અને એમની પ.કેમી કાચ
લેવાવ છે.

ચોડા કાકા એમને જ નથી જાણવામાં

ચોડા કાકા છે કે આપણે એ કાચકો
રાખીએ પડીતક તેમાં કાકા નામી
કે કુ કેટલુ એ કોમળા મારું કુ
કે નકેર એવાનું મેટલ રેને પ્રાપ્ત થઈ
કે પરંતુ આપણે આ અધાવરે
કે! ચોડા કાકા છે કે આપણે કાકા
અધાવરે જ નથી. અધ, કાચ પર
કાચ રાખીને ચોડા છે આ અધાવરે
કે, કિલિયા છે, નરી થી છે. પર
કાચ અધારી મારી કહાં કરેલ
નિષિવ જનતાને આ, અધ કાચ એ
અધાવ છે બોલખાને નિષોક્ક
કચી જ પકા આવી બોલખાને
નિષોક્ક કરી એવું વિદેનામાં આરો-
વનનું કાચ છે. બોલખાને નિષોક્ક
નહીં થાય તો કાચવળ ટમીની માડીએ
કેમને કાચવળ નહીં કરી કા કોઈ
મકરવનું કાચ બોલખાને નિષોક્કને

ચોડા પ્રજા છે કે વળતા અધાવ
(મેક વેડર)માં અધરે કા ચોડા કેડ
બોલખામાં અધને ચોડા અધાવ,
અધાવ કાચોડા કેમ નથી પ્રજા
કેલનાની ટીવાના ચોડા કાચકો
ટીવાના આવા અધાવથી કાચે અધા
કેલનાનો છે ટીકીયા અધા
તો અધાવમાં અધાવ થઈ અધ
કે કે 'અધાવ અધા છે, તામી
ને કુ કરી કરી' અધ, કુ કરી
કુ આપણે જાણુ જા કરી
આપણે કિધાવને વધુ ચોડી

હિંદના સમાચારો

તા. ૧૦-૫-૧૯૬૦.

બિહારના અગ્નિ તાંડવમાં ૧૭ માણસો જલ્લી ગયા : ૪૦૦૦ ઘરો ખાખ

ખૂંટણા—બિહારના મોઘીર, પુલ્હિયા અને દરબંગા જિલ્લાઓમાં ભયંકરમાં ભાગેલી બીજા પૂર્વમાં એક અગ્નિ પ્રવાન અને બે માણસો સહિત ૧૭ કુખસો જલ્લી ગયા છે, અને બાર હજાર ઘરોમાં ભરખીવળ ચાલુ થયા છે. આ આગમાં ૨૦ માણની મિલકતોની ખુબારી થઈ છે અને ૩૪ ટોરો ગયા છે.

પુલ્હિયા જિલ્લાના સામાજી મામલા ૩૧. ૧ માણની મિલકતની મોટાની રાખ થઈ ચાલુ હતી.

તાપર માટે એક માળક આગમાં જીવંત જીવંત મૃત્યુ હતું, અને બીજા બેને મોઘી રીતે દાગેલી દાગલમાં દોરખીટમાં ખસેડાયા હતા મેઠીનીપુર મામલા એક માળક અને બીજા મૃત્યુ કુખસો આગની ભવાળાઓમાં બેઠાઈ બેઠા થઈ ગયા હતા.

મોઘીર જિલ્લાના પુલ્હિયા મામલા ૩૦ કુખસો માળકા ઘરોમાંથી તેમની મધી નીચ પડીને ભવાળાઓમાં પ્રવાસ કરતા દાગી ભઈ ભાગો ગયા હતા આ મામલા ભયંકર સ્થાનોએ કુખસો કુખસો ગયા છે.

હાલુતરી માટે ૧૫૦ ઘરો ભરખીવળ ચાલુ થયા છે એક અગ્નિપ્રવાન મામલો નહિ થોપી રાખતા આગમાં જીવંત જીવંત મૃત્યુ થયો હતો.

ગુરૂ મામલા બજીલી મામલા રથાનિક પોસ્ટ એડીશન અને ભયંકર મતો ધરે કુખસો ગયા છે એક દિવસે માલકુવા માટે માલેલી ભવાળા એકો હતો મૃત્યુ થયો ભાગે મૃત્યુ થયા હતા બે કુખસો દાગેલી થાયો મૃત્યુ થયા હતા.

દરબંગા જિલ્લાના મધુબની જન હીરીજનમાં સંનિવારે બાગેલી અગ્નિમાં મતો કરતા મૃત્યુ થયાને બળી-મથા છે એક જીવંત અને ૨૦ ટોરો માલકાતક રીતે દાગી મથા હતા. મામલાથી પછાર મતી રહેને બાઈને મથા આગની ભવાળાઓ રૂપથી થઈ હતી અને સંનિવારે બળી મથા હતા આથી મધુબની રોડને રેસેન્સર ટૂંકને કાઢા મથા કાઢા રોડી રાખતી પડી હતી.

હાલમાં આગે કીપણુ આગ રાખખીવળથી મથા માલકા કુર મામલા માટે તા. ૨૭એ સાવકામે મામલા ભરખક બાઈમાં આવેલું પહેલ

મથનમાં કહેવામાં આવે માળાનું મકાન અને તેની માળાનું એક મકાન ભરખાત આગ ભાગવાથી ભરખીવળ થઈ મૃત્યુ છે આ આગમાં મકાન અંદરની કુખસો ભરખખી-રાખખીવળ તથા આગ તથા ભાગા અને કુખસો મેં તમામ ભાગે મથા બળીને ખાખ થયો છે.

માળાના મકાનમાં રહેતા કાળીઆ ભાતના બાઈને ત્યાં આગ ભાગ્યું કહેવાય છે. એ મકાનમાં એક માલક તથા જીવાન રીકરી મથા આગથી દાગી થઈ અને માળાનું તે અગ્નિપ્રવાન અને રીકરીનું રાખખીવળ ભરખી રવાજાને એકમુશ્કેલ કાર ભરખવ થઈ મથા હતા ત્યાં રાતનો મરણ મથુ છે જાલેક માલકો આગ કોલવતા દાગ્યા છે તેમાંથી મથા મોઘીર દોવાથી રવાજાને રાખખીવળ ભવાળાએ, નુકસાની ૩૧ પચીસે હજાર નેટલી ભાગલવ છે.

ભારતની ઔદ્યોગિક વસાહતો એકને પ્રભાવિત થયેલા કીડીપાઈ-સના નેતા

નવી દિલ્લી, શીલીપાઈ-સના કીપ રાજપાલ શી કીડીપાઈને મેકાપમલે આગે ભવાળાનું હતું કે ભારતની ઔદ્યોગિક વસાહત એકને કુ ખખ જ પ્રભાવિત થયો છું, અને ચાર દેશમાં હ આગ પ્રકારની વસાહતો બની કરવાનો પ્રયત્ન કરીશ.

અમિતાર દિવસની ભારતવાસી આદેશ શી મેકાપમલે એક અખમારી પરિપક્વ ભવાળાનું હતું કે હ શીલી પાઈ-સના નામ પાળના કીડીપાઈને

ઉત્તમ આપવામાં ખુબજ રકમ થરાઈ છે. હ તેથી ભારતની ઔદ્યોગિક વસાહતોનું બનુકરણ કરવાનો પ્રયત્ન કરીશ.

શીલી-ભારત સરકાર અગ્નિ હીકા કરતાં તેમણે કહ્યું હતું કે, 'આ અગ્નિ કહેવા નેટલો વડો આ પ્રયત્નો જે' ભવાળા કહે નથી.

તમારા દેશમાં કેમ આગ અગ્નિએ પ્રભા છે એવા પ્રયત્નો ભવાળામાં શી મેકાપમલે કહ્યું હતું કે 'હા, ભવાળે મથા એવા પ્રભા છે તમે ભવાળે છે કે ભવાળે આ મથા બીજાએ છે અને તેઓ આપાર છે જે નિપુણ છે. બીજા નવા રચના દેશની મારક શીલીપાઈ-સ મા મથુ રાઈ ભાગના ભગેલી છે અને શીલીપાઈને મથા મથા આપાર ભાગલેમાં મેકાપ રક છે. આથી કુદરતી રીતે નીનના વધમાં થકાડે મથુ રકો છે.

દલાઈ લામા ધર્મશાળામાં

ધર્મશાળા દલાઈ લામા તેમના ભદેન, સાવુથી અને અંમત દલાલા સાથે મધુરીથી રહેને ટૂંક ચારત્ર અને આવી પહેલામાં હતા આ અગ્નિ મરખલાના ભવાળા સામંતો દલાઈ લામાને પદાધિકાર આપે અધિકારીએ અને બીજાધિકારીઓની મોટી સંખ્યા એ કમળાઓમાં આપકાર આપ્યો હતો. જેમાં કારખીરના નામ પ્રધાન કુશક બુદ્ધમાં અને વડા ભાગાને મથુ કમલેક આપ છે.

પદાધિકાર રહેને રોડન પર મોટી માનવમોટી સમક્ષ પ્રવચન કરતા થી દલાઈ લામાએ ભવાળાનું હતું કે તમને મથાને એક અને ભાગલ ભાગલ કાપ છે અને તમને ભકાઈથી ખાતે કુક સમમમાં જ મથવાની ખાતી આપુ છું.

પ્રતાપ કાર્યાલયમાં ઉજવણી

સુરત, ગુજરાત રાજ્ય રથાનિક કીવખણી નિમિત્તે 'પ્રતાપ' કાર્યાલયમાં સંસ્થાના કર્મચારીઓને ઉત્તમ સમા રાઈ રાખવામાં આવ્યો હતો. બેવેરે સામા અમિતાર રાજે કાપીલમના તમામ ખાતાના કર્મચારીઓએ એક સાથે બેસી આનંદ પ્રસાદ કરતા બોલન

લીધું હતું. રથાનિક કાપીલીના કમ્પીનર થી કાપીલમાં પડેલે આ પ્રયત્ને કાપીલી આવી હતી. કોરખુ દુરના કાપીલ પછી પ્રકાશિત થાઈતાં તમામ કર્મચારીઓના મિલન દ્વારા મથા ભાગે ભવાળા અને કાપીલે કાપીલ અને આનંદ પ્રકાશ થયો હતો.

ગુજરાતમાં મિલકતો કીડીપાઈ ધર્મો ભનાવવાનું ખુબનાઈ કારખાનું

અમદાવાદ, ગુજરાત રાજ્યમાં મિલકતો કીડીપાઈ ધર્મો મથેનું કારખાનું કર કરવા માટે ૩૦ કરોડની પડીલી કોપીરેકન થઈ કરવા થકે ભારત સરકાર, ગુજરાત રાજ્ય સરકાર અને કીડીપાઈને કાપે વિચારણા ચલાવી રહી છેવાનું ભવાળા થયે છે.

કામગીરી મિલકાત ભગલન ધર્મો દાખલ કરવાની કારકારી ચોળના છે, તે મુજબ જીવિ જીવિ મિલકાત ભગલન ધર્મો કામગીરી માટે ભારત સરકાર કર થયે ૩૦ કરોડની કામગીરી આપાત કરવા માટે આપાત પરવાના આપે છે.

પરિચિતિ આવી છે કે કાપીલી મિલકાત કામગીરી વધેને ભર્મની અને ભર્મીકામ પૂરી પડી કુક એમ છે. ભર્મનીની મથીનરી અને રેપરપાઈલ વધેને કોમલમ, ભર્મીકા કરતાં કરતા હોવા છતાં ભર્મની થાઈ ભર્મીકા કરવી ચોખા એમ નથી કારણ કે ભર્મની ભારત થાઈથી માલ ખરીદવું નથી એટલે ભારતનું વેપારનું પાક પ્રતિકુલ રહે છે, બધાએ ભર્મીકાને ૩૦ ટકા વધારે આપવા પડે છે અને તેથી કરોડો કીડીપાઈ કુડીપાઈ થકે થયે એમાં ભય છે.

આ ભધા મુશ્કેલીને દાખલા માટે મથાએ જ કારખાનું નાખવા માટે કોપીરેકન થઈ કરવા વિચારણા ચાલી રહી છે. ગુજરાતમાં કાપીલી મિલો મથુ હોવાથી આ મથીનરી અગે નું કારખાનું ગુજરાતમાં જ નખાવ એવી સમજ થરાવતા નાંબોની કમ્પા છે એમ ભવાળા થયે છે.

મધીનગરમાં તેલની સંકેપતા ?

ગુજરાતની નવી રાજધાની નજ થનાર છે તે માધી નમરમાં મથુ તેલ મથા ભાગે એવી સંકેપતા રેલા થય છે. સુરતર કામગીરી થી નેત્રી અને રાજધાન થનારકાર થી ચારા મેકાપે આ મથિલી ભવાળે વડા પ્રધાન થી નહેરુ મેકાપેક દેલાઈ અને કે. જીવરાજ મથેતે ભવાળાની મુલાકાત લીધી ભારે આપી હતી આ કામગીરી થી વાલ નહેલી મુકાઈ છે કે તેલ નીચે તો કુ રાજધાનીનું મથક બલકામાં આવશે ?

રાજિ નિવાસથાન સુરતમાં ભારત લેવક કમ્પાને રાજિ નિવાસથાનની ચોળના આજુ કરી છે.

પા. જો. ૫૪૬૦

ટેલિફોન ૪૪-૫૪૬૦

ટેલિગ્રાફ કોડરેસ : મલામતકે

અગત અધર્ષ (મો) લી.

૧૪ કોર્ટ રોડ,

મેકા ની કા બ નં.

કોલસેલ અને રીપોર્ટલ અર્થાત અને કુપોરલ

અગત કરીને કમારે ત્યાં ધનિવત અને કીડીપાઈ કીડીપાઈ

અમારું નાંખવાના ભાગ ભાગના રેડી તેલો

રેડેનકેસ રેડીક, ખીલકાના અને કીડીપાઈ-સના

વાસલો-કામ અને પદાર્થોની અંમીકો-

રેવમોઈ અને રેડીકેસ તમામ બીજ

અનેક રેડી આગે કીડીપાઈ

આપથી મળશે.

એવો ધરનાર વિનાના છે અને કહેર માં થયે છે મોટરી કરે છે તેમની રાતે સુવાની અવરજા કરવામાં આવનાર છે, આ માટે એક પ્રતિષ્ઠિત સુધરણો દાખલો આપવાનો રહેલો કાકર્મા મહાનની તરેહને કારણે રેડીયોમાં મળુરે વહેરે રહેતાં થયે સુધરે રહે છે તેમને રાતે અવરજાત સુવાની મળશે રખડુ માથુઓ કે બિખારીને આ રમિવાસમાં રથના આપવામાં આવશે નહીં.

અંભાતનો વિકાસ

લોકસભાના છુદા છુદા પક્ષના પદ સભ્યોએ અંભાતના તેમ વિસ્તારની મુદ્દાઓ લીધી હતી. તેમના માનમાં એક મેળાવાથી પછી રાખવામાં આવ્યો હતો તેમાં અંભાતવાદી પક્ષના સભ્ય કાચેબ કહ્યું હતું કે અંભાતમાં જ તેમની રીસામનરી નામથી ભેજામે, મુખ્ય અને કલકલા બદર પર રખાઈ મધ્ય મધ્ય કેવાથી અંભાતને વિકાસપ્રતિભાવે કારણ કે તેનો ભૂતકાળનો પ્રતિકાસ પછી ગારવ બરેલો છે.

સુરત સુધરણમાં કુમારી શાહ

સુરત સુધરણના કે વીક કોર્ટીકર તરીકે પહેલી જ વાર એક મહીલાની પદવરી થયે છે તેમની નામ છે કુમારી સુધરણ કાકર્મા તે પાટણના મુળ વતની છે એવાનાં રોલોડીકસ સાથે તેમણે એક એવી પરીક્ષા પાસ કરેલી છે કારણકી રોલોડીકસ વિષયોમાં એક વરસ અભ્યાસ કરી આતરસાધિત અભ્યાસ અને ઉચ્ચતામાં પરીણર પર ટીપોમાં મેળવ્યો છે.

આતરસાધિત પર શ્રી નંદેશ

શ્રી પદ્મા એવો મેટા પ્રમાણમાં આતરસાધિત કરે તેનો કમોચ અવાકર-ભાવકમે તેમના રાજકોટના અવધુમાં કોઈ દત્તો અને કહ્યું કે "અમર ભો મે કારણ કેટલી તે કયા મે આતર કયા કટલી કારણ નહીં મે સમાવળી સામને બદલે કાલી બોર સમાવળે નથી કાલિ કરતી." પદ્મીક મે વધુમાં કહ્યું કે અંદરેમાં કિશક વચ એ એક કાલિ છે. કારણ કે કિશક સુધરણ બરને સારી રાખી કોઈ છે.

અંભાતના તેલનો પ્રશ્ન

"અભ્ય અને તેત આતના પ્રધાન થા માવરીઅત્તે પાલોમેન્ટમાં વહેરે કહ્યું છે કે મેવારી ધોરણ તથ મળી કોઈ એટલો તેવને અર્થે અંભાતમાં મળેલા ન થયાં મરકારે મળવા કહીને તેવ રીસામનરી નામવાના નિર્મળ કોઈ છે આ રીસામનરીની કાકર્મા કલ કામ દત્ત મેટલી કલો આ વરકલા અત પહેલાં અંભાતમાં રીસામનરી અને તેવ ઉત્પાદન કારણ નુ અંભાત કાય કલા કરવાની કલકલા મળે તમ એ મુનબ મુનબ મળે છે.

અને તેથી તેના પર સરકારનો જ અડક રહેશે ભેજામે. એવ પછી તેમણે અભ્યાસ કર્યું.

રાજકોટ વિધાનની સુધરણ

રાજકોટ કે રાજકોટમાં જત વિધાનને મળવા માટે રપ માધકનો પ્રવાસ કરી સોનવેલ મળા હતા તેમની સાથે જમણા કર્તા માદ તેમણે કહ્યું હતું કે વિધાન જેવા મહાન કાકર્મા મેળવવામાં આવત નથીકાર કે અંદરે અને આતરસાધિતને તેમનો સરેલો આપણી વિકાસની પ્રતિભામાં નવુ કાવન રહેશે.

કરોડ રૂપીયાની રેપર મીલ

રાજકોટ ૬૦ દત્ત કાકર્મા બન મે તેવી વિરાલ રેપર મીલ કારત-અંદરે રીસામનરી મેવારીમાંના આનમી કાકર્મા કેટલે કલ મનાર છે આ માટે કહેરે કે કરોડ રૂપીયાની મુદ્દી રોલક મળે આ મીલ કલકર્મા ૬૦ માધક દુર ચીતર-ભરાની વિસ્તારમાં અ.મ.કે. આ વિસ્તારમાં કાકર્મા અને કામામાં ની સમય મળી સારી છે.

કોર્ટના પુરાણો બીતો

નવી કલકી, કમિયર રવિન્દનાથ કાચેરના પુરાણો અને એંગલકાલિ મીતો મેળવવામાં એક કલકી રોલો કલકાત મળી છે આ મીતો કે એ કલ મીતીક મળે તેના ૧૬૨૧માં રવીકલ રોલો કલકી રણ મળેલા અને ૧૬૨૩માં મળીને કલિ મેળવવામાં રણ મળેલા હતા.

રાજકોટમાં કારતના માલિકી અને કોલકારટીક આત ના પ્રધાન મી. કેસરે માલિકી આપી હતી કે આ મીતો મેળવવા કારત સરકારે અર્થની ની સરકાર અને રવીકલની સરકારને કપા સાધેલા હતા.

કોર્ટમાં માટે રખડતાં કુતરાનો વિકાસ

નવી કલકી, પાટણના મેવારી પ્રધાન મી. કાચીકર રહેલનાં અંદરેમાં થી અભ્યાસ છે કે પાટણના રખડતાં કુતરાનો વિકાસ મેવારીમાં કરી, મી રીને સરકાર રખડતાં કુતરા કમી કરશે અને પસંદગી મળશે મેટી કરશે.

"મેવારીમાં કુતરાનો કપા એ મીઅનાની આર્થ કરેલા છે" એવું તેમણે કહ્યું.

તરવેરમાં કરાચી સુધરણ ૮૦૦૦ રખડતાં કુતરાનો નાસ કમી દતો નીચલેલ અર્થનું કારણાનું વચકાલ નવક નામવાના વાનનું વચ કારણાનું નામવાના આતનાર છે તમા ક કરોડની પ્રતી રોલો કાલકા કારત નામવાના વાન કાલકા કરનું નથી પછી પસંદગી મળેલા જ આ કારણાનું કલ મળા મે.કે. સમય બરી પછી ૧૯૧૨ કલકીમાં તે રોલકન કરનું મળે અર્થે મેવારી પસંદગી કુદીયા-મળ પછી મળવા પામશે.

કમ સમાચાર

રવિવાર તા ૮-૫-૧૯૬૦નાં મુખ્ય રિને અમારા વિવાલ રવાને (એલો. કે. રોલોયા) અમારી સુધરણી મિ પ્રભાવતીના મુખ્યકલ સોલકમરી વિવરતી (૬ રોલોયા) મીધાન રણકલકા નામવાના મી.ક. મિ મીરવચાલ સાથે મળા અ આનંદ મળેલા મળા હતાં મે મુખ્ય મીધાલક પ્રકામે રોલોયાનાં કહેરે અને મીધામાંથી મળેલા મળેલાંને કમના કલકર્મા આમ મળે આનંદેલક મળી રોલક માં અભિકર્મા કરી હતી તેમજ એ મળકમળ રિને કેક અને કલકા. આ-કલકા વળતા રોલોયાએ પચ-તલ અને રોલોયા દત્ત મેલકેલ મુલેઅના ના સરેલાંમાં માટે મી કલકર્મા અને કલકીમાં આ આર્થ કરેલા આતર ભકલ કરે છે.

રોલોયા રવ મેલકેલકા પ્રમણ આતની મે સુધરણીના કલ સમરસેલ દાવન કલકા પાલિ મી રામચર મીધાના મુખ્ય કરતે મળા હતા પ્રમણ મીધાના મળાથી મી મેવાલકાલકા કલકાલના મુખ્ય કલ નમવાને સારે અને મી કલકાલના મુખ્યકલ કાલામેન સાથે મળા હતા. વચકર્માને કલકાર રવાલક તમા અન અરવામાં કરેલા કલ અને મળે મળે કરેલા મુદી મુદી કરવામાં મેટા આપવામાં

આવી હતી. મળે પક્ષના અભ્યાસો. અભ્યાસો અને મળેનાંને આતર કરે તે સુધરણ મી મેલકેલકા આ કલ પ્રકામે આતરો અને મળેનાંને કલકાર આ-મી કરે તેમનાં પછી આ કારે આતર માને છે.

સાચા રૂપીકાર :

અવધુમાં રોલકાલ એમી. ૬-૬-૦ કલકાલકા મેલકેલકા

૧૫૮૦૧ ૧-૧
અવધુમાં રોલકાલ એમી
મિરોલોયા ૩-૧
મે-મીધાની રોલોયા ૧
અવધુ. મે-૬ ૬ મળી મળીમે
સુધરણીના, પ્રમણ રોલક રી-૬,
આતર-અર્થ, રવ-મુ કરીવર-અ અને
કલકર્માનાં માટે મળે.

આતર. વીકલ

૧૨ મળેલી આર્થ, કલ પાલેલ રોલક, રોલક દાવમેનકા અને મળેલ રોલક, મેલકીઅન, રોલ ૩૩-૧૧૪
નિમેટલી મે વિવાધીતો કારતમાં આતર છે તેમાં પચાલ આતરના પચ અ કાલાનું મળવા છે તેમને કારત મળાર મેલકી રવાને. કલકર્મા મળેલા છે મેલક વચ પ્રધાન મી નમેલે મીક કલમાં ભરેલ કહ્યું હતું.

મુખ્ય પ્રસંગો માટે એટ !

શ્રીઓ અને પ્રસંગો માટે

ઘડીયાળ !

૧૭, ૨૧ અને રપ મળેલાં
એટીઅટીક કેટલેકર.

- રામર
- રોલો
- કલ
- રસર

વિગેરે હરેક આતનાં વલિમાળ.

ઉપરાંત પ્રસંગોના રાઈ સુદ, પાચળમાં વિ.
તેમજ બાળાનાં કપડાં.

હોલસેલ ભાવે મળશે

એકલ ૫૬૮૮, રોન ૮૩૫-૨૨૦૮

વલકાલકાળી બી. પટેલની કુાં.

૪૪, માવકલ રોલક, મેલકાનીસમર્.

સ મા ચા ર સં ગ્ર હ

—કાલુચેરીથી દોઢમાં ૭૫ કરોડનું સેન્ટ્રલ ગ્રાન્ટુ છે એવો અંદાજ કરેલ છે. અધિકારીઓએ આકરે છે. માનની ના પેટમાં અને વહાણના હરિસેના બનાવીને પણ સેન્ટ્રલ કાલુચેરી ગ્રાન્ટુ છે. કાલુચેરીમાં આરંભો અને પશ્ચિમ દુરોગ વાસીઓ મુખ્ય છે એમ પણ અનુમાનમાં આવ્યું છે. પેટરમાં સાવ કસમા મુગનોશા અને મનાવડી પાલી દારા પણ કાલુચેરી સેન્ટ્રલ કારે છે

—નવસારી, પલસાણા, અમલપોર અને અમલસાક વિભાગના એકતોડ કહેવું છે કે અરણ્ય કલામાને કારણે કપાસ ભરાવર કુટરો નથી માત્ર છપી આડ જાતી ન પાકે પેતરવી. તેથી એકતોડ ચિન્તામાં પડી ગયા છે

—ભારતે બમ્બી ભેડે કરેલા કરાર અનુસાર ૪૫ લાખ ટન ચોખા ભારત બમ્બી પાસેથી ખરીદવાર છે બહામાં ભારત બમ્બી ફર્નીચર, બાઈસીકલો, અને તેના ભાગ, સીરવાન સમા, વિમલમયતનો સામગ્રી, ભેડા વિગેરે આપશે. ૧૯૫૮માં ભારત બમ્બી વચ્ચે નો ચેપાર ૧૦ કરોડ રૂપિયાનો નોંધાયો હતો કે જે ૧૯૫૮માં પડેથી હોવાનું માન્ય પડ્યું હતું. ભારતીય પ્રદેશો નો ઉદ્દેશ બમ્બીમાં વધુ કીંદો, ખાલની વેચાણમાં મધારવાનું છે.

—અપાનના અપાનનામ ફોટોગ્રાફ થી યુગમીટી કાઢવા ભારતના કલાસે આવ્યા છે. તેમણે કહ્યું કે જે માસ ભારતમાં ફોટો પણ એકે પ્રમુખત અને જે ફોટો આપતી બોઈ નથી, કે જેનો ફોટો કૃત્રીમી બદો. ૧૯૫૪ વામ કોચી કારમાં ન રહેતી કરી એમ તેમનું કહેવું છે

—આ વંશે ભારત સરકારની કનદી વહીવટી પરીક્ષા મેરામ તેમજ ગુબરાત નો એક ન હોવાવાર વિચિત્રું થયો છે. ૧૯૫૨ની અનુ પાસ થયા હતા તેમાં ગુબરાતના એક વિરિલ ગુમ પાસ કરેલા બહેર થયા છે

—મહાગુબરાતના આશિવન વેળા ને મોરેસીઓ ફોરેકમાંથી છૂટા થયા હતા અને નેમની સાથે સિસતમંગ કરવા માટે દરાર મુખે હતો, તે બધાને પાછા લેવામાં આવનાર છે અને તે અંગે નિર્ણય લેવામાં થી વિઠમલાલ પટેલને અમલવાદમાં. પાછા મોરેસીમાં લેવામાં આવ્યા છે. થી વિઠમલાલ પટેલને અમલવાદ શરેર અમિતિના મુખ્ય હતા

—અમલવાદ નિપાદને ભેડા કીક નવો રસો એક કરોડના ખર્ચે બનાવ હતો પણ તે ચોખના પાણી એવી લેવામાં આવનાર છે અને તેને રમાને વડોદરા અમલવાદ કુપી રીમળીથી આપતી પાડીઓ દોઢપગની ચોખના સાથે તે વધુ સાઈ એમ આની તે ચોખ નાને કુત કરવાના બહે અતિમાન થયા છે

—ભારતના નાણા પ્રધાન થી ચોસરછ રેકાઈ પાકિસ્તાન મળા ત્યારે સરકાર ના માધી ખાલ અનુકૂલ મદારખાનને મળ્યા હતા અને તેમની સાથે ખાલ સાહેબની સમાધિ પણ કુલ મદારખા મળા હતા. ભારત અને પાકિસ્તાન યમા પછી આઝાદીનો એ એ લાભેવ, એ પહેલી ન વાર મળ્યા હતા.

શિક્ષક એકમે છે

શ્રી કુનાપટેલ હિંદુ એસોસીએશન રેપટાઈન દારા અમાલિત થા હિંદુ વિદ્યા મંદિર રેપટાઈન, માટે ચોખ હિંદી, યુનિવર્સીટી હિંદુ ગ્રામ આપી યો એવા અનુભવી શિક્ષક અને શિક્ષકીની ભરિવાત છે. બાષકાત અને પ્રમાણપત્ર સાથે થયો

હિંદુ વિદ્યામંદિર

મંત્રીશી

ચો. આ. નોંધક ૪૫૨૭, રેપટાઈન.

માથે બાંધવાની રીતન અને વેલુઓ

અમલક, સાદીન, દરોડા સીકકની, રીબન અનેક રંગ, કીકાઈન અને કાર્પકમાં મળશે, લાલ અંક અને ચોર રાજ્યમાથા માટે અમલકની રીબને મળી રહેશે

અમલમાં માટે અમલક, અને રેકમ લાલ રેકકની રોપીઓ કીકાઈન સાથે બનાવી આપવામાં આવશે.

અમલકે બાંધવા અમલક, રેકમ, કોઈન વિનેરેનાં કુલોની રંગ રંગની વેલુઓ અને અનેક અકારના બોયસ મળશે

ડેનલ ૫૨ કુટવા માટે અમલકીકના કુટર કુલો મળશે.

કુટાણુ : માથે કોટસ (મો.) લી. , સેકીક અનંક બીકકર-સ લેક મેનુરેકમરર.

ફોન : ૮૭૫-૭૮૮૧ પહેલે માળે, એકમ ૫૫૫૭ મારફર મેન-સ — ૩૩ વેક કુટી, — બોહાનીસખા.

ખાસ ફરખારત : હિંદની અગરખતી (વહાણમાં આવેલો તાલે માલ)

હોલસેલ વેપારી ભાવો

મકુ મુલ્ય ૩ તોલા ૩૭-૬ ૬૫૫	કુટમ દાણી	૫ ૩ ૩૩-૦ ૬૫૫
(પાલળી અને બી કીકકીમાં મળશે)		૨ ૩ ૩૩-૦ ૬૫૫
ચોલે એક કીકકી ૩ તોલા ૪૫-૦ ૬૫૫		૧ ૩ ૩૩-૦ ૬૫૫
૫ ૩ ૩૩ ૧ ૩ ૩૩-૦ ૬૫૫		૧ ૩ ૩૩-૦ ૬૫૫
અગી	૨ ૩ ૩૩-૦ ૬૫૫	૧ ૩ ૩૩-૦ ૬૫૫
૩ ૩ ૩૩ ૧ ૩ ૩૩-૦ ૬૫૫	૧ ૩ ૩૩-૦ ૬૫૫	૧ ૩ ૩૩-૦ ૬૫૫

બોર્ડર સાથે રેકક — કરખન માટેના ભાવો.

હમારી પાસ અસલી બ.સમતીના ચોખા પણ છે

ખાસમતી ચોખા રી, ૧-૦ રતલ.

(એકામાં એક ૨૦૦ રતલ મળશે)

અંગે નીચેની વસ્તુઓ કાપરેકક ઉપેકાર કરીએ લીએ. માલ સાથે અને કીકાઈન સાથે મળશે.

અમારા પ્રાપ્ત લીસ્ટ માટે લખો :—

ફરેક ભાતના મુનિકલ દાણ, અસાલ અને ફરીયાક, સેપારી બહામ, આપલી, આખા નાળીયર અને ફરેક ભાતના ઉપેકાર ચોખા.

K. HARIBHAI & SONS

(PTY) LTD.

Direct Importers : Wholesale & Retail Merchants.
81 Victoria Street, — P.O. Box 2156 — Durban.
Telegraphic Add "BHAISONS"

બી-આઇ

મુખ્ય કરાંચી અને ઇસ્ટ આફ્રીકાના બંદરો વચ્ચે મુસાફરી કરે છે.

સ્ટીમર કપાલ ૩૨મી મે ના આવશે અને ધમી છુન ૧૯૬૦ના ઉપકરે. સ્ટીમર મામ'ચોખા સધ જશે.

મુખ્ય અથવા કરાંચીનું બાહુ.

ફર્સ્ટ ક્લાસ	એક	ચોસક	વગર	૫૫. ૬૨-૦-૦
સેકન્ડ ક્લાસ	"	"	"	૫૫. ૧૦-૧૫-૦
થર્ડ ક્લાસ	"	"	"	૫૫. ૩૨-૨૦-૦

બોર્ડર

રેપરીયલ

નોન-વેલટેરીયન	૫૫. ૫-૫-૦	નોન-વેલટેરીયન	૫૫. ૬૦-૧૦-૦
વેલટેરીયન	૫૫. ૪-૧૦-૦	વેલટેરીયન	૫૫. ૧૨-૧-૦

વધુ માહિતી માટે મળો મા લખો :

શેખ હિમેદ એન્ડ સન્સ (પીટી લીમીટેડ.)

૩૮૦ પાઈન સ્ટ્રીટ, —ડરબન.

ટેલીફોન : ૨૦૬૩ — ટેલીગ્રાફીક એડ્રેસ "કરમાન."

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1903.

Former Editor: Manilal Gandhi—1913-1934.

No. 21—Vol. LVIII.

Friday, 27th May, 1960

REGISTERED AT THE G.P.O. AS A NEWSPAPER
Price: FOUR PENCE

Gujarati In Devanagari Script

(“Indian Opinion” India Service)

AHMEDABAD—The Gujarat Government has ordered the use of Gujarati in Devanagari script in all communications and correspondence is sent from the Secretariat to the divisional offices, it is learnt from official sources.

Typewriters in Devanagari script will be supplied to all offices in due course and the existing Gujarati typewriters will be replaced gradually, it was stated.

An official explained that the object behind this step, probably the first of its kind in the country, was to popularise the use of Devanagari script as that would promote the development of the national language.

INDIAN ENVOY TO USA SAYS THIS IS

THE DECADE OF AFRICAN FREEDOM

IN an address delivered to the Convocation of the University of Nebraska, Mr. M. C. Chagla, the Indian Ambassador to the United States said: “The whole continent of Africa is awake and rearing. The unfortunate people of that continent have been kept down too long. I think this decade which has just started will be known in history as the decade of African freedom. It is very necessary in my opinion that people in this country should fully realise what is happening in the other continent. The forces of freedom are on the march. They are looking for allies and I hope and trust that they will be able to count on this country as one of their strongest allies.”

THE Indian Ambassador referred to what was happening in some other part of the world where the Government still has adopted as its most important policy, apartheid, which meant segregation of one section of the community from the other and looking upon one section of the people as inferior.

Referring to the government of India Mr. Chagla said that he had no doubt that the United States was vitally interested in seeing that democracy succeeded in India. “The area of free world will be considerably reduced and the ranks of freedom will be considerably thinned if India were to be compelled to adopt a totalitarian philosophy,” he said in an address delivered at the University of Nebraska Convocation.

Mr. Chagla continued, “It is therefore vital not only for India, not only for the United States, but for the cause of freedom and democracy that our two countries should stand side by side helping each other and fighting the battle of humanity which is the same battle as the battle against poverty.”

Mr. Chagla also stated that
(Continued in next column)

Mrs. Gandhi Begins Fast

IN order to express her sympathy with the detainees and their dependents and to lodge a protest against the Union Day celebrations Mrs. Sushila Gandhi began a five-day fast yesterday evening (Thursday, May 26, 1960). Mrs. Gandhi, the daughter-in-law of Mahatma Gandhi, had a meal at 5 o'clock yesterday. She will break her fast on Tuesday evening, May 31st. Mrs. Gandhi will fast at Phoenix Settlement. It is expected that others will join her at different stages.

Prayers will be held daily in the Sarvodaya Building on the Phoenix Settlement.

(Continued from previous column)

India believed in the philosophy of democracy as opposed to that which preached that a poor under-developed country could not achieve economic progress without repression of the whole population.

NEW WIDE BOYCOTT PLANNED IN AFRICA

COMMON action to boycott South African goods in British African territories is being actively discussed by African political leaders, reports Ian Colvin from Nairobi to the London Daily Telegraph (25th April).

An emissary from Ghana has discussed the project both in Kenya and in Tanganyika. The plan is that the boycott would include Kenya, Uganda, Tanganyika, Nigeria, Ghana, Sierra Leone, Nyassaland and perhaps Northern Rhodesia.

Mr. Colvin was able to interview Mr. Nana Mahomed, Pan-Africanist Congress Executive Member for Information and Propaganda, on his way through Nairobi with Mr. Peter Meloni from Dar es Salaam to Ghana. They were travelling on certificates of Commonwealth citizenship issued by the Ghana government, which enable united South Africans and others to travel freely inside the Commonwealth without passports.

Mr. Mahomed told Mr. Colvin: “Our Pan-Africanist movement works for a non-racial society, whereas Chief Lutshuli's African

National Congress worked for a multi-racial society. We do not recognise differences of race. We work for a state in which everyone qualifies, colour irrelevant.”

“The African National Congress would have been subsidised with a few African representatives in Parliament for a start. The Pan-Africanists are out to smash not only apartheid but White domination. Under our programme three million Whites would become a permanent minority to 12 million Blacks and Coloureds.”

Fountain Of Wisdom

*Give us grace and strength
to forbear and to persevere
Give us courage and gaiety
and the quiet mind.*

—Robert Louis Stevenson.

Preserve Heritage Of Gandhi And Tagore

(“Indian Opinion” India Service)

BOMBAY—The Chief Minister of Maharashtra, Mr. Y. B. Chavan, said in Bombay that it was the duty of the people to preserve the heritage bequeathed by India's greatest sons of the century, Mahatma Gandhi and Gurudev Rabindranath Tagore.

Mr. Chavan was speaking as the chief guest of the concluding function of the three-day Tagore birthday celebration programme.

The Chief Minister said that Bengal and Maharashtra had a striking identity of approach and feelings. Close association of the two linguistic groups was century old. The writings of almost all social reformers of Bengal had been translated into Marathi and the names of Tagore, Bipin chandra Pal, Aurobindo Ghosh were as much household names in Maharashtra as those of Tilak, Gokhale and Ranade.

Indian Opinion

FRIDAY, 27TH MAY, 1960

Aid For Dependents

THE problem which requires immediate attention by the Indian people is the plight of the dependents of those who have been detained under the Emergency Regulations. At the time that the Emergency Regulations were imposed upon the country there was a great deal of uncertainty, a great deal of doubt and a great deal of fear about the course which events and Government policy would follow. In addition no one knew who exactly was detained and what the implications of each detention were. A short while later a regular fund to assist dependents of detainees was established and it became possible for overt action to be taken. Unfortunately, this problem does not appear to have received the fullest publicity nor the support that it should have got from all the people. It is not unreasonable to believe that not much help will come from white sources, particularly in this instance. The African people themselves cannot do much. The Indian is, therefore, once more called upon to help. He has done much for himself. He has, in fact, been compelled by the official attitude of the State to attend to his own educational and social needs. These facts are part of the recorded history of the Indian people of this country. No one can deny them. Now another call is being made upon them.

Many people who have on other occasions been generous with their donations are somewhat hesitant to come forward with the help they can provide. They are afraid of indirect consequences which might follow if the Government were to know that they sympathise with those who have been incarcerated on the grounds that they constitute a threat to the safety and the well being of the State. As businessmen, as people who 'want to make money' and live a comfortable life theirs is, from their point of view, by no means an unreasonable attitude. Unfortunately they are at the best only temporising for permits and a few licenses. In the long run they will have less and less in the way of permits and licenses.

Now is the time for all Indian people—from the businessman, through the teachers to the professionals and the ordinary working man to come forward generously with contributions to the fund designed to assist those who, through no fault of their own, are left without their breadwinners and providers. Should we feel how we shall, in the years to come, merit the odium of our descendants? It is not possible for all of us to take part in politics and to come to the help of our people in direct ways but every one of us can make indirect contribution. The present situation at least allows us an opportunity to save our consciences. We trust, therefore, that the most charitable and generous donations will be made to the Detainees' Dependents Fund. On the other hand the public which makes the contribution would, itself like

(Continued on next page)

GANDHIJION FASTS AND PRAYER

While appealing to people to fast and pray during the National Week, Gandhiji wrote the following—in "Young India" on March 24, 1920:

THIS is a heavy instrument. A genuine fast cleanses body, mind and soul. It crosses the flesh and to that extent sets the soul free. A sincere prayer can work wonders. It is an intense longing of the soul for its own greater purity. Purity does gain when it is united for a noble purpose becomes a prayer. The immediate use of the Geyatri, its repetition for breaking the sick, illustrates the meaning we have given to prayer. When the same Geyatri is performed with a humble and concentrated mind in an intelligent manner in times of unusual difficulties and calamities, it becomes a most potent instrument for warding off danger. There can be no greater mistake than to suppose that the recitation of the Geyatri, the names or the Christian prayer are superstitious. It is to be practised by the ignorant and the credulous. Fasting and prayer therefore are a most powerful process of purification and that which purifies necessarily enables us the better to do our

duty and to attain our goal. If therefore fasting and prayer seem to involve not to answer, it is not because there is nothing in them but because the right spirit is not behind them.

A man who fasts and gambles away the whole of the day, so do we many on *Jeevanmukt* day, naturally, not only obtains no result from the fast so the shape of greater purity but such a dissolute fast leaves him on the contrary degraded. A fast to be true must be accompanied by a steadyness to receive pure thoughts and determination to resist all Satan's temptations. Similarly a prayer to be true has to be intelligible and definite. One has to identify oneself with it. Counting beads with the name of Allah or one's lips whilst the mind wanders to all directions is worse than useless. We therefore hope that the coming week of dedication to national feeling and prayer will become a universal reality and not merely a formal observation.

FASTING UNTO DEATH

[With reference to a letter from C. F. Andrews expressing moral repulsion amongst Christians in England against 'fasting unto death,' Gandhiji writes:]

ALTHOUGH the Sanatanis were at one for the fast and Hindu co-workers may deplore it, they knew that fasting is an integral part of even the present day Hinduism. They cannot long affirm to be horrified at it. Hindu religious literature is replete with instances of fasting, and thousands of Hindus fast even today on the slightest pretext. It is the one thing that does the least harm. There is no doubt that, like everything that is good, fasts are abused. That is inevitable. One cannot forbear to do good, because sometimes evil is done under its cover.

My real difficulty is with my Christian Protestant friends, of whom I have so many and whose friendship I value beyond measure. Let me confess to them that, though from my very first contact with them I have known their dislike for fasts, I have never been able to understand it.

Moralisation of the flesh has been held all the world over as a condition of spiritual progress. There is no prayer without fasting, taking in its widest sense. A complete fast is a complete and literal denial of self. It is the truest prayer. "Take my life and let it be always, only, all for Thee" is not, should not be, a mere lip to figurative expression. It has to be a reckless and joyous giving without the least reservation. Attention from food and even water is but the mind beginning, the least part of the surrender.

(While I was putting together my thoughts for this article, a pamphlet written by Christiana Rose to my hands wherein was a chapter on the necessity of example rather than precept. In that occurs a quotation from the 3rd Chapter of Jonah. The prophet had foretold that Nineveh,

(Continued on page 149)

Conditions In India Will Help Family Planning

THE Indian Commissioner General for Economic Affairs, Mr. B. K. Nehru, speaking at the annual meeting of Planned Parenthood Association of Columbia (Washington), recently, outlined the steps already under way in India to control birth rate.

"The objective in general terms is to cut the present birth rate of forty, per thousand, by a half in 25 years," he said. He continued, "the pace at which the family planning programme should be stepped up and the particular emphasis that should be devoted to different aspects of the programme are matters that are receiving a great deal of attention in India at present. How far all these efforts will bear fruit remains to be seen. But I think there are certain elements which give reason to hope that given the necessary education and advice, family planning programmes will progress at a great speed. The basic advantage in the Indian situation is that there is no religious taboo against birth control."

Mr. Nehru stated that while India had to continue and intensify her efforts to increase the productive potential of its economy, these efforts would bear fruit faster in terms of improving the conditions of her people if the steady decline in death rates was also matched by a corresponding decline in birth rates.

Mr. Nehru added, "Conditions in India are receptive to the spread of family planning and I venture to think that once the initial phase of research, exploration, propaganda, establishment of a network of clinics and the training of personnel to staff these clinics is over, family planning in India would spread even faster than it has done in other countries in the past. There is hardly any parallel to the immense challenge in India today and I have every hope that in the field of population planning, the response of the Indian people to this challenge will also be unparalleled."

MANY QUIT HOMES IN BIIAPUR

HUNDREDS of families have been leaving their homes in the drought-affected area of Biiapur district in search of drinking water.

Wells have dried up in many places and even big towns are drying up fast. Munkhol, which has a large tank and a river flowing nearby, is experiencing such an acute shortage of drinking water that several families are reported to be leaving the town.

Tax Clearance Explanation By India

NEW DELHI—For the benefit of travellers to India, the Government of India has issued the following clarification in respect of people who are exempted from the production of Income Tax Clearance Certificates at the time of leaving India:

"Passengers in transit holding transit visa or bona fide overseas tourists holding tourist visa or persons holding courtesy visa (Gratia visa) or passport of Commonwealth countries or British subjects belonging to British Colonies and Protectorates are exempted from obtaining income tax clearance certificates at the time of leaving India, provided that the total period spent in India does not exceed 90 days."

New Defence College In India

NEW DELHI—The National Defence College in New Delhi, organized on the pattern of the Imperial Defence College of Britain, has started functioning on April 27. The college has been set up to provide joint training and instruction to senior service and civilian officers in dealing with wider problems relating to the defence of India. Their study will relate to strategic economic, scientific political and industrial aspects of National Defence.

Another Oil Strike In Cambay

OIL was struck almost simultaneously at another two test wells on the periphery of the Cambay oilfield.

The twin triumph was achieved by Russian, Romanian and Indian technicians working on the Cambay project.

The wells yielded oil at the very shallow depth of 3,540 feet. The seventh successive oil strike is considered a record. Experts say that the world average is one successful strike in 40 drillings.

Introduction Course For Scholars From B.E. Africa

FOR the benefit of students going to India for studies under the Government of India's General Scholarship Scheme, what is called an "Introduction Course" is to be held at Bombay (June 12-19), Madras (July 8-15), Calcutta (July 8-15), and Delhi (July 10-17).

The object of this course which has been arranged by the Indian Council for Cultural Relations, is to enable foreign students of advanced elementary knowledge of Indian history, geography the customs and mores of the Indian people and other such allied subjects which are likely to be of help to them in adjusting themselves to their new surroundings.

The course will be held well before the Universities in India commence their 1960-61 academic session and is open to all students from British East Africa going to India.

Scientists' Pool

NEW DELHI—More than 100 scientists and technologists have accepted appointment for temporary placement in the "Scientist Pool" which is administered by the Council of Scientific and Industrial Research.

The Scientist Pool is intended primarily for temporary placement of well-qualified Indian scientists and technologists returning from abroad until they are absorbed in suitable posts on a more or less permanent basis. Scientists with high Indian qualifications are also eligible for selection to the pool.

Selected scientists may be attached or seconded to Government departments, industrial undertakings, national laboratories, universities, scientific or technical institutions or such other organisations as the Council may decide.

AID FOR DEPENDENTS

(Continued from previous page)

to be fully acquainted with the income and disbursements of this fund. The desire is not unreasonable for in the past some unpalatable situations resulted from a failure to inform the public promptly of how much money had been received and how it was disbursed. It is necessary to account for every penny received. And we can, on this subject, quote no other than the founder of this journal, Mahatma Gandhi who, on the occasion of a voyage to England in connection with his political activities in this country, produced cash sale voucher of cold drinks consumed on board ship. He refused to submit any voucher for petty cash.

HERE'S EXCITING NEWS!

For our esteemed Gujarathi lady customers and Friends

Especially imported by us direct from India. 100% cotton and genuine voile 6 yard saris for the modern lady who will have nothing under 6 yards AND ONLY THE BEST.

And what more do you want:

As direct Importers and Wholesale Merchants we offer direct to public at wholesale prices and you save the Middleman's profit.

Serve as Traders and no discounts for re-sale

PERSONAL SHOPPERS ONLY

A. K. HOOSSEN & SONS,
DIRECT IMPORTERS & WHOLESALE MERCHANTS
116 Queen St., (P.O. Box 2160), Durban

THE ROLE OF RELIGION IN SOCIETY

Dharma is human ethical conduct. Dharma is the path which leads to the attainment of the highest good (moksha). Possession of dharma (religious consciousness) distinguishes man from animal, without dharma, he is on a par with the animal — Mahabharata

RELIGION ends man's life not merely, but wordily—only of a transcendent reality. This is the essential and primary meaning of religion. The awareness of a transcendental reality, which may be termed God—eternal, eternal, and omnipotent—other men know of his knowledge and feeling. The dawning of the double awareness in the mind of man is the beginning of religion. Once that begins to show in his heart, he starts seeking God and tries to understand Him by various means. Religion is living, with all its ends and accessories, to mean to deepen the understanding enabling man to know God and his relationship with Him.

Religious spirit, which is universal, must be distinguished from the several systems of faith and worship that are prevalent in the world. While doctrines and dogmas, as well as the observance of formal rituals and ceremonies—which are to be found in almost all the religions of the world—go a long way in nurturing the faith of the votaries of religion, they are not the heart and end-all of religious pursuit. Since religious spirit is universal, the mind of a truly religious man, too, must be universal and non-exclusive. Genuine religious life begins with all narrowness of vision, and his heart expands to embrace all and to exclude none. All the aids that one may resort to, all the external practices that one may undertake in the name of religion, may supplement one's religious life, but they can never supplant it. The goal of religion is the vision of God, it does not matter in what manner or in what form one visualises Him. A devotee of God becomes very close to Him. The characteristics of such a one are described in the Bhagavad Gita thus: He hates no single being, he is friendly and compassionate towards all. He is free from attachment and aversion. Pain and pleasure are equal to him, and he is even content and balanced in mind. He is self-controlled, and his thoughts and actions are directed to God. The world is not affected by him, nor is he affected by the world. He is free from joy, envy, fear, and sorrow. He renounces all good and evil, he is the same in friend and foe, the same in honour and dishonour, the same in cold and heat. He is full of devotion to God (KII, 12-19).

Religion points to both the way

and the goal. It unfolds the art of living aimed at a higher purpose by means of convictions and inhibitions. It reveals that the dharma is an imperative as the end. Only an ardent pursuit of the dharma would lead to the prescribed end. Indeed, the way is ever united with the goal, which is the journey's end. The way is all a preparation for the attainment of the perfection of the soul in man. Hence it is that religion is looked upon as a way of life that is to be lived in the consciousness of God. At the end of it all, after a long and arduous struggle, the soul becomes transformed and remains in constant communion with God. This is religion as understood in its deeper or transcendental aspect, where it is concerned with the development of man's inner spiritual faculties and religious tendencies and establishment of a relationship between man and the God.

Immense Significance

Now religion, which is thus looked upon as a personal concern of man aimed at self-perfection and perfection of the outer being, may play its part in the maintenance of social relationships and in the well-being of society as a whole? The answer to this question is emphatically in the affirmative. Religion in its wider, social aspect has an immense application and significance. For a truly religious living in this sense means, as the Latin word 'religiosus' implies, a scrupulous, cautious, and conscientious living. Religion thus operates both vertically and horizontally—vertically, when it is concerned with man individually and directed towards the growth of his moral and spiritual being; horizontally, when it is concerned with man's life in relation to his fellowmen, urging him to act according to certain moral laws and social duties. The role of religion in society is as vital and end-approachable as it is to man's individual life.

Religion on the social level, then, makes man moral and just, and directs him to discharge his social obligations to his fellowmen scrupulously and conscientiously. The religious spirit fits man with the sense of the good and the right. It makes his conduct benevolent and righteous. It restrains him from unbecoming behaviour and speech. His life becomes regulated in accordance with some lofty ideals meant to uplift and ennoble them. When

ever he does a deed in a spirit of dedication and consecration. He is aware of everything that is immoral and unright, everything that goes counter to the accepted moral code, and engages himself in performing only those actions that are personally edifying and socially beneficial. Rather, his interest in the well-being of his fellowmen grows keener as his religious sensibilities grow finer. The good of the world and the well-being of others become the chief motives of his thoughts and actions.

Our scriptures declare that a man bereft of dharma, religious consciousness, is like an animal. The notion of dharma, the possession of which is what distinguishes man from animal, is generated by religious endeavour. The well-known verse of the Mahabharata quoted above at the very outset, brings out the idea very pointedly. It says that in matters of food, sleep, and other physical needs man is on a par with the animals. It is the sense of dharma, religious living with all its implications, that differentiates him from the animals. Without dharma, man is merely an animal.

The animal needs food and sleep, so does man. The animal loves and hates, and has fear, as has man. The animal multiplies its species, so does man. But while the speech of man portraying a sense of justice and morality, we do not hear in respect of animals. Animals have no notion of right and wrong or good and bad. They are instinctive, and act and react in stereotyped patterns of behaviour. The areas of their functions, too, are very much limited. Their needs are few, and they are satisfied when those needs are fulfilled. They do not

possess higher aspirations for a moral or spiritual life. We do not hear of a cow being moral and virtuous, or a pig being rewarded for a righteous act or punished for an immoral act. Values of justice, morality, virtue, goodness, truthfulness, selflessness, etc. become recognized and operative only at the human level. And it is these values that constitute the basis of a sound and stable society.

It is man that is endowed with the ability to think and act. He can reason with himself. This ability the animal lacks. Whereas the subhuman species react to stimulus and impulses prompted by what is called instinct, without any conscious design, man is able to weigh the pros and cons of a situation and plan his action accordingly, looking to his own as well as others' welfare. The animals are victims of their own glandular secretions, and subjected to their dictates without questioning them, fortunately, stands on a different footing, and that is because of his capacity to reflect, think, and act, as well as to distinguish good from bad in motives and right from wrong in actions. But, alas, how seldom does man bring that gift of nature to his aid! When a man fails to bring this power of discrimination and judgment to his aid, he acts and reacts just like an animal. It is the self-reflective nature of the mind that makes man human, lifting him above the animal level. When this special gift in man is further refined and perfected, by a religious spirit, he is lifted even beyond the human level and transported to the level of divine beings.

RECORDS NOW CHEAPER

ORDER NOW AT REDUCED RATES

ANAR DEEP 7/6 Each KALAYANA PARISHU
RAINI -911 P. 20 Yrs. SAAP BETA

HINDI: Krishna, Munster, Anari, Madhwal, Do Babo, Flying
Rasta, Dancer '72, Do Uda, QUWALI: Ismail Anari, Yusuf
Anari, Tala Mahomed. TAMIL: Paila Babbi, Ashu Egan

Make your selection of any single records from any sets

MAIL ORDER MUST ACCOMPANY 4/- DEPOSIT

—CASH ON DELIVERY—

DURBAN WELCOME DISTRIBUTORS,

Specialists in Tamil, Telugu, Quwalli & Hindi Records
2 Ajmeri Arcade (off) 14th Grey St & 30 Cathedral Road
P.O. Box 1574 DURBAN Phone 6782

A Distinguished Indian Statesman's Views On THE COMMONWEALTH AND APARTHEID

By K. M. PANIKKAR in the "Observer," London

(This article was written on the eve of the Commonwealth Conference)

SOUTH AFRICA has created an unprecedented situation in Commonwealth relationships. The Indian Parliament, in summing its sorrow at the tragedy of Sharpeville, recalled to mind the massacre of Amritsar. In other Commonwealth countries also, there has been almost a singular unanimity of opinion condemning South Africa. Everyone therefore is looking to the London meeting of the Commonwealth Prime Ministers to see how this question will be tackled.

It is the first time that the Commonwealth has faced a crisis of this nature. Though in the past there have been commitments between members, there has never arisen a situation in which the moral opinion of the Commonwealth is pitted against a member in respect of policy to which it firmly adheres.

Certain Principles

Undoubtedly a crisis, for if the meeting of Commonwealth Prime Ministers is unable or unwilling to do anything or even to express an opinion, not only will the prestige of the Commonwealth decline, but its very utility cannot fail to be widely questioned. And yet, although the moral position is clear, the political action is not simple to prescribe.

The Commonwealth by definition is a voluntary association of sovereign States. Although there are, no doubt, certain principles to which this association is dedicated, the member States, emphasising their sovereignty, will not tolerate any intrusion by the association as a whole into their individual domestic problems. It is obvious that any attempt to discuss the internal problems of any member State, or even its relations with other States, would lead to a break-up of the Commonwealth itself. The South African policy of apartheid cannot therefore be placed on the agenda, any more than, say, the relations between India and Pakistan.

Does this mean that the Commonwealth has no responsibility and is powerless to act in respect of so important a matter as a policy which emphasises the superiority of one race over another and leads to the major-

Mr K. M. Panikkar the Indian statesman and author, was successively Indian Ambassador in China, Egypt and France before becoming a member of the Upper House of the Indian Parliament.

ity of the population of the country elementary political rights? If that were so, the Commonwealth would have no meaning. Even if it cannot intervene in the internal affairs of a member, it can nevertheless define certain principles on which the association is based.

The first question to be decided is whether such principles exist. Before 1949, allegiance to the crown could have been considered as an essential condition of Commonwealth membership. Today, this common allegiance to a monarchy is not considered necessary. A useful examination would seem to indicate that there are only two principles which are implied in the membership of the Commonwealth. The first of these is acceptance of democracy as the form of government. Even Field-Marshal Ayub Khan has found it desirable to renounce his regime by a scheme of "basic democracies." The second is the equally important principle of racial non-discrimination.

There may be other ideas which are generally accepted, such as the understanding to refrain war as a method of settling disputes between the countries of the Commonwealth, or of working by mutual consultation. But on careful consideration it would appear that it is the non-racial character and the democratic doctrine that constitute the distinctive and essential characteristics of the Commonwealth.

Open Rejection

It is bad enough that one of the members of the Commonwealth should hold staunchly to the principle of racial superiority of the white man over the black. That it is held sincerely by a group does not give it a claim to be tolerated by others. But it might have been overlooked as an internal affair if it had not led to the international consequences of the last month.

The enthusiasm with which the doctrine has been enforced, and the determination which both sides have shown, should

make the leaders of the Commonwealth pause and ask whether in their general interests the time has not come for the Commonwealth as a body formally to define its attitude towards the claim of white supremacy. Mr. Macmillan showed unusual courage in openly rejecting this claim in South African Parliament itself, and in declaring unequivocally that both the Government and the people of Great Britain disavowed all decisions of racial superiority.

Joint Denial

The question, however, remains: What practical step can the Commonwealth take in this matter? It has no sanction at its disposal. Even if it had, the Commonwealth does not claim to be a body with authority to enforce its decisions on its member States. No member of the Commonwealth would in fact contemplate the use of any sanction against another member. It cannot therefore expel South Africa, as some people are clamouring that it should,

for such an action would vest in the Commonwealth with an authority which no member would approve.

But there is nothing to prevent the Prime Ministers from signing a joint declaration of principle about racial policies, a solemn denial of the false assumptions of racial superiority—a principle which every one of the Prime Ministers (excepting, of course, the Premier of South Africa) has individually affirmed without equivocation.

Such a declaration of principle would undoubtedly strengthen the Commonwealth and demonstrate once again to the South African leaders that in this matter they stand alone and isolated, without sympathy from any quarter. It might also help to open the eyes of the ordinary men and women in South Africa, who today believe that they are fighting for a principle, that what they are fighting for is something of which the whole world disapproves. From the point of view of the Commonwealth, such a declaration would raise its moral stature and invest it with new prestige. Silence at this time would certainly have the reverse effect.

Phone 835 5786

P. O. Box 1649

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS

HOUSE FOR KEEN CASH PRICES

33 West Street, JOHANNESBURG.

Cable & Tel Add HARGVAN

Phone 29366

P. Hargovan & Co.

(Pty.) Ltd.

Earthenware Piesels Jar 3 Gallons 12 6 each F.O.R. Durban
Fresh First Grade Green Ginger 1/2 per lb. " "
Fresh First Grade Garlic 2/- " " " "

Cash with order only

P. O. BOX 1250.

155/7 Warwick Avenue
DURBAN.

IF HAMMARSKJOLD SHOULD FAIL . . .

STRONG U.N. ACTION CERTAIN

(By HOMER A. JACK in "Contact" S.A.'s Non-Racial Fortnightly)

UNITED NATIONS—By now the whole world and even the South African Government realize that the U.N. Security Council adopted a resolution deploring the recent actions of the South African government and urging it to "abandon its policy of apartheid." This article is to take readers of "Contact" behind the scenes at some of the manoeuvres perhaps not always reported in the world press.

THE horror of the Sharpeville massacre was so great that there was never any serious doubt that (1) the Security Council would be called into session and (2) that the 35-member Afro-Asian majority against South Africa would be inscribed on the agenda of that session.

The Council's President for March, U.S. Ambassador Henry Cabot Lodge, did not even call for a vote on the agenda item. The only two powers which might have prevented debate on this issue were Britain and France. Public opinion inside their countries, and in the whole world, were too great for them to prevent discussion on the matter. After the issue was placed on the Council's agenda, Britain, France and Italy for the record stated certain juridical objections, while the U.S. and U.S.S.R. spoke strongly in favour of the Council's debating the issue.

The final U.N. resolution showing "strong feelings" and "grave concern" was the product of the normal process of U.N. political negotiation. The huge independent Afro-Asian bloc (Numerous is not yet a U.N. member), aided by 20 Asian states, wanted a strong statement against South Africa as the Security Council could pass. If it were too strong, a resolution would probably have failed because of the veto of one of the Council's permanent members (U.S., U.S.S.R., Britain, France or China). The Afro-Asian bloc felt, on this matter, that it could count on the U.S.S.R. and probably on the U.S., alone the latter was rapidly becoming less central to its African policy. China—Taiwan—was a question mark since it is often more pro-Western than pro-Asian. France it was known to oppose, would be difficult because of the recent rebuffs the U.N. handed her over the continued war in Algeria and her loss in the Sahara. Britain would be strong, despite Prime Minister Macmillan's speech in Cape Town, because of her fear of driving South Africa out of the Commonwealth.

Thus the two Afro-Asian members of the Security Council

—Tunisia and Ceylon—had the delicate task of framing a resolution which would draw seven of the 11 votes necessary for passage and not incur a veto. While Britain occasionally threatened a veto, the Afro-Asian bloc itself had a powerful threat up its sleeve. It would take the South African issue to a special session of the U.N. General Assembly where there is no veto and where it would probably claim victory. Tunisia and Ceylon occasionally indicated Ecuador also a Council member, to introduce a resolution which passed, virtually unmodified, by a vote of nine to nothing, with only Britain and France abstaining.

Why was not stronger action taken at this time by the Security Council? Some nations, quite apart from South Africa, feel that the U.N. under article 3(7) of its Charter cannot intervene in matters which are essentially within the domestic jurisdiction of any state. They assert that events on far within South Africa, however tragic, have not jeopardized international peace. Some nations honestly believe this to be the case, others use these juridical doubts as an excuse to prevent stronger action.

There is, however, a more fundamental reason for the hesitation on the part of many members of the Security Council not to take stronger action against South Africa at this time. They feel that the U.N. can still fruitfully negotiate with the South African government. While years of negotiations with South Africa by the General Assembly—over apartheid over the treatment of Indians in South Africa and over the status of South West Africa—have resulted in no less oppression by the South African government, they still feel that somehow the South African government will get change its ways. Thus Sir Bernard Osborn of Britain opposed against introducing a delicate situation rather than to act. The U.S. supported "once again" to the United Nations Africa "with the greatest sincerity and friendly intent." If past experience is any guide, this holding of an

other branch to South Africa would be fruitless.

What was the role of the ambassador from South Africa during the Security Council debate? Ambassador Brand Fourie walked the narrow line between maximum co-operation with the Council and contempt for it. He did not, however, permanently walk out.

What was the role of the independent African states? They considered the Sharpeville massacre and the aftermath to be their fight only an incident of history and geography separated the Africans in South Africa from themselves, Ghana, Guinea, Liberia and Ethiopia insisted on sitting at the Security Council table as non-voting members (along with India, Pakistan, Jordan and South Africa). When Ambassador Jha of India suggested that Othman Tumbo of the African National Congress had left South Africa and was 'on route' to the Security Council, the African delegations were prepared in one way or another to have him speak—he had served in time—to counter the official account of the Sharpeville massacre as given to the Security Council by the South African ambassador. (He gave the original interpretation "Shots were fired at the police before the police returned fire.")

What was the effect of the demonstrations by Africans in South Africa during the Security Council debate? The demonstrations in Cape Town, Johannesburg, Durban and elsewhere during the three days of the Security Council debate lent a special urgency to the discussion. The New York newspapers headlined these events in South Africa almost to every edition. This news was not missed by the U.N. diplomats. The South African government implied that the Security Council discussion only encouraged the Afrikaners to demonstrate. It is hard to judge more and clear but the massive demonstration of African unity and African opposition to the whole South African system—not only against apartheid—a deep impression throughout the United Nations headquarters.

What of the future? The U.N. resolution in addition to the now-familiar rhetoric ("condemns", "deplores", "is deeply concerned") in the final wording, has "asked" to observe the U.N. Secretary-General with concerning South Africa and making

"such arrangements as would adequately help in achieving the purposes and principles of the Charter." An early draft of the resolution would have had him report to the Security Council before 30th June, but the resolution as approved says no date but only bids him report to the Council "whenever necessary and appropriate." Mrs. Hammarshkjold lost no time, and scheduled a meeting with the South African Ambassador the day after resolution was approved. I wonder what he will be able to do under the circumstances.

If the Secretary-General frustrates in dealing the South African the Security Council is so a take more drastic action South Africa. If, before Secretary-General has time complete his negotiations, moved, widespread violence occurs within South Africa, the Council will be concerned, either by the Secretary-General or by the Afro-Asian bloc.

How strong action could a second round of Security Council session of a special session of the General Assembly take toward South Africa? The following actions were freely discussed in the corridors of the U.N. and may find their way into official resolutions at any further meeting.

Political sanctions against South Africa. The U.N. could urge that its member states break diplomatic relations with South Africa. There is apparently precedent for this kind of action during the 1948 debate at the U.N. on France's Spain.

Expulsion of South Africa from the U.N. This is always possible, but unlikely, for the whole trend is to make the U.N. a universal body on the theory that it is better for nations to talk than to fight, for any nation—however recalcitrant—can be inside the outside.

Arms embargo against stopping military supplies to South Africa. Why should UN members stop jet planes or helicopters to South Africa to become demonstrating Africa case or why should they stop machine guns and ammunition to sell Africa? There have been such arms embargoes before, why not in this instance?

Economic sanctions by governments against the people of South Africa. What, the growing, worldwide anti-

(Continued on next page)

Plea To Punish Policemen

(Indian Opinion" India Service)

THE convenor of the Rajput district Sarvodaya committee said yesterday in Rajput that the district Sarvodaya committee had decided to approach the Chief Minister of Madhya Pradesh, requesting him to award "collective" punishment to all those district police officials who had joined hands with anti-social elements in sabotaging the prohibition programme launched by Sarvodaya workers in Rajput district.

He said if no response was received from the State government within one month, Sarvodaya workers would go on hunger strikes in front of police stations all over the district and offer mass prayers for a "change of heart" on the police officials. The workers would also organise silent processions of villagers from their respective villages to the district headquarters to attract the attention of the administration.

To Meet Acharya Bhawe

(Indian Opinion" India Service)

THE disciples of Madhya Pradesh have led across the Chambal river leaving their relations and emissaries in contact Acharya Bhawe. The Bheddans leader is now only a days march from the ravines of Ananta.

Maj. Gen. Yashwanth Singh took the relation of the abducting bandits to Acharya Bhawe. The bandits may give themselves up to the police.

The failure to establish direct contact with the gang is considered a set back to the mission of the Shanti Sena. The Bheddans workers, who scoured the wooded banks of the Chambal River for five days, have returned to the base camp.

Progress Of Indian Shipping

(Indian Opinion" India Service)

INDIAN shipping continued to make progress in 1959. The total Indian-owned tonnage at the end of December 1959, stood at 7,39,000 gross tons as against 6,38,000 gross tons at the beginning of the year. The second five target for Indian-owned tonnage is 900,000 gross tons.

Indian-owned tonnage employed in coastal trade rose from 531,000 gross tons in 1954-55 to 574,000 gross tons, Indian-owned tonnage employed in overseas trade increased from 58 vessels to 68 vessels 61,485,000 gross tons.

Fasting Unto Death

(Continued from page 164)

the great city, was to be destroyed. It was on fortieth day of his entering it.

"So the people of Nineveh believed God and proclaimed a fast, and put on sack-cloth, from the greatest of them even to the least of them. For word came unto the king of Nineveh, and he rose from his throne, and he laid his robe from him, and covered him with sack-cloth, and sat in ashes. And he caused it to be proclaimed and published through Nineveh by the decree of the king and the nobles saying, 'Let neither man nor beast, herd nor flock, taste anything; let them not feed, nor drink water. But let man and beast be covered with sack-cloth, and cry mightily to God; yes, let them turn every one from his evil way, and from the violence that is in their hands. Who can tell if God will turn and repent, and turn away from his fierce anger, that we perish not?' And God saw their works, that they turned from their evil way, and God repented of the evil that he had said that he would do unto them, and he did it not."

Thus this was a 'fast unto death.' But every fast unto death is not suicide. This fast of the king and the people of Nineveh was a great and humble prayer to God for deliverance. It was to be either deliverance or death. Even so was my fast, if I may compare to the Biblical fast. This chapter from the book of Jonah reads like an incident in the Ramayana.

It is only proper that friends should know my fundamental position. I have a profound belief in the method of the fast, both private and public. It may come again any day without any warning even to me. If it comes, I shall welcome it as a great privilege and a joy.

—Merton, 15-4-'33.

Thanks

Mr. and Mrs. E. Van Melt of Leipsing Steam Laundry, Leipzig, sincerely thank all relatives and friends for their kind messages of blessing and presents sent to them on the occasion of the recent marriage of their eldest daughter.

Strong U.N. Action Certain

(Continued from previous page)

such boycott has been impressive, especially during March in the British Isles, this cannot be as successful as a government boycott could become. The UN could make this recommendation to its member states.

Some kind of UN "presence" in South Africa, including conceivably even a UN Emergency Force. This is the ultimate sanction, hinted at by many, yet nobody has figured out just how such a police force would work against an unco-operative South African government.

In many ways the UN Security Council meeting on South Africa was historic—and decisive. The many injustices in South Africa are now considered by the UN a security matter not only an item affecting civil rights. Together with the Sharpeville massacre itself, the Security Council debate may constitute a hinge of African history. The ultimate freedom of Africans, Coloureds, Indians—even Whites—in South Africa might date from these last days of March in the Africa Year 1960.

TEACHERS WANTED

Shree Hindu Vidhya Mandir, governed by Shree United Hindu Association, Cape Town, wants one experienced male and one female teacher to teach Hindi and Gujarati. When applying send certificates and mention experience.

Secretary, Hindu Vidhya Mandir, P.O. 4117, Cape Town.

HAWKERS AND TRADERS

Great's wrist watches, 17/6 with 15 jewels 25/6, 17 jewels, waterproof, shockproof 34/6, 21 jewels, waterproof, shockproof, 37/6; 25 jewels, waterproof, shockproof, 41/6; Ladies' wrist watches 39/6, 25 jewels 49/6. A. I. Agenciam, P.O. Box 3780, Cape Town. No Catalogues

R. VITHAL

Bookkeeping, Writing up, Set of Books, Balance Sheet, Income Tax Returns, Contact No. 12 Barkly Arcade, 38 Market Street, Cor. Diagonal & Market Sts. Johannesburg. Phone 33-1054

SIMPLE STORIES TO UNDERSTAND

RELIGIOUS BOOKS FOR ALL INDIAN SCHOOLS

NOW FOR SALE

The Ramayana for Boys and Girls	2/-, 3/6, 8/6, 12/6
Bhagavadgita	3/6, 9/6, 14/-, 18/6
Upanishads	5/6, 16/-, 30/-
Great Saints of India	3 6
Great Men of India	3 6
Chandrasekhara	2 0
Story Bapu	3 6
Story Jawaharlal Nehru	3 6
Message of Krishna	4 9
Teachings of Shri Ramkrishna	18 6
Sayings of Ramkrishna	14 6
Modern India	1 6
Religion of Home	3 6
Short stories of great personality—	
Fine mixture	3 6
How to Win Friends and Influence People	3 6

Obtainable from.

D. ROOPANAND BROS.

PUBLISHERS AND BOOKSELLERS

Phone 20707. (Est. 1932) P.O. Box 2574.

85 VICTORIA STREET, DURBAN.

fifty years ago... May 1910

The Achievements Of Passive Resistance

["From The Indian Opinion" May 28th, 1910]

IN the May issue of the "Modern Review" Mr. Polak writes in reply to "N" who, in the January issue of that journal argues that the Transvaal Indians have hitherto avoided their civic and political duties and suggests that they should be shipped back to India, in order that they might exert there the political character that he admits they have acquired.

After briefly sketching the history of Indians in Natal and the Cape where they enjoyed the political franchise in very little practical purpose Mr. Polak goes on to deal with the situation in the Transvaal and says: "They (the Transvaal Indians) have understood that it is not possible to demand and to exercise rights without the corresponding power to perform duties and to assume responsibilities and obligations. They have apprehended the very elementary fact that the foundation of the state is the well-equipped, well-poised, self-respecting, self-reliant, self-organised human elements that can, use it, and who must be capable, upon demand, of self-sacrifice. It was *bushido* that made Japan; it was not Japan that made *bushido*. Suppose that every one of the Transvaal Indians had possessed the political franchise, I venture to assert that they would have done little or nothing to deserve it, prior to 1906, and that they would have known nothing as to its correct use. For example, it would not have struck them that circumstances may exist when it is a greater duty to the state to refrain using the vote than to exercise it, so wasteful disregard of the state's real interests. But there can be no manner of doubt that, since 1906, the Transvaal Indians have shown themselves to be truly worthy of the utmost rewards of citizenship and whether they get it or not is quite immaterial. Before 1906 they were merely "coolies", today without the exercise of a single vote, but by the mere manifestation of an extraordinary

degree of self-respect and a totally unexpected display of self-sacrifice, they have achieved the status of British Indians, and those who know their South Africa will easily be able to appreciate how immense a gain that is. Had they had the vote in 1906, it would not have added a jot to their status—they would simply have been "coolie voters" and nothing more. And had they had the franchise, they could not have prevented the passing of the Registration Acts of 1907 and 1908, and the Immigration Act of 1907. They could not have prevented that type of legislation being enacted, in a worse form, in Southern Rhodesia, or its spirit in Natal, nor could they have opposed the imposition or still further anti-Asiatic legislation in the Transvaal itself. But without the vote they have done all this, and, what is more, they will succeed in removing the obnoxious Registration Act of 1907 and the elimination of the racial "prohibitory" clause in the Immigration Law. It is the manhood of the men and the womanhood of the women that have achieved all this, it is there that resides the true measure of political and national existence and made them actualities, and "X" will, I trust, forgive me if I remark that the whole of the penultimate paragraph of his contribution is surely a work of supererogation, and that it does not lie in the mouth of any Indian to offer advice to the Transvaal Indians as to the nature of their struggle and how it should be conducted, but he should rather humbly sit at the feet of the simple Indian hewers of the Transvaal, who know how to die for their religion, their honour, and their country, and the wives of those, who know how to tend them to death for the same good cause.

HOTTEST DAY IN BARODA AND SURAT

The temperature shot up to 118 and 113 degrees in Baroda and Surat the highest in more than twenty years.

B-I Sailings Between East African Ports Karachi And

S.S. Kampala due 31st May. Sails on 6th June.
Calling at Mombasa

PASSAGE FARE TO KARACHI OR

First Class	single	without food	ETD
Second "	"	"	44-15-0
Third "	"	"	31-15-0
Ordinary			
Non-Vegetarian	45-5-0		Special 410-15-0
Vegetarian	44-17-0		40-15-0

For further particulars apply to—

Shaik Himed & Sons
(Pty.) Ltd.

390 Pine Street, — Durban.
Telephone 20452, Tel. Add. "KARAHAT."

Special Offer: India-Made

(SHIPMENT JUST ARRIVED)

WHOLESALE TRADE PRICES

THREE RINGS, 3 toles		37/6
(Available in Thin/Thick Sticks)		
GATEWAY OF INDIA 3 toles		45/-
" " 3 toles		40/-
CHAMELI		18/-
"		0/-
BUGANDH RANI		38/-
"		18/-
"		8/-
"		6/-
LATANANGESHEAR		4/-
OBANDAN DHOOP 2 1/2 Box of 16 Sticks		

CASH WITH ORDER — PRICES FOR DL

We have also received Genuine Basmati Rice 1/- per lb
(Minimum Order 100lb)

We are Stockists of all kinds of Indian Rholls, Spices and Condiments, Betelnuts, Almonds, Tamarind, Whole Corianders and All kinds of Imported Rice.

SPECIAL PRICES TO THE TRADE

Please write for our price list:

K. HARIBHAI & SONS
(PTY.) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants
81 Victoria Street, — P.O. Box 2114 — Durban.
Telegraphic Add.: "BHAISONS"

Printed and published by Mrs. Goshia Nandhi at the International Press, Pambani, Addis: INDIAN OPINION, Private Bag, Durban.

27TH MAY, 1960

Registered at the G.P.O. as a Newspaper

Price 4d.

ઓપિનિયન

પ્રકાશના માધ્યમના હરો અને રચના સ્વપાત્ર
સુવર્ણ તંત્રી સ્વ. અણીલાલ માધી

★

જેને આત્મમાં નથી અને
પ્રમાણ આત્મા ભોલો છે, તેને
જુદાપણ નથી, તે જ જુદાપણ
રહી નહીં તેવાને આ રતિ
પામવાનું નથી રહેતું.
—કાશીનાથ.

પુસ્તક ૫૮ પૃ—અંક ૨૧

તા. ૨૭ મે, ૧૯૬૦.

કુલક નંબર પે, ૪

રિપબ્લીકના પ્રચાર માટે આકાર- વાણીનો ઉપયોગ

સરકાર પોતાની રાજદેવની નીતિને પ્રચાર કરવા માટે સમસ્યા અખતર
કરે છે એવો દાવો આ રાષ્ટ્રપ્રધાન દક્ષિણ આફ્રિકાની પ્રતિષ્ઠા ધરાવી આવ્યો.
ડૉ. હરુબાઈ, એરિક મેનો પ્રચાર પૂર્ણ કરે. એનું કારણ છે એરિક મેનો,
ડૉ. હરુબાઈના પ્રતિનિધિ તરીકે મળ્યા હતાને. ધીમે ધીમે રાષ્ટ્રીય કળી ૩ ડૉ.
હરુબાઈની, એરિક મેનો પ્રચાર કરે. પરંતુ આ રાષ્ટ્રીય સમસ્યા મરી
નથી, એવી ડૉ. હરુબાઈ કહે માનવજાતીની નીતિ અરુપાવવા બાદ
સમાચાર માં છે તેમાં કાલિ સમાચાર, એ કુલ પાછી કીનવાઈ બરો.

હવે સરકારને રિપબ્લીકની આખર
માં મતાન્ય પાછી નથી એક છે એ
દક્ષિણ આફ્રિકા પોતાની નીતિ નહિ
મરે તે ડૉ. હરુબાઈના બીજા, રાષ્ટ્રીય
કેપનવેસ્કની અંદર રહી રિપબ્લીક
મેળવવાની ના પાડશે. એના અર્થ
એ ડૉ. હરુબાઈની અંદરથી દક્ષિણ
આફ્રિકાને હાથેથી પાડશે. અને બીજું
છે, એ દક્ષિણ આફ્રિકા ડૉ. હરુબાઈની
પદ્ધતિ અર્થ રિપબ્લીક મેળવે તે
ડૉ. હરુબાઈના બીજા રાષ્ટ્રીય વેપારના
પ્રતિનિધિથી દક્ષિણ આફ્રિકાના આર્થિક
તંત્રને ખટકારી રહે! આમ સરકાર
કહે સુવર્ણ પદી છે.

દક્ષિણ આફ્રિકાની સરકારને કેવળ
માત્ર વિરોધ નથી, પરંતુ આંતરિક
વિરોધ પણ છે. રાષ્ટ્રના બીજા પક્ષ
રાષ્ટ્રવાદી પક્ષે રિપબ્લીકનો વિરોધ
કરે છે. આ વિરોધને અટકાવવા
માટે હવે તે આકારવાણી (ગ્રાહકાર) નો
આશરો સરકારને મેલો પડ્યો છે.

જનરલ હેટ્ઝેલના પુત્ર એલ્બર્ટ
હેટ્ઝેલ હવે ટપાલ અને તારના
પ્રધાન નર્મ છે. એવી એક એ.
બી. સી. યી હવે આજ સુધી છે
તેમને મરે. પ્રચાર કરે છે, અને
અર્થ છે કે હવે તેમને આકારવાણીનો
આશરો મળે રહ્યો છે. આમ રિપબ્લીક
નો પ્રચાર પણ તેમને આકારવાણી
મારફતે કરે છે એક. એ. બી. સી.
કર્મચોરની અંદર આવે. બી. સી. સી.
આફ્રિકન સીન એવો મરે. પ્રચાર
કરે છે કે એક તરફથી પુત્ર વિરોધ
અર્થ રહી છે. પરંતુ એમના વિરોધી
સીને કમ સમયે એલ્બર્ટ હેટ્ઝેલ
એ અર્થથી વિનાશકરિવાણા છે. તે

ડૉ. હેટ્ઝેલના મનમાં નો
વિનાશકરિ છે, તે પણ ધીમે ધીમે
અર્થ આપવા માગે છે એવો
પ્રચાર છે કે એક એ બી. સી. ને
'દાઈ કોલનસી ટ્રાન્સમીશન' બનાવવું
આ એમના પાછા ૧૦૫ ૧૫ ૨૨.૩
પાછાને અર્થ કરવાને. તેનો વિચાર
છે આપુ માત્ર તે સમજ તેમ કે
આકારવાણીનો કાર્યક્રમ સામળવાર
પરવારી મળા પરંતુના સમાચાર
કર્તા બરો—અને જરૂરના સમાચારો
સામળવારમાં એ રાષ્ટ્રીય રાષ્ટ્રવા
પાછો એક 'દાઈ કોલનસી ટ્રાન્સ-
મીશન' નામે અને બીજો સામાન્ય
આ 'દાઈ કોલનસી ટ્રાન્સમીશન'
વાળા રાષ્ટ્રીય કપર આ સમાચારો

પુત્ર એલ્બર્ટ ઉપર જનરલ હેટ્ઝેલનો પત્ર

પિતા પુત્ર વચ્ચેના સંબંધ અર્થે ૧૯૩૬માં તેમ પરિશિષ્ટિએ પહેલો
હતો, ત્યારે પુત્રની નીતિને વચોડો પત્ર જનરલ હેટ્ઝેલે લખ્યો હતો.
તેમને તે વખતે વડા પ્રધાન હતા. તેનો હાર નીચે આપવામાં આવ્યો છે.

"તારી આપની તારવણી કરતા, એ એપ્રિલ" અર્થાત્ છે કે
આફ્રિકાનરસમની અંદર, આફ્રિકાનસ વાત કરતી રાષ્ટ્રીય ન દક્ષિણ આ
ફ્રિકાની આખરની વિચારણા અને રચના આપવું. અને અર્થે વાત
કરતી રાષ્ટ્રીય પરવા ન રાખવી.

"તે ઉપરાંત ઉપર અર્થે વાત કરતી રાષ્ટ્રીય નહિ પણ આપણા
રાષ્ટ્રની બીજા આફ્રિકાનસ ન વાત કરતી રાષ્ટ્રીય દક્ષિણ આફ્રિકાન, રાષ્ટ્રના
કલ્યાણ અર્થે એક, અને સરકારે રાષ્ટ્ર પણ અર્થે તેમના સરકારથી
ન ભરવું. અને તેમને કાલ માત્ર એનું કાર્ણ પણ હરુ ન એક, અને
કરવું હોય તે આફ્રિકાનર રાષ્ટ્ર સર્વાનુમતે તે આપણીને સરકાર કરે
એક.

આપણા સામજિક જીવનમાં, પોતાની તરફ એક અને નહિ એ એ
મહાન ખોરતી વિચારો છે. પણ તારા સિદ્ધાંતો ને કેવળ આપણા, સ્વાર્થ
અને પ્રમાણપૂર્ણ હોવાં છે તેમ જુ આ એક અને ન્યાય મળી આવે
કે કે મર્યાદાથી, આફ્રિકાનસ વાત કરતી પ્રાણી એકતા, એ તારાથી
કર્ણ એક હું પ્રમાણે નથી, પરંતુ તે એકતા આપી આફ્રિકાનરસમની
પાલ્લવાણી કિંમતે હું ખરીદવા માગતો નથી. તેનાથી આફ્રિકાનસ અને
અર્થે વાત કરતી પ્રાણ, અર્થે વાત કરતી પ્રાણ અને પ્રમાણી પ્રુદ પાલ્લવાણ
મરી એક એવો અર્થ.

"હું અને અને તારા જુવાનીમાં આફ્રિકાનર પ્રિયો ને આ પદ પર
આવી રહ્યાં છે તેમને એવણી આપુ છું કે આ પ્રાર્થના ઉપર રાષ્ટ્રીય
પાલ્લવાણી ન મળે."

શ્રીમતી સુશીલાબેન
ગાંધીના ઉપવાસ છે
સુશીલાબેન તા. ૧૧-૫-૧૯૬૦થી
શ્રીમતી સુશીલાબેન ગાંધી ૧૬-
૫-૧૯૬૦ રાષ્ટ્રવાદી રાષ્ટ્રીય તરફ
અર્થે આપણા અને 'પુત્રીયન
ડૉ. હરુબાઈના વિરોધમાં પાંચ
વિષય માટે ઉપવાસ પર ઉતરે
છે. ૫ મહાત્મા ગાંધીના
પુત્રપુત્રી શ્રીમતી સુશીલાબેન અર્થે
સામે પાંચ વાગે છે. ૫ 'પાંચુ'
હીયુ' હોય તેમને 'અર્થે વાત
કરતી રાષ્ટ્રીય કાલના ઉપવાસ
પાછો. શ્રીમતી સુશીલાબેન
ફીનીક્સ નસાવતમાં ઉપવાસ
કરશે. બીજા મિત્રો પણ જુદા
જુદા સમયે ઉપવાસમાં તેમની
આમે એકાદો ફીનીક્સ નસાવત
નાં સર્વોચ્ચ-અર્થે સામેવરો
સામે પ્રાર્થના થશે.

આપણે તે તે પ્રમાણે સમજ સેવું
એક.

સામાન્ય રીતે ગ્રાહકારોના કાર-
વોરસની નીતિ એવી છે કે રાષ્ટ્રવાદી
પ્રચાર કરવું નહિ, અને કેવળ મતા-
પ્રધાન મત માટે તેને કપવું.
કરશે આ નીતિને આપણે ત્યાં
પણ છે—એ ડૉ. હેટ્ઝેલનું પ્રથમ
પ્રમાણ છે. આપણા બીજા હેટ્ઝેલે
વિનાશક પ્રમાણ ડૉ. હેટ્ઝેલ અર્થે
એ કહેવાય નહિ એ પોતે જ એમના
પિતાના એકાદો અર્થ પાડ્યો. અને
તે આકારવાણીનો કાર્યક્રમ સામળવા
એવું રજૂ નથી. એ વર્ણવવાની નવતી
અર્થ છે—અને આ સુધી વિનાશક
આવે નહિ આ સુધી એને, પ્રચાર
મતે, રહેશે જનરલ હેટ્ઝેલે પુત્રને
કહ્યું હતું, "હું પાલ્લવાણી કિંમતે
આપી આફ્રિકાનરસમની એકતા ખરીદવા
માગતો નથી. અને આપણા સામાજિક
જીવનમાં પહેલી તરફ એક અને
ન્યાય એ એ મહાન ખોરતી વિચારો
છે, એ તારે અર્થે એક."

આ વિચારો ઉપર અર્થ ડૉ.
હેટ્ઝેલ વિચારે એક પ્રમાણ એક
પ્રમાણ હશે એ ઉપર વિચારણા
કરી તેમને નીતિ મરે તે આ, નહિ
તે તેમને પોતાના ઉપર અને હેટ્ઝેલ
વિનાશકાન અર્થે આપણે તેમને પોતાના
પિતાના પત્ર નામી પુત્ર અર્થે
તે આ!

ભાષાંતર કરવા માટેના સ્વયંસંચાલિત યંત્રો

મો. સોનાં એક વિશિષ્ટ પ્રકારની સંસ્થા છે. એનું નામ વૈદ્યાનિક અને ટેકનિકલ પ્રવૃત્તિ માટેની એસ.એ. સોનીયેટ એવમ પ્રાઇવેટ લિમિટેડ તથા વૈદ્યાનિક તથા ટેકનિકલ પુસ્તકો તથા સામગ્રી અર્થે, આને છે. ઉપરાંત ૮૫ રોમાંથી ૫૦ ભાષાઓમાં ૬૨૬૦૦ પાનાઓ જેટલું પુસ્તકો તથા સામગ્રી ૧૫૦૦ ભાષાઓમાં તેમજ ૧૬,૦૦૦ જેટલા પદાર્થોની વિગતો તોલો તથા સંખ્યાઓ કામ કરે છે.

આ વિશિષ્ટ એક સોનીયેટ પ્રકારની અને વૈદ્યાનિકતા મનમાં પ્રથમ ઉપરિચિત થશે કે આ નવું ભાષાંતરનું કામ મોટું ન કરી શકે.

૧૯૫૫માં એમણે વૈદ્યાના કામની શરૂઆત કરી, અને અંગ્રેજી ભાષાના ટેકનિકલ લખાણોનું રાષ્ટ્રીય ભાષાંતર કરવા માટેનું વચ ૩૦૧ રીતે બનાવ્યું એના કાર્યક્રમ પરી શરૂ થયો.

વૈદ્યાનોએ વૈદ્યાના ચિંતનની સ્વ-આત આ પ્રયત્ન કરી એમણે વિચાર, રીતો કે અર્થન અને અંગ્રેજી ભાષાઓમાં અનુવાદ આદિ આદિ આદિ આદિ છે, જેમાંથી ૫,૦૦૦ સંદર્ભો તારવાર વપરાતા હોય છે. વૈદ્યાનિક તથા ટેકનિકલ લખાણોમાં તેા એથી જે એક સંદર્ભો વપરાતા હોય છે.

એટલે એમણે સંપૂર્ણિત એવનું ભાષાંતર કરી શકે એવું સ્વયંસંચાલિત મંત્ર બનાવ્યું. આ કમ્પ્યુટર ભાષાંતર-કારને એમણે ૬૫૨ અંગ્રેજી સંદર્ભો તથા ૧,૬૫૨ રાષ્ટ્રીય સંદર્ભો ઉપરિચિત આ મંત્ર સાદા મહિત્વાકાંક્ષી લખાણોનું છે, જેનું નામ 'સાઇબર' અનુવાદના ટેકનિકલ સેમિનાર તથા આર્થિક સિદ્ધાંતની નવલકથા 'ડેવીડ ડેવરસ્ટીસ'ના ટેકનિકલ રજીસ્ટ્રેશન ભાષાંતર આ વચ કરી શકે છે.

જે અંગ્રેજી લખાણનું ભાષાંતર કરવાનું હોય તે લખાણ કામગીરી એક કાળી પરી ઉપર 'કામગીરી' લિપિમાં લખવામાં આવે છે. લખાણ તેા સંદર્ભોના 'સંદર્ભો'માં છે કે નહીં એ આ વચ સેકેન્ડના રજીસ્ટ્રેશનમાં કામગીરી કાઢે છે. આ રજીસ્ટ્રેશનમાં કામગીરી પછી મંત્ર ભાષાંતર માટે રાષ્ટ્રીય સંદર્ભો, રજીસ્ટ્રેશનમાં છે. ભાષાંતર તૈયાર થઈ રહ્યા પછી, મંત્ર 'કામગીરી' લિપિમાં એ ભાષાંતર કામગીરી એક પરી ઉપર કાળી આવે છે. એ પરી બીજા એક વચ ઉપર મુદ્દા, સામાન્ય રાષ્ટ્રીય લિપિમાં એ ભાષાંતર લખાણને આવે છે. અનુક્રમિક સંદર્ભોના બીજા ભાષામાં જુદા જુદા ભાષો કામ છે, અનુક્રમિક સંદર્ભો પ્રતિબોધના વિશિષ્ટ અર્થો સાથે છે. એક સંદર્ભ માટે જુદી જુદી ભાષામાં જુદી જુદી નર-સારી નામનાંતર અર્થોમાં હોય છે, ઉપરિચિત રીતે વિશિષ્ટ પ્રકારનાં છે, અને જુદી જુદી ભાષામાં વચમાં સંદર્ભો એકસંવાની પદ્ધતિ જુદી જુદી હોય છે, આ મંત્ર પ્રકારનાં રજીસ્ટ્રેશનમાં છે અને એ પ્રકારે આ સ્વયંસંચાલિત મંત્રને મુશ્કેલી નથી.

આવા સોનીયેટ સંસ્થાની વિગતોની અસાધ્યતા અંગ્રેજી, રાષ્ટ્રીય, અર્થન, ચીની અને જાપાની ભાષાઓના લખાણોના ભાષાંતર આવા મંત્રો દ્વારા કરવામાં આવે છે. હવે રાષ્ટ્રીય અને રૂ-અ ભાષાઓના ભાષાંતર માટે ૧૬૫ ભાષા મંત્રો તૈયાર થઈ રહ્યા છે.

આપણે ઉપર એવું તેમ અંગ્રેજીનું રાષ્ટ્રીય ભાષાંતર કરનાર મંત્રને ૬૫૨ અંગ્રેજી સંદર્ભો આવે છે. હવે એ સોનીયેટ વૈદ્યાનોએ એવું વચ બનાવી રહ્યા છે જેને ૧૬૫૦ કરતાં વધુ સંદર્ભો આવે છે. મહિત્વાકાંક્ષી લખાણોના ભાષાંતર માટે આ વચ સાથે કામ કરે છે.

આપણે એક આવા પાનામાં આવે છે કેમ કે એક સંદર્ભો આવે છે કે એ આ વંચને ન આવડતા હોય.

આવા મંત્રો મોટા પાયા પર ઉપર કરવાની તૈયારીઓ હવે સોનીયેટ સંસ્થા કરવામાં આવી રહી છે.

આ ઉપરાંત, કોઈ પુસ્તક જેટલો વાચવા માટેનું મંત્ર પણ સોનીયેટ કમ્પ્યુટર, એ મંત્રમાં એક પુસ્તક મુદ્દાને મંત્રમાં કરે છે એટલે મંત્ર મોટો છે એ પુસ્તક 'વાચવા' માટે છે. એ

મંત્રમાં 'પુસ્તક' વાચવા માટેના મંત્રો પણ સોનીયેટ સંસ્થામાં સોનીયેટ છે. મંત્રો મોટો મંત્રો છે કે મંત્રો ઉપરિચિત મંત્રો છે કે મંત્રો એવું વચ બનાવ્યું કે જેને એક ભાષામાં, અંગ્રેજી લખાણમાં મંત્રોમાં એ વચ મોટો એવું ભાષાંતર મોટી મંત્રોમાં આવે મંત્રોમાં એ સાથે કરે છે અને એક મહિત્વાકાંક્ષી નિષ્ક્રિયતાને ભાષાંતર ના હવે કામગીરી મુદ્દા કરીને અમની સંવિધાને ઉપરિચિત સંસ્થાના મંત્રો માટે કરી શકાશે.

—(સોનીયેટ સંસ્થામાં)

જયપ્રકાશ જનતાને જગાડી

(૧૬૪ પાનાનું અનુસંધાન)

મોડા માનવ તથા તે પુસ્તક કામ, 'તમે તેા કહેતા હતા તે કે ભારત મુદ્દા મરીન રેક' એ કહ્યું. 'હા વળી, તમે નબરેનબર ન બોલો' તેલે જવાબ આપ્યો કે 'ના, હું એ નથી માનતો. જે માનતી નહોતી આપણે પછાર થયા ત્યાં જે એક કે રિસને નવાળે છે છતાં મોડા આરામથી મોડા છે તો તેા આ મંત્ર ખુબજ અમીર હશે ખુબ ખાતર થોવા એકમે, મોજામાં કરતા હશે' અને મહુ સરખ આવી રોયે જે કહ્યું: 'આ મોડા એટલા માટે મોડા છે કે તેમની પાસે કશું કામ નથી, તેમને મોડા છે' એના જવાબમાં જાણ તુરતજ મોડા: 'કામ નથી' આપણે પાળી પીળા મંત્રો તૈયાર આસપાસ કેટલી બધી મંત્રો હતી? હું એને સાક કરવાનું કામ નથી! મારી પાસે બીજો કામ જવાબ નહોતો. હું જવાબ થઈ શકે છી વિચાર કરશે તેા આજુબની પછાર કામ દોરી આપે તેા નરી અકર્મણતા છે.

જા.એ આ આરોહન આમળ નથી વધતું અને વિનોદાનું કામ થઈ પડી મહુ હોય એમ લાગે છે તેા તે માટે તમે તમારા નસીબને રો, અમરજા અથવા તેા વિનોદાના નસીબને રજવાની કાંઈ જરૂર નથી. આ ભાષાઓમાં, તે પુસ્તક કે સા-માટે નાહકની જુદી વેળા કરે મોડા. એજ નવડા, એજ મંત્ર વાંચને કાળેને અર્થાતિ આવે છે તમારા ભાષાઓમાં કારી વાંચે તેા આમલી જ નથી અને મિથ્યા થતો મોડા મોડા મળાઓ સાથે છે. એ વિનોદાઓને કહેવ જનતા મુખી પદોમાંથી એ કેઈ જનતાના વિશ્વ ની જવાબદારી તમારા સાથે છે. રાષ્ટ્ર નિર્માણમાં તમારે રચનાત્મક કામ અનુભવતો છે.

તેા આજે આપણા સી માટે મહુ કંઈ કહેવાનું નથી રહેતું, થાવ કરવાનું રહે છે પછી જુઓ કે બીજા માર વધુ વાદ આપણી સિદ્ધાંત મંત્રોમાં જાય છે!

—જયપ્રકાશ નારાયણ

ન્યુ ઈન્ડિયા એશિયન-સ ફુ. લીમીટેડ

હાડીયાની મુખ્ય કંપની

અને પરીવહ સીધા હોય:—
આમ, હરીયાણા, અમરકાંતર, મોટર, આલ, ચોરી,
હર કુલ્લ, હર માલીકી (માથે) અકરમાત વિ
સાઉથ આફ્રિકાની અંદર મુખ્ય અમરકાંતર

બલભાઈ રૂરતમજી એન્ડ સન,
૧૯૦ કવીન સ્ટ્રીટ, હરબન.
ફોન: હરબન ૨૫૮૪૫, ૨૮૫૩, ૨૮૬૪૬.

તમને ખબર છે
૧ ન્યુ ઈન્ડિયા, ઈન્ડિયાની સોયા મેટી લીમીટેડની ૭
૨ ન્યુ ઈન્ડિયા ની કામગીરી ૪૫ રીયામાં છે
૩ ન્યુ ઈન્ડિયાની ૧૫ કામગીરી ૧૫૦ કોમમાં છે
૪ ન્યુ ઈન્ડિયા: આમ, હરીયાણા અને અમરકાંતર ઉપર
૧૦,૦૦,૦૦૦ વર્લ્ડ પ્રાઇવેટ મેમ્બરો છે
સહિસલામતી અને તાત્કાલિક સેવા માટે
ન્યુ ઈન્ડિયા
સાથે લીમીટેડ ઉતારાવો

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1903.

Former Editors: Manilal Gandhi—1913-1956.

No. 22—Vol. LVIII.

Friday, 3rd June, 1960

REGISTERED AT THE G.P.O. AS A NEWSPAPER
Price: FOUR PENCE

Two Points Of View

AMONG the messages received by Mrs. Gandhi while she was fasting were the following

God Wills It . . .

"A five day fast is nothing. I do a five day fast a month for health reason. Judging by your condition, you could do a ten day fast, even without water, without any ill effects. Anyway, what do three fasts and prayers do, absolutely nothing. Do not farmers pray for rain, for crops, cattle etc. The sick, the aged, the crippled, they all pray. Without relief. The people in the Quake area, and elsewhere, they are all praying, yet no relief. Why, because God wills it so, and nobody can alter it, do what they will."

(This letter was unsigned, and without any address.—Ed 10)

Given Strength . . .

The following is a translation of a message received in Zulfi from Gladys Mizen, of Durban:

"Your example has given strength to many of our people. May Almighty God bless you."

Mrs. Gandhi expresses her thanks through the medium of "The Indian Opinion" to all those who have sent her messages or in some way have been of service to her during her fast.

(Continued from column 1)

Aren'tism kept her company

Mrs. Gandhi fasted alone for most of the time

After breaking her fast Mrs. Gandhi expressed the hope that the non-European people would give consideration to fasting and prayer. She pointed out that for successful fasting and prayer were such as smoking and liquor should be first surrendered. It was not really possible to fast if one did not discard liquor and smoking which were not vital to life and living.

Mrs. Sushila Gandhi Undertakes Fast

SINCERITY AND HONESTY NECESSARY FOR FASTING

FROM last Thursday evening there was at the Phoenix Settlement an atmosphere vaguely reminiscent of those days over fifty years ago when Phoenix was the nerve centre of Mahatma Gandhi's opposition to the discriminatory laws of this country. On Thursday last, as reported briefly in this journal last week, Mrs. Sushila Gandhi, widow of the late Manilal Gandhi and daughter-in-law of Mahatma Gandhi, undertook a five-day fast in sympathy with those detained and in opposition to the Union's Jubilee Celebrations. Mrs. Gandhi took only plain water for the first three days and a minimum of glucose on the fourth and fifth days. She broke her fast on Tuesday evening after a prayer meeting on the Settlement and in the midst of a large Indo-African gathering.

SPEAKING on the occasion Mr. Gandhi pointed out that sincerity of purpose and honesty of action and motive were the essentials of prayer and fasting for political and other objectives. She hoped that she had, by the fast, shared some little of the sufferings of others. Although it was announced that numbers of other women would join her at Phoenix in the fast this was not really realised. Many women said that they had fasted in their own homes for two and three days. It had not been possible for them to come to Phoenix for community fasting.

An interesting feature of the fast was the presence at Phoenix of a number of African men and women who joined in the fasting and prayer at later stages. A number of Africans spent Monday night in the Sarvodaya Building at Phoenix praying and fasting for those who had been detained and for their dependents. On Tuesday there was a great deal of activity at Phoenix, particularly in the afternoon when large numbers of people who had fasted on their own arrived for the ceremonial breaking of the fast.

There was an impressive rendering of hymns singing by the children of the Settlement. This was followed by a few short speeches explaining the significance of the occasion and the purpose of the fast.

The story behind Mrs. Gandhi's fast is briefly: On her return from the Rhodess she was approached to undertake a

lasted opposition to the Union Day Celebrations, and the Emergency Regulations and the detention of people under these Regulations. She readily agreed when the request was endorsed by Dr. Alag Paton and associates were given that other women would join her at Phoenix at later stages and that all would fast together. In actual practice this did not take place.

Mrs. Gandhi's fast was launched after a prayer meeting and an address by Dr. Paton at Phoenix on Thursday evening (May 26). That night nobody else fasted but Mrs. G. M. Nacker, the wife of Dr. Nacker, Mrs. Phyllis Naidoo, wife of Advocate M. D. Naidoo and Mrs. Jacqueline Araratian, wife of Mr. Rowley.

(Continued on column 1)

Danger To Country Has Increased

(Indian Opinion India Service)

THE Union Home Minister, Pandit Pant, said that with the failure of the summit conference the danger to India had increased. Though he did not name China, Pandit Pant said that there was "only one country" in the world which was unconcerned at the failure of the Summit talks.

The danger to India from that source had, therefore, increased, he said. Every other country, including the U.S. and Russia, was sad at the break down of the conference, he said.

The Home Minister was addressing a meeting in connection with the birth anniversary of Mahatma Pratap.

Pandit Pant reminded the people that the centuries-old northern border had suddenly become a "live issue". The country must be prepared for all eventualities—even war. Even a strong army he said could be of no use if the nation as a whole was not brave and united. Pandit Pant deprecated the tendency of a section of the people to look to other countries for guidance and inspiration.

President Of India To Visit Russia

NEW DELHI — The President, Dr. Rajendra Prasad, will pay a two week State visit to the Soviet Union from June 20, it was announced by the External Affairs Ministry here.

The visit of Dr. Prasad to the U.S.S.R. is in response to a long standing invitation from the President and the Prime Minister of that country.

The Soviet Prime Minister, Mr. Khrushchev, during his last visit here had personally renewed the invitation to Dr. Prasad.

This will be the President's first visit to a European country.

The details of the visit will be worked out shortly. It is expected that besides the President's personal staff, a Cabinet Minister and one or two senior officials of the External Affairs Ministry will accompany him.

Indian Opinion

FRIDAY, 3RD JUNE, 1960

A Practical Suggestion

DURING the week large numbers of people—Indian, African and European, in response to a call by the South African Indian Congress observed Union Day—the fiftieth anniversary of the foundation of Union—is a day of fasting and prayer as a mark of sympathy with those who have detained. A large number also fasted for a few days in the example set by Mrs. Bhubika Gandhi, who herself, in the true Gandhian fashion fasted for full five days. Now the fasting is over. It certainly has served some useful purpose. It brought home to a large number of people that self-denial and cleansing of the spirit are important if one is to undertake the work in the cause of the nation and state. Unfortunately in this case the fasting and prayer did not have any positive goal. They terminated on the evening of Union Day. They have, however, given rise to a possible positive step which can be taken. They need not have been observed in vain.

Last week we wrote in support of contributions to the Detainees Dependents Fund. It is now more than clear that large numbers of women and children are undergoing much suffering because their breadwinners have been detained. Those who have fasted—and there must have been thousands—should now decide to fast once a week one full day and donate the cost of the meals for that day to the Detainees Fund. If a thousand people do this and as a result of this donate a shilling each to the Fund every week, the Fund will have a regular contribution of £10 a week. This is not a very difficult thing to do. On the other hand it will be a practical, positive contribution towards those who are in grave need, and some decent food will have emerged out of the fasting and prayer.

Death Of A Tradition

NO much note has been taken of the fact that simultaneously with the consummation of fifty years of Union the old liberal tradition of the South died completely and fully. When Union was founded hopes were expressed that although the liberal South had surrendered its principles on the rights of the non-European people for the greater cause of Union, the liberal tradition would permeate to the two northern provinces—the Free State and the Transvaal. Fifty years of the history of the Union has proved that the North which dominated the National Convention with its republic is now completely in the saddle. African representation in Parliament has been abolished, and the Cape liberal tradition is dead. So also is the liberal tradition of Natal on the Coloured vote. It is now for the non-European people no more a question of Union. It is simply a matter of the domination of the country by the narrow Afrikaner Nationalist creed of the North. A new era now opens in this country—a era that is on all fours with the rise of the Mussolini and Hitler regimes.

Gandhi On

YAJNA OR SACRIFICE

YAJNA means an act directed to the welfare of others, done without desiring any return for it, whether of a temporal or spiritual nature. 'Act' here must be taken in its widest sense, and includes thought and word, as well as deed. 'Others' embraces not only humanity, but all life. Therefore, and also from the standpoint of ahimsa, it is not a yajna to sacrifice lower animals even with a view to the service of humanity. It does not matter that animal sacrifice is alleged to find a place in the Vedas. It is enough for us that such sacrifices cannot stand the fundamental tests of Truth and Non-violence. I readily admit my incompetence in Vedic scholarship. But the incompetence, so far as this subject is concerned, does not worry me, because even if the practice of animal sacrifice be proved to have been a feature of Vedic society, it can form no precedent for a votary of ahimsa.

Again a primary sacrifice must be an act, which conduces the most to the welfare of the greatest number in the widest sense, and which can be performed by the largest number of men and women with the least trouble. It will not therefore, be a yajna, much less a mahayajna, to wish or to do ill to any one else, even in order to serve a so-called higher interest. And the Gita teaches, and experience teaches, that all action that cannot come under the category of yajna promotes bondage.

The world cannot subsist for a single moment without yajna in this sense, and therefore the Gita, after having dealt with true wisdom in the second chapter, takes up in the third the means of attaining it, and declares in no many words that yajna came with the Creation itself. This body, therefore, says the Gita, he who eats without offering yajna eats stolen food. Every single act of one who would lead a life of purity should be in the nature of yajna. Yajna having come to us with our birth, we are debtors all our lives, and thus for ever bound to serve the universe. And even as a household receives food, clothing and so on from the manner whom he serves, so should we gratefully accept such gifts as may be assigned to us by the Lord of the universe. What we receive must be called a gift, for as debtors

we are entitled to no claim for the discharge of obligations. Therefore we must thank the Master, if we get it. Our body is His to cherish or cast away in His will. This is not a for complaint or even grudge on our part; it is natural and even pleasant and desirable that only we realize our proper place in God's scheme. We do need strong faith, if we experience this supreme. "Do not worry in the least yourself, leave all worry to God,"—this appears to be the message to all religions.

This need not frighten. He who devotes himself to with a clear conscience will by dry grasp the mastery for in greater measure, and will amazingly grow richer in faith. The path of service men hardly be trodden by one, who is not prepared to renounce self-interest, and to recognize the oneness of his birth. Constantly or occasionally every one of us render some service or other we enhance the debt of that service deliberately, one way for service will steadily strengthen, and will make not for our own happiness, but of the world at large.

Again, not only the good, all of us are bound to give resources at the disposal of humanity. And it is to law, as evidently it is, comes to hold a place in life given way to recognition duty of renaissance thousand from the heart.

Some object, that life thus devoted becomes dull and of no, and leaves no room for the householder. But then here does not mean doing the world and into the form. The spirit renaissance should rule all activities of life. A does not cease to be one if regards his as a duty rather as an indulgence. A who operates in the spirit, will have crossed through his hands, but he follows the law, and his for service. He will therefore about or agonize, will simple life, will not living soul and will jump

(Continued on page 17)

GUJARAT PLAN TO DOUBLE FOOD OUTPUT

["Indian Opinion" India Service]

A FIVE-YEAR programme to double Gujarat's food production with financial and technical assistance from the Union Government has been prepared by the State Directorate of Agriculture. It is officially issued.

Under the scheme, which is estimated to cost more than Rs. 1 crore and is called the package plan, a 5-acre wide campaign is to be launched to intensify the drive for increasing the yield per acre. Agriculturists will be encouraged to use better strains of seeds and more modern agricultural implements.

Top priority has been given to the State's Third Plan schemes designed to reduce Gujarat's food deficit of one million tons. As a first step towards self-sufficiency, an annual target of 20 per cent increase in food output has been suggested for the next five years.

The State's annual production is about 1.7 million tons as against its requirements of 2.7 million tons.

The State Government has announced the formation of a five-member Fertiliser Production Committee to go into the problem of producing adequate supplies of nitrogenous fertilisers.

To ensure better returns for the cultivator, the Government has appointed a State co-operative marketing body with a capital of Rs. 20 lakhs.

The steps are considered as a sign of the Government's earnestness in tackling the problems of the State's food deficit.

It is understood that experiments in intensive paddy cultivation in certain districts have been successful. A programme of intensive cultivation for other food crops has been prepared in the five-year package plan.

Pilot Scheme

It is learnt that a pilot scheme might be tried out in Surat District before the programme to double food output is extended to other parts of the State.

Twenty-eight additional seed farms will be set up in the next few months. There are present 52 such farms in Saurashtra and 66 in the Savarashtra region.

Gujarat's Minister for Home and Lands, Mr. Ramkhal Parikh, announced that a campaign to reclaim cultivable wastelands in all but three districts of Gujarat is under way.

The Minister said that it had been his experience in Saurashtra that an effective implementation of the land to the tiller Act acted as an incentive to the cultivator and resulted in higher food production. In two or three years time all cultivable land in Gujarat would belong legally to the tiller, he said.

The three districts of Ahmedabad, Mehsana and Kaira have been exempted for the present from the drive to utilise cultivable wastelands because the location of the State's permanent capital at Gandhinagar and some of the irrigation projects would displace a large number of cultivators, who would have to be rehabilitated elsewhere, he said.

Mysore Steel Works Expansion

THE Mysore Government has sanctioned Rs. 70 million for the expansion of the State-owned Bhadravati Iron and Steel Works. A corporation is now in charge of Bhadravati Steel Works. The end of departmental control will facilitate implementation of expansion schemes which will be completed in three stages.

Dacoits Surrender To Bhodan Leader

["Indian Opinion" India Service]

NEW DELHI—Given prominent members of the Man Singh and Rupa gangs of dacoits surrendered to Acharya Vinoba Bhave while he was on his way to Kundera village.

Nine of them carried rewards on their heads totalling Rs. 22,000. Among them were Lukha and Teja Singh. Lukha was the leader of the splinter groups into which Rupa's gang had broken up following his death last year in an encounter with the police.

The other dacoits who surrendered were: Darna, Bhup Singh, Durgesh, Ram Saurhi, Kachai, Bhagwan, Vinodhya Ram, Madri Rajpal and Jaggi Malhi.

The surrenders show that disarmament has set in on the ranks of the Rupa gang.

THE success of Acharya Bhave's "peace mission" has revived hopes that more surrenders will take place. The number of outlaws who have so far given themselves up has now risen to 16.

The outlaws, according to official quarters, will be dealt with according to law.

The dacoits carried a telescopic rifle, a gun and cooly weapons used by the police and the military.

The police have been on the look-out for these dacoits for several years.

While all the eleven bandits are known for their depredations, Lukha alias Nekke, alias Pandit Lokmanga Sharma, is a legendary figure. Any one who meets him for the first time will take him for a respectable citizen.

Lukha joined the dreaded Man Singh 15 years ago. All the old guard of the Man Singh gang—Man Singh, Tshidder Singh, Subodh Singh and Nawab Singh—have either been killed or captured by now.

P.T.I. adds: After his meeting with the dacoit, the Sardarya leader left on foot for Kundera, his next halt.

At Kundera Mr. Kohli, the Deputy Inspector-General of Police, shook hands with Acharya Bhave.

Addressing a prayer meeting, Acharya Bhave said that he had found talks with the dacoits in

the morning. He would address them merely as "rebels."

The reception at Kundera was the biggest given so far to the Sardarya leader in his current tour. Villagers blew conches to welcome Acharya Bhave who was accompanied by some of the dacoits converted by him.

Lukha, said to be the cleverest dacoit operating in Madhya Pradesh, who carried off Rs. 5,000 on his head, surrendered along with one of his, Prabhu, before Acharya Vinoba Bhave at his prayer meeting here.

The 36-year-old Lukha came to Vinoba's Camp about two hours before the meeting along with his mother, wife and their only daughter.

When the prayer meeting started, he bowed in reverence before Acharya Bhave and touched his feet. The Sardarya leader apparently moved, blessed him.

Acharya Bhave arrived from Nagra after a five-day tour of the dacoit-infested Marana district, in the course of which three dacoits surrendered.

On the way to Kundera—the first village in Bhind district to be visited by the Sardarya leader—Acharya Bhave laid the foundation stone of a primary school at Udigarh. Udigarh is the home town of the 80-year-old Pancham Singh who had left his crime career about 20 years ago and settled down there.

New India Assurance Co. Ltd.,

India's Leading Company

We Transact:

Fire, Marine, Transit, Motor, Baggage, Burglary, Householders & Houseowners (Comprehensive), Personal, Accident etc.

Principal Controlling Officers in the Union of South Africa

Jalbhoy Rustomjee & Son

145 Queen Street, — Durban

Phone: Durban 25845, 28513, 29807

DO YOU KNOW

That NEW INDIA is by far India's largest Insurance Company?

That NEW INDIA operates in over forty five countries?

That NEW INDIA has over 65 branches in India alone?

That NEW INDIA receives over 24,000,000 Premium EACH YEAR on Fire, Marine & Accident.

FOR SECURITY AND SERVICE INSURE WITH NEW INDIA

Race Institute's Viewpoint On Crisis

FURTHER TIMES OF DIVISION AND DISASTER UNTIL NON-WHITE CLAIMS MET

THE only choice open to the governing white population is to grant in good time with goodwill political rights to the non-white people or later "after much suffering and sorrow," declares a considered statement issued by the South African Institute of Race Relations. The statement goes on: "The full following on the wrong measures taken by the Government must not be taken as acquiescence in the present unjust conditions. South Africa will face further times of division and disaster until the just claims of her non-white citizens are honestly met. It is the desire of the Institute to save South Africa avoidable and useless suffering. It therefore appeals to the Government to end the state of emergency as soon as possible and to hasten the investigation of all cases with a view to the immediate release of so many people as possible and the bringing of the rest before the Courts of Law for just and open trial at an early date. The Institute expresses its sympathy with the dependents of all those detained. It also urges that the pace of any economic or administrative reforms be accelerated in all areas and that more attention be paid to the vital needs of the urban African population whose permanent and vitally important status has been very little accepted to the present."

REALISING that much can be done to ease tensions and to benefit the urban African even if for a time other political issues remain unresolved, the Institute desires to co-operate with the Chambers of Mines, Commerce and Industries and with local authorities and the Central Government, especially with regard to inordinate concentrations and relief on its pass laws and

refuge control and also in such matters as the raising of non-white wages, the abolition of Job Reservation and the provision of better opportunities in commerce and industry for non-white workers, including the right of collective bargaining. It urges further, the provision of opportunities for freehold tenure by Africans in urban areas, active participation of non-whites in

local government, and a greater decentralisation of power to local authorities.

Friendly Contact

The Institute commends to all the urgent necessity for maintaining and extending friendly contact with non-whites. It believes that in "critical" conferences should be held wherever practicable, and expresses the hope that these will lead to a national conference, and one day to the summoning of a National Convention of all races to shape by consent the future of the Union.

Commoted by its whole history and tradition to peaceful co-existence, and earnestly desiring to save South Africa from division and disaster, the Institute appeals to all in authority to come to terms with facts and to find solutions which will commend themselves to the non-whites. The Institute is convinced that there still exists among large sections of the non-whites a sincere and deeply felt desire to co-operate with the white population, and also that there is a very real danger that the continual throwing out of three non-white South Africans from the European life of the country may kill this spirit of co-operation and produce separation and hatred in its place, to the moral and material ruin of the country that we all love.

DISCRIMINATION DISGRACES OUR LAND

THE following is the text of the Dedication issued by the Archbishop's Conference Committee (A. v.d. B. Cuthbert, chairman, Len Marquard, Vice-Chairman) and read at a ceremony in the Drill Hall, Cape Town on Union Day (May 31):

"We South Africans of all races, here assembled on the Fiftieth Anniversary of the Union of South Africa, recall the high hopes of the founders of our Union—hopes of prosperity and peace, of freedom and justice. We recognise that the past half century has witnessed important achievements in certain fields, notably in those of economic development and of education and knowledge. But, as witnesses to the truth, it is our duty sorrowfully to acknowledge that, after fifty years of Union, the vast majority of our fellowmen live in direct poverty, civil liberties have largely been destroyed or are in abeyance, and the injustice of racial discrimination disgraces our land."

"Nevertheless, however dark the clouds hang over our country at the present time, we declare our faith in the unconquerable spirit of man, in the values of Western Civilisation, and in the future of South Africa as a civilized land. Inspired by that faith, we solemnly dedicate ourselves to the tasks of ridding our country of the scourge of poverty, of guaranteeing to all South Africans those civil liberties that are regarded throughout the civilized world as inalienable human rights, and of achieving inter-racial justice on the basis of government by consent, equal protection of the laws and equality of opportunity for all, irrespective of race or birth, class or creed. We pledge ourselves not to be dismayed at the difficulties of these tasks and to strive, through their successful accomplishment, to bring greatness, dignity and peace to our fatherland."

BOOKS FOR SALE

Mahatma Gandhi	
(Last Phase)	1 10 0
Truth is God	2 0
Political Philosophy of	
Gandhi	10 0

Obtainable From:

'Indian Opinion,'

P. Bag, Durban,

Notal.

Nehru To Visit Kachholi To Meet S. Africans

THE Indian Prime Minister, Mr. Nehru will visit the village of Kachholi in the Surat District sometime in the middle of this month in order to meet Indians of this village who are now settled in South Africa. These people are visiting Kachholi, the village of origin. This meeting with Mr. Nehru is the result of representations made by Mr. Mohamed Eusep Nagder an old colleague of Mahatma Gandhi.

In a statement issued from New Delhi Mr. Nehru states: "It gives me great pleasure to meet Mr. Mohamed Eusep Nagder, who was old colleague of Mahatma Gandhi in Travancore, and participated in the Satyagraha struggle there. To meet such an old veteran is a privilege and a happiness."

Mr. Nagder has invited me to pay a visit to his own village, Kachholi, in the Surat District from where, I understand, many of our countrymen went originally to South Africa, and many of them descendants are still in South Africa.

"I am told that it is the wish of many of these old countrymen of ours who are now settled in South Africa to pay a visit to

India. They would particularly like to be present in their village of Kachholi, in Surat District when I go there."

"The invitation to me to pay a visit to Kachholi, backed by all these considerations and the personality of Mr. Mohamed Eusep Nagder, is one I cannot refuse. I shall certainly try to go there. It is difficult for me to fix a precise date now. I shall be very busy after my return. I hope, however, to be able to pay a visit to Kachholi village in Surat District about the middle of June 1960, at some date between the 15th and 20th June. Meanwhile, I should like to convey all my good wishes and regards to Mr. Mohamed Eusep Nagder."

Atom Power Station At Tarapore

INDIA'S first nuclear power station is likely to be located some forty miles from Bombay—at Tarapore in Thane district of Maharashtra.

Authoritative sources expect a formal announcement before long. The Atomic Energy Commission is now believed to favour Tarapore on both technical and other considerations in favour of Kharapur and Dahanu. Kharapur is near Surat and Dahanu near Balar, both lie within Gujarat border. Gujarat will, however, suffer in no way on account of the location of the power station in Maharashtra. The station at Tarapore is expected to generate 200,000 kw of power and both Gujarat and Maharashtra will share equally.

The power station which will cost about Rs. 50 crores is likely to be completed by 1964.

BLUEPRINT OF THE AFRICA TO COME

(BY A SPECIAL CORRESPONDENT)

THE year 1960 finds Africa approaching the crossroads of history, one which the world will long remember. For on this giant continent whose bulk is girdled by the Tropics of Cancer and Capricorn, basic decisions must be made to build a strong and viable Africa beyond the current fight for freedom. These decisions are gestating in the capitals of Free Africa. They will be given form and substance at the June meeting of the Conference of Independent African States in Addis Ababa.

FOR some time now, political leaders in Ghana, Morocco, Guinea, Egypt, Tunisia, Morocco, Tripoli, Sudan, Ethiopia, Cameroonian Republic, Senegal, Togo, Nigeria, Belgian Congo and other African states have been burning the midnight oil in preparation for the June summit. Out of this many-headed well of political activity will emerge a pattern for shaping Africa's future.

This same type of Pan-African arrangement to coordinate the affairs of independent states will emerge from the OIAF meeting in a far more conscious form. Here to the past and present political of Pan-African, Kwame Nkrumah has maintained that such a body should be given to coordinate supra-national African unity. He has declared to see then one forum that he would be willing to relegate his and Ghana's national interests to a larger "United States of Africa" concept.

Ghana's union with Guinea has been and is hailed as the first supra-national step taken on the African continent; but the arrangement has fallen short of such union—either political or economic. What the future holds will be determined by events today.

However, even such an arrangement as Nkrumah admits that a true Pan-African Union may be several years in the future. But the initial steps toward this proposed union exist in the first charter for a Community of Independent African States which emerged from the Bandung Conference in July, 1955 between Nkrumah, President William V. S. Tubman of Liberia and Sukarno of Indonesia.

It was at this conference that Tubman advanced his own idea of a loose association of African states, which, guided with some elements of the "loose confederation" envisaged by Nkrumah and Torgu, brought a joint declaration of principles which now amounts to a blueprint for action at the June OIAF meeting.

This declaration provides:

1. The name of the organization shall be "The Community of Independent African States."

2. Africans, like all other peoples, have the inherent right to independence and self-determination and to decide the form of government under which they shall live.

3. Each member state of the federation, shall maintain its own national identity and constitutional structure, the community being formed to achieve unity among independent African states and not designed to prejudice the present or future international policies, relations and obligations of states involved.

4. Each member accepts the principle that it shall not interfere in the internal affairs of any other member.

5. Acts of member states shall be determined in relation to the potential objectives—freedom, independence, unity, the African Personality, and the interest of African peoples.

6. Each federation member shall, in its acts or policies, do nothing contrary to the spirit and objectives of the community.

7. The general policy shall be to build up a free and prosperous African community for the benefit of its peoples and the peoples of the world and in the interest of peace and later national security.

8. This policy shall be based essentially upon the maintenance of diplomatic, economic and cultural relations on the basis of equality and reciprocity with all states of the world which adopt a position compatible with African interests and dignity.

9. Its main objective will be to help other African territories, subjected to domination to accelerate the end of their non-independent status.

10. The community shall set up economic, cultural and scientific and research councils.

11. Membership shall be open to all independent African states and federations, and any non-independent country of Africa

shall have the right to join upon attainment of independence.

12. The community shall have a flag and an anthem to be agreed upon at a later date.

13. The motto of the community shall be "Independence and Unity."

Such is the blueprint for the future Africa which will be considered at the June OIAF meeting. Some political observers believe OIAF delegates, while recognizing political problems, will nonetheless concentrate major efforts upon putting OIAF into working order.

The job is a big one. First, constitutional drafts must be prepared and debated upon Committees on all political, economic, social, cultural and scientific problems must be selected and their work carried on quickly and with imagination.

Then permanent members of the various coordinating committees must be selected and instructed. Finally, OIAF must select a site for its community headquarters, and appoint a secretariat for the day-to-day

functioning of the community.

These and many other problems are now occupying the thoughts of African leaders. On their shoulders rest the responsibility for building a "better tomorrow for Africa."

Gujarat's Third Plan

TENTATIVE break-up figures for Gujarat's third plan outline reveal that over one-third of the total outlay has been earmarked for irrigation and power projects.

The tentative picture available disclosed the break-up as follows: Irrigation and Power, Rs. 90 crores; Agriculture and Community Development, Rs. 56 crores; Social Welfare including Education, Public Health and Housing, Rs. 40 crores; Miscellaneous, Rs. 23 crores; Transport and Communication, Rs. 14 crores; Industry and Mining, Rs. 7 crores.

An additional Rs. 20 crores have been provided during the five-year period for unforeseen developmental expenses and emergencies.

The State Government is to start a Five Year Plan soon in July.

Special Offer: India-Made Agarbattis

(SHIPMENT JUST ARRIVED)

WHOLESALE TRADE PRICES

THREE ROSES, 3 Tola	17/0 Doz
(Available in Thir /Thick Sticks)	
GATEWAY OF INDIA 3 Tola	45/- "
" " " 6 "	90/- "
CHANELI 2 "	16/- "
" " 1 "	9/- "
SUGANDE BANI 5 "	33/- "
" " 2 1/2 "	18/- "
" " 3 "	8/- "
" " 1 1/2 "	4/- "
LATAMANORSHKAR 1 1/2 "	6/- "
CHANDAN DHOO 3 1/2 Box of 16 Sticks	

CASH WITH ORDER — PRICES FOR DURBAN

We have also received Gomme Basmati Rice 1/- per lb (Minimum Order 100lb)

We are Stockists of all kinds of Indian Dhalls, Spices and Condiments, Betelnuts, Almonds, Tamarind, Whole Coconuts and All kinds of Imported Rice.

SPECIAL PRICES TO THE TRADE

Please write for our price list:

K. HARIBHAI & SONS
(PTY.) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants
81 Victoria Street, — P.O. Box 2156—Durban,
Telegraphic Add.: "BHAISONS"

British Firms' Part In Five-Year Durgapur Rao INDIAN STEEL CITY BUILT AT HIGH SPE

By J. STUBBS WALKER, Science Correspondent of the "Sunday Graphic", London

ONE of the most spectacular features of the great Durgapur Steel project in India is the speed with which the £104,000,000 plant, to become a vital factor in changing the social face of the country, has grown from a mere idea to become towering masses of steel and concrete. It had its beginnings in 1955. A technical mission, headed by Sir Eric Coates, was appointed by the United Kingdom Government under the Technical Co-operation Scheme of the Colombo Plan to advise India on the establishment of a new iron and steel works. The mission chose the Durgapur site because it had easy access to the iron and coal fields, there was a plentiful supply of water from the Damodar river and there existed good road and rail transport with the rest of India.

THEN came one of the most significant moves in the whole project: the formation of a British consortium of 13 famous industrial firms—electrical, mechanical, constructional and civil engineering companies—in India what is Britain's biggest export order. This consortium, operating under the title of ISCON (the Indian Steelworks Construction Company) includes such world-famous names as Davy and United Engineering, Dorman Long, Metropolitan Vickers, British Thomson Houston, General Electric, English Electric. Many of them are firms that normally work in commercial competition, but for Durgapur they pooled their vast resources and their extensive experience, combining to form what can be looked upon as one of the most powerful engineering combinations that has ever operated. The 13 major firms are backed up in the job by several hundred sub-contractors in Britain.

To appreciate more fully the speed at which Durgapur has risen from the jungle and paddy fields of West Bengal, some of the relevant dates must be remembered. The contract for the project was signed in December 1956—only three-and-a-half years ago. Within seven days, heavy earth-moving equipment had moved in to clear the site and the first of the army of 35,000 workpeople was being taken to Durgapur by train, bus and lorry. Today, well over half of the complex production plant has been completed.

Starting from open country, the first coke oven battery, the first blast furnace, the foundry and the central engineering maintenance shop were finished by the end of last year. That was Stage One.

1,000,000 Tons A Year

Stage Two, now complete,

adds a second coke oven battery, a second blast furnace, steel melting shop with three open hearth furnaces, steel mill, oxygen plant and blast re-heating plant.

Next year, the final stage will have been reached—another coke oven battery, a third blast furnace, more mills, four more open hearth furnaces. The full production programme will then be possible and this means an annual output of 1,000,000 tons of forged steel.

When the optimistic high-speed programme was first proposed by ISCON, there were experts who said that it was impossible that the schedule could ever be met. But the doubters have been confounded, for much of the work has been completed ahead of schedule.

It has meant the recruitment of a tremendous labour force, but its speed has been entirely due to the fact that the work has been carried out under meticulous programme-planning conditions so that work throughout could continue in a smooth, uninterrupted flow.

In the British factories where the greater part of the equipment has been made, there was close liaison, so that a great degree of standardisation could be achieved. This has been particularly striking on the electrical side, where some separate companies normally in commercial competition, pooled their resources and standardised all the electrical equipment they were producing for Durgapur. This, of course, is tremendously valuable for the ease of operation and maintenance of the whole plant. From the mechanical plant point of view, a similar degree of standardisation was achieved in producing the five large complex rolling mills, which represent a total of 19,000 tons of machinery. Again, the firms who produced this part of

the plant are normally in competition.

Huge Labour Force

It is almost impossible to visualise the physical size of the task of building Durgapur. It is easy to talk of moving 5,000,000 cubic yards (3,625,770 cubic metres) of earth for the site clearance. But what does 5,000,000 cubic yards represent? Think of a sizeable suburban house: it represents about 1,000 cubic yards, (703 cubic metres) which means that the site clearance entailed shovelling away the equivalent (in volume) of 5,000 complete houses!

When Durgapur is completed, next year, 250,000 tons of equipment will have been shipped to the site. More than half of it will have come from Britain, some of the equipment has been so huge that it has called for complicated transport arrangements.

On the site there have been an average of 350 British engineers, technicians and supervisors, co-operating with about ten times that number of Indian technicians. The labour force of 35,000 men and women has been recruited from many parts of India, but mostly from the Bengal district. This 35,000 represents the population of a

four-sized British country and a big part of the organisation problem has been looking after the workers in an area where a few comparatively villages existed before.

An interesting human factor in this situation is the modern engineering was brought in, as part of the work was done manual labour. Large moving machinery was the major clearance, but it found more economical to men and women—often in family groups and their traditional tool—in such things as narrow and small holes.

Special labour was brought in from Bengal for manual work, mostly men experienced in shipbuilding, they were able to continue the job in temperatures of 90 to 100 degrees Fahrenheit when the steel girders they were handling were almost too hot to touch.

One of the British engineers, Mr Peter Jump, a director construction, says that his experience of the local force shows that a steel can be erected in India faster and more cheaply anywhere else in the world.

Phone 231 2726

P. O. Box 1249

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS

HOUSE FOR KEEN CASH PRICES

33 West Street, JOHANNESBURG.

Cable & Tel Add HARGVAN

Phone 29366

P. Hargovan & Co.

(Pty.) Ltd.

Earthenware Pickle Jars 3 Gallons 12 6 each F.O.B.

Fresh First Grade Green Ginger 1/3 per lb

Fresh First Grade Garlic 2/6 per lb

Cash with order only.

P. O. BOX 1250.

155,7 Warwick Avenue

DURBAN.

Yajna Or Sacrifice

(Continued from page 172)

rather than harm anybody. Let me run away with the idea that this type of merchant exists only in my imagination. Fortunately for the world, it does exist in the West as well as in the East. It is true, such merchants may be counted on one's fingers' ends, but the type ceases to be imaginary, as soon as even one living specimen can be found to answer to it. No doubt such sacrificers obtain their livelihood by their work. But livelihood is not their objective, but only a by-product of their vocation. A life of sacrifice is the pinnacle of all, and is full of true joy. *Yajna* is not *gojna* if one feels it to be burdensome or onerous. Self-indulgence leads to destruction, and consecration to immortality. Joy has no independent existence. It depends upon our attitude to life. One man will enjoy theatrical scenery, another the ever new scenes which unfold themselves in the sky. Joy, therefore, is a matter of individual and not national education. We shall relish things which we have been taught to relish as children. And illustrations can be easily cited of different national tastes.

Again, many sacrificers imagine that they are free to receive from the people everything they want, and many things they do not need, because they are rendering disinterested service. Directly this idea aways a man, he ceases to be a servant, and becomes a tyrant over the people.

One who would serve will not

Gujarat Congressmen Warned

A WARNING to dissent Congressmen in Gujarat, rejoicing the Congress, against nurturing ideas of installing a martyr's memorial was given by the President of the Gujarat Pradesh Congress Committee at Mehsana.

The President was speaking at a special function organized by the Mehsana District Congress to welcome dissent Congressmen who had left the parent organisation in 1956 on the issue of a separate State of Gujarat.

He said that there was no place in the Gujarat Congress for those who still held hopes of erecting the memorial by some day and working inside the organisation. He asked each member to keep out,

waste a thought upon his own comforts, which he leaves to be attended to or neglected by his Master on high. He will not therefore encumber himself with anything that comes his way; he will take only what he strictly needs and leave the rest. He will be calm, free from anger and untroubled in mind even if he finds himself inconvenienced. His service, like virtue, is its own reward, and he will rest content with it.

Again, one dare not be negligent in service, or be behind with it. He, who thinks that one must be diligent only in one's personal business, and unpaid public business may be done in any way and at any time one chooses, has still to learn the very rudiments of the science of sacrifice. Voluntary service of other demands the best of which one is capable, and must take precedence over service of self. In fact, the pure devotee consecrates himself to the service of humanity without any reservation whatever.

(From *Yajna Mundir*, chap. XIV-XV)

Ford Foundation Grant For Economic Research

THE National Council of Applied Economic Research has announced that a supplementary grant of 240,000 dollars had been approved by the Ford Foundation for continuing and expanding the work of the Council over the next five years. The new Ford Foundation grant will be used for three specified purposes:

(1) It will provide funds to match the Government of India's annual grant to the Council so that the Council can continue to do non-sponsored research programmes of concern to the future economic development of the nation;

(2) It will provide funds for statistical laboratory equipment to enable efficient processing of research data; and

(3) It will meet foreign exchange costs of specialised foreign consultants and provide research and training facilities for selected Council staff.

National Income

THE national income of India at current prices stood at Rs 124,700 million in 1958-59 and Rs 114,000 million in 1957-58 against Rs 12,800 million in 1955-56.

India Imposes Ban On Currency

NEW DELHI—The Government of India has decided not to allow Indians or foreigners to bring Indian currency worth more than Rs. 75 into India. This is one of the steps taken by the Government in an all-out drive to check the circulation of false Indian currency notes.

Formerly there were no limits to the amount of Indian currency that could be brought into the country. This enabled international gangs to smuggle forged notes into the country. Recently, forged currency notes of the denominations of Rs 100, believed to have been smuggled from Pakistan were seized in Amritsar and Bombay.

Air Force Examination

THE Indian Union Public Service Commission will hold an examination for admission to the Air Force Flying College for the 2nd G.D. Pilots' Course commencing in August 1961. It will be held in India on the 4th and 5th November, 1960.

A candidate for admission to the examination must be an unmarried male and must be a citizen of India; he must have been born not earlier than 3rd August 1940, and not later than 31st February 1944, and he must have passed the Matriculation Examination of a recognised Indian University or the Cambridge School Certificate Examination.

21st Birthday Celebrated

Bekeessimal H. Vatau, of Victoria Road, Southfield, Cape, celebrated his 21st birthday recently.

Bhilai Steel Output

THE Bhilai steel works produced 23,762 tons of steel during April, 1960. This brings its total steel production upto the end of April to over two million tons. Production of pig iron during April mounted to 35,339 tons, bringing the aggregate pig iron production to 326,377 tons. Up to the end of April 84,658 tons of steel billets were produced in the rolling mills in Bhilai. More than 400,000 tons of pig iron and 70,000 tons of steel billets had been despatched to consumers all over India up to the end of April, 1960.

DRY RED CHILLIES

No. 1 Mixed Grade Dry Red Chillies, Nett 25lb Bag 45/-

Any amount obtainable for Cash.

Write for Gross Bags and Sugar Packets.

MAARMANS (Pty) Ltd.
Box 26. Phone 12A.
BRITS, Transvaal.

HAWKERS AND TRAGERS

Gent's wrist watches, 17/6 with 15 jewels 25/6, 17 jewels, waterproof, shockproof 34/6, 21 jewels, waterproof, shockproof, 37/6, 25 jewels, waterproof, shockproof, 41/6, Ladies' wrist watches 39/6, 25 jewels 49/6. A. I. Agencios, P.O. Box 3986, Cape Town. No Catalogues

R. VITHAL

Bookkeeping, Writing up Sets of Books, Balance Sheets, Income Tax Returns.
Contact No. 12 Backiya Arcade, 34 Market Street, Cor. Diagonal & Market Sts Johannesburg. Phone 22-1684

BOOKS FOR SALE

The Bhagavadgita—Radhakrishnan	21	0
Karmayane—Rajagopalachari	0	0
Excerpt Americans—J. T. Sunderland	7	6
Christmas Memento—M. K. Gandhi	0	0
Selected Letters I—M. K. Gandhi	1	0
A Discipline For Non-Violence—H. B. Glegg	1	0
Towards New Education—M. K. Gandhi	2	4
Servodaya—M. K. Gandhi	2	5
Indian Home Rule—M. K. Gandhi	1	0
Public Finance And our Poverty—J. C. Kumarappa	2	0

Obtainable from:

"INDIAN OPINION,"
P. Bag, Durban, Natal.

ફીનીકસમાં ઉપવાસ અને પ્રાર્થના

૫. બાપુજીના વસવાટથી પવિત્ર બનેલી ફીનીકસ એરમામાં ૫ બાપુજીના પ્રવચન મીષતી સુશીલાબેન ગાંધીજી તા. ૨૬-૫-૬૦ થી ૩૧-૫-૬૦ સુધી પાંચ દિવસના ઉપવાસ કરી રહ્યાં હતાં. દક્ષિણ આફ્રિકાના સુશીલાબેન રચનાએ પચાસ વરસ પૂરા થયા છે, તેથી બધે જાણે. મરો, તેના વિરોધમાં સુશીલાબેને આ ઉપવાસ માંડ્યા હતા તેમજ કદીના ધારા નીચે જે લોકોને પકડી તેમને સરકારે જેલમાં ગરમ કરાવે પુર્ણ છે તેમની તરફ દીક્ષાસ્થળ બતાવવા માટે પણ આ ઉપવાસ હતા. રમદાનની નીતિ જે વધતી જાય છે, તેના અવરોધ વિરોધ અને એકબીજા અને એ વિરોધ સુશીલાબેને સમરત જાતીએને ભેગી કરી ઉપવાસ અને પ્રાર્થનાથી કરવા માંગ્યો હતો, જેથી સરકારની કુદિ જવા સુધરે અને તે પોતાની રમદાનની નીતિ જાણે. સુશીલાબેને ઉપવાસ રમદાન ગીતા, સર્વોદય અને બીજા બાપુજીના પુસ્તકો, ગાંધી, સવાર, જમ્યાદન અને સાંજે જેન પ્રાર્થના દ્વારા વખત પસાર કર્યો હતો. સુશીલાબેને આ પાંચ દિવસના અનસન રમદાન જેવા પાણી મીધું કર્યું. પ્રથમ દિવસે સંખ્યા-પ્રાર્થના વખતે થયેા લોકોએ કાબરી બાપી હતી. સર્વ કોમોની સારી કાબરી હતી, અને દરેક જાતના પ્રાર્થના થઈ હતી. પ્રાર્થના બધા બાપુજી રહેતા તે થરમાં થઈ હતી.

બીજે દિવસે પણ કાબરી થઈ હતી. ધીમે ધીમે લોકો, જેટલા વધવા માડ્યા કે સર્વોદય, જ્યાં બાપુ સૂતા ત્યાં પ્રાર્થના માટે જગ્યા બેઠી પડ્યા માડી.

ત્રીજે દિવસે પણ કાબરી થઈ વધી મહા એવે દિવસે પ્રાર્થનામાં કાબરી બેઠી બધા વધી મહા કે સર્વોદયની આમણમાં બેસી લોકો એ પ્રાર્થના કરી હતી. થયેા સારા પ્રમાણમાં બધીજા કોમના માણસો જાણ્યા હતા. પ્રાર્થના માં લોકો અને ઉપવાસને ત્રીજે દિવસે લોકોથી થયેા લોકો ઉપવાસમાં સામેલ થયા અને ઉપવાસમાં સામેલ થયેા લોકો સર્વોદયમાં રહ્યાં.

પાંચમા દિવસે ૨૫૦ થી ૩૦૦ માણસો આવી અને પ્રાર્થના પછી સમગ્ર ૩૦ આફ્રિકન સી પ્રદેશને સર્વોદયમાં રહી આવી સમ પ્રાર્થના કરી હતી. સવારના “આ જુમિ તપો જુમિ એમ” પ્રભાત ફેરી અને બંબોનાથી માછ કહી હતી. ૫ બાપુજીને ખાર “Loved Kindly” ગાથાને નવા જ હતા બેઠાડી જે લોકોએ એક નજી નીવ તેમજ કંઈ અને માધુ કર્યું.

છેલ્લે દિવસે સવારથીજ માણસો જાણ્યા

હાજ્યા હતા. ખેડોર ચતા સુધીમાં બધો જેટલા માણસો ભેગા થઈ ગયા હતાં.

૫મી તો એક પછી એક મોટરો આવી માડી અને પાંચ વાગ્યા પહેલાં જ્યારે મોટર બસો આવવા માડી જારે તો મેટની યુવજન વધવા માડી હતી. અને પ્રાર્થના સંખ્યા વખતે સમગ્ર ૧૨૦૦ની મેટની જગ્યા હતી કુલ ૬૦૦ બસો આવી હતી સર્વોદયમાં આખો દિવસ પ્રાર્થના ચાલુ રહી હતી.

જ્યારે સુશીલાબેન બેઠાં જાણ્યા, જારે જમ. બેસી જમ્યા હતા, અને જમ્યા ન મળવાથી થયેા લોકો હતાં સુશીલાબેન પ્રાર્થના કરી અને તાર પછી કોરાનગાથી એક મુસ્લીમ માણસે અને જાણનામાંથી એક મુસ્લીમ માણસે પ્રાર્થના કરી બીજા માણસો અને બહેનોએ પણ પ્રાર્થના કરી હતી. ખોસી કાલીમાં ખોસી લોકો જાણ્યા હતા અને એક આફ્રિકન માણસે પણ પ્રવચન કર્યું હતું.

આ આફ્રિકન માણસે કહ્યું, કે સુશીલાબેન ગાંધી અને ખોસી કુલુથી એવા નીચ માણસો હતા તો આપણે ડરવાની જાર નથી ખોસી કાલી અને કુલુથીએ આપણને સમજાવેા અને પવિત્રતાને માર્ગ જાણ્યો છે આપણા જે જાણ્યો કરીકદીના ધારા લેણ કેલખાનામાં પડ્યા છે તેઓ તરફ સમજાવ અને સરકારની રમદાનની નીતિ અને તે ઉપરાંત ‘યુનીયન ઇસ્ટવ’ને વિરોધ કરીવવા આ બહેનો અને બીજાઓએ ઉપવાસ ચાર કર્યો હતા આ જાણ્યે સુશીલાબેનની નીચરતા અને મહાની પ્રસંસા કરી હતી.

જ્યારે ૫મી સુશીલાબેન પ્રેમ, સત્ય, અને અદિકારને મંત્ર બધાને જાણ્યો હતો. આ મંત્ર આપતા સુશીલાબેન કહ્યું કે જાણ પવિત્ર જુમિ ઉપરથી ૧૯૦૬માં મહાત્મા ગાંધીજીએ સત્યાગ્રહ ચાર કર્યો હતો અને જાણ જુમિ ઉપરથી ૫ ગાંધીજીએ પ્રેમ, સત્ય અને અદિકાર તે મંત્ર જાણ્યો હતો. એજ મંત્ર હું આજે તમને ફરીથી આપુ છું. એજાજ આપણી જગત છે—એજાજ આપણી સંજગત છે. વધુમાં તેઓએ કહ્યું કે ઉપવાસ અને પ્રાર્થના આપણને કહે છે કે તમે મનુષ્યને ડર ન રાખો હજારનો ડર રાખો હજાર એનેજ મદદ કરે છે જે કાબરક અને ગાંધીએ બતાવેા માર્ગ પર ચાલે છે. મારે કહી દેવું એકબીજા કે હું હાઈ અંતરની સજ્જ નથી. હતા આ ઉપવાસ મારા માણસો અને મેને જાણ્યે એજાજ

(અનુષ્ઠાન માટે જુઓ પાનું ૧૭૨)

છઠ્ઠે અવતાર

(શામ સદગુરુ આવે તારને)

સંમહાત્મી દિવ્યબેન દવે

નીચેનું ગીત જો, દિવ્યબેન દવેએ (કુપરજીકાદંથી) મારા પર મોકલ્યું છે. આ ગીત મારા પાંચ દિવસના ઉપવાસની સંજગતને દિવસેજ અને મંત્ર. મારા હૃદયમાં તે રમી રહ્યું છે. હજારને આ પાંચ દિવસ રમવાન મે પોતાનો હતા કે, પ્રજા આ કુ.ખી કુનીમાના સકરો કુર કર.

સુશીલા બાંધી.
છઠ્ઠે તું અવતાર...૨ અમારી દુનિયામાં,
બધે તું રો...૨ અમારી દુનિયામાં, છઠ્ઠે
કુ.ખની વાલો કહું મીરીકારી,
સાળળળે થી કુંજ મુરારી.

મહા મયા નિરાધા...૨ અમારી દુનિયામાં,
છઠ્ઠે તું અવતાર...૨ અમારી દુનિયામાં.
જ્યાં ત્યાં ચાલે અત્યાચારો,
નહિ રહેવાને જુખનો મારો.

રિત્તવ રજા કિરતા...૨ અમારી દુનિયામાં,
બધે તું અવતાર...૨ અમારી દુનિયામાં.
બધે ધાળે કપાણુ દેવા,
નિશ્ચીન કરીએ તમારી સેવા.

દેવન દેવો એકવા...૨ અમારી દુનિયામાં,
બધે તું અવતાર...૨ અમારી દુનિયામાં.
પ્રેમે તારે યુવજન કરીએ,
ચાલે જાલે રામજન રડીએ

આવો અમ જાણા...૨ અમારી દુનિયામાં,
બધે તું અવતાર...૨ અમારી દુનિયામાં.
કય કલ કરતી થરતી મેવા,
દયા કરો તમે નહીં મળેવા.

કુરલી નો નજી કો...૨ અમારી દુનિયામાં,
બધે તું અવતાર...૨ અમારી દુનિયામાં.
મહા સુદર્શન છઠ્ઠે આવો,
જુલ્યા ને રસો બતાવો.

કરો ને જમ કો...૨ અમારી દુનિયામાં,
બધે તું અવતાર...૨ અમારી દુનિયામાં.
દેવ બતાવો શુભે મારો,
જાણક ને હું કરને તારો

નૈવા પરી મહા...૨ અમારી દુનિયામાં,
બધે તું અવતાર...૨ અમારી દુનિયામાં.

“ઇન્ડિયન ઓપિનિયન”

શુક્રવાર તા. ૩ જુન, ૧૯૬૦

આપણું કર્તવ્ય

યુનીયનને પચાસ વર્ષ પૂરા થયા તે માટે બધે ઉત્સવોની ગોળગોળી યાદ કરતી તેના વિરોધમાં સાદૃશ્ય આફ્રિકન ઇન્ડિયન કોંગ્રેસે અપીલ કરી હતી કે ગાંધીજી આ દિવસે ઉપવાસ અને પ્રાર્થના કરવી, અને તે ઉપરાંત પકડાયેલા માટે આ રીતે સહાયુતી દર્શાવવી. આ અપીલની માથળીને માત્ર આપી આખા ભારતમાં જ. દરમીયાન થોડા પ્રમાણમાં થોડા સીનીકસ આખાં હતા. શ્રીમતી સુરીલાલેન આપી જેઓએ ગાંધીજીના ચિહ્નિત સુચક પુરા પાસ દિવસ સુધી ઉપવાસ કર્યો હતા, તેમની સમીપ થઈ થોડા થોડા જે ત્રણ દિવસ ઉપવાસમાં જોડાયા હતા, અને ઉપવાસ પૂરા થયા છે એનો કંઈક અર્થ તો સમીપ છે. રાષ્ટ્ર અને કેમના કાર્ય માટે જે શુદ્ધ હૃદય ભરેલો તે આ ઉપવાસથી થઈ જોઈ જાય છે. આ ઉપવાસથી એક પગલું તો અડધું જારી થાય અને એ રીતે એ ઉપવાસનો અર્થ નહોતો તકિ આપ મયા અઠવાડિયે અગે અમારા અમલોમાં મદદ માટે લખ્યું હતું અને તો એ યોગ્ય જણાય છે કે એનો કેમનામાં છે તેમના ઉપર રોડી માટે આપર રાખનારાઓની સ્થિતિ દિવસે દિવસે કંઈકી જનવી જાય છે, હાલમાં ઉપવાસ કર્યો કર્યો, તેમજ એ હરે દર અઠવાડિયે એક દિવસ ઉપવાસ કરવો અને એ રીતે બચાવેલા રીસા ‘કેરીઓના રૂળ’માં આપવા, એ કબર માણસો આ રીતે ઉપવાસ કરે અને દર અઠવાડિયે જોઈમાં જોઈ એક શીલોમ આપે તો રાજાની અઠવાડિક આવક ૫૦ પૌંડ થાય આ કંઈ સુરક્ષી જાતું ન હોવાય! આ રીતે ઉપવાસ અને પ્રાર્થનાનો કંઈક અર્થ હરે અને જેને ખાસ મદદની અડધું છે તેઓને આ રીતે મદદ મળી રહેશે.

ફીડીંગ મૃત્યું

યુનીયનને પચાસ વર્ષ પૂરા થતાં, ફક્ષિયની જે સુની ફોડી તે મૃત્યું પામી છે. અધારે સુનીયનની રચાવના થઈ ત્યારે વચને અપાયા હતાં કે બીન-જે-રાઓની ઉત્તરિ માટે રક્ષિયો. ઉદાહરણ વિચારવાનો વિભાગ પ્રથમ કર્યો, અને આ ઉદાહરણ વિચારવાની ફીડિંગ પ્રથમ જોઈ જ ફી-રેટ અને ફી-સલામમાં પ્રસરી જાય પચાસ વર્ષના ઇતિહાસના પાના વળાયે છે કે ઉત્તરને વિશ્વ આને સત્તા ઉપર ભેડે છે પાલોમે-ટમાં આફ્રિકન પ્રતિનિધિત્વ નહ થયું છે અને કેપની ઉદાહરણ વિચારવાની ફીડિંગ મૃત્યું પામી છે, તે જ રીતે નાટકની અંદર કલકં અસાધિકાર થયું નહ થયો છે. હવે બીન-જે-રા માટે સુનીયનને પ્રસ છે જ નહિ. ફીડિંગ ઉત્તરના આફ્રિકનને નેચનાલીસટના પાસ હોડા તેઓને ચોખવાનું રહ્યું છે. નવો કુલ શરૂ થયો છે, અને તે ફીડિંગ અને સુસોલીનીના રાજ્યને મળતો છે.

“અમામક એ મારે ૩૦ પૌંડી માટે જો મળી નથી મારે તે એ ૩૦૦ જે સાથ વિના કરું અને તો સુખ જાને છે. અમારથી ફેરને સાલ ન જાય એ રીતે મારી આપવી છે. પણ કાલ અમારથી વાકાફાલ સાલ અમારો કોવ તોપનું સાધો ત્યાં ન જ કશય, એક દુ. હવે પૂરું થયું. આ મારી માર વચની પાનો છે. હતાં એ દિવામાં મરેનો પ્રથમ વિશ્વના ન જ નહ એવું અમામક છે એને દુ. વળગી છે.” અમારો અવ થામે અમાર માટે મરવાને અવ આનો મળ કોઈ કુશ ન જાય.”

—ગાંધીજી.

શ્રી નહેરુ દક્ષિણ આફ્રિકાવાસીઓને કહેતા ગામમાં મળશે

જો રતના વડા પ્રધાન, શ્રી નહેરુ આ અભિનંદના અપવાસ સુરત છતાં આ આવેલા કોઈકી માથની મુલાકાતે જશે. તેઓ આના દક્ષિણ આફ્રિકા-વાસીઓને મળશે કાલમાં આ મોડો કોઈકીય. એ આ મુલાકાત પૂ. માણસ ના જુના કાળી મી. મકમલ પ્રથમ નમદીના પ્રતિનિધિત્વને આભારી છે તેઓ અધારે રિફીયા હતાં જારે તેમજ શ્રી નહેરુની મુલાકાતે જોઈ હતી, અને પોતાના માટે આવવાનું આમંત્રણ આપી આપવા હતાં આ આમંત્રણ તો શ્રી નહેરુએ રીફીયા કહેવો હતો. નવી રિફીયા શ્રી નહેરુએ એક વિવેકન મદદ પાડતા અમારું છે કે ૩. “મી. મકમલ પ્રથમ નમદી જેઓ અમારા માથીના માથી હતા, અને જેઓએ આ સામગ્રીમાં આમ જોયો હતો, તેઓને મળતા અને મળે જ આનંદ થશે કે આવા વહ અનુભવી ને મળ્યું એ આસ હોડે અને આવડતી વાત છે.

“મી. નમદી એ અને સુરત છતાં આ આવેલા કોઈકી માથ, જે તેમનું પેતાનું છે, અને મુળમાં અગાવી થઈ દક્ષિણ આફ્રિકા મયા હતા અને જેઓની પેદી કડ પક્ષ દક્ષિણ આફ્રિકામાં છે, તે આમની મુલાકાતે મેલા આમંત્રણ આપ્યું છે અને કહેવામાં આવ્યું છે કે આપણા આ સુના ફેલવાસીઓ જેઓ કાલમાં દક્ષિણ આફ્રિકામાં છે તેઓ આરતની મુલાકાતે આવવાની ઇચ્છા રાખે છે કે આપણે સુરત

છતાં આ આવેલા કોઈકી મુલાકાતે અમારું ત્યારે તેઓ આ કોઈકી કાલર રહેવાની ઇચ્છા રાખે આ વધારે વિચારો અને મી. પ્રથમ નમદીના અપ્રતિવલને આપી કોઈકી અમાનું આમંત્રણ તે કાલમાં મેળ નથી. કે ત્યાં અમા “આમ પ્રથમ કરીવ મેલકલ તરીકે આપણું એ મારે મારે કુરોલી અપુ છે ત્યાંથી (અમે-અપી) આખા માલ કે અપુ જ કાલમાં ફેલક. હતા, અને અમાર છે કે જુન, ૧૯૬૦માં અપવાસ એટલે કે ૧૫થી ૨૦થી જુન સુધીના મરવાથી સુરત આવેલા કોઈકી માથની મુલાકાતે અમારી દરમયાનમાં, કે મારી મુલેઅમ એ. મી. મકમલ પ્રથમ નમદીને પાસ છુ.

—અમાર રહેલીક

દક્ષિણ સુરત

નવસારી તાલુકામાં આવેલા મકમલ ૧૧૨ની કમલ અવ કનરેક્ટર જો પાડકની સાથ મેરાના આરોપકર અવ પકડ મરથી કમલ આતામાં અવ સનાટી પ્રસરી અવ છે મનાવની વિમલ એવી છે કે પનાર માકનના પકલ સાધીક કમલના આરોપના અપ્રતિવલ મારે પકલ આપેલી હતો, અને તેવી જાણ કરવા કમલ અવ કનરેક્ટર જો પાડકને વિશ્વ પ્રમાણે અવવા આવેલી હતો પાડકો તેવી પાસે આક રૂપવાની સાથ માથી હતી તે બીજે વિષયે આ આવવાનું કોઈ કમલના પોતાના સાથ મયા હતા તેમજ પછી સાથ વિરોધી આતાના અધિકારી મ-સુરીનો અંપક કાથી કડું મોડનું નેચા મી પકડ મેરાના પડેલો.”

અંકિલ પોલાક એકાએક

આરવારા આપણે, આપણે એકાએક અને સુસોલીની અવ છે, પરંતુ એ અપુ હતા આપણે ‘પોલાક’ એકાએક, આપણે અંદર એક Steel પોલાક હોય છે, એ ન હોય તો પકલના પોલાક ઉદોચી કંઈ નહીં પમે. આ કાર્ડ આપણાંક કલિલ અમારથી પકલ આપે. P.O.ના ભાગે પુર કલિલ ઉપી ને વામે અંદર પાકલ કમલ રૂપીયા અમારો જોયો.

પોલાક માણુ અવવા કડેલો મોડો જાની નાની વાતમાં અમારક તો એનાથી છુ આપણે કિયતને એના કોઈ કરી તો એવી એનાથી કાપી! ફેલકી આમ અવવામાં, આ રીક-પોલાક નહિ હોય, નહિ હોય તો કાલ ઉપ આપણે!

શ્રીનીકસમાં ઉપવાસ અને પ્રાર્થના

(પહેલા પાનાનું અનુક્રમણ)

પુરાપા છે તેમની તરફની સહાયુતી મતાવવા અને સુનીયનને વિરોધ કરવા ને રીકતો છે.

ઉપવાસ જારી રીતે પાર પડવા તેથી સુધીકામેને અમામક પ્રથમને આભાર આપે. કોઈ અને તેમને અમામક કે મારે ઉપવાસ અને પ્રાર્થના દરમયાન ને અમારો અને મેને એ ઉપવાસ અને પ્રાર્થના કાલર અને ને મેંતક સાથ આવેલ છે તેમજ પક્ષ કે અવ કરેલું પૂરું આભાર માણુ છુ.

અવવા સુધીકામેને મેંતકી સમક મેળનું પાપી અને અને બીજા એવા અમેકાઓને એર અમા મદદ આપીને ઉપવાસ કરાયેલો હતો.

સુનીયનના અમા રચનામાં અમા મેંતકોએ ઉપવાસ કોઈ હોવાનું અમામક આપ્યું છે.

વિનોબાજીને સરણે આવતા કાકુઓ

માણસાઈની ઝાંખી

સરણે આવેલા કાકુઓ માટે પોલીસની અગવડી

નું(ચર, પ્રાથના સભામાં આચાર્ય વિનોબા જાવેને સરણે આવેલા ત્રણ કાકુઓની પોલીસે પાલણી કરી છે. તેમની ડોળાંઓએ ડરેલા અણબબા બુને તેમ જ પાંચેલી બાંહેને ગુણવત્તીને પોલીસે આ પાલણી કરી છે.

આ ત્રણ કાકુઓ વિશાળ માણસમુદાયની કાલ્લીમાં વિનોબાને સરણે આવ્યા હતા અને તેમના અરજીને ૧૫૦૦ થયો હતો.

ફિઝનસીય, મોહર મનીઆ અને પતીશમ આ ત્રણે કાકુઓ નામનીત માણસાઈએ રૂપા અને કાલાની ડોળાંની સાથે કાઢ્યા હતા.

વિનોબાએ કાકુઓને સરણે આવવાની વિનંતી કરી પછી આ પ્રથમ જ કાકુઓ સરણે આવ્યા હતા. પતીશમ તેની ભાર મોરની બહુ કાચે સરણે થયેા હતો અને જીભ ને વચર સરણે સરણે થયા હતા.

પતીશમ, મને વધે પોલીસ દારા

ત.પી. મરેલા કાલાની ડોળાંઓએ એક હતો અને ડોળાંઓ સાથે મળીને કરેલા ૨૦ બુનેને આરોપ લેવા પડે છે.

આ ત્રણે કાકુઓમાં નાનામાં નાનો ૧૬ વર્ષનો કીશન છે અને તે ૧૬૦૦ જેક વરેથી જ આ પાંડ પાડવાના કાર્યમાં મોડાયો છે. તેણે પતીશમને બધાંબધું કહ્યું કે તેના કાકાનું બુન કરવાર તેમજ તેને પોતાને થયું મારી નાખવાની કબજા રાખનાર કાકુ કાખનથી મળવા માટે તે કાકુ રૂપાની ડોળાંઓ કાઢ્યો હતો.

આચાર્ય કાવેના નિકટના સાથીઓ તરફથી ભજવા થયે છે કે તેઓ માણસાઈમાંની બીજા ડોળાંઓ સાથે મધક સામવાનો પ્રયત્ન કરે છે અને એના પરિણામે એક ને વિવશમાં ભજવા મળે એવો મતભવ છે.

રૂપાની ડોળાંઓમાંથી છુટી પડેલી ને ડોળાંઓમાં કાકુનેતાઓ ભગવાન કીશન અને તેમજીય આચાર્ય વિનોબા જાવેને મધકા હતા. વિનોબાને મળ્યા પછી તેમને થયું કરીને પોતપોતાની ડોળાંઓના અન્ન સરણે સાથે અર્પા કરવા માટે તેમના ખાનગી રહેઠાણમાં ભવા જીવડી મળા હતા.

આ નામના માથ રસાઈઅરથી ૭૦ માઈલ દુર છે અને માનવિરોધી આસ પોલીસની પોલી કુકડીનું આ કંદ છે.

રશ્મિત્ર પ્રથમને કારણે ૨૦ વર્ષ પહેલા કાકુ કાખાએ એક કુકડીના માટે સરણેની હતક કરી નાખી હતી એ કુકડ ને થરમા રહેતું હતું તે થરને જ આ માનવિરોધી પોલીસ કુકડીનું મુખ્ય મથક બનાવવામાં આવ્યું છે.

ભવારે આચાર્ય વિનોબા જાવે અને પધાવી ત્યારે પરાધુરના રીવાજ કુલ્મજ કાખનાક કરવામાં આવ્યો હતો અને એમના કપાને સિદ્ધરનું તિલક કરવામાં આવ્યું હતું.

આચાર્ય જાવેને તેમના પ્રવચનમાં આ બુન નાના માથકામાં આવતા ભજા મીઠા એવા થયા તેનો આકલ ઉલ્લેખ કર્યો હતો. આ સભામાં, મને વરે અલગીયા મરી મરેલા કાખન કાકુની ડોળાંના અગમના સાથી સજીનું કુકડ થયું કાખર રહ્યું હતું.

૨૫૦ કુવાની સમૃદ્ધ પટી : ૭૦ ટકા

ચેટ્રાલ સાંપડ્યું

૧૧૫૦ બિટરની ટંકાઈએથી મળી આવેલા તેલમાં ૭૦ ટકા કેવળ ચેટ્રાન છે. આ પ્રકારનું કુક તેલ સાંપડાનો પ્રંસય સારા વ બારેનમાં આ પડેમો. જ છે. વધુમાં એમ ભજવા થયે છે કે સારકામ સાર્વજિક પૂર્વ થવા પછી ભવારે રીતસરનું ઉત્પાદન આરંભ્યું ત્યારે કળતના કુસામોમાંથી રીંગને સરેને ૬૦ થી ૧૦૦ ટન તેલ કાપડે તેઃ આચાર્ય નકિ માત્ર, એ કાખકાખ સંપૂર્ણ રશ્મિ પડ મચુ દરે ત્યારે એની ઉત્પાદનશક્તિ ૨૫ કાખકા બસો ૨૦ નેટલી થવી ભવાની સામતા છે.

અંકસેધર તાલુકામાં આવેલો આ તેલ વિસ્તાર આસરે અઠાવીસ ચોરસ માઈલ એટલો છે, વળા એમાંથી ઉભા મનારા ૨૦૦-૨૫૦ કુવાઓ પૂરેપૂરા કાખ કરતા મધ બરે ત્યારે તેમાંથી રીંગનું પાંચ હજાર ટન ચેટ્રાલ, તેલ અને કેરોસિન પ્રકારનું પ્રવાહી કાપડવાનો સંભવ છે.

વળા ત્યા ચેટ્રાલ ને વિપુલ કાચો છે તેનો સારામાં સારા બજાતક તરીકે ઉપયોગ મધ કાકે એવી વ સામતા છે.

અનુભવનું કૈન્દ્ર

આ નવી સિલિઓ સારાર મતા સમય નો કામલો પક્ષ ભવારે એ

સરણે આવનારા કાકુઓને પોલીસને સેંપી દેવાશે

આખા (મધ પ્રદેશ), સરોલ્મ રેતા આચાર્ય વિનોબા જાવેને અહીં પોલીસને સંબોધતા બધાંબધું કહ્યું કે કાકુ પક્ષ ભલના અપ સિવાય અને મળા કો દે માટે પોલીસો તેમના કાકુઓમાં જ રહેશે તેઃ તેથી મારા કાકાને મારણ મની કારી.

વિનોબાજીએ પોલીસ અધિકારીઓને કહ્યું કે એ કાકુ કાકુ સરણે આવશે તેઃ આખરે તો તેને પોલીસને સેંપી દેવાશે કાકુઓની સરણા મળી મા અભજુતા પક્ષ કાકુ અમથક ન ન ખાવ એ માટે મારી પોલીસને વિનંતી છે.

—મધ પ્રદેશ અને ઉત્તર પ્રદેશના માણસાઈ વિસ્તારમાં કાખમીરી ભજવવા માટે રાષ્ટ્રીયતાની રચના કરવામાં આવી છે.

સિદ્ધિનું સંપૂર્ણ ચિત્ર આલેખાઈ જઈ ત્યારે ભાગ્ય જીત્યો. સારાપ આરતમાં થકાવનું કૈન્દ્ર મની ભરી. સાથે સાથે તેનો વિકાસ થવાની વ તરફી જ સભાવ ના છે આને વ બારેનાર ઉપયોગ મા સહ રકામ લેવું તેલ કળતમાં સાંપડ્યું છે એ અલ્પ નોમપાન થકના છે આવા ઉત્તમ પ્રકારનું તેલ ચેટ્રાલમાં મરાવવાનો થક ભાગ્ય જીત્યો સરેને અલ્પ કો તેલ છે

તેલમાં જેનું નામ

કળતનું બીજું નામ તેલમાં છે પેતાના પેટાભાગ આવા કસલ તેલને કાખમીને એ કાર્યક નામ મારક કરી એકુ હોમ એવું નિ કાર્યક કો કાલ એમ છે

શ્રી માલવિયે મુલાકાતે

અંખાત તેલ જેવના કુલેજ કરતાવ નધા તેલની સમૃદ્ધ પટી અને સિંધ પ્રકારનું તેલ ક પડ્યું છે તે કળતની કેન્દના ખનીજ, તેલ અને બજાતક ખાતાના પ્રધાન થી માલવિયે મુલાકાત લીધી હતી.

શ્રી માલવિયે કળત ખતે કુપા ન. પડ નિરીક્ષક કહ્યું કહ્યું અને નીકળેલા તેલના નમુનાઓ તપાસ્યા હતા, તેમણે ન. પડ ને 'કાકા' નામ આપ્યું હતું

—કાકા ખાતે મકારે કામખવા કુનીચબરના કીકોની પરિપદ આ થાકુ મદિનામાં કીકોના મધ્યમાંએ ની વિષ સરચા—૧૯૬૧ ડાનરેકેસનની પ્રદેશરી રીંગ બનાવ છે

મધ્યે અધિવાની રીંગન અને ચેટ્રાલો

મખમલ, સાદીન, કાઠેલા સીકકની, રીંગન અનેક રંગ, રીંગાઇન અને સાર્વજિક સળથી, કળ સંકલ અને ચેટ્રાલ કાખકારવા માટે અરથાખધ રીંગનો મળી કાઢ્યો.

અખ્યાં માટે મખમલ, અને રીંગલ તથા ફેકલની ટોપીઓ કીકાવત સાથે બનાવી આપવામાં આવશે.

અંખાટે અધિવા મખમલ, રેસમ, કોદન મિંગેરેનાં કુલેની રંગ રંગની ચેટ્રાલો અને અનેક અકાનવા કોચમ મળતે. તેમજ ૫૦ કુકા માટે પ્લાસ્ટીકના કુદર કુલો મળશે.

કેકાણું : માખરો ક્રેટસ (મો.) લી.

લોડીલ એન્ડ નીકારેન્સ હોઝ મેન્યુફેક્ચરર,

ફોન : ૮૩૫-૭૬૬૨ પહેલ માળે, બેકસ ૫૨૫૭.

માસરે મેન્સન્સ — ૩૩ ચેરેટ રૂડી, — બેદાનીસખમ.

ધાડપાકુ લૂચી વિનોબાને સરણે

કુનેરામાં મથેલી પ્રાથના સભામાં પ્રથમપરેકનો અપકાર થયોતો ધાડ પાકુ લૂચી પોતાના સાથી પ્રજા સાથે આચાર્ય વિનોબાજીને સરણે આવ્યો હતો એની થરપકડ મળે રૂા પામ કળરનું ધનામ ભરેર થયું હતું.

પ્રથમ સર થવાના એ કાકા અમાજી ૩૬ વર્ષની વયનો કુવાન કાકુ લૂચી તેની મા, પત્ની તથા એકની એક પુત્રીને લઈને પ્રાથના સભા સર થઈ કારે કો આવી આચાર્ય જાવેને નજી પડ્યો હતો, અને તેમનો મરજીરપકડ થયો હતો. વિનોબા જાવેને કામવડી થક મની આહીવીડ આપ્યા હતા.

એજ વિવશ ૩-૩૦ કારી કાકુ માનકીય અને રૂપાની ડોળાંઓ ૧૨ સરણે વિનોબાને સરણે આવ્યા હતા. આ કાકુઓમાં કુકાનો ૧૬ કાખાનેક થાય છે

આ અધિવાર કાકુઓમાંથી નવને મારે તેઃ કુકે મળીને રૂા રીસ કળર નાં કાવો છે. તેઓ ભવા બુન, અપકાર અને ધાડના ઉભામાં કાંકોવા-રેલા હતા તેઓ પાંચે પોલીસ અને સરકારી સિપાઈઓ પાસે હેલ તેવી રાખાયો હતી

આચાર્ય જાવેને આને કારેરા માને મળેલી પ્રાથના સભામાં બધાંબધું કહ્યું કે તેઓ આ ધાડપાકુઓ માટે હવેથી 'કાકુઓ' કહેને વાસે 'ભજવા-ઓરો' કહેને પ્રયોગ કરશે

હિંદના સમાચારો

તા. ૩૦-૫-૧૯૬૦.

કેંદ્રના નજીક બંધાઈ

પ્રુથમ મહારાષ્ટ્રના મહા પક્ષી સુલ્ક રાત પાસે ૩૦૫ કમળ કલાનું બંધ નથી પછી કલાને સારી રીતે નિષ્કારવાનો કમળ વિષ રાત રહ્યો છે. પક્ષીના જામીની તરીકે છે તેથી મોટા કોમળના નિકાસ માટે પાણીને નિયુક્ત કર્યો, થઈ રહે તે માટે ૪૦ કામના ખરે નજીક બંધવાની કોઈ પોલના નિષ્કાર કરવામાં આવી છે અને આખરી મજુરી માટે તે પોલનો કમીસન પર મોટાની આપવામાં આવી છે.

વીર ભગતસીંહના માનવી

૧૯૩૦ના દેશની આઝાદી માટે રક્ષિતે માથે ચઢવાર વીર ભગત સિંહના પાતાલ હાથ રહે છે. તેમને સંત વિનોબાજી મળ્યા હતા અને તેમણે આદરભાવથી પ્રણામ કરી કહ્યું કે 'તું તો મારી પક્ષ મા છે'.

નીતિમત્તાનો દાખલો

નવીનક દાહ્યાના દોરણીના માથે છે તેની કમળ નીતિમત્તા અને કોઈ પુષ્પમય થઈ છે. આ માથેનીનાં મહા નજીક પોલના કાંઈ, કવર, દીકરી નિષે રાખવામાં આવે છે પક્ષ તેને મેલના માટે ૩૦૫ મેલનું નથી, જેને ને બેઠકને તે કઈ બધા અને તેટલા પેટા કોઈ મહાના મુકતા ભવ આવે કારભાર મે વરસથી આવે છે, કતા ૩૦૫ દિવસ મેલના પેટા મેલના નથી. ક'લા નજીક મળવાના અમલ પછી આ કોઈ દિવસ મે પેટા પુટવા તે માટે આવ્યા મામની કલા મળ અને તપાસ થઈ કે આવુ કેમ ન-પુડ તે મેલ કોઈ કોઈએ કલા મળ કમળ કહ્યું કે મારી પાસે મે પેટા છતા ન કોવાથી મે મુકા ન હતા આથી માથ તેના પર પુષ્પ મળ અને કામ્યુ મોલના માટે તેને કાળાથી આવ્યો

તેલ કોમળા બે નિભામ

આતના તેલ કોમળા દિન-કર્તાન તેમ માટે નવી આવ્યા પક્ષી ભવ છે આતના તેલ કોમળા દેવે ને આમમાં વહેલી નાખવાની વાતો મળ રહી છે કોઈ વિવતારને કોમળા કોમળીયા અને બીજા વિવતારને તારાપુર કોમળા કોમળીયામાં કોમળીયા નિષ્કારો કોમળીયા પછીનરીયા કામ કરશે બધાં તુલના રાખવ અને કુમાનીય નિષ્કારો કામ કરશે. કામના આત માટે કા રહીવ અને ૫૦ રહીવનીય

રહીવનો કામ કરી રહ્યા છે કોમળા કોમળીયામાં કોમળા, કોમળા, કોમળા, પક્ષી, પક્ષી, પક્ષી આવેલ, પાલી રહેલા વગેરે માથેનો કમળાને મનાર છે બધાં તારાપુર કોમળીયામાં તારા-પુર, કમળા, કમળા, નમર, બીજા કામ, પાલના વગેરે માથેનો કમળાને મળે

અરુરકલા નિવારણુ માટે કનામ

કુરલ કલામાં અરુરકલા નિવારણુ તું કુરલ કામ કરવા માટે આ વરશે નવકારી તારાપુરના વાકા માથે પ્રથમ ઈનામ રા ૧૦૦૦નું કરકાર નરસી મળ્યું છે. બધાં કામમાં કો કનામ કાસોટ મહાકાના રાખવા માથે મળ્યું છે. આ માથના કોઈ કલિઅન આવેલો કામે પ્રુન કળીમળને રહે છે અને આવેલો કોમે કોદ તેમનામાં નથી કુવા, મળાવ, મદિર અને કામણક પ્રસંગેમાં પક્ષ કામ કોદ દરિઅને કામે રાખવામાં આવેલો નથી.

કેમિ કલાથી વિનમ મદિરનું ઉદ્ધારન

કામીયા કલાથી વિનમ મદિરનું ઉદ્ધારન થા ક'કામનેન મદેવના કુમ કરી મળ્યું છે. કુમરની કાલિક થા કવિ કલાપીનો કુમા મહારનો છે પ્રથમે વિન થા ક'કામનેને અમળ્યું કે રામકીય કલિમે કોમ રામ પુરોના રામક રમવ છે તેમ કવિ, વિનાથી, કાણે અને કલા રમકીયોના રમકોઃ પ્રથમે કરવા કોમળે. પુરોમાં કોમકીયર અને કોમના રમકોઃ કમળે છે. તેવી ન રીતે કામીયા કલાપીનું રમકોઃ પાવ અને તે કાલિક નું રામકામ અને કો કમળીય છે.

૫ કુટની સરસ્વતી જેવી

રામકામમાં પીવાની આવે કોમ કરવડુ અને અપુર્વ કરવડતી મદિર મળ્યું છે. બીજા કોમકુલન દુરક તરસી કુષ નેવા મદેવ આવેલું આ કમ કરવડતી મદિર રા ૨૫ કામના અર્થે તારા મળ્યું છે. કોમ નિષ્કાર ૩ વર્ષે પા મળ્યું છે.

કોમીરનામાં અનુરોધો આવે વિન નામનું ને વિન્યાત મદિર આવેલું છે તેના ન તારાવ તુલનાવ આ મદિર મળ્યું છે. આ મદિરની વિનામે ઉપર આવેલી તેમજ અન્ય રા'કોની મહાન અપ'કોમની કમળ ૫૦૦ નેટલી મુલો મારીકાથી

મતરી કામનામાં આવી છે. ઉપરાંત તેવી કરવડતીની પુરા પામ કુટના કમળી પ્રતિમાની પ્રતિષ્ઠા કરવામાં આવી છે.

આરસની આ મળ્યું પ્રમારત ૧૦૦ કુટ કમળી છે. મદિરની પ્રવેશદરે આવેલ મે અપુર્વ કુટના કારકપકામ ના કામીમે કોમળવામાં આવ્યા છે. આ કુરલ મદિરની કુમળ પ્રમારત ૧૦૦ નેટલા રામે ઉપર આવેલિત છે આંધીજની સમાધિમાં તરો નવી કિલી, રામકામ આવેલી આંધીજની સમાધિના મળતરના કોમ કોમકો સમયથી તરો પડવા માડી છે. કો આવેલના કરકારનું આવેલે અપવા મા આવતા ભહેર મળકામ મળાના કમળેશમે તેવી તપાસ કરી કરી. કમળેશમે તપાસને માટે ભહેર કમળે કમળે કે સમાધિના માથકામમાં કોમળ આવી રહેવા માગી ન હતી. પરંતુ કમળે પ્રુમ્લી કલા અને તકામ રહે છે તેથી કમળે-કના કમળેશમાં તરો પડી છે

મહારતની બેકારી

બીજા પંચવર્ષીય મેલનાની કમળાત થા કારતમા ૧૦૦ કામ મેલકો કતા આવે ૪ વર્ષે પછી ૧ કોમક મેલકો છે આ તો કારતમા કોમળેશમે-ક કમળેશમે મેલ મેલ મેલકોની કમળા છે અપરે નકિ મેલકોના મેલ મેલકોની કામળેશમે કમળા મેલકોની છે. કોમકે આવેલે કારતમા ૩ કોમક મેલકો વસે છે

કલિઅને પ્રમીતને જાહેર

કોમકમાં કુમળેશમેના મુળી વામે ૧૦૦ની વડતી કરવડ નકામક માથ છે આ મુળી કામપામતને કરવડ કલિઅન છે મામની કાળના નિકારો કોમો નેતા પક્ષ કલિઅન છે ૧૪ થી ૪૦ વર્ષના કલિઅને,વાંધી માથમાં કોમળ પક્ષ કલિઅન અમળ્યું નથી કાની કલિઅન મદેવોની રામ મળાને તાલુકા વિશામ વડકની મેલકેશમે કરકામમાં પ્રથમ રમળ મેળકું કમળ અને કમળાની રામ કરકામમાં મળેલુ રમળ પ્રાત કમળે કમળે. અકોના કલિઅનેમે મેલોની કલકારી મળેલુ થઈ કરી છે અને કલિઅન મદેવો મેલોનો કુરકારો કમળ વરકામ કે કોમ બીજા આવક આવતા કમળા પકાર કરે છે.

પૂર્વ આફ્રિકાના કુમેયમ પ્રવાસે બનારી કુમળાતની કિલેટ ડીમ

અમરકામ, આવતા કોમકેશમે મળેલી બીજા તારીખથી પૂર્વ આફ્રિકાના કમળે આવેલિયાના કુમેયમ પ્રવાસે કપડી બનારી કુમળાત કોટ ડીમના મેલકી મોના નામે કુમળાત કોટ કમ તારીખી ભહેર થઈ છે.

આ કુમળીના કમળ તરીકે કમળા અપરનામ રહેલે, બીજા મેલકીમોના નામેના અપુ પડેલ, મેલકી કમળીવર, કાર. ની કોમી, કોમ કોમ. અપ-કિકો, કાર ક નાકામી, કો. ક મિન્યાકિક, કોમ કોમળ, કો. ક મેલકી-કમળ, નરી કોમકામક, કોમ. કિલેટ, કાર. ની. કોમક, કાર. કિલેટ, કોમકામીવ, કુમકાર પડેલ, કમળ નામક, ની કોમક અને કુમળ-નામ

સી સી આવેલના પ્રુથમ થી કાર કે પડેલે અપામળ કમળ કે મળા કુમળીયામે અને નજી આવેલોને આ પ્રવાસ કરવડતી અનુભવ માથ કમળનારી નીવડી રહેલે. કમળી કમળે કમળે આ પ્રવાસ પુરા થઈ

કુરમોમને વાંકે કોમળા રામકામ

મહાક, કમળા પકળા નેતા કો રામકોનામાંકારીમે પેરીશ માટેની કિલેટ પરિમલ મેલકી પામવા માટે રમકીયાત વામળાત થા કુરમોમ વર કોમળાપક્ષ કમળે છે. કોમળે કમળે છે થા કુરમોમે કમળાત અને અમળ-અવતરા મળ કરવા નેવા મહાન કમળોના પ્રુથમ આવેલકોવરની મેલકી કારી છે કો ઉપરમેલિયા છે, તેના પર કામકાર રામકા મેલકેશમે છે, મળકા વિનાના કુમળથી પ્રુથમ આવેલકોવર ભહેરમાં, પ્રુથમકમળા કુમકામ ન મળા છે.

થી કુરમે પેરીશની આ મહાન પરિમલ માટે ભારે પરિમલ કમળે છે. અને કામવળત કોમકથી વળ્યું કમળ મળાની આવક રામકા કમળી પક્ષ કો કમળ પકાઈકારી રીતે થઈ પડી છે.

કુરમે વિમાનના મનાવે રમકીયાની પ્રમીત કમળ વધારી કરી પક્ષ પેરીશ ના મનાવે તેવી પ્રતિષ્ઠા પર પામી રહેલા પડેલો છે.

મારકર અધર્મ (મી) બીમીટક

ભવ ભવના નામવન, રેકથી તેમજ કુતરાવ કમળ, કોમી માથેલ અને પ્રુથે માટે કમળ ભવના કમળ ભવો, પ્રુથેવર, કામીયના અને અમળકે મળ-કુમી, કોમ, કો-કામ, કોમ, તેમજ-ક વિરે.

કોમ ભવના કામ માટે તપાસ કરવા કમળામળ.

૩૩ મેલક રમીડ,

કોમળીયામળ.

કોમ : ૮૩૫-૬૩૬૬

કોમળ ૧૫૫૫

જીવનનાં ઝરણાં

શ્રી રાવજીભાઈ મહિંભાઈ પટેલ

બાપુજીની બીમારી

ભૂતલીના કાઠમા બાપુજીને બહુ તકલીફ પડી કેટલીક વખત ઇન્ધામાં ફરવાનાં ભોળતા વાકન પશુ મળ્યા નહીં એટલે પચપાળાં જતા. કેટલીક વખત વીસ વીસ માઈલની પગની પ્રસારી થતી સહાયકની હાતમાં ઇન્ધામાં ફરતા હોયતા અને કાપકતી-ભોના વતન માટે બાપુજીને નિયમો આપ્યા હતા તેમાં એક નિયમ એ હતો કે, “અઝામીમાં વસતા ભોજાની જોખમી એવી સેવા સેવી જ્યાં ચાલીને જવાય ત્યાં વાકનને ઉપયોગ લાગ્યો. સાદાપા સાફ” બોલન તથા વાર ફરવાનો આમલક રાખવો. પચપાળો ફરવા દેવાની બનાઈ કરવામાં સેવા શોભતી.”

આ નિયમ કાઠાએ એ તો અનુકૂળ પડે. એટલે જ નહીં પણ તેનો કાક પછે અમલ કરે. “અહીંને જવાય ત્યાં વાકનને ઉપયોગ લાગ્યો” અને આખું તો એવો પશુ મળે છે કે વીસ-પચીસ માઈલ દુરને ગમે તેવું હોય તે એક દિવસ વહેલા નીકળવું” પણ પચપાળાં જરૂર બાપુજીને અરેબર મેન જ કરવા માગ્યું અને વાક એ કે એક દિવસ તે નવામામી નડિવાલ સુધી આવીને આપ્યા પચીસ માઈલ તો રસ્તા અને આવાનું સીમકાળ અને એક જામ તકલીફ અને પોલિંગ બે.રાકના અભાવથી તેમનું કઠોર વજારું થાવું તેમાંય મરડો થયો. મરડો સહેજ હતો, પણ એક દિવસ નડિવાલથી કામચરતી આજમમા મળ્યા. આજમમા તેમના તબીબ કરેલી કર-ટેમા થઈની કાપચી આવામા આવી તેથી મરડાએ ઉમ રૂપ લીધું. મરડાનું ફરક અણલ મન પડ્યું. નડિવાલ આપ્યા અને દરદી વાત બધાંને જણી. વારંવાર પચપાળાંમાં જરૂર પડે તેથી બહુ તકલીફ પડે. તે તકલીફમાંથી મજબૂર મારે આજીવી મહાદેવભાઈએ કામચરતી આજ નરહરિભાઈને પગ બંધી દીધો કે આજમનું કમેલ (બનરે મેકવાની પેટી) દુરત આપી જરૂર પગ પહોંચતા, દુરત નરહરિભાઈ પડેલી જ માઠીએ કમેલ કાઢને નડિવાલ આપ્યા. નરહરિભાઈ સત્યાગ્રહની આસતી હાલ વિરે પુર્વે માઈલમાર રહેતા, પણ તેમને આજમની કાળાનું કામ સોપેલું એટલે ઇન્ધાને આખને કમવાલક ભેવાને પણ તે આવેલા નહીં. એમ સોપેલ કામ ઊઠાને નાસા નાસ કરી એ તેમને કિરત વિરલ કામનું બાપુજી તેમના મામે કહતા

અનેલા કતર પશુ તે ત્યાં અવેલા નહીં. બાપુજી નરહરિભાઈના આ સંબંધની વાત જાણતા હતા તેથી તેમને પ્રથમ જ નડિવાલ આવેલા એકને બાપુજીને પ્રુછ્યુ : “કેમ, એકાએક આપ્યા” “કમેલ કાઢને આપ્યો,” નરહરિભાઈ જ જવાય આપ્યો. “કમેલ કે.એ મં.આપ્યું” બાપુજીને કાઠક ઉમ રવરે પ્રુછ્યું : “મહાદેવભાઈને પગ હતો કે આપને મરડાનું ફરક મળી પડ્યું છે મારે મારે કમેલ આપી જરૂર.” બાપુજીના પ્રશ્નો પગની જોખમી જવાથી નરહરિભાઈએ કીમે રવરે જવાય આપ્યો. આ જવાય સામળી બાપુજી ઉઠી ઉઠ્યા અને નહીં માની કઠાપ જવા કામચરતી આવવી ભોલી ઉઠ્યા. “મહાદેવ, તમે આ શું કહ્યું” તમે હા મારે આજમમાંથી કમેલ મં.આપ્યું આજમનું કમેલ જઈ જવાય મં.આપ્યા આજમા મળ્યા માથુસો છે; તેમના ઉપયોગ મારે તે ત્યાં જ ભેજમે. મારા ઉપયોગ મારે તે કમેલ તમારાથી જઈ ન મં.આપ્યા”

મહાદેવભાઈને તો આ પ્રથમ જનુ-અવ હતો. બાપુજીના પ્રશ્નોને રલ તેમણે આ પડેલા આવેસો નહીં; બીજા ને આખતા પણ તેમણે ભેરેલા નહીં. એટલે તે તો પ્રુછ્યા અને સંકેપિતા તેમણે જવાય આપ્યો. “બાપુજી, પણ કમેલ ત્યાં નકામું જ પડ્યું હતું. ત્યાં તેને કાઠ વાપરતું જ નહોતું. જઈ આવે જાનરે જવાની જઈ જ તકલીફ પડતી હતી, એટલે એ મં.આપ્યું”

આ જવાબની અસર મહાદેવભાઈએ મારેલી તેનાથી ઉભી થઈ, અને બાપુજી વજારે પ્રુછે થયા તે વજારે અકળાયા અને એ.વા : “મહાદેવ, શું કહે છે? મને તકલીફ પડે છે તે મારે તમે આજમના આદલા જમાવો. મારે રાખેલું કમેલ મારે મારે મં.આપ્યું”

મારા પ્રત્યેના તમારો કેટલો મોહ! ત્યાં એટલા બધા છે તેમની ચિંતા નહીં અને તેમને અવગણીને મારી ચીંતા! આ તમારું કેટલું આદન! અને ત્યાં ઉપયોગ સિવાય પડી રહ્યું હતું તેથી તમે મં.આપ્યું. એ તો સાવ છુદ્ધ સિવાયની હતી. રહેલો ઉપર “કાપર નોટ” તમે કાપ દિવસ એક છે. તેના ઉપયોગ વિના તે વરસોનાં વરસો સુધી એક જ રમ્ય રાખી પ્રુછ્યા મા આવે છે. કાપ તેનો બીજો ઉપ-યોગ ન કરી છો તમારા જેવી હતી કરી રહેલોને પેટર પશુ તેને નહીં ઉપર. તમારું એ બાલ કપા મળ્યું તમે તો મળ્યા કમેલ! આજમમાંથી ત્યાંના માથુસો મારે રાખેલું કમેલ તમે જઈ મં.આપ્યું એ બારે રોપ કમેલ”

બાપુજીએ એવી વેદનાથી આ બધું કહ્યું કે મહાદેવભાઈને બહુ કાગડો આપ્યું તેમની આખમાં કળકળિયા આવી થયા, પણ તેટલામાં વજમજાઈ આવી પડેલા તે આ બધું અભિજ્ઞતા હતા ઊઠીને ત્યાં આપ્યા અને હસતા હસતા બાપુજીને કહેવા લાગ્યા : “આ એ ઊઠાસાંભાને કહે છે. શું કરવા? એમણે તે શું મોટો રોપ કરી નાખ્યો? બાપ દક્ષિણ આફ્રિકામાં કમેલથી રેવાઈ અવેલા એટલે કમેલની અમલ આપના મનમાં વસી રહેલી હોય તે સિવાય આપની કાઠની અનુકૂળતા પણ ન કમવાય પણ અમારે તેની છી જરૂર! આજમમાં એમ છે તેમ. તે તો કમેલની જરૂર જ નથી. તેમને તેને રેવાયેલા નથી એમને તો કાઠા થયા હોય તોપણ કમેલ કરતાં વાપ આનામાં જવાનું જ મને એટલે કમેલ જઈ આવ્યું તેમા આદલા જમા આજ આજવાલા હા કાઠ! અને ઊઠાસાંભાને અભાવ્યા હા કાઠ!” અને જરૂર ઉપરનો મરો આ.મ વજમજાઈના વજમે પડવાથી બંધ પડ્યો.

બાપુજીની આ બીમારી બહુ અવકર નીવડી જાણે જીવેલું હોય તેમ કમેલ મરે નહીં કમેલ આજ રહેલા મે.કી અને પચપાળાં જમા અને આકડી

ના કુઃખથી તેમનું કઠોર બહુ ભીલ મળે મળ્યું. આજે તોય વેદનાને કારણે કુટીરું બાળને પડી રહેલું પડે. આ કુઃખ એટલે સુધી વધ્યું કે અમારાં જમાના મે. એક દિવસ ઉતરી થયા તેમને ત્યાં કાપ પડ્યો અને ભેભાલ અવરસમાં કવરી કરવા લાગ્યા. કેકટર કાપમાં વગેરે અમદાવાદથી આપ્યા. અરને ચીંતા થઈ, તેમણે એક ઉંચે-કાન આપ્યું. તેની અસર સારી જવાઈ. પણ કુ.ખ મટ્યું નહીં થોડા દિવસ પછી બાપુજીને પ્રુછ્યા શ્રી અ.માભાવના આ.મ ક.થી અમદાવાદ તેમને મિરબપુરવાળે બંધમે રાખ્યો. અને મળ્યા ત્યાં થયા આવી રિમિત મા પણ બાપુજીનું ચેતન અનન્ય હતું. રહેલેથી કું જાનરમા કાઢને બંધમે મળે. જાનરમાંથી બાપુજીને મારે કેકટરની પ્રુછ્યાથી એક શેર લીધી કાલ લીધી હતી કેકટર કરિમકાલ દેસાઈ ત્યાં મે.કા હતી. કાલ ભેજને તેમને સહેજ ભે.વા : “કાલ પણ મોંથી મળે મળે છે”

બાપુજીએ કહ્યું. “મોંથી તો નહીં હોય. આર અને શેર કરી, વધુ ન હોય. વજારે મોંથી હોય તો રાવજીભાઈ લાવે નહીં”

કેકટરે કહ્યું. “આઈ-દલ આનાથી મો.કા લાવ ન હો.વા ભેજમે.”

બાપુજીએ મને મે.કા.બે. અને પ્રુછ્યા : “કાલ હા લાવે મળી?”

મે. કહ્યું. “દલ આના શેરના”

બાપુજી ભોલી ઉઠ્યા : “કલ આના? કેમ બરીવાય? આ બરીવ દેસમાં દલ આના શેરની કાલ કેમ ખવાય?”

મે. કહ્યું : “પણ એ તો ફરડી મારે છે ને? બાપ અને શીનીકસમા મારે આના શેરના કમેલ નહેતા લાવી આપતા?”

બાપુજીને કાઠક ફરવાના ભાવે જવાય આપ્યો : “પણ એ તો તમારે મારે જવાની મરજ સારતા હતા મારે કું લાવી આપતા હતા અને ત્યાં તો અરમાય પણ જઈ જમા માથુસને જાનરો કેકટરો પણ નથી મળતો. ત્યાં દલ આને શેરની કાલ મનની મે.આતર ન જવાય કવેથી તમારે કાલ લાવવી નહીં” (અપુર)

અગત્યના સમાચાર

અમારા કુશરલી-લી કાઠકો અને મિત્રો મારે ખાસ ઉદ્વિગ્ધાથી આમત કરેલી ૧૦૦% છુદ્ડ અને વે.ઈ.ઈ.ની (૧ વાવ) કાઠકો આજ કરીને અ.ધુનિક નારી મારે જે ૧ વાવથી ૬૬ મે.કા પડેલી નથી.

અને તે પશુ કામમાં કારે કાલ.

આનાથી વધુ તમને શું લોખંડે છે?

કાઈકેટ ઇમ્પોર્ટર અને કોલસેલ વેપારી ટીપી અને સીધા જ કાઠકોને કોલસેલ ભાવે આપીને જીમે અને વજમોંગા વેપારીના નાયાથી જવાબીને જીમે

Sorry no Traders and no discounts for Resale
PERSONAL SHOPPERS ONLY.

એ. કે. કુસેન એન્ડ સન્સ

કાઈકેટ ઇમ્પોર્ટર અને કોલસેલ મચ-દલ

૧૧૬ ઠીલી રોડ, બોક્સ ૨૧૧૮, હામન. ફોન ૨૭૩૮૮/૯.

—સા.ઉ.પ. આફ્રિકામાં. ભોદાનીકમન વિસ્તારમાં એ.પરબ-લી બહેર કરાવેલ હો.કા એ રિમિત આપુ રહે ત્યાં સુધી અજમતીના કાક પચપાળાં પણ બાપુ રહેશે

કુશરલીના, અ.ક.મ. કેકટર રીટ-સ, કાઈકેટ-સાં. રેવનુ કલીવર-અ અને ઇનસોર-અ મારે મળે.

આરે. વી.કે.લ
૧૨ બાકલી આઈડ, ૨૮ માર્કેટ રોડ, કોરનર કાવોનાથ અને માર્કેટ રોડ, ભોદાનીકમન, ફોન ૩૩-૧૧૫૪.

વિવિધ વર્તમાન

ડેનમાર્કની જાહેરાત

ડેનમાર્કમાં, ડેનીશ સરકારે જાહેર કર્યું છે કે ખીન-નારો શાંત્રી પરથી ખીન સત્તાવાર ઉત્તરને માટે ડેનમાર્કના હવાઈ મથકોને કિયો. આ જી સરકારી મદદ

આઈકે સામે અમેરીકામાં

ચનારો ઉપર અકાર

વોશિંગ્ટન, અમેરીકાના જનરલ વિમાનની ધરના સમયમાં પ્રમુખ આઈઝનહૅવર અમેરિકા પાછા ફરશે ત્યારે ઉપર પ્રકાશ થશે

કુરોવની દમદમીને આઈઝનહૅવર નમતું આપ્યું તરોડું તેને આઈઝનહૅવરના સમર્થકો મદદર આપે છે અપારે વેશના વિરોધીઓ એવો આરોપ છે કે સિપર પરિવારના આઈઝનહૅવર અપાર રાજ્યરત રમ્યા નથી અને તેમના નિર્ણયાત્મક રીતે વર્તી હતા.

પુર્વ જર્મની પર ઉડેલા

વિમાન અંગે રશિયાએ

નોંધાવેલો વિરોધ

વોશિંગ્ટન, પુર્વ જર્મનીની હવાઈ મીધાનું એક સંચાલિત વિમાન ઉડેલું હતું કે એમ જાણીતે રશિયાએ એ જાણ સામે પશ્ચિમ જર્મનીમાંના અમેરીકા, ફ્રાન્સ અને બ્રિટીશ સેનાપતિઓને પત્રો મોકલ્યાં નિરોધ નોંધાવ્યો છે. એમ 'તાઇમ' સમાચાર સંસ્થાને જાણીતો ફેવાલ જાણ્યો છે.

રશિયાના આ વિરોધ પત્રમાં જણાવવામાં આવ્યું છે કે, મજૂરો વિમાન જર્મની તરફથી આવ્યું હતું, અને હેઝમર્થથી ૩૦ માઈલ દુર મોઝેન જર્મની નેજાએ નવ માઈલ પરના પ્રદેશમાંથી પસાર થયું હતું આ વિમાન પુર્વ જર્મનીમાં લગભગ ૫૬ માઈલ અંદર રાખ્યું થયું હતું

આ વિમાનને ઉત્તરવાની રશિયા સરકારે વિમાને એ સડો ખતરી હતી, પણ તે દુરત જ નાહી છુટકું હતું આ વિમાન લગભગ ૫૬ કલાક પુટાંગી ઉડ્યાં હતાં હતાં પુર્વ જર્મનીની હવાઈ સરકારે ઉપર પત્ર કરવા માટે પશ્ચિમ જર્મનીને ઉપરોક્ત ન થાય તેવા પત્રમાં લેવાની રજીસ્ટ્રેશન સેનાપતિ એ તેમના પત્રમાં સાચવી કરી છે.

પુર્વ જર્મની સાથે સુલેહ

કરવાની રશિયાની તપાસરી

વેરીશ, સિપર મંજૂરમાં છુટી પડ્યા પછી એ કળર આતરશાંતિ પત્રકો સમક્ષ જોરજોરથી થી કુરોવ

જાહેર કર્યું કે અમે પુર્વ જર્મની સાથે સુલેહની કંઈ કરવાના છીએ અને પશ્ચિમી સર.એ. વોશિંગ્ટન નો અધિકારી પ્રમાણે કંઈ પર અમે પસાર કરી જ. રાજ્યો અમારું કામ કરી હું આવતી કાલે જર્મન આગેવાને. સાથે મળવા કરવા પુર્વ મળી જવા નો છું એક રેજા અમુક પત્રકોરોજી ફેરડીના ઉચ્ચારણો કરતા થી કુરોવ નથી મવા હતા અને પત્રકોર પરિવાર નોતાપરથી તમ જની મધુ હતું

સિપર પરિવારને દારૂએ રશિયા પર જનરલ વિમાન મોકલવાના અમેરીકા ના આક્રમક પમજાની ઝાટકણી કાઢતા. તેમણે કહ્યું કે અમેરીકાને એરડ્રમ કરતા જ પકડાઈ થયા છે

રશિયાના વિદેશ

મંત્રીઓ તાર

કુરો, રશિયાએ અમેરીકાના વિમાની દળના આક્રમક કુરો પર વિચારણા કરવા માટે સલામતી સમિતિની સલા તાબાતોળ મોકલવાની આમણી કરી છે. વેરીશથી રશિયાના વિદેશ મંત્રી થી ઝેપીંગએ સલામતી સમિતિના પ્રમુખને તાર કરી આ આમણી જાણી હતી તારમાં જાણવામાં આવ્યું છે

કે અમેરીકાના વિમાની દળના આ-ક્રમક કુરો વિચારણા માટે જાણ છે એટલે આ પ્રકારની તારકાળ વિચારણા થવી જોઈએ

અમેરીકાની સરકારે જાહેર કર્યું છે કે આવા જાણી ઉત્તરને અમેરીકાની નીતિનો એક ભાગ છે પુરોના ખત પત્ર પ્રમાણે વિચારણા જાણી રાખવાની પુરોના જાણણકારી છે

કુરો આલેના અમેરીકન પ્રતિનિધિ થી કેમલ લોન્ડો રશિયાએ અમેરીકન વિમાનોએ આક્રમક કુરો કર્યો છે આરોપ કરી કે તેનો ઉ-કાર કર્યો છે અને જાણ્યું કે કે જમતને આચિતા આજી કુમસામથી જાણવા માટેની ચોગ દરખાસ્તો અમેરીકા થી કાઢશે

જાહેર પ્રાર્થના સભા

ધી ક્રાસવર્થ જાણીતી મંડળે, જોહાનીસબર્ગ એક જાહેર પ્રાર્થના સભા ૩૧-૫-૬૦ ને પંચમવાર પાટીદાર કોલેજા રાખી હતી જોરના ૩ થી ૫ મહેનોએ પ્રાર્થના સભા રાખી હતી, અને ૭ થી ૧૦ માઈએ તમા મહેનોએ એકી પ્રાર્થના કરી હતી આ ઉપરાંત ઉપવાસ પણ રાખ્યો હતો સીમતી સુધીયાએન મધીના ઉપવાસ સંસ્થાતરી પસાર થાય તે માટે આ પ્રાર્થના થઈ હતી.

સામાજિક ખબરો

સામાજિક સ્પીકાર :

ધી એમ વનમણી, ડરપીંગ ૧-૧-૬૧ જમજીવન વનમણી, મેરોર ૧-૧-૬૦ એમ એમ વસન, ૩૫ ૧૦-૦ ધી પરજીભાઈ, કાસવાલ, ૨-૨-૬૦

૨૧મી વર્ષગાંઠ

કેપ પ્રાંતના વિરોડીયા રોડ, સાલિય રીરમા ધી કિરુજીસલ એમ વધને પોતાની ૨૧મી વર્ષગાંઠ ઉજવી હતી. તે પ્રસંગે વધા સમાવડાલા અને મિત્રો એ.એ. હાજરી આપી હતી.

૨૫ જોતસી હરિભાઈ

ધી જોતસીભાઈ હરિભાઈના ૬-૫૬ જાણના પ્રસંગે એ સમાવડાલા અને મિત્રો તાર અને પત્રો દ્વારા દિલોછ પાડ્યા હતા, તે માટે ધી જોતસીભાઈ જોતસી તેમના કુટુંબવતી સોને આ જાણ દ્વારા જાણાર માને છે.

—કુમારનાની જુદી જુદી આક્રિત સરકારના મોવડીઓની પરિપદ આ જોણ માસમાં મળનાર છે તેમાં એ જોણ સરકારના સર્વ સામાન્ય પ્રકો ના વીચારણા કરવામાં આવશે.

શ્રી મિશરીયા કિંદુ સેયા સમાજ

ઉપરાંત સમાજની વાર્ષિક જાહેર સભા રવિવાર તા. ૧૮-૬-૬૦ના રોજે જાહેર ૨-૩૦ વાગે સેયા સમાજ ના મંદાપમાં નીચેનું કાર્ય કરવા થયશે.

(૧) પ્રાર્થના (૨) મવા વર્ધની વાર્ષિક સભાની ખોનીટસ (૩) મનોવો નો ફેવાલ (૪) અવનમીઓને વાર્ષિક પરિચિતિ જાણવતો અંગેવાલ (તપાસ-નીસન્ય અભીપ્રાય સાથે) (૫) વેરા સમીતીના મંત્રીઓના તમા અખતરી યોના ફેવાલો (૬) દરદીઓને ફેવાલ (૭) અધિકારીઓ અને અવરમાપક સમીતીની સુદથી (૮) નવારણ (૯) પરજીવ

મખતસાલ ખીરજાલા કાણાઈ પ્રેમાજી એ. આ મંત્રીઓ.

શુભ પ્રસંગો માટે મેટ !

સીઓ અને પુરો માટે

ઘડીયાળ !

૧૭, ૨૧ અને ૨૫ જાણનાં
ઓરોમેટીક ટેલેન્ડર.

- રોમર
- રોરો
- લેડો
- ફસર

વિગેરે દરેક જાતનાં ઘડીયાળ.

ઉપરાંત પુરોના રાઈ સુદ, પાંચજા વિ.

તેમજ બાળકોનાં કપડાં.

હોલસેલ ભાવે મળશે

બાકસ ૫૬૮૮, ફોન : ૮૩૫-૨૬૦૧.

વલ્લભભાઈ બી. પટેલની કું.

૪૪, મારકેટ સ્ટ્રીટ, જોહાનીસબર્ગ.

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1903.

Former Editor: Manilal Gandhi—1913-1954.

No. 23—Vol. LVIII.

Friday, 10th June, 1960

REGISTERED AT THE G.P.O. AS A NEWSPAPER
Price: FOUR PENCE

COMMUNIQUE CONCEALS CRACKS IN COMMONWEALTH

(By A Special Correspondent)

LONDON—Only the flat-earthers can now pretend that the Prime Ministers of the Commonwealth were united at the recent conference. In fact, that conference has exposed the impassable gulfs dividing members of the Commonwealth, and all pretence of unity disappeared at the conference.

If there ever is another conference, it will be to bury the remains. The Commonwealth conference founded on the rocks and shoals of colour, just as predicted. There was no extraordinary presence or special knowledge needed to predict the end of this association called the Commonwealth nations, since practically every newspaper of standing in the Commonwealth has exposed the serious divergences among the member states for years, while—at the same time and often on the same page—these newspapers begged of "Commonwealth unity."

Even today, Labour Party members, like Woodrow Wyatt, are wont to pretend that a united Commonwealth can and will influence the world. Not that their knowledge of the Commonwealth

entitles them to write such guff, but what they write exposes and only the wish that all whose jobs largely depend upon Britain retaining her credit and currency monopoly, but also the danger that exists when that monopoly passes. And there is no doubt about it passing now.

What remains now is for both the whites and the coloured nations of the practically defunct shadow Commonwealth to design and build a 'true Commonwealth' inside which one standard of human values is guaranteed to all members.

What is needed first is an accurate blueprint, showing all the known and potential assets of the peoples and how equality of benefits and responsibilities can be guaranteed by law, backed by (Continued in next column)

Scheme Deserves All Support

(By A Special Correspondent)

THE scheme announced by Swami Nischalananda on his return from India for the propagation of Indian art, culture and history in this country is worthy of the widest support. Although the Indian people have lived and toiled in this country for a hundred years they have not at any time brought to the notice of the other inhabitants of the country the rich artistic and cultural tradition that is theirs. It is now, more than ever, necessary that the people of this country—all the people—should be given an opportunity to see for themselves the varied achievements of India in the diverse fields of human endeavour. This will, to some extent, be made possible by the plans which Swami Nischalananda has announced for the establishment of a picture gallery and museum for Indians.

Up till now the non-Indian peoples of this country have had only two views of the Indian people: either that they were a race of unskilled labourers or shopkeepers. In fact prejudice has run so strong against the Indian people that the Europeans, with rare exceptions, have always thought of the Indians as a race of untouchables. Mention of India has conjured only visions of the lordly upper castes lordling it over millions and millions of low castes. This is the result of the kind of literature that has been available in this country. Now is the time that the people of this country be shown the other side of the picture.

It is one of the paradoxes of life of the Indian people of this country that there are large numbers of Indians themselves who have only a vague idea of the cultural and artistic tradition of which they are heirs. The fault is not altogether theirs for they have not had the opportunity to learn of these things.

If Swami Nischalananda can remedy this to some little extent he will have earned the gratitude of the Indian people. His scheme deserves their unstinted support.

WILL OF THE NATIONALIST PARTY

REFERRING to the anonymous letter entitled "God Wills It" Mr. N. D. Desai, of 115 May Street, Durban, writes—

"My dear friend has written against Mrs. Subbiah's fast and prayers, and he has put the blame on God, as "God Wills It." Only thing I know, is God wills only that which is good. Fasting with a good and positive motive always cleans the soul and gives that strength which is required in life, and which you don't get by just starving or by fasting for brutal reasons. Fasting is always done with prayers deep in your heart. And that is the Gandhian philosophy against ruthlessness.

"By saying that, "God Wills It" you are trying to make others believe that which is impossible. For instance the demon Apartheid is not God's Will, but the will of the Nationalist Party. And history has repeated and proved that tyranny never lasts. Why? Because it is not the Will of God, and that is why God gives them the strength to fight back. Our way of fighting is by the Gandhian technique, and one of its principles is Fasting.

(Continued from previous column)

ment tribunals and executives

In other words, justice to all must be assured and must be seen to be an accurate physical blueprint.

Two-standard colonialism has received its death blow but it required the crucifixion of 74 Africans at Sharpeville to bring about the end of this era of the rocks.

DETAINEES RELEASED ON

SECRET, HARSH CONDITIONS

SOME detainees are being released under conditions. These conditions are extremely severe, as witness those under which a person recently released in Cape Town has been placed.

Let us call this person "X".

"X" may not leave the magisterial area of Cape Town, Wynberg, and Simonstown (i.e. a radius of about 20 miles), may not enter into any political activities; must stay at home from the hours of 8 p.m. to 8 a.m.

"X" may not move to a new place of residence without the permission of a magistrate, may have no communication with any person who has been detained under the Emergency Regulations, or any person who is, or has ever been, a member of an organisation which has been banned.

"X" may not reveal anything of the conditions under which detainees were kept while in prison.

If "X" breaks any of these conditions he may be charged with committing an offence under the Emergency Regulations, and may be convicted and sentenced to a fine of up to £500, and up to five years in prison. —Contact

Indian Opinion

FRIDAY, 10TH JUNE, 1960

The Gandhian Way

ELSEWHERE in this journal we publish the policy of the non-racial fortnightly review *Contact*. We do so for very cogent reasons. Africa in turmoil and striving for independence from colonial rule and white domination has increasingly looked to the political philosophies and techniques of Mahatma Gandhi as its own instrument of liberation. All the leaders of Africa have at various times declared that in the *Gandhian Way* lay the salvation of the continent, for the Africa of the past decade has been lying in the same position with regard to those who rule it as India lay in relation to Britain during the first four decades of the present century.

The course of South African history over the past few years indicates that the non-European people, and those Europeans who believe that freedom and democracy must apply to both White and Black alike, feel more and more that in the *Gandhian Way* lies the salvation of South Africa. The proscribed ANC had publicly declared itself a follower of Gandhian techniques and Mr. Albert Lutuli gave expression in his own person to the Gandhian creed. The leaders of the proscribed PAC spoke in unmistakable Gandhian terms when they were gaolled after the happenings of Sharpeville and Nyanga. There have been, in the past, two direct attempts to apply Gandhian techniques to the struggle of the non-European people. The South African Indian Congress launched the Passive Resistance Struggle in 1946. It failed largely because none of the leaders had made a close study of the techniques of Gandhi. In 1953 the Defiance Campaign was launched. This dissolved in the face of increased penalties imposed by the Government for deliberate law breaking.

It is in view of the present situation in the country and the clear feeling that along the *Gandhian Way* lies the salvation of the Black people, very necessary that a close study be made of the man Gandhi, of the politician Gandhi and of all his writings. If the leaders of the non-European people are to choose the path of Gandhi then a full knowledge of Gandhism is necessary. The history of his struggle in this country must be studied in its details. He must then be followed to India where every campaign of his must be examined carefully so that both leaders and followers here will know what is involved.

Gandhi was not only a politician. He was a religious and social reformer. He has written extensively on religion, on nature cure, on politics, on social organisation, on education and on many other subjects. He has left behind no memoirs or competent autobiography but he has certainly left behind a vast volume of writing on a variety of subjects. We suggest that those who

(Continued on next page)

Gandhi On A Discourse On Prayer

[The following is a summary of the discourse given in Gujarati by Gandhi at Sabarmati to a conference of Hindu boys from Gujarat.]

I AM glad that you all want me to speak to you on the meaning of and the necessity for prayer. I believe that prayer is the very soul and essence of religion, and therefore prayer must be the very core of the life of man, for no man can live without religion. There are some who in the system of their reason declare that they have nothing to do with religion. But it is like a man saying that he breathes but that he has no nose. Whether by reason, or by instinct or by superstition, man acknowledges some sort of relationship with the divine. The rankest agnostic or atheist does acknowledge the need of a moral principle, and associates something good with its observance and something bad with its non-observance. Bradlaugh, whose atheism is well known, always ceased on proclaiming his narrowest conviction. He had to suffer a lot for thus speaking the truth, but he delighted in it and said that truth is his own reward. Not that he was quite insensible to the joy resulting from the observance of truth. This joy however is not at all worldly, but springs out of communion with the divine. That is why I have said that even a man who disowns religion cannot and does not live without religion.

Now I come to the next thing, viz. that prayer is the very core of man's life, as it is the most vital part of religion. Prayer is either personal or in its widest sense is inward communion. In either case the ultimate result is the same. Even when it is personal, the person should be for the cleansing and purification of the soul, for freeing it from the layers of ignorance and darkness that envelop it. He therefore who begins for the smothering of the divine in him must fall back on prayer. But prayer is no mere exercise of words or of the ears, it is an inner repetition of empty formula. Any amount of repetition of *Ramnam* is futile if it fails to stir the soul. It is better to pray to have a heart without words than words without a heart. It must be in clear response to the spirit which huggles for it. And even so a hungry man requires a hearty meal, a hungry

soul will wish a heartfelt prayer. And I am giving you a lot of my experience and that of my companions when I say that he who has experienced the magic of prayer may do without food for days together but not a single moment without prayer. For without prayer there is an inward pain.

If that is the case, some one will say, we should be offering our prayers every minute of our lives. There is no doubt about it, but we living mortals, who find it difficult to create within ourselves for inward communion even for a single moment, will find it impossible to remain perpetually in communion with the divine. We therefore for some hours when we make a serious effort to throw off the attachments of the world for a while, we make a serious endeavour to remain, as it is said, out of the flesh. You have heard Socrates's hymn. It is the passionate cry of a soul hungering for union with the divine. According to our standards he was a saint, but according to his own he was a pronounced sinner. Spiritually he was miles ahead of us, but he felt the separation from the divine so keenly that he has uttered that agonised cry of longing and despair.

I have talked of the necessity for prayer, and there through I have dealt with the essence of prayer. We are here to move our fellowmen, and we cannot properly do so unless we are wide awake. There is an eternal struggle raging in man's breast between the powers of darkness and of light, and he who has not the sheet-anchor of prayer to rely upon will be a victim to the power of darkness. The man of prayer will be at peace with himself and with the whole world; the man who goes about the affairs of the world without a peaceful heart will be miserable and will make the world also miserable. Apart therefore from its bearings on man's morality after death, prayer has incalculable value for man in this world of the living. Prayer is the only means of belonging about orderliness and peace and repose in our daily acts. We inmates of this,

(Continued on page 115)

THE ABOLITION OF AFRICAN REPRESENTATION

WHOLLY UNDEMOCRATIC SITUATION CREATED

THE June issue of *The South African Outlook* writes—The legislation forced through during the last session of Parliament to secure the abolishment of the seats for representatives of the African people, is felt by many people to be sadly misguided in that it creates the wholly undemocratic situation that the vast majority of the people of South Africa are thereby deprived of any representation in the House of Assembly. It is also regretted because it will result in the serious impoverishment in membership and ability of a House that can ill afford it. It is generally admitted by thoughtful people that those who have held these seats since they were first introduced in the legislation of 1938 have performed their difficult task with distinction and a high measure. They have deserved well of their constituents and of the State.

ONE of these now defunct constituencies (as they will be by the first of July) has been represented since it came into existence by the same member, Mrs Margaret Ballinger, who has been returned to it at each succeeding election. She now leaves the scene where she has enriched Parliament with her consistent excellence as a speaker and acute debater, her wide ranging and aptly applied knowledge of human history, her steadfast challenge to the enemies of her constituents, and her great courage. Our Parliament is not an easy sphere for a woman, especially when in opposition, as Mrs Ballinger has been compelled to be, and she has had to put up with a good deal of contemptuously little known to the public. But sustained by the repeated reassurance that she has held the trust of her otherwise voiceless constituents, she has done a great job. To them she is 'Nonnwe' (the mother of the people) and they have never found her to fail them in opposing the injustice inherent in all measures having a background of segregation. She may well have got her conception of loyalty from her father, a Scot who made his home in the old Orange Free State and fought for his adopted country against his homeland in the Boer War, spending a year or two in internment on the island of St Helena.

It is good to know that an offer has been made to her of a year's

Oxford to give her the opportunity to work on a book she is contemplating on the subject of her experience as a representative of Africans in a white parliament. That will be something to look forward to, for sympathisers and opponents alike.

NEW U.S. BODY TO FIGHT APARTHEID

A NEW organization in the United States named *Action for South Africa* calls Americans to join the fight against racial tyranny in the Union of South Africa and South West Africa. It is an organization of Americans and Africans who have dedicated themselves to the support of the democratic resistance movement in South Africa.

To accomplish its programme, which is to send aid to victims of government oppression in the Union, to establish an effective boycott of South African goods in the United States, to urge sanctions against the government of the Union by U.N.O. and the U.S.A., and to end the South African mandate over South-West Africa, it will sponsor meetings and demonstrations, publish first hand reports from South Africa and send speakers, films and literature to those interested in its programme.

Spark: Underground Newspaper Starts

EARLY in the State of Emergency the Government suppressed the newspapers *Torch* and *New Age*. The gap left has been partly filled by an underground newsletter *Spark*. Produced somewhere within the Southern African region, and mailed from Johannesburg, an address of the editor or publisher appears, but it is stated that it is "issued by the Socialist League of Africa".

Two issues have appeared. No. 2 (for May) consists of four sides of rounded foolscap. The first article is entitled "May Day 1960", and speaks of the "coming socialist world." "Socialism is the only answer to dehumanisation," says the author. "Let us raise our fists in salute."

The newsletter notes that *Spark* No. 1 was mentioned on Peking Radio, and adds that "the worker's struggle is part of the world's struggle for socialism."

In an article on the arrests special mention is made of "Congress Youth Leaders".

Another article is entitled, "We cannot mourn for Verwoerd", and contains the statement that "we cannot join in condemning David Price".

The Pan-Africanist stand of

"No bail, no defence, no fine" is spoken of with approval, and strong criticism is voiced of the time and money that has been wasted in court cases. "We are tired of paying thousands of pounds in bail money and in fines."

"Here we stand with Mr Sobukwe," runs the argument. "But we must be honest. We do nothing many of the things Mr Sobukwe stands for. . . he has no programme for the workers."

It is of interest that, at one stage of his career, Lenin edited a newspaper called "Iskra". And that means "spark" in Russian.

It is further of interest that Lenin founded *Iskra* abroad, outside Russia, while he was in exile.—Contact

A Prayer Of St. Ignatius

Teach us good Lord to serve Thee as Thine dearest, to give and not to count the cost, to fight and not to heed the wounds; to toil and not to seek for rest, to labour and not ask for any reward, except that of knowing that we do Thy Will.

REMBRANDT BURSARY COMPETITION AWARDS

The competition was organised by the Rembrandt Tobacco Corporation to stimulate interest in art among the youth of South Africa and to enable promising young artists to further their art studies after matriculation. The competition was announced early in December 1959 and the entries were judged in April 1960. Rembrandt extends its heartiest congratulations to the following students who won awards.

First Prize (Rembrandt Bursary for at least 2 years post matric art study)

RAJENDRI, Anichand Clairwood Indian High Durban

Second Prize (£40)

LUTCHMAHALLI, Neeravathiam Clairwood Indian High Durban

Third Prize (£20)

CHINNABU, Moonesamy Clairwood Indian High Durban

Special Prizes

GOVINDSAMY, Aagathur Clairwood Indian High Durban

JOSIE Davul Clairwood Indian High Durban

DEODHAND Uth, Orca Indian High Durban

The Gandhian Way

(Continued from previous page)

would follow the Gandhian way should organise groups and classes at different points in the country for the study of all that is Gandhism and that they should, as Gandhi himself did, address themselves to the young people. It was to *Young India* that Gandhi spoke. By failing to make a close study of Gandhism we shall, in our emulations of him, dissipate our strength and energies.

"Contact" Recalls Principles On Which It Was Founded

OUR GUIDE MUST BE THE GREATEST M OF OUR AGE—MAHATMA GANDHI

THE latest issue of *Contact* the non-racial fortnightly to hand (June 4, 1960) recalls, in an editorial entitled "Where We Stand", the principles on which it was launched. It says among other things: "There, as now, we chose Mahatma Gandhi as our country's safest guide. The statement ran: 'Our guide here must be the greatest man of our age, Mahatma Gandhi. Generations to come, it may be, will scarce believe that such a one as this ever in flesh and blood walked upon this earth', as Einstein said of him. For 20 years he was a 'Non-European South African' (to follow the grotesque verbiage of our present masters), and let us never forget that it was on our soil that he forged the shining weapon of *satyagraha* or truth firmness. There is nothing soft about this sharp weapon, and no weapon is more likely to succeed, even in our brutal system. His words and his example should guide us in our search for the means of making this demonstration."

The editorial in full reads:

JUST two years ago, on 14th June 1958, *Contact* first placed before its readers a statement of its beliefs and of its policies.

Much has happened during these two years, and we have multiplied our circulation by five. We have thus many readers today who have not yet read this statement. Accordingly, we feel that the time has come to place on record again where we then stood.

We wish the colour bar, ran the editorial statement, cleared out of our country, lock, stock, and barrel. By colour bar we mean any privileges attaching to skin-colour, so that we shall be shocked only when every child born in South Africa will have an equal opportunity of rising to success, enjoying happiness, and serving our country with distinction.

We wish this to be done as soon as possible. We know that swift racial change, however peaceful, always brings suffering to the weak. But the present colour bar brings greater suffering.

We wish this to be done peacefully. Violent revolution would smash our painfully built-up economic system, and would destroy our country. It would lead to a partition after an describable massacres and the deportations of millions. It might harm the cause of the non-Whites more than that of the Whites.

Dr. Valerius said the other day: "Partition is always a disaster."

If violence is to be avoided, how can the change-over be brought about?

By peace, let us say to the Whites on how wicked they are to have a colour bar? That has been done by better pens than ours, for over 50 years. But it has been a preaching to deaf ears. "Can have they and hear

not?"

What will open their ears? Only a change in the political balance of power. Only a demonstration of non-White power so tremendous that even the stupidest South African will understand that a new situation has arisen. This demonstration can, and should, be entirely peaceful.

We mean, of course, something like the great non-violent demonstration of the P.A.C. that have transformed the political face of our country. At that time the severest comparison was with the Alexander bus boycott, and we referred to it.

Then, as now, we chose Mahatma Gandhi as our country's safest guide. The statement ran: "Our guide here must be the greatest man of our age, Mahatma Gandhi. Generations to come, it may be, will scarce believe that such a one as this ever in flesh and blood walked upon this earth," as Einstein said of him. For 20 years he was a "Non-European South African" (to follow the grotesque verbiage of our present masters), and let us never forget that it was on our soil that he forged the shining weapon of *satyagraha* or truth-firmness. There is nothing soft about this sharp weapon, and no weapon is more likely to succeed, even in our brutal system. His words and his example should guide us in our search for the means of making this demonstration.

We believe that such a demonstration would change the whole political atmosphere of South Africa, White and non-White. We regard our first task as being to encourage and urge and support such a demonstration.

The statement continued with a paragraph giving general support to the Liberal Party and the African National Congress, if

the two-year old statement had been written more recently it would, of course, have been appropriate to have included the Pan Africanist Congress.

But then, as now, we put our faith in the Liberal Party above other parties. The Liberal Party, ran the statement, reflects, in its total lack of colour bar, the ideal South Africa of the future which must claim the allegiance of all South Africans who love freedom.

In the international field we (i.e. *Contact*) stand on the side of liberty, and we look forward to the day when a free Africa takes its place as the equal of the other continents in the councils of the world.

We are not against the peoples of the U.S.S.R., in so far as they will allow others to live according to their own lights. We salute them in those fields in which they have surpassed other nations. But in so far as they support a world plan to impose their system on others, we oppose them. The destruction of democracy in Czechoslovakia by the pro-Russian party was a cruel act.

and utterly opposed to Co-existence of the two powers requires sacrifices both of the U.S.S.R. and a decision not to work for imperialist interests of "socialist camp" either by quest or by subversion.

R. VITHAL

Bookkeeping, Writing up, Set of Books, Balance Sheets, Income Tax Returns

Contact No. 12 Barkly Avenue, 38 Market Street, Cor. Druggist & Market Sts., Johannesburg. Phone 53-1266

HAWKERS AND TRADERS
Great's wrist watches, 17/6 with 15 jewels 25/6, 17 jewels, water proof, shockproof 34/6, 21 jewels, waterproof, shockproof, 37/6, 29 jewels, waterproof, shockproof, 41/6. Ladies' wrist watches 30/6, 25 jewels 40/6. A. I. Agencies, P.O. Box 2946, Cape Town. No Catalogues

SIMPLE STORIES TO UNDERSTAND

RELIGIOUS BOOKS FOR ALL INDIAN SCHOOLS

NOW FOR SALE

The Ramayana for Boys and Girls 2/-, 3/6, 5/6 12/6	
Bhagavadgita 3/6, 5/6, 14/-, 10/6	
Upanishads 3/6, 14/-, 30/-	
Great Saints of India	3 6
Great Men of India	3 6
Chandrasekhara	2 0
Story Rama	3 6
Story Jawaharlal Nehru	3 4
Message of Krishna	6 2
Teachings of Shri Ramkrishna	10 6
Sayings of Ramkrishna	14 6
Modern India	1 6
Religion of Home	2 6
Short stories of great personality—	
Fine mixture	3 6
How to Win Friends and Influence People	3 6

Obtainable from.

D. ROOPANAND BROS.

PUBLISHERS AND BOOKSELLERS

Phone 20707. (Est. 1932) P.O. Box 2524,
85 VICTORIA STREET, DURBAN.

★ DETAILS OF SOME LIBERAL PARTY DETAINEES ★

ABSENT from the Liberal Party National Congress which was held in Cape Town on 27th-30th May were some of its most distinguished members, held as political prisoners.

Mr. Peter Brown (the Party's National Chairman, is thirty-five years of age. He has been National Chairman of the Party since 1958. Of him Alan Paton has said: "He hates injustice neither hotly nor coldly; he just hates it, and neither doctrine nor passion will take him off the course. His determination also has this strange natural quality. It is not force, or cunning, or steel. It just stays on that incredibly natural course."

Peter Brown has always enjoyed the fullest trust of his Party. His imprisonment has deepened this trust, and given him a greater place in the hearts of members.

Dr. Hans Meidner is Chairman of the Natal Division of the Liberal Party, and in the year before his arrest had done great work in organizing, especially in the rural areas. Under his able direction, the Party in the Natal interior was beginning to take on new life.

He was born in Germany, from which country he fled before the last war. He lives in Pietermaritzburg, and is a brilliant botanist with the University of Natal.

Mr. Eliot Mngadi is the Party Organizer for Northern Natal. He is a little man of overmuch energy, and always wears a huge grey homburg. He was a general dealer before coming to work for the Liberal Party. It was he who organized the Ratepayers' Association which has done so much work for the freehold property-owners who have had their land commandeered under the Group Areas Act.

Mr. Frank Bhengu is also from Ladysmith, where he has a store. He was elected to the National Committee of the Liberal Party in February.

Mr. Zephaniah Zuma is an old man of over seventy and has been a member of the Party for years.

Mr. Eric Attwell is a member of the Executive of the Port Elizabeth branch of the Liberal Party, and a well-known worker

for the underprivileged of the city.

He is Chairman of the Mayor's School Feeding Fund Committee, and was arrested just before it was to launch a major money-raising project. Mr. Attwell is also a member of the Distressed Areas Committee, which runs a canteen and two creches for the poor of the city.

(His wife, Joan, was arrested on the same day as him, but has since been released. She is a well known social worker, and is Secretary of the Port Elizabeth Mental Health Society, and had no political affiliations.)

After the arrest of the Attwells, it was found that their telephone had been tapped. A small microphone had been placed inside it so that everything was recorded, even when the phone was not in use.

Dr. Colin Lang was born in Solomon House at the Pretoria Boys' High School, where his father was housemaster, in 1917.

Dr. Colin Lang took his M.B.Ch.B. at the Witwatersrand University, and did postgraduate studies in London for two years. Returned to South Africa in September, 1955. He was deeply disturbed by Fr. Huddleston's "Naught for Your Comfort," which forced him to the realization that the solution to South Africa's misery could be found only in a radically different political policy based on moral principles. Joined the Liberal Party in 1956, and received the defunct Pretoria Branch of the Party the same year. Chairman of the Branch for about a year, when pressure of work made him hand over to Mr. John Brink. Continued as committee member until arrest. Was involved in the Pretoria bus boycott almost immediately after starting the Branch. Liberal Party candidate in the Pretoria East Provincial Election, a Nationalist constituency, in October, 1959, drew an amazing 1448 votes to save his deposit.

Fr. Mark Nye was born in Bramley, Kent, and educated at Merchant Taylors' School and St John's College, Oxford. Came to South Africa in 1936. He has always done missionary work. He worked first in Kimberley, then went to Pretoria in about

1950 and worked in Lady Selborne until he took over Froese Street Mission in about 1953. He was made Director of Pretoria Native Missions. He is on the executive of the Institute of Race Relations, is chairman of African School Feeding, and vice-chairman of the Joint Council for Europeans and non-Europeans.

Mr. John Lang is the brother of Colin Lang, and went to Rondebosch Boys' High School from which he went straight into the armed forces. He served in the North and became Head Signaller with the South African Navy in the Mediterranean.

After the War he was at the University of Cape Town, and went to Emmanuel College, Cambridge. He is now a partner in a firm of attorneys in Johannesburg.

A staunch Presbyterian, he joined the Liberal Party in 1955, regarding politics as part of his practical Christianity. He has served on the Transvaal Executive of the Party, and is Chairman of the North East Rand Branch.

(From "Contact" June 4, 1960)

Refugees In Basutoland

A PROXIMATELY 25 Black and White A.N.C. and an undetermined number of P.A.C. refugees are waiting in Basutoland. The A.N.C. refugees have formed a committee to represent and co-ordinate their refugee life. Their immediate concerns are: how to get something to eat or a place to stay in (although the Basuto have been very generous and hospitable) how to send and receive letters from friends and relatives without the letters being censored; how to get something good to read. Their other questions are: what is the Union's Security Branch doing to keep a finger on them in Basutoland? Is the Basutoland Special Branch getting information for itself or for the Union's Security Branch?

What are people in Basutoland asking about the refugees? Here are some of the questions. Are they all really communists? Watch out! Why? The word "communist," through the abuse of the "Suppression of Communism Act," is fast becoming the greatest compliment a man, White or Black, can receive.

The inscription over the Basutoland entrance Kema ka Khotso (enter in peace) is fast becoming as meaningless as the Statue of Liberty for earlier refugees to America from Europe.

Phone 852 8708

P. O. Box 1248

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS

HOUSE FOR KEEN CASH PRICES

83 West Street, JOHANNESBURG.

Cable & Tel Add HARGVAN

Phone 29368

P. Hargovan & Co.
(Pty.) Ltd.

Earthenware Pickle Jars 3 Gallons 12 6 each F.O.B. Durban
Fresh First Grade Green Onion 1/2 per lb. " "
Fresh First Grade Garlic 2/- " "

Cash with order only.

P. O. BOX 1250.

155/7 Warwick Avenue
DURBAN.

THREE FORCES WHICH CAN BREAK WHITE RULE IN SOUTH AFRICA

THERE remain today, as always in South Africa's recent past, three forces which, alone or in combination, could break white racial rule. One is big business. The others are the Africans themselves and world pressure. Regarding the latter, it is highly significant that considerable publicity was given, at least in the English-language press, which is controlled by non-Nationalist capital, to the recent refusal of West Indian doctors to handle a major cargo from South Africa. The ship had to sail on to New York, and a dispute as to financial responsibility is still raging. It is widely realised by South African executives that if its returning and outgoing cargoes were to be declared 'black' by doctors in Britain, the major European ports and along America's East coast, the government could not run the month out.

On the diplomatic front there remains, of course, the remote possibility at United Nations sessions and, more freshly, direct action over South West Africa, where the UN could put itself on strong legal ground. And if it achieved nothing else, Mr Lumumba's performance during the Commonwealth Prime Ministers' Conference made it crystal clear that the only thing in which his party will respond to power, of one sort or another, directly or indirectly.

What of the Africans? Far too many than anyone else, the emergency has been declared. It is also forgotten by outsiders that South Africa is not a Commonwealth, that Africans have not had rights taken from them by a foreign army of occupation. They do indeed live communally under such an army, thinly disguised in 'normal' times as a police force. But, unlike the Czechs, the Africans have given up any rights. From the beginning of white settlement they have everywhere except to a very limited degree under the early British regimes, endured at best paternalistic rule and, more recently, brutality. All the resources of succeeding states have been directed to impressing upon Africans that the white man is best. And, at least until this emergency, the large majority of Africans have accepted that, fundamentally, the white man has a right to be best.

JAMES FAIRBAIN is *Times* Sub-editor, London.
May 21, 1960

Those who have questioned or rejected this belief are to be found chiefly in the urban areas, where industrialisation combined with pigmentation, or rule by colour, has created a proletariat which, in its rightness and poverty, almost parallels the direct targets of early Marxism. It is on this urban third of the Union's 3,500,000 Africans that the new-born African National Congress relied in its active phase, and it has been widely accepted that these Africans, potentially able to bring industry and commerce to a standstill, could force change in the country at large. Not widespread poverty, legalised industrial repression, and the banning of the few effective African trade unions has hitherto prevented the exercise of their immense potential force. The state, especially since it passed under Nationalist control 15 years ago, has bent its energies to subduing the urban African, to depriving him of stability, of contact with liberal whites, or access to a humanist education and of the opportunity to organise industrially. Beyond the legal facade, the ultimate sanction of the totalitarian bloodbath has always loomed ominously large.

Now South Africa has been unique in two particularly significant ways. It has thrown up an African leadership whose political and general sophistication finds no parallel in South-east Africa or on today, and this leadership has not led its followers towards African nationalism. Nor has it at any time embraced the idea of violence, either explicitly or implicitly. Instead, the ANC has endorsed multi-racialism and has relied on peaceful extra-parliamentary techniques, which kept within the bounds of even the facades of Nationalist legality. This ANC strategy has been pursued with only a rudimentary organisation, and the leadership too often had to rely on the unpredictable response of the urban African masses. The stay-at-home has become the prime technique, and the stay-at-home alone for success or

the support of the overwhelming majority of poor, unorganised and only semi-literate urban Africans. Then, within the Congress movement, there has in recent years developed a distinct reluctance on the part of the leadership to go to jail. Given the outlook and sophistication of the Congress leadership, in which its radical wing allies have an important hand, the long struggle to win legal acquiescence in the treason trial is understandable. It has overshadowed all else in the Congress strategy.

The situation has now changed—the twin instruments of the change being the government itself and the Pan African Congress. The technique of struggle which alternately relies on winning court cases has long been undermined by the nature of the laws which the Nationalists have forced the courts to administer. They have, moreover, recently, admitted publicly that judges have been appointed by them according to the language, English or African, which they speak. And now, with the government's pronounced intention of transferring control of entry into the legal profession from the law society into its own hands, the complete destruction of what was one of the best judicialities in the Commonwealth is nearly complete.

As for the Pan Africanists, there should be no illusion about the small group which goes under this name. The Pan Africanists are anti-white. They are a small group of dangerous men, one of whom at least is a psychopath. Their leader, Robert Sobukwe, did a from his followers in his urban and sophistication. But he fully shares his followers' rabid black chauvinism. On the morning of his nation-wide call for self-constitutional though peaceful anti-pass action, he had to confess himself a disappointed man, as well he might. Only Cape Town and Vereeniging responded to his call, and his proud base of action from Johannesburg, his home ground and the country's heart, had

fallen accordingly flat. If a single Johannesburg moved that day, not Orlando, where Sobukwe flat all this was not to. The police, with the aid of Sharpsville, put the Africans well on the map the past, when Africans suffered as a result of a campaign, they have invariably blamed it on their leaders. To my knowledge no man, except the ANC organisation, has blamed the Africans for Sharpsville. With their example and their disregard for the responsible calculations of the African National Congress leadership, black nationalism has finally caught fire from across the Limpopo.

To the government, the key event in South Africa's current history is not Sharpsville but the killing, earlier this year, of white and black policemen by the enraged inhabitants of Durban's Cato Manor. White rule can only be maintained in South Africa as one of two conditions. Either Africans must continue to accept, deep down, that the white man has a right to be best, or the balance between their resentment and their fear of white force must be held unyieldingly in favour of fear. In recent years the resentment has been growing by leaps and bounds, and it has often exploded. But, until Cato Manor, these eruptions had always been directed against the symbols of white rule: against administration buildings, schools, churches and buschells. The police, with their guns and bayonets fixed, once, remained the contemptuous lords of the Africans. They might be scared, they might be killed. Not, until Cato Manor, when they were literally butchered and poured into a grey pulp.

Then, for the police and the state which they represent, was the man at all truth. There are only 25,000 policemen in South Africa, and of these 15,000 are non-white. The police will mean to the Sharpsville inquiry all referred to Cato Manor. The police are, for the first time, frightened, and their only reaction is to shoot. No matter how many experts on peaceful methods of crowd control come from America to lecture them, they will remain so, and everyone of the

military operations which the government menaces on yet another African township, going in with firearms and troops, has only one purpose: the balance between African fear and resentment must be hammered back remorselessly on the side of fear.

There can be little doubt that, for the immediate future, the government will succeed. But there is other new factor in the post Sharpeville situation which may render irrelevant not only the government's present policies but also the past strategy of the ANC and the short-lived experiment of the PAC's passive defiance. At Sharpeville, somebody thought of cutting the telephone cable to the police station. In one of the subsequent stay-at-home in Johannesburg, somebody dumped a massive air compressor down a cutting on to several railway lines, thus preventing tens of thousands of Africans from getting to work. Two Africans were caught trying to cut the cable at a post office near Johannesburg. And, amongst the haul of domestic shoppers, kitchen knives and rusty bits of iron tubing which the police habitually advertise as 'large quantities of dangerous weapons seized in raids', they caught one Durban African in possession of seven miles of galleons. In standard police operations lasting over several weeks, these were the only incidents of their kind, and it might be a mistake to overrate their significance. But we can see over our telephone cables before, nor worked railway lines during a stay-at-home.

Intimidation has always played some part in past African protest, but the ANC leadership has never officially countenanced it from its followers and it has fought shy of the bomb, or gangster, element. The Pan Africanists have not such scruples. Now both organisations are banned and their leaders have been incarcerated. There will be no one with whom white liberals can work, and thus, ironically, no direct way of modifying through co-operation and friendship the existing black resentment against white rule. Should there be continued, if sporadic, attempts at mass African action, more blood will follow. The government can hold down mass protest. But the *landlords* remain. By banning all African political organisations, the Nationalists are creating the very situation which they most fear: the rise of black terror groups, working in the anonymity of the skin colour and the warren of their unpopulated townships. To such groups, mass action would

(Continued on next column)

Customs Haul At Airport

(*"Indian Opinion"* India Service)

NEW DELHI. The Customs authorities at the Hazrat Nizamuddin airport are on the track of an international syndicate of smugglers operating between India and the countries of South East Asia. In this connection, they are interrogating Abdul Kader, a passenger who arrived in Bombay from Singapore by an Air India International plane on Friday, May 20.

He is believed to have brought with him two suitcases, weighing about 220 lbs and containing contraband articles valued at Rs. 10,000 in Singapore. A search of the suitcases disclosed pearls and synthetic stones in large quantities, watch straps, leather and corals.

The syndicate is understood to have agents in Madras, Delhi and Calcutta. Abdul Kader is understood to be employed as a lorry driver in Singapore. He was returning home to Madras, he is stated to have been approached by a member of the syndicate in Singapore and urged to take with him two suitcases to be delivered in Bombay in return for a free passage home and a cash reward of Rs. 500.

He was also given a code word which he was to exchange with a man at Hazrat Nizamuddin airport on the production of a telegram. He was then to hand over the suitcases and collect his cash reward.

Long-Term Solution Of Dacoit Problem

(*"Indian Opinion"* India Service)

AFTER a fortnight's tour of Uttar Pradesh—Madhya Pradesh border, Acharya Vinoba Bhave embarked on the task of seeking a long-term solution to the dacoit problem. With this in view the Acharya advised members of the Government sponsored village defence societies to join his peace brigade. This was his first pronouncement on his arrival at Band.

(Continued from previous column)

be irrelevant. If African nationhood should not be based on the gangsters of the black townships—utterly ruthless and often intelligent men who use pistols as their daily tools—or if with all open organisations barred to them, the discipline of African nationalism should deliberately turn to the *cinéma* methods, more than telephone cables would be set in South Africa.

Discourse On Prayer

(Continued from page 180)

Abraham came here in search of truth and for insistence on truth professed to believe in the efficacy of prayer, but had never up to now made it a matter of vital concern. We did not believe in it the more that we did on other matters. I awoke from my slumbers one day and realised that I had been woefully negligent of my duty in the matter. I have therefore suggested measures of strict discipline and far from being any the worse, I hope we are the better for it. For it is so obvious. Take care of the vital thing and other things will take care of themselves. Rectify one angle of a square, and the other angles will be automatically right.

Begin therefore your day with prayer, and make it so simple that it may remain with you until the evening. Close the day with prayer so that you may have a peaceful night free from dreams and nightmares. Do not worry about the form of prayer. Let it be any form, it should be such as can put us into communion with the Divine. Only, whatever be the form, let not the spirit wander while the words of prayer run on out of your

mouth.

If what I have said has gone home to you, you will not be at peace until you have compelled your bodily superintendents to interest themselves in your prayer and to make it obligatory. Restraint self-imposed is no compulsion. A man, who chooses the path of freedom from restraint, i.e. self-indulgence, will be a headcase of perversity, whilst the man who binds himself to rules and restrictions releases himself. All things in the universe, including the sun and the moon and the stars, obey certain laws. Without the restraining influence of these laws the world would not go on for a single moment. You, whose mission in life is service of your fellowmen, will go to pieces if you do not impose on yourselves some sort of discipline, and prayer is a necessary spiritual discipline. It is discipline and restraint that separates us from the brute. If we will be men walking with our hands erect and not walking on all fours, let us understand and put ourselves under voluntary discipline and restraint.

—Young India, 23-1-30

HERE'S EXCITING NEWS!

For our esteemed Gujarathi lady customers and Friends

Especially imported by us direct from India, 100% cotton and genuine voile 6 yard saris for the modern lady who will have nothing under 6 yards AND ONLY THE BEST.

And what more do you want:

As direct Importers and Wholesale Merchants we offer direct to public at wholesale prices and you save the Middleman's profit

Sorry no Traders and no discounts for resale

PERSONAL SHOPPERS ONLY

A. K. HOOSSEN & SONS,
DIRECT IMPORTERS & WHOLESALE MERCHANTS
116 Queen St., (P.O. Box 2148), Durban

RECORDS NOW CHEAPER

ORDER NOW AT REDUCED RATES

AMAR DEEP 7/6 Each KALAYANA PARISHAD
GAIKI "911" Price 16 Tan BAAF SETE

HINDI: Kishaya, Master, Asan, Madhama, De Sahra, Flying Ranes, Doctor "X", De Ustad QUWALI: Jamal Azad, Yusuf Azad, Talat Mahmood. TAMIL: Palla Bahadri, Ashu Gajay

Make your selection of any single records from any sets

MAIL ORDER MUST ACCOMPANY 4/- DEPOSIT

—CASH ON DELIVERY—

DURBAN WELCOME DISTRIBUTORS,

Specialists in Tamil, Telugu, Quwafi & Hindi Records
1 Aymer Arcade (off 14th Gray St. & 50 Cathedral Road)
P.O. Box 1574 DURBAN Phone 67882

fifty years ago...

June 1910

AN ACT OF MEANNESS

(*"The Indian Opinion"* June 11th, 1910)

MR D. KOILPILLAI who, we believe, is connected with the Sydenham Indian Training College for teachers, writes to the Durban morning paper as follows.—

"Judging from what happened on the birthday of the Union an unbiased mind will certainly be quite thunderstruck at the deplorable selfishness that pervaded the celebrations of the whole day. It was altogether inconsistent with the spirit of Union that the coloured section of the population should be excluded from participating in any of the sports arranged for the day—yes, even from witnessing such sports. Besides being an act of selfishness, it was extremely unjust that a powerful section of the population should have entertainments all to themselves at the expense of the helpless races who are required to pay rates, etc., just as much as any others.

It is again an act of ingratitude on the part of the dominant race towards the Indian and other coloured races who have contributed their share of work, however humble it may be, towards the development of the resources of South Africa in general and Natal in particular. It was ingratitude in its worst form, more venomous than adder's poison, that stung the ear of every coloured man who was debarred from having any part in the celebration of a day which marked the greatest epoch in the history of South Africa and Natal, for whose welfare and progress he has laboured for more than 50 years in the past. Finally, it was not at all straightforward on the part of the authorities responsible for such restrictive measures not to have promulgated a timely notice to the public concerned about their intention to exclude the coloured races. Had this been done, it would have saved the coloured people from the indignity to which several of them were

exposed when they were ordered by a constable to "stop" at the entrance to the public play-ground and "clear away", and would give them an opportunity to ventilate their grievance and lay their protest against such differential treatment before the proper authorities, with a view to obtaining redress before it was too late.

The coloured races do not for a moment claim social equality, since it is almost invariably admitted both by the coloured and white races that such an equality is pregnant with evils most detrimental to the moral and intellectual progress of mankind. They do not advance any claim to political equality, but they do claim a treatment that will be kind, unselfish, just and tender—a treatment that will take into consideration the facts that they do form an integral part of the population of South Africa, and that they have done their part to the best of their abilities to bring this sub-continent to the stage at which we find, it today, a treatment that will recognize what is best in them, and encourage them to make up what is lacking in them. It sounds almost paradoxical to say that the Union Day celebrations were such as to engender feelings of distrust, disunion, and ill-feeling between the white and coloured races, thus making it more difficult for the latter to be loyal towards the former.

In conclusion, I trust that the spirit of narrow-mindedness and selfishness exhibited by the dominant race towards the weak and helpless race on the most auspicious day in South Africa will not be pursued in any measure by the statesman, but, on the other hand, a spirit of justice, sympathy, and tender-heartedness will mark all their dealings with those who are committed to their care.

Special Offer: India-Made

(SHIPMENT JUST ARRIVED)

WHOLESALE TRADE PRICES

THREE ROSES, 3 tolas	37/8
(Available in Thin/Thick Sticks)	
GATEWAY OF INDIA 3 Tolas	45/-
" " " 5 " "	90/-
CHAMELI " " 2 " "	18/-
" " " 1 " "	9/-
SUGANDH RANI " " 5 " "	55/-
" " " 2 1/2 " "	18/-
" " " 1 " "	8/-
" " " 1/2 " "	4/-
LATAMANGESHKAR " " 1 " "	4/-

CHANDAN DHOO 2/ Box of 16 Sticks

CASH WITH ORDER — PRICES FOR DU

We have also received Genuine Basmati Rice 1/- per lb (Minimum Order 100lb)

We are Stockists of all kinds of Indian Dhols, Spoons and Condiments, Betsulants, Almonds, Tamarind, Whole Coconuts and All kinds of Imported Rice.

SPECIAL PRICES TO THE TRADE

Please write for our price list:

K. HARIBHAI & SONS
(PTY.) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants

21 Victoria Street, — P.O. Box 2154 — Durban.

Telegraphic Add.: "BHAI SONS"

B-I Sailings Between
East African Ports
Karachi And Bom

S.S. Karanja due 29th June.

Sails 4th July 1960

PASSAGE FARE TO KARACHI OR

First Class	single	without	food	£72-0-0
Second "	"	"	"	£40-15-0
Third "	"	"	"	£31-10-0
Ordinary				
Non-Vegetarian	£5-5-0			Special
Vegetarian	£4-17-0			£10-10-0
				£10-10-0

For further particulars apply to—

Shaik Himed & Sons
(Pty.) Ltd.

390 Pine Street,

Telephone 20432,

Tel. Add.

વ્યાપારી બહિષ્કારથી આર્થિક પાયમાલી

**ગુજરાતમાં શરૂ થશે
ચાર નવાં સમાજ
કલ્યાણ ઘટકો**

અમદાવાદઃ અણીતા એ કાર્પેટર
બી પુષ્પાવલેન મહેતાના અધ્યક્ષપદે
નીમણેલી ગુજરાત સમાજ કલ્યાણ
મોડેની સમ.કલ્યાણ મોડેની કામગીરી
ની સંસ્થાત કરી દીધી છે. ગુજરાતી
ગુજરાતને રાજી આપેલા કાર્પેટરોએ
મોડેનાઈ ગયા છે અને જુદીની બધા
જો પુરવા મારેની તબીબી આલી
રહી છે.

ગુજરાત સમાજ કલ્યાણ સમાજ-
કાર મોડેની તરફથી ગુજરાતમાં ચાર
નવાં સમાજ કલ્યાણ મોડેનાઈ પડકો
શરૂ કરવાની મંજૂરી આપવામાં આવી
છે. આમાં આજીવન, ચેરાઈ, મધુવા
અને કાચ વિસ્તારનો સમાવેશ થાય
છે. એક વિસ્તાર પાછળ સમાજ
કલ્યાણ મોડેની રૂપિયા અણીટો. એટલે
એક રૂ. અને એક રૂ. આપી શકે.
પરંતુ એક રૂ. આપી શકે. આપણે
તબીબીમાં આલી રહી છે. એ એક
માણમાં કાચ શરૂ થશે એમ અણીટો છે.

સમાજ કલ્યાણ સમાજકાર મોડેની
તરફથી ગુજરાતની નાની મોડી તબીબી
કોલેજી મંજૂરોએ શરૂ થશે. આન્ટ
આપવામાં આવે છે. નવા વર્ષની
૧૯૬૦-૬૧ની આન્ટ મોડેની એકંદર
આકાર ૮૦ હજાર રૂપિયા ઉપરાંત
થાય છે. તેને મંજૂરી આપવામાં
આવી હોવાનું અણીટો મળે છે.

નીરામાંથી ખાંડ

રાજપતિ ડો. રાજેન્દ્રલાલ અણિય
ભારત લાંબાંજા કાર્પેટર પરિવહન
કલ્યાણ કરનાર છે. ત્યારે તેમને નિરા-
માંથી બનાવેલી આપણી લોગવામાં
આવનાર છે અને એ આડ લા આપેલા
દેશીએ તે વહેવામાં આવનાર છે.
આ પરિવહન કાર્પેટરમાં મળનાર છે.

પૂર્વકન વ્યવહાર આતાના પ્રધાન મી. બી. જે. રુમને રાજીવ આફ્રિકાની
આર્થિક પરિસ્થિતિનો ઉલ્લેખ કરતા કહ્યું કે રાજીવ આફ્રિકાનું આર્થિક
કાર્યકારની આરે આવી છે. વધુમાં તેમણે કહ્યું "રાજીવ આ-
ફ્રિકા એકા પચાસ વર્ષમાં આ પહેલીવાર આની પરિસ્થિતિને પહેલું છે.
વિશ્વનાં ભાગ દેશો આપણી દીકા કરી રહ્યાં છે. આને આપણે એકમાત્ર
એએ. અને બહારની દુનિયા આપણી કરી રહી છે કે રંગેડા ન દેવો
એએ, અને સમાજના ઘેરી એએ.

"નાની વળતરની મામણી થતી
નથી, આફ્રિકાને માટે વધુ પડારની
મંજૂરી થતી નથી, અને આ ઉપરાંત
તેઓ પુરવાનાના કાર્યકારમાં કંઈ પણ
જુદાકાર આપતા નથી. પરંતુ તેઓ
બીન એલા માટે મંજૂરી-સમાજના માટે
છે. એ એ આપણે આપી દીધે તે
આપણા મોડેનાઈ આવી બની."

મી. રુમને કહ્યું "વિશ્વના દરેક
દેશમાં રાજીવ આફ્રિકા આને બહિષ્કાર
નો મોડેનાઈ મંજૂર રહ્યો છે. બીની
અસર આપણા ઉપર થઈ રહી છે."
દાખલા રાજીવ આફ્રિકાના આપણી
બદલા વહાણ. પોતાના નંદરેથી પાછું
કાઢ્યું તેનો પણ ઉલ્લેખ રુમને કર્યો
હતો.

મી. રુમને વધુમાં કહ્યું, "એ
બહિષ્કારની આ અણવજ એક
પડકો તે રાજીવ આફ્રિકા આર્થિક રીતે
પ્રગતીમાં ચાલે જાય. આપણે કમર
કસીને કાચ કરવું પડશે અને દરેક
ચેનીની વિષય પણ આપણે સમજ
શેની પડશે. બીન જે આત અણિટો
પણ આપણો આર્થિક પ્રગતિ રહેશે
તે કહી શકાય એમ નથી અને શુ મોડે
એ પણ કહેવાય એમ નથી. આ બહિ-
ષ્કાર, આપણી આર્થિક પરિસ્થિતિ ઉપર
હોવામાંની એક પડકારપાણી વાત છે
કે એ એ કંઈ કહી શકાય એમ નથી."

દેશક કનસ્ટેબલ કાન્સ્ટેબલ મોડે
રહે રતાઈ એ મોડેની એક સમાજ
મોડેનાઈ મી રુમને ઉપરના કાન્સ્ટે
કલ્યાણમાં હતા.

બારે બીન દેશી વ્યાપારી બહિષ્કાર
ની વાતો કરતા હતા, ત્યારે મુનીવરના
અણુક પ્રધાનો હસીને કહેવા લાગ્યા
હતા કે બહિષ્કાર એ એ દેશી ઉલ્લેખ
છે. તે વખતે એ મોડે બહિષ્કારને

કહી કાઢ્યો હતો. પરંતુ આને
એમના દાંડીયા શરૂ કરે કહે છે.
કરકાર પ્રાણ વિતાઈ પડી છે. અને
હવે એનાથી બહિષ્કાર તરફ બેઠકાર
બની બેસી રહી શકશે નહિ

વ્યાપારી મંજૂર અને બીલોગિક
મંજૂર પણ હવે વિતાઈ પડી કરકાર
ની સામે રોડ બતાવે છે. પહેલાં
અમેરીકાના કોલોમીપતિ મી એમ-
કાર્ટ કરકારને એલવણી આપી, ત્યાર
પછી મી. એપનકારકરે કરકાર
કાલેજો કોઈ પણ દેશ હવે રાજીવ
આફ્રિકાને મરી પીરવા તોડાર નથી.
કારણ કરકારની રંગેડેની નીતિ,
અને તાન્તરના બનેલા નબળા,
કરકાર પોતાની નીતિ બદલે નહિ
ત્યાં સુધી આ દેશમાં પહેલી પૂરી
આવશે નહિ અને પરીણમે બીલોગિક
અને વ્યાપારી પાપમાંથી રહે રાજીવ
આફ્રિકા કુચ મારશે

પુ. ગાંધીજીના પત્રોની શોધ

માધી રમારક નિધિએ અસર સુધી
મા માધીએ હમેશા રેકાર્ડરમાંથી
૫૧૦૦ પત્રો એકઠા કર્યા છે. એમ
નિધિના પ્રમુખ મી રિનારક અણીટો
છે. માધીજીના અસર પત્રો હજી
એમની પાસે હોય તેમને એ પત્રો નિધિ
આપવાની વિનંતિ કરવામાં આવી
છે. એમને અસર પ્રત પાછી એલતી
હોય તે તેમને તે પત્રોની ફોટો નકલ
કરીને મળ નકલ પાછી મોકલવામાં
આવશે. માધીજીની કલનકલા લખનાર
ને આ ઉપરોળી થશે તેથી આની
મામણી કરવામાં આવે છે.

**અમદાવાદથી કંડલા
સુધી ઘેરી માર્ગ**
(પ્ર. એ. હોલ સર્પાઈ)

કંડલા બદરનો વેપાર અને કલ્યાણ
વધારવા માટે મુનીવરના વાહન અને
વ્યવહાર આતાના પ્રધાન મંજૂર નવા
પગલા કરી રહી છે. મુખ્ય પગલા એ
છે કે કંડલા અને અમદાવાદ એકાઈ
તે માટે કંડલા અને અમદાવાદ વચ્ચે
નવા ઘેરી માર્ગ બનાવવાની યોજના,
આ યોજનાની સંસ્થાત થઈ ગઈ છે.
તે ઉપરાંત આ બંને રેકાર્ડર વચ્ચે
એક એક રહે લાઈન બનાવવાની
યોજના પણ વિચારાય રહી છે.

નવા ગુજરાત રાજ્યની સ્થાપના
ચલાવી, કંડલાના વિદ્યાર્થી રાજ્યની
આર્થિક પરિસ્થિતિ સુધી સુધરશે

અમદાવાદ-કંડલા ઘેરી માર્ગને
અર્થ આણે ૫૦૦ કરોડ રૂપિયા થશે.
તે ઉપરાંત કંડલાને ગુજરાતના પાંદનમર
સાથે પણ આ માર્ગ મોડેની કાલમાં
કંડલા બદરને મોડેની રહે લાઈન
મોડે છે. વ્યવહારને માટે આ મુરદ
નથી.

આ ઘેરી માર્ગની જુદી જુદી
કાળા મંજૂરી થઈ ગઈ છે

તેજા હવે સોનું!

ઉત્તર ગુજરાતના કાંચ પાસેના
એક માટે ભગીનમાં મોડેનાઈ
કરતા સોનું નીકળવાના ચિન્હો
અણીટો મુરતર કાંચોમોની એક
કંડલા આવી પહેલી છે અને ભગીન
ના નમુના જીવે તેની તપાસ માટે
પ્રેમીયલામાં મોડેની આપવામાં
આવે છે તેમ નિધિઓ પણ
આ મામણી માટે માણકુર
આવેલા પળો માટે આભ્યા છે
અને ભગીનમાં તેમ છે કે નહીં
તેની સર્વે કરનાર છે

અવનનં ઝરણં

શ્રી રામજીભાઈ મણિભાઈ ખટેલ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜ਼ਮਜ਼ਦੀ

• દિદિધુ આરોગ્ય શ્રીનીકરુષા
એક દિવસ કુ બાપુજી થાસે મેઠા કતો:
તેવાયા અમારા એક સકાર્યકર્તા ગી
મેરડ અપાયા તેમના હાથમાં બાર
અથળ વળવને સાધનેજી દમેગ કતો
તે તેમજે બાપુજીને આપે બાપુજીએ
હાથમાં સધને તેમજે બને મોલ્યા,
“મુલર કળ છે તમારા બાધર્થા જ
પાકડ કતો.”

“હાજી, મેં તેના હોહને નથી જાત
તું ખાતર ખાધું અને તે ખાતરના
બીજે ખાતું ફેણ ચડ્યું.” મી. નેરટે
કહ્યું.

“કયું ખાતર આપશું?” આપણ
એ પુછ્યું. “બોટનું ખાતર,” ખી.
મેશે જવાબ આપ્યો. આપણએ આરા
તરફ જોયું અને કહ્યું : “એકું! તે તો
આપણી ડીમલી સ્પર્શિ છે આપણને
હજી તેના ચોખ્ખા કાપે. જરૂર નથી
આવડતો. તેના ચોખ્ખા કાપેઆપણી આ
પણને જાણિતી વાત નથી. તમે તેમાં
જરૂર નવરો જાન આપો.”

આપણે, તે આતર ક્યાં ક્યાં
વાવેતરને પાકે જાવે છે તેની મને
જાણ નથી પડી. ડેલ્લીના વખત
તે આતર લાખવાથી પણ બચી જાય
છે ક્યારેય તેને કાપાયો કરતાં પણ
કે કાંઈ જોઈ ક્યાં

મી. શેરે પેતાનો અનુભવ જણા-
 વ્યો. તેમણે કહ્યું કે, બેટાના ખાતર
 માળા કમાયામાં પ્રથમ તે દરેકો અને
 વેનચાનું પણ શાપનું જોઈએ પીલુ
 પણ શાપુ હોય તે તે પણ જળી જાય
 તેમાં રહેલું તરવર બીજા જાતનું પણ
 નહીં જીવે તો એટલે પ્રથમ જા-
 ને જાતનું શાપાળુ કરવું. પછી તેનો
 પણ જીવનો પછી તે જ જમીનમાં નખ

ખાતર નાખ્યા સિવાય બીજી જાતનું
રોપણ કરણું. આ દમોદર પહેલી વખત
ના રોપણનું રજા છે."

મી ચેરની કુચનાતો અમલ અને
મલમલ મળતો તપને કું કરતો હતો.
તેવો મલમલ અને વિલાપુર બેનમા
મલમલ, એક દિવસ કું જોરીસપા
વિનો હતો. સુપરિ-ટેન્ડેન્ટની પાળતી
મારી ખુશી હતી. તે બાળુથી મલમલ
માની. એ પુણ્ય, 'માની મલમલ કપા
યા બાને છે.'"

તેમણે કહ્યું, “ભારી બાલ” લેવાથી
રહી અંધ છે, પણ શું કરજી? મેં દુનવ
મનુષ્યોને બળ, જોઈ દિવસ જોઈ
લાકડું લેવા તે મનુષ્ય છે એ બીજા
દેશને પણ શું કરી?”

એ' કૃષ્ણ. "પશુ જેમ સાવરમળી
નાશિકામાં તેને આતર તરીકે વાપરે
તેમ તમે બહો વાપરો. તે."

તે ભોલ્લા: "પણ તે પાત્રી જેને;
 કે.વાધી મળતું આવતે અનાવવાની
 બધી અવરધો ઘડે રહે છે, ત્યાં
 તેવી કાંઈ અવરધો પડતી નથી."

“ મેં કહ્યું: “પણ તેમના પાપો જોવાની
અવરજાની શી જરૂર? આપણે પણ
તેમ કરી શકીએ.”

सुप्रसिद्धे-नेने भावुरतायी प्रथम
"शांति" भाग २२१ त्तो, भाग
भाजितभाद भागपथी भाजे नथी,"

મેં કહ્યું, "હું તેની રીત બાબતે ખુબને તમે પુરી સમજા આપો તો હું તે બદલવા ફરી આપુ." "

મી. હનીન ચોપરા : મજબૂત તમે
જાણો છે, કે પણ તમે તે કારણમાં પડો
તે બીજીનું શુ બાપ ?”

મેં કહ્યું : “ત્રીથીનું હાથ તે, આજ
 જ રહેશે સ્વીચંદર મહારાજ જે
 જોડશે વાધે। નથી વળી આરે તે।

એ-આર દિવસના શાશ્વત્વ રહેશે
પણી બગીચાવાળા કાન કાન રહેશે
સુપરિ-2-3-4ને બાલો બારે શાકત
બળા કોય તેમ તે બોલી શકેલા, "તમારો
શી સમગ્ર બેપ્રતે ?"

“કેમ્બ્રી નેશન અને ડાયરને અને
સુનેશને મોશાવીને ખારી રખા કરો.
તે છે ને પ્રમાણે કહો તે પ્રમાણે જામીયા
મા કપારા બાવ અને ખારી સુવના
પ્રમાણે બળ વધેરે ત્યાં કાનર રખાવે.”

દુરત થી કમીને થી કાપરને મોઢા
 થા અને સુચમ્પુ, "શાશ્વતભાઈની શાંતિ
 તે બેભાષે રમણે ભગીચાઈ અને
 અને તેમની સુચના પ્રમાણે તેમને
 બેભાઈ ભવચરણ કરી આપણે "

બીજે દાવસે સવારે જ્યે બન્ને
જણુ અવાજી જેભડી ધાજણ જ્યે
સોદા તણવને કાઢે બગીચા છે ત્યાં
અથા. બગીચો પ'ત્રેક વીધાનો છે.
ત્યાં જાજ અથા તે પદ અઢે કપાડા
કરડભા. તેજા રસેદના બા ન'પાળ્યા.

મીને દિવસે તથા-સાર ક્ષણ બોલાવ્યા
ત્યાં મળતી થીપ મંથાવી એક કાવ
મળ, એક કામ પામ્યું અને એક
કામ પાડી, એનું મિશણ કરી કલાવી
નાખ્યું. તે મિશણ પેશ; કપડાની
મટી સાથે એળવીને તેના ઉપર સારી
મટી ફાટી દીધી. મીને દિવસે સવારે
બી કલાને અને બોલાવીને કહ્યું,

“આહી, આપણે જાણીએ છીએ.”
 આહી, જામે બંને સાથે જો ક્યારે
 ચોર કાઢી પડેલા કપી કાતો તે ક્યારે
 ઉપર આમે જઈ જીતા. અને મા.
 કપીને યુદ્ધ: “પેલા ક્યારા તમે
 ક્યા કરો છો?”^{૧૧} હું કસીને ભોળો,
 “તેલા ઉપર જ આપણે જીતા છીએ”^{૧૨}

તેમને નવાઈ ધારી, "અને તો જીવી
બીજી જાતી કે કપાસ? પાંચે કુખ" એ
મારતી હતો. "પણ તેવું કાંઈ છે નહીં!"
"ખાદીમાં ક્ષિત્રુ આદેશ લગ્ય હોય છે
કે અમે તેવી કુખ" અને "પણ ચોત્તામાં
કપાસી કે," એ" કહ્યું.

બીજે દિવસે એ જગર વસતીવાળા
નાના માચનું મળમૂળ ત્યાં રજા થયું
જમીન એટલી લેખાં મળમે કુટને અતરે

એક-એક પુત્ર હતા. આસ કરીને તેમ
મારી, પાણી અને મળમુજનું મિશ્રણ
રેડી લાંબી પાવડી વતી આસની બાદી
માં ભેળવીને તેના ઉપર માટી દઈ
ઢાંધી. એ વિવરનાં મળમુજની અંધ
રીધું જાળિય ખતરાજ એક બાજુ મર
તણવાર થયું. બીજી બાજુ વરસાદ
પણ વરસે. અર્ધા રીધામાં દમેટા
રોમાં, રવરને પણ ખાસ નહોતો તેવી
આરે કોર વધવા તે કોરની બાજુ
બાજુ વાંસની થોડીએ કરવી પડી.
દમેટાં એમાં તેને પાક સેવા ખાસ,
અમને નવાજ હાતી. કોઈ માને થય
નહોં. ખુબ વરસાદ આવે. તળાવના
પાણીને આઠ નાં સુધી આવે. તેથી
પાછળથી તે ઉંઠે નુકસાન પહોંચુ
હતા અર્ધાં વીધામાંથી ૨૫૦૦ રતલ
દમેટાં અમને મળ્યા. તેમાં પારોવતો
દમેટો તે શીખે ન જડે સામાન્ય
દમેટાં જ થોડાં રોવના તે રોવના હતા
એ દમેટાં હરેક સાવળરોર વળનના
હતા. આવો નમુનો મેં છંદનીમાં
પણુ જોયે. ન હતો, સુપરિન્ડેન્ડેન્ટ
હજી કે તેમણે પણ છંદનીમાં આવે,
નમુનો નહોતો જોયે. તેમણે એ નમુના
પુના આજ છંદ તરફ જોઈશો—(અપ્રી)

श्री प्रहारीया हिंदू सेवा समाज

ઉપરોક્ત સમાજની વાર્ષિક ભરે
સહા રવિવાર તા ૧૬-૬-૧૯૬૧ના
રોજે બપોરે ૨-૩૦ વાગે સેવા સમાજ
ના મહાન્યાનીચેનું કાર્ય કરવા મળશે.
(૧) પ્રાર્થના (૨) ગદ્ય ગદ્યની
વાર્ષિક સમાજની મીટીંગ (૩) મંત્રોત્તો
તેા હેવાલ (૪) અભ્યનચીત્તોના આચાર
પરિચિત્ત મતાવતો ભરેવાલ (૫) ભવત-
નીસના ભવતિપ્રય સાથે (૫) પેરા
અમીતીના મંત્રોત્તોના તથા અભ્યનચી
ત્તોના હેવાલો (૬) કુટીત્તોતેા હેવાલ
(૭) અધિકારીત્તો અને ભવતિપ્રય
અમીતીની ચુટીય (૮) ભવતિપ્રય (૮)
પરચરણ

મમનલાલ ધીરજી.ભ.
રાજભાઈ ત્રિમાલાજી
જો. મા. મંજીએ।

ન્યુ ઇન્ડિયા એશિયોરન્સ કા. લીમીટેડ

ପ୍ରତିଷ୍ଠାପନା ପ୍ରକଳ୍ପ ଶୁଭାଙ୍ଗ

કાંચે વાળીયા મીઠા બાંધે :—

આણ, હરીયાણ, અમરકાંતર, યોડર, માણ, યોરી,
પર કુહા, પર માંડીયા (સાથે) અમરકાંતર વિ.

સાક્ષિય આફ્રિકાની અંદર ગ્રુપ્પ ગમલસદારે।

જાણનાઈ રૂસ્તમણ એન્ડ સન,

१४० **अपीन रत्न, अरुण.**

ଡୋଲ : 425000 250000, 250000, 150000.

તમને ખબર છે

୧. ମଧୁ ଉଦ୍ଭିଦ, ଉଦ୍ଭିଦାନ୍ତ ଶୈଳୀ ଯୋଡ଼ି ବୀଜା ଉଦ୍ଭିଦ

† - ૩૩ પ્રતિષ્ઠા ની સાખાઓ ૪૫ દેશમાં ૭

३. +५. ७. ८. ९. १०. ११. १२. १३. १४. १५. १६. १७. १८. १९. २०. २१. २२. २३. २४. २५. २६. २७. २८. २९. ३०. ३१. ३२. ३३. ३४. ३५. ३६. ३७. ३८. ३९. ४०. ४१. ४२. ४३. ४४. ४५. ४६. ४७. ४८. ४९. ५०. ५१. ५२. ५३. ५४. ५५. ५६. ५७. ५८. ५९. ६०. ६१. ६२. ६३. ६४. ६५. ६६. ६७. ६८. ६९. ७०. ७१. ७२. ७३. ७४. ७५. ७६. ७७. ७८. ७९. ८०. ८१. ८२. ८३. ८४. ८५. ८६. ८७. ८८. ८९. ९०. ९१. ९२. ९३. ९४. ९५. ९६. ९७. ९८. ९९. १००.

૧ ન્યુ કન્ટ્રિસ : આગ, હરીપાજ અને અહરમાત્ર ઉપર
૧૦,૦૦,૦૦૦ પાર્શ્વ પ્રાપ્તિએ લેવા દે છે

સહિસલામતી અને તાત્કાલિક સેવા માટે

ન્યુ ઇન્ડિયા

સાથે બીજો ઉતરાવો.

હિંદના સમાચારો

તા. ૧૦-૬-૬૦.

જકાત ખાતાની અગૃતિ

ભારતમાં જકાત ખાતું અગૃત બની છે અને તે જાનતા કુલ મેરેટાઈ ઉપર નહર રાખી મેરી છે. એક આતર-શાકીય ટોળા જે ભારત અને અમિ શેક્-મેશિયા વચ્ચે દાખ મેરી કરી રહી છે તેની પાછળ જકાત ખાતાના અમલદારો પાછા છે.

શુક્રવાર, મેની ૨૦મી તારીખે સોમપોર થી સુમધ મેર ધુન્દિયા ઇન્ટરનેશનલ મા આનનાર જકાત અનુકૂળ કાદરની જકાત ખાતાના અમલદારો. તરાક કરી રહ્યા છે. એક માનવામાં આવે છે કે તેઓ પોતાની સાથે ૨૦૦ રતબની જે મુદ્દા કોનોની અદર ૧૦,૦૦૦ રૂપિયાનો મનાક કોમે. માથ કામ્યા કરતા મુદ્દા કોનો તપાક કરતા માવક પાછુ કદુ કે તેમાં, મોતી, મોટા પ્રમાણમાં પચ્ચેરી, પરીવાળ ના પદા, કાપક અને નવાઈ કરી મોમે બોલી કરી.

એક માનવામાં આવે છે કે આ ટોળાના એકનો મદાક, રિક્કી અને કલકાનામાં જે એક અનુકૂળ છે કે, કોમપોરમાં અનુકૂળ કાદર મેરી કાકાનાં કામ કરે છે અનુકૂળ કાદર મદાક પેતાને મેર આવેતા કોનો, તપાક કોમપોરમાં આ ટોળાના એક કાદરે આવેતા કદુ કે આ મુદ્દા કોનોને મુમધ પદે માકાના ભદક તેને રોડક ૫૦૦ રૂપિયા મુને મર અવાનો અધે આવવામાં આવેલો આ ઉપરિત જાનતા કુલ મેરેટાઈ ઉપર તાર મળને આવનાર માનુક સાથે કુપીકદા (CO-ED 1000) અનવાનું કદુ કદુ કાર પડી કુટોસો આવેતા રોડક મેરી કરી મેરાનું આ કાદરે કદુ.

નવી ડેરી યોજના

ગાળોને મહત્ત, અરીમોને કારતું અને કહેરીમને માખુડુ કુષ પુક પાકવા માટે રાજકોટમાં એક ડેરી યોજના અમલદાર પાછી રહી છે, અને તેનો ખર્ચ ૮૫ લાખ મનાર છે. આ અમે માહિતી આવતાં ડેરી કમીશનર થી મુરોડીમે કદુ કે ૭૦ અકર અનીન મેશક મધ છે અને અદરી ગામમાં કદે કદ મનાર છે. આ કામ પુર થતાં પાંચ વરક અઠે મુરો મેશકના ગાળાને મારેના કદમાંથી ૩૨ ૨૦ લાખ ૫૫ લાખમાં માટે મેર મળનાર છે. આ ડેરી યોજ એક કલર મધ કુષ ન કદુ કદે.

દક્ષિણેશીય જ્ઞાતિ અને પેટા જ્ઞાતિના નામો રદ

કર્મતિમે નામુદ કલવાના એક ૫૫માં તરીકે ભારત સરકારે એક મદલતને નિર્ણય લીધો છે. કદે પછી મેરકરી, કોળવણી અને અપાત્તજના કામોમાં મપરાતા સરકારી રજીસ્ટરોમાં જે ખાનાઓ કોષ છે તેમાં જ્ઞાતિ અને પેટા જ્ઞાતિ સુમવવામાં આવતું કદુ. કદેથી નવાં પનોમાં અને રજીસ્ટરોમાં જ્ઞાતિના ખાના કાદી નામવામાં આવનાર છે. નવા પનોમાં અફિની રાજિમતા અને મમ્ અનુવામાં આવેલો. કર્મતિ ગમારકા નેમને રક્ષક મેમધુ છે તેવી પકાત અનિમે, અને મમ્ની મર્મિત મામવામાં આવેલો.

માંધીછ પર કપ રીક કાંચુ ચિત્ર

મથા અદારાદે મોકકાનાની પ્રમો-તરીયો અવાળ આવના થી કકારે અનુકૂળ કે મકાકા માધીછના છવન પર અગળ મામા મિમે મારેની કામ મીરી કદે તેપારી પર જ છે. એ માટે તરીમવાર રીકે પુરી સામમો મેરી કરવામાં આવી છે એ મિત્ર કપ રીક મેરકદુ મનશે અને તે મે મામેમાં પ્રદર્શિત થશે. પદેલા મામમાં પુન્ય માપુરા અનુ ૧૮૬૧થી ૧૯૨૦ સુધીની વાતો આવેલો અને બીજા મામમાં તેમના રીપ છવનની કાકાકો રગુ મશે.

“ગુજરાત કેવીન”

અમદાવાદ રાજ્યનાનીનું કેવલે મેવાથી કદે સુમધને વાલે મેકોને અમદાવાદ અનુ પડી તે કદિ અકામાં સમી કુજરાતને કમવક માટે એક મધારાની મદી સુરતથી મેકાવાની અવરકા મનાર છે. એ માહીનું નામ સુમરાત કરીન રહેશે તે સુરતથી કાકા પામ વામે કીકકરી અને અમદાવાદ ૧૧ વામે પદેમરો અને વળતાં કાને કાકા પામ વામે નીકજી સુરત રાતે ૧૧ વામે આવી રહેશે. આમ અમદાવાદ

નું કામ પતાવી મેકલ દિવસમાં સુરત આવી કાકા. ૧થી મેધી આ માદી મેકાવાની મેકલ અવાળા કરી કરી.

“સરકાર પદેક” નામનું

મકાકા

અકકારી મેરકે પ્રમધ રડીમર અરીક કરવાનું માન મારકોલીના મેકોતેને કામે અમ છે સરકાર અમાપત અકકારી થીપીય મંગળ તરરથી મેકાકાથી મેનરી મેમો નામનો એક રડીમર અરીકવામાં આવી છે. તે રડીમરનું નામ “સરકાર પદેક” રહેશે. એ રડીમર મુનકાના ગામામાં આવેતાં કોનો છે. અને તેમાં કોળા, ડેરી વમેર આવત મેકામાં મેકાકાની અવરકા કરવામાં આવનાર છે આ પ્રમને સુમધના ડેરી મેકા કાક પર એક મેકાવકે રાખવામાં આવેલો કોનો. તેમાં સુમધના પ્રમાનો અને પુર્વ દેશ ના મેકાકામે. મેરેમે મામ લીપો કોનો, મારકોલીના મેકોતેમે પકુ તેમાં મામ લીપો કરો.

માંધીવાદી અમેરીકાના તરપચિતક

માંધીવાદી તરપચિતક અમેરીકાના અવાળમેવક થી રામ મેરકકરી કાક સુમરાતમાં આવના છે અને અમદાવાદ માટે સુમરાત વિવાપીકામ રકી માધી છાકિતમે અને ભારતીય મામછવન નો અમવાક કરે છે તેમજ અમદાવાદના કાત મામેમાં માધીછની વિમારકરથી પ્રમાણે કામ કરી આકલ મામે તરીકે વિજાવાવાની એક મેકાના તકવાર કરી છે અને તે નામ પ્રમાન થી મેરકાલ રેકાકને મેકાકામાં આવી છે.

કંઠલામાં સુકલ અમાપાર

ભારત સરકારના વાકન વમેવાર ખાતાના પ્રમાન થી રાજ્યકાકારે મેરી અમેરાત મેકાકામાં કરી છે કે કંઠલા ને પ્રકલ અમાપાર મેલ તરીકે અમેર કરવાની એક મેકાના સરકારે મદી કરી છે. આ મંદરે અમાત જકાત અપો વિવા કામી માક લામમી તેમજ અપો પ્રોતેક કરેલો માક સામમી વિજાક માટે લામવા દેવામાં આવેલો. દેશમાં આ પ્રકારની અપો પ્રમધ મેકાના છે અને તેથી લામમેરી પુર્વક મામમુ અદરી છે. કોમપતિમે અને મેકાકીમે અને આ મેકાનાને અકલ વમાથી લીધી છે.

કુમક અંદર માટે સુમધની

દક્ષિણ સુમરાતના પચિત્ર કિનારે કુમક નજીક એક મંદર વિજાવામાં માટે અમેમેમે એક મેકાના મદી કરી તે મેકાના ભારત સરકારના કમનેરો રડીથી તપાસી રહ્યા છે. અખાતાના મંદરને વિજાવાવાની મેકાના કરી પકુ તેમ નિખુતેના કહેલ પ્રમાણે આ કીકકરી કરીઆના વિતાર માં મુખ તેમ છે. મેધી આ કુમકની મેકાના કામ મરકા મેની કકમતા છે આ મેકાના પાછળ મે કરેલ રડીયા અવરકા, અને રેવે સાથે તેને મેકાકા મા આવેલો. આ મંદરનું નામ સુમરાત નું “નકુ સુમધ” રાખક મેરી અનુક મધ છે.

મી રાજા પર કુમકાનો પ્રમાક

રવતન પકુ તરરથી મેકામેરી એક અમેર અમામાં ભારતના અમલુ મેલ રાજા પર એક કુવાને માકુથી કુમકો કરી કોનો. પકુ કુવાન રાજાને કમ કરે તે પદેલા જ મેલીક માર મની કરી અને તે કુવાને પાકી મેવામાં આવેલો કોનો. રીક કલરની એ અમા કરી અને અમાને તે અમર ન પડી કે રાજા પર આવે. કુમકો મેલો છે કુમક મેરની કમર કક વરકની છે. તે કાકી કાલકામ પકનો મેવાનું મનાવ છે. કાકની કારકારને કકાવાનું કામે તેમજ માકુ રાખમે, રાજા પર મેકા આ કુમકાને મુક પ્રમાન મેરિક વરક પંત અને બીજા મેમે વમેરી કાકે છે. માધીછની કલા પછી રામ મેકાવા મેરો મેકામે.

સુમરાતની કોકરીએને રંજ રાખમે

મેવામાં, કોકરીએની મેકનક કોકી મેકીઅનથીપ મારેની રમામેરી પ્રમધ રકતમાં સુમરાતે કવર પ્રદેકને કે મેકાથી કાર આપી કરી સુમરાતે ક મેલ કરી તેમાં અવાળમાં કવર પ્રદેક એક પકુ મેલ કરવા માખું ન કદુ. સુમરાત માટે મેકાનીએની મેકાના

સુમરાતમાં ડેર ડેર પામથી સમ કલર મેકોમેક વિમુત કકિતના નાના મેકોલ પાવર રેકને” માધરાના પ્રમ અમે સુમરાત સરકાર મેકલ ખાનમી કોમપતિમે સાથે વાકાકાક કરવા આને બિટીક-વેરીના પ્રતિનિધિ મે મેના કોલા અપાકા અમદાવાદ આવી પદેમધા કરી કેકના કોમ પ્રમાન થી અનુમાઈ કાકે રાજકોટ માટે લાનેતરમા અપથી કીકા કરી કકાક મેર આ નાના પાવર રેકનેની મેકાનાને નિરેક કરેલો. આવા નાના પાવર રેકને રમાપવામાં રક મરવતી બિટીક વેરી, એ કકકાર અમર ખાનમી કોમપતિ મે સાથે મેકાક કમકકી મધ અમે તે આ કામે કામમાં મેર.

માસ્ટર અધર્સ (મી.) લીમીટેડ

અલ અલમ અવકન, રેક તે મેમલ મુતકાક કપક, કોમે મામો અને પ્રમેર માટે કમમ અલમ કુમક અકી, મુરોવા, કાકીમનક અને અમલમે મદિ-કુકી, બીજક, બે-કેક, કોલકા મેવકીનક નિમેર.
કેકે અલમના સાક માટે લપાક કરવા અલમઅનુ.
કેક મેરક રડીક,
ફોન : ૮૩૫-૫૮૬૬ — મેકાક ૧૫૪૬.

મારો રોડેશીયાનો પ્રવાસ

શ્રી. દીસા દેસાઇ

[કપતો ૪]

અમીન જલેલાના મધ્ય કપતા મેં જ્યારી પ્રવાસ કાપરી તરીકે લખ્યા હતા. આસાલે-૩ તેમજ ભેરના જાણી તરફથી આમક અપુ" આ- પ્રજા મધ્ય કોપા કપા અને સંલેલે- વહાલ ત્યાં જઈ યાત્રા ન હતા. હવે રોડેશીયાનો પ્રવાસ પૂરો કરી તો. ૧૮-૫-૬૦ના રોજ હવે કુપાથી પર આવળ જ્યારી મથા છીએ. સંલેલો તેમજ કઈક જાણસને લઈ નિવસીત કાપરી કપા કાપી નહિ જ્યાં જ્યાં અને મથા ત્યાંથી બાકાલકેના તરફથી પૂજારી આપુ, "તમારી કાપરી કહે ૧૫ નથી જાતરી ફ અને મધ્ય જ રસથી વાચીએ છીએ" કહે પછી મારો રોડેશીયાનો પ્રવાસ નામે જામળ કાપરી નિવસીત આવળા ઠાણીક કરીશ

સુલભાવેના મીઠા સરસો વાગેળનાં અને ગવેસે,ને રસતે આમળ વધ્યા. રસતે પ્રાચીના, જાળેનાં વિગેરે આવેને જાળે કરતા કરતા અને ગવેસે પહેલ્યા, જાળેથી જમનભાઈ દેસાઇ જ્યારી વાંક જોતા એમની કુકાનના જામળામાં ઉભા હતા. તેમજે,આપે ઉચ્ચથી રવાનત કપુ". પછી તેમજે જમને તેમના બાક રમજાકાઈને કા બઈ મથા. કા તેમના વાતુથી શીમતી મજરાળકેન તથા થી રમજાકાઈનાં પર્લન શીસા બહેન મળ્યા. અને- પ્રુજ આનંદથી આવજાયાં. થી રમજા કાઈને લા ચાનારતો કરી અને શીમતી મજરાળકેનના વડીલ પુત્ર થી જમનભાઈને કા મથા ત્યાં શીમતી કારકાળકેને જામણ રવાનત કપુ". પ્રાચીના પછી વાણ પાણી કાં જાક થી બીજાભાઈએ તથા મુ સુધીલાબહેને જામણાં જામળનનું કારકાળ વિચને તેમજે ને જામળનપુ. બીજે દિવસે સવારે નિતકર્મ પુતાની નારતાખાદ અને જામણા કામે નીકળ્યાં. શીમતી મજરાળકેન અને તેમના પુત્રેએ કાળાની કુજાલ ૧૨૫ પાઉંથી કરી હતી, કાર જાક શીમતી મજરાળકેન તેમજ થી જમનભાઈએ જામ લઈ પોતાના જામળક સમયને જોમ આપી જામણી જામે જામળા કરી શકે. ઉપરાવળા પ્રત્યેક કામળકેનેને કાર પૂર્વક વિનતી કરી હતી શીમતી મજરાળકેન એક આમક અને દિવસ જાણુ જમન છથી રજા છે તેમજે ૧૫મથા મથા ત્યાં જોમને જાણુ પુજા અને એક પુત્રી નાનાં હતાં મોટા પુત્ર જમનભાઈની ઉમર ૩૦ વયને ૩૦૮ ૧૧ વર્ષની હતી. કપા મધ્ય શીમતી મજરાળકેન જરા પજુ દિવસ કાંની વમર પોતાના પતિની નાની કાપી કુકાન જમનભાઈ સાથે જામણાં જામણા તેમજે શીમળ અને

ખંતથી વેપાર કારકાળા કારી કપામાં આવ્યું છે. જાળે શીમતી મજરાળકેન તેમજ થી જમનભાઈ એસેનું ગૌરવ છે મજરાળકેનના જવન ઉપરથી આવજા બહેનેએ જાણુ શીમળાઈ છે એ કપાકે તો અને તેની આવળ નો જામળો કરી શકે એવી તેનામાં શક્તિ ભરી છે જાળુ કામ પાયા જાક જ્યાં પરવારી જામે સર્વેની વિશાલ કાઈ કહેકે જ્યાં ઉપરમા.

ખંતકાઠી રમતાં રમતાં જાળે પામને સુપારે કહેકે જાળી પહેલ્યા, જ્યાં થી થી જાળ. વહીને ત્યાં જિતપી. ત્યાં શીમતી મજરાળકેન, થી વસનજી બાક તથા પરના બીજાં જામણે જામને કારી રીતે જામળાં રાત્રે વાણુપાણી પછી થી વસનજીમળનાં થરમાં પુ જાણુજીની નેજાખ થી મથાની શીમળ ને સુશીલાબહેન સાથે જામળાં હતા, તે જામળવળામાં જાળી હતી શીમળ જામ તે પહેલાં થી પધાર છે એમજે કહેકેવેની કીલીલ રજુલનાં પ્રિતીપાલ છે, તેમજે સુધીલાબહેનની જામળા આવતા કણુ હતું કે મકાલમા મધીજી ના પુત્રવધુ આવજો જામણે જામળા છે, તે આવજા સેના જાકેમાજ છે. મકાલમા મધીને કાણુ નથી જામળાઈ તેમજે દેહની જામળાં મટે જમન જામળાં કપુ" હતું શીમતી સુધીલાબેન આવજોને મકાલમાજ વિષે ને જામળ કહેકે શીમતી સુધીલાબેને મધીજી વિષે જોલતાં કણુ હતું કે પુ જાણુજી સાથે જામળાં થી ભેરીરતર થઈ કમાલ જામળાં હતા, પરંતુ જાળેના રમજોડી વાલવરજીથી પુ જાણુજીને કહેવ કવી મધુ અને તેમજે જામળાંક આરજો. કાં કહેકા જામળાં, મારો અને જુલકેના કાં જામળાં પુજ આ જુમિ પર રથીર કયો. જાળી તે સુરેવનું જામળ રજારક તેને યોમે એક આવજો કરી જાળી છે. એ આવજી રજા છે ત્યાર જાક પુ જાણુજીની શીમળ જામળવળામાં જાળી હતી બીજે દિવસે નારતાખાણી પછી અને થી વસનજી બાક સાથે કાંની કરજાલ કરી પ્રત્યેક કુકાનેમાં જામણી સાથે કરવા મા થી વસનજીમળાંને પોતાના જામળા સમયને જોમ જાળી દરેક જામળકેને, ને કાંમા મદદ કરવા જામળાં પૂર્વક કણુ હતું. જામળા કાંમા કહેકેવેના મુસીમજાકાંમાં પજુ પ્રજાણુસાર મદદ કરી હતી જાળી કાળામાં કાળી કારી રકમ ૧૨૫ પાઉં થી જાણુજી નારજે સુધી કવી રાજાનું કામકામ પતાની જોમળ પછી થી થી આર વહી જોમ કહેકેવેની આવજીની વિશાલ કાઈ મધુમાને રસતે અને જામળ વધ્યા (અપુર)

સમગ્ર ગુજરાતને નાના ઉદ્યોગોથી સમૃદ્ધ - બનાવવાની ગુજરાત સરકારની નેમ

અમદાવાદ, ગુજરાતમાં નાના ઉદ્યોગો ને પ્રોત્સાહન મળે અને સંખ્યા બંધ નવા કારખાનાં રચાવી સહાય અને ઉદ્યોગીકરણ દ્વારા વધુ માનવીઓને રોજગાર મળી રહે તેવી ચેતના કુલ સમયમાં બઢી કાઢવા માટે સરકાર તરફથી પ્રવ્રતિ ચાર ચઈ છે. આ માટે ગુજરાતની થરતીમાં જાળીને પહેલાં છે તેવી અને જાળીની જોમળી નું કામ મજુતરીનાં દિવસોમાં નિષ્કાલો કામ થરશે

ઉદ્યોગોની રચાવના માટે વીજળી, પાણી અને પાકી સરકારની જાકાર રહે છે આ બધી સમયકે મળી રહે તે દિશામાં પજુ ગુજરાત સરકારે પ્રવ્રતિ ઉપાડી છે.

ઉદ્યોગોનું વિદેનીકરણ થાય તે દરિજા ને જામળાવાની આજુબાજુનાં નાનાં મામોમાં નાનાં કારખાનાં નાખવામાં આવે એવી સરકારની થરજી જામળા છે. જામળાની માલક જામળા કલ વર્ષેમાં ગુજરાતમાં વિવિધ રજાએ વીજળીથી જામળા મુલકોગો રચાવ જાળે રીતે સરકાર ઔદ્યોગિક આ- યોજના કામ થરવા છડે છે.

ઉદ્યોગોને વીજળાની જાક તમી નહિ પડે એમ સરકારી મંજો થાને

છે. તેમજ કહેવુ એક છે કે, નવાં કારખાનાં રચાવતાં કહેકેને મે થરો નીકળી જાળે. તે સમયમાં જાળાત નજીકનું દેહ જામળ કિલેવોલ વીજળી જેકા કરતું કુવાજાણું વીજળીથર જાક થરશે. ઉપરાંત જામળતી વીજળીથર અને ઉત્તરજી વીજળી મથકના વીજળી ઉત્પાદનમાં પજુ ત્રીસ ત્રીસ કલવર કિલેવોલ વધુ વીજળી જેકા કરવામાં આવશે. જામ જે વર્ષમાં ગુજરાતમાં ૨,૨૦,૦૦૦ કિલેવોલ વધુ વીજળી જેકા કરવમાં જામળાર છે.

જામળાવાની નજીકમાં ને નવી ઔદ્યોગિક વજાકલો રચાવવાની પ્રવ્રતિ પજુ જાળી રહી છે. આ વજાકલોમાં ૧૦૦ એટલાં કારખાનાં રહેશે. આ વજાકલો માટે જુલુ વીજળીથર રચાવના ની પજુ વિચારજાં જામળતી વોવાનું જામળા છે.

સુકાપીયા, જનકમ ટેકા રીટ-ક, જામળે-સાંચ, રેવ-કુ કલીર-જા અને જનરેવો-જા માટે મળો :

આર. વીકુલ ૧૨ જાળેથી જાળે, ૩૮ માર્કેટ રીટ, ૧૨૧૨ કામળાં અને માર્કેટ રીટ, જોહાનીજામળ, રોન ૩૩-૧૬૫૪.

શુભ પ્રસંગો માટે ભેટ !

શ્રીઓ અને પુરૂષો માટે

ઘડીયાળ !

૧૭, ૨૧ અને ૨૫ જામળનાં
ગ્યારામીટીક ડેલે-૬૨.

- રોમર
- રાંદરી
- લેકા
- રસર

વિગેરે દરેક જામળનાં ઘડીયાળ.

ઉપરાંત પુરૂષોના રાઈ સુટ, પાયળમા વિ.
તેમજ જાળકોનાં કપડાં.

હોલસેલ ભાવે મળશે

જોલેસ ૫૬૮૮, રોન ૮૩૫-૨૬૦૫

વલ્લભભાઈ બી. પટેલની કું.

૪૪, મારકેટ સ્ટ્રીટ, જોહાનીસામળ.

૨૧. જમનાદાસભાઈ રણછોડજી

૨૧ રામાં છપ્પે સુરતના માથ મટ-વાડ નિવાસી કાલમાં નવસારી અને આ રામાં (સાથે આશ્રિત ડાસવાળ) પ્રિટરીયા તોષની શી આર, ચોરીદની પેલીના મુખ્ય અવાજક થીમાન જમનાદાસભાઈ રણછોડજી એકાવન વર્ષની વયે તા ૧ મે ૧૯૫૧ના દિને એકાએક હૃદય નય પડી જવાથી અવસાન થયું છે. એ સમાચારની આ છાત્ર સખેદ નોથ મે છે

એક વિદ્યાર્થી દાખલા પ્રેક્ષક ની આધિથી દળવા રૂઢોની અસર થઈ હતી તેથી રમાનિક હેરિપતાથ મા પ્રાથવેટ નિમ્ણાત ડોક્ટરની સાર વાર નીચે દતા

૨૧મંરથ એમની પાઠ્ય શ્રમોલિ ન મારવશ્ય ડી.વી.ન અને એમની સંસ્કારી અને વિશિષ્ટ પાત્ર મુખીએને,

૨૧. જમનાદાસ રણછોડજી

તેમજ વ્યોતક માતાપિતા, સમુખ્ય થી શુભાભાઈ, એ અંબેનો તેમજ ભદોળા કુટુંબી અનેને સોંકયાં મુખી આ સાર છે દી એમનો પુરવતા બહુમાં વિશિષ્ટ થઈ મરે

આથી કુટુંબીઓને પર આવી પડેલ મહાદુઃખ હઠન કરવાની મજુ સક્તિ આપે અને ૨૧મંરથના આત્માને સાંતી નહે એજ પ્રાર્થના છે.

૨૧મંરથ જમનાદાસભાઈ રાજેશ મ, નવસારી ૧ દેસા હાઈસ્કૂલમાં પ્રેડીક મુખીને અભ્યાસ કર્યો હતો અને પછી વિશિષ્ટ આદિકામાં અનેક મુસોલીએને સરજ સાધના કરી, પ્રિટરીયાના અનેક હોદી વેપારીઓમાં એક મહેસ અને સાહસિક વેપારી તરીકે નામના મેળવી હતી તેએ બેકાનીશમની એકમર એક મેમ્બરના સભ્ય હતા. વેપાર પ્રિથવવા માટે એમણે ઉચ્ચ અને પુરોગતી મુદ્દાકરી કરી હતી જેને વિશ્વાસપૂર્ણિત અનુભવી રે.વ.થી જો

સહમીરવાની કૃપા મેળવી અરેઅર સેના માં મુખ્યમે મેળ કર્યો હતો. આને મેળ કાવચવાન પુરવતાઓને જ મજુ બંધે છે. એટલુંજ નહિ પણ સેવાના ક્ષેત્રમાં-એકાધીએ બદલૂત નામના મેળવી હતી.

કુટુંબી ૨૧મંરથ થી જમનાદાસભાઈ મેળા કિતરમક મંડળની ચોક્કતના થઈને વર્ષો સુધી દરેકી પડે રહી એ મંડળને સેવ.નો કાલ આપ્યો હતો. થી ડાસવાળ હોંડુ સેવા સમાજને પ્રિટરીયાના વતની તરીકે મજુ સેવા અર્પણ કરી હતી આસ કરીને રમાનિક થી પ્રિટરીયા હોંડુ સેવા સમાજને વીસ વીસ વર્ષ સુધી મુદ્દા મુદ્દા જોડાને રમાને રહી નિખાલસ હૃદયથી સેવા અર્પણ કરનાર-વારેશ, કાપંદશ પ્રભાવશાળી રપટરકતા તે ૨૧મંરથ થી જમનાદાસભાઈ કરી શકાય "૨૧મંરથ વરતા સુખી મરેવ" એમનો છાવનમન હતો અને તેથી છાવનમન સુખી પણ રચા હતા

એકાએકે સમાજના દરેકી, સંકેદરી, શાળા સમિતિના પ્રમુખ અને રશ વર્ષ સુધી જમનાદાસ પ્રમુખ સ્થાને સેવા આપથી અને કુનેદથી વિપામ્ન છે. સમસ્ત ડાસવાળમાં મુલ્કરાતી શાળાને ઉચ્ચ શક્તામાં મુખી હતી થી એમની-કાપંદશને આભારી છે એટલુંજ નહિ પણ સોના મેળવે સહમા રાખીને અનેક વિદ્યાર્થીએ વેદીને સમાજને મારે રશ રેન્ડ મેળવી આપ્યા હતા, તેમજ એ જમનાદાસે કોલ જમાવવા માટે એમની પુરી તાબયરી હતી ખાન વચેર તાબયાર મજુ હતું પણ કાવતરી આટી મુદીયાળા સભેને થા તે કાવ રહી મજુ એ સમાજનું કુલોભય લેખાય. જમાજને આમજ કાવવા એમનો ફોજા મકલતો છે. એ વાત રીવા મેળી સાક છે.

સમાજ સેવા ઉપરાંત એકાએકે ભારતથી પધારેલા વિદ્યન સંવેનો મોત્ત સહાર કરતા હતા. ૨૧મંરથ મણીલાલ મંધીને 'અન્નપન એ.પિનિયન' પત્રના ઉપરાજા વખતે મોત્ત કામ રેન્ડ વેપારીને ત્યાં રહીને આપ્યો હતો.

સુરત છપ્પાની એ લોકશબેડાં કાળા જોને મોટી રકમે આપી મકલતો જમાવવા આમજાળી થવા હતા ઉવે પ્રિટરીયા સુરત રેલ સહક નિવારણ રકના પ્રમુખ જતી મોટી મોટી રકમે મેળવવામાં સર્વ સ્થા આપ્યો હતો એટલુંજ નહિ પણ જેને મોટી રકમ રાતમાં આપી હતી આવી રીતે અનેક જમાજે રાન આપવામાં પાછી પાની કરી નથી. એકાએકે પ્રારમ્ભ અને પુરવાથી-સહમીરવાની કૃપા

મેળવી હતી અને તેનો સફળપ કરવાની મકલતોમાં હતી. અને તે પ્રમાણે ઉપરોક્ત સરખાત પણ કરી પરદા આજી મુલ્કના આમજનથી મહેસાકામી પૂર્ણ થઈ નહિ. જતાં એમની પવિત્ર માવનાથી કુટુંબીઓ તરફથી પૂર્ણ ધરી, એવી આતા છે. કારણકે અર્ધાજ રનેકીઓને સંસ્કારી છે. જેને ઉદાર દિલના હોવાથી સોનું જમાજ પ્રમુખ, એમની પ્રતા અતિથય તિથ હોવાથી ન્યાયપુર્ણ હતા.

અંતમાં ૨૧મંરથ થી જમનાદાસ આજની રમશાન માત્રમાં રમાનીક,

બેકાનીશમન અને હરરથી પધારેલ મુદરથેનો થી શુભાભાઈ અને કુટુંબી બનેા કારકિ આભાર માને છે. તેમજ આ કુઃખદ પ્રકરે રવરેક (ભારત અને રાષ્ટ્રીયથી મીવરમ) અને રનેકીઓને તરફથી તાર અને દવાલથી મોક્ષેલ દિલોછના સંદેશ મારે તેમજ કુલકાર-રીથ માટે આ 'અન્નપન એ.પિનિયન' કાપાદાશ કારકિ આભારની તક મે છે, ૨૧મંરથના અમર આત્માને મજુ ચિરંજીવિ નહેા એજ અંતીથ પ્રાર્થના છે.

શી શુભાભાઈ રણછોડજી.

માથે બાધવાની રીળન અને વેલ્ડીઓ

અમમક, સપ્લીન, હાફેડા સીકેટરી, રીળન અનેક રંગ, રીકાઇન અને સાર્વજનિક મળશે, કબ્બ અંદર અને મોલ શબ્દમારવા માટે જમનાદાસ રીળને બળી શકશે.

અમમક માટે અમમક, અને રેસમ તથા રેસ્ટની ટોપીઓ કીકાવત બાધે બતાવી આપવામાં આવશે.

આંબોટે બાધવા અમમક, રેસમ, કોલન વિગેરેનાં મુલોની રંગ રંગની વેલ્ડીઓ અને અનેક અકારના કોલસો મળશે.

ટેમલ પર મુકવા માટે પકાસરીકના મુદર મુલો મળશે.

ટેકાણું : માથે હેડસ (મો.) લી.

લેડીઝ બેન્ડ ચીલ્ડરન્સ હેડ મેન્સરેકમર,

ફોન : ૮૩૫-૭૬૬૨ પહેલે બાળે, બેકસ પરવાજ.

મારેકર બેન્ડન્સ — ૩૩ વેસ્ક રૂડીક, — બેકાનીશમન.

ખાસ હરખાસત : હિંદની અગરબત્તી

(વહાણમાં આવેલો તાને માલ)

હોલસેલ વેપારી આવો

વજુ મુકામ ૩ તોલા ૩૫-૬ ૬૫	૩	મુખેમ રાણી	૫	૩૩-૬ ૬૫
(પાઠાળ અને ભરી શાકીયા મળશે)			૨૬	૩૩ ૬૮-૬
મરેલે મોર્ડે મિનિટ ૩ તોલા ૪૫-૦ ૬૫			૩	૩૩ ૬૮-૬
" " " ૧ " ૬૫-૦ "			૩	૩૩ ૬૮-૬
મથેલી ૨ " ૬૮-૦ ૧૨		વડા મંગેશકર	૩	૩૩ ૬૮-૬
" " " ૧ " ૬૫-૦ "		મરેલે ૫૫ ૨૬ શાકીયા ૬૫-૦ ૬૫		

એકર સાથે રોકક — કરમન માટેના આવો.

હમારી ખાસ અસલી ખાસમતીના ચોખા મજુ છે

ખાસમતી ચોખા રી. ૧-૦ રતલ.

(એકાએક એકા ૧૦૦ રતલ મળશે)

અમે નીચેની વસ્તુઓ હાઈરેક હાઈપોઈ કરીએ છીએ. માલ સારો અને કીકાવત બાધે મળશે.

અમારા આધસ લીસ્ટ માટે લખો :—

ફરેક જાતના અન્નિયન કાળ, મશાસા અને કરીયાજી, સોખારી ખાસમ, આમલી, આખા નાળીયેર અને ફરેક જાતના હાઈપોઈ ચોખા.

K. HARIBHAI & SONS

(PTY) LTD.

Direct Importers : Wholesale & Retail Merchants.
81 Victoria Street, — P.O. Box 2156 — Durban.
Telegraphic Add "BHAISON5"

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1903, 16 1960 Former Editor: Manilal Gandhi—1918-1958.

No. 24—Vol. LVIII.

Friday, 17th June, 1960

REGISTERED AT THE G.P.O. AS A NEWSPAPER
Price: FOUR PENCE

DISTINGUISHED SCHOLAR, AUTHOR AND STATESMAN

MAHARAJA OF MYSORE VISITING EAST AFRICA

["Indian Opinion" India Service]

NAIROBI—The Governor of Mysore State, His Highness Jaya Chamaraja Wodeyar, Maharaja of Mysore, arrived in Nairobi on Sunday last, by air from Rome. The Maharaja who had been to Ghana on a goodwill tour, proceeded from there to the United States of America, the United Kingdom and the Continent and is visiting East Africa on his way back to India.

His Highness stayed for two days in Nairobi as guest of the Commissioner for India and Mrs I. J. Bahadur Singh and then proceeded on a business safari to Tanganyika and Kenya. The Maharaja who will be accompanied by his Secretary, an A.D.C. and his personal medical officer, will return to Nairobi towards the end of June and will proceed to India via Cairo.

The Commissioner and Mrs Bahadur Singh gave a dinner on last Sunday night in honour of his Highness which was attended, among others, by His Excellency the Governor and Lady Remun and the Chief Justice of Kenya. On Monday last the Commissioner and Mrs Bahadur Singh gave a reception in honour of the

Maharaja which was attended by a number of prominent people in Nairobi. He is also expected to attend several other functions being arranged in his honour during his stay in Nairobi.

The Maharaja whose Yodava dynasty ruled Mysore for more than five and half centuries, succeeded to the throne in 1940. In January 1950 he became the Rajpramukh of Mysore and in November 1956, following the reorganisation of States, was appointed Governor of Mysore State.

Born on July 18, 1919, he took his Bachelor of Arts Degree from the University of Mysore, LL.D. from the University of Banaras and Doctorate in Literature from the Annamalai University. He

is Chancellor of the University of Mysore and Karnataka, Chairman, Indian Board of Wild Life, Lucknow, Guildhall School of Music, London (1937) and Honorary Fellow, Trinity College of Music (1945). He was made Knight Grand Commander of the Star of India (G.C.S.I.) in 1945 and Knight Grand Cross of the Order of the Bath (G.C.B.) in 1946.

A great lover of music, he plays piano and pipe organ and has the largest library of Western music in India, his favourites being Wagner, Mahler, Bach and Beethoven.

A scholar in Sanskrit, he has written many books and articles which contain original translations of works never before rendered into English. He is the author of "Dattatreya—the Way and the Goal", which is an exposition of Vedantic Absolutism based on the teachings of Dattatreya on the Hindu trinity of Brahma, Vishnu and Shiva. Among his other books to be published shortly are: "The Aesthetic Philosophy of India"; "The Orb of the Mind" (on Vedantic Philosophy); and "Samarasacarya's study in Advaita".

He has delivered a number of lectures in various countries on Indian Aesthetics, Indian Logic, Metaphysics, Bhagavad Gita, Reason and Reverence, Music, Educational Problems in India, Conservation, and Forestry.

African Schools Aided By Rockefeller Grants

NEW YORK.—Publication of the 1960 report of the Rockefeller Foundation grants during the first quarter of 1960, discloses that the foundation has made a total of \$107,600 in grants available to Africa, out of a total of \$448,908 dispensed during the same period.

COLOUR-BAR ALLEGED ON UN DOORSTEP

DISCRIMINATION practiced in some of the expensive restaurants on Manhattan's East Side, near the United Nations headquarters, was reported recently by Dr. Alfred J. Morrow, head of the New York City's commission on Intergroup Relations.

In reporting this practice during a television programme, Dr. Morrow said that its continuance could lead to international incidents, and "the United States will be put in a very poor light."

According to his report, some restaurants refuse service to all non-whites, no matter what their nationality. He pointed out that with the increase of "black African" UN delegations to 24 this year, there is the danger that these restaurants will put the city and the nation in the position of being insulting to foreign diplomats because of their race. Currently there are nine non-white African UN members.

14 Judges For Supreme Court

BOTH Houses of the Indian Parliament have now given their approval to the Government's budget proposals for 1960-61.

To provide for quicker disposal of cases to arrive in the Supreme Court, Lok Sabha gave its approval to an official bill raising the number of judges in that court to 14, including the Chief Justice. The Court has at present 11 judges in all.

The House also passed the Railway Appropriation Bill. This provides for an appropriation of more than Rs 170 million (£12.7m) towards expenditure by the railways during 1957-58 in excess of budgetary grants.

PASSIVE RESISTANCE DOES NOT WORK IN SOUTH AFRICA

European Journalist's Viewpoint

PASSIVE RESISTANCE does not work in South Africa. This observation has been made before an American audience by a South African journalist, Mr. Dennis Sergeant, assistant editor of "The Star," of Johannesburg.

Mr. Sergeant is touring the United States under the auspices of the Institute of International Education.

One reason for the failure he advanced was that the passive resistance theory is a sophisticated and somewhat refined movement which has little or no appeal to the uneducated African. He added that the bulk of the African population in South Africa fell in this class.

On the other hand, after a whirlwind tour of the Southern States of America, Mr. Sergeant said that he obtained the impression that the Southern Negroes were more militant and aggressive in their fight for first class citizenship than were the Africans as a whole in the Union.

Indian Opinion

FRIDAY, 17TH JUNE, 1960

A Gandhi Foundation In South Africa

LAST week we discussed the necessity of a clear and close study of Gandhism by the people of this country who are engaged in securing greater rights for the majority of the population. We pointed out that our failure to make a close and careful study of the Gandhian techniques and philosophy would lead to a dissipation of our energies in efforts to emulate Mahatma Gandhi. This week we take the liberty of suggesting to those people who believe that it is along the Gandhian path that the struggle for liberty must proceed that they consider the establishment of a *Gandhi Foundation*. There is in India a *Gandhi Peace Foundation* dedicated to a study of Gandhian ideals, techniques and philosophy, and the furtherance of the *Sarvodaya* scheme to which he applied his mind once the struggle for India's independence was over. It would be an excellent idea for a group of people who believe in Gandhi to get together and examine the method of the working of this *Gandhi Foundation* with the object of establishing something along the same lines but adapted to the particular needs of this country and of the Continent of Africa as a large.

A *Gandhi Foundation* that we have in mind need not at all be a political body directly connected with the struggle of the people against injustice and tyranny. It should be a body for studying and for suggesting, a body for providing the philosophical and moral background of a movement engaged in practical work. It is depressingly true that there are very few people in this country who know anything much about Gandhi, his political techniques, his religious and social reforms, his views on society and a whole host of other things. A *Gandhi Foundation* could aim to remedy this defect. It could work for the propagation of Gandhism and the dissemination of Gandhian literature—works by Gandhi and works on Gandhi and Gandhism.

Gandhiji On Non-violence

Non-violence is not merely a personal virtue. It is also a social virtue to be cultivated like the other virtues. Surely society is largely regulated by the expression of non-violence in its mutual dealings. What I ask for is an extension of it on a larger, national and international scale...

Somewhat or other the wrong belief has taken possession of us that "ahimsa" is preeminently a weapon for individuals and its use should, therefore, be limited to that sphere. In fact this is not the case. "Ahimsa" is definitely an attribute of society. To convince people of this truth is at once my effort and my experiment.

Gandhiji On

TRUTH AND GOD

[Replying to a question asked of him at a meeting in Saitama -land on his way back from the Round Table Conference in London, Gandhiji said:]

YOU have asked me why I consider that God is Truth. In my early youth I was taught to repeat what in Hindu scriptures are known as our thousand names of God. But these one thousand names of God were by no means exhaustive. We believe—and I think it is the truth—that God has so many names as there are creatures and, therefore, we also say that God is nameless and since God has many forms we also consider Him formless, and since He speaks to us through many tongues we consider Him to be speechless and so on. And so when I came to study Islam I found that Islam too had many names for God. I would say with those who say God is Love, God is Love. But deep down in me I used to say that though God may be Love, God is Truth, above all. If it is possible for the human tongue to give the fullest description of God, I have come to the conclusion that for myself, God is Truth. But two years ago I went a step further and said that Truth is God. You will see the fine distinction between the two statements, viz. that God is Truth and Truth is God. And I came to that conclusion after a continuous and relentless search after Truth which began nearly fifty years ago. I then found that the nearest approach to Truth was through love. But I also found that love has many meanings in the English language at least and that human love in the sense of passion could become a degrading thing also. I found too that love in the sense of abuse had only a limited number of votaries in the world. But I never found a double meaning in connection with truth and even scientists had not doubted in the capacity or power of truth. I am in this position for discovering truth the students have not hesitated to say the very existence of God—from their own point of view rightly. And it was because of this reasoning that I saw that rather than say that God is Truth I should say that Truth is God. I recall the name of Charles Bradlaugh who delighted to call himself an atheist, but boasting as I do something of him, I would never regard him as an atheist, I would

call him a God-fearing man though I know that he would reject the claim. His face would reddens if I would say "Mr. Bradlaugh, you are a truth-fearing man, and so a God-fearing man." I would automatically disarm his criticism by saying that Truth is God, as I have disarmed criticism of many a young man. Add to this the great difficulty that millions have taken the name of God and to his name committed nameless atrocities. Not that everyone very often do not commit cruelties in the name of truth. I know how in the name of truth and science inhuman cruelties are perpetrated on animals when men perform vivisection. There are then a number of difficulties in the way, no matter how you describe God. But the human mind is a limited thing, and you have to labour under limitations when you think of a being or entity who is beyond the power of man to grasp.

And then we have another thing in Hindu philosophy, viz. God alone is and nothing else exists, and the same truth you had emphasized and exemplified in the *Kaine* of Islam. There you find it clearly stated—that God alone is and nothing else exists. In fact the Sanskrit word for Truth is a word which literally means that which exists—*Sat*. For these and several other reasons that I can give you I have come to the conclusion that the definition, 'Truth is God', gives me the greatest satisfaction. And when you want to find Truth as God the only inevitable means is Love, i.e. non-violence, and since I believe that ultimately the means and the end are convertible terms, I should not hesitate to say that God is Love.

"What then is Truth?"

A difficult question, (said Gandhiji), but I have solved it for myself by saying that it is what the voice within tells you. Now, then, you ask, different people think of different and contrary truths? Well, seeing that the human mind works through innumerable media and that the evolution of the human mind is not the same for all, it

(Continued on page 193)

*Nehru's Latest Book***Struggle For Freedom
Seen Through Letters**

THE story of India's struggle for independence and her long and arduous fight against the forces of British Imperialism, are, unfortunately, closed books to the Indian people of this country. The older generation may claim that it lived at a time when India was actively engaged in fighting against Britain for its freedom, but the children who were three and four years old at the time of the 1942 "Quit India" decision, who are now men and women in their own rights know nothing at all about India's epic struggle. This is a defect which requires remedial action. And those of us who have closely studied the birth and the growth of India's movement for independence and have avidly read, among other literature, Nehru's epic Autobiography, now have the rare delight of being able to peep at the scenes behind the Indian fight for freedom headed by Gandhi and Nehru. This is provided by Nehru's latest book, if book it can be called, *A Bunch of Old Letters* written mostly to Jawaharlal Nehru and some written by him—published by Asia Publishing House, London, First British Edition 1960, pp 523, Price 30/-.

ABOUT the letters and how they came to take the present shape, Mr. Nehru in his Foreword says: "Nearly all of them belong to a period which now seems remote and of long ago. Except for a very few, they are letters written before the coming of independence to India and they deal mainly with our internal problems and how they affected us. . . . It was my intention at first to publish only Mahatma Gandhi's letters to me. Gradually others were added and even some letters written by me had to be given as otherwise it was difficult to understand many of the references."

Candour

Being "A Bunch of Old Letters" addressed to Indians, British and other friends, having a bearing on the political issues and problems affecting India's independence, and written with touching candour and great feeling, they provide valuable historical material for studying the history of the movement for India's political

independence under the leadership of Mahatma Gandhi.

Among the letters to Mr. Nehru compiled in this book are those from George Bernard Shaw, Bertrand Russell, Lord Lushington, Sir Stafford Cripps, Annie Besant, Romain Rolland, Madame Sun Yat-Sen, Mao Tse-tung, besides many others written by Gandhi, his father Pandit Motilal Nehru, Rabindranath Tagore, Sarojini Naidu and other Indian leaders.

The letters which Mr. Nehru has himself written simply illustrate his political and economic thinking as it was taking shape at that time. One is struck by his prophetic vision in these lines written to Lord Lushington in 1933: "It is not easy to shake hands with a person who is endeavouring to strangle you. In spite of this, I am sure the time will come when we will shake hands and it is up to me to hasten that time."

Contacts

In the same letter he vividly outlines his basic faith in human

**NEW KHADI CENTRE
AT AHMEDABAD**

THE Indian Finance Minister, Mr. Morarji Desai, stressed the need for encouraging the growth of khadi (hand spun) and establishing more labour-intensive small-scale industries in order to produce more avenues of employment and eradicate poverty.

He said he was opposed to big industries. They were necessary and the Government were helping the process of rapid industrialization. Heavy industries could produce national wealth at a much faster rate. "But the basic problem, as I see it, is one of providing employment to millions of our people," he said. "This can be assured only by encouraging the growth of khadi and village industries and other small-scale industries."

Mr. Desai was declaring open

in Ahmedabad, Khadi Bhavan, set up by the Gujarat Khadi-gram Udyog Mandal.

The Minister said that the importance of labour-intensive industries was an obvious fact there was hardly any scope for controversy.

The country used to produce khadi worth Rs 10m (£750,000) when Gandhi died. The total production of Khadi now was worth about Rs 140 million (£10.5m). This was because the concept of Khadi and village industries enunciated by Gandhi was not of a transitory value. It was a basic concept which was valid for all time to come, particularly in a country like India, the Minister said.

**ECAFE SEMINAR TO
MEET IN BOMBAY**

REPRESENTATIVES of 17 countries of the ECAFE region, including India, will participate in a Seminar on the Evaluation and Utilization of Census Data for the Region to be held in Bombay from June 20 to July 8.

Sponsored jointly by the United Nations and the Government of India, the seminar will be conducted by the Demographic Training and Research Centre in Bombay.

The purpose of the seminar is to assist the Governments in Asia and the Far East region in utilizing the results of population censuses to be taken in and around 1960 as an aid to economic and social planning.

**New India
Assurance Co. Ltd.,**

India's Leading Company

We Transact:

Fire, Marine, Transit, Motor, Baggage, Burglary,
Householders & Houseowners (Comprehensive),
Personal, Accident etc.

Principal Controlling Officers in the Union of South Africa

Jalbhoj Rustomjee & Son

140 Queen Street, — Durban

Phone: Durban 25845, 28513, 29007

DO YOU KNOW

That NEW INDIA is by far India's largest Insurance Company:

That NEW INDIA operates in over forty-five countries:

That NEW INDIA has over 65 branches in India alone:

That NEW INDIA receives over £4,000,000 Premium EACH YEAR on Fire, Marine & Accident.

**FOR SECURITY
AND SERVICE
INSURE WITH
NEW INDIA**

A STUDY OF THE MEANINGS OF NON-VIOLENCE

GENE SHARP
In "Gandhi Marg" April 1940

PASSIVE RESISTANCE is a method of conducting conflicts and achieving or thwarting social, economic or political changes. It is preferred to violent resistance, not for reasons of principle, but because either the enemies lack the means of violence or are not likely to use it by such methods. The aim is to harass the opponent without employing physical violence, and to force him to make the desired concessions whether or not he desires to do so. Passive resistance may be used as a support for physical violence, as a preparation for it, following its unsuccessful use, or as a full substitute for physical violence. "Passive resistance" denotes actions which are not primarily self-defence, motivated or directed, but instead are mainly or solely in the interests of the opponent. The attitude of the resisters may involve hatred. They are not concerned to win for any way with their own character, or in non-violence or way of living, but mainly in combating what they regard as a social evil.

"Passive resistance" may be practiced on the local, regional, national or international level. A large number of strikes, boycotts, and non-cooperation movements are of this type of general non-violence. The latter include, for example, the Hong Kong non-cooperation against American rule, 1910-1947, and Egyptian non-cooperation against British rule, 1919-1922. Other examples are strikes in the political prisoner camps in the Soviet Union, and the 1912 Norwegian teachers' resistance which prevented the closure of the schools for Nazi children and that the most important of several actions in Burma during a period for closing the Chinese State in Myanmar.

Peaceful Resistance

"Peaceful resistance" is primarily a method of conducting and achieving or thwarting social, political or economic changes. It consists in passive resistance, though it is a relatively widespread recognition of non-violence as being increasingly better than violence but that they are sufficiently the methods to be used in the struggle. Many, more or even all, of the participants in "peaceful resistance" may adhere to a temporary non-violent discipline only for the particular struggle. "Peaceful" considerations are still important. Non-

violent methods of resistance may be regarded as more likely to achieve the desired result than (1) violent resistance, (2) reluctant or established governmental constitutional procedures, or (3) verbal persuasion without supporting action. But despite the limited nature of the adherence to non-violence, a belief in the relative moral superiority of non-violent over violent methods widely, and at times deeply, permeates the resistance movements. A slight variation on this is that the use of non-violent methods of resistance may be regarded as intrinsically more "democratic" than either violent resistance or passive acceptance of what are regarded as social evils, hence the non-violent methods may also gain an aura of "rightness" on this ground.

A widespread belief among the resisters is the relative moral superiority of non-violent methods may have several causes. Where there is a distinguishable leadership in the movement, such a belief may arise from one of three causes: (1) an important section of the leadership may be pacifist, that is, they may believe in non-violence as a moral principle, (2) although none of the leaders may be pacifists, some or all of them may believe that non-violence methods are considerably morally superior to violent methods and that violence should be used only in the most extreme conditions (not likely to arise during the struggle in question), or (3) both uninvolved pacifists and persons believe in the relative moral superiority of non-violence methods may be among the leadership.

Two further factors may agree whether or not there is a distinguishable leadership (and, if there is, in addition to one or other of the causes mentioned above). These are: (1) there may be among the resisters a sufficient number of pacifists to enable them, through numbers or disproportionate influence, to "lead" the struggle and help maintain it on a non-violent basis even under severe provocation, and (2) the resisters may have been so revolted by previous experience of extreme social violence that they are determined to conduct the struggle without violence.

"Peaceful resistance" is generally more active than "passive resistance." The degree of conscious use of strategy and tactics in peaceful resistance struggles may vary considerably. The

"best" is favour of non-violent methods helps to keep the struggle non-violent in spite of provocations and difficulties which might turn "passive resisters" to violence. This "bias" may also have certain social sociopsychological effects and advantages to the name of the peaceful resistance movement. There is considerable variation in the degree to which peaceful resistance movements are in changing the opponent's attitudes and values as well as policies.

The best examples of peaceful resistance are the Montgomery, Alabama, 1955-57 bus boycott and the resistance campaigns led or inspired by Gandhi in which most of the resisters and even part of the leadership were following non-violent methods only as a policy for achieving the objective of the struggle. Although almost none of the participants or leaders of the Montgomery Negro bus boycott were avowed pacifists, the movement had a strong religious character. It was constantly emphasized that the non-violent way was the Christian way, and that the Negroes should love the whites while refusing to ride the segregated buses.

Nearly all of the resistance movements led or inspired by Gandhi are classified under "peaceful resistance," although Gandhi's biography is recognized in this typology as one of the more types of general non-violence. This is because of the very real difference between these struggles and Gandhi's full approach. Gandhi called the types of non-violence practiced in such resistance movements the "non-violence of the weak" as contrasted to the "non-violence of the brave" based on inner conviction. He believed that the former would achieve certain limited goals but its effect would not be so great as the latter. In his later years, Gandhi distinguished more sharply between these, saying that the "non-violence of the weak" was not genuine satyagraha. These movements include, for example, the 1926 British protest struggle and the 1930-31 independence struggle.

Other examples of "peaceful resistance" include: the 1952 South African "Dry Uproar" campaign the Korean resistance against Japanese removal between 1910 and approximately 1921, the Samoan Islanders' resistance against New Zealand rule from 1920 to 1936, the 1903 strike at Vorkuta prison

camp by 250,000 political prisoners in the Soviet Union and the 1936 Japanese resistance against construction of a United States Air Force base at Suva, Japan.

Non-violent Direct Action

"Non-violent direct action" is a method of producing or thwarting social, economic or political changes by direct non-violent intervention aimed at establishing new patterns or policies or disrupting the institution of new patterns or policies regarded as undesirable or evil. The motivation of non-violent direct action may vary from belief in non-violence as a moral principle to adherence to a temporary non-violent discipline as a practical method to achieve a particular objective. There is variation in the degree to which the use of direct action is expected to bring about a change in the opponent's attitudes or values or simply to produce a change in the policy in question. The direct action may follow investigation of the facts, discussion with those responsible for the policy found objectionable, negotiations, public appeals and publicity about the grievance. An act of "self-purification," such as prayer, fasting, etc., may or may not precede the direct action.

Examples of non-violent direct action include: (1) the 1924-25 Vytham "Satyagraha" in South India in which the direct action attempted to end the prohibition against *Untouchables* using a road passing a Hindu temple by simply walking up it, and when halted by a police barrier, keeping vigil in chains on the road day and night for fourteen months until allowed to proceed; (2) the Helsinglanders' non-violent protest in 1951 of the island of Helsingland (off the coast of Germany) from the British Royal Air Force which had been using it for bombing target practice; (3) various projects of the Congress of Racial Equality against racial segregation and discrimination in the U.S.A. in which mixed Negro-White groups have publicly insisted on equal treatment for Negroes often by waiting for hours for service, admission and no reservations, threats and public transportation until the policy was changed, or if not changed then, or they were arrested and returning repeatedly until Negroes received equal treatment; and (4) the "non-violent invasion" in Britain by supporters and members of the

Direct Action Committee Against Nuclear War of the North Fitzsimmons racket base in December 1958 using such techniques as tying in front of trucks and obstructing the use of the concrete mixer in efforts to halt further construction."

Satyagraha

"Satyagraha" is the type of generic non-violence developed by Mahatma K. Gandhi. It means (approximately) "adherence to truth" or "reliance on Truth"—Truth having the connotation of Essence of Being, or reality. The believer in "satyagraha," a "satyagrahi," aims at attaining Truth through love and right action. "Satyagraha" is a matter of principle. It was developed by Gandhi through his teachings and experiments in his personal life, and his efforts in combating social evils and building a better social order. The "satyagrahi" seeks to "turn the darkness inward" and to improve his own life so that he does no harm to others. He seeks to combat evil in the world through his own way of loving, constructive work, and resistance and action against what are regarded as evils. He seeks to convert the opponent through sympathy, patience, truthfulness, and self-suffering.

He believes that sufficient truthfulness, fearlessness and deep conviction will enable him to attack that which he regards as evil, regardless of the odds against him. He will not compromise on basic moral issues though he may on secondary matters. Gandhi left behind no systematized philosophical system. He dealt with practical problems as they arose and sought solutions for them within the context of his basic ethical principles. "Satya" (truth) shapes (conforms) to living beings to thought, word and deed) and equality. The "satyagrahi" believes that means and ends must be equally pure. Gandhi regarded "satyagraha" as basically a matter of quality rather than quantity. When facing social conflict, he believed the "satyagrahi" own inner condition was more important than the external situation.

A basic part of "satyagraha" is Gandhi's view was a constructive programme to build a new social and economic order through voluntary constructive work. This he regarded as more important than resistance. The Indian constructive programme included a variety of specific measures aimed at social improvement, education, decentralised economic production and distribution, and improvement

in the lot of the oppressed sections of the population. He believed that such a programme gradually builds up the structure of a new non-violent society while resistance and direct action are used to remove parts of the old structure which are obstacles to the new one.

When social evils require direct and active challenging, Gandhi believed, the various methods of peaceful resistance and non-violent direct action (in the sense in which the terms are used in this paper) provide a substitute for fighting, violent revolution or war. Gandhi has made a unique contribution in combining non-violence as a principle with the techniques and strategy of resistance, forging it into a method of meeting social conflicts which was regarded as more influential than both individual example and persuasion without such supporting action and the previous forms of non-violent resistance. Investigation, negotiation, publicity, self-purification, temporary work stoppages, picketing, boycotts, non-payment of taxes, mass migration from the State, various forms of non-cooperation, civil disobedience and the fast (under strict limitations) are among possible methods of action. The "satyagrahi" is always ready to negotiate in settlement which does not compromise basic principles.

Gandhi became convinced that "satyagraha" based on love and non-violence was more effective than non-violence practised as a temporary policy. He said of the "non-violence of the brave": "It is such non-violence that moves mountains, transforms life and liberates from nothing in its unshakable faith." "Satyagraha" when developed by Gandhi became unique among the existing types of generic non-violence by being a matter of principle, a programme for social reconstruction and an active individual and group method of attacking what are regarded as social evils.

Non-violent Revolution

"Non-violent revolution" is the most recent type of generic non-violence. It is still very much a direction of developing thought and action, rather than a movement possessing a fixed ideology and programme. "Non-violent revolutionaries" believe that the major social problems of today's world have their origin at the roots of individual and social life and, therefore, can be solved only by a basic, or revolutionary, change in individuals and society.

There is general recognition among believers in this approach

of four aspects of a non-violent revolutionary programme: (1) improvement by individuals of their own lives, (2) gaining the acceptance of such values as non-violence, equality, co-operation, justice and freedom as the determining values for the society as a whole, (3) building a more egalitarian, decentralised and libertarian social order, and (4) combating what are regarded as social evils by non-violent resistance and direct action. A major objective of non-violent revolution is to substitute non-violent, co-operative, egalitarian relationships for such aspects of violence as exploitation, oppression and war. The non-violent revolution is to be effected largely (in the view of some) or entirely (in the view of others) without use of the state machinery. Some advocates of this approach place relatively more emphasis on achieving changes in politics, institutions, ownership, power relationships or while others put relatively more emphasis on achieving changes in beliefs and attitudes as a preliminary to such social changes.

The non-violent revolutionary approach has been developing at least since about 1945 in various parts of the world including Hong Kong, Germany, the United States, India and Laos. Non-violent revolution has a mixed origin. This may, for the purpose of analysis, be roughly divided into those in which ideological factors are predominant and those in which they are subordinate to "practical" efforts to find solutions to certain pressing social problems. The "ideological" and "practical" factors are, however, never fully separated. On one hand, the ideologies concerned propose solutions for social problems, and on the other, the search for solutions for such problems at some stage inevitably involves consideration of ideological approaches per se.

or methods of action which are closely related to them. On the ideological level non-violent revolution has been developing through the interplay and synthesis of several distinctly different approaches. These include (1) certain types of pacifism, largely "moral resistance" and the Tolstoyan and Quaker approaches ("active reconciliation"), (2) "satyagraha" and (3) ideologies of social revolution (i.e., basic social change), including the socialist, anarchist and decentralist approaches. In some way "satyagraha" is the most important of these, largely because it combines a "pacifist" position with a method of resistance and revolution, thus serving as a bridge or catalyst between pacifism and social revolution.

Children's Club Anniversary

The Rensselaire Children's Club will have Children's Festival and Prayer Rally on Sunday (June 30) at the Sree Vasthambam Karpagam Temple Grounds, Umanga Road, Durban, on the occasion of the sixth anniversary of the Children's Club.

HAWKERS AND TRADERS
Gent's wrist watches, 17/6 with 15 jewels 25/6, 17 jewels, waterproof, shockproof 34/6, 21 jewels, waterproof, shockproof 37/6, 25 jewels, waterproof, shockproof, 41/6, Ladies wrist watches 39/6, 25 jewels 49/6. A. I. Agencies, P.O. Box 1988, Cape Town.
No Catalogue

R. VITHAL
Bookkeeping, Writing up Sets of Books, Balance Sheets, Income Tax Returns.
Contact No. 12 Barkly Avenue, 34 Market Street.
Car Garage & Market St.
Johannesburg. Phone 33 1898

Cable & Tel Add HARGVAN

Phone 29168

P. Hargovan & Co. (Pty.) Ltd.

Earthworm Pickle Jars 3 Gallons 12/6 each F.O.B. Durban
Fresh First Grade Green Ginger 1/1 per lb. " "
Fresh First Grade Garlic 2/4 " "

Cash with order only.

P. O. BOX 1250.
155/7 Warwick Avenue
DURBAN.

★ THE MYSTERIOUS KUNDALINI ★

SWAMI SIVANANDA

THE word *Kundalini* is a familiar one to all students of Yoga, as it is well known as the power, in the form of a coiled serpent, residing in *Mooladhara Chakra*, the first of the seven *Chakras*, the other six being *Swadhisthana*, *Manipura*, *Anahita*, *Vishuddhi*, *Ajna* and *Sahasara* in order.

All *Sadhana* in the form of *Japa*, meditation, *Bhajan* and prayer as well as all development of virtues and observance of austerities like *Truth*, *Non-violence* and *Continence*, are at last culminated only to awaken this serpent-power and make it pass through all the succeeding *Chakras* beginning from *Swadhisthana* to *Sahasara*, the latter otherwise called as the *Thousand-petalled Lotus*, the seat of *Sadashiva* or the *Paramahansa* of the Absolute, separated from whom, the *Kundalini* or the *Shakti* lies at the *Mooladhara*, and is united with whom the *Kundalini* passes through all the *Chakras*, as explained above, achieving liberation on the highest who consciously practices Yoga or the technique of uniting Her with Her Lord and gets released also in his effort.

In worldly-minded people, given to enjoyment of sensual and sensual pleasures, the *Kundalini* power is sleeping because of the absence of any stimulus in the form of spiritual practices, as the power generated through such practices alone awakens that serpent-power derived through the possession of worldly riches and influence.

When the aspirant seriously practices all the disciplines enjoined in the *Sastras* and is instructed by the preceptor in whom the *Kundalini* would have already been awakened and started its abode at *Sadashiva* (by acquiring which highest achievement alone a person becomes entitled to act as a *Guru* or spiritual preceptor, guiding and helping others also to achieve the same end), the veils or layers covering *Kundalini* begin to be cleared and finally are torn, and the serpent-power is pushed or driven, as it were, upwards.

Supra-sensual visions appear before the mental eye of the aspirant, new worlds with indescribable wonders and charms unfold themselves before the *Yogi*, planes after planes reveal their existence and grandeur to the practitioners, and the *Yogi* gets divine knowledge, power and bliss in increasing degrees when *Kundalini* passes through *Chakras* after *Chakras*, moving them bloom in all their glory, which, before the touch of

Kundalini, do not give out their powers nor radiate their divine light and fragrance and reveal the divine secrets and phenomena, which concealed from the eyes of worldly-minded people who would refuse to believe in their existence even.

When the *Kundalini* ascends one *Chakra* or *Yogi* centre, the *Yogi* also ascends one step or rung upward in the *Yogi* ladder; one more page he reads in the divine book, the more the *Kundalini* travels upwards the more the *Yogi* advances towards the goal or spiritual perfection in relation to it.

Personal God

When the *Kundalini* reaches the sixth centre as the *Anja Chakra*, the *Yogi* gets the vision of Personal God or *Ishta Brahman* and when the serpent-power reaches the last top centre, or *Sahasara Chakra* or the *Thousand petalled Lotus*, the Ocean of *Sai-Chi-Ananda* or the Existence-Knowledge-Bliss Absolute and becomes one with the Lord or Supreme Soul. He is no longer an ordinary man, not even a simple *Yogi*, but a fully illumined sage having conquered the eternal unlimited divine kingdom, a peer having won the battle against illusion. A *Mahatma* or liberated one having created the ocean of ignorance or the transitory existence, and unperfected having the authority and capacity to save the other struggling souls of the relative world. Scriptures hail him most, in the maximum possible glorifying way and his achievement. Celestial beings envy him, not excluding the *Trimurti-Brahma*, *Vishnu* and *Ishwara*.

Kundalini Yoga actually belongs to *Tantrik Sadhana*, which gives a detailed description about this serpent-power and the *Chakras* mentioned above. Mother Divine, the active aspect of the Existence-Knowledge-Bliss Absolute, resides in the body of men and women in the form of *Kundalini* and the entire *Tantrik Sadhana* aims at awakening Her and making Her unite with the Lord *Sadashiva*, in the *Sahasara*, as described in the beginning in detail. Methods adopted to achieve this end in *Tantrik Sadhana* are *Japa* of the name of the Mother,

prayer and various rituals.

Hatha Yoga also builds up its philosophy around the *Kundalini* and the methods adopted in it are different from *Tantrik Sadhana*. *Hatha* Yoga seeks to awaken the *Kundalini* through the discipline of the physical body, purification of *Nadis* and controlling the *Prana* through a number of physical poses called *Yoga Asanas*, it tones up the entire nervous system and brings it under the conscious of the *Yogi*, through *Bandhas* and *Mudras*; it controls the *Prana*, regulates its movements and even checks and seals it without allowing it to move, through *Kriyas* it purifies the inner organs of physical body, and finally, through *Pranayama* it brings the mind itself under the control of the *Yogi*. *Kundalini* is made to go upward towards *Sahasara* through these combined methods.

But *Raja* Yoga mentions nothing about the *Kundalini*, but propounds a still subtle, higher path, philosophical and rational and asks the aspirant to control the mind, to withdraw all the senses and to plunge in meditation. Unlike *Hatha* Yoga which is mechanical and mystical, *Raja* Yoga teaches a technique with eight limbs, appealing to the heart and intellect of aspirants.

It advocates moral and ethical development through its *Yama* and *Niyama*, brings the intellectual and cultural development through *Swadhyaya* or the study of holy scriptures, satisfies the emotional and devotional aspect of human nature by enjoining to surrender oneself to the will of the Creator, has an element of mysticism by including *Pranayama* also as one of the eight limbs, and finally prepares the aspirant for unbroken meditation on the absolute through a penultimate step of concentration.

Neither in philosophy nor in its prescription of methods, *Raja* Yoga does mention about *Kundalini*, but tells the human

mind and *Chitta* as its to be destroyed, as they make the individual soul its real nature and bring end death and all the phenomenal existence.

All Enquiry

But when we come to death, there is no about *Kundalini* or any type mystical methods. It is enquiry and philosophical calculation. According to Vedas, the only thing to be done is ignorance about one's nature and this ignorance can be destroyed either by or by *Pranayama* by work or any amount of physical vig and torturing, but only knowing one's real which is *Sai-Chi-Ananda* Existence-Knowledge-Bliss.

Man is divine, free and with Supreme Spirit which he forgets and identifies himself with matter, which matter is only an illusory appearance and a superimposition on the Spirit. Liberation is done from ignorance, and aspirant is advised to steadily dissociate himself all limitations and identify himself with the all-conformal, blissful, homogeneous Spirit. When meditation becomes continued, the aspirant loses individuality in the ocean Existence or rather individuality is blotted blown out completely. Just drop of water lost in a pan he is immediately lost to the Universal Consciousness and is absorbed in it.

According to Vedants cannot be real liberation state of multiplicity, and state of complete Oneness the goal to be reached for, words which alone the creation is slowly moving

(*Bhavan's Journal*, Jan 19)

Phone 628 9766

P. O. Box 1569.

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS

HOUSE FOR KEEN CASH PRICES

11 West Street, JOHANNESBURG

India Gives 21 East Africans Scholarships

OF the 21 African students from East Africa granted scholarships this year by the Government of India, 12 have already sailed for India. The remaining 9 are expected to sail within the next few days.

These cultural scholarships, each one of which is tenable for a full course of study, are awarded every year by the Government of India for higher education in Indian Universities. Of the 21 students selected from East Africa, 8 are from Kenya, 5 from Uganda, 4 from Tanganyika and 2 from Zanzibar. Of the 8 scholars from Kenya, one is a girl student, Miss Josephine K. Muryeki who will do her B.A. (Hons.) in the Datta University.

In addition to these 21 African scholars, Government of India has also awarded 5 scholarships to students of Indian origin from East Africa. Of these, 4 will study medicine and the fifth Civil Engineering.

Before joining their respective Universities, the students will attend an orientation course meant to acquaint them with

various aspects of Indian life and culture. They will also be taken on a tour for eight weeks.

The selected students were given a farewell dinner by Dr. Nayathe, Second Secretary (Education), where the Commissioner for India, Mr. L. J. Bahadur Singh, talked to them informally on life and education in India. A similar function was held at Bombay where the Trade Commissioner for India, Mr. V. V. Dev, answered questions from the departing students on aspects of Indian life and wished them bon voyage.

Oil in Ankleshwar

RAJPIPLA—An area of 22 square miles in Ankleshwar taluka (Bhavnagar District) is said to bear oil and natural gas.

A structural deepening project is expected to be launched in the village of Kalam, two miles from Harnet, with the help of American experts.

In two villages of Nagra taluka, Russian and Indian technicians will work on a shallow drilling project.

Truth And God

(Continued from page 188)

follows that what may be truth for one may be untruth for another, and hence those who have made these experiments have come to the conclusion that there are certain conditions to be observed in making these experiments. Just as for conducting scientific experiments there is an indispensable scientific course of instruction, in the same way strict preliminary discipline is necessary to qualify a person to make experiments in the spiritual realm. Every one should, therefore, realize his limitations before he speaks of his inner voice. Therefore we have the belief based upon experience, that those who would make individual search after truth as God, must go through several vows, as for instance, the vow of truth, the vow of *brahmacharya* (purity)—for you cannot possibly divide your love for Truth and God with anything else—, the vow of non-violence, of poverty and non-possession. Unless you impose on yourself the five vows you may not embark on the experiment at all. There are several other conditions prescribed, but I must not take you

through all of them. Suffice it to say that those who have made these experiments know that it is not proper for every one to claim to hear the voice of conscience, and it is because we have at the present moment everybody claiming the right of conscience without going through any discipline whatsoever and there is so much untruth being delivered to a bewildered world, all that I can, in true humility, present to you is that the truth is not to be found by anybody who has not got an abundant sense of humility. If you would swim on the bottom of the ocean of Truth you must reduce yourself to a zero. Further than this I cannot go along this fascinating path.

—Young India, 31-12-31.

NOMAD SCHOOLS IN INDIA

Among the hundred primary schools opened in the province of Jammu, in Kashmir, during the first four months of 1959 were four "schools on wheels" intended for the children of nomad tribes in the area—UNESCO.

FAMOUS INDIAN MUSICAL INSTRUMENTS AND SONG BOOKS JUST ARRIVED

Thubia and Doogles Latest Designs £8/10/-
Dholaks and Mirdangs for Thal each £8/10/-
Harmoniums, Rama Flute Bestmako £18/10/-
Mouth Organs Popular Brands 4/6, 5/6, 7/6
Bul Bul Tharangs and Xylophons each 25/-

Violins and Banjo Mandolines each £6/10/-
Thubia Doogie and Dholak spare caps each 25/-
Longneck Tenor Banjos £12/10/-
Jap Mats for Prayers 4/6, 5/6, 10/6
Gujarati Film Song Book 20 Film Each Book each 2/6

Clarinets B/F for Indian Bands £18/10/-
Tombrons and Sunks each £1/5/-
Khartalqand Jhangs in Pairs each set £1/5/-

Straight Blowing Flutes 2/6
Side Blowing Krishna Style Flute 5/6
Majories and Mouth Organs 5/6

Dahing Bells in Dozen Lots 6/6
Marakas for Rama and Tango Badda 25/6
Sarads and Dillubha each £12/10/-

BOOKS OF ALL SORTS, INDIAN, ANCIENT, HISTORICAL, ARE SOLD BY US

D. Roopanand Bros.

PHONE 20707

MUSIC SALOON & BOOKSELLERS

P.O. BOX 2524

85 Victoria Street,

DURBAN

fifty years ago...

June 1910

THE RETURN OF THE DEPORTEES

(*"The Indian Opinion"* June 18th, 1910)

TWENTY-SIX passive resisters, who were deported to India by the Transvaal Government in April last returned to Durban on Monday last by the S.S. President. A party of sixty was deported to India and arrived at Bombay on May 6th. Twenty-six of them sailed again for Natal on the 10th of May. On arrival of the ship at Durban, thirteen were allowed to land, four Kimberley men were sent on to East London, and the remaining nine were packed off back again to India by the "President." Those who were allowed to land by the Immigration Restriction Officer were Messrs David Marlan, Albert Veeraswamy, Francis Veeraswamy, David Marimathoo, Govindaswamy Pillay, Muttu Naidoo, Ellen Nagappa, Samuel Francis, John Edward, A. M. Sukum, Veeraswamy Kumbudhi, Harry Singh, Yerdhastee, and Moosamy Ellery, the last named being allowed to come off the boat half-an-hour before sailing, his "best friend" having been proved Messrs Govindaswamy Pillay, Ganapathy Pillay, K. O. Pillay, and Govindaswamy Mooker were sent to East London to prove their domicile at Kimberley. The following Natal born Indians were sent back to India:—Messrs Moosamy Paul, Kuthia Ramasamy, Joe Chappa, Lutchman Moosoon, Moosamy Sinao, Somy Dabbe, Moosamy Chellan, and Willy Lassar. Mr Govindaswamy Chetty who was also sent back, was born in India but has a free pass for Natal. He had lately resided in the Transvaal.

The passive resisters appear to have had rather a rough time on the return journey. After leaving Zeebster, for some reason or other not known to them, they were not allowed on deck but were kept in the hold and had for their companions the wild beasts of Pagan's Circus. The atmosphere, it may be easily imagined, was not quite satisfactory. Nor was this the only hardship they had to undergo on the voyage.

About 3,500 Indians assembled at the Point on Sunday afternoon expecting the arrival of the

"President", but she did not come in until Monday morning. Amongst the crowd were Messrs Dawud Mahomed, Parnes Rastomjee, Ismail Gora, P. K. Naidoo, J. B. Mulla, P. V. Senghaver, T. M. Nelsker, and other leaders of the various societies in Durban. On Monday, there were again several hundreds at the Point. While the passengers were being examined on the steamer, Mr Lutchman Panday went round and made a collection from friends on the wharf and bought food to send to the poor men on board who were badly in want of a good meal. When the twelve men landed, they were taken in hand by Mr Ismail Gora who kindly undertook to provide them with food and lodgings during their stay in Durban. They were taken to his house and entertained.

Mr P. K. Naidoo who, as our readers are aware, has recently come out of Diophant's goal, gave evidence of his remarkable courage and courage on Tuesday morning, after receiving a message from Johannesburg and taking a hurried farewell of his family, he joined the steamer which was leaving for India with the passive resisters. His intention is to look after their comfort and generally to advise and help them.

Every effort was made by the Congress leaders in Durban to land the passive resisters, but Immigration Restriction Officer refused the deposits of £100 per man, saying that the men had refused to give identification particulars before the deportation and that they should not be allowed to land. But before this decision was made by Messrs Dawud Mahomed and Parnes Rastomjee were given to understand that, on a deposit of £10 per man being made, every man would be allowed to land, and afterward prove his domicile in Natal. This was about twelve o'clock on Monday. At 5 o'clock or after Mr Smith, I.R.O., changed his front and demanded definite proofs or he could not allow them off the ship. It was evident that he had received instructions from Pretoria. Mr Laughlan K.O. was approached

and offered to do what he could, although it was already about 8 p.m. After changing round the town, from the Club to Mr Smith's residence, from there to his office, and back again to the house and Club, he at last found him at the latter place, only to be told that no guarantee could be accepted, no matter how large.

The "President" sailed for Bombay, with the passive resisters on board, at 10.30 on Tuesday morning.

DRY RED CHILL

No. 1 Mixed Grade Dry Chilies. Nett 30lb Bag

Any amount obtainable for Cash.

Write for Gram Bags and Sugar Pockets.

MAARMANS (Pty)

Box 24. Phone 120.

BRITS. Transvaal.

RECORDS NOW CHEAPER

ORDER NOW AT REDUCED RATES

AMAR DEEP 7/6 Each KALAYANA PARISU
GAIJI "911 Five 3d Ten SAAP BETE

HINDI: Kumbhara, Munster, Anari, Madhusan, De Sahar, Flying Ropes, Doctor "T", De Ustad QUWALI: Ismail Azad, Yusuf Azad, Talat Mahmood. TAMIL: Pathi Sakthi, Anis Enay

Make your selection of any single records from any one

MAIL ORDER MUST ACCOMPANY 4/- DEPOSIT

—CASH ON DELIVERY—

DURBAN WELCOME DISTRIBUTORS,

Specialists in Tamil, Telugu, Gujarati & Hindi Records
2 Ajmeri Arcade (off 14th Gray St. & 30 Cathedral Road)
P.O. Box 1574 DURBAN Phone 67862

Special Offer: India-Made Agarbattis

(SHIPMENT JUST ARRIVED)

WHOLESALE TRADE PRICES

THREE ROSES, 1 dozen	15/-	Doz
(Available in Thin/Thick Sticks)		
GATEWAY OF INDIA 3 Teles	15/-	"
" " " " "	10/-	"
CHAMALI " " "	12/-	"
" " " " "	9/-	"
SUGANDEH RANI 3 " "	22/-	"
" " " " "	18/-	"
" " " " "	8/-	"
" " " " "	4/-	"
LATAMANOESHEAR 1 " "	4/-	"
CHANDAN DHOOP 2 1/2 Box of 16 Sticks.		

CASH WITH ORDER — PRICES FOR DURBAN

We have also received Gossie Bonnet: Price 1/- per lb.
(Minimum Order 100lb)

We are Stockists of all kinds of Indian Bells, Spices and Condiments, Balisants, Almonds, Tamarind, Whole Coconuts and All kinds of Imported Rice.

SPECIAL PRICES TO THE TRADE

Please write for our price list:

K. HARIBHAI & SONS
(PTY.) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail

81 Victoria Street, —P.O. Box 2154—Durban.

Telegraphic Address "BHAISON"

'ગરવી ગુજરાતના નરનારીઓ જાગો!'

અમારી વિનંતી

રૂઝેરીવાના પ્રવાસેથી પાછી ફર્યા પછી કુનીયતના નાણાનો પ્રવાહ ફીનીકસ તરફ નથી ફર્યો એની બહુ થયું છે. વાંચકોને આદેશ ફરી થાકે દેવકાવડું પડે છે કે તાલુકા જમર ફીનીકસનું કામ કરવું મુસીબત બન્યું થયું પડે છે. પ્રત્યેક વાંચક એમ માને છે મારી ખાસે તો ફક્ત એક બે પાઉન્ડ નિકળે છે પણ ટીપ ટીપ સરોવર બાજુમાં નવાયે અમારા હૃદયરે એક યાજ્ઞકોને એક બે પાઉન્ડ ચોકસવાની હીલ કરે તો અમારી સ્થિતિ અને આપણું કામ કેમ થાયે એ વાંચક જ વિચારી લે.

આશા છે આ વિનંતી બહેરા કાન પર નહિ પડે. અને હવાઈએ દુરેત અંધને ચોકસી આપવામાં આવશે. સુરક્ષા ગાંધી.

જુદાન અને ગાંધી નિધિ

આખા વિશ્વના ભારે છેકા નર વર્ષના મળીનિધિ રાષ્ટ્રીય ૭૦ લાખ રૂપિયાની મદદ "સરોવરના" કાર્ય માટે ચેળવી હતી. કારણ કે જે આપણું કામ ચલાવે છે. એમને આ નવ વરસ દરમિયાન ૮૦ લાખ એકર જમીન કાનમાં ચેળવી છે જેમાં ની ૪૦ લાખ એકર એટલી જમીન પાટળ હતી એમની જમીન દસ વર્ષમાં પાચ કરોડ એકર જમીન ચેળી કરવાની હતી તેમની પદ પાયા ૩૦,૦૦૦ એકર માફકની છે અને તેમના કાતમાં કાત લાગે છે.

હવે "નિધિ"ની મદદ વગર વિનિયાજ પોતાનું કામ કરવા પ્રયત્ન કરે એવી તાલુકા મહત્વ પડી ગયું.

ગુજરાત એક વખત ગરવી ગુજરાતના નામે પ્રખ્યાત હતો. આને વિભાજન પછી ગુજરાતને ફરીથી ગરવી ગુજરાત કહેવાયવા માટે કે. જીવરાજ મહેતાએ બીજું કહ્યું છે. એમની અવનમ સેવા જુદી સકાય એમ નથી. તેમ પ્રમાણે ૫ રવિદાસે મહાશબ્દની માફકાલ અને સેવા પણ જુદી સકાય એમ નથી. ૫ માણુજીના મનને પણ કરી તેમને પોતાનું કુલ્યક અપુરું છે. એની પાછળ કેલો કામ એમને કરે! એ કામ પાછળ પણ હેલુ તો હતો ને!

એ હેલુ કલો માફકાલથી જીવવાનો, અને એ રીતે જીવવાનો રતો ૫ માણુજીએ દેખાડ્યો. એવોજ રતો ૫ માણુજીએ દક્ષિણ આફ્રિકાવાસીઓને પણ દેખાડ્યો હતો. પરંતુ એ માર્ગ આને દક્ષિણ આફ્રિકાવાસીઓ જુદી મવા છે. ને તથા જુમિયા ૫ માણુજી એ માફકાલનો મંત્ર સાંધ્યો. તેમ તથા જુમિને તેમજ એ મંત્ર પહેલાં આપ્યો. એ મંત્ર આપણે જુદી મવા છીએ, પરંતુ કારણવાસીઓ જુમ્યા નથી. તેમને મંત્રો રાખ નામની એમ જાણ કરતા ન રહ્યા છે અને એનું પાલન પણ કરતા ન રહ્યા છે.

એ મંત્ર આને આપણે કેમ જુદી મવા છીએ! એ મંત્ર રૂઝેરી સાધ્ય નથી! વાતો સાધ્ય કરવાની મદદ રહી નથી! ૫ માણુજી આ દેશ છોડી મવા પછી આપણે કુલકર્મની નિદામાં પડ્યા છીએ! આ મવા સવાસો કાંઈ વખત અને મવા છે તેને મુજબ છે. એ મુજબમાથી રતો કાલવા તે મુજબ વખત કાલવા કાલમ પાઠી બહારકેને મરોડ મારે છે. અને એ બહારકે નવું રવરૂપ બધું મુજબ આપણેને જાણવા માટે અતરનો હિમાર નવી મુજબ વખત કાપાઓનો અમલ થઈ છે. એની જે બહાર મલી સામતી નથી.

આ દેશમાં કેલો કેલકાક મહિનામાં મલું બની મળું મુજબ માણુજી પણ બની શકે એનું મનુ છે. પરંતુ ગુજરાતના નરનારીઓ બની શક્યા એનું કાનનું નથી આફ્રિકાના બીજા દેશો સ્વાક-૫ મેળવવાનાં બધી ઉપર છે, એની બહાર પણ આપણા ઉપર થઈ નથી. કાની એમ કહી પણ સ્વાતંત્ર્યની માનવ્યોમાં થઈ અને કહ

ડેલો કટોકટીના મારા નીચે કળવા પાછળ બધા પડ્યા તે માટે કળવાલો મવા અને પ્રાર્થનાઓ થઈ પણ મુજબતીઓની કાલરી નહિ બેવીજ રહી રૂઝેરી આપણે હરબ જુદી બધામાં વાતો પ્રાર્થના સલામ કાલર રહેવાથી એજ જવાની બીજી સામતી હતી! એ મળુ આપણું જુદી બનું ભેદ્ય. આપણી હરબ રૂઝેરી એ વિચારી આપણે આમળ થયું ભેદ્ય.

આફ્રિકાના કાલે આપણે બધાં જુદી ખલા નહિ મિલાવીએ ત્યાં જુદી આપણી સ્થિતિ તેમના કરતાં વધારે બેદનક રહેશે નવા નવા પ્રાર્થના સલામો થઈ ત્યાં ત્યાં આફ્રિકાનો કાલરી વધારેમાં વધારે હતો, અને આપણા ગુજરાતીઓ કરતાં વધારે મોરોઓની કાલરી હતી. આપણા દેશમાં બીજોએ બેલમાં માળકેલો જ-અ આપ્યો હતો અને માને માવડું માળક 'જન્મીકાલ કીન્દાવાડ' વાતો 'મહાત્મા ગાંધીજી જી જી' સા-ભળી માવડું મળ મળ વિચારે મલી બનુ આ રાખતો બધે અને તેની કાલે આપણી કારમાવણી કરીએ તો આપણને કેનુ બામે! મારેજ આપણી સ્થિતિ કલોડા વચ્ચેના બીજાની એજ અને તે પહેલાં આપણે માવડું મલી આપણી હરબ સલામતી બધે તો કાલે

બીજા વરડુ છે, અને તે છે આપણા ગુજરાતીઓની અર્થ સમજની રક્ષિ. ગુજરાતીઓ અર્થ સમજમાંથી પરવારી બે પડી સામાજિક હરબ સમજથી એવી ભાલા રાખવી એ વધારે પડતું ન કહેવાય ૫ માણુજી, આપણે તેમને, મંત્ર કલો થાક રાખીએ તે રક્ષિથી એક વલાકત આપણા હિતોને વોલે

ફિનિશ માનવી એ છે કે જે કલોડા પરનિકાલ કરી કરે છે. મધ્યમ માનવી એ છે કે જે સલા જન જમ્યાલુ માટે કામ કરે છે અને દિલા પણ કરે છે બધારે. એજ માનવી એ છે કે જે કાલ રાખી ફક્ત સલા કાપોયા ન થાયો રહે છે.

મૂડતા મવા. એ પણ આપણું માળક ન હોય એ રક્ષિથી આપણે એતા થઈ મવા છીએ. એ આપણું માળક નથી તે કેનું છે! એ બાળક રૂઝેરી કલપુ છે કે આપણે હરબ કીન બની જઈએ. એ બાળક તો આપણું મોરબ છે. એની રાખાજ રાખરી આ દેલનાં હિતોનેની હરબ છે. એની એ સલામ નહિ બધે તો માણુજી આપ્યા દેવા પે.કાર કરી એની કાલેને ખલા છે કે! માટે આપણે આપણી હરબ સમજ સમજે અને એ બાળકની સલામ તરફ પણ કાળજી રાખીએ એ ખાલ અમલવાની વાત.

બીજી મમનલાલે પણ કલે કે આ જુમિ દેવતાજ જુમિ છે. આજ જુમિના (ફીનીકસ વસુદાન)ના પૂજ્ય માણુજી કલ-અદિસ-અને મેમને મંત્ર સાંધ્યો હતો, એથી જ બીજી મમનલાલ આ જુમિને દેરી જુમિ કહે છે.

આ દેવી જુમિ ઉપર કલો રહી રૂઝેરી આપણે દમર દમર, મનતાં બન.વોજ ભેવા કરીશું! એ ભેવાથી કહ મળવાનું નથી. ફેડી રલકલો ફેડી આપણી આખમા પેસી જરી એવા કરતા તો એ બનાવેમાં ક.મેજ થઈ આપણે આપણો કામ બલવીએ જ કાલે. અને ૫. માણુજી સાચવવા આપેલ, માળકની સલામ અર્થક અને, સામાજિક રીતે કરીએ વાલ આપણે ગરવી ગુજરાતના કલેવડાની સડીએ, આ કાલકથી ગુજરાતીઓ બમરી બિલ કલુ પ્રાર્થના!

મહાત્મા ગાંધીજીના કારણમાં કાલ, મેકાના કુલો પર એક વાક્ય થયેલું ભેવામાં આવડું. Do not forget that you are poor, keep working while you are in trouble. તમે વળગા દો બધે સમાધાનની વાતો ન કરો, અને કંઈ વેલમાં દો ભારે કોષ ઉતરી જાય ત્યાં જુદી મુખ રહે!

—૨. જ. મહેતા.

"ઇન્ડિયન ઓપિનિયન"

શુક્રવાર તા. ૧૭ જુન, ૧૯૬૦.

દક્ષિણ આફ્રિકામાં સર્વોદયનો પાયો

એ હોઠો આપણી પ્રભુ માટે હઠોની હઠત ચલાવી રહ્યા છે, તેઓ ગાંધીવાદનો અભ્યાસ કરે એવી સૂચના અમે મને અહવાલિયે કરી હતી. અમે એવો પક્ષ નિર્દેશ કર્યો કે ગાંધીજીની નીતિ અને તત્ત્વજ્ઞાનના અભ્યાસને લઈ આપણે આપણા કાર્યમાં નિષ્ફળ નિવડશું. આ અહવાલિયે અમે એવો નિર્દેશ કરીએ છીએ કે એ હોઠો ગાંધીજીની વિચારશૈલી અને નીતિથી સ્વાતંત્ર્યની હઠત ચલાવવા માગતા હોય તેઓએ ગાંધીજીના સર્વોદયનો પાયો નાખવો જોઈએ. ભારતમાં ગાંધીજીના સિદ્ધાંતો, નીતિ અને તત્ત્વજ્ઞાનના અભ્યાસ માટે 'ગાંધી પીપ્લ ફાઉન્ડેશન'નો પાયો છે. ભારતના સ્વાતંત્ર્ય પછી ગાંધીજીની સર્વોદય વિચારશૈલી વધુ આગળ વધે એ આશાથી એનો પાયો નાખાયો હતો. એ માણસો ગાંધીજીની વિચારશૈલીમાં માનતાં હોય તેઓએ એવી જોડ મંડળી સ્થાપવી જોઈએ એ આ દેશની જરૂરિયાત પ્રમાણે ગાંધીવાદનો અભ્યાસ કરી શકે.

એ 'ગાંધી પીપ્લ ફાઉન્ડેશન'ના પાયાની વાત અમે કરીએ છીએ તેનો સંજ્ઞા સ્વાધિકારણ કાચે ન હોયો જોઈએ. એ એવી મંડળી હોવી જોઈએ એ આ તત્ત્વજ્ઞાનનો અભ્યાસ કરી સ્વાનાદમક કાર્ય કરી શકે અને હોઠોને દોરવણી આપી શકે. નિરાશાની વાત એ છે કે ગાંધીજી, એમની સ્વાધિકારણની નીતિ, એમની ધાર્મિક અને સામાજિક સુધારાઓ, સમાજ વિશેના વિચારો અને એવી ઘણીયે વસ્તુઓ સમજનારા આ દેશમાં ઘણા જોડાં છે. આ ગાંધીવાદનો અભ્યાસ એ આશીર્વાદ દુર કરી શકે છે. આ ઉપરાંત ગાંધીવાદ અને ગાંધી સહિયનો પ્રચાર આપ સારી રીતે થઈ શકે, અને એનાથી હોઠો ગાંધીજીની વિચારશૈલી બરાબર સમજતાં થઈ શકશે.

આત્મનિરીક્ષણ

(શ્રી મારાજ દેસાઈ)

જાણે આમલ હતો પ્રથમથી જ કેળવે કર સખરો ન જોઈએ, એવી પણ માન્યતા. એટલે એ કાચુ કાચે તે કહી કાચુ જ કહી એમ પણ માનું કે કાચો વાલુકા કાઢી નખાને તે યોગે કોય છે એટલે સત્ત્વ કલન કરતો નથી, એને મારામાં કોરવા કે કુતરા કેવાય છે. પરંતુ અનુભવ ને આત્મનિરીક્ષણ ને અને અને ખાતરી થઈ છે કે એ સત્ત્વ પશુની રજી ન કરી કમળ અને કામળાદરવા ચિત્ત ઉપર તેનો એ પડોડો કાચે તે આપણામાં કાઢી આપી છે. ઈલા ઉતરતા અને એમ કાચુ કે સત્ત્વ નિર્ધાર આને રજી મામ તે કામળાદર તે પ્રમાણે વર્ગે કે ન વર્ગે. પરંતુ આપણી કમ્પાઈ વિશે તેને સહ ન રહે અને એમાં તેને કોરવા કે કુતરાને અનુભવ ન થાય. ધણીવાર માણસ સખરો બોલુ જોમે છે, તે એને કારણે જ કમળથી પણ બહોં છે કાચા માણસને આપણે કાય ન કામરો જોઈએ તે અણુક કહેડે કે અણુક રીતે વર્તે છે તે આપણે નારાજ થઈએ ને તેને જોઈએ કામ નહિ મળે, એમ તેને થયું ન જોઈએ આપણે બીજાથી કામ ન પામીએ, ને બીજા આપણાથી કામ ન પામે તેથી વિચિત્ર પહેલવાનો પ્રયાસ દેવો જોઈએ કે જામલ રીતે પ્રયાસ કરી છુ, કણ્ડ પછો પણ કામવાનો માગી જ. કાચ કિમ ચવાની જઈ નથી, એ આપણા મર્યાદા મઠ છે કાચ કિમ ન થાય તે કવિ આપી છે એમ હમણા આત્મનિરીક્ષણ કરવું જોઈએ.

['કામલ પનિમ' આપનારિકાથી]

જરૂર છે: પ્રત્યેકના પુરુષાર્થની

★ અભ્યસકાશ નારાયણ ★

હું મહા હું પ્રુપ્ત મરેનો ત્વ એક મહેન પુષ્પા કાળમાં, "કરે તે વિનોનાએ જુદાન વનેરેનું કામ કોડી ટીપુ તે" આને બહેલાવણેથી લેશે એમ માનવા મર્યા છે કે જુદાન આરોહન ખતમ થઈ મુક્ય છે અને વિનોનાએ મધુ કરે કોડી ટીપુ કે કેટલાક આવી કાર્યકરોની વાતોમાં વધુ નિરાશાનો સર અણુક છે. "કીકે છે આ કામમાં મર્યા છીએ તે મારી આનાથી શુ થવાનું ?"

કુનીયાના કલિકાક્રમાં મધુ કાક વધુ આરોહન અને મતાવરો એની પ્રમતિનો માથે હવેકા ઉપર જ મરેનો હોય? આરોહનના પ્રાર્થા તે ચલાવુ-ચિતરાજ રહેવાનું જ.

આપણા આઝાદીના આરોહનનું જ ઉદાકરણ હો. ત્યારે તે હેઠને આઝાદી મળવી જોઈએ એ નામતર્થા અનતારમાં અમલમ સર્વત્રપતિ હતી. પૂર્ણ સ્વરાજ્યના વિચારની વિરુદ્ધ મુલક જોડા મેડો કતા ઉપરાંત ગાંધીજી નેવા અદ્યતન નેતા કતા જતાં જે એ આરોહનના કેટલાક ભરતી-ભાટ આ-ન્યાય ત્યારે આને સર્વોદય ને કેટલી સર્વત્રપતિ નથી ઉપરાંત કલમ-પરિવર્તન, વિચાર-પરિવર્તન દ્વારા આપણે અભિનવ કાંતિ આણવી છે. આ કામ કાક જે-ત્યારે વર્ધનું નથી. અખર નથી કાક કેટલાવાના છવન આ માટે નોકાસર કરવા પડે.

અને તે કાચે છે કે નવ રથમાં ને પ્રાપ્ત થયું છે તે બદલે પ્રાણુથી નથી. આપણામાં નિરાશા આપવાનું કાક પ્રયોજન નથી. આનંદિક આનંદ મા મર્યાવાનું કાક કારણ નથી, કાચને વધુ તેજવડી બનાવવા અમેનું ચિત્તન માણુ જ રહેશે. દિલ્લી જ્યોત નહીં છુગાવ. આ જ છવનકાચ છે. કાચે બહે કપરો કોય. મજિલ બહે દુર કોય, આપણી કેમ અવિરત માણુ રહેશે.

૧૯૫૧ મા ગાંધી અને સર્વોદયનું એટલું કામ રેકર્ડ થયુંનું એનાથી દલમણું કામ આને થઈ રહ્યું છે. પ્રાથમિક, નિમોક્ષકાર, કાર્યકરોની તરીકે વરેરે મધુ ૧૯૫૧માં કાક કહું? અમલત એ કાચુ છે કે આરોહનનું વાતાવરણ આને નથી અણુક. કામગીરી વરેરે અનતાએ ચોલે આરોહનમાં ને કામ અજનેમે. એની કર્યામધીમાં આને તેનો અભિકષ એકો અણુક છે, મોડી 'અખ્યામાં અનતા આને આરોહનમાં કામ લઈ રહી નથી. આ મારેના કારણોથી એજ આને થઈ રહી છે અને તેજ ઉપારો પણ કોરવા છે.

એટલું નારાયણ અમલત લેવો કે પ્રત્યેક યોગ લેવક સતત'મારે અહિકા ને પ્રયોગકાર છે અંચેલનમાં અખણુ અને ત્વ વિનોના કાક નમુ' કરેશે એવી જાકા કરે ન રાખવી જોઈએ. વિનોનાએ અમલત કહું કે મારી પાલે કરે આપણા માટે કશું રહ્યું નથી ત્યારે હું મઠ પ્રુપ્ત થયો. કાક નમુ મળે, કાક નમુ મળે એવી જુગ કરે એકી રહેશે. આરોહનના નેતામાં આપ કહેવાની હાંસલ કોડી જોઈએ. માધીએ કહી રીપેક્ટ. "સ્વનાત્મક કાર્યકમ કિવામ રેકને આપવાનું મારી પાસે કશું નથી"

તેમ આ અંચેલનનો વિનોનાના કહેવા પ્રમાણે મુલ અર્થમાં મામ રેક-અંચેલનો છે. અંચેલનમાંથી કાક અલવાની અંચેલ ન રાખતો પ્રરવા અખિતે થકે છે, અંચેલને નહીં.

કાર્યકરો તે કાચે છે. મામ કરવાનું માગી છે. નવો કાર્યકર જોયો કરવાની વાત નથી. મામ રેક પ્રતિની મિલિટ પરિવિધિનું અખ્યાન કરી કાર્યકરને અમલો બનાવવા અંચે વિચારવાનું છે

અમલ છે કે આપણને અમલ પંક્ત ન હોય અને વળી એક આરોહન કાક મળ અખ આરોહનના નિમોક્ષમાં અભિકાકિક પરિવિધિત અને કેટલાક અંચેલો કામ કરતા હોય છે. આપણે તે "કેટલેટિક એખ્યા" મની અખણુ. એવીમને શુ અખર હતી કે ૧૯૫૭ના નવેખ્યામાં કાંતિ થવાની છે? અંચેલને ૧૫થી જોવારે બતા રહેશે કાચુ કેક છે કાચુ'દરે અહીં ?

આ મધુ આપણે અખ્યામાં રાખવું જોઈએ. અહીંકા કાચો દારા પરિવર્તન કરાવવાનું કામ અત્યાર કાચી કાચ મધુ નથી આપણી તે 'આતર' મની અખાની તખપારી કોડી જોઈએ. એમ અખીનમાં આતર નાખવું હોય તે અખર ન પડે કે આતર નાખવું છે. અને એમથી આકરો કુરે છે, કોડ પામરે છે, કણુક મામ છે મારી કાચે મળા અખાની આવી તખપારી કોડી જોઈએ. અનો એવો અર્થ નથી કે આપણે માધિકા અણુક લેવીએ, કાક વિચારીએ જ નહીં આપણે કિવામીલ રહીશુ જ, પરંતુ આતર કાચાન

આતર કાચીમાં ને કાક પરિણામ અખણું છે તે એ કે આપણે મરે કાકાઅનક પરિવિધિનું નિમોક્ષ મળું છે અહીંકા કાચાઅરવાનો નહીં. અપરે કુનીયા અખલ રજી કરવાનો છે. આ અહીંકા છે, અહીંકા છે એમ હું આનતો નથી અખર છે અંચેલના પ્રુપ્તારોથી

'અખીપુક'આપી

મારો રોડેશીયાનો પ્રવાસ

સો. લીલા દેસાઈ

[કરતો પત્રી]

કુનેનેથી મદુર્ગા જતા રસ્તે ખાસ કંઈ વાતચીત ન હતી પણ મદુર્ગા જમે ભાઈ થી વાતચીતને સા કુતરો દતા હાં જમે કાને હ તે કુપારે પહેલાં આપણી પતાની પ્રથેના કરી વાતચીત કરી થ વાતચીતની વચાવણી વચાની રીતે નત,વચાની મોઢવણ થી વાતચીતને થીમતી સુધીયામદેનના બજાવના પ્રમાણે કરી હતી તે કુલ્લ સર્વ સાધનકેને દા વાચે થી વાતચીતને સા ભેગા થતા હતા.

મુખ્યરવાનેથી કમનસાહ શીનીયમે થીમતી સુધીયામદેનની મોજાન આપતા હજી હતું કે થી સુધીયામદેન માધીના મદુર્ગામાં આવમનથી અને થજાન પ્રુક થજા કીમે. એમને થી સુધીયામદેનના અદિ આવવાની અમર થજી મોઢી થઈ નહિ તે મિથના સુનમાનની મોઢી તેવારી કરી દેવ કતાં થજા અવારે એમના પ્રવાસમાં મદુર્ગા એવા નાના મામડામાં આવી આપણી પ્રવાસત લીધી ન બલકે કુ કો દિલોઆવમદેને તરથી એમને આવાર માનું છુ થી સુધીયામદેનને મે કહ્યું કહેવા વિનંતી કર છુ.

થીમતી સુધીયામદેને મિથનન હા કરતા પહેલાં થુ વાતચીતની રીતે વિશેષ આહીતી આપી હતી. ત્યાર બાદ

પ્રથમન હર કરતા હજી કે આવમન, ને કેમવાર કે નેને કારણે થુ વાતચીત પ્રાથમ થવા તે પહેલી તમે નેમ જમત માનું કહેને જુઓ આવમન થી રજી કે તેમ આવણે થજા આવણા જુના મોઢા રીતરીવાજ અને કેમી મોઢવાવ કોઢી આવમન થીમે તે થુ વાતચીત આવમને કાતી મળી ત્યાર બાદ કુ આવમન કમી થજા તેમ થીનીકક સંરથા વિશે વિચરે સમજ થાડી હતી.

મુખ્ય એમને કહ્યું હતું કે અવતા ની કોઢસીનતા અને કામ થજર 'હ' કો' કાપુ થરતા થરતા છી રજી કે તેના કરતાં નેમ કરી દેવ કાં મિથ કુ પ્રમતી હતી પરંતુ નહીં જમે એ નિદાન ભાઈ મજા થજ કે તેમને સરથા સોપી કુ રોડેશીયાના કાર્કનકેનેને વચા આવી છુ કાચે કાચે થુ વાતચીતની કમ્યા મુજબ તેમની તરેજથી થીનીકકમાં મિથ કાંઈ રજા, મોઢીમ કોઢીસ, તેમજ પ્રાચીના કોલ બાધવાની કમ્યા કરીમે. એ કોઢવાથી તમારી પાસે કોઢવાની ભેળાં બધને આવી છુ આજા કે કે તમારી કમિત મુજબ રાજા આવણી. અતમા રીતે નતવવામાં આવી હતી.

(અમર)

શ્રી દ્વાન્સવાલ્ક ભારતીય મહિલા મંડળ

ઉપરાંત થજા તરથી થીમતી સુધીયામદેન માધીમે આવરેલા ઉપવચ ની કલ્પના અને અટકાવતા રામેલા કોઢક કાર્કરોના કુટકારા માટે પાડી-વાર કોલમા પ્રાચીના કમ્યા મોઢવાવ થા આવી હતી નેમ ઉપર આજાની નર બારેવા થુ મકામમાં આપીછ, થ રીત અવારવાલ નેકે અને કરદાર વજાનકા પહેવા દેતા કુમકારથી કલ્પમારી પ્રકવામાં આવ્યા હતા. થુ થીમતી વાતાવરણ થજેરે રજી હતું. પરંતુ થીમતીની વાત કે કે આવણા હિંદુ ભાઈનેને આવી કમ્યામાં કાલ્લી આવવાનું મહત્વ સમજવા કતાં થજ તે પ્રતે મેદરકારી નતાયે કે. આવણા દેવમાં આજાની કાત વખતે અમવા કો બીજી કોલ પ્રકરે નેકેર સજા મોઢવાવ માટે કોલ કાપા દરેક અમર અમતી અને અમામ કે. તે થજ કુલ્લરોની મેમ્યામાં કાલ્પકેને કાલ્લ થતા અને આને થજ મામ કે આઈ આવકીમાં થજ પ્રમતીમે. થીવાવ આ રાજદારી અને કામકાજ સજા

મે કોલ કે ત્થ આવકીને, કુરોપીવનો, કમર તથા મુઢીમ કાલ્પકેને કારી મેમરમા કાલ્લી આવે કે. મુજાતી મેને સજામાં ન આવવાના અનેક મકાના થજી રહે કે પરંતુ આવવા માટે મિથ થજા બહુ નથી, એ આપણી કમનસીમી કે. થીમે, નરક અમવા અમવા પાડી કોલ કે તારે કોલ થજા મેમરોમાં અને પછી મિથમાર નરકાદ કોલ, અમર વાવા કોલ કોલ, પ્રમજ કંઢી કોલ, થજ થીમ-થીમેટર મીકાર સરાવ અમ કે. કાલ્લ કુરના પારીયા મારવા થજ કે. આવણા એવા રવાયોમે એ મકામમાં આઈને મજા થેત તે આવણા થજ ને આવકીની થીમ પર આવે કે તે થેત કે કેમ? અમવા તે કેમકે આવણા એવા મજા થે તે દેને ૨૦૦ વર્ષની સુઝામી થજી આવકા કરી કઝવા થેત કે કેમ? આ દેવની દવાજ આવણે માટે મેરી કે કે આવણને સવારથી સજા કુધી થેલા થાજા ન આઈ કોલ થજી રજા કીમે.

રોડેશીયાના વતનીઓનો આભાર

રોડેશીયાના ૨ માસના અને હાંસવાલ્કા એક માસના પ્રવાસેથી અને પાછા આવ્યાને કમનસાહ થજા આવકીના થજા મવા કે હિંદુ મેદરકાર કુલ્લ આવકીના કારેકારને ભજવી રાખતા થજા કાઈ મેનેને આવણે અને આવકીના થાપક હતા. આ કારેકારે આવકા આવકાની વારજ માટે માનવાને કોલ થજા આવકાની કાચેલ ઉપવામમાં થતરી ભતાં થિજના કામને આવ આપી ન થજી. અને તેથી એક આવે કુ એ કામ કરવા મેરી છુ.

અમારો આવકીના માટે ને ને કાલ્પકેને ત્થા અમે થીમતી દતા તેમને ત્થા અને ને પ્રિથ અમુ આવકીના થાપક હતું અને નેની થમર સુવાસ કહ્યું અમે અનુભવી રજા કીમે તે સરે સેવામારી મુદિથીમે. નો-મારી મેનેનો-કુ અને આવકાર માનું છુ.

સારે સાથે અમારો કાર્કા સકોવ, અને નામકોવ મદર કરવા માટે કારે આવકોને થજા કુ આવકાર માનું છુ. અમે ભજીમે કીમે કે તેમના કકકાર વગર અમારે આ કાર્કા કોલ્લ મુકીમત અમુ અમને ભજાત. આથી તેમના પ્રિથ ભજી કકકાર માટે કુ અને અમારા કાધીમે થજા ન આવકારી કીમે.

સુરીલા માધી

અમરમાપક, થીનીકક સરથા

નેમકે આવણી મુજાતી પ્રમતી કુપવારમાને કાઈ આવણી પ્રમ પાજા પાડી રહે કે. તેમને ને નિદામાથી કવાર નમરો એ કહ્યું કહેવાય નહિ આ દેવમાં એવા થજા મનારો મની મવા નેનાથી આવણી પ્રમ ભજાત મની કકત, થજા એ મનારોની કહ્યું અમર મજા નથી આવણી પ્રમને ભજેર સજા વિ.મા મવા કા માટે અમકાવ ભેકમે, આવણે એ કુલ્લ ન ભેકમે કે આ દેવમાં આવણે કાલ્લ માનવા તરીકે કીમે-અને રંમદેવનું ભૂત આવણી કામે થજા ભજર વામ કરી રજી કે મેરી કામે થજા મેને નકામમાં આવણે મકક કરવી ભેકમે આવણે એમનાથી કમ્યા કીમે અમવા તે તેમના કંકક માટે કરશે તે આવણને કુકો આવકો એ સવત રાખરી જુન બેરી કે

આપણે ને કંબકર્ણની નિદામા કીમે, તેમથી ભજાત મની આવણા દેવપાસીમે, ને આવણી નેમ કમ્યામ રજા કીમે તેમને મકક કરવી ભેકમે, કુકકીપીમ, પ્રમકમ દેકક રીટ-ક, કાલ્લ-કોલ, રેવનુ કવીપર-સ અને પ્રમરોર-સ માટે મજા.

આર. થીકલ
૧૨ બાકની આઈ, ૩૮ માકેટ રીટ, કોલર કાપેનેન અને માકેટ રીટ, મોલાનીકમ, દેવ ૨૩-૧૧૫૪

એવ એવાર કે નેમકા મનારી મીક રાખરી નકામી કે. ભારતમાં કિલોરવના કમરે ભાજા થાપુને કરતે કુમે કોટી કકક ભજા, એ થાપક ન ભેકમે, એવ મારીના આવણે થજા કીમે તે થજી ભજ કાને? આવણે આવે રંકક કરીમે ન-માગીમે અમવા ભજિાન આવણે તેમ આવણાથી કહેવાયે માને.પા તેમને મરવાના રીટ ને કપતાના આજા, મિ કમપંથ કરીમે કીમે ૧૦ માટે આવણે મજા કરી થજીમે તે માટે આવણે પ્રથમ ભજાત મનારુ ભેકમે આવણી મુજાતી પ્રમ આવકામતી કહેવાય એ પહેલા ભજાત થાવ એવ કરવાકકારી કે

નેકમે કે

સુજરાતી શિક્ષક

પ્રકરમા થી રામકમ્પ સેન્ટર દારા ભજામિત મુજાતી કાજા માટે કિલ્લ થી મારે કે મુજરાતી સજાને સમથ અધાર થજા ર થી કોલ રહેતે કોલ-વારને સવારે થાટ દાખ અન કામ કરવાની કુટ રહેતે કોલેવારે વાવકાત, અનુભવ અને શિક્ષક વગેરેની વિચન સાથે નીચેના સરનામે અરજ કરવી

શ્રી કલ્યાણકલ્યાણ મંડળ

મનો શ્રી રામકમ્પ સેન્ટર,

પો. મોકલ ૨૨૩, મોટક

માસ્ટર ગ્રધર્સ (મી.) લીમીટેડ

અલ ભજા નવમન, રેક થી તેમજ કુલકાલ સપક, કોલે ભજાને પ્રથા માટે ભજા ભજા કલ્લ ભજા, મુકાવર, અરકીન-સ અને ભજાએ મરિ-મુકીવ બીજા, બેનેકેટ, કોલ્લ, રેવકોન વિરે.

રેક ભજામાં માલ માટે તપાસ કરવા ભજામવ.

૩૩ મેરક રીટ,

મોલાનીકમ.

દેવ : ૮૩૫-૬૭૬૬

મોકલ ૧૫૪૬.

ગુજરાત અને મહારાષ્ટ્રના ધડવૈયા.

*

*

પ્રજ્ઞાની મેઘી ગુજરાત અને મહારાષ્ટ્ર એક જ ગુજા રાજ્ય સ્વયં છે. ગુજરાત રાજ્યમાં ગુજરાતી ભાષામાં વધુ કામ થઈ જાને મહારાષ્ટ્રમાં મહારાષ્ટ્રીય ભાષામાં. ગુજરાતના ગુજા પ્રધાન છે. છપરાઈ મહેતા છે અને મહારાષ્ટ્રના થી 'છપરાઈ' નાદાંત્ર છે. જન્મેને આમજા પડત. પોતાનું રથાન સમાજના પહેલાં જણાવ્યું હતું કે, અમદ રજા દેતા તે જામને સોધી હું જાનક માત, પણ જુદા ધર્માત્રી જીવે તે હવે પોતપોતાની બીજવણી કરવાની રહેશે છતાં જન્મે રાજ્યો ભાગલાઈ જેમ વરતશે એવી ભાવના છે. ગુજરાતનું પાઠનપર અમદાવાદ પાસે માધીનગર રહેશે.

કેા છપરાઈ મહેતા

કેા, છપરાઈ મહેતા માધીયના કેા તરીકે વખત જાણીતા છે. તેમને જન્મે આમજીયા ૧૮૮૭નાં જિતમર ૨૬મનાં થયેા હતાં. જાધારણ રથાની આ તેમને દરેકમાં પ્રાથમિક શિક્ષણ આમજીયાની લીધું અને ૧૬ વરસે મેટ્રીક પાસ થયા હતા. મેટ્રીક પછી થોડાં વખત વેપાર અને આનંદી દુધાન આપવામાં શામેલ હતા. પછી કોલેજ થતાની નજીક જતાં તેમને જિતમર આગળ આવું રાખ્યેા. ૨૫ વરસેમા ૨૫ ઝીપા લિખાઈ નજીક તેા આજ શાળા મળ્યાના આજ દુધાન કિપરાતિ મેળવી અજવાલ આવું રાખ્યેા.

મિત્રજી

"મારા કાઠીખાનું કાઠી મોકુલનું માત્ર ૫૨ છે." તેમને એક યુવાકની ને જણાવ્યું અને વધુમાં કહ્યું "કાઠીમાં આવે આજના, એમને અમારી મજાલ ને લાખી ન ત વર્ગીયી કાલ તેમ નથી જુઓ અને મજાલી આપીએ અને તે ૨૩ કોડ ૫૨ થાવી અરી કાળીએ. એમની વિશ્વાસ સેવાએ મારા મને કહ્યું."

પહેલી ચેટ કાળી

"મન ૫૨ રીથેમને પ્રભાવ પણ મળે જુને. મુનકમાં માન્ટ મેટ્રિક જામેજમાં અજવાલ કરવી હતો તે વખતે ૬૫ નાં જાનાં જામમાંથી અજર પરી તેમ મુનકમાં રીથેમનું અધિવેશન મળ્યું તેની અજર પણ પડી હતી. થોડાં જાને દિવસ રચમાન પર એક પ્રદાર અજાળનાં જામમાંથી કયો હતો અને બીજે પદાર એક પરીવાલ અમારજમાં દિગ્ગોને છુટા અને અધિવાલપા. કદીને કરેમા મારા ૬૬૫ થર તેની ચેટ કાળેથી.

૧૯૮૫માં એક એક એક એક જમા અજવાલ દરમ્યાન કિપરાતિ અને દુધાન કરી પોતાનો એ અજમ મેળવતા. પણ તેમાંથી અમારી કુટુંબ ને પણ મદાર પાતળાં કામેજની કંઈકી પરીવાલનાં કુમ આઠ ઇનામેમાં થી માત્ર કુનામ છપરાઈ આપીએ મેળવતા હતા. આથી તાતાની સેવા મળી અને એમ, ડી થયા કંઈન મળે.

આ વરસેા દરમ્યાન થીજીતોરીનું એમાં રજી હતું રાજ કારજમાં પણ રજા વધુ રચમાલ કાઠા છે વર્ષનાં કામેજનાં અજવાલ કાળે દરમ્યાન છપરાઈ કાઠી કાઠી પડતી વધુ. સુરજમકક મળ્યું અને એક ભાર, રી પી થયા.

૨૫ જીએથી કિપરાતિ મારા ૫૫૫ હતો અને તેમના કોલેજ તરીકે કેા મહેતા તેમના પરીવાલમાં આપ્યા અને તે કારા ૨૫ મદમદ અજલી ઝીપા ૨૫ કોલેજની નાપક અને કામેજ વિમેરના પરીવાલમાં આપ્યા તેમ વખત દરમ્યાન દિગ્ગો અધિકનાં સવાલ અને રાપુરિતા માધીય ઇનક નવાં હતાં અને તેમના પ્રથમ પરીવાલમાં કાળ આ થા હતા ભાર પછી માધીય સાથેનાં મનમ નાક મરો મરો અને તેમનાં ભામ સેવા અને થામીક સલાં છપરાઈ અજર નીચે છપરાઈ આપ્યા થયા.

અજવાલ અને મરુતિ

"એ દિવસે રીથામાં હતો દિવ ૫૨ અમેનેનું કાસન તપત્ર હતું અને ૫૨કેમાં દિવિ વિશ્વાસિના વિશ્વા દેહની મુરિતની ભાવના-અંગેલ જાલતી હતી." છપરાઈ મહેતાએ યુવાકની ને જણાવ્યું અને કહેયું કે, મારા અજમાવે તેમાં અમજાવ અજવાલનું આપ્યું હતું કાતોપજનક કામાને કાળીથી પરીવાલો મે પસાર કરી હતી તેથી અને લગન-દેરિપદમના નિમલક મળે, તે કામે મેરા વિશ્વાલો એક વિશ્વાલ પોડામે. વિદી વિશ્વાલો એ કામે એમની કુમેલ આવું અ રહેલી હતી. રેશની મુનામાં શું અને રવત નાં શું તેને અમજા પરીવાલ અને લગનમાં અ થવી મરો હતો. અજવાલ પરી કરી કુ ભાવતા આપ્યે. ૧૯૧૫ની કામેજની મેટ્રિકમાં કુ પહેલી નાક તેના મન પરથી વિદી વિશ્વાલો વિને પોતાનો હતો આધિક અને આધીમિક પરિવાર પણ એ વખતે અજર હતો તેમાં મે પ્રવચન કરેલું એ અને વાદ છે. થીમતી કોલેજની નાપક એ એ પછીના એક દિગ્ગો પ્રવચન

મા મારા એ જામજીને પ્રકાશપુર્વક જીમેલ કયો હતો.

વતન તાતાની સેવા કાળે અજવાલ કયો હતો અને તે આજ સાથે મુરવી હતી અને તેમના કોલેજ તરીકે તેમની માલની વખતે કુ કંઈન તેમની સાથે મરો હતો ભારે પ્રથમ કુકનેા સમય હતો. અમારુ અજાલ રોષીકેા વધુ કાકાકાર મરો રજો ૨૦ કમાકે કાકાકે મોટમાં કુ મી અને ધીરેક દાદા પવન અને થાપીનાં તેમનામાં છપરાઈ એકે મરવી રજા હતો. રતન તાતા આ કવાનું તેમના સકલ કરી કાકે તેમ નહેતા એથી એમને મલ મરી મે કુદ આપી. મામટી દાપુ પહેલી એકે કામેજ પહેલામાં ત્યા કુ કાપને ભામ મરો વધુ મરુ પ્રમકમાં રજો ત્યા મામક વાક સરકારના કિપરાતિ, પરીવાલ આ આપ્યે અને વડેદરાના ત્રીર મેટ્રીક એરીકરની અમા અને તેમને આપી. આ મરો ભામ દેહના કામેજા મે સાથ આપ્યા અ કયો હતો.

લગન અને મરુતિ

૧૯૨૫માં વડેદરાના વિવાન મરુ ભામ મહેતાની મુરી થીમતી કામેલ મહેતા સાથે એમના લગન થયા કેા. મહેતાને એક મુન અને એક મુરી કે થીમતી કાકા મહેતા બી એ. કે અને થાકા અવગીતા કામેજી છે. તેમજ મુર લેખીકા પણ છે. ૧૯૨૫ થા વડેદરા કોડી કોલેજ તરીકે અને દીન તરીકે કામ મુનકમાં કહ્યું. ૧૯૨૫ થી ૫૨ થી આ રમાન અને મુરોથીએ જતા વધરીપણે કહ્યું અને ૫૨માં વચને કારણ તેમાંથી મુકત થયા આ કામ કરતાં પણ દેહની લગતમાં કામે આપ્યા અ રજા હતો.

૧૯૩૦-૩૨-૩૪-૩૫માં કારાવાલ એક-મેા હતો. અને નારવાર આધીયના વિવચા અને માલથી વખતે તેમની કારવાર કરી હતી.

૧૯૪૧માં મુનક આવાલમાં કેમેજ ના ઉમેરવાર તરીકે કુ દાક સરકારના આરોમ ખાતાના કિરેકટર અને મંત્રી કુ કામ કહ્યું. ભાર થવી વડેદરાના મહારાજા સાથે તેમને તોકમલ નાક થવી જીમવાનું આપ્યું અને વડેદરાના વડા પ્રધાન તરીકે આપ્યા વડેદરા મુનકમાં અજતા મુનક આવાલનું મરુ અને તેના ભારે તમા આવાલ ખાતાના પ્રધાન તરીકે ૧૯૪૬ થી રજા થવી ૧૯૫૨થી નાકા પ્રધાન ભવત અને હવે બીજા અવાલકારી કોરવર કોડી અમદાવાદ જશે.

અમદાવાદ જતા તેમને કહ્યું કહ્યું કે, "દેહની સેવામાં આદરમાં મરો મરવા અને તેની જીવતી મરો મારાથી ને કાક કરી કાકા વે કરવાની અ એક નમજા છે."

મીતાકાર અને કામમાંથી કામેલ જતા માથા પરના મેામે કુર મુરી આવાલ મરી થોડી નિદા મેળવી તામથી મેળવી કાકે એ એક એમના આરોગ્યની માથી કે મન અને કારીર કાકે ભારે 'બી કુમ્મ કારજ' અમ" રી મન દળતુ કરે છે. તેમજ કાકે જાનનું અમલ તેમને નથી આપે તેમને છક વર્ષના કે પણ મુનાનાં એમથી મુનકમાંના વડા પ્રધાન થયા મુનકમાં વિવાન મરુ માથી નમર થયા છે "છપરાઈ મહેતા કોલમાલ."

—ગુજરાત અને મહારાષ્ટ્ર રાજ્યો, જાનતા વિલક રાજનાં વિશ્વાલોએ એ નામપુર ખાતે ને તેમના કહ્યું હતું તે ૩ મામ રીથાનું અજવાલ આપ્યું છે.

પા. વિ. ૫૪૬૦

રેકોર્ડ નં-૫૬૨૦

રેકોર્ડ નં-૫૬૨૦

અમલ અધિક (મી) લી.

૧૪ કોડ રેકોર્ડ,

એ કા ની કા મં.

હોલિયેલ અને રીરિલિ અર્વાન અને કુપેલક

ખાલ કરીને કમારે ત્યાં ઉન્નિયન અને ઉન્નિયન એકાદી, આવાલ નાંખવાનાં આલ અજવાલ રેકો રેકો. રેકેનકેલ કરીક, પીનામના અને એકમુખીઅજવાલ વાલકો-કામ અને ૧૯૪૬કોની અધીયો-કેવમકો અને ૧૯૪૬કો તમા કોલ અને રેકો થીએ કોલક આવાલ અજવાલ.

હિંદના સમાચારો

તા ૧૬-૬-૧૯૬૦.

બેલગમમાં હળપતી કોલોની

તાંબીના પુરથી નિરાશીત થયેલા હળપતિઓના પુનર્જીવવાટની ચેતના અન્વયે સરકાર, રામકૃષ્ણ મિશન અને ઇન્ડિય રાફલ સમિતિના સંયુક્ત ફળાથી રૂા ૪૮૦૦૦૦ના ખર્ચે ૧૫૦ કુટુંબોના વસવાટ માટે બધાયેલી ૭૫ કુટુંબોની કોલોનીનું ઉદ્ઘાટન ગુજરાત રાજ્યના ભરૂચ અને નૃસિંહવાતાના પ્રધાન થી રક્ષિતઘાટ પરીખને કરેલે તા ૧૨મીના થયુ દરુ.

આ હળપતિ કોલોનીનું ઉદ્ઘાટન કરતાં થી રક્ષિતઘાટ પરીખે કહ્યું હતું કે કુદરત આપણી કબોરી કરવા જ કુદરતી આરત મોકલે છે.

પુરનો ભવ બાનમાં રાખી ૫૦ થી ૫૨ માંથી ઉચ્ચાધુવાળી ભવ, બે માધવામાં આળ્યા છે. ધણી ખરી કોલોનીનું કામ ચોખ્ખા પહેલા પુર થઈ જશે. આ રમને કારણે રૂા આઝાદી કોલોનું નુકસાન થયુ છે અને ચોરોને એક કરેલે રૂપિયા રાફલરે પા લેવા રૂપે આપવામાં આળ્યા છે.

આ કોલોનીમાં પાણીની સુવધા છે. એક આધેનાયુક માધવામાં આળ્યુ છે અને બીજાની ભવરમાં થશે.

વડોદરામાં પાઇલોટ પ્લેન્ટ સ્થપાયો

ખંભાતના ધુલેજ અને અંકલેશ્વર ના હળપતી કુલમાંથી પ્રાપ્ત થતા કુક ઓઈલને માળવા માટે વડોદરામાં પાઇલોટ પ્લેન્ટ સ્થાપવાનું સરકારે નક્કી કર્યું છે. વડોદરા બન્ને કોલોની વચ્ચે આળ્યું દોવાથી કોને પહાંડગી આપાઈ છે. હળપતી તેલ કાઢવાનું થયું સહેલું થશે પણ ખંભાતમાં ભવાઈ કુળોને કારણે તેલ કુલ માળવાનું કાંઈ જાનશે. રાજીવાનુ વડ અને અમેરીકા ના બે એરિએટીક થયો હળપતી તેલ કુલ માળી રહ્યા છે.

આજુ ખાતાના પ્રધાન આ કામ કોંગ્રેસ જુનમાં રચિયા અને પ્રેરણના રીતી કુપાકોને જનાર છે.

વિનોબાજીને પ્રસાદ

મખ પ્રેસ કે જે કાકુમિનો પ્રેસ થઈ પડ્યો છે ત્યાં પડવામાં કરતા વિનોબાજીને ઘરેલું થયું કાકુમિ આળ્યા છે અને તેમને સરકારને સુધત કરવા મા આળ્યા છે. વિનોબાજીને સરકાર ને જણાવ્યું કે કાકુમિનો આ ઉપદેશ ભગીનને કારણે છે તેમને ભગીનો આપવાથી ભેદભેદ થયુમા વિનોબાજીને કહ્યું કે, મખ

પ્રદેશમાં મારા ઘાતિ કાપેમા જે જનાવ મન્વો છે તે મારી કમ્પના બહારનો છે. અહિંસા બે આખામિયર ભવત મા પ્રાજ્ઞાન જળ છે અને માપીજીને તેનો ઉપયોગ રાજકારણમાં કયો જ હતો હવે નવ વધેથી રૂ તે સામાજીક અને આર્થિક ક્ષેત્રમાં કરી રજો કુ. કાકુમિનું ઘરણું બે મારે થન અદ્યુત વાત છે. અને આજળ ક્યારે પણ નહોતો થયો કોને અનુભવ થયો છે અને મારું દેખ પોંચકું છે. પ્રેસ અને આપનાથી, આ પ્રમ ઉદ્ધારી જ.

વિનોબાજીનું નૃત્ય

વરસાત વજાદમાં તા રૂપમીના વિનોબાજીને લખનો કુનો માઈ નાચ કરી હાથરનું રતવન કહ્યું હતું હળપતી માનવમેદની પાણીમાં તરમેળા થઈ મૂનમાં સામેજ થઈ ગયા ના રહ્યાં કયો હતો.

રામકૃષ્ણ મિશનના અભીનંદન મોકલ્યા છે અને કાકુમિના કાપેમા જનારો સરકાર આપવાની ખાતો આપી છે.

વરસાદ અને પવનના તેજાનમાં તાણું પડી મથેલ હતો પણ વિનોબાજી ને કરી જળ નહોતી થઈ કાકુમિ કે ભેમા નહેરુને હાથરનો અવતાર થતો છે તેમના રતનની વિનોબાજી પાસે થામણી કરી છે.

આ ભોમણીક થાવપાકુમે ભેલમાં છે અને ત્યાં પ્રાર્થના કરવાની તેમજ સમજક થાગી છે. આ લે.કોને કાચી ઘાવણીમાં રાખવામાં આળ્યા છે અને ભેલના દિવસે હળપા કરવામાં આળ્યા છે. આ કાકુમિને વગલીમેદના વગીલ થાંડો મળ કાનુની મદદ આપવાનું વિનોબાજીને જણાવ્યું છે.

આપુને લેકાયા ફિરમ

જાળકો માટેની ફિરમમાં આપુને લેકાયા મા પ્રી મેરારજીવાઈ દેસાઈ જે જાળકોને માપીજીના જાળપજના પ્રસંગે વર્ણવતા થાસાકાર અને કાની ચોરીની વાત કહે છે અને તે ચોદા કાપેથી થયેલ કુ ખર્ચુ વર્ચુન જાળકો લખે કરે છે અને તે પરથી જાળકોને કુ ચિખવું તે કહે છે આથી જાળકો મા નેતિક જળ આવે છે અને તેમજ કેવા સારા નામરીક થાય છે બે આ રીતેજા જાળપજમાં આવે છે. પૂરવી રાજ વિમેરે નહો પણ ભેમા કામ લે છે.

રાજાજી પર છુરીથી હુમલો

શ્રી રાજગોપાલાચારી ત્યારે એક સભામાં જઠા દતા ત્યારે એક ટેમીય

કુવક છુરી કાચે તેમની તરફ મહતો. ભેવામાં આપનાં પે.લીસે, બે તેને પકડી શીધો હતો.

રાજાજીને આ વાતની ખબર પડતાં તેમજોને જણાવ્યું હતું કે, મૂં નથી ખાતલો કે કોઈ મને મારી નાખવા હવેલું હોય રાજકીય પહેા સાથ વિરોધી છે ખરા. થયુ થાઈ જુન કરવા કોઈ જ ન હુએ."

રાજાજીના આ નિવેદન પછી કોઈનું કામ બીજા દિવસ પર કુલતી રહ્યું હતું.

વેપારીઓને ગુજરી વહા પ્રધાનની ચિમકી

કેા સરકાર મહેતા ગુજરાત રાજ્ય ના વડા પ્રધાન મહેતા તા ૧ જુનનાં મોકલા જણાવ્યું હતું કે: "વેપારી બોલે કાચ આપવી નહીં ભેદભેદ અને ભે કોઈ અમલદાર થાજે તેા ગુરત મને જણાવને. બે તમે ગુજરાત રાજ્યને આદર્શ રાજ્ય કરવા હવેલું હોય તેા તમારે જામને મદદ કરવી ભેદભે."

ગુજરી વડા પ્રધાન એક લખાયા મોકી રહ્યા હતા વધુમાં તેમજો જણાવ્યું કે: "ભે વેપારીઓ ગુજરાત-કોરાઈ જાંડેથી કાચ થઈ જાવ કરવા ઉતાર અને થામ વાંકક રીમરો કર કરશે તેા સરકાર તેને મદદ કરવા ઉતાર છે."

કેન્દ્રના કમિયારીઓ સીધા પગલાં લેશે ?

મારત સરકારના જુદા જુદા ખાતા અને વિભાગોના કમિયારીઓના થાંડા ના પ્રતિનિધિઓના સંમેલને રચેલી કાઉન્સિલના પ્રમુખ થી રી કુ હસી બે કમિયારીઓની લલા સમજ જણાવ્યું હતું કે મારત સરકાર સમજ રજુ કરાયેલી જાત મામણીના ખરડાના સમર્થનમાં સીધા પગલાંની વિચારણા માટે ભારત સરકારના કમિયારીઓની સુધત પમના સમિતિ તા રકમી મેના દિવસે મુખજમાં મળી હતી આ કાઉન્સિલ રચે, ચેરટ, ટેલીગ્રાફ સંરદજ ખાતાના ઝટાર અને કેન્દ્ર

સરકારના બીજા ખાત.ઓના મળને રર લાખ ભેદમાં કમિયારીઓનું પ્રતિનિધિત કરેલે છે.

આસાણી આકાલી નેતા તારા-સીંગની ધરપકડ

આકાલી આસાણી મારતર તારાસિંગને ધરપકડાણની સનભેલમાં રાખવામાં આળ્યા છે. મુખ્ય પ્રધાન સરકાર મતાપર્જીવ ઠેરાને પતકારોને જણાવ્યું હતું કે જામતસર ઝામનાં જતાવાળા બોની લલાક જાનુસાર રાજ્ય સરકારે મારતર તારાસીંગની ધરપકડ કરવાનો કુલમ કર્યો હતો.

પતકારો લાયેની વાતચીતમાં મુખ્ય પ્રધાને વધુમાં જણાવ્યું હતું કે જે કોઈ કોઈ અને રીપો વચ્ચે અમલકા પર્જાવનારી પ્રતિષ્ઠા કે કોવાવલો હતો અને જે કોઈ બે કોમે વચ્ચેના ભેદ ઉભા કરશે તેને પકડવામાં આવશે આવી જ્ઞકિતઓ સમાજ વિરોધી અને રાજવિરોધી છે.

ધાકપાકુઓએ પ્રાર્થના માટે આગેલી સવલતો

વિનોબાને ઘરેલું થયેલા ભોમણીક ધાકપાકુમાંથી અહારની પેલીસે ધરપકડ કરી છે અને તેમને હવે થયુ તપાસ થાય ત્યાં સુધી લોકજામમાં રાખીને રીમાન પર મેરા માટે મેજરટ્ટે લમણ રજુ કરવામાં આવશે.

વિનોબાને વધુમાં જણાવ્યું કે ઘરેલું થયેલો એક થાવપાકુ મરી પાસે આ-ભ્યો હતો અને ભેલમાં પ્રાર્થના કરવા દેવાની સમજક થયે ભેલી મારી પાસે ખાતરી મારી હતી. આ કારણે જે કે પાપાજી હવેના રુનેમરો પણ પ્રજના કેવા ભકત છે સરકારને જણાવ્યા વિના જે ધાકપાકુઓને ખાતરી આપે છે કે તેમને ભેલમાં પ્રાર્થના અને પૂજની કુદ આપાશે.

—ભવ પ્રસિદ્ધ પહેલવાન માયાનું કાકારમાં તા ૨૩મીના કાટકેશથી જવસાન થયુ છે તેમજ ૮૦ વર્ષના થયલે હતા.

આદે ભાંધવાની રીયલ અને વેલ્ડીઓ

અખમલ, કાટીન, કાફેલા સીકેન્ડી, રીયલ અનેક જંગ, કીલકાન અને કાઈકમાં મળશે, કાલ અંકજ અને મેલવ રાજ્યમારવા માટે જવસાનમાં રીયલે અળા રહશે.

અમલમાં માટે અખમલ, અને રીયલ તથા રીકેન્ડી ટોપીઓ કીકાપલ કાચે ભનાથી આપવામાં આવશે.

અંકોરે કાંકાવા અખમલ, રીકમ, કોલક વિગેરેનાં કુલોની જંગ જંગની વેલ્ડીઓ અને અનેક પ્રકારનાં કોથાઈ અળશે.

ટેલક પર કુલવા માટે પાસડીકનાં સુદર કુલો અળશે.

કેકાણું ? આળરો કેટલસ (મો.) લી.

લેડીસ એન્ડ ચીલ્ડ્રન્સ ફ્રેડ જેન્કુરકચરર,

ફોન : ૮૩૫-૭૬૬૨ પહેલે આળે, બેલકસ પતપજ.

મારતરે એન્ડન્ડ — ૩૩ ચેસક ફ્રીડ, — ભોદાનીસવર્ગ.

જીવનનાં ઝરણાં

શ્રી રાવજીભાઈ અધિવાઈ પટેલ

કીમતી સમૃદ્ધિ

જો મીઠાને આપણે તિરસ્કારીને, કુચ્છે મધુને અભ્યવરિષત રીતે ફેળાએ છીએ, તેના અવશ્યક સુદૃષ્ય મોપ કરીએ તો આપણી સમૃદ્ધિમાં અત્યે, વધારા થાય ચીનથી આવેલા એક પ્રિત્તે ચીના મેલોની પ્રવા વિદે અને અભ્યવરિષત કે ત્યાં જેને ત્યાં આપણે સંવેદન તરીકે મધા ફેળાએ ત્યાં જ આપણે આપણી પાપખાને જવાની કાલિય પુરી કરી એ અવરોગ વિદેક મધુપ છે એક જગ્યાએ મહેમાન ગરીબો મેલવવી અને બીજાને ત્યાં જગ્યા અધુ એવા વિવેકહીનતા મધુપ છે. તેના કારણમાં તેમણે એમ અભ્યા રેણુ કે તે સોઠા મળ્યું અને એક ઉત્તમ પ્રતી કમળ છે કે જેમાંથી અનેકમધુ પુરી થાય છે મધુ છો જે કોઈ પણ મલિનર કે રાવજીભાઈ ઉત્તમમાં ઉત્તમ આતર મળ્યોના મળ્યુંનું છે એકુરો ને તો અનુભવ છે કે કોઈપણ જગ્યાને

રસાયણિય આતર કે બોજા કરતા વધારે અસરકારક અને નિર્દોષ આતર ટોરના કાલ્યુત્તરના નીચેના કારણો છે અને તેમાં જે એક માત્ર કે નજરને ઘાલુ ખાલુ દેવાનું હોય તે એક અને મધ પ્રમાણમાં મધુ અવર થાણું કુપ આપે, બજાર બેનીમાં કામ વધારે આપે અને તે ઉપરાંત મહેમાન આતર જીવનમાં વધારે રસકમ આપે છે તો પછી અમૃત જેવું અમ અને સક્રિયપણે તેનું બી-કુપ જ નાંદ માલુસ ન મળ્યુંનું આતરનો સુદૃષ્ય છે કીમતી તે તે આપણી બેતીમાં કારે બગલત કમ ન આપે

મને અનુભવ છે કે એક સારી માત્ર કે એક કમમાં કમ તેનું ઘાલુ ખાલુ પુરે કરે અને ધરમાં મધુ માલુસ હોય તેનું બી-કુપ, પ્રા કરે. એ વિચારે જ્યાં-ક્યાં નાજી સરખી મધુ રહે મધુ તેનું આતર પાચ માત્ર માત્ર તે આતરના કમમાં કમ પાચ રૂપિયા ઉપર છે (આ તો આતરની અધી બોજી કીપત મે મધી છે) જેવી જ રીતે માલુસના આતરની અવરમાં આપણે કરી હોય તો મારી મળતરી જેવી છે કે ચોવીસ કલાકમાં એક સાધારણ તકુરત બેઠેલા મળ્યુંનું મળ્યું કમમાં કમ બજારને આકરે મળ્યુંને તેમાં એક કામ પાણી અને એક કામ પ્રારમ્ભી નાખીને તેને મળ્યું માત્ર સુધી રાખ્યું હોય તો કોઈ પણ આતર કરતા મધુ રસકમમાં આતર થાય તેનું એક માલુસનું ૩૦ દિવસનું ૪૦ મળ્યું આતર થાય તેવી કીમત પાચ-સાત રૂપિયામાં બોજી ન જ મળ્યા તે એક માત્ર આતર આર વરક મધી જીવનની તાજા સાચી રાખે.

પણ એમ જીવનના અનેક વિષયો આ આપણે સુદૃષ્યતિને પાયા છીએ

તેમ આપણે પણ આપણી મુદ્દા દશા છે આપણા મનના આપણા અધે કોઈકાને સવરના પરીરમાં કુચ્છાદી બનાવી હોય તેને મુદ્દા અને નાક પર કુચ્છાદી દાડી નાક મલવતા આપણે પસારે મધુ, પણ તેના પ્રત્યેની આ પછી મધુ તેને અભ્યવરિષત કરવાની રીત આપણા પેશા કરા જેવી નથી તેથી બહારનું મેણુ જામાં કાર કરે તે જ સાદુ કાપ, જેવી આપણી માન્યતા છે અમ આવી મધુ વધારે હોય છે ત્યાં મધી મદદા મેવામાં આવે છે જેવી આપણી અવિચલત આતર છે તેવી જ આપણા સુદૃષ્યની આતર છે પરિણામે કમમાં કમ હરિના પ્રખ્ત ઉપરના રીક કરે એકત અને મળ્યુંનું એક અનુભવ રૂપિયાની કીમતનું આતર (જેનામાં તેની કીમત કરતા મધુ-મારમળું વળતર આપવાની કીમત છે તે)ને માપકાન માલુસો, મામની રરવાડે, તળાવમાં કે તળાવ-કાંડે મોટી મોટી છીએ એકલું જ નહીં પણ તેની અભ્યવરિષાથી કુચ્છ પેશ થાય છે અને કલા મળે છે.

આ પ્રકારે એ દરિયા બેવારો છે રવરમળાની દરિયા અને ઉપરોચની દરિયા તે બંને દરિયા મને નીચેની સુચનાઓ કરવાનું થય થાય છે

૧ નાના મામમાં મામની બહાર મુદ્દા બેતીમાં પાપખાને અપાનું કદેકું હોય છે ત્યાં જ અધુ, પણ ત્યાં મુદ્દામાં પાપખાને જતા એક નિધમ સાચવવાની બર છે તે એ કે બેતરી મા કે અન્ય રથને જાલુ મધા બાદ બજારે પુરી રીતે મોટીથી દોર દેવે

૨ તળાવ કે નદીનાકાને કાંડે કે તેની બહાર કાંડે જે જાલુ ન જાલુ

૩ ન્યા ન્યા મામપાખાને, વિચિત્ર પાપખાને કે સુધરાઈ હોય ત્યાં ત્યાં મધા મે દરજી જાલુ પુરાવી નાખવા બોધ છે અને નહીં જાલુની પદ્ધતિ રાખી તે બર, વર સાદુ થાય તેવી અવરમાં કરવી બોધ છે

૪ જે જાલુના તમા મળ્યુંનું મામની મદાર કોઈ મોટા બેતરમાં

આ રીતે નહીં

દુર્ધર્મીઓમાં છે કે જે અસીમ છે અને સીમા નથી તેને સીમા કરવી એ પાપ છે. આનો અર્થ એ કે અસીમ અસીમ છે. એને કોઈ કોઈ કોઈ કે કોઈ કોઈ થા સીમા મદ કરી માનવ કો-ચીત તેા એવો થાય એ પાપ છે. આની સીમાને સીધું મળ્યું જા કીર, કલકલ, કે મધીમાં પોતાના અમવાનને ભેગ છે. અધુ અતની પ્રત્યાના કે આરોધના જ એમને પસાર પડે છે. પછી મધુ નિંદરા કામર અભવા અવન ન દેવા થાય એ અભવા છે. આવી કુચ્છિત મનેદા કલા માનવ મારણ કરવાની હક કુધી પોતાના મધને મળુ આવ છે.

આ નથી કુચ્છિત મનેદરિયા મળવા મારે માનવે સીમામાંથી અસીમમાં ભેવાની વૃત્તિ મેળવી બોધ છે

આપણને અને બીજા મદાન પુરોએ આવી કરી મેળવી હતી અને તે જ કારણે મૃતિ પૂળ તેઓ પસાર નહોતા કરતા મૃતિપૂળ પ્રથમ સાધન રહે કીર માનતા પણ એમાં જ અવર મળ્યું આમળ ન વળતા ત્યાં જ રથીરમાં આવે એ મેળ ન મળ્યા મામક ભખતા દિમે ત્યારે એને લીડીરેરી અકરો કાપાય છે પણ એવા તે અખતા કિમ્તી જાવ કે પછી વચર મીડીમે તેઓ અખતા થાય છે આજ મૃતિપૂળ કારેના કાખમે છે ઉપરની આરોધના કિખતા મૃતિપૂળ બને હોય પણ પછી અમરત વિષમઃ બાએલા ર મને ન દેખતા કાલ પસરના જ રાખની પૂળ થવા કરે તે મેળ નથી. અવરમાંથી મળ્યું તે અપમાન છે અધુ અધુમાં વચનારનું આપણે પૂળત કરવાનું છે

મહારાષ્ટ્રની નવી

રાજ્ય-મુદ્રા

નવી મહારાષ્ટ્ર રાજ્યના અન્ય વિધિને કરતર તરફથી મહારાષ્ટ્ર રાજ્ય મહામય મુદ્રા કલ્યાણમાં આવી છે. આ મુદ્રા સોના, ચાંદી અને તાંબાની બનેલી છે અને એમાં રામજી દિવાનુ ચિત્ર કોણે કે મહારાષ્ટ્રના કોઈ કોઈ ધરમાં આ કોણે કામ અજના થ મા આમે છ રામજી દિવાને જુજ, કાલિ અને આનાદીના પ્રતિક રૂપે મળ્યામાં આવે છે મુદ્રા રામજી દિવાના કીકની આસપાસ છત્રપતિ દિગ્ગજ મહારાજ અપરે મોટીમે મેડા તરે મહાર પાસપા આવેલી છેનાની મહારમાં ને ૨૦૧૬ ૧૯૬૫માં આવેલી હતો તેમાંની પ્રથમ કોઈ આમાં મેલા મા આવી છે.

આ મોહનો અર્થ આ પ્રમાણે છે-
"પ્રતિપદાના ચંદની ચારે દિગ્ગે દિગ્ગે એવી પ્રમાન કાએ: વિષ એને અભ્યવિ અર્થે. મહારાષ્ટ્રની આ મુદ્રા જગતના કલ્યાણ મારે છે
આ મુદ્રાની બીજી બાજુએ અમરક શબ્દ જતાવવામાં આવે છે અને એની આસપાસ નીચે પ્રમાણેના સંદેહ દાખવામાં આવ્યા છે

"મહારાષ્ટ્ર રાજ્ય મોહના મનેમર મેલામ ૧૧, ૧૯૬૦. ૧ મે, ૧૯૬૦
આ મુદ્રાની કીમત કમળના કુનીની બેલી છે.

અગત્યના સમાચાર

અમારા મુજરાતી-ગી માદરો અને ગિયે માદે આજ ઉનિવાથી આવાવ એલી ૧૦૦૮ કુચર અને વોઈનની (૧૧ કા) સાદીએ આજ કરીને આપણને નારી માદે કે ૧ વારથી કઈ એકુ પહેરતી નથી અને તે પણ સાચામાં સાચો માણ

આનાથી થમુ તમને શું બોધ્યે છે ?

દારીદ્ર કાવે દંગ અને રોલરોલ મેવારી તરીકે અમે સીમા ને કાચમને દોગરોલ માને આપણે બોધે અને અમમાં મેવારીના મોખાથી અમાનીએ જે
Saves no Traders and no discounts for Retail
PERSONAL SHOPPERS ONLY.

એ. કે. હુસેન એન્ડ સન્સ

દારીદ્ર ઉપવાઈ અને રોલરોલ પ્રમાણમાં
૧૧૬ કવીન રોડ, બોમ્બે ૨૧૬૮, અવન. ફોન ૨૭૩૪૮/૯.

આતર થાય જેવી અવરમાં બોધને મામની મુધરાઈ કે પાપાવત આપું આતર તપમાર એકુરોને તે પુરે પડતારી અવરમાં તો મામની રવરમળા અવરમાં તેને સુધું ઉપવ આમે તેમજ -
ઉત્તમ આતર મળે
આમ આપણે સુદૃષ્યમાં અભ્યવરિષત સુદૃષ્યમાં કોઈકે તો આપણી અધુપ નાક મળે અદારથી કીડીયુ એવા બેતીપદાન દેકમાં જે આવી બાપતેલા પણ વધુ સુધમ અમની આવેલા કુચ્છાદીને આપણી વધારે તે જાલુ તમ મેલાઈ

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1903.

Former Editors: Manilal Gandhi—1918-1954.

No. 25—Vol. LVIII.

Friday, 24th June, 1960

REGISTERED AT THE G.P.O. AS A NEWSPAPER.
Price: FOUR PENCE

ALAN PATON THINKS ALOUD ON OPPOSITION TO GROUP AREAS

"HOW WONDERFUL IT WOULD BE IF A 100,000 PEOPLE GATHER..."

FOR a long time I had been thinking as to what could be done to exercise the right which I believe all men to possess, namely the right to resist oppression. I was thinking of that law known as the Group Areas Act, which is one of the most wicked of all the apartheid laws. And I was thinking how wonderful it would be, if when the first Indian citizen of Durban was to be moved from his home, 100,000 of the people of the city would gather at the place, to watch in silence the authorities perform this wicked act, or to pray, on their knees or not on their knees, to stand there or kneel there, to represent there in the presence of that tyrannical act, the forces of goodness and justice, and the moral disapproval of the world. This observation was made by Mr. Alan Paton, the National President of the Liberal Party of South Africa when he addressed the sixth national Congress of the Party in Cape Town on May 30.

Gujarat Cabinet

NEW DELHI—The following is a list of the members of the Cabinet of the new State of Gujarat—

Ministers

Dr. Jivraj Mehta, Chief Minister; General Administration, Planning and Finance

Mr. Ramlal U Parikh: Home, Information, Land, Accommodation Control and Ports.

*Mr. Ratubhai Adani: Co-operation, Sarvodaya, Cottage Industries, Community Projects, Panchayats, District and Local Boards, Irrigation, Roads and Buildings, Housing and Labour

Mr. Monehal C Shab. Health, Fisheries, Printing Press, Civil Supplies, Municipalities, Road Transport, Industries-Electricity and Jails

Mr. Harendra Desai. Law, Justice, Education, Agriculture, Forests, Prohibition and Excise, Social Welfare and Rehabilitation

Deputy Ministers.

Mr. Prem Bhawanji Tekkar. Roads and Buildings Housing and Ports

Mr. Jitwanlal Shab: Co-operation, Sarvodaya, Community Projects and Cottage Industries

Mr. Chhotubhai Patel: Road

(Continued in next column)

Mr. Paton went on to say

There is a demonstration, of course, and I have no horror of demonstrations, provided they are directed towards good as well as political ends. I would like to confront the users of violence, and I regard the enforcement of the Group Areas Act as nothing less than an act of violence, with an ordered and self-disciplined opposition. There would be demonstrations trembling, not on the brink of violence, but on the brink of deliverance. But they require, I am certain, discipline

and preparation, one does not buy for nothing this non-violent power. For one thing, I am sure one would have to go to such a demonstration with something more than the mere desire to bring a tyrannical government toppling to the ground; one would have to go there to offer to South Africa a viable and substantial alternative to tyranny, motivated by a love of what was good and just, and a desire to identify one-self with one's neighbour at the moment of his dispossession.

(Continued from previous column)

Transport, Industries and Electricity.

Mr. Behadurshah Patel: Finance.

Mr. Akbarshah Amji Jadenwalla: Land, Accommodation Control and Jails.

Smt. Urmilaben Premshanker Bhatt: Prohibition and Excise, Social Welfare and Rehabilitation

Smt. Kamalabai Magasolal Patel: Health and Fisheries.

Self-Sacrifice And Service

Let him who would meet God visit the prison before going to the Temple. Before he goes to church, let him visit the hospital. Before he read his Bible let him help the beggar standing at his door.

—Kagawa

MAHA SABHA CENTENARY PUBLICATION

THE South African Hindu Maha Sabha has decided to issue a Centenary Memorial Number of its journal *The Hindu*, as its contribution to the commemoration of the centenary of the coming of the Indians to South Africa.

The Centenary Number of *The Hindu* will be a valuable addition to the meagre literature on Hinduism in South Africa. The greater portion of the material which will be included in the publication has been more or less finalised but articles bearing on the life of the Hindu people in South Africa are invited. Contributions may be in English or any Indian language. Any article written in an Indian language will be translated into English if accepted for publication.

Articles for publication may be addressed to Mr. B. D. Lalla, 49 Hapa Street, Durban. The task of compiling and editing has been entrusted to Mr. B. D. Lalla, Mr. Ramji S. Newbath and Mr. S. Chelais.

"GREAT FORCES ARE ON OUR SIDE..."

AT times like this it is natural to face the future soberly, with a mixture of courage and anxiety. But I say to you, let us not be too fearful. Great forces are on our side, not only the forces of good that take such a beating from men and yet are so invincible, but also great temporal forces, the disapproval of nations both great and small of the policies of apartheid, and the determination of some of them to exert pressure on our rulers to change their ways. This places on us a duty also, that we should not forget what we came together to do, and that we should continue to do it, to go on exercising what we believe to be inalienable rights, to speak the truth, to attempt to persuade, to oppose injustice, to build bridges between people and people, to provide leadership and guidance for those millions of South African people who do not believe in violence, or who want some working alternative for it.

—Alan Paton to the Sixth Congress of the Liberal Party in Cape Town, May, 30, 1960

Indian Opinion

FRIDAY, 24TH JUNE 1960

That Centenary

THE centenary of the coming of the Indian people to South Africa is now almost on top of us—and we, as a community, are no nearer doing anything to commemorate it than we were over a year ago when there was much wrangling over whether to celebrate or commemorate. It is, indeed, a tragic state of affairs that we, as a people, do not seem to possess much sentiment. We seem to be more than content with our material achievements in this country. From humble beginnings we have prospered, from perambulating *daggers* we have risen to imposing businessmen, from peasant labourers we have risen to the estate of substantial farmers and from the ranks of unskilled labourers we have risen, in spite of the greatest opposition and obstruction, to the ranks of the skilled. So, everything considered, we, as a people, have in the face of much suffering, obstruction and outright vilification, made tremendous strides in our material welfare over the last hundred years.

Unfortunately we have not yet built up any sentiments about ourselves as a community—as a people who have done much and who have a proud hundred years to cast our eyes back upon. Perhaps we should search our souls awhile and ask ourselves whether we should not turn from the material to the abstract and the sentimental—those things which, while not yielding returns in terms of money and the material things which money buys, are pre-eminently necessary for the continued existence of a stable community. Sentiment and pride are two such things. They are intangible and call for a great deal of money. Some people may well want to know why we should have sentiments and why we should be proud. These people believe that life is a matter of material well-being and progress only. They exist. They do not live. They do not lead a dynamic, positive life. And it seems that it is the *crissers*, not the *ferers* who dominate our community. We should, and it is a solemn duty upon us, commemorate in some definite way the coming of the Indian to this country for whatever we may say or feel it can never be doubted that our forebears, who left their native birth a hundred years ago for foreign unknown shores, were intrepid men and women. They opened up for us a new life in a new country by their courage and determination and by their sacrifice. Any one who is acquainted with the history of the indentured labour system knows very well the measure of the sacrifice our forebears made and the suffering they underwent to open up the opportunities we enjoy. And is it to be admitted to-day that for the sake of a few hundred pounds, or a few thousand pounds which we can well afford, we shall let the anniversary of the first hundred years of their arrival pass by virtually unnoticed? It is, indeed, a tragic situation. Nevertheless, it is not too late.

Gandhiji On

BRAHMACHARYA OR SELF-CONTROL

IT is not easy to write on this subject. But the desire has been uppermost in my mind to share with my readers some grains out of the vast store of my experience. Some letters I have received have whetted the desire.

A friend asks, 'What is *brahmacharya*? Is it possible to practise it to perfection? If possible do you do so?'

The full and proper meaning of *brahmacharya* is much of *Brahman*. *Brahman* pervades every being and can therefore be reached by dividing it and realising the inner self. The realisation is impossible without complete control of the senses. *Brahmacharya* thus means control in thought, word and action, of all the senses at all times and in all places.

A man or woman completely practising *brahmacharya* is absolutely free from passion. Such a one therefore lives right unto God, is Godlike.

I have no doubt that it is possible to practise *brahmacharya* in thought, word and action to the fullest extent. I am sorry to say that I have not yet reached that perfect state of *brahmacharya*, though I am every moment of my life striving to reach it. I have not given up hope of reaching that state in this very body. I have gained control over the body. I can be master of myself during my waking hours. I have fairly succeeded in learning to control my tongue. But I have yet to cover many stages in the control of my thoughts. They do not come and go at my bidding. My mind is thus constantly in a state of insurrection against itself.

In my waking moments, however, I can stop my thoughts from colliding with one another. I may say that in the waking state the mind is secure against the approach of evil thoughts. But in the hours of sleep, control over the thoughts is much less. When asleep, the mind would be swayed by all sorts of thoughts, by unexpected dreams, and by desire for things done and enjoyed by the flesh before. Such thoughts or dreams when awakened are followed by the usual consequences. Whilst such experiences are possible a person cannot be said to be free from all passion. The discipline is, however, dis-

missing, but has not yet ceased. If I had complete mastery over my thoughts I should not have suffered from the distress of pleurisy, dysentery and appendicitis that I did during the last ten years. I believe that a healthy soul should inhabit a healthy body. To the extent, therefore, that the soul grows in health and freedom from passion, to that extent the body also grows into that state. This does not mean that a healthy body should be necessarily strong or sleek. A body may often inhabit a lean body. After a certain stage the flesh diminishes in proportion to the growth of the soul. A body is often lean or emaciated. Even if it is apparently free from disease, it is not immune from infections, congestions and the like. A perfectly healthy body, on the contrary, is proof against all these. Incurable blood has the inherent virtue of resisting all infections. Such an equilibrium is indeed difficult to attain. Otherwise I should have reached it, because my soul is witness to the fact that I would spare no pains to attain to this perfect state. No outward obstacle can stand between me and that state. But it is not easy for all, at least for me, to efface past mistakes. But the delay has not in the least dismayed me. For I have a mental picture of that perfect state. I have even dim glimpses of it. The progress achieved hitherto with hope, rather than despair. But even if I depart from this body before the hope is fulfilled, I would not think that I had failed. For I believe in rebirth as much as I believe in the existence of my present body. I therefore know that even a little effort is not wasted.

I have said so much about myself for the simple reason that my surroundings and others like them may have patience and understanding. The soul is one in all. Its possibilities are therefore the same for every one. With some, it has manifested itself, with others it has yet to do so. Patient striving would carry every one through and to the same experience.

I have heretofore discussed *brahmacharya* in its wider meaning. The ordinary accepted mean-

(Continued on page 201)

'The Times' London, Says Troubles Of Recent Months Will Return With Greater Force

(From Our London Correspondent)

IN presenting a Supplement on South Africa to its readers, *The Times* of London, makes the following statement: "The present South African Government is condemned—and will go on being condemned—by people of good will and warm friends of South Africa, up and down the world for two reasons. First, it has shown itself incapable of understanding its own racial problems. If it persists in its present course of treating the Bantu outside the Reserves as migrant workers it will ensure that the troubles of recent months return with redoubled force. Secondly, no government can hope to be regarded with respect so long as it creates so many of its subjects of the highest standing in South African society and keeps them in prison without trial and without respect to their legal advisers. Even if the unfortunate victims of this flouting of the rule of law were released there is no guarantee that the evil business will not be repeated."

REFERRING to the position of the Africans *The Times* says—"The huge majority of South Africans, that is the Bantu, is no less resentful than the minority. It has contributed a lion's share—and for less reward than it deserves—to the buoyant economy. The argument often put forward that native labour in the Union is better off than Africans are farther up the continent is more special pleading. There is no doubt that South African employers could, in many cases, pay higher wages than they do and that it would be in their own long term interests thus to add to the wealth of the black consumer's market. The same point may validly be made about the Coloured people and with the Indians in Natal."

There will—it may reasonably be guessed—remedy this, for public opinion in South Africa is in a state of transition. It is moving, if slowly, away from the old and firmly held conviction that "Kaffirs" were a lazy lot who would not be taken on to do an honest day's work and who did not know how to spend money except on self-indulgence. The more thoughtful South Africans recognise today that a non-European middle class is an essential buttress without which the Union cannot stand in the coming years. The question-mark that hangs over the Union is how to make thoughtful opinion effective in the policies of the Government.

These policies, as directed by successive Prime Ministers in Nationalist cabinets, Malan, Strijdom, and now Dr. Verwoerd, have been almost universally condemned outside the Union

and its, furthermore, and to a growing extent, not accepted by many South Africans themselves. The reaction of the present minority to the gross affairs at Sharpsville and the Cape has come under the widest canvas of world opinion. Apologists, notably Mr. Louw, have protested that what is being done is not understood and that the press in Britain, Europe and America has raised a smoke-screen of lies and distortions between the Nationalist Government and ordinary men and women. This is a fallacy, and those who cling to it are following the habit, unfairly attributed to that sensible South African bird the ostrich, of burying their heads in the sand.

NEHRU HITS AT INDIAN REDS

POONA—The Prime Minister Mr. Nehru has rejected the suggestion of Indian Communists that no Communist country would ever attack any other country.

Mr. Nehru said that this argument betrayed an utter lack of intelligence on the part of Communist leaders in the country.

He was not one of those, Mr. Nehru said, who condemned everything Communist. There were many good things that could be learned from Communist countries in their developmental efforts.

The Prime Minister also referred to the argument of the Communist Party of India that India was a militarily weak country and could not defend herself against a Chinese attack. Mr. Nehru countered that China was a powerful country. A conflict between India and China was not in the interests of either. Mr. Nehru, however, stressed that India was strong enough to defend her territorial integrity

Tuberculosis Training In India

TRAINING facilities for tuberculosis workers available in the country are at present confined mostly to doctors through Diploma Courses in Tuberculosis conducted by some of the universities in India. This training covers both theoretical and practical courses including lectures on Pathology, Bacteriology and differential diagnosis and treatment of various forms of tuberculosis. The emphasis is usually on clinical aspects of tuberculosis and how best to deal with individual sufferers. Though epidemiological aspects are included in the curriculum, in actual practice in many centres this occupies a secondary place, and teaching in this respect is mostly theoretical with little or no field training. While this type of training may still be needed for providing the staff required for tuberculosis institutions, especially hospitals and sanatoria, the time has come to introduce a type of training in which the emphasis will be on tuberculosis control measures in a community rather than dealing with individual sufferers. This is specially needed in countries where the disease is widely prevalent and where dealing with individual sufferers alone is not likely to make a dent in the tuberculosis problem.

The policy adopted in India is to expand tuberculosis control services with special emphasis on domiciliary treatment. For this purpose and for dealing with tuberculosis cases on a community basis not only doctors but a large number of specially trained auxiliary personnel, such as home visitors, technicians, etc., are needed. The country is finding it difficult to secure the services of an adequate number of doctors even for its current public health and medical work, and it is unreasonable to expect that the expanding tuberculosis work can be undertaken mainly by doctors.

Our policy, therefore, is to make use of as many auxiliary

personnel as possible and to furnish with a minimum number of doctors. All these categories will need special training to equip them for the new type of work. For this purpose a Tuberculosis Training Institute is now being established in Bangalore.

This Institute will undertake to train the entire staff who are to man the various Tuberculosis Centres in the country and also those who are likely to direct anti-tuberculosis work in the States. The training will include doctors, health or home visitors, laboratory and X-ray technicians, health educators and social workers. This training programme is not meant to supplant post-graduate training given to doctors in the existing set up but is only to supplement this. Moreover, the Institute is not meant or planned to train all doctors and all tuberculosis workers needed for the country. It will confine itself to training of doctors, who are to be in charge of tuberculosis clinics, and senior public health workers who are to supervise the home visiting services. It will also train laboratory and X-ray technicians specially needed for the type of work needed in a tuberculosis clinic. The responsibility of training the majority of workers needed for the implementation of Tuberculosis schemes in the country will be that of Demonstration and Training Centres in various States.

What will be attempted at the National Tuberculosis Institute will be to inculcate in those who are to direct tuberculosis work in different centres, a new vision—a new outlook to enable them to accept the Community Service as the important normal procedure in tuberculosis work, rather than clinical work and running of tuberculosis hospitals and institutions.

—*The Indian Journal of Tuberculosis, December, 1939*

BOOKS FOR SALE

Ramprasad—H. K. Gandhi	2	6
Basic Education—M. K. Gandhi	3	6
Bapu's Letters to Mira (1924-48)	10	0
For Freedom—M. K. Gandhi	1	0
The Educational Philosophy of Mahatma Gandhi	8	0

Obtainable From:

Indian Opinion,
P. Bag, Durban, Natal.

THIRD FORCE AS WAY OUT OF OPPOSING NATIONALISMS

—ALAN PATON

Rajaji's Criticism Position Of English In India

MADRAS—Mr. C. Rajagopalachari, and here that "the contest as to whether English should continue as the inter-State and Central official language of the Union has not been satisfactorily disposed of."

Mr. Rajagopalachari in a statement to the Press, was referring to the President's order on "Union Official Language".

He said "The President's order is too long for a martial man, to digest. This was of course expected because the order in itself of the Government, though it is issued in the name of the President."

"Perhaps the greatest among the blunders of the administration of India is the haphazard division of India. The natural process of integration and synthesis has been blocked and instead of unity we have diversity and a number of disputes over all the borders which, even when solved, leave behind a residue of bitterness and discontent coloured with bitterness."

Mr. Rajagopalachari continued: "When Sanskrit was our mother of knowledge and wisdom it served as the one great unifying bond for all India. Today when all modern knowledge is converted to us through English, it serves as the great unifying element of India of the present times. Pride cannot be a substitute for fact and there is no reason to be ashamed of English in modern India. To the extent that English reaches, to that extent unity also reaches. It is a sad truth."

There is enough delay and inefficiency already in all the offices and the medium of language will now add to them. We shall see a host of languages and false patriotism and charges laid against charges developing in every office, all contributing to further inefficiency. Time and money may not be a matter of concern to some, but the training of officials in a new language is hardly the way to economy or efficiency of work."

"These views are my personal views and do not concern the Swatantra Party," he said.

R. VITHAL

Bookbinding, Writing up, Lists of Books, Manuscripts, Journals, Tax Returns.

Contact No. 11 Sakthi Arcade
25 Market Street,
Cor. Diamond & Market Sts.
Jalgaon, Gujarat. Phone 22-1204

COMMENTING on the situation in South Africa, Mr. Alan Paton, the National President of the Liberal Party of South Africa said in the course of an address to the Sixth National Congress of the Party in Cape Town on May 30, last: "As I see it, we are covering a phase where the struggle between African nationalism and African nationalism will be intensified. We ourselves have prophesied that the extremes of African nationalism will provide a strong counter nationalism, and I do not think we should ever delude ourselves into believing that this struggle at this stage could be converted into a struggle between Nationalism and Liberalism. Dr. Douglas has stated that that is the real struggle in his view, but as we might expect, this is the opinion of a person who thinks of the political struggle solely in White parliamentary terms."

I fully expect violence to be a feature of this struggle. What do we do? Do we stand helplessly by? Is our role alternately to respond to and to reject appeals for help made by other organisations? I am sure it is not. But that is what we shall be reduced to if we have no positive contribution to make.

MR. PATON went on: "What is that contribution to be? I am sure that there will be millions of people, of all races, who shrink from the prospect of an emotional and violent life. Some will be resolutely violent, and what can people like ourselves expect to secure violence but escalate non-violence? The only other course seems to me to withdraw from the struggle, either by leaving the country, or accepting a withdrawn role here. This latter will be one of silent non-acceptance, accompanied by open acquiescence, and probably inner suffering of a painful but violent and New Ladies and Grailmora. I do not think I could live like that. Allow me to give my personal views on what I should do."

Non violence

I should like to request myself more closely with the contradictions of non-violence. If I decided to say of them, I should do so in the name of the Party unless of course the Party wished me to do so. I am sure that there are many many thousands of people in South Africa who have lost violence and who do not wish to play a purely passive role in the presence, but would like if they could to present a spiritual and good and active alternative to what is evil, violence and destructive. In a clash of opposing nationalisms, but of them always trembling on the brink of violence, we might call this alternative. The Third Force. It would in my opinion be the third force which, if it were not able to prevent the clash of irreconcilable forces, would be there always present as a factor to be reckoned with, and alternative to them both.

Not Yield

We must not yield ourselves to that primitive theory which

maintains that the history of the impending future will be that of our violent force ranged against another, and that all peaceful people will be crushed between them. Such a third force must expect to be crushed, but its survival will depend on its strength and power the future of our country will no doubt be determined.

We have all heard of the non-violent march of African people to Calcutta Square, and of how a young man marshalled them, led them, spoke for them, and organised them to return. A similar thing happened in Durban some time, when the African people of Cato Manor marched into Durban and gathered in great numbers in front of the Durban golf. The way out of their demonstrations that trembled on the brink of violence, and when the police ordered the people to disperse they would not. Eventually the police, after some delay, allowed a young Indian man to address the crowd, he told the people that their cause was just, but he urged them to lay down their sticks and to disperse, such weapons being useless against police, and out of place in such a peaceful march. He told them that the eyes of the world were on them, and that their cause would be all the more powerful without their instruments of violence. Thereupon the people laid down their sticks and returned to their homes.

Dedicated

The young man came to me, and to tell me that his life was so dedicated to this goal, namely to bring justice to South Africa by the use of non-violent strength, and to offer this alternative to a country that might feel compelled to choose between two forces of violence, though they forced them both, and expected good from either.

As much about the same time another young man, a White one, wrote to me and told me that he was intending to give up his job, and to break some minor law, but I persuaded him rather to study the philosophy and methods of non-violence than to enter a heavy sentence for some trivial offence. Here were these three, all young, one African, one Indian, one White, all devoted to their country, all convinced that change could be brought about by the use of non-violent power.

S. AFRICAN MONEY REFUSED

DAR ES SALAAM—Dr. Julius K. Nyerere, chairman of the newly-formed Tanganyika Educational Trust, has turned down a cheque for £500 and a premium of a further £500 from the Standard Bank of South Africa Limited, because of the racist policies in operation in the Union of South Africa.

The Tanganyika Education Trust was formed last year with a large donation from the Kamejo family, wealthy Indian sugar owners and business men with vested interests throughout the country. Its purpose is to impart "citizenship" courses to Tanganyikans of all races.

The Standard Bank of South Africa Limited, which operates also in Tanganyika, and has South African as well as British members on its board of directors, was the last organisation to offer a contribution to the trust. Several British firms in the country had earlier contributed generously to the TET.

A spokesman for TET disclosed that Dr. Nyerere had to decline the donation because of the racist policies pursued in South Africa and also as "a mark of support for the struggle of the non-whites there."

..... HAWKERS AND TRADERS

Gent's wrist watches, 17/6 with 15 jewels 25%, 17 jewels, water proof, shockproof 34/6, 21 jewels, water proof, shockproof, 37/6, 25 jewels, water proof, shockproof, 41/6, Ladies wrist watches 20/6, 25 jewels 40/6. A. I. Agencies, P.O. Box 3168, Cape Town.

No Catalogues

.....

FUTURE OF S.A. LIES IN HANDS OF NON-WHITES

By WILFRED WELLOCK

THE fundamental contradiction inherent in South Africa's Apartheid policy has not so far been realised in its stark reality by the outside world, nor have its deeper implications been faced or even grasped by its authors and exponents.

The South African Government makes two affirmations: First, that where all things the means to preserve the purity and sanctity of white civilisation, however that may be defined and to this end the supremacy of white rule in every sphere of life, and the complete domination over the non-white races. Second, that she will provide the opportunities and the social conditions which she deems to be appropriate to the limited qualities and powers of these races.

What, in effect, this policy does is to usurp the powers of the Creator whom the advocates of apartheid devoutly profess to love and serve. It challenges the pre-ordained laws of nature, the laws of growth as manifested in plants, in animals, and in civilisations. It is presumed that these laws do not operate in black and coloured civilisations.

One of these laws is evolution, or the gradual modification of the species by its power to adapt itself to changing conditions, and even to change its conditions. Indeed this miracle of self-modification is characterising the non-white populations of Africa today from the Mediterranean to the Cape. In every territory, black and coloured men, women and children are daily becoming beings of a new order. Growth, development, evolution, men in following. So what South Africa is really saying in her apartheid policy, is that non-white Africa is to be taken out of the evolutionary process and told just where and when she must stop progressing, and be prevented from further encroaching upon the sacred precincts of white civilisation. In other words South Africa is trying to do God out of His job, telling Him where His laws are not to run.

Now we have a most glaring, indeed outrageous example of deliberate, intentional degeneration being forced upon native races. They are first deemed to be of inferior calibre, and then

The writer, who lives in Preston, England, was a friend of Mahatma Gandhi.

compelled to function at the level to which they have been assigned by legal power and physical might, yet against which they revolt with all the power of deep aspiration. Their crime is that they insist on doing the very things their oppressors say they are not capable of doing, even while many of them, show intellectual brilliance become Prime Ministers, University Professors and even Bishops and Cardinals! This new arbitrary outlawry of genius and spiritual aspiration is not only political, but intellectual, religious and even biological. The eventual consequences of this policy are too frightful to contemplate.

Suppression

Suppression on a massive scale is thus called for. At what cost? At the cost of black and coloured extermination by the slow death of spiritual repression. But the cost will not end there. The genius of white South Africa will be gradually transformed into a demonic instrument of torture and death which will poison and destroy the souls of the tormentors and bring them down along with their victims who in the process may become savage victims, since their numbers are ever, whittling.

This situation makes nonsense of South Africa's second aim, that of fixing the bounds of self-styled inferior races, since every step forward of the black and coloured races will raise their social status, their sense of worth, their dignity and their determination to reach out to greater things. And such things must not be.

Accordingly the policy of limited development will not work. Competition will become increasingly keen and even vicious, since the end of white supremacy would become the *low* target of every agitation, every complaint, every demand. Indeed today even the limited development policy has ceased to be the world level of lip-service. In practice it is being abandoned out of fear, and the abandonment is conclusive proof of the fallacy, no less than the

insanity, of the entire Apartheid policy.

Held Tightly

Thus the leaders of that policy are held tightly in a clasp stick. Yet they refuse to face the alternatives, which are sanity and the complete abandonment of apartheid, and self-destruction. The poison of fear, strengthened by failure, is adding hatred to their heavy mental load, thus bedazzling their vision and closing the door to reconciliation.

In these circumstances the hope of the future of South Africa lies in the hands of her non-white populations. White impotence and despair must be met by a black and coloured spiritual awakening arising from a deep realisation that it is in their power to save South Africa as a whole from the threat of a high degree of self-annihilation. The non-white races must use to all their native dignity, strength of purpose, and sense

of duty. They must cast off the evil effects of subjugation, including strong drink, organised degeneracy with the industrialists with a view to revolutionising their working conditions and human relationships, and on the basis of these changes compel white South Africa in its own as well as the national interest to re-eval its mind and change its course.

It would be magnificent if all the African organisations—political, social, and industrial (Trade Union)—organised classes and study groups to consider these issues and mentally equip themselves to live and function on a higher level of human dignity, yielding nothing to their social behaviour to apartheid standards, which so often sink to the level of misanthropy. Given the new mentality that is now arising throughout black and coloured Africa, unbreaching goodwill towards their oppressors, it lies in the power of these races to rescue not only themselves but their white neighbours from the tyranny of false and out-worn judgments and the imbecilities of spiritual repression. This policy would be appropriate in varying degrees in many other African territories also.

Special Offer: India-Made Agarbattis

(SHIPMENT JUST ARRIVED)

WHOLESALE TRADE PRICES

THREE ROSES, 3 tules	JTG Dos
(Available in Thin/Thick Sacks)	
GATEWAY OF INDIA 3 Tules	45/- "
" " " 5 "	90/- "
CHAMELI " " 2 "	18/- "
" " 1 "	9/- "
BUGANDE RANI " " 2 "	33/- "
" " 1 "	16/- "
" " 1 "	8/- "
" " 1 "	4/- "
LATANANTHAKAR " "	4/- "
CHANDAN DIKUP 1/2 Dos of 16 Bales	

CASH WITH ORDER — PRICES FOR DURBAN

We have also received Gessone Basmati Rice 1/- per lb (Minimum Order 100lb)

We are Stockists of all kinds of Indian Dhalls, Spices and Condiments, Batachuts, Almonds, Tamarind, Whole Corianders and All kinds of Imported Rice.

SPECIAL PRICES TO THE TRADE

Please write for our price list:

K. HARIBHAI & SONS
(PTY.) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants
81 Victoria Street,—P.O. Box 2156—Durban.
Telegraphic Add.: "BHAISONS"

INDIA, CHINA AND WORLD PEACE

SURESH RAM in "BHOODAN"

THE Indo-China border problem is a common topic of the day. The unhappy division of the world into two blocs has made it very difficult for people to think on this issue calmly and dispassionately. Who does not know that the border problem between two far smaller countries—France and Germany—has led to untold loss, immense destruction and bloodshed and kept the peace of Europe and the world disturbed for decades and centuries. Had the two neighbours peacefully settled their little affairs, the history of the world would have been different. Hence, the greater necessity for these two gigantic neighbours, China and India, to give a calm and quiet consideration to this issue and arrive at a harmonious settlement.

Border disputes often do not lend themselves to easy or quick solutions. Within our country we have very sad experiences of it. The question of Belgaum whether it should go to Mysore State or Maharashtra—has so far baffled solution and has been responsible for some bloodshed too. Not long ago, Bellary was claimed both by the people of Andhra and Mysore—the former declared that it should go to Andhra and the latter claimed that it should come to Mysore instead. Bellary is where it was—there was no question of its moving this way or that—but heated passions made confusion worse confounded. If these local, pretty issues can cause so much bitterness and result in huge loss, little wonder that the problem of Indo-China border has thrown a challenge to both the nations.

What is urgently required on such occasions is trust, through trust, complete trust. There should be no suspicion or doubt in any quarter of our heart. Trust begets trust. And when trust guides two parties they cannot but agree. They must. We should refuse to question the bonafides of the other party and must regard it as honest as we ourselves are.

Only recently, when Vinoba was in Meerut city, two foreign visitors called upon him. What transpired between Vinoba and them is worth reproduction. One of them asked: "May I know your views on the Communist threat?"

"I have no fear of, or prejudice for or against,

the communists," replied Vinoba. "They are as good or as bad men as we are. Moreover, I think they too are gradually changing. We need not entertain fear about them. We can work with them. They are after all men who swear by laudable objectives. We can't say only about them that they are unemotional of violence. True, violence has a place in their scheme of things. But I think the same is the case in every other system except of those who call themselves Gandhians. The only difference is that communists have tried to reduce their technique to perfection. That's all.

Then followed the second question: "How long will the brutal activities of Communists last? Since World War II, the world has suffered much at their hands," Vinoba smiled and said:

"I think you must remember one thing that brutality is not a special prerogative of the communists. You have seen it everywhere, even in India. What happened in the Punjab at Jallianwala Bagh nobody could ever conceive. What about the recent killings in South Africa? You must not look upon Communists as essentially brutal, otherwise we do injustice to our cause (cause of truth and non-violence). They are also inspired by high motives. They have great sympathy for the poor. Though they have divided the world into two blocs, but they have done one great thing—they have broken the narrow bonds of nationalism.

For successful resistance of communists we must do three things:

- (1) Eradication of poverty here and now,
- (2) Our thinking should be on cosmopolitan lines, not national or regional
- (3) Our means should be pure.

"If we have faith in non-violence, we must have full faith. We must be sure that we can convert even the stoniest heart. Otherwise, non-violence would not be able to face methodical violence. We must have a firm

base and full faith in non-violence. The main defect of modern democracy is that democracy has no belief and confidence in itself in times of emergency. On such occasions it reduces itself to dictatorship. We must not fear anybody. We must have full love for everyone, including the communists."

This is only right approach for a believer in non-violence. Any other attitude would neither behave our dignity nor smoothen the rift. There is little sense in distrusting anybody or calling bad names. This shall recoil on our ourselves. May, it betrays our want of self-confidence.

Let us be sure that violence cannot solve even any tiny problem today, much less one like that of the Indo-China border. All these armies, weapons and other paraphernalia they won't help even one iota in arriving at the correct solution. They only complicate issues, embitter feelings and injure the innocent. Their days are over. They are now and reminder of a by-gone age when science was in its infancy and man's mind worked as that of a frog in the well.

The Ultimate Weapon

The only way to resolve the Indo-China dispute is that of

pure non-violence and it may be argued that it suffices in the present. That, however, matters. But we shall not go out of way. Our ultimate weapon collective non-violent operations. Now the time comes to live and die to the great issues of truth which Gandhi taught and to face the situation means of "Shanti-Sena." must remember that can rule or exploit over people against their will, violence is the strongest the world has discovered.

India and China hold key to world peace. If we follow the right path and the peaceful way, we shall be able to restore peace in world too. Again, of us the greater responsibility is of us Indians—of the sons of the Buddha, and Gandhi, whose love and suffering has made soul of our country what it is. Let us not lose temper, with all dignity, courtesy, calm, and build up the of Co-operation, Love. Peace. More things are to be wrought by them than the world has so dreamt of.

Phone 535 6784

P. O. Box 1540

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS
HOUSE FOR KEEN CASH PRICES
33 West Street, JOHANNESBURG

RECORDS NOW CHEAPER

ORDER NOW AT REDUCED RATES

AMAR DEEP
GAIKI "911

7/6 Each
Plus 1d Tax

KALAYANA
BAAF SETS

HINDI: Kishoriya, Nandini, Anori, Madhumati, De Dehna, Renu, Dastar "2, De Ustet QUWALI: Ismail Asad, Asad, Tala Mahmood. TAMIL: Pathi Sahiti, Anbi

Make your selection of any single records from any

MAIL ORDER MUST ACCOMPANY 4/- C

—CASH ON DELIVERY—

DURBAN WELCOME

Specialists in Tamil, Telugu, Gujarati & Hindi
2 Ajmeri Arcade (off 14th Gray St & 50 Cathedral
P.O. Box 1374 DURBAN Phone

Brahmacharya Or Self-Control

(Continued from page 196)

of *brahmacharya* is the control in thought, word and action of animal passion. And it is quite proper thus to restrict its emanating. It has been thought to be very difficult to practice this *brahmacharya*. This control of the animal desire has been so very difficult, has become nearly impossible, becomes equal stress has not been laid on the control of the palate. It is also the experience of our physicians that a body infested by disease is always a favourite abode of carnal desire, and *brahmacharya* by an infested race is difficult to practise naturally.

I have talked above of a less but healthy body. Let no one understand me to have depreciated physical culture. I have talked of *brahmacharya* in its perfect aspect in my very crude language. It is likely therefore to be misunderstood. But one who would practise complete control of all the senses must needs welcome the waning of the flesh. With the extinction of attachment to the flesh comes the extinction of the desire to have muscular strength.

But the body of a true *brahmacharya* is bound to be exceptionally fresh and wiry. This *brahmacharya* is something unearthly. He who is not awayed by carnal desire even in his sleep is worthy of all adoration. The control of every other sense shall be added unto him.

With reference to the restricted *brahmacharya*, another friend writes: 'I am miserable. I am haunted by carnal thoughts even whilst I am in my office, on the road, by night and day, whilst reading and working, even whilst I am praying. How is a wandering mind to be controlled? How is one to learn to look upon every woman as one's mother? How is the eye to radiate forth purest love? How can evil thoughts be eradicated? I have before me your article on *brahmacharya* (written years ago), but it has failed to help me.'

This condition is heart-rending. Many suffer from it. But so long as the mind is engaged in a perpetual struggle against evil thoughts, there is no reason to despair. When the eye offends, it should be closed. When the ears offend they should be stopped. It is best always to walk with downcast eyes. They will then have no occasion to go

astray. All kinds of filthy talk or unclean music should be avoided. There should be full control of the palate. I know that he who has not mastered his palate cannot master the animal desire. It is very difficult; I know to master the palate. But mastery of the palate means automatic mastery of the other senses. One of the rules for control of the palate is to abstain completely or, as much as possible, all condiments. A more difficult rule is to cultivate the feeling that the food we eat is to sustain the body, never to satisfy the palate. We take air not for the pleasure of it but to breathe. We drink water to quench our thirst, and so should we take food to satisfy our hunger. Not from childhood onwards we are brought up to a different habit. Our parents make us cultivate all sorts of tastes, not with a view in our nourishment, but for indulging their affection for us. We thus get spoiled. We have therefore to struggle against the results of our own upbringing.

There is however a golden rule for gaining control of the carnal desire. It is the repetition of the divine word *Rama* or such other *mantra*. The *1080-sanskrit* *Mantra* also serves the same purpose. Every one must select the *mantra* after his heart. I have suggested the word *Rama* because I was brought up to repeat it in my childhood and I have ever got strength and sustenance out of it. 'Whoever *mantra* is selected, one should be identified with it whilst repeating it. I have not the least doubt of ultimate success as a result of repetition of some such *mantra* in complete faith, even though other thoughts distract the mind. The *mantra* will be the light of one's life and will keep one from all distress. Such holy *mantras* should obviously never be used for material ends. If their use is strictly restricted to the preservation of *mantra*, the results attained will be startling. Of course a mere repetition of such a *mantra* parrot-wise would be of no avail. One should throw his whole soul into it. The parrot repeats it like a machine. We should repeat it with a view to preventing the approach of unwelcome thoughts and with full faith in the efficacy of the *mantra* to that end.

—Young India, 5-6-24

Plea For Deaf And Dumb Fails

NEW DELHI.—A non-official resolution seeking to provide free and compulsory education for the deaf and dumb children was taken out in the Rajya Sabha.

Dr. K. L. Shrivastava, Education Minister, replying to the debate, said that though Government were in general sympathetic towards the spirit of the resolution, it would not be practicable for them to provide free and compulsory education immediately for the deaf and dumb children to make them self-reliant. He said during the Third Plan, Government were hoping to provide free and compulsory education to a large majority of children of school-going age. As this programme expanded, he hoped, Government would be able to assist in the development of education of the deaf and dumb and other handicapped children also.

The cost of educating a handicapped child was much more than what they had to spend on a normal child, in view of the specialised staff and the facilities required.

Dr. Shrivastava said Government had already taken some steps for

the training of the necessary personnel for teaching the handicapped children.

If the voluntary agencies doing social work undertook the work of educating the deaf and dumb and other handicapped children, Government would be prepared to give more than the present 60 per cent assistance to such institutions be added.

Mrs. Savitri Devi Nigam (Cong.—U.P.), moving the resolution, said that there were about 16 lakh deaf and dumb in the country, but only 50,000 of them got facilities of education. This education too was inadequate. She demanded the opening of a model training centre for the deaf and dumb and suggested that some percentage of jobs in Government services should be reserved for them.

Mr. Vijaya Singh, Mr. Nawab Singh Chakhan, Mr. Dayaldas Kurra, Dr. W. E. Berlingay, Mr. N. M. Anwar, Mrs. Anis Kidwai and Mr. Rajbhaj (all Congress) spoke supporting the resolution and wanted Government to take early steps for providing the necessary education for the deaf and dumb and other handicapped children.

B-I

Sailings Between East African Ports Karachi And Bombay

S. S. Karama due 29th June.

Sails 4th July 1960

PASSAGE FARE TO KARACHI OR BOMBAY

First Class	single	without	food	£92-8-8
Second "	"	"	"	£40-15-0
Third "	"	"	"	£31-10-8
Ordinary				
Non-Vegetarian	£5-5-8			£10-10-8
Vegetarian	£4-17-8			£10-10-8

For further particulars apply to—

Shaik Himed & Sons (Pty.) Ltd.

390 Pine Street,
Telephone 20422,

Durban.
Tel. Add. "KARAMAT."

fifty years ago...

June 1910

DURBAN INDIANS SUPPORT PASSIVE RESISTANCE

(*"The Indian Opinion"* June 25th, 1910)

A GATHERING of from three to four hundred Indians of all sections of the community met at Mr Paras Kustomjee's premises in Durban on Saturday last. Mr Dawud Mahomed occupied the chair and was supported on the platform by Messrs Kustomjee, Dada Osman, Abdulla Hajj Adam, Omar Hajj Amod Johari, G. P. Gandhi, J. M. Lazarus, J. L. Roberts, Ismail Bhayat (Maritzburg), V. Lawroote, P. Banghaver, M. C. Govadia, C. B. Mehta, M. M. Diwan, Abdul Hay, A. G. Tipton, S. K. G. Panday, Lutchman Panday, Bhagwatidie, Arjun Singh, Jagat Singh, A. D. Pillay, T. M. Naichar and others.

The chairman delivered the following speech in Hindi which was afterwards read in English by Mr J. M. Lazarus—

Gentlemen,—We have met here in public meeting for the first time after the proclamation of the Union of the South African States. We have met not to rejoice, but unfortunately to mourn over the fact that this Union reveals to the British Indians in South Africa possibly greater restriction of their personal liberty. However, there is cause for rejoicing also in that we have in the Indians who have returned from Bombay and who are on their way to the Transvaal an asset of first-class importance. I, brethren of ours, it will be remembered, were forcibly deported, although all of them under some title or other have a right to remain in the Transvaal, and they were deported not to Natal or to some other part of South Africa but to India, which to many of them is a foreign land. Some of them were taken away, leaving their families behind them, who, but for the generous support received from India, would have possibly starved. These brave passive resisters, instead of remaining in India and saving its humiliated, considered that, for the time being, their duty was to return immediately they could get a steamer to

take them, and after an arduous voyage as deck passengers to Bombay, and after a stay of four days there, they re-embarked for South Africa in order to seek arrest and imprisonment at the Transvaal border.

It is much to be regretted that none of these passive resisters were not allowed to land owing to the rigorous enforcement of the Immigration Act, although all of them are domiciled in this Colony.

I hope, however, that arrangements will soon be made to secure their entry here.

The passive resistance struggle has now gone on for over three years. Over 3,000 imprisonments have taken place. But no part of the community has borne the brunt of the struggle so much and so well as the brave Tamils. It is, therefore, meet to say that all the returned deportees belong to this section of the community. This meeting testifies to the esteem in which our friends are held, and it testifies also how greatly the Tamil community has risen during the struggle. Certain resolutions will be submitted to you for your approval. These, I hope, will be carried unanimously. The whole of the Indian community in South Africa is at the back of the movement that is now going on in the Transvaal, and upon its well-being depends its civic existence. Our demands have been universally acknowledged to be just. In your name, therefore, I ask General Botha and his Ministers to render that justice which is due to us and to end a situation that is daily becoming more and more painful. I will not say anything about the cruelty of the methods that have been adopted by the Transvaal in order to break down the spirit of the passive resisters. We would gladly forget the past, if only the authorities would let us do so.

Mr Dawud Mahomed then bestowed flowers and perfume on the passive resisters as a mark of the meeting's appreciation and three hearty cheers were given in their honour.

Cable & Tel Add. HARGVAN.

Phone 29368

P. Hargovan & Co. (Pty.) Ltd.

Barthenware Pickle Jars 3 Gallons 12/6 each F.O.R. Durban
Fresh First Grade Green Ginger 1/2 per lb. " "
Fresh First Grade Garlic 2/- " " " "

Cash with order only.

P. O. BOX 1250.

155/7 Warwick Avenue
DURBAN.

HERE'S EXCITING NEWS!

For our esteemed Gujarathi lady customers and Friends

Especially imported by us direct from India 100% cotton and genuine voile 6 yard saris for the modern lady who will have nothing under 6 yards AND ONLY THE BEST.

And what more do you want?

As direct importers and Wholesale Merchants we offer direct to public at wholesale prices and you save the Middleman's profit

Sorry no Traders and no dealers for sale

PERSONAL SHOPPERS ONLY

A. K. HOOSSEN & SONS,

DIRECT IMPORTERS & WHOLESALE MERCHANTS
116 Queen St., (P.O. Box 2168), Durban

Books For Sale

Sixty Years After (Halegan)	1	0
Public Finance	2	0
Eminent Americans	7	6
Bapu's Letters To Ashoka Sastri		
—By Kaka Kachhar	3	6
Gandhi Tenbargers in the Modern World		
—By Pyarelal	1	0
Why Prohibition—J. C. Kumarappa	1	0
My Dear Old—Gandhi	2	0
My Saviour—Gandhi	1	0
Story Of The Bible—H. K. George	2	0
Key to Health—Gandhi	1	0
At the Feet of Bapu—Chandrasekhar	2	0
A Preparation for Science—R. E. Gregg	2	1
Bapu My Mother—Mentube n	2	0
Nature Cure	2	0
Diet and Diet Reform—(Gandhi)	2	0
Gleanings—Mim	1	0
Selections from Gandhi—M. Bann	10	0
Dhonden Yajna	2	0
An Acharya With Gandhi—Gora G. Rao	2	0
A Gandhi Anthology (Book I)—V. G. Dhanu	2	0
Gandhian Ethics—Benny Gopal Ray	2	0

Obtainable From:

"Indian Opinion"

P. Bag, Durban, Natal.

Printed and published by Mrs. Nandini Gandhi at the "Indian Opinion" Press, 116 Queen Street, Durban.

ધર્મ અને રાજનીતિ, બન્નેને આદર સાથે અમીરનાન કરાવો વિનોબાજી

હિંદુસ્તાન એક પુરાણ પુષ્પ છે, પણ ખીણ રીતે હજીને એક સાલ નાનું માળક છે. ફરહીઝ મિલેખા એ ૭૬ છે અને ટેલીગ્રાફ એ માળક છે. એ ભણુડી કી મળુ છે કે આ દેશ વિદ્યાનમાં માળક છે, અને આખ્યાતિક તત્ત્વમાં ૭૬ છે. વિદ્યાન આદી ન હતાં એવું નથી, પરંતુ યુરોપ-અમેરીકામાં હાથમાં વિદ્યાનના મળુત કુપેર પુરી નીકળ્યા છે અને આને વિધવા છૂપાવે વિદ્યાનની અંકર છે. દિવસ-દિવસે બીની અંકર વધવાની છે, એથી આપણે પશ્ચિમ પાસેથી વિદ્યાન વિધવાની અંકર છે, અને આપણા દેશમાં એ આખ્યાતિક સંપત્તિ છે, તે આપણે વિધવે આપવાની છે તે આપણા ગાય દાદની સંપત્તિ છે. આપણો વારસો આપણે ન સંભાળીએ, તે બનતાને શું આપણે? એથી પુરાણકાળના અધિભોગી પાસે એ આખ્યાતિક તત્ત્વની તાકાત હતી, તે સારી રીતે જાણવી એકમત, તેને મળુત બનાવવી પડે અને પછી તે વિધવે આપવી પડે.

આદી ભારતમાં જેટ પણ આવી અને મળુતકાલિત પણ આવી! આપણા માં પ્રાણ વિદીન મળુતો દેખાય છે. છતાં કે આ મારે? મરતાં નથી, એથી છતાં કે?

આદી પણ અંકરોપ અને યુરોપ તથા અમેરીકામાં પણ અંકરોપ. માનવ ના હાથને કાતિ ત્યારે ન થઈ, બપોરે આખી ફુનીયાની, અંકરોપની અંકરોપ એકમત હોય આવી રહે, એક આર માળવાળા મહાનમાં ભારત પહેલો પાલ છે. બીજો માળ છે યુરોપ મીલે આલ છે. અમેરીકા હવે ઊપર નો માળ ખૂબ મળુતકાલિત હોય અને નીચેનો માળ અંકરોપ હોય, તેા છુ એ મહાન પદી નહિ બપો! અમેરીકા

માળ કાલ છુ કરી રહ્યું છે? ફુનીયા અને પાકાત રહેલા દેશોને મદદ પહેલાય છે. અમેરીકામાં બાવના છે કે આપણે એના બધા ઉપર એકાદીએ, તે એકમતે રહેશે અને આપણે મળુતકાલિત બનતા બનતા રહેશે. પદી બધુ તેથી અને મળુતકાલિત બનાવશે પડશે. આથી કહે છે, "મદદ રહે." મદદ રહેશે" તેા માલ છે કે કે વિદ્યાન અમેરીકામાં વિશિષ્ટ બન્યું છે, ભારત આ પણ તેના વિશિષ્ટ દેશો એકમત, અને એ આ દેશમાં આખ્યાતિક તાકાત છે, તેા તે એ દેશમાં નથી, ત્યાં આપવી પડશે. વિદ્યાન અને આખ્યાતિક કાવનામાં બપોરે મધા દેશ સમાન રીતે મળુતકાલિત બને ત્યારે માનવતાના કુપેરો પુરશે.

અંકર કાલ દેશમાં એ વિદ્યાન એકમત વિશિષ્ટ હોય, તેા આખી ફુનીયા મા બપ છે, અને તે દેશ પણ બપ છે. એક રીતે આખ્યાતિક કાવના પણ એ કાલ એકાદી હોય, તેા પણ ફુનીયામાં બપ છે, મહાનને એક માળ એ બપમાં હોય તેા આખા મહાનને કાલ છે, એથી વિદ્યાન અને આખ્યાતિક કાવનાને આખી ફુનીયા મા સમાન રીતે વિશિષ્ટ કરવી પડશે.

અમેરીકાની કાલક

વિધવે એક સાગ કમળેર અને બાકીનો કાલ અંકરોપ બન્યો, આથી વિધુ કમળેર ન રહેશે, માની દેશ કે આદી શારીર મળુતકાલિત છે, પરંતુ એક કેપેર કમળેર બની મળુ, તેા તેા ફુ મરી ન જાય. ભારત વિજ્ઞાન માં કમળેર છે માને કીડી છે, અને અમેરીકા છે હાથી. ત્યાં વિજ્ઞાનને તે એક પચાવી

સાક્ષાત નથી, તેા તેનાથી માનવતા ખીજશે નહિ. કેમકે વિજ્ઞાન વધારે વિશિષ્ટ થવાના કાલેરો તેના કાલ એકાદી વધી જશે કે બધો વખત તેમાં ન જાય. અમેરીકામાં એકાદી મારે વધી ગઈ છે કે આર મળુતકાલિત વધે એક મારે છે. અને મારે માં તે એકાદી જશે, ત્યાં જમ ફેક્ટરે અંકરોપ. કાલના ફેડીયા વામશે, એવી રીતે મામલામાં કુતરો જશે છે, તેવી રીતે તે જમ્યામાં ફેડીયા જશે છે. જમ્યાને આંખે કંઈક આપવા મારે રાતે અંકરોપ ઉપર કમળેર, પરંતુ આ કમળેરોએ અંકરોપ ને પણ આગ લાગી દીધી છે. અને મારે બાલુ રોશની ન રોશની કરી દીધી છે. અને રાતે લોકો સીનેમાં એકમત મળુ છે. રવરો પણ તેના જ મળુ છે. ઉપ પણ કાલ, વિજ્ઞાનના વિકાસના કાલેરો મળુતકાલિત શાંતિ થી વિસવાને વખત પણ નથી મળુતકાલિત. વિજ્ઞાનને માટે ફેક્ટર નહિ, બાલ મરતા નથી, ચિત્ત માં અંકરોપ છે —આ કાલક છે અમેરીકાની.

આપણુ બીજુ કાલ એ છે કે ને રીતે વિદ્યાન અને આખ્યાતિક તત્ત્વને ઉત્તમ આપણુ પડશે તે ન રીતે મળુ મીલે આપણે તેાથી પણ પડશે. ભારતમાં અનેક મળે છે. એક જમાનામાં આ અંકરોપ મળુ મળેને બનતાને એક જમાના મદદ કરી હતી. ધર્મ બનતાને પડે પાસે કાવના મારેના મામ કનો, તે બેભાન કાર કરેલા હતા. પરંતુ હવે તે

માદીની કાયા

માદીની આ કાયાનો દુ,
ના કરેલા વિધાસ
એક દિવસ તેા માનવ
તારે મરવાનું છે ખાસ
હવે મનેરમ મોટા મળુ,
રહેવાના એ સુરે તનમાં,
મના ન કાલના પુરુષ થવાના,
શમીરા ના મળુ બાલ...
એક દિવસ તેા
બપોરે મારે સર્વ બપોર,
એકાદી આંકરોપ મળુ,
વધુ ને બપોરો મદાસ...
આખર છે વિધાસ...
એક દિવસ તેા
વતમાં મળુ બપોર આ માદી,
પડશે કાયા પીંબર આવી,
એ પીંબરની રાખ તજો પણ,
માદીમાં છે વાસ...
એક દિવસ તેા
મરવા પહેલા માનવ મિતે,
પી રહ્યો રીમ મળુ રીતે,
બીજુ નહિ તેા નામ રમરમુ દુ
કરને થાશે વાસ...
એક દિવસ તેા.

તેાવાનું કાર કરે છે. હવે આ મળે તેા નાક કરેલા પડશે. કીડુ મળેની તાર મેલુ કરી મામના કરશે, મળુતકાલિત કાયા (પશ્ચિમ) તાર મેલુ કરી મામના કરશે. કીડુ કહેશે તમે સુર તાર પીડ કરી, મળુતકાલિત કહેશે, તમે કાયા તાર પીડ કરી, બીજુ વાલ રમે, બનતા કહે છે સ્વાભાવિક રીતે વધુ કમળેર ને કહે, એકાદી વાલો તેા છે? આખા વિધવા સંવિવાર માલે છે, તેા બાકી પણ માલે! કહે છે, આપણી અંકરોપી વિધા છે. તેા એક દેશમાં સંવિવાર બીજુ દેશમાં કાવનાર અને મીલકા સંવિવાર કીડો હોય તેા એનાથી વરવરને મામળ પડી જશે. હવે વિધુ એક કેપેર મળુતકાલિત મારે બપ રહે છે, તેમાં એ આ મળે વિધેય નામે છે તેા આ મળેને તેામાં પડશે. હવે તે "આંકરોપ એકાદી" બપ છે, તે મળુતકાલિત કરે છે. એક જમાનામાં ધર્મ બપોર હતા હવે તેની અંકરોપ નથી, એથી (અંકરોપ માલે મળુ) પાનું ૧૬૫

એક અંકરોપ
આ એવી ન હતી
માના મળુતકાલિત બીજુ વરુ
એ કારે પાલ કાવની નમીનો
રાખવામાં આવી હતી. અંકરોપ
અંકરોપ, અંકરોપ તેા કાંતી મળા
બ બપ. પણ અંકરોપ મળુતકાલિત
બની. માના અંકરોપ એકાદી કરવા
મા આખ્યાતિક ત્યારે એ પાસે
અંકરોપો કાંતીને આખ્યાતિક મળી.
અંકરોપો કાંતીને આખ્યાતિક મળી.
રહેલા કમળેર આખ્યાતિક મળુ "આ તેા
મદા આખ્યાતિક છે. મારી કાંતીમાં
મે પ્રથમ વાર ન આખ્યાતિક અંકરોપ
વિધવામાં આખ્યાતિક મળી.
માલ કાંતી કાંતી વિધવામાં ન
અંકરોપો આખ્યાતિક મળી.
માલુતકાલિત મળુ, "આ એવી ન
હતી."

—અ. પ. મહેતા.

“ઇન્ડિયન ઓરિનિયન”

શુક્રવાર તા. ૨૪ જુન, ૧૯૬૦.

મારા ઉપવાસનું સરવૈયું

પાંચ દિવસના ઉપવાસ કરતા પહેલાં મનનું યુગ્મ મનન થયું હતું. મનના આધારતા કરી કરવા ન કરવાનું યુગ્મ આજુ કહ્યું ઉપવાસ કરવું હતા એમ સમજાને નહીં પણ ને કરવું કરવાના હતા એ વિશે મનના યોગ્યતા નહોતી થતી. પણ મિત્રાની સલાહ લીધી અને મનના યુગ્મ કે સાર મનને ઉપવાસ કર, એવાથી હુકમન નહીં જ માન, કારણે પ્રથમ ઉપવાસ કર, અને એ નહીં થયું.

ઉપવાસ થય અને એ એક જુની વાત થઈ મારા મન પરની એવી છાંય હું આજે યોગ્યતા મેળી હું યોગ્યતા મેળી થયું “કલ્યાણ મારે” કહી અધ્યક્ષતા નથી થતી” (અપવાસ મેળી મેળી ૪૦ મે.) આ યુગ્મ અને એવાથી કલ્યાણ હુકમન નથી થયું આપણને તેનાથી કેળવવા કે એ સમજાવું મીઠું એવું આપણી મીઠા.

ઉપવાસનું યુગ્મ દિવસોને અને મારા ૫૫ દિવસના ઉપવાસ કરવાન ૧૦૦-૧૨૫ કરતા વધુ દિવસો સામેલ નહોતા. (આમાં જુદા જુદા પાત્રો પણ) કારણ એ ને-દુઃખ કે તેમને ઉપવાસ સામે વાધા હતો કે, કાષ્ટક સિદ્ધાંતક વાધો હતો, હજા મન અને વિચાર આવતા કે, જાણુ, અવારનવાર વિચારે રહેતા, અને કહે છે કે, અહીંના પાત્રોને પાત્ર મળી થત દિવસોએ યોગ્યતા મેળીએ આપણે કહીએ છીએ કે, “અમે તે રેડાના પાત્રો છીએ કે અર્થ સુરક્ષાનના પુરુષોના થયા કે, અને અહીંનુર તથા નીકર રીતે આપણીના અર્થ અસરના અમારના હેરા આપણે છતાં.”

પરમા કાષ્ટ એમ પણ કહે છે કે, “અમે કહી કુચમાં આગ લીધી. હતા. આપણે આરંભી તાલુકો, અમારો અસરપુર તાલુકો વધી મુરબી બની અમાર કોશીક. અને મુરબી પણ કાષ્ટરોની જુમી નથી જ.”

આ મનના મુરબી અસરના કાષ્ટ એમ ને નહીં જ ઉપવાસ કરવાન મીનીકલ પણ આવતા કથી, વિચાર મુ કે, મિત્રોને જેમ વારંવાર વિચારના આપણી આપણીનેથી અપવાસના આપણા મુરબી રાજના પાત્રોના

આ મિત્રોના અને અસરના તેમજ કોષ્ટ પર કહે એકે મળી થયેલા કાષ્ટક યુ વિચારતા કોષ્ટ તેમો યુ એમ નહીં કહેતાં કોષ્ટ કે, આ કાષ્ટરોને મળે ને કાષ્ટ અંકરો અને કુ.મો તથા અપવાસ પડે કે એને તે જાણુ જાણુ યુ તેમો આપણી આપણી મીઠા એક તેમો પોતાનું યુગ્મ આપણી તરફથી રેડા નહીં સેતા કોષ્ટ.

મીને વિચાર મારા મનના નિર્ભય પણ આપણા કલ્યાણ ઉપવાસ આપણના આપ મેળોને આપણે. એ મીઠાએ અસર વિચારી પ્રાપ્તિના કરી અને પ્રથમી મરત મારી મે એવું કે આ મીઠાએ લીધર મનના આપણે નહીં.

મીઠા મુકીએ કુટલા મારે અસર કરવાની સાથ ના પાડી કહી દીધું કે, “મારા કોષ્ટકો આપણેના સાથે હું આપણે હું” અને તેમની સાથે જા કુટીશ.”

કામળુ કે કે તેમની રક વપર્માં એકમાં તેમોનું આરોગ્ય ઠીક નથી રહેતું. છતાં આ મહાકુરીના વેળ આપણે મરત તેમને નમાવવા મારે પુરતા કે, લીમરવ પછાતા મેતા મી. પાટર આપણે પણ કહી દીધું કે, મારે કહીયન કાષ્ટ—અસરો સાથે—કુટલા નથી અપણે આપણા થયા આપણા અપવાસની સરતોને વિચાર કરી છુટી આપણા કે. વિચાર થાય કે કે, જાણુએ આપણે કલ્યાણક આપણે આપણેને વિચારવાના છીએ કે તેમો આપણને વિચારી.

કિંતુ મનના પ્રાપ્તિના નત તપને મદત કે અને મીલ મેળોમાં પણ તેને રચાત એમ. રેખીતું એવું જાણુ કલ્યાણ ન અપણ પણ આપણું મન તે અસર મારે કે. એ તે પ્રમાણીક પણ અને વિચારી કુટી રે.વ. નતા કાષ્ટ આપણે આપણના રેજીને છીએ એ મતને પ્રમાણીક પણ મળી રહેતા કોષ્ટકો અને આપણે એમ મેળાથી વિચારે ઉપવાસો અપવાસ અસર કરી, કરીએ છીએ, તેમ ન કરતા સંવત્ર અને અસરો કરીએ તો તે આપણને અપણ મનના કે.

એના વિના આપણને એક દિવસ પણ અપણ ન કોષ્ટ તેના વિના અપણ અપણ મુકી અપણી મેળોના મનને પાસાર કરીએ, મન કાષ્ટ તેના

વપર અપણી મેળોના કાષ્ટકો એકે અને આપણા અપણે તે. યુ આપણું આપણના વપણ નહીં અપણી એવ રીતે આપણે આપણ આપણી.

એ આપણના આપણેનેથી કરી ઉપવાસ નહોતા કથી, પણ દિવસો અને પુર.પાવન આપણેનેથી પણ કરી ઉપવાસ નહોતા કથી તેમોએ ૭૨-૭૩-૭૪-૭૫-૭૬ અને ૨૪-૭૭-૭૮-૭૯-૮૦-૮૧-૮૨-૮૩-૮૪-૮૫-૮૬-૮૭-૮૮-૮૯-૯૦-૯૧-૯૨-૯૩-૯૪-૯૫-૯૬-૯૭-૯૮-૯૯-૧૦૦-૧૦૧-૧૦૨-૧૦૩-૧૦૪-૧૦૫-૧૦૬-૧૦૭-૧૦૮-૧૦૯-૧૧૦-૧૧૧-૧૧૨-૧૧૩-૧૧૪-૧૧૫-૧૧૬-૧૧૭-૧૧૮-૧૧૯-૧૨૦-૧૨૧-૧૨૨-૧૨૩-૧૨૪-૧૨૫-૧૨૬-૧૨૭-૧૨૮-૧૨૯-૧૩૦-૧૩૧-૧૩૨-૧૩૩-૧૩૪-૧૩૫-૧૩૬-૧૩૭-૧૩૮-૧૩૯-૧૪૦-૧૪૧-૧૪૨-૧૪૩-૧૪૪-૧૪૫-૧૪૬-૧૪૭-૧૪૮-૧૪૯-૧૫૦-૧૫૧-૧૫૨-૧૫૩-૧૫૪-૧૫૫-૧૫૬-૧૫૭-૧૫૮-૧૫૯-૧૬૦-૧૬૧-૧૬૨-૧૬૩-૧૬૪-૧૬૫-૧૬૬-૧૬૭-૧૬૮-૧૬૯-૧૭૦-૧૭૧-૧૭૨-૧૭૩-૧૭૪-૧૭૫-૧૭૬-૧૭૭-૧૭૮-૧૭૯-૧૮૦-૧૮૧-૧૮૨-૧૮૩-૧૮૪-૧૮૫-૧૮૬-૧૮૭-૧૮૮-૧૮૯-૧૯૦-૧૯૧-૧૯૨-૧૯૩-૧૯૪-૧૯૫-૧૯૬-૧૯૭-૧૯૮-૧૯૯-૨૦૦-૨૦૧-૨૦૨-૨૦૩-૨૦૪-૨૦૫-૨૦૬-૨૦૭-૨૦૮-૨૦૯-૨૧૦-૨૧૧-૨૧૨-૨૧૩-૨૧૪-૨૧૫-૨૧૬-૨૧૭-૨૧૮-૨૧૯-૨૨૦-૨૨૧-૨૨૨-૨૨૩-૨૨૪-૨૨૫-૨૨૬-૨૨૭-૨૨૮-૨૨૯-૨૩૦-૨૩૧-૨૩૨-૨૩૩-૨૩૪-૨૩૫-૨૩૬-૨૩૭-૨૩૮-૨૩૯-૨૪૦-૨૪૧-૨૪૨-૨૪૩-૨૪૪-૨૪૫-૨૪૬-૨૪૭-૨૪૮-૨૪૯-૨૫૦-૨૫૧-૨૫૨-૨૫૩-૨૫૪-૨૫૫-૨૫૬-૨૫૭-૨૫૮-૨૫૯-૨૬૦-૨૬૧-૨૬૨-૨૬૩-૨૬૪-૨૬૫-૨૬૬-૨૬૭-૨૬૮-૨૬૯-૨૭૦-૨૭૧-૨૭૨-૨૭૩-૨૭૪-૨૭૫-૨૭૬-૨૭૭-૨૭૮-૨૭૯-૨૮૦-૨૮૧-૨૮૨-૨૮૩-૨૮૪-૨૮૫-૨૮૬-૨૮૭-૨૮૮-૨૮૯-૨૯૦-૨૯૧-૨૯૨-૨૯૩-૨૯૪-૨૯૫-૨૯૬-૨૯૭-૨૯૮-૨૯૯-૩૦૦-૩૦૧-૩૦૨-૩૦૩-૩૦૪-૩૦૫-૩૦૬-૩૦૭-૩૦૮-૩૦૯-૩૧૦-૩૧૧-૩૧૨-૩૧૩-૩૧૪-૩૧૫-૩૧૬-૩૧૭-૩૧૮-૩૧૯-૩૨૦-૩૨૧-૩૨૨-૩૨૩-૩૨૪-૩૨૫-૩૨૬-૩૨૭-૩૨૮-૩૨૯-૩૩૦-૩૩૧-૩૩૨-૩૩૩-૩૩૪-૩૩૫-૩૩૬-૩૩૭-૩૩૮-૩૩૯-૩૪૦-૩૪૧-૩૪૨-૩૪૩-૩૪૪-૩૪૫-૩૪૬-૩૪૭-૩૪૮-૩૪૯-૩૫૦-૩૫૧-૩૫૨-૩૫૩-૩૫૪-૩૫૫-૩૫૬-૩૫૭-૩૫૮-૩૫૯-૩૬૦-૩૬૧-૩૬૨-૩૬૩-૩૬૪-૩૬૫-૩૬૬-૩૬૭-૩૬૮-૩૬૯-૩૭૦-૩૭૧-૩૭૨-૩૭૩-૩૭૪-૩૭૫-૩૭૬-૩૭૭-૩૭૮-૩૭૯-૩૮૦-૩૮૧-૩૮૨-૩૮૩-૩૮૪-૩૮૫-૩૮૬-૩૮૭-૩૮૮-૩૮૯-૩૯૦-૩૯૧-૩૯૨-૩૯૩-૩૯૪-૩૯૫-૩૯૬-૩૯૭-૩૯૮-૩૯૯-૪૦૦-૪૦૧-૪૦૨-૪૦૩-૪૦૪-૪૦૫-૪૦૬-૪૦૭-૪૦૮-૪૦૯-૪૧૦-૪૧૧-૪૧૨-૪૧૩-૪૧૪-૪૧૫-૪૧૬-૪૧૭-૪૧૮-૪૧૯-૪૨૦-૪૨૧-૪૨૨-૪૨૩-૪૨૪-૪૨૫-૪૨૬-૪૨૭-૪૨૮-૪૨૯-૪૩૦-૪૩૧-૪૩૨-૪૩૩-૪૩૪-૪૩૫-૪૩૬-૪૩૭-૪૩૮-૪૩૯-૪૪૦-૪૪૧-૪૪૨-૪૪૩-૪૪૪-૪૪૫-૪૪૬-૪૪૭-૪૪૮-૪૪૯-૪૫૦-૪૫૧-૪૫૨-૪૫૩-૪૫૪-૪૫૫-૪૫૬-૪૫૭-૪૫૮-૪૫૯-૪૬૦-૪૬૧-૪૬૨-૪૬૩-૪૬૪-૪૬૫-૪૬૬-૪૬૭-૪૬૮-૪૬૯-૪૭૦-૪૭૧-૪૭૨-૪૭૩-૪૭૪-૪૭૫-૪૭૬-૪૭૭-૪૭૮-૪૭૯-૪૮૦-૪૮૧-૪૮૨-૪૮૩-૪૮૪-૪૮૫-૪૮૬-૪૮૭-૪૮૮-૪૮૯-૪૯૦-૪૯૧-૪૯૨-૪૯૩-૪૯૪-૪૯૫-૪૯૬-૪૯૭-૪૯૮-૪૯૯-૫૦૦-૫૦૧-૫૦૨-૫૦૩-૫૦૪-૫૦૫-૫૦૬-૫૦૭-૫૦૮-૫૦૯-૫૧૦-૫૧૧-૫૧૨-૫૧૩-૫૧૪-૫૧૫-૫૧૬-૫૧૭-૫૧૮-૫૧૯-૫૨૦-૫૨૧-૫૨૨-૫૨૩-૫૨૪-૫૨૫-૫૨૬-૫૨૭-૫૨૮-૫૨૯-૫૩૦-૫૩૧-૫૩૨-૫૩૩-૫૩૪-૫૩૫-૫૩૬-૫૩૭-૫૩૮-૫૩૯-૫૪૦-૫૪૧-૫૪૨-૫૪૩-૫૪૪-૫૪૫-૫૪૬-૫૪૭-૫૪૮-૫૪૯-૫૫૦-૫૫૧-૫૫૨-૫૫૩-૫૫૪-૫૫૫-૫૫૬-૫૫૭-૫૫૮-૫૫૯-૫૬૦-૫૬૧-૫૬૨-૫૬૩-૫૬૪-૫૬૫-૫૬૬-૫૬૭-૫૬૮-૫૬૯-૫૭૦-૫૭૧-૫૭૨-૫૭૩-૫૭૪-૫૭૫-૫૭૬-૫૭૭-૫૭૮-૫૭૯-૫૮૦-૫૮૧-૫૮૨-૫૮૩-૫૮૪-૫૮૫-૫૮૬-૫૮૭-૫૮૮-૫૮૯-૫૯૦-૫૯૧-૫૯૨-૫૯૩-૫૯૪-૫૯૫-૫૯૬-૫૯૭-૫૯૮-૫૯૯-૬૦૦-૬૦૧-૬૦૨-૬૦૩-૬૦૪-૬૦૫-૬૦૬-૬૦૭-૬૦૮-૬૦૯-૬૧૦-૬૧૧-૬૧૨-૬૧૩-૬૧૪-૬૧૫-૬૧૬-૬૧૭-૬૧૮-૬૧૯-૬૨૦-૬૨૧-૬૨૨-૬૨૩-૬૨૪-૬૨૫-૬૨૬-૬૨૭-૬૨૮-૬૨૯-૬૩૦-૬૩૧-૬૩૨-૬૩૩-૬૩૪-૬૩૫-૬૩૬-૬૩૭-૬૩૮-૬૩૯-૬૪૦-૬૪૧-૬૪૨-૬૪૩-૬૪૪-૬૪૫-૬૪૬-૬૪૭-૬૪૮-૬૪૯-૬૫૦-૬૫૧-૬૫૨-૬૫૩-૬૫૪-૬૫૫-૬૫૬-૬૫૭-૬૫૮-૬૫૯-૬૬૦-૬૬૧-૬૬૨-૬૬૩-૬૬૪-૬૬૫-૬૬૬-૬૬૭-૬૬૮-૬૬૯-૬૭૦-૬૭૧-૬૭૨-૬૭૩-૬૭૪-૬૭૫-૬૭૬-૬૭૭-૬૭૮-૬૭૯-૬૮૦-૬૮૧-૬૮૨-૬૮૩-૬૮૪-૬૮૫-૬૮૬-૬૮૭-૬૮૮-૬૮૯-૬૯૦-૬૯૧-૬૯૨-૬૯૩-૬૯૪-૬૯૫-૬૯૬-૬૯૭-૬૯૮-૬૯૯-૭૦૦-૭૦૧-૭૦૨-૭૦૩-૭૦૪-૭૦૫-૭૦૬-૭૦૭-૭૦૮-૭૦૯-૭૧૦-૭૧૧-૭૧૨-૭૧૩-૭૧૪-૭૧૫-૭૧૬-૭૧૭-૭૧૮-૭૧૯-૭૨૦-૭૨૧-૭૨૨-૭૨૩-૭૨૪-૭૨૫-૭૨૬-૭૨૭-૭૨૮-૭૨૯-૭૩૦-૭૩૧-૭૩૨-૭૩૩-૭૩૪-૭૩૫-૭૩૬-૭૩૭-૭૩૮-૭૩૯-૭૪૦-૭૪૧-૭૪૨-૭૪૩-૭૪૪-૭૪૫-૭૪૬-૭૪૭-૭૪૮-૭૪૯-૭૫૦-૭૫૧-૭૫૨-૭૫૩-૭૫૪-૭૫૫-૭૫૬-૭૫૭-૭૫૮-૭૫૯-૭૬૦-૭૬૧-૭૬૨-૭૬૩-૭૬૪-૭૬૫-૭૬૬-૭૬૭-૭૬૮-૭૬૯-૭૭૦-૭૭૧-૭૭૨-૭૭૩-૭૭૪-૭૭૫-૭૭૬-૭૭૭-૭૭૮-૭૭૯-૭૮૦-૭૮૧-૭૮૨-૭૮૩-૭૮૪-૭૮૫-૭૮૬-૭૮૭-૭૮૮-૭૮૯-૭૯૦-૭૯૧-૭૯૨-૭૯૩-૭૯૪-૭૯૫-૭૯૬-૭૯૭-૭૯૮-૭૯૯-૮૦૦-૮૦૧-૮૦૨-૮૦૩-૮૦૪-૮૦૫-૮૦૬-૮૦૭-૮૦૮-૮૦૯-૮૧૦-૮૧૧-૮૧૨-૮૧૩-૮૧૪-૮૧૫-૮૧૬-૮૧૭-૮૧૮-૮૧૯-૮૨૦-૮૨૧-૮૨૨-૮૨૩-૮૨૪-૮૨૫-૮૨૬-૮૨૭-૮૨૮-૮૨૯-૮૩૦-૮૩૧-૮૩૨-૮૩૩-૮૩૪-૮૩૫-૮૩૬-૮૩૭-૮૩૮-૮૩૯-૮૪૦-૮૪૧-૮૪૨-૮૪૩-૮૪૪-૮૪૫-૮૪૬-૮૪૭-૮૪૮-૮૪૯-૮૫૦-૮૫૧-૮૫૨-૮૫૩-૮૫૪-૮૫૫-૮૫૬-૮૫૭-૮૫૮-૮૫૯-૮૬૦-૮૬૧-૮૬૨-૮૬૩-૮૬૪-૮૬૫-૮૬૬-૮૬૭-૮૬૮-૮૬૯-૮૭૦-૮૭૧-૮૭૨-૮૭૩-૮૭૪-૮૭૫-૮૭૬-૮૭૭-૮૭૮-૮૭૯-૮૮૦-૮૮૧-૮૮૨-૮૮૩-૮૮૪-૮૮૫-૮૮૬-૮૮૭-૮૮૮-૮૮૯-૮૯૦-૮૯૧-૮૯૨-૮૯૩-૮૯૪-૮૯૫-૮૯૬-૮૯૭-૮૯૮-૮૯૯-૯૦૦-૯૦૧-૯૦૨-૯૦૩-૯૦૪-૯૦૫-૯૦૬-૯૦૭-૯૦૮-૯૦૯-૯૧૦-૯૧૧-૯૧૨-૯૧૩-૯૧૪-૯૧૫-૯૧૬-૯૧૭-૯૧૮-૯૧૯-૯૨૦-૯૨૧-૯૨૨-૯૨૩-૯૨૪-૯૨૫-૯૨૬-૯૨૭-૯૨૮-૯૨૯-૯૩૦-૯૩૧-૯૩૨-૯૩૩-૯૩૪-૯૩૫-૯૩૬-૯૩૭-૯૩૮-૯૩૯-૯૪૦-૯૪૧-૯૪૨-૯૪૩-૯૪૪-૯૪૫-૯૪૬-૯૪૭-૯૪૮-૯૪૯-૯૫૦-૯૫૧-૯૫૨-૯૫૩-૯૫૪-૯૫૫-૯૫૬-૯૫૭-૯૫૮-૯૫૯-૯૬૦-૯૬૧-૯૬૨-૯૬૩-૯૬૪-૯૬૫-૯૬૬-૯૬૭-૯૬૮-૯૬૯-૯૭૦-૯૭૧-૯૭૨-૯૭૩-૯૭૪-૯૭૫-૯૭૬-૯૭૭-૯૭૮-૯૭૯-૯૮૦-૯૮૧-૯૮૨-૯૮૩-૯૮૪-૯૮૫-૯૮૬-૯૮૭-૯૮૮-૯૮૯-૯૯૦-૯૯૧-૯૯૨-૯૯૩-૯૯૪-૯૯૫-૯૯૬-૯૯૭-૯૯૮-૯૯૯-૧૦૦-૧૦૧-૧૦૨-૧૦૩-૧૦૪-૧૦૫-૧૦૬-૧૦૭-૧૦૮-૧૦૯-૧૧૦-૧૧૧-૧૧૨-૧૧૩-૧૧૪-૧૧૫-૧૧૬-૧૧૭-૧૧૮-૧૧૯-૧૨૦-૧૨૧-૧૨૨-૧૨૩-૧૨૪-૧૨૫-૧૨૬-૧૨૭-૧૨૮-૧૨૯-૧૩૦-૧૩૧-૧૩૨-૧૩૩-૧૩૪-૧૩૫-૧૩૬-૧૩૭-૧૩૮-૧૩૯-૧૪૦-૧૪૧-૧૪૨-૧૪૩-૧૪૪-૧૪૫-૧૪૬-૧૪૭-૧૪૮-૧૪૯-૧૫૦-૧૫૧-૧૫૨-૧૫૩-૧૫૪-૧૫૫-૧૫૬-૧૫૭-૧૫૮-૧૫૯-૧૬૦-૧૬૧-૧૬૨-૧૬૩-૧૬૪-૧૬૫-૧૬૬-૧૬૭-૧૬૮-૧૬૯-૧૭૦-૧૭૧-૧૭૨-૧૭૩-૧૭૪-૧૭૫-૧૭૬-૧૭૭-૧૭૮-૧૭૯-૧૮૦-૧૮૧-૧૮૨-૧૮૩-૧૮૪-૧૮૫-૧૮૬-૧૮૭-૧૮૮-૧૮૯-૧૯૦-૧૯૧-૧૯૨-૧૯૩-૧૯૪-૧૯૫-૧૯૬-૧૯૭-૧૯૮-૧૯૯-૨૦૦-૨૦૧-૨૦૨-૨૦૩-૨૦૪-૨૦૫-૨૦૬-૨૦૭-૨૦૮-૨૦૯-૨૧૦-૨૧૧-૨૧૨-૨૧૩-૨૧૪-૨૧૫-૨૧૬-૨૧૭-૨૧૮-૨૧૯-૨૨૦-૨૨૧-૨૨૨-૨૨૩-૨૨૪-૨૨૫-૨૨૬-૨૨૭-૨૨૮-૨૨૯-૨૩૦-૨૩૧-૨૩૨-૨૩૩-૨૩૪-૨૩૫-૨૩૬-૨૩૭-૨૩૮-૨૩૯-૨૪૦-૨૪૧-૨૪૨-૨૪૩-૨૪૪-૨૪૫-૨૪૬-૨૪૭-૨૪૮-૨૪૯-૨૫૦-૨૫૧-૨૫૨-૨૫૩-૨૫૪-૨૫૫-૨૫૬-૨૫૭-૨૫૮-૨૫૯-૨૬૦-૨૬૧-૨૬૨-૨૬૩-૨૬૪-૨૬૫-૨૬૬-૨૬૭-૨૬૮-૨૬૯-૨૭૦-૨૭૧-૨૭૨-૨૭૩-૨૭૪-૨૭૫-૨૭૬-૨૭૭-૨૭૮-૨૭૯-૨૮૦-૨૮૧-૨૮૨-૨૮૩-૨૮૪-૨૮૫-૨૮૬-૨૮૭-૨૮૮-૨૮૯-૨૯૦-૨૯૧-૨૯૨-૨૯૩-૨૯૪-૨૯૫-૨૯૬-૨૯૭-૨૯૮-૨૯૯-૩૦૦-૩૦૧-૩૦૨-૩૦૩-૩૦૪-૩૦૫-૩૦૬-૩૦૭-૩૦૮-૩૦૯-૩૧૦-૩૧૧-૩૧૨-૩૧૩-૩૧૪-૩૧૫-૩૧૬-૩૧૭-૩૧૮-૩૧૯-૩૨૦-૩૨૧-૩૨૨-૩૨૩-૩૨૪-૩૨૫-૩૨૬-૩૨૭-૩૨૮-૩૨૯-૩૩૦-૩૩૧-૩૩૨-૩૩૩-૩૩૪-૩૩૫-૩૩૬-૩૩૭-૩૩૮-૩૩૯-૩૪૦-૩૪૧-૩૪૨-૩૪૩-૩૪૪-૩૪૫-૩૪૬-૩૪૭-૩૪૮-૩૪૯-૩૫૦-૩૫૧-૩૫૨-૩૫૩-૩૫૪-૩૫૫-૩૫૬-૩૫૭-૩૫૮-૩૫૯-૩૬૦-૩૬૧-૩૬૨-૩૬૩-૩૬૪-૩૬૫-૩૬૬-૩૬૭-૩૬૮-૩૬૯-૩૭૦-૩૭૧-૩૭૨-૩૭૩-૩૭૪-૩૭૫-૩૭૬-૩૭૭-૩૭૮-૩૭૯-૩૮૦-૩૮૧-૩૮૨-૩૮૩-૩૮૪-૩૮૫-૩૮૬-૩૮૭-૩૮૮-૩૮૯-૩૯૦-૩૯૧-૩૯૨-૩૯૩-૩૯૪-૩૯૫-૩૯૬-૩૯૭-૩૯૮-૩૯૯-૪૦૦-૪૦૧-૪૦૨-૪૦૩-૪૦૪-૪૦૫-૪૦૬-૪૦૭-૪૦૮-૪૦૯-૪૧૦-૪૧૧-૪૧૨-૪૧૩-૪૧૪-૪૧૫-૪૧૬-૪૧૭-૪૧૮-૪૧૯-૪૨૦-૪૨૧-૪૨૨-૪૨૩-૪૨૪-૪૨૫-૪૨૬-૪૨૭-૪૨૮-૪૨૯-૪૩૦-૪૩૧-૪૩૨-૪૩૩-૪૩૪-૪૩૫-૪૩૬-૪૩૭-૪૩૮-૪૩૯-૪૪૦-૪૪૧-૪૪૨-૪૪૩-૪૪૪-૪૪૫-૪૪૬-૪૪૭-૪૪૮-૪૪૯-૪૫૦-૪૫૧-૪૫૨-૪૫૩-૪૫૪-૪૫૫-૪૫૬-૪૫૭-૪૫૮-૪૫૯-૪૬૦-૪૬૧-૪૬૨-૪૬૩-૪૬૪-૪૬૫-૪૬૬-૪૬૭-૪૬૮-૪૬૯-૪૭૦-૪૭૧-૪૭૨-૪૭૩-૪૭૪-૪૭૫-૪૭૬-૪૭૭-૪૭૮-૪૭૯-૪૮૦-૪૮૧-૪૮૨-૪૮૩-૪૮૪-૪૮૫-૪૮૬-૪૮૭-૪૮૮-૪૮૯-૪૯૦-૪૯૧-૪૯૨-૪૯૩-૪૯૪-૪૯૫-૪૯૬-૪૯૭-૪૯૮-૪૯૯-૫૦૦-૫૦૧-૫૦૨-૫૦૩-૫૦૪-૫૦૫-૫૦૬-૫૦૭-૫૦૮-૫૦૯-૫૧૦-૫૧૧-૫૧૨-૫૧૩-૫૧૪-૫૧૫-૫૧૬-૫૧૭-૫૧૮-૫૧૯-૫૨૦-૫૨૧-૫૨૨-૫૨૩-૫૨૪-૫૨૫-૫૨૬-૫૨૭-૫૨૮-૫૨૯-૫૩૦-૫૩૧-૫૩૨-૫૩૩-૫૩૪-૫૩૫-૫૩૬-૫૩૭-૫૩૮-૫૩૯-૫૪૦-૫૪૧-૫૪૨-૫૪૩-૫૪૪-૫૪૫-૫૪૬-૫૪૭-૫૪૮-૫૪૯-૫૫૦-૫૫૧-૫૫૨-૫૫૩-૫૫૪-૫૫૫-૫૫૬-૫૫૭-૫૫૮-૫૫૯-૫૬૦-૫૬૧-૫૬૨-૫૬૩-૫૬૪-૫૬૫-૫૬૬-૫૬૭-૫૬૮-૫૬૯-૫૭૦-૫૭૧-૫૭૨-૫૭૩-૫૭૪-૫૭૫-૫

ગુજરાતી નાટ્યકાર શ્રી ચંદ્રવદન મહેતા

શ્રી. ચંદ્રવદન મહેતાનો જન્મ મુરત માં તા. ૧૬ એપ્રિલ ૧૯૦૧ના રોજ દાદા શીખાણી વણિક ક્ષાત્રિયા કુળેલો. પ્રાથમિક અને માધ્યમિક શિક્ષણ મુરતમાં જોડાસા અને સુરતમાં શીખા માટે ૧૯૧૬માં મુમ્બઈ ખાલી એન્જિનિયરિંગ કોલેજમાંથી ૧૯૨૪માં ગુજરાતી સાથે બી. એ. થયા કોલેજની એલની કારકિર્દી અનેક રીતે યશસ્વી થઈ અને એમની એલકે કવિ તથા નટ તરીકેની કારકિર્દી વિશાલ સાથે થયો, એન્જિનિયરિંગ કોલેજમાં વકાલતની ફરીફાર્મો સો ફીધાને અંકે તથા એલેન્ડ અભિનયકારોના મંડલ (મે વાર) એમણે પોતાની કોલેજ કારકિર્દી દરમ્યાન ચેલેન્જો ૧૯૨૪માં બી. એ થયા પછી ૧૯૨૫-૨૬ના વર્ષે દરમ્યાન એમણે કાવ્યાનો અભ્યાસ કર્યો.

શાકિલ પ્રવૃત્તિમાં ગુજરાતને પ્રથમ તેમજ 'કલાકાંત'ના લેખક તરીકે અધિકૃત થયા પછુ કવિ તરીકે કિદલી ન વાકે કવિરોપ તો નાટ્યકાર તરીકે તેમની પ્રતિભા ગુજરાતમાં વધુ છે તે માટે તેમને અનેક પારિતોષિકો અને સન્માનો મળ્યા છે, જેમાં ગુજરાત સાહિત્યકળાનો રત્નપ્રતિષ્ઠા અને સુરત સાહિત્ય સમાજનો નર્મદ અંકે ગુરુ છે. તેમજ, એકલા નાટ્યલેખક ન નથી, પણ નાટ્ય વિધાયક પણ છે તે અને અગ્રહ નટ છે એવેયર અભિનેતા અને સમોલ્લે તથા સુત્ર-સંચાલક અને પદ્ધતિધાયક તરીકેની એમની કારકિર્દી અભવત છે. આજુ રંગમંચિન, નાટ્યોથી પ્રગટેલા અભ્યુત્થાને એમને તેમજ એમનામાં ગુજરાતની રંગમંચિને આલ્સની મહત્વાકાંક્ષા પ્રગટાવી ને કોલેજ છાત્ર દરમ્યાન તેને વહેલુ અનુ.

એમણે ભારત સમસ્તની તથા અલ-દેશની સારે કૃપાંત ઇન્સેડ અને કુરોપનો પ્રવાસ કરીને ૧૯૫૦માં સિલ્હરમાં, દાહ, અને ઈંગ્લેન્ડની

નાટ્યપ્રવૃત્તિ તથા રેડિયો પ્રાકારિત્ત્વ ને અભ્યાસ કર્યો છે તેમજ ભૂતે લંડનના બી બી સી તથા ટેલીવીઝન કાર્પોરેશન પછુ આપ્યા છે. સિલ્હરમાં મા કુરિયર ખ.વેના સાહિત્ય મંડળના કોર્પોરેશન નેતેલ પ્રસ્કાર વિજેતા રામકા ચાલના અધ્યક્ષપદા હેઠળ તેમનું નકુમાન કરવામાં આવ્યું હતું આજ સુધીમાં ૫૦૦ કરતા વધુ રેડિયો લખ લે એમણે કર્યો છે.

રંગમંચની સુધારણા માટે મળ્યું કરવાની એમની અભિલાષા છે. નાટ્યો એ પ્રવળની પ્રવણીનું સુનીવર્ણી નેટલું ન અમલ સાધન છે એ એમની દલ મન્યતા છે, અને એ માટેના પ્રયાસોને એ પોતાનું છાત્રનમ્બેય માને છે.

ધર્મ અને રાજનીતિ, બન્નેને આકર સાથે અમી સ્નાન કરાવો

(પહેલા પાનાનું અનુસંધાન)

આદરની સાથે તેને નાગો નામો, તિરકારની સાથે નહિ જેવી રીતે આપણા પિતાનું મૃત્યુ પડ્યું છે, તે તેમની સાથે આપણે આદરની સાથે માળાએ છાએ; પિતાનું નામ છે, એથી ધરમાં રાખી છાતા નથી, તેને તિરકાર પણ નથી કરતા, કેમકે તે પિતાનું નામ છે. તેને આદરની સાથે નાળાએ છાએ. એવી જ રીતે જીવન ધરોને પ્રજાન કરી કહીયુ કે આપે મલુ કામ કહ્યું છે, હવે આપ અલેખ થઈ જાઓ, તેની અગ્ય, આપ કોને આપણો? તેની અગ્ય એ આપ આપાદિત્ત્વ તત્વને રચાન આપને વિષ ને પ્રુરોહી આપી રહ્યું છે એવી બીજી વસ્તુ છે રાજ્ય અવરણ એક અમાનમાં પાર્ટી-પોલીટીકલની અર કરી. એ અનુમ્બેને એક થતા

મા મલ કરતી હતી. પરંતુ હવે તેનું તોડી રહી છે વિશાલ આવ્યું છે, એથી રાજ્ય અવરણા મુકોલી આપી રહ્યું છે આજ વિશાલના અમાનમાં ભારત તમારું નથી, આખા વિશ્વનું બની મનુ છે હવે ગુજરાતમાં પેટાલ નીજી, તે ગુજરાત તેને 'અમારું' પેટુલ કહેશે, તે ગુજરાત એ સદન કરી ભેરો? હું કહ્યું છું કે ભોડા દિવસ પછી તે પેટુલ વિશ્વનું કહેવાશે પરંતુ એમાં જીની રાજ્ય અવરણા વિરોધ નાંખશે રાજ્ય અવરણા રાખવા બાબા કહેશે એ રહેલુ એકલે. હું કહ્યું છું કે આ રાજ્ય અવરણાવણી વાત ૧૦ વર્ષ જીની થઈ ગઈ છે, આ જીની વાતને નહિ તરકેડાશે, તે ભાર આપુ પડશે, અને હાર આપું પડશે રાજ્ય અવરણા અને ધર્મની કુનીયને કલાવવી પડશે. વિશાલ અને આપાદિત્ત્વ અવ-વાને મલ્લુત અવરણી પડશે.

એ વાત સમી છે કે આપણે બેતી ની વેલાલ વધારવી છે, પરંતુ સાથ-સાથ નીતિ અને આપાદિત્ત્વ કલતિ પણ કરવી છે. એજ સામી કલતિ છે આપણે તપનર હોઈએ ના મરીન, આપણે એક-બીજ તરફ શુ પ્રેમ રાખીએ છીએ? શુ આપણે વહેલી ને આપણે છીએ? વેરનિવિદ્ધા કહ્યું છે, 'તેન તપનેન મુકલ થા' — ત્યામ કરીને એક કરો. (અનુવાદ)

સાહકલ શોધ વેચવાની છે

અમારી જીવી તમેલી અને અધીતી અનરવ કીસરનું સાહકલ અશવતી આપણા મૃપ એરીવામાં આવેલી સાહકલ શોધ માલેકનીના કુરત તખીવતના કારણે સોડ-રોડ અને મેરલ સાથે કલત પણ કલાર (૮૩૦૦-૦૦) પાઈડમાં રોકેથી વેચવાની છે.

માટે થયો અથવા મળે

Marmaras (Pty) Ltd
P.O. Box 26, Phone 128
Bris (Transvaal).

ચાલુક્ય કાળના અવશેષો

લુડોડરા; અવેલી મહારાજાના સમય-રમ કુનીવર્ણીના પુરાતત્ત્વ ખાતાએ કંઠાવ માટે મહોલન કરતાં મામના તખાવને કિનારે ચાલુક્ય શેલીનું કંવેચર મહારેવનું મહિર મળી આવ્યું છે અને તે કોલાના કિશા જેટલું ન જીવન હોવાનું અનુમ્બે છે.

ખાતાએ વધુ સંચે થન કરતાં કેટલેક રથને જીના મહોલના પાપા એવા મળ્યા હતા. જે રથને ઓકામ મલુ હતું તથાથી જીના સમયનાં માટીનાં વાસણો, ઈટા વિગેરે પણ મળી આવ્યું છે આ ઈટા પરથી તે સુનિય કુમમા અને તપર પછીના સમયનાં વધરાતી હોવાનું અનુમ્બે છે.

જે રથને પુરાતત્ત્વ વિશાલે ઓદ-કામ કરેલું તે અગ્ય, એ મળુ તપાક કરતાં ચાલુક્ય સમય પહેલાંની નાની મામવલ કલત મળી આવવાનો સંભવ છે. આ અગ્ય, એથી ન તે સમયનાં વિશ્વની મુદર પ્રતિભા, પોદિયો તથા શ્યાપલો પણ મળી આવ્યા છે.

પરચુરણ

—આજે સવરના અવેના કોરાઈ મેમીકલ કારખાનામાં કારખાનાની એક કથાન ટુટી પડતા થતા કાલમ કલીનીય પ્લાન્ટમાં મંબીર અકરમકલ થયો હતો ને પરિણામે એક મેમીકલ ઇન્જનેર સહિત છ સપ્સોનાં ધરણ થયા હતા અને આજે અલીર ઇન્જ પહેલી હતી.

—જીતાપલ જીલ્લામાંના ૧૨ મ.મોના અનેકા કરિજન વિરતારને વિશ્વત્રવના માટે ગુજરાત સરકારે એક સમિતિ નીમી છે

—કલતના કોપેરિયનની વિશાગીય કમીયનર બી કે. સી મલકાના પ્રમુખ પટે મળેલી ખાસ કલાએ મેમીસી કમેલકાર મી કેલવચદ મસુની કલકતા ના ગેવર તરીકે વરણી કરી છે,

ન્યુ ઇન્ડિયા એરથોરન્સ કુ. લીમીટેડ

કન્ડીયાની મુખ્ય કંપની

અમે વહીવટ કરીએ છીએ :-

આમ, દરીયાઈ, અવરણાંતર, રોડર, માલ, કોડી, પ્રર કુદ્દા, ઘર માલોગી (આલે) અકરમાલ વિ

સાઉથ આફ્રિકાની અકર મુખ્ય અપલસાને

બાલબાઈ ફેસ્ટમલ એન્ડ સન,

૧૪૦ કવીન સ્ટ્રી, કરમન.

કોન : કરમન રપદપ, ૪૮૫૩૩, ૪૮૬૪૪.

તમને ખબર છે

- કે ન્યુ ઇન્ડિયા, કન્ડિયાની કોધી મોડી વીમા કંપની છે,
- કે ન્યુ ઇન્ડિયા ની રાખાઓ ૪૫ દેશમાં છે.
- કે ન્યુ ઇન્ડિયા ની ૧૫ રાખાઓ કેવલ કોલમાં ન છે.
- કે ન્યુ ઇન્ડિયા : આમ, દરીયાઈ અને અકરમાલ કોપર ૧૦,૦૦,૦૦૦ પાઈડ પ્રાપ્તિમાં એમી કરે છે.

સહિસલામતી અને તાત્કાલિક સેવા માટે

ન્યુ ઇન્ડિયા

સાથે વીમા ઉતરાવો.

નવા મહારાષ્ટ્રના ઘડવૈયા

★

★

શુભ રાત્રીના વિભાવન પછી 'શ્રી યશવંતરાવ ચંપકાજી મહારાષ્ટ્ર રાજ્યના ઘડવૈયા બન્યા. આપણી કામના મહારાષ્ટ્રના નવચલનની મનો-કામના એ જો યશવંતરાવની નેમ છે. યશવંતરાવ મહારાષ્ટ્રના વિધાપીથા થી યશવંતરાવ અધ્યક્ષાને રહેવાના છે અને મહારાષ્ટ્ર રાજ્યની આગિનું ચિત્ર જાળવવા પશુ તેઓ અમરને આમ જાળવવાના હોય એમની વિચાર એથી બચી રેલી જરૂરી છે. મુખ્યરાત્રના મુખ્ય પ્રધાન અને મહારાષ્ટ્રના મુખ્ય પ્રધાન અખંડ રહેવામાં જાનનારા હતા પરંતુ વિભાવન પછી તેઓને ચોતપોતાના રાજ્યના નવચલનને પાછળ પડ્યા છે અને રાજ્યે આખામાં ની નેમ વર્તે એવી આશા બનતી છે.

શ્રી યશવંતરાવ ચંપકાજી તેઓ આઝાદી કાઢક રવો જાર પકીવરી તખ્તા પર સેમનો પ્રથમ પ્રવેશ હશે, મે.રાવર રાજાના પાલિકાની સેક્રેટરી તરીકે ત્યાર પછી તેઓ પશુ જખલ મુખી રમાનિક સ્વરાજ્ય આતાના પ્રધાન તરીકે ને વચ્ચે તેઓ મુખ્યના મુખ્ય પ્રધાન તરીકે પશુ સામા સમય મુખી રવા હતા દિલાપી નો નિર્ણય નેકરક મનેમોમાં લેવાયો અને તે વખતે આરે મહારાષ્ટ્રના દિલાપી વિરોધી પ્રચલ જુવાન હરેને હતા, ત્યારે થી ચંપકાજી દિલાપીનું સંચાલન કરી ની જાળવવાની બધને બધાને વિચારમાં નાખી દીધા હતા. એ સંચાલન એક કુતું અને તજુ-કાગો તજુ વર્ણના પ્રયોગ બાદ આ દિલાપી ચનાની કાગલ લેખ નથી—સોશી આવામક કોહના સાંધી યાતા નથી—અમ વર્ણ મડો આમન રજુઆત રીને એમણે દિલાપીના સમયકેને

સત્યચર કરી દીધા હતા. આમ થી ચંપકાજી વિભાવન બાદ નવા મહારાષ્ટ્ર રાજ્યના મુખ્ય પ્રધાન તરીકે "ચંપકાજી"ના ચોતાના નિવાસ-સ્થાને રહે છે.

દિલાપી પ્રયોગ

શ્રી ચંપકાજી દિલાપી રાજ્યની રચના અને પ્રયોગમાં જાનનારા હોય, તેઓ આવામક રિફોર્મ બધને આ પ્રયોગનો અંત લાવવાની આમણી કરી હતી, જિનો મુલાસો તેઓ નીચે પ્રમાણે આપે છે.

"પ્રથમ તો હું એક વાતની સ્મરણ કરી બધે હું કમેશ જાનતો આખો છું કે એક આપી રાજ્ય હોય તો તે રાજ્યની સીમાને વિસ્તાર અને પ્રવૃત્તિ વધારે સરળતાથી ચક્ર કરે છે. સરખ હોય ત્યાં મુખી એક આવામક એક રાજ્ય હોય એક એક. પશુ આ કંઈ મુખ્યત્વે કે પ્રાથમિક મહત્વનો સમાર્થ નથી મરાઠી આપા મોલતા તમામ લેગિનું એક સમુદાય રાજ્ય રચાય એમ અચિત્ત હું જાનતો હોવા છતાં આ વસ્તુને હું કંઈ રાષ્ટ્રની આઝાદી કે રાષ્ટ્રની એકતા કે સમાજવાદી સમાજ રચનાના પ્રયોગ એક મહત્વ આપતો ન હતો. અધરે મહારાષ્ટ્ર ડેમિસનું એક પ્રતિનિધિ મંડળ રિફોર્મ વરિધ આગેવાનેને મળવા મુખ્ય હવે ત્યાર બાદ પશુ રાજ્યે ની લેખના અધીર, મુખ્યને પ્રમુખિયત કેપીટલ બનાવવાનું પશુ કવામાં જાવતું મુખ્ય, અને દિલાપીની વાતે. પશુ થવા આપી. ત્યારે મે આખિપ્રાય રપદ જલેર કરેલો કે હું એક આપી રાજ્ય આવામક છું પરંતુ ડેમિસ પ્રત્યેની આરો નિષ્ઠા અને સિસ્ટને આતર દિલાપીના નિર્ણયને હું વહાવાર રહીશ"

ડેમિસ પ્રત્યેની વિરલ

ડેમિસ પ્રત્યેની વિરલ રવે મે આવામક એટલા મટે એમનો છે કે જનતાની સેવા કરવાની ચારી ને પ્રમુખ છે, સમાજવાદી સમાજ રચના આવામકી ને કંઈ સમતા છે. તે ડેમિસ પ્રાર્થના નર આજે એક હું નિર્ણય જાનતો. રજી છું દિલાપીના સમાજની સ્વતંત્રતા બધને મે રાજ્યના રીફોર્મ લેગિને ઉચા આવામકી એક પ્રમાણિક પ્રમાણ પ્રમિસ અને ડેમિસની પ્રાર્થના રાજ્ય દારા કરે

ડેમિસનું સ્થાન

વિભાવન પછી ડેમિસના સ્થાન વિરેના સ્થાનનો અવાજ આપતા થી ચંપકાજી કહ્યું. "દિલાપી થવા પછી અધરે મુખી મુખી પેટા મુખીએ, મુખી છે પશુ મારામતીની મુખી એ મુખ્ય આપો? એક વાત કહું, આપણા લેગિની આવામક સમાજ રચનાની છે એ મોશી બધીવ વસ્તુને વાતેને તેમના આવા સ્વરખમાં જોઈ કંઈ છે. એટલે મહારાષ્ટ્ર ડેમિસને કરીને ચોતાનું સ્થાન પ્રાપ્ત કરવામાં કરીવ મુશ્કેલી નહિ પડે તેનો અને તે વિચાર છે; આમ છતાં આ વિચારનો અર્થ એવો નથી કે ડેમિસે આ રિફોર્મ કલામ પ્રવર્તો કરવાના નથી. ડેમિસ તન લેગિને મહેનત કરે"

મુખ્ય રાજકોનો વિસ્તાર

મુખ્ય સરે રવે એકતા થી. ચંપકાજી અવામક કે મુખ્યની રાજક મટલા દેવામાં નહિ આવે. મુખ્યનું આતરરાષ્ટ્રીય હેર ને સ્થાન છે તે સ્થાન કહ્યું વધારે આવાજ આવે. તેનું નામ કહ્યું વધારે જમ જલેર થાય તેવાજ બધા પ્રમાણે કરવામાં આવશે એ પ્રમાણે મુખ્યની પશુ રંમી પ્રમ સમ આપશે એનો અને વિચાર છે

મુનીવર્સીટી

મુખ્ય મુનીવર્સીટીના વિસ્તારના પ્રથમ આગતમાં જોસના તેમણે કહ્યું. "આ પ્રમ મુખ્ય રીવે મુખ્યના ના મુખ્યારોની કલા લેગિને છે અને હું જોઈ માધુ" પારવાનું બધા પશુ આવામકી સમાજનો નથી. પશુ એક વાત જાનતો રીવે કહું કે જાન જોનાના અધરને કોતપવા મટે કોઈ આજ રીશાર કરવામાં આવે તે અને પકંદ નથી."

વિભાજન નમર

તમે મુખ્ય સરેનું નામ જાણતીને

વિભાજન નમર રાખવાનું કંઈ વિચારું? આ પ્રકારે અવાજ આપતા થી ચંપકાજી જોસના. "આપી કંઈક આવા મે પશુ જાણતો છે, પશુ મે વાલિપત છે. મુખ્યનું નામ જાણવાનો વિચાર નથી, એટલું જ નહિ, સીમોથી વાલિપ આવામક આતરરાષ્ટ્રીય પ્રવાતિ પામેલ આ નામ જાણતી રાખવા મારેનાજ વધ પ્રમાણે કહે"

આમોલોમ

આમોલોમ અને આપીની આગતમાં તેમણે અવામક કે આમોલોમના વિસ્તાર મટે એ કરવામાં અમક કોઈ મોશકલ દરખાસો રજુ કરવામાં આવશે અને અમકમાં તે મુખી કલામ તેવી કશે તેો મરકાર એ આગતમાં નરેર કલામ-જૂતિ મુખે વિચાર કરશે.

આ છે નવા મહારાષ્ટ્રના ઘડવૈયાના વિચાર. એ વિચાર એથી તેઓ અમકમાં મુશ્કેલી જમ અને અરક ઘડવૈયાના પ્રવાતિ પામે એજ પ્રમુ પ્રમાણે.

"શ્રી યશવંતરાવ ચંપકાજી ઝીન્ડા-મુખી"

મહાસમિતિએ પસાર કરેલા છ ઠરાવો

શુ. ડેમિસની મહાસમિતિએ આજે આજની મધ્ય મારજુનીએ મેકરમાં છ ઠરાવોનો પ્રવૃત્તિને રીફોર્મી હતી, એક ડેમિસના મહાસમિતિ થી રાજ્ય-પ્રાપ્તને જલેર કહું કરું. સીમોરખી દરખાસો નીચે પ્રમાણે છે:

- (૧) વાલિપેટના ડેમિસ જાણના નેતાને મહાસમિતિના પ્રમુખ બનાવવા નહીં અને આ સિવાય રાજ્યમાં પશુ અપનાવશે.
- (૨) ડેમિસનું જ આવામક સમયપર મધુ રાખવું.
- (૩) રીફોર્મ ડેમિસ સમિતિની ને વરણની મુશ્કેલી અપનામાં કાબોને નિયમ એમ છે તેજ આજ રાખવો.
- (૪) પ્રમાણના આવામક વધુમાં વધુ પ્રમ અને કોઈ મુશ્કેલી નિયમની જલેર નથી.
- (૫) કો-મેન્ડ કરેલા સરકોને કોઈ પશુ મુશ્કેલી કે મુશ્કેલી સમકે મતવાન કરવાનો અધિકાર નહિ મશે, એ કિવાવના સમયપરના તેમને તમામ અધિકાર મળશે. અને
- (૬) મહાસમિતિના ડેમિસ પાર્લી-મેન્ટરી પક્ષના મોશકલ સરકોને નિયુક્ત કરીને એ પક્ષને પ્રતિનિધિત્વ આપવા મટે મારેવાની સમિતિને મુખ્ય કરશે અને તે જ પ્રમાણે રાજ્ય મારામકા ડેમિસ પક્ષના સરકોને પ્રેક ડેમિસ સમિતિમાં અપૂર્ણ સમયપર મશે એવો પ્રમાણ કરશે.

૧૬, ૬/૬, ૫૬૬૬ - - - - - ટેલીફોન ૭૭,૫૬૨૦

ટેલીગ્રાફ સિસ્ટમ: "અમલકો"

અમલકો (મો) લી.

૧૬ કોર્ટ રીફોર્મ,
એ કોર્ટ કોર્ટ.

ટેલિગ્રાફ અને રીફોર્મ અમલકો અને પ્રમાણ

આજ કરીને સમાર્થ ત્યાં પ્રિન્ટિંગ અને પ્રિન્ટિંગ મારાની અમલકોમાં નાંખવાના અમલકોમાં રીફોર્મ રીફોર્મ રીફોર્મ રીફોર્મ, પીપલના અને એકમુખી-મરના વાલિપેટ-કામ અને મહારાષ્ટ્રની અમલકો-કેમલકો અને રીફોર્મ તમામ અમલકો અને રીફોર્મ આજે કોર્ટમાં અમલકો.

હિંદના સમાચારો

તા ૨૧-૬-૧૯૬૦.

પરદેશી હુમલાના ભય સામે આપણે સાવધ રહીએ

શ્રિમતી :

રેફરિટ ડૉ. રાજેન્દ્રપ્રસાદે ભારત સામે આપેલા પરદેશી તરફથી હુમલા કરેલા ભયને ઉમેળા કરીને વર્તમાન હુમલો પ્રત્યે એકતા ભળવવા અને સતત જાગૃત રહેવાની હાકલ કરી હતી. રાષ્ટ્રપતિએ જણાવ્યું હતું કે, દેશની આઝાદીના સરક્ષણ માટે સંઘ રાષ્ટ્ર, કોમ આપણા સર્વના ભેદભાવ ભુલીને એકેએક ભારતીય નામરિડે મને તેવી કુરબાની આપવા તકવાર રહેતું નેહમે, અને પાતુ જુઓના સાવ-ભોમતનું અને પ્રદેશક અર્થસિતતાનું ભાવન કરવું નેહમે.

શ્રિમતીના નામરિડે તરફથી રાષ્ટ્રપતિનું જલેર સન્માન થયું તે પ્રસન્ન નેહમે. ડૉ. રાજેન્દ્રપ્રસાદે ઉપરાજા હાકલ કરીને જણાવ્યું હતું કે, દેશ આપણે જણી કોઠાકીમરી રિમિતપાથી પકાર થઈ રહ્યો છે. કોટલે પ્રત્યની આજ કરીને વિધાયક તરફની કારકહ પર વસતી પ્રત્યની, ભમરિત જણી અવરજવ અને છે.

રાષ્ટ્રપતિએ ત્યાર પછી જલેર કરું હતું કે, પકારથી ભારત પર એ કોઈ હુમલો થાય તેો તેટલી જ તાત્કાલિકી આપણે તેને સામનો કરીશું.

આફિવાસીઓના ઉત્થાન માટે જા. ક. કંદેરેક જપરાયો

સુરત પ્રમના વિશાલ જગેનું જા. ક. કંદેરેક રૂંડ હતું. આ રકમનો ઉમેલ રૂબ વરસથી ઉપયોગ થયો નથી. એ રકમનો આજ સદે એ રકમ લખમ જા. ક. કંદેરેક થવા ભવ છે. હવે આ રકમમાંથી ડામમાં આફિવાસીઓના મકાનો, મોડેલ માંનો આપણા મા આપણે આ રકમમાંથી ડામી-એને પેલીના સામનો એક એક મામ ના પીરણે વગેરે આપણે આ સાથે સાથે પાણીને પ્રત્ય કરાણે અને વૈના વૈધારીએ સાથે થઈ વિધારજા કોઈ પછી વાંસદાથી વીજળી લગાવી છેક ડામના માંનોમાં લઈ જવાની શૈભની તકવાર કરાણે.

સુયોજિત કાર્યક્રમ દ્વારા સુરત શહેરની સુરત પહોંચવા ડૉ.

જીવરાજનું સુચન

“આપણા મકાન પુરોના તિલિચેરે ડોઠોએ પ્રકાશ નેહમે. નેમણે દેશની કે કરેના હોય કરી દેવ, પછી તે રાજાવીય હોય દેવ કે આપણે

એવા હોય પછી મવિભની જનતા તેમને વાહ કરે અને એમના જીવનમાંથી પ્રેરણા મેળવે તેનું કરવું નેહમે. તેવા મકાન પુરોના મકાન કામિને અર્થ આપણા આપણે એમના તિલિચેરે પ્રત્ય પ્રકાશ કરીએ. સુરત શહેર સુધારાના માધી હોયમા રાષ્ટ્રપતિ ડૉ. રાજેન્દ્રપ્રસાદ અને વડાપ્રધાન શ્રી અન્નાદરજાઈ નરેન્દ્રના તિલિચેરેનું જનાવરણ કરતાં સુચરિત રાજ્યના પ્રત્ય પ્રકાશ ડૉ. જીવરાજ મહેતાએ ઉપરાજક થઈને ઉત્થાવો કરતા.

આચાર્ય વિનોબા ભાવેએ આશ્રમની કંદેલી રિહારોપણ વિધિ

શ્રી. આ.પં. વિનોબા ભાવેએ મેકાનકાવા માંને એક આશ્રમનો પાયો નાખ્યો હતો. આ મામ જલેથી ૩૦ માર્ચ પર આવેલું છે. આ ડામી-ઓના જાળોને મહત્વ વિશાલ મેળવવાની હવલ મળી. આ આશ્રમ સામવાસીઓના કાનોથી નજીક અને વધારા અને તેમા કામિઓના ઉત્થાવો નેમને આપણું પકડુ હોય કે વૈધીય જમલાથી નેમને વેરનું પકડુ હોય તેમા કુટુંબના માળકા પછી રાખવ કરાણે આ આશ્રમ માટેની રૂ. એકર જમીન પ્રાપ્તિમાંથી આ આશ્રી છે અને એને અર્થ લખમ રૂ. હજાર રૂપિયા થવાનો આજલ છે. આ આશ્રમમાં કોમ કામકામથી રૂંડ કામિઓ ના માળકા ને રખાણે અને તેમને મામ આની વિશાલ મહત્વ લખવાણે તેમને રહેવા-જમવાનો અર્થ કામમાંથી આપણે આશ્રમમાં કેલ. રૂ. સોડેલ કાપકરો રખાણે ને તેમની રેખામાં રાખણે અને તેમને કવોડેલ રિપુરી રિખવણે આચાર્ય વિનોબાએ આપે

ભરેભેરા માંને કાવણી નાખી હતી રતો. આ આજલ હોય તેમને કામલ કેલ. રૂ. કાપકરો મામા પર લઈ આપવા કરતા.

પાટનગરના સ્થળાંતરીઓને વસાવવા આઈ.ઈ. આશ્રમની યોજના થશે

સુરત, જીવરાજનું પાટનગર ને રમ્ય નંવાણું છે તે રમ્યની આશ્રમની જમીનો લઈ લેવાણે અને તેની આ. ક. પાકના વસનારા વગેરેના પ્રત્ય. વસવાટ માટેનો પ્રત્ય વિધારક રહ્યો છે. એમ જણાવ્યું છે કે કે એ રમ્ય પરના માનવીઓને માટે નવા આશ્રમ મામા કોમા કરવા એમ નાખી થયું છે અને આ માટે રમાનારી સમિતિ આઈ.ઈ. મામાની શૈભની કરશે.

૩ વર્ષમાં તકવાર થનારું હુવારજનું વીજળી થશે

અંબાત, જીવરાજ રાખના વીજળી અને આરોગ્ય આવાના પ્રમાણ થી માણેકામ હાથે આપે અંબાત નજીક પ્રત્યમા જ રખવાનારા રા. કામ કિલે રા. વીજળી ઉચિત ઉપયોગ કરનારા હુવારજનું વર્ષમાં રોજના રખની પ્રમાણકા લેતા જણાવ્યું હતું કે આ રોજના મળ વર્ષમાં પ્રૂ કરવાનો કારકારનો પ્રારંભ છે. આ રોજના મામ વામા રૂ. ૧૮ કરોડ નેહમે કે રોજ ને અમલમ જા. રોડ લખને આર્થ થશે.

સમાજમાં હુપાંમલા રાકુએ

વિનોબાજીના પ્રમાણથી ચોર, છુટારા અને પ્રતી કામિઓ તેમને કરણે આપે છે અને રેલાને રેલવે રિહા કરવા તેમને વચર કરતે કરકારને રોપી દેવાય છે તે મે. રા. રેલાના પ્રત્ય કરણે કરે છે આ રાંને પ્રમાણ છે.

પછી આઈ.ઈ. એ મામ છે કે વિનોબાજી એવા હોતો આ ડામીપર પ્રમાણ રાકે છે ને ખીચારા કામમાંથી કુર રકી કામી અને પ્રતીની તીરકાર કુવ નંદરી અને છે નથી આપણા આ જગત ક નથી કોઈ વામા જગ

કામલ થવાનો રોજ કરતા. એમણે કોઈ વામા કામ છે પ્રમાણે કરી નામે આપણા પ્રતીપીત કામમાં આન પાન મેળવી રે છે અને રાકુ ચોર તક પ્રતી કરતા પછી નીચ કરે છે એમના પર કરે ને પ્રમાણ રેખ નથી અવધાવડો કે રાકુઓ આપણી વડુ ભેડીએ ના રીપણ અને જન નેહમેમા રહે છે નેમા કુકરો કરી આપણી વડુ ઉચળા વામા જગ માન પાન મામે છે તે રાકુ કામા વાટે થયું અર્થકર નથી રૂ.

શ્રી આણેને મહારાષ્ટ્ર સરકારને પકાર

નામપુર, વિદલના આનેવાન ડૉ. એમ. એ. આણેએ અને જણાવ્યું હતું કે અમલ વિદલ રાખના પ્રત્ય અને કે રેલ સુટણી અર્થ એમના તકવાર પ્રૂ. આ પ્રત્ય આણેને લેતો ને પ્રકાર અને આજની પ્રકારો મેળવવા માટે વિદલના આઈ.ઈ.એ.માં કોઈ પછી મતવિશામને પકાર કરવાની કે મહારાષ્ટ્ર સરકારને અપીલ કરે પ્રૂ.

એક પ્રમાણકા રમિયાન ઉપર પ્રમાણે અપીલ તેમણે વડુમાં કામ હતું કે મને વિશાલ છે કે કોઈ વળ પામ મતવિશામના વજા રાકીઅની સુટણી કરીકાઈ થાય તેો કમમા કમ જગ મતવિશામ તેો વિદલની જ તરફ કરશે આવી સુટણી કરીકાઈમાં એ લેતો અમલ વિદલની પ્રમાણે કામે મતવાન આપવાનું રહ્યું છે તેો કે લેતોને પ્રકારો રાકીકાઈ અને તેમને કામના વકીરડી તંમને રાકીકાર કરવા ની સલાહ આપીલ ચારા છપનેની ને રેલથી પવિત રાખે ને તેમાંની એક રાખ એ રશે.

ચોરારજીભાઈ રિહા અજા

ભારત સરકારના નાણા પ્રમાણ થી ચોરારજીભાઈ રશીય અને પ્રૂ પ્રુરેપ ના અર્થ રેશીના પ્રમાણે પ્રુમળથી હપમે ઉપડી થયા છે. વિધાની મળો જીવરાજના પ્રુમળ પ્રમાણ ડૉ. જીવરાજ મહેતા, મહારાષ્ટ્રના પ્રમાણ, પ્રિમિલ કાપકરો આપણીઓ, ખોલે વગેરે મળી આરો-પામણે માણેલો તેમને વિદાય આપવા કો-તાકુચના વિધાની મળો આપવા કરતા, શ્રી ચોરારજીભાઈને પ્રુકાર અર્થકર કરી કરતા.

શ્રી ચોરારજીભાઈ નીજ પંચવર્ષીય મેલનામાં રિહા, ચોરારોવેરિયા વગેરે રેશી તરફથી મળનારી આર્થિક સલાહ વિરે તે રેશીમાં થયા કરશે.

—રાજકોડ, મામ ૧૨ વર્ષની વગે એમ. એ. શ્રી. પરિણામ કુ. વીજા કરેદનાથ રમિયા નામની એક વિજ. શ્રી રાજકોડ કેદમાંથી ૪૦૦ માંક મેળવીને પાક થઈ છે.

આથે જાંધવાની રીયાન અને વેણીઓ

અખમલ, સાલીન, લાલેદા સીકક-ક, વીજન અનેક રમ, પ્રિમિલ અને કાપકરમાં અમલ, કામ અર્થ અને રેલવે લખવાવા માટે અખમલ સીવરો મળી રહ્યો.

અખમલ માટે અખમલ, અને રેલવે તકા રેલવેની ટોપીઓ રાકાપલ આથે અનાવી આપવામાં આવશે.

અંબાટે જાંધવા અખમલ, રેલવે, કેલવે વિમિલનાં કુકોની રમ રમની વેણીઓ અને અનેક પ્રકારના કોષક મળશે.

રેલવે પર પ્રમાણ માટે આકારીકના કુર કુકો મળશે.

કેકાણું : માખરો કેલસ (પ્રો.) લી.

સેડીક મિન્ટ મીકાર-સ કેલ મે-પ્રુરેકાર,

કેલ : ૮૪૫-૭૮૨૧ પહેલે માળે, એલસ પરપક.

આરકે મિન્સ- ૩૩ વેસ્ટ રૂડી, — એલનીસમર્.

સર પુરષોત્તમદાસ ઠાકોરદાસની

જીવન ઝરમર

(મયાના આચાર્ય અક્ષયી માધુ)

(લેખક રૂચો)

૧૯૨૬માં ભારે કુટુંબીયજીવને ૨૨ એપ્રિલે નવો વર્ષો કે સોનાની નક્કી કરેલી એકાદશીએ એકી ઠોમતની નજીક આવી પહોંચે. અને એ ધોરણને ટકાવવાને સરકારને સહયુક્ત સંસ્થિત કરવાની ફરજ પડી ત્યારે સર પુરષોત્તમદાસે નોવમ્બરેયને લખ્યું, "હોદ્દા સહયુક્તો તોરો વધી પડી છે એવું નથી પરંતુ આપણે અને નિકાલ અને વેપારો લખવાય સમિતિ થઈ ગયા છે. તેથી નાણાંનો અડાવો દેખાય છે તે ઉપરાંત બીજાં પણ કેટલાક વિપરિત ચિહ્નો ભરેલા આલમ પડતા હતાં. સર યુદ્ધ કેસસને ઉદ્દેશો સેવ્ય એમ બતાવે છે કે સોનાના બાવ ખડવાનો અંભવ છે. એવા કમચં આપ નામ દાર હોઈની સહયુક્ત અંબે સમય નીતિનો ફરી વિચાર કરવાનું યોગ્ય થારતા નથી? તમે ચેતે હોઈ પમલાં સેવા ન આપતા હો તો હું એમ સુચના કરું છું કે મારાકામની એક મેકે આ મક્ક સચવાને મોઢાવની ભેદિએ, હમણાં જ એક કુટુંબીયજીવને/દલાલી અમેલ પેટીએ. ચેતના પરિપક્વતા અણુણુ છે કે કુટુંબીયજીવને ૨૨ શીશીય પડે પેન્સ ટકાવવાનો પ્રયત્ન થાય છે તે સરકારની અડાવને કોષિ છે, અને વાસ્તવિકતાને અનુકૂળ નથી. આ ધાકની આપરે મારાકામની સુદૃષ્ટીએ પુરી થઈ અને આ પ્રમતી ચર્ચા કરવાને મારાકામને તક આપવી જ નીકે, અને સરકારે અડાવથી એક શીશીય છે પેન્સના ધોરણને પળગી રહેવું જ નીકે. આ અવાળ ફરી મારાકામની સમિતિ વચર ને સરકારના આપ પ્રખ્મ છે તે સરકાર

કારે જ ચોગ્ય નથી."

આ પત્રના અવાળમાં મોડાં ધરવીન લખે છે, "મેં તમરશ પત્રોને આજ પુરેક અભ્યાસ કર્યો છે અને તમે લખો છો તે કેટલેક અર્થે અમાજીય સેવ્ય તો પણ હું એમ નથી માનતો કે પરિસ્થિતિમાં એવો ફેરફાર થયો છે કે જેથી અસહ્યને મારેના રાવલ અમિતને ફરેલી અલામજીની ફેર વિચારણા કરવી પડે અને તેને મારે વહેલી ફરેલી તારીખ કરતાં વધારે વહેલી મારાકામની મેકે મોઢાવની પડે" આ ભાવતમા અંબાણુ પત્ર અવકાર આપ્યો અને તેમાંના એક પત્રમાં મોડાં ધરવીન નીચે અમલે લખે છે

"તમે જે રપદતાથી તમારું દિલ્લિનીકુ સમલવવાનો પ્રયત્ન કર્યો તેને મારે હું આભારી છું કારણ કે જે પ્રકર ઉપર તોમ ચતમેકે હોય તેવા પ્રકરમાં અને બાણુના દિલ્લિનીકુને નિષ્પક્ષપાત રીતે અભ્યાસ કરવો એ અને પસંદ છે, છતાં હું માનું છું કે તમે જે આપણને મારે કુટુંબીયજીવને ફરને અવાળવાય અમેલ છે તે અમાજીય નથી બીકારમાં ને અલગ વતીક છે તેનું કારણ એ છે કે એકો વરસકે મવાધી ફોના પાઠ મોઢા ઉતર્યો અને ફોનીયાભરમાં ફોના બાવ વધારે પ્રમાણ મા વધ્યા, એને મારે કુટુંબીયજીવને ફરને જ અવાળવાય અણુ સહાય"

૧૯૨૪ની જુનની ૪ થી તારીખે સર પુરષોત્તમદાસે લખ્યું કે "મારું પોતાનું દિલ્લિનીકુ તમારી સમક્ક ભવામર રજી કરી કકવાને અને અંતેય છે ફોદના એકોતો મારે આપને જકાતુરુતિ છે તે હું સ્વીકારું છું પરંતુ આપણા અભિપ્રાયો એકલા જુલા પડે છે કે આપણે એક ચત થઈ ચકતા નથી. આપણે એટલી પ્રમતી કરવી રહી કે ફોદની આર્થિક અને એટી વિષયક સ્થિતિ નજીકના અભિવચના સુધરે"

ફોદી સરકારે કલિયુ આક્રિહાની સરકારે કાલે કેપકાઉનમાં વાલાપાટ કરવા ચાંચતી હતી અને ત્યાં અપ પુરષોત્તમદાસને અવા કહ્યું, તેમને એમ પણ કહેવામાં આવ્યું કે "આ રૂપિયા ના રેલિયેનો પ્રક તમે આપો ત્યાં સુધી સુચતરી રાખો" પરંતુ સર પુરષોત્તમદાસે કલિયુ આક્રિહા અવા અંચત થવા નહોં પોતાના બીજા કામેા ઉપરાંત લેખલે અણુણુ કે, "આ અમલના પ્રકને સુચતરી રાખવામાં કારણજીવ મવા હું માનતો નથી" તેમને અન આ પ્રાણુધમ હતો, ચેતે જ ઉપાડેલો હતો ફરે તેમો તેને કેમ છે.હી થઈ (અણુધ)

ગુજરાત પહેલ કરે

(ચિનોબાણ)

શિલ્પમાં અગ્રેજીનું સ્થાન એ જાણે વિચાર વિનિમય કરવા ગુજરાત ના કે.પંકર્તી અણુ રજા છે તે પ્રકરે હું મારા વિચારે કહીશ તો સાદું એમ નજીકાણે અણુણુ. તરુણાર મે યાજ લખાણુ છું.

પહેલાં સાત કે આઠ વર્ષોનો ને અનિવર્તિ શિલ્પક્રમ સમસ્ત અવતા મારે માનવામાં આવે તેમાં અગ્રેજીને સ્થાન આપવું એ મારા અભિપ્રાય પ્રખ્મ કલિયુની દિલ્લિએ તથા અનુ-માનજીના વિકાસની દ્રષ્ટિએ મોટી શૂલ થઈ તેથી અગ્રેજી બાબા જાનને વિરોધ થાજ નહોં માય, ઉલટાની માતુ-બાધા તથા બીજા વિષયોના અધ્યયનને કાનિ પહેાચરો. એને માતુબાધાનું કિતમ જાન પ્રાપ્ત થયું છે તે પારખી બાબા મોઢા સમયમાં સારી રીતે લીખી રહે છે. અતેક પ્રયોગો કરીને જે આ ભોઈ લીખું છે. તેથી અનિવર્તિ શિલ્પ પછીના વર્ષોમાં ને ક્રેડિટકે રીતે અગ્રેજી લેવા માગે છે તેને સમય અપાય તો અગ્રેજીનું જાન પણ અઢે લાભથી મળ્યું રહે છે.

એક વાત વિચારવાની રહે છે તે એ કે બીજા કામેમાં ને રીતે વિચારાય તેનાથી બિન ઠાપુ એક પ્રાત વિચારે

તે ચોગ્ય થઈ કે? મારો અવાળ છે કે મારી માનતમાં સો સોની કાલે ભવ્ય એમ અરેજા રાખીને સાચી વાત ને અવચળ ફેલવામાં મૂળ કલેકને તિલાંજલિ આપવા એવું થઈ. તેથી માધીજીના નેતૃત્વ હેઠળ ભારતને અલિસા ને મારો કાર્મ અવાળાં એકે બાગેવાની લીધેલી તેવા ગુજરાત પ્રાંત ને આ માનતમાં પહેલ કરી રાંકે તો આપણે રેય આજ નહોં તો કાલે તેને અનુ-સરતે એ વિલે અને કેાઈ યાજ નથી. અને આજા છે કે ગુજરાત આ પ્રકરે અમલજીવિયી વિચારથી અને રેકને ચોગ્ય મામું મતાવશે (મારેલીય બાબ પરિષદ પરનો સહેય)

નર્મજ છે

ગુજરાતી શિક્ષક

છોટસામા થી રામજીયુ એન્ડર દાકા સચાલિત ગુજરાતી સામા મારે શિક્ષક ની ભર છે ગુજરાતી સામાનો કમવ બપોર બાદ ૨ થી ૬ને રહેલે ઉમેદ-વારને સવારે પાઠ દાખમ અન્ય કામ કરવાની છુટ રહેલે ઉમેદવારે કામકાત, અનુભવ અને શિક્ષણ વગેરેની વિમલ સાથે નીચેના સરનામે અરજ કરવી.

શ્રી કલ્યાણજીભાઈ અંબનજી
બંચો : શ્રી રામજીયુ એન્ડર,
પે. મોઢા ૨૨૪, ખરેજી.

ફડા આજ્ઞાવાળો

૨.૪૫ની બાપુજીએ કરેલી અવા મનુવેન મળિએ એકલ અને રેમાં આજ્ઞા આવી છે : દવ માધા વાળો રાવજી મેરકે માણુક લાગે છે, પણ તેનો અર્થ એવો છે કે, ને માણુકને સારાનરસાનું જાન નથી, ને માણુક એક વચન પર રહેતો નથી, થડીએ થડીએ બાકાઈ ભવ છે અને આવેઅથી આમતેમ ફોર્સ મારે છે, તે અનેક માધા-વાળા રહસ્ય એવો છે. મતજીય કે, ને એક વાત પર રહેતો નથી તે એક અજાવાળો નથી. આ મારી દિલ્લિએ રામાવજીમાં આવેલા ફડા અજાવાળા રાહજીને અજ છે. —૨. ૪. અરેલ.

શુભ પ્રસંગો માટે એટ !

સીઓ અને પુરષો મારે !

ઘડીયાળ !

૧૭, ૨૧ અને ૨૫ અણુલનાં
એટોમેટીક કેલેન્ડર.

- રોમર
- ફાકરી
- લેડો
- રસર

વિગેરે ફરેક અતનાં ઘડીયાળ.

ઉપરાંત પુરષોના રાઈ સુટ, પાયજામા વિ.
તેમજ બાળકોનાં કપડાં.

હોલસેલ ભાવે મળશે

બેકસ ૫૬૮૮, ફોન : ૮૩૫-૨૬૦૨.

વલ્લભભાઈ બી. પટેલની કું.

૪૪, મારકેટ સ્ટ્રીટ, બેકાનીસબર્જ.

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1931.

Former Editor: Mahatma Gandhi—1918-1954

No. 74—Vol. LVIII.

Friday, 1st July, 1960

Price: FOUR PENCE

MAHARASHTRA BANS FOOD FOR GUJARAT?

(“Indian Opinion” India Service)

NAWAB MEHDI NAWAZ JUNG BAHADUR, Governor of Gujarat, expressed surprise at the news that the Government of Maharashtra had banned the export of food grains from the surplus areas of that State to Gujarat. The Governor was replying to an address of welcome presented to him by the Surat Chamber of Commerce in Surat. Mr. Babubhai Salunkhi, president of the Chamber, in his welcome address earlier pointed out the reported order of the Maharashtra Government and said that it would cripple the food position in the already deficit State of Gujarat.

THE Governor, in his reply, said that he was surprised at this order of the neighbouring Government adding that he would like to remind the people of Maharashtra that on a similar occasion some years ago, the former Hyderabad State had no such help in the form of food grains to some of the regions of Bombay

State, now falling in Maharashtra.

“I feel that it was the natural feeling of co-operation and brotherly feelings for the neighbour that prompted the people of Hyderabad to do so on that occasion,” he said. He, however, assured the people of Gujarat that their Government was alive to the situation and would do its best to remove their hardships.

Mr. R. T. Popawala, proposing a vote of thanks to the Governor, said that while the Maharashtra Government had denied the existence of any such ban, telegrams received from Nagpur, Nandurbar, Dargi and other places had proved otherwise.

The Government of Maharashtra, he said had instructed the Collectors of these areas through confidential circulars to put pressure on merchants in the State not to execute orders of merchants from Gujarat and failing which to refuse export permits.

Mr. Nehru Meets 200 South African Indians

(“Indian Opinion” India Service)

BOMBAY, (June 24)—A ten-year-old co-worker of Mahatma Gandhi will be the happiest man in Kachhok when the Prime Minister, Mr. Nehru, visits that village during his three-day tour of Surat and Broach Districts next week.

It is at the ‘pressing invitation’ of Mr. Mohamed Yusuf Nagder, who was ardent follower of Mahatma Gandhi in South Africa, that Mr. Nehru is visiting Kachhok. Mr. Nagder returned from South Africa to Kachhok about six months ago. He went to New Delhi and met Mr. Nehru whom he invited to Kachhok.

The Governor of Gujarat, Nawab Mehdī Nawaz Jung, on June 18, 1960, paid a courtesy visit to Mr. Nagder. He motored the 18 miles to Kachhok from Surat. Talking to the Governor, Mr. Nagder said he had been imprisoned in South Africa, from 1938 to 1944.

Mr. Nagder said he had received a telegram informing him that 203 Indians from South Africa would visit Kachhok on the occasion of the Prime Minister's visit. The Governor was accorded a reception by the village panchayat of Kachhok and was garlanded by a number of organisations and individuals. Kachhok has a population of about 1,000.

NEHRU FOR KASHMIR

(“Indian Opinion” India Service)

PRIME MINISTER NEHRU is planning a five-day visit to Kashmir in the first week of July. According to present indications, he will fly to Srinagar on July 1, but details of the programme have yet to be finalised. It is not yet clear whether he will visit Ladakh also. Mr. Nehru visited Srinagar last in September 1957. He is likely to be accompanied by the Special Secretary, for Kashmir Affairs, Mr. Shastri Prasad.

NEW STATES TO ATTEND TO ROADS

(“Indian Opinion” India Service)

BOMBAY—The transport authorities of Gujarat and Maharashtra States are to meet shortly to decide on the problems arising out of inter State roads in relation to the newly constituted road transport corporations in the two States. Gujarat's Deputy Minister for Transport, Mr. Chintamani Patel said the preliminary talks might be followed by Ministerial level discussions. Mr. Patel said that Gujarat's State Road Transport Undertaking would have to consolidate its work in Gujarat, Saurashtra and Kutch, progressively extending nationalisation of passenger routes.

The Deputy Minister said that bad roads were the State's major transport handicap. Nearly 80 per cent. of the roads were un-maintainable during the monsoon. Attention would have to be paid to the improvement of roads in the Third Plan. Meanwhile the P.W.D. had undertaken much work in right earnest.

JAGIR LANDS IN GUJARAT EXTRA TIME GIVEN TO TENANTS

(“Indian Opinion” India Service)

THE Government of Gujarat has by an ordinance amended a section of the Bombay Merged Territories and Areas Jagir Abolition Act, 1953, and extended by two years after July 31, 1960, the period at present allowed to the tenants of jagir lands to exercise their right to become occupants of such lands.

It is stated that quite a large number of tenants have not

been able to exercise their right owing to litigation. The Government in a statement said the ordinance was necessitated because the Gujarat Legislative Assembly was not in session and the object underlying the conferment of rights on the tenants of jagir lands would not be achieved unless the period at present allowed to the tenants for the exercise of their rights was extended.

Chinese 'Clash With Nepalese

(“Indian Opinion” India Service)

MR KESHAVLAL SHRESTHA, president of the Nepal National Committee of Afro-Asian Council, said on June 15, that there had been armed clashes between the Chinese cavalry units and the Nepalese living in the border areas. In a statement, Mr. Shrestha said that the Chinese units had crossed into the Nepalese east border three districts, while pursuing the Tibetan guerrilla fighters. He said that a large number of Tibetan fighters had reached the border. When they were asked to surrender their arms at the border check posts, they said they would go back to Tibet, after a brief stay in Nepal, to fight the Chinese. According to the Tibetan guerrilla fighters, fierce fighting was on in Tibet and both sides had suffered heavy casualties. The worst fighting was at Gori Jong in Western Tibet, where Tibetan women also had joined their men in fighting the Chinese, Mr. Shrestha said. During a fight at Shikhar Dzong, the Tibetans in the Chinese Army turned against the Chinese soldiers and inflicted heavy losses on them.

Indian Opinion

FRIDAY, 1ST JULY, 1960

Gandhiji On

THE GITA AND NON-VIOLENCE

Emergent Africa And The White Man's Fears

AS the States of Africa are shaking off the fetters of colonialism and taking their first steps along the path of democracy cast in the western mould they do much that faults the system of parliamentary government, and South Africa's White Press has been quick to seize on these and hold up the African people to ridicule and contempt. But it overlooks the fact that parliamentary democracy and constitutional government in the West have been the result of long years of experience. It does not take long for any one to take a quick look at the painful road which the countries of the West have followed in order to reach their present constitutional and governmental position. There were been many civil wars and much internecine strife before the countries of Europe and the United States reached what they regard as the *summum bonum* of democratic government. In a similar manner the countries of Africa, too, will commit many errors and blunders and do many things which will amuse the White man of South Africa before they perfect their systems of government. This is only reasonable. Over the hundreds of years that the European powers have exploited the Africans they have not contributed much to the economic and governmental welfare of the colonies and dependencies. They have been in Africa for their own material well-being. Now the African countries have shaken them off and are compelled by circumstances to learn through the hard school of trial and error. We wonder whether the attempts by the White Press of South Africa to hold up some of these mistakes are not really efforts to conceal their own fears for the future. Independent African states have not been slow to condemn *apartheid*. It was the one subject on which there was no division at the Addis Ababa Conference and is one subject which the African states have indicated clearly they will raise at the next meeting of the United Nations Assembly. Whatever extremist Europeans in South Africa do, or refuse to do, the thinking man, of all colours and shades of political opinion, realises very clearly that the emergence of the new and independent African states is really the beginning of the end of European domination of Africa from Cairo to the Cape. And no amount of sneering can conceal this.

It is a hard blow but an old one—Rome died learning it, as our own Western civilisation may die—that if you give any man anything that he has not painfully earned for himself, you infallibly make him or his descendants your devoted enemies.

—Rudyard Kipling.

A FRIEND sent forward the following poem:

"The controversy about the teaching of the *Gita*—whether it is *ahimsa* (violence) or *ahimsa* (non-violence)—will, it seems, go on for a long time. It is one thing what meaning we read in the *Gita*, or rather we want to read in the *Gita*; it is another what meaning is furnished by an unbiased reading of it. The question, therefore, does not present much difficulty to one who implicitly accepts *ahimsa* as the eternal principle of life. He will say *Gita* is acceptable to him only if it teaches *ahimsa*. A grand book like the *Gita* could, for him, mediate nothing grander than the eternal religious principle of *ahimsa*. If it did not it would cease to be an unerring guide. It would still be worthy of his high regard, but not an infallible authority.

"In the first chapter we find Arjuna laying down his weapon, under the influence of *ahimsa*, and ready to die at the hands of the Kauravas. He conjures upon a vision of the disaster and the sin involved in *ahimsa*. He is overcome with angst and in fear and trembling exclaims: 'Oh what a mighty sin we are up to!'

"Shri Krishna catches him in that mood and tells him: 'Enough of this high philosophy! No one kills or is killed. The soul is immortal and the body must perish. Fight then the fight that has come to thee as a matter of duty. Victory or defeat is no concern of thine. Acquit thyself of thy task.'

"In the eleventh chapter the Lord presents a panoramic vision of the Universe and says: 'I am Kṛishṇa, the Destroyer of the worlds, the Ancient of Days! I am here engaged in my task of destruction of the worlds. Kill thou those already killed by Me. Give not thyself up to grief.'

"*Ahimsa* and *ahimsa* are equal before God. But for man what is God's message? Is it this: 'Fight; for thou art sure to foil thy enemies in the end?' If the *Gita* teaches *ahimsa* the first and the eleventh chapters are not consistent with the rest, at any rate do not support the

ahimsa theory. I wish you could find time to resolve my doubts."

The question put is eternal and every one who has studied the *Gita* must needs find out his own solution. And although I am going to offer mine, I know that ultimately one is guided not by the intellect but by the heart. The heart accepts a conclusion for which the intellect subsequently finds the reasoning. Argument follows conviction. Man often looks reasons in support of whatever he does or wants to do.

I shall therefore appreciate the position of those who are unable to accept my interpretation of the *Gita*. All I need do is to indicate how I reached my meaning, and what reasons of interpretation I have followed in arriving at it. Mine is but a fight for my meaning, no matter whether I win or lose.

My first acquaintance with the *Gita* was in 1889, when I was almost twenty. I had not then much of an inkling of the principle of *ahimsa*. One of the lines of the Gujarati poet, Shamabhatta, had taught me the principle of winning even the enemy with love, and that teaching had gone deep into me. But I had not deduced the eternal principle of non-violence from it. It did not, for instance, cover all animal life. I had, before this, 'tasted meat whilst in India. I thought it a duty to kill venomous reptiles like the snake. It is my conviction today that even venomous creatures may not be killed by a believer in *ahimsa*. I believed in those days in preparing ourselves for a fight with the English. I often repeated a Gujarati poet's famous doggerel: 'What wonder if Britain ruled' etc. My meeting was so a first step to qualify myself for the fight with the English. Such was my position before I proceeded to England, and there I escaped meat-eating etc. because of my determination to follow unto death the promises I had given to my mother. My love for truth has saved me from many a pitfall.

Now whilst in England my contact with two English friends made me read the *Gita*. I say 'made me read,' because it was out of my own choice that I read

(Continued on page 209.)

PORT CLOSURE FEAR TO S.A. SHIPPING

WILL the port of Dar es-Salaam be closed to South African ships and to ships carrying South African goods after September 1? On this question the Dar es-Salaam correspondent of the *Sunday Times* writes:—Elections are being held in Tanganyika in September and Julius Nyerere's TANU party is confidently expected to sweep the polls. Mr Nyerere will then become Chief Minister, or Prime Minister, of the territory. And he will be asked to use his influence to close Dar es-Salaam to South African shipping.

Tanganyika will not be self-governing and Mr Nyerere will not be able summarily to "close" the port. He is vigorously opposed to the Nationalist Government's apartheid policies, however, and he would tremble at the influence in Tanganyika.

The report that Dar es-Salaam may be closed to South African shipping coincides with the unanimous decision of the conference of African States in Addis Ababa recently that all member States should close their ports to all ships flying the South African flag, boycott all South African goods, and bar these air space and refuse landing and passage facilities to Union aircraft.

According to reports reaching Dar es-Salaam, which has been a "clearing house" for many South African refugees, the world-wide anti South African campaign is taking shape on four fronts.

The International Confederation of Free Trade Unions has promised to try to organise world industrial sanctions against South Africa. Separate efforts are being made to try to persuade Britain's powerful trade-union movement to take action.

The Afro Asian bloc will probably ask the United Nations to apply sanctions against South

Africa on the South West African issue.

The plan to cut off South Africa's oil supplies is being widely canvassed. The Arab League will discuss the matter at its next council meeting. Some trade unions in the West are also supporting the move.

The list of countries where consumer and official boycotts of S. African goods are in progress, is growing fast. It exceeds 20 at the moment.

Swiss efforts are being made to expand consumer boycotts into official Government boycotts.

Action by governments and trade unions is regarded as being far more effective than action by individual members of the public, however many may support a boycott.

A considerable number of South African refugees, Whites and non Whites, are now in countries in Africa, Europe, America and even Asia. They are encouraging the campaign against Dr. Verwoerd's Nationalist Government as hard as they can.

National Lotteries Suggested

THE Rajya Sabha discussed recently a non-official resolution suggesting that Government should organise "National lotteries" to raise money for implementing the health and other social service scheme envisaged in the plan.

The resolution was submitted by Mr. Dayaldas Kurre. Another resolution by Dr. Raj Bahadur Gaur suggesting the setting up of separate wage boards for the engineering, iron and steel, and chemical industries will be taken up next.

GROUP AREAS IN OPERATION

INDIANS ORDERED TO QUIT £30,000 LAND

THE last issue of the *Sunday Times* of Johannesburg carries the following report.—INDIANS in Wolmaransstad, north-western Transvaal, will have to leave property worth about £30,000 because of the Group Areas Act proclamation.

Fewer than 100 live in Wolmaransstad. They must leave their homes and shops by June 1965.

None of the town's 2,100 Whites is affected by the proclamation.

Mr S. Habib, a trader, states that the Indian group area—about 1½ miles from the town's centre—has been sold—"It is not even on the main road to Vryburg."

He said: "Indians have traded in this town for more than 50 years. Whites have always been among our satisfied customers. There is a lot of goodwill."

Mr Habib said that no Indian in Wolmaransstad has a criminal record.

According to the chairman of the Group Areas Board, Mr. J. J. Marais, the Indian group area "will provide sufficient trading facilities once the planned industrial area has developed and the proposed road which will traverse that area has been built."

The statement says that it is the job of the local authority to provide necessary services and houses for lower-income Indians in the new group area.

R. VITHAL

Bookkeeping, Writing up Sets of Books, Balance Sheets, Income Tax Returns.
Contact No. 12 Barkly Arcade,
38 Market Street,
Cnr Diagonal & Market Sts.
Johannesburg. Phone 23-1454

P.E. Indians Face Ruin

THE Port Elizabeth correspondent of *Contact*, the non-racial fortnightly review writes:—

A new anti-Asian move under the Group Areas Act is reported by the *Evening Post* in Port Elizabeth, where an area near Kempton Road, opposite the huge Fisons factory, is to be developed as an "Asian" business area, for businessmen of Chinese and Indian origin.

As yet the only official move is a proclamation in the Gazette of May forbidding building in or development of this area until there has been a "racial determination" for the building by the Minister of the Interior. But, it is reported, it is common knowledge that it is the intention of the government to limit trading by these businessmen in this area.

Businessmen who are affected fear that African customers are being moved from the vicinity to the new township of Kwakhele, while existing Coloured house-holders will have to be moved to allow the area to be developed as a business area. A spokesman of one of the largest businesses affected said: "Where will the customers for the new shops come from? At least half-a-dozen shops are already empty (because of the removal of Africans). I have two vacant shops there. I can't let."

Thus, in one more step, comes proof that apartheid is another word for greed.

New India Assurance Co. Ltd.,

India's Leading Company

We Transact:

Fire, Marine, Transit, Motor, Suggage, Burglary,
Householders & Houseowners (Comprehensive),
Personal, Accident etc.

Principal Controlling Offices in the Union of South Africa

Jalbhoy Rustomjee & Son

140 Queen Street, — Durban

Phone: Durban 25845, 28513, 29807

DO YOU KNOW

That NEW INDIA is by far India's largest Insurance Company;

That NEW INDIA operates in over forty-five countries;

That NEW INDIA has over 45 branches in India alone;

That NEW INDIA receives over £6,000,000 Premium EACH YEAR on Fire, Marine & Accident.

FOR SECURITY
AND SERVICE
INSURE WITH
NEW INDIA

AFRICANS VANISH WITHOUT TRACE: REMINISCENT OF HITLER REGIME

THINGS reminiscent of the worse days of the Hitler and Stalin regimes in Germany and Russia are now happening in South Africa, according to a report in *Contact* the non-racial fortnightly review. The report states: The police have begun to arrest people in South Africa, unpolitical people, without warrants. These people have disappeared leaving no trace. Their distracted relations make enquiries at all the offices which might know where they are, and are told nothing. No letters come from those that have vanished. Actual cases have been carefully investigated by Mrs Kathleen Matthews of the Cape Town Race Relations office. She holds confirming affidavits.

IT is thought by several of the mothers whose sons have been taken away that they have been sent to somewhere near East London. It is possible that they are at the Bekrup Kop youth camp, which is near Mt Coke Mission, ten miles south-east of King Williamstown in Mkuumbi's Location.

This would tie up with the announcement from the B.A.D. Department that work camps were to be established for Africans: two near King Williamstown, one near Lichtenburg, one near Groblersdal and one near Eshowe.

We know exactly six cases in which people have "vanished" from Cape Town.

Mr Gwaili Mpathe was wounded during the police raids on Langa. He disappeared and although his cousin has made repeated attempts to trace him, he has had no success.

Herby, the nineteen-year-old son of Mrs A. Ntshuku of Nyanga was arrested while on his way to the Registration Office in Langa. After enquiring at all the police stations, and several times at Roland Street prison, she was told that her son was "far away".

Mrs Mary Tsubela, of Langa, reports that her nineteen-year-old son George accompanied a friend to the bus stop on the night of 13th May. He was arrested. The following day he was brought home in his mother's absence to collect his clothes and blankets. He was under police escort.

Mrs Tsubela, who is a widow, does not know what has happened to her son or where he is. George was her sole support.

Mrs Miriam Misohe reports that on 5th May the police came to her house and asked her son Jacob, who is nineteen, to accompany them. They said they wanted him for questioning, and that they would release him when they were satisfied with their findings. On 12th May he was brought home in a police van. He collected his belongings

and said he was being sent to East London.

Solomon Tshaka, son of Mr and Mrs Tshaka, was arrested on his way to work on 14th May. His parents have not been allowed to see him, and he is thought to be in Roland Street prison. But his parents were told that he was one of those to be sent out of Cape Town.

Mrs Agnes Ngcongca reports that her son Welcome was arrested while on his way to get a new reference book. He has not been seen or heard of since. He is the sole support of his widowed mother.

Simon Kekwana, who is sixteen, was arrested while looking for work on 5th May. A week later he was brought home to collect his clothes and blankets and was sent to East London with other boys the same night. His mother is a widow, and suffers from T.B.

Mrs Newman Mawu's eleven-year-old son MacDonald was arrested on 5th May. He and many other youths appeared before a Special Court in the Calverton Square police station and were told that they were being sent to East London. After he had collected his clothes and blankets from home on the following Thursday, his mother, and other mothers, went to the station to see them off. The police would not allow them to approach their sons who were standing handcuffed in pairs. They left on the train.

Mrs Matthews has made enquiries as to the whereabouts of the missing people with no success. Neither the Police, Roland Street Prison, the Deputy Commissioner of Police, the Chief Bantu Commissioner, Western Cape, the Minister of Bantu Administration and Development, the Secretary for Justice nor the Special Court have been able to give any information.

It is known that on Thursday 12th May, three coaches full of young people under heavy police escort left Cape Town for the Eastern Province.

PEOPLE'S ROLE IN PROJECTS

NOTABLE progress has been made since 1955 in gaining public co-operation for the execution of work on river valley projects.

The total value of work done by voluntary organisations with the help of public co-operation in irrigation and power projects in 1958-59 is estimated at Rs. 19.2 million (£1,400). This involved about 650 million cubic feet of earthwork—equivalent to building 21 foot-wide roads adjoining the farthest points from north to south and east to west in India.

HAWKERS AND TRADERS
Gent's wrist watches, 17/6 with 15 jewels 25/6; 17 jewels, waterproof, shockproof 34/6; 21 jewels, waterproof, shockproof, 37/6; 25 jewels, waterproof, shockproof, 41/6; Ladies' wrist watches 39/6. 25 jewels 49/6. A. I. Agencies, P.O. Box 3789, Cape Town.

No Catalogues

DURBAN PILGRIM RETURNS FROM HAJ

A WELL-KNOWN business personality and sports administrator of Durban Al-Haj E H Ismail returned from Mecca by air during the week-end.

Al Haj Ismail states that this year of Haj owing to Abbass being on Friday, there was a record number of pilgrims from all over the world including many from Soviet Russia. It was estimated to be more than 2,000,000.

Draw to the heart of Muslims the world over the next in sanctity is Medina which every Muslim pilgrim must visit and say prayers at Haram Sharief and at the Holy Shrine of Muhammad.

Mr Ismail described the climate to be exceptionally hot, over 100 degrees daily. He described the Holy Water of Zam Zam a blessing for curing all ailments and particularly in his case of Tetanus which he hopes will not start again.

For the future Mr. Ismail who is the President of the organisation including commercial, cultural, educational, social, and sporting, wishes to retire from public activities.

Books For Sale

Sixty Years After (Nehru)	1	0
Public Finance	2	0
Emerson Americanism	1	5
Bacon's Letters To Ashmole Sisters		
—By Raja Kahlil	0	0
Gandhi Techniques in the Modern World		
—By Pyralis	1	0
Why Prohibition—J. C. Kumarappa	1	0
My Dear Child—Gandhi	2	0
My Religion—Gandhi	2	0
Story Of The Bible—S. K. George	2	0
Key to Health—Gandhi	1	0
At the Feet of Baba—Chandrasekhar	6	0
A Preparation For Maitreya—R. B. Gregg	2	0
Baba My Mother—Munshi n	1	0
Nature Cure	2	0
Diet and Diet Reform—Gandhi	0	0
Discussions—Mun	1	0
Selections from Gandhi—W. Bone	10	0
Bloods Yajna	2	0
An Atheist With Gandhi—Guru G. Ram	2	0
A Gandhi Anthology (Book I)—V. G. Doshi	1	0
Gandhis Bhikar—Rajoy Gopal Ray	1	0

Obtainable From:

"Indian Opinion"

P. Bag, Durban, Natal.

'VARSITY STUDENTS' ROLE IN INDIA'S POLITICS

THE university students of Asia are a powerful political force, though there is no consistency about the ends to which that force is applied, report John Ridley from New Delhi in the *Daily Telegraph*, London.

DISCUSSING the position in India he states:—In India the students have not so far played any major part in national politics, but there is hardly a university or college where there has not been organised indiscipline, and sometimes extreme violence and clashes with the police. The occasions have been usually protests against examination rules and the like.

A year ago the Indian University Grants Commission appointed a committee to investigate this unrest. The committee's comments to a long report just published could be applied to almost every university in free Asia.

It finds that in many instances of serious indiscipline persons from outside the university acted as *agents provocateurs*. The report recommends that it would be highly if all recognised political parties agreed not to carry their politics and rivalries into the campus, and adds:

"Politics and politicians,"

it adds, "take a much more prominent place in the national life and local situations than they should in a balanced healthy society...much of this politics is of a self-seeking kind."

"There are many examples apparent success in our country today, which are not based on intellectual or moral attainments. The politician has tended to become the successful man *par excellence* because of the prominence he seems to have in public life. Teachers and students therefore try to become politicians in their own situations..."

"It is necessary to regain in some measure at least a traditional view that there is a close relationship between merit and success and between character and destiny."

Society in India and indeed in most of Asia until quite recently was largely held together by certain kinds of social stratifications related to caste and economic positions. Certain traditional relationships, such

as those of child and parent and of teacher and pupil, were sacrosanct. With changing times these social values have largely lost their hold.

Teachers in Asia today are extremely ill-paid, and many enter the profession as a last resort. In India especially academic standards have fallen desperately in recent years. Far too many students go to college not because they want to be educated but because to go through the motions of university education appears to be essential to qualify for even the most minor clerical posts.

Another comment is that students enter universities at an age at which in most other civilized countries they would be still at school. The minimum age for admission to an Indian university is 14. Colleges have often to organize their life as though they were still high-school students.

Since the war there has been a remarkable increase in the number of students in all Asian universities. In India it has increased more than fourfold, and every year the number goes up by over 50,000. The present total in Indian universities and

colleges is 900,000.

In India, and this applies to most colleges I have visited in other Asian countries, students tend to regard university unions merely as forums for voicing grievances real or imagined. Political parties, and especially the Communist, take an active interest in student union elections, and some so-called student leaders are paid by political parties.

This factor was very noticeable in Singapore, where even junior and high schools were infiltrated by professional political youth leaders. The situation has now, I understand, been cleaned up, but not long ago it was quite common to find men of 28 or more in the Chinese middle schools there.

Mr K. L. Shrinani, Indian Minister of Education, said recently that student indiscipline was closely linked with low academic standards, and that both were to be attributed largely to the poor quality of teachers. This, of course, is true, but there are other factors. The breakdown of traditional standards has left the students in an intellectual and moral vacuum, and they are too easily intoxicated by a concept of democracy that relates freedom and anarchy.

FAMOUS INDIAN MUSICAL INSTRUMENTS AND SONG BOOKS JUST ARRIVED

Thubla and Douglas Latest Designs £8/10/-
Dholaks and Mirdangs for Thal each £8/10/-
Harmoniums, Rama Flute Bestmake £18/10/-
Mouth Organs Popular Brands 4/6, 5/6, 7/6
Bul Bul Tharanga and Xylophone each 25/-

Violins and Banjo Mandolines each £6/10/-
Thubla Doogie and Dholak spars caps each 25/-
Lungneck Tenor Banjos £12/10/-
Jap Mats for Prayers 4/6, 5/6, 10/6
Gujarati Film Song Book 20 Film Each Book ... each 2/6

Clarinets B/F for Indian Bands £18/10/-
Trombone and Sunks each £15/-
Kharals and Jhangs in Pairs each set £15/-

Straight Blowing Flutes 2/6
Side Blowing Krishna Style Flute 5/6
Manjiras and Mouth Organs 5/6

Dancing Belts in Dozen Lots 6/6
Marakas For Rumba and Tango Bands 25/6
Sarods and Dhrubha each £12/10/-

BOOKS OF ALL SORTS, INDIAN, ANCIENT, HISTORICAL, ARE SOLD BY US

D. Roopanand Bros.

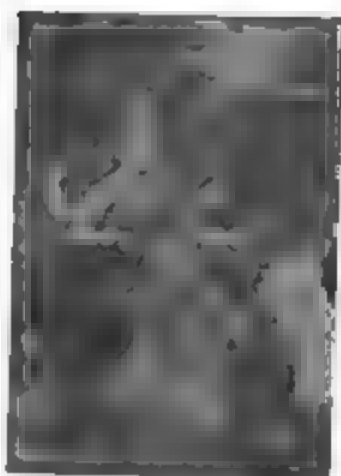
PHONE 20 07

MUSIC SALOON & BOOKSELLERS

P. O. BOX 252-1

85 Victoria Street,

DURBAN

RAND SPORTING BREVITIES

By BENEMADHAEY

Coloureds Trounce Indians

ON Sunday 19th June the Transvaal Coloured soccer side gave the Transvaal Indian side a thrashing by beating them by six goals to one. The Indians started very well in the first half against the wind but they gradually faded out. It was evident from the way the Coloureds were all over the Indians that they were a better side.

The Indian defence was hopeless. The selectors should realise that Dava Mosenia in the centre half position was too weakly and did not have the speed to stop the nimble forwards of the Coloureds. Siva Govender, the left half left his place and was running in the forward line with the result the left defence was weak and hopeless. Terence Thomas was hopeless, kicking and not timing the ball. Amond Moodley was in the same heat as Thomas. Nitha Moodley was a little better than the bunch of defence, but even he was not up to form.

The forwards were weak. E. Paddy must hang up his boots for Transvaal matches. He may be possible for club games but no more for the big game. There was no combination whatever among the forwards.

T. Padayashoe (Links) was equally good. He was running from the Indian left position to the right. No one player can run all over the ground to collar the ball. I do not see what the selectors saw in Gamble's Johannesburg. There are better lads in the Wit "D" division who could supersede him any time. Summit on the right failed as hopelessly as the Summit talks in France. Tilly Naidoo is too heavy and showed that he was out of training. Indian supporters left the field (for there were hundreds present on the ground), in a dejected mood.

The Coloureds were superior in all departments and their outside right was like the July winner and running like a hare.

The selectors must discard their preconceived ideas about blood and give the young blood a chance.

South African Selectors

At the District General Meeting this year of the South African Indian Football Association, considerable criticism was levelled at the selectors

from the United in the Cape and the Transvaal. No selector was present in the Cape, with the result their players were not considered. After a great deal of contentious criticism, it was decided that selectors should be found who would travel to all centres.

On the 3rd July 1960 the Indians will be playing the Africans in Durban. Selectors were invited to be present in Durban to watch the Inter-Race matches. Messrs A. E. Bab and Kishu Naidoo were present. Mr E. D. Paredai was not able to be present owing to a bereavement in his family. That is understood. On the 19th the Indians played a match against the Coloureds. Only Mr Kishu Naidoo was present from Natal and Mr E. D. Paredai the local (Transvaal) man was present. Mr A. E. Bab was absent. Why? He took on the job knowing full well what the position demanded. I presume they will again select the team over the phone. What did the two selectors see in Johannesburg? Nothing. Not a single player—not even the much boozed Links—deserves a place in the side. The S. A. I. F. Association must pull its socks and see that the selectors do their job.

Squabbles Settled

AT the annual general meeting of the Transvaal Indian Football Association, motions of motion were submitted by the Far East Rand Association, and others to alter the Rules in order to get retention of Headquarters to Far East Rand and East Rand. At the present moment it relates between Johannesburg and Pretoria. The resolution was defeated on the motion did not have a two-thirds majority in accordance with the Constitution. The two associations have decided to participate in the meetings and not to fixture, the other decided not to take part in meetings and fixtures. At the last meeting Mr P. Siva as President and Chairman ruled that a reply should be sent to the Association within 10 days or else they will be dealt with. The strong action by the President, Mr P. Siva brought three disgruntled associations to their senses, and at the last meeting of the Council received stating that they would take in meetings and fixtures. Now there is peace and harmony and the Transvaal is united.

Inter-Race Soccer Board

Last year the Transvaal Soccer Board (Coloured) beat the Indians and Bantus for the Dr. William Godfrey Cup and so became the proud possessors of it for the season.

The Bantus Shield was won by the Indians who beat the Coloureds and the Bantus under the able management of Mr Surjit Singh.

The annual meeting of the Board was held recently with the Transvaal African Football Association, the Transvaal Soccer Board and the Transvaal Indian Football Association taking part. The following officials were re-elected—Patron: Dr. Wm. Godfrey and Mr Willis Ernst; President: Father Bernard L. E. Sigmoney; Honorary Secretary: Mr. Freddy David; Honorary Treasurer: Mr Frank Rensche; Vice Presidents: Messrs J. D. Rosenberg and E. D. Paredai; Honorary Life Father Bernard L. E. Sigmoney and Mr. Frank Rensche.

ESTIMATE BODY'S PRAISE

NEW DELHI—The Estimates Committee of the Lok Sabha has commented favourably on the research work of the various National Laboratories and institutes in the country, but has expressed the view that "there is considerable scope" for accelerating the industrial application of the results of research.

The Committee has stressed the need to give "proper encouragement and suitable incentives" to research workers. It has also called for the appointment of a high-powered science commission to make a "re-appraisal of science education in all its aspects" particularly curriculum, selection of students, equipment, training facilities and research—so that it would be possible "to lay the foundation for a sound system of science education as in other scientifically advanced countries."

The observations of the Committee are contained in its third report, presented to the Lok Sabha by the Chairman of the Committee, Mr H. U. Desai.

The report has criticised the long and inexplicable delay in introducing the use of a reliable additive to kerosene in order to check the adulteration of kero-

Special Offer: India-Made Agarbattis

(SHIPMENT JUST ARRIVED)

WHOLESALE TRADE PRICES

THREE ROSES, 3 Tels	37/6	Des
(Available in Thin/Taleh Sticks)		
GATEWAY OF INDIA 3 Tels	45/-	"
" " " 6 "	90/-	"
CHAMELI 3 "	18/-	"
" " " 1 "	5/-	"
SUGANDH RANI 5 "	33/-	"
" " " 2 1/2 "	18/-	"
" " " 1 "	8/-	"
" " " 1/2 "	4/-	"
LATAMANGSHKAR 1/2 "	4/-	"
CHANDAN DHOP 3/-	Box of 12 Sticks.	

CASH WITH ORDER — PRICES F.O.R. DURBAN

We have also received Genuine Basmati Rice 1/- per lb.
(Minimum Order 100lb)

We are Stockists of all kinds of Indian Dholks, Spices and Condiments, Sweets, Almonds, Tamarind, Whole Coconuts and All kinds of Imported Rice.

SPECIAL PRICES TO THE TRADE

Please write for our price list

K. HARIBHAI & SONS
(PTY.) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants

81 Victoria Street, —P.O. Box 2154—Durban.

Telegraphic Add.: "BHAISONS"

The Gita And Non-Violence

(Continued from page 284)

It. But when these two friends asked me to read the *Gita* with them, I was ashamed of my ignorance. The knowledge of my total ignorance of my scriptures pained me. First, I think, was at the bottom of this feeling. My knowledge of Sanskrit was not enough to enable me to understand all the verses of the *Gita* readily. The friends, of course, were quite innocent of Sanskrit. They placed before me Sir Edwin Arnold's magnificent rendering of the *Gita*. I devoured the contents from cover to cover and was entranced by it. The last sixteen verses of the second chapter have since been inscribed on the tablet of my heart. They contain for me all knowledge. The truths they teach are the 'eternal verities.' There is reasoning in them but they represent realised knowledge.

I have since read many translations and many commentaries, have argued and reasoned to my heart's content but the impression that the first reading gave me has never been effaced. These verses are the key to the interpretation of the *Gita*. I would even advise rejection of the verses that may seem to be in conflict with them. But a humble student need reject nothing. He will simply say, 'It is the limitation of my own intellect that I cannot create this inconsistency. I might be able to do so in the time to come.' (That is how he will pin it with himself and with others.)

A prayerful study and experience are essential for a correct interpretation of the scriptures. The injunction that a *shudra* may not study the scriptures is not patently without meaning. A *shudra* means a spiritually uneducated, ignorant man. He is more likely than not to misinterpret the *Vedas* and other scriptures. Every one cannot sit on alchemical questions. Some preliminary study is a *bona fide* non. How ill would the good truth 'I am Brahman' lie in the mouth of a man steeped in sin! To what ignoble purposes would he turn it! What a distraction it would suffer at his hands!

A man therefore who would interpret the scriptures must have the spiritual discipline. He must practice the *yamas* and *niyamas*—the eternal guides of conduct. A superficial practice thereof is useless. The *shudras* have enjoyed the necessity of a *guru*. But a *guru* being rare in these days a study of modern

books incultating thought has been suggested by the sages. Those who are lacking in *shakti*, lacking in faith, are ill-qualified to interpret the scriptures. The learned may draw an elaborately learned interpretation out of them, but that will not be the true interpretation. Only the experienced will arrive at the true interpretation of the scriptures.

But even for the experienced there are certain cautions. That interpretation is not true which conflicts with Truth. To one who doubts even Truth, the scriptures have no meaning. No one can contend with him. There is danger for the man who has failed to find *chintan* in the scriptures, but he is not doomed. Truth—*Sat*—is positive; non-violence is negative. Truth stands for the fact, non-violence negates the fact, and yet non-violence is the highest religion. Truth is self-evident; non-violence is its natural fruit. (It is contained in Truth, but as it is not self-evident a man may seek to interpret the scriptures without accepting it. But his acceptance of Truth is sure to lead him to the acceptance of non-violence.)

Reverence of the *Shuk* is essential for seeking Truth. The sage who realised Truth loved non-violence out of the violence raging all about him and said: 'Violence is unreal, non-violence is real. Realisation of Truth is impossible without non-violence. *Brahmacharya* (celibacy), *vajras* (non-standing), *ahimsa* (non-violence) are means to achieve *chintan*. *Ahimsa* is the soul of Truth. Man is mere animal without it. A teacher or father Truth will realise all this in his search for Truth and he will then have no difficulty in the interpretation of the scriptures.

Another reason of interpretation is to see out the letter but to examine the spirit. Turning to *Ramayana* is a notable book because it is informed with the spirit of purity, pity and piety. There is a verse in it which breaks drama, *shudras*, fools and women together as fit to be beaten. A man who cites that verse to beat his wife is doomed to perdition. Rama did not only not beat his wife, but never even sought to discipline her. Tula-des simply mentioned in his poem a proverb current in his days, little dreaming that there would be before justifying beating of their wives on the authority of the verse. But assuming that Tula-des him-

self followed a custom which was prevalent in his days and beat his wife, what then? The beating was still wrong. But the *Ramayana* was not written to justify beating of wives by their husbands. It was written to depict Rama, the perfect man, and Sita the ideal wife, and Bhagata the ideal of a devoted brother. Any justification for doing evil with them or of vicious customs should therefore be rejected. Tula-des did not write his precious epic to teach geography, and any wrong geography that we happen to find in some script in *Ramayana* should be summarily rejected.

Let us examine the *Gita* in the light of these observations. Self-realisation and its means is the theme of the *Gita*, the fight between two armies being but the occasion to expound the theme. You might, if you like, say that the Post himself was not against war or violence and hence he did not hesitate to present the occasion of a war into service. But a reading of the *Acharya* has given me an altogether impression. The poet Vyasa has demonstrated the futility of war by means of that epic of wonderful beauty. What, he asks, if the Kauravas were vanquished? And what if the Pandavas won? How many were left of the victors and what was their lot? What an end Mother Kunti came to! And where are the Yadavas today?

Where the description of the fight and justification of violence are not the subject-matter of the epic, it is quite wrong to emphasise these aspects. And if it is difficult to reconcile certain verses with the teaching of non-violence, it is far more difficult to set the whole of the *Gita* in the framework of violence.

The poet when he writes is not conscious of all the interpretations his composition is capable of. The beauty of poetry is that the creation transcends the poet. The Truth that he reaches in the highest flights of his fancy is often not to be met with in his life. The life story of many a poet thus belies his poetry. That the central teaching of the *Gita* is not *ahimsa* but *chintan* it is simply demonstrated by the subject began in the second chapter and culminated in the concluding 18th chapter. The treatment in the other chapters also supports the position. *Ahimsa* is impossible without anger, without attachment, without hatred, and the *Gita* strives to carry us to the state beyond *rajas*, *rajas* and *ahimsa*, a state that excludes anger, hatred etc. But I can even now picture to my mind Arjuna's eyes red with anger everything he drew the bow to

the end of his ear.

It was not in a spirit of *ahimsa* that Arjuna refused to go to battle. He had fought many a battle before. Only this time he was overcome with false pity. He fought shy of killing his own kith and kin. Arjuna never discussed the problem of killing as such. He did not say he would kill no one, even if he regarded him as wicked. Shri Krishna knows every one's innermost thoughts and he saw through the temporary infatuation of Arjuna. He therefore told him: 'Thou hast already done the killing. Thou canst not all at once argue thyself into non-violence. Patch what thou has already begun.' If a passenger going in a Scotch Express gets suddenly sick of travelling and jumps out of it, he is guilty of suicide. He has not learnt the totality of travel by going or travelling by a railway train. Similar was the case with Arjuna. Non-violent Krishna could give Arjuna no other advice. But to say that the *Gita* teaches violence or justifies war, because advice in that was given on a particular occasion, is as wrong as to say that *ahimsa* is the law of life, because a certain amount of it is inevitable in daily life. To one who reads the spirit of the *Gita*, it teaches the secret of non-violence, the secret of realising the self through the physical body.

And who are Dhritarashtra and Yudhishthira and Arjuna? Who is Krishna? Were they all historical characters? And does the *Gita* describe them as such? Is it true that Arjuna suddenly steps in the midst of the fight and puts the question to Krishna, and Krishna, repeats the whole of the *Gita* before him? And which is that *Gita*—the *Gita* that Arjuna forgot after having exclaimed that the situation was gone and which he requested Krishna to sing again, but which he could not, and which therefore he gave in the form of *Auspices*?

I regard Duryodhana and his party as the baser impulses in man, and Arjuna and his party as the higher impulses. The field of battle is our own body. An eternal battle is going on between the two camps and the Post Sec has vividly described it. Krishna is the Dweller within, ever whispering in a pure heart. Like the watch the heart needs the winding of purity, or the Dweller ceases to speak.

Not the actual physical battle is out of the question. To those who are innocent of non-violence, the *Gita* does not teach a lesson of despair. He who fears, who over his ship, who

(Continued on next page)

fifty years ago...

July 1910

NATAL INDIAN SCHOOL VACATIONS

(From "The Indian Opinion" July 2nd, 1910)

ST. AIDAN'S Training College for Indian teachers is pleasantly situated at Sydenham, on rising ground overlooking a beautiful valley occupied by Indian farmers and gardeners. The site is an ideal one for a college and school. To this school in a garden our representative journeyed on Saturday last to witness the annual Prize Distribution and Concert, leaving the Murrumbidgee Road and avoiding the high road, the way leads along, shady footpaths of sand, passing by beautiful gardens, stately villas and the more humble dwellings of the Indians. Getting over the ridge of the Boreas, a magnificent panorama of the surrounding country from Malvern to the Islands Hills comes suddenly to view; whilst immediately below are the well-cultivated gardens of bananae, oranges and mangoes and the luxuriant growth of palms and other wild tropical plants.

Arriving at the College, the proceedings had commenced and the hall was packed to the dome with students of the College, the boys and girls attending the various schools attached to the mission, and the parents and friends. The Lord Bishop of Natal, the Right Rev. F. S. Baynes, had kindly consented to present the prizes, a pleasant duty he has performed on more than one previous occasion. Amongst the visitors present, besides the Bishop, were the Revs. Hodeon, Hugh Jones, and S. F. Vadamthoo, Mr. Oudham, Rev. and Mrs. Baillie and others.

The new Principal (Rev. A. A. Baillie) presented a very satisfactory report of the work done in the college and schools, and laid stress on the great need for a new girls' school, the present one being in a bad condition and utterly inadequate for the requirements.

A very interesting programme of singing, recitations, and dialogues was presented by the young people, great credit being due to the Headmaster, Mr. Kulpilna, for the way in which

the boys had been trained.

The Bishop, in his address, congratulated the students and the staff on their good work. Referring to the need of a new girls' school, he said that the present one had been condemned by the Government, and he made an earnest appeal for funds to enable the Mission to provide a suitable building.

The college prizes were handsome and numerous, rewarding proficiency in Science, Mathematics, Languages, Method, English, etc. The scholars of the Lower Schools also received prizes for Good Conduct and General Progress as also for the usual English subjects. Scripture prizes were distributed to the scholars of the Boys' School, Infants' School, St. Aidan's Mixed School (Durban), and St. Aidan's Mission School (Cato Manor). What seemed to be a serious omission was the absence of any prize for proficiency in the Indian languages. The Headmaster is a Tamil man; the Headmaster of the Lower School (Mr. Brethanes Mahara) comes of the Hindi section; and yet there appears to be no attempt to teach the Tamil and Hindi children something of their own Mother-tongue. This is a mistake and should be remedied by the Managers of the St. Aidan's Mission who are doing such excellent work in the education of the Indian children of this Colony.

Transvaal News Items

The Tolstoy or Famine Resistance Farm continues to make steady progress. Building operations are going on apace. Indian carpenters have decided to give so much of their time free of charge. Those who could not do so have decided to give 2s/- each. The carpenters are to be congratulated upon their wise resolve. If the same spirit were to animate the others, the expense of the campaign would be considerably reduced. Messrs. Gachala, Aswat, Ismael Saleh, Fanny and Co. are working enthusiastically in the matter. I hope that the merchants and others will come forward with their gifts and thus, without much effort, materially aid those who are fighting for them.

(Continued from previous page)

yield to his passions, must fight the physical battle whether he will or no, but that is not his *dharma*. *Dharma* is one and one only. *Ahimsa* means *non-violence*, and speaks in the realization of Truth. There is no room here for cowardice. *Ahimsa* will go on eternally in this strange world. The Gita shows the way out of it. But it also shows that escape out of cowardice and despair is not the way. Better far than cowardice is killing and being killed in battle.

If the meaning of the verses quoted by the correspondent is not clear, I must confess my inability to make it so. Is it agreed that that the Almighty God is the Creator, Protector and Destroyer and ought to be such? And if He creates, He

has undoubtedly the right to destroy. And yet He does not destroy because He does not create. His law is that whatever is born must die, and in that lies His mercy. His laws are immutable. Where should we all be if He changed them capriciously?

—Young India, 12-11-25

DRY RED CHILLIES

No. 1 Mixed Grade Dry Red Chillies, Nett 30lb Bag 45/-

Any amount obtainable for Cash.

Write for Grain Bags and Sugar Packets.

MAARMANS (Pty) Ltd.

Box 26, Phone 128, BRITS. Transvaal.

Phone 833-4786

P. O. Box 1848,

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS
HOUSE FOR KEEN CASH PRICES
11 West Street, JOHANNESBURG.

RECORDS NOW CHEAPER

ORDER NOW AT REDUCED RATES

AMAR DEEP 7 6 Each KALAYANA PARISHU
GAIDI 911 Plus 2d Tax. BAAP BETE

HINDI: Kashyap, Minister, Anari, Madhupati, De Behen, Flying Ram, Doctor "F", De Ustad, QUWALI: Ismael Azad, Yusuf Azad, Talat Mahmood. TAMIL: Patti Bakshi, Anbu Engay

Make your selection of any single records from any sets

MAIL ORDER MUST ACCOMPANY 4/- DEPOSIT

—CASH ON DELIVERY—

DURBAN WELCOME DISTRIBUTORS,

Specialists in Tamil, Telugu, Quwali & Hindi Records
2 Ajmeri Arcade (off 14th Gray St. & 50 Cathedral Road)
P.O. Box 1574 DURBAN Phone 47082

Cable & Tel. Add. HARGVAN.

Phone 29366

P. Hargovan & Co. (Pty.) Ltd.

Earthenware, Pickle Jars 3 Gallons 12/6 each F.O.R. Durban
Fresh First Grade Green Ginger 1/2 per lb.
Fresh First Grade Garlic 2/-

Cash with order only.

P. O. BOX 1250.

155/7 Warwick Avenue
DURBAN.

રંગદેવ શ્રીકસબર્ગને ગૂંગળાવી રહી છે

મુમુક્ષુભેના હા પાસે આગેશ્વરી શ્રીકસબર્ગ સહેર નાચેને આરે આવી જાય છે. ત્યાંની વેપાર તદ્દન પડી ભાંગે છે. પ્રોટેસ્ટેન્ટના આદિકોને સહેરમાં હાથલ થવાની મનાઈ લેવાયી, ૬૨ મહિને વેપારીઓ ૧૦,૦૦૦ પૌન્ડ ગુલાન ભોગવે છે. તેઓનું કહેવું છે, "સરકારે રંગદેવની નીતિથી અમને આર્થિક મુશ્કેલીઓમાં નાખી દીધા છે."

● મ.ર. મદાલે (Garages) અને કેટલીક દુકાને બંધ થઈ ગયા છે.

● લોન્ડન મહાનગર મુખ્ય મથકની કિંમત કરતાં, કે એ.ઈ. કોમિટી વેપાર થયા છે.

● અમુક છુટા ભેળી કે આદિકોને અમુક સમયે સહેરમાં આવવાની પરવાનગી દેવામાં આવી, તેઓ હવે શ્રીકસબર્ગમાં ખરીદવા મંત્રિત નથી.

● મુમુક્ષુભેના દોઢી અને આદિકો વેપારીઓ હવે ઘારા મામ ભેગા શ્રીકસબર્ગમાં વળતો હતો તેવા સંમત કરે છે તેથી વેપાર આ તરફ રહ્યો છે.

● રંગદેવ વેપાર બંધ થઈ ગયે દોઢાં વેપારીઓ અમુક હાથ ધરીને કંપારે કંપારે આવે છે. આથી શ્રીકસબર્ગના વેપારીઓ અને મિત્રો મુશ્કેલીમાં રહ્યા છે.

આવી પરિસ્થિતિ છતાં ડેરી રીતે થઈ તેના હિતકાંક્ષા જળવાઈ રહે છે. ૭ વરસ કંપાર અમુક ગેરમાર્ગે દેખાયા

હરી કે મુમુક્ષુભેના આદિકોને સહેરના કાનાઓમાં રહે છે, અને બસમાંથી સુમાર વચરના આદિકોને સહેરના ગ્રુપ્પ લાગાઓમાં ઉતરે છે. અને તેઓએ કાકા કરી "અમને ઓરી શ્રીકસબર્ગ" કોઈએ છે." એવે એક ખરડો તથાપર થયો અને સહેરમાં વહેંચાયો. સહેરની ૩.૫૦૦ની વસ્તીએ એના ઉપર સહી કરી અને આજે એક વસ્તી "હાથે કપા" હોયે વાગે" એવી પરિસ્થિતિમાં મુકાઈ છે.

તે વખતે તેઓએ એની અપર નહાની કે એનાની આંખોમાંથી કામ કરી પાછા ફરતાં આદિકોના મનમાં મરમ હતો, અને તેઓ કેવળ ખરીદવા મટે જ આ સહેરના વેપારી કાનામાં ઉતરતાં હતાં. આજે એ વેપાર તેઓએ બોલ્યો છે.

સહેરના ગેરમાર્ગે અરજ મારેલ શ્રી રંગદેવના એકમીનિરૂદ્ધર ઉપર મેડાસી, અને તે ઉપર ડે. ૬૨૫૫૩ ને તે વખતે મેડીય કોર્ટેસના પ્રધાન હતાં તેમના કામમાં ભઈ પડી. ડે. ૬૨૫૫૩ શ્રીકસબર્ગની ગ્રુપ્પમાં લીધી અને ત્યાંની વસ્તીને જુલુજીવન કે "શ્રીકસબર્ગને ગેરમાર્ગે શ્રીકસબર્ગ" બનાવવામાં આવશે."

આ પછી વેપારી કાનાઓમાંથી આદિકોને મટેના "બહ રોપ્સ" કાલી નાંખવામાં આવ્યા, અને સહેરમાં આવતાં આદિકોને ઉપર અમુક મનાઈ કહેવા મુકાયા. વેપાર મટે સુધારે નવથી નવોત્તર મધ્ય વાગ્યા સુધીને કમમ ભાગ્યો. આ સમયની આમજ વા પછી કોઈ પણ આદિકોને, સહેરમાં મળતાં તેઓની બરપાક થતી અને રડ થતો. આથી આદિકોને આ સહેરમાં વેપાર કરવા બંધ થયાં શ્રીકસબર્ગના અમુક ગેરમાર્ગે કહેવું એમ છે કે હવે કાંઈ બને એમ નથી. સર-

કાર પાસે શ્રીવાદ કરવાથી કંઈ દેવ પડવાનો નથી, કારણ કે સરકાર આવી શ્રીવાદ પ્રત્યે બહેરમાં કાન કરે છે.

આ કે શ્રીકસબર્ગની પરિસ્થિતિ. એ તે એક નાનું સહેર છે. ૫૨૫૫ આખા ક્ષેત્ર આદિકોમાં આવી નીતિ અજમાયે થાય તે ગેરમાર્ગે થી બનશે કે આદિકોને હવે સ્વમાન રું મીલે છે તે સમજતાં થયા છે અને તેઓ પોતાના સ્વમાન ખાતર સહી કરતાં પણ સહીયા છે. એનો કામસી તાતેલગને, એ—સાધવીલ, લાંગા અને ન્યાંગા.

મહારાષ્ટ્ર દુકાળના દિને સંભારે!

મહારાષ્ટ્ર રાજ્યે એના પોતાના રાજ્યના ભોગોમાંથી મુશ્કેલીમાં આગે આ અનાજ ભય એ કાગે પ્રતિબંધ મુક્યો છે એવા સમાચારથી મને આશ્ચર્ય થયું. હું આજા રાષ્ટ્ર કે આ સમાચાર સાચા ન હોય. આ કુપ માનવતાનિકોણ છે, અને અગ્રે એક વાત યાદ આવે છે. હૈદરાબાદ બાધારી સંસ્થાની એ વાત છે. હૈદરાબાદમાં મુળ મુળ અનાજ હતું. આ વાંધાભરત પતિત અગ્રે તપાસ થઈ ગયા મહારાષ્ટ્રના કાગેમાં દુકાળ રહી છે.

શ્રી નહેરુ કછોલીના મુલાકાતે

શ્રી નહેરુએ શ્રીમાન નમદીના આમંત્રણને માન આપી કછોલી મામની મુલાકાત લીધી હતી. શ્રીમાન નમદી અગ્રે ભારતના પ્રવાસે ગયા, ત્યારે શ્રી નહેરુને કછોલી આવવા માટે આમંત્રણ આપ્યું હતું. શ્રી નહેરુએ આ વડ સાહસિક વેપારી એકા ૫ બાપુજી સાથે આ દેશમાં સત્યાગ્રહની લાતમાં ભાગ લીધો. હવે તેમને આ આમંત્રણને સ્વીકાર કરતાં ખાતરી આપી હતી કે તેઓ કછોલી ગામે અગ્રેથી આવશે

આ આમંત્રણને માન આપી શ્રી નહેરુ કછોલી ગયા હતા. ત્યાંના નવા મુશ્કેલીમાં આમંત્રણે શ્રી નહેરુને માન સહીત આમંત્રણી સાકાર કર્યો હતો. શ્રી નહેરુએ શ્રીમાન નમદીને મળવા બદલ આમંત્રણ ૫૨૫૩ કર્યો હતો, અને કહ્યું હતું કે ક્ષેત્ર આદિકોની રંગદેવની નીતિ વેપાર વરસોમાં મદદારી; અને કોઈએની પરિસ્થિતિ ક્ષેત્ર આદિકોમાં સુધારી.

★

શ્રીમાને લીધે ભગત કુખી થયા
કે એ ખર્ચે ૫૫૫૫ શ્રીમા વમર
તે તેના કરતાં ૫૫૫૫ કુખી
અને વેરણું હું નહીં થાય !

★

વંચીને થય

કન્યા દાન આ માટે ?

અમને એક વરોહ આઈ
એકે સમાજના કાગેમાં ઘારો
રસ થયે છે એને પ્રકા મુક્યો
કે કે: "કન્યા એ રું દાન કરવા
ધાવક વરુ છે" આ માટે કન્યા
દાન એ સન્દ વપરાય છે !

આપણે દિગ્રીને જાણીએ અજાણી
એ અને એટી કરી ખરજાણીએ.
પછી પચાણવતી વખતે દાન આ
માટે કરવું પડે !"

અગ્રે વાંચ કેને આ કન્યાને
જવાબ આપવા અજાણ કરીએ
છાએ.

“ઇન્ડિયન ઓપિનિયન”

કુસ્વાર તા. ૧ જુલાઈ, ૧૯૬૦.

ઉત્તર આફ્રિકા અને ગોરાઓનો ભય

આફ્રિકાના રાષ્ટ્રો જેમ જેમ સાર્વજનિક એકીબોને ખંજેરી પ્રબલતાક શબ્દ તરફ ફરે છે, તેમ તેમ તેઓ પાશ્વરણમાં બંધારણીય ભૂલો કંઈ જાય છે અને દક્ષિણ આફ્રિકાની યોરી પ્રેમ તરત જ એ ભૂલોને પકડી આફ્રિકનોની કડકા મસ્કરી કરી, તિરસ્કારની નજરે જુએ છે. પણ તેઓ એ જુલી ભય છે કે પશ્ચિમની લોકશાહી પાશ્વરણ અને બંધારણીય સરકાર, ઘણા વરસોના અનુભવ ઉપર રચાયેલી છે. પશ્ચિમના દેશો આજની બંધારણીય પરિસ્થિતિએ કેવી રીતે આપ્યા, તેનો ખ્યાલ તેઓએ જે કટોકટીના સમય પસાર કર્યો એ ઉપર દ્રષ્ટિ કરતાં, તરતજ જણાય આવે છે. કુરોપ અને અધેરીકાના દેશો લોકશાહી શબ્દના કલોચ્છવ ધ્યાને પડેલા પહેલાં ઘણી માંહે માંહેની લોકાયો અને સુરક્ષીઓમાંથી પસાર થયા છે. એજ રીતે આફ્રિકાના રાષ્ટ્રો પણ પોતાની સરકારી નીતિ કલોચ્છવ ધ્યાનમાં પહેલાં ઘણી ભૂલો કર્યો જેનાથી દક્ષિણ આફ્રિકાની યોરી આમદી આનંદિત થાશે. યોરી સત્તા જેણે આફ્રિકાનો લાભ સો વરસ સુધી લીધો, તેણે કલોચ્છવ અને આધાર રાખનારોમાં માટે આધિક કે બંધારણીય, કંઈજ ક્યું નથી. તેઓ આફ્રિકામાં પોતાનો સ્વાર્થ અને ઉત્તરિ માટે જ પડી રહ્યાં હતાં. કલે આફ્રિકન રાષ્ટ્રો સુલાખીની એકી ખંજેરી નાંખી કલોચ્છવને આધીન બની પ્રવરન અને ભૂલોની કપરી યાજામાં એ ભય શીખતાં થયા છે. દક્ષિણ આફ્રિકાની યોરી પ્રેમ આ ભૂલોને મોટું સ્વરૂપ આપે છે, તે શું પોતાના ભવિની ચિંતાને લઈ તો નથી કરતાં ને! સ્વતંત્ર અનેકાં આફ્રિકન રાષ્ટ્રો જનકેપની નીતિને વખેલવામાં પાછી પાની કરી નથી. એકીજ અબજાની સમિતિમાં આ એક વિષય ઉપર બિલકુલ ચતલોક ન હતો, અને આજ એક વિષયને અવતી સુનાઈટેક નેચનની એવેન્સની સમજ લાવવા માટે બધા જ આફ્રિકન રાષ્ટ્રો એક મત થયા હતાં. દક્ષિણ આફ્રિકામાં ઉલટી કરે પહેલોલા ગોરાઓ કંઈ કરે યા કરવા ના પાડે, પરંતુ ફરેક વર્ણના અને રાજદારી મતના સમજ માણસો તો સમજ સુકયાં છે કે સ્વાતંત્ર્ય પામતાં આફ્રિકન રાષ્ટ્રો કેવળી કેરા સુધી રેલાસે. આજ યોરી વર્ગસ્થની પામમાલીની નીચાની છે. આ વસ્તુને અપમાનો પણ કાંઠે થકે એમ નથી

કોયડાનો ઉકેલ

પુરેશ ને અરપણ કોયડાનો ચોખ્ખાઈ ઉકેલ લાવવા એ લોકો પોતાના માનસ અને વકારને કારણે તરપર જનતા હોય છે, કારકેઈ વિદેશી સત્તા પાકાર દે! ત્યારે સર્વે લોકો એ લોકો તરપર વળ જતા હોય છે, તેઓ કલેસા સાચા નથી હોતા. આજ બજા, મળકા નીચું ઢાળીને ધીરજપૂર્વક ને બલભેર કાલિયમ સમાધાન લેખવાનું એમનું વચ્ચુ હોય છે, લેખ લેખ કલેસા બેલા ઢોતા નથી. કલ્યાના, મોરે બાને તેઓ જ કલમ સાચા હોય છે. ધીરજ અને સતત સુમનિષ્ટાને કારણે કેટલાં કુલો નિવારી સકાયા છે! આમકરતી ગાણી ઉચ્ચાસારાઓએ કેલી આપ્યો મળકાથી છે! એને પરિણામે કુલો લેલા કલં લેરી કેટલી મેલમળ્યો મળમને કારણે નિવારી સકાયા હેવ! ભયું પણ કેટલી ગાંધી વાર જનું છે કે એકનીલ દેસા વચ્ચે ખૂનખાર જન બેલાયા હોય ને પાછી, દેસા વરસોને અંદે, તેઓ મિત્રો જ નહિ પણ કાચીઓ સુકા બની સુકા હોય! — એકવિંશ કલેસા.

સેવાસામની ટેકરી જુએ છે

સેવાસામની ટેકરી કબી કબી યુગે છે, આ આજનાં કાળોં પકારોમાં તો કાળો દેરકર થયો નથી. આ આદિનિવાસ, ને આ અંતિમનિવાસ માંથીજ વધી હતા સારે ગીરભેન એમને ભાઈ લેલી કારેલા. ગીરભેન તો તે પહેલાં અને સાર પછીએ અનેક સર જલ્દયા, પણ અખંડ રેતાં છતાં આપીછતો આજમ તે: કાળવમતી પછી આ જ બન્યો ને કોરટ કુધી આ જ થયો. માયુ કુટીર. આ એ ગોરાઓ અને જે ગોરાઓની વચ્ચે કારતનો પ્રતિકાસ નથી થાટ પાડ્યો છે. ભાઈ ભેસી માયુએ લોડાં લે.થિયન, તાપક-તાઓ, બપાકર, રાજાજી કે રામમનોકર જેવા સાથે મળ્યાઓ કરી છે, અને ભાઈ જ ભેસી એમણે. એટલી જ સંભીરતાથી પોતાના વકાલ આજમ વાસીમિતર કલો કલેસા છે. કાલે આજે એનિમા લેરી કોઈએ, કાલે અનુરની એક લેસી વધારે આપી, અલખનું વત પામવામાં કાને કેવી મુશ્કેલી પડી, કાંઈ વંડી કલકા ફરે છે ને કાંઈ ભારે, કલ્યાના કલ્યામાં કયા દેરકર કરવા લાયક છે વગેરે પ્રશ્નો માયુને પોતાના પ્રશ્નો જનાવ્યા છે.

મા અખડ ભેસતો કરી,
મા અખડ કાંમળો કરી,
મા અખડ ભેસી કરી.

તો ચંન માતા વચ્ચે ચીની વાંકર:જો માયુની જમાએ જેમ રહેતા હતા તેમના તેમ ખોલ્ય છે. માયુનાં બોલો વરનાં સુવાક્યો, એખની અભા, એમનાં પ્રકારો—મળાં એમનાં એમ જોવેલા છે. એ કુટીરનું રરવાળ આજમ પલો નખનદમારે મોડો છે તે ફરિ. મકાલેભાઈનું કામ કરવામાં એણે દિવસરાત ભેંચાં નથી. એની ઉખરના બીજ અનેક વધારે વમારની લેખમાં આમલેય ઉપડી મળા છે. પણ ફરિ માયુની સેવામાં લા જ મોડો છે.

આ પાસેની, પોલીયાં કનુમાઈ ભેસતા. દિવસરાત એમનું દાખવરકરકર દપદપ દપદપ ચાલતું જ હોય અને તે જંધ ચાવ સારે કેવેરા એમના કાચમાં હોય.

માયુને અકાલેવ

પેસો મકાલેવનિવાસ. સેવાસામ આજમમાં આજમારોમાં મકાલેવભાઈ નો નંબર પાછળનો. પહેલાં એ અમન-વાદીમાં માયુને આ કુકામ હતો લા જ રહેતા. માયુના તે જનતાની એ કપાલી. રોજ સવારે કપાલ લઈને કામાપાંચ કાપક સેવાસામ જન અને ગવેર પછી પ્રકાર આવે. કાપક વાર જે દેસા પણ થાય. જતાં આવાતાં ગીતાનો પાઠ કરે, અને રવિવારે

મામલો કારે હોય તો એને અંધતાના મોડો મોડે કરાવવા પ્રયત્ન કરે એમ કહેયું જ અરખર છે કારણ મામલો એ મોડો મોડે ન કરવા એનાથી જનતા કલનો કરેતા! વધોની વરથી આ રોજ ૧૧ ને કાપક વાર રર ચાપલ ચાલીને જ મકાલેવભાઈએ સેવા ની તળિયત-જમારી. વરથી એમનાથી સકન ન થાય; સાથે અકર આવે ને આથી અપાર્ણ આવે. માયુએ કહ્યું 'નિલકાજ સાથે નાસિક જાઓ, કપાલેર કરવા.' પણ માયુ ઉદા-કપરાં આદિજન ની વાલ કરે છે, કારે એમને કુળીને કે જનવાં મકાલેવે આનાકાની કરી. પણ ઉવરે માયુની આકાને થાથે ચાલી જવા તર્કવાર થયા. રસ્તે વધી રહેતો જ અકર આખ્યાં ને મકાલેવ અટકયા. આ માયુ માયુને આ કમાકાર ટેલીફાન દારા સેવાસામમાં મળ્યા. એટલે તેઓ આપુળખાપુળ થવા લગ્યા. અલો કલોકામાં તો વચ્ચે વાર હાન કરાવ્યા કે મકાલેવ કેમ હજી આજમ નહો. એ એમનો મોન તો દિવસ હતો. વધી આપુળખા કાવજની અખરખી ઉપર ગીરકાલી હતી. આંતે સિવિલ સર્વન મકાલેવને લખને આપ્યા. અમનમાલ માંથીનાં ખાલુ પછી પહેલી વાર માયુએ મોન તોમરું: 'કાં મકાલેવ, કેમ છે?' મકાલેવ ની અખ્યામાં અખરખિયાં હતાં. એ કહે: 'રહેતો અકર આવી મળાં. એ વિચાર કર્યો કે મરણું તો આપનાં જોવામાં માયુ' સુકાને જ મરણું, છે, એટલે પાછો રહ્યો.'

એમની એ કલ્યા મોડા અધિવાઓ પછી આમાજનાં મકેલમાં પુરી થાટ.

છીટીશ શજતલને

મળેલા ચારસો

મળમાના વમા પ્રધાન ખી. કુન્ડે અનુકલ રહેમાને મોકાકેલમાં નિલાખીં જોની કલ્યામાં માયુ કરતાં અખ્યાનું કલું કે મળમામાં ખોરીક. રાજાને સુખ અને આપાદીનો વારસો આવેલો છે અને તેને પરિણામે કલ્યા અને અંધીન તંત્ર મળ્યું છે.

સાથે આફ્રિકાની માનવતાં મી. કુન્ડેને અખ્યાનું કલું કે અંધતાની એ વરકાપા છે કે સાથે આફ્રિકા એવો દેસ કેમનલેસમાં છે. કેમપણ એક જાતિને અમેરીકી જનાવવાનો કે મની વેસવનો કાપ દેવી કલક છે જ નહિ.

કોટ

અમાકાઈ મકનકના પુવવાથે

એ'મ' ૫-૫-૬૦

કોંગ્રેસજનો સામેના આક્ષેપોની તપાસ

મહાસત્તાઓને ફરી બેગા યવુંજ પડશે

કોંગ્રેસ પ્રમુખ શ્રી સંજય રેડીએ તા. ૧૪મીના રોજી ખાતે જરૂર પરિષદ માં બોલતાં જાહેર કર્યું હતું કે, ભગવાનદેવ કોંગ્રેસ સભ્યો દ્વારા સત્તાનો દુરુપયોગ થવાના આક્ષેપોની તપાસ કરવા માટે સારી પ્રતિષ્ઠા ધરાવતી જાહેર સેનની અસ્થિતિની કોઈ સમિતિ, નીમવામાં આવશે. કોંગ્રેસ પ્રમુખે એમ પણ જાહેર કર્યું હતું કે, મધ્યસ્થ તેમજ રાજ્ય સરકારોના કોંગ્રેસ પક્ષના પ્રધાનો અને સંસદ અને રાજ્ય વિધાન સંસદોના કોંગ્રેસ પક્ષના સભ્યોએ કહેલી પોતાની અસંકલ્પાયેલી, અન્યથા અને અર્થ 'અભાવતા' વાર્ષિક નિવેદનો મારી સમક્ષ (કોંગ્રેસ પ્રમુખ સમક્ષ) રજૂ કરવાં પડશે. અને તે ને અકલ્પી એવા પ્રશ્નને તે જોઈ જશે.

કોંગ્રેસ પ્રધાનની જાહેરાત

વધુમાં તેઓએ જણાવ્યું હતું કે, કોંગ્રેસ કારોબારીએ પૂના ખાતે નિર્ણયે કર્યો હતો. કે, સત્તાના દુરુપયોગના આક્ષેપોની તપાસ કરેલું તંત્ર કાપખી રહેશે, અને અમલમાં ને અદાવતિમાં આ તપાસ માટે નિમણાવ 'એનલ'ના સભ્યોની નામવાલિ તૈયાર થઈ જશે. એક અવાજના અવાજમાં કોંગ્રેસ પ્રમુખે કહ્યું હતું કે, તપાસ સમિતિના સભ્યો કોંગ્રેસી જ હોવા જોઈએ એવું કહી નથી. અથવા, આ સમિતિના સભ્યો નામધીરો જ હોય એમ પણ નથી અને એટલું જ 'પ્રવચ્છા'એ કીએ કે, આ સમિતિ પર નિમણ તે અસ્થિતિઓની પાછળ કંઈક રાજકીય પાર્શ્વભ્રમિત હોવી જોઈએ, અને સોપી મોટી થાય તે એ કે, તેમની તરફ માનની દૃષ્ટિએ જ એવાનું હોય.

આ તપાસ સમિતિના સભ્યોની 'સંપ્રદાય' વિશે થી રેડીએ જણાવ્યું હતું કે, સરખાતામાં પાંચથી છ સભ્યો આ 'એનલ' પર રહેશે. પણ એ જરૂર પડશે તો વધુ સભ્યોની નિમણૂક પણ કરવામાં આવશે.

કોંગ્રેસ પ્રમુખે જણાવ્યું હતું કે, આ તપાસ સમિતિ અને કોઈ કોંગ્રેસી કોની વિશ્વ ફરિયાદો આગળ તપાસ કરશે. આ ફરિયાદો જાહેર કાનૂની દૃષ્ટિનું કારણ નહિ છે. એ અને ધારે કે, અધિક કોંગ્રેસીનું અધિક પક્ષકે એવાનું કે-૫૪૧ કાપડાની દૃષ્ટિએ તે અરજી હોય કે ન હોય-તો હું એ

આગળ તપાસ સમિતિને સોંપું. એમના દે.પિત પ્રવચાર થાય તેમની સામે પણ હું પક્ષમાં બેઠો એ સ્વચ્છતા અવાજમાં થી રેડીએ કહ્યું કે, દેવતા ૧૯૫૪ પરજ પક્ષકોને આધાર રહે છે. અધાન કોંગ્રેસીએ, અરજી નથી એ જાણવા માટે આ પક્ષકે સેવામાં આવે છે એમને અરજી છે તેમને અર્થે વખોડવામાં આવે પણ સામાન્ય રીતે કોંગ્રેસીએ પ્રત્યાજ્ઞ નથી એવા વખાણ પ્રસારકારક છે. આથી આખા દેશનું વાતાવરણ ભયની રજૂ છે.

કોંગ્રેસ પ્રમુખ શ્રી સંજય રેડીએ વધુમાં જણાવ્યું હતું કે કોંગ્રેસ પાલો-મેન્ટરી બોર્ડ, કનોઈ જુન કેસમાં પંજાબના પ્રમુખ પ્રધાન સરદાર પ્રતાપ-સિંઘ કેરોન સામે ને ડીકા કરવામાં આવી છે તેની તપાસ કરશે. અને પાલો-મેન્ટરી બોર્ડ એ કેસનું સુધારાના તમામ અંગે જોઈ તપાસી અરજી વિચારણા કરશે.

અઢાળીઓની પાંજળી સુખા અંગેની મામલો સંબંધમાં પ્રજા પાર્ટી, તેમજ જણાવ્યું હતું કે પોતાની ગાંધીયી મુખવા માટે ગ્રાહકોને પણ રહેશે ઉપયોગ એમ જાણે છે કે હવે એને બાધા ભેડે કેઈ સંબંધ રહ્યો નથી. પંજાબના તમામ બેંગોને સુખો ભેજતા નથી.

વધુમાં અખિલ હિંદ મહાસમિતિએ 'નર્મલ' લીધો છે કે 'હવે કોઈ નવા રાજ્યો, રજા.રો નહિ અને એનો આ નિર્ણય અંતિમ છે.

મહાસમિતિમાં આંતરરાષ્ટ્રીય પરિસ્થિતિ વિશે બોલતાં વડા પ્રધાન શ્રી ભવાનદેવ-લાલ નહેરુએ પુનામાં તા. ૫મીના જણાવ્યું હતું કે અને આજા છે કે જાહેરો ભયની મહાન સત્તાઓને સિખર પરિવર્તન નહીં તે બીજા કોઈ પ્રકારે એમાં થવાની ફરજ પડશે. આનું જનકું એમને, નહીં તે આપણે માથે ભરે આરત દુડી પડશે.

દક્ષિણ આફ્રિકા સંબંધમાં તેમણે જણાવ્યું હતું કે મલાયા, ધાના અને બીજા દેશો દક્ષિણ આફ્રિકા સાથેના આર્થિક અને રાજદ્વારી સંબંધો તોડી નાખવાનું વિચારે છે. દક્ષિણ આફ્રિકા ના માલના અધિકારની પણ ચર્ચો ચાલે છે.

શ્રી નહેરુએ જણાવ્યું હતું કે ભારત સરકારની તટસ્થતાની, કોઈ પણ સત્તા-જુથમાં સામેલ ન થવાની નીતિ આજની મોતદાસિક કોંગ્રેસીમાં સાચી પૂરવાર થઈ છે (તાજીઓ). જૂનકાળમાં પરિસ્થિતિ દળવી કરવામાં આપણે પણ થોડી પ્રજા કરી છે. તે સમયે ભારત કાંતિ અને તટસ્થતાની નીતિ અનુસરતું ન હોત તે ભયનો ઇતિહાસ આજે કાંઈ છુટો ન હોત.

ગીતો વિકલ્પ

શ્રી નહેરુએ જણાવ્યું કે મુદ્દો બીજો નિઃકલ્પ કાંતિપૂર્વકની સંમતિ છે. મુદ્દ અતિ અવકર છે અને આપણે તે કુર શાખું હોય તો બીજો રસ્તો ન તચીતો-સાલ્વે ટને ન રહે છે. એટલે સિખર પરિવર્તન થનકા પછી વાતાવરણમાં ને ઉત્તેજના દત્તી તે કોસરી જતાં વાતાવરણ થી રીને પાછી સર કરવી તેની સેવાએ અર્થ કરવા માંડી છે.

સિખર પરિવર્તનની નિષ્ફળતા વિશે કોઈ કહેવું કરેલ છે કારણે અમે-રીકાએ જણાવ્યું વિમાન મોકલ્યું. રશીયાએ તે તોડી પાડ્યું, અને પટના કોચી વધી અમર પરિસ્થિતિ ઘણી વર્ષ હતી. આવી વખતે પરિસ્થિતિ મધારે અમર ન અને તે માટે પ્રયાસ કરે જોઈએ. આજે ને પરિસ્થિતિ છે તે પૂરતી થાય છે.

કેડનો વાંકે કેડયો નહિ

શ્રી નહેરુએ તેમના પ્રવાસ દરમિયાન સિખર પરિવર્તન થનકા વિશે એવેલી પછપરછોને જણાવ્યું કરી કહ્યું કે પ્રમુખ નાસર સાથે એ સિખર પરિવર્તન નિષ્ફળતા વિશે ચર્ચો કરી હતી પરંતુ એને એ માટે કેડનો વાંકે કેડયો નહોતો. ઘણી પટનાએ વખોડવાને પાત ફળી પરંતુ અમને જાનેને કાન્યું કે આ રીતે કાંતિનું કાર્ય થઈ જશે નહીં.

સિખર પરિવર્તને પરિણામે કેઈ અમરકાર થશે એવી કોઈ કોઈ આજા રાખી નહોતી; પરંતુ સિખર પરિવર્તન કોઈક પણ પરિણામ આવશે એવી આજા અને રાખી હતી. સિદ્ધતા વડા પ્રધાને પણ સિખર પરિવર્તની પરંપરા માટે સુચના કરી હતી.

આંતરરાષ્ટ્રીય રાજકારણમાં ભયુસી સામાન્ય વસ્તુ છે, પરંતુ આંતરરાષ્ટ્રીય કારણે ભયુસીને રચીકાર કરતો નથી એટલે વિમાન દ્વારા ભયુસી કરતી એ આંતરરાષ્ટ્રીય કામદાની વિચક હતું અમેરીકાએ ભયુસી કરી એટલે તેના પરિણામ તેણે જાણવામાં ને એઈએ શ્રી નહેરુએ સિખર પરિવર્ત પછી થક,રાખેલા નેન-એમને પરંપરા કોસા આક્ષેપોના ઉત્તેજ કરી કહ્યું હતું કે એથી પરિસ્થિતિ ભયની છે. અસ્થિતિઓ ની કીકા થાય તેમ એ કું છે પરંતુ દેશનેતાઓની કીકા થાય એ માન્ય મુકવા જેવું છે.

અધ્યક્ષોના અખતરા બંધ કરવા માટેની સંમતિ તોડી નાખવામાં આવી નથી એ સાફ છે, કદાચ સંજોગો જ મહાસત્તાઓને મંત્રણા, એટલે કે ફરીથી પ્રસંગ કરવાની ફરજ પડશે.

શ્રી નહેરુએ કહ્યું કે જમત સુકને આપે હું છે એ સમજાવેલો. સુકની આપણે આવશે તો આપણી, રોજના એ કુળ મોગી થશે. રશીયાએ ભયુસી વિમાન ભાથી ઉઠ્યું હોય તે વિમાની મધક રોડેટથી કુંડા મરવાની આપેલી એતજીનો ઉત્તેજ કરી કહ્યું કે રશીયાના આ કુલનો કદાચ સામે અરજી મળે અને અમલમાં મુકનો ધવાનગ ફારી પણ નીચે.

એક વધુ નવું અંગ-સત્તાકે રાજ્ય

મોડાપરકરને તા. ૨૧-૬-૧૯૬૦ સ્વતંત્ર રાજ્ય તરીકે જાહેર કરવામાં આવ્યું છે. સ્વતંત્રની જીવનશૈલીમાં એક જાન પાનગીએ એ ૬૫થી સામ લીધો હતો. કર્પીત મેલની સમક્ષ પ્રથમ કુન્ય સરકારના સેક્રેટરી એક રોકે થી, છા ફેરે આપણ કરી માગામરકરને આજાક જાહેર કર્યું. કાર પછી અનુસત્તાક રાજ્યના પ્રમુખ શ્રી. શ્રીલીનાઈ શીરાનાનાએ રાજ્યની માનુષાધારાં આપણ કહ્યું હતું.

હવે પછી માગામરકર "મામામ.શી રીપજીની" નામે જાણાવશે. સમરત ટાપુમાં બધે રાષ્ટ્રીય વાવડા અને આર્થિક જણાવેા હતો.

—ગુજરાતના પ્રધાનો પેતાના નામ સામે હવે "મનનીય" "મોનરેમલ" શબ્દ નહીં લખાડે એવું સર્વાનુમતે નક્કી કરવામાં આવ્યું છે.

ચા. એ. ૫૩૨૦

—

ટેલીગ્રાફ ૨૩-૫૩૨૦

ટેલીગ્રાફ કોડ: "અમલકો"

અમલ અધિકારી (મી) લી.

- ૧૪ કોડ સ્ટોલ,

એ હા ની સ જા ર્.

હોલસેસ અને રીટર્નલ અર્ગન્ટ અને પ્રયોગસ

આજ કલેને તમારે ત્યાં ઇન્ડિયન અને ઇંગ્લીશ ટોસરી.

મામામાં નામવાના અલ અલના રેડી તેલો

સ્ટેનલેસ સ્ટીલ, પીપલના અને એકપુત્રી-અમના

વાસણો-કામ અને પ્લાસ્ટીકની અર્ગીએ

કેરમોલ અને રાહકર તથા બીજા

અનેક રેડી થીએ કીકાપત

આવધી અગી.

સ મા ચા ર સં ગ્ર હ

—દરબારમાં જે મામલો જોઈ મરણ થઈ કદાચ એનો ફરી હતી, તેમની ઉપર ચારે બળવવામાં આવ્યું હતું. તેઓ પર જે કાલે મામલો તે સરખા નહોતું એમ તેમના વજીરોએ પુરવણું આપ્યું હતું. ૨૪ જુનના તેમને ચેલેન્જર આપી ઓરી મુકાબામાં આવ્યા છે.

—ભારતના સમાજવાદી નેતા શ્રી બપ મકાલ નારાયણે ભારતની સરકારને જણાવ્યું છે કે એકલા પાકિસ્તાન સાથે જ નહિ પણ ભણ પાકીસ્ટી દેશ—નેપાલ, અફઘાનિસ્તાન અને ભૂતાન સાથે પણ સંરક્ષણ કરાર કરી નાંખે.

—પ્રતિપદમાં અમેરિકા અને રોડેસ મધ્ય ભાગવાનું છે. આ મધ્યેથી કુલ નહીં કરવામાં આવે અને રમતીક કામકામને જ્યાં રખાઈ એવી ખાનગી કામ આપવાનું કહેવાય છે. મધ્ય ભાગવાનું કારણ કદાચ વિદ્યાની કોશીલન છે એમ જણાવ્યું હતું.

—આંતરની આંતરરાષ્ટ્રીય કામકામ સંસ્થાએ અપીલ કરી છે કે, હાલ આફ્રિકાની રંગભેદની નીતીથી કાલ દોરો પર જે અવાય માય જે તેની વિચારણા કરવાએ વખત પડશે છે. અન્ય સરકારોને સહકાર આપવામાં આવી સરકાર પહેલ કરવા તરફાર છે.

—મિલાઈના (હિંદ) પોલાના કાર-ખાનામાંથી ૪,૫૨,૦૦૦ ટનથી વધુ વધુ પોલાલ નિકાલ થયો છે. આ અગ્રેષ પાકિસ્તાન અને ઓટન થયો છે.

—જાહેરના કોમ્પે ને બલોઝે ચારે બાજુ ફેલાય છે તેથી મલાયાના વડા પ્રધાન એક પરીપદ મેલાયવા કહે છે. અને ચેતે આગેવાની મેલે. આમ કરી મલાયા હાલ આફ્રિકાની આંખમાં કહેવાય છે.

—દેશક અને ખાનગીરની પાત્ર એ ન જવાનું મુલ્ય મિની સુવાપાળાએ એ સરકારને કહ્યું છે. એમ જણાવ્યું છે કે સમાપતી કહ્યું નથી.

—ભારત વરતી મહત્તરી કરે છે જે ૧૯૬૧માં પ્રવૃત્તિ થવાની છે. તે તમામ કરમીયાન જણાવ્યું છે કે ભારતમાં ઓમોની સહકારમાં કાંપી વધારો થઈ રહ્યો છે.

—એ.માર્ગિસેન્ડ ને કાલ ખોટીક કર-હાલ નીચે છે તેને તા. ૨૬ જુનથી સ્વતંત્ર રાજ મનાવવામાં આવશે અને તે માલ ચાર દોવડ પછી પ્રતાલીપન વાલીપણા નીચેના કોમ્પાલીપાને તા. ૧ જુલાઈના રોજ સ્વતંત્ર રાજ તરીકે ભરેર કરવામાં આવશે.

—મધ્ય આફ્રિકાના ફેરેસનના બાનિ બંધારણ અંગેના ચેતરો દીપોટ કહે કુંડ મુલતમાં જ તરફાર કર જરી એમ રોડેલીવાળી પાછા આવેલ મોડે મોનક્ટને કંડનમાં ભરેર કહ્યું છે.

—એ.રોડેલીવાળા વડા થઈ છા ૩૧ માસે પણ આફ્રિકાની રંગભેદની નીતીને સ્વતંત્ર રીતે વધોડી કાલે જણાવ્યું છે કે નીતિ અત્યંત પાતળી અને આશ્ચર્ય છે.

—કોલેન્ડમાં રોડેરકમ ખાતેના મોર-મેડોલ રોડેરક અંગેની સંસ્થાએ ચેતરોની વડી સંસ્થાને પત્ર લખીને જણાવ્યું છે કે સાથે આફ્રિકાની રંગભેદની નીતિ ત્યાંના મોરોએ મારે તેમજ પ્રીસ્ટી સંસ્થાને મારે ભરે મરકર નીચડો, કારણ જે નીતિને કારણે જુદા જુદા રંગની પ્રજાએ વધેની તંગડીકી વધતી ભણ છે તે ખાનવભાત મારે ખતરનાક છે.

નેપાળમાં ઘુસેલા ચીની સૈનિકો

આફ્રો-એશિયાઈ ઇન્ડિયની નેપાળ ની રાજ્ય સમીતીના પ્રમુખ કલ્પનાથ મોદાએ તા. ૨૬ જુનના જણાવ્યું છે કે નેપાળમાં કમચલાઈ આસરે કાલ રહેલા તિબેટી મેરીકા સેનિકોનો પીછો ૧૬૬૧ રહેલી એક મીનાથ મોડેસાર કુટુંબી નેપાળની ઉત્તર સીમામાં પ્રવેશી આવી હતી.

શ્રી મોદા એક અખગરી નિવેદનમાં જણાવે છે કે ચીનના સેનિકા અને નેપાળના સરકારી પ્રદેશના મોડે વચ્ચે અમકામલો થઈ છે.

વધુમાં તે જણાવે છે કે એકી અખના તિબેટી મેરીકાએ નેપાળની સરકારે આજ્ઞા છે. આ મેરીકાએ

સરકારી માલિકી ૧૧ તેમજ હાથિયારો સોપા દેવાનું જણાવના તેઓ કહે છે કે અને જે પાંચ દિવસ જ નેપાળમાં રોકાઈ તિબેટમાં ચાલ્યા જઈશું. આ મેરીકાએ જણાવે છે કે તિબેટમાં પ્રુનપાર જંગ મેલાઈ રહ્યો છે અને બન્ને પક્ષે કારે પ્રુનપારી થઈ છે, કારણ મેલાઈ ચીનના સેનિકાના મુતરેરે પાંચ ટન વળનના કારે ખદાશાએમાં લાદીને લઈ જવાય છે.

તિબેટી મહિલાઓ મેલાને પાંચ તિબેટના મારે,ભેંજ ખાતે પણ જંગ હાટી નીકળે છે અને મરો સાથે તિબેટી મહિલાઓ પણ ચીનના સેનિકા જંગમાં ભેડાઈ છે.

વિવિધ વર્તમાન

હળવી પાછા ફર્યા

દરબારના જણાવ્યા મેવારી અને રમતોના વલીકટ કરનાર શ્રી મલ્લ કલ્પ છે. એમ, હરમાલ્ય વિમાન ચારેરે મકાથી પાછા ફર્યા છે.

ભલ-કલ્પ હરમાલ્યે જણાવ્યું કે આ મેરે જાગરી કુલકારે પડતાં વિષ જરના કાળે માલુકો આજ્ઞા ફર્યા. ચેવિન્ટ રમિયામાંથી પણ મલ્લ મોડા આજ્ઞા ફર્યા અને આંદરે ૨,૦૦૦, ૦૦૦ની મેંડની હતી.

પુરનીમ આજ્ઞાએ હાલથી ખાલ મરીના કે ભાંય રીક પ્રવલીને જણું જ મેડા, ત્યાં દરમ સરીક અને મુલક ના પવિત્ર કમર આજ્ઞા પણ કાળે માલુકોએ પ્રાચીના કરી હતી.

શ્રી. હરમાલ્યે કહ્યું કે દરરોજ ૧૦૦ દીપરે ઉપર મરતી પડતી હતી. મધ્યમના પવિત્ર પાણીના સ્પર્શ થઈ પછી ફરે કરી રોમ ન લઈ ચાલ એવી આજ્ઞા છે, શ્રી. હરમાલ્ય એએ ક સંસ્થાએ.—મેવારી, આરતિક, રેગ-વળી સામાલ્ય—અને રમત અમતના અખપુરો રોમ તેઓ ફરે ભરેર કાંચે માથી નિરત થવાની કમ્પા દસોવી છે.

નકેરૂઆ પ્રમુખ બનશે

બાનાને સ્વતંત્ર થએ મધ્ય મધ્ય અને આર મલ્લ થયા છે. ફરે બાના રીપન્થીક બનવાનું છે. રીપન્થીક બાનાના પ્રમુખ પ્રમુખ તરીકે ડા. કુમા મુલકા છે. આજ્ઞા કુલકારે બાના રીપન્થીકનો ઉત્ક્રમ ઉત્ક્રમ અને રીપન્થીક ભરેર થશે.

આફ્રિકા ખંડના કહેવાતા અજારા ખંડના એક એક દેશ ફરે સ્વતંત્ર થાય છે અને રીપન્થીક પૂલ થતાં ભાય છે. બાનાએ મોડા વિષેમાં ચેતરોની સારી પ્રવતિ કરી કોવાનું જણાવાય છે.

મોટા રાષ્ટ્રો દુર રહે
ચીપર પરીક પડી બાંચી અને મોટા રાષ્ટ્રો નિમળ થયા. ચેત

ચેતાના લાભેલા મુલકાયા અને નાના રાષ્ટ્રોનો વિચાર ન કરો આથી માલક દોડા, નાલર અને નહેર મલ્લે પ્રધાનો જણાવે છે કે ને રાષ્ટ્રો તરફ છે તે રાષ્ટ્રોએ ફરે પ્રવતિ કરી આ પ્રમ નો કોલ કોલો મેડા. આ મોટ ફરત મલ્લ મોટા જ રાષ્ટ્રો અમરત વિષેનો વિચાર કરે. વળી ને મોડાએ ખતતી દીધું છે કે તેઓ વિષેનો પ્રમ કલ્પના અમકામ છે. આપણે ફરે ઉભા રહી તમાકો ભેચા ન કરી કાંચે.

રૂપ એરીયામથી હિંદી-એની કહેલી સ્થિતિ

ચેલમરનાટામાં રૂપ એરીયામ મોડે ને આજરી નિમળ થીવો છે તેથી હાલમ ૩૦,૦૦૦ પાઉંડની માલ મકાલ દોડીએ કોડવી ૧૪૬૬ એમ કહેવાય છે.

ચેલમરનાટામાં મોડા મલ્લા હોટી મેવારીએ છે. અને તેમના મ.કો. મોડા મેડોનો છે. ત્યાં મોરોએ સાથે કાંચે અખ સુધી ફરે. આ પ્રમાણપણની નીતિને લઈ ફરે ૧૯૬૫ સુધીમાં દોડીએ ત્યાંથી ખરી જવાની મોડીએ થયા છે.

શ્રી મોરોરીયા હિંદુ સેવા સમાજ

ઉપરોક્ત સંસ્થાની તા. ૧૬-૬-૬૦ ને ફરે વાંચી મુલકી કરવામાં આવી હતી અને એનું પરીણામ નીચે મુજબ છે.

પાંચ અમકાલતાઓ : નરસિંહ કાલ પ્રમાણ, હવનકાલ સીતાકાલ, કાળકાલ રહેર, અસમભાલ મુલકા-કાલ, લીલકાલ એક. છા, કાલા. પાંચ ઉપ-પ્રમુખો : ડા. કાળકાલ મીત્રી, રમાળકાલ કાલાકાલ, મોરાર-કાલ પીકો, મુલકાકાલ ભાર. મોરિંદ, પ્રિતમકાલ ભેચી.

પ્રમુખ : નરસિંહકાલ અંગાકાલ; અંગીએ : નારમકાલ ભરણકાલ, ભાનુકાલ કાલકાલ, ખાનવચી : મુની-કાલ સી. આપી.

એકવીસ સમિતિ સમયે :

મલકાઈ પ્રમુખ, બાળુકાલ કમ્પાણ્ય, ચાંડાકાલ અમાકાલ, કાંડુ-કાલ ને. મોરવન, પીરુકાલ કમ્પાણ્ય, છવણ્ય કમ્પાણ્ય, અગીનકાલ કાલા-કાલ, મોલકાલ પ્રમાણ, કાંડુકાલ કાલાકાલ, રમણકાલ રામકાલ, કીરા-કાલ અસમકાલ, રમાળકાલ નાના કાલ, મેવિંકાલ કાલાકાલ, રામકાલ કાલ નાનાકાલ, નરમકાલ ભેચીકાલ, કાલકાલ નેવિં. મેવિંકાલ કાલાકાલ (પેટીનેક). રમાળકાલ રમણકાલ, કાંડુકાલ નાનુકાલ, મોરમકાલ કાલાકાલ, પ્રમુખાઈ અમા કાલ.

નારણકાલ ભરણકાલ, બાલકાલ લ.લ.લ.કાલ, ને. ચા. મંત્રીએ

માસ્ટર પ્રધર્સ (પ્રા.) લીમીટેડ

નવ ભવનાં નાવજન, રેલમી તેમજ મુતરાઈ કપડા, ઓમો માવજો અને પ્રાચી મારે ભવન ભવન કુલ જર્મી, પ્રોપાઈ, સરકાર-અને અખાએ મારે—પ્રીક, બી-ક, બે-કે, લી-ક; નેપાળ-ક વિગેરે.

ફરે ભવન માલ ખાતે તપાસ કરવા કાલાકાલ.

૩૩ ચેરક રીક, એવાનીસભ્ય.

ફોન : ૮૬૫-૬૮૬૬

મેડાસ ૧૫૬૬.

વર્ણન

બન્ને બાઈએના જીવનમાં વાદળ ઘેરાયા હતાં...

મત્સર

શ્રીનિવાસ અચાનક આસીઝ છોટીને માળ્યા બસે અને વિશ્વેશને પોતાને, અઘણા વચમાંથી છુટી રહ ફુકાનની ભવાનસારી ગાથે લેવી પડે એવી ઠાઠને પણ કંઈપણ નહોતી. વિશ્વેશની મા તેજો નાના હતાં કારણ તેમને પિતાને આશરે સુધી ફીટીબને ઘેર પાર આવેલા ચિત્તન જામમાં પકોટી અડ હતી. હવે પિતાનું કમ પણ મચીથી રહ્યું. આથી જીલ નહુ તરીકે વિશ્વેશે પોતાના નાના બાઈના ભવિષ્યનો વિચાર કરી પોતે અઘણા સુધી રહ ફુકાન સંભાળી લીધી.

સુધીર આશ્ચર્યમાં હતો. ખાર તેર વર્ષનો પ્રિયજાન નરો. બાઈ પોતાના જીલ બંધુને ધણા રનેદથી ભોતો. બન્ને ભણે ભન જેળ સારા હતા. વિશ્વેશ પોતાના નાના બાઈને ઠાઠ ભાતનું ધાણું આપવા નહોતો દેતો. વખત આવે ત્યારે પોતે ભવિષ્યની રહી નહતાં બાઈને પેટપુર અવડાવતો. સુધીરને થોડો ધણો પણ તાવ આવતા જ વિશ્વેશ અસ્વસ્થ થતો અને રતો રાત જાગી વેતી પુણ્ય સંભાળ લેતો. ૧૨ પંદર તારીએ એ તેમ કરી સાળાની ફીલા પેસા તે સુધીરને આપોતો આવી વધારે પેસાની સુધીર ને અસ્વસ્થતા કરી દે ના ન પાડતો. સુધીર પણ જીલ બંધુને માનથી ભોતો. આ બન્ને બાઈએનો પ્રિય એક બાઈસી પાડેસી તેમને શમ કલમચુની ભેટી કહેતા.

પણ કંઈકાક દેખીયા પણ હતા કે જે કોમ કહેતા કે "બાઈ આ બાર દિવસનું ચાંદરલું છે. ભાઈ સુધી વિશ્વેશના ભવ નથી થવા ત્યાં સુધી આ બાઈએનો પ્રિય રહેશે પણ કમ પછી ભોળો સળ."

બન્ને જાણુની વાતો વિશ્વેશ અને સુધીરને કાને પકોટતી પણ તેજો હસી કાઢતા અને દસતાં દમતાં તેમને, સંસાર આલી રહી હતા.

છેલ્લા પંચમ વર્ષમાં ધણા મન.વા મન્યા. સુધીર બીજોના વર્ષમાં મરો. વિશ્વેશ કમ અંધીથી ભેગાયો, એની પત્ની પરીણ થરમાં કરતા કાંઈકાક મતી.

પરીણ મરીયા થરની પુત્રી હતી. એના પિતાજીને સંસાર ખુલ્લો હાથે પુલો હતા પણ આર્થિક સ્પીટી હતી તેમ રહી હતી. આથી પાંચ માંડ જરૂર પોષણ બધાનું થતું. પરીણ પરશુને સાસરે આવતાં કરપુર બંડાર

એકા અને એ સુખ સંસારમાં એક બાઈસાર છે એ પણ એના કલ્પમાં આવ્યું.

વિશ્વેશ સવરના હસી નહાલી પરવારી ફુકાને જતો તે છેક મપોરના ભવના આવતો પણ વરીણને સુધીર મટે ૧૦ વ.મે રસોઈ કરવી પડતી.

એક દિવસ ડોમેશ્વરના ભવાને સુધીર નો વખત મચો હતો. રસોઈ થરમાં ભોતાં રસોઈ તૈયાર ન જણાઈ અને બાઈને પ્રુણું "બાઈ મેકું મકું કે એટલે કે ડોમેશ્વર ભાઈ હું. પણ બનશે તો મપોરના આવી જમી જઈશ."

પરીણને ભવાન ન આવતાં મનમાં તે મનમાં ખીજવાઈ ઉઠી હતી. ભણી ભેગનેજ આજે ભોને રસોઈ મોકી કરી હતી.

મપોરના વિશ્વેશ ભવના આવ્યો ત્યારે પરીણને ધોમે રહી કહ્યું.

"સામનું કે? સુધીરભાઈ ભવના વચરજ કેલેભવા મયા છે?"

"કેમ?"

"મને શું ખચર?" રફ કચરમાં પરીણ એ કહ્યું.

"તને નથી ખચર તે કાલે ખચર હોય. તે' રસોઈ વખતસર નહીં કરી હોય?"

હવે પરીણનો પતો ચલ્યો. "હું શું જામની નોકર છું? જરા એ માર મીનીક મોકું માર તો શું ટેન સુધી ભવાના હતા? એટલું વખતસર આવ. તું ભેગનું હોય તો હેરિશમાં કમચા કરીશ."

વિશ્વેશના કામચળિં ડાળ્યા ઘાળ્યા માં પડ્યો અને મેનપણે તે છોટી હાથ ધોઈ ઠાક પહેરી બહાર ચાલ્યો. મરો. પરીણ તેમની પાછળ "જરે ભરા સંભળો તો ખરા?" કહેતી દોડી વિશ્વેશ ભેગો બહાર પડ્યો તો એણે ભેડું કે સુધીર આંખમાં ભળો હવે. એના મહેરા પર સાંભળાભીના આ પત્નીથી આંખપંતો ભાવ જમરી આવેલો જણાતો હતો. પરીણને સુધીરને ભેડો અને તે ભવનાઈ.

સુધીરે જમું સંભળું હતું. બન્ને બાઈએ મોન પણ પોતાપોતાને કામે મામ્યા મયા. સંભળના બન્ને બાઈએ ભવના ન આવ્યા. પરીણ પણ જમી નહી. શાતના ફુકાન જમ કરી ઘેર વિશ્વેશ આવ્યા પછી પરીણ પતીને ભવના મટે આવવા વિનવતી હતી. ત્યારે એ જમ વાર એને સાંતીથી ના પાડી હતાં તેણે કેડા ન મુક્યો. આથી વિશ્વેશ ગુસ્સે થયો.

"તે' મપોરના કહું હતું ને કે હેરિશ માં ખચરયા કરવી. તેથી અને બન્ને એ ભાવ ભવરયા કરી છે."

પરીણને રહીને રાત વિતાવી. બને અનેક સમજુતી પછી બીને દિવસે બન્ને બાઈએ ઘેર ભવના તથાપર થયા. અને બન્ને કાલેજ ભવ્યા.

હતાં પરીણના મનમાં સુધીર મટે ને કડવાઈ પેસી હતી તે ભણી દુર થાય તેમ નહોતી. સુધીરને લીધે પતીએ પોતાને તરછોટી હતી અને એના પર ગુસ્સે થયા. આ અપમાન તે કેમ છુટી?

એ દિવસ પછી સુધીરને મળવા એના એ મીત્રો ઘેર આવ્યા હતા. અને વાતો કરતાં કરતાં એક જણાવ્યું. "સુધીર, કાલે દિવસે આજે તું થરમાં મળ્યો થોડી ચઢા તો પા?"

સુધીર હસતા હસતા બાઈ પાસે મરો અને કહ્યું "બાઈ થોડી ચઢા કરી રહો કે?"

પરીણને ચઢા કરી અને મધા હસતા રમતા વિનોદ કરતાં ચઢા પી બધા મયા.

મીત્રો મધા પછી સુધીરને પરીણને કહ્યું "સુધીરભાઈ આજે મે' ચઢા કરી થોડું છે પણ આમ રેલ રેલ નહીં ચાલે."

"મીત્રો કંઈ રેલ ચેડા ન આવે કે સાંભી. ઠાઠ ઠાઠ વાર આવે ત્યારે થોડું આવિય કરવું પડે ને?"

પરીણને કહ્યું, "ભવા પિત્રાને થરમાં આ મટે મેલવા હતાં એ લેલોને શું. ભાઈ તાપ ભેરે, ભાઈ જ હાથ સેકી લેશે. ભવા થોડાં મટે ચઢા કરી રેવા કે કંઈ તમારી ને.કર નથી સમજ્યા?"

સુધીર વિચારમાં પડ્યો શું ભવાન આવેલાં કતાં ધીમેથી કહ્યું "ભણે ભાઈ ભવાને હવે એ વાત. હવે પછી રહેજો નહીં મેલવાનું. હતા ભવાનીજ બને મધા માંમરો તો બહાર હેરિશમાંથી પાછા કીડ."

પરીણ પહેલા ભવાન કોરે ભવાન મા ભોલી "વાહ જમું સાઈ! એમને હેરિશમાં ચઢા. પીયા લઈ જાવો, કર,મન્યા પેસા આવ્યા. છે ને? પછી પેસા ખચરમાં તમને શું વધી આવે તેમ છે? સાધુ ભવા સીયા સાઈ. બાઈ મળ્યા કે. કરા મેલના ભવારે પોતે કમરો ત્યારે ખચર પડ્યો કે પેસા કેમ મળે છે? પારખી કમાઈ પર પેટ ભરી કમાતાં મધાને આવડે" (અધુર)

સુધીરમાં, ધનકમ ટેકસ રીડન્સ, લાપ્સેન્સાઈ, રેવન્યુ કમીશનર અને ધનકમીરન્સ મટે મળે:

આર. વીકલ
૧૨ બાઈલી બાઈડ, ૪૮ બાઈડ રહીડ, કોરનર કમીશનર અને માર્કેટ રહીડ, મેકાનીસમર્મ, રોન ૩૩-૧૯૫૪.

શુભ પ્રસંગો માટે મેટ!

સ્રીઓ અને પ્રરુષો માટે

ઘડીયાળ!

૧૭, ૨૧ અને ૨૫ જુલૈયાનાં
ઓરિએન્ટીક ફેલેન્ડર.

- શામર
- રેશરી
- લેડા
- રચર

વિગેરે દરેક જાતનાં ઘડિયાળ.

ઉપરાંત પ્રરુષોના શર્ટ સુટ, પાયજામા વિ.
તેમજ બાળકોનાં કપડાં.

હોલસેલ ભાવે મળશે

બોક્સ ૫૬૮૮, ફોન : ૮૩૫-૨૬૦૯

વલ્લભભાઈ બી. પટેલની કું.

૪૪, મારકેટ સ્ટ્રીટ, બેકાનીસમર્મ.

માધે બાંધવાની રીઘાન અને વેણીઓ

મખમલ, સાદીન, હાથેલા સિક્કની, સીમન અનેક રંગ, કીડાળન અને સાઈનમાં મળશે, કલ્પ અંગે કોઈ રાજ્યસરકાર માટે નવવાળાં રીઘાને મળી શકશે.

જમણાં માટે મખમલ, અને રેસમ તથા ફેલની રોપીઓ કીડાળન માટે બનાવી આપવામાં આવશે.

જામિદે બાંધવા મખમલ, રેસમ, ફેલન વિગેરેનાં કુલોની રંગ રંગની વેણીઓ અને અનેક અંકના કોમ્પર્સ મળશે.

ટેલક વર મુકવા માટે ખાસકીલના કુદર કુલો મળશે.

ટેકાણું : માખરો હેલસ (પ્રો.) લી.

સિટીલ એન્ડ વીલ્ડરન્સ હેલ મેન્યુફેક્ચરર,

ફોન : ૮૩૫-૭૬૬૧ પહેલે માળે, બોક્સ પરપાલ, માસર મેન્સન્સ — ૩૩ વેરક રફીલ — બેલ્કાનીસબર્ગ.

અંગત્યના સમાચાર

અમારા ગ્રાહકોની સહાયતા અને સેવા માટે આજ બ્રિટિશની આપણે ફેલી ૧૦૦% પ્રવર અને રોઈનની (૧ વાર) કાટીઓ, ખાસ કરીને આપણે નાવી માટે એ ૧ વારથી ૬૦ મોલ પહેરવી નથી.

અને તે પણ સાચામાં સાચો માલ.

આનાથી વધુ તમને શું કોઈએ છે ?

કાઉન્ટ પ્રમોટર અને હોલસેલ વેપારી તરીકે અમે સીધા જ માલોને હોલસેલ માટે આપીએ છીએ. અને વચગાળા વેપારીના નફામાંથી બચાવીએ છીએ.

Sorry no Traders and no discounts for Retail.

PERSONAL SHOPPERS ONLY.

એ. કે. હુસેન એન્ડ સન્સ

કાઉન્ટ પ્રમોટર અને હોલસેલ માલ-ગ્રહ

૧૧૬ કવીન સ્ટ્રીટ, બોક્સ ૨૧૬૮, દરબન. ફોન ૨૭૩૪૮/૯.

કલ્પ પ્રસંગો માટે

અમને મળો.

સુરતી જામણના અને રેપેરસીટ છીએ.

આ કંપીટનની અંગત રેપરેચ નીચે કુનીયનના અને રેપરેચના માટે પણ આપણે તમારું મુલ્યે આવી રહેલું કલ્પનો અને કન્ટ્રીસ લઈએ.

કેપીટન્સ બાલકની હોટેલ

(બી ઠાનર મીકાઈ હાઉસ)

એ અને વિક્ટોરીયા સ્ટ્રીટના પ્રવુલ્પર — દરબન.

ફોન નંબર ૨૩૪૧૪

ટેલીગ્રામ : KAPITAN.

આફ, લસણ બજાર બાવ, નાવીએલ નં. ૧ રી. ૧-૦, બેચ (નં. ૧૦૦) રી. ૬૦-૦.

કુકાન હાર માટે બાંધવાના ન્યુક્લેપર બજાર બાવ,

બાલક, હુસી (બાલ), કુકા બાલ માર્કા, કુમતા, કુકા જીવ (ગામ), સોનેરી રંગનો ગોલ, ફેરક નવનો મરી મચા. બિયેર હમેશાં દરોમાં શાખીએ છે. કુસી અને ચેવલી પાન બનર કાવ, પોરેલન જાડ.

સુરત, રવાણ, આજા હજાર અને બીલી હજારની પોસમ થાલ છે.

ફેરસીયા, ન્યાસાએન્ડ અને મેલ્ટવન પોનોના એપારે કપર પુરબ થાન આપી કાલ પણ વરદ વરગીલ કાલી માલમ.

All prices subject to Market fluctuations.

A. KADER & Co., (PTY) LTD.

WHOLESALE FRUIT MERCHANTS

P. O. Box 251, DURBAN.

ધીરુભાઈ પી. નાયક

કુકાકીપણ, કુસાદરી, બીમાનાં અને જાનરલ એન્ડ હોટલના અમર કુનીયાના કોઈ પણ જામણી હવાઈ રિવાઈ અમર જામીન માટે કુકાકી કરવા વેર કોઈ જામણી મામુલે કુકાકી કરી કાંઈની જામ, ગોરી, કુસાદ, અરેબાલ, ખોરનાસ, વિગેરેનાં વીમા અને કિરાયી આપીએ છીએ.

ફ્રન્ટમટર, પરકનલ રોક, કિસાળના ચીપકાં હવાવળા રેન્ડુ કબીલરન્સ કાટીકીટ ૩ વેપારના કાલસેન્સો પાસપોર્ટ તેમજ હામાયેલને લગતી આમલોમાં કોઈ પણ પી લીધા વિના અમે તમાર સલાહ આપીએ છીએ.

નેશનલ મ્યુન્સિપલ કાર્પો એસોસીએશન કોર્પોરેશન અને કોર્પોરેશન ઈન્વેસ્ટમેન્ટ કંપની લીમીટેડના પ્રતિનિધિ.

Office :

9 Barkly Arcade,
38 Market Street,
Phone ૨ ૩૩૭૩૩,
Johannesburg.

Residence :

52 Patidar Mansion,
13 Kort Street,
Phone ૨ ૩૩૭૩૬,
Johannesburg.

બી-આઇ

મુખ્ય કરાંચી અને ઇસ્ટ આફ્રિકાના બંદરો વચ્ચે મુસાફરી કરે છે.

રેડીયર કર્મજી રહેમી શુન ૧૯૬૦ના આવશે અને કરાંચી થકી મુખ્ય કરાંચી ૬ જુલાઈ ૧૯૬૦ના ઉપરશે.

મુખ્ય બર્થવા કરાંચીનું બાહુ.

કર્મજી કરાંચી	બેચ	બોયાર	વચર	જા. ૬૦-૬૦
કોલ્ડ કરાંચી	"	"	"	જા. ૧૦-૧૫-૦
હોટ કરાંચી	"	"	"	જા. ૩૧-૧૦-૦

ગોર્મીની

રેપરેચલ

નોન-વેલ્ટેરીયલ જા. ૪-૫-૦

નોન-વેલ્ટેરીયલ જા. ૧૦-૧૦-૦

વેલ્ટેરીયલ જા. ૪-૧૦-૦

વેલ્ટેરીયલ જા. ૧૦-૧૦-૦

વધુ માહિતી માટે મળો આ લખો :

શેખ હિમેદ એન્ડ સન્સ

(પીટી લીમીટેડ.)

૩૬૦ પાઇન સ્ટ્રીટ, — દરબન.

ટેલીફોન : ૨૦૪૩૨ — ટેલીગ્રાફિક કોડ્સ (કુસાદ.)

ફરનીચર! ફરનીચર!! ફરનીચર!!!

એકરૂસ કુદ, કાઈનમીટ્રસ કુદ, વેલ્ટેરીયલ, હોર્સીંગ કિરુડ, કાર્પીસ કોર્ડ કોફીસ ટેન્ક, છુક વેસ, ટેબલ, લકન કીડાયલ કાલે ખરીદી શકશે. અલે પધારી કાલ રીયા કુકાકી નહિ.

— બોક્સ, ટેબલ અને કીચન હોસર —

એ હમણી રેપરેચ નીચે તકીલ માવ છે. રેનો દરો હમેશાં તકીલ માવ રહે છે. આજ રોજનાં બાનાન પ્રાઈસ બીસ રીયાલો અને વેપાર માલક વધારો.

L. MISTRY

51 BREE STREET, BURGERSDORP, J'BURG.

PHONE ૩૩-૪૬૭૧.

BOX 2526.

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1901

Former Editors: Mahatma Gandhi—1915-1954.

No. 27—Vol. LVIII.

Friday, 8th July, 1960

PRINTED AT THE G.P.O. AS A NEWSPAPER
Price: FOUR PENCE

RED INDIAN DENIED A PLACE IN CHICAGO

CHICAGO—A family of American Indians, whose ancestors were in this country long before Christopher Columbus arrived in 1492, is being denied a place to live in Chicago. In fact, Ben Bearskin, 40, is the city's leading Indian. He is a former board chairman of Chicago's American Indian Centre, and an advisor to the Mayor's Committee on New Residents and the city's 1960 nominee for the national title of "Outstanding American Indian of the Year."

A FORTNIGHT ago, Bearskin, his wife and five children, cleaned, fully decorated, and moved into a five room fifty-dollar-a-month second floor apartment.

That night, every window on the street side were smashed by chunks of rock and asphalt. Attached to one rock was the message: "Hey, Max, get out of here. This is only the beginning."

The note was signed "The Whites".

Five days later, the Bearskins received an eviction notice in the mail. In the space allotted for "Reasons why," there was simply a large "X".

Myron Audine, the rental agent for the building, would only say that he was "pressured" into evicting the Indian family.

"I cannot make a definite statement about this," Audine said. "What is behind it is common knowledge."

According to Bearskin, who is employed as a welder, behind it all appears to be the neighbourhood's fear that Negroes were moving in and that anyone the least bit non-white signaled the beginning of this invasion.

"We're leaving," Bearskin

said. "We don't want to live where we're not wanted."

"It should not be this way," he reflected. "It seems wrong. They fear the neighbourhood will be overrun by Negroes, Puerto Ricans and Mexicans, I guess. But my idea of a neighbourhood is one where you might find 10 or 12 nationalities all getting along together."

INDIAN DEFENCE MINISTER'S VIEW S.A. WILL YIELD TO WORLD OPINION

BOMBAY.—Mr. V. K. Krishna Menon, India's Defence Minister, said in Bombay that the Union of South Africa will ultimately have to yield to world public opinion against apartheid. Mr. Menon said that it was his personal view that the Government would "succumb" to world public opinion in a year or two. It might even take five or six years, but ultimately it would come about.

The Defence Minister, who gave a detailed account of the freedom movement in various African countries, expressed the hope that in the next decade Africa would play as important a role in world affairs as Asia.

Mr. Menon was speaking at a meeting organised by the Asian African Study group at the Bombay University Convocation Hall. Mr. Menon arrived in the city earlier in the day on his way to Accra to represent the Government of India at Ghana's republic day celebrations.

Giving the history of Ghana at length, Mr. Menon said that it was at present a dominion. Next

PUBLISHER'S NOTICE

OWING to circumstances beyond our control and connected with the renovation of our printing establishment we have been compelled to cut down the size of "The Indian Opinion" this week. We shall return to normal next week.

Publishers,
"The Indian Opinion"

Strike Move Causes Concern

THE Indian Government is understood to have taken a grave view of the reaffirmation by the Joint Council of Action of the Central Government employees of its earlier decision to go on strike from the midnight of July 11 for securing a fair deal embodied in a firmly worded resolution adopted by the Joint Council. The reaffirmation is believed to have come up for detailed and anxious consideration at the highest level for well over an hour.

The Union Labour Minister, Mr. G. L. Nanda, later cancelled his departure at night for Rajnagar in Punjab, presumably with a view to making an eleventh hour bid to avert what threatens to be the biggest strike in India's post-independence history.

Any strike at the present juncture, it is emphasised, would be against national interests especially when the country is faced with a threat to its security from across the northern border. Moreover, Government employees too would suffer from any dislocation of the national economy.

It is felt that the door should not be closed on the negotiations. The Joint Council should be willing to place its view points unconditionally before the Government across the table. "There has not been an adequate exchange of views," said one source.

Official circles emphasise that the Prime Minister had never refused to give hearing to the representatives of the employees although he had expressed his inability to go beyond the recommendations of the second pay commission. An exchange of views between the Government and the employees could still take place without a threat of strike in the background.

Dust Storm Hits Rajpipla

A dust-storm hit Rajpipla and the surrounding areas uprooting trees and disrupting train services. Hundreds of people were very disappointed as they could not go to Broach, owing to the dislocation of traffic, to attend Mr. Nehru's meeting. The dust-storm was followed by a heavy shower.

Indian Opinion

FRIDAY, 8TH JULY, 1960

Dishonour Without Limit

EVEN since the Nationalists came into power twelve years ago British Natal, with English Durban in the vanguard, has been furiously castigating them for their anti-British sentiments and anti-democratic deeds. The impression has been created that these days Natal and Durban stand as the champions of all that is decent and the Nationalist Government is the personification and embodiment of evil; that from Durban has always come good and that from the Afrikaners has emanated nothing but things foul. We do not for a moment believe that the country and its non-European population have in any way benefited from the government of the Afrikaner Nationalists but on the other hand, we are now more than satisfied that in its treatment of the Indian people the Durban City Council has more than matched the Nationalists. We would go further and say that the Durban City Council, which claims that it is the last existing repository of British traditions and fairplay, is far ahead of the Nationalist Government in repressive handling of the Indian people.

The latest decision of the Council in its handling of the Indian people marks the height of disgrace and dishonour. Every time room has to be found for some section of the population of Durban, the City Council has willingly and with indolent zeal uprooted the Indian people *holus-bolus*, and without any qualms about alternative housing. Now the Indian people of Greenwood Park, a *coloured* community with its roots deep in the place, with its temples and schools in the immediate environs, must make way to house another section of the population. We do not object to the housing of any people but why, we should like to know, must we Indians 'be always called upon to make room for others. Why is it necessary for the Durban City Council to move Indians—and Indians only. Perhaps in this it is only playing the Nationalist Afrikaners' game—the Indian is the scape-goat in South Africa as much as the Jew was in Hitler's Germany.

The record of Durban's dishonour in its treatment of the Indian people is a long one, so long that the Nationalists have yet much to learn, very much, indeed. There is no need for the present Government to do any original thinking in the matter of repression of the Indians. All that it has to do is to study the minutes of the proceedings of the Durban City Council. Recently the Durban City Council protested to the Government about the decision of Group Areas Board to have *Cato Manor* a white area. It was the sheerest of hypocrisy. *Penetration* began in Durban, the Durban City Council was the direct cause of the *Pegging Act*; the Indian Land Tenure Act of 1946 was designed to meet the wishes of English Durban and British Natal in the matter of residential

(Continued in next column)

Gandhiji On

THE TEACHING OF THE GITA

[Dr. Kagawa is a student of religions. He wanted to know how Gandhi's ahimsa teaching could be reconciled with the *Bhagavad-gita*. Gandhi said it could not be discussed in a brief interval, but he would ask him to read his introduction to the *Gita* where he had answered the question. The answer had come to him as part of his experience, and the interpretation was, as he thought, not laboured in any way.—Editor.]

Dr. Kagawa. I am told you recite the *Bhagavad-gita* daily.

Gandhiji. Yes, we finish the entire *Gita* reading once a week.

Dr. Kagawa. But at the end of the *Gita* Krishna recommends violence.

Gandhiji. I do not think so. I am also fighting. I should not be fighting effectively if I were fighting violently. The message of the *Gita* is to be found in the second chapter of the *Gita* where Krishna speaks of the balanced state of mind, of mental equipoise. In 9 verses at the close of the 2nd chapter of the *Gita*, Krishna explains how this state can be achieved. It can be achieved, he tells us, after having all your passions. It is not possible to kill your brother after having killed all your passions. I should like to see that man dealing death—who has no passions, who is indifferent to pleasure and pain, who is undisturbed by the storms that trouble mortal man. The whole thing is described in language of beauty that is unsurpassed. These verses show that the *Bhagavad-gita* speaks of a spiritual fight.

Dr. Kagawa. To the common mind it sounds as though it was actual fighting.

Gandhiji. You must read the whole thing dispassionately in its true context. After the first mention of fighting, there is no mention of fighting at all. The rest is a spiritual discourse.

Dr. Kagawa. Has anybody interpreted it like you?

Gandhiji. Yes. The fight is there, but the fight as it is going

on within. The *Pandavas* and *Kauravas* are the forces of good and evil within. The war is the war between *Jekyll* and *Hyde*, God and Satan, going on in the human breast. The internal civil war is the support of this interpretation is there in the work itself and in the *Akshobhara* of which the *Gita* is a minute part. It is not a history of war between two families, but the history of man—the history of the spiritual struggle of man. I have sound reasons for my interpretation.

Dr. Kagawa. That is why I say it is your interpretation.

Gandhiji. But that is nothing. The question is whether it is a reasonable interpretation, whether it carries conviction. If it does it does not matter whether it is mine or X. Y. Z's. If it does not, it has no value even if it is mine.

Dr. Kagawa. To my mind Arjuna's ideas are wonderful. Krishna has found some answer for him, and it was natural and necessary before Christianity.

Gandhiji. This interpretation is even historically wrong. For Buddha existed long before the Christian era, and he preached the doctrine of non-violence.

Dr. Kagawa. But Arjuna's views seem to me to be superior to Krishna's.

Gandhiji. Then according to you the disciple was greater than the master!

Dr. Kagawa. But I agree with your teaching of non-violence. I shall read the *Gita* again, bearing your interpretation in mind.

Harlem, 27-7-59

(Continued from previous column)

areas for Indians. All that the Nationalists have done is to give effect to the wishes of the Durban City Council and nothing more. At the moment English Durban, with honourable exceptions, rides in the vanguard of repression with the Nationalists. The Indian people do not see any difference between legislation springing from the Central Government and the various decisions of the Durban City Council in its handling of the Indian people.

JOHANNESBURG WELFARE ASSOCIATION STATES SUBSIDIES UP, BUT NO INCREASE IN REVENUE

THE Twenty-Fifth Annual Report of the Johannesburg Social Welfare Association, over the signature of the acting Chairman, Mr Quintin Wayne, makes the following observations in connection with its work:—"It is sometimes useful in the history of an organisation has been in existence for 27 years and below are some figures extracted from Annual Reports since 1951:

CASES

	Home Visits	Medical Clinic	Dental Clinic
1951	3,359	1,100	1,734
1952	3,724	1,080	2,319
1953-4	4,692	1,686	2,696
1954-5	1,345	1,436	1,563
1955-6	2,891	1,374	2,031
1956-7	2,790	1,325	1,988
1957-8	2,644	1,264	2,339
1958-9	2,350	1,615	2,466
1959-60	2,489	1,100	1,561

REVENUE

1951	£1,800
1952	£1,957
1953-4	£2,790
1954-5	£2,226
1955-6	£2,450
1956-7	£2,653
1957-8	£2,428
1958-9	£2,448
1959-60	£2,543

DONATIONS

1951	£709
1952	£735
1953-4	£1,044
1954-5	£646
1955-6	£763
1956-7	£842
1957-8	£691
1958-9	£742
1959-60	£656

From there it will be seen that over this nine-year period there has been no significant increase in revenue. While Government subsidies for salaries and transport have gone up, the income from other donations, fees, grants, and street collections has remained on about the same level. In 1951, the Association received £709 in donations; in the financial year 1959-60, it received £656—about £100 less than the average for the period. Over the same period the welfare, medical and dental work has maintained itself well.

Particularly this year, the Association wishes to place on record its very great appreciation of the work of its Social Worker, Miss Katz. As was the case with Mrs. Horrocks, Miss Katz has served this Association and the Indian people for 25 years. What these 25 years of devoted and constant work have meant to our children and our old people and those in need cannot be adequately expressed but the Johannesburg Indian community and this Association wish to express their deep and sincere appreciation and thanks to Miss Katz for her devoted and efficient work and for her steadfastness of purpose over these years.

Case work has followed much the same pattern as in previous years. Our Social Worker has paid 2,489 home visits—an in-

crease over last year. We supervised 69 maintenance grants and dealt with 35 old age pension and disability cases. Certain difficulty has been experienced because so many cases do not yet have their registration numbers and other documents but it is pleasing to note that officials have not held up the payment of grants on this account.

We are sincerely grateful to the Muslim Institute for all the help they have given.

There were 1,100 visits to the medical clinic this year as compared with 1,615 last year. It is, however, encouraging that in addition 1,623 polio injections were given.

The number of dental visits this year has been much lower than last year. In 1958-59 the number was 2,466; this year it is 1,561. We are very grateful to Dr. Grunthal who continues to do this work for us.

General Comments

The position of the Indian people remains insecure and difficult. Uncertainties about the application of the Group Areas Act remain and this impedes desirable development in many forms. We are, however, glad and grateful that a beginning has been made to meet Indian housing needs; the Group Areas Board has accepted tenders for 100 houses

to be built at Lenasia. The houses are reported to consist of two or three rooms and rents to be charged are said to be £6 to £8. The association is making inquiries about the details of this scheme and its future development.

Repeatedly throughout the year we have had reports of the eviction of tenants from Indian-owned property in town. This is regrettable and causes much hardship to poorer families.

As a result of a talk given by Mr. Toms of the United Cerebral Palsy Association, members of the Executive Committee visited the organisation's clinic. As a result a sub-committee has been set up to be convened by Mr. Singaram to consider how best to make a survey of cases of cerebral palsy amongst Indian children and to suggest how best to co-operate with the United Cerebral Palsy Association.

Finance

Attention has been drawn to the financial position. While this continues to be reasonably good, we hope that in this coming year an increased rate of contributions will make it possible for work of the Association to be expanded should an assessment of needs make this desirable. We are very grateful to Mr. M. M. Garder and Mr. K. J. Tavaris for all the help they both give in collecting annual donations and with the street collection. We owe a particular debt of gratitude to Mrs. E. Arounba who conducted this past year's street collection.

To the Government, the Pro-

vincial Administration and to the Johannesburg Municipality we are greatly indebted, for without their major help it would be impossible to carry on.

Other Organisations

The Association is represented on the following organisations:

The Non-European Committee for Cripple Care; The Standing Committee for Non-European Child Welfare Work; The Transvaal Coloured and Indian Blind Committee; Johannesburg Non-European Planning Council; "Our Children's Day" Committee; The Johannesburg Branch of SANTA.

The Association is honoured to have our Mayor as Honorary President and it is grateful for, and appreciative of, all the help and co-operation received from the Municipality and its departments.

The Institute of Race Relations continues to act as secretariat and we are particularly grateful to it and to Miss Justice Pike who looks after our finances with meticulous care.

To all those who facilitate our work—the Child Welfare Commissioner, the Juvenile Court Magistrate, the Maintenance Officer, and the staff of Government departments—we owe our thanks.

The Association makes the following acknowledgements to Dr. Conway, Dr. Aitsonlab, Dr. Fanny Lurie for their care of patients throughout the year; to Dr. Grunthal for devoted work at the dental clinic; to Mrs. E. Arounba and all who helped with the street collection; to Mr. W. G. C. Muir, the Honorary Auditor; to Mr. Garder and Mr. Tavaris for constant assistance; to Mr. J. Drechsler for his help in "Our Children's Day"; to Sister Katz who devotes herself so unselfishly to the Indian community; to Members of the Committee and all our donors and subscribers who enable this necessary work for the Indian community to be done.

HERE'S EXCITING NEWS!

For our esteemed Gujarathi lady customers and Friends

Especially imported by us direct from India, 100% cotton and genuine voile 6 yard saris for the modern lady who will have nothing under 6 yards AND ONLY THE BEST.

And what more do you want?

As direct Importers and Wholesale Merchants we offer direct to public at wholesale prices and you save the Middlemans' profit.

Sorry no Traders and no discounts for resale.

PERSONAL SHOPPERS ONLY

A. K. HOOSER & SONS,
DIRECT IMPORTERS & WHOLESALE MERCHANTS
116 Queen St., (P.O. Box 2168), Durban

Women And Education In Tropical Africa

By HELLEN F. KORES

AMONG the many problems by the young States of tropical Africa which just reached or about to reach independence, none is more serious than the problem of education. These States want to be modern—that is, to adapt their social structures to the economic needs of the 20th century while reshaping their agricultural and industrial enterprises. This requires tremendous change, inconceivable without an "educated" population in the western sense of the word. The sub-saharan population of tropical Africa is estimated at 25,000,000. Of these, 17,000,000 children have no possibility of going to school. Among the 30,000,000 privileged ones, only a minority go through the entire primary schooling, and scarcely 200,000 get secondary education.

There are the overall figures. But it would be a mistake to believe that they are equally divided between boys and girls, so in Europe or America. At all levels, the proportion approximates three boys to one girl. Occasionally, in more populated and more prosperous areas, the ratio is three boys to two girls; but often it is four to one. Furthermore, it is estimated that most of the girls who enter primary school do not stay long enough to learn the essentials of reading or arithmetic. But, for primary and "modern" schools of 11 countries indicate that about half the girls attending are in the first and second forms. Only a few of them will go on to complete the primary course.

As for those who really stay the course and finish their primary schooling, very few have a chance of completing their secondary education. In theory, 10 per cent of the girls who graduate for primary courses should go on to the "higher" or high school, but only in two countries of Africa is this ratio achieved; elsewhere the figures are 3 or 4 per cent, and in some cases less than one per cent.

LESS EDUCATED

It is not the fault of African girls if most of them are less educated than their brothers. But it is time to consider the reasons for this state of affairs and what can be done to change it. That, precisely, is the pur-

pose of a meeting which Unesco arranged in co-operation with the Government of Dahomey, at Cotonou, West Africa, recently. The theme was the status of girls in primary and secondary education—what are the economic and social factors that encourage or prevent them from taking advantage of educational opportunities offered them.

From the working papers prepared by Unesco for this conference, it is easy to see what "factors" were the most discussed. First, there are economic conditions about which little can be done immediately: schools are always more numerous and better attended in cities and near cities and in heavily populated rural areas. Not unfortunately most of the population of tropical Africa lives in small widely scattered villages. And even when schooling is free, it is costly to the people: clothing, textbooks and notebooks are too expensive for many of the parents and day labourers who in any case would more willingly make sacrifices for their sons than for their daughters.

Further, even the simple tasks done by young girls in the country are important in terms of family "economics." If the girls go to school, who will take care of the younger children, who will help the mother work in the garden, in the field, at the market, or with the cooking? And how will the girls learn the household tasks that are essential for married life? That latter point is most significant, for it has bearing on what is to be taught. Many Africans believe that primary education does not help girls to take their place in society, but that it distracts them from their responsibilities or makes them unfit for the heavy tasks ahead of them.

In certain countries girls with diplomas are favoured on the marriage market; the young men want educated wives. But even this can have its disadvantages, since where the brideprice custom prevails, educated girls find it difficult to discover bridegrooms with sufficient funds to pay the sums demanded by their families. In other countries educated girls are less sought after than others, their diplomas are a disadvantage.

CULTURAL FACTORS

Cultural factors are important in various, especially those perpetuated by Moslems, where it is customary to keep girls guarded until their marriage. But everywhere country families are unwilling to allow their daughters to go to the nearest town and stay with friends or relatives, so it would be necessary for them to do so get proper primary schooling. They are even less willing to free them from supervision in the years required for secondary or vocational education. The most economical solution, that of mixed schools, must be disregarded therefore in most cases. Public opinion would favour boarding schools, but few countries can afford to equip or maintain them. For it is not only a question of constructing buildings; everywhere there is desperate need of teachers. Qualified women teachers are especially scarce, and those willing to take up teaching "in the bush" are very rare indeed.

These then are the main problems that will be examined by the women educators meeting at Cotonou. They will also suggest an order of priority in carrying out the various regional, national and international projects for tropical Africa, which will be drawn up over

the next few years.

The following countries participated at the Belgian Congo, C. Rhodesia, Sierra Leone, C. Community, Ghana, C. Liberia, Nigeria, Sierra Leone, Togo, the trust of, of Ruanda Urundi, under Italian, under British and : : : (UNESCO)

R. VITHAL

Bookkeeping, Writing up, Sales Books, Balance Sheets, Tax Returns. Contact No. 12 Bachelors Avenue, 28 Marlow Street, Cur Dingsell & Market St. Johannesburg. Phone 22-1064

HAWKERS AND TRADERS

Gen's wrist watches, 17/6 15 jewels 25/6; 17 jewels, water proof, shockproof 34/6; 21 jewels, waterproof, shockproof, 37/6; 23 jewels, waterproof, 41/6; Ladies wrist watches 39/6, 25 jewels 49/6 A. I. Agencies, P.O. Box 3980, Cape Town.

No Catalogues

Special Offer: India-Made Agarbattis

(SHIPMENT JUST ARRIVED)

WHOLESALE TRADE PRICES

THREE ROSES, 3 Tola	37/6 Dcs
(Available in Tala/Thick Bunch)				
GATEWAY OF INDIA 3 Tola	45/-
" " " " " "	90/-
CHANELI	2 "	15/-
" " " " " "	1 "	9/-
SUGANDH RANI	5 "	32/-
" " " " " "	2 1/2 "	18/-
" " " " " "	1 "	8/-
" " " " " "	1/2 "	4/-
LATANAGESHKAR	1/2 "	4/-
CHANDAN DHOP 1/2 Box of 16 Bunches

CASH WITH ORDER — PRICES F.O.R. DURBAN

We have also received Genuine Rasanti Kira 1/- per lb (Minimum Order 100lb)

We are Stockists of all kinds of Indian Dhols, Spices and Condiments, Betelnuts, Almonds, Tamarind, Whole Coconuts and All kinds of Imported Rice.

SPECIAL PRICES TO THE TRADE

Please write for our price lists

K. HARIBHAI & SONS
(PTY.) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants
81 Victoria Street, — P.O. Box 2154 — Durban.
Telegraphic Add.: "BHAI SONS"

Phone 835-6786

P. O. Box 1549.

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS

HOUSE FOR KEEN CASH PRICES

83 West Street, JOHANNESBURG.

BOOKS FOR SALE

Remembrance—M. K. Gandhi	2	6
Basic Education—M. K. Gandhi	2	6
Bapu's Letters to Mira (1924-46)	10	6
For Pacifists—M. K. Gandhi	2	6
The Educational Philosophy of Mahatma Gandhi —M. B. Patel	8	6
Drink, Drugs and Gambling —M. K. Gandhi	5	6
To the Students—M. K. Gandhi	3	6
The Gospel of Selfless Action or The Gita According to Gandhi (Translation of the Original in Gujarati with an additional introduction and commentary) —Mahadev Desai	8	6

Obtainable From:

Indian Opinion,
P. Bag, Durban, Natal.

Books For Sale

Sixty Years After (Narayan)	1	0
Public Finance	2	7
Eminent Americans	7	6
Bapu's Letters To Ashram Sisters —By Kaka Kalelkar	2	6
Gandhi Techniques in the Modern World —By Pyarelal	1	6
Why Prohibition—J. C. Kumarappa	1	0
My Dear Child—Gandhiji	3	0
My Religion—Gandhiji	6	0
Story Of The Bible—R. K. George	8	6
Key to Health—Gandhi	1	6
At the Feet of Bapu—Chandwala	8	6
A Preparation For Science—R. B. Gregg	2	6
Bapu My Mother—Manubehn	1	6
Nature Cure	2	0
Diet and Diet Reform—Gandhiji	5	0
Gleanings—Mira	1	6
Selections from Gandhi—N. Boss	10	0
Doodan Yajna	2	0
An Atheist With Gandhi—Gore G. Rao	2	0
A Gandhi Anthology (Book I)—V. G. Desai	1	2
Gandhian Ethics—Benooy Gopal Ray	2	6

Obtainable From:

"Indian Opinion"
P. Bag, Durban, Natal.

BOOKS FOR SALE

THE DELIVERANCE (A picture of the palpitating life of the joint family)	4	6
INDIAN STATES' PROBLEM (Gandhiji's Writings and Utterances)—M. K. Gandhi	10	0
FOUNDATIONS OF PEACE (Critical study of the conditions which precipitated two world wars)—E. T. Shah	16	0
A SURVEY OF RACE RELATIONS (1934-54)	5	0
A PROPHET OF THE PEOPLE —T. L. Vaswani	8	0
KRISHNA STORIES —T. L. Vaswani	7	6
A VISION OF FUTURE INDIA—K. G. Mahabruwala	1	0
SOVIET ATTITUDE TOWARDS CHINA Facts And Facts—Stanley Powell	5	0
AMONG THE GREAT (Conversation with Ramsay Holland, Mahatma Gandhi, Bertrand Russell, Rabindranath Tagore and Sri Anubhinda)—Dilip Kumar Ray	25	0
TWO HISTORICAL TRIALS IN RED FORT —An account of the trial of the Officers of the I.N.A.	14	0
WHY BRITISH FAILED (Documented account from the Indian Nationalist point of view)—M. Subrahmanyan	8	6
FAMOUS PARSIS	7	6
COMMUNAL UNITY—M. K. Gandhi	25	0
INDIAN CHRISTIANS —G. A. Nalanda	7	6
SEVEN MONTHS WITH GANDHI —Krimadas	12	0
A RIGHTEOUS STRUGGLE —Mahadev Desai	2	3
FROM YERAYDA MANDIR —M. K. Gandhi	1	0
GANDHIANA—D. G. Deshpande—(A Bibliography of Gandhian Literature)	8	0
GANDHI-JINNAH TALKS (Text of Correspondence and other relevant matter)	2	6
PILGRIMAGE FOR PEACE—Pyarelal	12	6
TO STUDENTS—M. K. Gandhi	6	0
SAPU—Harry F. Barr	4	0
What Is Wrong With Indian Economic Life —D. V. K. K. V. Rao	2	0
Christianity Its Economy And Way Of Life —J. C. Kumarappa	2	2
To Women—Amrit Kaur	1	0

Obtainable from:

"Indian Opinion,"
P. Bag, Durban, Natal.

fifty years ago...

July 1910

Mr. Joseph Royeppen

(From "The Indian Opinion" July 9th, 1910)

(Editor's Note: There passed away recently a man who served his community in a distinguished manner fifty years ago. We refer to the late Mr. Joseph Royeppen. With his passing one of the few remaining links with a historic past has been broken. Fifty years ago Mr. Royeppen served under Mr. Gandhi in the Passive Resistance Movement in the Transvaal. He was mentioned many times in the columns of "The Indian Opinion" fifty years ago and we take the following editorial and other references to him from the "Indian Opinion" of July 9th, 1910.)

Mr. Joseph Royeppen

MR. JOSEPH ROYEPPEEN, who has been discharged, has once more to undergo the terrors of deportation, and to find lodgement in His Majesty's Gaol at Diepkloof for the third time. We congratulate this barrister-passive resister, hawker and labourer upon his unique experiences. His presence in the gaol has been a matter of encouragement and education to his fellow-prisoners. By his intense desire to share in the fullest measure the hardships of his co-prisoners he has endeared himself to them and by his unflinching good humour and the philosophic calmness with which he has gone through his experiences he has greatly strengthened his fellow-resisters. Mr. Royeppen's evolution has astonished his friends, and we believe equally the authorities. At first it was considered that he, who has been the pet of his family, has been softly nurtured, and has had a pleasing experience for a number of years of English life, would not be able to stand the rough life of an Indian convict, especially during the trying winter months of the Transvaal. No such fear is now entertained by the community; no such hope is now felt by the Government. Whereas, before Mr. Royeppen was let out on a deposit of £50 bail, this time he has been discharged on his own word of honour that he will appear to

be deported on the 14th instant. Mr. Royeppen may well be proud of the confidence he has inspired in the minds of his persecutors and of the warm corner he has found in the hearts of his countrymen. A campaign which can claim men like Mr. Royeppen amongst its fighters is bound sooner or later to end successfully for those engaged in it.

THE following concerning Mr. Royeppen appears in the same issue under "Transvaal Notes":

Mr. Royeppen was discharged under custody on Friday last, the 1st instant. For the purpose he was transferred to the Fort at Johannesburg. Mr. Gandhi came from the Passive Resistance Farm to meet him. Messrs Cachalia and Asvat went to the Fort but there was no sign of Mr. Royeppen. It was subsequently ascertained that he would be discharged under custody. The custody, however, consisted in his being warned that he was to appear at the Charge Office at 3 p.m. This he did and was warned to appear again with his baggage on the 14th instant for deportation.

Thus Mr. Royeppen gained in prestige. He is such a trusted passive resister that the authorities are satisfied with having given him a warning merely. Mr. Royeppen is looking fit and well. He reports that there is very little to complain of in the matter of food. Mr. Royeppen found himself in harness immediately on his discharge. He has gone to Tolstoy Farm and is there working like a common labourer—unloading nothing. He takes his bread at wood chopping, water carrying, loading and off-loading, laundry work—in fact, every form of what is generally termed menial work. His good humour never fails him in all he does. And he fills his companions with joy by wearing a pleasant smile on his lips even when he is doing the hardest work to which he is not accustomed.

RECORDS NOW CHEAPER

ORDER NOW AT REDUCED RATES

AMAR DEEP 7/6 Each KALAYANA PARISU
GAIDI "911" Plus 3d Tax. BAAP BETE

HINDI: Kambhaya, Minister, Anari, Madhmal, Do Beken, Flying Racer, Doctor "Z", Do Ustad. QUWALI: Ismail Azad, Yusuf Azad, Talat Mahmood. TAMIL: Patil Bakti, Anbu Esgay

Make your selection of any single records from any sets

MAIL ORDER MUST ACCOMPANY 4/- DEPOSIT
—CASH ON DELIVERY—

DURBAN WELCOME DISTRIBUTORS,

Specialists in Tamil, Telugu, Quwalli & Hindi Records
2 Ajmeri Arcade (off 141a Grey St. & 50 Cathedral Road)
P.O. Box 1574 DURBAN Phone 67862

Cable & Tel. Add. HARGVAN.

Phone 29368

P. Hargovan & Co. (Pty.) Ltd.

Earthenware Pickle Jars 3 Gallons 12/6 each F.O.R. Durban
Fresh First Grade Green Ginger 1/2 per lb. " "
Fresh First Grade Garlic 2/- " " "

Cash with order only.

P. O. BOX 1250.

155/7 Warwick Avenue
DURBAN.

B-I

Sailings Between
East African Ports
Karachi And Bombay

S.S. Kampala due 30th July. Sail on 4th August

PASSAGE FARE TO KARACHI OR BOMBAY

First Class	single	without	food	£92-0-0
Second "	"	"	"	£40-15-0
Third "	"	"	"	£31-10-0
Ordinary				
Non-Vegetarian	£5-5-0			£10-18-0
Vegetarian	£4-17-0			£10-10-0
Special				

For further particulars apply to—

Shaik Himed & Sons
(Pty.,) Ltd.

390 Pine Street,

Durban.

Telephone 20432,

Tel. Add. "KARAMAT."

Printed and published by Mm. Sushila Gandhi at the International Printing Press, Phoenix. Address: INDIAN OPINION, Private Bag, Durban, Natal.

ફીનીક્સ સંસ્થાના લાભાર્થે પધોરણી મંડળી

**વિશ્વના મંતવ્યને
દક્ષિણ આફ્રિકા
નમતું આપશે**
(પ. એ. હોંડ સર્વિસ)

ભારતના સરકારી ખાતાના પ્રધાન શ્રી બી. કે. જુલમેનને ગુલામરે સુનઈ માં કહ્યું કે રહેવતી નીતિ આગેના વિશ્વના પ્રોપથી દક્ષિણ આફ્રિકા જેવે નમતું આપશે, શ્રી. મિનને કહ્યું, "આફ્રિકાના મંતવ્ય છે કે દક્ષિણ આફ્રિકાની સરકાર વિશ્વની વિચાર સંસ્થાને એક ને વરસમાં નમતું આપશે. કદાચ પાંચ કે વરસ સાથે પણ નમતું તે આપશે."

આફ્રિકાના મૌન રાષ્ટ્રો ને સ્વતંત્રતાની લડત ચલાવી સ્વતંત્ર થયા છે, તેઓ વિશ્વના બનાવોમાં અત્યંતે આગે જાય છે."

સુનઈ પુત્રીવર્તીના કાનગોરન હે.કર્માં એસિયન-એફ્રિકન સ્ટી ગ્રુપ તરફથી રોબર્ટો આ સભામાં આતર રાષ્ટ્રીય મનાવે છેપર બોલતાં બી.જુલમેનને છેપર સુનઈ કહ્યું હતું.

યાના રિપબ્લીકન મનસે એ આનંદની લાગ છે.

શ્રી. વધે સુધી ગેરી વસ્તીએ આફ્રિકા ખંડ ઉપર આપણી ચલાવી આફ્રિકન રોડોને ગુલામીમાં રાખ્યા, પરંતુ હવે આફ્રિકન રાષ્ટ્રો ગુલામીના અંતરે તેડી સ્વતંત્રતા આપત કહે જાય છે.

આખા ખંડને સ્વતંત્ર થવામાં જે મુખ્ય યુરોપીઓ છે, અને તે છે દક્ષિણ આફ્રિકાની નીતિ અને રોડોગીઝ સંસ્થાનવાર. એલજીસીપાનું સું થાય તેના ઉપર રોડોગીઝ સંસ્થાનાનું સાવિતે આધાર છે. શ્રી મેનને જણાવ્યું કે સંસ્થાનાનું રામયે હોડ વખતમાં નાથ પામશે.

પૂ. બાપુએ આ દેશમાં આવીને જે ભેટું બિનાથી એમનું હૃદય ટપી છેલું— જોનાથી એમને માનવતા દેવાથી બ.ગી અને સ્વર્ગને તરફનાર થતા જાય. આને ઉપાય રોપતાં રોપતાં પૂ. બાપુએ કહ્યું, આફ્રિકા અને પ્રમોડ મંત્ર સાધી બધાને એ મંત્ર આપે. આ મંત્રની સાધના માટે પૂ. બાપુએ એક દરિયાળી જૂઠાં રોપી કાઢી અને સાં એક વસાહતની (સેલમેન્ટ) સ્થાપના કરી. તે વસાહતનું નામ ફીનીક્સ સેલમેન્ટ પડ્યું. એમાં દરેક જાતિના માનવોને પૂ. બાપુએ આવકાર્યા, અને બધાએ ફીનીક્સ ની ઉત્પત્તિ માટે પ્રુબ મહેનત કરી, અને બધાએ બાપુની છાયામાં પવિત્રતા મેળવી.

પૂ. બાપુએ આ મંત્ર બધાને આપવા માટે એક સાપ્તાહિકની સંસ્થાન કરી, અને તે સાપ્તાહિક 'ઈન્ડિયન ઓપિનિયન' નામથી બાહુ થયું. આ કાપાની અંદર પૂ. બાપુએ અંદરના સ્વામીની લડતના અને જીવન સમાચાર આપતાં. એ કાપાના પ્રથમ અધિપતિ શ્રી મનસુખલાલ નાથર હતા. એ છાપું તે મેળા અંગ્રેજ, ગુજરાતી, તામીલ અને હિંદીમાં પ્રકટ થતું. હવે એ અંગ્રેજ અને ગુજરાતી માં પ્રકટ થાય છે. શ્રી. અધિપતિએ એ આ કાપાની સંભાળ રાખી. કાકમાં બીમતી સુશીલાબેન આ કાપા ની સંભાળ લઈ રહ્યા છે.

આ છાપું-આવવડ માટે મણી આર્થિક યુરોપીઓમાંથી સંસ્થાને પસાર થયું પડ્યું. આ સ્વતંત્ર સંસ્થાન માં છાપુ મંત્ર-લખ જતું હતું. પરંતુ રોડોગીઝ સંસ્થાનાને લીધે એ આ છાપુ રહ્યું છે, મણી બાકા થઈ ગઈ હતી અને મળે છે.

કમળાં બેકાનીસમર્થથી શ્રી આદર મુખ મંડળ, શ્રી મનસુખલાલ ના. બાટ. પ્રિયા, શ્રી હરિલાલ ડાકાલાલ, શ્રી કરસનલાલ કા. હળપતિ અને શ્રી મણીલાલ મેદારણ આઈના મેળા હેલ ફીનીક્સ સંસ્થાના લાભાર્થે નાટિકાએ, નો કમર્સ ડરબનમાં રજૂ કરવા આવી પહોંચ્યા છે.

૧૯૪૨માં શ્રી મણીલાલ આઈએ નવ મંત્ર ને 'કરુણા કવન'ના નામથી બેલગામ છે અને કાલમાં ને અભ્યાસ રેલ છે તે ને મકાને જાણવા હતા. આ ને મકાનેમાં જુદી મેસના છાકડા નો ઉપયોગ થઈ હતો. હવે આ ને મકાનેમાં 'મેડર જીડી' સાથે છે,

પ્રકાશકની નોંધ
અહીં ગ્રેસમાં ફક્ત એકનું જોડા આખા બાલકાદીયા ડરબન થાણ હોવાથી અને છાપું નાનું બનાવ્યું છે અને માણ વાતો પણ આપી શક્યા નથી. આ માટે અમે નિમ્ણોની અને માલકાની માફી માગીએ છીએ. આમને બાલકાદીયેથી સાપ્તાહિક બરાબર નીકળશે.

અને મકાને ખવાઈ જવા જાણ્યા છે, આ માટે ફક્ત એકનું કરવામાં આવ્યું છે, અને એનો પણ અર્થ તો લાગે! આર્થિક યુરોપીઓ આમ સંસ્થાને થણી વખત વેદવી પડે છે.

આથી ઉપરોક્ત મંડળ એવ.જી.તીથી ડરબન આવી છે અને લેકોને મનો-રંજક કાર્યક્રમ આપી ફીનીક્સ સંસ્થા

ના લાભાર્થે ને દિવસનો કાર્યક્રમ કરવા માટે છે

અમને જાણ છે કે ડરબનવાસી એ આખા આર્થિક યુરોપી દુર કરવા માટે આ ને રિવસના કાર્યક્રમમાં આવી ચોતાનો હોયો છદાર હવે આપશે. હજુ પણ મણા એમાં હશે એમને ટીકીટ હજુ સુધી મળી ન હોય, માટે આખા રિવંતી છે કે પૂ. બાપુની આ પવિત્ર સંસ્થાને સાથ આપવા માટે જનતા આખા કુટુંબ સાથે આરોડીકીટ હોવામાં પણ વેચાશે, અથવા એને આમળથી ભેલતી દેવ તેઓ ડરબનમાં વેચાતી લઈ ચકશે.

આ મંડળ છે બેકાનીસમર્થથી આખા યુરોપી દુર કરવા આવી છે, તે સું ડરબનની જનતા સુધ રહેશે! શું પૂ. બાપુની આ પવિત્ર સંસ્થાને પડતી અટકાવવા તેઓ ટી. નહિ આપશે! શું બાપુનો ગ્રેમ અને ત્યાગનો મંત્ર તેઓ જુદી જશે? ફરીથી આખા રિવંતી છે કે આ કાર્યક્રમમાં પૂરા સહકાર આપે, એ સહકાર નહિ એ તે ઉપરોક્ત મંડળને કેટું લાગશે! તેઓ દુરથી આખા છે—કદાર હવે આખર છે—સેવા જુલથી આખા છે, આપણી દુર છે કે આપણે તેમને તેમના કાર્યમાં સહાયતા આપીએ.

જાગને એ છવડાં
રાજના સમકક્ષિ રામ
અમને એ છવડાં એ છવડાં તું મળતા કેમ ન મુકે
જય જાગરમાં જમતાં જમતાં શ્રી કરીને કેમ મુકે...જાગને
જુલો આને જીત મુસાદીર નીધંક જમમાં નાજો
તાં માં લેય ન વડુ અવનીમાં અધારો...જાગને
રીમ ગીમ રીમ ગીમ શાલ વિતાવી દિન દિન હોયો પડે
મુજબને તે અકાસ્ય માન્યું સ્વપ્ન એવું અંધો...જાગને
આખો ત્યારે સું મળ જાણે. સું મળ જાણે સાથે
મુખ્ય દેહ તથો આ હીરો હોમક એવો હાથે...જાગને

"ઇન્ડિયન ઓપિનિયન"

શુક્રવાર તા. ૮ જુલાઈ, ૧૯૬૮.

હાલ વગરની હુન્નાઈ

આ વરસ ઉપર બધારે નેશનાલીસ્ટ સરકાર ચલા ઉપર આવી ત્યારથી બ્રીટીશ નાટક અને તેમણે ખાસ કરીને કર્મન એ સરકારની વિરુદ્ધમાં હુન્નાઈ રહ્યું છે. એવી છાપ પડી છે કે નાટક અને કર્મન હુન્નાઈ આડું કરે છે અને નેશનાલીસ્ટ સરકાર હુન્નાઈ જુરે કરે છે. આફ્રિકાનર નેશનાલીસ્ટથી દિંદી જનતાને હાલ હાથ ધર્યો જ નથી. અને બીજી રીતે એમણે તો દિંદીઓ પ્રત્યેના વર્તનમાં કર્મન સીટી કાઉન્સિલ નેશનાલીસ્ટ સરકાર કરવા પશુ થઈ ગઈ છે. અને વધુ આગળ પશી કહી ચક્રિએ કે કર્મન સીટી કાઉન્સિલ એ બ્રીટીશ ફ્રી અને પ્રમાણિકપણની વાત કરે છે તે તો દિંદીઓ પ્રત્યે વધુ કહુતાથી જુએ છે.

હાલ સીટી કાઉન્સિલ એ પચસાં બીધાં છે તે ખુબ જ સરખ જનક બીન. છે. બધારે બધારે કર્મન જનતાના અત્યુક વિભાજને ધરની જરૂરત પડી બધારે બધારે કાઉન્સિલ દિંદી જનતાને આમ તેમ સમજાવે હયાં વગર એમણે છે-માને આપતેમ પચસાં કોઈએ તેમ દેહ્યા છે. હવે ચીનવુક પાકુંની દિંદી જનતાએ મંદિરે શાળાઓ અને સ્થાનર મિલકત છોડી બીજી કોષ્ટને સમજાવ આપના મટે-બધે આવાજાની કરવા નથી, -પરંતુ આ માટે દિંદીઓને જ મજબૂ પડે છે? આ માટે કર્મન સીટી કાઉન્સિલ દિંદીઓ-કેમણ દિંદીઓને જ મજબૂ છે. આ રીતે તો તેઓ આફ્રિકાનર નેશનાલીસ્ટ ની જમવ રહે છે. એવી રીતે હિલકરના જરમનીમાં જુઓ લોકોની પરિસ્થિતિ હતી તેવી રીતે દિંદીઓની પરિસ્થિતિ આ દેશમાં છે.

દિંદીઓ પ્રત્યે, કર્મનનો સરખજનક વર્તન એટલો હાલો છે કે નેશનાલીસ્ટને હાલુ મણુ સીધાનું પડ્યો. દિંદીઓને કેવી રીતે પચ નીચે હાલવા એ ઉપર વિચારણા કરવાની તેમને જરૂરત નથી. કર્મન સીટી કાઉન્સિલના પચલે પચલે તેઓ આજરો તો તે આપો આપ થઈ ગયો.

હાલ યોગા મળત ઉપર મુખ જોરીયા એટલે કેટલેકને એકા વિસ્તાર કરવામાં આવે છે તેને વિરોધ કર્મન સીટી કાઉન્સિલે સરકાર આગળ કયો. એ સે.ટમાં ચોટો ટોચ હતો.

કર્મનમાં એવી ચરુઆત થઈ અને 'પેર્સીય એક્ટ' કાવનાર પશુ કર્મન સીટી કાઉન્સિલ હતી. ૧૯૫૬ની "ઇન્ડિયન એન્ડ ટેન્-થોર એક્ટ" પશુ એવેજ કર્મન અને બ્રીટીશ નાટકની ઇન્કાબી થયો હતો. નેશનાલીસ્ટ સરકારે કર્મન સીટી કાઉન્સિલને ટેકો આપ્યો. એટલું જ તેમનું કારણતાન, દિંદી જનતા પ્રત્યક્ષ સરકારના ધારાઓ અને કર્મન સીટી કાઉન્સિલ દિંદીઓ પ્રત્યે જે વર્તીવ ભતાયે છે, અને નિષ્ક્રિય છે તે તે જે વચ્ચેના વાકાવત્ત જરાબર એઈ શકતા નથી.

પોતાની જ જુલુ નોંધ

આ પચસાં હવેકા જુલુ નોંધ જનતા એ વરસોની કામગીરીથી કંટાળ્યો હતો. એક દિવસ ડોરો કામજ બધ પોતાની જ જુલુ નોંધ જનતા બોલો. પોતાને ડોરી વાન પોતા વિશે જનતા તે મધે એમ સરવાલી એને જુલુ.

"જુલુને ૩૨ વરસની ઉંમરે બધાની ભાષા બીખરા મોડેલી, જે જે વરસમાં તો તેનો બાલકનીથી ઉપયોગ કરતા. રજાઓની એક રે.પી હાલ કરી હતી. અને રાજકારણમાં સક્રિય બન થઈ જોડયા પશુ ગયા હતા."

આવરમાં જુલુ પડેલી આકાશમાં કામજ વર ચીવરાઈ અને પરિણામ એ જુલુ ૩૦ તે કામગીરી પાકા વેચતે બીજે વિચારથી મંજુર. અને સરખ પચેલ બરેખર જ તેઓ આ જવાબી સરખ થયા.

—"સીટી" કારકોટક—

આદર કે ખુશામત ?

(ગદલાલ મો. મુ)

એમને માનથી બોલાવવાના કોય અમર જેમને ચોટો, માણક કે સન્માનપાત્ર મજબૂતમાં આવતા કોય તેમના નામને છે 'ભાઈ' અમારોના વિનાશ સુભાસમાં છે, બીજા આમે થાં નથી. કિતર ઝરેલમાં નામને છે સન્માન સુચવવા માટે 'છ' અવાજ વનો રિવાજ છે, તે પશુ સુભાસે અમને વગર સમજે અને જુર નામને મમારી નામવાની હવ સુધી અપનાવે છે.

પરિવર્તના દેશમાં મધે તેવા મોટા માણસને 'સિટર'થી વિશેષ કાઈ પશુ અમારમાં આવતું નથી. બિ. સિટર કે મી. ટ્યુમેન આવી પશુ કોઈ સુભ અમારમાં આવતો નથી. (કર કે એટલે કે સુભ નેપા હવેલ જાયે આને હાંધે નથી.)

'ભાઈ' અમારમાં પશુ કોટલીક વિચિત્ર પ્રથા બોલોમાં આવે છે. એ નામને છે 'ભાઈ' હોય તે મધે વેટકુ કુંડે હોય તો પશુ બીજી વાર 'ભાઈ' કે 'છ' પશુ અમારમાં આવતું નથી. પરંતુ 'ભાઈ'થી કહ થઈ નામને છે રી પાકું 'ભાઈ' અમારમાં છે: જેમ કે આજકાલને માનાઈ આજકાલના કહેવામાં આવે છે, પશુ આજકાલને બિચરને વધારતું કાંઈ અમારમાં આવતું નથી. કરજાકાંડ કે વેલપન રામ, મન્દરજીવર કે તપીકાંડ જેના કાળ નામને પશુ માનાઈ 'ભાઈ' અમારમાં એમનું વધારે સન્માન થયેલુ મજબૂત આવે છે.

કેટલાક નામ તેમનાં એવા આમ-વાળી તે નામને માતા-પિતા (અમર દોષ) 'છ' અમારી સુભતા વાળાં જનતા છે: જેમ કે નામર, મેરાટ, બીજ, રામ, રામ, કંકર જોરે નામને નામરજ, મેરાટજ, બીજજ, રામજ, રામજ, કરજત જનાવીને તેની તોડ કાઈ મટાવવામાં આવે છે. પરંતુ એટલેવા એમને સન્માન આપનારને કંદોય થતો નથી એટલે નામરજભાઈ, મેરાટજભાઈ, બીજજભાઈ, રામજભાઈ એ પ્રમાણે 'ભાઈ' અમારી એમને સન્માન આપનારા કુનાઈયા જનતાને છે. 'બી મેરાટજ દેશાઈ' એમ કહે-નાર કરતા 'બી મેરાટજભાઈ' કહેનાર એમના હોદા અને અધિકારપદ વિશેષ માન આપનાર માનવામાં આવે છે.

આ પ્રકારની 'ભાઈ' અમારવાની પ્રથા મણી વચતે હવ દુરાળી ભવ છે. પ્રતિષ્ઠિત અને અધિકર એમને માટે 'મી' કહવે પશુ વાપરવાની જરૂર નથી. અમેજામાં પશુ કોઈ મી. યોગજીવર, મી. બાઈ મી. મી. જોન્નામ, મી. રીથી કે મી. કોટક કહેતું નથી. એ

મુજ નામ જ પ્રવર્તના બાદર, એક બને સન્માનપાત્ર મજબૂત છે. પરંતુ મેલકનરામ, નરસિંહરાવ, જજન-રામ, મણિલાલ, મણિજીવર એને 'બી' અમર 'ભાઈ' અમારવાથી એમને માટે વધારે સન્માન અજાણત છે-એવો આમક અવાજ પ્રવર્તે છે. કહ એટલું રીક છે કે પ્રિમાનર્ક કે રામજને કોઈ પ્રિમાન-ભાઈ કે સામજભાઈ નથી કહેતું.

મી. એડરન, મી. ચર્ચી, મી. રુબેલ અમર મી. એટલી એ પ્રમાણે બીજા સહુ આમાન પ્રકરેલી રીતે આ દેવના અર્ચવિ આનેવાનોને બોલાવનારાને એમના પ્રત્યે એ.એ. આદર હશે ?

આપણા રવજાવમાં જ અધિકતમત આદર કોઈવા માટે આજ ચિકનો અને વધારે પડતા સન્માન-વર્તક સુબો ને કોટો વાપરવાની ટેવ કહ જા મનેલી છે. આત્મરના વિદાન લેખકો એકબીજા વડે 'ભાઈ'ને પ્રત્યક્ષ અમારવા સિવાય વાત નથી કરતા. ઉમાકંકર બધારે રામનરામજી વિશે વત્તા કરે કે બાબાનમાં ઉમેલ્ય કરે ત્યારે રામ-નારામજીભાઈ એ પ્રમાણે કહે છે. આ માટે? રામનારામજી એ કાણ અને સુભતાવશુ સર્વ નામ છે. તેમ જ ઉમાકંકર કોઈ તેમનું નામ નથી, જતાં 'ઉમાકંકરભાઈ' એવો ઉમેલ્ય થાય છે. ઝીકાબાને બીજે આજ અમારી સહાનો નથી એટલે રનેકરવિષ આજ કહેવામાં મેં જાણવા છે ?

એક રીતે આ માન્ય મણુને નજીવી બાધી. પરંતુ મધે એ એક પ્રકારની કાંઈક અર્થે ખુશામત મોટરવિનું સુચક થાય છે તેવી આ આમત મેં મન કાણવું છે.

સેતાન

ઉપરે સદિનું સન્ન કાઈ મધારે પશુ કહ્યું. ત્યારે સેતાન નમન કરી ડીન બાને તેમની અધાઈ ઉભે રહો અને કહ્યું, "પ્રજો, મારા બરજ પોપશ અને છપનની પશુ સમજા થઈ એમને માનવ, દેવ અને સેતાન મધે તમારા જ સન્નને છે."

હવે કણુવાર વિચાર કરી મોઘા: "કું તને કહી નથી આડું કાણુ એમ કહીશ તો તારું સન્ન કાઈ થા. રી સદિને નજ કરવા પુરતું હતી. પશુ જ કું તને 'કોપ' વર્તીવ જુલુ બોલમાં મોકલું કું." કેવ રહે સેતાન જનતામાં છયે છે.

હિંદના સમાચારો

તા. ૫-૭-૧૯૬૮.

સુધર્મ બારામાં હલતોળ

મુખ્ય બારામાં લગભગ ૧,૦૦૦ પોલીસ ફોર્સના કામદારો હાજરો થઈને મહત્વની કામગીરી જમ થઈ ગઈ છે. આ કામદારો પોતાની ૩૧ માસથી આ પૂરી નહિ થાય તે સુધી કામે ભાગવા ના પાડી છે.

૧૧ નાના વહાણો, બારા બહાર પડી રહ્યાં હતાં. અને યજ્ઞ મોઢા વહાણો ને જહાઝ ભવા મામતા હતાં તે પણ અટકી પડ્યાં હતાં.

લગભગ ૪૦૦ હિંદુઓ ને ૫૨-૫૩૦ મહિ તરફ જનારા હતાં તેઓ પણ મુશ્કેલીમાં આવી ગયા હતાં. આજુ થવાનું કારણ એ હતું કે બારામાં કામ કરનારા કામદારો 'હગ્ગ' ઉપર પણ કામ કરતાં હતાં. જેથી 'હગ્ગ' સ્ટીમરોને જહાઝ લઈ જવાનું અને લાવવાનું કામ કરતાં અટકી પડ્યાં.

રાજપીપળામાં જોટોળ

રાજપીપળામાં એક જોટોળે કામમાં જોડેલી અને આડીએને આવતી જતી અટકાવી દીધી હતી. યજ્ઞ આવી નિરાશ થઈ ગયાં કારણ કે તેઓ ભૂમમાં થી નહેરુના પ્રત્યક્ષમાં જઈ શક્યા નહિ. આ જોટોળ પછી બારે વરસાદ આવ્યો હતો.

સુરતમાં બારે વરસાદ

સુરતમાં ૭.૮૧ ઇંચ વરસાદ ૨૪ કલાકમાં પડ્યો. સુરતની અંદર આ યજ્ઞમાં કુલ વરસાદ ૨૦-૧૩ ઇંચ પડ્યો છે.

વરસાદ એટલો જાણે કે હિંદના ઓલોમિક એરેટ તરફ જતાં ઓ નહેરુને પ્રતીક્ષી થાય કરતું પડ્યું. નીચા નિકતારોમાં વેલ નેકું જમ્યું હતું.

વડોળથી બેલું મરુ

અમદાવાદ ઉપરથી પણ મામલોની હાલે પસાઈ થતાં વડોળથી બેલું મરુ નીપળ્યું છે. એક બરડી. કેસી ને બેલરમાં કામ કરતી હતી તેને એક કમનું પતનું જાળીને વામતો ખુબ ઈલા થઈ હતી. તે હરિપતાલમાં ગયું થાળી. બીજું મરુ એક નાનો છે. રો. પવનના જોરથી અચાસી ઉપરથી પડતાં થયું.

જરમની તરફથી ભારતને નાણા

યુરોપના પ્રવાસે ગયેલા ભારતના નાણાંમંત્રી પ્રધાન શ્રી મોરારજી દેસાઈએ જોનમાં જમ્યાનું કે પશ્ચિમ જરમનીની સરકારે બીજી પંચવર્ષીય યોજનાના ઉદ્દેશ વરસ માટે ૩૦ મીલીયન ડોલર ની સહાયતા આપી છે.

રાહીદ-રમારકે

૧૮૫૭ થી ૧૯૪૭ સુધીમાં દોઢી સપ્તાહના માટે ને બીજા સહીદ થયા છે તેનું સમારક દિવસમાં ઉજવ થનાર છે. એ આજુતિનું આયોજન નજીકના સિંધી રોડ મેડેરી કરશે. આથીજની નેતામીરી કેડજ નામરિકોની કુચ એ સમારકની રજવા છે. આ કુચમાં બારેક માનવ આજુતિઓના સમા-વેશ થશે. તેમાં આંધીજની આજુતિ જોળખી સમાશે. આ રજવા ૭૩ કુટ જાંના ૧૪ કુટ પડેલા ૧૦ કુટ જોયા પમખાર પર ઉજવ કરવામાં આવશે. આ સમારકમાં અધિકાર પાછળ સાત વરસ લામરે અને ૨૧. ૬,૬૦,૦૦૦નું ખર્ચ થનાર છે.

હવાનો પહોંચ

વરસાદ નજીક આવુમ નમરમાં અમેરીકાની દવા નવાવનારી નવળીની કંપની લીડરલી એમેરિકાની એ કરોડ

ના ખર્ચે વધારાનો દવા નવાવનારો ૧૬૬૮ નાખવામાં આવ્યો છે અને તેને વિધિ સુચનાતના નજીકના સ્થાનોપતિ થી કરતુરમાઇ લાલમાઇના પ્રમુખરમાને મોકલ કરો. આ પહોંચી સુચનાતમાં 'ઓહોપાઇરીન' નામની દવા તરખાર થશે.

વાંસી બંદરનો વિકાસ ?

નવસારી તાલુકામાં આવેલું વાંસી બંદર વિકાસની શકામ કે નહીં તેની તપાસ કરવા આજુતિના થી બાઇ લાલમાઇ મટવાડ થઈ દોડીયા બેસી વાસી મથા હતા અને વાંસી તથા રાહીનો સામર કાઢો બેસો હતો અને કાં દીવે બંદર વિકાસની શકામ તેનો અભ્યાસ કર્યો હતો. હરિપાના પાણીની જાણ, વહાણો હંચરવા માટે ફરી સમજા એકમે તે બધું તેમજે જોડું હતું.

બેલુતો માટે ડીપોઝીટ યોજના

સુચનાતના બેલુતો માટે એક કરસ ભવત યોજના અમલમાં મુકવાનું સર-કાર વિચારી રહી છે. એ યોજના દુધી ડીપોઝીટ સહીરીક રજીમ તરીકે જોળખાશે. ને બેલુતને ને બાજ અરવાનું કોષ તે પ્રમાણે તે ભવતમાં નાણાં રોષે તે મામલતદાર બારેખાર તેનું મહેસુલ ભરી રહે અને બેલુતને મહેસુલ અપચતર ભરવાની તરખીર રહેશે નહિ.

પુનામાં કૃત્રિમ અવધવ હેન્ડ

સુદમાં ને લોડો થવામાં હતાં અને નેજાએ અંગે જોયા હતાં. તેજાને કાંક રાહત આપી શકાય તે માટે ૧૯૪૮માં ૧૫માં ઉપરોક્ત ડેન્ડ રમવાનું હતું. ૧૯૫૧ સુધી આ હેન્ડ ફક્ત સરકાર માટેજ કૃત્રિમ અવધવો કરતું અને તેને વાપરતા હીખવતું ત્યાર પછી હવે આ ડેન્ડ બધા માટેજ રાજ કરે છે. આવા અવધવો મેળવી જોડને રાઇ થયેલ સિંધી પોતાનું સુચનાત કરી શકે તેથી આમાં તાલીમ અપાય છે.

અધુતાં અધુતાં વિદ્યાર્થીઓ કમાઈ શકે તેવી યોજના

વિદ્યાર્થીઓ અભ્યાસ કરતાં કરતાં કમ્પોષાઈન વધુ કરી શકે એ માટેની એક યોજના અમલવાદની ડેન્ડ સરકાર કુનીવર્સીટીના વિદ્યાર્થીઓ, માટે તરખાર કરી રહી છે એમ અધુતાં મળે છે. આ યોજના મુજબ ડેન્ડ સરકાર ખાસ કરીને રેકનીકલ અને ઇજનેરી કેલેજે સાથે સંકળાયેલ કોમ જોના કુનીવર્સીટી ઓલોમિક નમરો ઉભાં કરવાનું વિચાર છે. આની વિમતો કેન્દ્રનું વેપાર-ઉલોમ ખાતું તરખાર કરી રહ્યું છે. તેનું અધુતાં મળે છે.

વિવિધ વર્તમાન

મંજીર હાલતમાં નાઈ બેવીન

મં. નાઇ બેવીનની ક.લત મંજીર હોવાનું જાણાયું છે. મં. નાઇ બેવીન જોગ પાર્ટીના કેપુરી લીડર છે. આ ઉપરાંત તેઓ એ જોગ પાર્ટીના અમલપમ સ્થળ તરીકે સારી નામલો મેળવી હતી.

અવા વરજની આખો મં. નાઇ બેવીનને જોપરેલનું કરવામાં આવ્યું હતું. તે પછી હાલત મંજીર બની હતી. વખત જતાં બરા સારું જાણાયું અને હવે પાછી તખીપવે જાયો આયો છે.

ગોરી કક્ષિણ આફ્રિકાના

રક્ષણ માટે લરકેર

એવું સંજાણ છે કે ગોરી કક્ષિણ આફ્રિકાના રક્ષણ માટે મં. જાની મસેન એક મેડલ સરકાર તરખાર કરવાની તરખીરીમાં પડ્યાં છે. કાજા માનરે ના ભમ સાથે આ તરખીરી ચાલી રહ્યું હોવાનું જાણાયું છે.

રક્ષિણ આફ્રિકાના થયા સરેરાશ મં. જાની મસેને છુપી પત્રિકાઓ મોકલ્યું હોવાનું જાણાય છે. ઉત્તર આફ્રિકાના સમુદ્રો રેલતંગ પ્રાપ્ત કરે જામ છે એથી વધુ ભવ તેમના વનમાં પેકું ફેલું જોડજે, તેથી જાની તખ-પારી કરી રહ્યાં છે. સરકારની સક્રિય ઉપર અવિચલ હોવાનો આ એક હાખયો છે.

ન્યુ ઇન્ડિયા એરથોરન્સ કુ. લીમીટેડ

ઇન્ડીયાની મુખ્ય કંપની

અમે વહીવટ કરીએ જાએ:-

આમ, હરીયાઇ, અવસ્થાંતર, મોટર, કાઇ, ચોરી, ધર કુદાંજ, ધર આલીયો (કામે) અકરમાલ નિ.

આક્રિય આફ્રિકાની અંદર મુખ્ય અમલદારો

બાલભાઈ રૂસ્તમજી એન્ડ સન,

૧૪૦ ઈવીન સ્ટ્રીટ, કરબન.

ફોન : કરબન ૨૫૮૪૫, ૨૮૫૧૩, ૨૮૪૪૬.

તમને ખબર છે

કે ન્યુ ઇન્ડિયા, ઇન્ડિયાની સોયા મોડી વીમા કંપની છે.

કે ન્યુ ઇન્ડિયા ની સાખાઓ ૪૫ રેકોમાં છે.

કે ન્યુ ઇન્ડિયાની ૧૫ સાખાઓ ડેવન કોઈમાં જ છે.

કે ન્યુ ઇન્ડિયા : આમ, હરીયાઇ અને અકરમાલ ઉપર ૧૦,૦૦,૦૦૦ પાઉંડ પ્રાપ્તિપમ જોગી કરે છે.

સહિસલામતી અને તાત્કાલિક સેવા માટે

ન્યુ ઇન્ડિયા

સાથે વીમો ઉતરાવો.

મારો રોડેરીયાનો પ્રવાસ

સો. લીલા દેસાઈ

[૬મો ભાગ]

સો. લીલા દેસાઈ જ્યાં તા. ૨-૪-૬૦ના રોજ અને ૨૫ ને નીકળ્યાં, અમદાવાદ સાથે થી રમણભાઈ ત્રિવેદી સોમસુવરીથી પ્રવાસ માં સામેલ થયા. થી ત્રિવેદી પૂર્ણ પાક કરાવતા હોવાથી રૂસાપીમાં થી છત્તીસગઢ સવાનીવાને હાં વાસ્તુ હોવાથી અમદાવાદ સાથે આવ્યા હતાં. રૂસાપી જતાં રસ્તે મહેન્દ્રપા નામે નાનું ગામ આવે છે જ્યાં બાઈપી સવાનીવાને હાં ૧૫ કલાક રોકાયા હતા. હાં કેટલેક સેમજ સવાનીવાનું કામ પતારી આવે થી સવાનીવાની વિદાય થઈ રૂસાપીને રસ્તે આવજા થયા. રૂસાપી આગુભાગ્યુન, કુરલી દરેકો જોતાં જોતાં આવજા થઈ રૂસાપી હતાં. જાણે છે ના, પ્રાચીન, સમય થયે હોવાથી પ્રાચીન પથ કાચખાંડ કરી થીથી. રૂસાપીમાં આવે થી છત્તીસગઢ સવાનીવાને હાં જતાં હતા. થીમતી રામકુવરજીન તથા થી છત્તીસગઢ સવાનીવાને પ્રેમાળ અને મજાતરવો સ્વભાવ અમલે પ્રાપ્ત થયે. અમે રૂસાપી રસ્તે ચોલા પહેવાયે જોડે તે દિવસે તે વાગુપાથી કરી સ્થળ મળે. જોડે દિવસે નિત્ય કમળે પરવારી થી છત્તીસગઢ બાઈપી નાની કુશનતું વાસ્તુ હોવાથી અમે રઈ થયા. રૂસાપી નાનું સરખું ગામ છે. હાં દિલ્લિ પ્રસંગમાં વચ્ચે સારો સ્થા છે. વજી થી છત્તીસગઢ સવાનીવા સ્વભાવે પથાળ માવજી અને છત્તીસગઢ સવાનીવા લેણી નાની મોટી સુરેલોચી કુરલી કરવા મદદ કરે છે. તેમજ મરીજા સુરખાને પથ માનવી વાદ કરે છે. રૂસાપીમાં છત્તીસગઢ રૂસાપી પથ બાઈ થી છત્તીસગઢ સવાનીવા સવાનીવા અમલે મેસવાના આડકા કરાવ્યા અને રૂસાપી સાથે મેસવાની માળખાને કુશનતી જાન અપાવતું કરા થયું. આથી સેત્રા પથને થીથી મેસવાની થી છત્તીસગઢ સવાનીવા કરી પ્રતિષ્ઠા હતી. વાસ્તુ હવેન થયા પછી રીમટી રાખવામાં આવી હતી. પ્રમુખસ્થાનેથી થી છત્તીસગઢ સવાનીવા કરતાં કમળે કે આવના આ પ્રાપ્ત થયે આવજા થોથોરા મહેમાન થીમતી સુચીસાથેન માંથી જોડે પાટી પથાળ છે. એ મજાળ આવજાની વાત છે. આવજા રાષ્ટ્રપિતા મહાત્મા ગાંધીજીના કુટુંબની એક અંગિકાના હોવા આ રૂસાપી આવજાને થાય એ આવજા સેત્રા અંગિકાના મજાળ. એક રૂસાપી તરીકે એકે હાથે થીથીસ રૂસાપી અને પ્રેમનું સંચાલન તેમજ કરી રૂસાપી છે.

શુભ પ્રસંગો માટે ભેટ !

ત્રીચો અને પુરુષો માટે

ઘડીયાળ !

૧૭, ૨૨ અને ૨૫ અંકનાં
આર્થિક હેલ્પર.

- રોમર
- રોમરી
- લેડો
- રસર

વિગેરે દરેક અંકનાં ઘડીયાળ.

ઉપરાંત પુરુષોનાં શર્ટ સુટ, પાયજામા વિ.
તેમજ બાળકોનાં કપડાં.

હોલસેલ ભાવે મળશે

બોક્સ ૫૬૮૮, ફોન : ૮૩૫-૨૬૦૧

વલ્લભભાઈ બી. પટેલની કું.

૪૪, મારકેટ સ્ટ્રીટ, જોડાનીસબર્બ.

ખાસ દરખાસ્ત : હિંદની અગરબત્તી

(વહાલુમાં આવેલો તાલે માસ)

હોલસેલ વેપારી ભાવે

વજન ગ્રામ	તેલ	કાચ	કુશન	શાળી	પા
૧૦૦ ગ્રામ	૧૦૦	૧૦૦	૧૦૦	૧૦૦	૧૦૦
૨૦૦ ગ્રામ	૨૦૦	૨૦૦	૨૦૦	૨૦૦	૨૦૦
૩૦૦ ગ્રામ	૩૦૦	૩૦૦	૩૦૦	૩૦૦	૩૦૦
૪૦૦ ગ્રામ	૪૦૦	૪૦૦	૪૦૦	૪૦૦	૪૦૦
૫૦૦ ગ્રામ	૫૦૦	૫૦૦	૫૦૦	૫૦૦	૫૦૦

એકદર સાથે રોકકે — કરમન માટેના ભાવે.

હમારી પાસે અસલી ખાસમતીના ચોખા થયું છે

ખાસમતી ચોખા રી. ૧-૦ રતલ.

(ખોલ્હામાં ખોલ્હા ૨૦૦ રતલ મળશે)

અમે નીચેની વસ્તુઓ લાઇવેકે ઇમ્પોર્ટ કરીએ છીએ. ખાલ

સારો અને કીમત ભાવે મળશે.

અમારા પ્રાઇસ લીસ્ટ માટે લખો :—

ફ્રેડ જાતાના કન્ડિશન હાથ, મચાલ અને કરીયાલુ, ચોપારી

ખાસ, અમલી, આખા નાળીયર અને દરેક અંગના

ઇમ્પોર્ટ ચોખા.

K. HARIBHAI & SONS

(PTY) LTD.

Direct Importers : Wholesale & Retail Merchants.
81 Victoria Street, — P.O. Box 2156 — Durban.
Telegraphic Add. "BHAISONS"

માતા અને બાળક

મરાઠી સાહિત્યમાં "એભા" એ પદ્ય સ્વરૂપે રચાતો સામાજિક અવનર્મકાર્ય છે. લોકોના હૃદયની બાળના પ્રત્યક્ષતાને દૃઢ અથવા એવામાં એક "એભા" એ લોકો મીતે એવા જુના માર્ગ બન્યો છે. વાચન પછી તે કૌણ માતાના હૃદયને દર્શાવતા "એભા" એને શુભચાલી અનુવાદ કરીને અને અહીં છતાંથી છોડે.

નાનકડું કુલ જન્મ પાસે કરી માતાના બોળમાં આવે એ દેવની દેવગી અને મનુષ્ય બનાવ. સસારને કૌણ તથા કોઈને દેનારી તેમજ માતાને બસકરે બાપનારી એવી એ એક મહત્તા માતા આનંદીત કરે ત્યાં છે.

મારું નાનકડું કુલ, મનુષ્ય દેવની દેવગી અપૂર્વ કુળ મારા સંસાર દસનું બજારોલ એક ઉપકરણ મારું જાત્ય બજે આનંદ સામેરે કોણનું જન્મ.

માજ જન્મે છે ધરમાં પાળવું આરે છે પાળવે ચઢીએ છે. પોતાનું અજમેળ બાળક માતા તેમાં સુવાડે છે અને ત્યાં છે.

પાળવે કોમે સુંદર ચક્રા રાણી મારું હૃદય જન સોણ નીકા રાણી પાળવે બાંધુ મોલીની કોર હું કોલે મેની પાળવું કોર મરે માત્ર દેવ ખીજાત બાંધુ મોજશની છોરોતમ કોણનું કુલકે મારું

માતાને બાંધુ મોજશ એ તથા કરતા પદ્ય પોતાનું બાળકુલ વધુ નાનકડું જન્મે સુંદર સામે છે. પછી માતા આજન ત્યાં છે.

હજાર લેખન કરી માત્ર નહવાકું તેનું નહવાકું જન્મ સેવતીને છોઆમ મેલકું લેખન કરી નહવા બાળ સોનકું તેનું નહવાકું જન્મ સેવતી રસને સોઆમ

માજને હજાર બોળી નહવાકું છે અને એ નહવાકું પાણી સેવતીના રોપાના (કોરોમના) ક્યારામાં જન્મ છે. વળી એક અંધાના રસને સોઆમ છે. પછી માતા કરે છે.

માજના નહવાકું સેવતી કુલી કાળી ને પીળી મેકેલી લી એવી કુલ ક્યારી માજના નહવાકું ચરો કુલો. કાલો પીળા પીળા સુમધી કુલક કોણનાં રસીએ.

માતા શું કરે છે? કરે છે મારા બાળના નહવાકું પાણી સેવતીની ક્યારી કુલી અને એને સુમધી કુલો મળ્યા. કારણ એક સુમધીન અપૂર્વ બાળનું નહવાકું હતું. જન્મે એમાં પદ્ય તેમજ. પદ્ય અળનો દર્શ છે. પોતાના બાળની પ્રુજ તારીક લો માતા કરે છે. પદ્ય જાહેર એને ત્યાં છે કે, જાળકને નહવા સામેરે તે। એ કરે છે.

ન માંડશે નહવા મારા બાળ પદ્ય મારા હરો બપની કપ રેશે મીકું મરણું ને રાજ કોતારે હું સખી રશે પ્રુજ બાળ એવ નીનતી. માતા રાજ મીકું અને મરણું લઈ નહવા કોતારે છે અને પ્રુજને પ્રાર્થો વિરમે છે.

આજકાલની

નવીનતા

—કલનું વિશ્વ આપતી ૬૦૦ થી વધારે અંશમાં અમેરિકામાં છે. તેમાં એકથી કલાકાળમાં તેમજ જુદી જુદી કોલેજોના કલા-વિભાગોના કલા વિજ્ઞાન જન્મ છે. તે ઉપરાંત બીજા પરચુરક કલા-શિક્ષણ વગેરે પદ્ય પદ્ય આમે છે.

—ઉત્તર આફ્રિકાનાં કેટલાક પ્રદેશોમાં રસોડાના મુલા સત્તા ૨૦૦ વરસથી સળગતા જ રહ્યા છે. 'પીટ' નામનો કાચો કોમસો તેમાં જળતણ લરીકે વપરાય છે તેનો યોગ્ય ઉપયોગ માર્કીને ૪૦ ફુટ સુધીનો જાહેર મર. ઉત્તર આફ્રિકાનાં કાચી પરી મરતી ઉપર ભરેલો છે.

—કરોળિયાની રોજી સાથે એટલી જુદી જુદી ભત મનુષ્યને ભણતી છે, પદ્ય તેમાંથી બાપણને નુકસાન કરે તેવી લો મારેક જ કરે.

—ગિરાનીએ કરે છે કે અત્યંત અભાગમાં આજમાં એકા એવા રસેક કરેક અટો છે કે જેની ઉપર જન્મ નહીં રહે. તેમાંથી અજાણની ઉપર આપણી જુનીના માનવીઓના એટલા જ. કે વધારે, કુદિયાળી જીવોની વસ્તી કોવાનો સંભવ છે.

—મંદાર અને રાજમાળાના પ્રતીક

કમા એ વાંધાથી સહ સુખાય છે તે પુત્રી પરતી સદ્ધી પ્રાપ્તિનું જીવન છે. જે સામ વરસ પરેલાના 'કોનોની ફેરસ' મુજબી તેમનો વજ આ સુધિ ઉપર આણુ છે. અને જન્મનો કાઈ પદ્ય જુલો આ જન્મે અભાગનો નથી.

—શુક્રાપીમ, પ્રનકમ રેકસ રીટ-સ', લાપસે-સામ, રેવનુ કમીપર-સ અને પ્રનકોર-સ મારે મળ્યા :

આર. વીકલ
૧૨ નાકલી આર્કેડ, ૩૮ માર્કેટ રોડ,
કેલનર પ્રાપ્તિનસ અને માર્કેટ રોડ
નેહાનીસખર્મ. ફોન ૩૩-૧૧૫૪.

રાતી સુકા અરચા
મીક્સ ક્રી નંબર એકના રાતી
સુખ અરચા નેટ ૩૦ રતલી સુખની
રી ૪૫-૦૦ રાકોથી અને જ્યા બંધ-
કેનરેટીના કાવ મારે તથા માધન
મેગા અને પોરેટ મારે બને.

Maarmans (Pty.) Ltd.
P. O. Box 26, Phone 128
(Briar, Transvaal.)

ગુજરાતી રેકોર્ડ

હોલિસ્ટાનમાં બનેલી ગુજરાતી રેકોર્ડો, હવે અમારે ત્યાં મળે છે.

૨૦ રેકોર્ડોજી બેલકસ કેવળ રી. ૩૦-૦. રેકોર્ડોમાં બજનો, નાકે, ગરબો વિગેરેનો સંગ્રહ છે. કિંદના "સિસ્ટર સિસ્ટ" રાફ માં જુદી મળી રાકે.

આનો તક અને કાલ ફરીથી મળશે તહિ. પેલીંગ મફત— પાસ્ટેજ માંકલશે—સી.એ.ડી.ના ઓર્ડરો અમે લખએ છીએ.

નેશનલ રેકોર્ડ કંપની

શીપ ર. અજમેરી આરેકોર્ડ, કોલે ૧૪૧ બિ. એ રીકી,
પી. એ. બોક્સ ૧૫૭૬, — હરબન.

સાથે બાંધવાની રીખન અને વેળીએ

અખમલ, કાટીન, લાપેટા સીકન્ટી, રીખન અનેક જન્મ, કીજાઇન અને કાઈકમાં સળશે, જન્મ અંધપ અને મોટા સજ્જાવવા મારે અધ્યાત્મિક રીખનો મળી રાકે.

અખમાં મારે અખમલ, અને રેસમ તથા રેકન્ટી ટોપીએ કીજાઇન બાંધે બનાવી આપવામાં આવશે.

અંબોલે બાંધવા અખમલ, રેસમ, કોલન વિગેરેનાં કુલોની જન્મ રંગની વેળીએ અને અનેક અકાળના કોચસ' મળશે

રેખલ જા મુકેવા મારે રજાસીકના મુકર કુલો મળશે.

ટેકાણું : માબરો હેલસ (મો.) લી.

લેકીક એન્ડ મીલકરેન્સ હેલ ઇન્ડુસ્ટ્રીયર,

ફોન : ૮૩૫-૭૬૮૨ પહેલે માળે, બોક્સ પરમાજ.

મારેકર એન્સન્સ — ૩૩ લેસક રીકી, — બેહાનીસખર્મ.

માસ્ટર અધર્સ (મો.) લીમીટેડ

બલ નવનાં નામન, રેકમી તેમજ કુલકાલ કાપડ, કીએ બાપો અને કુલો મારે કિતમ બલના કુલક લઈ, પ્રવેશ, કારકીનસ અને અખાએ મારે—કુદીક, બીન્સ, કોરેકસ, રોલક, મેપકાન્સ વિગેરે.

૧. હરેક ભવનકે માલે મારે લખાસ કરવા કાલકામલ.

૩૩ લેસક રીકી, બેહાનીસખર્મ.

ફોન : ૮૩૫-૭૬૮૬ — બોક્સ ૧૫૭૬.

વેલ લેલ ૫૩૭૦ — રેકોર્ડીન ૩૩-૫૬૨૦

રેકોર્ડીન એન્સન્સ "અખમલ"

બગત અધર્સ (મો.) લી.

૧૪ કોર્ટ રીકી,

બેહાનીસખર્મ.

હોલસેલ અને રીકેલ અખન અને કુલોલસ

આસ કરીને કમારે ત્યાં ઇન્ડિયન અને ઇંગ્લીશ મેસરી,

માધમાં નાંખવાના કાલ ભવના-રેસી લેલે

સ્ટેનલેસ સ્ટીલ, પીજાળના અને એલ્યુમીનમના

વાસણો-કાચ અને પલાસીની બેહાનીસખર્મ—

ફેરમોલ અને સ્ટાઈલકર તથા બીજા

અનેક રેસી કીએ કીજાઇન બાંધવી મળશે.

સ મા ચા ર સં ગ્ર હ

—ગુજરાતની કાસલના ગુલામના અંતમાં મળનાર છે તે વેળા અંદાજ પત્ર પર ચર્ચા થશે. અંદાજપત્ર ખાસ વાળું હશે પણ નવા કરવેરા વાલુ સુધે નહિ પડે એમ માનવામાં આવે છે. ભરૂચી વિકાસ માટે પાંચેક કરોડની સરકાર ભેગા થશે.

—સેક્રેટરીમાં એક સમજા વિરોધ પણ હોવો જોઈએ એમ માની કુલ-શતમાં પ્રમુખ વિરોધ પણ સ્થાપના માટે કુલશત માંગિએ નડિયાદમાં મહા કુલશત ભવતા સંમેલન બોલાવાઈ નહીં હશે.

—કંડલાને મુકત મંદર તરીકે વિકાસવાનાં બારવ સરકારના નિર્ણય થઈ ત્યાં રક્ષાવસ્થા પણ કારખાના બોધવાની તથાપણીઓ માળી રહી છે. આ કારખાના એક કરોડના ખર્ચે ઉઠાડશે. તે જાહેરી પરવાનગી મળી મળે છે.

—ખીંડપુરનો મુખ્ય વિધાની ભોવા હાલક એન્ડેમ નો એક છે. ત્યાં પ્રાચીન વસ્તુઓનું એક સંગ્રહસ્થાન છે. તેમાં આદિવાસી અને વિવિધનગર રાજ્યના ૩૦ સેનાના સિકંદરોમાં રાખવામાં આવ્યા હતા. તેની ચોરી થઈ ગઈ છે.

—૫૦૦ માઇલથી વધુ પુસાઈ કરનાર ધેતાઓને ત્રીજા વર્ગમાં રસીકીય કોલમાં મુસાઈ કરવા રેવાનો રહે સત્તાવાળાએ નિર્ણય કરી છે. કામ માં ૬ ટ્રેનોમાં આવી અપરવા થશે.

—નારડાશીની સરકાર બાનાવત કદ-કારી મંડળીએ આરંભ રાખ્યોમાં ડેવા લાક બવા માટે ને રીડમર ખરીદી છે તેણે ૬૫૦૦ ચક્ર હજાર, તરબુચ, ટેરી અને કાકાભાજી લઈ પ્રથમ સરકારની મંજૂર સરખાત કરી છે.

—ગુજરાતના સુચિત પાટનગરને પાયો વડા પ્રધાન બવાહરલાલ નહેરુના હસ્તે આપવી આવી જવામાં રાજ નવાશે.

—ભાવનગી પાસપોર્ટ કરનારી ટોળા માં કડોપવા ચોલીકને ૧૮ માસની સજા થઈ છે. ભવારે મુખ્ય બચલી કમન બીમા કજી નારંગે હર છે. જુદી જુદાની આપવા માટે વિનોદ રોબ્બાની એટલેટ્ટે સખત ટીકા કરી હતી અને તેના કંપનીએ એને શિક્ષા કરવા કમન કરું હતું.

—ભારતે પુરાતો પ્રકાશન કરવાનો વિષયો રોડાં તેમણે છે એમ રાષ્ટ્ર સંધ અજીવે છે. બરમનીએ હા કાનર એક વરસમાં પુરાતો કાપ્યા હતાં ભવારે હાઈ ૧૭૪૪૦ કાપ્યા છે.

—અંબાલના તેમમાંથી ચેટ્ટોભાઈ પ્રમાણ વધારે હોવાનું થનાય છે. હાલત માથ આ રીતે તેમનું મુખ્ય અયક થશે.

—ગુનેરો તરફથી સરસો સેંટનાં રદ થનારો હાલિયુ બીલીવાના સારમાં

સ.રા ૧૬૫૬થી ૧૯૬૦ સુધીના પુરાતો માટે આપવાનું બહેરે હશે. અને વરસે ૨૪ હતાઓ આપવામાં આવ્યા હતા.

—હિંમત ૧૬૫૬માં માળાના કચો (રમેશ પોલ) ર.૧૬,૦૦૦ હતો ભવારે ૧૬૫૬માં ૫૨,૦૦૦ થયા હતાં એમ વિશ્વ આરોગ્ય પરિષદમાં બહેરે બહુ હતું.

—મુંબઈના એક બાઈઓ બહેરે કમન કરી અજીવું છે ૩ પૂ આપના આગમમાં હમેશા હર શુક્રવારે "પ્રેમળા નવેલી" અમન ગવાય છે તો રીડમે. ૫૨ થઈ તે હર શુક્રવારે વહેતું કરતું જોઈએ.

—શીમલી નંદીના કુપસાની એમો રવ. કવીર ઠાંગેરના પેત્રો છે એમને રણીવાના પ્રખવાત એસે થ એટર માં કવીર ઠાંગેરના નાટકમાં સહાય કરવા માટે આજેમજી અહીં છે.

મૃત્યુ નોંધ

દેશમાં, મામ કરનાના રહીય, મી બગામાઈ મકનજી તા ૪-૫-૧૯૬૦ ને કુમવારે સોને કાઈફિલથી અવસાન થયું હતું.

અંજો દિવસે નીકળેલી રમકાન માના મા અખામજ સવારનેલી, કાઈમજ પ્રિયોએ બાજ લીધે હતો. રવ અમા બાહ એમની પાછળ, પતિન, પુત્રીઓ, દોહીયાં વિગેરેનું વિશાળ કુંડળ મૂકી ગયા છે.

કુંડળના વહીવટનાં એકા એક યથેતઃ અવસાનથી એ બધાને બારે આઘાત લાગ્યો હતો, આ રીતે અજીવેલી આવી પડેલી આજીવના કમથે, એમણે રમજ આવી તેમજ તાક, ટપાલ, ફોન અને રીય વિગેરેથી સહકારુજીની ગાતાવી કુખમાં બાજ લીધે, હતો તે માટે એ સોને આ પત્રકારા રવમંરથના પતિન બીલીન તથા પુત્રીઓ, નજાઈઓ અને કુંડળીઓ કાર્કિ આભાર માને માને છે.

રવ. બી લમ.બાઈ મકનજી એકા-નીસમગ્રમાં હોલસેલ કુટુંબો મેટા વેપાર સંસ્થાથી અસાવતા કર્તા, તેઓ અમન સંપત્ત, કમાણ અને સહ પાત દાન આપનારા હતા. કમળપતિ શાંતિ અને હોંડુ સમજામાં એમનું સારૂ માન હતું. સુધિશાળી, રીપદહિ વાળા અને મળતાવળા હતા. એવના પુરવારે "પ્રતિપત્ત એ.પ્રિનિપત્ત"ને પા. ૫-૫-૦૦ દાન આપવામાં આવ્યું છે. કુખર એમના આરમાને સાંપત શાંતિ ભરે એજ અજમાઈના. —(બી. ઉ. મારતર)

સેટ

અલીબેન પરજીભાઈ યમેલીકર

ભોખમ ૧૦-૩

લલન પ્રસંગો માટે

અમને મળો.

સુરતી અમજીના જમે રેપરમલીટ છીએ.

શ્રી કેપીટનની અંતર દેખરેખ નીચે પ્રાપ્તવનના અને રેવેન્સાના રીઠ પણ કામમાં લમારે મુકાયે આવી રેવોઈ કરવાનો અમે કન્ટ્રાક્ટ થઈએ

કેપીટનસ બાલકની હોટેલ

(ધી કોનર મીમઈ હાઉસ)

એ અને વિહટોરીયા સ્ટ્રીટનાં પુજાપર - ૬૨બન ફોન નંબર ૨૩૪૧૪ રેલીમાન: KAPITA

આફ, લેસજી બલાર લાવ, નારીએજ નં. ૧ રી. ૧-૦, બેમ (નં. ૧૦૦) રી. ૬૦-૦.

કુકાન હાર માટે બાંધવાના ન્યુઝરેપર બલાર લાવ, બરાહ, હમરી (હાઈ), સુમ લાવ મર્યા, કુમકા, સુમ બીમા (૧) સોનરી રંમનો મોળ, દરેક ભવનો ચરી મસાલો વિગેરે હમેશાં રંગ-રંગીએ છે. કપરી અને ચેમલી પાન ભલાર લાવ, પોસ્ટલ બહુ. સુરજ, રવાણ, આબા હબર અને લીલી હબરની મોસમ માણ છે. રોડેસીયા, ન્યાસાલેન્ડ અને બેલજીયન ફેશિના બોરસો રવર પ્ર-ખાન બા.પો મોર્ક પણ વચ્ચે પરમીક હાવા શામજી.

All prices subject to Market fluctuations.

A. KADER & Co., (PTY) L
- WHOLESALE FRUIT MERCHANTS
P. O. Box 251. DURBAN.

ધીરુભાઈ પી. નાયક

પુકકીપર, મુસાઈરી, વં.માનાં અને ભવજ એન્ડ - હીંદુસ્તાન અમર કુનીયાના મોર્ક પણ કામની હવાઈ રિપાર્ક અમર અમ ખામે મુસાઈરી કરવા થેર બેઠાં અમારી મારફતે પ્રાપ્ત કરો. લાંબા, બાન, ચોરી, હરવા, અકરમાલ, પેકમાસ, વિગેરેના નમુના કલરવાં આપીએ છીએ. ઈન્ડમટલ, પરાલક રાસ, દિસાળના આપડાં લખાવવા રેવનું કવીવ સાર્ફિટ રે મેપરના લાયસેન્સો પાસપોર્ટ તેમજ અપીએક્સને માળેટમાં હોઈ પણ લી લીમા વિના અમે અફત સલાહ આપીએ છીએ. નેચન મુકમુલસ હાઈ એસોસીએશન બોર્ડ મોરફીયા અને ચેક ન ઈન્ડમટલ રંપની લીમીટેડના પ્રતિનિધ.

Office:
9 Barkly Arcade,
38 Market Street,
Phone: 339033,
Johannesburg.

Residence:
52 Patidar Mansion,
13 Kort Street,
Phone: 330816,
Johannesburg.

ફરનીચર! ફરનીચર!! ફરનીચર!!!

એકમ કુદ, લાઇનીંગરૂમ કુદ, વેલ્ડેશન, ડ્રેસીંગ કોરડ, સાર્ફ કોર્ડ એક્રીસ ટેલ, જુક ટેલ, ટેલ, લાઇ કીફાપલ બાવે ખરીદી કરો. ભવે પધારી લાઇ લેવા સુકસો નહિ.

—લોકસ, ટેલ અને કીચન ફરેસર—

એ કમારી ફરેમ નીચે લઈવાર માવ છે. તેને રડો હમિયાં લઈ-વાર રહે છે. માવ રોડ: કાલેના પ્રાર્થક બીસ મંચાને અને મેપુર માનવ મહારે

L. MISTRY

51 BREE STREET, BURGERSDORP, J'BURG.
PHONE 33-4691. BOX 2526.

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1903.

Former Editor: Manilal Gandhi—1918-1954.

No. 28—Vol. LVIII.

Friday, 5th July, 1960

REGISTERED AT THE C.P.D. AS A NEWSPAPER.
Price: FOUR PENCE

INDIANS MEET NATS: QUESTIONS POSED

(By A Special Correspondent)

WHEN the United Party ruled the country there used to be a measure of contact between Indians and Europeans. There were social functions which members of the Government were not averse to attending. These served as meeting ground for Indians and Europeans. There was the International Club in Durban and the Indo-European Councils. Delegations at Government and Provincial levels were a common enough of Indian political life. But with the advent of the Nationalists to power all these went by the board and contact with the Central Government became an unheard-of thing.

RECENTLY, however, there have been a few occasions when Indians, to be precise, when a section of the Indians have had social intercourse with officials of the Nationalist Party. Most recent was the dinner which the Governor-General attended and found himself seated between two Indians.

Of course, it is not really possible to believe that these meetings both in Durban and on the Road are pure and simple social meals for a cup of tea, a dinner and some inconsequential chatter. No one wishes to pry into the private goings-on of private organisations but it is well to remember that shortly after it came into power some members of the Nationalist Party gave a hint about the supposed identity of Hindu and Moslem in this country. And it was even rumoured that there were some Moslem people willing to negotiate on Moslems with the Government on certain vital matters.

In each of the cases when Nationalists, including the Government Governor-General, have met Indians recently, they have met under the auspices of the Moslem community, not the

Indian community. One wonders whether it is proper that a portion of the community should elect to meet Nationalist Party officials and the Governor-General. There is a moderate organisation, the South African Indian Organisation which could have approached these people in the name of the Indian community. It is not unreasonable for the rest of the Indian community to be on its toes for these meetings cannot in any way be pure social gatherings just for the love of dining with Nats.

HEAVENS HAVE NOT FALLEN

DURING the week the Governor-General of the country dined with a group of Indians, sitting right between them, and the heavens have not yet fallen! From what the Nationalists have said of Indians it seemed as if such a thing could never happen. Yet it has happened.

As "Blackie" Swart, the Minister of Justice, the present Governor-General, the one who dined at the Oriens Club during the week, was responsible for the notorious amendments to the laws which finally killed the Defiance Campaign Movement several years ago. There was neither kindness nor justice in the manner in which the laws were altered to ensure that there was no tampering with the power of the Nationalists in the country. Perhaps this decision to dine with non-Whites has in it good for the future of the country.

Other Nationalists, too, have dined with Indians in Durban and on the Road over the past few weeks, and nothing seems to have gone wrong with the soul of the country.

All that the non-Whites want is a decent place in the sun, nothing else, and this intercourse between the Nats and the Indians illustrates clearly that contact with the non-Whites is not dangerous. It could be beneficial to both sides.

S.A. MAHA SABHA SOUVENIR TO COVER HINDU LIFE

IF the plans of the South African Hindu Maha Sabha to produce a Centenary Souvenir of its journal, *The Hindu*, materialise, the Hindus of this country will have something to be proud of for they will, in some little way be marking an occasion which the whole community should be commemorating—the hundredth anniversary of the arrival of the Indians in this country. The Maha Sabha has finalised plans to produce a special number of its journal to mark the occasion. It will also hold its national conference shortly before the centenary of the coming of the Indian people.

The outline plans for the journal already submitted by the editors to the Maha Sabha indicate a production which will cover all aspects of Hindu life in this country. Articles have been commissioned—and are being commissioned—dealing with the definition of the Hindus of this country, their linguistic groupings and customs and manners; with the schools of Hindu philosophy; with Hindu institutions and temples all over the country; with Hindu festivals and ceremonies; with allied faiths; with Hindu literature and the epic.

The final journal should carry as complete a survey of the life of

the Hindu people in this country in words and pictures as is possible in so short a time. There will be no advertising in the journal. The Maha Sabha will raise the money for the publication independently of advertising, and will also get Hindus to sponsor the widest possible distribution of the Souvenir Number.

Articles and contributions for inclusion are invited either in English or any of the Indian languages. There should be about a thousand words in English or in multiples of a thousand, not in odd numbers of words. Article written in the Indian languages will be translated into English and included in the journal if they make the grade. Contributors by readers of *The Indian Opinion* addressed to The Editor, *The Indian Opinion*, Private Bag Durban will be handed over to the Maha Sabha.

The production of the journal has been entrusted to Messrs. H. D. Lalla, Raji S. Newbath and S. Chatal.

Vinoba Summoned

("Indian Opinion" India Section)
ACHARYA VINOBA BHAVE has been summoned by the Magistrate of the Ambang Taluk to appear before him to bear witness to the charge brought by the police against Patels, one of the defectors who encroached on the police during the Acharya's "Pad yatra" in the Bhind Morcha region. Patels, now up for trial under the Arms Act, has pleaded not guilty to the charge. Similar summons have also been issued to Mr. Jaydeo, Acharya Vinoba Bhave's secretary.

Fountain of Wisdom

What the world now has to understand is, that the process of unconscious nourishment has ceased, and that another and conscious process is necessary.

—Tolstoy

Indian Opinion

FRIDAY, 15TH JULY, 1960

The Congo In Travail

WITH independence for the Congo has come much sorrow and suffering. Joy and pageantry, pomp and celebrations are the normal appurtenances of the realisation of a nation's freedom and independence. Unfortunately, in the case of the Congo the withdrawal of the imperial power and the accession to office by the native peoples of the territory has been accompanied by much violence, disorder, misery, rebellion and chaos. These have caused shaking of heads, both in the Rhodesias and south of the Limpopo. Not unnaturally the Europeans who govern the Federation and South Africa see every reason in the present state of chaos in the Congo to strum the one-string-guitar: the black man is not capable of operating western constitutional machinery. The White Press of South Africa has played up in sensational fashion the treatment meted out to the Europeans in the Congo by the rebelling soldiers. While we do not in any way wish to condone what has been done we should like those who are so ready to condemn events in the Congo to pause for a while and inquire where the actual causes lie and whether the incidents—from rape to slaughter—in any way reach the same proportion of violence which Belgium, when she first marched into the Congo, employed for the subjugation of the native peoples of the territory.

Not even if the present incidence of violence were to be multiplied a thousand times (which Heaven forbid) will it in any way measure up to the sorrow which the White man has inflicted upon Central Africa, ever since the first day he sailed up the Congo to gather slaves, and to take them to distant lands. Over the hundreds of years that the White man has drawn wealth and prosperity from these regions he has in return, inflicted a like measure of suffering on the people of the territory. Those who then seek to rush in with their criticisms of the violence caused by the Congolese must first pause and reflect on these facts of history. The European rulers have inflicted suffering and have withdrawn wealth from Africa for hundreds of years and what have they, in the particular case of the Congo left behind? From the violence and the confusion it seems that all that they have bequeathed to leave as a legacy of Western Christian rule is hatred, as evidenced by the treatment of their erstwhile European rulers by their former subjects, and a people without any trained personnel to govern the country and officers to man the army.

Europeans in South Africa, and the Central African Federation, the reasonable few excepted, naturally impute the outbreak of violence to the "inherent" barbarity of the "native" peoples of Africa and the chaos in the administration of the country to the incapacity of the "natives" to operate Western systems of constitutional government. The facts, however, are otherwise. What have

(Continued on next page)

Gandhi On UNTOUCHABILITY AND HINDUISM

I HAVE always claimed to be a *Santani* Hindu. It is not that I am quite innocent of the scriptures. I am not a profound scholar of Sanskrit. I have read the *Vedas* and *Upanishads* only in translation. Naturally therefore mine is not a scholarly study of them. My knowledge of them is in no way profound, but I have studied them as I should do as a Hindu and I claim to have grasped their true spirit. By the time I had reached the age of 21, I had studied other religions also.

There was a time when I was wavering between Hinduism and Christianity. When I recovered my balance of mind, I felt that my salvation was possible only through the Hindu religion and my faith in Hinduism grew deeper and more religious.

But even then I believed that untouchability was no part of Hinduism, and that, if it was, such Hinduism was not for me.

True, Hinduism does not regard untouchability as a sin. I do not want to enter into any controversy regarding the interpretation of the scriptures. It might be difficult for me to establish my point by quoting authorities from the *Shroutas* or the *Smritis*. But I claim to have understood the spirit of Hinduism. Hinduism has never in its history sanctioned untouchability. It has degraded us, made us the pariahs of the Empire. Even the Mussalmans sought the onus of our degradation from us, and in South Africa, in East Africa and in Canada the Mussalmans no less than the Hindus came to be regarded as pariahs. All this evil has resulted from the sin of untouchability.

Contrary To Spirit

Untouchability is not a sanction of religion, it is a device of Satan. The devil has always quoted scriptures. But scriptures cannot uphold reason and truth. They are intended to purify reason and illumine truth. I am not going to burn a splinter from my eye because the *Vedas* are reported to have advised, tolerated, or sanctioned the practice. For me the *Vedas* are divine and unwritten. "The letter killeth." It is the spirit that giveth the light. And the spirit of the *Vedas* is purity, truth, in unbroken, chastity, humility, simplicity, forgiveness, goodness, and

all that makes a man or woman noble and brave. There is neither nobility nor bravery in treating the great and accomplished scavengers of the nation as worse than dogs to be despised and spat upon.

My views on untouchability are not the product of my Western education. I had formed them long before I went to England, and long before I studied the scriptures, and in an atmosphere which was by no means favourable to these views. For I was born in an orthodox Vastava family and yet ever since I reached the year of discretion I have firmly held my uncompromising views in the matter, which later comparative study of Hinduism and experience have only confirmed. How, in fact, of the fact that no scriptural text mentions a fifth varna, and in fact of the express injunction of the *Gita* to regard a Brahmana and a Shudra as equals, we persist in maintaining that dogma of Hinduism, I cannot understand. Regarding a Brahmana and a Shudra as equals does not mean that you will not regard as a true Brahmana the convert that is due to him, but that the Brahmana and the Shudra are equally entitled to our service, that we accord to the Shudra the same rights of sending his children to public schools, of visiting public temples, of the use of public wells, etc., on the same basis as these rights are enjoyed by any other Hindu.

Sayings Of Tolstoy

I have come to the conclusion, after twenty years of thought on the matter that the fundamental cause of all our folly and ruin is the erroneous religious teaching transmitted by education.

If I know that a deception is a deception, then under no possible circumstances may I tell a child who guiltlessly, trustfully questions me; that a deceit, evident to me, is the sacred truth.

Every sincere man knows the good principle by which he lives. Let him communicate that to a questioning child.

Rand Youths Dance, Act Impressively

IT is a matter for regret that the Johannesburg Adartha Yuvak Mandal's two evenings of plays, music and dancing in Durban were not patronised by many more people. These young men, all amateur actors and players have shown, by their efforts, that while national work is important, nevertheless, artistic and cultural endeavour are vital concomitants of a complete life. The Yuvak Mandal, further, is unique in that out of the artistic satisfaction that its members get from amateur theatricals, songs, music and dance and the enjoyment which the public obtains many and various charities and welfare organisations benefit financially. The Yuvak Mandal has been in existence for some years and each year the proceeds of the various shows which it stages have gone to a variety of charities. Earlier this year the Mandal made donations to the Coalbrook Disaster Fund and has put aside some money for the Johannesburg African Feeding Scheme.

The play staged in Durban was on Saturday and Sunday last were most entertaining and on occasions the acting rose to most unexpected heights—the two male characters in Cuckoo's The Prodigal were good enough for any company. The Mandal provided four plays—one in Hindi, two in Gujarati and one in English—with the actors generally going from one language medium to another in a most able manner. There was one theme running through all the plays, the problems of Indian parents with grown up daughters of marriageable age and the conflict youth and its new ways and approach to love and marriage with the old with their conservatism and established practices. The scenes put the theme across in an impressive manner.

The dancing by Ramchandra Chattrahai Laloochhai was most effective. There was skill and grace of movement. This young lad has a bright future in Indian dancing if he can get the right tuition. Training in India will be invaluable.

Those who took part in the various plays were:—Sri Manoj Kumar, Manohar Laloochhai, Kuntal Rambhai Jyambhai Ramjee Karandas Prayagari, Nandhai

Vallirebbai, Magabhai Valliesh, Neerajal Desai, Nandhai Chaudh, Dharmchandra Dhyaibhai, Jayantilal Narasimhai, Kuntal Rambhai, Ramchand Laloochhai, Mandal Shoolabhai Manoj Kumar, Panchabhai Jyambhai Babubhai Govindbhai, Amaral Nagobhai, Ramchand Mishra, Jyambhai Ramchandbhai.

The instruments in the band, too, constituted a harmonisation of the East and the West—the harmonium and the tabla side by side with the tabla-drum and other musical instruments, rendering Eastern tones.

Italian Pianist Wins Chopin Contest

A YOUNG Italian pianist, Maurizio Pollini, won first prize in the Frederic Chopin International Contest for Pianists, held in Warsaw recently. Maurizio Pollini also won awards offered by the Warsaw Municipal Council and the Polish National Commission for Unesco.

When presenting the National Commission award, the chairman, H. E. Strick Werblowski, transmitted to Pollini an invitation from the International Council of Music to take part in a concert which the Council is organising in Paris on October 24 to celebrate United Nations Day.—(Unesco)

The Congo In Travail

(Continued from previous page)

the European imperial and colonising powers done to make their non-European subjects to like them? Kindness and respect beget kindness and respect. We are not talking of patronage and condescending charity. What have the European rulers taught their native subjects about the ruling and the administration of the countries in which they live? In the Congo right now there are—and this is a tragic commentary on hundreds of years of European contact, occupation and rule—no black judges and civil servants of any note. The army, too, which has been the focal point of the collapse of the administrative machinery, has been retained as the exclusive and particular field of Europeans at the upper officer-level. The fact that there are no Congolese officers to take firm command of the army and ensure law and order is not the fault of the native peoples. It is the fault of the European power that has occupied the country for so long. There is in the events in the Congo over the past fortnight much for South Africa, the Central African Federation and Kenya to imbibe and learn. That the Europeans must ultimately hand over the rule of the African Continent to the African people from Cairo to the Cape is inevitable. There is no power that can stop this. At best it can be delayed. Those Europeans who will hand over the power must decide now whether the transition will be bloody, violent and chaotic or peaceful and amicable. The Congo has many lessons to offer.

Netherlands Children Help Indian Children

OVER 3,000 guilders (about \$800) were collected recently by girls at a school in Arnhem, Netherlands, to purchase equipment for a small school in the Himalayan foothills in India. The money came from a sale organised by the girls after they had heard how the people of Binsyak, a mountain village on the borders of India and Tibet, had built their school by hacking out the solid rock of the mountainside.

The story had been recounted to them by Dr. Frederik Cathoos-Weber, an expert from the Food and Agriculture Organisation of the U.N. who had formerly been in the region on a technical assistance mission.

The money was handed over to the head of the Netherlands Unesco Centre in Amsterdam, to be forwarded to the school in the form of Unesco Gift coupons.—(UNESCO)

New India Assurance Co. Ltd., India's Leading Company

We Transact:

Fire, Marine, Transit, Motor, Burglary,
Householders & Homeowners (Comprehensive),
Personal, Accident etc.

Principal Controlling Officers in the Union of South Africa

Jalbhoj Rustomjee & Son

140 Queen Street, — Durban

Phone: Durban 25945, 28513, 29807

DO YOU KNOW

That NEW INDIA is by far India's largest Insurance Company;

That NEW INDIA operates in over forty-five countries;

That NEW INDIA has over 65 branches in India alone;

That NEW INDIA receives over £6,000,000 Premium EACH YEAR on Fire, Marine & Accident.

FOR SECURITY
AND SERVICE
INSURE WITH
NEW INDIA

ON a single point only do the pro-and-con critics of Uncle Tom's Cabin agree. Without exception, all recognize the book's tremendous impact on its time, and its immense influence in instigating the American Civil War. At one extreme a contemporary commentator described the work as "a monster detection inspired by sublimated fanaticism and designed to excite petrioleum discord." And well-known lecturer and writer, early in the present century, remarked that "Uncle Tom's Cabin has done more harm to the world than any other book ever written."

In contrast, the sentiment of the host of devoted admirers was expressed in a letter from Longfellow, characterizing Uncle Tom's Cabin as "one of the greatest triumphs recorded in literary history, to say nothing of its moral effect." Others hailed the book as "a triumph of reality," "immortal," and the author "unquestionably a woman of genius."

Never was a book more topical or better timed psychically. The struggle over the slavery question had grown more tense—aggravated by the passage of the Fugitive Slave Law—the Abolitionists had for twenty years kept up a crescendo of anti-slavery agitation. Congress was split down the middle by the increasing controversy, the clergy—North and South—boomed from their pulpits Biblical argument for and against the "peculiar institution" of slavery. The charged moral climate awaited only a spark to kindle a world-shaking explosion. Uncle Tom's Cabin furnished the spark.

Not only was the time ripe, but for generations heredity and environment had been shaping exactly the right person to inaugurate the great crusade against human slavery.

Harriet Beecher Stowe was the daughter of Lyman Beecher, one of the most noted divines of the nineteenth century. Harriet Stowe spent virtually her entire life in an intensely religious atmosphere. Furthermore, her religious training was rigorously Calvinistic, in the spirit of Jonathan Edwards, Samuel Hopkins and other New England Puritans. Constantly surrounded by fire-and-brimstone theology from her earliest childhood, Harriet could hardly avoid becoming a preacher—and not from a pulpit, at least from a pro. Throughout her prolific writings, including Uncle Tom's Cabin, the religious background was ever in evidence, inspiring her to evangelical fervor and occasional eloquence of expression.

Harriet Beecher Stowe was born in Litchfield, Connecticut, in 1811, and she received a better education in Hartford than was customary for women of the period. About two-thirds of it was religious in nature; she was an avid reader. Aside from theology, her favorite authors were Byron and Scott, both of whom influenced her later writing style.

The dysentery and yellow fever which transferred himself and his family from Litchfield to a parsonage in Boston when Harriet was fourteen, and a few years later moved again, to Cincinnati. There Harriet remained until 1830, teaching school, getting married to a member of the same family, Calvin Stowe, giving birth to six of her seven children, and occasionally contributing short sketches and stories for magazine publications.

The Cincinnati years were formative in many respects. Located across the Ohio River from large slave plantations in Kentucky, the city was the center of a raging slavery controversy. Anti-slavery mobs roamed the streets, destroying the presses of opposition newspapers and mistreating free Negroes. Violent speeches for and against slavery, were heard. Cincinnati was a refuge for escaping slaves, on their way north by underground railroad to freedom in Canada. The summary itself was a hotbed of anti-slavery sentiment, and only the fact that it was on a rough and muddy road, two miles from the city, saved it from mob attack. Lyman Beecher's home sheltered refugees on several occasions. Harriet heard direct from the runaway slave stories of broken families, and cruelties of overcast, the horror of the auction block, and the terror of being hunted in flight.

On but one occasion did Mr. Stowe see the slave-holding system in operation. On a brief visit with friends to Mayfield, Kentucky in 1833, she observed a number of plantations, with their great patriarchal manor houses and slave quarters. Here she found the model for the fictional Shelby plantation in Uncle Tom's Cabin, and obtained other impressions of the slave system's workings. From her brother Charles, a brewer-master who traveled to New Orleans and the Red River country, came more ammunition, for he brought back ugly tales of slavery in the Deep South. Harriet was indebted to Charles for the prototype of Simon Legree in Uncle Tom's Cabin,

based on a raffish overseer whom Charles had met on a Mississippi River boat.

Harriet Stowe did not become an out-and-out Abolitionist during the Cincinnati years. Perhaps she shared her father's opinion that the Abolitionists were "made up of vinegar, aqua fortis and oil of vitriol with brimstone, saltpetre and charcoal to explode and smelter corrosive matter." In fact, Mrs. Stowe was an onlooker rather than an active protagonist in the slavery battle until she returned to New England. Calvin Stowe was appointed to a professorship at Bowdoin College in Maine, and there his family was transplanted in 1836.

All New England was then seething with indignation over passage of the Fugitive Slave Law, and especially over incidents connected with the law's enforcement in Boston. Southern slave-owners could pursue escaped slaves into free states, and officials in those states were required to aid them in recovering their property. Negroes who had long been legally free were rounded up and returned to their former masters, and their families were frequently broken up in the process.

A letter reached Harriet Stowe from her sister-in-law, Mrs. Edward Beecher, who implored her to write a "something that would make a whole nation feel what an accursed thing slavery is." According to Stowe family tradition, Harriet at that moment reacted that "God helping me, I will write something. I will if I live." Meanwhile, one brother, Edward, was thundering against slavery from a Boston church, and another brother, Henry Ward, was holding spectacular auctions of slaves in his Brooklyn Church, to redeem them from servitude.

The first portion of Uncle Tom's Cabin to be composed was the climax describing Tom's death. While attending Church in Newmarket during a communion service, Mrs. Stowe related the entire scene recalled in her mind's eye. The scene afterwards she went to her room, locked the door and wrote out her vision. She ran out of writing paper, but used scraps of brown writing paper to complete her story. Subsequently, this account formed

BOOKS THAT CH

STOWE : UNCL

The following article is a correspondence H. B. Master, J THE WORLD by Robert American Li

The chapter entitled "The Martyr" in Uncle Tom's Cabin was read to her children and husband, all of whom were deeply affected. Calvin Stowe is said to have exclaimed, "Halter, this is the climax of that story of slavery which you promised after I had you would write. Begin at the beginning and work up to this and you'll have your book."

After a few weeks, Harriet Stowe wrote Gamaliel Bailey, editor of the National Era, an abolition paper published in Washington, D.C. Bailey had known the Beecher family in Cincinnati, where he edited another anti-slavery journal, the Philanthropist, until driven out by mob violence. In her letter Mrs. Stowe reported that she was planning to write a story called Uncle Tom's Cabin, or The Man That Was a Thing (a subtitle later changed to Life Among the Lowly), in serial form to run to three or four numbers. Bailey offered her three hundred dollars for publication rights and the National Era began serialization in June 1851.

A week which Mrs. Stowe had expected to finish in a month stretched on interminably. Scenes, incidents, characters, and conversations stirred up in her memory from past experience came crowding in, while her powers of imagination and invention were at white heat. The weekly installments ran on for nearly a year before the weary author was able to bring the book to an end. Afterward, she lamented that "the Lord himself wrote it; I was but an instrument in His hand."

The essential plot of Uncle Tom's Cabin is not complex, though it includes many characters. In the opening scene, a benevolent Kentucky slave owner, Mr. Shelby, in order to pay his debts, is compelled to sell some of his best slaves, including Uncle Tom, to a New Orleans slave-dealer named Haley. Overhearing a conversation between Shelby and Haley, a mischievous girl named Eliza

THE WORLD

TOM'S CABIN ★

present made by our London
BOOKS THAT CHANGED
the world published by The
Gazette.

until that her child Harry is
to be sold. During the
night she flies with the boy
from the frozen Ohio river, and
into freedom in Canada. Her
nephew, George Harris, a slave
on a nearby plantation, also
escapes and follows her. Even-
tually, after many adventures
with pursuing slave-catchers,
aided by quakers and other
empathetic whites along the
way, they reach Canada and
the Africa.

Uncle Tom is here fortunate.
A novel embracing his mean-
ing, he refuses to run away, and
is separated from his wife and
children. On the trip down the
Mississippi to New Orleans
Tom saves the life of little Eva,
and in gratitude her father,
A. Clark, buys him from the
dealer. The next two years are
pleasant ones for Tom as a ser-
vant in A. Clark's elegant New
Orleans home, with the socially
child Eva, and her impish little
sister companion, Topsy. Then
Eva dies, and, in her memory,
A. Clark makes plans to free
Tom and his other slaves. But
A. Clark is accidentally killed
trying to separate two quarrel-
ling men, and Mrs. A. Clark
orders Tom sent to the slave
market. Tom is bought at
public auction by a brutal
drunken Red River planter
named Simon Legree. Despite
impossible behavior and all
efforts to please his cruel master,
Tom soon incurs Legree's hatred
and is frequently beaten. Two
female slaves, Cassy and Emme-
lina, decide to make their escape
from the plantation and go into
hiding. Legree accuses Tom of
aiding them, and he suspects
Tom of knowing where they are
hidden. When Tom refuses to
reveal any information, Legree
thinks him guilty and is irresisti-
bly. A couple of days later,
young George Shelby, son of
Tom's former owner, arrives to
redeem Tom. It is too late. The
effects of his vicious beating
are mortal and Tom dies. After
burying Legree down, George
Shelby returns to Kentucky and
free all of his slaves in the
name of Uncle Tom, resolved
to devote his future to the

abolition cause.

The impact of Uncle Tom's
Cabin on contemporary opinion
and passions was as striking as
its huge sales. Mrs. Stowe's
son and grandson later de-
scribed its reception as "like the
breeding of a mighty conflagra-
tion, the sky was all aglow
with the resolute tide of senti-
ment that swept all before it
and even crossed the broad
ocean, till it seemed as if the
whole world scarcely thought
or talked of anything else."

From the South a storm of
wrath, denials, and vituperation
descended upon Uncle
Tom's author. Soon her name
was bracketed with the Prince
of Evil. Newspapers cornered
columns of detailed criticism,
designed to expose errors and
fallacies in Mrs. Stowe's depic-
tion of slavery. Typical of the
comments was the Southern
Literary Messenger's declara-
tion that the book was a
"criminal prostitution of the
high functions of the imagina-
tion," and by her guilt as its
author, Mrs. Stowe "placed her-
self without the pale of kindly
treatment at the hands of
Southern criticism." Thousands
of angry and abusive letters
came to Mrs. Stowe personally.
At the beginning, Uncle Tom's
Cabin circulated freely in the
South, but after the bitter re-
action, possession of a copy in
that area became dangerous.

Ironically, Mrs. Stowe had
hoped and believed that her
novel might be a means of
peacefully resolving the pro-
longing slavery dispute. After
reading it, a Southern friend
had written her, "Your book is
going to be a great pacifier; it
will unite North and South." In
Uncle Tom's Cabin Mrs.
Stowe attempted to present
fairly both sides of the slavery
controversy—the picturesque
and patriarchal on the one
hand, the cruel and sinister on
the other. Two slave-
holders depicted in the book,
Mr. Shelby and Augustine St.
Clark, are Southern gentlemen
of perfect virtue. Little Eva,
A. Clark's daughter, is proba-
bly the most angelic child in
all literature. The arch-villain
Simon Legree is a roguish
Vermonteer, and much of the
book's comedy is provided by
two other New Englanders, Miss
Ophelia and Marks. Mrs. Stowe
made it crystal clear that
Northerners had little under-

standing of the Negro in the
concrete, however much they
might sympathize with him in
the abstract.

But these contentions were in-
sufficient to appease Southern
resentment. From every side
violent attacks continued and
Mrs. Stowe was accused of
falsifying facts. It was pointed
out, for example, that the South-
ern laws were as stringent against
the murder of slaves as of whites,
and statutes usually forbade the
separation of children below the
age of ten from their mothers.
Also, slaves as property were too
valuable to be seriously mis-
treated.

In the North, Uncle Tom's
Cabin received a mixed reception.
Even some who disliked slavery
condemned the book because
they feared it would stir up civil
strife. Northern investors in the
Southern cotton business con-
sidered it for fear it would endan-
ger their investments. This
point of view was expressed by
the New York Journal of Com-
merce in a scathing editorial
questioning Mrs. Stowe's ver-
acity. Generally, however, Uncle
Tom's Cabin was accepted by
Northern readers as a just in-
dication of the slavery system.
As nothing else had done, the
novel aroused the national con-
science and humanitarian in-
stincts. Its strong religious over-
tones drove home the argument
that slavery dealt in human souls.

One of the immediate effects
of Uncle Tom's Cabin was to
make impossible the enforcement
of the Fugitive Slave Law. Out-
right the South, non-co-operation
with the law was virtually un-
avoidable. More ominous, the book
whipped up an enormous volume
of non-slavery sentiment and
perhaps made inevitable the out-
break of the Civil War. Cer-
tainly it was a major cause of
that catastrophic conflict, as
Abraham Lincoln recognized
when he greeted Mrs. Stowe, on
a visit to the White House in

1862, as "the little lady who
wrote the book that made this big
war." Charles Sumner remarked,
incidentally, that if Uncle Tom's
Cabin had not been written,
Abraham Lincoln could not have
been elected President of the
United States."

In an attempt to prove that
the picture of slavery drawn in
her book was not exaggerated,
Mrs. Stowe compiled A Key to
Uncle Tom's Cabin. In this
work, there is, among other
things, strong indictment of the
churches for their divided and
infectious stand on slavery.

PRIZES FOR CANCER RESEARCH

The General Assembly of the
United Nations has instituted
prizes totaling 100,000 dollars
to be awarded for the most out-
standing scientific research work
on the causes and removal of
cancerous diseases. The Assem-
bly's decision was taken as the
result of a proposal made by the
Dutchman S. R., which pointed
out that two million people
die of cancer each year.

HAWKERS AND TRADERS

Get's wrist watches, 17/6 with
15 jewels 25/6; 17 jewels, water-
proof, shockproof 34/6; 21 jewels,
waterproof, shockproof, 37/6; 25
jewels, waterproof, shockproof,
41/6; Ladies wrist watches 30/6.
25 jewels 49/6 A. & S. Agency,
P.O. Box 3988, Cape Town.

No Catalogues

DRY RED CHILLIES

No. 1 Mixed Grade Dry Red
Chillies, Nett 31lb Bag 45/-

Any amount obtainable
for Cash.

Write for Grain Bags and
Sugar Pockets.

MAARMANS (Pty) Ltd.
Box 24, Phone 128.
BRITS, Transvaal.

Indian Records Now Cheaper!!

7/6 Each Plus 3d Tax.

AVAILABLE IN SETS OR SINGLE

Some Of Our Latest Hits include:

TALAK, MEHNDI,	USTAD, NAAGHANI,
AURA ROAD, RAADIK-KY.	DO-BEINGH, MOTIHER INDIA,
PIHOL, DO-USTAD, ANAR	INSPECTOR, NAIK-NASHI ME-
UELT, MISS INDIA.	HOON.

ORDER NOW — FREE PACKING

C.O.D. Orders must include 5/- deposit.

Only Obtainable At:

NATIONAL RECORD COMPANY,

2 Ajmeri Arcade (off 14th Grey St. & 20 Cathedral Road)
P.O. Box 1674 DUBAI Phone 47882

EAST MEETS WEST IN PAKISTANI ART

By ATTILIO GAUDIO

THE Moslem conquest in the 15th century affected the Indo-Pakistani sub-continent in much the same way as the Renaissance affected medieval Europe. The Moslems built like titans, working on their amazing architectural creations as painstakingly as if they had been jewellers. Lahore was their Florence. To local taste they brought new themes and techniques, releasing it from a suffocating prison of conservatism. In painting, they brought a new impulse which produced immortal miniatures. Art up till then had been paralysed and atrophied. They revived it.

Painting of the Mogul era stands out because of its meticulous concern for the slightest detail. It is sumptuous, especially the pictures painted in the reign of Jehangir by Mansur who was called "Nadir al-Ar" (Wonder of the Century) by the emperor.

The Mogul artist seems to have been free from any complex concerning his choice of subjects. His palette was richly and well-provided and the colours have remained so dazzling that certain business houses have been known to have obtained from previous owners.

The technique of perspective, peculiar in Mogul art and to Eastern art in general, was conceived as vertical, not horizontal. The foreground was generally very sloping and an impression of distance was created by dividing the vertical plane by architectural devices. Tricks of light and shadow, however, seem to have been completely unknown.

An Ideal Of Pure Form

To the Mogul artist, beauty was to be found in form, drawing and composition rather than in an imitation of nature. In fact, the Mogul artist believed that the world of perishable reality was but an illusion of the imperishable spirit. The mind transcended material reality into abstract form. When Juss Grit, the first Western artist to make a conscious bond with indigenous art, declared that artistic quality was an abstract theme, within two-dimensional space, he was advancing the same theory of the pure, ideal form which the Moguls had sought to put into practice.

In modern times, however,

Pakistan was caught up in the whirlpool of technological and aesthetic change, and seemed to have broken away from traditional forms rooted in Mogul art.

But, since independence, an artistic renaissance has been taking place which has enabled Pakistani artists to express their talent for classical and abstract conceptions.

The sudden return to favour of abstract painting in recent years is quite noteworthy. Most young Pakistani painters and the students of the Lahore School of Fine Arts are turning to abstract art in their present-day work.

Ozair Zuby

The most important member of the advance-guard group is certainly Ozair Zuby who has not only the greatest number of paintings but credit, but has also produced a wide variety of sculpture. It is difficult to classify his work; he paints imaginary creatures with a rhythmic quality which lends beauty to his forms. His drawing always irregular, is often transformed to calligraphic interlaced lines.

Zuby, however, creates a very specific atmosphere in his landscapes which he never sets in the empty two-dimensional frame of purely geometrical abstraction. Forms merge haphazardly taking on a certain sculptural quality under his brush. This impression is strengthened by his tendency to make human forms look like rocks—and to make rocks look like human beings. His compositions are always fraught with emotion, deriving sometimes from a subconscious dream world and verging on the boundaries of expressionism and surrealism.

Zainul Abedin

In Eastern Pakistan, an important modern movement has sprung up in Dacca under the leadership of the Bengali painter, Zainul Abedin. The West has already had a chance of seeing Abedin's paintings and drawings; he is also the director of the National Institute of Art at Dacca. In shows held recently in England, France, Turkey, Mexico and the United States.

During a recent show in Lon-

don, a British critic wrote: "Here we see that blending, which had been considered almost impossible, of East and West. This painter is capable both of observation and contemplation. We have the Oriental hand, holding a brush in the traditional way and using nothing but black ink and water upon absorbent paper, but guided by a European eye."

During his career, Abedin has painted in a number of styles, passing from purely objective and nearly-photographic representation to abstract or semi-abstract sketches. But, of all his paintings, his most remarkable work remains "Femina" which has been compared to the drawings of Rembrandt and Goya. He has shown that it is possible to blend the traditional with the modern—East with West.

Women play an important part in contemporary Pakistani painting. Many girls are now studying at the Lahore School of Fine Arts and at the Dacca art institute. While these women painters usually begin by drawing inspiration from the old masters, they are willing to accept the message of modern and even Western painting as soon as they find it personally develop. They are trying to create a new Pakistani school which will be neither a replica of the past nor a mere reflection of foreign art. In their art, they display a great deal of lyricism and rest for life along with a certain amount of romanticism. The emotion which the sight of nature stirs within them eliminates any possibility of abstract art and discourages

speculative speculation. The "happy medium," which does not deny the past seeks to build for the future by drawing inspiration from the present, may leave its mark on 20th Century Oriental art.

Emmet Rahim

One of the artists who has achieved a good deal of success in this field is Emmet Rahim. Like her ancestors, she uses pure, vibrant colours which she applies to the canvas in big splashes. She remains faithful to the precise rendering of features which is one of the characteristics of ancient Indian painting. Her compositions—nearly all foreground paintings against a dense and striking background—remind you of certain Western impressionists by their stylised lines and gestures and the nearly-plastic relief of their movement, but the sensuality and strength of their colours recall certain paintings in the Ajanta caves. Colour and form are never separated under Emmet Rahim's brush, any more than they were in the art of ancient India. They spring from a sensitivity which cannot be detached by any Western influence nor by any change in the Oriental way of living.—UNESCO.

STUDENT CENTRE FOR KATHMANDU

THE Negulesa Committee of the World University Service plans to build a student centre and a cooperative bookshop in Kathmandu, capital of Nepal, with financial assistance from the U.S. International Fund. Besides providing students with facilities for study and recreation, the Centre will also be available for cultural activities organised for the town's population.—(UNESCO).

Cable & Tel Add HARGVAN.

Phone 29368

P. Hargovan & Co. (Pty.) Ltd.

Earthenware Pickle Jars 2 Gallons 12½ each F.O.B. Durban
Fresh First Grade Green Ginger 1 lb per lb. " " " "
Fresh First Grade Garlic 2½ " " " "

Cash with order only.

P.O. BOX 1250.
155/7 Warwick Avenue
DURBAN.

Indian Thinking On Secondary Education In Recent Times

Summary of the Khetri Memorial Lecture delivered at the
All India Educational Conference held in December, 1959.

EDUCATION is the soul of a people and living people must have a living education—an education conscious of its aims and methods and evolving conditions of life. In recent times, India has felt extremely dissatisfied with her education and striven hard, very hard indeed, to re-create her education.

Her general pattern of education has been, on the whole, representative of the best traditions of European liberalism and that is what obtains in greater part of the world. And yet her dissatisfaction has been deep. Since Independence the pattern has had consent of the Government and the people and it has been much modified too. Is the problem of Indian education not a reconciliation, a synthesis of two sets of values? And is the same not today the problem of the general world education too?

RECENT INDIAN

THINKING

Recently India has sought to solve this problem of her education and of world culture with keener interest. The most representative figures are Tagore, Gandhi, Vinoba and Sri Aurobindo. They have all had the deepest love for education and have been themselves teachers. There is in them a conscious continuity with the past, the cultural aspiration of the country.

TAGORE

The distinctive standpoint of these educationists may be represented by the terms sensibility, moral will and the psychic being. Tagore wanted the school to be a place of joy, where through an intimate association of the teacher and the pupil in settling of nature, the child should grow up into a joyous personality. Joy is, no doubt, an index of harmonious growth and Tagore as a poet and an artist seems to have been profoundly impressed by the way of beauty and harmonious feeling to the fulcrum of life. Indeed, right feeling would imply right knowing and right willing. Truth, beauty and goodness are ultimately one. Vishvabharati,

the "World University", which he founded in Shantiniketan was the experiment and the expression of this inspiration. The Post worked long and devotedly at it and it became, indeed, an attraction for the world.

GANDHI

The right representative word of Gandhiji's educating thought should be 'the moral will'. His idea of truth, non-violence and service sought to create individuals and human society of a quality and character involving high moral sensitivity and capability. This moral will is further supported by a faith in God and soul. The education process, which is an embodiment of the education motto of 'learning by doing' and the principle of 'integration of lessons' is all a training of the moral will of the growing individual. Basic education, if it is to be true to Gandhiji's perceptions and remains sound psychologically and culturally, has to be vigilant about these ideals.

VINOBA

The Gandhian thought lives creatively most in Vinoba. And he is so well established in that tradition that he can easily enlarge and modify it. He passionately seeks to create a new society and he has struck upon new lines of approach. Vinoba has been, it is interesting to note, laying a new emphasis on education, which he expressed in the words: "An education without a goal is no education." Further he has been emphasizing with reference to the general cultural life that the problems created by the mind can only be solved by a power greater than the mind.

SRI AUROBINDO

The key-word with Sri Aurobindo is *Psychic Being*. The child is to him "a self-evolving soul" and the *Psychic Being* is the evolving soul as distinguished from the soul conceived as an unchanging spiritual substance. It is the central spiritual principle of personality, which commands and integrates the varied workings of body, the life and the mind in us. According to

Sri Aurobindo the aim of education should be to seek to achieve this inner principle. Sri Aurobindo International Centre of Education has sought to work out a scheme of education called the Integral Education. The mother distinguishes five distinct spheres of education. They are the physical, the vital, the mental, the psychic and the spiritual. The Integral Education of Sri Aurobindo and the Mother aimed at making an integral personality with its dimensions of the Conscious, the Sub-conscious and the Super-conscious, the aim of education and hopes thereby to bring about a radical transformation of life.

THE VALUES OF

THESE TRENDS

All these trends of recent Indian thinking regard education as a continuing venture of life...

Now, what is the value of thesecepts, these experiments and

the insights they embody for Indian education? The general pattern is vast and there constitutes a small space in the entire picture. But do they not point the way Indian education should take; if it is to become satisfying to the Indian soul? And if India achieves a proper synthesis of the intrinsic and the instrumental values, of the ultimate and empirical, of the true, the good, the beautiful and the practical, will it not be some contribution to the world education and world culture of today?

["Mother India",
April 1960]

R. VITHAL

Bookkeeping, Writing up Set of Books, Balance Sheets, Income Tax Returns.

Contact No. 12 Barkly Arcade, 34 Market Street, Cor. Dargah & Market Sts. Johannesburg. Phone 23-1684

Phone 533-0728

P. O. Box 1249

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS

HOUSE FOR KEEN CASH PRICES

33 West Street, JOHANNESBURG.

Special Offer: India-Made Agarbattis

(SHIPMENT JUST ARRIVED)

WHOLESALE TRADE PRICES

THREE ROSES, 3 toles	37/6 Doz
(Available in Thin/Thick Sticks)	
GATEWAY OF INDIA 3 Toles	45/- "
" " " 6 " "	50/- "
CHANELI 2 " "	18/- "
" " " 1 " "	9/- "
SUGANDH HANI 5 " "	33/- "
" " " 2 1/2 " "	18/- "
" " " 1 " "	8/- "
" " " 1/2 " "	4/- "
LATAMANGESHKAR 1/2 " "	4/- "
CHANDAN DHOOP 1/2 Box of 16 Sticks.	

CASH WITH ORDER — PRICES F.O.R. DURBAN

We have also received Gervais-Bermat-Rice 1/- per lb (Minimum Order 100lb)

We are Stockists of all kinds of Indian Dhalla, Spices and Condiments, Pickles, Almonds, Tamarind, Whole Coconuts and All kinds of Imported Rice.

SPECIAL PRICES TO THE TRADE

Please write for our price list

K. HARIBHAI & SONS

(PTY.) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants

81 Victoria Street, —P.O. Box 2156—Durban.

Telegraphic Add.: "SHAISONS"

THE following is taken from the feature *Transvaal Notes*. The address to Lord Gladstone by the Indian community was very much admired on the platform, the Mayor's Secretary remarking that the Indian community had beat the Corporation in artistic taste. The silver medal in which it was enclosed was furnished by Messrs Mappin and Webb and was of beautiful design. The text of the address is as follows:—

To His Excellency the Right Honourable Viscount Gladstone, Governor-General of the Union of South Africa, Johannesburg. We, the undersigned, representing the British Indian Association of the Transvaal, respectfully welcome Your Excellency and Lady Gladstone to Johannesburg.

We trust that the Union of South Africa will, under your regime, prove beneficial to all classes and communities residing in South Africa.

May we ask you to convey to Their Most Gracious Majesties, the King-Emperor and the Queen-Empress an expression of the loyalty of the community represented by this Association?

Mr Cachalia made the presentation. Messrs Percy, Coovadia, Luckers and Solomon Eren and Goshit were also on

fifty years ago... July 1910

WELCOME TO GOVERNOR-GENERAL

(From "The Indian Opinion" July 16th, 1910)

the platform. Mr Cama, who was also given a card of admission was unavoidably absent.

The Muslim address was presented by Imam Kamali. Imam A. K. Rawzaar and Messrs. H. O. Ally, Haji Habib and Shabbroodien were present on behalf of Indian Muslims. The text of the address is as follows:—

To Viscount Lord Gladstone, P.C., Governor-General of South Africa. We the undersigned, on behalf of the Indian, Cape and Semitised Moslems, being British subjects residing at Johannesburg and the Witwatersrand Goldfields in the Transvaal beg to tender your Lordship and Lady Gladstone a most hearty and loyal welcome on the occasion of your Lordship's first visit to this city.

The position which South

Africa has attained among the vast Dependencies of the British Empire is shown by the fact that such a distinguished statesman as your Lordship should have been selected to direct its destinies at a period of exceptional difficulty.

As your Lordship is aware, the country is passing through a stage of development and transition which renders it imperative that the head of the Government should be one of wide administrative experience combined with clearness of judgment and firmness of purpose.

Having heard of your Lordship's brilliant career as Secretary for Home Affairs, Lord of the Treasury, and Financial Secretary, War Office, we are more than satisfied that the post of the first Governor-General of United South Africa could not possibly be in surer hands than in

is at present.

The attitude of His Majesty's Government towards British Muslim subjects in South Africa has at all times been such as to inspire us with feelings of sincere loyalty and to make us look forward with confidence to the future, being well aware that the position of His Majesty's loyal subjects in the Transvaal will, in the hands of your Lordship, receive the care and attention which it so urgently requires at the present day.

In conclusion we humbly beg your Lordship to convey to His Majesty, the King and the Imperial Government the expression of our most loyal affection and devotion to his person and throne.

In the course of his reply the Governor-General said:—

Then I thank the representatives of the Mohammedan and British Indian communities. I recognise their claim on my attention. I cannot forget His Majesty's Imperial responsibilities: constant and urgent, which relate to the 3,000,000 inhabitants of India. I cannot ignore my own responsibilities as to presenting His Majesty as Governor-General, and also as High Commissioner with jurisdiction beyond the confines of the Union of South Africa.

FAMOUS INDIAN MUSICAL INSTRUMENTS AND SONG BOOKS JUST ARRIVED

Thubla and Doogies Latest Designs £8/10/-
Dholaks and Mirzangs for Thal each £8/10/-
Harmoniums, Rama Flute Best make £18/10/-
Mouth Organs Popular Brands 4/6, 5/6, 7/6
Bul Bul Taranga and Xylophone each 25/-
Clarets 3/6 for Indian Bands £18/10/-
Tombrons and Sunks each £15/-
Khartals and Jhangs in Pairs each set £15/-

Violins and Banjo Mandolines each £8/10/-
Thubla Doogie and Dholak spare caps ea. 25/-
Longneck Tenor Banjos £12/10/-
Jap Mats for Prayers 4/6, 5/6, 10/6
Gujarati Film Song Bk, 20 Film ea. 2/6

Clarets 3/6 for Indian Bands £18/10/-
Tombrons and Sunks each £15/-
Khartals and Jhangs in Pairs each set £15/-

Straight Blowing Flutes 2/6
Side Blowing Krishna Style Flute 5/6
Manjiras and Mouth Organs 5/6

Dancing Balls in Dozen Lots 6/6
Marakas for Ramas and Tango Bands 25/6
Sarods and Dhrubba each £12/10/-

BOOKS OF ALL SORTS, INDIAN, ANCIENT, HISTORICAL, ARE SOLD BY US

D. Roopanand Bros.

PHONE 20.07

MUSIC SALOON & BOOKSELLERS

P.O. BOX 224

85 Victoria Street,

DURBAN

★
અહિંસાના પાલનથી પ્રેમભાવ
અચેત થાય છે. સત્ય અને પ્રેમનું
ખીલું નામ જ અહિંસા છે.
એટલા માટે અનિરત ભાવથી
અહિંસાનું પાલન કરો.
—શિવાનંદ
★

સુરત જીજ્ઞાસુ વિભાજન નહિ થાય

ડૉ. જીવરાજ મહેતા

અમુકવાદી રાજ્યની જીજ્ઞાસુ સમિતિઓના પ્રયત્નો અને મંત્રીઓની અહીં મળેલી પરિષદમાં પ્રાસ્તાવિક પ્રવચન કરતાં ડૉ. જીવરાજ મહેતાએ જણાવ્યું હતું કે, વહીવટી તંત્ર અને કૌન્સિલ કોર્સ પરંપરાના પૂરક અને તે અંગે વિચારણા કરવા અને સૂચનો આપવા પરિષદ મોલાવવામાં આવી છે.

તેમણે જણાવ્યું કે, નવા રાજ્યની રચના થતાં સમયના આતર ડોહ જીજ્ઞાસુ તાલુકાની સરહદમાં આપતેમ ફેરફાર કરવો પડે તો તે માટે સે.કે. એ જીજ્ઞાસુ કરે છે તે મુદ્દાનું નથી. પ્રશ્નના ને કંઈ સંધિઓ હોય તે માટે સરકારનું અધિકાર સંપૂર્ણ પરાયણ પ્રધાનનું અધિકાર આજે પ્રધાન બેઠકનું બોધ્યું.

આ પ્રશ્નને સુરત જીજ્ઞાસુ ઉદ્ધારણ આપી તેમણે જણાવ્યું કે, સુરત જીજ્ઞાસુ ને જે આમમાં વહેંચી નાખવાની ચાલ અહીં આવી છે. પણ આવી કંઈ ફરિયાદ છે જ નહીં; પરંતુ તાલુકાની સરહદમાં સમયના આતર ડોહ ફેરફાર કરવો પડે.

જીજ્ઞાસુ વિભાજન મંત્રીઓની રચના અંગે તેમણે જણાવ્યું કે આ મામલોમાં ૧૯૬૦ના વાર કૌન્સિલ અધિવેશન બંધ છે, પરંતુ આ રૂમનાં બંધાને પાછોતેલ

કરવામાં આવે છે. જીજ્ઞાસુ વિભાજન મંત્રીઓમાં મિન કૌન્સિલોને પણ સ્થાન આપવા અંગે તેમણે સૂચન કર્યું હતું. વધુમાં તેમણે જણાવ્યું કે, પ્રધાનો પોતાના કામમાં રજા બહુ લે છે તે માટે તેમણે સૂચનો અને તેટલા જોડા કરવા બોધ્યું.

ફરિયાદો સંબંધમાં તેમણે કહ્યું કે, દરેક સમયે પ્રતિષ્ઠિત સમિતિને વચમાં આવવી જોઈએ નહીં. કો. પ્રથમ કોલેક્ટરનો સંપર્ક સાધવો જોઈએ, અને ત્યાર પછી કામતાવજમતા પ્રધાનો નું ખાન બેઠકનું જોઈએ. અને કંઈ યુગયુગ પ્રથમ હોય તો જ પ્રતિષ્ઠિત સમિતિને વચમાં આવવી જોઈએ.

જીવરાજ પ્રદેશ કૌન્સિલ સમિતિના મંત્રી સી. કાંતિલાલ ધીવાળે પત્રકારોને પરિષદ અંગે સહિતી આપતાં જણાવ્યું હતું કે, વહીવટી તંત્ર અને કૌન્સિલ કોર્સ વચ્ચે સંપર્ક સાધવો માટે જ

પરિષદ મોલાવવામાં આવી છે. ખીલ જીજ્ઞાસુ પ્રધાનના અધિકારમાં તેમણે જણાવ્યું કે, આ અંગે કંઈ પક્ષતિ નહીં કરવામાં આવી નથી, પણ આ પરિષદ ૬૨ ક મિનિટ મે.કાવાલે અને જીજ્ઞાસુ જીજ્ઞાસુ અંગે ચર્ચા કરાશે.

હાલ સુદનો અય નથી

મોરકો: સોવિયેટ વડા પ્રધાન નીનીતા કુસ્ચેવે અહીં જણાવ્યું હતું કે નજીકના સમિતિમાં કુદ હાલી નીકળે એવું કંઈ જાનતો નથી, પરંતુ પરિવર્તિત અવસ્થા છે, કારણ કે વિસ્તરણકર્તાને લગતા મહત્વના પ્રશ્નો નો મોજ રીતે ઉકેલ કરાઈ રહ્યો નથી.

રાષ્ટ્રપ્રધાન ડૉ. રાજેન્દ્રપ્રસાદે મોસ્કો કેમ્પેઈનના સત્કાર સમારંભમાં ભારતના અધ્યક્ષનરેશો કાર્યે વાલચીત કરતાં થી કુસ્ચેવે કહ્યું કે વિજ્ઞાની કાલની સિધ્ધિમાં કંઈ અય નથી. અમુક જાતાં ભાં કુધી જીજ્ઞાસુ દેશો પાસે અપાવક કાર્યારો છે અને વિસ્તરણકર્તા કરણ સંપાદન નથી ત્યાં કુધી કુદ હાલી નીકળવાનો અય કંઈએ માટે અનુભવો રહેવાનો જ. બી કુસ્ચેવે કહ્યું કે સોવિયેટ સંઘ આંતરરાષ્ટ્રીય પરિસ્થિતિને કમળની અરકાવવા લેની સહિતમાંનું વચમાં પ્રવાસો કરી છુટી.

સ્વાતંત્ર્ય કોંગ્રેસમાં કટંગાને સંસ્કરણ

કોંગ્રેસ ૨૨ દિવસના સ્વાતંત્ર્ય પક્ષી કર્યામાં પ્રતિ પ્રધાની બેઠક છે. સોમવારે કર્યામાં પ્રતિ સંસ્કરણમાં કોંગ્રેસ કર્યામાં વડા પ્રધાન બી. જોષી સંસ્કરણ આ સંસ્કરણમાં ઉભી થશે.

બી. જોષી સંસ્કરણે જણાવ્યું છે કે અમરે બી. વેદીસ જીજ્ઞાસુ કર્યામાં આવશે ત્યારે કંઈ વધુ પ્રધાનોને મોકલી અમારા સંસ્કરણ ત્યાં વિધે જણાવીશ અને કોંગ્રેસ કે આપ પાછા અય છોડો છો."

નેપાળે પેકીંગ પાકવેલો વિરોધ

ચીનએ નેપાળી પ્રદેશના કરેલા સરકાર ઉદ્ધારણ અને મુશ્કેલીમાં નિઃશ્ચય નેપાળી સીમા પોલીસના નીચળવેલા મરણ અને નેપાળ સરકારે તાકીદો અને આકોષ વિરોધ તા. ૨૬મીના પેકીંગ સમય નેપાળમાં છે.

પત્રકારો સમય પોલીસ કરતાં નેપાળના વડાપ્રધાન બી. કોષીયાળે મુશ્કેલીમાં બનાવનું અને મોટાભાગે વિરોધનું સમર્થન કર્યું હતું. પરંતુ તે સિવાય તેમણે ચીનાઓના આક્રમણ અને નેપાળના સર્વભોમત પર પડેલી તરાય અંગે કરી કુશળીની કરી નહોતી. નેપાળી વિરોધ કચેરીના નિવેદનમાં જણાવાય છે કે ચીનાઓના આક્રમણ પછી નેપાળના સત્કાર ન.ય. વિરોધ પ્રથમ થય છે. વિરોધ કચેરીના કુધી કહે છે કે આ આક્રમણ ફોરેવર ના કરા જ કારણ વિના થયું છે.

વધુમાં નેપાળની રાજ્યસભામાં નેપાળ ની શુભપૂર્વ વડા પ્રધાન બી. બી. બી. કોષીયાળે રજૂ કરેલા સહાયક સરકાર સેન્ય રચવાનો અને મેક વર્ષની ઉપર ના કિટોરોને ફરજિયાત લોકો તાલીમ આપવાનો કારણ પસાર થયો હતો.

બી. કોષીયાળે કારણનું સમર્થન કરતાં જણાવ્યું હતું કે આપણા દેશ પર તોળાતા બહાનના અયને પહેંચી લગવા માટે આ પમજી આપવેલ છે. ચીનાઓ, તે તો આપણા દેશની સરહદ નું ઉદ્ધારણ પણ કર્યું છે.

કંઈ સમયે આપણી માતૃભૂમિનું રક્ષણ કરવા માટે દરેક નેપાળવાસીએ તૈયાર રહેવું જોઈએ. ચીનના વિરોધ ખાતાએ બાહેર કર્યું છે કે તિબેટના ભગવાઓને કાપી દેવાને માટે નેપાળ ની સરહદ ઉપરના મિન બરકરી વિસ્તારનો ચીની બરકરાએ ઉપયોગ કર્યો છે એવી ચીની પાઠી નેપાળને આપી દેવાના રીતિએ અહેવાલ અંગે અમારી પાસે સહિતી નથી.

દાંગાનીકા પેકીંગેલા હક્ષિણ આફ્રિકાના ભાજેકું

મો. એમેરિકા-વર્ગે મો. સી. હક્ષિણ આફ્રિકામાંથી નાસી દાંગાનીકા પેકીંગ છે. બી. એમેરિકા-વર્ગે મેડીટરેનમાં નિવાસી છે અને તેઓ નાસી છુટકા કારણે કોંગ્રેસના પારા હેલ પોલીસ તેમને પકડવા અમિતી કરી.

તેઓ પ્રથમ એ ચુ.આ.ના લેન્ડ શિરોકોરેટ પેકીંગના તેઓ ત્યાંથી રીડે-શીવાના સરકારે પેકીંગના ત્યાંના મિન આપ હક્ષિણ આફ્રિકાને તેમને મીચ કાઢીમાપી લઈ જઈ દાંગાનીકા કુધી પેકીંગના.

એવાની અંદર એ. એ. એ. એ. પાદરીએ તેમને હીરોઈક કમીયનર સાથે કાન્દર થવાની સલાહ આપી. તેઓ કાન્દર થતાં કમીયનરે કાલાક

આપી કે તેઓ હરિશ્ચાલ થાતો નાક-રેશીના કમીયનર સત્કારવાળાએ પોતાના પ્રદેશ વિધે જણાવવા કર્યું.

કાલામાં તેઓ દાંગાના તંત્રકર શીબનીલિટ ડૉ. કુખ્યાના અદેશન વચમાં છે. ડૉ. કુખ્યા, મેટરોલોજીક ડાઉન્લીસના આ વખતના ઉપેચાર છે.

તેઓએ ત્યાં પાકપોઈ માટે અરજ રજૂ કરી છે. રીડેશીયામાં પાકપોઈ ન મળવાનું કારણ, દેશ સરકારે ત્યાંના ઉદ્યોગ કાલ કમીયનરને પાકપોઈ ન આપવાની ચેતવણી આપવાનું અંગત છે.

મો. સી. કાલામાં દાંગાનીકામાં પોલીસીકલ રેક્યુલી તરીકે રહેશે.

"ઇન્ડિયન ઓપિનિયન"

શુક્રવાર તા. ૧૫ જુલાઈ, ૧૯૬૦.

કોંગ્રેસની વેદના

કોંગ્રેસમાં સ્વાતંત્ર્ય પછી થયેલી જ દિલ્લીની અને વેદના આવી પડી છે. કોઈ પણ દેશમાં સ્વાતંત્ર્ય સાથે આવે છે સ્વદેશ અને ભણે, કાકામાં અને ઉત્તરે, પરંતુ કોંગ્રેસના કમ-ભાઈએ શાહી સત્તા કરતાં અને આફ્રિકનો સત્તા ઉપર આવતાં જ દિલ્લા, ભણે, કાંતિ અને અભ્યવસ્થા કાઢી નીકળી છે. આ બનાવથી રાજદેશીયા અને હીન્દોયોનો દક્ષિણનો ભાગ માથુ હલાવતો કંઈ બચે છે. જે નવાઈ જેવી વાત નથી કે જે ગોરાઓ દેશવેશન અને દક્ષિણ આફ્રિકામાં સત્તા ઉપર છે તે કહે એકતારા વગાડે છે—તે છે કે કાળા માનવો પશ્ચિમી શાસ્ત્ર અભ્યવસ્થા ચલાવવા અસક્ષિતમાન છે.

દક્ષિણ આફ્રિકાની ગોરા પ્રેસે, કોંગ્રેસમાં ગોરાઓ ઉપર ભળવા ગોર કંઈકે જે કહ્યું તેના ચિતાર એક કલાકારની રીતીએ આપ્યો છે. આં જે બન્યું તે તરફ આપણે ક્યાની દ્રષ્ટિએ જોવા નથી માગતાં, પરંતુ ભળારકારની ખુનામરદીના બનાવે. શાથી બન્યા તે ઉપર જે થઈ વિચાર કરીએ. અને આ બનાવો જે બન્યા તેની અરખામણીમાં બેદરબધે જે અપાર દિલ્લાના કૃત્યો ક્યાં તે અરખાની બેદરબધે.

કાલમાં જે દિલ્લ કૃત્યો બન્યા તેને કબજ ભણા કરીએ તે: પણ ગોરાઓ, જે કોંગ્રેસમાં જુલાઓ બેઠા કરી દર દેશવર કંઈ જવા આવ્યા હતા, અને તેઓએ જે અભ્યવસ્થા કાઢી તેની અરખામણીમાં આ કંઈ નથી. સીકાએથી ગોરાઓએ જે પ્રમાણમાં આર્થિક કાળો કાઢ્યો અને ઉત્પત્તિ પાડ્યા તેજ પ્રમાણમાં ભરકે થઈ અભ્યવસ્થા આ કોઈકે ઉપર શુભર્થ છે. આથી આ કોંગ્રેસના બનાવો ઉપર જે કોઈ દીકા કરવા કોઈ ભય તે જ પડી વિચાર કરે જે કાઢે છે. ગોરી શાસ્ત્રાલીએ સીકાઓથી જે અભ્યવસ્થા શુભર્થ છે તેનું પશ્ચાત્ત કવલું ચુકેલ છે; અને જે બનદોસલ ભંકાર થઈ જવા તેના બદલામાં શું મૂકી ગયા છે? આ દિલ્લાના કૃત્યો અને અભ્યવસ્થાથી બેદરબધે જુલાઓ છે કે તેઓ પશ્ચિમી કિશોરન શાસ્ત્ર તરીકે કેવળ તિરકાર ચુકવ્યા ગયા છે, અને જે ઉપરાંત શાસ્ત્ર ચલાવવા બીન અનુભવી અમલદાર ચુકવ્યા ગયા છે.

દક્ષિણ આફ્રિકાના અને સેન્ટલ આફ્રિકન દેશવેશનના ગોરા એ—ગોરાક સમજીને બાક કરતાં દિલ્લાના કૃત્યોને જાનલી કહે છે અને કોપરિષદ આફ્રિકનો ઉપર કરે છે. પરંતુ સમ આ નથી. સમ તો છે કે આ ગોરાઓએ એનું કું કહ્યું છે કે જેથી આફ્રિકનો એમના ઉપર પ્રેમ રાજે? આ ગોરાઓએ આફ્રિકનોને તેઓ ભ્યાં રહે છે ત્યાં શાસ્ત્ર કેવી રીતે ચલાવવું છે કું સીખવું છે? સીકાઓથી ગોરાઓએ કોંગ્રેસમાં શાસ્ત્ર કહ્યું પણ એકે પ્રમાણ આફ્રિકન ન્યાયલીય થાતો અમલદાર નથી. કંઈકરની અંદર પણ એનું જ છે, તેથી તો આજે તે અસક્ષિતમાન છે. કંઈકરને અસક્ષિત સંભાળવા માટે એક પણ કોંગ્રેસી સક્ષિતમાન નથી એ આફ્રિકનોના કોષ નથી. જે ગોરાઓએ ત્યાં શાસ્ત્ર કહ્યું જે તો તેઓનો કોષ છે. સેન્ટલ પશ્ચિમીયાના કોંગ્રેસના બનાવોથી દક્ષિણ આફ્રિકા, સેન્ટલ આફ્રિકન દેશવેશન અને કેન્સાએ ઘણું સીખવાનું છે. આફ્રિકા જાનલી અંદર કેપથી કેરો સુધી આફ્રિકનોને સ્વાતંત્ર્ય મળવું બેદરબધે જે નિઃશંક છે. કોઈ પણ અભ્યવસ્થા જે કોઈ કહે એમ નથી. જે આવતાં જ્યાં દીકા કાચ એજ, આ ગોરાઓ જે સ્વાતંત્ર્ય આપણે તેઓએ વિચારણા કરીને આપવું બેદરબધે કે સ્વાતંત્ર્ય જુન દિલ્લા અને અભ્યવસ્થાથી આપણે થાતો થાતિ અને કનેકથી આવશે, કોંગ્રેસમાંથી થલ-યે સીખવાનું છે.

શીનીકસમાં કેળવણી કેન્દ્ર

શ્રી લીન્ડાબાઈ આસ્તર (ફરી શીનીકસ અંદર)

આશામાં મધી સ્થાપિત શીનીકસ આશામાં પુ. માધુના સ્થાપક તરીકે "મહાત્મા, મધી મેમોરીયલ કાલ સ્કુલ" અધિકાર માટેનું હંદ કહે કહ્યું છે.

કાલમાં આ કાલુરના મેમોરીયલ કાલમરી સ્કુલ જે જેમાં મરીન હોટી મેતી ચલુરેના ૪૦૦ હોટીમાં કાલુર કુધી અભ્યાસ કરી રહ્યાં છે, આશામાં અભ્યાસ માટે અભ્યાસ ન કોવાથી વધુ અધી કરતાં નથી. કાલ સ્કુલ અધી જો તારે આ મરીન માળગો મેટ્રો કુધી કહેલ થઈ અધી કરશે, અને પોતાનું જીવન સુધારી કરશે.

આ દેશમાં હોટી માળગો કાલેરી કેળવણીના પ્રભ, દિવસે દિવસે ચિત્ત બનતો ભય છે, કાલેરી દર જેઓ રહે છે, તેવા માળગો મધી પાંચ, કાલેરી કોષમાં રહે છે. કાલ સ્કુલ, મેટ્રો બાળની કહેરમાં જ કોષ છે, ભ્યાં મહારના માળગોને રહેવાની અભ્યાસ કોતી નથી, આ રીતે તેમના અભ્યાસ રખાઈ થકે છે.

કહેરમાં રહે છે, તેમના માળગો માટે પણ ક્યાવસ્થાની સરકારી નીતિથી કુરોલી થઈ જતી ભય છે પરિણામે નાના માળગોને મેટ્રો ખર્ચે વિદેશ મોકલવા પડે છે, ભ્યાં કારી દેખરેખના અભ્યાસ, મેટ્રો બાળના માળગોના, કારીવિક અને માનસિક સ્વાસ્થ્ય નબળાં મેળવેતો મોષ થક પડે છે, ઉપરાંત નાણાની અભ્યાસ કાચ છે તે જુદી.

તેમની બનાવવાની ક્યાથી મોકલેલા માળગો આ રીતે નીસેલ અને નિષેલ જતી પાછા આવે છે, અમર તો વિદેશમાં જ, પશ્ચિમ, સુધારના ક્યાટમાં ક્યાટમાં પડે છે. ભત, ભત, કે સંસ્કાર ભેધા વિના, ખાલ રૂપ, રંગ ને વાણી વિલાસના મોકલી આપવાં ચારિત્રીન કોઠરીમાં કાલે ભન કરી દુકાલ પડે છે, અને ક્યાને માટે ચાલ્યા ભન છે; આ રીતે આપણે આપણું સ્વરેષ જુદી દેવાનો વખત તદન નજીક આવી પહોંચ્યો છે.

ભ્યાં આનું અપર જાપિ માટે મેળાપ રહ્યું છે, કારે તેમાંથી ભયવા માટે, એક કાલ પણ જુદામાં વિના નેટકું થક કાલે કાલે કાલે જાલે. અપર એક માનવ સમતરનું કાલ છે, આભની ક્યા વિલાની અને બીજ કેળવણી સાથે સંસ્કાર ક્યાવચ તે કામે માણક બનાવી કરાવ, ક્યા ક્યાથી આ દેશના મહાત્મા મધીજના શીનીકસ આશામાં તરફથી, માનવ ક્યાવજના આ મહાવનું કાલે કાલે

થક જુદું છે. મહાત્મા મધીજના સ્મારક તરીકે એક મેટ્રો કાલ સ્કુલ, શીનીકસમાં બાળમાં આવશે તે કાલે, થલ તરફથી કારો કાલેર મળશે તો ત્યાં જ પ્રાર્થના કોષ કાલે કાલે કાલ (મેટ્રો) પણ જાણશે, જેમાં કુરના માળગો રહી કરશે. કુરોમાં નહિ અધી કરતી, વિવેક, વિનય, સમજતા ક્યાલી ભરી સંસ્કારી કેળવણી, અને સામાન્ય ક્યાલીક તથા મેટ્રોની તાલીમે આશામાં જેવા પશ્ચિમ કાલા-વસ્થામાં રહી મેળવી કરશે.

ધીમે ધીમે આ ક્યાને, તેના મળ સ્થાપક મહાત્મા મધીજની ક્યાળ અનુસાર, સામા ક્યાળાની અનુપોનું ક્યાલે કરનાર આકલે કેળવણી કેન્દ્ર બનાવવા કરારો છે, ક્યા ક્યા અને કાલ મેનોની ક્યાલકાથી ક્યા વધારે મધી તો કોઠરીમાં માટે જુદું ક્યાવચ પણ કરી કરાશે ભ્યાં માળ કોલેર, રાધિકાળા, આશામાં વિવે સામાન્ય ક્યાલ, ક્યાવચ, ક્યાવચ વિવેર મહાવિજન ક્યાવચી આકલે ક્યાલીનો બનાવી કરાશે.

કુલ ક્યાલમાં જ શીનીકસ ક્યાલના ફરીએ અને તેમને મહક કરનાર બાળકોને કાળા માટે રેક-કોટી માળકોને પાલે આવશે. ક્યાની અભ્યાસના વિલાસના, બનાવમાં ક્યા ક્યામાં કારી રકમ આવવા વિનંતી છે. રેકોલીએ અને ક્યાવચના કાલ મેનોએ કારી ક્યાવચ કરી આપી છે.

એકે સુદરે થોળના

મહાત્મા મધીજના આ ક્યાલકાલી સ્મારકની ક્યાલકાળ આપણું પોતાનું અમર તો આપણા વીલોનું સ્મારક પણ થક કહે તે માટે પા. ૧૨૫-૧૨૬, આપનાર જે નામ આવે તે તકલીમાં કોતરી દેવામાં આવશે.

આ એક સુદરે થોળના છે ૧૨૫ પાકા કોટલી નાની રકમથી ભય પ્રક્રિય ક્યાલકાલી ક્યાલકાળ, વિવે વિવેકાત ક્યા પ્રુરથ મહાત્મા મધીજના સ્મારક સાથે ક્યા આવનાર કાલાનું થા તો એમના વીલોનું નામ આપે આવે એકાલ ભય છે. જે ક્યાને વર્ષ સુધી આ પશ્ચિમ ક્યાવચમાં અને ક્યાલકાળમાં અમર ભની રહેશે. આ થોળનામાં આવેલ ક્યાથી ૨૨, નામે તો થળી પણ થઈ છે. જે કાલ મેનો આ અનુપથ થોળનામાં ક્યાવચ થવા કાલકાળે થોળ તેમજ તાકાલે થલ ભળી નેપાથી કું ભરી છે. આ વિવેર થલ અવકાલ નીમેના એકે કરશે.

P. O. BOX 5257,
JOHANNESBURG,
TVL. S.A.

શ્રી. ઉ. આસ્તર,
(ફરી)
શીનીકસ સેકલેન્ડ.

શ્રી આદર્શ યુવક મંડળ, જોહાનીસબર્ગ

ઉપનમાં તા. ૬ અને ૧૦ના રોજ ઉપરાંત મંડળ તરફથી સુદર કાપી કોમી ચોખ્ખામાં આપ્યા હતાં. ઉપનની જનતાએ જોઈને એવો સંકલાર આ કાપીકાપને આપ્યો ન હતો એ એક એવનજી ખીના હતી.

આદર્શ મંડળના બધા જ સભ્યો ગુજરાતી હોઈ અમારે મને આજુ મંડળ સમરત યુનીયનમાં આ પ્રથમ જ છે. એની વિશેષતા અને ઇચ્છનીય વસ્તુ એ છે કે તેઓ પોતાના વાર્ષિક કાપી-કોમી સેવાભાવથી કરે છે.

આ દેશમાં ગુજરાતી નાહો. કે બીજા મનોરંજન કાર્યકોમી બહુ જોડાયા છે. એમાં પશુ મોષ સાથે મનોરંજન આપતા બધા જોડા હોય છે. આ કાર્યકોમી અને આદર્શ યુવક મંડળને કમેલા ચિત્તાકન આપવા ઇચ્છાએ છીએ.

આ ઉપરાંત કરમનમાં તેમને જે કાર્યકોમી કમી એની આજુ તેમને અરજ નાદ કરતાં શીનીકસ સરવાને આપવાનો તેમને સંકલ્પ હતો. (આજુનો હિસાબ કમી પછી આવતી અદવાદીને રકમ હાવડું) આથી પણ અમે આમરો પુર્વ સંકલ્પ તેમને આપ્યો હતો.

શીનીકસ કરવાની આર્થિક પરિસ્થિતિથી કમકામ બધા જ વારંક છે. આજુ હોવાથી વચર માગી સાકપ આદર્શ યુવક મંડળ તરફથી અમને જે વરસપર ૩૦૦ પાઈડની મળી હતી.

બીમતી સુધીલાએન માંથીએ પોતા ના આપજીમાં એને. હાથેય કમી જ હતો સાથે સાથે એમને જણાવ્યું હતું કે, કરમનના યુવકો આ મંડળ પાસેથી સેરા માવ છોપે એ ઇચ્છતા જોય છે. કાર્યકમ મળ્યા જ પછરતી મળેો હતો અને તેની વિગત નીચે મુજબ છે. ડેલાક પાસેનું કમ મળે સુદર હતું. તે ઉપરાંત જે ૧૪ વર્ષના બાળકો દુર પોરસ્યું હતું એ સોફાને મળે જરુ હતું. આ દેશમાં કે અર્ધ શીખવા માટે સમજ ન હોય ત્યાં જાતે શીખી ને આપી જાયો. ડેલાય એ મર્યાસા પાવ છે.

(૧) સગતના ઉમેદવાર (ગુજરાતી અહસન)

પાત્રો: (૧) સકરીજો (નોકર) બી મણીલાલ મોરારજી, (૨) મરખાપ્રસાદ (શેક) બી અનુભાષ ઘણાભાઈ, (૩) રણધીર (ઉમેદવાર) બી કાંતિલાલ રામ-ભાઈ, (૪) રવીન્દ (કાંતિ-ઉમેદવાર) મા ઇનજીભાઈ રામજી, (૫) મનમેહનકસ (કાંતિ-ઉમેદવાર) બી કરસનલાલ પ્રભ પતિ, (૬) સુધીલારખાન (સુકલમન ઉમેદવાર) બી નાનુભાઈ વાલજીભાઈ.

(૨) મેરા બસા હુઆ હર! (હિંદી અહસન)

પાત્રો: (૧) વાપુ (એક જમીનદાર) બી કરસનલાલ પ્રભપતિ, (૨) પોતુ (જમીનદારનો પુત્ર) બી મનભાઈ વાલજી ભાઈ, (૩) ભોલા (ભાડુતી મોકર) બી નવનીતલાલ દેસાઈ, (૪) નયુભા (ભાડુતી મોકર) બી મણીલાલ મોરારજી, (૫) સજ્જન (પોતુનો ભાવિ સસરા) બી નાનુભાઈ ચોડાભાઈ, (૬) રાણી (પોતુની કોઠરી) કિનેલચંદ ઝાલાભાઈ.

(૩) વાહ રે કન્યા! (સામાજિક નાટિકા)

પાત્રો: (૧) મીમનલાલ (પ્રોફેસર) બી નાનુભાઈ ચોડાભાઈ, (૨) રાતા (મીમનલાલની પત્ની) બી મણીલાલ મોરારજી, (૩) સરસુ (તેજીની કોઠરી) બી નાનુભાઈ વાલજીભાઈ, (૪) નરેશ (તેજીની કોઠરી) બી જયંતીલાલ

નરસિંહભાઈ, (૫) મીરન્દ (સરસુને જોવા આવનાર) બી કાંતિલાલ રામભાઈ.

(૪) THE PROPOSAL (અંગ્રેજી હાસ્યચુક્ર સામાજિક નાટિકા)

પાત્રો: (૧) એક જમીનદાર, બી મનભાઈ વાલજીભાઈ, (૨) તેની કોઠરી રામલાલ કુલમભાઈ, (૩) બીજો જમીનદાર-બી મણીલાલ જુલા ભાઈ. આ સાથેનચે વચ્ચે નૃત્ય-સંગીતને કાર્યકમ રાખવામાં આપ્યો હતો.

નૃત્ય-રણજીત કુમાર છોડાભાઈ લલ્લુ ભાઈ, રખલમી-બી પરસુભાઈ ઇન્દુભાઈ, કારમેનિયમ-બી નાનુભાઈ ગેરિંદભાઈ, કમ-બી મણીલાલ નગીન ભાઈ, બંસી, માવડ-બી રમણલાલ બીજી, સેકસોફોન અને હાર્મોનિયમ-બી ઇન્દુભાઈ રામજીભાઈ.

મારો રોડેશીયાનો પ્રવાસ

સી. લીલા રેશાઇ
[હરતો હમે]

રોડેશીયા બી ઇન્દુભાઈ અને કુડંગી રોડેશીયા હાલ અને ૧૦ ને સુમારે અટકાવી જવા નીકળ્યા. અંતકી, ગેઈઝ મેકમ રમતા રમતા રસ્તા આનંદથી પસાર કર્યો. અમે બી અજુનભાઈ સોમકીપને ત્યાં ઉતરી હતાં, તેમના પતિ બીમતી રજનીબહેન સોમકીપને જોતાં જ સ્પુરકોચાઈવાળા બીમતી મયાબહેન વાદ આવી અર્ધા. બીમતી રજનીબહેન તથા બી અજુન ભાઈ સોમકીપ, માપાણ, મળતાપડા અને નીખાલસ રચાવવા છે. બીમતી રજનીબહેનને યુ. સુધીલા બહેનની પહેલી યુલામાત રડીમરમાં ૧૯૪૭માં મળી હતી. ૧૫૨ વાદ ૧૯૫૦માં બીમતી

માસની ૪થી તારીએ જોળખ કરીતાજ મળ જેટલે વર્ષો જ સમજાવી અમારું રચાવત હતું. બીમતી રજનીબહેનની તખીયત સાધારણ નરમ હતી છતાં પરીજામતમાં કોઈ આમી ન હતી.

અટકાવી મામમાં રેસર્તા જ એની ન્યારી રોલા જોઈ આનંદ થઈ. પવંતીની કાર મળ્યા વચ્ચે આવેલું એ નાનકડું સુદર ચહેરો છે. સરિવામ રચાવ્યા અને આજુબાજુના કુલકાંડો એની રોલામાં જસીરહિ કરી રચા કર્યા ત્યાંના મોઝો એને કારમીરડું બાળક કહે છે.

બી અજુનભાઈના મચે.રહ પિતા બી નાવજી સોમકીપા: યુ. સુધીલા

બહેનને મળવા આખા દેશા તેમના મચેટ મુજ બી સમજાવ્યાને ત્યાં રહેતા હતા. બી નાવજીભાઈ યુ. મહારાજ ના જનુવાથી હોઈ. યુ. સુધીલાબહેનને મળ્યા મળ્યા જ આનંદીત થયા. તેમજ યુ. સુધીલાબહેનને યુ. માપુલ વિશે તથા તેમના કુટુંબ વિશે અને અવાલો પૂછવા હતાં. બચે.ર વાદ જમી કરી અને અટકાવીના અમમવપ.ભાઈએને મળવા મયા. અમારા આમમનનું કારણ યુ. સુધીલાબહેન તેમજ બી બીખાભાઈ એ સમભવનું. બીજો વિષયે સવારે નાસ્તાપાણી કરી ફૂંડી કરજાત કરી. બી પ્રથમ જમે બી વરવાજીને ત્યાં મયા. બી નાનુભાઈ વરવાજી અંદાબી હોડુ સેવાસમાજનાં પ્રમુખ છે. તેમના પિતાજીએ સ્વપ્નકાએ ફૂંડી કરજાત, પરી કરી હતી. હાલ નાદ બી નાનુભાઈ કિમતી સમયનો મોજ આપી અમારી સાથે ફૂંડ માટે ફરી હતા. બીમતી રજની બહેનના આમકથી અમારે એક વિસ વધુ રોકાઈ પડ્યું. તા. ૧-૪-૫૦ ના રોજ બી રજનીબહેનની અહેમાન મતી માણી રાઠ વાંચે જમે રોડેશીયાની જવા નીકળ્યા.

(જપક)

ગોવિંદપુરની બચત ચોજના

ચૂમરેલી ઇમમાના મારી તાલુકા ના એક નાનકડા મળા ગોવિંદ-પુર નાની બચતમાં પેતીવાડીની ઉપજનો હાથે આપવાની ચોજનાનો સહજ અમલ કરીને ઉત્તિદાસ સભ્યો છે.

આ મામના બેટોએ આવતાં દર વર્ષે સુધી પ્રત્યેક પાકમાંથી દર મળે સવારે જન.જ અમવા દર બાળક રીક દર મળે એક રોર જન.જ એ મેપાંથી જે વધારે હોય તેટલું જવાક-વાનો સંકલ્પ કર્યો છે.

આ લોકોએ બચતની જીવનમાંથી નાની બચતનાં સર્ટીફિકેટ ખરીદ કર્યા છે. મામમાં કુલ ૧૧૧ ખાતેદારો છે અને તેમજે રા. ૭,૫૦૦ જેટલી રકમ નાં બચત સર્ટીફિકેટ ખરીદ્યાં છે.

આજ કયાં કોઈ મહત્વની બાબત તેા આ બચત પાછળ રહેલી તેની માવની છે. આ લોકો ઉપર કોઈ જાતનું દબાવું, જનરલતી કે કોઈ કામવચ સાવનામાં આમ્ય નથી. પણ તેમને એક વાત જણે જીતરી કે પદતિ સર અને સજાતપુર્વક બચત કરવા નો કોઈ કારો સમય પાકમણુખીના વખતનો છે.

સાબાર સ્વીકાર:

બી નારજીભાઈ બ.જા.ભાઈ,
મેપાલ પા. ૨-૨-૪
બી બી. જ. બીખા,
કુમસડેઈ પા. ૧-૧-૦

ગુજરાતી રેકોર્ડ

હોંદુસ્તાનમાં બનેલી ગુજરાતી રેકોર્ડો, હવે અમારે ત્યાં મળે છે.

૨૦ રેકોર્ડોનું એકસ કેવળ રાી. ૨૦-૦. રેકોર્ડોમાં સજનો, નાટકો, ગરબો વિગેરેના સંગ્રહ છે. હિંદના "સેક્ટર હિંદ" ૨/૬ માં છુટી મળી શકશે.

આવો તક અને લાભ ફરીથી મળશે નહિ. પેટ્રીમ મફત-પોસ્ટેજ મોકલસો-સી.એ.ડી.ના એકડેશ અને લખએ છીએ.

નેશનલ રેકોર્ડ કંપની

શાપ ૨. અજમેરી આરકેઈઝ, એક ૧૪૧ એ. એ સ્કી, પા. એ. એકસ ૧૫૭, - રજન.

વિવિધ વર્તમાન

શ્રીનેશ્વરભાઈ 'કુલી'નું

સંબોધન

મહા અધ્યક્ષશ્રી શ્રીનેશ્વરભાઈ શેરી સીનેશ્વરભાઈ 'નેશ' નેરટ કુલીપર' પોતે રાજાવતી વખતે જ્યારે હિંદી નટ આપે. એસ. જાહેરને પોતેયરમાં ભેટાં ખીન-જવાબદાર ગોરા યુવો 'કુલી' કમીની કુનો રાજાવા કાવ્યા. એ ગોરા યુવોનું વર્તન ખીન-જવાબદાર હતું. તેઓને એ અમર નથી કે આપ. એસ. જાહેર એ પ્રખ્યાત છે.

આ યુવકોના જનમાં હિંદીઓ પ્રમે ને યુવા છે તે આ વર્તોવથી જાણ્યું આવે છે. એ ખીન જવાબદાર યુવકોને એ અસાધ્યતાનું જાન દોવ, તે આપું ન કરે. ખીન-જવાબદાર ગોરાઓના માળકોનું આ ખીન-જવાબદાર કૃત્ય છે. એથી તે તેઓને સરમાવવું જોઈએ.

દક્ષિણ આફ્રિકાના શાજી-

નીતિજોનું પાછળ વળવું

મેટ્રાપલ કોમોર્સના દક્ષિણ આફ્રિકાના શાજીનીતિને મી. જી. રીડે એ એ દેશ પાછા વળવાની જાહેરાત આપી છે. કોમોર્સ રવાનું પછી એ કુરે જવાનો જાણી રહ્યા છે તેથી આ પગલું ભરવું પડે છે.

આ દક્ષિણ આફ્રિકાના પ્રતિનિધિ જોન. કુરેનો રવાનું પછીથી આશ્ચર્ય સુધી આવી પહોંચ્યા છે. અને દુરત ન વિચાર મળતાં આ લોકો પડે આવી પહોંચ્યા.

આ શાજી પ્રતિનિધિ જોને પાછા મોસાવી લેવાનું કારણ આપતાં મી. જી. રીડે એ કહ્યું. 'કોમોર્સના પ્રધાન મી. પેટ્રીસ કુરુચુએ અમારા શાજી પ્રતિનિધિજોની સહી સહાયતાની ખાતરી નહિ આપી તેથી. અમારે આનું પગલું ભરવું પડે છે. એ અમને એ ખાતરી મળે તે અને અમારા પ્રતિનિધિજોનું પાછા મોસાવત નહીં.'

જેકમાં પુસ્તક પૂર્વ કર્યું

અટાપટમાથી કુરેનો લેખક જેરી પુસ્તક અટાપટમા જાણ માલ દરખાવાનું એ વચ્ચેથી સર કરેલું પુસ્તક 'પોરેક' માધર' પૂર્વ કર્યું છે.

આ પુસ્તક જવાબદાર માટે કોપી લેખન પબ્લીશર પાસે પહોંચી ગયું છે. લેખન પબ્લીશરે આ પુસ્તક લખાણ કરવા માટે મી. જી. રીડે પાસે અમ.કે.પી. ૧,૦૦૦ પાઉંડ મોકલ્યા હતા.

મી. જી. રીડેનું પહેલું પુસ્તક 'એપી-સોડ' એ દરજ્જાવાળા લોકોના કુલક ના જાણે સુધર જવાણું હતું. અને એ પુસ્તકનું અનુવાદ નવ આપાઓમાં થયું હતું. તે પુસ્તકને 'બીટીસ આપ' કલ્પ પ્રાઈમ'નું ધનાય મળ્યું હતું.

'કોમ રીડે'નું પુસ્તક પણ તેમજોન લખ્યું હતું. આ નાટકે અહીં શારી નામના મેળવી હતી.

આફ્રિકામાંથી નષ્ટ થતા

સંસ્થાનવાદને ચેતવણી

એડીસઅબાબા ખાતે મળેલી ખીજ આફ્રિકન કોન્ફરન્સનું ઉદ્ઘાટન કરતાં ઉદ્ઘોષાવાના સંકેતકાદ દેખે સેલાસીએ આફ્રિકન રેશી અને પ્રદેશને લોકોને જાણવું છે કે સમરત આફ્રિકાની આઝાદી માટે અમાજ આફ્રિકન પ્રદેશોને એ સંઘીન રીતે સંમતિત થવું જોઈએ.

આફ્રિકામાંથી સંસ્થાનવાદ ને લ.ક. ખીને કીને સત્તા કોડતો જાણ છે તે સંસ્થાનવાદને લોકોને અંજીર ચેતવણી આપતાં સંકેતકાદ દેખે સેલાસીએ જાણવું છે કે જતાં જતાં પણ એવી જાહેરાત આપી રમત ના રમતા કે આફ્રિકામાં નવી જાતનો સંસ્થાનવાદ ઉભો થાય. આફ્રિકામાં આવી કોઈ પણ જાતની રમતમાં કવે પડેલા નહિ.

કેવટમાં સંકેતકાદે જાણવું હતું કે ખીજ આફ્રિકા-એશીયન કોન્ફરન્સ મોસાવીને પહેલી જાણકાર કોન્ફરન્સ બાજ પડિરિશિતને એ કંઈ પડી.

લીધો છે તે અંગે ફરી તપાસ કરવાની જરૂર છે.

આફ્રિકન નેશરોના અમારમાં કરવામાં આવેલ વધારો

કેનીયાના નવ ઇન્ફોર્મ જોહાબા જોહા પૂગારના ફર માટે વધારો જાહેર કરાયો છે. ફરકારી એક્ટમાં આ જાહેરાત થઈ છે.

૨૧ વર્ષની ઉંમરના કામદાર માટે નો પહેલી જુલાઈથી નવો દર નેરોપી ખાતે ૧૦૨ શીલિંગ છે કે ને જુના દર કરતાં સાત શીલિંગ વધારે છે. ધરભથ્થામાં ૨૧ શીલિંગ મળશે. કિલ્લુ ખાતે ૬૮, કોડાસે ૬૫, મોમ્બાસા અને નકેરે ૬૬, નેરી-વાલુઈ-શીકા ખાતે ૬૫, અને એડોરેટ ખાતે ૬૬ શીલિંગ દર થશે.

કાલેશીય એલાવ-સમ દોડથી નજી શીલિંગને વધારો થશે છે. જીમો અપુત્ત વધના જુલાનો માટેના પમાર માં એકથી ને શીલિંગ વધારવા છે. કોસુમ અને ઘીકા ખાતે દર એ જ રહે છે. ના-મુગી અને મોમ્બાસા ખાતે દર એકો થશે છે. ધરભથ્થા માં દર નથી.

નવીન દર પ્રમાણે કુવાનો કરતાં પુત્ત વધના કામદારના પમાર અલીસ ટકા વધારે રહેશે.

એક્ટ ખાતાએ ૨૫૬ ક્યુ છે કે બાજ વધારને લઈને આ દર વધારો થશે નથી. જલો સરકારી નીતિ અનુસાર થશે છે.

અધ્યક્ષશ્રી

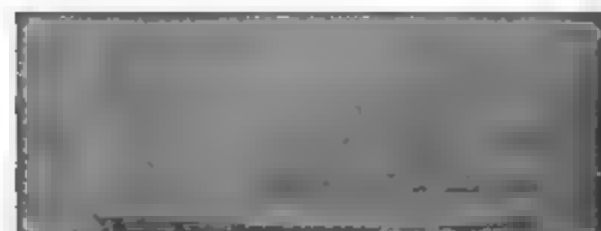
મી. જાહલ' યુવક મંડળ (મે'નમ') ના મંત્રી મી. કરસનદાસ પ્રભુપતી અધ્યક્ષ છે કે, 'અમારા મંડળે શ્રવણ માં વિવિધ નાટિકાઓને મનોરંજક કાર્યક્રમ તા. ૬ અને ૧૦-૭-૬૦ને દિવસે ભારત હોલ-માંથી હોલમાં રજુ કરશે હતાં આરે નીચેની સંસ્થાના સભ્યોને તથા અધિકારીઓને અમને અમુલ્ય લકાર મળશે હતાં તે મદદ અને તેઓના અત્યંત જલ્દી કીમ્મી. અને તેમજે કરેલી મદદ માટે આભારી છીએ.

(૧) મી. સુરત હિંદુ એસોસીએશન-ભારત હોલ આપવા માટે. (૨) મી. કાલિયાવાડ હિંદુ સેવા સમાજ-માંથી હોલ આપવા માટે. (૩) મી. સુરત આર્મ' સમન (સંગીત) મંડળ. (૪) મી. યુવક સમયસર સોસાયટી. (૫) મી. કરમત મહિલા મંડળ. (૬) કરમતના ભણીતા મી. ખર્મી-અમલ સર્વોક્ષ માટે. (૭) મી.મલી સુશીલાબેન માંથી અને તેમના કાર્યકરો. (૮) મી. નંદુમાલ માથેનિયા. (૯) કુ. જાણેન રજુકોડા અને કુ. નર્મદાબેન રજુકોડા (૧૦) પ્રાયેક કે પરીક્ષ રીતે મદદ કરનાર સર્વે આપ્યો.

પછે કુર જાહ કાર્યક્રમ જોહવાને આ અમારો પહેલો પ્રયત્ન હોઈ અમારા કાર્યક્રમમાં થયું જુલો રહી ગયું હતી તે મટે અમે માફી ચાલીએ છીએ. એ કે આર્થિક દિશા અમને અમાર કાર્યમાં નિષ્ફળતા થયું છે પરંતુ અમે પ્રેરણાને મનોરંજન કરાવી રહ્યા હોઈએ તે તે અમારા માટે થયું. ન આનંદની વાત થશે.

ખી-આધ

સુખદ કરાંચી અને ઇસ્ટ આફ્રિકાના બંદરો વચ્ચે મુસાફરી કરે છે.

સ્ટીમર કંપાની ૩૦મી જુલાઈના આવશે અને ૪મી ઓગસ્ટ ૧૯૬૦ ઉપરશે.

સુખદ અથવા કરાંચીનું આડું.

ફર્સ્ટ ક્લાસ	એક	બીજા	ત્રીજા	ખા. ૬૫-૦૦
સેકન્ડ ક્લાસ	"	"	"	ખા. ૧૦-૧૫-૦
થર્ડ ક્લાસ	"	"	"	ખા. ૩૫-૧૦-૦

ઓર્ગાનરી

નેન-વેલ્ડેશીયન	ખા. ૫-૫-૦	નેન-વેલ્ડેશીયન	ખા. ૧૦-૧૦-૦
વેલ્ડેશીયન	ખા. ૨૦-૧૦-૦	વેલ્ડેશીયન	ખા. ૧૦-૧૦-૦

વધુ માહિતી માટે મળે મા લખો:

શેખ હિમેદ એન્ડ સન્સ (પીટી લીમીટેડ.)

૨૯૦ પાઈન સ્ટ્રીટ, -કરમન.

ટેલીફોન: ૨૦૪૩૨ - ટેલીગ્રાફીક એડ્રેસ 'કરમન.'

ખાસ દરખાસ્ત: હિંદની વહમરખતી

(વહાણમાં આવેલો તાલે માલ)

હોલસેલ વેપારી જાણો.

અમરખતી: ત્રણ મુલક ૩ તોલા, પાનળી લાકડે મળશે રૂ. ૩૬-૦૦ દરખ. ત્રણ મુલક ૬ તોલા, રૂ. ૭૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૦૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૪૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૮૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૧૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૫૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૮૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૩૨૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૩૬૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૩૯૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૪૩૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૪૬૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૫૦૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૫૪૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૫૭૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૬૧૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૬૪૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૬૮૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૭૨૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૭૫૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૭૯૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૮૨૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૮૬૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૯૦૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૯૩૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૯૭૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૦૦૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૦૪૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૦૮૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૧૧૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૧૫૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૧૮૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૨૨૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૨૬૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૨૯૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૩૩૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૩૬૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૪૦૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૪૪૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૪૭૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૫૧૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૫૪૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૫૮૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૬૨૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૬૫૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૬૯૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૭૨૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૭૬૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૮૦૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૮૩૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૮૭૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૯૦૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૯૪૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૯૮૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૦૧૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૦૫૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૦૮૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૧૨૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૧૬૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૧૯૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૨૩૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૨૬૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૩૦૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૩૪૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૩૭૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૪૧૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૪૪૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૪૮૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૫૨૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૫૫૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૫૯૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૬૨૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૬૬૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૭૦૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૭૩૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૭૭૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૮૦૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૮૪૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૮૮૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૯૧૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૯૫૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૯૮૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૩૦૨૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૩૦૬૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૩૦૯૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૩૧૩૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૩૧૬૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૩૨૦૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૩૨૪૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૩૨૭૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૩૩૧૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૩૩૪૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૩૩૮૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૩૪૨૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૩૪૫૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૩૪૯૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૩૫૨૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૩૫૬૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૩૬૦૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૩૬૩૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૩૬૭૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૩૭૦૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૩૭૪૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૩૭૮૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૩૮૧૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૩૮૫૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૩૮૮૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૩૯૨૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૩૯૬૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૩૯૯૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૪૦૩૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૪૦૬૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૪૧૦૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૪૧૪૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૪૧૭૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૪૨૧૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૪૨૪૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૪૨૮૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૪૩૨૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૪૩૫૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૪૩૯૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૪૪૨૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૪૪૬૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૪૫૦૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૪૫૩૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૪૫૭૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૪૬૦૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૪૬૪૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૪૬૮૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૪૭૧૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૪૭૫૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૪૭૮૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૪૮૨૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૪૮૬૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૪૮૯૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૪૯૩૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૪૯૬૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૫૦૦૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૫૦૪૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૫૦૭૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૫૧૧૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૫૧૪૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૫૧૮૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૫૨૨૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૫૨૫૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૫૨૯૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૫૩૨૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૫૩૬૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૫૪૦૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૫૪૩૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૫૪૭૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૫૫૦૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૫૫૪૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૫૫૮૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૫૬૧૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૫૬૫૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૫૬૮૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૫૭૨૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૫૭૬૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૫૭૯૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૫૮૩૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૫૮૬૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૫૯૦૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૫૯૪૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૫૯૭૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૬૦૧૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૬૦૪૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૬૦૮૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૬૧૨૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૬૧૫૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૬૧૯૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૬૨૨૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૬૨૬૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૬૩૦૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૬૩૩૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૬૩૭૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૬૪૦૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૬૪૪૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૬૪૮૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૬૫૧૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૬૫૫૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૬૫૮૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૬૬૨૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૬૬૬૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૬૬૯૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૬૭૩૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૬૭૬૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૬૮૦૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૬૮૪૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૬૮૭૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૬૯૧૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૬૯૪૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૬૯૮૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૭૦૨૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૭૦૫૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૭૦૯૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૭૧૨૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૭૧૬૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૭૨૦૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૭૨૩૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૭૨૭૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૭૩૦૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૭૩૪૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૭૩૮૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૭૪૧૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૭૪૫૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૭૪૮૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૭૫૨૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૭૫૬૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૭૫૯૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૭૬૩૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૭૬૬૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૭૭૦૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૭૭૪૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૭૭૭૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૭૮૧૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૭૮૪૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૭૮૮૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૭૯૨૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૭૯૫૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૭૯૯૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૮૦૨૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૮૦૬૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૮૧૦૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૮૧૩૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૮૧૭૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૮૨૦૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૮૨૪૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૮૨૮૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૮૩૧૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૮૩૫૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૮૩૮૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૮૪૨૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૮૪૬૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૮૪૯૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૮૫૩૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૮૫૬૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૮૬૦૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૮૬૪૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૮૬૭૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૮૭૧૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૮૭૪૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૮૭૮૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૮૮૨૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૮૮૫૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૮૮૯૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૮૯૨૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૮૯૬૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૯૦૦૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૯૦૩૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૯૦૭૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૯૧૦૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૯૧૪૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૯૧૮૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૯૨૧૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૯૨૫૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૯૨૮૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૯૩૨૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૯૩૬૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૯૩૯૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૯૪૩૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૯૪૬૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૯૫૦૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૯૫૪૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૯૫૭૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૯૬૧૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૯૬૪૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૯૬૮૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૯૭૨૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૯૭૫૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૯૭૯૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૯૮૨૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૯૮૬૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૯૯૦૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૯૯૩૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૯૯૭૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૦૦૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૦૪૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૦૮૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૦૧૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૦૫૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૦૮૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૧૨૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૧૬૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૧૯૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૨૩૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૨૬૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૩૦૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૩૪૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૩૭૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૪૧૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૪૪૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૪૮૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૫૨૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૫૫૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૫૯૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૬૨૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૬૬૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૭૦૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૭૩૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૭૭૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૮૦૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૮૪૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૮૮૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૯૧૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૯૫૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૧૯૮૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૦૨૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૦૬૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૦૯૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૧૩૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૧૬૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૨૦૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૨૪૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૨૭૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૩૧૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૩૪૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૩૮૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૪૨૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૪૫૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૪૯૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૫૨૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૫૬૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૬૦૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૬૩૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૬૭૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૭૦૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૭૪૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૭૮૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૮૧૬-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૮૫૨-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૮૮૮-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૯૨૪-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૯૬૦-૦૦ દરખ. રૂ. ૨૯

વિવેચ કરે છેપણી જાતી કરસે.
અપે. અને કહ્યું કે "અપે. ધરે
કરો મારી અપે. પર મેં પારો
કરો. હવે એમ નહીંન મામ. કરગીન
નહીં ચાપ છુપ મારો પુર છે."

સુધીર તે દિવસે, કેમેન્સાં અપે.ન
નહી. વિવેચ કરે કરે થેર ભઈ
અપા વચર રહી નહી. થેર આવતાં
ન પશીસા સામી મળી.

સુધીર જામીતી નબર સાથે નબર
થાંડી નહી. વિવેચ કરક પોતાની
પાની સાથે મીટ માંડી અને એરો
અરે. તપેલા તપા જેવો પશીસાને
જાણવો.

"કાન કપાડીને સામળકે. જે દિવસે
સુધીરના અરે. પર કુ.પની જાણ.
અજાકે તેજ દિવસે આ ધરમાં જે

મઠક પડશે, એક તારે અને એક
મારું."

સુધીર સ્વયં જેવો જીવો કરો.
પછી દામેં એની તરફ જોઈ પાડું
પતી તરફ જોઈ. સુધીરની આંખોમાંથી
આંસુ ઝેરતા કર્તા. એને થોડાભાઈ
તરફ જોઈ થોડાભાઈની આંખો આંસુથી
જીવાઈ કર્તા. અને અરે. અરે. પર
જાણવો કરો. જાણી તરફ જોઈ એને
એની કર્ણાંત આંખો રડાવી રહી
એ જાણી જાણી પ.સે અરે. અને
જાણીને મને પડશે. પશીસાને એને
જીકાકે અને સાથે કાપ પુષી પોતાના
પાલવથી આંસુ છુપા.

મનેના અરે. પર કર્ણની વાંદળી
જવાઈ મળ કર્તા.

સમાચાર સંગ્રહ

—કેરેલનમાંના મેલ્લમના કોન્સલ
અનરમ મી. એ. હે.આ.કે. સોલ્સપરીથી
નકીલા અને કોલેજમાં આવતાં નિરાધારો
ને ચક્ર પકોચાકરા માટે કપડી અપા
કે. આ નિરાધારો મેલ્લમ કોમ
કોગોના અવિચારી બનાવેથી બચવા
માટે નાસે છે.

—કરળ અને એ દાની સ.ન.માં
અટકાવમાં લીધેલા વધુ અટકાવડીએ
ને હવે છુટા કરવામાં આવ્યા છે.

—કરળમાંની એલોમિકા બ્લિટએ
આફ્રિકાને વધુ પગાર આપવાની
વિચારણા કરી રહી છે. એ એ.કે.
આફ્રિકાને વધુ પગાર ધોરણ સુધારવા
માટે આજી અપાવ કરી રહ્યા છે.

—કેન યોગમનનુ કુરક મે. એવીન્સ
એફ. હવેની બધી પ્રતો વેચાઈ મળ
કે. આ પુરતકને પોર્ટ ઇલીઅરેથના
કરકમ ખાતાવાળાએ અપા કરી કર્તા.
પરંતુ બીટ બધી બચાવે એ વેચાઈ
કર્તા.

—અફ્રીકા ડાયોનીયસ એક્ટરી મી.
ક્રમન ચક્રાક્રી કપાલામાં ૭૦૦,૦૦૦
પાઉન્ડ બચાવેલું પાલમેન્ટ કોલેસનું
જીરપાટન સપ્ટેમ્બરમાં કરશે.

—સામરાના આજીસ, જાણીતા કુટુંબ
અફ્રિકાને અરે આજીસે મળ્યા
કર્તા. આ કુજાકાન કરકમન વિચારો
ને અપાવે અરે કરો.

—કેનમે સ્વતંત્ર તથા અમાજ સર્વ
કુરોપ્પરો અને એવીપરો માટે પરિ-
રિમિત મંજૂર અનેલી કોઈ કુરોપ્પરો
જમાણા કરી રહ્યા છે. લાંબા કુરો-
પ્પરન કોલેજરેથે મારી સુખમાં
પોતાના કોર એક્ટરેક ખાતે મોકલી
દીમાં છે અને હવે તેમના લાંબામાં
શરાર તરીકે રહેવા માગે છે.

—નાઇજીરિયા અને ઇન્ડોનેશીયા
કર્તા છે તે મુજબ કરકમના નાઇજીરિયા
ને કાપે. પાઉન્ડ સુધીની મલ અપાવશે.
—મા કા મારકર —ગુન આજીસી

રૂપ તરીકે સ્વતંત્ર મળ પછુ તેની
સત્તાવાર ઉજવણી તા. ૩૦ જુલાઈએ
કર્તા.

—અમેરીકાની કેમેક્ટીક પાર્ટીવાળા
મી. રડીન-સ. જે મળ મળે ૧૯૫૨થી
૫૬ માટે કેમેક્ટીકની મુદ્દબીમાં નિબળ
મળ કર્તા તે આ વખતે કેમેક્ટીકની
મુદ્દબી માટે ઉમેરવારી કરનાર નથી.

—કેનીયામાં રાબજામાં તરીકે સ્વાહીલી
જાણને રવાન મળનાર છે એમાં
આફ્રિકન, એવીપન અને અપાવ
મેલ્લમ. અંતર દોષ, કેનીયાની પારા-
જાલામાં તેમજ બધી આફ્રિકન જાળા
એમાં એ કાપા ધીઅવવાનું કર
કરવાની જાણમળ કરી કર્તા.

—એમે. કેપાટાને મળવાની આફ્રિકન
પ્રધાનેને રત્ન અપાશે તેવા સરકારી
નિવેદન ૫૬ વિચારણા કરવા કાનુના
નેતાએ મળ્યા કર્તા. કોઈ નિર્ણય
લેવાયો નથી અને પુનઃ મંજૂર
મનાર છે.

—કર્તાની સરકારી ગોળેરી સહકર
ખનાવવા કરકરે કર્તાએ જીરાતથી
રોડક વચે ઉપરાત કોમ્પી દામીના
અને એવીએ પોતાની જાન મુકાએ
પછુ લેટ આપી દીધી છે.

—થેરી પ્રાતના કંઠાથી પ્રાંતીય
કમીયનર કોમ્પીયર કહ્યું છે જાણનાં
ચાર મામ પડેલી કરકું જીરવી લીધે
કે. જાણમાં અન્નમ માઈ માઈ કરકમ
નામાં અન્ન વપાસ ચ.લી રહી છે.

—કાસની પારાપોથીમાં મેતાની સળ
કર્તા કરવા મળેના મલ્લમે કુસરો
રહીની નેશનલ એક્સપ્પોઝીશન ફોર્મની
સરકાર તરફથી રજૂ કરે છે.

—કપાલામાં એક મરજીમાં પ્રાથ,
કે.એ. અને જાળા મળી ૭૦ અજી
અપે પ્રાથન કરતાં કર્તા કરે લા
જામળ એવળ કુજાના આરોપસર
૧૭૭૭માં એ આફ્રિકાને કપાલા
મેલ્લમને ૧૪-૧૪ વર્ષની જેલની જાન
કરી છે.

લબ્ધ અસંગી અરે

અમને મળો.

સુરતી જામળના અને સ્પેસલિસ્ટ કીએ.

મી કેપીટની અન્ન કેમરેન નીચે કુતીવનના અને રોડસીયાના કોઈ
પછુ જામળા તપરે કુમરે આવી રસોઈ કરવાને અપે કન્ટ્રીસ કર્તા.

કેપીટન્સ બાલ્કની હોટેલ

(ધી કોર્નર મીકાઈ કાઉસ)

કે અને વિક્ટોરીયા સ્ટ્રીટના જુજાપર - ૬૨૦૦.
ફોન નંબર ૨૩૪૪૪ રલીમાચ; KAPITAN.

આકુ, લસજી બબર જાવ, નારીએલ નં. ૧ રી. ૧-૦,
એવ (નં. ૧૦૦) રી. ૧૦-૦.

કુકાન કાર માટે બાંધવાના ન્યુકરેપર બબર જાવ,
બાકા, કુમી (કાકા), કુમ જાવ મરનાં, કુમ, કુમ, કુમ (કાકા),
સે.નેરી રન્નરે મોલ, રોડ નાતે. મરી મસાદા: વિથેર કમેકાં રોડામાં
રાખીએ છે. કુમી અને મરલી પાન બબર જાવ, જોરેલ જાવ.
કુમ, રોડ, જાવ, જાવ અને લીલી જાવરની મોસમ ચાલુ છે.
રોડસીયા, બાસાલેન અને મિલ્લમ કોગોના કોરકરો વચર કુમ
અને આપી કોઈ પછુ વધુ પડેલી કર્તા મોલકુ.

All prices subject to Market fluctuations.

A. KADER & Co., (PTY) LTD.
WHOLESALE FRUIT MERCHANTS
P O Box 251, DURBAN.

ધીરજાઈ પી. નાયક

કુક્ટીપર, કુસાડી, બીઆના અને જાવર એવન
કોરુરોન બબર કુનીયાન કોઈ પછુ જાવની કર્તા કર્તાઈ બબર અપીન
માથે કુસાડી કાવ થેર કોડ જાણી અરકરે કુમન કરો.
કામો, જાવ, થોરી, કુમ, બબર, બબર, બબર, વિથેર જાવ. અપે
જાવની આપીએ કીએ.
કોમક્ટીક, પડેલન કેમ, કિસાળના મોલકા જાવવા થેવનુ કીવર-ક
કર્તાઈક કે થેવરના જાવને-સો પાસપોર્ટ લેમલ અપીમેકનને કર્તા
બાકરેમાં કોઈ પછુ મી કીમા બિન અને અન્ન જાવ આપીએ જાવ.
નેશનલ એક્સપ્પોઝીશન કોઈ એવીસીએવન કોઈ કોરુરોયા અને થોડાકાવર
કોરુરોયા કીવની કીવોરના પ્રતિનિધ.

Office:
9 Barkly Arcade,
38 Market Street,
Phone: 339033,
Johannesburg.

Residence:
51 Faridar Manslop,
13 Kort Street,
Phone: 339816,
Johannesburg.

કરનીચર! કરનીચર!! કરનીચર!!!

એક્ટર મુક, કાપીનકુમ મુક, વેલ્ડેલ, હરેમોન એવ, સાર્થ એવ એવીસ ઉરક, કુક કેસ, દેબલ, તકન કોફાલ અને બરીલી કરકરી. અને પકાઈ જાલ લેવા કુકરી નહી.

—બોલેસ, દેબલ અને કીચન કરેસર—

એ કરની કેમરેન નીચે કર્તાવ માપ છે. તેનો રોડ કર્તાઈ કર્તાવ રહે છે. માન રોડા સાથેના પ્રાઈસ થીરક મનાવો અને વેચાર આજબ મારો.

L. MISTRY

51 BREE STREET, BURGERSDORP, J'BURG.
PHONE 33-4691. BOX 2626.

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1901.

Former Editor: Mahatma Gandhi—1918-1934.

No. 29—Vol. LVIII,

Friday, 22nd July, 1940

REGISTERED IN THE G.P.O. AS A NEWSPAPER
Price FOUR PENCE

NITS President Looks Back Over Last 100 Years A HISTORY MORE OF PAIN THAN PLEASURE

IN the course of address at the opening of the annual conference of the Natal Indian Teachers' Society in Durban on Tuesday morning, the President, Dr. A. D. Lazarus declared: In retrospect the history of the Indian people over the last century has more often been one of pain than of pleasure, in that as a group we have been sorely tried and discriminated against by fellow white South Africans. It is not my purpose to dwell unduly upon this more sordid aspect of our life and human relationships, but one cannot evade this background when examining any question affecting the Indian people, be it of housing, of political aspiration and status, of educational advancement or of fruitful employment opportunity. It is common cause that we have been unfortunately compelled to live with and under the shadow of a very complex and—in today's context—an anarchistic system of beliefs about race and from these quaint European ideas appertaining to race and skin pigmentation have flowed many diverse difficulties for the whole of South Africa with disastrous consequences familiar to all of us. It would be superfluous to add that we are today at the bar of history for our wilful denial of opportunities and elementary rights to human beings through our veneration of an archaic creed.

The pattern of the denial follows us even into the field of education. For example in Natal there are 380 schools of all types for Europeans having a total school population of 70,500. For the Indian people there are 253 schools of all types with a school population of almost 100,000. It must be added in passing that of the 253 Indian schools 222 were built by Indian private enterprise on the £ for £ principle of grants in aid. The recurrent expenditure on Indian education for the fiscal year 1939/1940 is just over two million pounds while the equivalent for European education is just about double that figure.

It would be childish indeed if I did not acknowledge that the increase in expenditure on Indian education has been truly phenomenal over the last ten years and that tremendous developments have taken place in that period; on one just one aspect of it, the Indian school population has almost doubled (nearly in the last decade).

No this as it may, the stark reality is still facing us that we do not have sufficient school accommodation for all our children of school-going age. Statistics for March of this year indicate that 1,497 Indian children could not gain

admission to any school. Moreover, of the 100,000 who are in school, 21,718 are housed in a Platoon or double shift arrangement, a makeshift which is becoming truly tedious and difficult for everybody concerned.

Let me cite a by no means isolated example to highlight the implications of this platoon school system for a family of five children, three of whom attend the ordinary day school in Standard V or VI and two stay in the platoon school in the afternoon. Such a school normally begins at 7 a.m. These five children have to leave home very early in the morning, sometimes as early as 5.30 a.m. The three older ones referred to start at 7 a.m. while the two others have to play around until their turn comes in the afternoon. When the morning shift is dismissed round about 1 p.m. the older ones now have to play around until the afternoon shift is dismissed in order to take the younger one back home with them. This means that this family of five children is forced to be away from home for at least twelve hours of the day if they are fortunate enough to arrive back home at 6 p.m. I often wonder how a European parent would react in such a situation.

Now while we have been

NEW IDEAS ON MARCH

THERE are signs that the traditions and patterns of life of the last hundred years are undergoing vast change. May be the winds have been responsible for the change, but it is becoming increasingly clear that many of these ideas are being recognised as obsolescent with the Christian way of life. In their existing days new ideas are on the march and I am happy to say that European public opinion is becoming less insouciant than was its wont. In the new climate of thought a very great number of Europeans are beginning to view our problems not according to the old ethnocentric code but according to civilised human standards. For evidence I turn to my own exhilarating experience of the National Conference on education at the University of Natal, which is now drawing to a close. Most particularly has this been evident in matters pertaining to education. The University of Natal has raised a great spiritual beacon which the rest of the country can only ignore at its peril.—Dr. A. D. Lazarus, President of the Natal Indian Teachers' Society in the course of his address at the opening of the Conference of the Society on Tuesday in Durban.

pressing ourselves on the fact that this platoon system has broken the backlog of thousands of Indian children who could not gain admission in any school a few years ago (at the beginning of 1938 some 9,500 Indian children could not gain admission to any school), we have created a situation which any civilised community can only view with the greatest appreciation because for hundreds of Indian families who find themselves in this predicament, parental care; here and

Advice To Indians In S.A.

Patience, Faith, Hope Urged

THE Indian people were advised to be patient and to have faith and hope by Professor Joseph Lauwerys, Professor of Comparative Education at the University of London when he opened the 34th annual conference of the Natal Indian Teachers' Society in Durban on Tuesday morning.

Professor Lauwerys told a large audience of Indians, and a sprinkling of Europeans in the South Johannesburg Cinema, that the problems of South Africa were not unique. They occurred in other parts of the world in different ways and to different degrees. It was, he implied, a matter of differences in culture. He preferred, he said, the expression sociological category to race. Industrialization and education, the latter an extremely slow process, would help to close the cultural gaps and eliminate the prejudices.

Professor Lauwerys said that the Indian people of today in South Africa had made very great improvements over the position of their forebears who had come to this country a hundred years ago.

It was also claimed that 70 per cent of the Indians here lived below the poverty line but he pointed out that these people below the poverty line here were nevertheless better off than their compatriots in India.

Family association have just about ceased to exist. (This is to say nothing about the emotional events and reactions that such a system inflicts upon children at a tender age. This aspect of the whole set-up should be of the gravest concern not only to us as

(Continued on page 227)

Indian Opinion

FRIDAY, 22ND JULY, 1960

S.A. And The Congo

EUROPEAN South Africa, and more particularly the Nationalist Government and its supporters, rushed very quickly to the aid of the white refugees from the Congo. Homes, material aid and finance and also permanent settlement in the Union were all quickly offered. Assistance to those in distress is always commendable and while in no way questioning help to those in trouble on this occasion, we, as non-white South Africans have some reservations about the motives of the Union Government in this matter. And we much have much good reason for this. In South Africa the non-white people have often been greatly distressed but the Government has not been willing to come forward with help. We have yet to hear of the details of the help given by the Government and those Europeans who have rushed to the aid of the Belgians from the Congo to the dependents of those people who were shot down at Sharpeville and those who perished at Langa. We have yet to hear of any help given to the dependents of those people who were detained under the emergency regulations and subsequently released to fend for themselves. Most of those people were arrested without any real justification. It served the object of the Government to arrest and hold them without trial. In the meantime women and children, wholly innocent of any moral wrong-doing, suffered. They continue to suffer, but the Government does not come to their help.

On the other hand the same Government rushed to the aid of people far outside the boundaries of the country. While we do not want to deny these people help we are somewhat cynical of the motives which led the Government of the Union to make the offer of permanent settlement in South Africa to the Belgians. The Nationalist Government has been notoriously selective in allowing even European immigrants to settle in South Africa. Was the welcome offered to the white refugees from the Congo due to the fact that the Nationalist Government believed that white people who had been evicted from their homes and cut off from their fortunes by black people would in the Union be the natural allies of the whites against the blacks? Did not a similar motive operate when homes were offered to the Hungarian refugees? Did not the Government believe that people mowed down by Communists and Communism would be violent anti-Communists in South Africa and being anti-Communist in the South African context simply means being anti-black or being pro-Nationalist Government. There is an old hackneyed observation, "Charity begins at home" and we suggest to the Union Government that it should now, as an indication of its earnest to help those in distress, offer help to those who have suffered grievously at Sharpeville, Langa, Nyanga and as the result of the Emergency Regulations.

Gandhiji On

BHAKTIYOGA OF THE GITA

I RUN to my Mother Gita whenever I find myself in difficulties, and up to now she has never failed to comfort me. It is possible that those, who are getting comfort from the Gita, may get greater help, and see something altogether new, if they come to know the way in which I understand it from day to day.

Today I feel like giving a summary of the twelfth chapter. It is Bhaktiyoga—realization of God through devotion. At the time of marriage we ask the bridal couple to learn this chapter by heart and meditate upon it, as one of the five sacrifices to be performed. Without devotion, action and knowledge are cold and dry, and even become shackles. So, with the heart full of love, let us approach this meditation on the Gita.

Arjuna spoke of the Lord: "Which is the better of the two, the devotee who worships the Manifest or the one who worships the Unmanifest?" The Lord says in reply: "Those who meditate on the Manifest in full faith, and have themselves in Me, those faithful one are My devotees. But those who worship the Unmanifest, and who, in order to do so, restrain all their senses, look upon and serve all alike, regarding none as high or low, these also realize Me."

So it cannot be affirmed that one is superior to the other. But it may be counted as impossible for an embodied being fully to comprehend and adore the Unmanifest. The Unmanifest is attributeless, and is beyond the reach of human vision. Therefore all embodied beings, consciously or unconsciously, are devotees of the Manifest.

"So," said the Lord, "let thy mind be merged in My Universal Body, which has form. Offer thy all at His feet. But if thou cannot do this, practice the restraint of the passions of thy mind. By observing *yama* and *niyama* with the help of *pranayama*, *asana* and other practices, bring the mind under control. If thou cannot do this, then perform all thy works with this in mind: that whatever work thou undertaketh, that thou dost for My sake. Thus thy worldly attachments and attachments will fade away, and gradually thou wilt become stainless and pure. The fruition of

love will rise in thee. But if thou cannot do even this, then endeavour the fruit of all thy actions; yearn no more after the fruits of thy work. Ever do that work which falls to thy lot. Man cannot be master over the fruits of his work. The fruit of work appears only after causes have combined to form it. Therefore be thou only the instrument. Do not regard as superior or inferior any of these four methods which I have shown unto thee. Whatever, in them, is suitable for thee, that make thou use of in thy practice of devotion.

"It seems that the path of heart, (eg. meditating and comprehending, may be easier (than the path of *yama*, *niyama*, *pranayama* and *asana*, to which I have referred); easier than that may be concentration and worship; and again easier than concentration may be renunciation of the fruits of works. The same method cannot be equally easy for every one; some may have to turn for help to all these methods. They are certainly intermixed. In any case thou wishest to be a devotee. Achieve that goal by whatever method thou canst. My part is simply to tell thee whom to count a true devotee. A devotee hates no one; bears no grudge against any one; befriends all creatures; is merciful to all. To accomplish this he eliminates all personal attachments; his ego is dissolved and he becomes as nothing; for him grief and happiness are one; he forgives those who transgress against himself, as he begs forgiveness from the world for his own faults; he dwells in contentment; he is firm in his good resolves; he surrenders to Me his mind, his intellect, his all. He never comes in other people's trouble or fear, himself knowing no trouble or fear through others. My devotee is free from joy and sorrow, pleasure and pain. He has no desires, he is pure, skillful and wise. He has renounced all ambitious undertakings. He stands by his resolves, renouncing them good or bad fruit; he remains unconcerned. Such a one knows not enemies or friends, is beyond honour or disgrace.

"In peace and silence, contented with whatever may come his way, he lives inwardly as if alone, and always remains calm on whatever may be going on around him. One who lives in this manner full of faith, he is My 'be loved devotee'."

—Young India, 13-11-30.

Cruelty To Animals : Limit To Toleration

MRS. KAME WYNNE-TYSON, of 9 Park Lane, Solihy, Birm., England, writes :

THE report made in "Indian Opinion" (April 15) on the passing of the Prevention of the Cruelty to Animals Bill in the Rajya Sabha, New Delhi, has just come to my notice. It reads: "Two major objections which the Minister of Food and Agriculture Mr. B. K. Patil, accepted in the Bill, as reported by a joint committee of Parliament, were designed to allay any apprehension on the part of Muslims that the Bill would interfere with their religious beliefs. By the first change the House deleted the Clause enabling the proposed Animal Welfare Board to take measures 'whether by means of propaganda or otherwise, to eliminate the sacrifice of animals.' Mr. Patil also introduced a new clause which, made it clear that the killing of any animal in a manner required by the religion of any community would not be an offence under the Act. On the question of experiments on animals for scientific purposes, Mr. Patil assured that the proposed committee to control such experiments would not interfere with the research." This last sentence means that the land of Gandhiji, once known and revered for its humanitarianism, is now capitulating to the scientific demands, which are already dehumanising the West, and agreeing to practice the barbarities considered necessary to so-called 'progress'. In "Harrison" (19.4.40) Hapa writes: "My love of nature ever does not blind me to the advances that Western medicine has made in spite of the fact that I have stigmatised it as black magic. I have used the harsh term and I do not withdraw it, because of the fact that it has countenanced vivisection and all the awfulness it means, and because it will stop at no practice however bad it may be, if it prolongs the life of the body, and because it ignores the immortal soul." What would he say if he knew that, since he wrote those words, the number of experiments on animals in Britain's laboratories alone, has risen to over three million per annum, that the children of the West are now encouraged to dissect living animals in their biology classes, and that these most-degrading because compassion-killing habits are now to be approved by the India that he tried to free from the Western yoke and materialism.

The report in "Indian Opinion" was headed 'CONCERNIONS MADE TO THE SENTIMENTS OF MUSLIMS, and the assurances made in the Bill that Islam's religious practices will not be opposed might seem to exemplify the toleration towards other religions upon which Hindus have always prided themselves. But surely there is a limit to toleration? Canbala by religious convictions still exist in this world, but if they come to countries under civilised governments they would most certainly not be allowed to gratify their 'sacrificial rites'. Why, then, should India, who has been so recently been reminded by Gandhiji that the true meaning of animal worship, which has been perverted and materialised by the polytheists, to the enactment of 'slaying' of the animal instincts within man, give permission to the continuance of this primitive, barbaric custom? To do so is to return to the concept that the civilised man has been outlawed, and to prevent that spiritual evolution that Gandhiji, like other great thinkers, believed to be one worth-while aim of human life, for without the saving grace of unselfish love, it is impossible for man to evolve to a higher species. We have only to turn to pages 195-197 of his book, MY EXPERIMENTS WITH TRUTH to know how the Father of the Indian Nation felt about animal sacrifices. There he describes the stream of sheep going to be offered up to Kali—and this without the 'human sacrifice' insisted upon by the devotees of even non-religious in the West. He writes that, at the temple, "we were greeted by rivers of blood. I could not bear to stand there. To my mind the life of a lamb is no less precious than that of a human being—I held that, the more helpless a creature, the more entitled it is to protection by man from the cruelty of men....It is my constant prayer that there may be born on earth some great spirit, man or woman, fired with divine pity, who will deliver us from this hideous sin, save the lives of innocent creatures, and purify the temple." Surely not just one person, but all the human beings in India should demand that practice, which is a disgrace and shame to their government and country, should come to an end.

It is significant that it was on

NITS President Looks Back

(Continued from front page)

teachers but also to the community which has to bear the burden of this infliction. I do not think that our malignant pigmentation was endowed upon us to withstand this kind of stress whatever other purpose it might have been designed to serve. Such, how-

ever, is the viability of the Indian people that they have accepted and endured the situation without much demur.

orthodox Hindu, a man who had evidently been trained into reverence for life by the priestly caste made in Koli, who contemplated what some of us consider to have been the greatest and most evolved man of this country, thus confirming the constant argument of Western humanitarians that unless it applies the rule of Ahimsa to the lesser creatures, mankind can never be trusted to preserve and respect the life of its own species.

If India is ever to restore the spiritual leadership of humanity, which, in Gandhiji's lifetime, she seemed likely to do, she must on the law of Ahimsa, which is really the practice of the Golden Rule in which all religions give lip service, being practised within her borders.

I do congratulate you on recent I O's packed with Gandhian, and the fine comments of that Buddhist monk.

It has been quite seriously suggested that these inequalities in educational opportunity exist because the European taxpayer has to bear the major burden of the public services of our country. While this may be so, it is really saying that the Indian is being penalised because his share of taxation is not the same as that of the European. But whose fault is that? In the first place we number barely half a million people, 70 per cent of whom live below the poverty datum line, and secondly European public opinion over the years has denied the Indian the opportunity of some equalisation in earning power. We have a most curious set of customs, conventions and laws—the latest being "job reservation"—which make it impossible for the Indian people to contribute to taxation on an equal footing with the European. Now, for example, can the Indian teacher whose salary is between 45 per cent and 74 per cent of his European counterpart be expected to contribute equally to taxation?

Special Offer: India-Made Agarbattis

(SHIPMENT JUST ARRIVED)

WHOLESALE TRADE PRICES

THREE ROSES, 3 tins	37/6 Doz
{ Available in Thin/Thick Sticks }	
GATEWAY OF INDIA 3 Tins	85/- "
" " " "	90/- "
CHANELI	25/- "
" " " "	25/- "
SEGANDH RANI	33/- "
" " " "	32/- "
" " " "	4/- "
" " " "	4/- "
LATAMANGESHKAR	4/- "
CHANDAN DHOOP 3 1/2 Doz of 16 Sticks	

CASH WITH ORDER — PRICES F.O.B. DURBAN

We have also received Genuine Basmati Rice 1/- per lb. (Minimum Order 100lb)

We are Stockists of all kinds of Indian Dhalls, Spices and Condiments, Beteamir, Almonds, Tamarind, Whole Coriander and All kinds of Imported Rice.

SPECIAL PRICES TO THE TRADE

Please write for our price lists

K. HARIBHAI & SONS
(PTY.) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants
81 Victoria Street, —P.O. Box 2156—Durban,
Telegraphic Add.: "BHAI SONS"

They Suspect, They Ban, They Despise, They Spy

FEAR AND HATE AT BANTU COLLEGE

By RHONA CHURCHILL
in "The Daily Mail", London

I FOUND it no difficult to get any information about the new tribal universities that I decided to visit the one nearest to Johannesburg — Turfloop, which is a collection of quickly thrown up buildings in the veldt outside P. O. reborg.

An English professor at Johannesburg University who has been trying for two months to visit Turfloop told me that I would be wasting my time going there.

He said that the most strictly enforced rule there was that no student may speak to a visitor without permission, and that no student had ever been permitted to speak to a journalist.

It meant two uncomfortable nights on slow trains and three days arguing about permits, and I nearly decided not to go.

But thanks to the courage of one African student, who risked expulsion to bid to tell me the truth about Turfloop, my journey was not wasted.

They Suspect

AS soon as the 90 students knew I was on their campus they decided to find an opportunity to break the rule and speak to me.

They suspected that the staff would give me too many a picture and they were right.

From the Afrikaner registrar, departing for the absent term spent so long telling me how delighted the students were to have a university that was really their own.

"They'd much rather be here than at a white university, where they would be a minority group," he said. "You can ask any of them. Here they feel they are the boss."

"We also eventually to take about 1,000 students here and teach them in their own tribal languages as soon as we have invented Bantu terminology for science subjects. They are very keen on this."

"At the moment we have to teach them in English, so they don't know enough Afrikaans and we don't know enough Bantu."

I asked if I could attend the lecture in English literature that the famous lecturer in English, a Mr. Smith, was about to give. It was as I was leaving the lecture that the students stopped me.

"Some of us want to speak to you," he said. "Could you meet us in the dining hall at 1.30?"

"I'd love to," I said, which is what I would say anywhere in the world.

But life is not that simple in South Africa. My request to keep the appointment sent the entire staff into a tizzy.

All the smiles that had been turned for the past two hours vanished. I was told, firmly but fairly "You cannot speak to our students."

I fought this because it seemed so important not to break faith with a student who was risking expulsion by approaching me.

They Run

THE verbal battle that ensued, and lasted nearly an hour, must surely rank as one of the stupidest conversations ever indulged in by the senior staff of a university. It ran round in circles, repeating itself, something like this.

They: How do we know you aren't a Communist? Why do you want to lecture to our students?

Me: I don't. They want to speak to me.

They: Why in the dining hall? We can't control what they say to you there. What do they want to say to you? They'll

tell you lies about us. You'll believe all they say."

As a last resort, they said: "You'll get no lunch if you insist on talking to the students."

When I said I felt lunch was relatively unimportant, Mr. Smith cried caustically, "Nah! The dedicated type."

We were getting nowhere fast, so I said, "Let's forget the whole thing. I'll simply write in my paper that your students asked to speak to me and that you refused to let them. That'll look a little odd in print, but if that's the way you want it..."

That did the trick.

The entire staff vanished to their beloved lunches and an African porter took me to a room where four students were waiting.

They still had no official permission to speak to me. They were exceedingly nervous and kept glancing at windows and doors. They talked in whispers and when, after a few minutes, they saw the registrar's car coming up the drive, they cried, "There he is," and fled from the room like frightened rabbits.

Their state of fear told me more about the atmosphere between staff and students at Turfloop than could any words they

uttered. But they did point a grim picture of student life at Turfloop and it was much nearer the truth than that given to me by the registrar.

They Ban

WE want you to print the truth about our life here even if we get expelled for telling you," they said.

"We all hate this place. We know we can't get a proper education here. The Afrikaner staff do not speak good enough English to teach us for degrees."

I had plenty of evidence that this was true.

"We have no freedom of speech," they said. "We aren't allowed to express our opinions. We have been forbidden to form a students' representative council. We have a debating society, but they tell us what to debate and supervise the debate."

"We asked if English-speaking lecturers could visit us, but this was turned down. We aren't allowed to form any clubs or societies without the sector's permission or to publish our own magazine."

They Despise

WE cannot leave the campus or receive visitors without permission. We might as well be in prison. We feel that the Afrikaner staff hate and despise us.

"We aren't allowed any contact with other universities. We are forbidden to join their students' unions. We are made to feel like small children."

Most of the Turfloop students come from Johannesburg where but for the current law they could be studying at Witwatersrand University under British English-speaking professors.

They know what they are missing and feel full of bitterness. "We all mock rather put up with apartheid restrictions at Wit, than be here," they said. "There we would get a good education and better treatment than we get here."

I asked them how far their views represented those of all the students.

"The entire student body demonstrated its dislike of tribal universities by boycotting the big Inauguration Day ceremony held here on June 2," they said.

They Spy

WE have also staged hunger strikes and have all

(Continued on page 232)

TURFLOOP is one of three new-style apartheid universities which have been opened in the tribal reserves of South Africa this year as part of Verwoerd's plan to crush for ever in South Africa the liberalising influence of the British missionaries God on growing South African minds.

Since January last the doors of all other South African universities have been closed by law to African freshmen.

In Fort Hare they had their own excellent all-black university founded by Presbyterian missionaries. Anglican and other denominations ran their own hostel on its campus and started much Calvinistic influence on its students.

Verwoerd, when he took over Fort Hare at the start of the academic year, sacked the English-speaking staff and hired over 200, comprising that they had been turning out black "Englishmen".

From now on Fort Hare and two other newly-built tribal universities are to take all black students seeking degrees.

These degrees will be of the comparatively low level of our intermediate, and instruction will be given only by Afrikaners and carefully selected Africans.

The students in these tribal universities are to be isolated in closely guarded campuses with their visitors vetted and their freedom restricted. No English speaking cleric or teacher is to be allowed to influence them.

A PAGE OF NEWS FROM INDIA . . .

India's Atom Plant
Biggest In Asia

["Indian Opinion" India Service]

NEW DELHI.—India's second Atomic Reactor described as the biggest in Asia became 'critical' on July 19. Dr. H. J. Bhabha, Chairman of the Atomic Energy Commission, told a Press Conference on July 19 that the new reactor, commonly known as the 'Canada-India Reactor' or 'CIR' which is installed at India's national centre for research and development in the field of Atomic energy at Trombay, became 'critical' on the morning of July 19. India's first reactor, the 'Apsara' became critical in 1956 and since then it has been in operation. The third reactor known as 'Zirconium'—now under construction—is also expected to go into operation after some months.

PRIME MINISTER NEHRU in a telegram to Dr. Bhabha has congratulated him and his colleagues on the Canada-India Reactor becoming 'critical'. The telegram read: "Heartily congratulations to you and all your colleagues on the successful operation of the Reactor."

The Rs. 200-million Canada-India Reactor is a joint venture of India and Canada under the Colombo Plan.

At the very outset, Dr. Bhabha paid tributes to the Canadians working at the Reactor for their service to India. He said, "we greatly appreciate our Canadian friends' help."

Dr. Bhabha also expressed the hope that such co-operation between the two countries would continue and added that there was plenty of scope for further co-operation between India and Canada in the heavy water reactor field in which the latter country had great experience.

Dr. Bhabha concluded by

saying that the Reactor was loaded with a complement of 183 fuel elements, half of which were fabricated in India from Indian uranium and the other half were supplied by Canada. The CIR, he said, would help in testing fuel elements which would be used in the proposed atomic power stations in India,

'Atomic Garden'
To Be Put Up

["Indian Opinion" India Service]

NEW DELHI.—India will have a second atomic garden in Bombay for research and development in the field of atomic energy in the next 12 to 18 months.

Declaring this at a Press Conference in Bombay on July 19, Dr. H. J. Bhabha, Chairman of the Atomic Energy Commission, said that experiments on a minor scale in this connection were being conducted at Trombay. But shortly, a well marked garden as such, with a proper compound wall and other facilities, would be put up to conduct experiments with food-crops, vegetables and fruits.

In this garden plants would be subjected to radiation and new strains of a better quality would be found out. The aim of the research work in this agricultural field was to increase the yield or make foodgrains, fruit or vegetables more lasting than at present.

Dr. Bhabha added that experiments had already been conducted successfully with potatoes. The new type of potatoes did not sprout out as those grown under the present method of cultivation. Thus the new variety would last for longer periods.

The first atomic garden is located near Delhi.

India Honours Kalidasa

["Indian Opinion" India Service]

NEW DELHI.—Two postage stamps issued by the Indian Posts and Telegraphs Department on June 22 in honour of Kalidasa illustrate scenes from two of his great works, the 'Meghadoota' and the 'Shakuntala'.

The stamps were issued on June 22, 1960 to correspond with the first day of Ashadha, the day on which the Yaksha of the Meghadoota while journeying in Hamagiri saw a cloud and appealed to it to carry his message to his beloved in Alaka on Mount Kailash.

The perforation in the case of the scene from 'Shakuntala' is based on a painting done in 1878 by the late Raja Ravi Varma, celebrated for his portrayals of figures and scenes classical and mythological in nature. The scene from 'Meghadoota' is based on a painting by Professor Radha Charan Bagchi of Kala Bhawan, Santiniketan. The designs of the two stamps have been executed by the staff artists of India Security Press—Mohan, P. D. Chatterjee and K. N. Dhar.

The scene from the 'Shakuntala' depicts the incident of Shakuntala writing a letter to her beloved Dushyanta in the midst of the sylvan beauty of the hermitage of her adopted father, the sage Kanva. The scene from the 'Meghadoota' represents the Yaksha, pleading with the Cloud to convey his message of love and patience to his beloved in far-off Alaka.

The designs of the stamps include verses out of the two works that they seek to represent.

The stamp representing the scene from 'Meghadoota' has been issued in the denomination of 15 pF and is printed in grey. The stamp bearing the scene from 'Shakuntala' is in the denomination of Rs. 1.05 and printed in yellow and dark

brown.

The stamps have been printed by photogravure by the India Security Press, Nasik Road, on paper bearing an all over multiple 'Lion Capital of Ashoka' watermark. In both cases, the size of the stamp is 3.95 Cms x 2.90 Cms with perforations 13 and 15 stamps to an issue sheet.

Oil Reserves
In Assam

["Indian Opinion" India Service]

NEW DELHI.—In Assam recoverable crude oil reserves amounting to 29 trillion tons have so far been proved to exist in the upper regions of the State to be developed by Oil India Limited.

In a Press release the Oil India Limited said that this estimate was based on the latest appraisal of the potential production data obtained from Naborhatiya and Mersa Oilfields in Assam.

The Oil India Limited is a joint venture of the Government of India and the Assam Oil Company which itself is a subsidiary of the Burmah Oil Company.

The Release said "Additional reserves—indicated, but not confirmed by testing hitherto,—have been appraised at approximately 13 trillion tons. In addition it is hoped that further drilling planned will establish the presence of a further 20 trillion tons of recoverable reserves and that, together, these reserves will enable the combined fields to produce at a maximum rate of three million tons per annum for an estimated maximum period of 15 years. The maintenance of this rate of production will, however, depend on the continued success of the drilling will to be carried out.

THANKS FOR
MR. NEHRU

["Indian Opinion" India Service]

NEW DELHI.—The following message was received from Mr. Mahmoud Ibrahim Egi, Prime Minister of Somaliland, in reply to Prime Minister Nehru's message of greetings on the occasion of the independence of Somaliland. "It is with a sense of appreciation of the value of your kind sentiments and felicitations on the occasion of our independence that I read you, on behalf of myself, my colleagues and the Somali people, our warmest expression of gratitude. We hope that the Somali Republic which has been formed by uniting the Somali territories of Somaliland and Somaliland will make a worthy contribution to world peace and to the cause of humanity."

Indian Records Now Cheaper!!

7/6 Each Plus 2d Tax.

AVAILABLE IN SETS OR SINGLE

Some Of Our Latest Hits Include:

TALAK, MEHNDI,	USTAD, NAAGHANI,
PAGRA ROAD, KAAGUR-KA,	DO-BEHEEN, MUM CHINDIA,
MOOL, DOU AD, ANAR,	ENKETUM, NAIN MASUL MI
DECI, MISS INDIA,	HOOR

ORDER NOW — FREE PACKING
C.O.D. Orders must include 5/- deposit.

Only Obtainable At:

NATIONAL RECORD COMPANY,

2 Ajmeri Arcade (off 14th Grey St. & 50 Cathedral Road)
P.O. Box 1574 DUBAI Phone 47821

INDIAN COMMENTS ON EMERGENT AFRICA

Foolish Defiance; Monstrous Hypocrisy

THE *Amrita Bazar Patrika*, Calcutta, June 29, writes: New Semblance and Madagascar become free Africa nations. Withdrawal of the British and French colonial administrations from the respective protectorates has been accomplished with grace. If thereby Britain and France lose extra-territorially, they gain those people's friendship in freedom.

The wind of change is being roared in South Africa which, paradoxically, is an independent country for white settlers who deny elementary freedom to its vast native population. There exists even a darker spot on what has hitherto been described as the dark continent. It is the Portuguese possession of Angola. The South African Government openly defends at least its apartheid policy, foolishly defying world opinion. The Portuguese have drawn an iron curtain over Angola. They have the monstrous hypocrisy in claiming Angola not as a colony but as a Portuguese province.

It is a familiar trick with which we are acquainted in Goa. The Angola punishment for a first offence of an African taking part in politics is one hundred lashes. Portugal has protested ridiculously against the grant of freedom by Belgium to the Congo which is contiguous to Angola as setting a bad neighbourly example.

EXPERIENCE OF ASIAN NATIONS

The *Hindustan Standard*, Calcutta, June 29, writes:

To their newly-won freedom, African nations are in a particularly advantageous position inasmuch as they have before them, in their effort at national consolidation and uplift, the experience of Asian nations to draw upon.

Within a few days the Congo also will be independent—and a little later on, Nigeria. These are happy developments. At the same time, however, it is impossible to forget that as yet a considerable part of Africa remains under foreign occupation—Kenya, Rhodesia, Algeria, Angola, Mozambique,

South-West Africa—in some only a few. There is literally a rule of terror in the Portuguese-occupied territories. And finally there is the Union of South Africa where the African people who far outnumber any other race have been reduced to a state of poisonous slavery by a handful of usurping white settlers. Africa cannot be quiet until the cries of suffering of these people are abated.

INDIA REJOICES

The *Tribune*, Jullunder, June 28, writes:

Today India rejoices that country after country that could not dream of freedom only a few years ago, is gaining independence from alien rule. The time is not distant when there will be no country under the domination of another and the world will present the spectacle of each country developing itself according to its own genius and without fear of being swallowed by its powerful neighbours. That will be a happy consummation of the efforts being made for securing freedom for all peoples.

Soviet Union Has Black Citizens

CONTRARY to widespread belief, there are Soviets of African, American and Canadian descent in the U.S.S.R. This much was made known by John Banks Elliot, Ghana Ambassador to the Soviet Union, in a letter to the Associated Negro Press recently.

According to the diplomat: "There are a few Soviet citizens of African descent in the U.S.S.R., as well as some of American and Canadian. My observations are that they are decent people and happy, well clothed, speak English and have very good jobs. One of them is, in fact, a post-graduate student specialising on African affairs in the Institute of African Studies recently established."

Pakistan's Experiment In "Basic Democracy"

A NATION-WIDE plan for drawing people in rural areas into community action, initiated by the Pakistani Government last October, is achieving considerable success, according to Dr. Karel Neijts, an adult education specialist from the Netherlands who has just returned from a Unesco mission in West Pakistan.

Known as the "Basic Democracy Scheme", the plan consists essentially of forming "basic councils" of 20 to 30 members responsible for directing the affairs of from 10 to 14 villages. These councils hold weekly meetings to discuss problems of their communities, take action where possible on local issues or when necessary recommend action to government officials. The subjects dealt with range from major civic problems such as taxation, finance, schools, agriculture and rural development to purely local business such as improving a particular road or digging a ditch.

Dr. Neijts, who previously spent three years in West Pakistan as an adviser on adult education, described how the scheme was working in a recent interview at Unesco House in Paris. The first step, he explained, was to form village councils, followed by special elections throughout East and West Pakistan of representa-

tives to the union councils.

Next, union councillors had to be trained for their job, and at the end of February this year a massive field training programme was launched. The goal in West Pakistan is to have a body of 60,000 trained councillors by mid-1960; in West Pakistan the number required is higher, in proportion to the larger population.

The people organizing these courses are adult education workers who, between 1956 and 1959, have taken part in Pakistan's "Village Aid" programme to which Unesco, at the Government's request, assigned specialists—among them Dr. Neijts—as advisers. In West Pakistan, 600 of these adult education workers formed the nucleus of a force of 800 teachers responsible for putting the 60,000 members of union councils through special 10-day courses in leadership, programming, organising discussions and "nation-building."

In the opinion of Dr. Neijts, this pioneering work has contributed greatly to what he views as an effective association of rural people in local government affairs. Pakistanis, he says, are enthusiastic about the idea and are already tackling the problems of their communities with a vigour which promises well for the future. (UNESCO)

Phone 836-8786

P. O. Box 1246

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS
HOUSE FOR KEEN CASH PRICES
83 West Street, JOHANNESBURG.

Cable & Tel. Add. HARGVAN.

Phone 29368

P. Hargovan & Co. (Pty.) Ltd.

Earthenware Pickle Jars 2 Gallons 12/6 each F.O.R. Durban
Fresh First Grade Green Ginger 1/2 per lb. " " "
Fresh First Grade Garlic 2/- " " " " "

Cash with order only.

P. O. BOX 1250.
155/7 Warwick Avenue
DURBAN.

fifty years ago... July 1910

Indian Immigration To Crown Colonies

(From "The Indian Opinion" July 23rd, 1910)

THE Committee on Emigration from India to the Crown Colonies and Protectorates, which was appointed in March by the Secretary of State for the Colonies on Saturday, June 18th, issued their report (Cd 5192). The Committee consisted of Lord Sanderson, Lord Sandhurst, Sir George B. Robertson, Sir James Digges La Touche, and Messrs H. B. Cox, W. W. Ashby, S. H. Freemantle, and W. D. Ellis, and were requested to consider the general question of emigration from India to the Crown Colonies, the particular colonies in which Indian immigration may be most usefully encouraged; and the general advantages to be reaped in each case by India and each particular colony.

"The Times," in its resume, says—

While the Committee approve indentured emigration as the only practicable form of emigration from India to distant colonies on any considerable scale, at the same time they insist—

"That Indians who have completed their term of indentures should be in all respects free men, subject to no labour ordinances and with personal privileges no whit inferior to those of any other class of His Majesty's subjects resident in the colony. The immigrants, on completion of their indenture, should be free either to return to India or to settle as free citizens in the colony. Drawn as they are from the agricultural labour classes, they usually, when they settle in the colony, desire to become proprietors of agricultural land, and such a settlement of peasant proprietors is in the interests of the colony no less than of the Indians themselves."

Moreover, the following general principles are enunciated:

"First.—That emigration un-indentured for private employers should be permitted only to such colonies as offer an opportunity to the time-expired immigrant to settle in an inde-

pendent capacity on the land.

"Second.—It follows that emigration of this nature should only be permitted to such colonies as have spare land-capable of development.

"Third.—That it being obviously to the advantage of the colony to develop its spare land, there is no objection to the Government of such colony assisting the employers of labour in bringing in immigrants who are at first at the disposal of the employers, but subsequently contribute independently to the development of the resources of the colony. The extent and manner of such assistance are, of course, a question for decision in each case on a consideration of the respective needs of the planters for labour and of the colony for development."

With regard to re-indenture the report urges the total abandonment of the practice, which has ceased in British Guiana, Trinidad, and Jamaica. The system of indenture, they say, is justified in principle only on two grounds—first, the necessity of ensuring repayment by the immigrant of the cost of his passage and the further liabilities incurred in regard to his treatment in the colony and his return passage to India; secondly on account of his helplessness on arrival in a strange country. At the end of the usual period of indenture, five years, both these grounds for special control should have disappeared, and the Committee see no reason why, even as a voluntary agent the immigrant should be offered inducements to subject himself to more stringent control than that to which other citizens can be legally subordinated.

Finally, the Committee note that great differences exist in the scope of the reports of the various colonies and recommend a uniform system. They also suggest that some officer in India, in the India Office, or in the Colonial Office, should be detailed to compare the reports and offer advice in respect of measures to be adopted.

Fear And Hate At Bantu College

(Continued from page 228)

refused an order that we should prepare a games field. As a result we are all being sent home one week before the end of term."

I was able to verify most of what they said. They also told me that the few black lecturers on the staff were just as unhappy as they were.

I had discovered this myself when I found two African lecturers drinking their mid-morning coffee segregated from the white staff, though the registrar had told me such segregation did not occur.

They were loyal to Turfloop, but one had known Fort Hare when it was an African university run by British missionaries.

"There was no apartheid practised there. We got the same pay as the white staff and had houses next door to their. We were treated in every way as their equals," he told me.

At Turfloop the black staff are paid much lower salaries than their white colleagues. Their houses are smaller and set apart from the white houses.

The Turfloop students told me

they dared not discuss politics, even in their hostels, because they did not yet know which students were the police spies.

I left them, sick at heart. I was given a promise that they would not be expelled for having spoken to me, but I have no great faith that that promise will be kept.

HAWKERS AND TRADERS

Gant's wrist watches, 17/6 with 15 jewels 25/6; 17 jewels, waterproof, shockproof 34/6; 21 jewels, waterproof, shockproof, 37/6; 25 jewels, waterproof, shockproof, 41/6; Ladies' wrist watches 39/6, 25 jewels 49/6. A. J. Agencies, P.O. Box 3980, Cape Town.

No Catalogues

R. VITHAL

Bookkeeping, Writing up Sets of Books, Balance Sheets, Income Tax Returns.

Contact No. 12 Barkly Arcade, 38 Market Street, Cor Duggal & Market St. Johannesburg. Phone 33-1634

B-I

Sailings Between East African Ports Karachi And Bombay

S.S. Kampala due 30th July. Sail on 4th August

PASSAGE FARE TO KARACHI OR BOMBAY

First Class	single	without	food	£72-0-0
Second "	"	"	"	£40-15-0
Third "	"	"	"	£31-10-0
Ordinary				
Non-Vegetarian				£5-5-0
Vegetarian				£4-17-0
				Special
				£10-18-0
				£10-10-0

For further particulars apply to—

Shaik Himed & Sons (Pty.) Ltd.

390 Pine Street,

Durban.

Telephone 20432,

Tel. Add. "KARAMAT."

Printed and published by Alan Smith (Pty.) Ltd. at the International Printing Press, Phoshe. Address: INDIAN OPINION, P.O. Box 100, Durban, Natal.

અહિંસાનો આદર્શ પરમ પવિત્ર અને પ્રેરણાત્મક છે. અહિંસા-પાલનનું પદેદ્ધ અને મદદરતું શુદ્ધ માનસિક સાધન છે, જેણે નામ-પ્રતિ અને કાયદા-કામિની તો સાધ કરી છે, તે જ અહિંસા પાલન કરી શકે છે.

—શિયાનંદ

પુસ્તક પટ ટું—અંક ૨૯

તા. ૨૨ જુલાઈ, ૧૯૬૦.

પુસ્તક નક્કી છે. ૪

બ્રાહ્મણ ન બીજાનું, આપણું બચડે લાલે

ખુબી ૧૭૬૦માં લશ્કરી બેઠકનીવારુ કામ કરતો હતો, તે જ્યારે બરફર ભેગો કરતો હતો. એક વાર એણે બનું કે એની દુકાનીને બાગે સીધું આમને આપી કાઢી આપવું કામ આપ્યું. દુકાની એક મરીન જામની કુપડી માગળ જાળીને ઈશી ને બારણું બાંધ્યાનું, એટલે ઘોળી દાંડીવાળો એક વૃદ્ધ પુરુષ બહાર આવ્યો. દુકાનીના અમલદારે એને કહ્યું, 'એવા બ્રાહ્મણ બેઠક આમળ અને નેહી ભાગે, કે બપોળી માર, માથુસેને સર આપવું મળે.'

છુટાંએ જવાબ આપ્યો, 'અભે, જાહેન.' એમ કરીને એ જામળ પધો. ચોક્કે ચિનિટની કમ પછી જવા વાળેલા એક સરકાર બેઠક જામળ એ પહોંચ્યો, એટલે અમલદાર કહે, 'આ જવા અમલદારે માલકે.' કેસો કહે, 'ના, ના. મરીક ખબે, એટલે બધું મરણીર થાય.'

એટલે સો વળી જામળ આજવા, ત્યાં જાવું બીજું બેઠક આપ્યું. અહિં લશ્કરના સવાર ચોક્કે કેસો, જવા લખી લીધા, એના પૂજા અર્ચના, ને. પૂજા થોડા ઉપર ચલાવ્યા.

અમલદારે છુટાંને પૂછ્યું, 'હો, જાહ, તમે અમલદારે આપે રું કામ લેહી આપ્યા? પદેદ્ધ બેઠકે રું બોલું' કહ્યું.

છુટાંએ ઉત્તર વાળ્યો, 'કાંઈ નોહું' નહોતું, પણ તે મારું નહોતું.

—ટેસાઈ વાલકા મોલિસ્ટ.

સોની બનાવટી નોટો

કોમ્યુનિસ્ટ. મહાત્મા ગાંધીજી સોનીએ જાણેના એક ચોલીસ સળ પ્રત્યેકરના નિગ.સરકારેથી સો સો રૂપિયાની કુલ ૬ લાખ ને ૭૦ હજાર રૂપિયાની બનાવટી ચકણી નોટો કમળે કરી હતી, અને અજકર ચોલીસ સળ પ્રત્યેકર સંચિત ૬ માથુસોની ચકણી કરી હતી.

સૌથી ઉત્તમ સંરક્ષણ "અહિંસા છે"

સો અવાર રાજે કર્મળ પાલોમેન્ટરી ડીમેટીસ સોસાયટી સમક્ષ બેલકતા, જાણીતાં બિટીસ મેમ્બર ડો. વીરા ખોરિને કહ્યું કે ડેવોલાસીઓના નેતાઓએ એ મહાત્મા ગાંધીજીની અહિંસાની નીતિને કાઢી રીતે અકપાલ કર્યો હોય તો કાલના હિંસાના બનાવો અટકાવી શક્યા હોત.

ડો. ખોરિને સોસાયટી સમક્ષ નીચેનો ઉત્તર પ્રકાશ થતા.

"અહિંસા એ સંરક્ષણ મટે સૌથી ઉત્તમ રસ્તો છે."

ઈશ્વર આદિકામાં શાંતિવાદની સ્થાપના ઉપર બેલકતાં તેમણે કહ્યું કે સત્યાગ્રહ બાતકાં કાપકાઓ પ્રત્યે અહિંસા-ત્મક હાલ નેવો—કાલક, બપોળી પ્રતિજ્ઞા અને સરકારેથી વિરોધ દર્શાવ્યો હતો. આ જાતના વિરોધો ભારતની જેમ અશક્યને શક્ય બનાવે છે.

ડો. ખોરિને વધુમાં કહ્યું કે એમ. ભેટમ અને રામચંદ્રની નીતિ સામે જાજ એક પચાં છે, એનાથી માનવ-કલ્પ અને મનના મંથ દરવાજા બોધી શકાય, અને તિરેકારના નાશમાં પ્રેમ શીખવી શકાય.

"અહિંસા અને શાંતિવાદની જાગલ આંતરી ઝેરસમજ છે" એમ ડો. ખોરિને કહ્યું.

અહિંસા અને શાંતિવાદને અર્થએ નથી કે બીજાની વાપરના હિંસાથી કરીને નાશી બધું, પરંતુ એવો અર્થ થાય છે કે મહાત્મા ગાંધીજી અને ઇશ્વર ખોરિને જાતનેલા જા.બાલિકા માર્ગથી પ્રતિકાર કરવો.

એવું સકાલ એ છે કે છવનની કનિ કરી સિવાય અને બળ વાપરી સિવાય કુમળા બોરનો કાથનો શાંતિ થી અને પ્રેમથી કરવો; અને પ્રેમ એ નથી કે કુરમનનો ઉપજ પ્રતિકાર કરવો પણ પ્રતિકાર કરી એ કુરમનને મિત્ર બનાવવો. ગાંધીજીએ બિટીસ રાજ કુર કરી અને છેવટે બિટન અને કારત વચ્ચે યાદ ઝેતો સ્થાપી આ જાને વરણી સાધ્ય બનાવી.

અશ્વરકાતના હુમલાંએ કાઈ એમ. ભેટમ જેકે તો તેનો પ્રતિકારનો માર્ગ રહી નથી—પરંતુ એજા મામ' છે અને તે અહિંસાની નીતિથી વિરોધ દર્શાવે.

આ ઉપરાંત ૨૨ થા તરેજીમાં અને ૧૪ વિવરમાં એમ પસાર થયો હતો.

વસાહતના કુપડા જોઈ શ્રી નહેરુને કુ:ખ

કુટોર: વિવેક નમર કલપતિ ડેવોનીના કુપડાઓએ જોઈ વડા પ્રધાન શ્રી નહેરુએ જવાબો બ્યકત કર્યો હતો. વસાહત વિષે અધિતી જાપનારાઓને તેમણે કહ્યું હતું કે 'તમે અને કહે છે કે આ કુપડા કાપતી સ્વરૂપના છે, એ ખર્, પરંતુ મને તો એમ થાય છે કે જેમાં જાતવર પછુ રહી નહીં શકે તેવા આ કાપરાં કહ રીતે કાપતી કોઈ કાંઈ આપુસ આવા કાપરાંઓમાં કહ રીતે રહી કહેઈ તમારે વધુ અર્થ કરીને કાર: કુપડા તો બાંધવા હતા!'

રાષ્ટ્રપતિએ તાશકંદ થી વિદાય લેતાં આપેલો સંદેશો

વિશ્વની તમામ પ્રજાઓમાં શુભેચ્છા અને મિત્રાચારીની લામણી ઉજવવાની આવરણકાતો રાષ્ટ્રપતિ ડો. રાજેન્દ્રપ્રસાદે તાશકંદથી કારત જવા ઉપડતાં પહેલાં એક વિદાય સંદેશો આપતાં જણાવ્યું હતું. વધુમાં તેઓએ કહ્યું હતું જાણીતીન અશ્વુક દારા માનવજાતની જાગેત્રુય અટકારી ન જા જોઈએ. આ એક અનિવાર્ય જાવરણકતા છે. મહાસત્તા જો આ જાગતમાં મોટી જવાબદારી ધરાવે છે. વિજ્ઞાન માનવજાતને સરક બનાવે અને તેનો વિનમ્ર ન થાયે એ બેવાની રક્ષિયા જેવી મહાસત્તાએની જવાબદારી છે.

અંતમાં તેઓએ કહ્યું કે, તમારી વિદાય લેતાં મારી પ્રવનની તમાર પ્રત્યેની હાર્દિક શુભેચ્છા હું બ્યકત કરું. તમને સરક, સુખ અને તેથી વે વિશીષ શાંતિ પ્રજા એમ હમણુ હુ

યહ જુમિ કા ઇન્સાન હૈ !

જળ નારા જીવડા જેમ કર, જુલજુલ વહસે કો અવા, જળ ટીપ કાંડ જેમ કર, પમને પતંગા છુડ ચલા. જળ એક કોમલ કામ હિર કાજી સિધે આવા પહોં. તળ કુલ ને મિલ કર કહો, યહ જુમિ કા ઇન્સાન હૈ ! તળ ટીપ ને જળ કર કહો, યહ જુમિ કા ઇન્સાન હૈ ! જળ એક અધુ કે પુટ પર, જળ સર-જાસર અને કળે, જળ એક વિષ કે છુટ પર, સળે કલપ કરને કળે, મધુ નાંટ કર, વિષ ચાટ કર, જળ એક મુરકાળ વહો, તળ ખોલ ને ઝુક કર કહો, યહ જુમિ કા ઇન્સાન હૈ ! તળ વાણે રક કર કહો, યહ જુમિ કા ઇન્સાન હૈ ! રવિ કામ મથતા હી રકા, જળ પાર તળ કા પાસકા ! સહિ શીસ મુનતા રકા, નિજ દારડ તક ન છુડા સકા, જળ એક મીઠી તાજ પર, જુલ મથન, નાચા જાવન તળ કુલ ને છિપ કર કહો, યહ જુમિ કા ઇન્સાન હૈ ! તળ ચાહ ને ઝિંપ કર કહો, યહ જુમિ કા ઇન્સાન હૈ !

—શુશાન્ન સિંહ.

“ઇન્ડિયન ઓપિનિયન”

શુક્રવાર તા. ૨૨ જુલાઈ, ૧૯૬૦.

દક્ષિણ આફ્રિકા અને કોંગો

ગોરી દક્ષિણ આફ્રિકા અને તેમાં રહેલા નેશનાલીસ્ટ સરકાર અને તેના ટેકેદારો, કેમ્પેઇન ચોક્કસ નિશ્ચયિતોને મદદ કરવા તકનીક કર્યા છે. અને તેઓ યુનીયનની અંદર બેલ્જિયન નિશ્ચયિતોને કાયમી વસવાટ, ઘર, વસ્તુઓની અને આર્થિક મદદ અર્પણ કરવા તરફ તકનીક કર્યા છે. નિશ્ચયિતોને મદદ મળે એ અમારું લક્ષ્ય છે એ વિશે કોઈ પ્રશ્ન નથી, પરંતુ આ મસાલે એ મદદ મળે રહી છે તે પ્રત્યે બીન-બેંક દક્ષિણ આફ્રિકા વાસીઓ તરીકે, યુનીયન સરકારના આ કથેશ માટે અમારો જુદો અંત છે. આ માટે અમારી પાસે સંગીન કારણો પૂરું છે.

દક્ષિણ આફ્રિકાની અંદર બીન-ગોરી જનતા ઘણીએ વખત યુરોપીયમાં સુકાય કતી, પરંતુ ત્યારે સરકાર મદદ કરવા આમળ ન આવી. સરકાર અને ગોરાઓએ કોંગોના નિશ્ચયિતોને મદદ કરવા દોડી ગયા તેઓએ કાયમીક અને લાગામાં બીન-ગોરાઓ આમાં ગયા કતાં, તેમના કુટુંબીઓ માટે રી મદદ કરી તે વિશે અમે અણુ આગુર છીએ. આ સિવાય કટોકટીના ધારા નીચે પક-કાયેલાઓ અને જેઓ છુટી આને સુજરાન માટે કાંઈ ખારી રહ્યા છે તેઓને પણ રી-મદદ મળી તે પણ અમે અણુ આગુર છીએ.

આમાના ઘણાં ખરા વખર કારણે પકકાયા કતાં. ધરપકડ કરી અને વગર કુદરતીએ કેદ રાખવાની સરકારની ઇચ્છા આ રીને ખર આવી. એ હરપીયાન ત્રીજો અને ભાગદો, જેઓ નૈતિક રીતે બીન-યુનેક્વાર કતાં તેઓ કાંપી મયાં. કાલ પણ તેઓ કુઝી મર્દ રહ્યાં છે, પરંતુ સરકાર મદદ કરવા આમળ નથી આવતી.

આને એજ સરકાર હેસ ભકાર મદદ કરવા દોડી રહી છે. એ હો.કોને મદદ નહિ મળવી એઈએ એમ અમે કહેવા અંજતા નથી, પરંતુ સરકાર બેલ્જિયન હો.કોને કાયમી વસવાટ આપવા તરફ મર્દ છે તે તરફ અમારી નજર સકા ભરી છે. નેશનાલીસ્ટ સરકાર ભોજાને આ હેશમાં લાવવા માટે ‘પણ ખાલ પસંદગીના ચૂંટી કાર છે. આ નિશ્ચયિતો જેઓની માલ મિકલ આફ્રિકનોએ કુટી છે, તેઓને અહીં લાવવામાં નેશનાલીસ્ટ સરકારનું શું એ કથેશ નથી કે આ નિશ્ચયિતો આ બનાવને કઈ જોશાઓની તરફેણ માં રહી આફ્રિકનોને વિરોધ કરતાં રહેશે? કંચેરીયન નિશ્ચયિતો ને અહીં લાવવામાં શું એ કથેશ ન હતું? આ હો.કો એન્ટી-કોમ્યુનીસ્ટ હોલ અહીના કોમ્યુનીસ્ટોને વિરોધ કરતાં રહેશે શું એ કથેશ નથી?

‘પગ તળે બળે, ને પાવડું કયા કોલવવા જનું’ એ કથેશત સુજા સરકારે પોતાની સમગ્ર કોમ્પોઝા માટે કાયમીક, કાંચા અને ન્યાંમાં કટોકટી ના ધારને હીથે જેઓને કટ વેકનું પકનું તેઓને મદદ કરવા માટે આમળ આપનું એઈએ એ અમારી સુચના છે

પરસામીની દૃષ્ટિએ

પ્રગતી છતાં બેચેની

લેખક : ડૉ. જુસા માયાત (રેન્ડરકન)

આજે જમત પ્રગતી કરી રહ્યું હોવા છતાં એક બેચેની કુચવણમાં હકાર્યું છે. તેમજ ઇન્સાની છાંદગી મહારથી ભેતા આશમથી સુભરતી અપાન છે પણ અંદરથી ઇન્સાનોના આત્મા અંધ અંધે કાતીને માટે તારે છે. અમેરીકાની એક મોટા વિજ્ઞાનીક કમ્પે છે કે; ઇન્સાનની છાંદગીનો મહ-સર-હેવ-એવી આજેને મુકક-કીનત-કરવાનો છે અને તે એટલે મુખી કે; તે જમતના પાલનકારની નજર પકોંથી કઈ; ઇન્સાનોમાં કટ પકુ ભનવરોની રેવા-પમુત-કણી રહી છે. બસો કલો વરોની “અખલામી તમકલી” તર પછી પણ ઇન્સાન પ્રકાપી થશે કુર છે.

જમતના મકાન કરીએ (કુકમ કરનાર જમત અને સીવાસી કાયદા એ) ને બલકે ઇન્સાનોની રહેતમાઈ કઈ છે, અને કાચે જ ઇન્સાનના છરમ, ભન, માલ અને રોજત ઉપર કોમ છે. તે ઇન્સાનની રહેતમાઈ ને માટે બીલકલ નાકામેલ કામ્પેત થયું છે. કુનીયના કાતી રથાપવા માટે અધી ટોમેને જરાખર એક રીતે “જુકક અખલામી” (જુકક રેવ.)નું વિશલ મળ્યું એઈએ, આને અખમ ૧૪૦૦ વર્ષો પીયા, અરખના એક કુમ્મ-પવખરે (અ.વ.) ઇન્સાનોની “અખ-લામી તરખીમત”ને રસ્તે ભતાએ. હોલ એ જખતે કુનીયમાં કોઈ કાય મેવા હેખાતી ન હતી ને સરકારી કે મુખરેથી કહી સકાય. અખવા ન તે કોઈ સોસાવરી હતી કે ન્યામી કારી રેવા કીખી સકાય અને ન એની કુકમત હતી કે એના કલુને ઇન્સાની બરપુર હોલ વળી ન તે એવો અમ કોલ ને પ્રકા-અપર તરથી નતાવે રસ્તે ભતા હોલ. મજે અખમી રેલક હતી. કા કારણે ઇન્સાનોના પાપ ને કારણે જ અખના આ “જુકક” પવખરે (અ.વ.) મકાન કલમ નતા-વે અને ૧૪૦૦ વર્ષથી ઇન્સાન પોતાની આત્માની ખીમારીએ કીપાવ, એખને મતાવેસે રસ્તે કરી રહ્યો છે. આને પણ એજ કલમથી ઇન્સાને મજો કામદો માપ છે. કુનીયાની બરી અખ આપણી બેચેની ખેટાગ છે.

જમ સાંતીને પ્રેરો આમાર ‘અખલામ’ ઉપર છે. (આમાર ઉપર) આથી કલમે અમના ખાનવા વાલાની એ હરખ છે કે તે પોતાના પચમ અપને રસ્તેથી આકા ન લખા કે. કુનીયાના અખા ન મજો અખ માટે કોમીક કઈ છે. અને કલમખનો પણ એજ રસ્તે છે. પેખરે (અ.વ.) રેવાખનું છે કે કુનીયાને કલમે રસ્તે કલમ અખ “પીપાડી” આખે કું. તેઓએ એજ કીધી પોતાની સિખામજો આપી. પોતાનું છવન મમાપીકતા અને કલમથી કીપાખું. બાજપકુમાં પણ છવનના કીમતી સમખને રમત જમતમાં નેકરી ન નાખતાં કારી રેવા પાકવા માટે (જમત વિચારો અને આચારો) પીત.ખું મકામાજન તેમી રહેતા. કકરત અખમર (રહી) નેએ “કખીલકુ યાકાર”ના સરદાર કતાં તેઓએ પોતાના આખને પેખર (અ.વ.) પાકે મોકલ્યા કતાં તેમના પર પેખરની ને કાય પકી તે મજી કારી પકી હતી.

કુનીયાના અખ મજો જમને કાક કરક અને અખ વિચારેને કુર કરવા પર મજુ એજ આરે છે. આથી રેક ઇન્સાન માટે જરૂરી છે કે તે પોતાને કાક કીલ બનાવે અને પછી છવનને કાચે રસ્તે કલમ ભક, અને અરીએને મદદ કરે, અને મોટા ભાગન અખથી મજી નેક રક. કોખને કાકનું —મારી નાખનું—નહી. અને અખ કાચે કારી રીતે વર્તનું. આ અધી મર્મની રીતે આપણને કીખવવામાં આવી છે. આથી આપણને અને બીજને પણ ક.પદો માપ છે.

જુકમમારોને કખર કરી માક નહિ રે, પાક આખીને પ્રકા કમેસા મકલપ અને છે. તેના આત્માને કમેસા વેધી કટોલ અને કાતી રક છે. રેવુ કરી માથે ન રાખનું. અને કમેસા કાન કરકનું એ ઇન્સાન માટે કલમ જરૂરી છે

પ્રકા, કખર, મોડ, અને કોલ અખ એકજ છે. આપને પેલા કરનાર એકજ છે. તે પછી અખ એક કીલ આને પણ એજ કલમથી ઇન્સાને મજો કામદો માપ છે. કુનીયાની બરી અખ આપણી બેચેની ખેટાગ છે.

સારો ખાટોરી

પ્રેમન કરીએ અને કાક પાટોશી મનીએ, અને કાચેલ કાકા જનવા આપણે શું કરીએ છીએ તે ભતાસીએ.

આપણે અને પાટોશીઓ કારી રીતે રહીએ છીએ એમ કહેવાવ અનું આપણું વર્તન રહો.

એ ત્યારેલ અને કે આપણું લેવાન બીલ છે એમ આપણે ખાનીએ. આપણું લેવીલ પ્રખમો, અરખાનો, અને લાવનાએ છવનની તેમને પણ છે. એજ સમજાએ.

મારા છવનની બરીમાતે લેવીલ એને પણ બરીમાતે છે. અને આપણે અખ કાક-એલ છીએ અમી અને રંજ એ તે ઉપરના થશે છે. અલો ત્યારે આપણે કાકા લવાનો પ્રથન કરીએ. કમાપીક પ્રથન અને આપણે એક કાકા સંતોષી અને આનંદી એક કુકન તરીકે રહીએ. સુર અખખનની કમરકથી આપણા અપને મકાલ અને ઉખા આપો.

હિંદના સમાચારો

તા. ૧૬-૭-૧૯૬૦.

દશ-પંદર વર્ષમાં અમર આફ્રિકામાં પહોંચે આવશે

કુનોલી પધારણા ભારતના વડા પ્રધાન શ્રી જવાહરલાલ નહેરુ દક્ષિણ આફ્રિકાના યુનાયટેડ પ્રોવિન્સ હરર્સ કોલ્ડે દર્શકે આશાને સમગ્ર આફ્રિકામાં મોટા પરિવર્તનો યાદ રહ્યા છે. ઉત્તર અને પશ્ચિમ આફ્રિકામાં રાજ્યો સ્વતંત્ર થઈ રહ્યા છે. દક્ષિણ આફ્રિકાની રાજ્ય-મેટ્રી નીતિની વિરુદ્ધમાં આને સમગ્ર કુનોલીમાં અને તેમના પોતાના રાજ્યમાં પણ આંદોલન ચાલુ રહ્યું છે. આ સંઘર્ષમાં અને દક્ષિણ આફ્રિકાની જાતીય વિરોધી સમગ્ર કરી કરીને પ્રથમ છે. આફ્રિકામાં વસતા ભારતીયોને મોટી સહાય છે કે આફ્રિકામાં રાજ્યોને તમે સાથ આપો તેમની એટલી વાતોમાં નહીં પણ તેમના વિચાર પ્રત્યેમાં અને સાચી વાતોમાં તમારે સહકાર આપવો."

તેમણે વધુમાં જણાવ્યું હતું કે આફ્રિકામાં સ્વતંત્રતાના આંદોલનોની દૈનિકી રીતે જાણી રહ્યું છે અને આઝીની કુનોલી આ આંદોલનોમાં જોડાઈ રહે છે. આમ આંદોલનોમાં જોડાઈ રહે છે.

તેમ આપણે દક્ષિણ આફ્રિકામાં રાજ્યોની સંખ્યા ઓછી નાખવા છે તેમ જાણ રહ્યાં. પણ કરવા પ્રતિ છે અને તેમાં આશીષ અભિષેક કરવા નો પણ આશય કરી રહ્યા છે.

શ્રી ન હી પોતાના અવધુમાં પ્રશ્નમાં કહ્યું હતું કે "૪૫ કરોડના ભારતમાં આજે અહીં આપણા છે અને તેથી આમ ખુશી થાય છે."

અન્ય સમાચારમાં શ્રી નહેરુને દોષોની ભાટી દેવામાં આવ્યા હતા.

સૌરાષ્ટ્રમાં પૂરે સળેલો હાલોકાર

સૌરાષ્ટ્ર વિભાગના રાજ્યોટ તથા જુનાગઢ જિલ્લામાં આગેલા પ્રવેશ પુરથી ૧,૩૭૦ ચોરસ ચકાનો પુરી પ્રદેશ છે અને (એટી સંખ્યાના) પેટાં તથા મકાં સહિત ૧૫૦૦ જાન-વસી તથા મકાં છે; આમ અને મળતા તુલનાને લગતા હાલોકાર અંદાજમાં જણાય છે.

આ અંદાજ અનુસાર જણવા એ જિલ્લામાં સંકેતગત વિસ્તારમાં આટલો ૪,૩૦૦ મોટા ધરખાર વિના ના જવા છે. જુનાગઢ જિલ્લામાં એટલી સહેરમાં આંદોલનમાં આપો મળે છે અને પંદર માનવીનું એ જીવ પ્રવેશ પુરમાં મહાકાળ મર્યું હતું. આ જીવ સહિત સેલ માનવીનાં મરણ નીવળ્યું છે.

રાજ્યોટ જિલ્લાના આવરણ સંકેત-ગત વિસ્તારમાં આજે પ્રવેશ પુર આગે કરી આવ્યાં નથી. એ પંદર માનવીઓ મહાકાળ મળે છે તેને દરુ કુધી પતી જાયો નથી.

પુરી પ્રદેશ બોમાં મોટી સંખ્યા હરિજનો અને પહોળા વર્ગનાં હાથમાં જોડી છે.

આપણું રક્ષણ કર્યા બદલ આપણે પર્વતોનું રક્ષણ કરીએ

મેહ, વડા પ્રધાન શ્રી નહેરુને અને જણાવ્યું હતું કે દેશની સરકાર-ઉત્તર સરકાર સાથેના નર, વિદેશી અધિકાર સાથેના કરવાને પુરતી વ્યવસ્થા કરાઈ છે.

નામરિયો તરફથી અપરેલા અન્ય નો અવાજ આપતાં શ્રી નહેરુને ઉપર મુજબ જણાવ્યા મળી વધુમાં ઉમેર્યું

હવે આપણે આપણું દેશને આપણી પુરી હાકાતથી રક્ષણ કરવાનો નિર્ધાર કર્યો છે. નવા જ આપણને દેશની સહાય નહિ. એવી ઉલ્લેખ તે આપણને જાણ અને દિવસ આવે છે.

તેમણે હાકાતીઓને એવી ખાતરી આપી હતી કે તેમણે કોઈ અવ રાખવાનો નથી અને હાકાતમાં એ કરકસુ રાખવામાં આવ્યું છે તે તમારા રક્ષણ માટે અને તમારી સેવા માટે મુકવામાં આવ્યું છે.

આ અગાઉ સરકારી રોડો સમગ્ર પ્રવચન કરતા શ્રી નહેરુને જણાવ્યું હતું કે એ દેશ પોતાનું રક્ષણ પોતાની જાતે કરી શકતો નથી તે દેશ સ્વતંત્ર રહી શકે નહિ. મેહના વિભાગીય અધિકારી આગેનાં હાકાતીઓ પ્રધાને તેમનું સ્વતંત્ર કહ્યું હતું. શ્રી નહેરુ આગે કરકસુનાર્પિત યોગેશ અને હવાઈ જાનના સેનાપતિ શ્રી મુખરજી દત્તા.

ચીનાઓનો આમનો

હાઈલેન્ડ, તિબેટી લોકોનામાં એ બંધારો કાલમાં ચીનાઓનો આમનો કરી રહ્યાં છે એમ અહીં મળતા દેવામાં સુચવે છે. તિબેટને સંપૂર્ણપણે તામે કરવા માટે સાચવતો ચીન એ પ્રથમ પગલા કરી રહ્યું છે તેને હજી પોતાની રેખા બંધ લાવવામાં સફળતા મળી નથી. નેપાળને મોકલેલા જવાબમાં ચીનની સરકારે તિબેટમાં ફરીથી મળતો ફાટી નીકળ્યો છે. આ હરીફત રાજીદારી હતી. તિબેટના સરકાર આંધ્રોએ ચીની સેના અને ફરીવાર હાથ ધાલ્યું હતું તિબેટી ડિવિઝનીઓને પ્રેમ નેપાળ તરફ વહેતો ચલે દત્તો. અંધ-ભાગે હેન્ડમાં પાંચ વર્ગોથી ચીની બંધાર સામે તક મળતાં આયુ' ઉચક-વનું ચાલુ રાખ્યું છે. તિબેટના સમ-અમ ૨૨ દળર અંધા સામેથી ચીની સેનાને સામનો કરી રહ્યા છે.

ગુજરાત રાજ્ય રીજી યોજના પાછળ રરપ કરોડ ખર્ચશે ?

અમદાવાદ, ગીજી પંચ વર્ગીય મેલ ના અંગે ગુજરાત રાજ્યમાં રૂ. ૨૨૫

કરોડ ખર્ચવાની એ શક્યતા છે, તેમાં નો રૂ. ૧૦૦ કરોડ નાની મતલબને મેલ દ્વારા ગુજરાત રાજ્ય કરશે અને બાકીના ૧૨૫ કરોડ રૂ. સરકાર પાસેથી લેવાશે.

ગીજી પંચવર્ગીય મેલનામાં બેલી વાલી રાખુનીટી યોજના પાછળ રરપ કરોડ, સંચાલને ખાતર પાછળ રરપ કરોડ કરશે અને વહેવાર પાછળ રરપ અને સાચાણક મેલ પાછળ રૂ. ૪૪ કરોડ ખર્ચવાનો અંદાજ છે. બીજી મેલનામાં આ રૂ. ૫૦૦ પાછળ અનુક્રમે ૫૫, ૫૫, ૫૬૨૮ કરોડનો ખર્ચ સુકલે છે આ અંદાજને પર રાજ્યો-ટીએસન કમીટી વિચાર કરશે અને ત્યાર પછી અંતિમ સ્વરૂપ જણાશે.

અરુણ જિલ્લાના લીંગાપદ ભાતના કોલસા ?

ગુજરાત રાજ્યની રચના બાંધવામાં રાજ્યની રચના છે. પરંતુ કુદરતને સહેત કોઈ જુદો જ હોય અને જાણે આ પ્રદેશ ઉપર કુદરતની અમિદદિ થઈ હોય તેમ વિચારવા લેવા પ્રકારના લેક પ્રદેશના નેપું જ તેલ આ વિસ્તારમાંથી મળી આવ્યું છે. તે ઉપરાંત ગુજરાતમાં બીજી પણ કોમીતી ખનીજ અંધારિયા વિષુદ્ધ પ્રમાણમાં જુલમાં અંધારિયાથી પરી દેવાનું જણાઈ આવ્યું છે અને કરતી નીચે છુપાયેલી આ ખનીજ સંચિતનું સંકોચન આવી રહ્યું છે ત્યારે અરુણ જિલ્લાના પ્રમિયા તાલુકામાંથી લીંગાપદ ખનીજ મળી આવવાની સંપૂર્ણ શક્યતા દેવાનું તથા કરમીયાન જણાઈ આવ્યું છે.

અંભાતમાં એ રીફાઈનરીઓ

અંભાત, ભારત સરકારના ખનીજ અને તેલ ખાતાના પ્રધાન શ્રી કે. ડી. માકનિયાએ અંભાતમાં ૧૦ લાખ ટન ની વિદ્યાર્થની નાખવા અને પાકો-મેન્ટમાં એ બંધારત કરી હતી તે પ્રમાણે અધિકારમાં નાખવાર આ મોટી રીફાઈનરી અંગે યોગ્ય આર્થિક મળી રહે તે હેતુથી અંભાતના તેલના કુલ નાંખર-ઉપર પ્રાથમિક તબક્કે

ન્યુ ઈન્ડિયા એશિયોરન્સ કુ. લીમીટેડ

ઇન્ડિયાની મુખ્ય કંપની

અમે વડીવડ શ્રીએ જાણે:-

આમ, દરેકમાં, અવરમાં, મોટર, આલ, મિલી, ૫૫ કુટુંબ, ૫૫ માસીયા (સાથે) અવરમાં વિ.

રાષ્ટ્રિય આફ્રિકાની અંદર મુખ્ય અમલદારો

બાલભાઈ રૂસ્તમજી એન્ડ સન,

૧૪૦ કમીન રૂડી, અમ્બા,

કોલ : કરમન ૨૫૮૬૫, ૨૮૫૨૩, ૨૮૮૪૬.

તમને ખબર છે

- 1 ન્યુ ઈન્ડિયા, ઈન્ડિયાની સીમા મોટી વીમા કંપની છે.
- 2 ન્યુ ઈન્ડિયા ની સામાયિક ૪૫ રૂ.માં છે.
- 3 ન્યુ ઈન્ડિયા ની ૧૫ સામાયિક કેવળ હોલના જ છે.
- 4 ન્યુ ઈન્ડિયા : આજ, દરેકમાં અને અવરમાં ઉપર ૧૦,૦૦,૦૦૦ પાઈડ પ્રાપ્તિમાં લેખી કરે છે.

સહિસલામતી અને તાત્કાલિક સેવા માટે

ન્યુ ઈન્ડિયા

સાથે વીમા ઉત્સવો.

ને દબની નાની રીકાજનરીઓ કહી કરવાનો નિર્ણય કરવામાં આવ્યો છે. આ કારણાનું નવેમ્બરના પ્રથમ સપ્તાહમાં ચર થઈ જશે અને ત્યારે દુધે ન જોરમાંથી શેષેલાંકન, દીઠલ, પ્રેસીન, પેટ્રોલ તથા કામર અળા જાયશે. આ પછી એક ન જાસમાં પ્રેસીન મુજરાતમાં વેચાણ માટે મેલકી આપવામાં આવશે.

શ્રી હાથ મમ ચલાવી શકે એ માટે નાના ઉધોગોનું

મહત્વ

સુરત, ગડા પ્રધાન શ્રી નરેન્દ્રે નચીનમંદ હોલમાં સુરત એન્જન ઓફ ઇન્ડિયા લેન્ડી પોલિવેસ્ટા સરકાર સમા રંગમાં બોલતાં નાના મુદ-ઉદ્યોગો ખીસવવાની જરૂરિયાત પર બાર મુખી બજાવ્યું હતું કે જેના કારણમાં આમે છે તે જ્યાં સમાઈ શકે છે. સરકાર પણ કાંઈ ફેરવા આણીસે ફરેલ માનવી ને સહાયતા ન કરી શકે, એટલે એવા એને રોજ ગળી રદ છે એ માટે નાના ઉદ્યોગો નહુ ને નહુ વિકસાવવા જોઈએ.

શ્રી બાબુસાહ સોલંકીએ પણ પ્રધાનને સુરતના કારીગરીની કારીગરીના પ્રતિરૂપ મુખ્યત્વે આક-કાની કળાત્મક પેદી બનાવવા કરી હતી.

આ પ્રસંગે કુંડ પ્રચલન કરતાં શ્રી નરેન્દ્રે બજાવ્યું હતું કે સુરત પ્રાચીન યુવે છે. એ તેની સારી અને સુરી યીને માટે પ્રયત્ન છે. સુરી યીને એ કે અગ્રેજ રાજની સ્થાપના અહીં થી થઈ હતી.

મહી નદીનો વિશાળ બંધ
વિશ્વાચલ પર્વતની હારમાળામાંથી

૧૯૫૦ કુદની ઉચ્ચાણએથી મહી નદી નીકળી ૧૦૫ માઇલનો અંતર કરી વસિરાકા નજીક ગાજરમાનમાં પ્રવેશી છે ત્યાંથી આગળ ૧૦૮ માઇલનો અંતર કરી તે મહીમાતા ન.થી આગળ વધી મુજરાતમાં બંજાત થઈ આગળે મળે છે.

વસિરાકા નજીક સરકાર આ મહીને નાથવા માટે છે. આં મેટો બંધ બંધારો એને "અમતાલાલ બાબલ સુરત" નામ આપશે.

આ બંધ ૧૧૮૫૦ કુદ લાંબો બંધારો, ઉચ્ચાણ ૧૪૦થી ૨૧૦ કુદ હશે. ૧૦૦,૦૦૦ થન કુદ પાણી સમાશે.

આથી સવાથી રોડ લાખ એકર જમીનને કિંમતની જગમગ મળશે.

‘તુમ છપો હળદર સાલ, હરે સાલ કે દિન હો પચાસ હળદર’

સુરત, કહેલીમા પોલિવેસ્ટા સમા-રંગમાં આભાર વિધિ કરતા અમિયને ઉપ હોમાના મુખ્ય મોલાના કિંદુર રહેવાને કહ્યું હતું કે વડા પ્રધાનો તો અનેક આવેલે અને જશે. પરંતુ ‘તમે’ આજે આમાં હાજર ને રેમભનુ’ સ્થાન બેઠાઓ છે તે તમે વડા પ્રધાન તો એટલા માટે નહીં પણ તમે કન-કા નિવરના કાચા હપડા છે તે માટે છે. તમારા જાને અચૂરા મલકેલો ચાહે ભલે દો, પરંતુ તમારા માટેના અજારા પ્રેમમાં કદાચ એટલા આપવની નથી. અને એટલે જ કિં વિરલા બાલીમન્ય કનકેમાં તમારે માટે પ્રભુને પ્રાર્થના કરીએ છીએ કે ‘તુમ છપો હળદર સાલ, હરે સાલ કે દિન હો પચાસ હળદર’

આસ હરખાસ્ત : હિંદની અગરબત્તી (વહાણમાં આવેલો તાલો માલ)

હોલસેલ વેપારી ભાવો

પણ મુજામ ૩ ટોલા ૩૭-૧ ૩૪૧	મુગમ શાણી	૫ ૩૩-૦ ૩૪૧
(પાલખી અને બીજી લોકીમાં અવશે)		૨૩ ૧ ૧૮-૦ ૧
મેલને બોફ હિંદી ૩ ટોલા ૨૫-૦ ૬૪૫		૧ ૧ ૮-૦ ૧
૧૦ ૧ ૧ ૬-૦ ૩		૧ ૧ ૮-૦ ૧
પરેલી ૨ ૧ ૧૮-૦ ૧	કાલો અગરબત્તી	૧ ૧ ૮-૦ ૧
૧ ૧ ૧ ૬-૦ ૧	મલન પુષ્પ ૧૬ કાલેડીને દબાવે ૩-૦	

ગ્રોઈર સાથે રોકકે — હરખન માટેના ભાવો.

હમારી પાસ અસલી આસમતીના ચોખા પણ છે

આસમતી ચોખા રી. ૧-૦ રતલ.

(ગોઝામાં ગોઝા ૧૦૦ રતલ મળશે)

અમે નીચેની વસ્તુઓ કામરેકક ઉપેદાઈ કરીએ છીએ. માલ

સાથે અને કીશવત ભાવે મળશે.

અમારા પ્રાઇસ લીસ્ટ માટે લખો :—

ફરેક જાતના કનિવન કાજ, મશાલા અને કરીયાલ, સોપારી બહામ, આમરી, આખા નાળીયેર અને ફરેક જાતના ઉપેદાઈ ચોખા.

K. HARIBHAI & SONS

(PTY) LTD.

Direct Importers : Wholesale & Retail Merchants.
81 Victoria Street, — P.O. Box 2156 — Durban.
Telegraphic Add. "BHAISON5"

શુભ પ્રસંગો માટે ભેટ !

સ્રીઓ અને પુરૂષો માટે

ઘડીયાળ !

૧૭, ૨૧ અને ૨૫ જ્યુલનાં
ગ્રોઈમેટીક ફેલે-હર.

- રોમર
- રાઈરી
- હેડો
- રૂસર

વિગેરે ફરેક જાતનાં ઘડિયાળ.

ઉપરાંત પુરૂષોના શર્ટ સુટ, પાંચળમા વિ.
તેમજ બાળકોનાં કપડાં.

હોલસેલ ભાવે મળશે

બોક્સ ૫૬૮૮, ફોન : ૮૩૫-૨૬૦૧

વલ્લભભાઈ બી. પટેલની કું.

૪૪, મારકેટ સ્ટ્રીટ, જેહાનીસબખ.

વહીવટી અને બીજા અચાંચિમાં મોટો વધારો

કુન્ડ સરકારના વીજ માળ કમિશનરીએ ૧૧મી જુલાઈથી કલકત્તા ઉપર ઉતરવાના છે ત્યારે ઉપર મોડા વધોમાં આ કમિશનરીએની સંખ્યા અને તેમને જાપાતા વેતનમાં કેટલો વધારો થયો છે તે બજાવ્યું રહ્યું થઈ પડશે. (આ હકાતલ બેન્ગી રેકર્ડ છે.)

કન્ડના મુક્તી કમિશનરીએની કુલ સંખ્યા ૧૯૫૧ની ૩૧મી માર્ચે ૫,૮૦,૪૦૫ની હતી; ૧૯૫૫ની ૩૧મી માર્ચે વધીને ૬,૭૪,૫૬૬ની થઈ અને ૧૯૫૬ની ૩૧મી માર્ચે આ સંખ્યા ૭,૧૬,૫૫૬ સુધી પહોંચી છે. આમાંથી કોથી મોટો વધારો વહીવટી કમિશનરીઓમાં થયો છે. કેન્દ્ર આઈ વર્ધમા ઉપરી અધિકારીએની સંખ્યા ૪૮,૬૮૫ ૧૨મી વધીને ૫૪,૧૬૬ની અને કારકુનોની સંખ્યા ૧,૭૫,૨૦૧ ૧૨મી વધીને ૨,૪૧,૨૧૬ ની થઈ છે.

આજુ વહીવટ અને જોડ, પોલીસ, જલ્દો વિ. બીજા સેવાઓ પાળળ નો કુલ અર્થ ૧૯૫૦-૫૧માં માલ રૂ. ૨૨ કરોડનો હતો તે ૧૯૫૫-૫૬ માં કાપીને રૂ. ૩૪-૮૧ કરોડનો અને ૧૯૬૦-૬૧ના અંદાજપત્ર મુજબ રૂ. ૬૩-૪૦ કરોડનો થશે. આજુ વર્ધમાં જમાર પંચની બતાવણીને કારણે પણ અર્થમાં મોટો વધારો થયો છે.

વહીવટી કમિશનરીઓની સંખ્યા અને અર્થમાં આટલો મોટો વધારો થયો હોવા છતાં વહીવટથી પ્રગળે પુરતો સંતોષ નથી મળતો, તેમજ રાજ્યો નિઃકાલ પણ જરૂરે બાધી નથી થયો એ હકીકત છે. એ ઉપરાંત ઘાંચ ફરવતનુ જોર વધતું જાય છે એ છુટું.

જાણી

રમની મન એને માણડી હતી
પણ મન કાંઈ ખીંચુ નહીં !

રમની મન

રૂબરૂ પુનઃરચનાના દિવસો દોવાથી અચારી જોડીએમાં કામની થયાક હતી. અચારી સાંજ સુધી કામ કરવા છતાં કામ બધાકે થતું નહોતું છાંને પેર બંદો ત્યારે અંધારું થઈ જતું અને રોતના અંધારા પછી લગભગીક કરવા શકિતો સાથે કામ હતો. પાંચ લેવાને પણ અંજો થયત ન થયતો. બધાં આથી મેં નહીં કહ્યું કે; મેં આર દિવસની રમ બધ લેવી. આથી થોડો આરામ થયો. અને નહીં તો આપણી "અનુભવ લીવ"ને ઉપયોગ પણ થઈ માંડમાં મારે તે હોય છે. પણ એ કામ મરિા ન પડે તો શું એને એ રમ લેવી નહીં તો પછી એ ખીચારને એ રમને કાપડો. પણ શું આમ વિચાર કરી મેં એ કામજાજી "પેટમાં સખત કુએ છે મારે એ દિવસની રમ આપડોજી" બધી બાખું.

આરા જુના નોકર વિદુલ સાથે તે જોડીએમાં જોડાઈ આપ્યો.

આને આરામ મળ્યો એ કાપડાથી મારા મનમાં જાત જાતના કુખલ વિચારો ઉપડી શકા હતાં. અંજાના દિવસો કાપડા દોરવામાં હું લડવાનું હતો. પચારીમાં પાપા પચા વિચારી રહ્યો હતો કે; નીચતો બારકાક જેમ થાયું; પડે રહી મેં મિત્ર આક પાપી કરી આરામથી પુરથી પર જોડા જોડા કર્યું. નહાક મિત્ર બાપી પડેને લગ્ન દિવસથી અંજો નથી તે એને થયવા જાયું. ત્યાંજ ઉત્તમ જોજન મળ્યો, પછી જાને કરવા નિકળ્યું. અને આંજના કાંઈ કોરેમમાં જાપી "કો" જોવા કોઈક સીનેમારૂંદમાં જાયું. અને....

આ સુખદ કાપડામાં હું મન હતો ત્યાંજ મારે નોકર વિદુલ દોરતો. કાંઈક અચારી મારી પાંચે જાપી હતો.

"જમ થું કે આમ થું કારી રહ્યો કેઈ મારે જાહે તારા પેટમાં એ નથી કુખતું ને?" મેં અંજામાં એને પૂછ્યું.

"થોડા કમજાજી મેંડા સાહેબ મેંડામાં જાડો આવાજ છે. તમને જોવા." એકી પાંચે તે જોડી મેંડો.

કે અચારીવાને મારી વારે. આ-એ. મારી કાપડાસંદિયાથી હું અવધાઈમાં આંજો. પણ નીચેની અંજો અંજો અંજો હોય એમ અને કાખું.

"કે સાહેબને થું કહ્યું?"

"મને લેજોએ પૂછ્યું કે તારા રોડ શું કરે છે?" મેં કહ્યું "રોડ કમજાજી ન જાય અને કોઈક મિત્ર ત્યા નારતો કરતાં કરતાં આ મિત્રી અંજો આપી છે."

"મુખ" મરેડો!! મેં એ ચીસોમાં અંજો કહ્યું કે મારા પેટમાં કુએ છે. અને થું કહી આંજો કું આ નારતો કરતો હતો. તમે નોકરો એટલે મુખ ના સરકારો. મનજી કપાં મીરથી મુખને ન નોકરી કરવા જાત હોય છે. કો કહે જાવડી મારો પદમ જામર કર અને પાંચે પેટ નાતુ રેખા છે એના પર મેં જાણ દવાની બાટલી એક કપ પાપી વિચેરે મુખ હું સુખ જાવડી.

અમારા મેંડા સાહેબ પેર જાવડી છે એ સખતી મારા પર જાવડી આકાશ પડી પાપી હોય એમ અને કાખું પચાંજી મારાંજી પચારીમાં હું પચો અને એકીને જુલો. પેટમાં ખુબ કુખતું હોય એનો બાવ મેં મેંડાપર આવવાને કમજા કર્યો અને મેંડો મેંડો વારે કમજાજી કહ્યું. મનમાં કમજાજી રૂં રાવન કહ્યું. "કે! કમજાજી નાજ જેમ કોપડોને તે મદદ કરી, જેમ અંજો-કને મદદ કરી જેમ થું અને પણ મદદ કરજો. મારા નામ!"

એટલામાં મેંડર બારવા પાંચે આવી ઉભી રહી હોય એમ અંજાજી. મારું આંજી કરીર પરસેવાથી તરખોલ થતું-તાજ હતો તેથી નહીં પણ મન રાહને-મેંડો મારમાં મેંડરનું અંજાજી કમજાજી અને એમાંથી મજા મારે જાવડી કરકપરે આલતા હોય એવો એકાંજો અંજાજી જાવડો. અને અંજાની કંપારી જુડી. અને એક કમજાજી સાહેબ નીચે જોડીએમાં એક મેં જાવડી સાથે મારા મનમાં સખત થયા.

"મી, જોવી તમે આ વગ્ન કપ જાવડી મારીએ જાવડે થયતે જાવડી કરી!" સાહેબ કાખજી મારાંજી અને પૂછ્યું.

મેં જાવડે ખુબ કુખ મટું હોય તેવું મેંડુ કરી લેખને કામ જોડવા. અને વધુ જોરથી કમજાજી મેં કહ્યું. "સાહેબ કામ રાતથી પેટમાં સખત કુખાવો કમજાજી છે!"

પણ આ કુખતું કેવી રીતે થું મનું રાતના થું આપું હતું? રાતના તે રાજાજી ન કાફ જોજન જાવડું હતું. આજી અને ખીચડી. અંજા પાંચે રોડ મેં કસાક બાંડ આ કુખાવો કમજાજી છે." કિંતીપુખારને પણ સરમ થાય જોવા અંજાજી સાથે મેં કહ્યું.

આ દરખીવાન સાહેબની નજર પચાંજી પાંચેના નાના મેંડ પર પડેલી દવાની થીસીઆપર પડી, અને એક થીસી જાવડી જોડવા, "અને હવા કપી લીધી, બાહી લેવા!"

સાહેબનું આ જોડવાં જાંજળી સાથે આવેલા જાવાજી કમજાજી લાગ્યા.

ઉત્તમમાં દવાની થીસીએ મુખતા વિદુલે બાહી તેલ ત્યાં મુખતું હતું.

આ તો...આ તો મારું માંડુ થોડું બારે બામડું હતું તેથી મારે પચાંજી કહ્યું. "અંજાજી જા.જી કુખારતાં હું જોડ્યો." કમજાજી ન કમજાજી કરી તેજ અંજાજી વાજી એજાજી અને વિચારતો હતો કે કોઈકર પાંચે જાવડી. પણ વચ્ચે ન રહી પેટને કુખાવો જોરથી કમજાજી એટલે જાવડી. ત્યાં તમે આંજા."

મારા જોડવાથી સાહેબજી મેંડો જિંતોમાં પડેલા જાવડી, અને કમજાજી જાવડીના સ્વરમાં અને કહ્યું "આટલું કુખતું હોય એવી સિંધિમાં કોઈકર પાંચે જાવડી સાથે નહીં. આપણે જાવડી ન તેમને જોડવાનો." એમ કહી સાથે આવેજા એક જોડીએમાં માજાજીને લેજોએ કહ્યું: "મી, પડે તમે મારી મેંડર બાંડે કોઈકરને જાવડી તેડી આવો તો!"

પડે જાવડી ન સાહેબે વિદુલની કાંતી લેવી કહે કરી. "કેમ ચલ્યા, મેં" તને

સાહેબ મુખતું કે તારા રોડ થું કરે છે તે! તે કહ્યું કે નારતો કરે છે. મેંવડક રાતના ખીચડી કાંતી રાખીતી કે થું?"

હું-જાવડી અંજામાં મુખાવો. આ મુખ વિદુલ થું જાવડી આપડો જોનો અંજા મારા મનમાં પેડો. હું થીસી પડ્યો. હું આંજોથી એને કમજા કરતો હતો. સાથે નથીમે તે અંજા સમજાવો અને કહ્યું.

"સાહેબ ખીચડી કાંતી હોય તેવ ના નહીં પણ થું થાય જે થવડું હતું તે થવડું."

"તને મુખને એમ પણ ન કાખું કે, રોડની તખીપત મારે કોઈકરને જોડવાનો જોડાવો." પ્રસામાં સાહેબે કહ્યું.

"આવી રસામાં મેંડને જોડવા મુખ કેવી રીતે હું જાવડી?"

કે સાહેબ જોડીએમાં ખીચ માજાજી તરફ જાયું. "તમે જાવા કહેતા કરતાં કે કામના જાવડીને લીધે એમને આ રોડ કપો છે. જુલો તો મારા એકજા દિવસમાં એમનું મેંડે કેવું થીસી પચ્યું છે.

આ જાવડી અંજા થતું હતું સાહેબને કાખ કરે. (અંજાજી)

ચીને માંગેલી મારી

કામંજી :

ને પાળા સંસ્કરતી પ્રતિનિધિ સભાએ વડા પ્રધાન શ્રી બી. ધી. કે.જી.વાલા એ કરેલા મામજી પછી સરકારની પસંદગી નીચેને અનુમોદન આપ્યું હતું. વડા પ્રધાન શ્રી કે.જી.વાલાએ અંજાજી કહ્યું કે, કુસ્તામ ખાતે જાવડી મેંડો. જાવા મારે ચીને જિનસર્તી મારી જાવડી છે, અને આપણી તમાજ મામજીએ રીકારી છે.

મુસ્તામના જાવડીના આ પડેલા પ્રતિનિધિ સભાએ જાવડી કરી હતી. આ જાવડીમાં ચીનાએ.એ જોગીઆર કરતાં એક નિયમજા નેપાળી કુમેદાર મારો મેંડો હતો અને ખીચડી કેટલાકને ઇંજા મજા હતી. શ્રી કે.જી.વાલાએ અંજાજી કહ્યું કે, નેપાળની વિરોધ વારીતો ચીનના વડા પ્રધાન શ્રી જાજી એન કાખજી આવેજો જાવાજી સંતોષ-કારક છે, અને મેંડોમાં પચાંજી ચીન અને નેપાળની દોરતી વિદે પપડી કાખજી જાવડી છે.

ચીને માંગેલી મારી રીકારી જોવાની નેપાળી વડા પ્રધાને સિમાજા કરીને અંજાજી કહ્યું કે મુસ્તામના જાવાજી નેપાળની મારી પચાજી જાવડો હતો એ કમજાજીને હું પચાજીઆર કહે જુ. કમ-કોડે પરથી કમજાજી મેંડો મેંડો અંજો કરારને ચીન રીકારી કરે એ મામજી મારી કરાર કરતી ન રહેશે.

ગુજરાતી રેકોર્ડો

હીંદુસ્તાનમાં અનેલી ગુજરાતી રેકોર્ડો, કેવે અમારે ત્યાં મળે છે.

૨૦ રેકોર્ડોમાં બોક્સ કેવલ રી. ૩૦-૦. રેકોર્ડોમાં જાવડો, નાંકો, ગરજો વિચેરેના સમજા છે. કિંદના "સિસ્ક લિટ" ૧/૬ માં કુડી થળી થાયો.

આવે તક અને જાવડી મળશે નહિ: પેડીંગ મુદત— પોસ્ટલ ચોક્સ—સી.આ.સી.ના કોઈકે. અંજાજી છીએ.

નેશનલ રેકોર્ડ કંપની

સી.પી. ૨. અંજાજી આરકોર્ડ, કોડ ૧૪૨ કો. એ રીકાર, પા. જો. બોક્સ ૧૫૫૬, — ૪૨૦૦.

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1902.

Former Editor: Manilal Gandhi—1918-1934

No. 39—Vol. LVIII.

Friday, 27th July, 1960

REGISTERED AT THE G.O. AS A NEWSPAPER.
Price: FOUR PENCE

INDIANS SUFFER IN ROAD-PLANNING

(BY A SPECIAL CORRESPONDENT)

WHILE the Indian community today is virtually without any leadership in its national cause, a colossal amount of damage is being done to it in various ways by various authorities. Even before the promulgation of the Emergency and the detention of some leaders it was extremely doubtful whether there was any competent leadership. Now it is worse. And what is happening to the community? New Germany has been declared off limits. No effective reply has been forthcoming from Indian leaders, if there are any. The housing scheme at Meerbank has ground to a halt because the Government will not provide funds but this does not deter the City Council of Durban from planning to drive a road through Indian homes, temples and schools in Clairwood. It is the Indian who must be sacrificed whenever land is required for the program of the entire community.

THIS rough-and-ready riding over the Indian people of Durban is nothing new. Once it was done with the Indian people fighting every inch of the way—even if it was by way of protest in words, by negotiation and by compromise. Today there is not even the semblance of a fight. This is something which must be attended to.

The assault is being made on different fronts. It is insidious and slow, but very definite and real. Durban Central, the heart of Indian commerce appears to be safe, at least, for sometime.

On the other hand roads are being made at different points. One dangerous assault on Indian business is being made through road building and development schemes. The Indian people must take stock of this. It is not only that the Indian people are called upon to surrender their homes for new roads but new

roads are at the same time by-passing Indian areas.

The latest example is the new road to the North Coast. It is now possible to get to Verulam from Durban without a white man having to pass any Indian businesses. Along the old road to Mount Edgecombe via Avoca there are numerous Indian businesses, shops and homes. The businesses and shops have one ultimate prospect—they must close down for they cannot live on one another. No Indian is

ever going to get a license to build a garage or a shop on the new road. Any business on the new roads will be restricted to Europeans.

While attention is being concentrated on the Group Areas, a road is being driven through Newlands. No one has as yet bothered to examine the implications of this road on the Indian people. This is worthwhile examining.

The proposal to drive a road through Indian homes in Clairwood is yet another example of sacrificing the Indian for the common interest. This is in spite of the fact that the no land is available for Indians in Durban.

Such is the quality of honesty towards Indians at the Central Government and Durban City Council levels.

FOUNTAIN OF PROSPERITY

THE all well recently drilled in Ankleshwar area near Surat has been christened "Vasudhara" by Prime Minister Nehru. Vasudhara, a Sanskrit name, means "fountain of prosperity."

GANDHI AND DR. B. C. ROY

GANDHIJI was suffering with malaria during the days of detention at the Aga Khan's Palace but the Delhi Government did not yield to the plea made by the Bombay Government to have the well-known Dr. B. C. Roy to treat Gandhiji. By some unknown circumstances Dr. B. C. Roy, at that particular time was in Bombay. So, after a lot of correspondence permission was granted and made possible for Dr. Roy to visit Gandhiji at the Aga Khan's Palace.

When Dr. Roy visited Gandhiji he said, "But Mahatmaji do you know whom I have come to treat? Not Mohandas Karamchand Gandhi, but to treat that person who, according to my views is the representative of 400 million people. Because I know that, if he dies, 400 million people will also die; and if he lives, 400 million people will also live."

No answer was given to this. There was nothing left, but to, bow down to Gandhiji.

After a little while he said, "Very good, Dr. Gandhi, you win. Whatever medicine you want to give, give it to me. I will take it. But I'm amazed that instead of studying medicine, why didn't you study law? You have very good legal sense."

With pride Dr. Roy said, "God made me a doctor for one reason, because He knew that a day would come when I would have the greatest pleasure of treating our Mahatma Gandhi, the marvellous son of His!"

Again you are arguing like a lawyer," said Gandhiji.

Capital Of Gujarat Master Plan To Be Prepared

(Indian Opinion India Service)

THE Government of Gujarat is to invite town planners and architects from all over the country to prepare a master plan for Gandhinagar, the proposed permanent capital of Gujarat, according to Mr Upendra Bhatt, Chief Engineer to the Government.

Mr Bhatt, in a talk from the Ahmedabad Station of All India Radio, said that a preliminary survey of the site chosen for the capital would be completed within the next four months. An aerial survey would also be undertaken with the help of the Central Government.

The new capital which is expected to be completed within the next four or five years would, according to preliminary estimates, cost from Rs. 150 to 200 million (£11.25m. (£15m.))

The design would be simple and economical and reflect the life of the people of the state.

The total area of the capital, which would be about 16,000 acres, is expected to accommodate a population of about 150,000.

Water supplies to the capital are to be drawn from the River Sabarmati.

The Legislative Assembly of Gujarat State is to meet on August 18. The opening day of the session, which will be the first since the inauguration of the new state, will be devoted to swearing-in of members.

Fur Industry

(Indian Opinion India Service)

FOREIGN experts are to visit Kashmir to advise the State Government on development of the fur industry. They will be deputed by the Union Ministry of Commerce and Industry and will suggest improved methods of curing and tanning.

In recent years Kashmir has built up a big foreign market for furs.

COMMONWEALTH SCHOLARSHIPS FROM INDIA

INDIA has announced an offer of 45 scholarships and fellowships to scholars from various countries of the Commonwealth.

This was stated in the British House of Commons by Mr Richard Thompson, Commonwealth Under Secretary, while detailing progress to date of the recently announced plan to award scholarships and fellowships throughout the Commonwealth.

Indian Opinion

FRIDAY, 29TH JULY, 1960

Professor Lauwerys On Indians In South Africa

IN the course of his address at the opening of the thirty fourth annual conference of the Natal Indian Teachers' Society, (reported briefly last week) Professor Lauwerys, of the University of London and an outstanding world-authority on comparative education, drew the attention of the Indians in this country to two points: first, that they had made tremendous strides in the last hundred years and secondly, the poorest of the poor here (mentioning specifically the 70 per cent of the Indian people who were living below the bread-line) were better off than their compatriots in India. He did not directly say what his purpose was in mentioning these facts but it is evident that he had in mind the complaints of the Indian people about their life and conditions in this country. That the Indian people today are better off than their forebears a hundred years ago is obvious and a most reasonable and wholly logical state of affairs; that even the poorest of the poor Indian in South Africa is better off than his counter-part in India is again both reasonable and logical. These improvements in all-round living conditions are not peculiar to the Indian people of this country. They represent a normal process of evolution and why Professor Lauwerys should have gone the extent of referring to them we do not altogether understand. It is a point made regularly by the White people of this country who wish to bar the progress of the Indian people.

While we should not like to impute to Professor Lauwerys any suggestions of special pleading for the European cause in South Africa we should like to point out that other immigrant peoples to this country have benefited to even greater measure by emigrating to South Africa. All the progress that the Indians have made has been in the face of innumerable legal restrictions and suppression and, therefore, all the more worthy of praise. Every European who has immigrated to this country has made progress. In the closing years of the last century the country was inundated with a great variety of the poor of Europe, most of them arriving with only what they stood in. Their achievements are matters of pride and examples of industry, perseverance and thrift. The position of their descendants today is not compared with that of their forebears nor is reference made to the fact that they are better off than their compatriots in their native land. It is the purpose and object of every immigrant to improve his position. It was so with the Indian in the last century. His achievements and his position must not be compared with the condition of his forebears a hundred years nor with those of his compatriots in India. They must be compared with the position of other immigrant peoples and with the living standards of the pri-

(Continued in next Column)

Gandhiji On TULSIDAS AND THE * RAMAYANA *

SEVERAL friends on various occasions have addressed to me criticisms regarding my attitude towards the *Tuli-Ramayana*. The substance of their criticisms is as follows:

"You have described the *Ramayana* as the best of books, but we have never been able to reconcile ourselves with your view. Do not you see how Tulsi has disparaged woman-kind, defecated Rama's unchaste ambuscade, on Vali, praised Vibishana for betrayal of his country, and described Rama as an ascetic in spite of his gross injustice to Sita? What beauty do you find in a book like this? Or do you think the poetic beauty of the book compensates for everything else? If it is so then we venture to suggest that you have no qualifications for the task."

I admit that if we take the criticisms of every point individually they will be found difficult to refute and the whole of the *Ramayana* can, in this manner, be easily condemned. But that can be said of almost everything and everybody. There is a story related about a celebrated artist that in order to answer his critics he put his picture in a show window and invited visitors to indicate their opinion by marking the spot they did not like. The result was that there was hardly any portion that was not covered by the critics' marks. As a matter of fact, however, the picture was a masterpiece of art. Indeed even the *Vedas*, the *Bible* and the *Quran* have not been exempt from condemnation. In order to arrive at a proper estimate of a book it must be judged

as a whole. So much for external criticisms. The internal test of a book consists in finding out what effect it has produced on the majority of its readers. Judged by either method the position of the *Ramayana* as a book per excellence remains unassailable. This, however, does not mean that it is absolutely faultless. But it is claimed on behalf of the *Ramayana* that it has given peace to millions, has given faith to those who had it not, and is even today serving as a healing balm to thousands who are hurt by the fire of unbelief. Every page of it is overflowing with devotion. It is a veritable mine of spiritual experience.

It is true that the *Ramayana* is sometimes used by evil-minded persons to support their evil practices. But that is no proof of evil in the *Ramayana*. I admit that Tulsi has been unintentionally as I think, done injustice to woman-kind. In this, as in several other respects also, he has failed to rise above the prevailing notions of his age. In other words Tulsi was not a reformer; he was only a prince among *Arjuns*. The faults of the *Ramayana* are less a reflection on Tulsi than a reflection on the age in which he lived.

What should be the attitude of the reformer regarding the position of women or towards Tulsi under such circumstances? Can he derive no help whatever from Tulsi? The reply is emphatically "he can." In spite of disparaging remarks about women in the *Ramayana* he should not be forgetting that in it Tulsi has presented to the world his matchless picture of Sita. Where would Rama be without

(Continued on page 239)

(Continued from previous column)

vilaged peoples; they must be reckoned against the background of oppression and suppression. To point out that the Indian today is better off than his forefathers and his compatriots in India is to suggest that he should be satisfied with his position and be most grateful to South Africa, for this state of affairs. We trust Professor Lauwerys did not imply this. The crux of the problem is left subject to the normal laws of the country the Indian would certainly be much better off than he is today. The position is that he is weighted down by a huge burden of discriminatory legislation.

NEW GOVERNMENT SYSTEM ADVOCATED FOR INDIA

(From Our Own Correspondent)

BOMBAY.—A reconstruction of Indian polity with the *gram sabha* as the base was advocated by the Sardar Vallabhbhai Patel at a two-day symposium in Madras. Initiating the discussion, Mr. Narayan said that he had prepared the theme at the behest of Acharya Vinoba Bhave, following the Sardar Vallabhbhai Patel's conference at Yelval in Mysore, where political leaders headed by the Prime Minister, Mr. Nehru, seriously debated the question of revising the electoral system in the country.

THE Sardar Vallabhbhai Patel said that the *gram sabha*, which would be the highest political institution of the local community, should be made so strong as to support the democratic superstructure. The *gram sabha* executive should be chosen by general consensus of opinion and not by election. There should be no question of "candidates" and no one should "stand" for any post. The Panchayat should function through sub-committees charged with different responsibilities.

No official or member should be nominated by the Government to the panchayat or its sub-committees. Further, no individual should hold office for more than a fixed period. The author of the theme said that there was a time when Indian village republics were self-created like the Swiss cantons. In today's conditions, they would have to be recreated by a deliberate and bold process of decentralisation. That was the only way in which Indian democracy could be given a firm base and "living reality".

The democratic superstructure would consist of primary community level (integration of *gram panchayats* into *panchayat samitis*) district councils elected by *panchayats* and the State Assembly, where all district councils would come together.

Mr. Narayan said that it would

be wrong to suppose that he advocated merely for more powers to local bodies and for indirect election. The new policy suggested by him was not a graft on the existing body of society but an organic part of a radically transformed social order.

Mr. Narayan said he envisaged the following structure of Government for India: A Central Government concerned only with defence, external affairs, currency and similar subjects with other affairs successively handed down from the Centre to the State, the State to the district and the district to other levels where people would really take part in the administration. Mr. Narayan said the revolution he had in mind was horizontal as well as vertical. This would mean that there would be more than one institution as against one Parliament at present to ensure accountability in the public of the conduct of each service as the railways, the post office, the agricultural and education departments. He said he did not entirely rule out the functioning of political parties in his new society. They could still function in spheres where direct participation by people was not possible.

Mr. Narayan said his argument against political parties was that they acted as barriers against people participating directly in

the administration though they did perform a valuable function in training leaders for the management of affairs. He rejected the criticism that his proposal that every community should be self-sufficient was an attempt to create a static society, and said he saw no reason why science and technology should not enable each community to produce not only enough to meet its current basic needs but help it face such contingencies as a "population explosion". Mr. Narayan said the rapid process of urbanisation following industrialisation had resulted in the "atomisation" of society and the decay of the community.

The two institutions of family and community were fundamental requisites of the ideal human society of his conception and everything else should be built around them, he added. In the West, a family consisting of three generations which in his opinion was the ideal family, had become a thing of the past. The dominating character of the community in the West was that it was made up of individuals who met each other not as (whole) individuals but as fragmented human beings brought together in different capacities and in different sets. As a result, the values of human society which were once shared by all civilised people were now in danger of being completely lost.

Mr. Narayan said that the entire method of planning in the country would have to be changed if the country was to adopt his suggestion. Mr. Narayan said his proposals were not meant to be short-sighted to a system that was not democratic. "I am only against forms and

institutions which are" usually mistaken for democracy. I am for values of democracy and I am seriously concerned with them. I believe that there is no democracy left if fundamental freedoms and the rule of law are absent," he added. Speaking about Pakistan, Mr. Narayan said "I have no reason to doubt the sincerity of President Ayub to hand over power to a new instrument of democracy. While I have a lot of criticism for such things as official shairmaq and namaz (in basic democracy), I, nevertheless, feel that a beginning has been made to lay the foundations of democracy."

Scholarships In Foreign Languages

The Government of India have decided to continue in 1960-61 the scheme for the award of scholarships in Indian languages for specialization in certain foreign languages abroad. The duration of the course will be one to three years, and the languages in which the scholarships are available are: Arabic (2), Chinese (2), French (1), Italian (1), Japanese (2), Russian (2), Persian (2), Romanian (1), and Swedish (1). Figures in parentheses indicate the number of scholarships available in each language.

Transport Of Petroleum

The Government are considering construction of a pipeline over some stretches in order to supplement the capacity of the railways for transport of refined petroleum products inside the country, it is reported.

Foreign exchange cost of building pipelines in India can be very less now that pipes are going to be manufactured by Hindustan Steel Ltd. at Rourkela.

New India Assurance Co. Ltd., India's Leading Company

W. Transact

Fire, Marine, Transit, Motor, Luggage, Burglary,
Householders & Houseowners (Comprehensive),
Personal, Accident etc.

Principal Controlling Officers in the Union of South Africa

Jalbhoy Rustomjee & Son

140 Queen Street, — Durban

Phones: Durban 25845, 28513, 29807

DO YOU KNOW

That NEW INDIA is by far India's largest Insurance Company?

That NEW INDIA operates in "over forty-five countries?"

That NEW INDIA has over 45 branches in India alone?

That NEW INDIA receives over £4,000,000 Premium EACH YEAR on Fire, Marine & Accident.

FOR SECURITY
AND SERVICE
INSURE WITH
NEW INDIA

The Fruits Of Racial Tolerance And Oppression! DIFFICULT AND DANGEROUS CONDITIONS FOR S.A. JOURNALISTS

THE South African Government's attempts to intimidate and discredit the independent English language Press have reached such a depth that the obvious next step seems to be complete control.

Mr H. D. Wesselsberg, President of the conservative South African Society of Journalists, made the above statement at the annual conference of the Society on the 26th April this year. He made it on the face of Emergency Regulations which give the government unlimited power to detain any opponent for an indefinite period without trial or warning.

In courageous mood, and the strong language he used, are a good measure of the deep anger and resentment felt by the majority of South African journalists at the heavy handed brutality with which the government is treating them, their profession, and the press they serve.

The Nationalists, fanatically intransigent of criticism, began their attack on the opposition press almost as soon as they came to power twelve years ago. At the beginning they confined themselves to verbal threats and slander and, in the matter of most releases, withheld dissemination in favour of the service government newspapers.

On the familiar and dubious pretext of "fighting communism," the Nationalists first armed themselves with the Suppression of Communism Act, the Criminal Law Amendment Act and the Public Safety Act, all of which contained provisions directed against the press and free reporting.

As was to be expected, the first victim was the *Guardian*, a left-wing democratic weekly which enjoyed wide circulation and considerable prestige among the non-white peoples. The *Guardian* was a brand after a secret and farcical "banquet."

In succession, *Advance*, next with even more summary treatment, a brief announcement in the *Government Gazette* was the only notice which the journal received of the fact that it had been banned.

New Age, established immediately after the banning of *Advance*, was also subjected to constant attack. Its offices were frequently raided, its editors and

agents harassed and intimidated. Many members of its staff were among those arrested for High Treason, and the paper itself was formally banned on the same charge.

The most powerful and less exposed sections of the opposition press were in the instances subjected to various whimsical purges. Government departments and officials were forbidden to communicate any information to the press about the policy or work of their departments. A valuable source of news, of great importance to the public, was thereby sealed off from journalists.

More sinister still was the increasingly arrogant and antagonistic attitude of the police towards representatives of the opposition press. Commentators and reporters were treated with wanton courtesy and even, on occasions, assaulted during the course of duty.

The recent political crisis, which exposed and sharpened all the manifold contradictions and conflicts in our society to an unprecedented degree, led to a rapid worsening of conditions for the press and journalists.

In the first shock of the storm of protest at the Sharpeville massacre, the government fell into some confusion, and there was a slight slackening of control. This was particularly noticeable in the attitude of the police, who began to treat journalists with somewhat more deference than had hitherto been the case. Journalists were given interviews and allowed free access to trouble areas. They were even permitted to travel in police vehicles, whenever the situation made it necessary for them to do so.

Premises took full advantage of their opportunities. The many events of the crisis fortnight were, subject to the usual editorial and management policy control, and successfully reported.

The declaration of a State of Emergency immediately put an end to such freedom. Armed with the powers to govern by decree, the Nationalists launched a full scale attack on the press.

The very first regulations

issued under the State of Emergency contain drastic provisions which place the South African press—and journalists personally—at the complete mercy of the government and police.

The Minister of Justice may, at his sole discretion, summarily ban any newspaper or other publication. Every commissioned officer of the police now has the right to seize any publication which, in his sole opinion, is of a "subversive character" or publishes "subversive statements."

The ink had scarcely dried on the proclamation of the Regulations to this effect, when the police moved into action.

New Age offices, and the premises of its printers, were raided and all copies of the current issue seized. Every member of the staff on whom the police could lay their hands was arrested and imprisoned, as were many of the street sellers. The subsequent banning of the paper was a mere formality.

Police also raided the offices of the *City Press*, *Drum*, *Contact*, and *The Torch*—all publications with a specific appeal to and circulation among the non-white people.

Further incidents followed in quick succession.

Norman Phillips, the Canadian representative of the *Toronto Star*, was gassed after being taken to his paper; he was released only after strong representations by his government.

Myra Bloomberg, a contributor to *Contact*, and South African correspondent for the *English Daily Herald*, was arrested and subjected to two days of intensive interrogation designed to elicit her secrets of information.

A *Cape Times* reporter, who volunteered to give evidence before the Commission of Enquiry into the shootings at Langa, received two threatening telephone calls, warning him not to do so; the nature of the second call made it clear that the Special Branch of the police was the author of the threat.

Overseas cables containing the names of detained persons were

stopped by the Post Office, as were copies of *Contact* submitted for despatch through the mail.

Such are the difficult and dangerous conditions under which South African journalists have to live and work today. Such are the fruits of racial intolerance and oppression.

Overseas opinion, properly informed of the agony of the South African people, is of tremendous importance to our struggle for freedom. We must rely on journalists of all countries to help us in this respect.

SERVICE NOW MORE INTERNATIONAL

("Indian Opinion" India Service)

NEW DELHI—The International Telex Service from Bombay and Ahmedabad available in the United Kingdom is being extended to Austria, Belgium, Bulgaria, Canada, Czechoslovakia, Denmark, Poland, Germany, Greece, Hungary, the Irish Republic, Luxembourg, Norway, Poland, Portugal, Romania, Spain, Switzerland, USSR and Yugoslavia.

It may be recalled that the first international telex communications system was inaugurated in June last between Bombay and London.

EXPORTS OF BUILDERS' HARDWARE

INDIA in 1959 exported builders' hardware (other than locks and padlocks) to more than 40 countries. It rose last year from valued at Rs. 16 million (£170,000) or nearly Rs. 200,000 (£15,000) more than in 1958. During the first quarter of 1960 they amounted to Rs. 327,000 (£24,575) as compared with Rs. 234,000 (£17,700) during the corresponding period of 1959.

The principal importers of Indian made builders' hardware were Kenya, Burma, Aden, Kuwait, Iraq, Ceylon, Bahrain, Tanganyika, Malaya and China.

The Race Question In Modern Science

THE JEWISH PEOPLE

THE Jews as a race do not exist and so-called Jewish characteristics, often cited as setting them apart from other peoples with whom they live, do not stand up to serious scientific analysis.

This is one of the conclusions reached by Harry L. Shapiro, chairman of the department of anthropology at the American Museum of Natural History, New York, in *The Jewish People—A Biological History*, which has just been published by Unesco in its series on the race question in modern sciences.

Such often quoted traits as wavy hair, dark eyes and curved noses are actually not common to Jews living in different parts of the globe—where, in fact, they tend to resemble more closely the persons surrounding them than any general Jewish stereotype.

Mr. Shapiro supports this thesis with statistics based upon biological research from a large number of sources. Fourteen to twenty per cent of Eastern European Jews have blue eyes, for example, while only two per cent of the Jews in Iraq were found to have eyes of this colour. A group of Arab Jews in the Sabara was found to have 30 per cent of its members with straight hair; while in a sample from Iraq, this figure rose to 300 per cent.

Pointing out that blood types have been used prominently in recent racial studies, Mr. Shapiro then reports that Jewish samples show pretty much the same distribution as samples from non-Jewish groups. For example, Type B blood is relatively rare in Europe—10 per cent or less—and high in Asia, running from 30 to 40 per cent. Among Jews, too, group B blood is low in Western Europe and high in Asia.

Mr. Shapiro states: "These comparisons, typical of many more extensive ones that could be made, prove that the fundamental requirements for any claim that the Jews form a racial unity cannot be met, at least by those of the traditional standards of racial classification. The various communities differ from each other too significantly to be grouped together as a single race."

After all, as Mr. Shapiro stresses, the Jews are known to have existed as a people for 4,000 years, making them the world's second oldest people (the first, he says, being the Egyptians). How could they

have existed for four millennia as a people while losing their common traits?

Here, Mr. Shapiro's biological history digs into the sands of time which have drifted over ancient Mesopotamia, the original home of the Jews in his opinion, and the land of Canaan. Before coming to the Promised Land, the Jews were not isolated and they intermarried extensively. The Bible tells of intermarriage by Abraham, traditional founder of the Jewish line.

Not only did the Jews intermarry with the Canaanites, but with other peoples as well. The Philistines, for example, in the celebrated union of Samson and Delilah.

Then, even before the Diaspora, which is traditionally held to have begun with the Roman destruction of Jerusalem in 70 A.D., the Jews had been intermingling genetically with other peoples. Then came a 1,000 years of wandering in which Jews were scattered over the face of the earth, often assimilating when conditions permitted. As Mr. Shapiro states, the population of Jewish communities in France and Italy actually dropped at a time when the general population was rising because the Jews were being completely assimilated.

The Diaspora, Mr. Shapiro points out, did for the Jews what the vast population movements did to European people in creating new combinations and syntheses.

But despite this biological diffusion, the Jews maintained their continuity as a people. Mr. Shapiro explains this apparent contradiction by religious and, above all, cultural factors. Among the pre-Christian factors, for example, Jews set themselves apart by their monotheism. Later, this practice of religious led to the creation of what Mr. Shapiro calls a "sub-culture" preserving the Jews as a people.

Repression, too, thwarted its own purpose by stiffening resistance. "Jewish communities have often dissolved under benign and tolerant conditions and have closed ranks when unprovoked forces were directed

(Continued in next column)

Indian Tribute To Mrs. Hoernle

JOHANNESBURG.—The following tribute was paid to the late Mrs. A. W. Hoernle, by the Johannesburg Indian Social Welfare Association, in the course of its Twenty Fifth Annual Report (the text of which was published in the "Indian Opinion" recently).

With the death of Agnes Winifred Hoernle on March 17, 1960, South Africa lost one of her greatest daughters, and, not least, the Indian community of Johannesburg was deprived of one of its greatest friends.

She was a remarkable woman. Her intellectual interests were wide and varied, yet her appreciation of the common humanity which all human beings share was deep and abiding. It was this combination of mind and heart which gave her that essential integrity and continuing purpose in life, and maintained in her the serenity and sense of humour which endeared her to young and old alike.

She held many positions of honour and responsibility throughout her life. In 1933 she first became active on the committee of the Johannesburg Child Welfare Society and the promotion of child-care always lay near her heart. To the

needs of non-white children she devoted her special attention and was, for many years, the Chairwoman of the Standing Committee for Non-European Child Welfare. Her work for South Africa and her sense of community responsibility led her to the Presidency of the Institute of Race Relations, to her appointment to the Penal and Prison Reform Commission, to the Chairmanship of the Penal Reform League, the Johannesburg Co-ordinating Council for Non-European Social Welfare, to the Presidency of the Johannesburg Child Welfare Society and to what was one of her greatest and most continuing interests, to the Chairmanship of the Johannesburg Indian Social Welfare Association.

For twenty-five years, Mrs. Hoernle served the Indian community in this capacity and it was on 1st February, 1960, when she was lying ill, that she completed this quarter century of continuous work for the Indian people. The Johannesburg Indian Social Welfare Association lay very near her heart, and whatever other activity she might consider giving up, her chairmanship of this Association was never one.

We in the Association will miss her deeply. We will miss her guidance and that wisdom which sprang from her life-time of varied experience. We will miss her laughter and the joy with which she lived. We will miss her courage and her steadfastness and that drive to good from which so many of us have benefited.

We salute her as a true friend of humanity and of the Indian people.

The Association pays the following tribute to the late Mr. Mahomed Japhay.

This year, too, we have suffered another grievous loss in the death of Mr. Mahomed Japhay, one of our Vice Chairmen.

Mr. Japhay served on the Executive Committee for 25 years and was devoted in his loyalty to the work of the Association. We will greatly miss his generosity and that sound common sense with which he was so well endowed and which over the years was one of the great assets of our Association.

To the families of Mrs. Hoernle and Mr. Japhay we send our sincerest sympathies.

(Continued from previous column) toward them," Mr. Shapiro notes.

Finally, the very scattering of the Jews helped save their identity. In the first place, congregations were independent and were not endangered by the destruction of a central authority. Secondly, this widespread distribution, Mr. Shapiro states, served as an insurance; whenever Jews were facing severe conditions in one country, they were usually able to enjoy favourable ones elsewhere.

The great circle of the Diaspora has now been closed with the appearance of the State of Israel. Mr. Shapiro points out and concludes:

"Although only a small part of World Jewry may ever return to the ancestral homeland, it is representative of the whole against differentiation that has evolved since the departure some 2,000 years ago. We may now witness in Israel the beginnings of a new chapter in the biological history of the Jews."

The Jewish People: A Biological History, by Harry L. Shapiro. (The Race Question in Modern Science), Unesco, Paris 3/6. sterling.

VINOBA THANKS THE POLICE

(Indian Opinion—India Service)

BOMBAY.—Acharya Vinoba Bhave told newsmen at Nanagar, nine miles from Gwalior, that the police had behaved "decently" during his tour of the dacoit-infested areas. They had shown common sense and gentleness, he said. Acharya Bhave said that there need be no conflict between Sardars' work and police-men's duties.

He congratulated the press for giving full and sympathetic coverage to his tour. Reacting to criticisms by police officials, he said that he had made it clear to the dacoits that they should not hope for an amnesty. Moreover, the surrendered dacoits had pleaded guilty. He thanked the police for allowing the dacoits to meet him. He had never wanted to destroy the morale of the police, he said.

No country will ever be able to conquer India if she has national integrity on the one hand and an international policy on the other.

—V. K. Krishna Menon

A Major Book-Producing Country

(Indian Opinion—India Service)

INDIA is among the first five largest book-producing countries of the world, according to statistics compiled by the UN. The 1959 UN Year Book, recently published, said that among seven major book-producing nations led by the Soviet Union, India occupied fifth position, the USA and France ranking sixth and seventh respectively.

India, however, continued to occupy second position in production of feature films with an output of 995 movies during the year under review. First place was taken by Japan with 369 films followed by the USA which produced 288.

The total attendance in cinema houses was, however, largest in the USSR where 3.1 billion people were estimated to have gone to the movies during the year. Attendance in the USA was 2.2 billion, in India 1.4 billion and in Japan 1.1 billion.

Life has been given man only on condition that he serves the life of the Universe.

—Tolstoy.

Tulsidas And The Ramayana

(Continued from page 234)

But? We find a host of other snobbing figures like Kausalya, Smitra etc. in the Ramayana. We bow our head in reverence before the faith and devotion of Shabari and Ahalya. Ravana was a monster but Mandodari was a saint. In my opinion these instances go to prove that Tulsidas was an avenger of wrongs by conviction. On the contrary, so far as his convictions went, he had only reverence for them. So much for Tulsidas's attitude towards women.

In the matter of the killing of Vali, however, there is room for two opinions. In Vibhishana I can find no fault. Vibhishana offered Salyagraba against his brother. His example teaches us that it is bravery of patriotism to sympathize with or try to conceal the faults of one's rulers or country, and to oppose them in the truest patriotism. By helping Rama Vibhishana rendered the truest service to his country. The treatment of Sita by Rama does not denote heartlessness. It is a proof of a duel between singly duty and a husband's love for wife.

To the sceptics who feel honest doubts in connection with the Ramayana, I would

suggest that they should not accept anybody's interpretations mechanically. They should leave out such portions about which they feel doubtful. Nothing contrary to truth and justice need be condoned. It would be sheer perversity to argue that because in our opinion Rama practised deception, we too may do likewise. The proper thing to do would be to believe that Rama was incapable of practising deception. As the Gita says, 'There is nothing in the world that is entirely free from faults.' Let us, therefore, like the fabled swan who rejects the water and takes only the milk, learn to treasure only the good and reject the evil in everything. Nothing and no one is perfect but God.

—Young India, 31-10-29

DRY RED CHILLIES

No. 1 Mixed Grade Dry Red Chillies. Nett 30lb Bag 45/-.

Any amount obtainable for Cash.

Write for Genix Bags and Sagar Pockets.

MAARMANS (Pty) Ltd.
Box 26. Phone 128.
BRITS. Transvaal.

FAMOUS INDIAN MUSICAL INSTRUMENTS AND SONG BOOKS JUST ARRIVED

Tabla and Doolah Latest Designs £8/10/-
Dholaks and Mordangs for that each £6/10/-
Harmoniums, Rama Flute Best make £18/10/-
Mouth Organs Popular Brands 4/4, 5/6, 7/6
Sul Sul Tharanga and Xylophone each 25/-

Violins and Banjo Mandolins each £6/10/-
Longneck Tenor Banjos £12/10/-
Jap Malas for Prayers 4/6, 5/6, 10/6
Gujarati Film Song Bk, 20 Film ea. Bk. ea. 2/6

Clarets B/F for Indian Bands £18/10/-

Trombone and Sunks each £15/-

Khartals and Jhangs in Pairs each set £15/-

Straight Blowing Flutes 2/6

Side Blowing Krishna Style Flute 5/6

Manjiras and Mouth Organs

Dancing Belts in Dozen Lots 6/6

Marakas for Rumba and Tango Bands 25/6

Sarods and Dilrubbas each £12/10/-

BOOKS OF ALL SORTS, INDIAN, ANCIENT, HISTORICAL, ARE SOLD BY US

D. Roopanand Bros.

PHONE 20107

MUSIC SALOON & BOOKSELLERS

P.O. BOX 252

85 Victoria Street,

DURBAN

fifty years ago...

July 1910

A LIE NAILED TO THE COUNTER

(From "The Indian Opinion," July 30, 1910)

THE Secretary to the Department of Commerce and Industry, Simla, has been addressed as follows by Mr. Polak:

Sir,—I have the honour to bring to the notice of the Government of India the following facts, which should dispose of any doubts as to the bona fides of the Transvaal authorities regarding their allegations that they are not in a position to identify Asiatics who do not, on demand, produce registration certificates, and their right, accordingly, to deport such Asiatics as prohibited immigrants.

1. Mr. Louis Quinn is the Chairman of the Transvaal Chinese Association. Like British Indians, the Chinese are also subjected to the Transvaal's Anti-Asiatic legislation, and like them, too, many Chinese have become passive resisters. Mr. Quinn is one of these.

2. Mr. Quinn was one of the first Asiatics to be arrested, in 1907, and he was one of the imprisoned Asiatics who, on behalf of their respective communities, signed the written memorandum embodying some of the terms of the compromise arrived at in 1908.

3. Many of Mr. Quinn's compatriots, when they learnt that he had agreed to voluntary registration and that he had promised to induce as many as possible of his countrymen to identify themselves by voluntarily giving the full tally of finger-impressions, as had Mr. Gandhi, felt that he had betrayed their cause, since they had, in large numbers, taken a solemn oath not to give finger-impressions. Mr. Quinn pointed out to them that it would be for them to give them or not at their own pleasure. His life was in the greatest danger, however, and I am not sure if he did not even receive police protection. It is within my knowledge that he was compelled to seek refuge in the Chinese Consulate. He had determined to abide by his undertaking with the Government, and himself gave the finger-impressions as a voluntary act, and other means of identification

for which he was thanked by the authorities. Eventually, most of his compatriots compromised the matter by giving two thumb-prints.

4. Mr. Quinn's voluntary registration was subsequently validated by the Registration Act of 1908.

5. When it became evident that the Transvaal Government were not prepared to repeal the objectionable law of 1907 and were intent upon retaining the racial exclusion provisions of existing legislation Mr. Quinn at once protested, and when he found that the protests of his compatriots were ignored, he destroyed the registration certificate which he held to have delivered to him through breach of faith. This action, of course, did not de-register him, for full particulars of his identification were on official record, including certain disfiguring scars indicating a terrible accident that occurred to Mr. Quinn some years ago.

6. When a further attempt at a settlement was arrived at, in August-September of 1908, Mr. Quinn was specially sent for by General Smuts to represent the Chinese community in the negotiations. Mr. Quinn is personally known to General Smuts, Mr. Percy Fitzpatrick, one of the opposition leaders, to the Registrar of Asiatics, with whom he has, at various times had prolonged interviews, and to the police-officer who has, on certain occasions, effected his arrest.

7. Mr. Quinn has been three times, at least, imprisoned as a passive resister and has on each occasion given complete means of identification under legal regulations. In addition, Mr. Quinn is personally known to various magistrates and to the Chinese Consul-General (though the latter may no longer be in Johannesburg). Numerous prominent Europeans including Mr. William Hoesbe, M.L.A., and several Christian ministers, are well acquainted with him.

8. Mr. Quinn is legally in exactly the same position as Mr. Gandhi, yet whereas, for certain reasons, the latter has not been

Phone 235-6786

P. O. Box 1249

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS

HOUSE FOR KEEN CASH PRICES

11 West Street, JOHANNESBURG.

Indian Records Now Cheaper!!

7/6 Each Plus 3d Tax.

AVAILABLE IN SETS OR SINGLE

Some Of Our Latest Hits Include:

TALAK, MEHINDI,	USTAD, NAAGHANI,
PADMA ROAD, KAAGUZ KH.	DO-BEXNEN, MOTHER INDIA,
HOOL, DO U AD, ANAR	INSPECTOR, MAIN NASHIE NE.
DEET, MISS INDIA.	HOOF

ORDER NOW — FREE PACKING

C.O.D. Orders must include 5/- deposit.

Only Obtainable At:

NATIONAL RECORD COMPANY;

2 Ajmeri Arcade (off 14th Grey St. & 50 Cathedral Road)
P.O. Box 1574 DURBAN Phone 47841

Special Offer: India-Made Agarbattis

(SHIPMENT JUST ARRIVED)

WHOLESALE TRADE PRICES

THREE ROBES. 3 boxes	37/6 Doz
(Available in Thin/Thick Blanks)	
GATEWAY OF INDIA 3 boxes	35/- "
" " " 4 "	90/- "
CHAMELI 8 "	18/- "
" " 1 "	2/- "
SUGANDE HANI 5 "	32/- "
" " 2 1/2 "	15/- "
" " 1 "	8/- "
" " 1/2 "	4/- "
LATAMANGESHEER 1/2 "	4/- "
CHANDAN DROOP 2 1/2 - Box of 16 Blanks.	

CASH WITH ORDER — PRICES F.O.R. DURBAN

We have also received Genuine Basmati Rice 1/- per lb
(Minimum Order 100lb)

We are Stockists of all kinds of Indian Bhatti, Spices and
Condiments, Betelnuts, Almonds, Tamarind, Whole Coconuts and
All kinds of Imported Rice.

SPECIAL PRICES TO THE TRADE

Please write for our price lists

K. HARIBHAI & SONS

(PTY.) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants

81 Victoria Street, —P.O. Box 2156—Durban.

Telegraphic Add: "BHAJONS"

collected since his return to the Transvaal from England, Mr. Quinn has just become the victim of an order of deportation. 10. I bring these facts to the notice of the Government of India, to enable them to make the needed representations based upon specific information.

Printed and published by Mrs. Sushila Gandhi at the International Printing Press, Phoenix, Admissions: INDIAN OPINION, Private Bag, Durban, Natal.

R. VITHAL

Bookkeeping, Writing up Sets of
Books, Balance Sheets, Income
Tax Returns.
Contact No. 12 Bethlys Arcade,
28 Market Street,
Cor. Diagonal & Market Sts.,
Johannesburg. Phone 33-1884

"ઇન્ડિયન ઓપિનિયન"

૩,૬નાર તા. ૨૯ જુલાઈ, ૧૯૬૦.

પંડીત નહેરુ પ્રેસ કોન્ફરન્સમાં

છાપાના પ્રતિનિધિઓના સલાહના અભાગમાં ન્યૂ દિહીમાં તા. ૨૪-૬-૬૦ ના પંડીત નહેરુએ અભ્યાન્યું કહ્યું કે: નામર કવેલી વિષે રિપ્બની અદાલતે નિર્ણયો આપ્યા છે તેમાના ડેટલાક રખડ નથી. પરંતુ પ્રકાશની વાત એ છે કે પ્રકાશ દિહીની તરફથી છે. હારે બરેલું પગલું ભરવાનું છે, બીજું દીક સરકારની સંવલિ વિના પોડુંબીસ તાં ગાળે પચ મોઢલી કહે એમ નથી. એનો અર્થ એ થયો કે અભ્યાસની રિપ્બિત મંજુર કરી છે આથી અમને સંતેવ થયો છે. હોરનું કીત સંક્રાન્તિ હોવાથી અવિશ્વર્થો સું પચમ્ અરનું તેનો વિચાર કરવો પડશે.

એ એક શ્રીએ વિષેના સલાહના અભાગમાં વડા પ્રધાને અભ્યાન્યું:—પી. શ્રીએ કંડનમાં છે, તે આપણે અપાજ્ઞા અભ્યાન્યું છીએ.

સલાહ: આ વિષે કંડનથી પડે મળ્યા છે.

અભ્યાસ: હા. થોડા દિવસે પહેલાં પત્ર હતો, ન અભ્યાસ હતા તેવી ટેટલીક વાતનો અભ્યાસ મળી હતો. અમે બોડીસ સરકારને અભ્યાન્યું કહ્યું કે, કમચ્છાં કમે એને પાછો વાળવાની ખાતેસ રાખતા નથી. પરંતુ ભારત ત્રિરૂ એ અભ્યાસ કરે તેને ઉત્તેજન આપવામાં નહિ આવે એવી આજ્ઞા રાખીએ છીએ.

સલાહ: આ વિષે તેમણે કંઈ ખાતરી આપી છે.

અભ્યાસ: તેમણે આપણાં વલણની કદર કરી હતી અને ખાતરી આપી ન હતી.

સલાહ: કોઈમાંથી છટકે મળે તે વિષે સમીપ કમીસન સું છે?

અભ્યાસ: એ એક મહુ જુની વાત છે, મજા લાગે અભ્યાસથી અમે અભ્યાસ હતા કે તે કામો અભ્યાસ થયાં પાછો રાત્રનમાં હતા, ત્યાંથી તે સુરેષ અમ. એમની પાછે બનાવવી પાસપેટ હતી. સલાહ: અમરે ટેટલાક પેસેનઅરે બનાવવી પાસપેટથી કંડન અમ કંડન ત્યારે તેમને તરત જ પાછા હોઈ મોઢલી દીધા હતા, પી. શ્રીએ વિષે કાચી એમ ન થયું.

અભ્યાસ: થોડા મજા હતા, એની સત્તા વાળાઓને અમર પડી હતો અમ એમ: હોવાથી સુશી મજા લાગે છે.

સલાહ: નાજા મોઢામાં હજી એમની અમર છે?

અભ્યાસ: અમર પામતી મોઢી અમર કમચ્છાં કમે પરંતુ પોણા કામના મોઢા એની ત્રિરૂ પક્ષમાં એમવા છે.

સલાહ: નામા એન્ડની રવત્રજતા, મળવળ પાછળે કે.પ રિટેરી સત્તા છે?

અભ્યાસ: તેની મને અમર નથી, અમર અમરો હોઈ, એ પચ કંઈ કમેનું એ માટે માટે ઉચીત નથી.

અમરને શ્રીએ ભારત આવે તો, એની કામે સદાનુભૂતિથી કામ ભેગાસી અભ્યાસ અને કંમેલો દરેક થોડો સદાનુભૂતિથી વિચારીએ છીએ, તેનો અર્થ એ નથી. કે અર્થ કંડન પચમાંની અમર હોય ત્યાં પચ દીધા રહેનું દરેક કંમે તેના કંમેમાધીન વિચારવા રહ્યા. સલાહ: હારે, શ્રીશા અને એમને અમરમાં જે બનાવો અભ્યાસ છે, તેના ઉપરથી તમે એમ ખાતો છે? પીએ પીએ દેહો અમરની કારોમાંથી નીકળી કાંતિ અર્થ કંડકારી નીતિ તરફ મળશે.

અભ્યાસ: બીજા દેહો વિષે અમરથી કંઈ સકાય નહિ, તે ચાલે કમપવા કરે, અ.એ તો અપાજ્ઞા કાંતિ મટેની વાતો કરે છે, અને અમરની મદદના કરોડો પચ કરે છે. તે કામે કમીવારો કંડવાની વાતો પચ કાવ છે. અને એક બીજા કામે અપાજ્ઞા અમર છે, અમરની કરોડો અને કાંતિ બને કામે પેરી રીતે બની કાં? અર્થ અમરની કરોડોથી એક બીજાથી અધીવાતો થવા ખામતા હોય, અમરવા ખામતા હોય, ત્યાં કાંતિનો સંજન નથી, કંડા મુકનું વાતાવરણ બની રહે. આથી થોડા વખત માટે કંડવા સકાય અટકે પરંતુ એ કાંઈ કાંતી ન કહેવાય, એ અમરની કરોડો અમર રહેવાના હોય તો કમી-વારો કંડવાની વાત ટકી સકતી નથી. અને કાંતીની વાતો તો નકામી જ બની રહે છે.

સલાહ મટેના આધુનિક કમીવારો અને બીજા કામોને ને લીધે, અમરની કરોડોની જે આઠ, દસ, અમર ઉપર કાંમલ હતી તે કમે એમી થતી અમ છે, તેથી આ અમરની કરોડો, કંડ મુક અને એક બીજાથી અધીવાતું અમ અપાજ્ઞાની મુકતીના દિવસો આભવા થયા છે. એનાથી કાંતીના કાંઈમાં કમી અમર થતી નથી, તેથી કંડાએ એ કંડ કમી કાં? એમ હોય તો, નિકામણે અમર લેતોમાં એવાં અપજ્ઞા માં નહિ પડવાની અપજ્ઞા વધતી અમ છે.

આફ્રિકન નેતાની ચેતવણી

નેશનીમાં આફ્રિકન નેતા રોમ એવેલાને અભ્યાન્યું કહ્યું કે અધીમન વેપારીઓ આફ્રિકન સંઘીત કારોના અપનોની રેપ રોડાં કરી એને કાઢી આફ્રિકા મેઢલી રોડાં બનાવવાને છે અને અર્કી વેચે છે. કંડ તેઓને સમ-અમરવા કમચ્છાં કંડ કાઢવા આફ્રિકાના માઢના અધિષ્ઠાતમાં બાને પચા સમાવેશ કાવ છે માટે એવાંવેના આ રોડાં ન મંચાને અને ન વેચે નહીં તોં માટે પ્રાસ મોઢને તેમને અધિષ્ઠાત કરવા કમેનું પડશે.

ઈન્ડિયન આફ્રિકાના હિંદીઓ પર પ્રો. હોરીસ

તાલ ઇન્ડિયન ટીચર્સ સોસાયટીના કંડમાં વાર્ષિક અધિ-વેશન સમક બેસતા કંડન જુનીવર્સીટી અને મુલનામક -ચિલ્લના વિશ્વવિખ્યાત પ્રોફેસર હોરીસે એ પ્રકાશો પ્રત્યે આ દેશ ના હિંદીઓનું ક્યાન દોષું કહ્યું. પહેલું એ કે છેલ્લા રોઢમાં હિંદીઓએ ઘણી જ પ્રગતિ કરી છે, અને બીજું એ કે હિંદીઓના તેમના સ્વદેશબંધુઓ કરતાં અહીંના હિંદીઓ વધુ મુખી છે. પ્રો. હોરીસના મનમાં આવે છેલ્લે અમરવાના યા કાવલો હતા એ તેમણે અભ્યાન્યું નહિ, પચ એવું કામે છે કે અહીંના હિંદીઓ કંમેશાં આ દેશમાં તેમની રિપ્બિત અને ઇશવત વિષે જે કરીયાદો કરે. છે તે ક્યાનમાં રાખી આ એ પ્રકાશો ઉપર તેમણે આ.ર મૂકયો. કંમે. એ વચસ ઉપરના તેમના આપકાદાઓ કરતાં અમરના હિંદીઓએ કારી પ્રગતિ કરી છે, અને હિંદીમાંનાં સ્વદેશ બંધુઓ કરતાં અહીં ના હિંદીઓ વધુ મુખી છે એ કસિલ પચ તકની દ્રષ્ટિએ ખરી છે. આ દેશના હિંદીઓ માટે આ બધા કુખાર કંઈ ખાસ અભ્યાસના નથી. તેઓ ખીમા વિકાસક્રમથી દેવાયા છે, અને છતાં પ્રોફેસર હોરીસ યા માટે આજું ભાવ્યા તે સમજાતું નથી. આથી હલીલ તો આ દેશના ગેરાઓ જે હિંદીઓની પ્રગતિ રૂપવા માંજે છે, તેઓ કમે છે.

ઈન્ડિયન આફ્રિકાના ગેરાઓ માટેની પ્રો. હોરીસની સૂચનાઓને અમે અવગણવા મગતા નથી. પરંતુ અમે જે બતાવવા માંબીએ છીએ કે આ દેશમાં આવેલાં બીજા વસાહતીઓ, જેઓ આ દેશમાં અભ્યાસ છે તે આ હિંદીઓ કરતાં વધુ કાલો મેળવી શક્યા છે. હિંદી-ઓએ જે પ્રગતિ કરી તે મજા કાવવાઓ કે જે તેમને રૂપવા માટે હતાં તેનો અને કંમાલોનો સામનો કરી, પ્રગતિ કરી છે, તેથી તેઓ વખાણને યોગ્ય અભ્યાસ છે. દરેક ગોરો જે આ દેશમાં આવ્યો તેણે મુખ્ય પ્રગતિ કરી. મજા રોઢના છેલ્લાં વરસેમાં મજા ગરીબ ગેરાઓ. સુરેપથી અહીં આવ્યા અને મજા તો પહેરેલે વરસે જ આવ્યા. એ લોકો આજે મુખી છે, અને એમની મુકના એમના સ્વદેશ બંધુઓ સાથે થતી નથી. દરેક વસાહતીની કંડન અને ઉદેશ્ય એ હોય છે કે તે પોતાની રિપ્બિત સુવારે છેલ્લા રોઢમાં હિંદીઓને, અમર ઉદેશ્ય હતો, તેઓની અમરની પરિસ્થિતિને શ્રો વચસ ઉપરના તેમના આપકાદા ઓ અને દેશના સ્વદેશ બંધુઓ સાથે સરખાવવી ન લેઈએ. તેઓની સરખામણી બીજા દેશમાં આવેલા વસાહતીઓ જે ખાસ કાલો પામે છે તેમની સાથે થવી લેઈએ. અહીંના હિંદીઓની રિપ્બિત તેમના આપકાદાઓ કરતાં અને હિંદના પોતાના બંધુઓ કરતાં વધારે કારી છે એવું કહેવાનો અતલજ એ થયો કે હિંદીઓએ એ માટે અતોગી બની ઈન્ડિયન આફ્રિકાનો આજાર મનવો લેઈએ, અમે ઇશ્વરીએ છીએ કે પ્રોફેસર હોરીસ આજું કહેવા માંગતા નહીંજ કાવ. મુખ્યકામ અમે સુરી એ છે કે:—દેશના સર્વ સામાન્ય કાવકાઓ ઉપર જ એ હિંદીઓને મુકવામાં આવ્યા હોત તો તેઓ મુખ્ય પ્રગતિ કરી શક્યા હોત, વરસ રિપ્બિત એ છે કે આજે તે (હિંદી) પ્રજા રંગબેરંગની નીતિ અને કાવકાઓનાં બોલ નીએ કમકાવ રહી છે.

જવાહરની આપણને સલાહ

રોડમાં નહિ રહ્યા કરો

દક્ષિણ આફ્રિકાના વેપારીઓ જેઓ કાલ સુરત પાસે આવેલાં કાગોલી ગામમાં વડા પ્રધાનને મળ્યા હતાં. તેઓએ એક પત્રક સાથે જવાહરના પ્રયોગો વિષયે પંડીતજીને આપ્યો હતો. એ પત્રકે ડૉ. વજીરલાલ પટેલ કે જેઓ પહેલાં 'ભવ'ના હતા તેઓએ વડા પ્રધાનના કામમાં આવેલાં હતાં.

શ્રી નરસી કે જેઓ પશુ, છુના અને ભણીયા જાડોલા વેપારી કે તેઓએ આ સમારંભ લેખ્યો હતો.

પંડીતજી શું કહે છે?

શ્રી જી.ચંદર જેવાકરે ડૉ. વજીરલાલને જોડાઈ આપી. સાર માટે પત્ર લખી અને એમાં વચ્ચેના ભાગમાં સાથે લખાવેલી કૌંસ પંડીતજીએ કહ્યું કે જાન્યારી ૧૯૫૬માં ભારત સરકારે જે અતી વિષયે પ્રશ્ન ઉપર પ્રતિબંધ લખ્યો છે. દક્ષિણ આફ્રિકાનો પ્રશ્ન એ માનવિદી ક્ષેત્રે પ્રશ્ન નથી રહ્યો. પણ આખા વિશ્વનો પ્રશ્ન બની રહ્યો છે. એના કોઈ ભાગે ભારત સરકારે પોતાનું નિર્ણય લખ્યું કરે છે, અને અન્યમાં જે જે કરવા થોડાં હશે તે અવરજી કરશે. દક્ષિણ આફ્રિકામાં રહેતાં દિલ્હીમાં લાની પુરોગતો/માટે રોડમાં રહ્યા કરવા જોઈએ નહીં. પણ જે જે વખતે ભારતનું માનવિદ્યન અને તે પ્રમાણે તેને અનુકરણ જોઈએ.

વધુમાં તેઓએ કહ્યું "કુનિયાના કાલુન છે કે, તે કાલુન જેવી ને તેવી રહેતી નથી સંસ્કાર પરિવર્તન શીલ છે. હાલ તેમાં ધણી તેજી આવતી છે. આજે રોજ નવા નવા બનાવો આપણને

ધુમ્બે છે. પણ જગતમાં જે નવી હવા વાય છે તે સમજાને આપણે આગ નહીં કાઢીએ તે આપણે ખતરામાં પડશું. આ જગતમાં કમજોર પ્રજા રહી નહીં રહેતી."

વધુમાં તેઓએ કહ્યું, "હોમર હોમર વર્ષમાં તેમ પાંચ પાંચે, એક નવા પશુ હોમરે સો સપ્તેસી વર્ષ થોડાં જાણે કંઈ જાણુ જેવે પાંચે, એક છે. - હવે આપણે પશુ પરિવર્તન શીલ બની કુનીયાની એ અપ સાથે જાણે કુન કરવી જ રહી.

"આફ્રિકામાં જાણે પ્રતિબંધ લખ્યો છે. નવા પ્રયોગો અને નવા નવા પ્રયોગો છે. અને જાણે છે કે ૧૯-૧૨ વર્ષમાં આ રોજનો નાશો, નવસાઈ જોઈ પશુ પ્રજા પોતાની તાકાતથી આજાદ થઈ જશે."

તેમણે કહ્યું કે, "આપણે દક્ષિણ આફ્રિકામાં એક નવા અવાજ કાઢ્યો. જે ભારતમાં અને કુનીયામાં પણ કંઈ જાણે. જાણે કંઈપણ થયેલો

દક્ષિણ આફ્રિકા અને દાંડી એકમેકથી જોડાઈને જાણે એક તરફથી જોડી કરે છે, એમાંથી એક કદાચી પણ અભવ છે, જેનો ખત નથી, તે આવા જ કરે છે. પછી અફ્રિકાની કદાચી રોજની બને છે.

નવી હવા

૫૦ કે ૫૫ વર્ષો પર આપણને દક્ષિણ આફ્રિકામાં આરોગ્યનું કાર્ય. આજે પણ દક્ષિણ આફ્રિકાના લોકો ને ધણી પ્રતીક્ષા છે, તેમાંથી દિલ્હી કરતાં તેો ત્યાંના માનુષ્યો-આફ્રિકામાં ને વધુ પ્રતીક્ષા છે. ત્યાંની સરકાર અંગતમાં પણ એક રીતે પ્રતીક્ષામાં છે, તેમણે ત્યાં એક નવી હવા બાંધી રહી છે, જેથી જાણે સામે જગત-ભરમાં અવાજ કાઢ્યો છે.

આફ્રિકામાં પરિવર્તન

અખ્યાલમાં નવા નવા રાષ્ટ્રોને આજાદી મળવાની વાતો આવે છે. આફ્રિકાની આજુ ગાજુ આજુ બાજુ બને છે. આફ્રિકામાં પણ પરિવર્તન બની રહ્યું છે. અરબ કાલમાંથી

લોકો સારા કાળ તરફ બદલ રહ્યા છે. આફ્રિકામાં અને દિલ્હીમાં થાંડે ત્યાં નવા નવા કાલો જોઈ રહ્યો છે. એ એક પ્રતીક્ષા નિશાની છે. દિલ્હીમાં થાંડે કહેવામાં છે. ભારત આજના વધે છે માટે જ આવા કાલો હોય છે. આંધ્ર પ્રદેશ હોય ત્યાં સવાસ હોય, આંધ્ર મિતિ હોય ત્યાં કોઈક હોય અને એનો સવાસ હોય.

ત્યાંની સરકાર માટે રાજ્ય

અમમ આફ્રિકામાં જે સવાસો જાણી રહ્યા છે તે જાણુ વિરાટ છે અને આજુ કુનિયાનું જ્ઞાન એ તરફ ખેંચી રહ્યા છે. દક્ષિણ આફ્રિકામાં અરબી પણ આવે છે. ત્યાંની કુનિયાને સખતાર કરે રહી છે, એટલે એની વિરુદ્ધ દવા

ભગી પડી છે. પણ એ કુનિયા માનવના અધિકારની વિરુદ્ધ વર્તેલો લોકો પુરોગતી થશે.

દીલ્હીમાં અને આફ્રિકામાં

તેમણે કહ્યું કે જે દિલ્હીમાં આફ્રિકા મળ્યા છે તેઓ હવે ભારતના નામરિક નથી, પણ દક્ષિણ આફ્રિકાના નામરિક છે; આમ છતાં ભારત જાણે તેમણે પુરોગતી સંબંધ પણ છુટી સકતો નથી. આ પ્રશ્ન જોઈ એકો હતો, એને વિશે ધણી ચર્ચા થઈ હતી. નવા કાલમાં આખ્યા, એટલે એની અસર આપણા દિલ્હીમાં પર થઈ, આપણે આપણા કાલ કમીયનરને પાછા લેવાની લીધા, સારથી લાંબી સરકાર સાથે આપણા સંબંધો સારા નથી રહ્યા.

પણ આપણે દિલ્હીમાં સવાસ જોડાવીએ અને જાંના યુગ વળતીએ. પ્રત્યે કમળ ન આપીએ એ મરામત નથી. દિલ્હીમાં એ કરવા થઈ પડે છે કે, આફ્રિકામાં જે વાતો છે તેમાં સાથ સહકાર આપે.

ઈ. આફ્રિકામાં ડૉ. યાજ્ઞિક

કુનીયામાં રહવાથી માંડી કોનીયાના કાલ અને ભણીયા, જોગણીકાર ડૉ. રમણલાલ યાજ્ઞિક ઇ. આફ્રિકાની પ્રસારોને આખ્યા હતા. પ્રવાસ દરમ્યાન તેઓએ ડેલાક આપણે આપ્યા હતા. એમાં આફ્રિકામાં વરતી દિલ્હી જાણે ડેલાક કુનિયાને ક્યાં હતાં.

દક્ષિણ સંબંધી તેઓએ અખ્યાનું કહ્યું કે, "આજાદીની જોગણીકાર માટે આપણે હવે સખત વળતી જાર છે. જોગણીકાર વળતીની જારી અખ્યા એ જોગણીકારને નહીં તે પાસે કાઢ્યો હોય એના પર સારા માત્રા પ્રકાન નવા થઈ રહે."

વધુમાં તેઓએ કહ્યું કે "અખ્યાથી થોડો અમમ કાલ પોતાના સંતાનોની જોગણીકાર ૫૫ આપણા કુ નામ અરબ કરે છું

સાથે જોડે મોઘતા તેઓએ અખ્યાનું કહ્યું કે આ રોજમાં જ્ઞાન સાથે ને જોગણીકાર સખત કવી કાળેકાલ રોજ કવી કાળેકાલ નાનામાં અને એના બીજા સાથે પૂજાની કુનીયાનું વાચન અને પ્રવાસ કરવો જોઈએ જેથી જોગણીકાર રહે પોતે.

—ઓજીમાં ભારતમાં વધી રહેલા આપણાના જાનાની તપાસ માટે અખ્યાનું જ્ઞાન સાથે ને ઓજીની સંસ્કાર છે તે ૫૦૦ કુનીયાની આપણે, સામાજિક અને જોગણીકાર રીતોની માહિતીઓ એકઠી કરી ઓજીના આપણાનાં કારણ જાણવા પ્રયત્ન કરશે.

માથે બાંધવાની રીઝન અને લેણીઓ

અખ્યાનું, સારીન, કાલેકા સોફ્ટની, રીઝન અને રમ, રીઝન અને સારીનમાં અખ્યા, જ્ઞાન અંદર અને એક સખતારમાં આટે અખ્યાનું રીઝન જાણી રહ્યો.

અખ્યા આટે અખ્યાનું, અને રીઝન તપા રીઝનની રીઝનની કાળેકાલ આવે બનાવી આપણામાં આવશે.

અખ્યાને અખ્યાનું અખ્યાનું, રીઝન, કોલેક લોગેરનાં કુનીયાની રમ રમની લેણીઓ અને એકે પ્રકારના જોગણીકાર અખ્યા.

રોજ ૫૫ કુનીયા આટે રીઝનની રીઝન કુનીયા અખ્યા.

કેકાણું : માથે કોલેક (મો.) લી.

સેરીઝ એન્ડ રીઝન-સ હેડ મેનુરેકચર,

ફોન : ૮૮૫-૮૮૬ પહેલો માળે, એકસ પરપત્ર.

મારફર એન્ડ-સ - ૮૮૬ વેસ્ટ રીઝન - એજીનીસિયમ.

ગુજરાતની પ્રગતી

ત્રીજી પંચ વર્ષીય યોજનામાં ગુજરાત મારે કાંઈ આ કાર્ય અર્થમાં નક્કી કરાયું છે.

પોરબંદરને સરે જાણે આ કાલ આવે જીવું જરૂર બનવાનું નિયમનું છે અને તેને માટે સવા પાંચ કરોડ વપરાશે. ગુજરાતના એક હબર માધ્યમના સામર કાલ પર પ્રક નાના નંદરો અને ૮ મધ્યમ નંદરો આવેલા છે. આપણી પાંચ નંદરો એવા છે કે જે બધી જગ્યામાં કાલ આવે છે. પહેલી અને બીજી પંચ વર્ષીય યોજના દરમ્યાન આ નંદરો પર જલુ કરેલો અર્થ કરવામાં આવ્યો હતો.

સુરત બાવળામર તથા સિંઘના નંદરોનો પણ વિકાસ યોજનામાં સમાવેશ થયો છે.

આ ઉપરાંત રસ્તા, પુલ અને બીજાં એવી યોજનાઓ મારે ૪ કરોડ ગુજરાત માં વપરાશે.

મહેતા સમિતિની કલમસૂત્રો સુબળ

સુબળનામાં 'પંચાયત રાજ'ને 'કુવળા' એપ્રિલથી અમલ

રૂ. ૧૩૦૮ : પી. ભગવંતરાય મહેતા સમિતિની કલમસૂત્રો સુબળ પ્રાથમ નિર્ધારણ સાથે અર્થમાં 'પંચાયત રાજ' રજાપાત્રો પ્રયોગ સુબળ રાજ્યમાં. મોડામાં એટલે ૧૯૬૧ના એપ્રિલથી અમલમાં હુકમો એમ જણવા મળે છે. એ કે એક અભિપ્રાય એ એવો : પણ છે કે ૨૬મી જુનનાની એનિલક્ષી કિનથી આ પ્રયોગને અમલ કરેલા પણ આ અંગેનાં મારા મારા કામ પાડી છે. અને આ પ્રયોગને અમલ કરવા નવા પ્રકારની ન. સુધારા અવરજ, કરી પડે એમ છે. આ સંલેગોમાં નાણાકીય વર્ષની કલમસૂત્રો આ પ્રયોગ અમલી નામને પડે છે. આ સંલેગોમાં એપ્રિલથી આ પ્રયોગ અમલી અને એવી રીતે પડે છે.

આ પ્રયોગ અમલી નવતાં કલમના કલમ કોડમાં મોડા, કલમ પંચાયત મંડળ અને કલમ વિકાસ મંડળને

રજાને એક જ સેવા કામ કરે અને આ સેવાને શરૂ પ્રાથમ વિસ્તારના વિકાસની અમલ સંપૂર્ણ અવાજની રહેશે.

આ નવી રચનાની સેવા પોતાની કામગીરી અમલકારક રીતે જળવી છે એ મારે જળવી મહેસુલની અમલ માથી પચાસ ટકા એટલી રકમ આ સેવાને અપાશે. મળે છે તે વિસ્તારના પછાત પ્રદેશો અને પછાત કોડોના કોડમાં મારેની આસ કલમગીરી પણ આ સેવા એ કલમવાની રહેશે. એને મારે તેને આસ રકમ અપાશે.

એમ જાનવામાં આવે છે કે આ મહેતા સમિતિની કલમસૂત્રોને જે રજાને અમલ કરે છે તેમને આ પ્રયોગને અમલમાં લેવા અનુમતિ પણ સુબળ રાજ્ય પાનમાં લેશે અને પ્રયોગને પણ અમલકારક અને કલમ પાનની કલમ એ મારે સમિતિ ની કલમસૂત્રોમાં કલમકે રજાનો, પણ કરે છે.

મી ડાગ ધીન-ગોરાઓને મળે એવી વિનંતી

દુર્લભ આકાશની હનિવન ગોંધે કુનાઈક નેક-સના સેક્ટરી-જનરલ મી. ડાગ હેમસરોમાં તાર કરી અણબધુ છે કે તેમને અપે મુનીવનની કુલાકાલ લેવા આવે ત્યારે તેમને ધીન-ગોરા નેતાઓને જળવું. આ કિરિય વિદન, ધનિ-કા, અવાજ અને પાનના વડા પ્રધાનેને પણ તાર મે કલે અણબધુ છે કે તેમને પોતાના કામગીરી ઉપરોમ કરી આ મિલન મોળવ એવા પ્રયોગ કરવા.

પી. ડાગ હેમસરોમાંને કરવામાં આવેલા તારમાં અણબધુમાં અણબધુ છે કે તેમને અપે મુનીવનની કુલાકાલ લઈ ત્યારે આ ધીન-ગોરા નેતાઓને મળે એ આવ અરૂરી છે-અને હાલોગે ના કોમ જલેલા ધીન હુકમી અને કે. જી. એમ નામક એમો અણબધુ આકાશ નેકનક કોમિશ અને આકાશ હનિવન કે મેકના પ્રયુષ છે તેમને પણ સંપર્ક સાથે. મળતાં અણબધુમાં અણબધુ છે હનિવન કોમિશ પાસે મળીન અમામની માલતીઓ છે.

મી. ડાગ હેમસરોમાં ન્યુમેરોમાં મેકના ૩૩૩ મળે કલે આકાશ અણબધુ.

એવું અંતવાલ છે કે કે. એમ એ એવું અલપત તેમજ કરી રહી છે કે તેમાં રોડકટીના આવા નીચે પાડાયેલા ફેરીઓ કરેલી ધીન-અવળાઈને વર્તણૂક

અને ફેરીકટીના મારાના અણબધુ વિષયો તે નેવી રીતે ઉપરોમ થયે છે તેની માનથી લેવાનું અણબધુ છે.

મી. ડાગ હેમસરોમાં ઉપર કરેલા તારમાં અણબધુમાં અણબધુ છે કે તેમને કરમનના કે. એમ. એન. પડવાની ને સંપર્ક સાથે, કારણકે તેમને કામમાં આકાશ નેકનક કે. એમ નાં એકટોમ પ્રયુષ છે.

મારે ફેરીના વડા પ્રધાનેને જે તારે કરવામાં આવ્યા છે તેમાં પણ અણબધુ કે. પડવામાંને મળે એવો ઉપરોમ થયે છે. —(સને ટાઇમ્સમાંથી)

ડીવાઇન લાઇફ ટો. સામટી કો. અણબધુ અણબધુ પ્રયોગના કાર્યક્રમ ઉપરોમ કોસામટી તરફથી પાડી-કારે કોસામાં તા. ૧૦-૧૧-૬૦ને રમિયારથી તાર કરી ત્યાર પછીના કર રમિયારે અણબધુ છે પી. કે. સુધીમાં નીચે પ્રમાણેના માર્મિક કાર્યક્રમ મોડવામાં આવે છે.

કાર્યક્રમ : (૧) પ્રયોગના (૨) કોર્ટના (૩) અણબધુ (૪) નવન, પ્રયત્ન ઉપરોમ. ઉપરોમ કાર્યક્રમમાં અણબધુ લેવા માર્મિક અણબધુ વાળા આકાશ સંધા મહેતાને આમક કરી નામ વિનંતિ છે. ફેરી : કલે-કલેકટર. ધી. અણબધુ મંત્રી : અણબધુ કલેકટરના ડીવાઇન લાઇફ કોસામટી.

સીનેમામય જીવન

આજે જાનવનું જીવન જલ્દી પીકચર બોલે આવ્યા. તે પીકચર સીનેમામય થતું જાય છે. નટ નટીઓ ના નામે, નટ નટીઓના નોટ, તેમની કુલાકાલો, તેમના જીવન વિષેની માહિતીઓ અને અંતમાં તેમના જીવનમાંથી પોતામાં કાંઈક લેવાના પ્રયત્નો એક એક આદર્શ અણબધુ થઈને મળે વર્તન થાય છે.

સીનેમા અણબધુ એ એક આણબધુ નજર કરી કાઢીએ. પણ પ્રયોગને પ્રયોગ છે. વિવેક કુલો ફેરી એકાએક એમ અણબધુ મોલેનું થાય છે તેમ સીનેમા પણ કામગીરી સામન થઈ મેડું છે. સીનેમા આપણને લે છે. કામ સીનેમા કારી થીએ સીનેમા અણબધુ અણબધુ આણબધુ થીએ.

પીકચર બોલે આવ્યા. તે પીકચર પહેલા અને પછી મલાલેલા ટ્રેસર થીએ મારા મારી અને ફેરી પ્રયત્નના અણબધુ રેખાઓના કલમ. અણબધુ "કમ પછી એક કાલે." આદર્શથી અણબધુ થઈ. કલે આદર્શ તરફ કુલ કરવા ને મિલે કરે છે. તેના મિલે અને અણબધુ અણબધુ મિલે અણબધુ અણબધુ થઈ. પણ કલે રીસમ પણ નાણાને પ્રયોગ એવે પછી થું માય.

ઉપરાંત જલ્દી સીનેમાના નામક નાણાઓ અણબધુ, આદર્શ કલે કલે અણબધુ તે પાણ્ય માંપણ થઈએ થીએ. સીનેમાના થીએ કાંઈક લેવા આવે પણ એ કલમનીક સુધી છે એ ન કુલવું એકાએક. સત્ય સુધી જલ્દી છે. એની અણબધુ અણબધુ વિવે છે. અણબધુ ૫૨ જીવન વિતાવવું પડે છે.

આજે સીનેમા અણબધુ મોડી પછી કુલવેલા નટી નવનમાં મારે થઈ છે કે સુધીમાં અણબધુ પ્રયોગ છે. તારે અણબધુ ને અણબધુ એક છે તે અણબધુ રમતો નથી. પછી કુલવેલા તેથી પ્રયોગ છે અને પછી મારેના પ્રયોગમાં થઈને પડે છે. કલે મળે અણબધુમાં "કમ પછી એક કાલે" થું આવ્યા રીસે પણ થાય છે.

યુલ પ્રસંગો માટે સેટ !

સીઓ અને પુરૂષો માટે

ઘડીયાળ !

૧૭, ૨૧ અને ૨૫ જુલૈનાં એન્ટિમેટીક ટેલેન્ડર.

- નેમર
- શાહી
- લેડા
- રસર

વિગેરે દરેક અલતનાં અધિમાળ.

ઉપરાંત પુરૂષોના શર્ટ સુટ, પાયજામા વિ. તેમજ બાળકોનાં કપડાં.

હોલસેલ ભાવે મળશે

એકસ ૫૬૮૮, ફોન : ૮૩૫-૨૬૦૧.

વલ્લભભાઈ પી. પટેલની કું. ૪૪, મારકેટ સ્ટ્રીટ, જોહાનીસબર્ગ.

મારો રોડેશીયાનો પ્રવાસ

શ્રી. લીલા દેસાઈ
[કવિ ૧૧મે]

રોડેશીયાથી અમુક જાતનાં રસ્તે અંતરે, બહુને વિગેરે માતાં રસ્તો પસાર કર્યો. અમુકામાં થી ચોતીઆઈ દેસાઈને ત્યાં ઉતર્યો. ચીમતી સાંતામેન એકાં અમુકાની મુલાકાતી સાંગાના સિલ્લિયા છે. તેમણે અમારું આવળીનું સ્વાગત કર્યું. આ પાણી કરી અને ઉપરાણની રાખાત કરી. ચીમતી સાંતામેન અને ચીમતી હાલીનેને અમુક સમયનો મોઝ આપી ચામચાં દરવામાં ઢારી મદદ કરી હતી. નાનું ગમ કેપ એક પાંચે અમારું કાંઈ પૂરું મધ અમુ. અને જામી કરી જરા આરામ કરી થી ચોતીઆઈ તથા ચીમતી સાંતામેનની આપણીની વિશાલ મધ એકઠોલ જવા દેવાયા.

એકઠોલનો રસ્તો સાંતામેન પસાર કર્યો, અહીં અમે થી દીનકરરાય દેસાઈ ની દુકાને ગયા. થી દીનકરરાય તથા તેમના પુત્રો થી રમેશભાઈ તથા થી અરવિન્દભાઈએ અમને આવકાર્યો. અરવિન્દને ન હતી, તેઓ દેવ ગયા હતા તેથી પુરો ન હતો. અમી ધેર ન જતાં અમે હંડની રાખાત કરી. થી દીનકરરાયએ ૫૨ ગીની મુશી રાખાત કરી. નાનું ગમ કેપ રા. કમાઈમાં કામ પૂરું થયું. પછી અમુકાના એક માઈ એકઠોલની ઇરિપતાઈમાં દલા લેને જોવા ગયા. થી રમેશભાઈએ રૂંક ઉપરાણવામાં અમુક સમયનો મોઝ આપ્યો હતો. તેમનો આભાર માની વિદાય લઈ અને સોલસમીને રસ્તે આમળ ગયા. સોલસ મી અને કરી એ એક દિવસ રોાઈ થી રામભાઈ નામરજી અને કેમ્પીની વિદાય લઈ સીતોપાને રસ્તે આમળ ગયા. કુદરતી રૂપે જોતાં ૧૦૦ ને

સુમારે અમે સીતોપા આવી પહોંચ્યા. અહીં અમે થી રમણીભાઈ સાથે હંડની રાખાત કરી. અરોરે જામી કરી હંડનું કામ પૂરું કરી થી રમણીક માઈ તથા તેમના ચાતુરિ થીમતી અંગાલેનનું આતિથ્ય માણી અમે હુલાકાને રસ્તે આમળ ગયા.

(સંપૂર્ણ)

બીન-જવાબદાર વધાખ્યા- નોની સમાલોચના (પરેલા પાનાનું અનુસંધાન)

પત્રકારો આરે છે અને ૧૭૧ નિષ્કર્ષા જોટા પ્રકારો કરે છે. અંગ્રેજ પત્રકારો સાપ્તીક, સાંતા અને ન્યાયા ઉપરના બલવેરો અરો ઉત્તેજ પદાર પાડવા માંગતાં હતાં, એજ તેમનો મુદ્દો. આ સિવાય દેશની રામરૂપની નીતિ અને એના ખરાબ પરિણામો ઉપર તેઓએ લખ્યું હતું. આ બધી તો સાચી કહીકરો હતી. નિષ્કર્ષા દિલે પલ્લ એ સાચી હતી. પરંતુ આપણા થી. કેટલોએ એ સાચ કહીકરોને જુલાઈ કહે છે.

થી. કેટલોએ એનું પલ્લ જોતાં છે કે જ્યાં સુધી તાજની મુદ્દા સર્વિસ-રામણીના પ્રતિક તરીકે રહેશે ત્યાં સુધી સુતીયલ ઉત્તરતાપજીની કાપ ચોતાના મરતો કઈ કરશે, અને બીજા. રાષ્ટ્રો તરફથી માન પામશે નહિ. આ વાત બેરુપી મરી છે. કોચનલેક્ષના રાષ્ટ્રો જેવા કે કેનેડા, કોસ્ટીયા અને ન્યુ-ઝીલેન્ડ વિ. દેશો તાજની મુદ્દાને સર્વ-વિરોધથીના પ્રતિક તરીકે રાખી કહ્યું પલ્લ બીજા દેશો તરફથી માનની દિલ પામે છે. આ બલારે છે કે કેટલોએ ને અંગ્રેજી બોલતી પ્રજા અને બિહન

પ્રત્યે કેટલો નિરક્ષાર છે. આ કરેલો ને લઈ બીજા દેશો આ દેશ પ્રત્યે અમલાવની દિલ રાખશે નહિ.

થી. કેટલોએ ને ચોતાના પિતાની અલાક માનવે તો આજ એક રત્ન તરીકે તેમની દિલ્લ અંકારે, પરંતુ રત્ન બનાવે બદલે તેમણે પત્રકારો મુખે પસંદ કર્યું એ તેમનું કમલાવન!

—કુબ.

જહાજ ઢાલના પ્રજ્ઞાવિકાસત કવાઈ મધકામે ઉતરાણ કરવાને બદલે દરિયા થાં ઉતરાણ કરશે. અવકાશમાંથી તેનો વાતાવરણ મલેલ સ્વર્ગમાંથીત એરેડાપનાથીત મેનોવકાં હારા કર છે.

બીજા એક વૈજ્ઞાનિક કોસ્ટીક દે નિષ્ણાત થી એલ. વી. કુલેનેને લખ્યું છે કે તેમને અવકાશયાનમાં પ્રવાસ કરવાનું થવું મમતો.

સંતતી નીચમન

અને નયુરકતા

બોટનામાં કેટલોએ બહેર કમી મુજબ અતિ સાળા ચાળા સુધી સંતતી નીચમનનો વપરાશ કરનારા અસંખ્ય છે. પતીએ નયુરકતા થયેલા મધ્ય પડ્યા છે. અને લીધે થઈ અંજોને કમ છે તો એ બાળકો નથી થતાં. પરિણામે બીની માત્ર જૂજ પોસાતી નથી અને તેથી અંજો દલક બાળકો માટે પડાવત કરે છે. એક અનાથ બાળક માટે ૮૦૦ અંજો લેવાને કામન સર છબી કોપ છે.

સંતતી નીચમનના આ ક્રેવાલથી આપણે ચેતીએ.

નવા પુસ્તકોની યાદી
સંસ્કારિતાને હાંચરે રી. ૩-૦
કોઈ ગેરા કોઈ કાળા રી. ૭-૦
આ જોશીસેથી મળશે.

ચા. જો. ૫૩૬૦

રેલોગ્રાફ ૩૩-૫૬૨૦

રેલોગ્રાફ એકરેસ : "અમલકો"

અમલ પ્રધર્સ (પ્રો) લી.

૧૪ કોઈ રેલો,

એ કા ની સ અ મં.

હોલસેલ અને રીરેલ ધર્મન્ડ અને કુપેલસ

ખાસ કરીને અમારે ત્યાં ઇન્ડિયન અને ઇંગ્લીશ કોસ્ટરી, માધ્યામાં નાંખવાના બલ બલતના રેસી સેલો રેડનસેસ રેડીક, પીલખના અને એકકુમી-પમના વાસણે-કાચ અને પ્લાસ્ટીકની અંગીએ-કેમ્પોઈ અને રુટામકર તથા બીજા અનેક રેશી થીએ કીધાયલ સાવધી મળશે.

માનવનું મૂળ

એકવાર ઇંધરને વિચાર આવ્યો કે સ્વર્ગ અને પૃથ્વી બન્નેમાં કોથી ઉત્તમ કોપ જોવા એક પ્રાણીનું સર્જન કરવું. લખને આ વાતની ખબર પડતાં જ પ્રથમ પાસે આવી એ જોને કહ્યું "અમલન! તે પ્રાણી દંભ અને અપ્રમાણીકતાનો પ્રચાર કરી તમને જ બલનામ કરશે." ન્યાય દેવતા એ કહ્યું "પ્રમાણ! તે સ્વર્ગની જગતને સર્વનો કમ કરશે." સાંતિ દેવીએ કહ્યું: "પ્રભો! તે પ્રાણી જમના વિનાશમાંજ મળ માણશે."

અંતમાં ઇંધરની સીથી નાની પુત્રી કપા પાસે આવીને બોલી "પરમ ક્ષણે પિતા તમે તે પ્રાણીનું સર્જન કરો જ્યારે આપના બધા ક્રોએ જોને સુધારવા અર્ધમર્ધ થશે ત્યારે હું જોને સુધારીશ."

ઇંધરે કપાનું કહેવું માની એ પ્રાણીનું સર્જન કર્યું અને માનવ નામ અપાયું.

—ટોલકેદા.

ગુજરાતી રેકોર્ડ

હિંદુસ્તાનમાં બનેલી ગુજરાતી રેકોર્ડ, હવે અમારે ત્યાં મળે છે.

૨૦ રેકોર્ડોનું બોલસ કેવળ રી. ૩૦ ૦. રેકોર્ડોમાં ભજનો, નાટકો, ગરબો વિગેરેના સંગ્રહ છે. હિંદના "કેસર હિંદ" ૨/૬ માં છુટી મળી શકશે.

આવેલ તક અને જાણ ફરીથી મળશે નહિ. પેટીંગ અલ્લ-પાસ્ટેજ બોલસેથી-સી.બી.ડી.ના બોલર્ડેશ અમે લઈએ છીએ.

નેશનલ રેકોર્ડ કંપની

શાપ ૨, અજમેરી આરેડેડ, એડ્રે ૧૪૨ એ. ૩ રેડીક, ચા. જો. બોલસ ૧૫૭૬, — ૬૨બના

સ મા ચા ર સં ગ્ર હ

—ચીની નેરવાલીટ પ્રતિનિધિ મી. એન્થોની ટેલેવિઝિયોનના દ્વારા ચીની સમુદાયના નિષ્ણાનો કુટુંબમાં શીકણ કરેલી સરકારને સહાય આપવા આવી પહેર્યા છે.

—મોરોક્કોના રાજ્ય પાંચમાં મોટામટે મુનસિફ નેશનલ સેક્રેટરી જનરલ મી. કામ હેપર્સેકોની સામુદાયને આન આપી મોરો માટે રાજ્યદારી નિષ્ણાનો મોડલવાનું રજીસ્ટ્રાર છે.

—વોલ્ટ અને ટેલીગ્રાફ ખાતના પ્રધાન મી. એન્થોની હર્ડેવેલે જે બીન-બાયબ હાર, વેલ્ડની અને નુકસાનકારક અદે-વાલો બહાર પાડ્યાં, તે નાકલુષ કરવા માટે સર ડીવીસીયલ જાઈડે કો. કરમુ આઈને બજાવ્યું છે.

—સેલ્ફમર્ચાન્ડા હરારે અને હાથેશ્વર આદિતન ટાઉનશીપે હવે તોડાનો માદ સાંતિ અનુમતી રજા છે, આ ટાઉનશીપેમાં દીવરગેસનો જીપોચ મરો હતો.

—મી. એલીવર ટાઉન અને મી. નેશ જન મન્ડેલાએ ભાગીદારીમાં વધીયાત નો પધો કરતાં 'મ્યુનિસિપલ' (દેખરેખ રાખનાર) ના કાષ નીચે સોંપવા માટે રેન્ડ સુપ્રીમ કોર્ટમાં મી. મન્ડેલાએ અરજ કરી છે. કોર્ટની આ બારા મી. મન્ડેલા ગીરફતાર થવા હતાં અને મી. એલીવર ટાઉન આ દેશ કોર્ટ કટાઈ ગયા છે.

—જાણીતા ખાલોમોસ્ટ સર જુલીયન હક્કી આ બેકાનીસમગ્રમાં પ્રવચન કરવા માટે 'વન કન્ટ્રી કમ્પસ' કોઈ 'મોલેસુસ' નામના વિષયની પુસ્તકો કરી હાલે તેમજ મી. હેરી એપનકામર ના અદેમાલ તરીકે રહેશે, અને આખાં યુનિયારે જનતા સમક્ષ પ્રવચન કરશે. —કુનાઈડ નેશનના સત્તાવાળા આ કોંગ્રેસની અરખ પરિશિષ્ટિને પહેલી વળવા માટે બહારથી રૂબ રૂબ કોર્ટમાં આવે એવી અપીલ કરી છે. તેઓનું કહેવું એમ છે કે કોંગ્રેસની વેચાણ રિશિતિ બહુ જ ખરાબ છે.

—કોર હર કની એક સુરતમાં અને રીકન આઈપોલોગિક રાજાને એક એકું કાગળીવર મળી આવ્યું છે કે આ નિષ્ણાનો એ કાગળીવરને ૩૫,૦૦૦ વરસ પૂર્વ માને છે.

—જુન માસમાં આફ્રિકાના માર દેશો આજાદ થયાં. એ સોમાલી લેન્ડ, મીન્ટુ હટાલીવન 'સોમાલીમેન્ડ', તોજી મેલજીમ હાંચે અને એથુ મહામરાર. આ ચારેની વરતી રૂબ રૂબ ૧૦ લાખ છે. એટલી પ્રજા હવે આજાદ થા.

—બોટની સરકારની આવકના દરેક રૂબ ટીલેજે, પાંચ ટીલેજ સરકાર માટે ખરચાય છે.

—ખાતાના રાષ્ટ્રપતિ અને વડા પ્રધાન નો મેવડે કોર્ટો કો. નુકા સંભાળ

માના છે. તેમને પ્રથમ ૩૫૦૦ પાઉન્ડ પગાર મળતો હવે ૭૫૦૦ અને ૨૫૦૦ કર મુકા બધુ મળશે.

—કામુમોરીથી બહુ જવાનું કોનુ કિરા વિગેરે વસ્તુઓ તો બારતમાં જમામ છે પણ કામમાં જપ હવે રૂપીયાનું રેકર મુખજમા પકડાયું છે.

—રમીયાના વડા પ્રધાન કુરોમે પંડીત નહેરુને જે રીક વિમાન કાલે કોટ મોકલ્યા હતાં તે લીલકીના કુમાં કુશવર્તા આજા છે તેમજ પકોમ બંધાવના ચરનર પદાજ નામકુ-મીસીસ સરોજની નામકુની પર્ચોને જે વાથ કોટ મોકલ્યા છે.

—લોકમાન્ય દીલકે ૧૯૧૬માં ઈંગ્લેન્ડ મળા હતાં ભારે જે ધરમાં રજા હતાં તે ધર ખરીદી એમાં લોકમાન્યનું સમારક રખાવાનું છે. એમાં ભારતીય અખાસ કરવા ઇચ્છનારાઓ માટે મી. અને પુસ્તકો રાખવામાં આવશે.

—જે યોખર પરિવહ બરાવવાની હતી અને બરાખ પહેલાજ પૂરુ પ.મી તે પાછળ ૬૦ લાખ પાઉન્ડ ખરચવામાં આવ્યા હતાં.

—ગીરનાર પર અ.વેલા અંબાજની કુક સુધી મેલર રસો બાંધવાનું મુજ-રાલ સરકારે નક્કી કર્યું છે.

—દીગીટ વિના કુશકરી કરવાથી બારતની રેલવેને પાંચ કરોડની વાર્ષિક નુકસાની થાય છે. એમાં રેલ્વે વરજ નો રેલવેનો અંદાજ છે.

—મુખજમાં મહાસભ્યો મેડેડ મેદાન માં કોલક (૩૫૦-૪૦૦) લોહો એના મળે 'મકાનો બાંધે અર્ધો' નહીં તે અને સત્તામક કર્યું નો વોકારો કર્યાં હતાં.

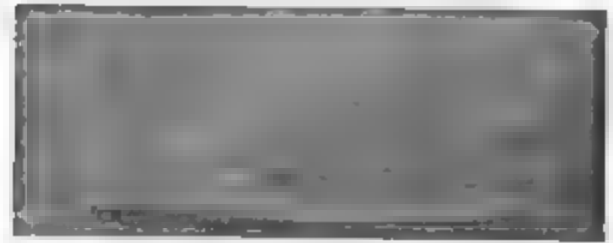
—ગુજરાતના રાજ્યજવામાં નો સરદાર વજમભાઈએ ખતમ કરી દીધાં હતા પણ હજી રાજ્યોને પેનચન મળે છે. જે પેનચનમાં ધટાકે કરવાનું રાજ્યો જાને કહેવામાં આવ્યું છે. હવે ગુજરાત સોરાષ્ટ્રના રાજ્યકુમરોનું એ સંમેલન વડોદરાના રાજ્યની બી.લેક'સે'ક રાજ સત્તાવરના પ્રમુખપદે અધવાલ માં મળનાર છે. આ સંમેલનમાં રાજ્ય કુમારો પોતાની બહેર પ્રતિષ્ઠિતિ અંગે વિમારણ કરનાર છે.

—વિનોબાજીને સરજી આવેલા નવ ધાગપાનુએ એ સમ મેલવાનું વચન આપ્યું હતું. તેથી જ્યારે મેલરૂટે માદ પાડ્યાનો અરોષ તેમના પર મુકયો ત્યારે તેમણે સાચું જાણીને ધાનને એકરાર કયો કરેલો. આ વચન પાલનથી વિનોબાજીને અત્યંત આનંદ મળેો હતો.

—મહાન કવિ રવ. રવીન્દ્રનાથ ટાગોર નો જીવનનું એક વિગત મળવા કરવાનું રિષ્ટ દિવસે સત્વરે મળે લીધું છે.

બી-આઇ

મુખજ કરાંચી અને ઇસ્ટ આફ્રિકાના બંદરો વચ્ચે મુસાફરી કરે છે.

સ્ટીમર કંપાલા ૩૦મી જુલાઈના આવશે અને ૩૫મી ઓગસ્ટ ૧૯૬૦ ઉપરશે.

મુખજ અરજવા કરાંચીનું બાહુ.

ફર્સ્ટ ક્લાસ	એક	સેકન્ડ	થર્ડ	પા. ૩૨-૩-૦
સેકન્ડ ક્લાસ	૨૨	૨૨	૨૨	પા. ૧૦-૧૫-૦
થર્ડ ક્લાસ	૨૨	૨૨	૨૨	પા. ૩૧-૧૦-૦

ઓર્ડીનરી

સ્પેશીયલ

નોન-વેલ્ટેરીયન	પા. ૫-૫-૦	નોન-વેલ્ટેરીયન	પા. ૧૦-૧૦-૦
વેલ્ટેરીયન	પા. ૩-૧૦-૦	વેલ્ટેરીયન	પા. ૧૦-૧-૦

વધુ માહિતી માટે મળે મા લખો:

શેખ હિમેદ એન્ડ સન્સ

(પાટી લીમીટેડ.)

૩૯૦ પાઇન સ્ટ્રીટ, —કરખન.

ટેલીફોન: ૨૦૪૩૨ — ટેલીગ્રાફિક કોડ: ૬૬૨૨૨૨.

ખાસ કરખાસત: હિંદની અગરખતી

(વહાણમાં આવેલો તાલે માત)

હોલસેલ વેપારી આવો

વધુ ગુલામ	૩૦-૫-૬૩	૩૦-૫-૬૩	૩૦-૫-૬૩	૩૦-૫-૬૩
(પાટી અને બી કાઢીમાં મળશે)	૨૧	૨૧	૨૧	૨૧
મેલરૂટે કોલક હોલ ૨૫-૦૦ ૬૩	૨૧	૨૧	૨૧	૨૧
૨૧ ૨૧ ૧ ૨૧ ૧૦-૦ ૨૧	૨૧	૨૧	૨૧	૨૧
૨૧ ૨૧ ૨ ૨૧ ૧૦-૦ ૨૧	૨૧	૨૧	૨૧	૨૧
૨૧ ૨૧ ૨ ૨૧ ૧૦-૦ ૨૧	૨૧	૨૧	૨૧	૨૧

ઓર્ડર સાથે રોકક — કરખન આટેના વાવો.

હમારી ધાસ અસલી ખાસમતીના ચોખા પણ જે ખાસમતી ચોખા સી. ૧-૦ રતલ.

(ઓછામાં ઓછા ૨૦૦ રતલ મળશે)

અને નીચેની વસ્તુઓ દાહરેક હોપોઈ કરીએ લીએ. આલ સાથે અને કીકાયત સાથે મળશે.

અમારા માઈસ લીસ્ટ આટે લખો:—

ફરેક જાતના ઇન્ડિયન ફાળ, મશાલા અને ફરીયાલુ; સોપારી બકામ, આમલી, આખા નાળીયેર અને ફરેક જાતના ઇન્ડિયન ચોખા.

K. HARIBHAI & SONS

(PTY) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants.
81 Victoria Street, — P.O. Box 2158 — Durban.
Telegraphic Add. "BHAISONS"

પ્રાર્થના

રમણી મન એને સાચી હતી
પણ મન કાંઈ બીજું જ !

રમણી મન

(અત્યંતી ચાલુ)

હું મન મરણ કાપતી હતી અને
ચહેરા શીશો હતો. અને હરીર
ચરણનાના બીજાને જાણ્યો હતો. આ
જુદા નાદુરસ્ત તબીબતને આભારી
કમણ રોડ ચોતામાં પડ્યા હતા,

પણ આરા મનની કું કોણે કહી
કમણ ડોક્ટર આપણે અને મન
પોતલ કુટરો. હતા મનને એક આ-
પાણન હતું અને કમણે આભાર
પાનવો હતો કે અને એટલી કમણ
આપી કે "તાવ આપણે કે" ન
ભાવતાં મીઠામાં "પેટમાં કું જે કે"
અનુ. આંખ સામે ડોક્ટર આપી શું
કરશે અને ચારી રથીતી શું થશે એવું
મિત્ર મનું મનું અને કું કમણે. આરા
મનપર ને અકર થતી મિત્રો આપ
મારા મોઢા પર ઓવરાતો, ડોક્ટર
આપ્યા. આરા પેટની તપાસ એમને
કહી રહી. કે કેમ આપણે પ્રુપી
વેના પર મીઠા કહે રોડમાં ચારી
નવાસ એવો અપાલ કાઢવો. અરે
અરે કમણે બરા મનુ જાર તપાસ
કરી "અહીં કું જે કે કે" કમણે.

"હા, હા, અહીં ન...અરે મનપર."
એમ કહી મેં નાટકને પૂર્ણપણ આપ-
વાના વિચારે એકદીન કહ્યું. મન
મનું કું જે કે.

કહે ડોક્ટર મનપર બાને આપણા
પ્રુપ્ત કાઢેમ તરફ વળ્યા અને કહ્યું
"એવેનટીક બાને કે."

હું એવેનટીક! ચારાથી એવેથી
અપધીત ઓક પાછા મન.

મનને ધરતીક'ન થયે. આરા એવ
નીશીની મનમને એવેનટીક કેમ અને
કમણી થાપી ડોક્ટર મનને કમણા ન
આગની કમણીતાકમણી આપ્યા રોવ
મિત્ર અને કમણ. અને નહીં પણ
મનને જ એવેનટીક મનું કોણે એકમે.
પણ ચારાથી શું મોઢામાં કું કમણે
પડે રહો.

આ દરમીયાન ડોક્ટરે રોન કરી
એમણુવનનની મેડવણ કરી અને દવા
ખાનમાં પણ કમણ કરી. આ મનને
વખલ કમણ કાઢેમ અને મીઠાને
મિત્રાણને નમને એક દવા હતો. અને
રોડે કહ્યું "મિત્રાણુ કારણ નથી, એવેન
ટીક એ નાનું એવેવેન એ એમ
મનને કારણ નથી."

ડોક્ટરે પણ આપણામને રૂપમાં
પ્રને અપામ્યું કે "કાલમાં કમણીને
એટલી પ્રમતી કરી કે કે તમને ખબર
પણ નહીં પડે અને એવેવેન મન
નહીં."

મને ચારી મનુ ને.પ વત'માન
વખર્ચા પ્રમટ મનની દેખાવવા અહીં.
કું વિચારવો હતો કે અન કહી રેવું.
કહું કે આપ કાઢેમ અને તે કમણ
વખર્ચા કું આપે નથી આ તે રમ
રેવનું મન મનું અને મેવું કોણે
અનુ.

પણ તમેજ વિચાર કરો કે આટલી
મમાન પછી કાંઈ માને પણ ખા અને
કહું તે પરીણામ પણ શું માને !
પાત કમણે મનની હતી કું કમણે
આ દરમીયાન એમણુવન આપી.
ડોક્ટરે અને એક મીઠીમન મીઠા
પોતે કેમ આપી અને કમણે. કું
અપથી પણ અને મનુ શીશો પડે
હતો. કહી રેવનની કમણ મનમાં
મિત્રાણી હતી. પણ મનમાં કમણે
પાતો બાને કે પણ મેવનની ચાં એકા
મેવ કમણ પર માને કે. મને આનુ.
અવ તમને કહેવ. પણ મનુ પ્રવાને
મેં એકા કહ્યું "વગાથી કહે મેવના
મીઠા મન કહે કે. એવેવેન ન
કરીને તે નહીં કાણે!"

અમારા મેવેન કાઢેમ મોઢા.
"તમે પણ હું એવેવેનની
નહીં કું અપથા એવે વાતો કરો
કોઈ એવેનટીક રોવ અને એવેવેન
મન કમણ માણે!"

પણ ડોક્ટરે કહ્યું. "એ અરે જ
મેવના એવે મન હોવ તે એવેવેન
મારે સાં ચીક મનુવ."

હા! કમણીન કું એવાથી દુર
અવા કમણે કમણે તેની મનુ નહીં મને.
ડોક્ટરે મેવેનને કહ્યું. "એ મેવના
મન હોત તે અમારે વાટ એવી વાટ
કહે વાટ એવેવેન કરી કમણે."

કેવેવેનકમણ આપી રવાની પકોચી
મીઠાને એકમે અને રમ આપી.
અને કે "રમણી મન" માણવા

કેવેવેનકમણ આપે. કાઢેમ કાણે
હતી ન.

અને અપર પડી કે મનુ કું આપે
માવ તે એવેવેન અપરી ન કરી
કમણ. આપી માને માને કે કમણ
વાનો અને તેની માવા મવાવનો
પ્રમાણ આપેવો.

કમણ અને એવેવેન થીએટરમાં
કમણ અપામાં આપે. તમનું વાતા-
વરણ એક મારો પ્રાણ રમણર અવ
કે કે કું મિત્ર અને મનુ. અને મનુ
આ કરતા તે મરક કાઢી કહે. નરકનું
રમણ આપા કરતાં અપાવક હોવ
કમણ નથી. પૂર્ણ પર એવો
નરક એવા કમણે રોવ તેમને
એવેવેન થીએટરની મુકાકાત લેવી.
કમણેમાં અપાવકતા કમણેમાં, કરી,
મીઠામાં, મીઠામાં અને કરી ન એવ
રોવ એવા વાકા મુકા કમણેમાં કરીની
અરથી કમણ અપાવક કરવા પ્રવતા કે.
આ કમણે મુકાની અપિથ ડોક્ટરો,
નહીં અને તેમના મનપર અરે
અરે "મનુવતી મન દેખાવે. અને
અરથી કમણે એકે માને દેખાવો
ન હતો. કું મને એકા કહે અપ
મેવું તેવ કમણે માને મિત્ર નહીં
કમણે એવના પ્રમણ તરીકે મેં ચારી
કામે કામ કરવાર મીઠાને ચારી પાણે
મેવનાથી મેવના કમણે મેં અપીલ અવ
કમણ અપાવતી. પણ મને આરા
અવ અપામાં વિષાક ન નહીં. પણ
અને કમણે અને અપાવના નામ
કામે અરી કરીમતથી અને વાંકે
કમે લારે એવા પ્રમણમાં કમણે પ્રકાશ
પડેવો. અને એવે અમારા પ્રુપ્ત
કાઢેમને અપાવતું.

કાઢેમ અપાવતે એકામ માંની
એમ કરવા. મનને એમને મનુ મેવના
માવનું કમણે. આરા પ્રાણ મને હતો
કમણા ડોક્ટર મનાને મકાર અવા
કહેવ અને માં પેટ અરકાટ અને કું
અપા અપા મરીસ અને કાઢેમ
મે કમણે આપનું કમણે.

મે એવના "માકા! બાક માક !
તમે તે કમાવ કરી. તમે કહે કે
મિત્ર મે રોમ ન' રોવ તે ડોક્ટરે

એવેનટીક કેમ કમણે! તમે તે આપ-
વેનથી નહીં. કેલ પણ અપા
માણુ એવા નહીંની કાંઈ જ અર
નથી."

કું મુગે થયે. એવનામાં ડોક્ટર
આપ્યા. કેમ કેમ કે કું આપે એવે
અરે અવ કે ને!

"આપણે કેમ ડોક્ટર કાઢેમ એ!"
અને કું મનને એકા મોરી મુક આપી
રોમ તેમ પમારીમાં કમણે. અને
કરી આપ અપ કમણે "કું આપે તે
મનને અવ કે."

કાઢેમ મોઢા "કું તે અવને
કે બાક. પછી ડોક્ટર મે કહે
કમણા અને કહે મે તે રમ માને
આ રોમ કમણે. કહે કહે કે વધારે
કું જે કે. આનું કું અપાવતું" તમે
કમણે કામ અપાવો મિત્ર રોમ કે.
કમણે કું નહીં તે આપત થશે."

ડોક્ટરે ચારી કામે મનપર એક
અવા કમણે મે અપા મનને મુક આપી
રોવ તેવો દેખાવ કમણે. ડોક્ટરે કમણે
કું આપાને મોઢા દુર કરીને અને આપે
એકામે કરી પછી એવેવેન કરીને
મનુ તમણાં એવેવેનની અવ
અપા મિત્રો એવા નથી અપાવતી.

અમારી ચારી આપી એકામે થીએ
કમણે તમ કમણે રોવાવ મેં કમણ
ન કમણે. રમ આપી કે મનુ અરે.
એમ વિચારી રમણ થયે.

પણ પાપ પછી અને એકે મેવનાં
અપાવો અને અપા અપાવના આપવાનું
કમણે રોત મેવનાં મેર અપા. એકામે
મે રીપેટ કરવાના અપાવનો હતો.
ડોક્ટરે કમણે કે મે અવેવેન કહે તે
રોત રાત અપાવશે. અને એવેવેન
કરીસ.

અપાવનામાં કમણે અપ રાના ડોક્ટરો
અપા. રાત આપણી હતી, અપાની અપ
મારે અપા સામે અપાવનાં રેવેવનામાં
એવેન અપ કરીને મનારે રમણું કમણે
પણ કાવ નાતાવ.

કું કમણે. માને રહી પાણે રવાને
અપાવ પાણે મેર અપ કામાન રેક
કરી એક કામાન પ્રુપ્ત મેવેનને
અપા સાવ પડના અપાવો અને
મે રૂન મનુ એ રૂનમાં માણે આ
પાણે માણે મને.

કાઢેમને અપાવ કમણે કે આ અપા
અપાવો મને માક કરો અને મે એ
અને કામ પર અપાવ કમણે રોવ
મે અને એવેવેન પાવ કાણે તે
આપીસ.

કું પમની ર.ક મેવેના મામાની
અવ એકામે મનું કું.-(ક'પુલુ)

કમણેમાં, કમણે ડોક્ટર રીક-કે,
અપાવે-સામ, મેવના કમણેમાં અને
અપાવે-અપા મારે મને:

અપર, પીકલ
પર આપણી આપે, કટ માંક રીક,
ડોક્ટર અપાવેન અને માંક રીક,
એકાનીઅપા, રોન ૩૦-૧૧૫૪.

અસાદર આસ્ત: કિંદની અસરવતી (વકાલતમાં આપણે વાળે માવ) કેલકેલ મેપાલી સામે.

અસરવતી: મનુ કમણ ૩ લેલ, પાવથી વાકા મનુ થી ૩૧-૪ ૩૩૫
મનુ કમણ ૬ લેલ, થી ૩૨-૦ ૬૩૫
મેવે મિત્ર કમણ ૬ લેલ, થી ૩૫-૦ ૬૩૫
કમણ ૩૧ની કું લેલ, થી ૩૬-૦ ૬૩૫, ૬ લેલ ૩૭/૬ ૬૩૫
કમણ ૩૨ને ૩૭/૬ ૬૩૫, પાવેવેન અપાવ ૪/૬ ૬૩૫.
અપા ૬ લેલ આપા અપાવની આપી સામે થી. ૩૫-૦ ૬૩૫.
કેવેન કમણ: પાવેવેન એકા અપાવની, પાવેવેન ૬ કમણી
પા. ૫-૦-૦. ૬ કમણી પા. ૫-૧૫-૦. (નિષેધો સામે.)
કેલકેલ કાણે અપાવને આપીએ છીએ.
એ. કે. હુસેન એવેન સ-સ
કામણ ૩૦/૬/૬ અને કેલકેલ અપાવ-૩૩
૩૧૬ ૩૧ની કમણ, — (કેલ ૩૦/૬/૬) — ૬૩૫.

સામાજિક ખબરો

**શ્રી દ્વિસવાલ મેસુરિયા
હિતવર્ધક મંડળ**

મેસુરિયા ઉપર કલ મંડળના કાર્યો, ની એક પાસ સભા સંવિધાર તા. ૨૨-૫-૬૦ના ભવિષ્યના ૨-૨૦ વારે, ૧ શિલ્પકોનક રીડ, રીડિયુટ મેસુરિયા થી સમાજમાં ગોવિંદભાઈના પ્રકારે મળી હતી. તેમાં નીચે મુજબનો કાર્યક્રમ યોજવામાં આવ્યો હતો.

(૧) પ્રાર્થના (૨) મત સભાને, હેવાલ (૩) જાનોના હેવાલ (૪) ખાનગીને હેવાલ (૫) તમા અધિકારી જોની ચુટ્ટી, પ્રમુખ : શ્રી મનોરમાઈ મોપાલભાઈ, ઉપ-પ્રમુખ : શાજાભાઈ જાજાભાઈ, મંત્રી : મેહનસાઈ હરજીવન દાસ, સહાયક મંત્રી : નેરામભાઈ પ્રમુખભાઈ, ખાનગી : હરિભાઈ જાજાભાઈ, હિસાબનીસ : રવાળભાઈ ગોવિંદભાઈ.

મેસુરિયા પ્રચારક સમીતી : સુવર્ણ મનોરમાઈ મોપાલભાઈ, મેહનસાઈ હરજીવનદાસ, પ્રમુખભાઈ મોપાલભાઈ, શાજાભાઈ જાજાભાઈ, હરિભાઈ જાજાભાઈ, જમનાદાસ હરિભાઈ, શાજાભાઈ ગોવિંદભાઈ, (૬) પરચુરસ (૭) સતિ પાઠ.

**ધી યુનાઈટેડ હીંદુ
એસોસિએશન**

ધી યુનાઈટેડ હીંદુ એસોસિએશન (પ્રકાશન)ના આગમ હોલ તા. ૩-૭-૬૦ના દિવસે મેન્ડેલેસ ટાઉન હોલ માં સ્વાગત સભા યોજાવામાં આવી હતી. શ્રી વસનભાઈ નરસિંહ વજ્ર-રેખાએ પ્રમુખસ્થાન ભીષ્ટ કર્યું અને શ્રી કે. મંદરતલાલ દાસ એમ. બી. સી.એચ. બી. ડેપુટીન યુનીવર્સિટી ઓફ નાઈનભાઈ મનસાલ એમ. પી. એસ. પી.એચ. સી. ઈંગ્લેન્ડ યુની-વર્સિટી અને શ્રી જાજાભાઈ જાજા પી. એસ. સી. ડેપુટીનને ઉચ્ચ મેસુરિયા મા સ્લાઇડ થવા લે માટે ખાલીનુંદના સ્કોર્ડ કરી સત્કારવામાં આવ્યા હતાં.

જાજાભાઈ જાજા વધુ અવધાસ માટે મદાસની યુનીવર્સિટીમાં એકાવધાના છે તેમને સહભાગી પ્રમુખી હતી આ સંવેત્રે પ્રમુખશ્રી તરફથી કુલદાર અને લેખીત સન્માન પત્રો અપાયા હતા. સમાજના અન્ય અગ્રમુખ મહાશયો તરફથી પ્રશંસાપત્રો આપ્યા થયા હતાં. આ

નામરમાઈ જાજા તરફથી વિંદી ડાહ્યુમેન્દ્રી શીશો મદાસી મનોરમાઈ કાર્યક્રમ થયો હતો.

આભારે સ્વીકાર :
દ્વિસવાલ મેસુરિયા હિતવર્ધક મંડળ મેસુરિયા ૧-૧-૬૦
એક મીન ૧૦-૬

The education is
Three H's
Hospitality to a new idea.
Hospitality to a stranger,
Hospitality to your own
self.

મેસુરિયા એનેલ હેવાલ કે ને નવા વિચારોનું સ્વાગત કરવા માનવીને જાણકાર છે, વધી અભ્યર્થણ આ-તિથ્ય કરવા પ્રેરે અને પોતાના આત્મા ને સમજાવે છે.

**શ્રી કાંઠીઆવાલ હીંદુ સેવા
સમાજ (નાસલ)**
વાર્ષિક જામાન-૫ સભા

ઉપરોક્ત સંસ્થાની વાર્ષિક જામાન-૫ સભા, રવિવાર તા. ૧૪ એપ્રિલ ૧૯૬૦ ના રોજ જવારના ૬ વાગે સમાજના લોન રહીટના હેલ્થમાં મળે.

દરેક સભ્યને જમતકર પદ, સ્વાગત વિનંતી છે. સભાની કાર્યસૂચી નીચે પ્રમાણે રહેશે. (૧) મત વાર્ષિક સભા ની કાર્યવાહી, (૨) વાર્ષિક કાર્ય વિવરણ, (૩) વાર્ષિક નાણાકીય હેવાલ અને સરવૈયું, (૪) પરચુરસ, (૫) નિવિધાલકો (ટ્રસ્ટીઓ)ની ચુટ્ટી, (૬) અધિકારીઓ તમા ડેપુટીનિસાની ચુટ્ટી, (૭) સામાન્ય.

ડા. એન. પી. રેશાઈ પ્રમુખ
હિતવર્ધક હરજીવન કુપેલીઆ,
નોતમલાલ વીરજીભાઈ મહેતા
સંપૂર્ણ મંત્રીઓ

કાંઠીઆવાલ હીંદુ સેવા સમાજ

**વિનોબા બાવેના શ્રેષ્ઠાઓ
મુળ કેપી**
મેસુરિયા સાથે શ્રી. ૧-૬

મુળ : 'Indian Opinion',
P. Bag, Durban.

લબ્ધ પ્રસંગો માટે
અમને મળો.
સુરતી જાજાના જામે સ્પેસિયલ કીમે.
શ્રી કાંઠીઆવાલ અંગત હેમરેમ નીચે કાંઠીઆવાલ અને શેરસીઆના શાવ પછી જાજાના તમારે મુકામે આવી રહીશ કાજાને અમે કન્ફાઈડ કરીશું.
કેપીટન્સ બાલકની હોટેલ
(ધી કોન્ટર મીકાઈ હાઉસ)
એ અને વિશ્વદેવીયા સ્ટાટના યુજાપર ન હરજન.
ફોન નંબર ૨૩૪૧૪ રેસીડન્સ : KAPITAN.

આફ્રિકા હિસ્ટ્રી બુકર બાવ, નારીએલ નં. ૧ શી. ૧-૦,
બેગ (નં. ૧૦૦) શી. ૬૦-૦.
કુલકાલ કાર માટે આંધવાન-મુકાદેપર બુકર બાવ,
બાલક, હાથી (સાં), સુખ કાલ અર્યા, સુખ, સુખ શ્રીયા (બેગ),
સોનેરી જંગલો મેલ, દરેક ભવનો તરી મસાલો વિવેર કાજેઈ રેસીઆ
સાખીએ છે. કુપરી અને મેલકી પાલ બુકર બાવ, શેરસીઆ
સુરત, રતાકી, આખા હાલકર અને કીલી હાલકરની મોસમ થાક છે.
શેરસીઆ, આસાએન અને મેલકીઆ રેસીઆ બુકર બાવ
આખા આખી મેલકી પછી વરુ પદમીક કાજા મોસમ.
All prices subject to Market fluctuations.
A. KADER & Co., (PTY) LTD.
WHOLESALE FRUIT MERCHANTS
P. O. Box 251, DURBAN.

ધીજાઈ પી. નાયક
કુકરીપર, મુસાઈરી, ધીજાઈ અને જમજલ એનન્ડ
હીંદુસ્તાન બુકર પ્રમુખના કાર્ય પછી જાજાની કાર્યકાર રિસાઈ બુકર બાવ
માર્ગે કુકરીપરી કરવા જે કાંઠી આખી માર્ગને પ્રમુખ કરે.
કાંઠી, આખ, શેરી, હાલક, અરમાલ, પેરમાલ, વિવેરના નીચા અમે
રતાકી આખીએ જામે.
કાંઠીઆવાલ, પરચુરસ રેસીઆ, હિસાબના મેલકી કાજાવવા રેસીઆ કીલકર
સાંધીકાર કે મેલકીઆ લાયસેન્સી 'પાસપોર્ટ' તેમજ કાંઠીઆવાલને લમી
જામતોમાં કાર્ય પછી કીલકાર વિના અમે મેલકી કાજા આખીએ જામે.
રેસીઆ પ્રમુખના કાર્યકાર કોર્ડે કોર્ડેસીઆ અને કોર્ડેસીઆ
કાંઠીઆવાલ કાંઠી કોર્ડેસીઆ પ્રતિનિધિ
Office :
9 Barkly Arcade,
38 Market Street,
Phone : 339233,
Johannesburg.
Residence :
52 Polder Mansion,
13 Kort Street,
Phone : 330816,
Johannesburg.

કરનીચર! કરનીચર!! કરનીચર!!!
મેસુરિયા પ્રમુખ, કાંઠીઆવાલ પ્રમુખ, મેલકીઆ, હરજીવન એસ,
સાંધીકાર કોર્ડેસીઆ રેસીઆ, કુકરીપરી, રેસીઆ, તમા કીલકાર
કાજે અધીરી રહીશો. અમે જાજાની કાજા મેલકી કુકરીપરી નહિ.
—જોડકા, રેસીઆ અને કીલકાર હરજન—
કે કાજાની કાજા નીચે કરવા માવ છે. તેમજ રેસીઆ કાજા કરવા કર-
વા રહે છે. આજ કાજા કાજાના પ્રાર્થક કીલકાર અમાને અને રેસીઆ
આજ કાજા.
L. MISTRY
51 BREE STREET, BURGERSDORP, J'BURG,
PHONE 33-4691. BOX 2526.
Printed And Published by Mrs. Modilla Gendhi, International Printing Press,
(Pty) Ltd, 101/102, P. Bag, Durban, Natal

માસ્ટર અધર્સ (મી.) લીમીટેડ
નવ ભવન નાયક, રેસીઆ તેમજ સુરતકા કાજા, કીલકાર બાવ અને
પ્રમુખ માટે સંસ્થા નવ ભવન નાયક, પ્રમુખ, મેલકીઆ અને અમારો
મદે—કુકરી, મેલકી, મેલકીઆ, કીલકાર મેલકીઆ વિવેર.
દરેક ભવન માટે આટે સ્લાઇડ કરવા કાજાવવા.
૩૩ મેસ રેસીઆ, એડાનીસબાઈ.
ફોન : ૮૩૫-૬૭૮૬ મેલકી ૧૫૪૮.

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1903.

Former Editors: Manilal Gandhi—1916-1934.

No. 31—Vol. LVIII.

Friday, 5th August, 1940

DELIVERED BY THE C.P.D. AS A FURNISHED.
Price: FOUR PENCE

Government Makes False Claims About "Liberal Provisions"

INDIANS SUFFER MOST UNDER AREAS PROCLAMATIONS

Front Page Editorial

(BY A SPECIAL CORRESPONDENT)

ONE of the shames and most disbonour claims of the Government in the application of the Group Areas Act is that it will do so in a most just and humane manner and that no section of the population will be caused undue hardships. The facts are otherwise. The Minister of the Interior has declared that Cato Manor will remain a white area. The Indian people would like to know which other racial group has been called upon to make a sacrifice of an equal measure; which other racial group has been called upon to give up its land and its homes to the extent that the Indian people will have to do at Cato Manor. It will be recalled that when some years ago it was suggested that the old main line—Durban south of the Umhlanga River and including Hillary—should be Indian, the Europeans raised such a furor that the suggestion was immediately abandoned. But not so with the lives of the Indian people.

RECENTLY in explaining its declaration of New Germany as a wholly European area the Government in the course of a statement issued through the Group Areas Development Board, made the following observation:

"Owing to the fact that the town is homogeneously White except for a small Indian section retained to the east end as liberal provision is being made for Indians in neighbouring towns, no group area has been proclaimed for members of the latter group (Emphasis ours, Ed. I.O.)"

The Indian would like to know where the liberal provision was. In fact, not on the basis of this statement came the lament from the Durban City Council that the Government had informed it that the National Housing Commission did not have funds to make available to it for the extension of the Merbank Housing Scheme which must now, therefore, grind to a halt.

Yet in the course of the same statement the Government made the following further observation:

"It is the function of the local authority, with the assistance of the National Housing Commission and, if necessary, of the Group Areas Development Board, to plan the area in question and to provide the necessary services. It is also this body that is required to provide housing for those who are unable to do so themselves. Various types of

houses are built in accordance with the income of such persons. The National Housing Commission has also embarked on a scheme whereby individuals can obtain loans on reasonable terms for the building of their own homes."

It would appear from the above and from the facts that the Government is not concerned with truth. It does not care one iota whether it will honour what it states and or even whether it intends honouring what it claims. Although the foregoing observation was included in a nationally circulated statement, the Government now simply declares that there are no funds available for Indian housing.

The Indian people would like to know:

Where are the areas planned for Indians by local authorities in conjunction with the National Housing Commission?

Where are the houses provided for Indians by the National Housing Commission?

Where is the scheme on which the National Housing Scheme has embarked to provide loans on reasonable terms to Indians and how many such loans have been made available to Indians?

The majority of men have extremely low capacity of recognising the distinction between good and evil, falsehood and truth.

—Tolstoy.

CATO MANOR BELONGS TO INDIANS

MR. Naude, who has Minister of Interior virtually holds the power of life and death over the Indian people, has spoken and Cato Manor, in spite of all logic and the demands of elementary justice will become a "white" area. Cato Manor has been Indian almost ever since the first Indians arrived in Durban and spread out as independent settlers on their own. There is precisely nothing "white", about Cato Manor but the Group Areas Board, following an original recommendation of the Durban City Council asked Cato Manor for European ownership and residence. That there are thousands and thousands of Indians resident in the area made no difference to the Durban City Council when it made the original recommendation. The Group Areas Board and the Government, having adopted that recommendation are adamant that Cato Manor remain a European area. There is no justice in the decision.

Indians already have too little land in Durban. They are hemmed and enveloped from all directions. They have no access to any land in the city of Durban and yet the Government will not let them live on land on which they have spent their lives and their fortunes. Cato Manor belongs to the Indian people—one might say to the poor, the lower middle class and the middle class Indians—men and women who depend for their incomes and livelihood on various jobs ranging from unskilled labour to the skilled trades and teaching. Some few are petty shopkeepers. These people have put in a life-time of struggle to own the land they live on and build the houses they live in but now they must make way for the European who can already buy land anywhere in the country for a song, even for half a song.

Europeans are not keen or serious to buy Indian-owned land. They have no need for it and so the Indian will have, if this decision comes, to throw away his home and his land and become landless. That is the simple result of Mr. Naude's refusal to be just. Dr. Dugger's assertion that the Group Areas would be implemented in a just manner without weighing unduly heavily on any people sounds ludicrous in the face of the present position. One wonders how such a devoted Christian could make such a statement when all the Group Areas Act has caused the Indian in untold suffering and misery. There is nothing just about the Group Areas Act. It is aimed primarily at strangling the Indian people economically by depriving them of whatever little land they possess. Its ultimate object is to reduce them to the state of landless serfs being hand and foot in labour for the white man as a hewer of wood and drawer of water. The Indian people must now ponder seriously whether the time has now arrived for some action.

The principles of universal religion are very few, simple, and comprehensible. They assert that there is a God, the Source of all; that in man there is a portion of this divine element which he can either diminish or increase by his life; that to increase this element man must suppress his passions and increase love in himself; and that the practical means to attain this is to act with others as one wishes others to act towards oneself.—Tolstoy.

Indian Opinion

FRIDAY, 5TH AUGUST, 1960

Reaction To The Boycott

EUROPEAN South Africa—with the exception of that in the Liberal Party—has reacted as one against the boycotts declared by Malaya and Ghana. Whether it is the Nationalist Party, the United Party and even the Progressive Party, they are all united in condemning the boycott and the reason is the same: It will hurt the non-European people most, that is, the very people for whose assistance the boycott has been planned. We ourselves do not doubt that the boycott will hurt the black people most, far more than it will hurt the European people. But the non-Europeans are being hurt even without the boycotts. They are being driven from their jobs by the job-reservation laws of the Government, they are being driven from their homes by the Group Areas Act. In fact where some hundreds will be laid off their jobs as the direct result of the boycotts some hundreds have already been laid off their jobs by the job-reservation mania of the Government. We do not have the figures but we are certain that this number can well run into three figures. While a few hundreds more will be laid off their jobs because of the boycotts, many, many thousands are being driven from their homes and their hearths by the proclamation of the group areas. In the face of this is not the cry that the boycott will hurt the non-Whites most unadulterated fatuity?

But there is much more. What share do the non-European people have of the national income? While, it is the proud boast of the Government (in its Year-Book) that no European who cares to work need be without a job hundreds of thousands of black people are living (or dying, more likely) below the starvation line. What percentage of the land is held by the non-Whites? Is it not a standing cry of the non-European people that while they form 80 per cent of the population, they own only 20 per cent of the land? And what is the quality of the land which they hold? There is much more to the discredit of the European rulers of South Africa. It is not likely that the non-European will suffer very much more than he is suffering now. He is, to put it in straightforward language, perpetually on the verge of hunger, a little less, on the other hand, will not unduly harm him. The concerted objection to the boycotts and the sudden interest in his welfare by Nat and UP alike are merely smoke-screens against the effect that the boycotts will have European South Africa. It will, as has already been hinted at by "Die Vaderland," mouth-pieces of Dr. Verwoerd, affect the European standard of living. That is the crux of the objection.

If the non-white people are going to suffer from the effects of the boycott then it is as well for them to be reminded that no peoples have obtained their freedom and their just rights without suffering. No country and

(Continued in next Column)

Gandhiji On MUSLIMS AND COW * PROTECTION *

Extracts put together by Mahadev Desai to quote in essence Gandhiji's views on cow protection in relation to the Muslims.

THE Hindus may not compel the Mussalmans to abstain from meat or even beef eating. To attempt now protection by violence is to reduce Hinduism to Satiism and to procure to a base end the grand significance of cow protection. The Hindus can protect the cow only by developing the faculty for dying for suffering. The only chance the Hindus have of saving the cow is to lead from the butcher's knife, is by trying to save Islam from the impending peril and trusting their Mussalman countrymen to secure sobriety, i.e. voluntarily to protect the cow out of regard for their Hindu countrymen. I have heard that at big fairs if a Mussalman is found in possession of cows or even goats he is at once forcibly dispossessed. That who, claiming to be Hindus, thus resort to violence, are enemies of the cow and of Hinduism. (Young India, 18-5-'21.)

It must be an article of faith for every Hindu that the cow can only be saved by Mussalman friendship. Let us recognize frankly that complete protection of the cow depends partly upon Mussalman goodwill. To carry cow protection to the point of the sword is a contradiction in terms. Rishis of old are said to have performed penance for the sake of the cow. Let us follow in the footsteps of the rishis, and ourselves do penance, so that we may be pure enough to protect the cow and all that the doctrine tacitly and implies. (Young India, 18-5-'21.)

The way to save the cow is not

to kill or quarrel with the Mussalmans. The way to save the cow is to die in the act of saving the Khilafat without mentioning the cow... I make bold to assert, without fear of contradiction, that it is not Hinduism to kill a fellow-man even to save the cow. Hinduism requires its votaries to immolate themselves for the sake of their religion, i.e. for the sake of saving the cow. (Young India, 28-7-'21.)

Cow protection means conquering the Mussalmans by our love. (Young India, 6-10-'21.)

I am as eager to save the cow from the Mussalman's knife as any Hindu. But on that very account I refuse to make my support of the Mussalman claim on the Khilafat conditional upon his saving the cow. The Mussalman is my neighbour. He is in distress, his grievances are legitimate, and it is my bounden duty to help him to secure redress by every legitimate means in my power, even to the extent of losing my life and property. That is the way I can win permanent friendship with the Mussalmans... But one observes a spirit of impatience on the part of the Hindus. In our eagerness to protect the cow we seek to legislate through Mussalmanization and get resolutions passed by Mussalman meetings. I would urge my Hindu countrymen to be patient... We must let the Mussalmans solve the problem in their own way. My advice to my Hindu brethren is, "Simply help the Mussalmans in their narrow in a generous and self-sacrificing spirit without counting

(Continued on page 247)

(Continued from previous column)

no people have won their rightful place in the sun without pain. The founder of this journal, Mahatma Gandhi himself, and his followers suffered immeasurable hardship first, in this country and later, in India in fighting for right and justice. The non-European peoples of South Africa, too, must suffer if they want to be free. This is their consolation but with the boycotts, European South Africa, too, will be called on to suffer. It is against this that the Nationalists and the UP and even the Progressives are objecting.

34 New Colonies In Surat

(“Indian Opinion” India Service)

THIRTY-FOUR housing colonies have so far been constructed to rehabilitate 2,100 families of bhoys (landless labourers) rendered homeless in Surat Town and the district by unprecedented floods in the Tapi river in September last, it is learnt here in Surat. Each hutment in the colonies costs between Rs. 250/- and Rs. 325. The jungle co-operative societies in the district provided the colonies with wood and bamboo and the Government supplied cement, corrugated iron sheets and other materials at subsidised rates.

Gandhiji's Death Settled A Dispute

THERE was a legal battle going on over the property of a widow's late husband. On one side was the widow and on the other side was the daughter and her husband. It was dramatically settled in the District Court of Chittrana on the 13th of February 1948. The Magistrate had ordered both the parties to be present in Court on that dramatic day. He had a last hope to reconcile both the parties.

When they entered the Court, the Magistrate tried to explain to them that it was mere foolishness to waste money on such a legal battle. He appealed to them to settle their dispute peacefully. But the appeal was of no avail.

Then the Magistrate asked both the parties to take an oath and reply if they ever heard the name of Mahatma Gandhi? Seeing the snap overhanging the Magistrate's head they replied, "Yes, Your Honour."

And this is what occurred afterwards.

Magistrate: "Do you know that Mahatmaji lived and died for the poor, ill-caste and fools?"

Answer: "Yes, Your Honour."

Magistrate: "Do you know that the whole world is mourning the death of Mahatmaji?"

Answer: "Yes, Your Honour."

Magistrate: "Why is the whole world mourning for him?"

Answer: "Because he loved everyone and he was a great Soul."

Magistrate: "Don't you love him?"

Answer: "Yes, Your Honour. We all love him."

Magistrate: "Do you know that the Soul of Mahatmaji would weep over such foolish disputes of yours?"

Answer: "We won't quarrel now. We will settle our disputes peacefully."

After this incident the daughter and her husband made an obsequy to the widow; and she in turn held them to her bosom and blessed them. All the time they were weeping and asking each other for forgiveness. In the end it was settled that the mother until her death should derive the benefit of her husband's property, and after that the daughter derives the benefit.

American Welcome For Congo Premier

(“Indian Opinion” Service)

NEW YORK—In an open letter presented to Prime Minister Patrice Lumumba of the Republic of the Congo, the American Committee on Africa predicted that the Prime Minister's "search for sympathy and tangible aid will be successful in the United States" and expressed the hope that "American technicians, especially those of African ancestry, might come to the immediate aid of your country."

During a discussion with three members of the American Committee, Prime Minister Lumumba agreed to be an international advisor of the Africa Defense and Aid Fund, administered by the American Committee on Africa.

Other international advisors include Tom Mboya of Kenya, Julius Nyerere of Tanganyika, and Kenneth Kaunda of Northern Rhodesia.

Recalling contacts with Prime Minister Lumumba dating to 1958, the American Committee announced that it was today asking President Eisenhower to take four immediate steps toward the Congo:

1. urging Belgian troops to withdraw from the Katanga Province;

2. discouraging a separate Katanga by refusing to recognize it;

3. appropriating "extraordinary sums" to the U.N. for a crash programme of technical assistance; and

4. earmarking huge U.S. Mutual Security Funds for the Congo "without any political strings whatsoever."

This open letter was presented to Prime Minister Lumumba at a special interview in his suite in the Hotel Barclay. The delegation consisted of Mr. Peter Weiss, Vice-Chairman of the American Committee on Africa; Mr. George M. Houser, Executive Director; and Dr. Homer A. Jack, Associate Director.

The American Committee suggested to Prime Minister Lumumba that it was "confident that the African personality working with the community of nations will produce a new era in this African decade."

The American Committee on Africa, a non-profit, non-governmental organization working on Afro-American relations, concluded its open letter by declaring that "we do anticipate the closest cooperation between our peoples and our brothers in the great new nation of the Congo."

Indian Cricketers To Tour E. Africa

THE Gujarat Cricket Association has announced the names of players who are proceeding on an eight-week tour of East Africa from August 3. They are: Amar Singh (captain), Jasu Patel, Polly Umrigar, R. B. Kenny, M. L. Jaisimha, R. G. Nadekar, A. G. Mitra Singh, Deepak, Shubham, F. M. Engleker, Nari Contractor, S. Trivedi, R. B. Dasi, R. Divcha, Janju Wadia, Sudhakar Patel, Arun Naik, V. Drai, Surendramth.

India's Role In Hunger Campaign

(“Indian Opinion” India Service)

INDIA is playing a major role in a world-wide freedom-from-hunger campaign extending from 1960 to 1965. It was formally initiated on July 1 of this year. President Rajendra Prasad has agreed to be patron-in-chief of the National Campaign Committee and the Vice-President and the Prime Minister are its patrons. Mr. S. K. Patil, Minister for Food and Agriculture, will be the committee's president; and the Minister of Agriculture, Dr. P. S. Deshmukh, its executive president.

The campaign, among other things, is intended to promote studies and investigations aimed at securing and disseminating better information on measures needed for combating hunger and malnutrition, on the technical and economic possibilities of increasing production and improving distribution, and on the manner in which problems of hunger and malnutrition can be tackled by utilization of the technical and economic knowledge and resources now available.

"Real And Strong Opposition" To Congress Essential

(Indian Opinion India Service)

THE founder leader of the Swatantra Party, Mr. C. Rajagopalachari, declared in Bombay on Thursday, July 28, that his party's aim was to become a "real and strong opposition" to the party in power. He said that such a party was an indispensable requirement to ensure that the parliamentary system of government worked properly for the good of the people. Mr. Rajagopalachari, in a statement issued on the occasion of the first anniversary of the establishment of the Swatantra Party in Bombay, said that his party had undertaken the task of democratic education of the people to make them realize that the "Government in a parliamentary democracy can be changed by the people if they feel dissatisfied and that it is not a dynasty."

Vinoba Proposes "Nagri" As Common Script For Indian Languages

IN a signed article specially written for the Hindi weekly *Bhoshan Yojan*, Acharya Vinoba Bhave pleads for the acceptance of Nagri as the common script for all Indian languages. Acharya Vinoba makes it clear that the acceptance of Nagri does not mean the rejection or discontinuance of the present scripts of the different languages. This is the first signed article written by Vinoba for several years. He was starting on *Bhoshan Padayatra* about 9 years ago. Vinoba has been expressing himself in his daily prayer speeches but has not written anything directly for the press. In this article, Vinoba writes:

"FOR the sake of India's national unity Indians have recognised Hindi as the national language for the purpose of mutual intercourse.

"Even the people of the South are not against Hindi on such; only they want some change. They have agreed that in course of time Hindi will take its due place at the Centre. As regards the transition, others have agreed to give as much time as the people of the south desire to have. Hence, now there is no controversy left over this issue.

"For the very reasons for which Hindi has been accepted as the common language, Nagri should be recognised as the common script.

But it has not been recognised up till now. There is no objection to Hindi as the National language being written in Nagri. But we have yet to decide that the various other languages of India be also written in Nagri. Such a decision would not mean the rejection of the present scripts used for Indian languages. The above decision will only mean that both the original script and the Nagri script will be used.

Some people propose to give this place (of a national script) to the Roman instead of to Nagri. I have thought over this suggestion, and have tried to weigh its importance.

There is no doubt that the Roman script has many good qualities. But it is equally true that it has many defects also. These defects are so conspicuous that Bernard Shaw wanted the invention of a new script for the English language. He even set apart a portion of his estate for this work. I happened to see sometime back on the London Times the specimen of the script which has been suggested in response to the desire of Bernard Shaw. What did I find? It was a script which had nothing in common with the Roman, and an attempt was made to bring into it the qualities of the Nagri. While here in India,

we have people who want to suggest the use of Roman script in place of Nagri.

This does not mean that the Nagri script is perfect or that there is no room for improvement in it. I also cannot myself among those who think that there is no room for improvement in it. I also cannot myself among those who think that there is need for improvement in the Nagri script. People have become somewhat acquainted with the Lok Nagri script associated with my name. The *Bhoshan Yojan* carries a column every week on this script. But I do not believe that Nagri should not be made applicable for the other Indian languages in its present form that is, till it is improved. On the contrary, I see danger in the proposition that Nagri should first be improved and then be adopted for all Indian languages. My opinion is that even in its present form, Nagri can and should be adopted as the common script for Indian languages. Accordingly I have got the translations of my *Gita Pravachan* in many languages printed in the Nagri script. Except for 2 or 3, it has been so printed in all other Indian languages. Experience has shown that by making use of these Nagri editions, one can easily learn many languages.

I have found that if Nagri is used in the whole of India, there are chances of its adoption even outside.

For example during the course of my present *Padayatra* I had an occasion to learn the Japanese language from the Shikha land of Japan. I found that the construction of the Japanese language is similar to that of the Indian languages. The system and the use of the preposition in the Japanese language is similar to that of the Indian languages. The sentence begins with the subject, followed by the object, with the verb in the end. The Japanese are in search of a new script, because their is a picture script and hence, being composed of in-

numerable signs, is unfit for wide use. Under the circumstances,

if we adopt Nagri for the whole of our country, there is a possibility of its being used for the Japanese language also. The same applies to the Chinese language. Thus Nagri can easily become the script of Eastern Asia.

But whether it becomes so widespread or not, we shall have achieved much if it is adopted for use throughout India.

Here it may be asked that if such are my ideas have I not confounded the public mind by suggesting improvement in Nagri? I think that this charge can be levelled against me, and it is to clarify this point that I have written this article. The improvement of the script is only a suggestion, I do not insist on it. But so far as the adoption of the common script is concerned, I insist on it. Of course, my 'insistence' does not mean that I want to impose it upon anybody. Everybody can understand that imposition does not fit in with non-violence.

[From "*Bhoshan*", weekly organ of the Bhoshan Movement]

HAWKERS AND TRADERS

Men's wrist watches, 17/6 with 15 jewels 25/6; 17 jewels, water proof, shockproof 34/6; 21 jewels, waterproof, shockproof, 37/6; 25 jewels, waterproof, shockproof, 41/6; Ladies wrist watches 30/6, 25 jewels 45/6. A. I. Agencies, P.O. Box 3980, Cape Town.

No Catalogues

Food Minister Visits Mexico, Japan And Thailand

INDIA'S Food Minister, Mr. S. K. Patil, stated in Tokyo that he was confident his country could attain self-sufficiency in food by 1965.

Mr. Patil was on a brief visit to Japan on his return home from the U.S.A. where he signed an agreement with the U.S.A. for the supply to India of 17 million tons of surplus foodgrains worth 1,300 million dollars. The Minister described this agreement as the 'largest single deal since the Marshall Plan'.

Indo-U.S. Agreement

Recalling that President Eisenhower himself signed the agreement, Mr. Patil said that this gesture was in recognition of the spontaneous welcome President Eisenhower received in India during his visit there last year. It was also in recognition of the fact that democracy could not be strengthened unless the masses in India had a higher standard of living through food self-sufficiency, he said.

On his return journey, Mr. Patil paid a brief visit to Canada and Mexico.

In Canada he said he found Canadian leaders very sympathetic to India. During talks they assured all help to promote Indian agriculture.

The Minister said that the Mexican President had invited him to visit Mexico again to study agricultural methods adopted there. The President had also invited Indian students to join Mexican Universities.

The main object of his visit to Japan, Mr. Patil said, was to study Japanese methods of agriculture and the system of price support and bulk distribution of foodgrains by the Government.

Indian Records Now Cheaper!!

7/6 Each (Plus 3d Tax.)

AVAILABLE IN SINGLES OR SETS

Some Of Our Latest Hits:

DEL DICKS, DENIRO, UJALA,	MAAGMANI, USTAD, MAIN
MELIKHO, MISS INDIA, AUL,	NASIR KHAN, HOOK, GIAN
ROAD, TALAQ, INDUSTAN,	BARAN, ANAN, INDI,
	MOFICHA INDIA

Special Offer: 1 Box of 12 Indian Records Available 20/- Plus Tax
At a Special Price—30/- per Box

ORDER NOW — FREE PACKING

C.O.D. Orders to include 7/6 deposit.

Only Obtainable At

NATIONAL RECORD COMPANY,

2 Ajmeri Arcade (off 141a Grey St. & 30 Cathedral Road)
P.O. Box 1574 DUBAI Phone 67882

LIQUOR IS A MAJOR ROAD SAFETY HAZARD

OF the many factors in the promotion of road safety, drink is established as a major one, but it is surprisingly seldom mentioned in public statements covering measures for the prevention of road accidents which last year resulted in the Union in 2,542 deaths, 35,331 injured and 108,319 accidents according to a statement issued by the S. A. Temperance Alliance. In the past 25 years, 30,000 have died on the Union's roads, and a few weeks ago the Director of the S. A. Road Safety Council included liquor in the main causes of fatal accidents. (For some years past the U.S.A. Road Safety Council has attributed from 30 to 40 per cent of all road accidents to liquor.)

Among the wide variety of remedies recently proposed in the South African press are: "safety belts," elimination of dangerous, reckless or drunken drivers, prohibition tests, driving licences, reflective triangles, certificates for sober only, vision screening, education of the drunken pedestrian, etc. But the tragedy continues unabated, and the recent Assembly debate on the second reading of the S.A. Road Safety Bill, covering 80 columns of Hansard, evoked from a parliamentary reporter the observation: "More and more it is subjects on which politicians choose to prattle for endless hours become more and more remote from the topics which absorb the man in the street."

The contributions being made overseas to the topic of road safety are becoming increasingly remote to the Union's consideration of so vitally important a subject; the Temperance Alliance has placed at the disposal of the new Council its considerable files from other countries (its application for re-appointment to the Council has been "under consideration" for some months). A few weeks ago, for instance, we submitted for information, copy of a brochure issued by the Queensland Deputy Premier and Minister for Labour and Industry outlining an impetuous appeal to the "drinking driver."

Why has so little been heard in South Africa of the Drink Report? This report, sponsored by the British Government, publication of which has been delayed for five years, establishes beyond all controversy that a high proportion of indus-

trial show a considerable impairment of performance after drinking amounts of alcohol too small to produce even those clinical signs of intoxication apparent to trained observers. Under the title of "Medical Research Council Memorandum No. 38," copies are obtainable from H.M. Stationery Office at 7/6. The Report also emphasises the accuracy of the *Breathalyzer*, of which a Government spokesman recently said: "The apparatus is simple, quick to use, and apparently accurate. Its potential usefulness as an indication of the proportion of alcohol in the bloodstream is being further investigated."

It is sincerely to be hoped that our re-constituted Road Safety Council will give serious consideration to the potentialities of the *Breathalyzer*, before referring to which have recently appeared in the South African press, and the value of which was emphasised by Dr. H. P. Jacob in his paper read to the recent Sobriety Campaign Conference as follows:

"In a number of civilised countries the *Breathalyzer* is now used by the police and accepted by the courts as a reliable witness. This Conference should press for the acceptance of the *Breathalyzer* as evidence in trials. When this instrument indicates a breath content of

alcohol superior to 1 per cent the policeman can insist on a sampling of blood, and the two methods applied together are considered as quite reliable. In Geneva both the *Breathalyzer* and a simple method to test blood on 4 or 5 drops from the tip of a finger are accepted and accepted by the law as sufficient proof."

The sum total of the mass of incontrovertible evidence available in respect of drink as a major road safety factor is adequately embodied in the increasingly approved slogan: "When you drive, don't drink; when you drink, don't drive."

DEISEL ENGINE EXPORTS

(Indian Opinion) India Service

Exports of Indian diesel engines have been progressively increasing in recent years. They rose from 636 numbers valued at Rs. 900,000 (£67,500) in 1957 to 987 numbers valued at Rs. 1.3 million (£97,500). During the first four months of 1960, the value of exports was Rs. 493,000 (£36,975).

Some of the principal countries importing Indian diesel engines are Iran, Burma, Thailand, the U.K., Iraq and Cyprus.

KARACHI BID TO DRIVE OUT HINDUS

(Indian Opinion) India Service

A COORDED drive to dispossess the remaining Hindus in East Pakistan of their residential property and industrial undertakings has been in operation for some months. The External Affairs Ministry is understood to be collecting facts and figures with a view to making a formal representation to Karachi.

The campaign appears to be a part of a two-pronged assault, the second attack being, ironically enough, against India's alleged ill-treatment of her own minorities. A series of notes have poured into the External Affairs Ministry detailing, with much exaggeration, stray incidents like the throwing of coloured water on Muslims during Holi.

The object obviously is to prepare a dossier on India's "misdeeds" with which to counter any protests that may be made over the happenings in East Pakistan. Apart from other things, these notes completely belie the protestations of President Ayub Khan and other Pakistani leaders of friendship for India and their anxiety to promote closer relations between the two countries.

CO-OPERATIVES IN RAJASTHAN

RAJASTHAN proposes to bring all villages and 80 per cent of the rural population within the co-operative fold during the third Five-Year Plan, according to the report of the Working Group on Co-operation. This is proposed to be achieved by organisation of 4,000 new services co-operatives with an average membership of 150, thus covering 1.2 million of rural families.

The rural population in 1951 was 23 million or 2.6 million families and the increase in 1961 is estimated at 400,000 families, raising the total number of rural families to 3 million at the beginning of the Third Plan.

Credit requirements, short, medium and long-term for 2.4 million families at the end of the Third Plan is estimated at Rs. 420 million (£31.5m). Services co-operatives will get a subsidy spread over a period of five years.

The report says that the broad objective of the Third Plan is to bring the entire rural population within the co-operative fold.

Phone 535-5785

P. O. Box 1549,

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS
HOUSE FOR KEEN CASH PRICES
30 West Street, JOHANNESBURG.

Cable & Tel. Add. HARGVAN

Phone 29368

P. Hargovan & Co.
(Pty.) Ltd.

Earthenware Pickle Jars 3 Gallons 12/6 each F.O.B. Durban
Fresh First Grade Green Ginger 1/2 per lb. " "
Fresh First Grade Garlic 2/- " " "

Cash with order only.

P. O. BOX 1250.
155/7 Warwick Avenue
DURBAN.

Agricultural Resources Of Two New States

STUDY of agricultural statistics relating to the newly-formed states of Gujarat and Maharashtra reveals that while Maharashtra has a relatively large share of foodgrains, Gujarat is in a more favourable position in the production of commercial crops.

Maharashtra's share of total foodgrains production is 78.6 per cent, Gujarat, on the other hand, claims 64.3 per cent of production and 55.5 per cent of cotton—the two most important commercial crops of the former Bombay State. In production of cotton, rape-seed and mustard the share of Gujarat is as high as 93.3 per cent and 93.3 per cent respectively.

Among cash crops, Maharashtra has a relatively large share of sugarcane, potatoes, chickpeas and mesta while Gujarat gets more of total oilseeds.

The geographical area of the former Bombay State is shared by the two states of Maharashtra and Gujarat in the proportion of 65.1 and 34.9 per cent respectively.

The forests are largely concentrated in Maharashtra whereas Gujarat has more than double the area under category "not available for cultivation" as compared with Maharashtra.

In the matter of livestock, Gujarat has a larger share of buffalo, sheep, horses and ponies, mules, donkeys and camels, Maharashtra, however, is in a more favourable position as regards cattle, especially cows.

Oil Survey In Gulf Of Cambay

The Oil and Natural Gas Commission has decided to go ahead with its programme of submarine drilling operations in the shallow waters of the Gulf of Cambay. As a first step, a geomagnetic survey of the Gulf will be undertaken to locate the main current of oil, which is believed to run from Kutch to Cambay and stretch deep into the Gulf waters at least up to three miles off the Cambay coast. A Russian submarine drilling expert, who is now in Cambay, held consultations with the Commission's experts in this connection. It is understood that a team of six Russian experts, who had earlier undertaken a similar work in the Caspian Sea, will shortly arrive in India with special surveying equipment for a geomagnetic survey of the Gulf of Cambay.

Low-Cost Radios By India

A PROGRAMME for the manufacture of low-cost radio sets priced at Rs. 125 (£9 7s. 6d) capable of receiving medium and shortwave stations, was drawn up at a meeting of prominent radio manufacturers convened in New Delhi by the Ministers of Commerce and Industry and Information and Broadcasting.

Mr Manubhai Shah, Minister of Industry, presided over the meeting.

It is expected that about 50,000 to 60,000 cheap radio sets would be manufactured by the end of next year. All leading manufacturers have agreed to devote 25 to 30 per cent of their production for the manufacture of these sets. Manufacturers will be given assistance by way of import of additional components for implementing the programme.

The project for manufacture of low-cost radios coincides with the expansion programme of All India Radio to cover the entire population by its medium wave transmission.

National Petroleum Institute

A National Petroleum Institute is to be set up in Dehra Dun. This was stated by the Minister for Mines and Oil, Mr Malaviya, in Dehra Dun.

He said that the recent oil finds had raised great hopes for the future of the industry. It was proposed to extend the search for oil to South India also. Mr. Malaviya also added that the programme of oil exploration would be accelerated during the third Five-Year Plan so that oil imports were largely eliminated. This would save a minimum of Rs. 700-800 million (£55.5m-£60m.) worth of foreign exchange.

Japan To Build Ship For India

A leading Japanese shipbuilding firm will build a 17,000-dead-weight ton freighter at an approximate cost of three million dollars for the Indian "Hindia Steam Navigation Co." The ship will be the second freighter to be built in Japan under the Japan-India credit trade agreement. The first cargo ship 'Jai Krishna' was built by the firm and delivered to the Hindia Co. on June 17.

MUSLIMS AND COW PROTECTION

(Continued from page 242)

the cost and you will automatically save the cow.' (Young India 4-3-20.)

[The following occurs in Gandhi's historical essay, 'Hindu-Muslim Tension, its Cause and Cure,' written long after the Khilafat had ceased to be a live issue:]

Hindus and Mussalmans prate about no compulsion in religion. What is it but compulsion, if Hindus will kill a Mussalman for saving a cow? It is like wanting to convert a Mussalman by force.

Though I regard cow protection as the central fact of Hinduism, central because it is common to classes as well as castes, I have never been able to understand the antipathy towards the Mussalmans on that score. We say nothing about the slaughter that daily takes place on behalf of Englishmen. Our anger becomes red-hot when a Mussalman slaughters a cow. All the riots that have taken place in the name of the cow have been an immense waste of effort. They have not saved a single cow, but they have on the contrary stiffened the backs of the Mussalmans and resulted in more slaughter... The Hindus commit no sin, if they cannot prevent cow slaughter at the hands of Mussalmans, and they do so grievously when in order to 'save the cow' they quarrel with the Mussalmans. (Young India, 29-5-24.)

[On the subject of legislation.

Gandhi said:]

Even a Hindu State may not prohibit cow slaughter for purposes considered to be religious by any of its subjects, without the consent of the intelligent majority of such subjects, so long as such slaughter is conducted in private and without any intention of provoking or giving offence to Hindus... But in my opinion the economic side of the cow question, if it is properly handled, automatically provides for the delicate religious side. Cow slaughter should be and can be made economically impossible, whereas unfortunately in all places in the world it is the sacred animal for the Hindus which has become the cheapest for slaughter. (Young India, 2-7-27.)

I know what would spare the Hindus' feelings in the matter of the cow. It is nothing short of complete voluntary stoppage of cow slaughter by Mussalmans, whether for sacrifice or for food. The Hindu Dharma will not be satisfied if some tyrant secured by force of arms immunity of the cow from the slaughter. (Young India, 1-1-28.)

—Harijan, 22-1-38.

R. VITHAL

Bookkeeping, Writing up Sets of Books, Balance Sheets, Income Tax Returns.

Contact No. 12 Berkeley Arcade, 36 Market Street, Cor. Dissonant & Market Sts. Johannesburg. Phone 22-1800

BOOKS FOR SALE

Writings—M. K. Gandhi	2	6
Basic Education—M. K. Gandhi	2	6
Bapu's Letters to Mira (1924-48)	10	6
For Pundits—M. K. Gandhi	2	6
The Educational Philosophy of Mahatma Gandhi		
—M. K. Patel	5	6
Drink, Drugs and Gambling		
—M. K. Gandhi	5	6
To the Students—M. K. Gandhi	2	6
The Gospel of Selfless Action or		
The Gita According to Gandhi		
(Translation of the Original in Gujarati with an additional introduction and commentary)		
—Mehardev Doshi	5	6

Obtainable From :

Indian Opinion,
P. Bag, Durban, Natal.

fifty years ago... July 1910

TRANSVAAL INDIAN QUESTION IN THE HOUSE OF LORDS

(From "The Indian Opinion" August 5th, 1910)

THE following appears under the feature headed, "From The Editor's Chair":

Lord Ampthill, who has rendered signal services to the cause of the British Indians in South Africa and, thereby, we venture to think, to the Empire, has again raised the question in the House of Lords. Reuters cable gives only a summary of Earl Beauchamp's reply to Lord Ampthill's query. And, if the summary gives a correct version, it shows that the policy of the Transvaal Government of mistaking the Imperial Government continues unabated. In reply to Lord Ampthill's protest against the deportations to India, Earl Beauchamp is reported to have said that "every opportunity would be afforded British Indians to prove domicile in South Africa, but that many, absolutely refuse to give information." The fact is that, in most cases, the authorities themselves know the domicile of the parties concerned, and that, save in one or two cases, they all emphatically declared their domicile. It was not possible for them to do more. The authorities, however, insisted on production of domicile certificates which many did not possess. It is a well-known fact that possession of such a certificate is not a legal necessity. Some Indians take them out as a measure of protection. The authorities know the case of young Manikam Pillay. He was a student in Natal; he could enter the Colony by reason of his education; his father is well-known to the Asiatic Department; yet the young man was sent away to India. Young Pillay, we understand, gave all the information but it was of no avail. The fact that young Pillay and other Indians were deported and, on their return from India, could enter Natal, and the further fact they are now serving imprisonment in Durban, eloquently demonstrates, as no argument by us could, that the Imperial Government has been hoodwinked by the Transvaal Government. Then again, Earl Beauchamp is reported to have said that

the Union Government could not agree to "unrestricted immigration." Indians in the Transvaal have repeatedly declared that they do not want unrestricted immigration. Passive Resistance has not been undertaken to bring about any such result. Indeed, they know that, if they fought for unrestricted immigration, they would forfeit the generous support given to them by Lord Ampthill and other distinguished statesmen. They have received universal sympathy and support outside South Africa only because they have shown that their demands are reasonable, moderate and such that they cannot but be satisfied in the end. So far as immigration is concerned, all that they ask for is that there shall not be in law any distinction based on race or colour, that there shall not be an insult offered to Indians as a race, as the present legislation does.

MEETING OF SYMPATHISERS IN LONDON

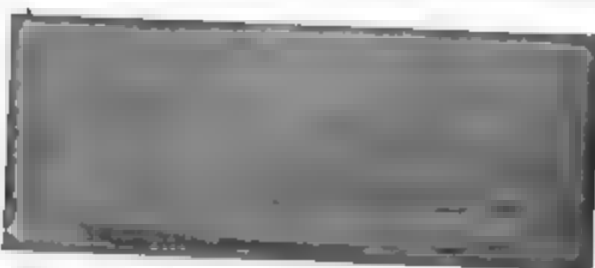
Reuters cables from London on the 3rd inst. that a public meeting was held there that afternoon to protest against the treatment of Indians domiciled in the Transvaal, especially against the deportations via Mozambique.

The meeting passed a series of resolutions appealing to Earl Crows for protection, and reminding him of his and Col. Seely's statements that Indians domiciled in the Transvaal should be fairly and honourably treated.

A resolution was also passed urging Lord Morley to prevent further emigration of indentured labourers to South Africa until redress has been secured. Sir Manchester Showington, who presided, pointed out that the pledges of the Imperial Government had been violated by the action of the Transvaal. He read letters from Mr. Meer Ali, who deplored the effect of the situation on British India rule in India, and from Sir Cecil Bruce, who wrote that the honour and dignity of one-sixth of the human race were involved there. There were numerous speeches, including Mr. Bepindchandra Pal.

B-I

Sailings Between
East African Ports
Karachi And Bombay

S.S. Karanja due 28th August. Sail on 3rd Sept

PASSAGE FARE TO KARACHI OR BOMBAY

First Class	single	without	food	£92-0-0
Second "	"	"	"	£60-15-0
Third "	"	"	"	£41-10-0
Ordinary				Special
Non-Vegetarian	£5-5-0			£10-18-0
Vegetarian	£4-17-0			£10-18-0

For further particulars apply to—

Shaik Hamed & Sons
(Pty.,) Ltd.

390 Pine Street,

Telephone 20432,

Durban.

Tel. Add. "KARAJAT.."

Special Offer: India-Made Agarbattis

(SHIPMENT JUST ARRIVED)

WHOLESALE TRADE PRICES

THREE ROSES, 3 tolas	37/6 Daz
(Available in Thin/Thick Sticks)			
GATEWAY OF INDIA 3 Tolas	45/- "
" " " 6 "	90/- "
CHANELI " 2 "	18/- "
" " 1 "	9/- "
SUGANDH RANI " 5 "	38/- "
" " 2 1/2 "	18/- "
" " 1 1/2 "	8/- "
" " 1/2 "	4/- "
LATANANGESHAR 1/2 "	4/- "
CHANDAN DHOOP 2 1/2 Box of 16 Sticks.			

CASH WITH ORDER — PRICES FOR DURBAN

We have also received Gennip Basmati Rice 1/- per lb.
(Minimum Order 100lb)

We are Stockists of all kinds of Indian Dhols, Spices and Condiments, Betechnis, Almonds, Tamarind, Whole Coconuts and All kinds of Imported Rice.

SPECIAL PRICES TO THE TRADE

Please write for our price list:

K. HARIBHAI & SONS
(PTY.) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants

81 Victoria Street, —P.O. Box 2156—Durban.

Telegraphic Add.: "BHAISONS"

"ઇન્ડિયન ઓપિનિયન"

શુક્રવાર તા. ૫ ઓગસ્ટ, ૧૯૬૦.

બહિષ્કારથી ચતા પ્રત્યાઘાતો

ગો. રી દક્ષિણ આફ્રિકાની લીગરલ પાર્ટી સિવાયના દરેક પાર્ટીએ એક મધ્ય મહાવા અને માનાના બહિષ્કારના પ્રત્યાઘાત કરે નિર્દેશ કર્યો છે. નેશનાલીસ્ટ પાર્ટી, યુનાઇટેડ પાર્ટી અને પ્રોગ્રેસીવ પાર્ટીએ પણ એક મધ્ય આ બહિષ્કારનો વિરોધ કર્યો છે— અને કારણમાં બધા જણવું છે કે જેને સહાયક થવા માટે આ બહિષ્કારો માત્ર છે તેજ લોકો પણ દુઃખી થશે. અમે પણ સંશય વિના બહીષ્કારને છોડી દે આ બહિષ્કારથી ગેરમાર્ગે દોરતા બીન-ગેરમાર્ગે પણ દુઃખી થશે, પરંતુ આ બહિષ્કાર સિવાય પણ બીન-ગેરમાર્ગે તો દુઃખી થઈ રહ્યા છે. બીન-ગેરમાર્ગેને પોતાની મજદૂરીમાંથી સરકારની અનામત-મજદૂરીનો કાપડો કઢાવેલી મૂકે છે, અને પોતાના ભરોમાથી વૃષ એરીમાનો પારો કઢાવેલી મૂકે છે. આ બહિષ્કારના પરિણામે જ્યારે કેટલાયે માનવો મજદૂરી શુભાની યેઠા છે ત્યારે કઇ કેટલા તો સરકારની અનામત-મજદૂરીના ગાંઠો દેશ કાપડાથી પણ નોકરી શુભાની યેઠા છે. અમારી પાસે એવી સંજ્ઞા નથી, પરંતુ અમને ખાતરી છે કે જે સંજ્ઞા અણ આઠકા સુધી પહોંચશે. કણ કઇ કેટલા આ બહિષ્કારથી નોકરી શુભાની વિચરે, જ્યારે કબરો ને વૃષ એરીમાના કંઠરાથી પોતાના ઘરો છોડી આલ્યા જવું પડશે. આ એવા બીન-ગેરમાર્ગેને પણ નુકસાન થશે એવો સુવિશ્વાસ છે, શું એ નરી મૂખતા નથી?

પરંતુ જરી રીતે એવાં આ કડીકતમાં પણ અલ્પ સમાધાન છે. રશ્નિય આગમમાંથી બીન-ગેરમાર્ગેને શું મળે છે? સરકાર જ્યારે એવી બહાઈ મારે છે કે (પોતાના વાર્ષિક બહેવાલમાં) જે ગેરમાર્ગે કામ કરવું હોય તેને કામ વગર રહેવાની જરૂર નથી, ત્યારે સાખો બીન-ગેરમાર્ગે શુભમરથી છુપાવ નિતાવે છે. જમીનના કેટલા દહા બીન-ગેરમાર્ગે પાસે છે? શું એ અલ્પ કડીકત નથી કે વસ્તી ના ૮૦ દેકાનો કામ બીન-ગેરમાર્ગેને છે અને તેમની પાસે કેવળ ૨૦ દહા જ જમીન છે? અને જે જમીન તેમની પાસે છે તેની કાલવ કેવી છે? દક્ષિણ આફ્રિકાની ગેરમાર્ગે સરકાર બહાઈ માય એવા મણાં પગલાં દક્ષિણ આફ્રિકાની ગેરમાર્ગે સરકારે કર્યાં છે. કાલમાં જે દુઃખ પડે છે તેનાથી પણ દુઃખ બહિષ્કારથી પડશે જે અસંખ્યવિત છે. એજીપ્તી આખામાં કહીએ તો તેઓ શુભ-મરની રિયલિટીમાં પડ્યાં છે એટલે જરા વધારે દુઃખથી તેઓને કંઈ પણ નુકસાન થવાનું નથી. બહિષ્કારનો વિરોધ કરતાં કરતાં અનામત નેશનાલીસ્ટ અને યુનાઇટેડ પાર્ટી બીન-ગેરમાર્ગેની સહા-મતીની શીકરમાં પડ્યાં છે શું બહિષ્કારથી ગેરમાર્ગેને જે નુકસાન થશે એના ઉપર કાંઈ પીછાકા કરવા માટે તો નથી કરતી ને? 'કાંઈ કાંઈ રહેલો' જાણાએ જે રીતે કણ કે આ બહિષ્કારથી ગેરમાર્ગેનો છવન-નિવાહનો કામ બહાઈ, તેવું જ થશે. આથી જ આ વિરોધો મધ્ય રહ્યાં છે.

જે આ બહિષ્કારથી બીન-ગેરમાર્ગેને નુકસાન થવાનું હોય તે; તેઓએ એટલું સમજવું એટલે કે 'કાંઈ પણ દેશે દુઃખ વગર સ્વાતંત્ર્ય પ્રાપ્ત કરું' નથી. સુધી નીચેના કાંઈ પણ દેશે અને પ્રભુએ દુઃખ વગર ચોક્કસ જગ્યા પ્રાપ્ત કરું' નથી. આ જાણ ના સંસ્થાપક પુ. મકારમા માંખીએ પણ આ દેશમાં અને શારત માં સ્વાતંત્ર્ય અને ન્યાય માટે કરતાં મળું જ દુઃખ સોમનું કર્ત. દક્ષિણ આફ્રિકાના બીન-ગેરમાર્ગેને પણ એ સ્વતંત્ર્ય મળું હોય તે; દુઃખ સોમવર્તા યીખવું એટલે, એમને અન્યાયનરૂપ છે કે જે પોતે દુઃખી થશે તો ગેરમાર્ગે-દક્ષિણ આફ્રિકા પણ દુઃખી થશે પરંતુ સ્વતંત્ર્ય થશે બીન-ગેરમાર્ગે! આજ કારણને કાંઈ નેશનાલીસ્ટ, યુનાઇટેડ અને પ્રોગ્રેસીવ પાર્ટી પણ વિરોધ કરે છે.

પ્રગતિનો માનદંડ

પ્રત્યેક દેશની જેમ આપણા દેશમાં પણ વિરોધ પછો એમ જ મુખે વડા કરે છે કે 'દેશે કયી પ્રગતિ સાધી નથી.' આપે પછો સરકાર દેશની પ્રગતિના કલકલો તરિકે પેળાનામી, માંખકામો, કાપડાઓ વગેરે દાંડે છે. ત્યારે વિરોધ પછો કહે છે. 'એવી શું દાંડો વગેરે? લોકો સુખી મળ્યાં? લોકો ખરેખર સુખી થાય ત્યારે જ અનામ કે દેશે ખરેખર પ્રગતિ સાધી' પણ લોકો ખરેખર સુખી છે કે દુઃખી જ આપણાં ત્રી કાંઈ ચોક્કસ કાપડા જ નથી. કાલને દેશમાં જે માણુ દેવ જે એમ કહેવાય છે. કાલે એમ પણ (સત્તા-ધારી પણ જ) પ્રભુને સુખી માને છે. જ્યારે વિરોધ પછો પ્રભુને દુઃખી જ માને છે. સુખીની વાત તો એ છે કે નવી સુવૃદ્ધિમાં જે સરજાવે એકાદ જુલપુર વિરોધ પણ સત્તા ઉપર આવી જાય તો એકા જ વખતમાં જે માનવા કાલે છે કે પ્રભુ ખરેખર સુખી, મધ્ય મધ્ય છે અને પેરે, જુલપુર સત્તાધારી પણ વિરોધ પણ જની જતાં તરત માનવા માટે છે કે પ્રભુ પ્રભુ જ દુઃખી છે. અને જે માનવાના સમર્થન માં એને પ્રભુનાં અનેકાનેક દુઃખો જોઈ પણ આવે છે. આ વસ્તુ ખરેખર પ્રભુ જ સામકાય છે; કારણ કે આપણે માની નેકા છીએ કે એકાકી

માટે વિરોધ પછો અનિવાર્ય છે. એ પ્રભુ ખરેખર સુખી સુખી થાય જાય તો કાલે દેશ પ્રગતિ જ સાધતો હોય છે, કારણ કે સિધર રહેવું 'માનવીનો સ્વભાવ જ નથી. માનવભાવ કાંઈ પણ કિસ્સામાં નિરંતર મતિ કરતો જ રહે છે અને આ વિદ્યાનના મુખમાં કાંઈ પણ મતિને અધોમતિ કહેવી જો અધોમતિ માનવનું જ પ્રતિનિધિ છે. કારણ કે આપણે જણીએ છીએ કે આ વિષે એળાકાર કે એમાં કશું ઉપર નથી અને કશું નીચે નથી. આથી કાંઈ પણ મતિ વારતવમાં અધોમતિ હોતી જ નથી, પ્રગતિ જ હોય છે. પરંતુ પ્રગતિ કયા જેવી છે. કયા સર્વકા સર્વમાપી હોવા છતાં આપણે એને નેરું કે અનુભવી કાલો નથી, સિવાય કે આપણે એમાં કાંઈ પણ મકારનો કોમ ઉત્પન્ન કરીએ તથા કારતી રીતે એવો કોમ ઉત્પન્ન થાય. કાંઈ આપણાં કહી તે જિંદગી ગેરમાર્ગે પડે આપણે છીએ, કારે (અનુક્રાંધ માટે જુઓ પાનું ૨૪૭)

છવન

(કેદારનાથથી)

છવન એ પરમાત્મા તરફથી મળેલી અમુલ્ય ભેટ છે. છવન જ્યાં માણીએને મળેલું છે, તેમ માણસને પણ મળેલું છે. બીજાં પ્રાણીઓના અને માણસના છવનમાં મધ્ય મેડું જાતર છે. બીજાં પ્રાણીઓનું છવન એટલું નૈર્ગમિક મરોધી જાણેલું છે તેટલું માણસનું છવન તે મરોધી જાણેલું નથી. બીજાં પ્રાણીઓની સ્થિતિપ્રતિ અપરિત છે. માણસની સ્થિતિપ્રતિ આજ વિશ્વકુળમાં વધેલી છે. માણસ પોતાની સ્થિતિપ્રતિને એવા નિષ્કાસ કરી શકે છે તેવા નિષ્કાસ કાળેમ કરતાં આપણું નથી અને નિષ્કાસ સ્થિતિપ્રતિને એવા સુપ્રધાન માણસ કરી શકે છે તેવું કરતાં કાળે આપણું નથી. માણસ કરતાં બીજાં કાંઈ પ્રાણીઓની સ્થિતિ વધારે હોય અથવા તેમનામાં નૈર્ગમિક સુધિ પણ કદાચ વધારે હોય, તેવું તે સ્થિતિને સુપ્રધાન મળતા કળાણ માટે કરવાનો આજ રૂત માણસમાં જ જણાઈ આવે છે. દરેક છવન પોતાના કેદરમાંના પ્રભુનાં કાળેમ છે, પણ માણસને પોતાના રક્ષણનો વિચાર કરીને બીજાં જાણીને દુઃખનો અને રક્ષણનો વિચાર કરવો પડે છે. આ જ તેની વિશેષતા છે અને આજ મનુષ્યવત્ત્વ દુઃખ સ્થાપ છે. બીજાં છવે અને માણસ વચ્ચે આજ મેડું જાતર છે. આ જાતર પાનમાં કાળે આપણે પોતાના છવનને વધુ આપણું નેરુંએ અને તે પ્રમાણે પોતાનું છવન મળવાનો પ્રયત્ન કરવો જોઈએ.

છવન વિશેની આપણી જે કલ્પનાઓ કહે તે પ્રમાણે આપણે પોતાનું છવન માળવાનો પ્રયત્ન કરીશું. તે કલ્પનાસર આપણે છવનને મકરન આપીશું અને તે પ્રમાણે જ આપણને સિદ્ધિ પણ મળશે. છવન વિશે કંઈક જોઈ આશ્ચર્યમાં ન રાખતાં આપણે તે વિશે ઉત્કર્ષી રહીએ તો આપણું છવન કેવળ શબ્દની ભરીમાત્રો પૂરી કરવામાં અને તે માણુથી કંઈક સુખ માત્ર કરવામાં જ મળે ત્યારે પૂરું થઈ જશે.

વિવિધ વર્તમાન

કમુખને ખાંદના વેપારીને અમેરીકાએ કહેલો બહિષ્કાર

કમુખની સરકારે એરો અને રેક-સાઈની અમેરીકન રીફાઇનરી, તેમજ બ્રોડવોડ-અન્ડ-માલીફોની ઔદ્યોગિક કંપનીને તેના કારણમાં બહિષ્કાર આપ્યો છે. આ કારણ તેની રીફાઇનરીમાં કમુખના આવકો કમી થવાને કારણે છે.

આ પગલા સામે બ્રોડવોડ અને અમેરીકાએ વિરોધ જતાઓ અને અમેરીકાએ પ્રતિકાર તરીકે કમુખની ખાંદની આવક બંધ કરી, અને બ્રોડવોડે કમુખના માલ આપવાનું કારણ આપ્યું છે. બંધ થયે છે તેને કારણે કમુખની સરકારે એક કાયદો કાયદો કે દેશના વિતરણમાં બંધ થયેલા કારણે અમેરીકન વેટીકાની અમર તે. અમેરીકાનેની ને મોલકો કમુખમાં છે તે બંધ બંધ કરી દેશે.

પ્ર. આખરે કમુખની યાન રેકાંડે સાવજ કમુખની ખાંદનો ડોલ સાત થાપ દન નેટવો ડાપી નાંખ્યો છે એટલે કમુખ દેવે આ વર્ષે નવું ટો ૪૦ હજાર દન ખાંડ અમેરીકામાં ઉતારવાની શરૂ કરશે.

ચીન રશિયા સાથેની સૈન્યી ઈજ્જત

ટોરોન્ટો, બ્રિટનના નવા વા. પ્રધાન શ્રી રેવરેન્ડે કહેલો છે અને બહુમતી હદ કે જે છેલ્લા ૭ સાત વર્ષથી ચીન પશુ બાકા રાખી છે કે બ્રિટન, ચીન અને રશિયા સાથે સંતિથી સૈન્યી ભરી રીતે રહી શકે.

બ્રિટનને ચીનની પરિસ્થિતિ ચીન રીતે સુધારી લેવા, કે જેથી સામ્યવાદી દેશો તેના પ્રતાપથી ધરપરી માન આપે, એ તેમણે જણાવ્યું હતું.

પ્રધાન પરિવાર સમક્ષ તેમણે જણાવ્યું કે સામ્યવાદી દેશો સાથે દ્વં આર્થિક અને સંસ્કૃતિક સંબંધો બાંધવાની સખી.

તેમણે જણાવ્યું કે હું તદ્દરપતાની નીતિ નહિ અપનાવું, પણ પશ્ચિમી દેશો સાથે સહકાર રાખીશ.

અંતરિક્ષ નીતિમાં ફેરફાર કરી બ્રિટનની આંતરરાષ્ટ્રીય પ્રતિષ્ઠા કરી પ્રાપ્ત કરવામાં પાયાનું સાધન બનશે, એ તેમણે જણાવ્યું હતું.

૪૦ હજાર વર્ષ જુના પદ્ધતિ સુગના અવશેષો રોટેશિયામાંથી મળ્યા.

મારપોશ્ત માગામે ૧૦ નજી અને સી મારપોશ્તી સુધારામાં અન્વેષણ કરતા પુરાતત્વ ખાતાએ પે.એ.એ. નજીથી ૫૨૫૨ સુગના અવશેષો શોધી કાઢ્યા છે કે જે ૪૦,૦૦૦ વર્ષ જુના

મળ્યાં છે. આ અન્વેષણે બોલકામ ઉપર મળ્યું સખાદાયી માટે છે કે જે પુરાતત્વ ખાતાના વડા અને રોટેશિયન હીસ્ટોરીકલ મોન્યુમેન્ટ કમીટીના વડા સી.કે. ક્રૂક અને ટી. પી.એ. વોલ્પીન્સની આગેવાની હેઠળ થયેલ છે.

ડી. પી. એ. રોબીન્સન કહેલો રસાયણ શાસ્ત્રી છે તેમણે ઉપરોક્ત અવશેષોને સાફ કરવા અમેરીકાથી ખાસ રસાયણો મંગાવ્યા છે અને આ અંગેની કાર્યવાહી ચાલુ છે. આ અવશેષોમાં એક પદ્ધતિની કુદાડી મળી છે કે જે ૧૦ ફુટ હા ઊંચી છે. આ કુદાડી ૩૦,૦૦૦ થી ૪૦,૦૦૦ હજાર વર્ષ જુની ગણવાય છે.

આ સિવાય પદ્ધતિના સમયા, કામ નાસણો, પાલા, અને બીજા દળો સાધનો મારપોશ્તમાંથી મળ્યા છે.

પોમોવે સુધા ૨૫ શીટ લઈ પોમોવે લીધ વિસ્તારમાં આવી છે અને તેને પોલી કાલવા કામ આગળ ચાલે છે.

રંગબેદ સામે ઉત્તર રોટેશિયામાં નવો દારો

સુસાહ, ઉત્તર રોટેશિયાની સરકારે સત્તાવાર અને કાનુની રીતે રંગબેદ સામેની યુદ્ધ, નવો દારો બહાર પાડીને લિવ બનાવી છે. આ દારો દેશન કોલેસ, રેસ્ટોન્ટ અને મનોરંજન રચનામાં રંગબેદ મેરકાનુની છે. અને રંગબેદ આચરનાર મા તે. ગ્રેસાદન આપનાર બ્યરિતને ૧૦૦ વર્ષકાને ૧૦ વર્ષ અને તેનું કોલેસ, રેસ્ટોન્ટ અથવા મનોરંજન રચનનું સમયસ-સ પાંચ વર્ષ માટે કુલ્લવી લેવામાં આવશે.

આ કાયદાને ખારસમાં બહારી મળતા તેને કાયદેસરનું સ્વરૂપ મળશે. જાતિવાદી ધૂખા હેલાવનાર, રંગબેદને ચોખનાર અને રંગબેદની તરફેણનું વલણ બતાવનાર બ્યરિત મા સરકાર મા પેટી કે કલેસ આ કાયદા દેશ ૧૦૦ વર્ષકાને ૧૦ વર્ષ અને ૧૦૦ વર્ષ માટે તે. ૧૨ મહિનાની નેષ સખને પાત્ર થશે. કમરો મારાસખાની ચર્ચા દેશ છે.

સુમર્મ સુસુદના જળથી રણુ કુળદરૂપ બનશે

તાન્તેરમાં સોવિયેટ સુમર્મ બળ-નિષ્ણતોની એક કુટુંબીએ મળ્યું એશિયા ના ઝીવ-કેમ રણુમાં એક વિશાળ સુમર્મ જળાશય શોધી કાઢ્યું છે. કુટુંબીના વડા મનપાલ ઉત્તરમખેનું ચાનવું છે કે, આ જળાશયનું પાણી ચીરક સમૃદ્ધ નેટવું છે અને તેનાથી એક કોલેસ કોલેસ રણુ વિસ્તારને કાપ-કાપે સુધી સોંપી શકાય.

ઉપરોક્ત વર્ષમાં ઝીવ-કેમ રણુમાં આ નીચું જળાશય મળી આવ્યું છે અને તેનું નામ કાશ-આતા રાખવામાં આવ્યું છે.

પર્યાવરણ પતિનું અવસાન

વિશ્વની પ્રસિદ્ધ નેબલ પ્રાપ્ત વિજેતા મેખિસા શીમતી પર્યાવરણ પતિનું તાન્તેરમાં ૭ હજારોમના કુમસાથી કણુ અવસાન થયું છે. અમારે આ સમાચાર શીમતી નાને મળ્યા ત્યારે તે રોડકિયો (અપ.ન) મુકામે હતો. ત્યાં તે પોતાની પાતી 'ધ બીમ વેવ' પરથી ઉતરતા એક અમેરીકન ચિત્રમાં રોડકિયો હતો.

શીમતી બાકનું 'ગુરુઅર્થ' ચિત્ર બારે સજ્જ મળ્યું હતું અને તેમાંથી જ પોલ મુનીનું નામ હસાકાર તરીકે મળ્યું હતું.

હંજામાં અક્ષર લટકતો અહેલ

મેરકા, રશિયાની વેસનિકાએ વુક-મેનીશાની રાજધાની અરકાપાદમાં ઉદ નો મળ્યું માળનો એક એક અહેલ બનાવ્યો છે જે અક્ષર હંજામાં લટકે છે. અખીન સાથે એનો રોડ સંબંધ નથી. આ મળ્યું માળની પ્રમાણમાં રહેતા માટે પણ લોકો આવી અપા છે. તેમને મહાનની અક્ષર અપા પછી એનો બાસ નથી થયો કે તેમનું મહાન હંજામાં અક્ષર લટકી રહ્યું છે. વેસ-નીકાના મત અમારે શુક્રપની પછા આપી આ અહેલને રોડ હંજામાં મળે નહીં આ હંજામાં અક્ષર રશિયાના સહારે લટકે છે તેથી જુકપ રેલ વગેરે ની તેના પર રોડ અક્ષર થવાનો અપ

ન હેવાથી આ પ્રમાણમાં રહેનાર લોકો પોતાને બાંધવામાં સમજે છે.

ઈંગ્લીશ ન્યાય આજ કોલેજો થાય છે

તિબેટમાં ચિનાઓએ કુમલો કયો અને હંજારો બળવા બોરેની કલ્ક કરી. આ પછી હંજાર લામા હીંદ બાંધ્યા, એમના નાના બાપ પંચમ હામાએ સત્તાના સોને મોટા બાંધેને કયો દીધો. હંજાર ચીની સામ્યવાદી સરકાર પંચમ હામાને પશુ હંજાર કરવા બાગી. તે બાપ સાથે પશુ હંજાર હંજારમાં કપાક સંજાવાની વાત બહાર પડી છે.—(દેશના અખર)

અખરે આવેલા હાલે, ઉપરાજનારને "અખર મળે અખર છે" કહી પાછા કાલ્યા. પાચ દિવસ પછી બંધુક બતાવી તિબેટી ભમ કાપી હંજારની મત્તા કુલારા લખ ગયા.—(સંસાધના અખર)

વિનોબા ભાવેના શેડાઓ સુખ દોષી

પોરબં સાથે શી. ૩-૬
ધખો ૧ 'Indian Opinion',
P. Bag, Durban.

શુભ પ્રસંગો માટે ભેટ !

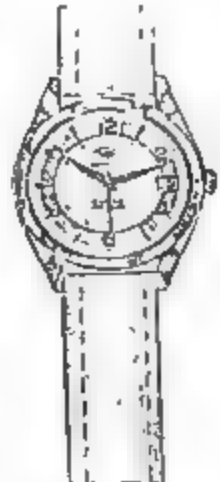
સીઓ અને પુરૂષો માટે

ઘડીયાળ !

૧૭, ૨૧ અને ૨૫ બુધ્ધિમાં
અમેરોમેટ્રીક કેલેન્ડર.

- રોમર
- રોમરી
- લેકે
- રૂસર

વિગેરે દરેક ભાતના ઘડિયાળ.

ઉપરાંત પુરૂષોના શર્ટ સુટ, પાયજામા વિ.
તેમજ બાળકોનાં કપડાં.

હોલસેલ ભાવે મળશે

બોક્સ ૫૬૮૮, ફોન ૧ ૮૩૫-૨૬૦૯

વલ્લભભાઈ બી. પટેલની કું.

૪૪, મારકેટ સ્ટ્રીટ, બેંગ્લોર-૨૫.

અગતિનો માનદંડ

(૨૪૨ પાનાનું અનુક્રમણ)

જા પાતરી માન છે કે એ એ, રામાઈ
પણ હવા નો છે જ

એમ અગતિની પાતરી કરવા આ-
પણે અગતિને દલાવવી પડે છે, આંખો
આપણે પડે છે. અને હાથે છે કે
આમ અગતિને દલાવવા માટે જ રાજ
પુરોએ એકબીજાના દેશાની મુલાકાતો
મેળે છે. હમણાં હમણાં એવી
ભરેશોએ બહુ સાંભળવા મળે છે
કે કુનીયાએ આશાવારણ અગતિ સાધી
છે. આવી કામચૂંકી ઉત્પન્ન થવાનું
કારણ નેતાશ્રીની એકબીજાના દેશાની
વધેલી મુલાકાતો જ હોવી એકબી
જેમ સામાન્ય માણસને ઘેર બધાને
મહેમાન આવે છે ત્યારે જ એને ખબર
પડે છે કે એનું ઘર સુંદર છે, એના
બાળકો પ્રેમ સ્વપ્નને એવાં અને બુદ્ધિ-
શાળી છે, એ પોતે હાર અને એની
પત્ની બહુ જ સરસ રસોઈ બનાવી
મળે છે; એમ આપણા દેશની પ્રભા-
કાંતે બધાને ડાહ્યા પર રાખેને નેતા
આવે ત્યારે જ આપણને એકબીજા
માન માન છે કે આપણા દેશ કુંડા
માથામાં બસાવારણ અગતિ સાધી છે;
આપણી મહાન પ્રજા મુખી અને સખદ
છે, આપણા નેતાઓ કુલજ અને
સક્રિયતાળુ છે અને આપણ આદિ
મહાન છે.

—વાચસ્પતિ.

નવા ડોક્ટર સાહેબ

નવા ડોક્ટરે સૂચ દવાખાનું ઉઘાડ્યું
નથી રીતે તેને આકર્ષિત કર્યું. છતાં
દરદીઓ આ તરફ દૃષ્ટિ મળ્યા નહોતા
જમણા મારતા ડોક્ટરે દિવસો વિતારતા.

એક દિવસ એક વ્યક્તિ દવાખાના
તરફ આવતી હતી. ડોક્ટરને હર્ષ
થયો. ચુકુ સાલો એકનું તો શુભ
મંકાળ થયું. પણ પોતે દરદીની વાદ
એના પુરોશમાં એકા છે એમ ખતાવવા
હતા પ્રજ્ઞતાં તેથી દરદી દવાખાનામાં
પ્રવેશ કરે તે પહેલાં એમને ટેલીફોન
જમણી, એર ટોરથી વાતો કરવા
માઠી. "જુલો આને હું બધા કામમાં
હું હમણાં જન્મીનું કામ પાડું છે.
હવે મારે મિડીટપર જવું છે. આને
મારથી તમારું આપરેશન તરીકે સાધ.
કામ પર રાખો." વિચેરે કહી ટેલીફોન
શુદ્ધી જાણે બધા માઠી મળ્યા છે તેમ
ખતાં હરે બહેરે આવનારને બેસો.
"કહો છું-કરીવાદ છે તમારી." પ્રજ્ઞ.

મારી કાંઈ જ કરીવાદ નથી પણ
તમે ટેલીફોનની જોડીએ કરીવાદ કરી
હતી કે તમારો ફોન બરબર નથી તે
કે રીપેર કરવા આવ્યો છું.

સીની અનિસા

A woman, a child,
and a walnut tree
The more you beat them
the better they be.

બુધે જીવ બાળરી.

શુધે નાર પાસરી.

આ ગણે કહેવતો પ્રચલિત છે.
અને એમાં સીની તરારની એમની
અનિસા વર્તિ જણાઈ આવે છે.
આ કરતાં કાવ વિરુદ્ધ કહેવતો પણ
મળે આવે છે. એમાં સીનીની
નિંદા નહીં પણ પૂજનો સુર વેગ છે.
સીની નથી પ્રચલિત દારી મળ્યા પ્રજ્ઞતાં
કે નથી પ્રચલિત દેવી થઈ તેની પૂજા
માપ એમ કહેવતો. એ કહે છે
એના છવન પંથમાં છવનને સાચી
અને પે.ને બનવા કહે છે એની
છવન સખી.

સીની કાઠીઆવાદ હોંડુ સેવા

સમાજ (નાયલ)

વાર્ષિક સામાન્ય સમા

કેપરોહત સંસ્થાની વાર્ષિક સામાન્ય
સમા, રવીવાર તા. ૧૪ એપ્રિલ ૧૯૬૦
ના રોજ સવારના ૬ વાગે સમાજના
સેનારૂં રહીતના હોલમાં મળશે.

દેશ સુચેને વખતસર પધારવા
વિનંતી છે. સમાજી કાર્યસૂચી નીચે
પ્રમાણે રહેશે. (૧) મત વાર્ષિક સમા
ની કાર્યવાહી, (૨) વાર્ષિક કાર્ય
વિવરણ, (૩) વાર્ષિક નાણાકીય હેવાલ
અને સરવૈયું, (૪) વચનપરહાર, (૫)
નિધિપાલકો (દરદીઓ)ની વૃંદણી,
(૬) અધિકારીઓ તથા કેપનિરિક્ષકની
ચુંટણી, (૭) સામાન્ય.

ડૉ. એન. પી. કેશાઈ
પ્રમુખ

હિંમતલાલ હરજીવન મુધેલીઆ,
નોતમલાલ વીરજીભાઈ મહેતા
સંયુક્ત મંત્રીઓ

કમીઆવાદ હોંડુ સેવા સમાજ

મુકાબીયા, કનકમ ડેક્ક રીટ-સં,
લાઇસેન્સિંગ, રેવન્યુ કમીશનર અને
કનસેરવેશર મારે મળે :

આર. વી.કેલ
૧૨ બાકલી આઈડ, ૩૮ માર્કેટ રહીદ,
કોરનર ડાયનેલજ અને માર્કેટ રહીદ,
એકાનીસમ્પલ, ફોન ૩૩-૧૧૪૪.

સાતા સુકી મરચા

મીઠસ મિ. નંબર એકના સાતા
સુકી મરચા નેટ ૩૦ રતલી ગુણની
શી. ૪૫-૦૦ રાકેટથી અને જવા મધ-
ડોનટેડીના બાવ મારે તથા માધન
મેથા અને પોરો મારે મળે.

Maarmans (Pty.) Ltd.
P. O. Box 26, Phone 128
(Brits, Transvaal.)

પો. બો. ૫૩૦૦

ટેલીફોન ૩૩-૫૬૨૦

ટેલીગ્રાફ એડ્રેસ : "ભામતો"

અગત બ્રધર્સ (મો) લી.

૧૪ કોર્ટ રહીદ,

એ હા ની સ બ મં.

હોલસેલ અને રીટર્લ બર્થોન્ડ અને હાપોરસ

આસ કરીને કમણે ત્યાં ઇન્ડિયન અને ઇંગ્લીશ શાસરી,
માથામાં નાંખવાના જાત જાતના રેસી તેલો
રેનલેસ રહીદ, પીત્તળના અને એલ્યુમીનમના
વાસણો-કાચ અને પ્લાસ્ટીકની બંધારીઓ-
કેવમજોઈ અને ફાટાફટ તથા બીજા
અનેક રેસી ચીજો ક્રીયાત
બાજરી મળશે.

ગુજરાતી રેકોર્ડ

હોંડુસ્તાનમાં બનેલી ગુજરાતી રેકોર્ડ, હવે
અમારે ત્યાં મળે છે.

૨૦ રેકોર્ડોનું બોક્સ કેપળ રી. ૩૦-૦- રેકોર્ડમાં બજારો,
નારકો, ગરબો વિગેરેના સંગ્રહ છે. હિંદના "સેન્ટ્રલ ડિસ્ટ્રીક્ટ" માં
મુદ્રી મળી શકશે.

આવે તક અને લાલ ફરીથી મળશે નહિ. પેલીંગ મફત-
પોસ્ટલ મોકલશે-સી.એ.ડી.ના એકડેશ અને લખશે છીએ.

નેશનલ રેકોર્ડ કંપની

શાખ ૨, અબજેરી આરટેઈડ, એક ૧૪૧ એ. ઓ રહીદ,
પો. બો. બોક્સ ૧૫૭૬, - ૪૨૫૫૫.

આસ હરખાસત : હિંદની અગરબત્તી

(વહાણમાં આવેલો તાજો માલ)

હોલસેલ વેપારી ભાવે

ચણ ચણ ૩ તેલા ૩૭-૬ ૬૩૫	કુલેમ સાળી	૫	૩૩-૦ ૬૭૫
(પાતળી અને નવી લાકડીમાં મળશે)	"	૨૬	૧૮-૦ "
નેટને એક ઇન્ડિય ૩ તેલા ૪૫-૦ ૬૩૫	"	૨	૮-૦ "
" " ૧ " ૬૦-૦ "	"	૩	૪-૦ "
ચણેલી " ૨ " ૧૮-૦ "	ભાડા મંચેલક	૩	૪-૦ "
" " ૧ " ૬-૦ "	વર્કન ૧૫ ૧૧ લાકડીના ટાપ્પે, ૨-૦		

ઓકર સાથે રોકક — કરબન માટેના સાવો.

હમારી પાસ અસલી આસમતીના ચોખા પણ છે

આસમતી ચોખા રી. ૧-૦ રતલ.

(એકામાં એકા ૧૦૦ રતલ મળશે)

અમે નીચેની વસ્તુઓ લાઇરેક્ટ હાપોર કરીએ છીએ. માલ
સરો અને ક્રીયાત સાવે મળશે.

અમારો પ્રાધસ લીસ્ટ મારે લખો :—

દેશ જાતના ઇન્ડિયન હાળ, મરાલા અને કરીવાણું, ચોપારી
બદામ, આમલી, આખા નાળીયેર અને દરેક જાતના
હાપોરક ચોખા.

K. HARIBHAI & SONS
(PTY) LTD.

Direct Importers : Wholesale & Retail Merchants,
81 Victoria Street, - P.O. Box 2156 - Durban.
Telegraphic Add. "BHAISONS"

સ મા ચા ર સં ગ્ર હ

—સા.પનું એર ઉતારવા મર્યાદા બચ્ચાને બહુરુપર કોપરેશન હવે સાબીત થયો છે. નવસારી તાલુકાના કો.મી. મામના સામાન્ય ખેડૂઓને એરી સા.પ કરવાનો હોતો. આ કં.પ પર મર્યાદા, બચ્ચાને મુકનાથી એર સુસાધ આવડું હતું. આમ ૧૬ બચ્ચા એર સુસાધે મરી મળી પછી કાઠાબાઈનું એર ઉતરી ચલ્યું હતું.

—કમણી કોમિશનને વરસાદ સુભરત માં વરસી મળે. વાવરકોઠાનું તોફાન પછુ ચલ્યું હતું. કમોસમના વરસાદથી નુકસાન થયું છે.

—નર્મદા અને ઉમ્મીયો ચોળનાઓનું કાર્ય વધુ ઝડપી બને અને તેને તેને જાણી અમલ થાય તે માટે નર્મદાવેલી કોર-પોરેશનનો રચના કરવાની વિચારણા સુભરત સરકાર કરી રહી છે. આવીજ માટે ૧૫ હાજના ખર્ચે રાજ્યપીળા ખતેને. મહેલ ખરીદી લેવાશે.

—વર્ષો પહેલાં બંધાયેલું અમલવાદનું રોટલ હવે નવ, જમનાના માર્કિંગ અને સુસાધરની મળેને પહેાથી બને છે. નથી તેથી તેને ફરીથી વાપરવાનો નિર્ણય થયે. છે. પણ તેના રચનમાં થોડા ફેરફાર થવાને સંભવ છે, તેથી કો. સુવશન મહેલને પશ્ચિમ રેલવેના જનરલ મેનેજર, કોરવેરેશનના મેમ્બર અને કમીશનર સાથે અદ્યતનની મળી કરી હતી. નવી જમીન મેળવવા અંગે કમળાને સહેલાઈથી અંત આવે તેવા પ્રયત્નો, ચાલે છે. નવું રોટલ બે કરોડ ના ખર્ચે બંધાયે.

—નિમ્નવાદમાં મ. હ-કુલાલ વારીકના પ્રમુખપદે એક સંમેલન મળ્યું હતું તે સંમેલને સુભરતમાં એક વિરોધ પણ રચાવવાનું નક્કી કર્યું છે. આ મહત્વ નામ "પ્રતિન સ્વા. સુભરત પરિષદ" રાખવામાં આવ્યું છે. કામ્ય વાદીએ આ પક્ષમાં બળ્યે જઈ કોમિશન નો વિરોધ કરવા હુકે છે. હવે કોમિશનની વિરુદ્ધ સુભરતમાં આ પક્ષ ઉપરાંત રાજ્યકોને સ્વતંત્ર પક્ષ ધન્ય સમાજવાદીએ પણ એક મજબૂત પક્ષે, કોમ કરશે.

—હાલમાં પંચાયત હાલ કામો કરવા ની સરકાર આકાશ રાજે છે પણ પંચાયતેમાં કોઈક રચને હેતુ કરે પક્ષવાનું મજ છે તેને નમુને. સામ્ય કાંઈક હાલમાં બોસેડ તાલુકાના વાલ પુર માથે લેવાનો મજ છે. એ પંચાયતના સરમંચ એક બહેન છે. એ બહેનને પતિ પંચાયતનો પચારકાર છેકેટરી છે. અને તેને કોઈક પંચાયત પટ્ટાવાળો છે. હવે કંઈ બાકી રહ્યું.

—સ્વતંત્ર પક્ષના આગેવાન શ્રી કનેપા હાલ મુનબી હવે આરામ હુકે છે તેમજે પચારકારને કશું હતું કે આવતી

સુકશી સુધી કે રાજ્યીય કોનર્મ કાર્ય કામ કરીસ પછી રાજકોરક માર્થી કોન સુ-પાસ હાલકે કોમો મારી ઉપર એટલી મજ છે કે કે સાલિ કમજુ હતું.

—વડા પ્રધાન જવાહરલાલજીના દાંડી ના કાર્યક્રમ અંગે મુખ્ય પ્રધાન સુવ-રાજ્ય મહેલને હાલકોપ ચકનજી, મોસાલકોપ કોપાલક અને કોમકોપ કાલકોપ મહેલોમાં વડા પ્રધાનના કામ અગ્રી નિર્ધારવાને મળ્યા હતા અને મળે કરી હતી. શ્રી હાલકોપ આ તેમના માર્ધીલના પાવન પ્રકરેના. પણ બાગોની કોઈ આ.રતિની કોટ જવાહરલાલજીને આપી હતી. જવાહર લાલજી અભિનમ્બા દાંડી આ.વવા હુકે છે.

—સુભરત, સુનીચકોટીની અમલવાદ ખાતે આર્ટસ, સાયન્સ અને કોમર્સ ટ્રેક્ટોમાં અભ્યાસ કરતા ૬૦૦૦ વિદ્યાર્થીઓને સર્વે કરતાં માલમ પડ્યું કે ૩૪ થી ૪૮ ટકા વિદ્યાર્થીઓ નાપાસ થતાં બે વરસમાં અભ્યાસ છેડી ભાવે છે.

—ચોક્કસની કુલકીયાથી સુકત કયેલ હાલ નમર હવેલીના વિરતારને જરૂરી મલ આપવાનું વડા પ્રધાન નહેરુએ અજાણ્યું છે. હાલ ત્યાંના કોંગ્રેસ તરફ થીજ ચોક્કસથી સ્વતંત્ર તેને કારભાર ચારે છે. કોઈની કુમ્મી પૂરવી નમર હવેલીમાં જરૂર કલ જવાનો ચોક્કસ ને હક નથી એવો સુકારો આંતર-રાષ્ટ્રીય કોટે આપ્યો છે.

—અમેરીકાના એક સ્વતંત્ર અભિનિય નિમોતાએ, અધીલના સુવનની દિશ્મ ઉતારવાની વેળાના ભરેર કરી છે. તે અંગે અમલવાદમાં આવેલાં નવજનન ટ્રસ્ટ પાસેથી નિમોતાએ દિશ્મ ઉતારવાના સંપૂર્ણ હકકો મેળવ્યા છે. એ અવરજા અંગે વડા પ્રધાન નહેરુએ પણ સંમતિ આપી છે.

—ભારકોલી તાલુકામાં નીજલત મ.પે મંડિ, ના નહીનાં કોતરમાં કલપતિયો સસલાની ચોધમાં નીકળ્યા હતા. પણ સસલાની અવરજે પતિ કુટ ધાંભો એક વાલ તેમના પર કુપનો કને કરે. વાલ સાથેની કપાતપીમાં પણ માલુસો માલમ થયા છે. આ જનતાની ભજી મતાં ભાલા અને જંકુલ હાલને પનાવના રચને કુવાને, પહેામ્યા હતા પણ વાલ કાંઈક નાસી મળે હતો.

—શ્રી -કુમારે એક સુભરતમાં અજા-ણ્ય હતું કે આફ્રિકાના કોઈ પણ રેલ પર ડેની આલત સહેલાઈથી ઉતરી પડે છેની કાચેની પરિવિધિત પરથી પ્રતિતી થાય છે. આફ્રિકાના નેતાઓ આફ્રિકાના રાષ્ટ્રોનું સંકુલત સુનીચન નથી, રચે તે આફ્રિકાના રેશી માટે ઉતરવાની આજ્ઞા નથી.

લખન પ્રકરેશો માટે

અમને મળો.

સુરતી જામજનાં અને રેવેન્સલીટ કીએ.

શ્રી કોંગ્રેસની અમલ રેવેન્સ નીચે સુનીચનના અને રેવેન્સીયાના કોઈ પણ કામમાં તમારે કુમરે બાવી રસોઈ કરવાનો બને કન્ટ્રીસ લઈશું.

કેપીટન્સ બાલકની હોટેલ

(ધી કોનર મીકાઈ કાઉસ)

શ્રી અને વિક્ટોરીયા સ્કીટના પ્રુક્ષપર - ફરજન, ફોન નંબર ૨૩૪૧૪ રેલીમામ : KAPITAN.

બાકી, લસણે જભાર ભાવ, નારીએલ નં. ૧ રી. ૧-૦, બેગ (નં. ૧૦૦) રી. ૬૦-૦.

કુકાત હાર માટે બાંધવાના ન્યુક્રેપર બજાર ભાવ, બાકી, કુલી (મંકા), કુલા ભાલ મર્યા, સુમલા, કુલા કીયા (બલા), કોનેરી રંગેના કોન, ફરક ભવનો મરી મજામાં વિમેરે કપેટાં રટાકમાં રાખીએ છે. કુપરી અને ચેનલી પાન ભવર ભાવ, પોસ્ટલ ભડાં. કુરુપ, રતાઈ, આબા હવર અને કીધી હવરની ચોતમ બાલુ છે. રેવેન્સીયા, નવાસોલેન અને કોનજન કોંગેના કોરકોરી કપર પૂરડે બ્યાન આપી કોઈ પણ વસ્તુ પચમીક હાવી ચોલકશું.

All prices subject to Market fluctuations.

A. KADER & Co., (PTY) LTD.
WHOLESALE FRUIT MERCHANTS
P. O. Box 251. DURBAN.

ધીરુભાઈ પી. નાયક

કુલકીય, કુસાલી, થીમાનાં અને જનરલ કોનન હોટરેશન અંગે કુનીયાના કોઈ પણ કામની કુમરે કવિર્કાઈ ભવર જમીન માથે કુસાલી કરવા થો ભડાં અખતી આપતે કુમીમ કરે. કાંઈ, આમ, ચારી, કુસલા, અકરમાલ, ખોરમાલ, વિમેરેના થીમ, અરે હવરની આપીએ બીએ.

ઈન્ડમટેક, પરચનર ટેક, કિસામન ચોપડા કપાલવા રેવન્યુ કમીશનર-ક કાંઈકેડા કે વેધારના કાલકો-સો. યાકપોડા તેમજ હમીમકનને કપલી બાલકોમાં કોઈ પણ કી કીયા નિના અરે મફત સલાહ આપીએ બીએ. નેકાનલ અમુકભવ કાંઈ એસોસીએશન એક કોરકોલીયા અને ચોડકાપર ઈન્ડમટેક-ક કંપની કીમીટીના પ્રતિનિધ.

Office :
9 Barkly Arcade,
38 Market Street,
Phone : 339033,
Johannesburg.

Residence :
52 Pattison Mansion,
13 Kort Street,
Phone : 330816,
Johannesburg.

ફરનીચર ! ફરનીચર !! ફરનીચર !!!

બેકરુક કુલ, હાલનોમરુક કુલ, ચોડકાપ, કોરકોલી કોરક, કાંઈકેડા કોડકોસ ટેક, કુલ ટેક, ટેલક, હવન કોડકાપ અને બકીરી કાંઈકેડા. ભવે પચારી કાલ લેવા કુકોરી નહિ.

—બેકરુક, ટેલક અને કીચન કરેકર—

એ કપારી કોમરેજ નીચે લઈવાર થાય છે. તેને રોટા કપેમાં લઈ-વાર રહે છે. આમ રોટા કાવોનાં પ્રકલિ કોરક મંચાએ અને વેધાર અમલ પચારે.

L. MISTRY

51 BREE STREET, BURGERSDORP. J'BURG.
PHONE 83-4691. BOX 2526.

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1903.

Former Editor: Manilal Gandhi—1916-1956.

No. 32—Vol. LVIII.

Friday, 12th August, 1960

REGISTERED AT THE G.P.O. AS A NEWSPAPER.
Price: FOUR PENCE

REPRESSIVE, INHUMAN, DISASTROUS

SOUTH AFRICA IS BEYOND PALE

THE latest issue of *Reconciliation*, the organ of the Christian Peacemaker movement in Great Britain, published by the Fellowship of Reconciliation, makes the following comment on events in South Africa under the heading "Unmitigated Disaster": "The world's indignation against South Africa grows and will continue to do so until there is a change of mind and attitude on the part of the majority of its white citizens and its present government. The simple fact is that South Africa is beyond the pale for most of the peoples and nations of the world. And the reason for this is likewise simple and clear."

IT is not a lack of desire to be friendly with South Africa. It is not for the lack of appreciation of the great achievements of South Africans of both Dutch and English descent. Neither is it a failure to realise that South Africa has a very tough problem in human relations on its hands and that there is no easy solution to it. The reason is just that most of the world cannot stomach any longer the harsh and oppressive treatment of South Africa's population. The present focal point of this repression is the continued detention without trial of around 1,700 Africans and about 200 whites and coloureds. The Segregation applied to the situation towards the end of May. Under South African law these men can be detained as long as the emergency lasts and under the emergency regulations the government need not bring a charge against the detainees, and therefore need not bring them to court where they could openly defend themselves. They live in prison under prison conditions. Publishing information about prison conditions by the newspapers is prevented by stringent laws. But enough information leaks out to give a pretty grim picture of the sort of thing that prevails.

The hope of change comes from inside South Africa, where a heroic minority of liberal people makes its plucky protest, and where bourgeois people are beginning to feel the pinch of world disapproval and also see that the Government's apartheid policy is industrially and economically unworkable. In the end the forces of enlightenment and change must surely prevail.

Meanwhile, the rest of the world, unable to take effective political action in South Africa itself, must continue to leave the South African Government and its supporters in no doubt that they stand alone in working out a policy that is repressive and inhuman, and politically and economically disastrous.

INDIA RE-ELECTED TO ATOMIC BOARD

INDIA, together with Canada, the USSR, the UK, the USA and four other countries, has been re-nominated to the Board of Governors of the UN International Atomic Energy Agency (IAEA) for the fourth year in succession.

India's re-nomination to the Board, which is the policy-making body for the administration of the UN Arms-for-Peace Programme, was made by the existing board meeting held recently in Vienna.

PRIME MINISTER SEES ARABIC MANUSCRIPTS AT SURAT ACADEMY

PRIME MINISTER NEHRU declared at Surat that times were changing incredibly fast and it was imperative to change with them.

He was addressing a meeting after inspecting some of the rare manuscripts at the Arabic Academy library.

This academy, functioning for over two years, houses old Arabic manuscripts, some of them very rare and of considerable historic value. It also runs a residential institution where instruction in Arabic language, literature and culture is given free.

There are at present 250 students on the rolls. The four-storied building of the academy, estimated to cost about Rs. 1 million (75,000) is nearing completion.

Mr. Nehru advised people to absorb the best in the machines and not just become slaves of machines and behave like robots. "We must be able to do our own thinking and control the forces at work," he added.

The Prime Minister expressed happiness at the work being done at the academy, and the preservation of manuscripts for posterity.

Welcoming Mr. Nehru, Dr. Taher Saifuddin, head priest of the Dawoodi Bohras and Vice-Chancellor of Aligarh University,

said he hoped that the study of Arabic language at the academy would help maintain and extend the goodwill between India and the Arabic world "which has always existed."

Assistance In Asia

TECHNICAL assistance activities being carried out by the United Nations and its specialised Agencies in Asian countries are illustrated in a new Unesco filmstrip, "UN in Asia", designed for use in schools. The first part of the accompanying commentary, "Basic Information for the Teacher", gives a concise but fairly detailed account of the problem of aid to less-developed countries and the methods being used to solve it.

Further information can be obtained from the Visual Media Division, Unesco, Place de Fontenay, Paris 7e. (UNESCO)

Orient Music For The Occident

MUSIC is a universal language—so the saying goes. Yet musical values of the Orient are only beginning to be appreciated in many Western countries. The creation of two societies, to stimulate such appreciation was announced recently, one in the German Federal Republic, the other in the United States.

In Hamburg an Association for Oriental Music has been established whose aim is to organise concerts in Germany for Oriental musicians and arrange tours of Asian countries by German artists. The Association's activities will not be

South Africa's Strange Man

THE late Mrs. Sarojini Naidu describes her first interview with Mahatma as follows:

"This happened before the First World War. We heard a rumour that a strange man was coming to England from South Africa. People were taking a keen interest in his coming. His name was Gandhi."

"I climbed the stairs of a house in a very common looking street in London, and stood on the doorstep, and I saw a man sitting on a black blanket that was spread on the floor, and there were several funny looking trunks all around him, and he was eating pieces of funny looking stuff from a wooden bowl with a wooden spoon."

"He lifted his head and said, OAI So its you?"

I said, "Yes please."

He asked, "Will you like some food?"

I said, "Oh no! It looks dangerous to me."

Thus with laughter our friendship was formed, and it continued for years, and it went on and on and deepened."

(Continued on page 251)

Indian Opinion

FRIDAY, 12TH AUGUST, 1960

South Africa And The Congo

THE Nationalist Government of South Africa was quick to go to the help of the White refugees from the Congo. Over a thousand of these Belgian refugees are now in South Africa. Most of them, it is expected, will stay behind and make this country their permanent home and will, in time, enjoy full rights of citizenship, whereas the Indigenes, the Coloureds and the Indians who are born in this country have no such rights. That South Africa should help people in need is all to the good but in this particular case the motives are by no means clean. And the fact that they are not clean was amply demonstrated when the Union Government failed to provide although an appeal was made for it felt that this would go to the non-White Congolese people. The Union Government was not prepared to be humanitarian when the black people were involved but when white people were involved it provided succour and refuge, no doubt in the hope and belief that whites who had suffered at the hands of blacks would turn out good Nationalists and first class supporters of the doctrine of *apartheid*.

The Government seems to have lost all sense of perspective on the non-European question. It seems to have forgotten the lessons of history. In the mid-thirties Hitler and Nazism seemed set to control the destinies of the people of Europe at the cost and expense of the Jewish people. Hitler is dead. With him his Nazi creed perished. The Jews, on the other hand, still live. So it must be with the doctrine of *apartheid*. South Africa is a small state at the southern apex of the African Continent, not even enjoying the confidence and esteem of 90 per cent of its population. The rest is a sea of black, black on the march. It is a determined black. No doubt it will have its setbacks and its defeats but ultimately inasmuch as the peoples of Europe had to withdraw from Asia, so the white people will have to withdraw from Africa. By her present non-European policies South Africa is only earning the hatred of black Africa. It can do much to win the friendship of black Africa. It is not too late. It may become too late soon. The black states are linking themselves. And it is not likely that any European state is going to risk itself for the sake of South Africa.

National Conference Needed

A NATIONAL conference of Indian people is now of primary importance to discuss the effects which the implementation of the Group Areas is having on their economic well-being. The Government is determined to keep Cato Manor for the whites in spite of the fact that all the justice in world cried out that it is the legitimate home of the Indian people. Who exactly

(Continued in next Column)

Gandhi On

THE PURDAH

WHENEVER I have gone to Bengal, Bihar or the United Provinces I have observed the purdah system more strictly followed than in the other provinces. But when I addressed a meeting at Darbhanga late at night and amid calm surroundings free from noise and hustle and some 500-600 people, I found in front of me men, but behind me and behind the screen were women of whose presence I knew nothing till my attention was drawn to it. The function was in connection with the laying of the foundation-stone of an orphanage, but I was called upon to address the ladies behind the purdah. The sight of the screen behind which my audience whose numbers I did not know was seated made me sad. It pained and humiliated me deeply. I thought of the wrong being done by men to the women of India by clinging to a barbarous custom which, whatever use it might have had when it was first introduced, had now become totally useless and was doing incalculable harm to the country. All the education that we have been receiving for the past 100 years seems to have produced but little impression upon us, for I note that the purdah is being retained even in educated households not because the educated men believe in it themselves but because they will not manfully resist the brutal custom and sweep it away as a scum. I have the privilege of addressing hundreds of meetings of women attended by thousands. The die and the noise created at these meetings make it impossible to speak with any effect to the women who attend them. Nothing better is to be expected so

long as they are caged and confined in their houses and little courtyards. When therefore they find themselves congregated in a big room and are expected all of a sudden to listen to some one, they do not know what to do with themselves as with the speaker. And when silence is restored it becomes difficult to interest them in many everyday topics, for they know nothing of them having been never allowed to breathe the fresh air of freedom. I know that this is a somewhat exaggerated picture. I am quite aware of the very high culture of these thousands of sisters whom I get the privilege of addressing. I know that they are capable of rising to the same height that men are capable of, and I know too that they do have occasions to go out. But this is not to be put down to the credit of the educated classes. The question is, why have they not gone further? Why do not our women enjoy the same freedom that men do? Why should they not be able to walk out and have fresh air?

Charity is not a badmate growth. It cannot be imposed. It cannot be protected by the surrounding wall of the purdah. It must grow from within, and to be worth anything it must be capable of withstanding every onslaught temptation. It must be as defiant as Sita's. It must be a very poor thing that cannot stand the gaze of men. Men, to be men, must be able to trust their womenfolk, even as the latter are compelled to trust them. Let us not live with our limbs completely or partially paralyzed. Rome would be nowhere without Sita, free and independent. (Continued on page 259)

(Continued from previous column)

will convene such a conference is not clear. The two major political organisations of the Indian people are, to put it in simple language, paper bodies. They do not exist in fact, and it is not being incorrect to say that the Indian people have no leaders at the moment. We should suggest that those people—whether they belong to any political party or not—who are interested in the welfare of the community should get together and summon a non-party convention of all Indian bodies, organisations and individuals to discuss the implications of the Group Areas Act. Public Publicity for our plight and expose of the vile plans of the Government are of paramount necessity at the moment.

LIBERAL PARTY ON PASSES FOR WOMEN

NO LEGISLATION HAS CAUSED SO MUCH SUFFERING

IN the course of a statement the Liberal Party of South Africa declares: The announcement by the Minister of Bantu Administration and Development that African women will have to carry reference books from December 1st is astonishing. No legislation in the Union's history has caused so much industrial unrest, inter-racial tension and individual suffering as the pass laws.

THIS was tacitly admitted earlier this year when under pressure of tremendous protest the South African Police temporarily suspended the Pass Laws. But now the Government has decided to ignore the wide condemnation of the system by leading personalities. It has set its face against sober and impartial opinion and chosen to hear the tragic warnings of Sharpeville and Langa.

Has Mr De Wet Nel learnt nothing at all from Sharpeville and Langa? Has he forgotten that it was campaigns against the Pass Laws which precipitated our present State of Emergency? Does he not know that general African opposition to passes for women is even stronger than the opposition to passes for men?

The Government intends to extend the pass system to women regardless of their consistent opposition to it from as far back as 1913. Attempts to impose the pass laws on women have led to demonstrations and clashes with the police throughout the country. In 1956 20,000 women protested in Pretoria.

Many African women have opposed the extension of the pass system to them because they know from the experience of their menfolk that it can only lead to broken homes, restriction of movement, endorsements from urban areas, arbitrary arrests at midnight, raids and humiliating searches.

Against this background of misery, separation and exile,

promises of an enlightened administration of the system mean little. For who can forget that in the last year for which figures are available 1,000 men were sent to prison daily under the pass laws.

GANDHIAN SOCIALISM IS THE ESSENCE OF COMMUNITY DEVELOPMENT

THE Kashmir Premier, Bakshi Ghulam Mohammed, in Srinagar called upon those connected with Community Development work to consider it a national movement rather than an administrative affair.

He was inaugurating the National Conference on Community Development, attended by 150 delegates from all parts of the country.

He said that the only lead to India's progress was the Gandhian path, and that Gandhian socialism was the essence of Community Development.

Bakshi called for a mass and human approach but warned that people's progress should be tackled not by slogans but by integrated effort.

Presiding over the session, the Union Minister for Community Development, Mr S. K. Dey said that by next year all the states would have switched over to Panchayat raj of some sort. He said the new pattern envisaged delegation of authority to panchayats (village councils) and that already Rajasthan and Andhra had launched this programme. Their representatives at the conference, he said, should share their experience with others.

The Liberal Party has always opposed the pass laws and will continue to do so. The only consolation to be drawn from this reckless and provocative announcement by the Government is that it virtually coincides with the visit to the Union of the Secretary General of the United Nations who will now be left in no doubt as to the future intentions of Dr. Verwoerd and his colleagues.

Mr Dey added that the most pressing problem facing the country was self-sufficiency in food and if Community Development could meet that challenge, it would fail. He said that Community Development hinged on economic decentralization; were political or administrative decentralization would not help.

The conference then broke up into sub-committees to discuss various aspects of Community Development.

(Continued from front page) limited to classical music but will also include folk music.

In New York, a Society of Asian Music is being set up, under the auspices of the Asia Society, to introduce Oriental music to a wider public in the United States. (UNESCO).

Eligibility For Indian Universities

(Indian Opinion—India Service)

NEW DELHI.—The University of Bombay and the University of Poona have decided that students who appeared at the School Certificate Examination of the Cambridge University but failed and obtained G.C.E., will not be eligible for admission to their University.

According to Rule 7 of the Gujarat University, the General Certificate of Education (U.K.) is recognised as equivalent to Matriculation Examination if passed with English, as additional language, history, geography, mathematics and one other subject, or if passed in any five or more subjects but with credit in at least four of them.

The M.S. University of Baroda has laid down that a student passing the Overseas School Certificate Examination of the Cambridge University with English as one of the subjects is considered for admission. A student passing the G.C.E. (Ordinary Level) examination of the Cambridge University with six subjects, including English, is also considered eligible for admission.

The Syndicate of the Punjab University has recognised the following examination of the Cambridge Local Examination Syndicate as equivalent to the Pre-University:

- Senior Cambridge Examination.
- Cambridge School Certificate Examination.
- Overseas School Certificate Examination.
- Indian School Certificate Examination.

To fight force by force is merely to replace to old violence by a new one—Twistay.

New India Assurance Co. Ltd.,

India's Leading Company

W. Transact

Fire, Marine, Transit, Motor, Baggage, Burglary, Householders & Homeowners (Comprehensive), Personal, Accident etc.

Principal Controlling Officers in the Union of South Africa

Jalbhoj Rustomjee & Son

140 Queen Street, — Durban
Phone: Durban 25845, 28513, 29807

DO YOU KNOW

- That NEW INDIA is by far India's largest Insurance Company;
- That NEW INDIA operates in over forty-five countries;
- That NEW INDIA has over 45 branches in India alone;
- That NEW INDIA receives over £4,000,000 Premium EACH YEAR on Fire, Marine & Accident.

FOR SECURITY AND SERVICE
INSURE WITH
NEW INDIA

No Matter The Explanations And The Reasons THE GRAVES OF SHARPEVILLE WILL CRY OUT ...

WE live in a time of intense conflict; this has come to a head in our country in recent months and has brought with it much suffering.

Men and women have been placed under detention allegedly for threatening public safety; though this has still to be proved; many have, according to reports, been beaten, especially at the Cipe; many were injured at Sharpeville; many have suffered severe injury; some have been killed.

The Government would say that those who were arrested were guilty of one offence or another, of stirring up unrest, of attempting to overthrow the State. This may of course be true. But it may also be untrue, in some individual cases, and if it is untrue then certain innocent people have suffered loss of liberty. There is the risk that innocent people have been imprisoned, and the responsibility rests on the conscience of those who still have their liberty. A moral question is involved.

Many of the detainees would say that they are in prison because they worked for what they held to be the right—the cause of the dispossessed, those who are unable to help themselves, who are suffering under a system which keeps them in an inferior position, which does not allow them to earn enough for existence. If we feel any of those detained are innocent, let us beware, for we cannot imprison an innocent person with impunity. Superficially it may appear to be possible to do so, but in the spiritual plane it is not so, for certain consequences follow inevitably in this level. The unjust overlord suffers an inevitable deterioration in his own character. The suffering of the innocent is potent and brings about serious effects in the world of the spirit. We have only to look at India and Qadhi, or more recently, at the bus boycott in Montgomery, Alabama, to see the force at work. Let us beware therefore what we do and what we do in our name. The message of Christianity is that the sufferings of the innocent man are redemptive; they can transform our lives. It seems man must undergo some kind of death before he can truly live, and many who have languished in prison

By W. SCARNELL LEAN
in "The South African Quaker" Journal of the Religious
Society of Friends in Southern Africa, July 1960.

have emerged with an intangible power of the spirit. In this lies hope.

Potent

In Cape Town in the week of terror, and at Sharpeville, many, many people were severely injured. A host of families are still without their breadwinner. The Government would say that the people were inciting to violence, but many of the people themselves, and their leaders, claim that their method was non-violent, though vigorous and positive. If this is true—and it may be true—then again let us be careful, for the suffering of the innocent is potent and however we may hush it up, it will speak in God's good time.

At Sharpeville and Lange men were killed and their families left without fathers. The Government would say that it was necessary to kill to disperse the crowd, and that the police were in danger. This may be true, but let us not

forget that among the coffins at Sharpeville there was the coffin of a child. As Quakers we believe that men cannot kill with impunity. We believe that we may not kill at all—not for any reason. No matter what explanations are made, no matter what excellent reasons are adduced, the graves of Sharpeville will cry out. They cannot be concealed; they cannot be forgotten. They will always speak to our consciences, and we shall always know that they are there. The spirits of those men and women will rise from their grave and point accusing fingers at us. We shall be held accountable to the Supreme Judge. There is a peculiar potency about death, especially the death of innocent people.

Since it is known that a certain number of innocent people have gone to their death on the gallows, the whole question of capital punishment has come under review in many countries.

Since innocent people die on the roads every day, great efforts

are made for road safety.

Since innocent people have been killed in war, efforts on an unprecedented scale are being made to avert war.

The death of the martyrs throughout history has been potent in changing the lives of men and nations.

Every human being is a child of God and destined for glory, as we are. Let all men therefore consider well before they take human life, or injure, or imprison an innocent man.

We cannot divest ourselves of our collective responsibility. In a democracy all are responsible, directly or indirectly.

Do not let us try to deceive ourselves that we can escape. Do not let us try to escape—nor to forget. Let us remember.

Let us make what amends we can. Let justice be done. Let evil be righted. Let hardship be relieved. If any statue let us free them. When men are imprisoned for wrongdoing, then the cause of justice is served. But if just men are in prison, suffering loss of income, liberty, home and family for the sake of principle and for the sake of their fellow men, for the cause of fair play, and so that wrongs may be removed from the society for which we are collectively responsible—then we should be thankful to God. If we are responsible for social wrongs, our souls are in peril. If the sufferings of these people right the wrongs and so redeem our souls, then we owe them an unpayable debt. Let us praise God for their greatness. Let us pray God they may be sustained in their ordeal, and may have courage for the pains they must endure.

Another View:

NO ANTAGONISM TO WHITES

"DURING our visit to Sharpeville we encountered only friendly and happy Basos. Their homes contained valuable furniture and were equipped with modern facilities. Nowhere did we encounter antagonism towards the White people. We also saw many expensive American cars.

"It is no wonder that these people are so contented: many people in Europe could envy them their beautiful homes and possessions.

"How did the Sharpeville events start?

"The mischief mongers who oppose the Union Government are all deeply under Communist influence.

"We in Europe should either seek to understand the problem of South Africa's racial groups or have it to the Union Government to carry out its well-thought-out policy."

(The above are extracts from a statement by Mr. Gerhard Stahl, secretary of the German folk dance group which participated in the Union Festival celebrations.)

WATCHES, Gent's models—25 Jewels, waterproof, shockproof, antimagnetic, unbreakable metal spring, 500m with matching metal expansion straps—price 47/6. As above, but 22 Jewels—43/6. As above, but 17 Jewels—39/6. As above but with self-changing calendar, 17 Jewels—52/6. Also 21 Jewels Calendar—56/6. Other models from 19/6.
LADIES' models 25 Jewels, unbreakable metal spring, fitted with magnificent matching expansion bracelets—55/6. As above, but 17 Jewels—47/6.
A. L. AGENCIES, 1111 10th, No 104/105, P.O. Box 9279, Johannesburg.
Stocks limited, order immediately.

INDIA NEEDS SELFLESS MEN

By RAJMOHAN GANDHI
(in the MRA Information Service)

I LOVE MY COUNTRY and I want India to attain her rightful destiny under God, but we must face the fact that we Indians are in an extremely dangerous situation because of our blindness, confusion and selfishness.

I am glad that we got our independence but we were completely wrong in believing the way to develop our country was to get the Englishman out. Today is the same chair where previously an Englishman sat, an Indian with a brown skin sits, but it is utterly wrong to say that the Indian sitting there is less selfish than the Englishman was.

All Blame Each Other

We have in India many castes, and different languages and regional groups, and they all blame each other. Think of the great city of Calcutta. There the Bengalis live. From the neighbouring provinces there are people who also live in the city of Calcutta. Many Bengalis feel that if only all the other groups—the Assamese, Biharis, Sikhs and South Indians would leave Calcutta, Calcutta would be like heaven. They are wrong, just as we were wrong to believe that the way to develop India was to get the British out.

The way we look at ourselves is so completely different from the way others look at us. We need a mighty revolution to clean up our nation and produce the selfless men to save it.

India is a country of four hundred million people, but our greatest shortage is of clean, honest and selfless men. We need this new revolution of new men. That is the revolution that Frank Buchman brought to India.

He first came to India in 1915 and was welcomed there by my grandfather, Mahatma Gandhi; they became lifelong friends. My father was a newspaperman, very tough and cynical who would not believe anything easily. He decided to see for himself what Moral Re-Armament did. He went to Calcutta. He stayed there and saw what was happening. His conclusion was that 'if MRA fails, the world fails'.

Today all across India men are getting changed so that they are fit to govern and serve India. You cannot govern with selfish

The writer is a grandson of Mahatma Gandhi, being the son of Devdas Gandhi

men.

There has been an amazing transformation in the South Indian state of Kerala because of Moral Re-Armament. Menon Padmanabham, the 86-year-old Hindu patriot who led the overthrow of the Communist government in Kerala, changed in his attitude towards the Christians. The division between Hindus and Christians, and between different groups of Hindus and Christians, was the largest single factor responsible for the Communists gaining power in the state. The Christians said to him, 'Now we will have unity in the state.' Other political leaders changed on simple moral points. They formed a united front of non-Communist democrats. When the elections took place this year, they overwhelmingly defeated the Communists.

A prominent member of the Communist Party in Kerala has just resigned. He said, 'Moral Re-Armament has helped me break with Communism.' This is an extremely significant event.

The Communists regard Moral Re-Armament as the biggest single force that is going to prevent Communism in India. But thousands of Communists who previously went to see a new world, regard Moral Re-Armament as a revolution which will succeed. Thousands of former Communists all over the world are in the vanguard of this revolution for a new world. Indeed, MRA is not against Communism but it is a vastly superior ideology because it puts right what is wrong in the world.

I was talking to an American diplomat in Geneva three weeks ago. He said, 'I am absolutely astonished at the results Frank Buchman has achieved in uniting the people of Asia, Africa and America in one strong force across the world. Western statesmen try but don't succeed, yet Frank Buchman has united Asians, Africans, South Americans in a common effort. What is his secret? The only answer I could give was, 'Frank Buchman knows how to change people.'

No Short Cut

If we don't change people today we do absolutely nothing. People may wish for a short cut but there isn't one. Unless we can cure hatred, impurity, jealousy, selfishness, rivalry, ambition and fear in men of every race—black, yellow, white—we will not solve the problems facing us.

The world is in the most critical situation it has ever been in. If we continue to walk along the old road disaster is bound to come. We can take the good road into the new world. We must live absolute moral standards. Unless we do this in India, India will go Communist. And in Africa there may be the greatest blood-bath ever. But I believe that if enough Africans go all the way with this new revolution they can make Africa the continent with the answer. Asians and Africans living Moral Re-Armament can give light to the entire world.

National Museum

THE first phase of construction of the National Museum in New Delhi has been completed. The completed portion has been handed over to the Ministry of Scientific Research and Cultural Affairs.

It will house an art and archaeology department, library, exhibition halls and an auditorium. There are 24 galleries. Exhibits will be moved into these galleries gradually.

The first phase, which has cost about Rs. 6.9 million (£517,000), brings to completion about 45 per cent of the construction work.

INDIAN INFLUENCE ON WESTERN MUSIC

A LECTURE on the "Influence of Indian Music on Western Music" was organized by the Amos Music Circle in association with the Department of Extra-mural Studies of the London University at the University's Senate Hall. The speaker was Mr. Yehudi Menuhin, International President of the A.M.C. A large audience consisting of professional musicians and dancers, and some other distinguished guests attended.

Mr. Menuhin in his lecture surveyed the main features in the evolution of western music, and of the interaction in the past and at the present time, between this music with its specialisation in the melodic line and "ornamental" quality.

Mr. Menuhin also referred to the visit to Europe and England of the celebrated Veena player, Prol Narayanaswami, who has already given a number of recitals including the one at the Bath Festival. It is for the first time that western audiences had the opportunity to hear veena recitals.

DRY RED CHILLIES

No. 1 Mixed Grade Dry Red Chillies, Net 30lb Bag 45/-.

Any amount obtainable for Cash.

Write for Grain Bags and Sugar Packets.

MAARMANS (Pty) Ltd.
Box 26, Phone 128,
BRITZ, Transvaal.

R. VITHAL

Bookkeeping, Writing up Sets of Books, Balance Sheets, Income Tax Returns.

Contact No. 13 Balfour Avenue, 20 Market Street, Corner Douglas & Market Streets, Johannesburg. Phone 27 1864

Cable & Tel. Add. HARGVAN.

Phone 29368

P. Hargovan & Co. (Pty.) Ltd.

Earthenware Pickle Jars 3 Gallons 12 & each F.O.R. Durban
Fresh First Grade Green Ginger 1/2 per lb.
Fresh First Grade Garlic 2/-

Cash with order only.

P. O. BOX 1250.

155/7 Warwick Avenue
DURBAN.

* VINOBA SAYS * Violence,—Weapon Of The Chosen Few

PEOPLE often ask me as to how am I going to solve the dacoit problem, to which I reply that I am not going to solve any problem in the world. Lord Rama, Krishna and Buddha tried to solve problems and still the problems remain unsolved. I know that my own problem will be solved any day. I am not visiting the dacoit-infested areas but I am going to visit places where good people live. To me not only the whole of India but the whole world is a place of good people. It is my earnest desire to see an army of selfless servants of the people in India.

I am on pilgrimage, my sole purpose being spread of the message of love and non-violence, and not to solve the dacoit problem. God alone will decide as to who is a dacoit and who is not. There are some dacoits, certified while there are others, uncertified; the number of dacoits residing in big cities of Delhi and Bombay who pass on as respectable citizens even though they commit dacoities and loot, is far more than the dacoits of Bihar. Post Tuleidas has said that "Good and evil reside in every heart." So why make a distinction between a dacoit and a so-called respectable citizen?

Armies are meant for protecting people from aggression but who is going to protect them from the invasion of the army itself. Man has to face this problem from the dawn of history, and it is still a riddle to him. Violence may succeed in killing dacoits but it can never be able to subdue the evil in human life. Let us not forget that violence is a weapon of the few and not of the people. Lenin promised to distribute weapons among the people, once the bourgeoisie is liquidated but weapons are still in the hands of the chosen few in Russia even after a long period of forty-three years since revolution. Even today Khrushchev's word is the law there. This shows that violence will ever remain a monopoly of the few. The people can have their say only in a non-violent society as non-violence is the weapon of all, meek and strong alike. That is why I am asking the people to rely on themselves and not on armies.

To Policemen

It is easier to be a saint than be a policeman as the latter requires a soft heart and a hard head. Policemen's job is very difficult because unlike the army they are taken to task for the excess they commit. A policeman, if entitled to lose five pounds of power, cannot lose five and a half pounds, which means that he has to become a

seal. The policeman should have balanced unwarped minds. They are not to fire in every situation but their duty is to protect life and property even at the risk of their own lives.

So unlike the soldiers, a policeman has to be a soldier and a saint, both. He requires cool and calculated judgement and a sense of discrimination.

The policeman can help me in my mission by being hard as well as soft. I would request them to read *Gita, Granth Sahib, Bible, Quran* etc. which can build up the character. They should become soldiers of Lord Rama's army who used to make a simple diet and not liquor etc. Every test is a step for them.

It was reported wrongly in the press that Vinoba wants all the Police forces to be withdrawn. (From dacoit-infested areas) How can Vinoba say like this? He too has brains.

I have only said that the people should muster courage to defend themselves. It is for the people to make demand that they no longer need the police, as it can offer no permanent solution to the problem.

Violence begets violence and so dacoits who killed, create new dacoits. The only solution to this problem is 'Janshakti', strength of the people and a new dynamic approach to it. I am very happy to know that a senior police of M.P. has said that he was thinking of inviting me to solve this problem as it has to be tackled on entirely different plane.

I am often told that the policeman and the dacoits are brave but they cannot be brave without their arms. One who depends upon arms, can never be brave in the real sense of the term. Brave is he, who rallies on soul-force and is prepared to throw off his body for a cause as he believes that the soul is immortal and one should not care for this mortal body. You can never frighten Baba or make

him do something at the point of the bayonet, for he thinks that the world is nothing, but a reflection of our own mind. If your mind is full of love for all, you will find friends all over the world; and if there is hatred and enmity in your own heart you will find its reflection in a number of enemies in the outside world. I used to get frightened at the sight of my own shadow, in my childhood. My mother cheering me up said, "The shadow is nothing but your slave, if you sit, the shadow also sits and so you should not be afraid of it." One who knows that the enemy outside is one's own reflection will never be afraid of anybody.

Someone said that it was not proper for Vinoba to send the dacoits to jail who had surrendered. I want to make it clear that there is no alternative to it. I do not want to do anything against the law of the land which has its own limitations. All that I can do for the surrendered dacoits is to see that they get justice, provide them with legal help, if necessary, and help the members of their families so that they can live a normal life. The surrendered dacoits should not ask for pardon as one can never escape the

fruits of karma (deeds). Those who are exempted here, will be punished in next life. I want all those who have not yet surrendered to know that it is their own interest to give up old practices and to surrender in a true spirit of repentance. Let us all decide to bid goodbye to violence once for all.

EDUCATIONAL

—Natal Senior Certificate— Students And Teachers

To secure success in your examinations you need the assistance of past examination papers with model answers, summaries and paraphrases of text books and model questions and answers on set works.

The examination papers are found in booklets from containing at least two papers for one subject. Price 3/6

Model Answers in	
Mathematics Papers.....	7/6
King Lear (Paraphrase.....)	5/-
English Letter (Paraphrase.....)	5/-
Great Expectations	
(Questions and Answers).....	5/-
Notes on Mercantile Law.....	5/-
Notes on Economics.....	5/-
Notes on Civics.....	5/-

Place your order now and receive
Postal Order or cash plus 3d. postage.

Details of publications from
IDEAL AIDS STUDY,
Natal Bank Chambers,
90 Market St., P.O. Box 1523,
JOHANNESBURG.

Phone 825-4786

P. O. Box 1849.

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS
HOUSE FOR KEEN CASH PRICES
33 West Street, JOHANNESBURG.

Indian Records Now Cheaper!

7/6 Each (Plus 3d Tax.)

AVAILABLE IN SINGLES OR SETS

Some Of Our Latest Hits:

DIL DEKE DELHO, UJALA,	RAAGNANI, USTAD, MAIN
MEHNDI, MISS INDIA, AGRA	NASHE MEH-NOON, GILAN
ROAD, TALAQ, DO USTAD,	SANSAR, AMAR DEEP,
	MOTIHR INDIA.

Special Offer: 1 Box of Greatest Records Arranged, 20 in Box
At a Great Saving Price—30/- per Box.

ORDER NOW — FREE PACKING
C.O.D. Orders to include 7/6 deposit.

Only Obtainable At:

NATIONAL RECORD COMPANY,

2 Ajmeri Arcade (off 14th Gray St. & 50 Cathedral Road)
P.O. Box 1574 DUNBAN Phone 67882

India's Policy Of Non-Alignment And Peace Acclaimed

INDIA'S policy of non-alignment and peaceful co-existence between States with differing systems has been praised in the Soviet newspaper "Izvestia" in an editorial entitled "India, Our Good Friend."

The editorial, published in the paper's evening edition on June 29, on the occasion of the arrival of the President in Moscow, said: "Surveying one page after another in the history of our relations, we will not find anywhere events darkening the sentiment of sympathy and friendship between the two peoples. The Soviet Union and India have proved to the whole world that peaceful co-existence between States with differing systems is not only possible but also useful and advantageous, and is the only right way in the present-day world."

No Barriers

The editorial said that the times when many barriers existed between India and the Soviet Union were a thing of the past.

"By the will of the Indian people, the barriers hiding India have disappeared. Distorted mirrors misrepresenting Soviet authority to Indians have been smashed by truth and knowledge. A remote country—the Soviet Union—whose very exist-

ence maintained a flame of hope in the hearts of millions of people held in thrall by colonialists, stood side by side with independent India and stretched out a hand of fraternal assistance to her."

The editorial added: "India stands out before us not as a vague exotic curiosa, not as a mysterious country of eastern fairy tales. We see her now as she really is, with all her bright and sombre aspects. We understand and sympathise with the joys and sufferings, successes and setbacks of the Indian people."

Referring to Indo-Soviet relations the editorial said: "The Soviet Union is building its relations with India on a foundation of equality and respect for her sovereignty. The Soviet Union, rendering financial, technical and other assistance to India, pursues no selfish purposes and does not attack any political strings."

Role Of Peace

On India's role in international affairs, the editorial said:

"India having taken the road of independent development, had occupied a worthy place in the international arena and carried through a policy which helps her successfully to solve also domestic problems of economic development. India refused to take part in blocs—she denounced the arms race and the testing and use of the nuclear weapons' policy from positions of strength. She vigorously expressed her solidarity with the peoples of Afro-Asian countries who are still fighting for freedom and independence. India's foreign policy has had and has the understanding and support of the Soviet Government."

Welcoming Dr. Prasad to the Soviet Union, the editorial said: Moscow is now welcoming a guest of honour, the President of the Republic of India. The Soviet people are hospitably throwing open the doors of their homes. They will be pleased to let him see their way of life and will warmly welcome him on their soil."

Dr. Prasad's visit, the editorial added, marked a new stage in the consolidation of friendly relations between the two countries.

It concluded with these words: "From the bottom of our hearts we welcome his arrival and say, we welcome his arrival and say, welcome President Prasad Swagatam Rashtrapati Prasad."

Books Presented To Madrid University

At a special function held at Madrid University Mr. Mohammed Yunus, India's Charge D'Affaires in Spain, presented to Rector of Madrid University, books on Indian history, art and culture and described it as a small token of India's goodwill towards Spain, and as representing an urge to establish better understanding and friendship.

The Rector expressed thanks on behalf of the university, and said the books would remain a precious present from a great land for which Spain has profound respect.

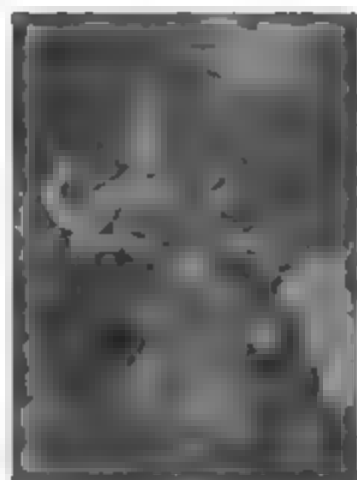
The Dean of the Faculty of Philosophy and Letters, and Dr. Juan Roger, head of the Indology Section, were present.

The books will be used for the course on Indology started by Madrid University last January.

FAMOUS INDIAN MUSICAL INSTRUMENTS AND SONG BOOKS JUST ARRIVED

Thubla and Doogies Latest Designs £8/10/-
Dholaks and Mirdangs for Thal each £8/10/-
Harmoniums, Rama Flute Best make £18/10/-
Mouth Organs Popular Brands 4/6, 5/6, 7/6
Bul Bul Tharangs and Xylophone each 25/-

Violins and Banjo Mandolines each £6/10/-
Thubla Doogie and Dholak sparacaps ea. 25/-
Longneck Tenor Banjos ... £12/10/-
Jap Mats for Prayers 4/6, 5/6, 10/6
Gujarati Film Song Bk, 20 Film ea. Bk. ea. 2/6

Clarinets B/F for Indian Bands £18/10/-
Tombrone and Sunks each £1/5/-
Khartals and Jhangs in Pairs each set £1/5/-

Straight Blowing Flutes 2/6
Side Blowing Krishna Style Flute 5/6
Manjiras and Mouth Organs 5/6

Dancing Balls in Dozen Lots 6/6
Marakas For Rumba and Tango Bands 25/6
Sarees and Dhrubba each £12/10/-

BOOKS OF ALL SORTS, INDIAN, ANCIENT, HISTORICAL, ARE SOLD BY US

D. Roopanand Bros.

PHONE 20707

MUSIC SALOON & BOOKSELLERS

P.O. BOX 252

85 Victoria Street,

DURBAN

fifty years ago... August 1910

LETTERS BY DEPORTEES TO THE INDIAN PRESS

(From "The Indian Opinion" August 13th, 1910)

THE following letters appear in the *Hindu* (Madras):—

Sir,—Before leaving Madras I should like, on behalf of my compatriots, who were deported with me, and of myself, to express our deep sense of gratitude to our friends in this Presidency, who have so generously come to our aid at the most critical moment. We have enjoyed and warmly appreciated their hospitality. Perhaps it may not be possible for us to express our gratitude in any more concrete manner than this. But we fully realise that this kindness has been extended to us not only because we were fellowmen in distress, but principally because we represent the cause that is dear to the people of this country as it is to us. So far as it was in our power to do, we have tried to remove racial tension by opposing laws which were based upon the assumption of the permanent inferiority of the races and culture of Asia. And we accepted those laws, there is no doubt in our opinion that a greater indignation would have been lit which it would be almost impossible to extinguish. We believe that our struggle has made for peace and has brought appreciably nearer the day when the brotherhood of man shall have been realised and many of our European friends in South Africa have agreed with our view of the situation.

It is our intention to return to the Transvaal at an early date in order that we may take part in the struggle again. Our visit to India has been a source of much strength and encouragement to us, and our memory of the warm welcome that we have received here will lighten us to undergo whatever sufferings may yet be in store for us. We shall fight as long as there is breath in our bodies, if the need arise.

LEUNG QUINN,
Chairman, Transvaal Chinese Association,
Madras, June 16th.

Sir,—I am an Indian Christian, born in Natal, and this is

the first time I have ever set foot upon Indian soil. I was married in South Africa and all my children were born there. Our future and that of the Colonial-born Indians lies in South Africa. We who are fighting in the Transvaal are doing so for two principal reasons. By far the more important cause of our opposition is that it imposes an insult upon our Motherland, for so we Colonial-born Indians still regard India. We are bound to this country by ties of tradition and we all felt that if we accepted the shameful laws we should be responsible for the disgrace that befall India. The second reason for our opposition is that if the Transvaal legislation is allowed to go unchallenged it would almost certainly be copied throughout South Africa, and as the future of the Colonial-born Indians lies in that country and we cannot leave it, it is impossible for us to accept a position which humiliates and degrades us, and which reduces the status of our children in many respects. This is therefore a life and death struggle for us. We accordingly remind the people of India that the Colonial-born Indians have a special claim to their consideration and that they should not rest until, with the removal of the racial stigma, they have brought relief to those of their fellow countrymen whose homes are so distant.

DAVID ERNEST,
Madras, June 16th.

The following is taken from the feature headed "Items of Interest":

According to the monthly report of the Superintendent of Education, the attendance at Government Indian schools in Natal for the quarter ended 30th June last was 3,074, being an increase of 366 on the previous year. Coloured schools show an increase of 327, the attendance this year being 839. There are 18,471 Natives attending schools, being an increase

of 2,095 on the last year. The grand total of attendance, including European children is 27,847, being an increase of 3,759.

GANDHIJI ON THE PURDAH

(Continued from page 234)

not even as he was himself. But for robust independence Draupadi is perhaps a better example. She was gentleness incarnate. She was a delicate flower. Draupadi was a great oak. The best mighty Bhama himself in her imperious will. Bhama was terrible to everyone, but he was a lamb before Draupadi. He stood in no need of protection from any one of the Pandavas. By reaching today to interfere with the growth of the womanhood of India we are interfering with the growth of free and independent-spirited men. What we are doing to our women and what we are doing to the 'untouchables' recalls upon our heads with a force thousand times multiplied, it partly accounts for our weakness, indecision, narrowness and helplessness. Let us then tear down the purdah with one mighty effort. —(Young India 3.2.27.)

Helicopters Sale To India

SOVIET Russia with its lower quotations may force western helicopter manufacturers to bring down their prices in the Indian Market. The Russians are said to have offered high altitude piston-engined helicopters with spares at 70,000 pounds sterling each, while an American helicopter costs not less than 250,000 dollars. An other important factor is that a cash payment will be acceptable to the Russians, while western companies are likely to insist on payment in sterling or dollars. The Russian helicopter, it is noted, can comfortably reach an altitude of 20,000 feet. Its flying cost is claimed to be lower than that of its gas-turbine-motivated opposite numbers from the West. The Indian Air Force will soon have to take a decision as to what type of helicopter it will buy. About 200 helicopters are estimated to be required for I.A.F. and civil requirements. A Soviet helicopter piloted by Russian crew is being tested somewhere in the northern region.

Special Offer: India-Made Agarbattis

(SHIPMENT JUST ARRIVED)

WHOLESALE TRADE PRICES

THREE ROSES, 2 tins	37/6 Doz
(Available in Thin/Thick Sticks)			
GATEWAY OF INDIA 2 Tins	45/- "
" " " 6 "	90/- "
CHANELI	15/- "
" " " 1 "	3/- "
GUGANDEH NAMI	33/- "
" " " 2 1/2 "	18/- "
" " " 1 "	6/- "
" " " 1/2 "	4/- "
LATAMANGESHEKHAR	4/- "
GHANDAN DHOOP 2/- Box of 16 Sticks.			

CASH WITH ORDER — PRICES F.O.R. DURBAN

We have also received Genuine Basmati Rice 1/- per lb.
(Minimum Order 100lb)

We are Stockists of all kinds of Indian Dhols, Spices and Condiments, Biscuits, Almonds, Tamarind, Whole Coconuts and All kinds of Imported Rice.

SPECIAL PRICES TO THE TRADE

Please write for our price list:

K. HARIBHAI & SONS
(PTY.) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants

81 Victoria Street, P.O. Box 2156—Durban.

Telegraphic Add.: "BHAI SONS"

અખંડરમાં અખંડર સંકેત વખતે તથા જીવનના આપત્તિકાળમાં પણ જે સામ્ય પાલન કરીને, જીવન સંક્રામમાં વિભવ રૂપે કદે જે તે વીર યુદ્ધોનું જીવન આપણા મધ્ય મંડે જાગૃતરૂપીય છે.

—શિયાળા ક.

પુસ્તક ૫૮ પૃ—અંક ૩૨

તા. ૧૨ ઓગસ્ટ, ૧૯૬૦.

કુલક નકલ પૈ. ૪

૧૮ અટકાયતીઓનું મૃત્યુ

બેનોની પાસે આવેલા 'મેડર બી' જેલમાં કટોકટીના પાયા હેઠળ પકડાયેલા ૧૮ આફ્રિકન અટકાયતીઓ -યુગોનીયાથી પૂરું પાડવા છે. આ ૧૮ ના મૃત્યુ પછી હવે જેલના સલાવાળાઓ અટકાયતીઓને પૂરી સમવકાત મળે છે જીવન જીવવા આપવા મેલ છે. જેલના સલાવાળાઓ કહે છે કે આ અટકાયતીઓમાં મોટા હોવા છતાં પણ સલાવાળાઓને ભયભૂં નહીં, કારણ કે જે ડેરીઓને અથડાવે તે સારવાર કરાવવા અર્થે રહેલે એમને છુટવાને વારા આવે તે તેઓ રહી જાય. આ તો સલાવાળાઓનો એકતરફી ખત છે, ડેરીઓનો આ ખત નથી.

જેલ ખાતાના કેપ્ટુરી કમીશનર બીઆરીસ ને. સી. રેકેને જાહેરમાં કહી રહ્યા છે કે આજે પહેલાં જેલમાં ૧૮ અટકાયતીઓ કાયદા વચ્ચે કંડીમાં સૂઈ રહેતાં તેથી તેઓને ન્યુગોનીયા થયેલ અને સલાવાળાઓની આ અવગતને લીધે મૃત્યુ પામ્યાં. કાયદાની કલ્પિતતાની કલ્પિતતા જેલના સલાવાળાઓને આ વિષે કંઈ કહ્યું નહિ, અને આને ૧૮ અટકાયતીઓની કલ્પિતતા કહી વિના આ કુનિયા ઠોઠી

અથા છે. એમની કથા આપણે જાણી શકવાના નથી, અને સલાવાળાઓ આ કથા જાણવાને હોય મૃત્યુ પામેલાં જીવન નાંખતાં રહેશે

આ 'મેડર બી' જેલની અંદર ખીલ પલ્લ મળ્યા ડેરીઓ છે, આ ડેરીઓ કટોકટીના પાયા હેઠળ પકડાયા પ હતા, પણ યુગો કરીને આવેલા ડેરીઓ હતા. આ ડેરીઓ રાજદારી અટકાયતીઓના કાયદા જેવી હોતાં અને બીઆર રાજદારી અટકાયતીઓ

કંડીમાં સૂઈ રહેતાં. આના પરીણામે મળ્યા મોટા મધ્ય, અને ઉપરના અટકાયતીઓ ખીલ આ કાની કુનિયા ઠોઠી મળ્યા મધ્ય.

હવે બીઆરીસ રેકેને મોટાકોઈ રાખવાની તૈયારી મતાવી છે. સુપર પલ્લ હવે 'બીઆરીસ' (તરવાળું) મળશે. આમરતન જેલ ખાતાને ૧૨,૦૦૦ મીલિયન આ અટકાયતીઓ મટે મોટાકોઈ છે, ડેરીઓ અને નસો ને પલ્લ હવે 'મેડર બી' જેલમાં મધ્યારે મળે છે. આ મધ્ય મળ્યું,

અંધારે ૧૮ અટકાયતીઓ મૃત્યુને આવીન મળ્યા હાલે.

આ તો એક જેલમાં સુધારે મળે, ખીલ જેલોનું સુધારે ત્યાં પણ ખાલી સમયની જરૂર છે, નહિ તો આ પલ્લ અગવડતાને કારણે આપણ કથા બનાવે જાનશે, અથવા તો નાના હશે જેની આપણને અમર ન હોય. અંધારે અંધારે આજુ કંઈક બને છે કારે કારે અગવડ મોમવાનારોએ જીવન પ્રમથ દોષારોપણ કરી પછી સરકાર સુધારા કરવા દોડી જાય છે. એના કરતાં તો સુધારા જામળથી કરી આપણ કથા મનાવે થતાં અટકાયતીઓ સાથે.

ઈન્દોરને સર્વોદયનગરમાં પલ્લટાવવાની વિનંતી નેમ

ઈન્દોર : આજનાં વિનંતીના કાલેએ ઇન્દોરમાં અધ્યાત્મિક હતું કે, "ઈન્દોરને સર્વોદયનગર બનાવવાનું મારું પ્રેમ પૂરું થવા પછી હું અંતિમવાસ લેવીશ." ઇન્દોરને સર્વોદયનગર બનાવવાના હેતુથી વિનંતી આજે પાંચ અઠવાડિયાં રહેવાના છે.

વિસાળ કાન્તરીવાળી એક સમાને સંમેળોને મોટામાં મોટામાં વિનંતીના કાલેએ અધ્યાત્મિક હતું કે મોટામાં હું પ્રાણ અધ્યાત્મિક ચર્ચ થયેલ હોવાથી અંતિમવાસ લેવાનું કાર્ય મારે મારે અમરું છે.

એમણે કહ્યું કે હું મોટામાં અને એટલે કુદરતી રીતે પ્રમાણ કરીશ એટલે હું મારો અંતિમ કાર્યક્રમ અંતરે કરી યજ્ઞ લેમ નથી.

શાંતિ સેનાને કલ્પેય કરતાં આ સર્વોદયવાદી અધ્યાત્મિકે કહ્યું કે જે શાંતિ સેના અવસ્થિત રીતે કાળે કરે તો મોટા આગનાં વર્તમાન સમાચાર કુપણ નાસુદ થઈ જાય અને મોટામાં વિશ્વાસની કાવના જાય. મારે આપણી વધુ વચ્ચે મરણતા ઇન્દોર જેવા યજ્ઞમાં એક કળાર જેટલા માણસોએ તો શાંતિસેનામાં કામ કરવા માટે બોલાવું એમણે.

આમરતથી યજ્ઞને સ્વચ્છ રાખવા મારેની કુલેયન અધ્યાત્મિકમાં સર્વોદય કાર્યકરોને અલગથી સવાની તેમણે ઇન્દોરના નામરિતેને અપીલ કરી હતી; તેમણે કહ્યું કે મત મેળવવા માટે આ કાર્ય કરવામાં આવતું નથી; એટલે રાજકીય પક્ષપક્ષી સિવાય તમામ પક્ષ, ડેમ, જાતિય-ચર્ચિતના લોકો ઇન્દોરને સર્વોદય નગર બનાવવાની કુલેયનમાં મોટાવેલી તેમણે વિનંતી કરી હતી.

સ્વ. સરદારશ્રીનું જીવનચરિત્ર

રાજકોટ : સ્વ. સરદાર વલ્લભભાઈ પટેલનું જીવન ચરિત્ર આવતાં મોટામાં મોટામાં તૈયાર કરવાની તૈયારીઓ કુલેયનમાં આજેવાને કરી રહ્યાં હોવાનું જાણવા મળે છે.

જિલ્લામાં હોવા અલેવાસે કુલેયન અધ્યાત્મિક કવિ શ્રી યજ્ઞે હવે સરદારનું જીવન ચરિત્ર લખશે. સરદારના નિહટ સંપર્કમાં આવેલી કેટલીક આજેવાન અધ્યાત્મિકોએ અને કુસારી અધ્યાત્મિક પટેલે આ કાર્યમાં પુરેપુરે સહકાર આપવાની વધુ તૈયારી બતાવી છે.

અધિકારની કચેરીઓ

દક્ષિણ આફ્રિકાથી નાસી છુટેલા રાજદારી અધિકારી હવે આફ્રિકાની અંદર ડેરીઓએ અધિકારની કચેરીઓ સ્થાપી રહ્યાં છે. ડેરીઓના અંદર સ્વેચ્છાકરણમાં પણ આવી એક કચેરી સમયે મળેલી મારણ છે. મળાની અંદર આકામાં મળે અઠવાડિયાં આવી એક કચેરીની સ્થાપના થઈ. ડેરીની અંદર પણ એક કચેરીની સ્થાપના થશે, એવું પ્રમણે એક મંડળમાં અને એક ન્યુગોનીયામાં પણ સ્થાપશે.

આ કચેરીઓ ત્યાંથી અધિકારના પ્રમણે આરંભશે. ડેરીઓની કચેરીઓ ત્યાંથી કારકાર પાસે દક્ષિણ આફ્રિકાના માલને અધિકાર થાય ખાંધણી કરશે. આ કચેરીઓ અધ્યાત્મિક માટે કાર્યક્રમ ૨૦,૦૦૦ પાસે થશે જેથી મારણ છે.

માનાની અંદર આકામાં સમય,સેરી કચેરીના મંડળોએ મી. ડેરીસન મંડળોને અને મી. પાટર મેલોટસી છે.

મી. ડેરીસન મંડળોને આફ્રિકન નેશનલ કમિશનના સભ્ય છે અને મી. પાટર મેલોટસી પેન-આફ્રિકન કમિશનના સભ્ય છે. આ કચેરીઓ સ્થાપવાના પ્રમણ કરનારા નાસી છુટેલા રાજદારી અધિકારી નીચે પ્રમણ છે, મી. મેલોટસી ટાન્ઝાનિયા અને મી. મંડળોને, (એ. એન. સી.) મી. પાટર મેલોટસી, મી. નાના મંડળો અને મી. વી. માટે, (પી. એ. સી.) ડે. સુધર દાવુ (ક. આફ્રિકાના ઇન્ડિયન કમિશન); મી. એ. કોસ્ટા-ગ્રેસ અને મી. ડેરીના (સ.એમ. વેસ્ટ આફ્રિકા નેશનલ યુનિયન જેલો કાલમાં ન્યુગોનીયા છે.)

આ બધી વગરિતઓ આ કચેરી અધ્યાત્મિક માટે મળવા અવગર કરે છે. એમની નેમ છે કે મળા ડેરીઓ દક્ષિણ આફ્રિકાના માલને અધિકાર કરી દક્ષિણ આફ્રિકાને અધિકાર મળવાનું થા નાંખા રહે તેથી એની યાત્રા ડેરીઓ આવે અને એ પોતાની વંચરણ ની નીતિ મળે.

વિવિધ વર્તમાન

અમલતા પાંચ વર્ષોમાં હિંદ માં અદ્યતન સુદી આવશે

જાનીના, કુરોના ખાસ હંડના મેનેજર હિરેન્દ્ર મો. જી. હોદમેને જણાવ્યું હતું કે હવે પશ્ચિમ પાંચ વર્ષમાં સંમીન એવી સુદીને પ્રમાણ હોવામાં આવશે. અત્યંતે હોદમેની સુદી શકાય માટે વિશ્વભાષી પ્રાપ્ત થઈ શકે એમ છે. નાણાં રાજનારા અને કરોડો સુદી કપા છેવટે રાજાણી દ્વારા પધારે હાથે, આરે તે માટે કૌશલ છે અને માત્ર મત પ્રમાણે ચોટા પાંચ પરના રાજાણી માટે હોદ એ એક ચોટા રાજ છે.

કુદ પશ્ચિમ વર્ષોમાં માર્કેટ પ્લાન હોજ કુરોપને અપાયેલી સહાયતા નિરીક્ષણ કરનાર નિષ્ણાતો જણાવે છે કે ભારતે ત્રીજા પંચવર્ષીય યોજનાનું કુદ પ્રારંભિક કાર્ય કર્યું છે, અને વિશ્વ એકે ભારત ચોક્કસ જણ થાણા કુરો,એ એ કેનાલ આરો છે તે જા-રોજન કરનારાઓને માટે એક અંજલી કુ છે.

તેમણે વધુમાં જણાવ્યું હતું કે વરજ એ વરજની અગ્રેજીસ બુધિકા પર કેટલે વિકાસ સપ્તી થો નહિ. વિકાસ કાર્યની પદ્ધતિને અગ્રાજી આતરિક નીતિ પરથી જ નહિ પણ સાથે સાથે જાહેરની સહાય પરથી જ પ્રાપ્તમાં એવો એક છે.

શ્રી કૃષ્ણલાલ શીખરાણીને અમેરીકન અખબારોની અંજલી

એવેઈ, ભારતી સેખક, પચકાર અને કવિ ડો. કૃષ્ણલાલ શીખરાણીના અવજાનના સમાચાર અમેરીકન અખ-ખારોમાં વ્યાપક પ્રસિદ્ધિ પામ્યા છે.

શીખરાણી ૧૯૩૪ થી ૧૯૪૧ સુધી અમેરીકામાં અખપાસ કરતા હતા અને અખખાન-પ્રવાસ કરતા હતા એવી તેમણે હવે "ન્યુયોર્ક ટાઇમ્સ" કહે છે.

"અખખાનનામાં તેમણે અમેરીકન ભોગી સમજા ભારત વિશે સખઅજ્ઞ આપવા હતા. એમણે ચેતવણી આ-પેલી કે એસિયાઈ દેશો રવાતમ્સ માટે અનુકુલ પ્રમાણ કરશે."

ન્યુયોર્ક હેરલ્ડ ટ્રીબ્યુન અખખારે, ડો. શીખરાણીએ અધારે ૧૯૩૦માં પ્રકાશ માંથીની કારીકૃતમાં આમ શીખેલી ત્યારથી એમની કારકીર્દીની તેમણે શીખી છે.

"આ દેશમાં ચેતે રજા. એ રાખિ-વાન ડો. શીખરાણીએ દોઢ રાજ્યને, પરિચય રાજ્યનામાં પ્રપત્ત કર્યો હતો. આમ જાણા પ્રવાસો એડીને એમણે અમેરીકાને સખજ ભારત વિશે આખ્યા

નો આપેલાં. અમેરીકાથી વિદાય થતાં પરેલાં એમણે કહેલું :

"અમેરીકાની જેમ અને ભોળા પણ જીવોજિહ કાન્તિને આરે આવી ઘર્ષા કરીને અને એમાં પણ અમારે તમારા અનુભવો ઉપર થયો મહાર માંધવો પડશે."

હિંદની એલચીને અમરજી

હોદવાનું કસમાન

રો, સંયુક્ત અરજ્ય પ્રજાસત્તાક સંધના પ્રસનીયન એલચીને આને વિદેશખાતાની કચેરીએ મોલાખા હતા અને તેમને મીસર હોદી આજના અવાનું કહેવામાં આવ્યું હતું.

પ્રસનીયન એલચીને જાહેરીકી પારીએ જણાવ્યું હતું કે જી. એ. આર. અને પ્રાંત જમોના સંબંધો સુદી મના છે. તેમણે અને તેમના કસારે સીમા હોદી કપારે ચાલવા અનુ એ વિરે કાજ તારીખ અપાઈ નથી પણ તેમણે કુક માં જ આજના જો એમ મના છે રસિયામાં ભારતીય બાળાને નેમદાન

મોરોની આખની પ્રવિપતાલની કાકતર જ્યોતવાવિસોતકાપાએ દિમ્કી ની એક બાળા કુકતો મુકરની જમણી આખનું આપરેકન કરી તેમાં જાહેરી રામેલી નવી કોરી એસાદી છે, કુકતા ઉચ્ચાં સતત વર્ષથી જમણી આખથી એક સકતી નહેતી.

અમેરીકાની એકાયો સુની-વર્સીટીમાં વધુમાં વધુ

ભારતીય વિદ્યાર્થીઓ

કાસમજ, અર્જોની એક.વો કસેકટ સુનીવર્સીટીમાંના આતરાદીય વિદ્યાર્થી-ઓમાં વધુમાં વધુ સંખ્યા ભારતવાસી આની છે.

૧૯૫૬-૬૦ના વર્ષે અંગેના સુત-વર્ષીકીએ પ્રમદ કરેલા અર્જકા ભોતાં જણાય છે કે આ સંજ્ઞામાં ૧૨ દેશો ના ૫૬૪ વિદ્યાર્થીઓ છે એમાં ૧૯૨ વિદ્યાર્થીઓ ભારતના છે.

એ પછી રોમોસાના ૪૬, કનેડાના ૪૧, મેક્સિકોના ૩૩, દિલ્લિપ્સના ૨૫, સંયુક્ત અરજ્ય પ્રજાસત્તાકના ૨૪, સંયુક્ત અરજ્ય પ્રજાસત્તાકના ૨૪ અને યાહવે-કના ૨૧ વિદ્યાર્થીઓની સંખ્યા આવે છે.

આ આરકાઓમાં જે વિદ્યાર્થીઓ અખખાને અતે પેતાને મતન પ્રાજ કરવા અને જે એમની જ અખતરી કરવામાં આવી છે.

કેન્સરની સારવાર માટે

નવી દલ્હા નાહરેખી, અંગેની એ હોરપીટમો કામ કરી રહેલી અમેરીકન નિષ્ણાતોની એક ટીમે કેન્સરનો રોગ નાણુક કરવા ના કુનીયાના સતત સંશોધનની દિશા માં સારી એવી સિદ્ધિ દર્શાવ કરી છે. આ ટીમમાં એક એશિયાવાસી અને બીજા કુરોપીયન સંધના નિષ્ણાજ છે.

મેથો-ટીમેકે નામથી એલખાતી આ નવી દલ્હાને ઉપચોજ કરીને નિષ્ણાતોએ ૪૧ આખિકન દરોઓની સારવાર કરી હતી. આ દરોઓમાં હાથમાં ૧૫ આખિકામાં વિવિધ સ્થળે આરોગ્ય તેમજા પરોમાં રામેલા મુખખનું જખન માળી રજા છે. આ દવાથી રોગ સંપૂર્ણપણે નાણુક થાય છે એવો દાવો કરેલો એ પણ વહેલું જણાય છતાં કહીકત વો એવી રહે છે કે આ દરો ઓને વાલકાપની જરૂર પડી નહોતી અને નવી દવાથી સારવાર મળી ન હોત વો આપાર સગીમાં અરજ્ય પામવા હોત.

દવાથી ચોક્કસનારા અખખાન સર્જના હતા. કેન્સરનું ભેર એકદમ અમરી નીકળ્યું હતું ૫૫૫ સારવાર પછી

દસ દિવસમાં રોગ અદ્યત થયો હતો અખખે મહિને નિષ્ણાતોની આ ટીમ નાહરેખી પાછી ફરશે અને તેમણે એમની સારવાર કરી છે તે દરોઓની અને તેટલી કાજજમરી સંમાજ ભેટ. ૫૫૫ એ લખ પાછાને અયે આખા-ખાલ અખખિકી હોરપીટલના મેદાન પર એક નવી સંજોધન અને વાલકાપ માટેની જાખા બંધાશે. ના. આખા-ખાને પેતે ૫૦,૦૦૦ પાછા-કનું દાન આપેલું છે, તેનો ઉપરના અખખમાં સમાવેશ થશે.

કેટોલ હાઈ-સ્કુલને રો. કંચવેનું દાન

કેટલ હાઈસ્કુલના નવા જંખાતા અખખાનું આરજાખ મુકુર્ત મી અને જીમતી અંજકલાલ કંચાકુલાલ સાહના હસ્તે થઈ હતું તે પ્રજાને તેમણે ઉખર લાલ કંચાકુલાલ સાહ કુ. બી. તરથી સંરખાને રો. કંચવેનું દાન એક રમ માંધવાની સરતે જાહેર કર્યું હતું.

કુકાપીમ, જનકમ કેકસ રીલ-સ, જાહસે-સાંમ, રેવનુ કસીવર-જ અને ધનકોર-સ માટે મથો :

આર. વીકલ
૧૨ આર્કેલી આર્કેક, ૩૮ માર્કેટ રહીટ, કોરનર કપ્પોનલ અને માર્કેટ રહીટ, એકાની-જખન, રોન ૩૩-૧૬૫૪.

ખાસ દરખાસ્ત : હિંદની અગરખતી
(વહાણમાં આવેલો તાલે માલ)
હોલસેલ વેપારી ભાવો

જાલ જાણ ૩ ટોલા ૪૭-૧ ૬૩૫	સુરખ કાણુ	૫	૩૩-૦ ૬૩૫
(ખાલની અને નાદી જાકરીમાં અવશે)	"	૨૬	૧૮-૦ "
મેલે એક પ્રિન્ડલ ૩ ટો. ૪૫-૦ ૬૩૫	"	૧	૮-૦ "
" " ૧ " ૬-૦ ૬૩૫	"	૧	૪-૦ "
અમેલી ૨ " ૧૮-૦ ૬૩૫	હોલ પોલેકાર	૧	૪-૦ ૬૩૫
" " ૧ " ૬-૦ ૬૩૫	અંજ ૫૫ ૧૬ જાકરીના દબલ ૩-૦		

એકર સાથે રોકક — કરખન માટેના ભાવો.

હમારી પાસ અસલી વ્યાસમતીના ચોખા પણ છે
વ્યાસમતી ચોખા રી, ૧-૦ રતલ.
(એલમાં એલ ૧૦૦ રતલ અજરી)

અમે નીચેની વસ્તુઓ કાઢકેટ ઇંપોર્ટ કરીએ ડીએ, માલ
સારો અને કીદાયત ભાવે અજરી.

અમારા માઈક્ર હીસ્ટ માટે લખો :—

ફેકે ભાતના કાન્કપન કાળ, મરાલા અને કરીલાલ, સોપારી
ખજામ, આમલી, આખા નાળીયેર અને ફેકે ભાતના
ઇંપોર્ટ ચોખા.

K. HARIBHAI & SONS
(PTY) LTD.
Direct Importers : Wholesale & Retail Merchants.
81 Victoria Street, — P.O. Box 2156 — Durban.
Telegraphic Add. "BHAISONS"

ફેડ ડાઉન-શન તરફથી મળનારી રક લાખની માંટ

વૃહદ્દશાઃ ભારતની જગતી કુની-વર્ષીકીએ માં મહાવિગ્ન ડાઉન-શન માટે ઉપયોગ કરનારા વિદ્યાર્થીઓએ તેમજ કરવાની વિદ્યાર્થી મહાવિગ્નના કાર્યોમાં ભેગે મળવાનાં છે. તરફાર કરવાના કાર્ય માટે એક માત્ર સંચોધન કેન્દ્ર રાજ કરવા માટે અમેરીકાના ફોર્ડ ફાઉન્ડેશન દ્વારા વડેશ્વરની મહારાજા સ્વામીનાથ મુનીવર્ષીકીને પસંદ કરી છે અને એ માટે ૫,૨૫,૦૦૦ ડોલર માટે એક સમય રૂપિયા ૨૬ લાખની માત્રા રાન્ટ ૫૫ મંજૂર કરી છે.

અમેરીકાની આઈએઆ રેટ એક સાપ-ક એન્ડ રેકને, લોજના સહકારથી જુન ૧૯૬૧થી શરૂ થતા સમયે આ અભિનવ પ્રયોગનો આરંભ કરવામાં આવ્યો, એમાં દેશભરની વિદ્યાર્થીઓમાંથી એમ. ડી. સી. અને પી. એચ. ડી.ની સંયોજ સમાધિઓ માટે બેઠક આપનાર વિદ્યાર્થીઓને તાલીમ આપાયો.

મ. જ. કુનીવર્ષીકીન, ઉપકુલપતિ ડી. બેટી-ન-મહેત, એ પત્રકાર પરિષદ સમક્ષ અધ્યાપક હતા કે ભારતની તમામ વિદ્યાર્થીઓમાં વડેશ્વર કુનીવર્ષીકીએ કોઈ પહેલી વાર હે.મ. સાવ-સ ફેક્ટરી માં જાળવિગ્ન તેમજ બોરાક અને પોષક તરવા જેવા જીવન ઉપયોગી

વિષયો કાઢે એમ. એમ. સી. રો અભ્યાસક્રમ શરૂ કર્યો છે.

આ નવી યોજના ફેડન મામ જીવન કું પ્રતિનિધિત ધરાવતા કું જોના રક-નિગ્નન કુંમાં સંચોધન કાર્ય ફેડન આર મુકામાં આવ્યો.

માણુ મર્ષે જ અવેના વિગ્ન વિદ્યાર્થીઓ રેકાર્ડ બહેનેને વધુ અભ્યાસ માટે અમેરીકા યોજનાની એમવાઈ કરવામાં આવી છે.

આઈ આવકવાળા વિદ્યાર્થીઓને રોલરશીપ આપવાની યોજનાઓની વિગત ૫૫ એમએ રજૂ કરી હતી.

દશ હજાર એન્ડનો

ફોર્ડેશનના પ્રક્રમ મી કરનાવલસીકે એક ઇન્ડિયા રેડીઓ ઉપરના રીકાર્ડ સોલારટમાં તા. ૨૬ જુલાઈ ના અધ્યાપક હતા કે, રેડીયો ડ્રાઈક ઉપરના સમત જગ્યાને ભીંધે પસંદકી અને ફીસલ એન્ડનો રાખક કરવા પડ્યા છે પસંદ કરાજ એન્ડનો હવે લાખ વખત સુધી ઓખરે રહેશે. તેમજ રજૂ જુનાની અમ્ય સેવા અને વધતી જતી ડ્રાઈક માટે દર વર્ષે ૨૫૦ નવાં એન્ડનોની અરૂર પડે છે.

આ મળા દરે દિવસના તરફાર માપ છે. દશ વરસ પહેલાં એક ૫૫ એન્ડન ફિલ્મમાં મળતું ન હતું, ત્યારે તથા આથી નવ હજાર એન્ડનો હતા જે દરેક પાંચ માંખ રૂપિયાના પડતા.

આમારે દશ હજાર એન્ડનો ફિલ્મ છે. દર દકા એકએક છે, ૩૪ દકા મીટર એક છે, માત્ર ૪ દકા નેરોએક છે, ૧૮૧ ફીસલ અને ૬૧ ૫સેક્ટીક વિગ્ન તારીના વરાળના છે. અતર-બન કારખાનામાં તરફાર મએલું ૧૦૦૦ એન્ડન તા. ૧૬-૪-૬૦ ના પ્રદં વધુ હતું, આરે માલ વાકક એન્ડન રૂ. ૪૦૮,૦૦૦ માં એક તરફાર શરૂ છે જે કુનીમાના માણુ આવોથી રૂ. ૫૦,૦૦૦ સરુ પડે છે.

૧૯૫૬-૬૦ હિંદ નિકાશ

૧૯૫૬-૬૦ના વર્ષ દરમિયાન રૂ. ૬૪૧૦ મીલિયનનો ભારતે નિકાશ કર્યો હતો જે આમલ વર્ષથી ૨૫% વધારે છે. નિકાશમાં સુધનો માલ, કાપડ, માચાં, ચાંમકાનો બનેલો માલ, કરિયાલું, ખનીજ અને નવાં એન્ડનીપરીમ કારખાનાઓમાં બનેલો માલ.

૮૪૦ મીલિયન વારથી વધુ કાપડને નિકાશ કર્યો હતો જે આમલ વર્ષથી ૫૫% દકા વધારે હતો.

પ્રથમ વખતજ ભારતની સ.પ્રકલે સાધારણ હંપમાંથી મહાર બહી હતી. સીવાના સંચ તે અમેરીકા જેવા જોમમાં આમળ વધેલા રેશોએ ૫૫ લીધા હતા.

—૪૬૧૮ અપાહરકાનના પુત્રી ઇન્દીરા-નહેન ૪-૮૨નેકનલ કુનીપન ફેર આવક વેલેરના કેપુટી ટ્રેસીન્ટ સુટમાં છે. જુલાઈની શરૂઆતમાં સીસનમાં મહેલી કાઉન્સીલની મીટીંગમાં સુટમાં હતા, મીસીસ તારા અભીમેમ. સીસનની સજામાં ભારતની કાઉન્સીલના પ્રતિ નિધિ તરીકે થયા હતા.

ભારત કુટબોલ ટીમ

એલપીએ માટે હિંદની કુટબોલ ટીમની જાહેરાત થઈ છે: ૨૪ વર્ષના પ્રવીરકમાર મેનરજી સર્વપુત્રે કેપ્ટન સુટમાં હતા. રોલ મેનરજી, અને નારાયણ; એકમ મેસકર, લીફ અને આરુ પેસ; કાફર ફેનો, કેપીના, રામ વધારુ અને કાલીમ, સેન્ટર કાફર બરનલસીમ અને કુસુખાન, ફોરવર્ડ મી. કે. મેનરજી, ગોરવામી, મલરામ સાધન, સુરજી, રેવલ અને હમીદ, એમણીસમે માણસ કેપ્ટન લેકરી, વધારાના ગેલ, એક સેક; એક મહારવાન, સેન્ટર કાફર કાલીમ, ફોરવર્ડ રહેમતુલા અને કાનવળી. અરુ-શેષ અને ક.કે કે જેમણે કાલીમ અને રકમનની અગ્રા લીધી છે, તે હિવાની આપી ટીમ જાહેર અને કલકત્તામાં ફોર્મમાં રીતે રમી હતી તેમ છે.

ડીવાધન લાઇફ સોસાયટી એન્ડના અધારિક પ્રમંના કાર્યક્રમ

ઉપરોક્ત સોસાયટી તરફથી ખાટી-કાર હોલમાં તા. ૧૦-૭-૬૦ને રમિવારથી શરૂ કરી તાર પછીના દર રવિવારે સાંજે ૭ થી ૯ સુધીમાં નીચે પ્રમાણેના ધાર્મિક કાર્યક્રમ યોજવામાં આવ્યો છે.

કાર્યક્રમ: (૧) પ્રાર્થના (૨) ધીર્ન (૩) બજન (૪) વાંચન, પ્રવચન, કંપારિ. ઉપરોક્ત કાર્યક્રમમાં બામ સેવા ધાર્મિક બાવના માળા સાધનો તથા બહેનેને આજક બરી નમ વિનંતિ છે. ફોન: ૩૩-૯૪૩૨. સી. ભવદીય મંત્રી: અમૃતલાલ હલભતરામ ડીવાધન લાઇફ સોસાયટી.

વિનોબા સાંવેના શેલઓ સુખ કોપી

પેરેટ સાથે શી. ૩-૧
અમે: "Indian Opinion",
P. Bag, Durban.

શુભ પ્રસંગો માટે એટ !

સીઓ અને પુરુષો માટે

ધડીયાળ !

૧૭, ૨૧ અને ૨૫ અગસ્ટનાં
ઓરોએટીક ટેલેન્ડર.

- રોમર
- રાહરી
- લેકો
- રસર

વિગેરે દરેક જાતનાં ઘડિયાળ.

ઉપરાંત પુરુષોના શર્ટ સુટ, પાયજામા વિ.
તેમજ બાળકોનાં કપડાં.

હોલસેલ ભાવે મળશે

એકસ ૫૬૮૮, ફોન : ૮૩૫-૨૬૦૧.

વલ્લભભાઈ બી. પટેલની કું.

૪૪, મારકેટ રોડ, જોહાનીસમર્થ.

ઈન્ડિયાની ગ્રાસરી

આમારે ત્યાં ઈન્ડિયાની તાજી ગ્રાસરી ફરેક સ્ટીમરમાં આવે છે. ઈન્ડિયાની અકકકાળ, અમકાળ, અલ્પકાળ, વાલ, મઠ વિગેરે. ઉમેરાં સ્ટોકમાં વહે છે. ફરેક જાતના અરી મસાલા, માધાનાં તેલો, અગર-બસીઓ, સોલોનો સામાન, કમકાસલો. વિગેરે ૫૫ રાખીએ છીએ. સાડીઓ, કાપડો કુમકા, કકાલેજનાં કાપડ, લેપીઓ, માધાની રીખનો—કામની તથા પ્લાસ્ટીકની બંબડી—કાવરી—પાટલા, તેમજ લેડીના અને બનેલાના ઈન્ડિયાના અપેલો કામેરાં નવી નવી કીચાપનો માં આપ્યા કરે છે.

આઉચ તેમજ તેમજ રેડેશીયાના આઉટોને રેકને તથા ફોટ સર્વિસ આરફેલે પેકીંગ કરીને આલ વખાના કરીએ છીએ. આપને એકાઉન્ટ અરથી મોકલવા બલામજ છે.

નારણદાસ લક્ષ્મીદાસ

એકસ ૩૩૩૧, ફોન : ૬૨૭૫૪. સુલવાયો, સા. રેડેશીયા.

સ મા ચાર સં ગ્ર હ

—પૂર્વમાંથી હાજરીરૂં સેલુ ભારત માં લાવવાનાઓ દ્વે માળકોને ઉપયોગ કરે છે. મુખ્યત્વે જાત ખાતરાનાઓએ કાલમાં એક પંદર વરસના હોદ્દાની મરપકક કરી છે. એ હોદ્દા પાસે એક ડીકીની પેટી (સીટ બોક્સ) હતી અને તેમાં તપાસ કરતાં ૪૨૦ પાઉન્ડ હાજરીરૂં સેલુ મળી આવ્યું.

—મધ્ય દિશમાં બનારસ પાસે એક મારીએની ટેળા, વઢાણુ છપી મધ જતાં કુખી મળ્યાં હતાં. વઢાણુમાં લગભગ ૬૦ વાતોએ હતાં.

—બીટનમાં નેશનલ પાર્ટર લેબોરમાં કામ કરતાં મજદૂરોએ કલ્કાત ઉપર જવાની થમજી આપી છે. તેઓની માંગણી છે કે તેઓને અધ્યાપિક પમાર ૧૦ પૌંડ એકએ છે.

—હીરોઈમાંના નામરીઓએ વિશ્વને સરેશી આપતાં કહ્યું કે અલ્પ-મુદ્દયી વિશ્વમાં સારી રમપાસે નહિ, અને વિશ્વ વધુ મળવી નહિ.

—સપ્ટેમ્બરની ૧ તારીખથી રોમોસા ની સરકારે મનુષ્ય માટે કુલરોંતું માંસ વેચવાની મનાઇ કરી છે, કેમકે કુલરોં એની મળી ચેરી માં છે. અમુક ઘીનાઓ કુલરોંમાં માંસને નવાઈની યોજ અને છે.

—કંડન, એડીનબરોમાં મળેલ બેરીકટ ટેન્ટ એસોસીએશનની વાર્ષિક પરિષદ માં હાજર રહેલા એ કંડ નિમ્નજોતોએ બાળકોના કાતોમાં દેખાઇ રહેલા બારે છાને રોકવા માટે મિશનરો પર કર નાખવાની હિમાયત કરી છે.

—નવી દિલ્હી, આજે જાહેર પ્રુખ જામારજુત સાધનો દારા ભયુવા મળ્યું છે કે જનરાલ સરકારે જમ્મ કોળવણી માટે વધુ પાચ વર્ષે કુખી અંગ્રેજી માધ્યમ રાખવાનો નિર્ણય કર્યો છે. આ નિર્ણયની અઢેરાત કુંક સમયમાં જ કરાશે.

—ગુજરાતની વિધાન સભાના સ્પીકર તરીકે દેવલાલા કોઠેરોં નામ દુકાશી એવા સુધારાચર મળ્યા છે.

—મોરબા, મધ તા. ૧લી જુલાઈએ અમેરીકા વિધાન આર બી ૪૭ રક્ષિવા એ તોડી પાડતાં જાનોં મયેલા વિધાની ડેપુટ વિધાઈ જી પામતું કળ રક્ષિવા ની જરકારે અમેરીકાના સત્તા-વખાઓને કુલત કરી લીધું છે.

—કચ્છી જુલાઈથી પ્રુપપમાય દારક, માં એક આટલે કોલેજ સજ મધ છે તેમાં સંસ્કૃત અને વેદના સંશોધન માટેની એકલજ મધ છે. બારેતના ઉપ-પ્રમુખ ડે. રાધાકૃષ્ણન એ સંસ્કાર્તુ ઉપમાદન કયું હતું. મીમદસ કરા-માવેં દા. ૨૫૦૦૦ જનમાં આપ્યા છે.

—માં નિશિતા કુશિરે, થી લેરસ મેક-થિલને એક સરેશી પાટીને જાણ્યું

છે કે તમારા અંદેશાની જે વિમતો છે તે તમે જે ખાતરીએ નિઃશંકોંકરજી અંગે આપી છે તેની સાથે કમનસીમે મેળ ખાતી નથી.

—કટાલીના નવા વડા પ્રધાન આ-બીનહેર શાજીણી અને તેમના પ્રધાન મંડળે આજે સોમંદ વિધિ કરી હતી. આ સમય પ્રધાન મંડળ કુદામવારી કિરતી કેમેકેટ પકતું છે.

—ગેનાના સુપ્રસિદ્ધ આનેવાન ડે. પ્રુકલક આપતોંડેતી ગોવા રાષ્ટ્રિય કોંગ્રેસના પ્રમુખ તરીકે સર્વોચ્ચતે વરણી મધ છે. કોંગ્રેસનું આજ અધિવેશન તા. ૨૦મી એપ્રિલથી મુખ્યમાં મળ-નાર છે.

—રાષ્ટ્રપતિ ડે. રાજેન્દ્રપ્રસાદ જામામી સપ્ટેમ્બર માસમાં કરકમીર ખાણુની મુલાકાત લેશે. થીનમરની મુલાકાત દરમીયાન રાષ્ટ્રપતિ કાશ્મીર ખાણુમાં આવતાં કેલકે વિકાસ કાર્યો નિકાળશે.

બહેર અબર

આપી ખબર કરવામાં આવે છે કે મરાઠાં દરવાની થંડી બંધે મુકેલી છે. ફરેલા મરાઠાં હાલ થોળમાં કોઈ વધુ ચોક્કસર કે જે વધર અથો મેરેન્ડીક આપીએ બંધે. એક મળત મંચાથી આવી કરો. ફરેલાં અથઓ કુદરતીરંજ કોળવણુ દરેલાં મરાઠાંથી વધુ અરસ છે. કોલ-સેલ જામ ૧૧૦૬-સી.આ.દ. અથવા એડર કાથે એક પોલક ફાતી F.O.R. રેલવળમાં.

આદમ રોર
પોસ્ટ બોક્સ ૭૫,
વરેલનબર્ગ, ટાંસિયાલ.

કરકે હંડન હિંડુ સોસાયટી
ઉપરાંત સંસ્થાની ૩૧મી વાર્ષિક જનરલ મીટીંગ તા. ૨૧-૮-૧૯૬૦ના રવિવરે બપોરે ૩ વાગે સંસ્થાના વૈલ માં નીચેનાં કાર્યો માટે મળશે. જેમાં સર્વે મેમ્બરોને જખતસર હાજરી આપવા નિર્ણિત છે.

કાર્યો: (૧) પ્રાર્થના, (૨) વાર્ષિક મીનીટ, (૩) નાજી રી, (૪) મંત્રોનો દેવાલ, (૫) ખખનચીનું સરવાણુ, (૬) કારવાલકોની સુટણી અને (૭) પરસુરજી જમતવનાં કાર્યો.

પ્રમુખ: હરિભાઈ નાથુભાઈ, ઉપ-પ્રમુખ: મળતભાઈ મેપાલ, મંત્રી: મે.કનલાલ બ. હરિભાઈ, સહ-મંત્રી: શાણુભાઈ કવજી, ખખનચી: વરસલ ભાઈ કરસન.

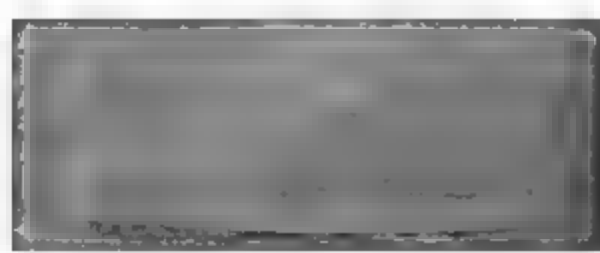
નવા મુસ્તકોની યાદી
મસ્કારિતાને હાંધરે રી. ૩-૦
કેલ ગોરા કોઈ કાળા રી. ૭-૦
આ એપીસેધી મળશે.

ખાસ દરખાસ્ત: હિંદની અગરબત્તી
(વઢાણુમાં આરેસો કામે માલ)
કોલસેલ વેપારી બાવો.

અગરબત્તી: વધુ કુલત ૩ તોલા, પાટળી લાકડી મળશે રી. ૩૬-૦૦ ૬૦મ.
વધુ કુલત ૬ તોલા, રી. ૭૨-૦૦ ૬૦મ.
મેકવે એક મન્દિયા ૬ તોલા રી. ૮૫-૦૦ ૬૦મ.
સુન્ધમ શાળી ૬ તોલા રી. ૭/૧ ૬૦મ, ૧ તોલા ૭/૧ ૬૦મ.
સીમર બેન્ડ ૪૨૪ ૮/૧ ૬૦મ, ખાખીસેલન જનાવટ ૪/૬ ૬૦મ.
પાસંતી ૬ તોલા કોલસ અતરની બાટલી સાથે રી. ૧૫-૦૦ ૬૦મ.
કેરમ કોઈ: પેલીસ કરેલી કમલ જનાવડની, પેલીસ A કમોલીરી
પા. ૫-૦-૦, B કરેલીરી પા. ૧-૨૫-૦, (નિયમો સાથે.)

કોલસેલ બાવે જનલાને આપીએ છીએ.
એ. કે. હુસેન એન્ડ સન્સ
રાધવેકા ઈન્ડિયાંસ અને કોલસેલ મરચન્ટસ
૧૧૧ મીન સ્ટ્રીટ, — (ફોન ૪૭૩૫૬) — કરબન.

બી-આઇ મુખ્ય કરાંચી અને ઇસ્ટ આફ્રીકાના બંદરો વચ્ચે મુસાફરી કરે છે.

રેડીમર કરંજ ૧૮મી એપ્રિલ ૧૯૬૦ના આવશે અને કરાંચી થઇ મુખ્ય જવા ૩ સપ્ટેમ્બર ૧૯૬૦ના હપડરો.

મુખ્ય મથવા કરાંચીનું વાહુ.

ફરડ કલાસ	એક	મીરાક	વખર	પા. ૬૨-૦-૦
સેકન્ડ કલાસ	૪	૪	૪	પા. ૧૦-૧૫-૦
થર્ડ કલાસ	૪	૪	૪	પા. ૩૫-૧૦-૦

એડીનરી **રેપેરીયલ**

મેન-વેલ્ટેરીયન	પા. ૫-૫-૦	મેન-વેલ્ટેરીયન	પા. ૧૦-૧૮-૦
વેલ્ટેરીયન	૫. ૪-૧૭-૦	વેલ્ટેરીયન	પા. ૧૦-૧૦-૦

વધુ માહિતી માટે મળો મા છળો:
શેખ હિમેદ એન્ડ સન્સ
(પીટી લીમીટેડ.)
૩૯૦ પાઇન સ્ટ્રીટ, — કરબન.
ટેલીફોન: ૨૦૪૩૨ — ટેલીગ્રાફીક એડ્રેસ "કરબન."

માથે બાંધવાની રીખન અને વેણીઓ

મખમલ, સાટીન, લાંબેલ સીકેની, રીખન અનેક રંગ, ડિઝાઇન અને હાઈલમાં મળશે, જાન અંદપ અને કોલર વાણુઆરવા માટે જરૂરનાં રીખનો મળી શકશે.

બધાં જાહેર મખમલ, અને રેસમ તથા ફેક્ટની ટેપીઓ લીધાવત બાવે બનાવી આપવામાં આવશે.

અંગેલે બાંધવા મખમલ, રેસમ, કોલન વિગેરેનાં કુલોની રંગ રંગની વેણીઓ અને અનેક અકાલના બોયર્સ મળશે.

ટેલર પર મુકવા માટે પકાસડીકના મુકવ કુલો મળશે.

ટેકાણું: માખરો હેલસ (મો.) લી.
સેડીક એન્ડ બીલકરન્સ હેર મેન્ચુફચરર,
ફોન: ૮૩૫-૭૬૬૧ મહેલે માળે, બોક્સ ૫૨૫૭.
ખાસર મેન્ચન્સ — ૪૩ વેરક સ્ટ્રીટ, — બોદાનીસખગાં.

સામાજિક ખબરો

દર્શાતરૂપ અને અનુકરણીય

ભોજાનીસમર્થમાં પાટીકર સાહાયકી સંચાલિત શી આરત ય રવા મંદિરના વાજક પ્રિન્સીપાલ અને ભાતી શી આર્ત પ્રુષ્ઠ વ્યાયામ સાળાના સંચાલક અને વ્યાયામ શિક્ષક શી વિનયચંદ્ર ખી. પટેલ, બી. પી. ડી. પી. ડી. બાયામ વિચારક તેમજ કુચળ કેચર-મેન, જુજાઈ આશની સભાની વેચન માં કેવલશુદ્ધિને લગતી નૈસર્ગિક દરખોની રંગીન દિવસ ખાડવા આસ નીકળ્યા હતા. કેપ પ્રાંતના આર્તન કુટુંબના (Gardens route) નવાનિરામ દરખોની દિવસ ઉતારતાં ભાતી પુરેર, કેપટાઉન, પોર્ટ બેલીઆબેય, પ્રેક્ટીક-ટાઉન, કિંગવિલીપ્રસ્ટાઉન તથા પ્રેક્ટ-લેન્ડ વગેરે રથભેડમાં વસતી દિંદી પ્રજા સમક્ષ આરત દેશનાં પાતાપામે, વ્યાયામ પ્રચારની અસરકારક દિવસ—ચેતનાં અ. સનેહ દરેક આરોગ્ય, રોગીથીપાનો અભને રંગીન વિક્ટોરીયા ધે. વ. અભ્ય કરીપાડેમ, ગ્રીમ્યાખેનાં બોલિટલિક અ. કેરે, કુખજના સોનેયા રુદ્રીયે. માં અશુદ્ધ અભિનેતા તથા અભિનેત્રીઓ ની આસ પ્રજાકાત, અ. વ. ની પ્રસારી, દિવસ પ્રાણીઓની ખુલ-ખાદ લાકાં વગેરે વિષયોની અતિ પ્રતેરજ અને ભોજપ્રદ દિવસો વેચલે બતાવી હતી. દિવસોના કાર્યક્રમ ભેડા બાદ પ્રેક્ષક વચ્ચે શી બી. બી. પટેલને ધન્યવાદ આપેલા. શી પટેલ પ્રકુળ માં અવધાસ કરી સમાજ સેવાને અવરો, પાદ શીખ્યા છે. અમરી અભ્ય મુજબ તેઓ અથે વર્ષે હરદરની વેચન રંમિયાન વ્યાયામ પ્રચારના હેતુથી મુખકાની એક કુકડીને ઉતર-લસકુ રોગીઓનાં મોટાં હરેશમાં પ્રવાસે મથા હતા, અને આ વર્ષે પણ હરદરની રળમાં હરખનની પ્રજા સમક્ષ આજ લાકીમ પામેલા મુખકાને લક વ્યાયામના પ્રયોગ કરવા મથા હતા. મુખકાને પ્રવાસ હારે આર્ત યિયકુ તેઓ આથે છે. એક યિયકુ તરીકે તેમજ ભોજાનીસમર્થમાં સારી નાથના

મેળવી છે. વેકેશનને સમય તેઓ આ રીતે સમાજ સેવામાં વાપરે છે, તે પ્રચારનીય તેમજ અનુ-કરણીય છે. અલગિતની કળામાં પ્રવીણતા મેળવી અભિયામાં મોખપ્રદ, કેવલશુદ્ધિને લગતી તેમજ પ્રતેરજનક દિવસો લક જુદે જુદે રથને પ્રવાસ કરવાની જવાબદારી ભરાવે છે. આપણે સમાજ સેવાના કાર્યમાં પ્રોત્સાહન આપવે એવી આશા છે.

શ્રી કે. વિ. પારેખનું

સ્વદેશ ગમન

શી કાંસલાલ કિંદુ સેવા સમાજના પ્રમુખ શી ગીજી. ભાઈ પારેખ તા. ૧ માં જોમરટ ૧૯૬૦ના રોજ ઉપાલી રડીમરમાં રમદેશના પ્રવાસે મથા છે. શી પારેખે ઉદા મણા વધેથી અલેર જનતાની રાંજકીપ સામ. લક કેવલશુદ્ધિ અને શાંતિક હેતુમાં મણા સેવા આપેલી છે.

ખોટીટ પ્ર-કીપન કોસોસીમેલનના સમયમાં અને પ્રાકવાલ પ્ર-કીપન કેસેશ ની રચાપના થવા પછી ૧૯૫૭ સુધી આજ વરસ કેસેશના સેક્ટરી તરીકે સેવા બનતી હતી.

પ્રાંસવાલ કિંદુ સેવા સમાજની રચાપના પછી આજ સુધી ૨૭ વરસ આ અંગી અને પ્રમુખ તરીકે સામાજિક શાંતિક અને કેવલશુદ્ધિના હેતુમાં વરસો સુધી એ સેવાઓ આપી છે એ અવેખર નોંધને પામ છે. સમાજ તરફથી ચાલતી સેવાઓ, વિજ લપ, કિંગેરોડીપમ, લાવલેરી સાપરામા અને નિભાવવા માં મણાજી જીસાક અને ખંતથી ક. થો કપી છે.

સમાજની મીલકત ખરીદવા માટે અને માધી કોલ અભિવા માટે હંડ એક્ટુ કરવામાં વરસો સુધી અલેનત કરી હતી. તેઓ દિંદીઓની ચાલતી રોક પ્રવતિમાં ઉતસાક ભેડવા બાજ કહેલા લેતા રહ્યા છે. તેમની રમદેશ માના સજા પ્રજાને હીએ

લેખ પ્રજાઓ માટે

અમને મળો.

મુરતી લખણના અને રેપેરલોટ હીએ.

શી કેપીટની અંગદ દેખરેખ નીચે કુનીમના અને રોગીઓના કોલ પથ સામનાં લપારે પ્રજાને આવી રોગી કરવાનો અથે કન્ટ્રીક વર્કી.

કેપીટન્સ બાલકની હોટેલ

(ધી કોર્નર મીડાઈ હાઉસ)

એ અને વિક્ટોરીયા સ્ટ્રીટના મુખાપર - હરખન. ફોન નંબર ૨૩૪૧૪ ટેલીગ્રામ: KAPITAN.

આફ, લેસલુ બબર લાવ, નારીએક નં. ૧ રી. ૧-૦, બેમ (નં. ૧૦૦) રી. ૬૦-૦.

કુકાન હાર માટે બાંધવાના ન્યુકેપેપર બબર લાવ, બાડા, હમરી (કાકા), મુલ લાલ મર્યા, મુખા, મુલ ગીયા (કાકા), સોનેરી જંગો રે. વ. દરેક ભતરો મરી મર્યાઓ વિગેરે હમેશાં રોગીમાં શાંતિક છે. મુરતી અને મેલથી પાન ભવર લાવ, પોર્ટલ જુદ. મુખ, રોગી, આજા હવર અને શીથી હમરની મીસમ વાક છે. રોગીઓ, ન્યાસાલેન્ડ અને મેલબન રોગીના મોરારો ઉપર કુવર પાન આપી કોઈ પણ વસ્તુ મર્યાદા આવી ચોલણ.

All prices subject to Market fluctuations.

A. KADER & Co., (PTY) LTD.
WHOLESALE FRUIT MERCHANTS
P. O. Box 251, DUBAN.

ધીરુભાઈ પી. નાયક

જુકડીપર, જુસાઈરી, મીમાનાં અને તપરકા મિલન્ટ હીરુસાન અવર કુનીમાના કોઈ પણ સામની હવાઈ દરિયાઈ અવર અમીન માર્ગે પ્રસારી કરવા મેા શાં અમરી વાસુને મુખા હો. કંઈથી, આંબ, મારી, હાંલક, અકરમાલ, ખોડામાલ, વિગેરેના વેચા અને કલશની આપીએ હીએ. કંઈપરકા, પ્રસનક રેકા, કિસાલમ લાપાડાં લખાવવા રેવન્ડુ કાંઈપરકા સ્ટાફીકા કે વેચાના લાવસેન્સો. પાસપોર્ટ તેમજ હાંમીએનને લખી ભાવતોમાં કોઈ પણ શી શીયા વિના અથે મરત સવાક આપીએ હીએ. રેસનક મુખકુલક હાઈરે કોસોસીમેલન એરે કોસુલીયા અને રોડીયાવર કંઈપરકા કંઈપરી લીખીટલા પ્રતિનિધ.

Office: 9 Barkly Arcade, 18 Market Street, Phone: 339033, Johannesburg.
Residence: 52 Patidar Mansion, 13 Kort Street, Phone: 330816, Johannesburg.

ફરનીચર! ફરનીચર!! ફરનીચર!!!

એવરુક મુદ, રાકાનીમરુક મુદ, વોર્ડરોલ, હરેસીમં મેરક, સાઈફ મોડ જોફીસ રેરક, મુકાદેસ, ટેબલ, લવન શીકાપત ભાવે ખરીદી શકસો. અથે મથાથી લાલ સેવા જુકડી નહિ.

—જોડેસ, ટેબલ અને કીચન ફરેઅર—

એ હમારી ફરેઅર નીચે લઈવાર લાવ છે. રેકા રોગા હમેશાં લઈવાર રહે છે. આજ રોગા લાવના કોઈક થીક મંથાવો અને વેપાર આમલ મથારો.

L. MISTRY

51 BREE STREET, BURGERSDORF, J'BURG.
PHONE 33-4691. BOX 2626.

Printed and Published by Mrs. Vashda Goshal, International Printing Press, (Phonix) Ashram: INDIAN OPINION, Teluk Bag, Durban, Natal

ગુજરાતી રેકોર્ડો

હીંદુસ્તાનમાં અનેકી ગુજરાતી રેકોર્ડો, હવે અમારે ત્યાં મળે છે.

૨૦ રેકોર્ડોનું બોક્સ કેપજ રી. ૩૦-૦. રેકોર્ડોમાં લખનો, નાટકો, ગરબો વિગેરેના સંગ્રહ છે. હિંદના "લેસર હિંદ" ૨/૬ માં જુડી મળી શકસો.

આવે તક અને લાલ ફરીથી મળશે નહિ. પેલીંગ મકુત—પોર્ટરો બોક્સસો—સી.આ.ડી.ના બોક્સે અથે લકાએ હીએ.

નેશનલ રેકોર્ડ કંપની

શોષ ૨. અમરેલી આરકેઈફ, બોક્ ૧૪૧ એ. ૩ રીકા, ફા. એ. બોક્સ ૧૫૭૪, — હરખન.

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1903.

Former Editor: Manilal Gandhi—1918-1954.

No. 37—Vol. LVIII.

Friday, 19th August, 1960

PRINTED AT THE C.P.O. AS A NEWSPAPER.
Price: FOUR PENCE

INDIA WELCOMES EMERGENT AFRICAN STATES

(Indian Opinion India Service)

NAIROBI—The Commissioner for India, Mr. I. J. Mahabadi Singh in a message of greetings to Indian nationalists in British East and Central Africa on the occasion of the 13th Anniversary of India's attainment of independence said that his Government warmly welcomed African States emerging into independence and paid a tribute to the wise policies being pursued to this end by the governments and the people concerned.

THE following is the text of the message:—"On this auspicious day which marks the 13th Anniversary of India's independence, I extend to all Indian nationalists and those innumerable friends and well-wishers of India my sincere greetings.

"On this day, thirteen years ago, India emerged from Colonial status as a sovereign independent nation. Ever since then, we have been endeavouring to give some content to our freedom. All our efforts have been directed towards building the country's economy on firm foundations with the object of raising the standards of living of our people. The magnitude and urgency of the task is so great that it called for planned and co-ordinated effort on a national scale.

"Great strides have been made in the economic life of the country under the two Five Year Plans, and the Third Plan is now in the offing. Heartening as the results of these plans have been, the stagnation of centuries cannot be swept away in a decade or two. Let us therefore on this day renew our pledge to continue our efforts even with greater vigour to build the India of our dreams.

"The past twelve months have witnessed events of far reaching importance to the world as a whole, and, to Asia and Africa in particular. India has particularly welcomed the attainment of independence by many of the African countries and the emerging measures taken towards the achievement of that goal in several others. The wise policies pursued in this direction are particularly praiseworthy and we have no doubt that these will pave the way for ultimate peace and stability and a natural equilibrium in this great continent. As a coun-

try striving to put its own economy on a sound footing, we are in no position to render any appreciable economic assistance to the newly emerging nations. But with genuine goodwill for them we have endeavoured to share whatever facilities we have with the peoples of the under-developed countries. This has taken the form of co-operation in the field of technical assistance and educational facilities. Over 250 African students from East Africa alone and about 50 from Central Africa have so far been sent from higher education in India under the Government of India's Cultural Scholarship Scheme. It is also to the credit of the Indian community in East Africa that every year they privately finance education overseas of many deserving African students.

"To those of our nationals who are in these territories, may I say how much we appreciate the efforts they have continuously made to uphold the prestige and

India—Iraq Radio-Phone Link Opened

(Indian Opinion India Service)

A DIRECT radio-telephone link between India and Iraq was established by the Overseas Communications Service in Bombay when Dr. P. Subbarayan, Union Minister for Transport and Communications, and Mr. Hassan Talabany, Iraq's Minister for Communications, exchanged messages of greetings. Dr. Subbarayan, in his message conveyed his good wishes and those of his countrymen to Mr. Talabany and the people of Iraq for their continued progress and happiness, and hoped the new link would help promote better trade and commerce and friendship and understanding between the two countries.

Boycott Of South African Goods

(Indian Opinion India Service)

THE Prime Minister, Mr. Nehru, said in the Rajya Sabha that though the Government did not want to press Commonwealth countries to boycott goods produced in South Africa, "we have kept them informed of our own views and the action we have taken and hoped for the future. It is up to them to take similar action or not." Mr. Nehru was replying to Mr. Bhupesh Gupta who had drawn his attention to the Malayan Prime Minister, Mr. Tengku Abdul Rahman's statement in favour of organised an Asian boycott of goods produced in South Africa in protest against her racial policies.

Gujarat's Inland Waterways

(Indian Opinion India Service)

GUJARAT should develop its inland waterways, said the noted shipping expert, Mr. S. N. Hajji, here in Ahmedabad, on August 10. As a first step in this direction, the Sabarmati river should be linked with Bhavnagar creek. A detailed report on this proposal could be got from old records with the Government he added. Mr. Hajji suggested that the Government of Gujarat should urge the Union Government to implement some of the major recommendations of the Inland Waterways Committee. The State Government should insist on the execution of the scheme of linking the Narmada and the Tapi with rivers flowing onwards into the Bay of Bengal. This would provide an inland waterway, he stated. Mr. Hajji also said that the Third Five Year Plan target of shipping should be raised from 1.4 million tons to two million tons.

The Price Of Martyrdom

IN 1931 Gandhiji, while returning from the Second Round Table conference, stayed in Rome for a day. There he was introduced to Mussolini, the Dictator of Italy. He also visited the Vatican. There he was shown the famous painting of Christ on the Cross, he began gazing at it; and was also much impressed by it.

According to press reports, when he discussed the painting, this is what he said: "I would forsake everything just to get a chance to bow my head in front of the lovely painting of Jesus on the Cross at the Vatican. I found it very hard to take off my eyes from this lovely scene which is a tragedy in the history of mankind. I at once realized that there is no other way for the people to build a nation, besides martyrdom. We don't achieve happiness by making others unhappy, but only achieve it by undergoing hardships ourselves."

Indian Opinion

FRIDAY, 19TH AUGUST, 1960

Non-Whites On The Durban City Council

THE Durban City Council has never been noted for magnanimity when dealing with the legitimate needs and wants of the Indian people within the area of its control. In fact, it is not incorrect to state that it has always been at the van of any assault on the rights of the Indian people. The Indian people have learnt not to expect much, if anything at all, from the Council. Not upon the heels of its plans to drive a new road southwards out of the city over Indian homes, schools and places of worship it has, in the most cynical manner referred "without comment" to the Provincial Council a request by the South African Institute of Race Relations for an inquiry into the necessity of the representation of non-White on the Council. The honourable members' with some notable exceptions who sit round the horse shoe of the Durban Council Chamber and spend money paid by the non-White people as rates and taxes do not feel themselves competent to express an opinion on whether the people who pay these taxes are entitled to any voice in the expenditure of this money!

One wonders whether cynicism can sink to lower depths, and whether in this age of enlightened thinking and epoch of world shattering events there can be found anywhere in the world a body of people incapable of expressing an opinion on the dictum that "Taxation without Representation is Tyranny." For what else is the present position in the city of Durban, which, at the moment is engaged in a last-ditch struggle against the Nationalist Government to uphold the views of one half of the population (European, of course) of the country? And there is no doubt where the city councillors of Durban stand on the referendum and republic issue. Yet these very people refuse, or fail to express an opinion on whether the non-White people of the city should have some representation on the Council. The non-White people, particularly the Indians, pay colossal amounts in rates and other direct taxes every year but they have no say whatsoever in the expenditure of this money. Over the years the non-White people as businessmen and ordinary taxpayers and property-holders must have paid some millions of pounds into the coffers of the City Council, but they have not been able to say one word about the manner in which this money should be spent. They are compelled by law to pay and by law they are forced to remain silent. Surely the Durban City Councillors know a modicum of history or have their brains been so effectively brain-washed by the Nationalists that on the question of ordinary justice to the non-Whites within the city they are tongue-tied? Surely at high school these councillors learnt something about the American and French Revolutions? Surely they read the newspapers today and

(Continued on next page)

Gandhiji On

POSITION OF WOMEN

I DO not need to be a girl to be wild over man's atrocities towards women. I want the law of inheritance among the least in the list. The Sarda Bill deals with an evil far greater than the one which the law of inheritance touches. But I am uncompromising in the matter of women's rights. In my opinion she should labour under no legal disability not suffered by man. I should treat the daughters and sons on a footing of perfect equality. As women begin to realize their strength, as they must in proportion to the education they receive, they will naturally resent the glaring inequalities to which they are subjected.

But to remove legal inequalities will be a mere palliative. The root of the evil lies much deeper than most people realize. It lies in man's greed of power and fame and deeper still in mutual hate. Man has always desired power. Ownership of property gives this power. Men hoarders also after poisonous fame based on power. This cannot be had, if property is progressively cut up in pieces as it must be if all the posterity become equal co-sharers. Hence the descent of property for the most part on the eldest male issue. Most women are married. And they are co-sharers, in spite of the law being against them, in their husband's power and privileges. They delight in being lords and what not simply for the fact of being the wives of particular lords. Though therefore they may vote for radical reform in academic discussions over inequalities, when it comes to voting up to their vote, they will be found to be unwilling to part with the privileges.

What therefore I would always advocate the repeal of all legal disqualifications, I should have the enlightened women of India deal with the root cause. Woman is the embodiment of sacrifice and suffering, and her advent in public life should therefore result in purifying it, in restraining unbridled ambition and accumulation of property. Let them know that millions of men have no property to transmit to posterity. Let us learn from them that it is better for the few to have no ancestral property at all. The real property that a parent can transmit to all equally

is his or her character and educational facilities. Parents should seek to make their sons and daughters self-reliant, well able to earn an honest livelihood by the sweat of their brow. The upbringing of minor children will then naturally devolve upon the major descendants. Much of the present imbecility of the children of the wealthy will go, if the latter could but substitute the worthy ambition of educating their children to become independent for the unworthy ambition of making them slaves of ancestral property, which kills enterprise and feeds the passions which accompany idleness and luxury. The privilege of the awakened women should be to spot and eradicate age-long evils.

That mutual hate too has played an important part in bringing about the disqualification of the few sex hardly needs any demonstration. Woman has circumvented man in a variety of ways in her unconsciously subtle ways, as man has vainly and equally unconsciously struggled to thwart woman in gaining ascendancy over him. The result is a stalemate. Thus viewed it is a serious problem the enlightened daughter of Bharat Mata are called upon to solve. They may not ape the manner of the West which may be suited to its environment. They must apply methods suited to the Indian genius and Indian environment. There must be the strong controlling, purifying, steady hand, conserving what is best in our culture and unflinchingly rejecting what is base and degrading. This is the work of Satya, Dharma, Brahmacharya, and Dharma, not of smugness and prudery.

—Young India, 17-18-29.

SAYINGS OF TOLSTOY

I believe that the true welfare of man lies only in the fulfilment of the will of God.

By "the will of God" I understand the greater and greater increase of love among men.

By "the Kingdom of God" I understand an order of life where discord, deceit, and violence are replaced by free agreement, truth, and brotherly love.

RE-DRAWING OF AFRICAN FRONTIERS INEVITABLE

(Indian Opinion India Service)

NEW DELHI—In the course of an assessment made a few days after the independence of the Congo and before the outbreak of troubles there, of sweeping across Africa the *Madras Daily The Hindu* made the following observations under the heading, "Changes in Africa":

THE wind of change has been particularly active in Africa this week. The Belgian Congo, which will call itself the Republic of the Congo, like (French) Congo, has become independent. Somalia and (British) Somaliland have united to form the Somali Republic. Ghana, which only a few years ago was a British colony, has become an independent Republic, which will continue in the Commonwealth. In the Congo, Mr. Lumumba is to be the Prime Minister and Mr. Kasavubu the Head of State. The rivalry between the two leaders is obvious. But at present, neither can get on without the other. It is entirely up to the Congolese to give themselves the kind of Government they want; and this, considering personal rivalries and the strong separatist movements in Lower Congo and Katanga, will not be easy. To maintain law and order impartially in atmosphere of inter-tribal tension, the new State has at its disposal a *Force Publique* of 25,000 men, trained and officered by Belgians. According to an agreement reached with Belgium, Belgian military bases in the Congo will continue until further notice. Belgium will assist in the conduct of the new Republic's foreign affairs and the two countries have pledged mutual assistance. Unfortunately, M. Lumumba seems uncertain how to deal with the Belgians. At the inaugural function he launched out a later attack on them—and he has also requested them to stay on and help him! He apparently remains pro-Kasavubu sentiments which the Belgian authorities were asked to entertain.

The contrast with what happened in Ghana is striking. There tributes were paid to the departing British Governor General, who heartily interpreted the sentiments. The new Presidential type of Government has been ushered in peacefully and with public support, though the Opposition party complains bitterly of the high-handedness of Dr. Nkrumah's Convention People's Party. The administrative machinery is working very well indeed and a spirit of modern nationalism is taking over smoothly

from the old tribal order. While the Congo's first and great problem would be the maintenance of territorial integrity, Ghana's new Constitution provides for a future where Ghana can enter into federal agreements with other African countries, which have become independent recently.

Perhaps a re-drawing of African frontiers, originally drawn in a more haphazard manner by European imperial Powers, is inevitable. But that stage can be reached only when the new States have settled down to peaceful and effective administration of the territories left to them by the European Powers from whom they have inherited authority. In the case of (Belgian) Congo, there is still some danger of interference from outside. Northern Rhodesia has shown some interest in the Katanga separatist movement. It must be remembered, however, that Northern Rhodesia does not enjoy freedom and that its Government is European-dominated. There are parties in Katanga completely opposed to any move for Union with Rhodesia. It has been shown during the recent voting in the new Congolese legislature that neither Mr. Kasavubu's Aboke Party nor Mr. Lumumba's MNC can ignore the opinions and feelings of other groups. There has been much manoeuvring for position and inevitable political horse trading. Many groups are dissatisfied with the manner in which offices have been distributed; but this fact itself has oddly enough, resulted in the formation of a Government in which both Kasavubu and Lumumba are represented and in which the Congolese Party from Katanga has also taken part. If the moderate groups compel the more powerful parties to work together, Congo can avoid the fate of Indonesia, where democracy has given place just now to a hand-picked legislature. For this, it is essential that tribal loyalties should cease to decide political issues. The administrative machinery has also to be built up quickly enough and Belgian assistance would be of utmost importance in this regard. Western intelligence,

if necessary under UN auspices, should be forthcoming, if Communist influence is to be checked. The good wishes of India have been sent to the Congo on the occasion of its achievement of independence and this country will watch with the warmest sympathy the manner in which the Congolese put their independence to good use.

Chambal Project To Be Inaugurated In November

PRIME MINISTER NEHRU will inaugurate the Rs. 630 million (£47.25m.) inter-state multi-purpose Chambal Project in November this year.

The Madhya Pradesh Government is contemplating setting up a reliable terminal at Gandhi Nagar to mark the success of the inter-state venture.

The Chambal Project is a joint venture of Madhya Pradesh and Rajasthan states and will have the capacity to irrigate 1.4 million acres of land and generate 210,000 kilowatts of power.

The first trial run of the Chambal turbines was successfully performed at Gandhi Nagar recently in the presence of Mr. David, Madhya Pradesh Minister for the Chambal Project, engineering staff and workers, and the turbine will be kept under observation for some time.

Mr. David congratulated engineers and workers on the vibration-free top performance given by these turbines. They have been created entirely by Indian engineers.

(Continued from previous page)

acquaint themselves about what is happening all over Africa? Surely they know what has happened in Asia?

The non-White people of the city are entitled to direct representation on a body which receives and disburses their money. It is because of the absence of this representation that the non-white people have suffered so much at the hands of the Durban City Council. Not only have they suffered, but they continue to suffer steady invasion of their rights.

Goa Trade Ban To Continue

(Indian Opinion India Service)

THE All-India Port and Dock Workers' Federation has decided not to revise its decision on the boycott of ships trading with Goa.

The National Executive of the Federation, which concluded a three day special session, also decided to strengthen measures for enforcing this decision, so that the boycott could be made "effective and total".

The boycott of ships trading with Goa was first decided upon by the Port and Dock Workers Federation in August 1957 as part of the national struggle for freedom from the Portuguese colonial rule in Goa. This Federation, however, lifted its embargo in February last year, to consideration of certain factors arising from its decision in this regard. But the boycott was again reimposed in May this year.

Mr. Madhan Chatterjee, General Secretary of the All-India Port and Dock Workers Federation, told pressmen that they proposed to set up a machinery for collecting the necessary data and all information regarding the ships calling at the ports of Portuguese Goa and also the shipping lines and companies, which allowed their ships to trade with Goa for implementing the decision.

M. G. H. Kule, President of the Federation said, in reply to a question, that they would surely seek help of the Union Government in an informal manner in this matter.

Phone 835-6786

P. O. Box 1549.

MASTER BROS.
(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS

HOUSE FOR KEEN CASH PRICES

33 West Street, JOHANNESBURG.

13th Anniversary Of India's Independence

PRESIDENT GREETS INDIAN NATIONALS ABROAD

[“Indian Opinion” India Service]

NEW DELHI—The President, Dr. Rajendra Prasad, has sent a message of greetings to the people of India and to all Indian nationals abroad on the occasion of the 13th Anniversary of India's independence on August 15, 1960. In the message the President has stressed the importance of national unity, discipline and determined endeavour in the task of giving economic content to the country's freedom. “It gives me great pleasure to greet my countrymen and all Indian nationals living in overseas countries on the Thirteenth Anniversary of our independence. It is a day in our national calendar which we celebrate with countrywide rejoicings and feeling of silent thanksgiving on having emerged from political subordination and attained the status of a free country. Natural and legitimate as this demonstration of happiness is, many of us are inclined on this occasion to look for the content of our freedom and thus seek to analyse the basis of our rejoicings in order to vest them with still greater significance.

THE President continues:—Occasional setbacks have and there notwithstanding, the fact is that our nation as a whole has been busy grappling with the great task of national reconstruction with appreciable success. We know that there can be no short-cut to prosperity.

“It is on and which can be achieved only by deliberate and successive endeavours made collectively by the people. What ever one might think of the speed and actual achievements to date, no one can deny the fact that the country has been making progress year after year. I know that situations have arisen now and then causing concern to the Government and other patriotic elements, but however tricky such situations might appear, I would plead that these must not dishearten or weaken us. When the complicated mechanism of reconstruction moves on a gigantic scale in a vast country like India the creation of ripples by certain parts of the machine should surprise none provided we are ready to deal with them in the interest of the parts concerned and the mechanism as a whole. Be that as it may, we feel happy that the process of reconstruction is proceeding apace, that our industrial output is up, that our small and cottage industries and our traditional handicrafts have also secured place in the past and that, thanks to the improvement in our agricultural production as also large scale imports of foodgrains from abroad under favourable conditions, our food situation has lately shown signs of becoming easier.

“Increased production and steady progress in tapping the material resources of the nation are good enough reasons to feel happy on this occasion. But I

would like to draw your attention to another matter which has a vital bearing on our future prosperity—namely, on our very existence as a free and sovereign nation. From our own experience we know that one of the biggest factors governing an individual's life is the will to live well, to fight down all difficulties and to get the best of uncountable situations. Human endeavour, no doubt, paves way to success but no less determining is this factor, the will to live which imposes a certain kind of discipline on the individual that he follows without flinching in the wider sphere of his well-being.

“The same thing holds good of a nation. Unless the individuals composing a nation evolve some discipline for themselves in the national and ultimately in their own interest, the nation cannot hope to forge ahead and make the best of the opportunities proffered by the most meticulous exploitation of its material resources. Let us be sure therefore that our nation's march to progress rests on the solid foundation of individual and national discipline without which our resolve to build up a Welfare State and our efforts to eradicate all misery and suffering from this land may ever remain a dream. Call it by whatever name you like, we have to develop a sense of discipline which is only another name for devotion to duty which will at once provide the basis for our day-to-day behaviour and an ideal to strive for and, if necessary, to suffer for.

“It may seem strange, but it is none the less necessary to lay stress on the unity of our country. The concept of Indian unity and the social and moral cohesion harnessing it are as old as our history. That sense of unity has

survived all political wars and revolutions and people from the Himalayas to Kanyakumari have always felt bound and held together by forces other than political and in fact in spite of and against political disunity. We must admit that political and administrative unity of the country was achieved and maintained by the British and we have inherited it as also the ideas and principles underlying our constitution largely from them. This political unity which our struggle for freedom nurtured into a concrete ideal and which we hoped would be further strengthened in the breeding climate of independence sometimes presents itself as a hazy picture. Occasional happenings, however casual, serve to remind us that there is something wanting in our picture of unity and that the integration of various parts and regions is not complete as yet. Merely stating this point is enough to show how serious and vital a matter it is for the future of our nation. I feel that it is as necessary to emphasise and reinvigorate these social and moral concepts which had kept the feeling of oneness alive in the midst of adverse circumstances as to strengthen and reinforce the concrete achievement of political unity under our constitution and our Republic, if we are keen on giving permanency and unassailable stability to our Republic.

“If we use our efforts in the direction of reconstruction to bear fruits and if we desire that India should continue to enjoy a merited respect and reputation which, luckily we have been able to build for ourselves since independence. We must rise above all parochial considerations

of casteism, communalism and regionalism and, may I add, also linguism? Unless we make up and meet squarely the challenge of these facts, I am afraid we may be losing the opportunities which freedom has brought in its wake. We may be delaying all hopes built up by our people and, what is worse, we shall be exposing ourselves to the charge that we have learnt nothing from our own history.

“I would appeal most earnestly to all my countrymen to ponder over these matters and concentrate not only on their industrial plans but also to develop and cultivate what I consider to be a pre-condition of our citizenship as a free and independent nation, namely the spirit of loyalty, patriotism, a deep sense of national discipline and personal loyalty to the country above everything else.

“Once again, I would like to greet all our brethren and move on this happy occasion and wish them the best of luck. ‘Jai Hind’

SURAT HINDOO ASSOCIATION

2 shops and 1 warehouse—31/35, Cross Street, Durban, in course of erection—to let by tender—for particulars apply 141 Prince Edward Street Durban. Lowest tender not necessarily accepted.

R. VITHAL

Bookkeeping, Writing up Sets of Books, Balance Sheets, Income Tax Returns.

Contact No. 11 Barkly Avenue, 20 Market Street, Car (Durban) & Market Eas, Johannesburg. Phone 33-1084

WELCOME NEWS TO OUR MANY FRIENDS

LATEST SHIPMENTS OF GENUINE FIRST CLASS INDIA MADE GOODS AT WHOLESALE PRICES

ALABASTERS—

Three Sizes 3 1/2 x 4 1/2, 4 1/2 x 6 1/2, 6 1/2 x 8 1/2

Country of India 6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

6 1/2 x 8 1/2

</

BRIGHT LIGHT OF HOPE IN MULTI-RACIAL AFRICA

By DON TAYLOR

WITH all the ugliness and danger of the Congo situation, the Nyasaland Conference was like a bright light of hope in a multi-racial Africa. Nobody who knows the situation pretends that Nyasaland's problems—political, economic and administrative—have been dispelled by some magic formula. The road ahead will have tricky turns and rough patches; but at least the roadblock which held up all progress, has been cleared.

The conference, in brief, was a triumph for common sense and tolerance. As Mr. Iain Macleod rightly said: "We have shown that men of different races—Africans, Europeans and Asians—can come together round a table and reach agreement even though they started from widely differing points of view."

For myself, I believe the delegates reached agreement because in their varying ways they saw that in Africa today two things are undeniable. First, that the eventual aim for any land with democratic aspirations must be government by a unitary, which in itself means steady advance to universal suffrage. Second, that freedom is a mirage unless it rests on a stable government, able administration and a viable economy.

Real Facts of Life

In Africa

I think the details agreed by the delegates prove their recognition of the real facts of life in the Africa of 1960.

The new constitution is to be given "a reasonable period of trial," which may sound somewhat indeterminate. Indeed, the European delegates tried to get a guaranteed term nullified. But in a multi-racial situation trust in one another is the essence of the matter. It is for the politicians of all sides, in the interests of Nyasaland, to co-operate the constitution so to bring the next step nearer.

Clearly it will be somewhere between six and nine months before the constitution can come into effect, for time is needed to prepare for the first African direct election in Nyasaland.

In looking at the Nyasaland picture one must place it against the whole background of Central Africa, that is to say, against

the Federation of Rhodesia and Nyasaland. The conference, in effect, was the first of three steps—the next two being the Mowbray Commission report and the federal constitution review which will be held next year.

The Secretary of State for the Colonies has already stated that African opinions in both Nyasaland and Northern Rhodesia will be widely represented at the review.

Needed—A Strong And Prosperous Federation

Despite criticism and recent troubles I am still in no doubt that Africa and the Commonwealth does need a strong and prosperous federation in the

heart of Africa, based on true partnership and democratic practice, with all races contributing their special part to nation building.

If the spirit of the Nyasaland conference can be paralleled then federation could still prove to be what its sincerest supporters have always wanted it to be—a bastion of democracy and an example of race partnership to all Africa.

In the meantime, as I have already indicated, Nyasaland can now give a valuable lead. The centre is right. The London conference itself ended in a spirit of the most heartening goodwill, with all delegates pledging themselves to work the new constitution

UN DECISION IN CONGO ENDORSED

MR. OMER BECU, General Secretary of the International Confederation of Free Trade Unions, made the following statement on the UN Security Council's decision concerning the Congo:—

"The ICFTU expresses its deep satisfaction at the action taken by the UN since the beginning of the crisis in the Congo, first at its resolve to assist in the establishment of order by the prompt dispatch of a United Nations force to that country and now at the Security Council's decision calling upon Belgium to withdraw its troops from Katanga and their replacement by the UN force."

"We fully endorse the two decisions which the world's supreme authority has made with a view to helping the new-born state to come into its own."

"We hope that the constitutional problems, especially those of the relationship between the various parts of the Congo, will be solved on a truly democratic basis, as well as on a sound economic basis."

"We believe that the action of the United Nations will materially aid in reaching our objective which is the welfare of all the people of the Congo. We trust that international aid, economic development and social progress—excluding, of course, progress in trade union organisation with foil, will

guide all trade union rights—will form sound foundations for the New Congo."

Not Enough Support For Community Programmes

NEW DELHI.—There are lights and shades in the picture of the Community Development programme in actual operation. The shades, however, predominate and one gathers the impression of an inadequately co-ordinated endeavour, governmental rather than popular in character, and sustained more by hope than achievement. This is the summing up of the Programme Evaluating Organisation in their Seventh Evaluation Report. "Favourable attitudes and reactions in most of the Community Development blocks are not yet generally favourable to the success and growth of the Community Development Programme. The majority of the villagers do not regard it as their own programme and seem to rely mainly on the Government for effecting the development of the rural areas. The basic philosophy and approach of the Community Development programme are, therefore, inadequately subscribed to by the people," says the report.

TEPID RECEPTION IN GUJARAT

THE long awaited decision to locate India's first atomic power station at Tarapur in Maharashtra State had a somewhat tepid reception in Gujarat, where industrial circles had been confident that the new State would soon secure its first public sector project in the shape of the much prized atomic power plant. The proposed appointment of a joint committee of control, parity in the distribution of nuclear power and the Prime Minister's assurances in the Lok Sabha have, no doubt, allayed fears. But there is an element of dissatisfaction over the decision in responsible organised bodies of industry and commerce.

The Minister for Industry and Public Health, Mr. (Munshi) Shah, said that nuclear power was expected to cost more than thermal or hydel power. He said Gujarat might have to consider whether it should ask the Centre to subsidise nuclear power for the growing industries of the State. He said that in the last three months applications for 40 major industries and 400 medium ones had been received by the State Government. The Minister observed it could be presumed that the decision taken was in the best interests of Maharashtra and Gujarat. Ever since the proposal for a nuclear power plant was mooted and the Union Government announced it would give priority to industrial centres depending mostly on imported coal, Gujarat, as and Ahmedabad, in particular, had stressed the State's claim.

EDUCATIONAL

—Natal Senior Certificate— Students And Teachers

To ensure success in your examination you need the assistance of past examination papers with model answers, summaries and paraphrases of set works and model questions and answers on set works.

The examination papers are issued in booklet form containing 20 from 50 papers for one subject. Price 3/6. Model Answers to

Mathematics Papers... 7/6
King Lear (Paraphrase)... 5/-
English Verse (Paraphrase)... 5/-
Great Expectations
(Questions and Answers)... 5/-
Notes on Mercutio's Law... 5/-
Notes on Shakespeare... 5/-
Notes on Comenius... 5/-

Please your order now and enclose Postal Order or cash plus 3d. postage.

Details of publications from
IDEAL STUDY AIDS,
Natal Bank Chambers,
90 Market St., P.O. Box 3523,
JOHANNESBURG.

INDIA AMONG FIRST SIX IN ATOMIC FIELD

By B. S. SAXENA

INDIA, almost shipping over the Industrial Revolution, is about to pole-vault into the atomic era. Already she ranks among the first six countries of the world in the field of atomic energy.

Being the most advanced country in South Asia in this respect, she has been recommended to the Board of Governors of the U.N. International Atomic Energy Agency, for the third year in succession.

Her atomic power station is likely to be set up in 1965. It will have a capacity of 300 megawatts with two units of 150 megawatts each. Provision of a little over Rs. 500 million (£37.5m), has been made for the project in the Third Plan.

To succeed in industrialising on a vast scale, and to achieve a better standard of living for the masses, atomic energy is not just helpful—it is an absolute necessity for India.

There are two reasons for this: (1) the quantity of conventional fuels in India is insufficient and will not last long; (2) atomic energy may be cheaper to produce than the customary power.

Conventional Fuels

The present per capita energy consumption in India is about 1/18 of the United Kingdom and 1/50 of the U.S.A. To have the same per capita rate of energy consumption as India or in the U.S.A. India would need 3,600 million tons of coal a year to raise it. This would exhaust the entire known coal reserves of the country within 12 years.

Indian hydro-electric potential, estimated at 40 million h.p., is neither plentiful nor uniformly spread. It also requires expensive civil engineering works as rainfall in the country is seasonal.

The oil reserves in India, in spite of some recent finds, are hardly sufficient to meet the country's power needs.

Atomic Fuels

Nature, however, has been beautiful in bestowing on India many of the basic minerals necessary for producing atomic energy. Uranium, thorium, zirconium, beryllium and graphite are some of the most minerals for the generation of atomic energy and can be said to be in abundance in India.

The India reserves of uranium

India's second reactor, the Canada-India Reactor, became "critical" at its site in Trombay, a Bombay suburb, on July 10. "CIR" is described as the biggest in Asia.

"Apsara", India's first reactor, has been in operation since 1956. The third reactor, "Zirkon" now being fabricated, is scheduled to go into operation shortly.

are over 30,000 tons. The reserves of thorium are estimated at about 500,000 tons. Zirconium, which is used for "cooling" nuclear energy because it has the rare property of resisting the bombardment of neutrons, is also available in the limestone made of the Indian granite. Indian beryl is said to contain a much higher beryllium content than found in some foreign countries.

The known Indian reserves of uranium and thorium exceed in energy value the equivalent of 30 times the Indian reserves of coal. These are enough to support the annual per capita energy consumption in India, equal to that of the industrially more advanced countries, for over 300 years.

The production of energy by atomic fuel is not only competitive, it is cheaper. On the basis of the only large-scale atomic power station in operation at Calder Hall in the United Kingdom, it may be assumed that electricity from atomic energy will be available during the next few years at a cost of not more than 4.5 paise per unit. This compares favourably with the cost of electricity generated by conventional thermal like Dahi and Bombay which are remote from coalfields.

A conventional power station of 140 megawatts would need 2,000 tons of coal a day or 750,000 tons a year and the establishment would need a capital investment of about Rs. 30 million (£2.25m).

Handling of this huge quantity of coal would look up about 1,700 wagons and 30 locomotives.

An atomic power station of the same magnitude, on the other hand, would require transportation of only 50 to 100 tons of uranium per annum.

The conventional power station would also mean the mining of an additional 750,000 tons of coal a year with the corresponding investment in the coal

mining industry. But 50 to 100 tons of uranium could be obtained from only 150,000 tons of uranium ore. The cost of mining this quantity of uranium which would involve digging operations nearer the surface would be far less than the mining cost of five times as much coal down deep in the bowels of the earth.

Keeping in view the entire picture, including the cost of mining, transportation and burning of the fuels to produce electricity, it is doubtful if atomic power production would involve any greater burden on the economy as a whole. According to Dr. Bhabha, chairman of the Indian Atomic Energy Commission, "it is possible that it may involve less."

It is not unlikely that with further researches in evolving advanced and efficient types of atomic power stations, the costs of atomic energy would be further reduced.

Symbol Of Hope

The atom, therefore, is the symbol of hope for India. The

country has already made some progress in the development of atomic energy. The Atomic Energy Commission was established in India as far back as 1948. The Department of Atomic Energy was set up in 1954.

"Apsara", the first reactor to go into operation in Asia outside the U.S.S.R., completed 1,000,000 KWH last year (1959) and reached a new peak of 145,000 KWH in November 1959 as against 2,000 KWH in November 1958. The Canada-India Reactor which will be one of the most powerful reactors in the world, went into operation in July 10 this year. "Zirkon"—Zero Energy Reactor for Latent Investigations and New Assemblies—which will devise new designs for atomic reactors, is expected to start operation in the near future.

WA-CHEE, Gents models—of jeans, waterproof, shockproof, antismugger, indestructible, waterproof, fitted with matching metal expansion straps—price 47/6. At above, but 24 jeans—43/6. At above, but 17 jeans—39/6. At above, but with self-changing calendar, 17 jeans—52/6. Also 24 jeans Calender—58/6. Other models from 19/6.

LADIES models of jeans, indestructible, waterproof, fitted with magnificent matching expansion straps—55/6. At above, but 17 jeans—47/6.

A. I. AGENCIES, First Floor, No. 101/105, 116 Bhatia's Building, 73rd Street, P.O. Box 4779, Johannesburg. Stocks limited, order immediately.

Cable & Tel. Add. HARGVAN.

Phone 29368

P. Hargovan & Co. (Pty.) Ltd.

Earthenware Pickle Jars 3 Gallons 12/6 each F.O.R. Durban
Fresh First Grade Green Ginger 1/2 per lb. " "
Fresh First Grade Garlic 2 1/2 " " " "

Cash with order only.

P. O. BOX 1250.

155/7 Warwick Avenue
DURBAN.

Indian Records Now Cheaper!!

7/6 Each (Plus 3d Tax.)

AVAILABLE IN SINGLES OR SETS

Some Of Our Latest Hits :

DIL DEKE DERING, UJALA, RAAGMANI, USTAD, MAIN
MEHNDI, MISS INDIA, AGRA, NASHIK-MEHTOON, GHAR
ROAD, TALAQ, DO USTAD, SAREER, AMAR DEET,
MOTHER INDIA.

Special Offer : 1 Box of Greatest Records Assembled, 75 in 20s
At a Give Away Price—50/- per Box.

ORDER NOW — FREE PACKING

C.O.D. Orders to include 7/6 deposit.

Only Obtainable At

NATIONAL RECORD COMPANY,

2 Ajmeri Arcade (off 141a Gray St. & 58 Cathedral Road)
P.O. Box 1574 DURBAN Phone 67861

INFLUENTIAL MADRAS PAPER URGES

Reassessment Of Ban
On Drink

("Indian Opinion" India Service)

NEW DELHI.—The influential Madras daily, "The Hindu," has the following observations to make on "Prohibition and Crime" in a recent issue:

THOUGH the argument over Prohibition is supposed to have been settled once for all, the fact that large areas of the country under Congress Party administration still remain wet shows that there is still much diffidence to the Party advocates about the practicability of its enforcement. There are at present only four States, among which are Madras and Andhra, that have gone completely dry. Some of the evidence tendered before a committee of enquiry into the working of Prohibition in U.P. seems to justify such doubts and also calls for a re-appraisal of policy in this respect. The Yadava Committee of Uttar Pradesh confirms what has been vaguely understood, namely, that Prohibition has not only been a failure in the matter of strict enforcement but that it has given a big fillip to crime in general. The big profits that go with bootlegging appear to have attracted new volarities in this notorious trade so that lawlessness and gangsterism thrive under the protection of big money and influential patronage. A disturbing development in Uttar Pradesh, reported by the Committee, is that former Zamindars and representatives of political parties, "with the active assistance of the police and excise department," were engaged in the illicit trade. A similar report spoke of "tycoons of crime," mostly engaged in bootlegging as a big business haunting the Capital of the country, with the police looking on helplessly, because these tycoons had both money and influential political connections. As far as Uttar Pradesh is concerned, this trade is said to have developed wide-spread ramifications, with illicit distillation flourishing as a cottage industry. "During the cane-crushing season," according to the Yadava Committee, "almost every sugarcane pap in a village becomes a potential distillery" and the area of operation is so wide that it was not possible to exercise any control over it.

It looks from all this testimony as if Prohibition has actually proved a godsend to the lawless elements in society, bringing the big profits of illicit

trade to strengthen their other anti-social activities as well. Even in Madras, it is well known that in remote villages, the bootlegger's writ runs unhindered and he terrorises the rural folk and disorganises law and order. The reported state of affairs in Dalai and U.P. would suggest that the forces of gangsterism that invaded the United States of America in the wake of Prohibition are already here and are gaining strength. While crime and criminals get entrenched and win new followers, the forces of law that are the only safeguard for the ordinary citizen, seem to get weakened by corruption, impotence against the political protection enjoyed by the offender and the added burden of enforcing the difficult Prohibition laws to the neglect of other crimes. It looks as if it is time we reassessed the impact of this legislation on the country, before seeking to extend it to other wet areas.

Shipowners Urged
To Forge Ahead

THE Union Minister for Transport and Communications, Dr. F. Subbarayan, inaugurating the annual general meeting of Indian National Steamship Owners' Association, Bombay, urged the development of Indian shipping at as rapid a pace as foreign trade.

The Minister pointed out that the Second Plan aimed at a net acquisition of 300,000 g.r.t. and expressed hope that the country would be able to attain the Second Plan target within the Plan period.

Dr Subbarayan also referred to shipping targets in the third Five-Year Plan for acquiring more ships and thereby increasing the gross registered tonnage of the country. He said a provision of Rs. 540 million (£41.25) had been made in the Third Plan for this purpose.

The Minister asked Indian shipowners to acquire as many ships as possible to carry U.S. wheat and rice under the recent Indo-U.S. agreement. He said that out of 17 million tons of foodgrains, American ships would carry half and the other half would have to be lifted by Indian ships.

Delhi's Strong Protest
To China

("Indian Opinion" India Service)

THE Government of India has lodged a strong protest with the Chinese Government against what the Prime Minister called a "very reprehensible" act of the Chinese soldiers who temporarily intruded into Indian territory in May this year. This was a temporary incursion and even so it was against the spirit of the understanding reached between two countries on the border question. Shri Nehru added that no other action could be taken by the Indian authorities against those temporary intruders. Are we to chase them; into Tibet? he asked. Even then it would be difficult to because we do not know where to chase them and whom to chase, he added.

Earlier, Shri. Lakshmi Menon told Shri Vidya Charan Shukla and others in reply to a question that there had been one case of temporary Chinese intrusion into Indian territory since May this year. On June 3, a Chinese patrol consisting of about 25 soldiers crossed into Indian territory in the Kailash frontier

division and came up to Tabang Monastery which is about four (and a half miles within our border. The patrol party withdrew soon afterwards when the attention of the local people was drawn to their presence. Asked whether the Government was aware that the Chinese had large troop concentrations on the other side of the Ladakh border and all along the McMahon Line, Shri Nehru said that the Government had no such information. He also recalled his recent tour of the Ladakh border and said that there was no information available to India about troop concentration on the Ladakh border.

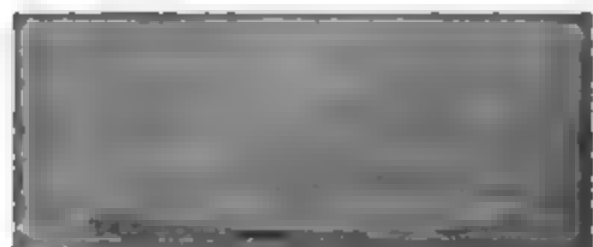
BOOKS FOR SALE

My Experiments with Truth	15	0
Women and Social Injustice	7	6
Truth is God	2	6
Christian Missions	5	9

Obtainable From:

"Indian Opinion,"
P. Bag, Durban
Natal.

B-I

Sailings Between
East African Ports
Karachi And Bombay

S.S. Karnaika due 28th August, Sail on 3rd Sept.

PASSAGE FARE TO KARACHI OR BOMBAY

First Class	single	without	food	£92-0-0
Second "	"	"	"	£66-15-0
Third "	"	"	"	£31-10-0
Ordinary				
Non-Vegetarian	£5-5-0			£10-10-0
Vegetarian	£4-17-0			£10-10-0
Special				

For further particulars apply to—

Shaik Hamed & Sons
(Pty.) Ltd.

390 Pine Street, — Durban.
Telephone 2042, Tel. Add. "KARAMAT."

fifty years ago...

August 1910

FROM THE EDITOR'S CHAIR

(From "The Indian Opinion" August 20th, 1910)

GENERAL SMUTS has followed up his remarks on the Asiatic question, quoted by us last week, by further remarks at the Town Hall meeting held in support of his candidature. Though he is more explicit this time, he still remains as enigmatic as ever. "He now no longer confines himself to the Transvaal. He now declares that 'there must be no Asiatic immigration into South Africa.'" He prefaces the statement with the declaration that he is not going to insult Asiatics or touch their honour or freedom. If he would be only gracious enough to do that much, Asiatics will have no quarrel with him. But the question is, what is his notion of Asiatic honour or freedom? If he thinks that he does not touch their honour or freedom by depriving parents of their children when they reach the age of majority or by passing legislation aiming at Asiatics as such, he does not know Asiatics or their code of honour. They are not in the habit of driving their sons away when they have completed sixteen years, and they have a habit of, bitterly resisting legislation preventing the entry into South Africa of Asiatics and Asiatics.

The most effective and natural method of dealing with the bogey of Asiatic immigration is entirely to stop the introduction of indentured immigration from Asia. Until that question is properly dealt with, all other remedies must be merely patchwork. To further restrict free Asiatic immigration as it is at present under the Cape or Natal Act and to continue to import indentured labourers from India at the rate of nearly 3,000 per year for the industries of Natal, is to strain at a gnat and swallow a camel. The meaning of General Smuts' speech depends upon his meaning of the term "Asiatic immigration". We should much like a writer to ask the General to explain his own speech on this very important topic.

TRANSVAAL NOTES

Mr Narandas Damania and his companions left on Monday

after practically finishing the buildings (on Tolstoy Farm) and earning the gratitude of the settlers. Mr Kallenbach is of opinion that the carpenters have done their work well.

The following gifts have been received during the week.—A bag of peas from Messrs Amos and Ismail, a piece of calico, two shirts, two pairs of trousers, a pair of boots, two blazers, a length of towel, two coats, a parcel of sweets and three watering cans from Mr A. B. Chhetabhai, a bag of beans from Mr V. S. Pillay, and the invariable box of fruit from Mr Desai of Germiston. Advice has arrived of a box from Port Elizabeth referred to by me last week and boxes from Tanga. I am not able to give the contents in the absence of boxes or letters from the senders. (All the foregoing for Tolstoy Farm).

ITEMS OF INTEREST

Mr Dawood Mahomed has received a cable from his son, Mr Hosen that he has left for Durban by the "S.S. Kenilworth Castle". Mr Hosen, we understand, is paying a temporary visit for reasons of health. No young Indian has so well utilised his time in London as young Mr Hosen has, and we trust that he will receive, on landing, that welcome which his character and attainments deserve.

A Capetown message dated August 15 reads:—The Chamber of Commerce today adopted a strongly worded resolution urging that the Government should prohibit the further immigration of Asiatics in South Africa, and to adopt legislation prohibiting the issue of further trading licences to Asiatics already in the country, and also asking for the appointment of a Government Commission to inquire into the whole question generally.

All political comments in this item by M. Dayjee, "Indian Opinion," Private Bag, Durban.

Special Offer: India-Made Agarbattis

(SHIPMENT JUST ARRIVED)

WHOLESALE TRADE PRICES

THREE ROSE, 3 tolas	37/6	Doz
(Available in Thin/Thick Sticks)		
GATEWAY OF INDIA 3 Tolas	45/-	"
" " 6 " "	80/-	"
CHAMELI 2 " "	18/-	"
" " 1 " "	9/-	"
SUGANDH RANI 3 " "	33/-	"
" " 2 1/2 " "	18/-	"
" " 1 " "	8/-	"
" " 1/2 " "	4/-	"
LATAMANGESHEAR 1/2 " "	4/-	"
GHANDAN DEOOP 2 1/2 Box of 16 Sticks.		

CASH WITH ORDER — PRICES F.O.R. DURBAN

We have also received Genuine Basmati Rice 1/- per lb. (Minimum Order 100lb)

We are Stockists of all kinds of Indian Dhalls, Spices and Condiments, Balahts, Almonds, Tamarind, Whole Coconuts and All kinds of Imported Rice.

SPECIAL PRICES TO THE TRADE

Please write for our price list:

K. HARIBHAI & SONS
(PTY.) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants

81 Victoria Street, —P.O. Box 2156—Durban.

Telegraphic Add.: "BHAISONS"

Books For Sale

Sixty Years After (Natesan)	1	0
Public Finance	2	0
Elementary Arithmetic	1	0
Bapu's Letters To Ashram Sisters	2	0
—By Kaka Kalelkar		
Gandhi Techniques in the Modern World	1	4
—By F. J. J. J.		
Why Prohibition—J. C. Kamasappa	1	0
My Dear Child—Gandhiji	2	0
My Religion—Gandhiji	5	0
Story Of The Bible—B. E. George	6	0
Key to Health—Gandhiji	1	0
At the Feet of Bapu—Chandrasekhar	2	0
A Preparation For Science—R. B. Gregg	2	0
Bapu My Mother—Munabehn	1	0
Nature Cure	2	0
Diet and Diet Reform—Gandhiji	5	0
Quinquina—Munabehn	1	0
Selections from Gandhi—N. B. Bose	10	0
Rhombus Yojna	2	0
An Atheist With Gandhi—Gora G. Rao	2	0
A Gandhi Anthology (Book I)—V. G. Desai	1	2
Gandhian Ethics—Benayopal Ray	2	0

Obtainable From:

"Indian Opinion"

P. Bag, Durban, Natal.

Printed and published by Mrs. Subhas Gandhi, at the International Printing Press, Phoenix. Address: INDIAN OPINION, Private Bag, Durban, Natal.

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1901.

Former Editors: Manilal Gandhi—1918-1934.

No. 34—Vol. LVIII.

Friday, 24th August, 1960

REGISTERED AT G.P.O. AS A NEWS PAPER.
Price: FOUR PENCE

CITY COUNCIL URGED TO CALL TALKS ON VOTE

"Issue Has Been Evaded"

REFERRING to the decision of the Durban City Council to refer "without comment" the request of the South African Institute of Race Relations for a commission of enquiry into the desirability of extending the Municipal Franchise to the non-White people to the Natal Provincial Council the Joint Congresses state (in the course of a letter addressed to Durban's City Councillors).

We note that the General Purposes Committee has, in effect, sought to evade the issue, by referring to the decision of the Natal Municipal Association that it was a matter for the Natal Provincial Council.

We say, "Sought to evade the issue," advisedly. We are aware that White public opinion in Durban is reported to be antagonistic to the extension of Municipal franchise rights to non-Whites. So it is feared that it would be rash—if not foolish—to seek support where only opposition is to be found. And, of course the eventual support of the White electorate of Durban will be necessary. On the other hand will the growing demands of the non-Whites permit anyone to evade the issue. Surely it is abundantly clear that a positive solution must be found. And until that is found, friction will continue to mount, bitterness will increase and avoidable situations be made inevitable.

CHINESE PROVERBS

If a man be not enlightened from within, what lamp shall he light? If his intentions are not upright, what prayers shall he say?

Prisons are shut day and night, and yet they are always full; temples are open day and night, and yet they are always empty.

THE Durban City Council should convene a conference of "representatives of all shades of opinion of the public of Durban," to discuss the question of the extension of the municipal franchise to the non-Whites of the country. This request has been addressed to all the City Councillors of Durban by the Joint Congresses (Natal) which consists of the Natal Indian Congress, the South African Congress of Trade Unions (Natal) and the South African Congress of Democrats (Natal). The Joint Congresses claim that such a conference would be of "incalculable value in promoting true understanding of the issues involved, a necessary preliminary and the basis for working out a satisfactory and effective solution."

THE letter of the Joint Congresses goes on: "We must take this opportunity of stating clearly our own viewpoint in regard to the local franchise. It is a viewpoint that is well known, yet failure to state it on this occasion may lead to a misunderstanding. The Congresses firmly believe that the only real solution to the local franchise is the extension of the franchise to the non-White people on a basis of equality, i.e. the common roll franchise and the right to vote and stand for elections to be accorded to every adult, male and female without distinction of race, colour, religion or nationality."

This is the viewpoint our Congresses will put forward at any Conference or other forum.

We respectfully urge you, as councillors in the City Council, to support the convening of such a Franchise Conference in Durban.

We earnestly hope that your efforts will be successful and that the Durban City Council will take the historic step of convening local multi-racial conferences to discuss the extension of the Municipal franchise to non-Whites.

Surely the situation is one calling for positive leadership, for bold leadership, for putting aside private considerations in the best interests of the community. Perhaps the event may show that Durban's White community is far more amenable to the non-White franchise than many Councillors believe. There is some evidence that White public opinion is changing and that it is beginning to face up to the challenge of the times in which we are living. There is good ground for the

belief that positive and bold leadership will evoke a far greater response than many people suspect.

INDIAN WHEAT FOR CONGO

INDIA is sending 1,000 tons of Indian wheat to the Congo.

This is in response to a request from the U.N. Secretary General, Mr. Dag Hammarskjöld.

The request was received by the Government of India on July 16, through Mr. C. S. Jha, India's Permanent Representative at the United Nations.

Arrangements are in hand for expeditionary dispatch of the wheat, possibly to Naples which has been selected as the focal point to receive supplies from various countries for onward dispatch to the Congo.

Film Imports From USA

AN agreement for the import of films from the USA was signed in New Delhi. Mr. K. R. F. Khurana, Joint Secretary, Ministry of Commerce and Industry, signed on behalf of the Government of India, and the Motion Picture Export Association of America was represented by Mr. Charles E. Egan.

This arrangement, which will be in force till March 1962, provides for the utilisation inter alia of savings of US films in India for the purchase or rent of Indian films in India and also for investment in Government of India securities.

The Motion Picture Export Association has undertaken to ask their member-companies to assist in promoting exports of Indian films to the USA and other markets.

The Government of India have decided to reduce the import duty on standard films imported into India for exhibition to 27 Naya Paisa per linear foot rate which was in force prior to April 1, 1960.

This decision was taken following representations received from interests concerned.

ART OF PLEASING EVERY GOD

SARDAR VALLABHBHAI while staying with Gandhiji in Sevagram, one day asked him, "The papers say that Lord Linlithgow sent you a copy of his speech before hand. Was that a hint or a change?"

"It is such a wonderful lie, that it doesn't need a hint nor a change. It is only worth destroying."

Sardar laughed and said, "But you know the art of pleasing every God. In the letter that you praised the Viceroy's speech by one or two words, in the same letter you also praised Jayprakash and the Socialists a little!"

Gandhiji, joining the laughter said, "Yes, yes. This is what my mother taught me. She taught me to go to the Vishnu Temple and also to the Shiva Temple. And you would be pleased to hear that when I got married, we were not only taken to all the Hindu Temples for prayers but also to a Fakir's prayer place."

Indian Opinion

FRIDAY, 26TH AUGUST, 1960

The Lessons Of History

WHILE all over Africa tremendous changes are taking place each day as more and more states pass into independence from colonialism, the European rulers of South Africa go on believing and behaving as if their supremacy and their present entrenched position are eternal, everlasting and God-appointed. The emergency is still on, and having clamped the country into an emergency the Nationalists are conducting the affairs of the country in the manner they think fit. In ruling the country in the way in which they are doing, the Nationalists fail to take into account the lessons of history. They seem to believe that theirs is a God-given right which nothing will change. They forget that life is never static and fixed. It is dynamic and changing constantly.

All round them are strewed the efforts of one race of people to subvert and keep enslaved another group. Most pertinent are the emerging African states. But we may with advantage go a few more years back. It was not so long ago that Churchill thundered in Churchillian fashion that he had not become His Britannic Majesty's First Minister in order to preside over the liquidation of the British Empire. They were tremendous words, backed with the armed might and the colossal technological resources of the greatest Empire the world has ever seen. These words of arrogance and over-riding pride were uttered no more than eighteen years ago this month when India, with Churchill's "naked Fakir" in the van, coined the "Quit India" resolution and made its last bid for freedom. Shortly afterwards circumstances so altered that the "naked Fakir" was able to describe an offer of dominion status to India as "a post dated cheque on a crashing bank." Nothing less than full independence would satisfy the Indian people. Churchill's words were uttered in 1942; five years later India was a full-fledged dominion within the Empire; three years after this she became a republic.

The road to independence for India was long and paved with much sorrow, suffering and bitterness. From Plassey to August 15, 1947 when the British finally withdrew, the pages of India's history are full of the suffering that a nation has to endure for its liberty but ultimately that liberty must come. After the "mutiny" of 1857 the savagery of the British retribution against the "natives" shocked even the most hardened of peoples. Thousands and thousands of innocent men, women, and children were mercilessly hacked down by British soldiers and civilians alike. The records are there, available for inspection. The country was cowed down, beaten into submission by unparalleled brutality. Indians, or "natives" as they were then felt that there could be no escaping the British might. But the nation recovered its soul and within thirty years the foundations of independence were laid. No one could have believed that the

Gandhiji On Simplifying Marriage

A CORRESPONDENT sends me an account of a marriage ceremony performed in Karachi. At the time of the marriage of a girl 16 years old, the daughter of a moneyed man Shrih Lalchand, the father is reported to have curtailed the expenditure to a minimum and given the marriage ceremony a religious and dignified form. The report before me shows that the whole ceremony did not take more than two hours, whereas generally it involves a wasteful expenditure spread over many days. The religious ceremony was performed by a learned Brahmin who explained to the bride and bridegroom the meaning of what they were called upon to recite. I congratulate Shrih Lalchand and his wife who actively supported her husband upon initiating this helpful reform, and hope that it will be copied largely by other moneyed men. This marriage ceremony calls to my mind the scene I witnessed at the Agre students' marriage. They confirmed the impression that was given to me by a friend, that in the United Provinces young men studying in the colleges and schools were themselves eager to be married early and expected their parents to go in for lavish expenditures involving costly gifts, and equally costly and sometimes even more costly entertainments. My informant told me that even highly educated parents were out from the pride of possession, and that as far as expenses went they beat the comparatively uneducated

wealthy merchants. To all such the recent example of Shrih Lalchand and the less recent example of Shrih Jamsalal Bhoja should serve as a stimulus in cutting down expenditures. But more than the parents it is the duty of young men finally to resist premature marriage, more especially marriage during student life, and at all cost curtail all expenditures. Indeed not more than Rs. 10 should be required for the performance of the religious ceremony, and nothing beyond the ceremony should be considered a necessary part of marriage rites. In this age of democracy, when the distinction between the rich and the poor, the high and the low, is sought to be abolished, it is for the rich to lead the poor to a contented life by exercising self-restraint in all their enjoyments and indulgences, and let them remember the verse in the Bhagavadgita, "Whatever leaders of society do, the others will follow." The truth of this statement was too daily verified in our experience, and nowhere more vividly than in marriage ceremonies and rites in connection with the dead. Thousands of poor people deprive themselves for this purpose of necessities of life, and burden themselves with debts carrying ruinous rates of interest. This waste of national resources can be easily stopped if the educated youths of the country, especially sons of rich parents, will resolutely set their faces against every form of wasteful expenditure on their account.

—Young India, 26-3-29.

Indian National Congress founded in the 1880's as a safety valve to release pressure building up against British rule would in the next thirty years become the vehicle on which the nation's demands for complete independence would be mounted. This did happen and slowly and inexorably the people of India ground their way to independence. So it must be elsewhere so it must be in South Africa. The Europeans can never really hope to rule and dominate the black millions of this country for ever. Change is an inevitable part of life. If the European rulers realise this and give recognition to the fact that this is the African's country ultimately it will be possible for all races to live in harmony. The country is richly endowed. There is enough for all. Unfortunately the European rulers want to keep all for themselves now. Who then will blame the African for wanting to keep all for himself when through his sorrows and sufferings, through his Sharpevilles and Langas, through his locations and passes, and through the denial of his human personality and soul he has marched to freedom in the land of his ancestors? White South Africa has much to give thought to.

INDIA TEAM FOR E. AFRICA

MOHAN BAGAN, Calcutta Senior Division Soccer League champions, have accepted an invitation from the Indian Gymkhana (Nairobi) to send a team to play 25 matches, including five "Tests" in East Africa next winter.

According to the honorary assistant secretary of the club, the All-India Football Federation has also sanctioned the visit to East Africa.

INDIAN SOCCER TEAM FOR OLYMPICS

THE Indian football team for the Rome Olympics has been announced.

Twenty-four-year old Pradip Kumar Banerjee of Bengal was unanimously selected to lead the team. The following is the team:

Goal: Bhagarat and Narayan. Backs: Chandrasekhara, Latif and Arun Ghosh. Halves: Francis Kempiah, Ram Bahadur and Mahomet. Centre Half: Jarnal Singh and Yousoof, Khan. Forwards: K. P. Banerjee, Gernomy, Kannan, Balaram, Simon Sanderjee, Datta Das and Hamid. Nineteenth Man: Captain Lalit. Standby: Gosh S. Sen; Back: Mahadevan; Centre Half: Kalam; Forwards: Rahmatullah and Kampan.

Except Arun Ghosh and Francis, who replace Kalam and Rahmatullah the team is the same as that played in qualifying rounds at Dhaka and Calcutta.

Villages in Madhya Pradesh with a population of more than 1,000, are expected to be electrified during the next Plan period. The scheme will cost about Rs 200 million (£15 million).

INDIAN RAILWAYS TODAY HAVE 10,000 LOCOMOTIVES

MR KARNAIL SINGH, Chairman, Railway Board, in a recorded broadcast from New Delhi, said that even though increase in the intensity of traffic had made it necessary for Indian Railways to go in for the electric and diesel traction, the steam locomotive is likely to retain its dominating position for a long time to come.

He said the replacement of worn out engines and for additional traffic, 250 steam locomotives were required every year, and all these are being produced in India. Only a decade ago, India was not able to produce even an odd locomotive and yet was maintaining a fleet of 8,000 to 9,000 of them, each costing Rs 500,000 (£37,500) or more.

Mr Karnail Singh said that Indian Railways today have over 10,000 locomotives. Approximately 82 out of every 100 locomotives with us are broad gauge; another 34 are metre gauge, and only the remaining four out of every 100 are narrow gauge. Except for 181 Diesel locomotives and 91 electric locomotives, all the rest are steam locomotives.

Mr Singh further said that the 1,000th locomotive manufactured at Chittaranjan was delivered on April 16 this year. The cost of production for a W.G.-type heavy goods locomotive was Rs 408,000 (£30,600), nearly Rs 50,000 (£3,750) less than the present world price.

Most Advanced Type

In setting up the Chittaranjan Locomotive Works, which is manned entirely by Indians, both in design offices and in works, he said, Indian Railways have not only acquired the pride of manufacturing the most advanced type of steam locomotives of their own design at a comparatively cheaper cost than outside, and of quality as good, if not better,

than that of any other producer anywhere, but they had also gained utmost confidence in their ability to fashion steel and metal into any shape.

Concluding, Mr Singh remarked that, besides attaining self-sufficiency in the production of locomotives and coaches for all their requirements, Indian Railways have now the capacity to assist neighbouring countries in their requirements of not only these two types of rolling stock but also for wagons for goods traffic and various types of railway equipment, such as train lighting units, signalling equipment, coal train sleepers, railway girders, and all accessories.

ALL-TIME RECORD SUGAR CROP

THE all-India final estimate of sugarcane, 1959-60, put the current year's area and production of crop at the all time record of 5,178,000 acres and 75,038,000 tons in terms of cane (or 7,579,000 tons in terms of raw sugar "gur" respectively. [As compared with the partially revised estimates of 4,803,000 acres and 70,456,000 tons in terms of cane (or 7,113,000 tons in terms of "gur") for 1958-59, the estimate for 1959-60 shows an increase of 375,000 acres or 7.8 per cent in area and 4,582,000 tons (cane) or 6.5 per cent in production.]

DEATH OF JOHN CORDES

WE have received the following letter from Sri Radhakrishna of the Seva Seva Singh, Sevagram, Wardha:

I deeply regret to convey to you the news of the sad demise of John Cordes on the morning of 6th August 1960 in the Kamurba Hospital, Sevagram. As you are already aware he was in the Medical College Hospital at Nagpur for the last three weeks following a slip he had in front of his house resulting in a fracture in the hip area. The Nagpur Medical College Hospital took good care of him and we tried to assist them by sending one of our workers as a full time nurse. It must have been a great agony to him and much physical suffering but Dadu bore it with a brave heart. Finding his condition getting worse we shifted him to the Kamurba Hospital Sevagram. It was his wish as well as ours that he last days; whenever they came, must be spent in Sevagram—the place which he made his ever since he joined us in the year 1947. His last few days have been of prayers and meditation. The last rites were celebrated according to his wish in the Ashram tradition in Sevagram itself.

We, who have known Dadu for over a number of years now have grown to love him deeply and respect him for the spirit of dedication and determination which he symbolised. We are grateful that Dadu's release has been peaceful. We shall treasure the memory of John Cordes at Sevagram for years to come. May his soul rest in peace!

Fountain Of Wisdom

If my whole life consists of giving light with all the power within me, then my death is not only not dreadful, but it joyous.—Tulsin

New India Assurance Co. Ltd.,

India's Leading Company

W. Transport:

Fire, Marine, Transit, Motor, Baggage, Burglary, Householders & Houseowners (Comprehensive), Personal, Accident etc.

Principal Controlling Officers in the Union of South Africa

Jalbhoy Rustomjee & Son

140 Queen Street, — Durban

Phone: Durban 25845, 28513, 29807

DO YOU KNOW

That NEW INDIA is by far India's largest Insurance Company;

That NEW INDIA operates in over forty-five countries;

That NEW INDIA has over 65 branches in India alone;

That NEW INDIA receives over £6,000,000 Premium EACH YEAR on Fire, Marine & Accident.

FOR SECURITY
AND SERVICE
INSURE WITH
NEW INDIA

SECURITY BRANCH ON "COOLIES AND JEWS"

THE following account, of an interrogation by the Security Branch of a person who, at the time detained in prison, had come to our hands:

Barba looked at the list but did not see my name. He produced his T.T. book and showed me the photos and said, "Do you know this book?"

"Yes," I said.

"Do you know these coolies?" he asked. "Do you know these Jews? Are you aware that these people are foreigners in this country?"

I replied, "No."

"All that they are here for is that you should fight (referring to himself). During the process of the fight, all the pennies and pounds that drop out of our pockets they pick them up and buy bigger and better cars."

"Do you know, how many Natchers are detained?" he asked. I said I did not know.

"There are five," he answered. "Do you remember that in 1952 you people wanted to kill all the Indians in Durban?"

To which I said, "I remember the riots but I don't remember the year."

"You remember how your people wanted to destroy the Indian community in Durban? You burned the shops—when the shops are burning you take a small Indian child, swing her round and throw her in the flame."

"I don't remember that the story went to such as that," I replied.

"Do you think that the Indian has forgotten all that?" he asked. "I couldn't say," I replied.

"I can tell you he hasn't forgotten that," the Captain replied, "that is why he is investigating you to fight against me—"

The following report appears in the latest issue of the non-racial fortnightly "Comment" in Durban (August 13, 1960)

In order to take over the government. Will I have nothing to say much. Go and organize your people, but send your grievances through the right channels—people like your chiefs—not through these coolies and Jews. Because these people are even richer than your people—the owners of the country. You can have these organizations. They must not have these foreigners and the government can take your grievances. Let me tell you that we can have a Black government or a White government, but bear in mind that the government cannot accept grievances from the immigrants," the Captain ended.

When I came home they asked, "Did you work before you were arrested?" I said I was having soft goods. After that the Captain said he had not come to investigate a political matter, but a criminal matter. He spoke about £10,000 which he said was in the financial statement of the A.N.C. in 1958. He further wanted to know what had happened to the money. I said I did not know a thing about this money.

"They wanted to know about the money which was reflected in the financial report at Orlando in 1958 of the A.N.C. conference—about £10,000, but they further hinted that with various other organizations, this amount runs into millions of pounds."

"Where is this money? I can assure you that you can tell me where the money is."

I said, "I do not know any-

thing about this."

Then afterwards he said, "You were being visited by the Indian and Jewish people." He was going to recommend to the Minister for my release, but I must look out, otherwise I would be sorry.

And once I was not prepared to answer, he said, "You may go."

Second round of interrogation.

Q: "Are you prepared to answer questions?"

A: "No."

Then Capt. Barba started speaking about the 1950 Durban riots and said that the sole aim of the Indians here is to drive out the Whites and Africans out of South Africa so that they could bring the poor Indians from India to settle in South Africa. In short, they are using the A.N.C. to achieve their own ends.

I asked him about the causes of the Durban riots. He was not prepared to give the causes. I further asked him if he had a better idea of the causes of the

riots, than the *Voorlander* or the *Transvaal* which gave him the causes of the riots. Unfortunately I had no paper with me which gave the causes. The report which I read was through the White papers, the *Star* and *Rand Daily Mail*.

He said the A.N.C. is an African organization, and it is a good organization, but now of late it has been taken over by the Indians.

He produced the T.T. booklets and said to me, "Do you think that these are your leaders?"

I told him that these are my leaders, for you want find a Maximalist or Kraschey on the list, and I don't expect a Max. or a Min. to assist me in my freedom fight here in South Africa. He said that my own people will kill me outside for I am not representing them in their liberation.

I told him that I am not worried about that. Jews was killed by his own people. For me to be killed by them is a blessing for me for history will prove who was wrong or right.

He said I was still young and he felt I am wrong.

I told him that it is unfortunate for me not to see his point of view. Then I was ordered to get out. I went out.

SHRI KRISHNA ASTHMEE CELEBRATIONS

FINDER the auspices of the Hindi Yuvak Sabha, and the Arya Samaj, Ladysmith, the Birthday anniversary of Lord Krishna was celebrated at the Hindi Yuvak Sabha Hall, Leonardtownship, on Sunday last amidst a large gathering.

The celebrations commenced with a Religious Service programme, consisting of Prayers, Flava hymns, and bhajans. Mr. B. Godhas, the chairman, welcomed the audience with a brief outline on Krishna Jyoti (the birth and boyhood of Lord Krishna). Mr. L. Sengodan conducted proceedings thereafter.

Mr. Vithal Lal spoke on "The Gita—essence of the Vedas". He gave a brief outline of some of the teachings of the Gita, and showed why the Gita is looked upon as the gem of Hindu scriptures. He said that the Gita contained the essence of the sermon delivered by Lord Krishna to Arjuna on the battlefield of Kurukshetra some 5,000 years ago, and that it pointed the way to righteous conduct embodied in service unto others.

This sermon was followed by a religious talk by Mr. B. Pachet on the topic "Lord Krishna's teachings of Self Realization." Mr. Pachet said that man was not at peace with himself until he had achieved a measure of his duty

unto God. To this and even embodied being had to perform action. This action had to be performed with the thoroughness of true devotion where was the renunciation of the fruits of action. This devotion implied service to all objects created by God, and was epitomized in the following lines from "The Agricant Marriage".

"He prayeth him, who loveth best,

All things both great and small,

For the dear God who loveth us,

He made and loveth all."

Mr. R. Dhookee, principal of the M. L. Sultan Indian School, exhorted in particular the children present to turn to the scriptures of Hinduism and to take pride and pleasure in learning them.

Devotional songs and Vedic hymns were rendered by Messrs K. H. Dhookee, and B. Duran, assisted by the Tarsan Orchestra.

At the conclusion of the programme, it was announced by the Secretary of the Hindi Yuvak Sabha, Mr. B. Vithal, in his vote of thanks, that in order to effect a revival of Religious Awakening in Leonardtownship, weekly prayer meetings (not songs) will be held every Sunday at the Sabha Hall from 4 to 5 p.m. All interested persons are welcome to attend.

Cable & Tel. A44 HARGVAN

Phone 29168

P. Hargovan & Co.
(Pty.) Ltd.

Earthenware Pickle Jars 3 Gallons 12/6 each F.O.R. Durban
Fresh First Grade Green Ginger 1/2 per lb. " " "
Fresh First Grade Garlic 2/- " " "

Cash with order only.

P. O. BOX 1250.
155/7 Warwick Avenue
DURBAN.

ANTI-ALCOHOLISM SERVICES IN S.A. INADEQUATE

THE services provided to combat alcoholism in South Africa are "totally inadequate," says an editorial in the current issue of the monthly magazine, "The South African Family Doctor."

The article points out that if it were known that a plague was approaching South Africa which would affect one in 75 of the entire adult population and cost the country £50-million a year, with a chance of increasing, there would be another national emergency.

"Yet this is exactly what alcoholism is doing in the Union where between 90,000 and 100,000 of the population are affected."

"The Government, committee, industry and the general public do not, however, appear to realise the gravity of the problem."

In the estimates of Expenditure for 1960-61, says "The South African Family Doctor," the Government allocated only £7,000 to subsidies to associations and clinics for the care and rehabilitation of alcoholics, £39,000 to State-run Work Colonies, £16,800 to subsidised institutions operating under the Work Colonies Act and grants totalling £1,100 for rescue work

by the Salvation Army—a grand total of £84,800.

In the same Estimates, £4,000,000 was voted for the fight against tuberculosis.

"The fact that six per cent. of the population is suffering from alcoholism—a disease as real in every way as tuberculosis—does not seem to be reflected in the amount of money which has been set aside to deal with the problem."

"According to leading medical authorities in South Africa, alcoholism ranks third after heart diseases and cancer as a public health problem, but it affects commerce and industry to a far greater extent than any other illness."

"The Union's high place in the world list showing the percentage of alcoholics—third behind France and the United States—must and must not be ignored."

"In France, where one person in 10 is affected, £200-million a year is spent on the cure and care of alcoholics. Many millions more are spent in the United States."

"Doctors, sociologists and welfare workers are clamouring

for the proper recognition of this serious social and health problem in South Africa."

The only Union-wide body actively engaged in fighting the problem, says "The South African Family Doctor," is the S.A. National Council on Alcoholism (S.A.N.C.A.).

On its shoe-string budget of £20,000—including a Government subsidy of £5,000, small grants from provincial administrations, municipalities and donations from public and private bodies—it is doing valiant work.

"Apart from State-run work colonies and retreats, subsidised clinics are run by S.A.N.C.A., the Rand Aid Association, the Railway Temperance Union and the Salvation Army."

"But they are not enough."

"More clinics and rehabilitation centres are urgently needed throughout the country. And a great deal more money is needed for a nation-wide education programme on all aspects of alcoholism, starting with the child at school and extending to the people responsible for running the affairs of the country."

The editorial points out that the common concept that the average alcoholic is a hobo is a fallacy.

"There are alcoholics in all strata of society, from university professors to manual labourers. Up to 85 per cent. of all alcoholics are in gainful employment. But absenteeism of an alcoholic reaches an average of 22 working days a year."

"The results of rehabilitation make treatment a good investment. Large commercial firms and mining houses in the Union have found it not only worthwhile to employ rehabilitated alcoholics, but good business. A rehabilitated alcoholic is usually a better than average worker."

WATCHE, Lents models—25 fourth, waterproof, shockproof, antimagnetic, unbreakable, stainless steel, fitted with matching metal expansion straps—price 47/6. As above, but 21 jewels—43/6. As above, but 17 jewels—39/6. As above but with self-cleaning calendar, 17 jewels—45/6. Also 21 jewels Calendar—50/6. Other models from 19/6.

LADIES models 25 jewels, unbreakable, waterproof, fitted with magnificent matching expansion bracelets—55/6. As above, but 17 jewels—47/6.

A. I. AGENTS, 11th Floor, No. 100/101, 11th Ministry Building, First Street, P.O. Box 927, Johannesburg. Stocks limited, order immediately.

FAMOUS INDIAN MUSICAL INSTRUMENTS AND SONG BOOKS JUST ARRIVED

Thubla and Deogies Latest Designs £8/10/-
Dholaks and Mirdangs for Thal each £8/10/-
Harmoniums, Rama Flute Best make £18/10/-
Mouth Organs Popular Brands 4/4, 5/5, 7/5
Gul Gul Tharangs and Xylophons each 25/-
Clarinets B/F for Indian Bands £18/10/-

Violins and Banjo Mandolins each £6/10/-
Thubla Deogies and Dholak spare caps ea. 25/-
Longneck Tawar Banjos £12/10/-
Jap Males for Prayers 4/4, 5/5, 10/6
Gujarati Film Song Bk, 20 Films ea. 2/6

Trombones and Sunks each £15/-
Khartal and Jhang in Pairs each set £15/-

Straight Blowing Flutes 2/6
Side Blowing Krishna Style Flute 5/6
Manjiras and Mouth Organs 3/6

Dancing Balls in Dozen Lots 4/6
Marakas for Rumba and Tango Bands 25/6
Sarees and Dhrubba each £12/10/-

BOOKS OF ALL SORTS, INDIAN, ANCIENT, HISTORICAL, ARE SOLD BY US

D. Roopanand Bros.

PHONE 20707

MUSIC SALOON & BOOKSELLERS

P.O. BOX 252

85 Victoria Street,

DURBAN

LANDMARKS IN INDIA'S —★ AIR TRANSPORT

By RAS NARAIN GUPTA

WITH cosmic rockets flying in space at 7,000 miles an hour, and with the possibility of man reaching the moon by the not too distant future, any talk of the history of air transport in India appears anachronistic.

And yet it, too, is full of romance and adventure. While the more advanced countries have made phenomenal progress in air transport, India, despite her limited resources and more pressing economic problems, has not lagged too far behind.

Three Decades

The history of commercial air transport in India is about three decades old, though, as in other countries, the first successful balloon flight was conducted in 1877, and the first aeroplane flight in January, 1911. These earlier attempts were, however, in the nature of exhibition and experiment; they thrilled the crowds and gave a glimpse of things to come.

It was not until 1917 that the Department of Civil Aviation was organised in India and the first civil aerodromes established. In 1928, flying clubs were opened at Bombay, Calcutta, Delhi and Karachi to afford facilities for training and spread aeromaneuvring among the people. In December, 1929 the first domestic air service was inaugurated between Delhi and Karachi.

The year 1932 marks a great landmark in the history of air transport in India for it was in that year that two Indian Companies, the Tata Sons Limited, and the Indian National Airways Limited were established to operate air services from Karachi to Colombo and Karachi to Delhi, respectively. These companies provided a connection at Karachi with the Imperial Airways and other foreign air services operating to and from the West.

They were given contracts for the carriage of mail which at that stage of underdeveloped passenger traffic, was regarded the backbone of the air services. By 1939 before the outbreak of World War II, only one more air company, the Air Services of India Limited, had been organised to operate services between Bombay and Kathiawar and Bombay and Kutch.

The war gave a great fillip to air transport. The personnel and equipment of Indian Civil Aviation made a substantial contribution to the war effort. Many Civil Pilots and Aerodrome officers joined the then Royal Indian Air Force. To cope with the large military demand for air transport, several scheduled services were suspended, and the air companies became contract operators for the army. Larger aeroplanes were purchased to meet Indian civil aircraft did splendid work in evacuating refugees from Burma.

Under the pressure of war, a beginning was made with the manufacture of aircraft by the Hindustan Aircraft Limited, at Bangalore. This company has made great progress in recent years and is manufacturing several types of trainer craft. Several hundred aerodromes with concrete runways were also constructed.

At the end of the war, it was decided to re-start scheduled commercial services. The Tata Air Lines (former Tata Sons Limited) and the Indian National Airways started operating services between Karachi and Madras, Bombay and Delhi, Bombay and Calcutta, Delhi and Calcutta, Delhi and Kutch and Delhi and Peshawar, connecting major cities on route. With bright prospects in view, several new companies came into being.

The need had long been felt for regulating scheduled air transport services to safeguard the interests of the public and to ensure economic and orderly development. With the rapid growth of air companies, it now became a matter of urgency. For this purpose, the Government introduced the Air Transport Licensing Rules, and in July, 1946, set up an Air Transport Licensing Board.

Under these rules an scheduled air service could be operated after October 1, 1946, except under a license granted by the Board. Provisional licenses were, however, immediately issued for services in operation on September 1, 1946.

Within six months of its establishment, the Board received applications from 23 new companies for operation

on 66 routes covering the whole of undivided India. Of these, licenses were granted to only seven new companies for operating on 33 additional routes.

The partition of India did not materially affect the progress of air transport. In fact, remarkable progress has been achieved in the post-independence period. Prior to 1947, India's external operations were confined to neighbouring countries like Burma and Ceylon. They have since been extended to Cairo, Rome, Geneva, Paris, Düsseldorf, London, Aden, Nairobi, Bangkok, Singapore, Hong Kong, Kuching, Kabul, Kathmandu and Moscow.

Nationalization

In 1953, a notable development in the history of civil aviation in India was the nationalization of air transport companies. The planned and competitive growth of air companies in the post-independence era hastened this decision. The Government felt that air transport, like the railways, being a public utility service, should be developed in the national interest, the available resources in terms of equipment, workshop capacity and technical personnel had to be used to the maximum advantage, and both from the point of view of defence and the utilization of the latest techniques in modern aviation, all air services should be operated by a State undertaking.

The Air Corporation Act which came into force on May 28, 1953, provided for the setting up of two corporations—Air India International and Indian Airlines—one for long-distance international air services, and the other for domestic air services and transport to neighbouring countries.

Since nationalization, the two corporations have made significant progress, both in regard to added services and the carriage of passengers, mail and cargo.

The Indian Airlines Corporation, whose fleet comprised 39 Vincents, six Skymasters, five Hercules and 61 Dakotas at the end of 1953, took up all important centres in the country. Recently two new services—the Srinagar—Leh Service and the

Delhi-Kashmir Service—have added to the list. In 1953, aircraft flew about 29 miles carrying about 100 passengers and nearly 200 tons of cargo and mail on its scheduled and non-scheduled routes.

Air-India International, its fleet of 10 Boeing 707s and one Dakota, services reaching out to countries, namely, Africa, Australia, Ceylon, Egypt, Italy, Iraq, Japan, Netherlands, Pakistan, Sweden, Thailand, the U.S.A., U.S.S.R., and the U.K. In 1953 it carried about 100,000 passengers and covered a distance of over 7 million miles.

Compared with 1947, passenger traffic handled by two corporations in 1953 about three times, the load about 17 times, the loads nine times, and flown more than two and a half times.

Training

The training of pilots, aircraft maintenance engineers, drone officers, control tower, radio operators, technicians and pilots is conducted in the Institute of the Civil Aviation, Allahabad. Under this are the 14 Civil Flying Clubs at Bombay, Madras, Patna, Ranchi, Bhubaneswar, Lucknow, Jullundur, Hyderabad, Jaipur, Indore, Gwalior and Guwahati and four Gliding Clubs at Bangalore, Allahabad, Delhi. They also train "Licence" and "B" Licence."

The development of air transport depends to a large extent on the proper construction and maintenance of aerodromes. In India, there are 85 aerodromes which are controlled and operated by the Civil Aviation Department. Three of them are at Bombay (Santa Cruz), (Dum Dum) and Delhi (Tughlakabad) are international airports.

During the remaining period of the second Five-Year Plan it is proposed to construct more aerodromes and to strengthen the main ways at the three airports in accordance with

(Continued on next page)

Fine Films By Gujarati Teacher

G. Rameshobhai, Cape Town, writes:

IT was last month that I happened to be present in 'Mitra Hall', Mowbray. It was a specially invited gathering of our Hindu families. There was a fine selection of colourful movies shown by touring cinematographer Mr. Vinayachandra B. Patel, who was spending his school holidays for shooting and collecting educational and geographical films for school children.

Mr. Patel is a teacher of Shree Bharat Bhada Mandir (School) — a Gujarati school in Johannesburg. His great hobby is touring during his vacation, and showing his own and several imported educational and informative films to our Indians.

The films which he showed on the other day were full of variety—about Physical Culture, Yogis Asanas for health, Holy Himalayas, Southern and Northern Rhodesian colourful scenery of Victoria Falls, Kruger Dam and Zimbabwe ruins; Animal Rights of Interest.

Mr. Patel's commentaries were very helpful to the whole audience. I must congratulate Mr. Patel for doing such good work.

During Mr. Patel's trip to Cape Province, wonderful garden scenes were filmed for his educational film collection.

Welcome To New Principal And Vice-Principal

A WELCOME reception will be accorded to Mr. P. Subramanyam and Mr. S. Andha (Principal and Vice-Principal respectively) at the Shree Gopal Temple Hall on Tuesday, 20th August, 1960 at 2 p.m.

The following donors will present Trophies to the incoming Principal:

Mr. and Mrs. G. R. Singh Grand Composite, Mr. Y. S. Chakraborty Composite (Athletics), Mr. A. Ramdas: Parade, Mr. G. E. Parakk: Boys Composite, Mr. R. Ramaswami: Girls Composite, Mr. E. Chennappa: B Division, Messrs Andha Bros: C Division, Mr. R. L. Beharai: D Division, Mrs. Rimbhagan: E Division, Mr. J. R. Singh: F Division, Mr. Balasub: Victor Ladder, Mr. P. P. Pillay: Victoria Ladder, Mr. G. H. Master: Tag O'War, Mr. E. Andha: Thrill.

Blind Society's Annual Meeting

THE annual general meeting of the Natal Indian Blind Society and the Arthur Blazall School for the Blind which was to have been held on Saturday last, has been postponed and will now be held on Saturday, 10th September, 1960.

The postponement has been necessitated because of an unfortunate clash of date with the Annual General Meeting of the Durban Indian Benevolent Society.

The General Committee of the Natal Indian Blind Society and the Board of Management of the Arthur Blazall School for the Blind are appreciative of the excellent work done by the Durban Indian Benevolent Society and have agreed to postpone the Annual General Meeting of their institutions to enable members of the public to attend the meeting.

Canon A. A. Zula, who is the Guest Speaker at the Annual General Meetings of the Natal Indian Blind Society and the Arthur Blazall School for the Blind has kindly agreed to the change of the date and the title of his address at the meeting on 10th September will be "The Commonly and Welfare."

Plea For Ayurveda

ADDRESSING a meeting of the Panel on Ayurveda of the Planning Commission in New Delhi, Mr. Gulzarilal Nanda, Chairman, pleaded for a policy of co-existence of indigenous and modern systems of medicine.

Dealing with the development of indigenous systems, the chairman stressed the need for correlating them with the modern system of medicine, for which expert exponents of the Indian systems should develop the scientific aspects, complement their knowledge with researches in the modern system and remove the development which had been retarded.

Addressing the meeting, Mr. D. P. Karmachar, the Union Minister of Health, said that what was precious in the indigenous systems must be accepted.

SURAT HINDOO ASSOCIATION

2 shops and 1 warehouse—33/35, Cross Street, Durban, in course of erection—to let by tender—see particulars apply 141 Prince Edward Street Durban. Lowest tender not necessarily accepted.

OBITUARY

The late Mr. Harilal Hirjee Soni (Choksi)

A well-known personality of Ladysmith Mr. Harilal Hirjee Soni (Choksi) passed away on the 19th August 1960 at the age of 78 years. The funeral was attended by a large number of Hindus and Muslims. The late Mr. Soni was respected by all sections of the Indian community.

He laid the foundation stone of the new Benathan Dharma-shala. He also donated a large sum to this institution. He was the treasurer of the Ladysmith Arya Samaj Society. He was cremated according to Vedic rites conducted by Mr. Vilhelmbal L. Mohle.

There was a large crowd from Durban, Maritzburg, Kwa-Zulu, Dundee, Colenso and several

DRY RED CHILLIES

No. 1 Mixed Grade Dry Red Chillies, Nett 30lb Bag 45/-

Any amount obtainable for Cash.

Write for Grain Bags and Sugar Pockets.

MAARMANS (Pty) Ltd.
Box 26, Phone 128.
BRITS, Transvaal.

other places. Many relatives also came from different towns.

Shri Amelital and the family of the late Mr. Soni thank all those who sent telegrams, cables and letters of sympathy. They also express their appreciation for whatever assistance was given them in their bereavement.

(Continued from previous page)

needs of jet aircraft and the technical standards laid down by the International Civil Aviation Organisation.

India, it would thus appear, has made steady progress in the annals of air transport. With its vast distances, with the main centres of population far apart, with its strategic situation as the only practicable airway between Europe and the East, with a favourable climate for flying and immense possibilities of economic development, air transport in India offers unlimited opportunities for further development.

"BRONKURE"

Genuine Ayurvedic Treatment proven. The Greatest Oriental "ASTHMATIC" And Bronchial Decongestant. TOTALLY HARMLESS

For Asthma, Short Breath, And Bronchial Attacks

Instantly relieves and cures Asthmatic attacks. No medicines to take, No irritating injections. You simply light the "Bronkure" sheet and inhale the medicinal fumes. You will immediately start breathing easier and more comfortably.

"BRONKURE"

1 Packet "Bronkure" Sheet For Only 12/6 Post Free

Write To: Sole Agents,
P. O. BOX 2155,
Johannesburg, S. A.

Cash with order only. Unclaimed POSTAL ORDERS.

No C.O.D.'s Orders from outside Union to enclose BRITISH POSTAL ORDERS.

Our Retail Agents:

Five Brand Tobacco Works,
191 Grey Street, — Durban.

Agents WANTED in East Africa and Rhodesia.

Indian Records Now Cheaper!!

7/6 Each (Plus 3d Tax.)

AVAILABLE IN SINGLES OR SETS

Some Of Our Latest Hits:

OIL DENE DEKHO, UJALA, NAAGHANI, USTAD, MAIN
MEHNDI, MISS INDIA, AGRA, NASHIK-MEH-NOON, GHAR
ROAD, TALAQ, DOUSTAD, SANSAR, AMAR DEET,
MOTHEK INDIA.

Special Offer: 1 Box of Greatest Records Available, 30 in Box At a Glor. Price—50/- per Box

ORDER NOW — FREE PACKING

C.O.D. Orders to include 7/6 deposit.

Only Obtainable At:

NATIONAL RECORD COMPANY,

2 Ajmeri Arcade (off 14th Grey St. & 30 Cathedral Road)
P.O. Box 1574 DUNBAN Phone 67862

fifty years ago...

August 1910

Report Of The Protector Of Indian Immigrants

(From "The Indian Opinion" August 27th, 1910)

THE following appears in the column entitled "From The Editor's Chair":

The Report of the Protector of Indian Immigrants is just now a reasonable publication, and should be studied by every well-wisher of South Africa, especially the candidates who are bidding for Parliamentary honours, whether for the Union Parliament or the Provincial Councils. In self-governing states, as has been so often well said, there can be no room for servile labour. The recently-issued Immigration Commission Report would justify us in using the term "slave-labour." The Commission, in tracing the history of the institution of indentured labour, have shown conclusively that the system was established immediately upon the abolition of slavery, and it was intended to replace the slaves who had become free men. Indentured labour had, therefore, inevitably to assume many of the incidents of slavery, the chief of which was that the employer had control over the body of the indentured servant. This incident, as well as other incidents, of slave-labour are reproduced in the indenture laws of this Province and no matter what may be said against Mr. Polak as regards the cases of ill-treatment cited by him with a view to ending the system, the fact that indentured labour is this Colony's servant of slavery justifies his condemnation of the system, and the sooner it is ended the better it will be for this Province as well as the whole of South Africa, and that alike from the European and the Indian standpoints.

The report, under review shows that 2,487 men, women, boys and girls were introduced into the Colony during the last year, and, though it shows a falling-off on the previous year, it is still a formidable number. Of these introductions, 1,501 were men, 611 women, 221 boys, 108 girls, 55 male infants and 87 female infants. It is satisfactory to note that the death-rate still continues to decrease, tuberculosis and pneumonia having claimed the largest num-

ber of victims. Death from the two diseases show that more labour is not suited to the Indian constitution. There were 34 suicides. In our opinion it is still an alarming number, the cause of which will never be found out unless there is an independent and impartial inquiry. The Protector is still concerned about the abnormal death-rate among the children. "This matter," he says "is still receiving such attention as will probably help to a considerable improvement, notwithstanding the fact that this is a most difficult problem for solution." We venture to think that it will cease to be a difficult problem the moment the relations between the employers and the employed become changed to those of an ordinary master and servant; either party being only civilly liable for breach of contract. "Only 2,487 indentured Indians," states the Protector, "have been introduced against 20,528 who have finished their indentures; but against this, 6,479 men, women, and children have re-indentured." The Protector elsewhere admits that this re-indenture is due partly to the high annual poll-tax that indentured Indians are obliged to pay as the price of freedom. Hitherto, for the past few years, labour has been imported only from Madras Presidency, but the board has now decided to fall back upon Calcutta also. We note that, in spite of the protest of the Protector the position of Indian medical officers is not yet to be changed, and that they are still to be appointed and controlled by the Indian Immigration Trust Board. We trust, therefore, that Mr. Polak's efforts (the Protector) efforts to have the desirable changes brought about will be successful. The Protector throws a curious side-light on the Poll-Tax Act of 1895. He says that "It was never intended that it should apply to women, but the wording of the Act is such that payment could not be avoided. It is presumed that only those women who are in a position to pay without undue

strain will now, (i.e. under the Amended Act) be compelled to do so." This coincides with our comments upon the Act of 1910 when it was passed, to the effect that it practically gave little relief to women, and that they still remained subject to harassment and needless inquiry. It is a manifest breach of faith for the Government not to have shied by their original intention, as we now learn that the Act of 1895 was never intended to apply to women.

R. VITHAL

Bookkeeping, Writing up Sets of Books, Balance Sheets, Income Tax Returns.

Contact No. 12 Backlys Avenue, 23 Market Street, Cor Diagonal & Market St. Johannesburg. Phone 22-1854

All political comments in this house by N. Dayaljee, "Indian Opinion," Durban, Natal.

EDUCATIONAL

Natal Senior Certificate—Students And Teachers

To improve students in your preparation you need the assistance of past examination papers with model answers, summaries and paraphrases of set works and model questions and answers on set works.

The examination papers are issued in booklet form containing at least five papers for each subject. Price 3/6

Model Answers to Mathematics Papers..... 7/6
King Lear (Paraphrase)..... 5/-
English Verse (Paraphrase)..... 5/-

Class Examinations (Questions and Answers)..... 3/-
Notes on Mercantile Law..... 5/-
Notes on Economics..... 5/-
Notes on Commerce..... 5/-

Place your order now and enclose Postal Order or cash plus 3d. postage.

Details of publications from

IDEAL STUDY AIDS,
Natal Bank Chambers,
90 Market St., P.O. Box 3523,
JOHANNESBURG.

Phone 535-4785

P. O. Box 1848

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS
HOUSE FOR KEEN CASH PRICES
33 West Street, JOHANNESBURG.

Special Offer: India-Made Agarbattis

(SHIPMENT JUST ARRIVED)

WHOLESALE TRADE PRICES

TRIER ROSES, 3 tolas	37/6 Doz
(Available in This/Talek Bunks)	
GATEWAY OF INDIA 3 Tolas	45/- "
" " " " " "	90/- "
CHANZLI " " " "	15/- "
" " " " " "	9/- "
BEGANDEH RANI " " " "	23/- "
" " " " " "	18/- "
" " " " " "	8/- "
" " " " " "	4/- "
LATAMANGESHEAR " " " "	4/- "

CHANDAN DHUOP 1/- Doz at 16 Sticks.

CASH WITH ORDER — PRICES F.O.R. DURBAN

We have also received Gessie Basmati Rice 1/- per lb.
(Minimum Order 100lb)

We are Stockists of all kinds of Indian Dhols, Spices and Condiments, Betelnuts, Almonds, Tamarind, Whole Coconuts and All kinds of Imported Rice.

SPECIAL PRICES TO THE TRADE

Please write for our price list.

K. HARIBHAI & SONS
(PTY.) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants
81 Victoria Street, —P.O. Box 2156—Durban.
Telegraphic Add.: "BHAISONS"

સમાનતા, સ્વતંત્રતા અને બંધુત્વ

(લેખક : સિદ્ધરાજ દવડા)

હું માનું છું કે જાતની પરિસ્થિતિમાં સાચા કે સમાનતાનું મૂલ્ય છે. થી વધારે છે. હું પોતે આ મુદ્દાને બહુ મહત્વ આપું છું. આર્થિક અસમાનતા અને શોષણ, એ કાલક્રમમાં છે તે હું શક્ય નોંધું. એ ત્યારે જ નથી થઈ, જ્યારે સમાજમાં બંધુત્વની જાવના હેતુ. મહારાજા નિર્મલજીવી અસમાનતા મિટાવવું હવે નહિ થાય, અને એ હવે નથી. એ તે રચાયે નહિ બનશે. નિર્મલજીવી નો અર્થ સ્વાતંત્ર્ય છે, ત્યાં મનુષ્યની સ્વતંત્રતાને કદાચ પશુ જેવો મહત્વ છે.

હું એ કહેવા માંડતો નથી કે મહારાજા નિર્મલજીવી અસમાનતા ન હોવું જોઈએ, પરંતુ સ્વાતંત્ર્ય (સારા અર્થમાં સ્વતંત્રતા, સ્વચ્છંદસત્તા અર્થમાં નહિ) સારી વ્યવસ્થાનું સાધન છે કે હોવું જોઈએ. સમાનતાની સાથે-સાથે સ્વતંત્રતાનું મૂલ્ય પણ આપણે ખ્યાલમાં રાખવું પડે. આ બંને મૂલ્યોની સમાપના બંધુત્વના આધાર પર જ થઈ શકે છે. આ રીતે સમાનતા, સ્વતંત્રતા અને બંધુત્વ (Equality, Liberty and Fraternity) એ છૂંદો કાંતિ-ચંદ્રોદય આપે પણ આપણી કાંતિને કદાચ હોવો જોઈએ.

આ મૂલ્યોની સમાપના ને માટે કંઈક મહારાજા અથવા પરિસ્થિતિનું નિર્મલજીવી બંધુત્વને જરૂરી બની શકે છે, પરંતુ એવા નિર્મલજીવી કદાચ પ્રથમ એ છે કે નિર્મલજીવી નિર્મલજીવી હોવું જરૂર અને તેથી રીતે જરૂર આજ સુધીને અનુભવ આપણને એ બતાવે છે કે સમાજમાં પરસ્પર વિરોધી હિતોની વચ્ચેના મુદ્દાનું સમાધાન રાખવાના બહાના હેઠળ નિર્મલજીવી સ્વતંત્રતાનું મૂલ્ય કદાચ નથી જાય છે. રક્ષક કોષ્ટક નથી જાય છે, આજના મુદ્દામાં, જ્યારે વિશ્વની બહુ જ મર્યાદા છે, ત્યારે કોઈ કેદીય સંસ્થા આ બંધુત્વના કાયદા નિર્મલજીવી અધિકાર આપેલા બહુ જ અવગણ્ય છે. એ જાર કેદીય સંસ્થા ને કાયદા નિર્મલજીવી આપેલા અધિકાર કેદીય સંસ્થાની આવશ્યકતા આપણે સ્વીકાર કરી શકીએ છીએ. તે પછી કેદીય સંસ્થા અધિકાર કેદીય નિર્મલજીવી ના તકેદીય પરીણામ આપણે જાણી શકતા નથી.

કેદીય સંસ્થા કદાચ અસમાનતા અને

મૂલ્ય વિના જોતિક અને આધારિક શક્તિ પ્રાપ્ત નથી થતી. આજ સુધી સમાજવાદે કેવળ જોતિક અને મહારાજા નિર્મલજીવી પર જરૂર આપું અને એથી જ હું તે "કદાચકારી રાજ્ય" ની બંધુત્વ મળી (બંધુત્વ એથી)માં પહેલી યોગી ગણા છે.

મારા ખ્યાલથી આ કોમિશન નિર્મલજીવી માટે સાચાં જ અને આર્થિક સમાનતાના કોમિશનના આધાર પર જ જરૂર પડે. નાની-નાની સ્વાતંત્રતા વિરોધીત કોમિશનના સમાનતા સ્વતંત્રતા અને બંધુત્વને મૂલ્ય હોઈ શકે છે. સ્વાતંત્ર્યના અર્થ બહુ જ સંકેતિત ન હોય કદાચ માર્ક્સે પણ એ જ કહ્યું હશે કે સ્વાતંત્ર્યના અર્થે, કદાચ આપણે સહી શકીએ છીએ, તેથી જ રીતે અનુભવ મળી જાય છે. સ્વાતંત્ર્યના કદાચ એવો રહે, જેમાં સ્વાતંત્ર્ય અને બંધુત્વના નો સંબંધ સહી ન થાયે પણ વચ-

માં મળે જાય શોય, તે નકામી બંધુત્વની જાવના એથી મહત્વ અને શોયની જાવના થઈ જશે. સીધા પરસ્પરતાનું સમાજના બંધુત્વ હોઈ શકે છે.

એથી સ્વાતંત્ર્ય જરૂર નાના કોમિશન કદાચમાં અને તે પૂર્વ નથી, તે સ્વાતંત્ર્ય બંધુત્વને માટે અને સ્વાતંત્ર્યના આધાર પર હોવું જોઈએ. આ પ્રકારે દરેક વ્યક્તિ આપણે એ પરીણામ બંધુત્વ પહેલીએ છીએ કે આર્થિક સમાનતા વિરોધીત અને સ્વાતંત્ર્યની પદવિની હોઈ શકીએ છીએ. (વિદીપરથી અનુવાદ)

વિરોધક મહારાજા અધારે સ્વચ્છંદતા શી છે

સુને ૧૯૧૮ની જાત થઈ છે. આ સમયમાં મહારાજા આપણી નિમિષ આજના કદાચ અને તેમની સાથે વિરોધક મહારાજા પણ આજના કદાચ. તેઓ તે સ્વચ્છંદતાના કદાચ છે અને આજના તે જુદાનું કદાચ કરી રહ્યા છે.

ત્યાં આજના કોષ્ટક બાંધ મહારાજાને માટે કોઈ કોષ્ટક આજના કદાચ. આ કોષ્ટક કદાચ કદાચની હતી. રવિ-કંઠર મહારાજાને મહારાજાને આજના માટે કદાચ કદાચ કરવા વિચારું અને પોતે કોષ્ટકની હતી ત્યાં જરૂરે એક મહારાજા પાછી કદાચ કદાચ કોષ્ટક. એ જ વચન કોષ્ટક કદાચ પાછીમાં કોષ્ટકને મહારાજા પાછે તેમજ તે કદાચ પાછી. અને આ દરમ મહારાજાને કોષ્ટકની એક રચના હતી. અને રવિ-કંઠર મહારાજાને અનર્થ ને જનમાં પ્રચલિત હતી કે, "મહારાજાને આજના માટે એ કદાચ કોષ્ટક આપી."

રવિ-કંઠર બાંધ કોષ્ટક કોષ્ટક રચના એકે મહારાજાને કદાચ એક જ વચન હોઈ કે : "તે કદાચ કોષ્ટક."

રવિ-કંઠર મહારાજાને તરત જ જાણ આપે : "કદાચ કોષ્ટક."

"કદાચ કોષ્ટક કે નમકી?" મહારાજાને કહ્યું : "તે કદાચ તે કોષ્ટક છે પણ તારો કાયદો એક ને એક. શાયે તે તે કોષ્ટક કદાચ પહેલાં તારો કાયદો કદાચ હોઈ તે જ કાયદો કાયદો નહિ તે પછી તે જ કાયદો કાયદો છે. તને આવરી ન થતી કાયદો તે સ્વચ્છંદ પાછીમાં તારો કાયદો મારે કે પાછી કાયદો તે જ કાયદો નમકી એકે તને આવરી થતી કે તે કાયદો કાયદો કે નમકી છે."

ચાર્જીલના પીડિતો સરકાર પાસેથી પાઉં ૩૫૦,૦૦૦ રૂકયાનીના માંગે છે

ચાર્જીલના કલેજામાંથી રૂકયાના પાઉં ૩૫૦,૦૦૦ પાઉંથી ૪૦૦,૦૦૦ પાઉં સુધીની રૂકયાની માંગે છે. બીનીટર એક બેટીસ કોષ્ટક સમય ૨૦૦ કદાચ-પહેલાં મોઢામાં છે. બીનીટર એક બેટીસની સાથે વચ મોઢામાં અસમાનતા મોઢામાં કદાચ છે. બીનીટર પણ આ કાયદામાં એકાદ છે. આ બંને અજાણ કોષ્ટક ચાર્જીલના નિરાશિતોને કદાચ માંગે છે.

જન પહેલામાં પણ કાયદોને માટે અર્થમાં કદાચ છે. અને સમય કદાચ કાયદોમાં કાયદોમાં પહેલાં છે. એક કદાચ એની કદાચ રર નાની વચના માંગે છે તેઓ પણ વધીયા ગુમાવી શકે છે. એ વચના માંગે આજ ૧૨૦ પાઉંની હતી. આજ કદાચ એક આજે કદાચ વચ જુએ થઈ છે.

આ કોષ્ટકને અર્થ ને સ્વાતંત્ર્ય પંચ નીમકી હતી તેઓ અધિકાર કદાચ કદાચ તરફાર અર્થ નથી. આ સ્વાતંત્ર્ય પંચની એક કદાચ વિચાર કદાચ હતી અને સમય કદાચ પાના કદાચ રિપોર્ટ કદાચ અર્થ હતો. એક આજનામાં આજે છે કે બેટીસ વચના આજે મહિને આ સ્વાતંત્ર્ય પંચની સ્વાતંત્ર્યને, અધિકાર માંગે આજ આજે.

“ઇન્ડિયન ઓપિનિયન”

મુકવાર તા. ૨૬ ઓગસ્ટ, ૧૯૬૦.

ઈતિહાસના બાધપાઠો

૭૬ થારે આખા આફ્રિકાની અંદર નવા નવા ફેરફારો થાય છે અને વધારેને વધારે રાષ્ટ્રો સંસ્થાનવાદની જાંઘીરમાંથી જુદી સ્વતંત્ર થતા જાય છે. ભારે દક્ષિણ આફ્રિકાના ગોરા સત્તાધીશોએ એમ માનતા અને નર્તતા જાય છે કે ભણે એમની જતા અને કાલની પરિસ્થિતિ સહાકાષ, કાયમી અને ઇશ્વર-નિમજ્જીત છે. કટોકટીનો ચારો કણ પણ ચાલુ છે; અને દેશને કટોકટીના ધારાથી જકડી નેશનાલીસ્ટો દેશનો વહિવટ ખરણમાં આવે તેમ અને દીકલાએ તેમ ચલાવે છે. જે રીતે તેઓ આ દેશમાં જંગ ચલાવે છે તે ઉપરથી એમ લાગે છે કે તેઓ ઇતિહાસના બાધપાઠો બુલ્યા છે. તેઓની એવી માન્યતા જાણાય છે કે તેમની જતા ઇશ્વરી-બક્ષિત છે. અને એમાં કંઈ ફેરફાર થઈ શકે નહિ. તેઓ એ બુદ્ધી જાય છે કે જીવન સમાધી અને એકધારે હોતું નથી—એ તો હમેશાં બદલાતું રહે છે.

એક જાતિ બીજી જાતિ ઉપર વર્ચસ્વ પ્રાપ્ત કરવાના પ્રયત્ન કરી રહી છે એજ વાતાવરણ અહીંના સરકારની બાલુબાલુ પ્રચરી રહી છે. સૌથી વધારે નસીબદાર છે સ્વતંત્ર થતાં આફ્રિકન રાષ્ટ્રો. અર્ચાઈડ ચર્ચીલશાહીથી બકાઈ મારી હતી કે સામાજ્યવાદની અંદર નજ સતી સામાજ્યવાદમાં તેઓ પ્રધાનોની સભામાં પ્રમુખસ્થાને ન હતાં. આતું બોલવાને ઘણા વરસો વિલા નથી. આ તો મહાન શબ્દો હતાં જેની પાછળ લશ્કરી તાકાત અને વિશ્વતા સૌથી ચોટાં સામાજ્યવાદની મહાન કુટનીતિ હતી. આ અભિમાની શબ્દો બોલવાને આ મહિને ૧૮ વરસો થયાં છે. તે વખતે અર્ચીલના ‘નગ્ન દુહીરે’ ‘ફિંક ઓરોન્ડ’ હાકલ કરી હતી અને એ સ્વાતંત્ર્ય માટેની જાખરી હાકલ હતી. આ પછી ઘેડા વખતમાં સંજોગો એવા બાબ્યાં કે એજ ‘નગ્ન દુહીરે’ વૃદ્ધી પડતાં સામાજ્યવાદની અંદર ફિંક-સ્વાનને સ્વાતંત્ર્ય અપાવ્યું. હિંદીઓને પૂરેપૂરી સ્વતંત્રતા સિવાય બીજું કંઈ સંતોષી શકે એમ નથી, આ શબ્દો અર્ચીલે ૧૯૪૨ માં ઉચ્ચાર્યા હતાં; પાંચ વરસ પછી હિંદુસ્તાને સામાજ્યવાદની અંદર સ્વાતંત્ર્ય પ્રિયોગ્યું અને તજ વરસની અંદર પ્રજાસત્તાક શાસન પણ મેળવ્યું.

હિંદને માટે સ્વાતંત્ર્યનો રસ્તો લાગ્યો અને દુઃખ તથા કઠવાણથી ભર્યો હતો. ક્લાસીકા સુદથી ઓગસ્ટ ૧૫—૧૯૪૭ સુધી બ્યારે બ્રિટીશ કુટુંબો પાછા થયા ત્યાં સુધીના હિંદના ઇતિહાસના પાના દુઃખથી ભરપૂર છે. એ દુઃખ એ રાષ્ટ્ર સ્વતંત્ર પ્રાપ્ત કરવા માંગે છે તેના સ્વતંત્રતા હમેશા આવે છે, પરંતુ આખરે એજ રાષ્ટ્ર સ્વાતંત્ર્ય પ્રાપ્ત કરે છે. ૧૮૫૭ના બળવા પછી હિંદ-પાસીઓ કંપવ જે જીલમ ગુજ્યો તેનાથી પલ્લવ દુઃખના પણ પીચળી બધા. હન્ડરોને હન્ડરો નિદોષ પુરૂષો, સ્ત્રીઓ અને બાળકોના કરપીણ કલલ બ્રિટીશ લે.કે.એ.કર્મો. એના પૂરાવા સામીતી માટે હજુ છે. દેશમાં કાલેઆમથી લોકોને કાણુ લેકળ લીધાં હતાં. તે વખતે લોકો એમ સમજ્યાં કે બ્રિટીશ શક્તિથી બળવું સુરહેલ છે. પરંતુ ત્રીસજ વરસની અંદર લોકો જાગૃત થયા અને તેઓએ સ્વાતંત્ર્યના બીજ પણ રોપ્યાં. બ્યારે ૧૯૮૦માં સલામતી માટે ઇન્ડિયન નેશનલ કોંગ્રેસની સ્થાપના થઈ ત્યારે કોઇને કલ્પનામાં પણ ખ્યાલ ન હતો કે આપતાં ત્રીસ વરસમાં એજ કોંગ્રેસ સ્વાતંત્ર્યની પ્રાપ્તિ માટે લઘુમારી કરવા લાગ્યો. આતુંજ બીજી જગ્યાએ પણ બનશે, અને દક્ષિણ આફ્રિકામાં પણ એવું જ

બનશે. ગોરાઓ સકાને માટે લાગે કરોડો કાળા માનવો ઉપર રાજ ચલાવી શકે એ એમની બલ ભરેલી માન્યતા છે. ફેવરે એ મનુષ્ય જીવનનો મૂખ્ય કંમ છે. તે ગોરાઓ આનો ખ્યાલ રાખી, આ દેશ આફ્રિકાનો એ એટલે એમને હકક આપીએ એ નીતિ અખત્યાર કરે તો ફરક કોમ આ દેશમાં મુખથી રહી શકશે. આ દેશ ફળદ્રુપ છે. એમાં બધા માટે પુરવું છે. પરંતુ કમન-સીએ ગોરાઓ પોતાને માટે બધું જ શખવા માંગે છે. તો પછી બ્યારે આફ્રિકાને દુઃખ અને પીડા, કાર્પવીલો અને લાંબાઓ, લે.કે.ઓ અને ધરવાનાના કાયદાઓ અને માનવ હકક વિના કંદાળી સ્વાતંત્ર્યની કુચ માટે અને સ્વાતંત્ર્ય પ્રાપ્ત કરે અને એ બધી વસ્તુઓ પોતાને માટે જ ગોરાઓની એમ શખવા માંગે તો તેઓને કોણ કોણ કંઈ શકે! ગોરી દક્ષિણ આફ્રિકા એ ધણુ યે વિચારવાનું છે.

તમારું સ્વાજ્યમ હજુ બાકી છે ?

૭૭ બાપા કોવ તો બાળેજ ગોઠી આપોને! ધણા બાપ એવેના જવાબો આવી થયાં છે, તેનાથી બાપાર સુધી તો હમારું માલું જેમ તેમ બખડ્યું છે, પરંતુ આપના જેવા જે શેડા બાપી રહી મધા કોવ છે, તેઓ એ હવે જલ્દી નહિ ગોઠવશે તો હમારી રિયલિટી કંદોલી થઈ જશે. બાપા માટે કોમળ, શાહી, રોમ્પ અને કામ કરનારાઓના પમરો એ બધું ફર થકીને મુકવવાનું કોવ છે અને હવે સીલક કશી રહી નથી! શું થાય? બીને કોઇ પ્રયાજ રહ્યો નથી, માટેજ આપને આમલ કરી વિનંતિ કરવામાં આવે છે કે, બાળેજ તમારું સ્વાજ્યમ ગોઠી આપો અને હમારી મુરોશી કુર કરો.

આ દેશમાં મહાત્મા ગાંધીજીના કલે બહિંસા, સમાનતા, સ્વતંત્રતા, વિચેરના અહમોલ શબ્દો બાળના અલગ વખતમાં, એમના જ શ્રિય પત્ર ‘ઇન્ડિયન ઓપિનિયન’ મારશે યેર યેર પહોંચતા રહે તે માટે ધણા બાપ એવે, ફર થઈને કલ્પાતર્થ ન પોતાવા અને ગીતોના જવાબો બાળથી મોકલી આપી પુ. બાપુ પ્રવેર્ના કામા પ્રિય અને લાખણી પતાની રહ્યા છે, અને એ રીતે પુ. બાપુનું આ દેશમાં શા કરેલું અને અખર રીતે ચાલુ રહેલું આ નિરવાય માનવસેવાના કાર્યમાં સુર મલક કરી રહ્યાં છે.

માટે તમે પણ બાળથી નિયમજ કરી નાખો અને વરસની કલ્પાતર્થ માંજ સ્વાજ્યમ ગોઠી લખે હમારા કાર્યને સહેલું અને સરળ કરી આપો કે જેથી પુરા જીલ્લાકથી હમે પણ પુ. બાપુને આ દેશના લેવાપદ જન-કલ્પણ માટે ચાલુ રાખી શકીને.

બાપા છે હવે પછી દીલ નહિ કરશે કારણકે, આપની સહેજ જાળકથી આવા કોમતી લેલકીતકારી કાર્યને ધણુંજ અમલું પડે છે.

“બાળકલ્પણ”

“ઇન્ડિયન ઓપિનિયન.”

રાષ્ટ્રનું સીલ

૭૮ એ પૂરવામાં કોઇ મુજસુત ફરક નથી; એ કંઈ લેલ છે તે બકારના છે, સરીરનો ભેદ છે. અંદર ની ત્રીજ એકજ છે, પરંતુ આપણા સમાજમાં આ કલ્પના કરવામાં આવી છે કે, એમાં એટલે સંસાર આવી વજ મોટી કરવાના બીજ કોઇ કોઇ રહે નહિ.

એમો બાળકોનું સંજોગન કરે છે એટલા માટે ધરમાં અને અખકારમાં એને વધારે કમવ આપવો પડે છે એ દીક છે પરંતુ એ અને પૂરવ નંને આજકાલ સંસારી પણ થઈ રહે છે

અને અભિમાન, લેવાપરમણુ પણ થઈ રહે છે. પરમાર્થમાં એ પૂરવાના અધિકારમાં કોઇ ફરક નથી. પરંતુ એમોના કામમાં જે સલા છે તે બીજ ગોળના કામમાં નથી; અને તે આ સમાજનું સીલ થરી રહે છે.

સીલ બરાબર ન રહ્યું કોવ તો રાજસવા સારી લેવા છતાં, આપાર બવકાર સંજોગ લેવા છતાં અને માણસ વિદાન બના છતાં પણ દેશ એજમમાં છે આપણે તેને બચાવી કાઢીએ નહાં.

કેવળ વિલા, કેવળ બાપાર, કેવળ

અવકાશ અને ડેવન રાજ્યસભા કામ માં નહીં જાય. એથી સમાજ ઉભલ ને સક્રિયતાથી ચલે નથી; હાથી ઠાઠે પથ નથી.

આ શીલ (રાષ્ટ્રનું ચારિત્ર્ય) બનવાની યશિલ ઓજાના કામમાં છે. એને કાવચ ને ઓજો રહેશે તો એથી તેઓ નેટલું કામ કરી શકે તેટલું બીજું કામ નહીં કરી શકે. એટલા માટે ઓ શિક્ષણમાં ઓથી વધુ મહત્વની વાત આજ હોવી જોઈએ કે ઓથી ઓજોને અક્રિયતામાંથી ધમતી કાઢી રહી હોય.

જે વધુએ વિદ્યાઓનું અભ્યાસ કર્યું છે. અનેક આપણોનું ટાન ચેલવ્યું છે. આટલું બધું કર્યું છે તો પણ એનાથી કોઈથી સક્રિય નથી થતી કે નથી થતી કે નેટલી ગરી માતાના સ્મરણથી મને મને છે ને રીતે તે જુલ કરતી હતી; અક્રિયતાથી જીવન માતી હતી અને ને રીતે અક્રિયતાથી એવી આંખોમાંથી જાણુ વહી જતાં હતાં, અમવાનવા સ્મરણમાં જ પોતાની જાતને છુલી જતી હતી અને જેવી રીતે કામ પણ પાઠોનીની સેવા કરવાની તક મળે તો તેને જાનવં થતો અને તે જેવી રીતે ત્યાં દોડી જતી હતી, આ બધાનાં સ્મરણથી, અને ને સક્રિયતામાં મળે છે તે અનેક વિદ્યા પ્રત્યક્ષી નથી થતી, આ આજ અનુભવની જાત છે અને બીજાઓનો પણ તેવો જ અનુભવ છે.

આને ને શિક્ષણ આપવામાં આવી રહ્યું છે. તેમાં અક્રિયતામાંથી અક્રિયતા નથી, એટલા માટે શીલ બનવાના-ધરમા માટેની પ્રેરણા સક્રિય પણ થતી નથી. અને જાણાઓમાં આ ચીલ રહી નથી, તેમ ધરમાં પણ એટલી થઈ ગઈ છે. દેશને માટે આમાં મોટું જોખમ રહેલું છે.

શિક્ષણ વધુ તો છે, કન્વાઓ શિક્ષણ પણ મેળવે છે પરંતુ શીલ બનવાનાથી સક્રિય તેમનામાં જાગતી નથી.

પહેલાં ઓજો બહેલી નહેતી તો પણ તેઓ જાણેનું શીલ-ચારિત્ર્ય વાતી હતી. પરંતુ આને આ પરપરા ટુટી ગઈ છે. પુરાણો નથી આને કારી ન હોય છે એવું નથી. કેટલીક પોલી ખરાબ પણ છે. પરંતુ પ્રેરણા અથવા ખરાબ વાતો આપણે ન મેળવી જોઈએ અને કારી વાતો પકડી રાખવી જોઈએ.

પરંતુ કું જોઈ રહ્યો છું કે, આપણા ધર્મમાં અક્રિયતામાંથી પરંપરા ટુટી રહી છે, અને જાણાઓમાં તે જોવા થતી નથી.

તેઓ. કેટલાક કહીને જાણી તે કીધા છે, અક્રિયતામાં અને કીધેને જાણે વિદ્યા, કળા, કલ્પ, કીધે, કંતાઈ, વજાઈકામ, અંગીત, ધીરકામ

તરફ તરફનાં કામે કીધે છે, પરંતુ બધું થતો (અવસ્થામાં) અક્રિય અને કીધેની જાણતમાં તે કામ જોઈએ (અજ્ઞાન) રહે-અને છે. દેશને માટે આ વિચારવાનો વિષય બની ગયો છે.

આ બધું વર્ણવેને કું કહેવા માગું છું કે ઓજો એ જાણે કે પોતાની સક્રિય કઈ છે.

જાણવણમાં જાણકા તેમના કામમાં રહે છે. તેમને તેઓ ને સતતપાન કરાવે છે, તેની કાચે ને પરપરા-નિષ્ઠાનું કું પણ પીડાવે, તે તેઓ જોઈ ભારે મોહ ને મહત્વનું કામ કરશે; દેશને ખૂબ મોટો લાભ થશે.

એક શિષ્યાનું જન્મું હતું. જુવાન હતું અને એક છુટી સિદ્ધિ હતી. આ શિષ્યાનું તેની કામે પોતાની જાણ કામમાં વાગ્યું. એ જાણે વિદ્યા મેળવી છે, કોઈનું શિક્ષણ લીધું છે, અંગ્રેજ પણ કંઈક જાણું છું મને. પેલી મરણી સિદ્ધિમાં કીધાની પણ તાકાત નહોતી, એની કામે શિષ્યાનું જન્મું જાણે આવી નથી વાતો કહેવા થઈ. એ કામમાં કિંદવે જવાબ આપ્યો; 'એટલું કું જાણુર છે. વિદ્યાન છે, કામમાં કંઈ નથી. કીધે, તેને થયું છે, પરંતુ એક વાતની કમી છે. ને

જુલમાં કું પેલા થયો છે તેમાં કામીને વિચાર થતો નથી! આ તરે કામ નથી. તારા જુલમાં જ આ વાત નથી.'

આ બધા પુરો જાણે જાણે વિદ્યા કામમાં જોઈએ વધારી રહ્યા છે; વિદ્યા પણ વધારી રહ્યા છે, એ બધા માંથી સમાજને જાણી-જોઈની જોવાની સક્રિય આ વિદ્યાને કામમાં નથી હોતી, એ બધી સક્રિય તો કીધેમાં છે, નેનું શિક્ષણ અક્રિય માનમાંથી થયે છે.

એ જોઈ કું કે અક્રિયતા ઓજો એવો જાણે એવેમાં જાણ કામ કરે છે તેઓ એટલી પ્રભાવ નથી હોતી નેટલી બહેલી ઓજો મુલામ છે! એનું કામ એ છે કે, બહેલી આરામ ક્રિય હોય છે! એટલે પનિવેના કામમાં રહ્યા ક્રિયાવ એમને બીજા કામ આરો નથી કીધેની બીજા બનિ નથી.

આરતમાં ઓજોની પ્રતિષ્ઠા છે. સોકમાન્ય રીતે કહી છે કે, કોઈ-સ્થાનમાં થઈનું શિક્ષણ ઓજોને કું છે, કીધેનું શિક્ષણ તેમજે કું છે. એટલા માટે કું કું કું કે ઓજોને અમને પ્રતાપિતાર મળે હોય કે કે. કેટલીક વિદ્યા મેળવી હોય તો પણ તેનાથી કામ આપણે નહીં. (સમ-મ)

શિક્ષણ કેવું હોવું જોઈએ

“એક અમેરિકન વિદ્યાર્થી આપણાંથી તારવેલું”

“જુલું જુલું તે જાણે નથી” આ કહેવા પ્રમાણે દરેક અનુભવે નિરોગી રહેવું જોઈએ. તફરત બનવું જોઈએ અને આપણા કામની વસ્તુ છે, બધા કામમાંથી આરંભી જાય છે એ આપણી જુલું જ પરિણામ હોય છે. કારીરિક રીતે કંઈ હોય કંઈ હોય છે, અને કુદરતને તે સુધારવા કુદરતીમાં કુદરત પડ્યું હોય, એવા વખતે આપણને ને મેડા ધાય છે તે તે જોવા રીતે જીવન જીવવાનું શિક્ષણ મેળવવા માટેની કુદરતની ચીમકી છે.

કારીરની જાણને તો જાણવણમાંથી માંડી શકીએ. એ. ડી. ચર્લ્સ સુધીનાં તમામ વર્ષોમાં જાણવારિયે જોઈએ જોઈએ એક કલાક નેટલું અભ્યાસ કામમાં જાણે અનુભવ જોઈએ. એ અભ્યાસ કામમાં આકાર નિપજાઈ સંપૂર્ણ શિક્ષણ પણ આવી જાય, નેનું આપણે આપણે જાણે અને નેનું આપણા પુરોજી આપણું કું તેમાં જ આપણા કારીર જાણે છે, કેટલાં અને કેટલાં ના સ્વાદીષ્ટ પદાર્થો રમે જોવાતા, તેઓ તમારી જોઈનીનું સ્વયં મુશી જાણે રાક્ષે છે, તમારા સ્વાસ્થ્યને તેઓ નેટલા ભારે માટે છે, કેટલું જ તમારા ખીરસાને તેઓ કલ્યાં કું છે!

જાણવા જાણવામાં આપણી ને કામ સમજાર જુલ થતી હોય તો તે એ છે કે, માનવજાત આપણે મોટા બાવનું મોટું જીવન જાણતી થઈ ગઈ હોવા જતાં, પહેલાંના અક્રિય જીવન માટે આપણે તાકાત અને અરથી આપણાર જોઈએ આપણું કું જાણે રાખે છે. તેથી કારીરની અર કામે ન જાણે છે! આપણી કારીર-તાલો એવાં સોકમાની કુદરત રહી છે; કે એજો પોતાની જોઈની ઉપર વધારે પડતો જોઈને નાખે હોય નિરાશ કરતાં આપણાં પ્રમાણ નથી જાણે રહી પોતાની જાતરિક અવ-શ્યવરમાં મોટી નાખી હોય છે.

કારીર નિરોગી રાખવા માટે બીજા એક આપણે અને બધું જાણે વસ્તુ છે. જાણે અક્રિયતા. રોજ મોટું જાણે અક્રિયતા કામ કરતાં કીધેનું જોઈએ; કુદરતે વિચાર કરવાની સક્રિયતા આપી છે તે કિવાતા આપણે કારીર રહેવી જોઈએ તેવી અવેજી કરી નહીં. ને વિચાર પાછા કીધા થતી નથી તેના માનસીક હોય છે, અભ્યાસ કરવાના જ જાણે અક્રિયતા શિક્ષણ આપણું આપણે છે. મર, આપણું, કામ કરવાનું, જાણે અક્રિયતા, એવી માં જોઈ કામ વિચારે કરવાનું, રોજી

માં જાણે કરવાનું, વિચારે જીવનના અરથી કામેની તાલીમ આપણી જોઈએ. આ ઉપરાંત અક્રિયતા અને અક્રિયતા પક્રિયતા અભ્યાસમાં હોયે. કારીર છે.

આકારની જુલ પછી જાણે વાજ ના જાણે છે, એ આપણી પ્રભામાં પ્રભાવ દાનિ અને મોટામાં મોટો કેવો છે, પુરોજી ઓજોનાં કીધે તરફ કુદરત એવું તો આપણું આપણું કું છે કે આપણે તેની પાછા અર્થ અપણે જાણે. તેને અક્રિયતામાં વાજના આપણા રકતમાં એક અક્રિય ની અક્રિયતા રૂપે પ્રભાવવિષત થાય છે અને આપણા આપણા અક્રિયતાને કામમાંથી કું છે.

આપણી કહેવાતી પદ્ધતિ સંપૂર્ણતિ અનુસરણને આ જાણેવરતિને વિદ્યાથી કું છે. આપણા પુરોજી તેને કીધે પેલી રાખી કાલા: કારણે તેઓ જાણતા હતા કે મર જીવનને પણ તે જોઈએ એટલી પ્રભાવ હોય છે. આપણે તો તેને જીવનના કામે પ્રમાણે-જોવા કે અક્રિયતા કીધે પ્રકરો, બહેર અવરો, કીધે, નામ માન વડે તેને જુલની રૂપે જોઈએ એટલું જ નહિ પણ તેની કામે તેવા અમવાનવા એવો સિદ્ધાંત જોઈ કરીએ જોઈ કે વાજનાને જાણવી એ જુલ છે-જોઈ છે. બધારે મર રીતે તો આ જાણેવરતિ સંપૂર્ણ એ તો સંપૂર્ણતા પ્રાપ્તિ કરત છે. માટે વાજનાઓના સંપૂર્ણ માટે સર-જાણવાના સમાજ પુરોજી અનુભવે જાણવાના જાણેવરતિને આપણું જોઈએ.

જીવનમાં આરંભ નેટલું જ અન-તરફ રથાન ચારિત્ર્ય છે. જુલું જાણે સ્થાન પોણું. જુલું પાછાથી જાણેવરતિ ઉત્તમ ચારિત્ર્ય શિક્ષણ કું થઈ જાય જોઈએ, દરેક જાણેવરતિ કીધે મોટું કામ અનુભવ માનમાં રહેલા અક્રિયતા કીધે સોતાને કાલી સંજ્ઞામાં કીધેવર કરવાનું છે. સંજ્ઞા એટલે એવો જાણે કે ને કામેમાં બીજાની જાણેવરતિ નો વિચાર કરે, આપણું કામે વાપર વામાં કું અર્થ જાણેવરતિ નથી જાણે તેવું મળે જાય મોટું છે. કામનું જુલું કીધે જોઈએ તો તે મોટું જા પહેલું પાછું આપણે આપણે જુલ જાણેવરતિ છે. જીવન સમાપમાં કેકર જ અવકાશ, કું વિચારીએ તો બીજાનું જુલું જોઈએ એ અક્રિય પ્રકરો કરવાનો અક્રિયતામાં આપણે પર જાય જોઈએ, કામને કામી પ્રેરક વાતો ન કહી શકી તે કામનું નહિ જોઈએ. જુલું જોઈએ કરતાં “કામનું ન જોઈએ” એ કારણે ભારે જોઈવાની કુદરત છે.

કુલ શિક્ષણ અને અર્થ, આરિય જાણેવરતિ છે. ૫૦,૦૦૦ થી વધુ વર્ષ જાણેવરતિ કીધેવરતિ કરશે. (અનુસંધાન માટે જુલું પાનું ૨૭૧)

ન્યાસાલેન્ડ બંધારણ પરિષદની ચર્ચ ગયેલ ફેલેક્ષન પુર્ણાકૃતિ

૬૧મી ડે-સેપ્ટેમ્બર ૧૯૬૦માં ગયેલી ન્યાસાલેન્ડ બંધારણ પરિષદનું કાર્ય ફેલેક્ષન રીટે પાર થતી મધ્યે છે અને ન્યાસાલેન્ડના નવા બંધારણ અંગે આફ્રિકન યુરોપીયન અને એશીયનની સંપૂર્ણ સંમતિથી કારી રીટે સમપૂર્ણી અને સમાધાન થઈ ગયું છે.

ન્યાસાલેન્ડના બંધારણ અંગે આ રીટે મુદ્દા કારાર મુજબ આફ્રિકનેને પારાસભામાં તેમ જોડીકપુરીય કાઉન્સિલમાં એક મનને સભાએમાં મહત્વની મળશે.

આ ડે-સેપ્ટેમ્બર જે આઠવાડીમાં પાર થતાં ન્યાસાલેન્ડની માધ્યમી કોમિશનના અને આફ્રિકન ડેલીગેશનના મેમ્બર ડો. ફેરડીઅલ માન્ડાએ જે માન્યતાઓ પેલ કરી હતી તે મધ્ય રવીકારાઈ નથી એટલે તેને માન્ય કરતાં આફ્રિકનેને મેમ્બર મળ્યું છે તે છતાં સમપૂર્ણી અને કારાર થઈ ગયું છે જે આફ્રિકન, યુરોપીયન અને એશીયન એ ત્રણે કોમિશને સમયેસ માંધ કોમી પ્રસંગનીય નીતિને આધારી છે.

મેકલેઓકેનું અંતર્ય

ડે-સેપ્ટેમ્બરની પુર્ણાકૃતિ કરતાં સંરચના અંગે મી. મેકલેઓકે કહેલ પ્રવચનમાં ન્યાસાલેન્ડની યુરોપીયન કોમની યુનાઈટેડ ફેડરલ પાર્ટીના મેમ્બર મી. ડીકેસનને જાણી આવી જવાનું હતું કે તેમણે આ કહેલ જવાબદારી અને કાર્યને સંચાલનમાં નીતિને લીધે, તેમ આફ્રિકનેના મેમ્બર ડો. માન્ડાએ માંધ—કોમની જે સમય નીતિ લાંબવી છે તેને પરિણામે પરિવર્તન આ રીતે લક્ષ્ય થઈ છે.

ન્યાસાલેન્ડના નવા બંધારણ સુખાખ

ન્યાસાલેન્ડના આ નવા બંધારણ નીચે દેને જે સુરક્ષી થશે તેમાં ન્યાસાલેન્ડમાં સમાવેશ એક કામ માન્યતા મતદાન કરી શકશે. જે કારોબારી—એકીકીકપુરીય કાઉન્સિલ નીચાથી તે ૧૦ સભ્યોની રહેશે અને પારાસભા ૩૩ સભ્યોની મનશે.

એકીકીકપુરીયના ૬૦ સભ્યોમાં પાંચ કારોબારી અને પાંચ બીન-કારોબારી સભ્યો દશે. પાંચ બીન-કારોબારી સભ્યોમાં ત્રણ આફ્રિકને અને એક બીન-આફ્રિકને રહેશે.

પારાસભા ૩૩ સભ્યોની મનશે, તેમાંના ૨૮ મનતા સુરેકા દશે, આમાંના ૨૦ આફ્રિકને ઉત્તરવી સામસાતવાળા મતદારોના સુરેકા દશે અને ૮ જમ્મ કોટીની બાવકાતવાળા મતદારોથી સુરેકા દશે.

એમણે ૧૦ વર્ષ સુધી કાર્યેસ ભાગે હોય, તેમને અંગેજી તથા પોતાની સાથા કમ્પી વાચી લેવા હોય તે ઉત્તરવી કોટીના મતદાર મળશે.

આ બંધારણ મુજબની સામાન્ય સુરક્ષી અને તેટલી જલદી થશે, છતાં તે અંગેની મધ્ય તકવારીઓ કરતાં રહેશે જ્યાં નવ ચલિનાનો સમાવેશ થાય.

ડો. માન્ડા કહે છે કે

ડે-સેપ્ટેમ્બર વિધાન મત આપી આપરી જવાબ આપતાં ન્યાસાલેન્ડના આફ્રિકન નેતા ડો. ફેરડીઅલ માન્ડાએ જવાબ હતું કે સંરચના અંગે મી. મેકલેઓકે આ ડે-સેપ્ટેમ્બરના કાર્યમાં જે સુલહીગીરી લાંબવી છે તે જલમ તેમને થવવાદ થશે. સામા માન્યતાનું મતદાન બેરબર સમય તેને માન આપવાની કામ મી. મેકલેઓકેને બેરબર સાધ્ય છે, અમરે જે એમણે હતું તે જમ્મ એ કે અમરે મળ્યું નથી એ કે જાણું છું છતાં અમે સમાધાન પર આપવા છીએ અને મારા મોતોને હું કને જાણી રીતે સમજાવી શકીશ, કારણ તેમને, મારામાં વિશ્વાસ છે.

એશીયન ડેલીગેશને ડે-સેપ્ટેમ્બરમાં જાણકાર કહેલ નીતિની પચ્છ ડો. માન્ડાએ પ્રચલ કરીને જવાબ હતું કે જે એશીયને કમિશન આધારી પડ્યે જ હોવા શક્ય છે અને આફ્રિકનેને એ સમજાવવાની મારી શરૂ છે કે એશીયને અને આફ્રિકને એ જાનેની વીચાર-કરણી એકસરખી છે.

પૂર્વ આફ્રિકા અને રેડેરીયા વચ્ચે નવી ટેલીફોન સર્વીસ

પૂર્વ આફ્રિકા અને રેડેરીયા—ન્યાસાલેન્ડ ફેડરેશન વચ્ચેના સિધ્ધિ ટેલીફોન બંધકાર વા. ૨ થી શરૂ થઈ ગયેલ છે. આ નવી ટેલીફોન સર્વીસ શાલ સવારના ૧૦થી ૧૧ વાગ્યા સુધી આશુ રહેશે કાલ એકાનીકમથી રેડેરીયાની જે ટેલીફોન સર્વીસ આશુ છે તે પચ્છ શાલ સકવારના ૬-૩૦થી ૧૧ વાગ્યા સુધી આશુ રહેશે. પૂર્વ આફ્રિકા અને રેડેરીયા વચ્ચેની આ નવી ટેલીફોન સર્વીસને આજ પચ્છ મદદી મળ્યું-મીનીટના થી. ૪૦ ને નવશે ૩૦ કારવામાં આપેલ છે.

વિનય સાવેના શેલ્લો
સુખ કોપી

પોસ્ટલ કોડ ૪૦. ૩-૧

અને : 'Indian Opinion',
P. Bag, Durban.

વ્યક્તિ કે સમાજ ?

(ધી બર્વર્સ બાણના સુખ અંગેજી હેમ ઉપચારી મધ્યકાલ વિવેકી)

વ્યક્તિ (મનુષ્ય) સમાજને માટે નથી
સર્જાય પણ સમાજ વ્યક્તિને
માટે સર્જાય છે.

વ્યક્તિમાં રહેલા દેવતા-આત્માને જુલો, અવશ્યી એવો સમાજ કે સમુદાયે પ્રાધાન્ય આપવા ભેસી જાય છે અને તેની પૂજા કરવામાં શકાય છે તેમજ આખી બીજી જુલો છે. એવનાના પુનરીક્ષા મરી જડના પુનરીક્ષા મરી જાય છે.

વ્યક્તિ (મનુષ્ય) પહેલી કાળી. પછી સમાજ થયો એટલે સમાજની સાથે વ્યક્તિનો સંબંધ નથી પરંતુ વ્યક્તિની સાથે સમાજનો સંબંધ છે. અર્થાત વ્યક્તિ સમાજ ઉપર અવશ્યકતા નથી પણ સમાજ વ્યક્તિ ઉપર અવશ્યક છે. વ્યક્તિનો સાચો અને સિધ્ધિ સર્જક વ્યક્તિમાં પોતામાં રહેલા દેવતા-આત્મા સાથે છે અથવા કહે. કે તેના મુખ ઉપાદાન કારણ પરમાત્મા સાથે હોય છે.

એવો સમાજ અને સમુદાયે સાચામાં જોવામાં હોય છે અને પછી વ્યક્તિ કે મનુષ્યના કારણ અને વિકાસ ને બકાને અનેક બંધને અને મર્યાદાઓ વ્યક્તિને જાંમલ છે તેમજ માનવતાનું સાચું રસ અને વિકાસ દરિજા મોડ ભેસે છે.

આ જાતની મર્યાદા (પાપ) વ્યક્તિ કે મનુષ્યને જાંમલ ન રેલી નથી. સ્વતંત્રતાની કે છે

આપણે જે વિકાસ જ સાધવો હોય સર્વનું સર્વ કમ્યાલ જ કરવું હોય તે સમાજ કે સમુદાયે પ્રાધાન્ય ન આપતાં વ્યક્તિને વિકાસવળ અને મહત્વ આપતાં હોવાનું જોઈએ. એમાં જ સાચી કવચાલ હોવા અને વિકાસ રહેલા છે. મુક્ત, જનત અને ચીત-મયી ભરપુર સમાજે અને સમુદાયે આપણી જાંમલ છે.

સમાજ કે સમુદાયે કદી ખોલ ન હોઈ

કે. એ માન સાધવો મહાવ. વ્યક્તિ ને જનતિને સાંખરે ટેરી જનાર ભોમીયાની મરજ એ કદી છારી ન શકે કદી વ્યક્તિ સમાજ કે સમુદાયે જનતિને સાંખરે ટેરી જનાર ભોમીયા-રજ નિવરણે એટલે સમાજ કે સમુદાયે જનતિને ખાતર પણ વ્યક્તિનું પ્રાધાન્ય જાનિવમ મની રહે છે.

જે સમાજ કે સમુદાયે જનતિની કમ્પા રાજવો હોય તેણે પોતાના વર્તુલમાં રહેલી વ્યક્તિને જોવાથી તેની કક્ષિતિએ વિકાસની વેળા ઉપયોગ કરવો જોઈએ. આજ સાચી દરિજા અને સમાજ કહેવાય.

જેનો વિકાસ ક્રિયાત્ર મયો હોય. જે અનેક પ્રકારના બંધને અને મર્યાદા જોઈ બંધીઆર મની અથા હોય એવા સમાજે અને સમુદાયે તે માનવતા ની પેર જાણી કરવો માર્ગ જ છે જે અમાધી વ્યક્તિ જાણી મનુષ્યને ચીતનમ જનાવનર જીવન કદી વહેતું ન નથી.

આપણે સમાજ અને સમુદાયે પ્રાધાન્ય આપવા જતાં વ્યક્તિને કમરી નાંખવા ની ભવંકર સુખ કરી છે અને એથી જ આપણા સમાજે અને સમુદાયે પણ કલ્યાણ કલરીય અને નપુલ્ક મની મયા છે. વ્યક્તિને અનેક પ્રકારના આપણ કે સામુદાયે બંધને અને મર્યાદાઓ જાંમલો આ પરિણામ આપણે સાચા છીએ.

વ્યક્તિને ન્યારે હવે લાવીશું વીક-સાનીશુ અને ફરતે આડેલા બંધને નાશુ કરીશું અને સમાજ કે સમુદાયે સંરચાએને માન વ્યક્તિના વિકાસના સાધવો આજ માનાવીશુ સાથે સમાજે અને સમુદાયે પણ એની મેઝ આપે આપ સર્વોમ મુદર, ચીતનમ ભરપુર અને જીતમોટીના વિકાસ હોવો મની જશે.

ઇન્ડિયાની ઓપીનિયોન

આપણે ત્યાં ઇન્ડિયાની તાજા ઓપીનિયોન કહેલ કદીમરમાં જાણે છે. ઇન્ડિયાની જાલકાલ, અમદાલ, મધ્યકાલ, વાલ, સહ મિતેર. હમિયાં કહેલમાં મહે છે. કહેલ લાવના સરી અસાલ, આપણાં તેલો, અમર-બાળીઓ દરિજાને આમાન, કમવાસમો. વિવેકે પચ્છ શખીએ છીએ.

સાકીએ, કાપેલાં છુમ્મ, કમવાસમો કાપક, વેલુઓ, આમાની શીખો—કાલની તથા ખાલકીની અંગી—કાપકી—પાલકા, તેમજ હેડીના અને અમાના ઇન્ડિયાના અંગીમાં મની નવી કીકાલો આ આમા કહે છે.

સાચા તેમજ નોઈ રેડેરીયાના આલોને વેકે તથા કીક સર્વોસ માવકુરે વેકીસ કરીને આલ વવાના કરીએ છીએ. આપણે એકરે ભરપૂરી મેકલવા અમાવક છે.

નારણદાસ લક્ષ્મીદાસ

મોહક ૩૩૩૧, ફોન : ૧૨૭૫૪. બુલવાયો, સા. રેડેરીયા.

મારો રોડેશીયાનો પ્રવાસ

સી. લીલા દેસાઈ

[અંક ૧૩ માં]

પ્રોકનહીલ

સાક્ષી પ્રોકનહીલ ૨૩-૪-૧૯૬૦ની રોડ નીકળ્યા. રસ્તા કુદરતી હાથે ભેતા ભેતા પહાર ડોળે. પ્રોકનહીલ અને થી સુનીલાલ પટેલને આંતરવા દેતી. થીમતી કાંચાને વણાવ રેવળી આવકાર આપે. માથ નાનું હોય અમારે ત્યાં કાલે વેળા અચૂંચ રાત રોડાવાનું હતું. પરંતુ તેટલામાં તો સે. કાંચાનેને થઈ હતું કે ક્યાં લઈ જઈ અને ક્યાં રહેવા રેડું. તેમના આનંદની સીમા ન હતી. થી સુનીલાલ પણ આનંદી અને પ્રેમાળ સ્વભાવના અને વિચિત્ર છે. અને પ્રોકનહીલ પહોંચ્યા બારે કમળવ સાંભળ્યા છતાં થયા હતા, એટલે જાણી રહી છતાં થયા. બીજે રિસે નાસ્તા પછી રૂંડી કરવાનું હતું. નાનું માથ અને કમળ નળે. હોરા છતાં કારી કમળના થળી. બાજ થી સુનીલાલ પટેલ તથા થી/કાચા પટેલે કિમતી કમળો લેવા આવી હતા. તો ૨૪-૪-૧૯૬૦ના સાંજે પ્રોકનહીલ કિલ્લે કોલમાં મહિલા વડળ વાસથી પ્રુ કુદીલાનેના થાનમાં થીડીયે બેલાવવામાં આવી હતી. પ્રમુખશાનેથી થીમતી કહતીનેને પ્રુ કુદીલાનેની જોનાળ આવી હતી. થીનીકલ વહાલન ને પ્રુ. બાપુજીને સ્થાપી હતી. તેનું સંચાલન થી વડીલાલ આંધી કરતા હતા. તેમના થય પછી થીમતી કુદીલાનેન થવીજ થીમત અને કિમત તથા કીલ્લાથી આવે કુદી તે થવાથી છે. આંક બી તરીકે દેવો અને અર્થ છે. તમવાની પાર પર રહી જિમો. આને પોતાનો થમ' કાપી રહ્યા છે. મહત્તમા માધીજી ભવાના પ્રુપ્રુ આપણે આંચણે આપી આપણને ન ભેષ વધે. કહે છે આપણા કહેવામાં.

પ્રુ. સુનીલાલને આપણુ છુ કરતાં કહ્યું હતું કે બાપુજી આ દેશમાં આવ્યા બંધે છે. પ્રથમ તેમને કહે: અનુભવ થયે છે કે જો આપણની જોડાનીક થમ' દેવ પારકાન દરદ' કાલના કાળા થાં ભેડી મુકારી રહી રહ્યાં હતાં, બાં ભેષ કાળામાં આંક કુદીલાનેન પણ કાળા થયો. તેણે પ્રુ. બાપુજીને કાળામાં જોડા જોડા એટલે તેને પ્રુપ્રુ એકદમ કાળી થયો તે રીતે. આ' પાસે થયો અને માંને કહ્યું. આ કુદીને કાળામાંથી થતારી કુદી. બાપુજીને કાળ પાકી થતારી સુનામાં આવ્યા. બીજે અનુભવ પ્રુપ્રુ ન

પ્રથમના અનુભવ પછી પ્રિસીપામાં થામ માંથી થયો. થેલા માંથી થેલામાં કુદીલાનેને જોડા હતા, એટલે બાપુજીને કાલના કાલે મહારે મેલાવ્યા. એવામાં એ કુદીલાનેનમાંથી થીમતે ની તથા થઈ એટલે બાપુજીને નીમે પોતાના થમ પાસે મેલાવ કહ્યું. કાચા માંથી કુદીલાનેન કીલામાં કાચે પ્રુ. બીજો પણ હતો. તે વખતે બીજાં દેશમાં સીમરેટ થીમે જોડાવવા થયેલી. બાપુજીને નીમે મેલાવનાં સખત થ-કાર થયો. અંદરની સીદ આપે તો પોતેપોતાની આપે એમ કહ્યું. આથી જોડાવવાના કારે કરનાર કુદીલાનેને બાપુજીને માંકા માળી કરી. ઉપર એક તથામે કમાવી રીધો. બીજા કીલામાં વચ્ચે થઈ બાપુજીને આવ આપે. કી પ્રથમના આ સખતથી બાપુજીને સમાની કરવ કહ્યું થાયું. બાપુજીને નિમવ થયો કે ને સમાનનેર આ દેશમાં રહેવું હોય તો કદાચ અમરનેનો પ્રુપ્રુ રીતે આપે. કરે. પરંતુ ક્યાં રહેવું હોય તો પ્રુપ્રુ રીતમા થીમતી જોડામે. અમર રીતો મહત્ત ન કરવી.

તેમને વધુમાં કહ્યું કે કાલનાની સખત થીનીકસમાંથી થઈ હતી. આથી તે જાણી થઈ પવિત્ર અમારે થન છે. ૧૯૬૧-૧૯૬૨ સુધી થી મહીલાને કાપું મલાવું. તેમના થયા પછી કાપું અર્થ થી રેસ બંધું એવું મેં કારે. કાપાંનું કામ થઈ ન કપું અને મારે મારે મળે કપરવટનું મેં માનું. કાંત કુદીલાનેની મહત્ત થીનીકની થીનીકમાં કાપું કામ રાખવું એવો કારણ થયો. કાપુ થવાવવામાં થને ખાક કરીને આંધી કુદીલાનેની થઈ પાડી અને થડે છે. મારી મુંઝવણ એ છે કે બાપુજીની તથા કુદી વેડાઈ ન થય મારે થીનીકને કોળવળી કહેવામાં થેરથી નાખવી પણ મારે કુપ્રુ કાચે કહેવું થો છે કે કાંઈ મહેનેને પ્રુ. એમાં કાંઈ થાંમવા નેવું કામનું નથી કામ મોખેથી થેરા થઈ અનુભવ અમારે થયે છે. આથી ભેડો વાદ રાખે કે છુપન વેડવા માટે નથી. આપણાં મોખ થીમ પાકાન કેલાવનાં આંકુ છુપવા કહી તે વાદ કરમે. છુપને અપ્રુક પ'થે થેરાવા પ્રુપ્રુ થોડેથી કરવા થીમ કાંઈ વળતે નહિ. આપણમાં પણ કીલાને, કાંને પામ' છે માળ કીલાને પ્રુપ્રુ ખાક કાળા રાખવી. થર સ્વચ્છ રાખવું. પડેથી થમ વડાવર જાળવે. પતિ સેવા જો નથી

માનવ કપર ખાક કાળા રાખવી, અને વિચાર થવું આપણમાં કુદી એમ પ્રુપ્રુ થાળ છે. આને તો કુદીલાનેન કપર થઈ થાય છે. એમાં આપણી જન્મિત નથી. કો પ્રથમ મેં બાપુજી વિષે કું નાની હતી ત્યારે આંકનું હતું કે કિમત આંકિથી મહત્તમા આવ્યા છે. તેમણે કાંઈ મહેનેને સમાન કહે રેસના કામ કરવા કહ્યું છે. કાચે કાચે થઈ મા કારતીને સ્વતંત્ર કરવી. આમ નિર્ભયતાને પણ બાપુજીને મહેનેને કીલામે.

આપણે ને આપણા થમને મરામર વળતી રહેવું હોય તો મહેનેને કાંઈ થાંમન વાચવાની રેવ થાવી જોડામે. અને તે આપણમાં કુદાં થીમવું

જોડામે. આપણ જોડામે ન આપણા માળો પણ થાય છે. આમ જોડામે નું માળોને કીલાને કીમે પણ આપણે જોડામે કીમે. થીમ કોલા-કલા પણ થેલાના કોલા સુધી કલાં. આને રે નથી. થેસો કમાવવા આપણે આપણા કીમે પણ તેનો અર્થ ને નહીં કે મર્યાદા મેં. કરે. બીજાને પણ રેડ છે મેં પણ કમાવવા ની તક આપવી જોડામે. આ કારે થાય કે આપણે થેલાના કપાને વિષે ઉક નિચારીમે. માનવને થેસો પોતાની અરિષ્ઠ મારે જોડામે છે. તોનેથીમાં કારવા અથવા મેં ક્યાં મેડું' મેલે-ક રાખવા કે પોતાની અરીયારો પ્રુપ્રુ વધારવા નહિ.

(અપ્રુ)

માનવે ચુકવવાના પાંચ કાળો

(કોલનાથજી)

અમારું જીવન માન આપણા પ્રવૃત્તિ નથી, આપણે કીલા રહી નથી કરતા, આપણે કુદીમાં, સમાજમાં રહીમે કીમે એટલે આપણ જીવન કુદીમાં કિત મારે, સમાજમાં કિત મારે કોનું જોડામે. માનવજીવા મા, માપ, માળ, અથવા, અથવા કાચે રહીમે કીમે અને એમને મહત્તમા થીમે. કાચે પછી પછી તથા માળને મારે આપણ જીવન અરથીમે કીમે, પછી તથા માળો મારે ને કરીમે કીમે એમાં મોદ કાચે કોવ પણ એમાં સ્વાર્થકિત થો નથી ન કોલી અને એટલા પ્રમાણમાં આપણી કિત આપણ અને છે. આપણા જીવનને નેમ વિચાર થો જરી તેના પ્રમાણમાં આપણી કિતમાં આપણા વધી અને થાય કુદીમાં કિતની કિતને નહિ પરંતુ સમાજમાં કિતની કિતને આપણે કામ કરીયું. કુદીમાં ના કિત મારે એ. અમથી પાતી મુરોથીમાં બારે કે અમક કાચી નથી, તેની ન રીતે, સમાજમાં કિત મારે કરે. સ્વાર્થકિત કુ:પ્રમવ ન કાચતા પ્રમાણમાં નિચાઈ કરનાર થેવાથી. આપણે ને ક'ઈ મેળવું છે. થન, માળ, કાંતપિ તે ક'ઈ વરુમે. આપણે કમાવવામાં અને સમાજમાં પવિ-થમે ન મેળવી છે અને આપણે આમ પ્રમાણમાંથી ને મેળવું છે તે આપણે સમાજને મારે અમરમાં આનાકાની કે મુરોથી ન કાચી જોડામે કાચાઈ કાચે થેડું ન જોડામે.

પરંપરાથી, આપણે પાંચ પ્રકારના કાળો સીધામાં છે. (૧) દેવ, (૨) પિત, (૩) અપિ, (૪) પ્રુપ્રુથી અને (૫) અતિથિ. રોજ જમતાં પહેલાં જો પામ કાળોને અનુક્રમે પ્રતીકરણ ભોજનમાંથી ક'ઈ કાચવડુ કુદીમે કીમે. પ્રુપ્રુ, માપ, અથ, અમિ, અવારિ વિષયકિતનું કાચુ મે દેવ કાચ. વારકામત મેળવેલા સંકેતોને મે પિતકાચ. કાની પ્રુપ્રુના ચિન્તનોથી મેળવેલા કાન મે અપિકાચ. પ્રુપ્રુથીની કાવના વમર અર્થમાં મળનારું મે પ્રુપ્રુકાચ અને સમાજમાંથી મેળવેલા પ્રુપ્રુ સમાજને ન આપવા નું મે અતિથિકાચ. પોતાનું કરમ ન સુધારનાર કાચુ અપ્રિયકિત થનાય છે. આ પાંચે નેતર કાળો ન મુકવનાર પણ એટલા ન થેપ્રુપ્રુ થાય છે.

માસ્ટર પ્રધર્સ (પ્રો.) થીમીટે

અવ અર્થમાં અમર, રેકથી તેમજ કુદીમાં પ્રુપ્રુ, કોમે આપણ અને પ્રુપ્રુ મારે કીલા અવર કુદી નહીં, પ્રુપ્રુ, મારીવના અને અપ્રુપ્રુ મારે-કુદી, અવર, અવર, થેલા, મેપ્રુપ્રુ વિષે.

દરેક અવરમાં ખાક મારે તથા કરવા કાચામક.

૩૩ વેસ્ટ સ્ટીડ, જોડાનીસખા.

ફોન : ૮૩૫-૧૭૮૬ મેડાક ૧૫૪૮.

વાર્તા બાહ્ય

દંડ અને દયા

(૨)

ધર્માચાર્ય-વિશ્વપત્નિ નિવાસ

મો. મિત્રેશને ધર્મોચાર્યના પદથી મહત્ત્વ રાખી તરફથી પદને હળવર કાઢી મળતાં હતાં. એ રિતને મોનમિતેશ ધરિપત્નિના મહત્ત્વમાં રહેવા જવા, તેમ જિસે તેમજો સોતાના અર્થ ને બજેટ તપાસ કરી શકે.

તે બજેટનું નામ 'ધર મધને' બજેટ' રાખ્યો. પરંતુ ધર મધને માટે તપાસ કરેલી એક હળવરની રકમ સિવાય, બાકીની બધી રકમ છુટી છુટી સંસ્થાઓની મદદ માટે નિયત કરી.

જે મહત્ત્વમાં તેઓ રહેવા આવ્યા, તેના નીચેના માળે ત્રણ યોગ્યતાં હતાં અને ધરના માળે ત્રણ સુવાના યોગ્યતાં હતાં. બન્ને ઓએ ઉપરના યોગ્યતાં માં રહેલી હતી અને વિશ્વ નીચેના યોગ્યતાંમાં રહેતા હતા. તેમના પહેલાં યોગ્યતાને દરવાજો ત્રણમાં પુલતો હતો. તે તેમને આવતો યોગ્યતા હતો, બીજો તેમને, સુવાને યોગ્યતા હતો, અને ત્રીજો પ્રધાનના. પ્રધાનના ના યોગ્યતાના પુલતોમાં એક માળામાં એક મિત્રેશ પડી રહેતા. વિશ્વના મહેમનિયાથી કાંઈ રાતને માટે રહેવા આવે, તો તેને એ મિત્રેશ આવવામાં આવતાં હતા.

પરંતુ બધો એ બતાવતું હતું કે વિશ્વની જીવી મિત્રેશોમાંથી કોઈ માહિતી અમત્ત અને કાંઈ, અને એક મોટો મિત્રેશો અમત્ત. એ ત્રીજો સાચીને મુકાવ હતી. કાંઈ મોટો. પરંતુ દરેકને પાવાના જેવું ઉપર એ અમત્ત દાર અમત્ત મુકી ખૂબ રાજ્ય થતી હતી. વિશ્વ સાહેબ મહેમનિયા કહેતા, "એક સાચો છે કે માહિતી અમત્તથી ખાતાની ટેવ મારાથી કદી છૂટશે નહીં."

અ, સિવાય તેમજો ને માહિતી જતોહાન કાદીના તરફથી વારસામાં

મળી હતી. આ બેમાં બન્ને મીલ જતી રહી ચકતી હતી. બપોરે કાંઈ મહત્ત્વનો મામલો આવતો, ત્યારે મેન્સેપર બન્નેમાં મીલ જતી સળમાવી મેન્સેપર ચકતી. વિશ્વના સુવાના યોગ્યતામાં માવા તરફ એક નાનો કબાલ હતો. અમત્ત વિતેરે માહિતી બધી વસ્તુઓ દરેકને રાતના મેન્સેપર તેમાં મુકી રેતી હતી. પરંતુ તે કબાલના તાળામાંથી કુચી કાઢવાથી અમત્ત કાદી મેવામાં આવતી ન હતી જતોહાન કબાલના ઉપર મહત્ત્વના મુકવામાં આવતી હતી.

ધરના કાંઈપણ દરવાજો તાલુ માર વામાં આવતું ન હતું. જલીમાં પુલતા દરવાજાના તાળા સાંકળ બંધી વસ્તુઓ હતી, પરંતુ વિશ્વ સાહેબે એ બધી વસ્તુઓ કાદી નાખી હતી. એ દરવાજો એમને બંધ કરાવો હતો અને ત્યાંથી પસાર થનારા કાંઈપણ તેને મહત્ત્વ મારી મોજી ચકતા હતા. અમત્તમાં તે બન્ને ઓએ એવા પુલતા દરવાજાથી ખૂબ મહત્ત્વ. પરંતુ વિશ્વ સાહેબે કહ્યું, "અમારે તમારા યોગ્યતામાં નડુકાં છોડો" મહત્ત્વના કોલ તે અ.પ મુકાવી રહી છે." આખરે તેઓ પણ વિશ્વ સાહેબની અદામાં જામેલ થઈ, અને કાંઈ નહીં તે ઉપરથી એમને વર્તવા લાગી. વિશ્વ સાહેબ કહેતા, "કોઈકરના ધર નો દરવાજો કદી પણ બંધ ન રહેવો. એમજો અને પાદરીના ધરનો દરવાજો કદી સા પુલતો રહેવો. એમજો; બન્ને માં એકલો જ તપાવત છે.—(અધર)

ગુજરાતી, ઇનકમ ટેકસ રીટર્ન, લાઇસેન્સીંગ, રેવન્યુ કલેક્ટર-સ અને ઇનસ્પેક્ટર-સ માટે મળે:

આર. વી. કલ

૧૨ બાકેલી બાઈડ, ૩૮ માઈટ રહીડ, હોનરર કંપોનનલ અને માઈટ રહીડ, એકાલીસનલ, હોન ૩૩-૧૧૫૪.

ખાસ દરખાસ્ત : હિંદની અગરખતી

(વહાણમાં આવેલો તાલે માલ)

હોલસેલ વેપારી બાવો.

અમલખતી : તથા તુલાન ૩ તોલા ૩૩-૬ દબન, પાલળી વ.કદી મળશે રહી. ૩૬-૦૦ દબન. તથા તુલાન ૬ તે.કા. રહી. ૩૬-૦૦ દબન. મેટલે યોગ્ય ઇન્ડિયા ૬ તોલા રહી. ૮૫-૦૦ દબન. સુમંથ રાણી ૩ તોલા રહી. ૩/૬ દબન. ૧ તે.કા ૭/૬ દબન. રહીગર બેન્ડ ૪૪૪ ૮/૬ દબન. પાંદરીતાન બનાવક ૪/૬ દબન. પાંદરી ૨ તોલા ૫/૬ દબન. અગરની બાકેલી સાથે રહી. ૧૫-૦૦ દબન. કેરમ બાઈ : પાંદરી કદીથી વમત્ત બનાવતની. પાંદરી A કવોલીડી પા. ૫-૦-૦, B કવોલીડી પા. ૬-૧૫-૦. (વિશ્વેશ સાહે.)

દોલસેલ બાવે જમતાને આપીએ છીએ.

એ. કે. હુસેન એન્ડ સન્સ

કાંપેસ કંપાઈડ અને દોલસેલ મરચબસ

૧૧૬ કપીત રહીડ, — (ફોન ૨૦૨૪૬) — દરબન.

બી-આઇ

સુબાઈ કરાચી અને ઇસ્ટ આફ્રીકાના બંદરો વચ્ચે મુસાફરી કરે છે.

સ્વીઝર કંરંગ રટગી યોગરર ૧૯૬૦ના આવરો અને કરાચી થઈ મુબઇ જવા ૩ સપ્ટેમ્બર ૧૯૬૦ના ઉપરશે.

સુબાઈ અથવા કરાચીનું બાહુ.

બોરાક સાથ

ફસ્ટ ક્લાસ
સેકન્ડ ક્લાસ

પા. ૧-૧૫-૦-૦
પા. ૭-૧-૧૫-૦-૦

બોન-વેલ્ટેરીયન

થર્ડ ક્લાસ બોરાક સાથ
વેલ્ટેરીયન

પા. ૩-૧-૧૫-૦-૦
પા. ૩-૧-૧૫-૦-૦

વધુ માહિતી માટે મળો બા લખો :

શેખ હિમેદ એન્ડ સન્સ
(પ્રીટી લીમીટેડ.)

૩૯૦ પાઈન સ્ટ્રીટ, — દરબન.

ટેલીફોન : ૨૦૪૩૨ — ટેલીગ્રાફીક એડ્રેસ "કરમત."

ખાસ દરખાસ્ત : હિંદની અગરખતી

(વહાણમાં આવેલો તાલે માલ)

હોલસેલ વેપારી બાવો

તથા તુલાન ૩ તોલા ૩૩-૬ દબન	સુમંથ રાણી	૫	૩૩-૦૦ દબન
(પાલળી અને નાદી લાકડીમાં મળશે)		૨	૧૮-૦૦
મેટલે યોગ્ય ઇન્ડિયા ૩ તોલા ૪૫-૦૦ દબન		૧	૮-૦૦
" " " ૬ " ૮૦-૦૦		૧	૪-૦૦
પંચેલી " ૧ " ૮૦-૦૦	કલમ મંચેસર	૧	૪-૦૦
" " " ૧ " ૮-૦૦	અંદાન ૫૫ ૧૬ લાકડીના ૪૫૫૫	૧	૮-૦૦

ઝોફર સાથે રોઠક — દરબન માટેના બાવો.

કમારી ખાસ અમલની ખાસમતીના ચોખા પજુ છે
ખાસમતી ચોખા રહી. ૧-૦ રતલ.

(યોગ્યમાં ઝોફર ૧૦૦ રતલ મળશે)

અને નીચેની વસ્તુઓ કાંપેસકટ ઇન્પોર્ટ કરીએ છીએ. માલ સાથે અને કીફાયત બાવે મળશે.

અમારા પ્રાઇસ લીસ્ટ માટે લખો :—

ફરેક જાતના ઇન્ડિયન હાથ, અરાસા અને કરીયાલુ, ચોપારી બનામ, આમલી, આખા નાળીયર અને ફરેક જાતના ઇન્પોર્ટ ચોખા.

K. HARIBHAI & SONS
(PTY) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants.
81 Victoria Street, — P.O. Box 2156 — Darban.
Telegraphic Add. "BHAISONS"

શિક્ષણ કેવું હોવું જોઈએ

(૨૧૬ પાનાનું અનુષ્ઠાન)

ભારતમાં શિક્ષક અને અનુભવ વધતાં તે જોતી તરફ વળેલી, સાચુકની ભાવની અંતર્ગત પ્રકૃતિ કદાચ તે શિક્ષકની જીવન વેળા ક્યાંક હતી તેના અનુભવો હશે. તેને તે વેળા લોભી અને અંતર્ગત થઈ પડ્યાં. કારણ કે શિક્ષક મળેલાં એ કંમેસાં અનિશ્ચિત અને અનિશ્ચિત વસ્તુ રહેલી. ચોરાઈ અને સી મેલવવા, લાગુ પડતું તેથી તે અપકામેય પથ નથી રહ્યો હશે. આમ જા.એ જે દુરાચાર અને કુખ્ય કુખ્યો અધ્યાપકે તે એક વખતે જીવન અંતરમાં આવશ્યક સદ્ગુણો ભેગાં હશે.

જ્યારે જોતીવાડીનો વિકાસ થયો ત્યારે સામાજિક અંતરનું કુખ્ય આધાર બન્યું અને ત્યારે જેથી અંતર્ગત દુષ્ટિ-એને અંકુશમાં લાવવી એ આવશ્યક બન્યું. એ નિયંત્રણ આપવાના આચાર, ઉપદેશ, કુટુંબીક અને સામાજિક શિવન તથા ધાર્મિક શિક્ષણ દ્વારા જીવનની આત્મિકતામાં સાધવામાં આવ્યું, એ નીતિનિયમો. એ કે અસર અંતર્ગતથી. મુખ્યમાં રહેલી સ્વામાયિક દૃષ્ટિએથી વિદ્યુત દિશામાં જવાના કદાચ કદાચ તે સામાજિક અંતરનું મત સાચા પિયો, કુટુંબ અને સામાજિક બીજા તથા કોઈ તથા અને સાધના દ્વારા કંઈક જાણને જોવાના સ્વયં પ્રકારે પુરતર કરવા નીતિ નિયમોના પાલનથી સુખ અને એ અને ઉત્કર્ષન બદલ સળ થાય છે, જેની માનવતા પ્રસરતા પોતે પોતે અંકુશમાં આવતા અથા નીતિ નિયમોના આધાર ધાર્મિક પોષણ વિના અંકુશમાં રચના થઈ હોય એમ સામર્થ્ય નથી.

બી. ડી. માર્કસ,

સામાજિક અનુષ્ઠાન

શ્રી કુખ્યુષ્ટમી ઉત્સવ

મેરીટમીયામાં દિવસ પુરક સમા અને આવી સમાજના અવધ હોય બી પ્રકૃષ્ટમીનો ઉત્સવ ઉજવવાનો હશે. પ્રાર્થના, કવન, કાવ્ય અને પુનથી ઉત્સવની તૈયારી થઈ હતી. બી. બી.

જાહેર જાહેરાત અહેમોને આવામાં કદાચ અને કીડુખના માળવજી ઉપર પ્રવચન આપ્યું હતું. એક શીવ પ્રકારે સાર પછી કાચે આમજ સમાજનું હતું. બી. વિદ્યુત સામાજિક ગીતો ઉપર પ્રવચન આપી જેનું પ્રકાર અપભ્રંશ હતું. કુસુમેવના મેદાન ઉપર ૧૦૦૦ વરસ ઉપર અમવાન સી કુખ્ય અનુષ્ઠાન ને જોય આપ્યો હતો. એ જોય તે ગીતા.

આ પછી બી. બી. પચાઈએ ધાર્મિક પ્રવચન આપ્યું હતું. બી. પચાઈએ કુખ્ય કે મુખ્ય ભાષા કુખ્ય પ્રકારેની પોતાની દરમિયાન ન હશે લોક કુખ્ય તે માનવ જનને નથી. અરી ભક્તિ દુનની ભાષા વચર કરતું તેમ જીવન ભક્તિ છે. 'જે જીવનશૈલી અરીનર' કવિતાની અંદર છે તેમ.

જે જીવન ભક્તિ કરે છે, તે આદે છે નથી મોટી અને નાની વસ્તુઓ. કારણકે આશ પ્રયુ, જે આપણને આદે છે તેમજ એ મધુ બનાવ્યું છે અને આદે છે

બી. આર. કુખ્યદામ જેએ, એમ એલ. સુભાન પ્રતિષ્ઠા સુભાન પ્રોસી-પાલ છે તેઓએ પદોરેલા વિદ્યાર્થીઓ ને કિડુ મધુમાં રમ લઈ અમવાન કરવા કહ્યું હતું.

અભિજ્ઞાન અને વૈદિક સૂત્રો બી. કે. એમ. જુલા અને બી. પુરજી કપો હતો. અંતર કદાચ તરનાં બી.કે.કે.કે. આ પછી દિવસ પુરક સમાના મંત્રી બી. બી. વીરુએ ધાર્મિક અનુષ્ઠાન થાય તે આદે દર રવિવારે સાંજના ૪ થી ૫ પ્રાર્થના થશે જેથી ભદેરાત કરી હતી અને અંધારે પદાર્થો વિનંતી કરી હતી

મેરીટમીયામાં અવસ્યાન

મેરીટમીયાના પ્રખ્યાત વયોવદ બી હરિભાઈ કીરજી સોની (જોડાસી)નું ૭૮ વરસની ઉંમરે તા. ૨૬-૮-૧૯૬૦ના રવિવારે અવસ્યાન થયું છે. રવિવારની રમવાન પાલતલ કિવામાં રોક વર્ષના કિડુ

મુસ્લીમભાઈઓ મોટી સંખ્યામાં ઉપ-રિત થયા હતા. એથી સ્પષ્ટ થાય છે કે મુસ્લીમ હરિભાઈ મળતાવસા રવજીવના હતા. કાલમાં નવા મંધાવેલ અનામત થઈ જતા હોવાની અસરે શિક્ષા રવમંરજ હરિભાઈના હરતે મહ હતી અને મોટી રકમનું દાન કર્યું હતું. અહિંની ૧૬૬ સંસ્થાઓમાં સદયોગ આપતા હતા. મેરીટમીયા અર્થે સમાજની સ્થાપના પછી વર્ષો સુધી અનામતી હતા. એમનો અંતિમો અમિષ્ટરકાર વિદ્યુતભાઈ એલ. અહેલા ના હરતે વૈદિક વિધીથી થયે હતા.

૨૬. હરિભાઈ કીરજી સોની
અનામતી અ-૫ સગાં રનેલીએ અને મેરીટમીયા, મેરીટાઈ, સંડી, કોલસો મરેરે રવજીથી અંતિમ અંતર્ગત આપવા પદાર્થો હતા. પરમાત્મા રવમંરજના આધારે કાલી અને તેમના કુટુંબીઓને મેરીટમીયા મહાન ખેડ બદલ સદન કરવાની શક્તિ પ્રદાન કરેા અવશ્ય.

આચાર્ય

રવેશથી સુનીવનમાંથી અનેક ટેલી. પ્રામ દિલસોજના પત્રો મળ્યા છે અને અમિ સંસ્કાર વખતે અધિકાર પદાર્થો અને મોટર કારથી મદદ કરી છે અને તાર પત્રો મેડાલી અચારા આવા કુ.ખ્ય પ્રસંગે જે લાઇ મહેનો એ આચાર્ય આપી વિશ્વોજી અવન કરી છે તે સર્વેનો અમવા સુપ્રજો થી અમવાસ, બી લીધાધર, બી નમીન અને એમના, સાધુઓ અને કુટુંબીઓ, તરફથી આ પચ્ચારા અંતઃકરણથી આચાર માનવાની તક લઈએ છીએ.

પરસ્પર

—કુખ્યમાં અમેરીકા સાથેના પોતાના અમવાને, નીકામ કરવાનું કામ બિદર-અમેરીકન પીપલ કમીટીને સોંપ્યું છે. —ભારતની સરકારે અસાધ્યમાં નામ ભતિના લોકોને ભારતની સગા નીચેનું અલ્પ સર્વકોમ સભ્ય આપવાનું નકમી કર્યું છે. —અમેરીકા સાથે રામ એવાએ કરેલી મોલવજી અનુસાર ૨૨૩ આકિરન

વિદ્ય.બીએ અમેરીકામાં ૬૫ મેલવણી લેવા ડીનીયાથી વિમાનમાં અમેરીકા જવાર છે.

—સામપ્રસારી પહેલી લોકસભાની થયેલી સુરેષીમાં કુલ ૫૦ જાઓમાંથી એક સામપ્રસારક અટ્ટેની ૩૫ જાઓમાંથી આચંબીકામ મહારીઓસની પેટીએટીક પાર્ટને ૩૦ જાઓ મળી છે, આમ આચંબીકામ મહારીઓએ આ રીતે મોટી હરત મળી છે

—એ.કુટુંબીઓએ રસીયા સા.એ ૧૯૫૪ થી રા.ખદારી સંમથ કાપી નાંખ્યેા હતા તે હવે રસી અલુ કરી મેરોઃ ખાતે પોતાનો એલપી નીચેા છે.

—ભારતમાં તિબેટથી મળા એ અધિના સુધીમાં કુલ ૨૪૭૫ તિબેટીયન નિરા-શીનો-આવીને વરવા છે એમ ન્યુ રિલ્ડી માં બી નહેરુએ જાહેર કર્યું છે.

—કોલેરથી સગાવાર રીતે જાહેર મધુ છે કે પછીય પ.કીરજીનામાં કોલેરાનો ઉપદવ કાટી નીકામેલ હોઈ અમવા ૨૦૦ સાલસો આવી અથા છે, પથુ હવે એ ઉપદવ કાલુમાં આવતો અમ છે.

—બીઓનની નવી સરકારના નાણું મંત્રી બી. ફેલીકસ કાપા અંધારનારે સીલેનમાંના બિડીય આ અને રમરના નગીસવાળાઓને ખાખી આપી છે કે તેમની એરેટનું રાષ્ટ્રીયકરણ કરવામાં આવશે નહિ કે તે લઈ મેવામાં આવશે નહિ.

—કા.સની લાવતાં જોબી કરવા માટે મુનોના નિ.લોકીકરણ કમીટીનની એક કુલ મુલતમાં જ અમેરીકા ભોલવણી અથા પ્ર. આજ્ઞાનહોવે જાહેર કર્યું છે.

—મેડોરેટમાં એશીયન કોંગ્રેસ પોતાની હોશીયર ભવિષ્ય મારેનાં મહો અનિ-ધાન કર્યા છે.

—ભારતમાં રેલવે જવજાર વિરુદ્ધ કરવા તથા મેમાં સુધારો કરવા માટે વિશ્વ એનો ભારતને ક કોઈ હોલરની લેન આપી છે.

—મેરીટમીયામાં ૧૫૦થી વધુ જોબા નિરાશિતો છે જેમાંના ૮૦ જેટલા મેરજીયન છે.

જે આ જાણની અંદરની મધુ મળ્યામાં હોઈ એ થો એન. રવાલ કરે છે. 'વિદ્યુત અનિશ્ચિત' પ્રકારે એમ, કરવા.

જાહેર ખબર

બી સુરત કિડુ એસોસીએશન
ઉપરોક્ત અંધારની ભગ્યા નં. ૩૦/ ૩૫ કોલ રફીક પર જમાતા નવા મકાનમાં જે કુકોનો તથા મેલમો કાલ દુરત માટે આપવાના છે કે-એા મેડાસવાથી કાઠે મળી યાચે વિમત માટે થયેા.

મંત્રી યી. જી. હિ. એ. દયાળજી હીલ્સાભાઈ
૧૪૧ બી-સ એમ.કે. રફીક, કરવા.

આથે બાંધવાની રીયાન અને વેલ્ડીંગો
અમમજ, સાડીન, લાંચેલા સીકકની, રીંગન અનેક જંમ, કીડાવન અને સાઈકલમાં મળશે, જાન અંકવ અને મોટર સમજાવવા માટે લાંચાભાઈ રીંગનો અગ્રી સકશે.
અમમાં આદે અમમજ, અને રેસમ લગા ફેકટની ટેપીઓ કીડાવન જાને જાળવી આપવામાં આવશે.
અનેકો બાંધવા અમમજ, રેસમ, કોલન વિગેરેનાં કુલેની જંમ રંમની વેલ્ડીંગો અને અનેક અકાવના જોબાઈ મળશે.
ટેમલ ૫૪ સુધા માટે જાણકારીના કુવર કુલે મળશે.
ટેકાણું : આમરો હેલસ (મો.) લી.
લેડીક એન ઓલર-સ હેલ મેનુરેકમર,
ફોન : ૮૪૫-૭૬૬૨ મહેલે માળે, બોલસ પથાલ.
મારફ મેનસન — ૩૩ મેરક રફીક, — જોડાનીસમર્થ.

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1903.

Former Editors: Mahatma Gandhi—1915-1948.

No. 35—Vol. LVIII.

Friday, 2nd September, 1960

REGISTERED AT THE G.P.O. AS A NEWSPAPER
Price: FOUR PENCE

S.A.I.C. WRITES TO U.N. SECRETARY-GENERAL

THE South African Indian Congress has written a letter to Mr. Dag Hammarskjöld (the Secretary-General of the United Nations), asking him to meet "non-Governmental persons," as well as "the leaders of the Congresses," such as Dr. G. M. Naicker, and Chief A. J. Lutshuli, President General of the new banned African National Congress. Mr. Hammarskjöld is also asked to visit Pondoland, Durban and Cape Town.

THE text of the letter, which is signed by Dr. M. N. Padiyachen, the acting president of the South African Indian Congress, is:

"We wish to confirm having called you in July, 1960 to meet representatives of our Congress and other leaders of the non-white people in South Africa. In particular we urged you to meet our president, Dr. G. M. Naicker and Chief A. J. Lutshuli, President General of the new banned African National Congress.

"We intended submitting to you a written memorandum drawn up for the occasion of your visit. We enclose a copy of this memorandum for your perusal prior to your meeting us.

"You and the Security Council have been seriously preoccupied of late with the events in the Congo, whilst we do not wish to be presumptuous, we would like to take a moment of your extremely valuable time to dwell briefly on your proposed visit to the

Union of South Africa. We do not know of your plans since the postponement since the of your visit to this country. You did intend originally to spend ten days here and later as a result of the extremely serious situation in the Congo it was indicated that the length of your stay here would be curtailed by half. You are now probably planning a new itinerary and we humbly suggest that what ever the length of your stay in this country that you will find it possible and desirable that—

(a) You visit various other than Pretoria and more especially Pondoland in the Transkei, Durban, Natal and Cape Town and

(b) You meet non-Governmental persons, as well including the leaders of the Congresses such as Dr. G. M. Naicker, our President, and Chief A. J. Lutshuli, President General of the new banned African National Congress.

"We also hope that now that the Prime Minister of South Africa, Dr. H. F. Verwoerd, has announced that he soon intends lifting the State of Emergency to which the country has been plunged since March 29, 1960, it will be possible for you to indicate that such a condition should not exist while you are here and that you should be free to move about and meet whomsoever you desire.

"Lastly and again very briefly we would like to draw your attention to certain developments since the date of our memorandum to you—

Cato Manor

"The Minister of Interior Mr. Naudé in talks with the Mayor and Councillors of Durban stated that this area would definitely remain a proclaimed WHITE GROUP AREA. This is the face

of unanimous objection from the people of Cato Manor, all organised, especially in Durban and Durban City Council. The Minister's edict will mean the eviction of over 100,000 Africans and 40,000 Indians from this area and the loss of millions of pounds of non-white property, business, institutions and homes. If the Government applies force to achieve its ends, it is bound to do in the face of the strong desire of the people to retain and defend their homes and properties, the situation at Cato Manor could lead to tremendous upheavals with unpredictable serious consequences not only in Durban and South Africa but beyond its borders. There can indeed be a threat to world peace flowing from the flagrantly shameful, unjust, inhuman and discriminatory action of the National Government in the now notorious Cato Manor of Durban.

Passes For African Women

The Government has announced that it will be compulsory for all African women above the age of sixteen to carry Reference Books passes, as from 1st December, 1960. The African people will not tolerate this evil edict. They have already shown their strong resentment, opposition and resistance to any attempt to enforce this badge of slavery on them to extend it to their women folk. Thousands upon thousands throughout the country have demonstrated against passes and particularly passes for African women. Many hundreds were jailed for protesting. The Government is again creating another explosive situation which requires the attention of yourself and the Security Council.

The Lost Thousands Of Detainees

"Recent investigations have to some extent exposed the criminal conditions under which detainees arrested during the emergency for alleged pass violations were (Continued on page 279)

SPORT SWINDLE

THE South African Sports Association, a non-racial body with 70,000 members may have lost its battle to have "non-White" South Africans included in the Union's Olympic team; but the exclusion was not done without a bit of juggling, especially in the weightlifting section.

Pietermaritzburg's Precious Mackenzie lifted 40 lb. more than the official South African record during trials held under the auspices of the S.A.S.A. These followed the promise by Mr. Reg Honey that non-Whites would be included in the S.A. team if they were up to standard.

Several months after Mackenzie's brilliant performance, the all-White weightlifting body held its own trials. It has not published the weights lifted but has picked a team to represent "South Africa."

S.A.S.A. has been able to get on information from the White organization, but it is understood that some members of the team lift less than the "non-White" champions.

However, only Whites have gone to Rome for the Games. Mr. Dennis Brutus, Secretary of S.A.S.A., applied for a passport to go to Rome to attend meetings of the International Olympic Committee in report on race discrimination in South African Olympic teams.

Mr. G. K. Rangasamy, President of S.A.S.A., also applied for a passport for the same purpose.

Mr. Brutus has been informed that his application has been refused.

Contact understands that Mr. Rangasamy has also been refused.

(From Contact, Aug. 27.)

Fountain Of Wisdom

The movement of our personal life is only the form our life takes when we place ourselves at an angle with the life of God.

—TOLSTOY.

LETTERS WRITTEN BY GANDHIJI

THE Gandhi Smarak Nidhi (Memorial Fund) has so far collected nearly 5,600 letters and manuscripts written by Mahatma Gandhi to various people outside India.

The collection has been made in response to appeals by the Nidhi from time to time to people to send original letters written by Mahatma Gandhi to them.

Indian Opinion

FRIDAY, 2ND SEPTEMBER, 1960

Ordinary Courtesies

ONE of the marks of a well bred and educated person is the courtesies that he or she extends to other people. These range from being polite to the observance of the various forms which civilised and educated living demand. Among these the most elementary is to attach a "Mr." to the names of men in the normal course of life. So the Prime Minister of India is addressed by educated people all over the world as "Mr. Nehru" and the Prime Minister of the Republic of Congo as "Mr. Lumumba," whatever one might think of his politics. This is the practice the world over, but here in South Africa it is unthinkable for white people—the exceptions acknowledged—to address non-white people as "Mr." It would possibly be both unfair and incorrect to make a general statement that "it is unthinkable for white people." This is a phenomenon of Nationalist rule in this country and it would be more proper to say that it is the Afrikaners—and the other white people—who are wedded to the Nationalist ideology of Apartheid who find it impossible to address non-whites as "Mr." Up till the time the Nationalists came into power the general official practice was to address all people in correspondence as "Dear Sir" and to employ "Mr." where necessary but since 1948 there has been an official disinclination to address non-whites in the normal manner and slowly the salutation was dropped from letters. It is now a custom for a non-white to receive an official letter without any salutation whatsoever. Gone are the days when an extremely highly paid civil servant addressed the humblest—and the blackest—of tax-payers as "Dear Sir" and subscribed his letter as "Your Obedient Servant." Now these courtesies have been dispensed with. The black man in South Africa is not entitled to any courtesy. But with this comes problems—what about the heads of the various black states who are succeeding white people in Africa? Among these, making headlines at the moment, is Mr. Lumumba, the Prime Minister of the Congo. Nationalist South Africa refuses to address him as "Mr." and since he has no "Dr." before his name, Afrikaner Nationalist newspapers and the Government-controlled South African Broadcasting Corporation are making-shift with "Premier Lumumba" everytime they have to use the name. It is patent that the Nationalists have developed the Nazi mentality of the late unlamented German Reich. Black people—even if they are as white as Mr. Nehru, the Prime Minister of India, and that is a whiteness which is whiter than the white of many white people in South Africa—cannot be extended the normal courtesies by the most boorish and uneducated of white people of South Africa. Men like Mr. Nehru, Mr. Nkrumah and Mr. Nasser who have made their mark on the history of civilisation and human liberty cannot be addressed as "Mr." by some unknown of an Afrikaner newspaper or the South African Broadcasting Corporation. Indeed, a sorry commentary on the conception of civilisation and culture in this country

Gandhi On

The Vow Of Truth

When he was in the Yeravda Jail in 1930 Gandhi sent a series of weekly discourses to members of his ashram at Sabarmati. One of these on Truth is published below

I DEAL with Truth first of all, as the Satyagraha Ashram owes its very existence to the pursuit and the attempted practice of Truth.

The word *Satya* (Truth) is derived from *Sat*, which means 'being.' Nothing is or exists in reality except Truth. That is why *Sat* or Truth is perhaps the most important name of God. In fact it is more correct to say that Truth is God, than to say that God is Truth. But as we cannot do without a ruler or a general name of God such as 'King of Kings' or 'the Almighty' and will remain generally correct. On deeper thinking, however, it will be realised, that *Sat* or *Satya* is the only correct and fully significant name for God.

And where there is Truth, there also is knowledge which is true. Where there is no Truth, there can be no true knowledge. That is why the word *Chit* or knowledge is associated with the name of God. And where there is true knowledge, there is always bliss (*Ananda*). There sorrow has no place. And even as Truth is eternal, so is the bliss derived from it. Hence we know God as *Sat-chit-ananda*. One who combines in Himself Truth, Knowledge and Bliss.

Devotion to this Truth is the sole justification for our existence. All our activities should be centred in Truth. Truth should be the very breath of our life. When once this stage in the pilgrim's progress is reached, all other rules of correct living will come without effort; and obedience to them will be instinctive. But without Truth it would be impossible to observe any principles or rules in life.

Generally speaking, observation of the law of Truth is understood merely to mean that we must speak the truth. But we in the Ashram should understand the word *Satya* or truth in a much wider sense. There should be Truth in thought, Truth in speech and Truth in action. To the man who has realised this Truth in its fulness, nothing else remains to be known, because all knowledge is necessarily included in it. What is not included in it is not Truth, and so not true knowledge; and there can be no inward peace without true knowledge. If we

once learn how to apply this never failing test of Truth, we will at once be able to find out what is worth doing, what is worth seeing, what is worth reading.

But how is one to realise this Truth, which may be likened to the philosopher's stone or the sow of plenty? By single-minded devotion (*abhaya*) and indifference to all other interests in life (*vairagya*) replies the *Bhagavad-gita*. In spite, however, of such devotion, what may appear as truth to one person will often appear as untruth to another person. But that need not worry the seeker. Where there is honest effort, it will be realised that what appear to be different truths are like the countless and apparently different leaves of the same tree. Does not God Himself appear to different individuals in different aspects? Yet we know that He is one. But Truth is the right designation of God. Hence there is nothing wrong in every man following Truth according to his lights. Indeed it is his duty to do so. Then if there is a mistake on the part of any one in following Truth, it will be automatically set right. For the quest of Truth involves *tapas*—self-suffering, sometimes even unto death. There can be no place in it for even a trace of self-interest. In such selfless search for Truth nobody can lose his bearings for long. Directly he takes to the wrong path he stumbles, and is thus redirected to the right path. Therefore the pursuit of Truth is true *bhakti* (devotion). It is the path that leads to God. There is no place in it for cowardice, no place for defeat. It is the tolerance by which death itself becomes the portal to life eternal.

In this connection it would be well to ponder over the lives and examples of Harishchandra, Prahlada, Ramachandra, Ismail Hani and Ismail Hanani, the Christian saints, etc. How beautiful it would be if all of us, young and old, men and women, devoted ourselves wholly to Truth in all that we might do, in our waking hours, whether working, eating, drinking or playing, till dissolution of the body makes us one with Truth! God as Truth has been for me a treasure beyond price; may He be so to every one of us.

CHILD WELFARE REVIEWS WORK

UNEMPLOYMENT

Help For People In Distress

THE year under review, 1959-1960—was particularly difficult for the Society as far as its relief services were concerned. This was caused by the serious employment among the Indian people. Commenting on this the report of the Society states:

Unfortunately every family which sought assistance could not be provided for and the limited financial resources had to be so husbanded that only very deserving cases whose plight was urgent were assisted. The fact that there were no other agencies to cater adequately for these cases meant that this Society had to bear the major burden. On the other hand, the assistance available from the Department of Social Welfare was confined only to families who qualified in terms of the Memorandum on Poor Relief, and then only after a thorough investigation of the applicants' circumstances. Early in the year when unemployment among Indians reached disturbing proportions and the plight of families affected was causing anxiety in the minds of many public-spirited people, this Society not only assisted to give the matter as much publicity as possible, but also offered its co-operation in any effective steps that may be taken to provide for families in distress. Following strenuous discussions and much thought over the question, the Darshan Indian Benevolent Society, which was not very active for some time, was re-organised and considerably strengthened by a new Committee which took office. Much attention was given to the work of this Society which in turn took over some of the burden previously shouldered by our Society. At the same time every co-operation and assistance was given to the Department of Social Welfare in completing and attending to applications for State Poor Relief.

During the year, other organisations have come forward to undertake relief work among our people. This has assisted considerably in relieving the pressure on our Society. In particular, the Muslim Darul Yatsana Wal Masahan has rendered an excellent service in providing school books to children who cannot

The Darshan Indian Child Welfare Society held its thirty-second annual general meeting on Saturday last, August 27th. The Society has rendered yeoman service to the Indian community for over three decades. On this page are reported some of the observations made by the Society in the report presented to the meeting.

afford them and who included organised relief among its activities. Certain other religious organisations also afford material relief to poor and destitute cases.

The noticeable incidence of malnutrition among Indian children resulted in more and more cases being referred for assistance with baby food. In this connection this Society has worked in close co-operation with the Child Health Clinics of the Darshan City Health Department. The Society also made joint representations with various other organisations through the Faculty of Medicine of the University of Natal for the re-introduction of the issue of baby food at clinics operated by the Corporation.

No Trained Workers

THE magnitude of the work done by the Society is illustrated by the fact that the total registered attendance at its office in Baker Street during the year under review was 14,000 and on this the report observes:

"To manage this very large caseload, the Society has planned to increase its staff progressively and to re-organise its co-work services on a more effective basis. The absence of qualified workers, however, has been a serious limiting factor and until trained personnel are available, it does not appear that anything effective can be done to relieve the present serious staff problems faced by the Society. Our voluntary workers have always played a significant part in carrying out certain aspects of our co-work services and the need to utilise their services to a greater extent than in the past has now become more than necessary.

More Women Go To Work

"AMONG the many noticeable features," says the report, "has been the increasing extent to which our women, not merely because of departmental insistence, but because of economic necessity are seeking remunerative employment to supplement these meagre grants. Families which have been accustomed to certain levels of income, very often find it extremely difficult to adjust to rates of grants awarded to them. They attempt, as best they can, with varying degrees of success to provide their children with the various necessities of life and the highest possible standard of education that their resources permit. It is common for mothers to seek assistance for school books, school uniforms and other requirements which they are unable to manage on their own. With the extension of the fifteen system, there has been a considerable easing of the pressure on school accommodation and as more and more of our children are reaching the post-primary level of education, independent families are also faced with the question of secondary education for them and the costs arising therefrom. By the end of the primary school career, many children are well of school-going age and are too young for any form of employment and the dilemma of many of these families is over the question of what they should do next for their children.

Formidable Problems

AFTER an exhaustive survey of the work it had done during the year the Society made the following conclusions:

"Although the problems that we as a community have to face are many and formidable, the volume of effort and money directed towards meeting our various educational, cultural and social welfare needs are also considerable. Within our voluntary organisations much positive work is being done to meet our growing requirements but unfortunately some of our social ills are growing faster than our coping work. There is also evidence that awareness of these many problems is growing in all sections of our community, but merely being conscious of these developments and tendencies is not in itself adequate. Practical measures have to be taken to avert growth of problems which have a tendency to claim too many victims in a community with the dangers of every home or every individual being.

From what our people have been able to achieve in other spheres, we know that within us there is resourcefulness and experience to deal with problems, big and small, and the time has now arrived for a great deal of our resources, both human and financial, to be diverted to dealing with questions relating to the well-being of our children in an endeavour to safeguard the future interests of our community, into whose fabric much anxiety appears to have, or in. For every thinking person there is a personal task in organising the forces which would help to save the most precious asset of a people—the citizens of the future."

Industrial Estates In Uttar Pradesh

PLANS are ready to start work on 21 additional industrial estates in Uttar Pradesh during the current financial year.

This will increase the number of such industrial areas in the State to 31 at the end of the second Five-Year Plan. Originally

only six industrial estates were planned during that period.

Of the new estates, 16 will be sponsored by the State, while three will be in the co-operative sector organized and managed by industrialists themselves.

Of the 10 existing industrial estates, work has entered the last

phase in two big estates at Kanpur and Agra, and the three small estates at Dehradun (Saharanpur), Luni Block (Meerut) and Koshi Vidyanpesha (Varanasi). The Naini industrial estates (Allahabad) is becoming active while over a dozen units have started functioning in the Kanpur estate.

A FIGHTER FOR FREEDOM UNIQUE HONOUR FOR ALAN PATON

ON 5th October, 1960, Freedom House, New York—home of many institutions which uphold civil liberties, such as the N.A.A.C.P., the International Confederation of Free Trade Unions, the E'ani B'rhb, the World University Service—will give its annual Freedom Award. The recipient, Alan Paton, will be the first South African since Simba's day to whom one could expect such an organization to give an award that had previously gone to men like Franklin D. Roosevelt, Sir Winston Churchill, General George C. Marshall, Paul Henri Spaak, Dag Hammarskjöld. This is an honour of which South Africa can be very proud: that our country has produced a man who measured up to these great men of other countries, and that the cause of Freedom has a champion in South Africa whom the world recognizes as what he is.

The career of Alan Paton is well known—a teacher, for 13 years principal of Diepkloof Reformatory, he was freed from this work by the success of his first novel *Cry, the Beloved Country*.

His life, then and since, is remarkable for the broad South Africanism that he and his family have expressed. Paton feels no allegiance to the English-speaking South Africans or to the White groups. "I am an African, not a European. I have great links with Europe but I am an African." His affinity for African and Indian people is clear in his life and writings, and for the Afrikaners he has deep feelings (in 1938 he grew a beard and went to the Voortrekker cemetery in an ox-wagon flying the Vurkleur).

Public Life

He settled down to writing, but, as he has said, "it is practically impossible for a man to be a writer and nothing else, in Africa today." More and more of his time was given to public life, through the Liberal Party which he had helped to found in 1953. He produced books, stories, articles, commentaries, a musical, a play, poems, all of them excellent, but none of them fully employing the gifts that *Cry, the Beloved Country* revealed. He gave up the chairmanship of the Liberal Party in 1958, in order to have more time for writing, particularly to work on the life of his friend, the late

The following account is taken from the non-racial fortnightly review CONTACT dated August 27, 1960.

J. H. Hofmeyr, and was given the specially-created post of President. Then, in March, 1960, Peter Brown, his successor as chairman (and a very great friend) was imprisoned without trial, and for the four months of his imprisonment, Paton acted for him. At real personal risk and cost, he ran the national office of the Party and led the Party in all ways. The Hofmeyr book and his other writings were put off again.

The seclusion and quiet routine needed by a writer of Paton's type have had to be sacrificed by the demands of his conscience as a patriot when his people need him. The wisdom of the men of Freedom House in honouring Alan Paton is clear if one looks at that phrase, "his people". Paton is a South African in whom "his people" means all his fellow countrymen. He is not a leader of one racial group or another, nor a leader of an oppressed people or a critic of his fellow-oppressors, but a man who serves and loves all his fellow-countrymen, and works to guard their liberty, now and for the future.

The Other Freedoms

This liberty in what concerns Freedom House 'not only the independence of a state, or its freedom from colonialism, when that very freedom can mean the continued denial of liberty to the people. The cause of freedom in Africa is not only one of freedom from foreign rule or racial domination, but of the other freedoms as well, the civil liberties which Paton's Liberal Party will continue to uphold after racial domination has been dealt with. Alan Paton has been honoured because all these freedoms are his cause, and because he is fighting for them in the very field of battle.

In September he will travel to New York via the United Kingdom, where he will visit his son Jonathan and daughter-in-law Margaret at Cambridge. He will return late in October after attending the World Council of Churches in Geneva. On 5th October, the day of the referendum, an honour will be paid to South Africa of far greater credit

than are the pro- and anti-republic squabbling of the ruling racial group—Alan Paton will receive the 1960 Freedom Award from the poet Archibald MacLeish at a banquet in New York city.

TEN MILLION BRITISH LOAN TO INDIA

An agreement for a £10,000,000 British loan to India, has been signed in Delhi. It was learnt in London that the loan will help the Indian Government during this and next year—the closing phase of India's second five year plan. This latest contribution brings British aid to India since 1955 to £75,500,000.

The Republic of Cyprus, which gained independence on August 16, will also receive a grant of £10,000,000 from Britain during the first five years of independence.

INDIA'S EXPORTS IN 1959-60

INDIAN exports in 1959-60 hit the record figure of Rs. 6,410 million marking an increase of 15 per cent over the previous year. Exports included traditional items like jute goods, cotton textiles, leather and leather manufactures, opium and opex which showed considerable increase as well as new products of Indian engineering industries.

Over 840 million yards of mill-made cotton cloth was exported, nearly 50 per cent more than in the previous year. With the improvement in handloom exports, cotton fabrics as a whole fetched Rs. 170 million more in 1959-60 than in the preceding year. Jute goods exports were higher by about Rs. 100 million and for the first time since Independence, raw jute valued at Rs. 30 million was exported.

Exports of iron ore have shown a distinct rise, although there was some fall in the export of manganese ore.

For the first time Indian bicycles were exported in sizeable numbers. Sewing machines of Indian make are now being exported even to industrially advanced countries including the U.S.A.

B-I

**Sailings Between
East African Ports
Karachi And Bombay**

2.5. Kampala due 30th Sept.

Sails 5th Oct.

PASSAGE FARE TO KARACHI OR BOMBAY

First Class	single with food	£107-0-0
Second "	" " "	£71-5-0
Third Class with food (Non-Vegetarian)		£36-15-0
Third Class with food (Vegetarian)		£36-7-0

For further particulars apply to—

Shaik Hamed & Sons
(Pty.,) Ltd.

390 Pine Street,
Telephone 20432,

— Durban.
Tel. Add. "KARAMAT."

"NOTHING WILL STOP AFRO-ASIAN MARCH TO LIBERTY"

"NOTHING will stop the peoples of Asia and Africa on the road to freedom. The road to freedom is very clear for us and we cannot be turned aside. We must achieve our liberation in one way or another. There is no other alternative, states a resolution adopted by the second Afro-Asian Peoples' Solidarity Conference held recently in Koushri, the Capital of the young independent republic of Guinea. "We are firmly determined to play our decisive role in constructing a world where we are the majority, in prosperity and peace and to avert it from the path of infection, poverty and ruin, it added. Of this Conference an Indian delegate who attended it, Bhal Das Gupta, writes:

BEFORE beginning with the Conference I feel I must tell you something of this beautiful country and its equally beautiful people.

The place full of delegates and observers, including Mme Isabelle Weiss, a leader of the World Peace Council, delegates from India, Pakistan, Senegal and others, arrived on a clear and bright evening. The hills that surround the town of Koushri embraced the blue of the sea and the ever changing colour of its waves. The soothing sea breeze was refreshing to body and mind.

Remembering Guinea, my thoughts were of its women and young girls. We were met at the airport by Mme Jatta, secretary of the Women's section of the Government Democratic Party of Guinea, a strong and dynamic woman, informal and charming and one of the most respected women in the country. A colonial group of young girls entertained the delegates on their arrival with African dances and songs, their big black expressive eyes seemed to say: "We are full of confidence in our bright future."

Our journey from the airport to the city was a panorama of colour. The blue sea, red brick streets, green trees with vivid flowers and fruits, were all highlighted by the golden sunlight. And above all the colourful dress of the men and women.

But I must come back to the Conference itself. The hall was full of young girl volunteers and delegates from Asia and Africa, an ecstatic, full of tremendous energy and vitality to discuss and take to be undertaken in their struggle against imperialism.

The Conference was held in the meeting hall of the Guinean Democratic Party. The emblem of the conference—two clasped hands and a torch on a map of the Afro-Asian continents—was hung over the rostrum. Pictures hung on the walls depicting the aspiration and the

spirit of the people of these two continents: Dawn with race hatred in South Africa! Afro-Asian Solidarity is building and consolidating the African liberation front! Unity of Africa and Asia in the struggle against under-development, colonial oppression, racial discrimination, economic exploitation! Long live Afro-Asian cooperation for realisation of international brotherhood! For friendship of all peoples on an equal footing!

After the Conference was opened by Mrs. Issouf Touré, Guinea Minister of Public Works and head of the Guinean delegation, President Sékou Touré welcomed the delegates on behalf of the Guinean Government. He praised the Afro-Asian people for their united action to get rid of all forms of oppression and exploitation, and all the evil roots and after effects of foreign domination. His speech received long applause as did the messages of greeting sent by - Chinese Premier Chou en Lai, Soviet Premier Khrushchev, United Arab Republic President Nasser, Irish Premier Keenan, Ghana Premier Nkrumah and others.

An eloquent picture, according to him, for the rise of the Afro-Asian solidarity movement and the reassurance it has made possible since the conference in 1955 which brought together 16 Asian countries and some African observers in New Delhi, was painted by Youssef El Sahel general secretary of the Permanent Secretariat for Afro-Asian Solidarity and John K. Kale of Uganda. Since Delhi and the historic Bandung conference, followed by the Asian-African Peoples' Conference in Cairo, by the African Peoples' conference in Accra and Tangier and the conference of writers, youth etc. of the two continents, we see today a veritable tidal wave of liberation breaking over the African continent and demanding the abolition, called for by Mr. El Sahel, of the humiliating system of tutelage established by the U.N.O. Charter. The

conference itself, with its 72 national delegations and observers (computed to 330 delegates from 64 countries at the first conference) expressed this immense and powerful wave of solidarity.

The peoples of Africa and Asia intend to activate this solidarity, the groups of their states and a report on the consolidation and extension of the Afro-Asian solidarity movement was presented by John K. Kale of Uganda and a resolution was adopted on this point. To build unity on the basis of anti-imperialism, to develop co-operation between Asian and African countries, to study the problems of these countries in a thorough-going manner, to enlarge the movement (it was decided to this connection to enlarge the Secretariat by adding representatives of Guinea and Southern Rhodesia and to create a regional office in Koushri to co-operate with other peace forces, are some of the concrete points among the measures to be taken in this regard).

Many resolutions expressed solidarity with the people of Asia and Africa in the struggle against colonialism and imperialism, against race hatred, the resolutions supporting the struggle of the Algerian and South African peoples were particularly noteworthy.

What struck me most of all at the conference was the affirmation repeated everywhere that

political independence, although an indispensable condition to true independence, is not enough and that the goal to reach is economic independence. In the opening speech by Mr. Sékou Touré, in the report of Mr. El Sahel, in the contributions from many countries, and especially in the profound report delivered by Mr. H. D. Malaviya of India on "the problems of economic development of the countries of Asia and Africa" one could see a clear denunciation of neo-colonialism. It is the economic slavery of these countries which led them to consider the problem of their political independence, declared Mr. Malaviya, who added: "We are free or we soon will be, but we are hungry, and if we do not secure our economic independence we risk losing our most precious possession, political independence."

After having shown the unfavourable situation that the Asian and African countries, reduced by the colonial powers to the status of providers of cheap raw materials, occupy on the world market, Mr. Malaviya denounced the new form of colonialism hidden in certain forms of aid. By this expedient the colonial powers (France, Great Britain etc.), forced to make concessions or powers such as the United States and West Germany, unite to try to maintain or establish a new form of domination under the camouflage of apparent independence.

Newly Arrived 'Jaico' Books

KASHMIR PRINCESS	25 s.
The Unmarried Widow	4 s.
The Spell Of Aphrodite	4 s.
Some Inner Fury	4 s.
War And Peace	4 s.
The Worldwind	4 s.
The Voice Of God And Other Stories	4 s.
Kadambari	4 s.
Keeping Fit	4 s.
Nostric In Sieve	4 s.
He Who Rides A Tiger	4 s.
God an	6 s.
Illustrated Technical Dictionary	7' 6
The Wisdom Of India	7' 6

(Postage 6d. Extra)

Obtainable From:

INDIAN OPINION,
P. Bag, Durban.

ALL TEARS FROM THEIR EYES

The following appears in the August 1960 issue of "RECONCILIATION" the organ of the Christian Pacifist Movement, August 1960.

THE case of Mrs. Beatrice Manjati was reported by Kenneth MacKenzie in the *Spectator* of 1st July, in an article headed 'Essays in Contempt'. On 1st April, Mrs Manjati in a friend's car, was leaving the Nyanga township to take her sick baby to hospital. The car was stopped by a naval detachment guarding the gate. There was a minor misunderstanding, a shot was fired, the boy was killed. The magistrate at the inquest said the shot was un-called for. Mrs Manjati had three children. The first two died in infancy. The third child, the one that was shot, was called Moruti, which means in Xhosa "he who wipes away the tears."

So he who was to wipe away the tears was killed, and the killing brought more tears. The South African and brutality which are known in South Africa, but not exclusively, kill a child, destroy the hopes set upon him, dispel the dreams and the longings with which most mothers surround their children, and brought more tears to swell the rivers of sorrow that move across this sad and distraught world. The spectacle of human sorrow, frustrated hopes, dashed dreams, of which tears are the sign and symbol, is as vast and far-reaching as to be terrible. How many war widows and bereft parents, in a score of countries, quietly weep over photographs or familiar belongings of the permanently absent ones who were to have wiped away the tears. Parents in the hungry countries perhaps do not shed many tears, for the fountain is dried up by use as children are delivered, one by one, to the embrace of death by the slow remorseless process of malnutrition. Follies and mob passion add their contribution to the tears of the world. There are far too many tears, and far too few of those who wipe them away.

One of the frightening and terrible things about the sorrow, the suffering, the tears of men is that the cruelty which causes them is so persistent. The late Dr Joad, in his book, *Guide to Modern Wickedness*, wrote a most disturbing chapter on cruelty. He describes its manifold positions down the centuries

from cruelty to slaves, through the terrors of the witch hunts and executions, to the cruelty of schoolboys, politicians, power-drank leaders, and others in the modern world. His conclusions are that cruelty persists even though its manifestations differ, and that it is 'an evil that is endemic in the heart of man'. While this remains the tears will not cease to flow.

What then must we say to these things and what must we do about them. First, we must never tolerate cruelty, never condone the suffering it causes, never grow impervious to it, never fail to be implacably opposed to it whatever its origin or its manifestations. Second, we can keep the springs of compassion clear and sweet. Compassion is a costly thing and therefore we shrink from it. But it must never be allowed to fall as on those with whom the tears flow. Third, we may take any opportunity that comes our way to lessen the effects of cruelty and folly, to ease the burden, to wipe away the tears. Concerned with the need for food, the great Lincoln once declared, in effect, that whoever caused two blades of grass to grow where only one grew before was doing the work of God. In this realm of sorrow and tears, he who wipes the tears away and brings a smile of hope and happiness in their place is likewise doing the work of God. As John Donne said, put it:

'He who gives a child a treat
Makes joy bells ring
in heaven's street.'

But, while these things are important, they do not go far enough. Dr. Joad said that we human beings cannot eradicate cruelty. This is true, we cannot eradicate cruelty and so rid the world of its tears; but God can. And our greatest contribution to the eradication of cruelty and the conquest of tears is to be instruments of God's purpose to redeem the world. It is no accident that the vision of the new world order in the Book of Revelation follows the acknowledgment of the victory of the Lamb who takes away the sin of the world. And in that new order there are no tears, for God has wiped them away.

SOVIET ARTIST'S GIFT TO ART GALLERY

THE famous Russian artist, Mr S. A. Chukhov, has presented two of his paintings of Indian scenes to the National Gallery of Modern Art.

The paintings, "Young Builder" and "Women of Jampur," were formally presented to the gallery by the First Secretary of the Russian Embassy in New Delhi, Mr I. Popov, at a simple ceremony. Dr. A. M. D'Rosario, Joint Educational Adviser, Ministry of Scientific Research and Cultural Affairs, received the gift on behalf of the gallery.

Mr Popov said that the gift, though a modest one, came from the people who had sincere and good feelings towards the Indian people. Reciprocating his sentiments, Dr. D'Rosario said "that it was always refreshing to see India through the eyes of foreigners, particularly artists."

In a letter to Mr P. D. Gupta, Curator of the gallery, Mr Chukhov said that he was presenting two of his paintings to the "young museum" as a "memento of fraternal friendship." The letter was written

in his capacity as the president of the Society Soviet-Indian Cultural Links.

Mr Chukhov, who is a pending member of the L. Academy of Arts, came to India twice. His last visit was in 1956 when he was by a group of artists and corresponding members of the Academy of Arts, artists visited many places, including Rajasthan and he painted numerous scenes.

Shirt For Nehru

ANKARA.—A journalist the Turkish opposition presented visiting Indian Minister Nehru with a shirt once belonged to Turkish Kemal Ataturk recently.

The presentation, which place in a Press conference, made in the name of Turkish opposition leader Ismet I

Cable & Tel. Add. HARGVAN.

Phone 29368

P. Hargovan & Co. (Pty.) Ltd.

Earthenware Pickle Jars 3 Gallons 12 & each F.O.B. Durban
Fresh First Grade Green Ginger 1/2 per lb. " "
Fresh First Grade Garlic 2/ " " "

Cash with order only.

P. O. BOX 1250.

155/7 Warwick Avenue
DURBAN.

WELCOME NEWS TO OUR MANY FRIENDS

LATEST SHIPMENTS OF GENUINE FIRST CLASS INDIA MADE GOODS AT WHOLESALE PRICES

ACARBATTIS:-

Three Boxes 3 tons India cotton packing	36/- per Doz.
Gateway of India 4 tons India packing	33/-
Seagulls 4 tons 4 sets	25/-
Steamer 4 tons 4 sets 4/6 Doz. "National Bank"	36/- Doz., 1 ton 3/6
Vanilla 2 tons 4 sets 4/6 Doz. "National Bank"	47/-
Vanilla 2 tons 4 sets 4/6 Doz. "National Bank"	15/-

CAROM BOARDS:-

Highly Polished Well Constructed Complete Sets.
"A" Quality £1-0-0. "B" Quality Indian Teak £6-11-0
WITH FREE RULES ON HOW TO PLAY

A. K. HOOSSEN & SONS,
(HOOSSEN'S BUILDING)

116 Queen St., (P.O. Box 2108), Durban

MULK RAI ANAND ON

Music And Dances Of North East Frontier

OF Aryan the Chinese traveller, Hsueh Tsang, wrote in 640 A.D.: "The climate is soft and temperate. The people are honest and simple." And this observation describes the many peoples of this region, who are the result of the fusion of the Mongol, the Aryan and the Dravidian races. In the impenetrable hills and forests, they plant their terraced fields of rice or cultivate fruit trees, or seek a livelihood in the tea gardens.

The main cultural streams of this region owe their sources to the fertile imagination of the tribal peoples, who live isolated lives in various parts of the land. These people, surviving under the dominion of their vassalised kings, have evolved legends and songs and dances which are profoundly pastoral in their inspiration.

And according to their civilisation patterns, they have gathered their beauty and strength from the experience of the collective life. So choral improvisation is a major aspect of creativity among these folk.

The dance of the Jaintia tribe is a vivid example of the community dance, and the synchronisation of the foot-work and gestures of the hand is mounted upon.

These characteristics are shared by the Khasi, the Jaintia, the Boro, the Naga tribes of Assam. Pronounced Mongoloid in their features, the rhythmic movements of the Khasi are rather formalistic, obviously through long practice of the dance.

The Mizo people live among the bamboo forests in one of the remote valleys of the region. And as bamboo is the mainstay of the daily life, from the houses they build with it, and the water they fetch from the well, the bamboo plays a vital part also in their dance. Perhaps the rhythmic movements, with which they hop about in the shifting rectangular space, made of bamboo poles, may be called aerobics rather than dance.

But though the square formed by the four long bamboo poles, placed across one another, looks simple, it becomes complex when opened and closed to the beat of the drum by those who sit near the ends of the poles. And when the dancers hop, on one foot outside the square, and lands when it opens, and the

tempo of the drum increases, their leaps and jumps become more intricate and assume an extraordinary pattern.

The Nagas inhabit the borderland between Assam and Northern Burma. There are many tribes of the Nagas and each of these has a distinctive dance style. Their dances are warlike in character and present abstract concepts of the hunt. Apart from these war dances, their dances are rooted in the animistic beliefs in the fire, water and earth incarnations of the great creator. Resplendent head-dresses and ornaments are donned by the Nagas, with coats of war-paint on their bodies and necklaces of stones or bones around their necks, brass or ivory armlets on the biceps all through an elaborate ritual of the toilet before the dance.

And the vigour of the movements reaches beyond the picturesque to an emotional and moral order created out of themselves by a fantastic, energetic and extravagant imagination. — ("March of India")

Monuments To Be Illuminated At Night

THE Regional Tourist Traffic Advisory Committee, which met in New Delhi recently recommended the illumination of all monuments in Delhi every night to attract tourists. Other steps recommended by the Committee include facilities for hiring self-driven cars, relaxation of restrictions on taking photographs of monuments of national importance, and provision for issue of temporary gun licences to tourists. The Committee reviewed tourist promotion programmes in the region comprising Delhi, Punjab, U.P., Rajasthan, parts of Madhya Pradesh, Jammu and Kashmir and Himachal Pradesh. The Committee also recommended in the Delhi Transport Undertaking that one of its tourist coaches should be air-conditioned. Another important recommendation was that authorised moneychangers at airports should be permitted, up to prescribed limits, to convert foreign Indian currency with tourists when they leave the country.

INDIA AND U.N.E.S.C.O.

India is among the members of an international commission of experts appointed by UNESCO and the International Association of Universities to formulate a programme of research and studies on the problems affecting institutions of higher learning throughout the world.

According to the Hindustan Times, Unesco has also made a proposal for organizing a regional seminar of the development of public libraries in India during 1960. In the revised plan for the seminar, it has included the development of university libraries as well. A sum of nearly 160 million dollars has been sought under the expanded technical assistance during 1961 and 1962.

Proposals to be implemented under the new programme have been framed in consultation with the State Governments, the University Grants Commission, and the Ministries concerned.

India To Have Craft Museum

A CENTRAL crafts museum—one of the biggest in the world—is proposed to be built in New Delhi near Ramlila Grounds at cost of Rs. 6 lakhs. It is also proposed to establish four regional crafts museums at important handicraft centres in the country.

Already, more than 10,000 craft specimens have been collected. (Continued in next column)

S.A.I.C. Writes To U.N. Secretary-General

(Continued from front page)

housed. Eighteen have died in one camp and many were shot for allegedly escaping from a detention camp. We urge you to inquire into this on your arrival in South Africa as the people are most alarmed at this glaring case of genocide in our country in the twentieth century.

Pondoland

The uprising against Bantu Authorities forced upon the African people particularly in the Transkei, Zululand and Pondoland, and resultant violence and shootings unleashed by the Government is another urgent and serious matter calling for your personal inquiry, investigation and intervention.

"We finally reiterate our earlier request that you will find it possible to grant us an interview during your proposed visit to South Africa following upon the resolution of the Security Council of April 5, 1960.

(Continued from previous column) looted from all over India. These include dolls and toys, textiles and jewellery, stones and ivory, bronzes and metalwork, pottery and terracotta, wood and basketry, paintings and leather works.

Pending the construction of a permanent museum building, special displays of the selected articles from museum collections are being arranged at Thakur House, Gurgaon.

Phone 621-6760

P. O. Box 1849,

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS

HOUSE FOR KEEN CASH PRICES

33 West Street, JOHANNESBURG.

Indian Records Now Cheaper!!

7/6 Each (Plus 3d Tax.)

AVAILABLE IN SINGLES OR SETS

Some Of Our Latest Hits:

BIL DENE DEKHO, UJALA,	MAAGMANI, USTAD, MAIN
MEHINDI, MISS INDIA, AGRA,	NABHI-MEH-BOON, GHAN
ROAD, TALAQ, DO USTAD,	SANSAR, AMAR DELI,
	MOTILAL INDIA.

Special Offer: 1 Box of Cupra Records, Assorted, 20 in Box
At a Discounted Price - 38/- per Box

ORDER NOW — FREE PACKING

C.O.D. Orders to include 7/6 deposit.

Only Obtainable At.

NATIONAL RECORD COMPANY,

2 Ajmeri Arcade (off 14th Gray St. & 50 Cathedral Road)
P.O. Box 1574 DURBAN Phone 67882

**fifty years
ago...** *Sept. 1910*

Sept. 1910

The Indentured Labour Problem

(From "The Indian Opinion" September 3rd, 1910)

THIS issue of the "Indian
Opinion reports":—

The "Read Daily Mail," in its leading article on indentured Indians says, in its issue of the 22nd ult.:—

"Electors in the Transvaal would be well-advised to abstain from every candidate for the Union Assembly a clear and definite statement of his views on the question of Asiatic immigration in Natal. There is an undoubted disposition in some quarters to make excuses for not dealing with the subject promptly and drastically. One hears once more of the danger of 'running' the industries cannot live; without continuing to import indentured Asiatics, whom Natal already contains 150,000 Indians and about a million natives; then they are a danger to South Africa. Every Indian brought into Natal is entitled to remain in the country on complying with current conditions. What then is the use of spending large sums of money to eject a few Asiatics from one part of the Union, when we are bringing in Asiatics into another part of the Union at the rate of two thousand or more a year. The system is absurd. The Natal Indians cannot be confined to Natal for all the time; And even if we could make a water-tight compartment of Natal, and allow it to go on importing Asiatics, what chance would the industries of the Transvaal, the Free State, and the Cape have, when similar industries in Natal were being run by the cheapest of cheap indentured Asiatic labour?"

...One part of the Union has refused to allow its mines to be worked by indentured Asiatics. Another part has its coal mines worked by 2,906 indentured Asiatics in addition to free men who were originally brought in under indenture. Could anything be more inconsistent?.. If the withdrawal of the right to import Asiatics is going to "wreck" industries on Natal, it is still more certain that the importation will wreck industries in every other part of South Africa, and concentrate all our manufactures in that corner of

(the country in which the employers would have the right to bring in unlimited coal-mining labour...."

Commenting on the foregoing the "Indian Opinion" writes:—The "Rand Daily Mail" has made a most excellent suggestion to the effect that the voters should ask every candidate to pledge himself to the immediate stoppage of indentured labour from India. So long as that blot remains, it is very much like straining at a gnat and swallowing a camel to persecute a few Indians out of the Transvaal Province. Whatever may be the motives of the "Rand Daily Mail" in urging total prohibition of indentured labour, no Indian can have any difficulty in agreeing with its conclusion.

Under the heading A RE-
PROACH, the "Indian Opinion"
makes the following commu-
niqué:—

Mr. Maggar, who found himself appointed a member of the Commission that recently set to examine the question of indentured, then writes in the course of a letter to the "Rand Daily Mail," in reply to that paper's leading article urging the future prohibition of indentured labour:—

"One last was forced, upon the attentions of the Commission, namely, the Natal-born Indian is useless as a worker; he will play football, sell newspapers or do low-class office work but he will not undertake anything of the nature of labour. It was admitted by educated Indians that primary education made the Natal-born Indian useless in the labour market, agriculture had nothing to hope from him."

Indians know Mr. Huggar too well to take him seriously. His unproved charges against the community have not yet been forgotten. But sometimes we do learn a great deal even from our avowed opponents. The statement that we have quoted above is not without a modicum of truth in it. Curiously enough, we have just received from a correspondent a letter

inviting us to open our columns
 regularly for Indian sporting
 news. (We have nothing against
 sport as such. And, if our
 columns were not almost solely
 devoted to the cause of the
 Indian struggle in South Africa,
 and if we had enough support
 from the sporting Indians, we
 would not be unprepared to set
 apart a portion for regular sport-
 ing news. But we ask our
 young friends whether sport
 should occupy so much of their
 time and attention as it does
 now. Indeed, those Indians who
 know what is going on around
 them cannot afford to be a
 sporting mood. Our localities
 did wonderfully well without
 the fashionable sport of today.
 Sport indulged in for the sake
 of developing the body is of
 some use. But we venture to
 suggest that agriculture, the im-
 mured occupation of Indians—
 indeed of the human race—a
 better sport than football, cric-
 ket, and all other games put
 together. And it is useful,
 dignified and unobtrusive.
 Football and cricket may be
 well for those who have the
 idleness of the idler to
 go through from day to day.
 But an Indian need undertake
 that task. We therefore advise
 our young sporting friends to
 take Mr. Hagger's remarks in

good part and leave the temptible work of clerks, paper sellers, etc., for the prudent and manly field-work. They have before them the brilliant example of Mr. Joseph Koyappen who, though a barrister, took up bowhunting and latterly did manual work on the Passive Resistance Farm.

WATCHES. Great models—25 jewels, waterproof, shock proof, nonmagnetic, water-tight in any position, band with matching metal expansion strap—price \$75. As above, but 17 jewels—\$40. As above, but 17 jewels—\$40. As above but with self-changing calendar, 17 jewels—\$50. Also 21 jewels Calender—\$60. Other models from \$20.

LATITEE models of jewelry, unobtainable elsewhere. Armed with magnificent matching expensive hairbrush—\$5.95. See above. But 12 jewelry—\$2.95.

ALL AGENCIES, Fort Mon, W.
Warship, The Property & Building, East
Street, or P.O. Box 919, Jacksonville.
Florida (Miami, codes communication)

R. VITHAL

Bookkeeping, Writing up Set of Books, Balance Sheets, Income Tax Returns.

Contact No. 12 Budge's Arcade,
30 Market Street,
Cow Deyond & Market Sts.
Johannesburg. Phone 22-1814

All political comment in this issue by
 Dr. Daponte, "Indian Opinion," Priests
 Rev. Daponte.

Special Offer: India-Made Agarbattis

(SHIPMENT JUST ARRIVED)

WHOLESALE TRADE PRICES

THREE ROSES, 3 tons										37 1/2 Dec
(Available in Thin/Thick Blanks)										
GATEWAY OF INDIA 3 Tons										45/-
11	17	10	6	14	100	100	100	100	100	30/-
CHANNEL										15/-
10			1	10	100	100	100	100	100	9/-
SUGANDH RANI										23/-
10			2 1/2	10	100	100	100	100	100	12/-
10			1	10	100	100	100	100	100	2/-
10			1	10	100	100	100	100	100	4/-
LATAMANGESHKAR										4/-
CHANDAN DHOOP 2 1/2 - Box of 16 Blanks.										

CASH WITH ORDER — PRICES FOR DURBAN

We have also received Genuine Basmati Rice 2/- per lb.
(Minimum Order 100lb)

We are Stockists of all kinds of Indian Dhols, Spices and Condiments, Beteenuts, Almonds, Tamarind, Whole Coconuts and All kinds of Imported Rice.

SPECIAL PRICES TO THE TRADE

Please write for our 'price lists'

K. HARIBHAI & SONS
(PTY.) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants
81 Victoria Street,—P.O. Box 2155—Durban.
Telegraphic Add.: "BHAISONS"

આજની સંસ્થાએ

સમાચાર સંગ્રહ

વાર્ષિક બજારની ખીટીએ
દિવાળી માટે વેપારી આસો માસ માં કાઢતાં નથી. કેટલાક વૃત્તનથી બાજરીએ રહાકે છે તે તો કેટલાક દીલેખાની આજરીએ, અને વળી બેન્ક ભેટી પેટાએ. આર્થિક અને સ્વ-કેમ્પરના દિવાળી પાછી કાઢે છે. એકાં એક વેપારીએ અને પેટાએ પેલાની સમગ્ર પ્રયાણે કામ કરે છે તો સુરત હિંદુ એલ્યુમેન્ટલ સોસાયટી ભેટી નાની કરવા પેતાને બચુણ સમયે વા. જી. મીટીંગ ભે.ભા.ને. તેમાં હું એક છું. વળી "સુધાપ કે-ડી કેપ"ને "એક્સપ્રેસ ૩"ને માટે પણ દર વર્ષે અમુક ભૂ તારીખ નક્કી નથી. આ તેા વધુ મુશ્કેલી વાલ. હવે આપણે કુદરતને તપાસીએ. કાર્બન મોડીવેલી દેના છે છે, વાહાન મોપાસામા બ વચરતો નથી. હાલે ભરે અને નહિ ભેડવો. હોય તેવા શુક-કનિવારના દિવસે કમન કે છે કે પાચ વાગે નેકર, દેા અને મહાન. મધ્યકામ મરમ સ્વેચ્છાને દેા કરવાની કૃપા કરે છે. આવા અનિર્ધારિતપણાં (૧) માટે કુદરત ને કાંઈ પ્રય કરતું નથી. તો સુ. મિ. એ. સો. નીચ પુઝડી આ માટે કેટલાક મોડા પકડે છે.

એકધેઠારની નિમજીક
 એ વા. જી. મીટીંગ ન મે.વાવવા માં આવે તે. મોપાસાની નિમજીક ઠેવી રીતે કરી શકાય, એવા પ્રય કેટલાક કરે છે. પણ એ તો કલત તો છે. એ દી મોટી પેટાના કે બેન્ક ભેટી કલ્પના વચરવાપાની નીમજીક મળ કરતી જુઓ; દર વર્ષે વિલાપીા કેકર અને વજીરને કુકરન મળામા પહેરામી કહેતી નથી કે "હું કેકર છે. હું વજીર છે." તો પછી આપણે આ માટે અમુક નયિતભેને કહેવું પડે કે હું પ્રમુખ છે. હું મંચી છે, હું બબનચી છે. ક્રતવાદ.

કેરેમ
 આ સમય પુરાશે એ છે કે ભરે

ભરે વા. જી. મીટીંગ મોપાસામા આવે છે ભરે કેરમ થતી નથી. કારણ શું? આપણા કમાને આ ભાગ્યમાં બીજા સમાજ કરતાં વધારે મનિ કરી છે. દર વર્ષે "હું પ્રમુખ છે, હું મંચી છે..." આજ એકધેઠાર ને કહેવું એ એમની હરી કરવા ભેટું છે. એ તો જુનેા રીવાજ. એને આ-પણા કમાને તપાસે છે. જુનેા કાળ ભયે. કમાનના આવેવાનો બીજા કમાન આમજ મલમજની કમી કુમાવી કરી કરે કે અમારે કમાન વેદિવે નથી પણ અમતિહી છે.

રિભવૃત્તિ
 આજના કામે, નાજીરીયા વગેરે કેટલાક રેકે ડ્ર-પ્રે-ગ્રે-ગ્રેટ (રવાનગી) થાય છે અને થશે. અધીયમે રવાનગી થવાનો મંત્ર કૃપા છે. આઝીયામ બીજા કેટલાક કામકામો પણ દવ.કાંબી થવાની દાકે મારે છે પણ એવી જીદ અકરે વધુ બજાવી નથી. કારણે એ એા એક માણુ આવાં ભાગણુ કરે છે ને બીજી માણુ બબમુતાં આવવી કાલના નામરીકને રહાન. ભરવાવાની આજમે સિમજીત આવી પાંચલા બનાવે છે. આજ પાંચલા વિલાપીા કેકરે માટે કુ કરવાની? પરંતુ મકાન પુરવે.ની મહેનત ભર્યાં બતી નથી અધીયમી કાકે પહેલુ દર કુપી નહિ કબજા કરે એ કાંચિલ છે પણ કુજરાનીના કાન પર તો પડી બ હશે એજ તો મુજરાની ભ-મધીબ અગુર એકમે એમને રાજાનીને "મર્મ" કમ-ભવે. આ કુપરથી પરમાર્થ દેવાવી સિપારતિ છે એ તો કમાનને મુકાન-કરકા છે. માટે આપણી સસ્થાઓ સિમજીત ન આવે તે પિતારકા ન છે અને અસ્થેક કરવાની ભરામ ભર નથી.

—મી નગીનજાલ કનાભાઇ.

★ આ બધાની આ કાની નથી રાખવી કે કોા મિત્ર બી બીન. કમાનક કરે છે ની-પમ મિતિવિવાન, મુકાનક મિત્ર, કરવાન.

—મુખજના મળવારે ડીકનાં મિત્ર ભામ માં સાકારનું પીપ તરતું બાગુ કુદું એમાં ૧૯૮ તોલા સોનું કે એવી કિમત રા. ૧ માત્ર થવા ભાગ છે. મુખજના કુમકામી તે માણુના (વાતારમાં રમવા નિહાળી અને આ પીપ ભેટી તેમેા તેમના પિતા પાસે પહેાંચી ને ભણુ કરી માળામે આજા અને સોનાની મુખજમામ કરવા પરંતુ એક બજાને તેમાં કમવક્ટ કમો મતા બાઇ કુપરમા રેતરિશ પાસે, પરિણામે રેતીસે ૮-૧૧ થીયે ને પડવા અને મનની મોભ માણી ન કરવા. કહેવાય છે કે અર સોનું કાચુમેરોએ ભાવવા કસિલ કરી હશે.

—મુજરાતના મેવનર જુરત આખા અને એક મેવાવમામાં પચકારે મુબુ "મુરત વિષે આપને પેવી કાપ પડી?" મનરે: મુખજરત, અને ત્યાં તરત બ સોનામાં દરણુ પેાતું દરી થયું.

—ભાવનમરમાં આવતા ભ-મુજારીમાં કેમિહનુ અધિરેકર ભરવામાં આવનાર છે. તે માટે રવામત કમરે નોંધી ભમદાસાદમાંથી પાંચ માત્ર રા. એકા કરવાના કેમિસે નિર્ણય લીધે છે.

—ભીખા અને અમેરીકા વચ્ચે રો-હીંગનમાં ચલેક કરાર મુજબ અમેરીકા આમાથી પાંચ વર્ષ સુધી લીખાને દર વર્ષે ૧ કરોડ ડોલર આપશે, કપરત એ વડા અમેરીકાએ આપેલી છે તે આપવાની માણુ રાખશે અને લીખામાં પડેક કુપાળને પહેાંચી ભવવા ભમે-રીકા. ૧૦ દોલર દવ વર્ષે પણ લીખા ને મોકલે આપશે.

—કુનિવામાં આજે પેસો એ બ પર-મેપર થા પડેક કોઇ અર્થવાદના વધતા ભતા આ કમકામમાં કુનિવાભર માં બીતકવાદ પધારા પાધરોા ભોા કોઇ આ બીતકવાદ કુવર આપા-દિમકવાને વિભવ થામ તે માટે માર્ગના કરવા રામ આવે મનેલી વિચના પાટરીઆની કમિહને જે જે ભણુ મુખુ છે

—મુખજ પાંચ વર્ષ સુધી મીનને પાંચ માત્ર દવ વર્ષે મેચશે, તેવા ભામામાં મીન કમુખાને ૨૦ દહા રોકા આપશે અને ૮૦ દહા જેટ ભાન ભરી મામ પુરો પાડશે એ ભતનેા કરાર કરવાના ખાતે થા મરો છે.

—પારડીને ધરમપુર તામુકાના કિશાનેા ની એક રેલી લા. ૧૬મીએ મપેરે ૧૨ વાને કિશા પારડીમાં મળવા છે આ સભામાં પારડીની પરિમિત વિષે અને ભે સ્તપામક કરવો પડે તેા તેના રમણ વિશે પારડી બેક કાપામક ના મળેતા બી ઉપરલાથ છે. દેસાઇ માનરેકન આપશે.

—રાબપીપમ, નરેક તામુકાના જુના રાબપીપમાથી કામકાજની કુનિ, કનરપુરાથી કુનમાનજ તમા મળુપાનિ ની કુનિ, કરાંધી ભનિવા રેવની, કુરેપશમી પાર્વતીજ તમા પેડીઆ અને કાનમરથી ભનિવા રેવની કુનિ આ કોઇ કરામખોર કુવાડી મવા.

—રવાનરેકના ભવિતિ મેલા થી કનેમાલાક થા કુનરીએ આજે અને ભણુમુ કુદું કે કુવતવ પકાની બીતિ ભનતા કેમિલકાસનની નીતિની કિદિ ભાની આંકણી કરતાં કિમવવાની છે. મદાક રાબ રવતવે પણ પરિપરુ કુદપાદન પ્રવચન કરતાં મી કુનરીએ વેમુમાં ભણુમુ કુદું કે કેમિહના કાચ મા મપાણે તેની પરિવતા કુમારી છે.

—મી પ્રીટારીઆ હિંદુ સેવા સમાજ કપરાન મરમા આખર દેાળ માલતી મુજરાતી કામામાં કિહો.ની ભરી-માત છે કાપકાત ધરાવતા પ્રવાજ પડેા અને પેામ ભાગવલો કાવે નીચે બેલાવેક કરનામે ભરજ મોક્કરવા કૃપા કરેલા.

—મી. બાલ અનીએ : નારણભાઈ ભાણુભાઈ, કાકેરભાઈ નામુભાઈ. મી. એલ એકેશ ૧૯૧૧, પ્રીટારીઆ.

ન્યુ ઇન્ડિયા એશ્યોરન્સ કુ. લીમીટેડ
ક્ર-ડીધાની મુખ્ય કંપની
 બધે વહીવટ કરીએ છીએ:—
 આમ, દરીવાઈ, ભવરકમાંલક, મીડર, આક, ચોરી,
 ધર કુકાંબ, ધર કાલીપી (સાપે) અકકમાલ વિ.
સાકેધ આક્રિડાની અંકર મુખ્ય અમલકાર:
બાલભાઈ ફરેતમજી અન્ડ સન,
 ૧૪૦ કવીન રૂડી, કાખા.
 કોા: કરખાન ૨૫૯૪૫, ૨૬૪૩, ૨૬૯૪૬.

તમને અખર છે
 કે ન્યુ ઇન્ડિયા, ઇન્ડિયાની સોધ મોટી ઘીમ કંપની છે.
 કે ન્યુ ઇન્ડિયા ની કામામી ૪૫ રેકોમાં છે.
 કે ન્યુ ઇન્ડિયા ની ૧૫ કાપામે કેમલ કોઈમ બ છે.
 કે ન્યુ ઇન્ડિયા: આમ, દરીવાઈ અને ભરકમાલ ઉપર
 ૧૦,૦૦,૦૦૦ પાઈડ પ્રાપીયમ સેવી કરે છે.
સહિસલામતી અને તાકકાસિક સેવા માટે
ન્યુ ઇન્ડિયા
સાથે વીમા ઉતારાવો.

મારો રોડેશીયાનો પ્રવાસ

સી. લીલા દેસાઈ

[અંક ૧૪ મે]

બ્રોનકીસ પ્રિન્સિપલ એક્સપ્રીમેન્ટન ડરહામી ૨૪-૪-૬૦ના રોજ કાલે પાંચ વાગે યુ. સુશીલાબેનના માનમાં ખેડાઈ બોલાવવામાં આવી હતી. પ્રમુખચારેથી થી કાશીભાઈએ યુ. સુશીલાબેનની ઓળખ આપી હતી. થીયટી સુશીલાબેન અહીં આપ્યા છે તેથી ખરેખર આનંદ થાય છે.

કાર નાદ યુ. સુશીલાબેને કહ્યું, 'મું જોઈ છું કે આને સમસ્ત અર્થિકતા ખર્ચ લાગે છે. એવા કાળમાં આપણે આપણી ભાવિની ચિંતામાં પડ્યા છીએ. પણ હવેમાં રાત નથીજ રહેતી. જીવનમાં ભાવિ માટે મહેનત અને ભોમ આપવેજ પડે છે. તેના ગામ' બાપુએ જણાવ્યા જ છે.

૧૯૦૪માં બાપુજીએ શ્રીનીકસમાં જલમકની સ્થાપના કરેલી તે સમયે જેમ જનારાઓના કુટુંબીઓને શ્રીનીકસમાં આવવા આપવામાં આવેલો, ૧૯૦૪માં બાપુજી મકાન ૧૯૪૭માં તો સાવ અવાજ મધુ હતો. તે રીથેર/કુટુંબ અને તેમાં 'મંદીથી મુક્તિપત્ર' રખાઈ છે. શ્રીનીકસ સંસ્થા ભાંગીને માટે તીર્થેષ છે, દેસાઈ રિથેરથી સેક્રેટી. સંસ્થાની મુજાબતે આવે છે. શ્રીમ્મ હોટાએ લઈ લઈ છે અને પોતાના દેશ માટે કાલિતો સરેશ સહ ભય છે. બાપુજીએ આપણે માટે 'કેક' કેટલાં અપમાનો અને દુઃખો વેઠી આપણો પત્ર આ દેશમાં રથીર કરે છે. શ્રીનીકસ સંસ્થાને ૫. બાપુજીની ધૃષ્ટા અનુસાર જીવનશૈલી-કેક બનાવવાની છે. કાલ 'કરુણા મેમોરીયલ પ્રાયમરી સ્કૂલ' આવે છે. જેમાં સેક્રેટીના પેત્રમાં કાલ કરતા મરીન અનુદેશના બાળો મેરે બાને છે. હવે અમારા કટોળો ની ધૃષ્ટા છે કે જાં બાંધી મેમોરીયલ કાલ-સ્કૂલ સહ ભય તો બાળો આવજ અગાસ કરી રહે. અમારા અહીં આવવાથી રોડેશીયાના બાઈએને અંધ થઈ કે જે દેશમાં અમને પેસવા હતા નથી તે દેશમાં અમે જા માટે રૂ.જા બાપુએ પંચ પૂ. બાપુજી. સર્વના હવા જોઈએ તેમનું સમારક માટે રોડેશીયામાંથી પંચ રૂ.જા કરવા અમે વિચાર્યું. કાળાની વકમ સારી થાય તો જા પ્રાંતના હોલ અને બોર્ડીંગ પણ બાંધવી છે. અને માંમે થીમે જાં બાંધી કુનીવર્સીટી સ્થાપવી છે. જે જા આઝાદીની ચેરમાં ભૂમિ છે. જો ભૂમિમાં બાપુએ કળાવાલેથી અદિકાની નાની નયોત સમસ્ત આ-દિકામાંમાં અમે જીવસ પામ્યે છે. પણ જે તે અદિકા કરી તેજ બાંધવ

જાતનું શક્ય થશે. વધુમાં તેમને કહ્યું હતું કે ૫. બાપુજી, થી વિનોબા ભાવે વિચેરે સંતોએ આપણને કાલિતમ્મ છવન છવવાની યજ્ઞ કરતાં જતાં છે. આ દેશમાં આપણે આપણું પર વસાવવા આપ્યા છીએ પરંતુ આપણે એ ન જુલું જોઈએ કે આ દેશ અને તેની પ્રજા પર આપણે શ્રેય રાખવો જોઈએ. એમની આઝાદીની ભાવ પ્રત્યે સહાનુકૂળતા દેખાડવી જોઈએ. થી બીખાભાઈ મારતેરે બાપુજી કરતાં કહ્યું હતું કે અમે પછું કાલ કામ લઈને આવ્યા છીએ. છતાં પણ નવળા સંતોએમાં આપ કોઈએ દીસથી અમને જે સહકાર આપે છે તે બદલ તમારો કૌનો આભાર એક

પુરોપીયન પત્રકાર શ્રીનીકસની મુલાકાતે જાણેલા તેમણે પત્રમાં લખ્યું હતું કે આ ભૂમિમાં યું છે તે તો કદી સકામ તેમ નથી. પરંતુ જાં કાલિતો સરેશી મળ્યા જ છે. અમને અનુક્ર આઈએ તરફથી કહેવામાં આવ્યું કે કુનીવર્સમાં મેટા મેટાં જનવાનો પડ્યા છે તે તમે અહીં જા માટે આવ્યા ૫. બાપુજીએ આપણે અમને મરે છવન અપાંજી કહ્યું છે. માટે બાપુ જોના છે. જોને બાપુના હંડમાં બામ આપવો જોઈએ. મરેજી અને અહીં આપ્યા છીએ. અને આનંદ સાથે કહેવું જોઈએ કે દેશ બાઈ મહેનોએ પમા કાલિત મદદ કરી છે. આપણે પશ્ચિમનું બોહું જાનુકરણ કરીએ છીએ. તેની બાળો સંપર જોડી અસર પડે છે. આ દેશમાં આપણે માર્ગના તથા આંવારે વિચારે હારા આપણા બાળો પર આપણો હિંદુ ધર્મની કાપ પાડીએ તો એ આપણી મોટામાં મોટી અને અમુલ્ય હરજ અડા કરી અજારી.

(આઈ)

ગુજરાત યુનિવર્સિટીના શિક્ષણ-માધ્યમ તરીકે અંગ્રેજોને કરેલો સ્વીકાર

અમુલ્યવાદ ગુજરાત યુનિવર્સિટીની સેનેટની જોઈ અહીં મળી હતી. જેમાં કુનીવર્સિટીના શિક્ષણ અને પરીક્ષણના માધ્યમ તરીકે અંગ્રેજી ભાષાને વધુ ૧૫ વર્ષ માટે સંભાલવાની વિનંતી કરતો કારાવ ૭૭ વિરુદ્ધ ૨૦ મતે પસાર થયો હતો. આ કારાવ પર થી એસ. બાર, દેસાઈએ રજુ કરેલો સુધારો બહુમતીએ ઉઠી મળેલો હતો અને થી ઝીલાભાઈ દેસાઈ (રેક્ટર(શ્રી))એ પોતાનો કરાવ રજુ કરે જ નહોલો. પ્રિન્સિપાલ થી સી. કીન, પટેલના બંને સુધારા કાનુન મદાર થયો હતો. સેનેટની મેકેકનું પ્રમુખચાર યુનીવર્સિટીના કામચલાઉ ઉપકુલપતિ થી

એસ. થી. દેસાઈએ લીધું હતું. આ મેકેકમાં કુનીવર્સિટીના સુતપુર્વ ઉપકુલ-પતિ થી કલિકાભાઈ દિવેદિયાએ થલે સાથે મળે દાવરી આપી હતી. કારાવમાં અજાણ્યું હતું કે રાજ્ય વિધાન સભા અને રાજ્ય સરકારને ગુજરાત યુનિવર્સિટી ધારાની ૪(૨૭) કલમને નીચે મુજબ સુધારવા જરૂરી તો પગલાં લેવા સેનેટ વિનંતી કરે છે કે દેવનામરી બિરિમાં દિંદી અને ગુજરાતીના અગ્રણીના વિકાસને તેમજ દેવનામરી લિપિમાં દિંદીના અથવા ગુજરાતીના અથવા બંનેના શિક્ષણ અને પરિક્ષણના માધ્યમ તરીકેના ઉપયોગને વેગ આપવો.

ઈન્ડિયાની ઓસરી

અમરે રૂપા ઈન્ડિયાથી લાઇ ઓસરી રેકે કટીમરમાં આવે છે. ઈન્ડિયાની અલદલાજી, ચમકાજી, ચણાલજી, વાલ, મઠ વિગેરે. ઉમેર્યાં કટેકમાં વલે છે. રેકેક ભાલના મરી મસાલા, આલનાં લેલે, અમર-અર્જીએ વસોદાને સામાન, કામચલાઉ. વિનેરે પંચ રાખીએ છીએ છાડીએ, કાચેલાં છાપા, કાઠાઉંબનાં કાપક, વેળીએ, આલની રીજનો-કાચની લવા પલાકટીકની બં-મડી-કાવરી-પાલકા, તેમજ લેટીના અને બચ્ચાના ઈન્ડિયાના અપેલો લ'ચેલાં નથી નથી કીલાઈને માં આલ્યા કરે છે. કાઉલ તેમજ મેકે રોડેશીયાના સાલકોને રેકે તથા રેક જર્વો'સ આરુકે વેકીય કરીને માલ રવાના કરીએ છીએ. આપને એકરે અરથી મેકેકલવા સમસ્ત છે.

નારણદાસ લક્ષ્મીદાસ

બેકક કલેક્ટર, ફોન : ૬૨૭૫૬, જુલવાયો, સા. રોડેશીયા.

પરંતુ એ કરને કે રેમ્યુલસ' હારા વખતે વખત કાલમમાં આવે એવા એવા વિપ્લો અને એટલા સમય માટે શિક્ષણ પરીક્ષણના માધ્યમ માટે-અંગ્રેજી કલમ વજ-અમલમાં અને તે તરીકે થી વીસ વર્ષથી વધારે નહો, એટલા સમય માટે અણુ રહે.' ૧૯૫૦માં કલમ ત્રીજી અમલમાં આવેલી એને ૬૫ વર્ષ પૂરાં થયાં છે, એટલે હજી બીજા' ૬૫ વર્ષ કુધી એનો અમલ ચાલુ રહેશે.

લોકો અર્થ પર સંઘમ રાખે અને અચત વધારે

અમુલ્યવાદ કેનીવ નાણા પ્રધાન થી મેર.રજી દેસાઈએ અહીં અજાણ્યું હતું કે જરૂરી થીવ વરુમેના થયાં આવે. નીચા આલવાનું કામ પ્રબળ છે; એ માટે સરકારનું કેક પમજી અસરકારક ન નીવડી રહે. આ બાબે નીચા લાવવાના એક પમજા તરીકે અર્થ પર સંઘમ રાખવો અને અચત વધારવી જોઈએ.

અહીં કેવિસ કાર્પકોની એક સભા સમસ્ત સંબોધન કરતાં થી મેર.રજી-લાઈએ અજાણ્યું હતું કે જરૂરી થીવ-વરુમેના ભાવ વધી રહ્યા છે, એ કરીકલ સાચી છે, પરંતુ એનું એક કારણ એ છે કે માલની અલતને અને વાપરનારોની વધતી જતી અંતોના કાલ લઈને વેપારીએ વધુ નહો કરવા માટે છે.

થી મેર.રજી દેસાઈએ કહ્યું કે અનાજનું ઉત્પાદન વધી રહ્યું હોવા છતાં આવે થયા અંડ રહ્યા છે, એનું કારણ એ છે કે લોનોની ખરીદ સક્તિ થયી હઈ છે.

"બ્રિનકચેર"

અસલી આયુરેદિક કપર.૨. યુવંતી સીધી મહાન દમ અને આસનલિકારોમ (કમર) નો ઉપાગ. લિક્કસ ગુરાન કર્દ નથી. દમ-કોઝા બાસ અને ઉપરસ માટે. વરલન દમના કલરને સમાવી ર્દ છે. રવા લેવાડ' નહિ; કલેક્ટન પંચ લેવાડ' નહિ. દેવળ 'કોન કયોલ' કે સળસાને અને કોનો આલે દ્યો. તરલ ન બાસ નથી મુલી બંધે અને અગામ અલારી. 'કોનકયોલ' ૧ રેકર 'કોનકયોલ' શીની રીમલ દેવળ થી ૧૨-૧ રેકર ગાંવ.

Write To: Sole Agents.
P. O. BOX 885,
Johannesburg, S. A.
Cash with order only. Uncancelled
POSTAL ORDERS.
No C.O.D. Orders from outside Union
or outside BRITISH POSTAL
ORDERS.

Our Retail Agents:
Sun Brand Tobacco Works,
191 Grey Street, — Durban.
Agents WANTED in East Africa and
Rhodesia.

આર્ય અનાથાશ્રમ (કરબન)

કલ્યાણના : આ અનાથાશ્રમની કલ્યાણના આર્ય યુવક સભા કરબનને આશરે ૧ મે ૧૯૨૧ને દિને ચક્ર હતી. આશ્રમ સરકારના ૧૯૩૭ના બાળકોના કલ્યાણની ધારા ૩૧ પ્રમાણે આશ્રમ ચલે છે. તેમજ તે મુનાઇટેડ કોસિસ ઓફ સોશિયલ એક્શનના આર્ય સંયુક્ત ચલે છે.

હિરેશ્વર : ૧. અનાથ બાળકો માટે ૫૧ પૂર્વ પાઠ્ય.

૨. અપંગ દુધ આ પુરવે માટે ૫૨ પૂર્વ પાઠ્ય.

આ આશ્રમ બિન કાર્યકારી નીતિ થી ચલે છે. એમાં દેશના દરેક આશ્રમથી આવતાં હિંદુ યુવકમાત્ર ૩ પ્રિયતી બાળકો અને અપંગ દુધી આશરો મે છે. આશ્રમમાં ફાઈ પચ્ચ આપા બોલનારાં નેમ ૩ અંગ્રેજ આફિસર હિંદી, તામિલ, તેલુગુ, ગુજરાતી વગેરે ભાષા બોલનારાઓ એક સાથે બહુ ભાષી એક કુટુંબ નેમ બનીને રહે છે.

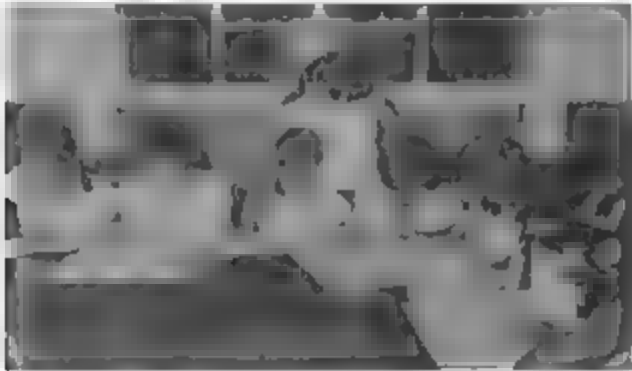
ગોઠરીએને પચ્ચ અંગ્રેજ યુવકો ઉપરાંત રસોઈ બનાવવાની ભરત ગુલશની અને મર સંસાર માટે ઉપરોક્ત એવી બીજી તાલીમ આપવા માં આવે છે.

અપંગ દુધીને આપા પીવાની આશરમથી સુવા બેસવાની શોખ સમજા કરી આપવામાં આવે છે. આ રીતે તેઓ આશ્રમમાં પોતાનાં સમાં સંબંધીઓ ન હોવા છતાં પોતાના ઉદ્ધો દિવસો આશરમ અને કોલિમાં ગુલરી થો છે.

આશ્રમ યોજાયવાનો અર્થ : આ આશ્રમને નિભાવવાનો વાર્ષિક ખર્ચ ૧૦૦૦ (૭ હજાર) પાંચથી પચ્ચ વધુ આવે છે. જેમાં મોટા ભાગ ભરેર ભતતા પોતાની ઉદાર હતિથી જાનવા રૂપમાં પૂરે પાડે છે.

અપીલ નક્કે નિવેદન : ભરેર ભતતાને આશરી નમ્ર અરજ છે કે :

(૧) આપ આ આશ્રમની સુધારણ લે, જેથી આપ એના કાર્યને સમજ થો.

શિક્ષણ લેતી બાળિકાઓ

વ્યવસ્થા અને કાર્યો : આશ્રમની વ્યવસ્થા એની રમપક સંસ્થા આર્ય યુવક સભાની એક આસ નિભાવેલી આર્ય અનાથાશ્રમ કમીટીને હરેર થાય છે. આ સભા આશ્રમની બાળકો માંજ આવેલી એ. વાહ. એફ. ગવર્નમેન્ટ એક્ટેડ રજુ પચ્ચ ચલાવે છે. જેમાં આશ્રમના બાળકોને અને પહાર ના બાળકોને હિંદુ આશ્રમમાં આવે છે.

આજ સુધીમાં ૨૦૫૮ બન.૫ બચ્ચાં આશ્રમમાં કામલ થઈ ચુક્યા છે તેમજ ૩૫ બન.૫નાં ૭૦૦ કરોડી તેમને, ગુદરમ આશ્રમ મંડળી આપે છે. આશ્રમની બાળકો સારા ધરમા રહ્યા છે અને પોતાને મર સંસાર સારી રીતે ચલાવે છે.

બાળકોને અંગ્રેજ શિક્ષણ આપવા માં આવે છે. તેમજ તેમને શોખ દેખરેખ નીચે તાલીમ આપી સમાજ ના સારા નામરિક બનાવવામાં આવે છે જેથી તેઓ મોટા થઈ સમાજમાં પોતાનું શોખ રચાત કાજ થો.

(૨) આશ્રમમાં આપની કાલરીથી અને આપના રસ લેનાથી અનાથ બાળકો અને અપંગ દુધી રાજ થશે. તમારી તરફથી પૂરી જાણી અનેક નિધ બજરીયતો ઉપરાંત તમારી સહાય બુતિથી તેઓને અંખના રહે છે.

(૩) આપનાથી બની કાઢી સર્વ સકાય આશ્રમને કરે. આપ રોડ નાજા આપીને અલ્લા કર્યા તેમજ બે.બન સામગ્રી વગેરે કામમાં આપીને મદદ પહોંચાડી થો છે. આ રીતે આશ્રમના અર્થને તથા તેની મિલકત ઉપરના દેવાને પહોંચી નળવાનું કાજ થઈ જડશે.

નીચેને સરનામે આપનું કાજ મોકલવી થો છે. અમવા પચ્ચ અવહાર કરી થો છે.

મંત્રી, આર્ય અનાથાશ્રમ પી. એ. પોસ્ટ ૧૭૭૦ કરબન અલ્લા ૧૮૬ મિલેર રોડ (186 Belnir Road, Mayville, Durban.) કરબન ફોન નં. ૮૮૨૨૧૧.

આશ્રમના કામગીરી કાતાઓ આશ્રમને કમલમ રમ કાતાઓ તરફથી નિમણીત થાન. થલે છે જે બદલ આશ્રમ જે ઉદાર કાતાઓનો ભરેર આકાર થાને છે. આશ્રમની આ પદોપકારી મરતિ ભરેર અંખતાની ઉદાર હતિ અને મદદથી મથે છે.

કમલરીથી અને આશ્રમને કરે આશ્રમને કરવાએ અ.કરો આવા પહેલા અમયાઓ અને અપ રૂપીને કું તમે મરત નહિ કરો! તમારી કાજ પચ્ચ જાતની અને વરણે તમેલી મદદ સાથે રજીકરવામાં આવશે.

માસ્ટર અધર્સ (મી.) લીમીટેડ

બદ ભતનાં નવલન, રેલથી રેલમ સુવચ કાપડ, કોચી બાજી અને પુરવે માટે શીખ ભતના ભુલન નર્સી, પુલેવર, કારકીવન્સ અને બચ્ચાએ મરિ—બુટી, બોટ, બોટોટ, કોલસા, રેપાનસ વિગેરે.

દરેક ભતના સાલ માટે વપાસ કરવા બહામચ.

૩૩ ચેસ્ટ સ્ટ્રીટ,

બેંગાલોર.

ફોન : ૮૩૫-૬૭૮૬

બેંગલોર ૧૫૪૬.

ગુજરાતી રેકોર્ડ

હિંદુસ્તાનમાં બનેલી ગુજરાતી રેકોર્ડ, હવે અમારે ત્યાં મથે છે.

૫૦ રેકોર્ડોનું બેંગલોર ટેવળ રી. ૩૦-૫. રેકોર્ડોમાં બજનો, નાકો, ગરબો વિગેરેના સંગ્રહ છે. હિંદુસ્તાન ડિસ્ક રીકર્ડ મ/ક માં છુટી મળી થકશે.

આવો તક અને લાભ ફરીથી મળશે નહિ. થકીંગ અકુત— પોસ્ટલ બેંગલોર—સી.એ.ડી.ના બોર્ડેશ અમે લખએ છીએ.

નેશનલ રેકોર્ડ કંપની

શોખ ર. અમરેલી આરકેઈડ, બોર્ડે ૧૪૧ એ. ડી સ્ટ્રીટ, પી. એ. બેંગલોર ૧૫૪૬, — કરબન.

શુભ પ્રસંગો માટે બેટ !

સીઓ અને પુરવે માટે

ઘડીચાળ !

૧૭, ૨૧ અને ૨૫ બચ્ચાનાં બોટોમીટીક કેલેન્ડર.

- રોમર
- રોમરી
- લોકો
- રસર

વિગેરે દરેક જાતનાં ઘડિયાળ.

ઉપરાંત પુરવેના શર્ટ સુટ, પાયજામા વિ. તેમજ બાળકોનાં કપડાં.

હોલસેલ ભાવે મળશે

બેંગલોર ૫૬૮૮,

ફોન : ૮૩૫-૨૬૦૫.

વલ્લભભાઈ બી. પટેલની કું.

૪૪, મારકેટ સ્ટ્રીટ, બેંગાલોર.

સામાજિક અબરો

શ્રી આદર્શ યુવક મંડળ

શ્રી આદર્શ યુવક મંડળ-એકા-
નીશનમંત્રી વર્ષિક અબરો આના તા.
૨૧-૬-૧૯૬૦ના રવિવારે સવારે ૧૦-૦૦
વાગે મં.પી. હોલમાં શ્રી મનનભાઈ
આટપુરિયાના પ્રમુખપદે મળી હતી.
આજના કાર્યકાળ પ્રારંભની ૪૨૫.૫૫
આનુ કંટુ. મંત્રીશ્રીએ તેમનો વાર્ષિક
રેપોર્ટ અને અભ્યવસ્થાએ વાર્ષિક સિદ્ધાન્ત
રજી કર્યો હતો.

વાર્ષિક દેવાલ

(૧) મંડળના બે સભ્ય શ્રી રતિભાઈ
હાલિજીભાઈ તથા શ્રી નરેન્દ્રભાઈ ડાહ્યા-
ભાઈએ ટેકેટરી સભ્ય પદની મેળવી
તે બાદ સરકાર કર્યો હતો.

(૨) સંમીતનો કાર્યક્રમ ચર્ચાયો હતો.

(૩) મંડળનો વાર્ષિક સિદ્ધાન્ત આજે
માં રાખવામાં આવ્યો હતો. મળી જીવી
જીવી નાટિકાઓ જાળવી હતી. (૧) યુગ
કુ. ખન. સ. પી. (૨) કન. (૩) યાહો, કન. બેવા !

(૪) કોમ્યુનિસ્ટ દેશમાં મંડળે પાછા
૨૫ આપ્યા છે.

(૫) ધીનીસ સંમાના કામોમાં
મંડળે તા. ૬-૧૦ ગુમાઈ ૧૯૬૦ના
રોજે કરમનમાં શ્રી રાખ્યો હતો.
તેમાં બે સુચારી નાટિકા (૧) કન.ના
સુમેલત (૨) વાહ રે કન.ના એક
દિંદી નાટિકા મેરા મસા કુખા મર!
અને એક અંગ્રેજી નાટિકા The
Proposal રજી કરી હતી.

(૬) મોટાભાઈ વખતે મંડળે
પારલું કુખામું કર્યું ને જાળવે તા. ૧૫

(૭) ૧૨મી. એ.એ.એ. ૧૯૬૦ના
વિવિધ મંડળે કામે સંમીતનો કાર્ય-
ક્રમ આપ્યો હતો.

(૮) સરકાર કરનાર સરેનો મંડળ
આજાર મને છે

નવાં કાર્યકર્તાઓ ૧૯૬૦-૬૧

માન્ય પ્રમુખ : ડૉ. રતિભાઈ હાલિજી-
ભાઈ; આજારતાઓ : (૧) શ્રી શ્રી
શ્રી મારકર (૨) શ્રી રામભાઈ શુભા

(૩) ડૉ. નરેન્દ્રભાઈ ડાહ્યાભાઈ; પ્રમુખ :
શ્રી સમુદ્રભાઈ ડાહ્યાભાઈ; ઉપપ્રમુખ :

શ્રી મનનભાઈ આટપુરિયા; મંત્રી :
શ્રી કરેશનદાસ કા. પ્રભાવતિ; સહ-

મંત્રી : શ્રી નાનુભાઈ શાહજીભાઈ;
અભ્યવસ્થા : શ્રી હરિભાઈ ડાહ્યાભાઈ;

એ.ક્રિસ : શ્રી ભરુભાઈ શુભાભાઈ;
સામાજિક સમિતિ સભ્યો : (૧) શ્રી

નામુભાઈ મેલાશુ (૨) શ્રી પ્રેમભાઈ
કામભાઈ (૩) શ્રી રવજીભાઈ રામજી

ભાઈ (૪) શ્રી કમનભાઈ કામભાઈ (૫) શ્રી
શ્રી ભવતીશાહ નરસિંહભાઈ.

કાર્યવાહક કમિટી

(૧) શ્રી નામુભાઈ શ્રીક.શુ. (પ્રમુખ)
(૨) શ્રી અર્પણભાઈ મેરાજી (મંત્રી)
(૩) શ્રી કાનજીભાઈ કામભાઈ (૪) શ્રી

કીરતભાઈ (૫) શ્રી કપાનંદ શિરભાઈ
(૬) શ્રી રમણભાઈ અકનજી ખરેક
(૭) શ્રી રામજીભાઈ રામજીભાઈ (૮)
શ્રી અર્પણભાઈ શુભાભાઈ (૯) શ્રી
ભવતીશાહ નરસિંહભાઈ.

—૦—

શ્રી સોવચ સુચારી મંડળ

રોડે એકીકામેયના જીવન અને
નાણીતા શ્રી કુલંભભાઈ રમુનામજીનું
અભ્યાસ હરખમ્મિ ચવાપી તેમનું તા.
૧૫-૬-૧૯૬૦ના રોજે અવસાન મળ્યું હતું.
૫૨૬૫ કુલંભભાઈ રમુનામજી તેમના
૪ સુપુત્રો શ્રી નરજીભાઈ કુલંભભાઈ
શ્રી કરમજીભાઈ કુલંભભાઈ. શ્રી
સુનિશાહ કુલંભભાઈ. સાંતિભાઈ
કુલંભભાઈના મુકે મુકર સાંતિ મળ્યું
અને પ્રાર્થના સભા થઈ હતી. એમાં
વિવિધ વક્તાઓએ સ્વમંરથના આશ્વા
ની સાંતી અર્થે તેમનાં જીવનનાં સુપુત્રો
તરફથી જીવી જીવી કરવાનો કાલ્પિક
આક્રિશ્ન તેમજ હિંદુસ્તાનમાં એકીકામે
મલ્લુન મેલું હાન પશુ મળ્યું હતું.

અવસાન

મે.શ્રી રોડેરીયાના ધારા સભ્ય શ્રી
વલ્લભભાઈ ડાહ્યાભાઈ મિલેનિય પિતાજી
૨૫. ડાહ્યાભાઈ નાનાભાઈ મિલેનિય
અવસાન સમાચારનો તાર મળ્યો છે.
તેઓ સુરત જીલ્લામાં આવેલા એમના
વતન યુનસાઈમાં નિવસ જીવન માંગર
રહ્યા હતા. સુદિમાન રખાણ અને
સહકર્મી હતા. હાલ એમનાં આત્માને
સાંતવ લાંબી મળે.

સહકર્મી પિતાના પ્રજા શ્રી વલ્લભ
ભાઈ, આનંદની સમાનતા ને સેવામાં
સુરત રાજ્ય આપી રહ્યા છે. કુલંભમાં
સમરો રેલેશ સીનેમ નેની સહભાત
ધીલે કાઢ પશુ મકરના એકીકામે
વિના રેકે મળે પ્રસીદ રાખ્યો છે.
એ મારે સાંભળાતમાં મળી આર્થિક
પ્રજાગી ને મીજી સુરેલીયા મેલવી
પદી હતી. જ્યાં મેલમાં તેઓ મકરક
રહ્યા હતા.

મકરમાં મં.પી. મેમોરીયલ કાઢ-
રજી હાંક મારે સુરીકામેન આંધી
અર્થે કુલંભમાં મળા હતા ત્યારે શ્રી
વલ્લભભાઈ અને શ્રી રોજનભાઈ રેકાકા
પોરે કારી સહભાત કરી સામે કરી
સુરત મર કરી હતી. આવી સેવા
આપવી બરેલી પરમાર્થપુલિ હાંકર
એમનામાં સારાને કામક રાખી.

કુલંભપીમ, કનકમ રેકક રીક-સાં,
કાપ્સે-સોમ, રેવ-કુ કલીવર-ક અને
કનકવેર-ક મારે મળે :

અરજી, પરીકુલ

૧૨ આંદલી આંદલ, ૪૮ માર્કેટ રોડે,
કોરનર કાવેનનક અને માર્કેટ રોડે,
એકાનીશનમં, રોન ૪૩-૧૧૫.

સભ્ય મંડળો મારે

અમને મળો.

સુરતી જાળવના અને રેપેરમલીક કીમી.

શ્રી રોજનની અંતર રેપરેમ નીચે પુનીમના અને રોડેરીયાના કોઈ
પશુ કામમાં તમારે કુલંભે આપી રોડેરીક કરવાનો અર્થ કનકાક મળ્યું.

કેપીટલ્સ બાલ્કની હોટેલ

(શ્રી કોર્નર મીક્કઈ હાલિસ)

એ અને વિક્ટોરીયા સ્ટાડીયમ ખુલાખર - હરમન.
રોન નંબર ૨૩૪૧૪ રેલીયામ : KAPITAN.

આફ્રીકાન બલ્કન બાવ, નારીએક . ૧ રી. ૧-૦,
મેગ (નં. ૧૦૦) રી. ૧૦-૦.

કુલંભ હારે મારે જાંધવાના ન્યુઝપેપર બલ્કન બાવ,
બાલા, હમી (કાંક), કુલંભ બાવ માર્ક, જુમના, કુલંભ બીમ (કાંક),
કોનેરી રેવના મેગ, હરેક બલ્કની મરી મકાસી નિમેરે હમેસાં રોડેરીકા
વાળીએ છે. કુલંભ અને મેલવી પાન બલ્કન બાવ, પોરટેન નાંક.
કુલંભ, રતાણે, બાંબા હલદર અને કીવી હલદરની મેલકમ આહ છે.
રોડેરીયા, આસાલીન અને એકીકામેન મેલના મેલારેક ૪૫૨ ૫૨૬
આન આપી કાંઈ પશુ રજી ૫૨૫૧૬ કાંઈ રોડેરીકા.

All prices subject to Market fluctuations.

A. KADER & Co., (PTY) LTD.
WHOLESALE FRUIT MERCHANTS
P. O. Box 251, DURBAN.

ધીરુભાઈ પી. નાયક

કુલંભપર, કુલંભપી, વીમાનાં અને કનકક મેલન-
કીરસાન બના કુલીયાના કાંઈ પશુ બાવની હવાઈ હરિવાઈ બના બનીન
મારે કુલંભપી કરવા મેરા મારાં બાવની માપુરે કુલંભ કરે.
કાંકની, બાવ, મેરી, કુલંભ, બાવમાન, મેલમાન, નિમેરેના બીમ અને
હલદરની આપીએ બીમે.

કેનકરેક, પરસનક રેક, કિસામના મેલમાં કામગમ રેવ-કુ કલીવર-ક
સરીકેકે કે મેલમાન કાવો-સી. પાકોપાકે તેમજ હરમિલનને મેલવી
માલમેમાં કાંઈ પશુ કી કીમ વિલ બર્થ મારે કાલક આપીએ બીમે.
રેકનક મુખપુલક કાર્કે કિસોસીસિલન કિમી માર્કેલીયા અને મેલમાનક
કેનકરેક ૪૫૧ કીમીએક પ્રતિનિધ.

Office :
9 Barkly Arcade,
38 Market Street,
Phone : 339033,
Johannesburg.

Residence :
52 Patidar Mansion,
13 Kort Street,
Phone : 330816,
Johannesburg.

કરનીચર ! કરનીચર !! કરનીચર !!!

એકીકામે કુલં, કાપ્સે-સોમ, કુલં, મેલમાન, હરેલીમ મેલ, સાર્ક
સાર્ક મેલ, મેલમાન રેક, કુલં રેક, રેક, હરમ કીમમાં
સારે બીલી રેકમાં અને પાસરી કાલ કેવા કુલંસો નકી.

—ગોકેશ, રેક અને કીચન હરેકર—

કે કાપરી રેપરેમ નીચે હરેકર કાવ છે. રેકો રોડે હમેસાં હર-
વાર રહે છે. આ રેકાર બાવના પ્રાર્થક કીક બંધાવે અને મેલમા
આવક પધારે.

L. MISTRY

51 BREE STREET, BURGERSDORP, JOHANNESBURG.
PHONE 33-4691. BOX 2526.

Printed And Published by Mrs. Kishin Goshal, International Printing Press,
[Chowda] Ashwari : INDIAN OPINION, Private Bag, Durban Natal

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1903.

Former Editors: Manilal Gandhi—1915-1956.

No. 36—Vol. LVIII.

Friday, 9th September, 1960

REGISTERED AT THE G.P.O. AS A NEWSPAPER.
PRICE: FOUR PENCE

Status Of English After 1965

THE Home Minister, Mr. Pant reiterated in the Lok Sabha that English would continue beyond 1965 and a bill would be brought before Parliament in accordance with the provisions of the Constitution.

He refuted suggestions that the President's directive on official language had made it compulsory for persons in non-Hindi areas to pass a test in Hindi for entry into the central services.

He said that knowledge of a regional language was compulsory for sub-ordinate regional services and, as such, knowledge of Hindi was compulsory for sub-ordinate services in Hindi speaking areas only.

Mr. Pant said there had been no departure in the President's directive from the assurances given by the Prime Minister to Parliament to non-Hindi areas.

Little Rann To Be Reclaimed

THE Government of Gujarat proposes to make a provision of Rs. 15 lakhs to make a start with a scheme of reclamation of the area known as the Little Rann of Kutch in the Third Five-Year Plan of the State. This information is given in an 'Outline of Activities' of the Government of Gujarat circulated to members of the State Legislative Assembly.

The 'Outline' says that the area known by the name 'Little Rann' is not sandy but a saltwater formed by the waters of the Gulf of Kutch. Laboratory studies have proved that the soil will be suitable for agricultural purposes after being freed from salinity. Detailed investigations and collection of data for the formulation of the scheme are yet to be made. However, the reclamation of about nine lakh acres of the area is estimated to cost about Rs. 22.5 crores.

ONE WEEK'S GOODWILL TOUR INDIRA GANDHI FOR EAST AFRICA

NAIROBI—Mrs. Indira Gandhi, daughter of Prime Minister Nehru and a well-known social worker, will arrive in Nairobi on September 19 on a week's goodwill tour of East Africa. Mrs. Gandhi who was President of the Indian National Congress last year, will be accompanied by Mr. Rameshwar Rao, Member of Parliament and Mrs. Amle Krishna, her secretary.

She is scheduled to spend three days in Nairobi, three days in Dar-es-Salaam and two days in Kampala. She is expected to fulfil a number of public engagements during her stay at these three places. These include courtesy calls on the Governors and meeting prominent African and Indian leaders in the three territories.

Mrs. Gandhi will leave Nairobi on September 27, 1960 for Rome en route to Lagos where she will lead the Indian delegation participating in the independence celebrations of Nigeria. She is also scheduled to visit Accra, Conakry and Dakar in West Africa before leaving on a goodwill tour of Latin American countries who have invited her.

The following is the itinerary of Mrs. Gandhi in East Africa:—
ex-Bombay

19 Sep 60 Mon	Arr Nairobi	1140 hrs (Flt No. AI-201)
22 Sep 60 Thu	Dep Nairobi	0700 hrs (Flt No. EC 119)
	Arr Dar es Salaam	1125 hrs
25 Sep 60 Sun	Dep Dar-es-Salaam	1200 hrs (Flt No. EC-006)
	Arr Nairobi	1445 hrs
	Dep Nairobi	1945 hrs (Flt No. EC-608)
	Arr Entebbe	1750 hrs
27 Sep 60 Tue	Dep Entebbe	1500 hrs (Flt No. EC 016)
	Arr Nairobi	1815 hrs
	Dep Nairobi	2030 hrs (Flt No. BA 160)
	(for Rome)	

Why Use A Mirror?

A representative of the United Press of India who was stationed at Simla once questioned Gandhiji, and these are the answers he received:

Question: Why don't you ever use a mirror to see your face?

Answer: Because all those that come to see me, see my face, so what is the necessity of using a mirror?

Question: Why do you sleep on the floor? Why don't you use a thick mattress?

Answer: I do that, so that I can mix up with the crores of poor people in India.

Question: In a train why do you always travel by a third class compartment?

Answer: The answer of this is answered above.

Question: Why don't you take salt and spices in your food?

Answer: Why must I do or take something that which is not quite necessary for my health?

I.A.F. Plane Not Shot Down

WHILE denying that an I.A.F. aircraft had been shot down by the Naga rebels, the Defence Minister, Mr. V. K. Krishna Menon, informed the Lok Sabha that the plane had been 'warned' and it later 'crash landed.' The occasion was a brief but instructive bid by Mr. Braj Raj Singh (Socialist) to raise the issue through an adjournment motion despite the Speaker's initial decision to admit a "calling attention notice" on the subject requiring an official statement.

Mr. Menon said that the transport plane was dropping supplies in the Naga area. "Any transport plane flying at that speed can be brought down by rifle," he agitatedly added in virtual protest against certain censorious remarks made by Mr. Nath Pai (P.S.P.).

Earlier, Mr. Nath Pai had asked whether I.A.F. planes were "game for anybody." It would not be in the interests of the security and defence of the country that any half statements should be made by a member, Mr. Menon said. His statements, he said, had already been made in the House. For his part, he proposed to make a fuller statement as soon as it was "operationally possible."

Nanital Observatory

DR B. RAMAKRISHNA RAO, Governor of Uttar Pradesh, addressing a joint sitting of the two Houses of the State Legislature recently, said that new buildings for the State Astronomical Observatory at Nanital were under construction and were likely to be completed next year.

Only the Nanital observatory has been assigned to track artificial satellites so far in India. A 15-inch reflecting telescope has been acquired for the observatory, a still bigger one may be acquired next year.

Indian Opinion

FRIDAY, 9TH SEPTEMBER, 1960

The Villain Of The Piece

MEMBERS of the Durban City Council and officials of the Municipality have been quick to rush in with opposition to the demarcation of a portion of Puntan's Hill for Indian occupation by the Group Areas Board. About forty odd building sites in this area have been set aside by the Group Areas Board for Indian occupation but Durban's Europeans headed by the Council have raised their objection. When the Group Areas Board decided to mark the mainline suburbs for Indians there was such a tremendous hue and cry by the Europeans of Durban, no less the City Council, that an immediate *volte face* followed. It is abundantly clear that there is no room for Indians in Durban, in a city where 45 per cent of the Indian population of South Africa is massed together without any hope whatsoever of getting one extra acre of land. The Council should at least welcome the fact that the Indian people are getting a few much-needed acres.

The Council has also a plan by which it will acquire Indian-owned land for sub-standard Indian housing in the area adjacent to Reservoir Hills. While every move to provide housing for Indians should be welcome what is intolerable and plain dishonest is the fact that the Durban City Council cannot provide its own land for this. It must always take away land from the Indian in order to provide him with houses. This is nothing new. It has been done many, many times previously. The most recent has been the expropriation of Indian-owned land and homes in the Merebank area to develop Indian housing. Whatever the Europeans of Durban may have to say about the Fascism of the Nationalist Government, the Indian people are wholly satisfied that in anti-Indian sentiment and action the Durban European, spear-headed by the City Council, has led the way. This is something on which the Indian cannot ever feel strongly enough. Almost half the Indian population of the whole country is located in this city. It was built up by Indian labour and effort but at all times—for the last ninety years in fact—the Durban City Council has led the attack on Indians. Indeed it is the villain of the piece.

(Continued from column four)

this way the things of the flesh, we may one day expect to become free from the burden of the body. Realizing the limitations of the flesh, we must strive day by day towards the ideal with what strength we have in us.

It is perhaps clear from the foregoing that without *ahimsa* it is not possible to seek and find Truth. *Ahimsa* and Truth are so intertwined that it is practically impossible to disentangle and separate them. They are like the two sides of a coin, or rather of a smooth uncracked metallic disc.

Who can say, which is the obverse, and which is the reverse? Nevertheless *ahimsa* is the means; Truth is the end. Means to be means must always be within our reach, and so *ahimsa* is our supreme duty. If we take care of the means, we are bound to reach the end sooner or later. When once we have grasped this point, final victory is beyond question. Whatever difficulties we encounter, whatever opposition we meet, we may not give up the quest for Truth which alone is, being God Himself.

Gandhiji On The Vow Of Love

When he was in the Yerwade Jail in 1930 Gandhi sent a series of weekly discourses to members of his ashram at Sabarmati. One of these, entitled "The Vow of Love" is published below. Last week we published "The Vow of Truth."—Ed. J.O.

WE saw last week how the path of Truth is as narrow as it is straight. Even so is that of *ahimsa*. It is like balancing oneself on the edge of a sword. By concentration an acrobat can walk on a rope. But the concentration required to tread the path of Truth and *ahimsa* is far greater. The slightest inattention brings one tumbling to the ground. One can realize Truth and *ahimsa* only by constant striving.

But it is impossible for us to realize perfect Truth so long as we are imprisoned in this mortal frame. We can only visualize it in our imagination. We cannot, through the instrumentality of this ephemeral body, see face to face Truth which is eternal. That is why in the last resort we must depend on faith.

It appears that the impossibility of full realization of Truth in this mortal body led some ancient seeker after Truth to the appreciation of *ahimsa*. The question which confronted him was: "Shall I bear with those who create difficulties for me, or shall I destroy them?" The seeker realized that he who went on destroying others did not make headway but simply stayed where he was, while the man who suffered those who created difficulties marched ahead, and at times even took the others with him. The first act of destruction taught him that the Truth which was the object of his quest was not outside himself but within. Hence the more he took to violence, the more he departed from Truth. For in fighting the imagined enemy without, he neglected the enemy within.

We punish thieves, because we think they harm us. They may leave us alone; but they will only transfer their attention to another victim. This other victim however is also a human being, ourselves in a different form, and so we are caught in a vicious circle. The trouble from thieves continues to increase, as they think it is their business to steal. In the end we see that it is better to educate the thieves than to punish them. The forbearance may even bring them to their senses. By enduring them we realize that thieves are not different from ourselves, they are our brethren, our friends, and may not be

punished. But whilst we may bear with the thieves, we may not endure the infliction. That would only induce cowardice. So we realize a further duty. Since we regard the thieves as our kith and kin, they must be made to realize the kinship. And as we must take pains to devise ways and means of winning them over, this is the path of *ahimsa*. It may entail continuous suffering and the cultivating of endless patience. Given these two conditions, the thief is bound in the end to turn away from his evil ways. Thus step by step we learn how to make friends with all the world; we realize the greatness of God—of truth. Our peace of mind increases in spite of suffering; we become braver and more enterprising; we understand more clearly the difference between what is everlasting and what is not; we learn how to distinguish between what is our duty and what is not. Our pride melts away, and we become humble. Our worldly attachments diminish, and the evil within us diminishes from day to day.

Ahimsa is not the crude thing it has been made to appear. Not to hurt any living thing is no doubt a part of *ahimsa*. But it is its least expression. The principle of *ahimsa* is hurt by every evil thought, by undue haste, by lying, by hatred, by wishing ill to anybody. It is also violated by our holding on to what the world needs. But the world needs even what we eat day by day. In the place where we stand there are millions of micro-organisms to whom the place belongs, and who are hurt by our presence there. What should we do then? Should we commit suicide? Even that is no solution, if we believe, as we do, that so long as the spirit is attached to the flesh, an every destruction of the body it weaves for itself another. The body will cease to be only when we give up all attachment to it. This freedom from all attachment is the realization of God as Truth. Such realization cannot be attained in a hurry. The body does not belong to us. While it lasts, we must use it as a trust handed over to our charge. Treating in

(Continued in column one)

NO FUTURE FOR WHITE RACIALISM IN AFRICA

THE following statement on the lifting of the Emergency has been issued by Mr Peter Brown, the National Chairman of the Liberal Party —

The lifting of the State of Emergency brings to an end a period during which the Government has imprisoned without trial for periods of up to five months, between ten and twenty thousand of its citizens. Some of these were Africans whose only crime was that they were out of work; others were Africans who were employed but on whom the authorities could not be bothered to check; others were political opponents of the Government.

During the emergency a number of members of the Liberal Party were imprisoned. They were drawn from all ranks of the Party and from all racial groups. As none of them has been charged with any offence it is clear that none of them had committed any. That being the case it must be assumed that the object of the process was purely intimidatory, aimed first at frightening those who were devoted to supporting Government policies, second at frightening into conformity members of the Liberal Party who were not arrested and third at dissuading people who might have been considering joining the Liberal Party from doing so.

I should like to take this, the first opportunity that presents itself, of assuring the Government that it has succeeded in none of these purposes. During the Emergency the Party held the most successful National Congress in its ever had and in three previous it held more successful public meetings than ever before. Membership throughout the

Union has grown.

More important, I would like to assure the Government, that those of us who were arrested have not been deflected from our purpose by this experience. We will continue to strive to replace apartheid by a democratic system of government in which rights and responsibilities will be shared by all. Our improvement with other members of our Party of all races has confirmed us in our view that it is identity of purpose and outlook, not race, which is important in South Africa, and that the most effective answer to racialism is through a thoroughly non-racial organization such as ours.

White racialism has no future in Africa. We know it and Dr. Verwoerd knows it. The difference between us is that he will not admit it. Instead he goes stubbornly on along the road which will lead him to a second Congo.

But we do not intend to let this happen. We intend, rather, to embark on a programme which will build our non-racial Party into an organization large enough and sufficiently well organized, not only to defeat apartheid by peaceful pressures but to ensure that if it succeeded, not by the chaos of the Congo, but by a Government which enjoys the support of all groups and enjoys the stability which can flow only from such support.

R. VITHAL

Bookkeeping, Writing up Sets of Books, Balance Sheets, Income Tax Returns.

Contact No. 12 Bortrya Avenue, 34 Marlow Street, Cor. Chagwell & Marlow Sts Johannesburg. Phone 55-1854

INDIAN AIR FORCE UNIT FOR CONGO

A 36-MAN contingent of the Indian Air Force left New Delhi on August 1, by the I.A.F. Packet Aircraft for the Congo where they will form part of the United Nations Force. The contingent was sent off at Palam airport by high officers of the Air Force — It arrived in Leopoldville on August 3.

Commanded by Wing-Commander K. L. Suri, the contingent of Air Force Officers and Airmen comprises three sets of air and ground crew whose services have been placed by the Government at the disposal of the U.N. Force in the Congo for the purpose of flying and maintaining Q-119 Packet Aircraft belonging to the U.N.

This is the first time that a full-fledged I.A.F. contingent has been engaged there duties with U.N. Forces. Hitherto, I.A.F. officers and airmen have gone out on such missions as observers or as members of Indian contingents.

The personnel of the I.A.F. contingent for the U.N. Force have been selected from various Air Force transport and other units in India. The contingent will function as a self-contained unit with its own Senior Navigational Officer, Squad on Leader, R. Ganespati, and Engineering Officer Squadron Leader A. D. Dutt, to name Wing-Commander Suri.

Mr. V. K. Krishna Menon, Defence Minister, addressing the personnel of the I.A.F. contingent when they were presented to him by the Chief of Air Staff, Air Marshal S. Mukerjee, said that the officers and men forming part of the contingent were going to the Congo neither as a police force nor to fulfil any military function, but on a mission of peace.

The Defence Minister gave a background to the present situation in the Congo and outlined the purpose for which the contingent was being engaged with the U.N. Force. He pointed out to them that they were going on a mission of peace to cultivate better relations and understand-

ing with the free people of the Congo.

The duty assigned to them was a part of India's international obligations and the Defence Minister was confident that, as on earlier occasions when the record of Indian Servicemen abroad had been creditable, men of the Indian Air Force contingent now going to the Congo would by their discipline and good conduct enhance the prestige of the country.

In the morning on August 1, the contingent called on the Chief of Air Staff at the Air HQ. The Chief reminded them of great responsibility attached to their duties. "Every one of you must owe unstinted loyalty to the United Nations Force and maintain strict impartiality throughout your stay in the Congo," he said. The Air Chief told them that every one of them was as a member of the I.A.F. contingent an "Ambassador of India and the Air Force" and the fair name of his country and service would depend entirely on his individual conduct.

ENVOY BACK

MR. R. K. NEHRU, India's Ambassador to the U.A.R. arrived in Bombay from Cairo by an Air-India International Boeing. He was on his way to Delhi to take charge of his new assignment as the Secretary General of the Ministry of External Affairs. He will succeed Mr. N. R. Pillai, who has gone on leave preparatory to retirement. Talking to reporters at the airport Mr. Nehru said that he had a pleasant stay of two and a half years in Cairo. He said that there was no problem between India and the U.A.R. Like India, the U.A.R. was consolidating its freedom and building up its economy.

New India Assurance Co. Ltd., India's Leading Company

W. Transit.

Fire, Marine, Transit, Motor, Baggage, Burglary, Householders & Houseowners (Comprehensive), Personal, Accident etc.

Principal Controlling Officers in the Union of South Africa

Jalbhoj Rustomjee & Son

140 Queen Street, — Durban

Phone: Durban 25845, 26513, 29807

DO YOU KNOW

That NEW INDIA is by far India's largest Insurance Company;

That NEW INDIA operates in over forty-five countries;

That NEW INDIA has over 86 branches in India alone;

That NEW INDIA receives over ₹5,000,000 Premium EACH YEAR on Fire, Marine & Accident.

FOR SECURITY
AND SERVICE
INSURE WITH
NEW INDIA

DISTINCTION FOR INDIAN SCIENTIST

UNIVERSITY OF LONDON HONOURS DR. BHABHA

INDIA gained a new status in international science when Dr. H. J. Bhabha was awarded the honorary degree of Dr. of Science by the London University. A special convocation was held to mark a double celebration—300th anniversary of the founding of the Royal Society and the centenary of giving of the first degree in science by the London University.

Dr Bhabha was one of the six Royal Society members whom London University chose to honour on this historic occasion. The award was made personally by the Queen Mother, who is the Chancellor of the University.

Others honoured on this occasion were: H. M. King Gustav VI Adolf of Sweden; Professor Dirlewalt Brank, President of the Rockefeller Institute for Medical Research, John Hopkins University; Sir Macfarlane Burnet, former Professor of Experimental Medicine in Melbourne University, and the director, Walter and Eliza Hall Institute of Medical Research; Prof. George Charles de Hevesy, the distinguished Hungarian scientist; and Sir Thomas Merton, for many years Royal Society Treasurer and Trustee of the National Portrait Gallery.

Citation

The Public Order read the following citation in requesting the Chancellor to admit Dr. Bhabha to the degree of Doctor of Science honoris causa:

"Your Majesty and Chancellor, I present Professor Homi Jehangir Bhabha. The emergence of India as a great modern nation may be seen in a variety of ways, but nowhere more convincingly than in her ability to produce the men who are now developing her natural resources.

"In Professor Bhabha, the Director and Professor of Theoretical Physics at the Tata Institute of Fundamental Research, Bombay, India has a nuclear physicist of world-wide reputation. In 1940s while still a young man, he made some major contributions to the theoretical explanation of cosmic ray showers. Later he gave his attention to some of the most abstract problems of fundamental physics relating to general properties of space-time and he has also attacked the problem of finding an explanation of fundamental particles.

"But alongside this brilliant theoretical work, he has given much time and thought to the practical application of the ever-

increasing knowledge which 20th century physicists made available.

"As Secretary of the Government of India's Department of Atomic Energy, which he has built up since the war, and as chairman of his country's Atomic Energy Commission, he has proved himself a brilliant organizer, and to Mr Nehru in particular an invaluable adviser on all scientific problems.

"When the first great international conference on Peaceful Uses of Atomic Energy was held at Geneva in 1955, he was the natural—indeed almost inevitable—choice for Chairman. His own report to the Conference on the natural resources of India, and on her energy requirements for the next few decades was a masterpiece of lucid exposition and informed prediction.

"For those of us who try to follow, faint yet pursuing (and often more faint than pursuing) the esoteric researches of modern physicists, it is reassuring to know that Professor Bhabha is also a man of the highest culture, who draws and paints with distinction, who is a great lover of music and dancing, and who elected to read for his Bachelor of Arts degree at Cambridge intellectually into outer space to investigate the remote and complicated behaviour of cosmic rays.

"I request you, Chancellor, by the authority of the Senate, to admit Dr Homi Jehangir Bhabha to the Degree of Doctor of Science honoris causa."

INCOME FROM KASHMIR FORESTS

THE Jammu and Kashmir Government's income from forests has increased ten times since independence. Last year, the State earned about Rs 30m (£2,25m), as against Rs. 2.9m (£217,500) in 1957. The Government expects that the income will go up to Rs 50m. (3,75m.) a year by the end of the Third Plan period. This increase is mainly due to the rising demand for quality timber in the country.

HINDI WRITERS VISIT LONDON

A RECENT visitor to London was Mr Jaiendra Kumar, a short story writer and novelist of great repute and literary merit, who has been writing since the days of Prem Chand. He has a number of books to his credit which have already run into several editions. His "Tyag Patra" (Resignation) has been translated into English. Translations of this book in certain other languages are under preparation.

Mr Jaiendra Kumar, with Mr Jal Prakash Nandan, came to Europe to attend the International Convention Leo Tolstoy held at Venice from June 29 to July 2 to commemorate Tolstoy's 50th death anniversary. He came to London to meet friends and renew old contacts.

From London Mr Kumar proceeded to Moscow to attend the three-day Oriental Conference.

Another writer to visit, was here last month, is Mr S. H. Vatsyayan "Agyeya" who is a novelist and a short story writer, a literary and art critic, and, above all, an editor of wide experience, having had to edit several journals at different times, commemorative and the like.

Mr Vatsyayan will be in London again en route to the USA in October-November next. In the USA he will give a series of lectures on Hindi literature.

Incidentally, Mr Vatsyayan is the translator of Mr Jaiendra Kumar's "Resignation" and these two writers today are regarded as the "Top Two" among Hindi fiction writers.

Recordings Of Tagore's Voice

A WORLD-WIDE search for recordings of Tagore's voice is being made by all India Radio in connection with the poet's centenary celebrations next year.

It is learnt that A.I.R. has sent requests by some 150 people in 29 countries and the world's broadcasting organizations asking for recordings of the poet's voice during his visits to Europe and other countries. Among those who have been asked to help Tagore's centenary celebrations in this way are the Burmese Prime Minister, U Nu, Madame Sun Yat-sen and Madame Tomiko Wada Kato, who served as the poet's secretary during his visit to Japan in 1916.

These recordings will be kept in the National Archives and are expected to yield a unique collection of the poet's moods.

The Statesman of Delhi understands that Sweden and West Germany have already sent collections of Tagore recordings to India.

"BRONKURE"

Genuine Asthmatic Treatment proven.
The Greatest Oriental ASTHMATIC
And Bronchial Disengagement.
TOTALLY HARMLESS

For Asthmatic, Short Breath, And
Bronchial Attacks

Instantly relieves and cures Asthmatic
attacks. No need ever to take the
strongest of remedies. You simply begin the
"Bronkure" treatment and within the medi-
cinal hours. You will unexpectantly start
breathing easier and more comfortably.

"BRONKURE"

1 Packet "Bronkure" Sheet
For Only 12½ Paise Free

Write For Sole Agents

P. O. BOX 1133,
Johannesburg, S. A.

Cash with order only. Unordered
POSTAL ORDERS.

No C.O.D.'s Orders from outside Union
to enclose BRITISH POSTAL
ORDERS

Our Retail Agents

Shri Ramdas Tannappa Wadia,
191 Grey Street, — Durban.

Agents WANTED in East Africa and
Madagascar

Cable & Tel. Add. HARGVAN.

Phone 29368

P. Hargovan & Co. (Pty.) Ltd.

Earthenware Pickle Jars 3 Gallons 12 & each F.O.B. Durban
Fresh First Grade Green Ginger 1/2 per lb. " " "
Fresh First Grade Garlic 2/- " " " "

Cash with order only.

P. O. BOX 1250.

155/7 Warwick Avenue
DURBAN.

Drought Threatens Gujarat State

BOMBAY—Several members of the Gujarat Vidhan Sabha expressed concern over the drought situation in many parts of the State, during the debate on the State budget estimates for 1960-61. In the three-day debate, the Leader of the Opposition, Mr. Jagadish Gandhi, said that in view of the power shortage in Gujarat, the State Government should move the Centre to allot all the power that would be produced at the Atomic Power Station at Tarapur to Gujarat.

A CONGRESS member, Mr. Bhanubhai Varna, warned the Government that farmers in the State, particularly in Saurashtra would be hard hit if it did not rain within a week. An Opposition member, Mr. Lalubhai Rastogi, said farmers were looking to the Government to take some steps to meet the drought conditions. He demanded that the Government should immediately take steps to fight the drought that was destroying the crops.

Mr. Mohanlal Vyas (Congress) suggested that more training institutes should be set up to meet the dearth of skilled labour in the State. He said that industries should come forward to establish such training centres. The Government should also make it compulsory for industrial employers to build housing colonies for their staffs.

Mr. Madhavji Shah (Congress) suggested that the Government should undertake a comprehensive programme of sinking wells as part of the Minor Irrigation Scheme. Mrs. Maniben Patel (Congress) pleaded for the popularisation of family planning schemes in rural and industrial areas.

Mr. Bhupendra Modi (Opposition) demanded that the policy

of prohibition should be abandoned as, he said, all efforts of the Government during the last several years in this direction had been a failure.

He said illicit distillation was rampant in every village in the State and people were consuming illicit liquor of an inferior quality, which posed a threat to their health. He suggested that the Government should take over the liquor shops and spend more money on educating the people about the evils of alcohol.

Indian Handicrafts Becoming Popular In Foreign Countries

MR LAL BAHADUR BHABHRI, Union Minister for Commerce and Industry, said in New Delhi that handicraft goods manufactured in India were becoming increasingly popular in foreign countries and the export of such goods during the last financial year had gone up by about Rs. 10 million.

Mr. Bhabhri said that the total yearly target for exports during the third Five-Year Plan had been raised from Rs. 6,240 million to Rs. 5,000 million. The Government hopes that the handicraft industry will play its due role in the fulfilment of this objective, he said.

The Commerce Minister was inaugurating the Handicrafts Exporters Association for northern India, including Jammu and Kashmir.

Mr. Bhabhri said that the scheme of bulk import of rice and copper needed for the manufacture of certain handicrafts was under consideration in consultation with the Handicrafts Development Board. The Government would consider any scheme for such import of raw materials required by the industry, he added.

Quicker Transport

The Minister further said that his Ministry had taken up with the Railway Board and the Director of Shipping a proposal for providing cheaper and quicker transport for the movement of manufactured handicrafts and raw materials required by the

Film Imports From U.K.

Agreement Signed

AN arrangement was signed in New Delhi for the import of films from the U.K. Mr. K. R. P. Kiliant, Joint Secretary, Ministry of Commerce and Industry, signed on behalf of the Government of India, while Mr. A. Graves, Joint Managing Director, Rank Film Distributors of India (Private), Ltd., signed on behalf of the Rank films of the U.K.

The arrangement will remain in force for a period of two years. It provides for utilisation, inter alia, of the earnings from the U.K. films in India for rental or purchase of Indian films for export to non-traditional markets, and for the production of films in India in collaboration with Indian producers or otherwise.

FLOOD THREATENS TOWN

THE flood threat to Rohtak assumed a new dimension when the city's drainage system was disrupted by gushing waters which shattered a wall of the sewage station, choked the plant and sent flood waters rushing through the sewage drains into the low-lying parts of the city. The reversal of the drainage system has caught the authorities unawares. Till September 1 the battle to save the city was confined to two fronts, one along the rail-track embankments and the other on the main breach in the bund of "Channel No. 5". The authorities had barely taken up the challenge here when the monsoons in the low-lying areas began to send out torrents of flood water. By 6 p.m. the Ram-willa grounds had been converted into a large lake, the Bhiwani road was cut off and the water level was still rising. Delhi is now the only city with which Rohtak is linked by road. Some 60 feet of the boundary wall of the railway station were washed away in the morning. The rail track embankment developed many breaches during the day flooding adjoining areas. Flood waters were rushing menacingly along the Bhiwani road. Earlier, efforts to save Rohtak's main educational centre, Vaid College, also failed. The bund over the college premises gave way. The college building was surrounded by over four feet of water. The Civil Lines area is also under water and boats are plying in the area.

DRY RED CHILLIES

No. 1 Mixed Grade Dry Red Chillies, Nett 34lb Bag 45/-.

Any amount obtainable for Cash.

Write for Grain Bags and Sugar Pockets

MAARMANS (Pty) Ltd.
Box 26, Phone 128.
BRITS, Transvaal.

WATCH 1'S. Gents models—25 Jewels, waterproof, shockproof, anti-magnetic, stainless steel case, 1000 ft. water, matching metal expansion strap—price 47/6. As above, but 21 Jewels—43/6. As above, but 17 Jewels—39/6. As above, but with interchangeable calendar, 27 Jewels—57/6. Also 21 Jewels Calender—56/6. Other models from 19/6. LADIES' models 25 Jewels, waterproof, shockproof, fitted with magnificent matching expansion strap—price 47/6. As above, but 21 Jewels—43/6. As above, but 17 Jewels—39/6. A 4 AGENTS: 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

LUXURY COACH SERVICE

A LUXURY coach service for tourists who wish to visit Agra and Jaipur by road from Delhi is expected to be operated from this month. It will be a three-day trip with overnight stops at Agra and Jaipur and the fare will be approximately Rs. 70 per head (a little over £5).

A similar luxury coach tour will be operated by the Punjab Roadways between Delhi, Chandigarh, Bhakra Nangal. It will be a two-day trip costing about Rs. 45 per head.

Tourists visiting the Kashmir Valley, Baramulla, Srinagar, Jammu, Bhadrachal, Pari and Sonamarg will be able to hire luxury cars made available by the State Government of Jammu and Kashmir, Punjab, U.P., Rajasthan and Orissa.

WHAT SARVODAYA AIMS AT

By VINOBA BHAVE

MOST of the people of this country are not educated. Therefore, there is a heavy responsibility on the few who are. Their duty is to help their uneducated brethren in all possible ways. It is the uneducated class which has to bear the burden of maximum work. It is they who produce all the necessary articles. Though they do not get the benefit from their labour.

Today a wall separates the educated and the uneducated. The Government as also the society have accepted the principle of changing the pattern of education, but no effective steps have been taken so far in that direction. The British needed a bureaucracy to manage their imperial affairs. And they did not tamul their motive while framing their education policy.

Who Is The Real Servant?

Today there are five and a half million government servants in this country who are supposed to serve the nation. The families of most of the government servants are dependent on the latter and are not themselves engaged in any productive work. In all, there are seventy million families in our country. Thus, there is one state servant for every thirteen families. I do not know if there is such a huge army of state servants anywhere else. But we must remember that the real servants of the nation are some others. The uneducated class is that real servant of the nation. But they consider themselves to be mere wage earners, working for their own self-interest. They do not venture to consider themselves to be the servants of the nation. The government servants, on the other hand, even call themselves as 'public servants.' Thus in our country today a section private itself as public servants, while the real servant is somebody else. Apart from these five and a half millions of civil servants there are five lakhs of military servants too. And most of them do the job of sabotaging or dividing instead of adding anything to production. According to Tagore, they are not for "multiplication" but for "division". Their standard of life is far superior than that of the labourers.

The Blind And The Lame

We find that the educated people are devoid of the capacity and act of production and those who produce are not educated. As a result the society has been divided into two distinct and conflicting parts. And both these parts are

devoid of life. One of them is blind and the other is crippled.

They who have the capacity to work are ignorant and the ignorant do not possess the necessary physique for work. Most of the villagers are blind and a majority of the townsmen are lame. The blind are carrying the burden of the lame and both of them are inefficient. A society built upon the foundation of two weak pillars cannot be strong. Both sections must have eyes as well as legs. Each should be complementary and supplementary to the other, not be a weak partner but with full vigour and strength. Naturally, therefore, today there is tension and conflict between the two instead of mutual co-operation. The crippled is pushed on the shoulders of the blind as a matter of right and he does not show the least sign of getting down. The situation reminds one of a fable. When the man and the horse met for the first time, the man said, "Let me have you back for sometime on hire." The horse agreed. The man therefore mounted the horse and rode upon it after tying a saddle on its back. Since then a long time has elapsed but man has not gone down from the back of the horse. For, man says, "I shall feed you, give you water to drink, but you back I won't leave." If this is the spirit guiding the relations between the educated and the uneducated, then there is no hope of ending this tension.

Revolution Through Peace

I am trying to bring about a revolution in India by peaceful means. The Udrishthians are usually blind. They want peace. They want the discord problem should be solved, the communists should not create troubles, there should be no discontent among the students and the workers (labourers) should have no grudge. But they do not want any fundamental in society. On the other hand, the protagonists of change want that they should bring about a revolution in society by hook or by crook. They say that they are tired of this peace of the grave. But there is a

third man like me who talks about a peaceful revolution.

Such a man is sand-wiched between the two. He has to bear the heat from both sides. The peace-lover says, "We do not want peace mixed with revolution." To them the discords are perils. There are only two options open for them—survival or death. These lovers of peace have a positive devotion for peaceful revolution, because they are afraid that their power and prestige would pass away in this process. From the other side the 'revolutionary' is also ready with his stick to beat us. He contends, "You are satisfied with little bits of gifts. This kills the enthusiasm for revolution among the people. You are weakening the urge for revolution instead of strengthening it. However, this sort of blow from both sides makes one's body strong."

From Keshavnagar to Cape Comorin millions of people have heard me with love and attention. This has got no parallel in this country. The reason behind this is that they consider the so-called peace-lovers as hypocrites and the revolutionaries as fools. I was moving about in Kerala for four and a half months, and had a chance of having discussions with the communists there. Before the election they tried to say that they would be so active in the coming for land holdings. "How would they do away with private ownership?" I asked. "And how was communism going to be established through this process? I am preaching complete renunciation of private ownership." To this they tried to reply, "What you say is all right. But you intend to achieve your aim through the process of love and this would take a long time." But I used to ask, "How are you going to solve the land problem by legislation? Your steps are only going to strengthen the spirit of private ownership of land, whereas, I am in favour of total renunciation of proprietary rights in land." Thus you will find that today the constitutionalists are far behind the communists.

God Is Manifested Where Thousands Co-operate

The peace-lovers on the other hand are never tired of making promises after promises. In the beginning they declared that India would attain self-sufficiency

within two years. Ten long years have elapsed since then but India is where she was. Now they declare that the country would surely become self-sufficient within the next six years. Let me now consult some astrologer as to what would be the state of affairs six years hence.

In his time, Gandhiji was also faced with the problem of scarcity of food. He suggested the growing of vegetables in northern parts. What he wanted to drive at was that this national problem could be effectively tackled only if everyone directed his mind towards it. By that drive, we are intended to enlighten the entire nation for that task. The *Vedas* describe God as a thousand-headed being. God Himself works where thousands of hands co-operate.

Produce Abundantly

It is said in the *Upanishads* that we should produce grain in abundance and consider this as a sacred duty. *Upanishads*, we should remember, are books of self-knowledge, not wet books of one Five-Year Plan.

But the rage of old hunger very well that without plentiful food violence and jealousy would reign in society and such a condition would be detrimental for the pursuit of self-knowledge. It is only in a society free from jealousy and mutual bickering that self-knowledge can flower.

It was from this point of view that Gandhiji had tried to inculcate a spirit of duty on a nation-wide scale in the matter of food production. Our peace-loving friends never assert that we will solve this problem by our combined efforts. Conversely, they say that they would do it for us—that the nation will become self-sufficient within a many years. But while Gandhiji was alive such a feeling had been created among the people in this respect that even government officials used to say that there was no reason why food crops should not be grown in the open spaces in the compounds of ministers' bungalows.

What I was saying is this—these persons who make promises do not countenance the idea of any discipline in the *ratna* era. They are pattered by change. They want that *ratna* era should be maintained. On the other hand, the 'revolutionaries' are only too eager

to bring about a revolution without caring for the means to be adopted. But real revolution can come only through peaceful means. A revolution preceded by upheaval and turmoil would prove to be a false God.

The Only Way

If this idea is accepted it would bridge the gulf between the educated and the uneducated.

Today what India needs most is that every citizen of this country should be both educated and hardworking. God has given the feeling of hunger to everybody at also two hands. He has given us brain and heart both. So everybody should develop his intellect along with doing physical labour.

It is thus that the Indian society would become classless—a balanced society that could differentiate between what is good and what is evil. Such a society, endowed with the twin wings of knowledge and work would soar towards the achievement of self-knowledge.

The Udes contains a description of Agastya—a sage of antiquity. It is said that he drank all the water of the ocean and went as far as Supatra and Boreas. He made the Vindhya ranges bow down before him

and thus easily crossed over to south-India. To cross the Vindhya and make such long voyages were difficult jobs in those days. The people of Tamilnad remember Agastya with reverence even today. The Udes narrate, "Agastya used to wield the spade to till the land. The great Rishi nourished both the classes." It means that Agastya brought together the intelligentsia and the labourers of his age. We also intend to create such society. This is the aim of Sarvodaya.

"The allusion is to Dhritrashtra, of Mahabharat fame, the father of Duryodhan, who was blind. Dhritrashtra literally also means those who are in charge of the affairs of the nation i.e. its rulers.—Ed.

VALLUVAR DAY IN LONDON

The London Tamil Sangam celebrated Valluvar Day on July 31 at No. 2 Roslyn Hill, to honour the memory of the ancient and renowned Tamil poet, Toluvalluvar.

Mr. V. R. Krishnamurti, of the Tamil Unit of the BBC, gave a short talk on the "Ethics of Thiruvalluvar," which is the poet's greatest contribution to Tamil literature.

FOREIGN COUNTRIES DESIRE TO CO-OPERATE

UNION Finance Minister, Mr. Desai, told the Lok Sabha that he found in all countries he visited recently a desire for closer co-operation in trade and willingness to assist us in our economic development programmes to the extent possible.

The Finance Minister was making a statement on his recent tour abroad when he visited Yugoslavia, Poland, Czechoslovakia, West Germany, the U.S.S.R. and the United Arab Republic.

Mr. Desai said: "I have gone to these countries in response to invitations which I had received from the Governments concerned."

"In West Germany during my stay an agreement was reached regarding the third and final instalment of 30 million dollars of a total credit of 100 million dollars which had been indicated in August, 1958, as the West German assistance for the last three years of the Second Plan and regarding deferment of two-thirds of the liabilities under the Rourkela Steel Project maturing up to March 31, 1961, for a further period of four years for the time being."

The most valuable part of my visit was an opportunity it provided for me to meet the Ministers of the Governments as well as important representatives of finance and industry in

the countries I went to, and to study at close quarters economic frameworks within which each operator, I took advantage at these meetings and discussions to explain our economic objectives and policies, the progress of our Second Plan, the scope, content and priorities of the Third Plan and our requirements in broad terms of foreign exchange for its fulfilment.

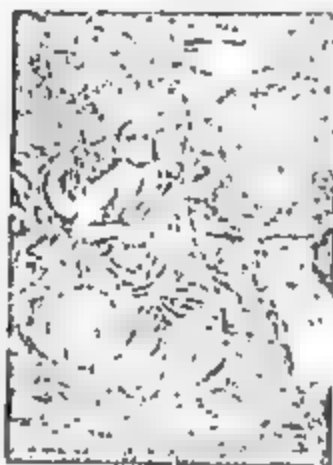
"Our foreign exchange situation, as the House is aware, is of continuous difficulty. Our aim is to overcome it within a reasonable period of time by intensive effort to develop our basic industries and to enlarge our capacity to produce machinery and equipment that we need for further development."

"Meanwhile, there will be the need for external assistance on a massive scale—as the draft outline of the Plan has indicated. I was happy to discern in my discussions sympathetic interest all round in our development programmes and keen awareness of our problems and needs."

FAMOUS INDIAN MUSICAL INSTRUMENTS AND SONG BOOKS JUST ARRIVED

Thubla and Duggles Latest Designs £8/10/-
Dholaks and Mirdangs for Thal each £8/10/-
Harmoniums, Rama Flute Best make £18/10/-
Mouth Organs Popular Brands 4/6, 5/6, 7/6
Bul Bul Tharanga and Xylophone each 25/-

Viellins and Banjo Mandolins each £6/10/-
Thubla Duggle and Dholak spare caps ea. 25/-
Longneck Tenor Banjos £12/10/-
Jap Mats for Prayers 4/6, 5/6, 10/6
Gujarati Film Song Bk, 20 Film ea. Bk. ea. 2/6

Clarinets B/F for Indian Bands £18/10/-
Tombrows and Sunks each £1/5/-
Kharols and Jhangs in Pairs each set £1/5/-

Straight Blowing Flutes 2/6
Side Blowing Krishna Style Flute 5/6
Manjiras and Mouth Organs 5/6

Dancing Balls in Dozen Lots 6/6
Marakas For Rumba and Tango Bands 25/6
Sarods and Dhrubha each £12/10/-

BOOKS OF ALL SORTS, INDIAN, ANCIENT, HISTORICAL, ARE SOLD BY US

D. Roopanand Bros.

PHONE 20107

MUSIC SALOON & BOOKSELLERS

P.O. BOX 252

85 Victoria Street,

DURBAN

fifty years ago...

Sept. 1910

Items Of Interest

(From "The Indian Opinion" September 10th 1910)

THE following are taken from the feature, "Items of Interest":—

The Natal Indian Congress and the Durban Zoroastrian Anjuman sent cablegrams of congratulation to the Hon. Dadabhai Naoroji on his 86th birthday.

Mr Farooq Rustamji wishes to thank all those friends who kindly sent messages of sympathy on the death of his brother.

The "Shri Krishna Janam Asami" was celebrated at the Veda Dharma Sabha, New Guildenland, on the 31st ultimo for the first time, and about 700 Hindus were present. The ceremony was performed by Pandit Bhannuprasad Upadhyay. Afterwards the guests were feasted, dancing etc. were kept up till the early hours of the following morning.

Mr Smith, while in Durban, this week has says the *Advertiser*, been especially interesting himself in Indian immigration affairs, for he had long interviews with both the Protector and the Chief Immigration Officer.

At the last meeting of the Durban Indian Society, Mr T. M. Naicker delivered an address on "Caste, its Origin and the Present Practice". He said that Caste was an ancient social order of the Hindus based upon moral and spiritual laws. The ancient Rishis, foreseeing that the population of India was a vast one, and as there was a necessity to allocate certain duties to different classes of people, who by their qualities were fitted to undertake such tasks as were necessary for sustaining the life and vigour of the nation, divided the people according to their tendencies, so that order might be maintained and labour properly organised. Character and duty were demanded as test of one's caste and not birth alone. Men were equal according to the Divine Laws, and caste would ever remain a difference in the manner according to their merits and qualifications,

but modifications and reforms were needed on ancient lines.

Many in Durban will bear with regret the death of Sardar Roopnarain Singh, which occurred at the Turkish Baths, Durban, shortly after eight o'clock this morning (says Wednesday's *Advertiser*). The sirdar, who was the chief champion at the Baths, had been ailing for some two months, but he daily put in an appearance at the Baths though doing no active work. He had been some eighteen years in the employ of the Municipality—practically since the baths were opened. Many accustomed to using the Turkish Baths will miss the quiet old man, whose dignified bearing was irresistible. Mr. Singh was one of the trustees of the Hindu Temple, Depot Road, Durban, and was about 50 years of age. The body was cremated at the Umgeni Crematorium, where the leading Hindus were present to pay their last respects.

We learn with pleasure that four passive resisters who landed at East London, on their return from India, were kindly entertained and lodged during their stay of two months by Mr V. R. Frank, who also collected funds for their railway fare to Johannesburg. Mr M. M. Desai also assisted them materially.

The following are taken from the feature "Franchise Notes": The Passive Resisters at the Farm have received during the week a case of bananas from Mr Desai of Germiston and a box of Indian cakes from Mr Mahara of Pretoria. Mr Bhegal of Port Elizabeth writes saying that the foodstuff contributed by the members has been converted into money and is being sent to Mr Fanny with instructions to send certain articles of food to the farm.

Mr N. Rabbin, of the Hahadasi Association, writing from Vancouver, Canada, in eulogistic terms of the passive resistance struggle in the Transvaal, says: "Please publicly announce the full sympathy of Indian

Colonists in Canada and the United States in the cause of our countrymen in South Africa and that they have their unqualified and practical support at their disposal."

All political comment in this item by N. Desai, "Indian Opinion," Private Bag, Durban.

BOOKS FOR SALE

Truth is God ?
Women and Social Justice ?
Obtainable from:
"Indian Opinion,"
P. Bag, Durban

Phone 835-8784

P. O. Box 1649.

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS

HOUSE FOR KEEN CASH PRICES

33 West Street, JOHANNESBURG.

Indian Records Now Cheaper!!

7/6 Each (Plus 2d Tax.)

AVAILABLE IN SINGLES OR SETS

Some Of Our Latest Hits:

DIL DEKS DEKHO, UJALA, NAAGMANI, USTAD, MAIN
MEHNDI, MISS INDIA, AGRA, NASHIE-MEIL-MOON, UGAR
KAD, TALAQ, DO USTAD, SANSAR, ANAK DEEP,
MOTHER INDIA.

Special Offer: 1 Box of 10 Indian Records Assorted, 20 in One
At a Great Saving Price—30/- per Box.

ORDER NOW — FREE PACKING

C.O.D. Orders to include 7/6 deposit.

Only Obtainable At:

NATIONAL RECORD COMPANY,

2 Almer Arcade (off 14th Gray St. & 50 Cathedral Road)
P.O. Box 1574 DURBAN Phone 67842

Special Offer: India-Made Agarbattis

(SHIPMENT JUST ARRIVED)

WHOLESALE TRADE PRICES

THREE ROSES, 3 toles	37/6 Dos
(Available in Thin/Thick Blocks)				
GATEWAY OF INDIA 3 Toles	45/- "
" " " 0 "	90/- "
" " " 1 "	18/- "
" " " 2 "	9/- "
SUGANDE RANI 5 "	22/- "
" " " 2 1/2 "	18/- "
" " " 1 "	8/- "
" " " 1/2 "	4/- "
LATANANOGESHEAR 1/2 "	4/- "
GHANDAN DROOP 3/4 Box of 16 Blocks.	

CASH WITH ORDER — PRICES F.O.R. DURBAN

We have also received Genuine Basmati Rice 1/- per lb.
(Minimum Order 100lb)

We are Stockists of all kinds of Indian Dhalls, Spices and Condiments, Betelnuts, Almonds, Tamarind, Whole Coconuts and All kinds of Imported Rice.

SPECIAL PRICES TO THE TRADE

Please write for our price list!

K. HARIBHAI & SONS

(PTY.) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants

81 Victoria Street, P.O. Box 2156—Durban.

Telegraphic Add.: "BHAISONS"

ઓપિનિયન

મહાત્મા ગાંધીજી દ્વારા અને ૧૯૦૭માં સ્થપાયું.
શ્રુતપૂર્વ તંત્રી સ્વા. અગ્નિલાલ શાંધી

★
બાલકમ, આંતરિક વિચાર તથા બેનાથી મનુષ્યનું ઉત્થાન થાય છે તેવી સર્વ પ્રકારની અંતરંગ સાધના-તે સર્વેનો ધર્મ થઈ સમાવેશ થાય છે. દિવ્ય-માનસમાંથી ઉત્પન્ન થયેલ ધર્મ દિવ્યપ્રાપ્તિ થઈ જાય છે.

પ્રસ્તક ૫૮ સુ—અંક ૩૬

તા. ૯ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૬૦.

૭૨૬ નંકલ પે. ૪

સંયુક્ત રાષ્ટ્ર સંસ્થાની આ બેઠક ઘણા મહત્વની હશે

નહેરુ
વિશ્વની સ્થાપનામાં ભાગ લેતાં તા. ૩૧મીની વડા પ્રધાન નહેરુજી જાણીયું કે યુનેસ્કો મહાસમિતિની આઠમી બેઠક બે દિવસે ઘણા મહત્વની હશે. નિઃસંશય કરજી અને આફ્રિકાના નવા આઠાદ દેશોને એવા સ્થાન મળશે એ બંને બાંધા આજની આપણે મહત્વની કુનીયામાં ઘણા મહત્વની ગણાય છે.

વડા પ્રધાને વિસ્તારથી સમજાવતાં હશે કે ભારત તટસ્થ રાજ્ય હોવાથી કેન્સેલર હોસ્પિટલ સ્થાપવાનું આપણે નક્કી કર્યું છે. આ હોસ્પિટલ તાત્કાલિક મદદ માટેનું હશે. એને યુનેસ્કો પાસથી મદદ મળશે એ આશાએ આ આઠાદ ભારત કરે છે. વડા પ્રધાને વધુમાં સમજાવતાં જણાવ્યું કે નેરો રેલ્વે એક વા ખીલ જોઈએ છે તેને ત્યાં મદદ કરવાની પ્રીરેપ્તિમાં નથી. આથી ભારતે આ જવાબદારી હાવી છે.

આફ્રિકાની આઠાદ દેશો

પંડિત નહેરુએ કહ્યું કે આફ્રિકાના ઘણા દેશો આઠાદ થતાં જાય છે. એ કુનીયાને મહત્વને બતાવે છે. કેવો આપણે એ નવું આઠાદ રાજ્ય છે. ત્યાં મદદ મારે ૨૫૦ ચાલુસી આપણે મોકલ્યા છે. જેમાં કેન્સેલર

અને અધિકારીઓ છે. આમાં એ ઉચ્ચ જવાબદારીનું સ્થાન મરાવતાં અધિકારીઓ છે કે જેઓમાંથી એક યુનેસ્કો સરકારી સલાહકાર છે અને બીજા મહામંત્રીના પ્રતિનિધી તરીકે છે. આ સોશીલ ર્વાના કામથી ત્યાં સંતોષની સામગ્રી ફેલાવાનું જણાય છે.

જગતનો પ્રાણ પ્રશ્ન

ઉચ્ચ થોડા વર્ષથી કુનીયા આપણે એક મહત્વની રહી છે અને એનો પ્રાણ પ્રશ્ન નિઃસંશય કરજી છે. અવ્યવસ્થિત થાં પ્રત્યેક દેશ રજા મરાવે છે જતાં પ્રત્યેક દેશ એનાથી ભડકે છે. આથી નિઃસંશય કરજી અને આફ્રિકાના આઠાદ દેશોને સ્વ.બ યુનેસ્કો સમક્ષ રહેશે અને તેથી જ એ મહત્વની બેઠક મણાશે.

શ્રીમતી ગાંધી

આફ્રિકાની સુધાકાંતે

વડા પ્રધાન જવાહરલાલજીના પુત્રી શ્રીમતી ઈરાશ શાંધી કુંજ સમયમાં નાજીરીયા અને બીજા આફ્રિકાના આઠાદ મતા દેશોની મુલાકાતે જશે. આ ઉપરાંત ભારત સરકાર કેન્સેલર પોતાના પ્રતિનિધીની સ્થાપના કરશે અને બીજા આઠાદ આફ્રિકન દેશોમાં સ્થાપવાની વિચ રજા આવી રહી છે

પહેલી આઠાદને નાજીરીયાના રાજ્યના ઉત્તરમાં કામ સેવા હોદ સરકારને આમંત્રણ મળ્યું છે. તેથી ભારતના પ્રતિનિધી તરીકે શ્રીમતી શાંધી ત્યાં હાજર રહેશે.

તમારું લવાજમ હજી આઠી છે ?

જો આઠી હોય તો આજે જ મોકલી આપો. ઘણા માણ એવોના લવાજમો આપી ચર્ચા છે, તેનાથી અત્યંત સુધી તો હમારું નાકું જેમ તેમ મળ્યું છે, પરંતુ આપના જેવા જે થોડા બાકી રહી ગયા હોય છે, તેઓ જો હવે જમણી નહિ મોકલશે તો હમારી રિયલિટી કોઈ રીતે થઈ જશે.

જાણી મારે કામગીરી, સાકી, રેખા અને કામ કરનારાઓના પધારો એ બધું જરૂર મહીને ચુકવવાનું હોય છે અને હવે સીલક કથી રહી નથી! શું માપ? બીજો કોઈ પ્રમાણ રજો નથી, મારે જ આપને આપણે ભારી નિનતિ કરવામાં આવે છે કે, આજે જ તમારું લવાજમ મોકલી આપો અને હમારી સુરોથી કુર કરો.

આ દેશમાં મહત્તમ બાંધીશના સર્વ અધિકાર, સમાવતા, રતનંગના, વિગેરના અણુમોલ કદિયા આજના અત્યંત વખતમાં, એમાં જ પ્રિય પત્ર "ઇન્ડિયન ઓપિનિયન" મારફતે ઘેર ઘેર પહોંચતા રહે તે માટે ઘણા માણ એવો, જરૂર વર્ષની દરમિયાનમાં જ પોતાના અને મોંઝાના લવાજમો, આમળથી મોકલી આપી પૂ. બાપુ અર્થેનાં સાચાં પ્રિય અને સાચી જતાની રજા છે, અને એ રીતે પૂ. બાપુનું આ દેશમાં શરૂ કરેલું અને અખંડ રીતે ચાલુ રહેલું આ નિસ્વાર્થ માનવસેવાના કાર્યમાં સુર મદદ કરી રજા છે.

માટે તમે પણ આજથી નિમગ્ન કરી નાખો અને વરસની દરમિયાનમાં જ લવાજમ મોકલી હવે હમારા કાર્યને સરેલું અને સરળ કરી આપો કે જેથી પુરા સત્તાદથી હવે મજૂ પૂ. બાપુને આ દેશના સેવાયત જન-કર્મચાલુ મારે ચાલુ રાખી રહીએ.

આજા છે હવે પછી દીવ નહિ કરશે. કારણકે, આપની સરેજ આજથી આવાં કોમતી મોકલીતકારી કાર્યને ઘણું જ ખમતું પડે છે.

"ઇન્ડિયન ઓપિનિયન."

અમેરીકા શ્રી નહેરુને પ્રશંસાની

નજરે જુએ છે

(ઇ. આ. હોંડ સર્વોચ્ચ)

યુનેસ્કો આતેના અમેરીકાના પ્રતિનિધિ અને જેઓએ અમેરીકાના અણુપ પદ મરિયા ઉમેદવાર છે તેઓ યો. મોલને એક પ્રજા પ્રુધ્યો હતો કે અમેરીકામાં ભારતના વડા પ્રધાન તરફ રીતી સામગ્રી છે? એનો જવાબ આપતા યો. મોલને જણાવ્યું હતું કે અમેરીકામાં એકંદરે નહેરુ મારે ઘણી સારી સામગ્રી છે. અને તેઓને યોગ સમજે છે.

આના જવાબમાં પ્રુધ્યો હતું કે, તો આ મારે અમેરીકાના મોટા પ્રમાણમાં અજબારો નહેરુની રીત કરતા હોય છે?

આનો જવાબ આપતા યો. મોલને જણાવ્યું કે અમેરીકાના અજબારો પોતાની સરકારની પછી રીત કરતાં હોય છે. જો કે એની સાથે નહેરુની રીત ને સરખાવ. પછી કું આનું કું કે પ્રતિષ્ઠિત હાજર. યો. નહેરુને હમેશાં પ્રશંસાયા વધારે છે. જો મને લક મળશે તો હું તમને મુરવાર

કરવી સહીય કે હતાં તેના કરતાં નરેજ અને ભારતની પરરેશનીની તરફની અમેરીકાની સમજના પગે વધારે ચલે છે.

હુકોમાં સાવના પાટીયા હમારો

પંડિત નહેરુએ જણાવ્યું હતું કે મને નિયંત્રણ, પસંદ નથી પણ ભાર વધારા કરતો નિયંત્રણ સારા. આથી ભાવ વધારાનો પ્રજા કામ તે રીતે હોય છે. તેમ છતાં તેના ઉપરનો અ.ધાર મળવની અનિશ્ચિતતા અમવા તો રેપારીઓની સાધાઈ પર ન રહેવો જોઈએ.

સહીય પગલા આ બાબતમાં મેરા મારે પંડિતજીએ જણાવ્યું કે અ.રે રજાવતા પાટીયા હુકોમાં રાખવાની રજા સરકારે કુઝનદારોને પડવી જોઈએ. આની અનેવિશ્વાસ અસર થવી થશે અને કબતાને તે પસંદ પડશે.

"ઇન્ડિયન ઓપિનિયન"

ਸ਼ੁਕਰਵਾਰ, ੬ ਅਪਰੈਲ, ੧੯੬੦

ખાલનાયક તરીકે સીટી કાઉન્સિલ

પ્રુષ જોરીયા બોટ પટ-સહીકને અગ્રુક ભાગ દિલીએ માટે જલેર કયો છે. આ કાચે જે વિરુધ્ધ જોરાએ તરફથી થયો તેમાં હરખન સીટી કાઉન્સિલ અને સુધરાકના અમલદારો પણ જોરાયા છે. આવીજ થશે અપાય એટલી અગ્રા દિલીએ માટે ગ્રુષ જોરીયા બોટ કાઢયો છે, તેની કાચે કાઉન્સિલની નેતાગીરી નીચે વિરુધ્ધ ઉઠાયો છે. અપાયે ગ્રુષ જોરીયા 'બોટ'. અગ્રુક પરાંએ દિલીએને માટે હરાયો આવો હરાયો હરાયો હતો ત્યારે પણ હરખનના ગોરાએ અને સીટી કાઉન્સિલે બોટો સુવેશ ઉપાદયો હતો અને તે હરાયો બદલાઈ ગયો. એ તો ધોખાનું જાણ્યું છે કે હરખનમાં દિલીએ માટે અગ્રા નથી, કારણ કે દક્ષિણ આફ્રિકાના ૪૫ ટકા વસ્તી હરખનમાં એક પણ જોરાની જમીન મળે તેની ખાસા વિના કાંઈક રહ્યા છે. દિલીએને જહૂરીયાત પુરતી કોઈ જમીન મળે છે તે માટે કાઉન્સિલે ખાનદ હરાયો એવું.

કાઉસીલ, રીસીવેયર કોલેજની આગ્રુમાં પહેલી હિંદીઓની જમીન લઈ આ હિંદીઓને ખાટે ઘરો બાંધવાની યોજના કરી રહી છે. હિંદીઓને ખાટે આ ઘરો બાંધવા એ બાબતના અંગ છે, પરંતુ એમાં યશુ બદલાયી-વૃત્તિ અમાય છે કારણ કે સીટી કાઉસીલ આ ઘરો બાંધવા ખાટે પોતે પેતાની જમીન મેળવીને આપતી નથી. એવો નિયમ યતો બાબ છે કે હિંદીઓના ઘરો બાંધવા ખટે હિંદીઓની જમીનો લઈ તેનો ઉપયોગ કરવો. આ કંઈ નવાઈ જનું નથી. પહેલાં પશુ ઘણી જ વખત આર્ક બનું છે. કાલુરતનો દાખલો લઈએ તો ગ્રીયરમેનના હિંદીઓનો છે. તેમની જમીનો લઈ આ હિંદીઓને ખાટે ઘરો બાંધવા છે. નેશનાલીસ્ટ સરકાર વિશે કલમના બેરોઓને એ કહેવું કોય તે કહી શકે છે, પરંતુ હિંદીઓ બાલે છે કે આજ સીટી કાઉસીલે કલમના બેરો ઓ બાલે ભેગી લઈ, હિંદીઓ પ્રત્યેની વિરક્ષાર વૃત્તિને રસ્તો બોલ્યો છે. આ દેશના વસ્તીને આરો બાજ આ શહેરમાં વધ્યો છે. હિંદી પ્રદેશ અને મલ્લુરીથી આ શહેર બાંધાવું—પરંતુ તેવલા દન વરમથી હિંદીઓની આંગે કલમ સીટી કાઉસીલને સુમેશ બાલુ રહ્યો છે. અરેખર ભેતા ગ્રીટી કાઉસીલ જ બલનાવક છે.

ਘੇਰੇ ਤੇਰੇ ਜ਼ਮੀਨ

હું અમીનદારોનાં મેં જીભા ધનિકોનાં દિલ અદિકાર જણાયેથી પચાંત
નાની આસા રાણાં હું, મેં તેથી વચનિમક અનિવાર્ય છે એમ કું ખાનતો નથી
કેમકે એટલે વિરોધ આપો કરના પડે એ રીતે કામ લેવું એ અદિકાર
એક આવશ્યક અંગ છે. એટલેને એ કાલે પોતાની કક્ષિતિ જાન થઈ તે કાલે
અમીનદારી પદનિથી અનિષ્ટ અકાર નીકરી જશે એટલો કહે કે જ્યાં જ્યાં
જામે મેં અમારો જાળવવચ્ચા કાલે આજશે, પહેરીમે, મેં જાળવ્યું જાખીને
એટલું જાખને ન મળે જ્યાં જ્યાં જામે કરાજના અમીન નથી એકવાન, તો
નિશ્ચયો, અમીનદાર હું કરી જાઉં. વગરન જાળવરી એટલે મેલે કીપવવેલા
પદનો અર્થક છે. મેં અપજીએ, કુલંપૂરં એમ થઈને જીવ જાધે તો
તેમની કક્ષિતિ જામે થવાની રીતી લગત નથી. એ રીતે હું વચનિમકની
આવશ્યકતા નથી ખાનતો. હું એ એને અનિવાર્ય ખાનું તો એને જાણે
કરતાં મેં એ જાણતાં અચાર્ય નહીં.

— ગાંધીજી.

આપણે ક્યાં જઈ રહ્યા છીએ ?

[તા. ૨૪-૬-૧૯૬૧ના 'રેડીયો' રમખાંડી નીચેના અખાલ જાનાર શીખુ છે.]

"Kenya Asians shocked by report." The breakdown of traditional Asian culture and customs, because of Western influence in Kenya is the subject of report published in Nairobi Young Muslim League.

The report has shocked Kenya's 100,000 Asians, with its ruthlessness. It blames all sections of Asian Society for increasing juvenile delinquency and describes the growing numbers of illegitimate children of mixed blood as "torch bearers" of delinquency.

These children are said to enrol Asians and Africans into gangs, who smoke drugs, steal, gamble and practice immorality.

When Asians settled in East Africa, they began to drop the traditional clan system of living. The control of the elders diminished.

The report says young people are going their own way now. They find Western customs and traditions more attractive than their own.

"Undesirable"
Children of high class families spend their pocket money on horror stories or on going to such undesirable places as cinemas.

શરતે એ વચ્ચે સ્થાપિત થઈ અને તે કે જે વધુ આપણે બહોળી વિચારી શકા
હોય તેના વાતને અનુસરી જાવવાની
નીતિવાનું હોઈએને વચ્ચે જરૂર જણાય
લાય છે, એના આધારે એ થયો કે
આપના આક્રિષ્ટ અર્થમાં આવી વસેલા
જવાબ હોઈએ। અભોધનના જોડા
આધારમાં એક સરખી શરતે થાયે થાયે
જાયે ને જરૂરી શકા હોયે।

તેમ જ્યોત ડારણો તો ઉપમા
શિવોદ્યામાં વિના કોઈય નિર્દેશનાથી
ખતાવેલા છે, જેને માટે એ શિવોદ્યા
વધવાર કરનાર અને એ કેનીયા
સુસ્તીય ત્રીય ધન્યવાદને પાત્ર છે,
અમલો ઉદેશો નિવેદનનો રૂપક અર્થ
જો માત્ર છે કે માટે આમાં જરૂરી ધન
એકું કરી ભેવાની રેલાઅર્થ પડેલા
આપણે વખતકર એવી જાણે પાછું
એકું વધુ ભવ તે પહેલાં કૃપિતિમાંથી
ચિત્ત દડાવી મોઢો વખત જાતિના
હીન માટેનો વિચાર ન કરશું તો,
શિવોદ્યામાં જાણીશું છે તેમ, એક
સુદાર્શ, ચંદ્રેરી, ને ખૂદીઓની મુલે-
માર કોમળા પેદા કરનારા તરિક્કની
મદનાથી વહેરી શેરું. એકદમ નરક
પણ કારી કંભાજ રૂપી જાવા મનુષ્યો
ભનાવશે એવા વિશ્વાસથી હાથે આ-
પણને કોરડાં આપણ, તેમનો દોષ
જાને વિશ્વાસપાત્ર પણ અભ્યક્તાં તે
કરી, પુર હાથરને પણ કોપાયમાન કરી
રજા જીવે.

આ દેશમાં આવીને આપણે એક
શીળનું ભેટને માત્ર પેશો પેશ કરવા
માં પહેર્યું મિત્ર પરીણી રીધું છે. આ
શિવાજી શીળ' કહાને। વિચાર કરતા
નથી, તેમાંથી ભરિ માત્ર કાઢે છે.
ત્યારે આપણે વખત ભોમ વિચારને
મહેકાવનારા કાઢાને ની મળ મેળા કરથી
અહાર વખતના રહીએ છીએ. ધર,
કરી અને બાબાનાં તેા કરી કહે
વિચાર કરતા ન નથી. તેમાં એ કોઈક
શું કરે છે? કર્યા કરે છે? શું આપ
છો? શું પહેરે એરે છે? એ ભજવાની
તેા આપણને કથી ભર ભજાવી નથી.
ધર માત્ર સુખા, આવાની દોઢક થોવ
એકું કહામને આપણે ન માનતા દોષ
એ તેા પણ ધર તરફનું આપણું વર્તન
તેા એક ન થોવ છે.

[illegible]

ની ભરિયાત પર ખાસ આર કુશળો હતો.

અંગ્રેજોને આખીન રહીને ખાનગી વિભાગે દેશના વિભાગમાં આમ જાળવવાને, જે એ વાતનું સમર્થન કરતાં થી નહેરુએ કહ્યું કે લોકો જ માન્ય છે. ના કાયદામાં બન-પરિ અને આર્થિક મળ રહે એ રિયલિટી અટકાવવી એમ એ. જે ચેલેન્જના દ્વારા ઉત્પન્ન થયેલી વધારાની આવક ક્યાં મળે છે તે પ્રશ્નની તપાસ નિષ્ણાત સમિતિ કરે એ કુશળતા યોગ્ય છે. ત્રીજી ચેલેન્જના અરગી રૂપરેખામાં કુલ રૂ. ૧૦,૨૦૦ કરોડની મૂડી રોકાણમાં આવશે એમ અનુમાન છે. તેમાંથી રૂ. ૬,૨૦૦ કરોડ જાહેર વિભાગમાં અને રૂ. ૪,૦૦૦ કરોડ ખાનગી વિભાગમાં રોકાણમાં આવશે.

અરકુપર ઈ.આ. કૃપલાણીની ટીકા

ત્રીજી ચેલેન્જના અરગી રૂપરેખા પર મો.કસલામાં જોવાતા પ્રશ્ન પ્રમાણવાદી આરિયાન આ કૃપલાણી ત્રીજી ચેલેન્જના નવા કાલકો આરંભતાં પહેલાં ત્રીજી ચેલેન્જના અંગ્રેજો દેશમાં સિદ્ધ થયાં છે તેને તાજી મેળવી મેવા ની સરકારને કાલ કરી હતી. તેમણે કહ્યું કે મને અમરત એ માપ છે કે આપણે આપણી પ્રાપ્તિ કરદેશક વ્યવસ્થા બતાવે, કરવેશ અને કુશળતા મેળવે હેઠળ નિશ્ચિત જ અનુભવતા દોષી નથી. અભારની પેલી તો કલ્યાણના ધર્મગામ અનુભવી રહી છે. તેને તેણે જ રેવેનું જાણનાં રૂઠો તો જરા ચાખવા દો!

પરશ પર ખીન રિને અલેલી થયાં રસિમાન અલેલી રાપરવરક કહ્યું કે ચેલેન્જના અમલ માટે જનતાને અકાર સેવે એકમ અને અમલ દાખવા એકમ, કુમાર નું વિષયક કાણુમાં ભેડું એકમ, અને વધતી બની મેશીને સરળતા પૂરક કાલ કરવી એકમ. આ કૃપલાણીને પાંચમી દેશ કા રસિમાની રહે આરતનું એકોગીકરણ કરવામાં રહેલા અંગે આને સરકારને ચેતવણી આપી હતી.

શ્રી મેશરજીની બહેરાત

નાણા પ્રધાન શ્રી મેશરજી દેશાએ લોકસભામાં બહેરાત કરી હતી કે પચાઈ જે-કના નાના ખાતેસારને રૂ. ૧૫૦ સુધી પુરેપુરી રકમ મુકવી અપાયે. આ માટેની ભેગવાઈ કરવા અથ સરકાર જે-ક ખારામાં મુકાશે

વિનમ્ર સાવેના 'શિદાઓ' સુખ કોપી પેરેલ સારે ઈ. ૩-૧
અંગે : 'Indian Opinion', P. Bag, Durban.

કરવાનો છારો છે. ક. કાલની ભેગવાઈ પ્રમાણે જે-ક કસારમાં જન તો રૂ. ૧૦૦ સુધી પુરી રકમ મુકવાય છે.

શ્રી દેશાએ કહ્યું કે ખાતેના ખાતે-દારને અમુક પ્રમાણમાં રકમ મુકવાથી પરંતુ પચારે વગેરે ભેગ સકુશી પહેલા કાલેસારને પહેલી વળવા પછી આ મુકુ કરવામાં આવશે સરકાર

સ મા ચા ર સં ગ્ર હ

—ગુજરાત રાજ્ય સરકારે ગુજરાતી ભાષાનો સ્વીકાર કર્યો છે. ગુજરાત અને હિંદી ભાષા તરીકે સ્વીકારાશે આપી એમ મનાઈ છે કે ગુજરાત ના વિદ્યાર્થી એ પરીક્ષામાં તો હિંદી પણ લેવામાં આવે તો ગુજરાતી સુધી સીધીમાં કે વેપાર રાજ્યનાર માટે ભર્તા જીવન વધુ કરેલું કરશે.

—પારાલભામાં પૂજાવધા પ્રશ્નના અવાજ માં અનુવાદનું કલ્પ કે ગીતે ૧૮ વાર સીમા મળે કયો છે. અને હિંદી ચેલેન્જો વિરોધ મેધાનરો છે. આ મનાઈ રહેત છેમા ચાર ખાસ હારાજ મનવા પાડ્યો છે.

—ખાતેરશાહીય તોડ કંઈ.મન મંડળ (મંડળ) તરફથી એમ જાહેર મુકુ છે કે એકાદ માલમલ હોઈમાં તીરોને જીવન ફાંટી તીરજી.

—હિંદ સરકારે ત્રીજી પંચવર્ણ ચેલેન્જનામાં નેચર કયેર-કુશરતી કસામે-શીખવવા એક કામેલ રકાપવા અને નેચર કયેર કોશરતીલ કરવા માટે મોટી મધી રકમ મંજુર કરી છે.

—કુશલ મારિઠે અમલવાઈમાં સર-કારની પેરવાનગી મળે કે ન મળે તો પશુ-સાકિલ રમારક રમવાનું નકરો કહ્યું છે અને એને માટે મધી અવંતી બહેરાત રજા તેઓએ નકરો કરી છે.

—મેશ પાસે આવેલા મંચલ મામમાં તમાકના કચરામાંથી અને તમાકુમાંથી

વિના વિલે પસાઈ જે-કની કસમ અસરમાઈને અને દેવાની આકારણી કરશે અને કેટલા નાણા વસુલ કરીને મળેથી સકામ તેમ છે તે સીધી કાલે. એ પછી રેટ જે-ક કા તેની કસાવક મેન્ડો નાણા વસુલ કરવાની અને મેન્ડોને અને તેટલી અથડી દરવામાં મુક ભવા માટેની સત્તાઓ હસ્તમત કરી રહે.

જરૂ નાકર દવા ખનાવવાનું કારખાનું સ્થાપવામાં આવશે આની કોમ પુનાની કયોમક દાખાએ કરી હતી.

—અખિલ વિશ નાણા પ્રમાણની જંડન માં ખરાનારી પરિપક્ષમાં આરતના નાણા પ્રધાન મેશરજી દેશાએ આમ કહેલો. આ પરિપક્ષ આ માલમાં બરાશે.

—પોંદીમેરી સરકારે ચેતના શાળમાં કન-એમા જીવનશૈલી પ્રચાર કરવા માટે કન-એમા મિત્રમિત્ર શિક્ષણ માર્ગ આપવાનું નકરો કહ્યું છે.

—૧૮ જેટલાં માલ પાડ્યો એકો આરત પાડેસાન વિસ્તારમાં કુટકાટ કરતાં કરતાં તેઓ રાજ્યમાનના વડા પ્રધાનને સરજો આપ્યા છે.

—કાથી રાજ કસવાના મકા મંચો થી કેમરશીલના કોંગ્રેસ ખાતેના અંચત મંચો તરીકે થી રાજેશ્વર દયાલ કોંગ્રેસ માં નિયુક્ત થયા છે. આ પહેલા કેલ રાજ કુલ કરતાં તેમને ત્યાં મુકવામાં આવ્યા કરતાં તે કામે મધુ રાજેશ્વરે તેઓ અમેરીકન કોવાથી વિરોધ કયો કલેલ તેથી આરત એક વરજ રાજ કોવાથી તેના સકમની વરણી કરવામાં આવી છે. રાજકીય વ્યુત્થામાં મનાઈ છે કે તેમની વરણીની સારી અસર થશે.

—અમેરીકાના રોડ હેડેસન તરફથી અમલવાઈની સુધરારને પાંચ લાખ રૂકવાની કાલ મંજુર અને કામકારના

અસરમાન, તબીબી સારવાર તમા રહેશીઓની કસમ કરવા આપવામાં આવશે. તેમ પ્રમાણ વહેરા સુતી-મશીનીને રજા લાખની કાલ અપાશે જે દ્વારા રજામલ સામીનું કસોથન મેમલ ખીન સંરોધને માટે રોકાસર કીચ આપવામાં આવશે.

—દાંમાનીકામાં મોરીના કામલ ખના-વવા માટે કંડનની મીમેલીન કાપર કંપની તરફથી મોડું કાલખાનું ઘર મનાર છે.

—પુમાનામાં મુખાઓ નજીક ઉર હાનર મેશર કીટમાં ૩ લાખ પાઈડના ખામે કુમાના સુમર ફેક્ટરી એક મોડું કારખાનું બાંધે છે જેમાં ખાંડ ખનાવવાને વ્યવસ્થા મળીનરીના વધારે પાકે ખનારી સકારે તમા રીપેર કરી કકારે તેમને માટેનાં મંજો વધુ મનાવાશે.

—દાંમાનીકાના આક્રિફને અને કાંતી-ખારના આક્રિફને અને આરમેલી બટી જીવનશૈલી માટે સર તરફમણથી કરીમજ એલ્યુમેન કુટકાટને સર તરફમણ અથી કરીમજ એક લાખ પાઈડ આપ્યા છે.

—જીતીવા ખાતે ખાતેરશાહીય નવા સમિતિને તિમેટની ખામતમાં જે રીપોર્ટ પ્રક્રિય થયો છે તેમાં અખાનું છે કે શાલ યીને તિમેટમાં નીક મધ નાણા કરવાની પ્રક્રિય આરેરી છે. બીજા કાણુઓ અને લાગાઓનું નિકંડન કાલવા મારકુ છે.

—મુડીએ-કના વડા પ્રધાન મી. મેશરજી મેરી મોહીઅન ખાતે લાગાઓનાં ખાલ રોના કમારમાં જોવાતાં અખાનું કલ્પ કે કાલેસ આક્રિફ કરતાં કોવી-પેટ સંધમાં વધુ ખાકાદી અને જોલો બપ છે.

—નોરોની ટાલન આનાંમ કમીટીએ કહેરમાં એક રક અગતી છપારત લાખવાની ચે.અનને મંજુરી આપી છે. આ મકાનમાં કાપરા ઉપર લેની-કોપરને જીવનવાની અમરવા રાખવામાં આવશે. સુમિત મકાન મનરેન્ડ રોડ અને વ્હાઈટ કાલેસ રોડ મળે છે તે રમાને હતો. મકાન ૨૨૦ ફીટ જમુ અમીત કહેરમાં કોથી જમુ કરે. આ મકાન ખાતેવવા પાછળ વજુ ૩ લાખ પાઈડ ખર્ચ આપશે.

—મેટને કાલેસ નામના આ મકાન માં નીચે કુકાનો કલે. બીને માલે આકો-નવશે મેડો વાણુ રીનેમાં કલે ને લાખના માલમાં કમેરીએ.

—ધીકા ખાતે મળેલ કોકલની પરિષદ માલ કીવા મેડીકલ એકોસીમેલની સ્થાપના કરવામાં આવી છે કે જેનું કુશવલ રજારકાં થયેલ રોડ કોમના રોકીયનર માટે કુશુ છે. મુખ્ય તરીકે કે. કોરોએ અને રોકેટરી તરીકે કે. ન.એમ મુકાવા છે.

ઇન્ડિયાની પ્રેસરી

અમલે ત્યાં ઇન્ડિયાની તાજી પ્રેસરી હૈલ કદીઅવમાં આવે છે. ઇન્ડિયાની અવકાશ, અવકાશ, વાણુવાણ, વાલ, અલ વિમેરે. કમેરમાં રોકેમાં રહે છે. દરેક કસવા અરી અસાધક, અધાનું તેલો, અમલ-અર્ચીઓ પરીકાનો આખાન, કામવાસુલો. વિમેરે વજુ રાખીએ છીએ. કાકીએ, કાપેલાં જુમડા, કકાકીનાં કાપક, વેણીઓ, આધાની રીઅને—કાપની તથા પકાકરીકની અમી—કાપરી—પાકકા, તેમજ કીડીના અને અમલના ઇન્ડિયાના અપેલો કમેરમાં નવી નવી કીડીઓ માં આવ્યા કરે છે.

કાલેસ તેમજ મેશ રોકેલીવાના કામકોને રોકે તથા રોડ અર્વાસ આરકેતે રોકી કમીને માલ જવાના રોકીએ છીએ. આધાને કોલેર નરૂથી મોકલવા અસાધક છે

નારણુદાસ લક્ષ્મીદાસ

મોકસ ૩૩૩૧, ફોન : ૬૨૫૫. બુલવાયો, સા. રોડશોયા.

યુરોપના મહાન સંગીત કારે

(૧)
બિથોવન

નેપોલીયને ભારે વિપેન પર તેણે મો મારો મહામ્યો હતો ત્યારે બિથોવન રૂ.૪ ફીયાપર હતો. છતાં તેણેના કમર પર આવેલે વચ્ચે પથ એ પોતાની ફીયાપર પરથી પડેલા કાનમાં આંખના નાખી—તેણેના અવાજથી કહેર ન અને તેથી દેહનું આગ્રહ ઓત વાગેલીન પર વગડી રજો હતો બિથોવન યુરોપનો પ્રખર સંગીતકાર હતો મરતા પહેલાં કોના કાન કાન કહેર થયા હતાં અને કોને કુખ્ય કોઈ કે તે સંગીત સાંભળી શકતો નહોતો.

(૨)
લેવકોન

વાયેનાનો ફ્રાન્ઝ બેટહોવન ૧૭૭૨માં જન્મેલો હતો. અને ૧૮૦૯ મરણ પામ્યો. એ પથ એક પ્રખર સંગીતકાર હતો. યુવાની વચ્ચે બાળવય મરીમીમાં વિતાવી હતી. કોવી મરીમી કે મધ્યવયર આપા વચ્ચે મુદ્દ જતો. છતાં જુઓ જુઓ પથ વાગેલીન બાળવયે અને શીખતો. થયા કુખ્ય સંગીતની સાધના કરી અને તે મહાન સંગીતકારી થયો. પછી તે કહેવાય છેને આંખને ખડી મધ અને મધી કોઈ પથ મેળવી. નેપોલીયને વિપેન પર કહેવા તેણે મારા વચ્ચે તે સંગીતમાં લીન હતો. પથ વિવેનાના નાકથી તે થયો કુખ્ય થયો હતો.

(૩)
બેથોવન કાન્ડેલ

બરમીનો બેથોવન ફ્રાન્ક કાન્ડેલ ભારે ક વર્ષનો હતો ત્યારથી અને સંગીતનો મજો શોખ કવો. ધરના માળિયા પર પીપતો મુઠી તે બધા કોઈ ભાગ પછી વચાવો. અને સંગીત ની સાધના કરતો. પિતા કબજામાં તે કાવચાકાઓ માય તેથી સંગીતની પેલ્યા પિતા થયા ઓછી તિરકારનાં. આજ છતાં મધી નિષ્ફળતાઓ અને બાળવયે વટાવી કાન્ડેલ બેથોવન સંગીત કાર મહાન છે. કહેવાય છે કે બાળવયે કહેવા બેથોવન કાન્ડેલ છે. સંગીત શીખવા તે વિવેના આપ્યા હતાં. અને ત્યાં જ અભ્યાસ કર્યો હતો. તેમનું અવસાન ૧૭૫૬માં થયું હતું.

(૪)

ફ્રાન્ઝ શુબર્ટ

મરીમી અને કુખ્યમાં સંગીતની સાધના કરનાર ફ્રાન્કોનીયામાં જન્મેલ ફ્રાન્ઝ પીટર શુબર્ટ પથ એક પ્રખર સંગીત કાર મધ મધ. તેમને જન્મ ૧૭૬૫માં થયો અને ૧૮૨૮માં વિવેનામાં તેમનું અવસાન

થયું.

“સંગીત મારી કુદિ અને મારા કાનમાં સર્જન છે.” એમ શુબર્ટ કહેતા.

આર આર બાઈ બાઈકોનાના મરીમ કહેવાના તેમજ પથ એક બાળક હતાં. પિતા સામાન્ય શિક્ષક હતાં. વાગેલીન તથા પિયાનો વચ્ચેમાં શુબર્ટ અને વડીલ જુઓ શીખ્યા હતાં. પથ શુબર્ટ જોતજોતાં વાગેલીનમાં પોતા ના શિક્ષક કરતાં પથ આગળ વધી ગયો. ૧૭ વર્ષમાં એ સંગીતનું કલ્પ ચાન મેળવી શુકયા હતાં. ૧૧ વર્ષની નાની વયે એકાં ઓતો રમતાં. પથિય માં એમના ભેવા ઓત રમનારા કથ બીજા કોઈ થયા નથી એમ કહેવાય છે. ૧૦૦ કરતાં પથ વધુ ઓતો એમને રમવાનું કહેવાય છે. કોઈ એમના ઓતો પ્રમતમાં લાવવા તથ્યાર નહોતું થતું પથ ભારે ભયે તે જુઓના ભાગ ત્યારે પ્રમતોએ પાપડી શરૂ કરી હતી એ પ્રમતોએ તે પ્રમત કથો તે શીખત બેસો એમ કહેવાય છે. તેમ છતાં રમનારને તો નશીમે મરીમી જ હતી. મધ્યવયર કાલ એક દંક ભોળન મારે તે પોતાના ઓતો વેચતો. આજ છતાં સંગીત અને કાનની સાધના તેની આજુબ રહી હતી. મધી યુવાન વયે તેમજ યુવરી થયા હતા.

(૫)

બેઝોર્ટ

બેરોલીયામાં જન્મેલ આ બાળ-સંગીતકાર એક આજુબ વિપળવનાર બન્યા હતાં. પાંચ વર્ષની નાની વયે એમને સંગીત રમવા શાલિયું હતું. સાતમે વર્ષે જમે તેમનું સંગીત તે બેઝોર્ટને વચાવો.

બેઝોર્ટને જન્મ

બેરોલીયામાં સંગીત બાળનાર પિતા તે ત્યાં ૧૭૫૬માં થયો હતો. પિતાના મળ્યા વારસાને એને થયો વચાવો હતો. તેમજ પથ વિવેનામાં ૧૭૬૧ માં યુવરી થયા હતાં.

આ કાળની અવરની મધી સામાન્ય યોગ્ય એક એક રમતો કહે છે. બિથોવન બેથોવન, આજુબ એક, બેથોવન.

શ્રી પ્રીટારીયા હિંદુ સેવા સમાજ ઉપરાંત સરખા આજુબ દેહન માલતી યુવરાતી સાળામાં શિક્ષકની ભરતી માત છે. આપકાત મરણના પ્રમાણ પત્રો અને શોખ મહામજા સાથે નીચે અજુબેલ સરનામે અરજી મોકલવડા પડા કરશે.

શ્રી. માલ મંડીયા.
ભાવનગર બાજુનામાં,
કાંકોવાઈ નાથુલાઈ.
પી. એ. બોક્સ ૧૮૧૧,
પ્રીટારીયા.

ખાસ દરખાસ્ત : હિંદની અગરખતી (વહાણમાં આવેલો તાજો માત્ર)

હોલસેલ વેપારી ભાવે

વજન કલાણ ૩ ટોલા ૩૭-૬ ૬૩૧	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯	૨૦
(પાણી અને ભઠ્ઠી સાધનામાં મળશે)	૨૧	૨૨	૨૩	૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮	૨૯	૩૦	૩૧	૩૨	૩૩	૩૪	૩૫	૩૬	૩૭
નેહલે એક કિલોગ્રામ ૩ ટોલા ૪૫-૦ ૬૩૧	૩૮	૩૯	૪૦	૪૧	૪૨	૪૩	૪૪	૪૫	૪૬	૪૭	૪૮	૪૯	૫૦	૫૧	૫૨	૫૩	૫૪
“ ” “ ૧ ” ૬-૦ ”	“	“	“	“	“	“	“	“	“	“	“	“	“	“	“	“	“
“ ” “ ૨ ” ૧૮-૦ ”	“	“	“	“	“	“	“	“	“	“	“	“	“	“	“	“	“
“ ” “ ૩ ” ૬-૦ ”	“	“	“	“	“	“	“	“	“	“	“	“	“	“	“	“	“

ઓરડ સાથે રોકડ — દરખાન આરેના ભાવે.

હમારી ખાસ અસલી ખાસમતીના યોગા પથ છે

ખાસમતી યોગા રી. ૧-૦ રતલ.

(યોગામાં યોગા ૧૦૦ રતલ મળશે)

અમે નીચેની વસ્તુઓ કાપડેક કપડાઈ કરીએ છીએ. માલ સાથે અને કીધાયલ ભાવે મળશે.

અમારા માઇસ લીસ્ટ માટે લખો—

દરેક જાતના હિન્દિયન શાળા, મસાલા અને કરીયાલું, સાપારી બકામ, આમલી, આખા નાળીયેર અને કહે જાતના કપડાઈ સાથે.

K. HARIBHAI & SONS

(PTY) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants.

81 Victoria Street, — P.O. Box 2156 — Durban.

Telegraphic Add. “BHAISONS”

શુભ પ્રસંગો માટે એટ !

સીઓ અને પુરૂષો માટે

ઘડીયાળ !

૧૬, ૨૧ અને ૨૫ જ્યુલનાં
ઓરોએટીક ફેલેન્ડર.

- રોમર
- વેરરી
- લેડે
- રસર

વિગેરે દરેક જાતનાં ઘડિયાળ.

ઉપરાંત પુરૂષોના શર્ટ મુદ, પાયજામા વિ.
તેમજ બાળકોનાં કપડાં.

હોલસેલ ભાવે મળશે

બોક્સ ૫૬૮૮, ફોન : ૮૩૫-૨૬૦૪

વલભભાઈ બી. પટેલની કું.

૪૪, મારકેટ સ્ટ્રીટ, નેહાનીસમર્.

પાતાં આલુ

દંડ અને દયા

(૪)

દરિદ્રનારાયણ

ચમ્પા રીતે થયો. સમય અવલપના પહેલાં, એમાં આંટા ખાવો બાદ એકા-કા જન વાજાજનને જુવ સતતવવા કાગી, મોટી વીંછીમાંથી તેા તેને કાઢી મારવામાં આવ્યો હતો. હવે કેઈ એવી રેવી કાગી વીંછીમાં જવાનો તેણે તિવાર કર્યો. આમ તેમ નજર નાખતાં એ જગ્યાએ સજામતો દીવો તેને પેાવો. પાસે જઈને તેણે ભેટું તેા ત્યાં કાગળની દુકાન અને વીંછી જાને એક થયે હતો. ત્યારે વીંછીવાળાએ તેને ખાવાનું અને પિાજાનું આપવાનું કહ્યું, તેા તે પોતાનો ચેસો ખસા ઉપરથી લેતારી માથેથી સનેલા પમને આપવી પાસે સેકવા માટે બેઠો.

ટેકણિ લેતા એક ચેલની પાસે ઠરામ પી રવા હતો. તેણે તેને ડાબા હાડીને એકા કાગળ. એટલામાં તેઓમાંનો એક માણસ ઉઠ્યો. તે થોડા વખત પહેલાં જોની વીંછીના તમેલામાં પોતાનો થોડો ખાંધવા મરે હતો. ત્યાં તેણે તવા આવવાની આજ્ઞામાં થયેલી વાતચીત /સંભળી હતી. તેણે વીંછીવાળાને કહ્યો કે રીતે એક જાણુએ જોવાળે. અને તેના કાદમાં કંઈ કહ્યું. વીંછીવાળા ઉત્તર તે કુસારની પાસે મળે અને તેના ખજાપર જોરથી કાલ મૂકી મોલ્યો. "અરે, હા, અહીંથી ચાલો ના."

કુસાર આશમથી તિવારોના મંથન માં પડ્યો હતો, તે એકા કહ્યો. તેણે ધીરેથી કહ્યું. "એવો, તેા શું તમે પણ જાણી ચૂક્યા છો?" "હા."

"તો કું ક્યાં જાઉં?"

"ખીજ કાંઈ પણ જગ્યાએ."

તરલ તે પોતાનો ચેસો અને કંડો કાઢી માલતો થયો. જયારે તે મકાર નીચેથી ત્યારે ટેકણિ જાળમાં ને તેની પાંજળ પાંજળ આવ્યા હતા અને શક ભેડ રવા હતો, (વેલો) તેનાપર પત્થર ફેંકવા કાગળો. તેને એવો ધ્રુસો આવ્યો કે તે પોતાનો કંડો ફેરવતો તેમની તરફ ફેંક્યો અને પાળો નાસી ચૂક્યા. થોડે દૂર જતાં એકને દરજાએ આવ્યો. તેણે જાહેર ના પંડની ફોરી એંગી. દરવાજાની નાના બારી ખુલી. નક્કાથી થોપી થોપી કુસારે કહ્યું:

"જેવર સારેમ, પહેરખાંની કરીને દરવાજો ખોલી એક રાત મને સરા દેશો."

અંદરથી જવાબ મળ્યો: "એટાજ, જેવ કંઈ વીંછી નથી; પહેલાં કંઈ પાકમ કરીને રેકમાં આવ, પછી કું તવાળે ખોલીશ."

હવે કુસાર એક નાની મલીમાં કાખલ થયો. તે મલીની જાને બાજુ-એ નાના નાના જગ્યાઓ હતી. તે જગ્યાઓમાંથી એકમાં તેણે એક નમ્મ મકાન ભેટું. તે મકાનની બારી માંથી પ્રકાશ જાવી રહ્યો હતો. તેણે બારીના કાચમાંથી ભેટું કે, ચૂનો માર્યો એક થોડો જોરેકો હતો. તેમાં પુરકીપર આશિષેક વરસેલે માણસ પોતાના બોળામાં એક માળક લઈ બેઠો હતો. પાસેજ ખીજ પુરકી પર એક જુવાન સ્ત્રી બેઠી બીજા બાળકને કુપ પીવાની રહી હતી. બાપ હસી રહ્યો હતો, બાળક હસી રહ્યું હતું, અને માતા થોડા પર પાલ મૂકી દાસ્ય હતું. આજુ દેસ એટલું પ્રેમ ભર્યું હતું કે આવાવંત કલપથી કુસારે ધીરેથી દરવાજો ખટખટાવ્યો. એ કોણે સંભળ્યું નહી. આથી તેણે ફરીથી દરવાજો ખટખટાવ્યો. ખીજ વખતે ખટખટાવવાથી માણસ ઉઠ્યો અને દાનસ કાચમાં લઈ દરવાજા પાસે આવ્યો.

"માથ કરો, સારેમ," કુસારે કહ્યું. "દેશો કાંઈ આવ મને ખાવાનું આપશો? એને જાહેરના જોરમાં આવ્યા રાત સુવા ફેરો?"

"આપ કાલ છો?"

"હું જાહેરથી આવ્યો છું, અને આવ્યો દીવસ ચાલ્યો છું કા, હું દેશો જરૂર આપીશ."

"પરંતુ આવ ખીંછીમાં કેમ નથી જતા?"

"ત્યાં જગ્યા નથી."

"અરે, એ તે કંઈ વાત છે? આજે નથી જાનરનો દીવસ અને નથી મેળાનો."

કુસારે કંઈક અચકાતા કહ્યું. "મને શું ખબર નથી, પરંતુ ખીંછી જાઓ ના કહે છે."

"તો પછી કસાવું વીંછીમાં મવા કતા?"

કુસારની નવાઈ વધવા લાગી. તેણે લખાતાં અવાજથી કહ્યું. "તેણે પણ ના કહી."

પર ખાલીકના જોડાને. કાવવાન એકદમ અલસાવા લાગ્યો. તેણે જાગનારને મ થેલા પર સુપી કાઢી રીતે ભેરો અને પછી તરતજ કાવક નીચે કુપા દિવાલ પરથી જાડું ઉતારી તેની સામે તિલાન કરી બોલ્યો, "હું તે તો નથી ને?"

તેની ઓ પણ હવે એકદમ ઉઠી લેલી મધ મધ, અને જાને માળાને પોતાની પાસે મળે પતિના પાંજળ જાડેને જોડા લાગી.

આ વધુ એટલી જાડીથી વધુ કે તે કુસારે અજાણથી રતબા મધ મળે. માલીકે જોરથી કહ્યું.

આજે અધિવાની રીખન અને વેણીઓ

મખમલ, સાદીન, કારેલા સીકકની, રીખન અનેક જામ, કીમખન અને કાપડમાં મળશે, જાન મંડપ અને ચોટલ તાલમારવા માટે જરૂરનાં રીખન મળી શકશે.

જામ્યાં માટે મખમલ, અને રેસમ તથા ફેરની ટોપીઓ કીમખન કાને જાનાથી આવવામાં આવશે.

અંબોટે અંધવા મખમલ, રેસમ, કેકમ બિનેરેનાં કુલોની જામ રામની વેણીઓ અને અનેક મકાનનાં કોષ્ટક મળશે.

ટેબલ પર સુકવા માટે પ્લાસ્ટીકનાં કાંચ કુલો મળશે.

કેકાણુ: માખરો હેટસ (ખો.) લી.

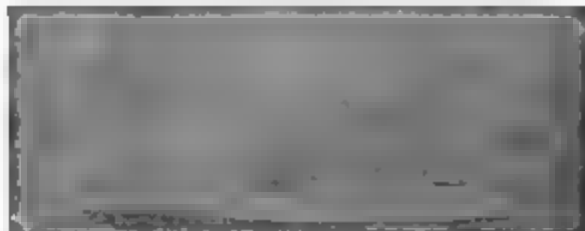
લેડીસ એન્ડ બીકફેશન હેટ મિન્યુરેશનરર.

ફોન: ૮૩૫-૭૮૮૧ પહેલે માળે, બેકસ પરપલ.

ખાસકર મેન્સન્સ — ૩૩ વેસક ફૂટી, — જોહાનીસબર્ગ.

ખી-આલુ

મુખ્ય કરાંચી અને ઇસ્ટ આફ્રીકાના બંદરો વચ્ચે સુસાઈરી કરે છે.

સ્ટીમર કંપાલા ૩૦મી સપ્ટેમ્બર આવશે અને પછી ઓક્ટોબર ૧૯૬૦ ઉપરશે.

મુખ્ય અથવા કરાચીનું બાહુ.

ખોરાક સાથ

ફર્સ્ટ ક્લાસ	પા. ૧ ૭-૮-૬
સેકન્ડ ક્લાસ	પા. ૭૬-૫-૬
નોન-વેજિટેરીયન	
થર્ડ ક્લાસ ખોરાક સાથ	પા. ૭૧-૧૫-૭
વેજિટેરીયન	પા. ૭૧-૭-૭

વધુ માહિતી માટે મળો આ લખો:

શેખ હિમેદ એન્ડ સન્સ (પીટી લીમીટેડ.)

૩૯૦ પાઈન સ્ટ્રીટ, — ૬૨/મન.

ટેલીફોન ૨૦૪-૨ — ટેલીગ્રાફીક એન્ડ "કરામન."

ગુજરાતી રેકોર્ડ

હિંદુસ્તાનમાં બનેલી ગુજરાતી રેકોર્ડ, હવે અમારે ત્યાં મળે છે.

૨૦ રેકોર્ડો ખોલસ કેવળ રા. ૭૦-૦. રેકોર્ડોમાં લખનો, નાટકો, ગરબો વિગેરેના સંગ્રહ છે. કિંદના "સિદ્ધર હિંદ" ૫/૬ માં છુટી મળી શકશે.

આવે તક અને લાલ ફરીથી મળશે નહિ. રેકોર્ડ મફત — પોસ્ટેજ મોકલશો — સી.એલ.ડી.ના એડ્રેસ અથવા લલચે હીઓ.

નેશનલ રેકોર્ડ કંપની

ચોપ વ, અજમેરી અપરકેક, એડ્રે ૧૪૨ એ. એ સ્ટીક, પો. એ. બોલક ૧૫૭૫, — ૬૨ખન.

“આથ; આલો થા.”

જુદા કરીને પાણીને કાઢી આણી...
“એ બહુની ગેળા.” એણે કહીને
તરત તેણે ભરથી દરવાજો ખંધ કરી
દીધો અને અંદરથી બંને કાઢીને,
મારી દીધી.

હવે રાત થવા લાગી હતી. અને
સખત હંડી તેને કંપાવા લાગી હતી.
થોડે દૂર તેણે ખીલ બગીચામાં એક
નાની કુંપડી જેવું કંઈ જોયું. તેના
દરવાજો નીચે હતો. તેણે ચિંતાથી
કે રસ્તા બનાવવાવાળા રસ્તાની પાસે
નાની કુંપડી જતાની લાગ છે, તેમાંનું
જા એક છે, જાતે તેમાં કોઈ પશુ
નહી હશે. હંડીમાં અથવા માટે હિંમત
કરીને બગીચાના સળાપાં ફરતે તે
બગીચામાં ગયો અને થોડા વળાને
કુંપડીમાં પહોંચી. અંદર સારી ભરતી
હતી. ત્યાં ઓછાના મિઠાના જેવું
કંઈ પથરાયું હતું. તેના પર તે સહ
ગયો. તે એટલે માથી ગયો હતો કે
પોતાને થોડો પશુ ઘેટારવાનું જુદી
ગયો. પરંતુ પછી થોડાં બાકી આઠ
ઠોંઠા લાગ્યો, એથી તે તેને જોલવા
લાગ્યો. એટલામાં દરવાજાની પાસેથી
પુરપુરતા જેવો અવાજ તેણે સાંભળ્યો.
તેણે જલદી તબદ નાખી તે દરવાજા
ની પાસે એક ચિંતારી ફેરવાવું અર્થે
મેહું દેખાડ્યું. તરત તેના આંતરમાં
આશ્ચર્ય કે આ તો કુતરો તો થર છે,
અને હવે તેના મોઢાંથી બસતું પાણી
પુરતો છે, પોતાનો કોઈ જાણો કરી
અને થોડાં બાકી તેમ ઉપચાર
કરી તે બહાર તો નીકળ્યો, પરંતુ
તેના ઉપરાંત કાલો વધારે મેહા થઇ
ગયા.

હવે તે ઘડેરની બહાર આવી ગયો
અને થોડું નીચું કરી તે આગળ
વધ્યો. જોતાં જોતાં થોડા વખતમાં
અંદરના નીકળવાનો અવાજ થયો. તે
થોડા અંતરમાં દૂર સુધી કંઈક જાણ
કે કુંપડી, કંઈ પશુ નબરમાં ન
આવ્યું, એથી હંડીથી કાપતો તે ઘડેર
તરફ પાછો આવ્યો. દરવાજો ખંધ
થયો હતો એથી થોડે અંતરે
દિશાના પ્રેરણા બાજમાંથી તે ઘડેરની
અંદર દાખલ થયો. કોઈ પશુ રસ્તા
તે ભણતો ન હતો, તેથી તેમ અચળ
માં આવ્યું તેમ તે આગળ લાગ્યો.
અચાનક થોડા ખિસ્તી ફેરવાવું જેવું
જિખર તેની નબર સામે દેખાડ્યું. તેની

સામે જોઈ તેણે કુંડી જતાવી, અને
તેના પછી તે તેની પાસેના પાથરના
બેઠક પર આડો પડ્યો. થોડી વાર
પછી એક વૃક્ષા લેખિસ્તી ફેરવાઈથી
નીકળ્યો. તેને અધારમાં આ રીતે
જારો પડેલા જોઈ તેણે પુછ્યું, “બાઈ,
તું અહીં શું કરે છે?”

તેણે કહેવાથી અને બીજાવાને
કહ્યું, કોસી, જોતી નથી કે તું અહીં
સતો છું?”

“આ પાથર-પર?”

“પ્રત્યે વરસ, સુધી કે બાકાના
પાટીયા પર સુતો છું અને બાકે
પાથર અથવા છે.”

“તું અંદરમાં હતો?”

“હા.”

“તું પીણીમાં કેમ નથી જતો?”

“મારી પાસે પેસા નથી.”

“અરે રે, મારી પાસે પશુ હમણાં

તો જોઈ પેસા છે,” કોસીએ કહ્યું.

“સાચો, એટલા તો એટલા આજે.”

જન વાલજને પેસા લઈ લીધાં,

કોસીએ કહ્યું, “આઠવાથી તો તું કોઈ

પશુ પીણીમાં તો નહિ રહી છો.

જ્યાં પશુ પ્રમાણ કરી જો. કાકડાની

હંડીમાં તું આખી રાત પી રીતે

પિતાની છાતી તું અથો પશુ જોઈછો,

કોઈ ક્યા કરીને કાઢાય તને વરમાં

પશુ લઈ મેરો.”

“મેં બધા દરવાજા બંદ પડાવ્યા

છે.”

“તો પછી?”

“આવી અપાએથી અને માતી મૂક-

વામાં આવ્યો છે.”

તે કાંઈ કોસીએ તેના અવાજ પર

કાંઈ મૂકી મિથવા મહેલની પાસેનું

નાનું મકાન જતાવી કહ્યું, “તે બધા

દરવાજા બંદ પડાવ્યા છે, પરંતુ તે

દરવાજો શું બંદ પડાવ્યો છે?”

“નહિ.”

“તો તું તે દરવાજો બંદ પડાવ્યો.”

(અધુરો)

જુદાઈથી, બંધાયેલ રેલ્વે સ્ટેશન,
લાઇસેન્સિંગ, રેલવે ક્લીયરન્સ અને
ઇન્સપેક્ટર-સાઇટ માટે મોકલો

આર. વી. કુલ

૧૨ બાર્કલી બાઈક, ૩૮ માર્કેટ સ્ટ્રીટ,
કેનર ડાઉન્ગ્રાઉન્ડ અને માર્કેટ સ્ટ્રીટ,
બેન્ગાલોર, ફોન ૩૩૨-૧૫૫૫.

લગભગ એ. આરે

અમને મળો.

મુશ્કેલી અમણે અને રમેશ્વરીશ હોય.

શ્રી, રેપીડના અંગત, રેપર, નીચે-સુનીયનના અને રેપરોનાના રોષ
પણ અમણે તમારે મુકાયે આવી રસોઈ કરવાને અમે કન્ટ્રી હાથ.

કેપીટલ્સ બાલ્કની હોટેલ

(બી કોર્નર ચીકાઈ હાઉસ)

એ અને વિઠેરોના ફોટોના યુગ્મપર - કરબન-
ફોન નંબર ૨૩૪૧૪ રેડીયામ: KAPITAN.

આહુ, લસણ બજાર બાવ, નારીઓના નં. ૧ સી. ૧-૦,
બેગ (નંબર ૧૦૦) સી. ૬૦-૦.

કુકાન દાર માટે બાંધવાના નુસાવેર બજાર બાવ,
બટા, ફરારી (કાઠા), સુકા લાલ ચણા, સુખા, સુકા ઝીંગ (ઘાન),
સોનેરી રંગનો મોલ, દરેક બલ્બો થરી મકાનો વિચેરે કચેલાં રોટલા
, શાખીએ છે. કુચી અને થેવલી પાન બનરે બાવ, પોરેલ જાડ.
સુરખ, રતાણ, બાંબા હબર અને ઘીથી હબરની મોલમ આલ છે.
સેરેલીયા, ન્યાસાલેન્ડ અને બેલ્કબન રેડિયામ કોરડો કપડા પ્રાર્થ
આવ આપી કોઈ પણ વસ્તુ વરખીદ કાઠી મોકલ્યું.

All prices subject to Market fluctuations
A. KADER & Co., (PTY) LTD.
WHOLESALE FRUIT MERCHANTS
P. O. Box 251. DURBAN.

ધીરુભાઈ પી. નાયક

જુદાઈથી, બીજાનાં અને જાતવલ જોબન્ડ
હીંદુસ્તાન અંગત કુનીયાના કોઈ પણ લાગતી વસ્તુ હીંદુઈ અથવા નબીન
માને મુસાહરી રવા જે જાણ અધારી મારફતે જુદીય કરો.
લંદનો, આર, થોરી, કુલ્લ, અરમ્મલ, ખેડખાલ, વિચેરના વીધા અને
ફરારની આપીએ બોલો.
ઈન્કબેટ્સ, વરસનક રોસ, હિસાબના થાપડા લખાવના રેવન્યુ ક્લીયરન્સ
કોર્પોરેટ રેવન્યુના લાયસેન્સે. યાસપે.ટ તેમજ અમારેયવને લખવી
આમતોમાં કોઈ પણ હિ લીધા વિના અમે અંદર સલાહ આપીએ બોલો.
રેલવે અગ્રુવુઅલ લાઈસેન્સેસિયેશન બોર્ડ કોર્પોરેટીયા અને રેલવેના
ઈન્સપેક્ટર-સાઇટ કંપની લીમીટેડના રેડિયેશિ

Office :
9 Barkly Arcade,
38 Market Street,
Phone : 339033,
Johannesburg.
Residence :
52 Patidar Mansion,
13 Kort Street,
Phone : 330816,
Johannesburg.

ફરનીચર! ફરનીચર!! ફરનીચર!!!

બેડરુમ છુદ, ડાઇનીંગરુમ છુદ, લોન્ડરિંગ, -લેસીંગ ક્લેસ,
સાઈકલ બોર્ડ મોબીલિસ ટેસક, છુદ કેસ, ટેબલ, વાલન -ચીકાઈપત,
આને બીજી રોકનો. આલે પધારી લાંબો લેવા છુદરો નહિ.

—બોક્સ, ટેબલ અને કીચન ફરેસર—

એ કપાટી રેપરેન નીચે વર્ધવાર બાવ છે. તેના રોડ કચેરાઈ વર્ધ-
વાર રહે છે. બાવ રોડના લાવેલા પ્રાઈસ લીસર અંચાને અને વેપાર
આગલ મધારો.

L. MISTRY

81 BREE STREET, BURGERSDORP, U'BURG.
PHONE 83-4691, BOX 2528.

Printed And Published by M. Goshila Gandhi, Information Printing Press,
(Phoenix) Address: INDIAN OPINION, Private Bag, Durban, Natal

માસ્ટર બ્રધર્સ (મિ.) લીમીટેડ

અલ્પ ભતનાં નાવજન, રેલમી તેમજ સુવર્ણ કાપડ, લીચો બાલકો અને
પુરોષ માટે ભતના ભવના લલક નર્સી, પુલોવર, લાગીમન્ડ અને અન્યથો
મહિ-સુકી, બીજ, બેન્ડોસ, રોડસ; રેલમીન્ડ વિગેરે.

દરેક ભતના માલ માટે તપાસ કરવા લલામજી.
33 વેસ્ટ સ્ટ્રીટ, બેન્ગાલોર.

ફોન : ૮૩૫-૬૮૮૬ — બોક્સ ૧૫૪૯.

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1903.

Former Editor: Manilal Gandhi—1918-1956.

No. 37—Vol. LVIII.

Friday, 16th September, 1960

REGISTERED AT THE G.P.O. AS A NEWS PAPER.
Price: FOUR PENCE

MAGISTRATE SAYS "NONSENSE" TO INDIAN ADVOCATE'S CLAIM

By A
Special Correspondent

GOODWILL VISIT OFF

THE proposed goodwill visit to East Africa of Mrs. Indira Gandhi, daughter of Prime Minister Nehru has been cancelled. This follows the sad demise last week of her husband, Mr. Feroze Gandhi.

Mrs. Indira Gandhi was originally scheduled to arrive in Nairobi on September 19 on one week's goodwill tour of East Africa.

"DON'T talk nonsense. Mr. Naidoo is not allowed into Pondoland." These words were spoken by a Magistrate in reply to a claim that Mr. M. D. Naidoo the well-known member of the Natal Indian Congress, who qualified as a barrister in England, and is now an advocate of the Supreme Court of Natal, and was recently released from detention under the Emergency Regulations, was entitled by the Magistrate's Court Act to practice in the Magistrate's Court at Bizane during the week. Whatever may be the legal position Indian people generally are highly critical of the manner in which the Magistrate commented on an Advocate's claim that he was entitled to appear to defend his clients.

THE general contention among Indian people is that the Magistrate should not have used the language he did. He could simply have stated that Mr. Naidoo did not have the right of free entry into Pondoland. From the Magistrate's words it would appear that he personally objected to any claim by Mr. Naidoo as an Indian to be in Pondoland. Magistrates should keep to the law and in their approach to a case should never create the impression that they appear to be attached

to some side or other. Their only side is justice—the emblem of justice is blindfolded so that she may not see what she is judging. The wind must judge.

The details are:

On Monday Mr. D. M. Naidoo of Durban was held up on the Pondoland border when he tried to get to Bizane to defend some of the African people who have been involved in the recent Pondoland disturbances.

As an Indian Mr. Naidoo is prohibited from entering the Transkei and Pondoland. He must obtain permission from the Native Commissioner. On Monday Mr. Naidoo sought permission to enter Pondoland but this was refused.

Mr. Rowley Arscott who is engaged in the case then applied for an adjournment on that the

question of Mr. Naidoo's rights could be cleared up.

In opposing his application for the adjournment Mr. Arscott told the Magistrate: "The position is that the accused have been told to have counsel available for two courts. I am now asking for an adjournment because counsel is ready and available for this court. Mr. Naidoo is entitled by the Magistrate's Court Act to practice in this Court. The accused have a right to choose their own counsel."

Mr. G. E. Malherbe (the Magistrate): "Don't talk nonsense. Mr. Naidoo is not allowed into Pondoland."

At the time of writing an application has been made to the Supreme Court to test Mr. Naidoo's right to appear in the Magistrate's Court at Bizane.

WAS CONNECTED WITH SURAT

THE LATE FEROZE GANDHI

THE late Feroze Gandhi was born in Bombay and when he passed away he was 46 years. He was the son of Mr. Jhansing Gandhi. He was brought up by his mother, and was educated in Allahabad. After completing his studies in Allahabad, he went to London for further studies in Economics.

Sri Feroze Gandhi joined the National Resistance Movement in a strange way. He was watching a Passive Resistance profession as a student in Allahabad. He had his bicycle with him. All of a sudden the police came rushing, and the next moment he found himself in jail.

While he was studying in Allahabad he came in contact with the Nehru family. And when he was in London, he met Indira Nehru there and came to know her very well during Kamala

Nehru's illness.

Sri Feroze Gandhi married Indira Nehru in 1942. Gandhi was closely connected with the marriage.

Sri Feroze Gandhi was for some time in the insurance business. He left this to join the "National Herald" newspaper which was founded by Mr. Nehru. Later on, he became the Managing Director of that paper, and stayed on for some years on it.

When he left there he joined the Express Newspapers Ltd, and became a Director in Delhi. He was there till 1958.

In 1952 he was elected a member of the Lok Sabha from Ramnagar and Pratapgarh District. In 1957 he was again elected. He was a well-known member of the House. When he used to stand up to speak, everyone listened with keen interest. When he

(Continued on page 291)

"Nothing Is Small"

In 1915 the Congress held its Conference in Bombay. At that time Acharya Kaka Kalelkar was also with Gandhiji. A small incident which took place at that time, is described by him, which points out that Gandhiji saw importance even in very little things.

"One day I saw that he was looking for something with eagerly."

I asked him, "Bapuji, what are you looking for?"

He answered, "My pencil, it's a small one."

I took out a pencil from my leather bag to give him.

Bapu said, "No, no. I must have the pencil I am looking for."

I replied, "Bapuji, use it at the moment. I will find your pencil later on."

He said, "Kaka, you don't understand. I can't afford to lose that small pencil. It was given to me in Madras by J. A. Natesan's small son. With what keen interest he ran and gave it to me; how can I lose it?"

Both of us started looking for that mischievous pencil and Bapu only felt relieved when it was found.

The pencil was hardly an inch long.

Indian Opinion

FRIDAY, 16TH SEPTEMBER, 1960

Fight Against Group Areas

FOR many many years now the Indian community has been in need of competent direction in some very vital matter affecting its very life. The leadership of the community has come to a stalemate and it consists these days largely in the issuing of public statements, so often in criticism of what somebody has already done or said. Neither the Natal Indian Organisation nor the Natal Indian Congress is, today, really up and doing and the most important problem which touches upon the life of the Indian people is left in the hands of ratepayers' organisations. Group Areas, we have said, before is not a municipal problem to be attended to by ratepayers' organisations. It is a national problem cutting into the very heart of Indian existence in this country and yet our leadership has so far completely failed to organise opposition to Group Areas on a national level.

For the last five months the Emergency not only prevented any call to action on this matter (but also had under detention many leaders of the Congress. Now that they are once more free it is time that some positive step was taken in the matter of the Group Areas. We realise that the only move which may precipitate matters in action of the type which the founder of this journal launched in the Transvaal against the Registration of Asiatics Law shortly after the Anglo-Boer War. We also realise that neither the Indian community nor the leaders of the Indian people are prepared to launch any form of "passive resistance" against the Group Areas Proclamations. But still some determined approach to what is to be done by the Government can be made by our leaders—both in the Natal Indian Congress and the Natal Indian Organisation—is giving the widest publicity to the rumour effect which the Group Areas Proclamations are having on Indian social and economic life all over the country—especially in the two provinces of Natal and the Transvaal.

We suggest that the Natal Indian Congress and the Natal Indian Organisation cast aside their differences of principles and political inspiration and get together on an *ad hoc* committee to organise propaganda and publicity about the effects of the Group Areas. We know, as every one else in the Indian community knows, what will happen under the Group Areas Proclamations but in spite of this, continuous and sustained propaganda against the details of what is 'happening' in different parts of the country to Indians under the 'Group Areas' is necessary both for local and overseas use. A report on the suffering undergone by individuals—with their names and the actual circumstances surrounding their particular case—is of far greater value in bringing home the wickedness of the Government's acts than a long-winded statement in general terms. To people names and details matter.

(Continued in next Column)

Gandhiji On The Vow Of Chastity

When Gandhiji was in the Yeravda Jail in 1930 he sent a series of weekly discourses to members of his ashram at Sabarmati. The first on "Truth," and the second on "Love" have already appeared in the columns. The third, on "Chastity", follows:

THE third among our observances is *brahmacharya*. As a matter of fact all observances are deducible from Truth, and not meant to subvert it. The man, who is wedded to Truth and worships Truth alone, proves faithful to her, if he applies his talents to anything else. How then can he minister to the senses? A man, whose activities are wholly concentrated in the realization of Truth, which requires utter selflessness, can have no time for the selfish purpose of begotting children and running a household. Realization of Truth through self-gratification should, after what has been said before, appear a contradiction in terms.

If we look at it from the standpoint of *ahimsa* (non-violence), we find that the fulfilment of *ahimsa* is impossible without utter selflessness. *Ahimsa* means Universal Love. If a man gives his love to one woman, or a woman to one man, what is there left for all the world besides? It simply means, "We too first, and the devil take all the rest of them."

As a faithful wife must be prepared to sacrifice her all for the sake of her husband, and a faithful husband for the sake of his wife, it is clear that such persons cannot rise to the height of Universal Love, or look upon all mankind as his and him. For they have created a boundary wall round their love. The larger their family, the farther are they from Universal Love. Hence one who would obey the law of *ahimsa* cannot marry, not to speak of gratification outside the marital bond.

Then what about people who are already married? Will they never be able to realize Truth?

Can they never offer up their all at the altar of humanity? There is a way out for them. They can behave as if they were not married. Those who have enjoyed this happy condition will be able to bear me out. Many have to my knowledge successfully tried the experiment. If the married couple can think of each other as brother and sister, they are freed for universal service. The very thought that all the women in the world are his sisters, mothers or daughters will at once enable a man and snap his chains. The husband and wife do not lose anything here, but only add to their resources and add even to their family. Their love becomes free from the impurity of lust and so grows stronger. With the disappearance of this impurity, they can serve each other better, and the occasions for quarrel become fewer. There are more occasions for quarrelling where the love is selfish and bounded.

If the foregoing argument is appreciated; a consideration of the physical benefits of chastity becomes a matter of secondary importance. How foolish it is intentionally to dissipate vital energy in sensual enjoyment! It is a grave mistake to fritter away for physical gratification that which is given to man and woman for the full development of their bodily and mental powers. Such misuses is the root cause of many a disease.

Brahmacharya, like all other observances, must be observed in thought, word and deed. We are told in the *Gita*, and experience will corroborate the statement, that the foolish man, who appears

(Continued on page 295)

(Continued from previous column)

not broad principles. In order to organise a campaign of this type it is necessary that our political organisations approach the fight against the Group Areas Act on a non-party basis. Possibly our social welfare agencies which handle the slotham and jettam of our community every day can convene a conference of Indian leaders in their private capacities with the object of suggesting to them that they should form a national committee to pool the energies of the community and organise propaganda against the Group Areas Act.

German Youth Wants A Non-White Friend

WE reproduce below a letter from a German boy of 16. The writer is:

Hans Ulrich Schwab,
14 a Ludwigsburg,
Str. 26,
West Germany.

We trust that he will find a suitable pen friend from South Africa.—E.A.

I hope you remember Mr Hans A de Boer, the young German who had visited you in your farm Phoenix about six years ago. The other day I read his book "Unterwegs mit mir" in which he took down his adventures in these countries he visited. He wrote about the bad policy of the whites in the South African Union and I am very sorry that white men, who say that they are Christians treat their coloured brothers so badly. Please excuse these bad things and do not think that all whites, all Christians do agree with the Apartheid policy.

I should be very glad to hear more about the situation of the coloured in the South African Union because the newspapers don't write down this. In Germany we hear very little about that thing. So I ask you to send me the address of a young boy aged 15-17. I am not interested in writing to a white, but to a coloured brother. I want to be his friend and to show him life in Germany and that a real Christian doesn't ask for the race. I am a boy of 16 and leader of a group of boys of the YMCA.

The Late Feroze Gandhi

(Continued from front page)

used to speak he expressed his views very clearly.

The corner in the Main Hall where he used to sit was known as 'Feroze's Corner'.

He played an important part as a mediator in the Government Officials' strike which took place recently. He was also very keen in appointing a tribunal for an inquiry into the executive use of power by some officials. This was accepted by the Congress Working Committee and the President.

Sri Feroze Gandhi was originally from Surat. A little while ago when his mother passed away all the ceremonial rites were performed in Surat, though Sri Feroze never visited Surat.

RAMKRISHNA CLUB'S FESTIVAL

Great Assembly Of Children In Pretoria

THE greatest assembly of young children between the ages 4 to 16, was witnessed by hundreds of people in Pretoria when about seven hundred children gathered at the Orient Cinema, for the celebration of the Ramkrishna Children's Club third annual festival. To the chanting of "Rama, Rama, Rama" the children marched in a long procession through the streets of Pretoria, watched by a crowd of many hundreds of excited people.

Children travelled from as far away places as Swaziland, Botswana and Nigal to participate in a wonderful programme of songs, hymns, dances and sketches. Many were struck by the enthusiastic work of the branch leaders, and the efforts they had made to ensure the success of the day's programme. Judging by the costumes, stage decorations and other scenery one marvelled at the tireless efforts and work that had gone into making the festival the tremendous success it was. The judges were given a tremendous task, and it was only after much discussion that they finally awarded the trophy to the Fetteschool branch.

Swami Nischalananda, spiritual head of the Ramkrishna movement, who travelled from Durban to attend the function, as an interesting address, spoke of the work of the Children's Club, and its aim in the spreading of the Hindu religious teachings among the children of South Africa.

"The birth of the Ramkrishna movement marks the birth of a spiritual force, that is to cover the length and breadth of South Africa; the birth of a force that will not be stopped until its goal is reached." My idea in the forming of the Children's Club, said Swamiji, "is to make the children understand, appreciate and to be proud of their religion, culture and civilisation."

In his welcome address, the chairman Dr. R. L. McKibbin spoke of the Ramkrishna movement to the Teachers. Mr. N. N. Nandoo acknowledged the help given by numerous people in making the festival the grand success it was.

The organisers are convinced that venues for future festivals are going to cause them concern,

judging by the enthusiasm of the children who look forward to bigger and better festivals in the future.

The Queen To Visit India In January

QUEEN ELIZABETH and the Duke of Edinburgh will be in India between January 21 and January 31, and again from February 17 to March 1.

Announcing this, and External Affairs Ministry Press Note dated August 2, say:

Her Majesty Queen Elizabeth and His Royal Highness the Duke of Edinburgh will leave London by air for India on Friday, January 20, 1961, arriving in Delhi on Saturday, January 21.

Her Majesty and His Royal Highness will visit Pakistan from Wednesday, February 1, until Thursday, February 16, after which they will return to India.

The Queen and the Duke of Edinburgh will finally leave Delhi on Wednesday, March 1, 1961.

HINDI NOT TO BE FORCED ON ANY-BODY

PRESIDENT DR. PRASAD declared in Hyderabad that Hindi would never be imposed on anyone.

Delivering the Convocation address of the Hindi Prachar Sabha of Hyderabad, Dr. Prasad referred to the difficulty that might be experienced in learning Hindi in some important regions in the country where Hindi was not the mother tongue of the people. This difficulty, he said, had been kept in view throughout while formulating the programme for switching over to Hindi for certain specific All-India purposes, as laid down in the Constitution.

The President said he was absolutely sure that whenever the language policy was reviewed or discussed in the future, the difficulties and feelings of our non-Hindi-speaking brethren would not be ignored.

At least I can say this much, as our Prime Minister has said so often on the Lok Sabha and in his public utterances, that Hindi will never be imposed on anyone.

Special Offer: India-Made Agarbattis

(SHIPMENT JUST ARRIVED)

WHOLESALE TRADE PRICES

THREE ROSES, 5 tolas	37½ Doz
(Available in Thin/Thick Sticks)	
GATEWAY OF INDIA 5 Tolas	43/- "
" " " " " "	90/- "
CHAMELI	14/- "
" " " " " "	9/- "
SUGANDE RANI	33/- "
" " " " " "	18/- "
" " " " " "	8/- "
" " " " " "	4/- "
LATAMANGESHEAR 1 1/2 "	4/- "
CHANDAN DHOOP 3 1/2 Box of 16 Sticks.	

CASH WITH ORDER — PRICES F.O.R. DURBAN

We have also received Genuine Basmati Rice 1/- per lb. (Minimum Order 100lb)

We are Stockists of all kinds of Indian Dhalis, Spices and Condiments, Biscuits, Almonds, Tamarind, Whole Coconuts and All kinds of Imported Rice.

SPECIAL PRICES TO THE TRADE

Please write for our price list:

K. HARIBHAI & SONS
(PTY.) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants

81 Victoria Street,—P.O. Box 2154—Durban.

Telegraphic Add.: "BHAISONS"

A PAGE OF NEWS FROM INDIA

ATOMIC POWER STATION TO BE AT TARAPORE

FUTURE OF INDIA OFFICE LIBRARY

THE Lok Sabha has been told that India would continue to press her claim jointly with Pakistan for the return of the India Office Library in London.

The Minister for Scientific Research and Cultural Affairs, Dr. K. B. Sahasrabudhe, said that he had discussed this matter with the British Minister concerned during his recent visit to London.

Dr. Sahasrabudhe was asked about the meeting between Mr. Nehru, President Ayub Khan of Pakistan and Lord Home on this subject during the Commonwealth Conference. He replied that it was agreed that the nature of talks would not be made public for the present.

Dr. Sahasrabudhe said that India and Pakistan were clear in their minds that as successor states to undivided India, they had definite title to the Library. He pointed out that the Library building was purchased with funds from India, and until 1947, had been maintained with Indian finances.

Asked if Pakistan had proposed a division of the Library, Dr. Sahasrabudhe said that the only question now was to establish the ownership of India and Pakistan. It was not proposed to raise any other matter at this stage.

TAGORE MUSEUM

"Uttaran," where poet Rabindranath Tagore spent his last days, will be converted into a museum to commemorate a Tagore tercentenary for the study of the life and work of Rishabdev, a museum of Tagore relics, a picture gallery for Tagore paintings and a lecture theatre for audio-visual exposition of Tagore works during the centenary celebrations of the poet commencing on August 7 next year.

The central committee of Visva Bharati, which held several sittings during the last few months, has drawn up a tentative programme for the centenary celebrations.

Among other important items, it is proposed to publish a series of publications on Bengali and English, which will include all the writings of the poet not issued in book form so far, and a compilation of Tagore's writings in their subject-wise order.

PRIME MINISTER NEHRU has announced in the Lok Sabha that the first atomic power station to be established on the west coast between Ahmedabad and Bombay would be located at Tarapore.

This place, in Maharashtra but near the border of Gujarat, had been chosen because of the facilities available there. Power would be supplied in equal measure to both Maharashtra and Gujarat, and the station would be controlled by co-operation of representatives of the two States and the Atomic Energy Commission.

Tarapore, where India's first atomic power station is to be located, is a small coastal town, with a population of about 4,000. It is in the northernmost part of the coastal area of Maharashtra, the border of Gujarat State being only 25 miles away.

The power station, with a capacity of 300,000 kilowatts, will be the largest in Asia. It will have two reactors.

Other Stations

Mr. Nehru, who was speaking on the report of the Atomic Energy Department for 1959-60, which, the House discussed for two hours on a motion by a Member, said that two other atomic power stations were under consideration, each with a capacity of 150 megawatts capable of being doubled later.

He also informed the House that there was a proposal in the Third Plan to have two inter-university atomic centres, one in North India and the other in the south. These centres would be accessible to all universities in the region.

Real Symbol

Describing atomic energy as the real symbol of the modern world, Mr. Nehru said that India was more or less among the advanced countries in this field. It was of the utmost importance to go ahead in order to gain a grip on the future. The Prime Minister said India was determined not to be left behind in atomic development. He said he was glad to report to the House that the country was making regular progress with a brilliant set of young scientists in the Atomic Department.

In the debate, all members spoke in praise of the work of the Atomic Energy Department and wanted a still faster pace of progress.

Atmaram, India's first atomic reactor, designed and constructed entirely by Indian scientists and engineers at the Trombay Atomic Energy Establishment, near Bombay, completed four years of its working on August 4, after it attained "criticality" in 1954.

In the last few months, the reactor has been active round-the-clock. The swimming pool reactor produces radio-active isotopes required for medicinal, agricultural, biological, and research purposes by over 63 institutions spread over 23 cities in the country.

TOURISM SIXTH AS EXCHANGE EARNER

AS foreign exchange earner, Indian tourism moved up from the seventh position in 1958 to the sixth in 1959, reports the Press Trust of India. Foreign tourists spent Rs 191 million in India during 1959, representing an increase of 10.9 per cent over the figure in 1958, according to provisional data now available.

A total of 109,468 tourists, including Pakistan and Tibetan nationals, came to India during the last year, compared with 92,202 in 1958. Pakistani tourists, who came under "B" and "C" visas, numbered 396,268. Notably, the U.S.A.'s figure was the highest—21,704—representing an increase of 20.4 per cent over the 1958 figure.

INDIA'S DIPLOMATIC ASSIGNMENTS

THE Government of India have decided to raise the status of the mission at Lagos from a Commission to that of High Commission, with effect from October 1, 1961, on which date Nigeria becomes a sovereign independent State and a member of the Commonwealth.

It has also been decided to appoint Mr. Parmeshwar Narain Haksar, at present Joint Secretary in the Ministry of External Affairs, as India's first High Commissioner to Nigeria.

Mr. Raja Ramchandra Ganpat Rajwade, at present Ambassador of India to Sudan, has been appointed as Ambassador of India to Ethiopia. He will take up his new post in October.

Mr. B. K. Kapur, the new Indian High Commissioner to Ceylon, on August 3, presented his credentials to the Governor-General, Sir Oliver Goonetilleke, at a brief official ceremony at the Queen's House.

India's Charge d'Affaires, Mr. Surendra Singh, of Aligarh, was the first foreign diplomat to be received by the Lebanese Prime Minister and Deputy Prime Minister on August 4, after the formation of the new Government in Lebanon.

The Charge d'Affaires emphasised the cordial relations between the two countries and wished the Prime Minister and the people of Lebanon prosperity.

R. VITHAL

Bookkeeping, Writing up Sets of Books, Balance Sheets, Income Tax Returns.

Contact No. 17, Berkeley Avenue, 28 Market Street, Cor. Diagonal & Market Sts. Johannesburg. Phone 23-1896

Cable & Tel. Add. HARGVAN.

Phone 29368

P. Hargovan & Co. (Pty.) Ltd.

Received Shipment of Genuine Fireworks "Kwang Man Lung" Brand. Order Your Requirements Now.

Imported Screw Cap Neck 3 1/2" Diameter Mouth F.O.R. DURBAN

1 Galva	2 1/2"	3 1/2"	4 1/2"
1	1/2	1/2	1/2
2	1/2	1/2	1/2
3	1/2	1/2	1/2
4	1/2	1/2	1/2

PACKING L.T.A.

CASH WITH ORDER ONLY

155-7 WARWICK AVENUE,

P.O. BOX 1250.

DURBAN.

THE CORRECT USE OF MONEY

By ACHARYA VINOBA

IT is a matter which deserves your serious consideration. You parted with Rs. 3 last out of four within three hours. Would you have lost such a large sum in so short a time? If you had been intelligent enough to utilize it in some other manner rather than store it in your house? Saint Kabir has said, "Water within the hut and money in home are both signs of danger. Therefore, the wise throw them out with both hands." Water is necessary for the hut, but not inside. Inside it is a danger. Similarly, we do need wealth, but not in the home. It should be in society. Money accumulated in the home is a danger. Hence, if we have excess money in the home, the wise course is to give it away with both the hands. The Vedas say, "If you have earned by a hundred hands give away by a thousand." We will be happy if we do this. Wealth should not be accumulated within the four walls of the house. It should be invested in society in various industries. Today it is invested in ornaments which are like a dead weight on our bodies. They have become ornaments and slaves because of their ornaments. They do not consider them as fetters and chains only because they are made of gold. If you would have constructed wells and tanks with your money, the dacoits could not have carried them away. It is true that crops from the fields are also looted but to carry away cash is a far easier job. One would require scores of carts to take away crops worth ten thousand rupees but to run away with that much cash is very easy. Real wealth is associated with industry. Increase of wealth means efficiency in milk and honey, fruits and vegetables, cereals and other grains. And then the dacoits should be invited to share the food and drink you have. They won't be able to rob you of your milk easily even if they wanted to do so.

A friend received a threatening letter from a dacoit. "You should pay three thousand rupees otherwise you will be murdered." He came to me with tears in his eyes and hands folded and exclaimed, "Recently I have given away my daughter in marriage and for this I had to spend seven to eight thousand rupees. Now I don't have anything left. The dacoits will now kill me." But why should one be afraid of death? I told the friend, "Do you think the dacoit

[On June 27, Vinoba left the Agra-Bombay Highway and entered a village of Rajasthan. The villagers had heard about the surrender of outlaws in Bhind Morana. Immediately on the arrival of Vinoba, the villagers narrated their tale of woe to him as to how sometime ago a gang of dacoits had raided the village in broad day light and within three hours, i.e., from 8 a.m. to 12 mid day, they had extorted and carried away two lacs of rupees in cash and ornaments. The following speech of Vinoba was his comment on that incident.—Ed.]

is more powerful than God?" I do not mourn the death of anybody. After all one dies only when God wills it—when he feels that you have no further work to do. With this faith in my heart I am trekking over India as fearless as ever. Even if anybody cuts me into two the two halves would continue to move about. I am only dis-when my work on this earth is finished. The moment that is complete, my life will end. No dacoit, tiger or serpent would then be necessary for bringing about my death. Until we give up the fear of death, the tyrants would continue to ride roughshod over us. This is the teaching of the Gita also. We believe in the immortality of the soul. India gave birth to Vedanta. But we must admit that this teaching has not become a part of our life. I am not interested in the work of protecting anybody from the dacoits or the dacoits from the gallows. I firmly believe that Death is in the hands of God. Hence, I am not interested in getting the death sentence of anybody commuted, although it is true that I am against capital punishment. I feel that he who has changed his ways, who repents genuinely, should not be sent to the gallows.

But that is a different context altogether. What I want to say is that Life and Death are de-posed

on God.

The fear of death must go. We may have fear of some other things, but not of Death. The residents of this village have witnessed the ferocity of the dacoits; but I have had the amazing experience of their repentance. I told them also not to be afraid of death or other consequences but to follow the truth.

It is a matter for serious thought. We have accepted *Asteya* (non-stealing) and *Aparigraha* (non-possession) as religious duties. But so far we have only understood one aspect of this religion. But religion can never be considered as parochial. We praise those who accumulate wealth and send the dacoits to jail. This may be just in the eyes of the law. But it can never be just in the eyes of religion. Therefore, I am never tired of repeating that the money is the father of the dacoit. We have made money the guiding star of our life. But its value fluctuates and hence, the excitement and is an easy instrument for robbing others. Therefore, take a lesson from this incident. Keep your money in bank which is society, employ it in the fields and in industries. It is the real wealth that is goods, which should be increased, and not money which should be accumulated.

RAJMOHAN GANDHI ON

INDIA PAKISTAN AND MRA

IN a year when numerous territories are merging into nationhood, it is significant that three long-established countries of Asia celebrated their Independence Day at the World Assembly for Moral Re-Armament in Caux in token of the debt they feel they owe to Dr. Frank Buchman.

On 15th August, India and Korea shared the day; and in each case the occasion illustrated the new spirit which is healing the two most deeply rooted animosities in Asia, namely the relationship between India and Pakistan, and between Korea and Japan.

"Through MRA India and Pakistan will find their destiny together," affirmed Rajmohan Gandhi, grandson of the Mahatma. His remark was inspired by the raising of the Pakistan flag alongside that of India by Mr. Chandrasekhar Pillai, President of the Transport Workers of Kerala, representing a delegation drawn from the three Kerala communities of Catholics, Muslims and Hindus.

Underlining the essential need of Hindu-Muslim co-operation in the sub-continent, Mr. Mohamed Koya, leader of the Muslim League in the Kerala Legislature, stated, "Apart from the wrongs of the Hindus against my people, we (Muslims) owe a sincere apology to the Hindus. Here at Caux I have learnt to live as a true Muslim."

WELCOME NEWS TO OUR MANY FRIENDS

LATEST SHIPMENTS OF GENUINE FIRST CLASS INDIA-MADE GOODS AT WHOLESALE PRICES

ACARBATTI—

Three Boxes 3 sets with sticks in packing	Rs 7.50	per Doz.
" " " " " " " "	Rs 7.50	" "
Gateway of India 4 sets in packing	Rs 8.50	" "
Sugandh Rani 4 sets in packing	Rs 8.50	" "
Eraser Board 443 8 1/2" Duz. Pakistan Made	Rs 4.50	" "
Various 2 sets 84 sets packing bottle of Aizer in every pack	Rs 15.00	" "

CAROM BOARDS—

Highly Polished Well Constructed Complete Sets

"A" Quality £3-0-0. "B" Quality Indian Teak £2-15-0

WITH FREE RULES ON HOW TO PLAY

A. K. HOOSSEN & SONS,
(HOOSSEN'S BUILDING)

116 Queen St., (P.O. Box 2168), Durban

Trade Centre At Baghdad

INDIA'S Trade Centre was inaugurated at Baghdad recently by Iraq's Trade Minister, Mr. Sayid Abdul Latif Alahawfi.

Speaking on the occasion, the Minister referred to General Keesen's appreciation of India's assistance and co-operation in the case of Iraq's national welfare and said: "It is our belief that peaceful co-existence is vitally necessary for the attainment of social reconstruction and economic progress."

FROM PANCHAYAT TO SUPREME COURT

By G. D. KHOSLA

THE judicial system of India generally follows the lines of the British pattern with one important exception. In Britain there are no Panchayats or village courts, and in India the institution has existed from time immemorial. When recently the powers of the panchayats were enlarged, doubts regarding the wisdom of the new measure were entertained in many quarters. I myself have never been a great protagonist of these elected courts, the members of which are untrained in legal matters, and who with the best of intentions in the world are apt to be swayed by local influences. But it must be confessed that general opinion in the country favours their continuation. It is argued that given the responsibility, these courts will soon begin to act wisely and conscientiously, and as provision has been made for correcting their errors, the experiment is well worth trying. Of course, there is nothing novel about giving judicial powers to panchayats. It is only a case of reviving and rehabilitating an ancient institution, completely in harmony with the genius and traditions of our people. The enthusiasts even go so far as to say that it is the regular courts of law and the way they function, which are accused to our way of thinking and behaving.

My experience in the judicial department, extending over a period of nearly thirty-five years, has convinced me that the best system will fail if the individuals entrusted with its working lack the necessary ability and strength of mind, and even a bad system will achieve a considerable measure of success in the hands of competent persons. Therefore, there is nothing fundamentally wrong with either the indigenous institution of village courts or the system of judicial administration introduced by the British and now being maintained by us.

I should like to say at the start that law courts in this country enjoy, on the whole, a reputation for competence and integrity. Complaints are sometimes made against the subordinate courts, and it is said that magistrates are under the influence of the executive and that some civil judges lack a high sense of duty. The High Courts and the Supreme Court, however, are held in the highest

esteem and inspire complete confidence in the public mind.

The panchayats occupy the lowest rung of the ladder of justice. Each village periodically elects its panchayat or council of elders. A panchayat literally means a council of five, but in practice the number often exceeds this figure. These village courts are empowered to deal with a number of minor offences and petty civil crimes. They cannot send a man to jail and their pecuniary jurisdiction in civil matters does not exceed five hundred rupees. Their orders are liable to scrutiny and revision by the principal magistrate or civil judge in the district.

Next in order of importance are the civil judges (and magistrates). These are divided into various classes according to the importance and magnitude of the cases they can deal with. For instance, a fourth-class civil judge is competent to hear suits involving claims up to five hundred rupees, whereas a first-class civil judge has unlimited pecuniary powers. Appeals from the orders of these civil or subordinate judges, as they are sometimes called, lie to the District Judge whose court is termed the court of principal civil jurisdiction in the district. On the criminal side there are in each district a number of magistrates exercising first, second or third class powers. A first-class magistrate is competent to award a prison sentence not exceeding two years and a fine up to one thousand rupees. The powers of a second-class magistrate are limited to a sentence of six months' imprisonment and a fine of five to fifty rupees. The Code of Criminal Procedure contains a schedule specifying the nature of cases triable by the various types of magistrates. The simpler and the less heinous offences are naturally entrusted to the magistrates exercising lower powers, while the more serious crimes are assigned to first-class magistrates who possess greater experience.

There is a whole host of minor offences such as breaches of traffic and health laws and of local and municipal regulations, selling of rations for sale without licence, travelling without ticket on the railway, etc., which are tried summarily at the spot by mobile magistrates.

Orders passed by magistrates are subject to appeal. In most cases the District Judge who, when exercising criminal powers, is called the Sessions Judge, hears these appeals. A further petition for revision lies to the High Court. The Sessions Judge also exercises original jurisdiction and tries all the more serious criminal cases like house-breaking, dacoity, burglary, arson, rape, grievous hurt, etc.

At the end of the judiciary in each state is the High Court consisting of a Chief Justice and puisne judges whose number varies according to size, population and volume of work in each state. The jurisdiction of the High Courts is chiefly appellate on the civil as well as the criminal side. In particular it may be mentioned that a sentence of death awarded by a Sessions Judge can only be carried out if it is confirmed by the High Court, even if no appeal is preferred by the convict. The High Courts of Calcutta, Bombay and Madras, the three erstwhile Presidencies, also do a good deal of original civil and criminal work. In other High Courts the original side is almost entirely confined to liquidation of companies and writs. Petitions for writs of various types are made in extraordinary cases where the liberty, or some other fundamental right, of the citizen has

been interfered with by the action and where no remedy is available.

And, finally, at the top of the judicial pyramid lies the Supreme Court of India. The final court of appeal in matters, civil, criminal, constitutional, though it can also be approached where there has been a violation of some fundamental right. The Supreme Court may also be called upon to advise the President on a legal or official matter.

Supreme Court and High Court judges can be removed only on an address of both Houses of Parliament is presented to the President. This ensures independence of the judiciary and enables the judges to perform their task without any hindrance or fear of any kind of censure if their decisions are displeasing to the authority or the government power. The control of lower judiciary vests only finally in the High Courts. It is hoped that, in the not too distant future, a complete rationalisation of the judiciary and executive will be effected. Only will the lower courts stand the same measure of guidance as the High Courts the Supreme Court enjoy.

—(A broadcast talk over All India Radio.)

Phone 635-4788

P. O. Box 1649,

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS

HOUSE FOR KEEN CASH PRICES

33 West Street, JOHANNESBURG.

Indian Records Now Cheaper!!

7/6 Each (Plus 2d Tax.)

AVAILABLE IN SINGLES OR SETS

Some Of Our Latest Hits :

DIL DEKE DEKITO, UJALA,	MAAGMARL, USTAD, MAIN
MEHINDI, MISS INDIA, AGRA	MASHE-MEIL-HOON, QITAN
ROAD, TALAQ, DO USTAD,	SANSAR, AMAR DEEP,
	MOTILAL INDIA.

Special Offer : 1 Box of Gulshar Records Assorted, 20 in 3d
At a Great Saving Price—10/- per Box

ORDER NOW — FREE PACKING

C.O.D. Orders to India 30 7/6 deposit.

Only Obtainable At :

NATIONAL RECORD COMPANY,

2 Ajmeri Arcade (off 14th Grey St. & 30 Cathedral Road)
P.O. Box 1574 DURBAN Phone 67221

The Vow Of Chastity The Congo 59 Years Ago

Continued from page 290

to control his body, but is purging evil thoughts in his mind, makes a vain effort. It may be harmful to suppress the body, if the mind is at the same time allowed to go astray. Where the mind wanders, the body must follow sooner or later.

It is necessary here to appreciate a distinction. It is one thing to allow the mind to harbour impure thoughts. It is a different thing altogether if it strays among them in spite of ourselves. Victory will be ours in the end, if we non-co-operate with the mind in its evil wanderings.

We experience every moment of our lives, that often while the body is subject to our control, the mind is not. This physical control should never be relaxed, and in addition we must put forth a constant endeavour to bring the mind under control. We can do nothing more, nothing less. If we give way to the mind, the body and the mind will pull different ways, and we shall be taken in ourselves. Body and mind may be said to go together, so long as we continue to resist the approach of every evil thought.

The observance of *brahmacharya* has been believed to be very difficult, almost impossible. In trying to find a reason for this belief, we see that the term *brahmacharya* has been taken in a narrow sense. Mere control of animal passion has been thought to be tantamount to observing *brahmacharya*. I feel, that this conception is incomplete and wrong. *Brahmacharya* means control of all the organs of sense. He who attempts to control only one organ, and allows all the others free play, is bound to find his effort futile. To hear suggestive stories with the ears, to see suggestive sights with the eyes, to taste stimulating food with the tongue, to touch exciting things with the hands, and then at the same time expect to control the only remaining organ is like putting one's hands in a fire, and then expecting to escape being burnt. He therefore who is resolved to control the one must likewise determine to control the rest. I have always felt, that much harm has been done by the narrow definition of *brahmacharya*. If we practice simultaneous self-control in all directions, the attempt will be successful and possible of success. Perhaps the palate is the chief offender. That is why in the Ashrams we have assigned to

control of the palate a separate place among our observances.

Let us remember to root meaning of *brahmacharya*. *Charya* means course of conduct; *brahma-charya* conduct adapted to the search of *Brahma*, i.e. Truth. From this etymological meaning arises the special meaning, viz., control of all the senses. We must entirely forget the incomplete definition which restricts itself to the sexual aspect only.

Indian Relics At Sandhurst

A WHOLE section of the new National Army Museum at the Royal Military Academy, Sandhurst, which has been officially opened by the Queen, is devoted to relics from India and Pakistan.

This section is named the Indian Army Memorial Home, and is housed in what was the Academy chapel from 1812 to 1873. The exhibits include relics of cavalry and infantry corps the coats-of-arms of Commanders-in-Chief from the former Commander-in-Chief's house in Simla, and plaques bearing the crests of regiments.

Along the corridors of the Academy are the colours of the Indian Army; original water-colour paintings by Major A. C. Lovett, who, in 1919, visited every regiment in turn and painted them on the spot, the illustrations being reproduced in a book by General Macmunn called *Armies of India*; 34 colour sketches by Lady Elizabeth Matheson, wife of General Sir Torquhil Matheson, formerly G.O.C.-in-C., Western Command India; and 25 sketches by Lt. Col. C. G. Borrowman, of the 4th Gurkha Rifles.

Among the more important acquisitions from the sub-continent are the first Lord Kitchener's medals and decorations, swords, silver cop, headress of the Order of the Star of India, and album; the Sutlej Gun, a beautiful brass gun with lumber captured in the Sutlej campaign and presented to General Lord Hardinge of Lahore; the attache given to the 35th Bengal Infantry after Jellalabad, and a brooch hat of Field-Marshal Sir Claude Auchinleck.

MARK Twain who is best known for works such as "Tom Sawyer" and "The Adventures of Huckleberry Finn" made some cogent observations of the African scene of his day that are timely almost 60 years later.

All the world, today, is aware of the problem in the Congo, but in Mark Twain's day, events in Africa got little or no attention.

According to the great author's autobiography published by Harper in 1959, Mark Twain in 1901 wrote the following about conditions in the Belgian Congo:

"The royal palace of Belgium is still what it has been for 34 years, the den of a wild beast, King Leopold II, who for money's sake mutilates, murders and starves half a million of friendless and helpless poor natives in the Congo state every year, and does it by the silent consent of all the Christian powers except England, none of them lifting a hand or a voice to stop these atrocities, although 13 of them are by solemn treaty pledged to the protecting and uplifting of those wretched natives. In 14 years Leopold has deliberately destroyed more lives than have suffered death

on all the battlefields of this planet for the past thousand years."

Mark Twain was the pen name of Samuel Clemens, one of America's topmost writers of fictions for children—particularly boys.

Foreigners In India

IN the last seven months, the number of registered foreigners in India went down by about 2,000 from 55,194 on October 31, 1959 to 53,079 on June 1, 1960.

The Chinese numbered 11,936; Afghans 7,039; Iranians 4,066; Americans 3,783; Germans 3,227; Russians 1,925; Italians 1,118; Portuguese 1,037 & French 998.

Registration is not required for Commonwealth citizens including those from Pakistan.

Foreigners coming to India for a stay of 30 days or less are not required to register themselves. Those holding visas valid for a stay of more than 30 days but less than 90 days are required to register themselves at a registration office either in Calcutta, Bombay, Madras and Delhi or at the place where they happen to be resident when they have stayed in India for 30 days.

B-I

Sailings Between East African Ports Karachi And Bombay

S.S. Kampala due 10th Sept.

Sails 5th Oct.

S.S. Karanja due 29th Oct.

Sails 1st Nov, 1960

PASSAGE FARE FROM DURBAN TO BOMBAY

First Class	single	with food	£17-15-0
Second "	"	"	£7-10-0
Third Class with food			£3-15-0
Third Class (Vegetarian)			£3-7-0
Third Class without food			£3-10-0

For further particulars apply to—

Shaik Hamed & Sons (Pty.) Ltd.

390 Pine Street,

Durban.

Telephone 20432.

Tel. Add. "KARAMAT."

fifty years ago...

Sept. 1910

THE TRUTH ABOUT DEPORTATIONS

(From "The Indian Opinion" September 17th 1910)

MR. FOLAK addressed the following letter to the *Indian Patriot* (Natal), dated 30th of July last:—

Sir,—The telegraphic report of Lord Ampthill's interpellation regarding the treatment of the Transvaal Indians, indicates that the Transvaal authorities are persisting in misinforming the Imperial authorities as to the real facts of the situation and that the Imperial Government themselves do not appear to be well acquainted with those facts in regard to whom manipulation the Transvaal administration have no control.

It has been represented that "every opportunity was afforded to Indians to prove domicile in South Africa, but many absolutely refused to give information. Admitting, for the moment the correctness of the statement, what of those who (it is implied) did not refuse, and who have nevertheless been deported to India? But the statement is untrue. In almost every instance where a South African born or domiciled Indian was ordered to be deported, he gave evidence that he was so born or domiciled. But the Transvaal administration in most instances, did not even take the trouble to investigate the facts brought to their notice, and in others, although they were quite satisfied as to the truth of the statement they nevertheless ordered the removal to India of men whom they knew to be born South Africans, in order to bring pressure upon them and cause them to accept the anti-Asiatic laws out of fear of the consequences to their unprotected families. Moreover, the laws does not require the production of complete legal proof of birth or domicile. The magistrate, who issues the order, does so, not in a magisterial, but in an administrative capacity. The moment a presumption is raised in favour of the person subject to the order, the onus is placed on the authorities to satisfy the contrary and the allegations are not considered. But in some instances, men have been deported to India, whose case was still to be investi-

gated. The best prima facie evidence that these Indians were born in South Africa is that they all speak English fluently, it being, practically, their mother-tongue. This is not the case with any other Indians of their class, and this fact is very well-known to the officials of the Asiatic Department. The Transvaal Government, or, as it is now, the Union Government, cannot lightly side away on the pretence that no information was submitted to them. All such information has been systematically disregarded.

But another most important issue has been carefully avoided. The Transvaal Supreme Court has decided that a man who has been registered under the law is not liable to be deported. Yet almost everyone of the deportees was so registered. The mere fact of non-production of the registration certificate is not evidence of non-registration, for a duplicate may be obtained for a few shillings. The legality of the action of the Transvaal authorities in deporting these men is directly in issue. They cannot hide behind the pretence that they have no knowledge whether the men were registered or not, and that they cannot therefore identify them. For, in that case they were equally bound to deport Mr. Gandhi and several other equally prominent men who still are left unmolested in the Transvaal. Moreover, in the case of Mr. Quinn, the chairman of the Transvaal Chinese Association, who is one of the deportees, he is personally known to General Smuts and to every official connected with the administration of this legislation. He was one of the exonerates, in 1908, on behalf of the Chinese community as the compromise then effected, and was the first Chinese to voluntarily register. Then, too, the Transvaal authorities are aware that at least nine out of every ten Asiatic residents of the Transvaal are registered, and the presumption is thus in favour of the deportees. Moreover, and this is the wickedest part of the whole business, it is within my knowledge that

these men are strictly urged, by the police, the magistrates who issue the order of deportation, and the officials of the Asiatic Department, to apply for duplicates of their registration certificates, which can only be issued to those who are known to be already registered, and who alone are entitled to receive them. By implication, therefore, the Transvaal authorities are well aware of the identity (additional evidence of which can be easily traced in the finger-impression records of the Transvaal gaols where most of these passive resisters have been incarcerated) of these deportees, and they have willfully committed a breach of the law, knowing that there is no appeal to the Courts against the injustice of an administrative order.

Then we are told that the "local by-law", under which the Portuguese authorities of Mozambique acted to act, applies to "all Asiatic races." Now, as a matter of fact, it does not, for it exempts Asiatics of Portuguese nationality. Moreover, here, too, the question is begged. The Portuguese act at the instance of the Transvaal

authorities, who pay all charges. It is urged, too, that the local regulations provide for deportation by land as well as by sea, and (he deportees claim the right to be deported back to the Transvaal as is allowed by the Natal law especially in view of the fact that they were never willing tenants of Portuguese territory, but were forced over the border while the train conveying them was travelling at high speed. This charge, therefore, is somewhat disingenuous.

All political comment is thus made by M. Dreyfus, "Indian Opinion," Durban, Natal.

WATCHES. Cases made—25 Jewels, waterproof, self-winding, anti-magnetic, 47/6. As above, but 14 Jewels—42/6. As above, but 17 Jewels—39/6. As above, but with self-changing calendar, 15 Jewels—52/6. Also 25 Jewels Calendar—35/6. Other models from 19/6. LADIES' watches 25 Jewels, waterproof, self-winding, 47/6. As above, but 12 Jewels—42/6. As above, but 14 Jewels—47/6. A. J. AGENTS, 25, First Floor, No. 10, Market Street, 1st Floor, P.O. Box 1775, Johannesburg. Books bound, maps immediately.

BOOKS FOR SALE

THE DELIVERANCE (A picture of the palpitating life of the poor family)	6	0
INDIAN STATES' PROBLEM (Gandhi's Writings as Chairman)—M. K. Gandhi	10	0
FOUNDATIONS OF PEACE (Original study of the conditions which precipitated two world wars)—E. T. Shaw	16	0
A SURVEY OF RACE RELATIONS (1934-35)	6	0
A PROPHET OF THE PEOPLE—T. L. Yarrow	2	5
KRISHNA STORIES—T. L. Yarrow	7	4
A VISION OF FUTURE INDIA—K. G. Mambhani	2	0
SOVIET ATTITUDE TOWARDS CHINA		
Facts And Facts—Stanley Fowell	6	0
AMONG THE GREAT (Conversations with Einstein, Mahatma Gandhi, Bertrand Russell, Rabindranath Tagore and Sri Aurobindo)—D. K. Kumar	22	0
TWO HISTORICAL TRIALS IN RED FORT—An account of the trial of the Officers of the I.N.A.	14	0
WHY CRIPPS FAILED (Documented account from the Indian Nationalist point of view)—M. Maheshwari	2	0
FAMOUS PARLS	2	0
COMMUNAL UNITY—M. K. Gandhi	20	0
INDIAN CHRISTIANS—C. A. Moten	7	0
SEVEN MONTHS WITH GANDHI—K. R. Mehta	12	0

Obtainable from:

'Indian Opinion,'
P. Bag, Durban, Natal.

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1903.

Former Editor: Mahatma Gandhi—1918-1956.

No. 39—Vol. LVIII.

Friday, 30th September, 1960

REGISTERED AT THE G.P.O. AS A NEWSPAPER.
Price: FOUR PENCE

APARTHEID—VITAL AND DIFFICULT QUESTION —NEHRU

"INDIAN OPINION" INDIA SERVICE

Police Action Condemned

THE Natal Indian Congress, South African Congress of Trade Unions (Natal) and the South African Congress of Democrats (Natal) have addressed the following letter to the Minister of Justice protesting against police intrusion at a private luncheon:—

"We wish to lodge our strongest protest against the unwarranted intrusion by a member of the Special Branch together with two members of the unformed staff at a luncheon given to individuals by the Textile Workers' Union held on the 18th instant.

"The Special Branch members demanded and took down the names and addresses of all those present.

"We condemn this outrageous and high handed action of the police which is a blatant attack on individual freedom and civil liberties and therefore demand an inquiry into this matter."

NEW DELHI.—Replying to a foreign affairs debate recently in the Rajya Sabha (the Upper House) the Prime Minister Mr. Nehru referred to his visit to London for the Commonwealth Conference, South Africa's racialism and the problem of the mandated territory of South-West Africa. He said: "In that conference, there were some newcomers, new members. And what is more, the whole concept of the Commonwealth is changing because of these new members coming in. Probably when the next Commonwealth Conference takes place, there will be some other members also. All this has brought to a point the question of racial segregation in some countries of the Commonwealth, notably in the Union of South Africa and, to some extent, in African countries such as Rhodesia or part of the Federation there."

So far as the Central African Federation is concerned, their policy, at any rate their proclaimed policy, is not one of racial segregation although in practice it is so, and we have suffered from it. But in South Africa this is their proclaimed policy, and it came to a head with certain incidents which the House will remember.

Anyway, as far as the Commonwealth is concerned, there is this very vital and very difficult question, the question of apartheid in South Africa. When I say "difficult," it is not difficult for us to decide as we have very clear views

in this matter, and it is more than a dozen years since we broke all relations with South Africa on that very issue. But it is a matter which affects the Commonwealth very deeply, even though it might not be publicly discussed for various reasons, and I have no doubt that in a few months to come, or years to come, some vital decision one way or the other will have to be taken about this issue.

Mandated Territories

There is another issue tied up with it, that of South-West Africa, which after the First World War was made a mandated territory and which was handed over under mandate to the Union of South Africa. In this matter, repeatedly, we and other countries have spoken in the United Nations about the behaviour of the Union of South Africa because they do not acknowledge that it is a mandated territory and they functioned almost as if it were part of their own domain and they could do what they liked with it. They refused to send any kind of report to the Trusteeship Council on the basis that this was given to them by the League of Nations after the First World War and the League of Nations having ceased to exist they derived full rights over it. This is an odd enough argument.

As a matter of fact, the issue was referred to the World Court and the World Court naturally

(Continued in next column)

Indians Not Leaving E. Africa

—NEHRU

THE Prime Minister of India said in the Rajya Sabha that it was gross exaggeration to say that a large number of people of Indian origin were leaving East Africa for India in view of the happenings in the Congo.

He said it was true that the whole of Africa was in a state of turmoil and there was a certain amount of fear and uncertainty. But so far as the Government were aware, Asians in East Africa were not planning to leave their existing homes and businesses there. Ships coming to India had many vacant berths.

Asked if the Government would provide people with facilities to return to India by air, Mr. Nehru replied: "No Sir. That would mean encouraging a thing we disapprove of."

(Continued from previous column)
decided against it. Even so, they have not reformed. The capacity of the Government of the Union of South Africa to persist in error is really quite remarkable, but I take it that if a country as an individual, persists long enough in error, retribution comes. In the present state of Africa where we see a whole continent in ferment doing many right things, and doing many wrong things, and where all sorts of movements and revolutionary changes are taking place, I do not know where it will take them.

PRAYER

Prayer is the very soul and essence of religion, and therefore prayer must be the very core of the life of man, for no man can live without religion.

As food is necessary for the body, prayer is necessary for the soul.

Prayer is not asking. It is a longing of the soul.

It is better in prayer to have a heart without words than words without a heart.

Prayer is the key of the morning and the bolt of the evening.

—Mahatma Gandhi

TRANSVAAL YOUTH CONFERENCE

JOHANNESBURG.—The 15th Annual Conference of the Transvaal Indian Youth Congress will be held at the Duncan Hall (City Hall) Johannesburg on Sunday, 2nd October, 1960 commencing at 10 a.m.

Owing to the State of Emergency, the conference—due in April this year—was postponed.

Problems of organization and other problems facing the youth will be discussed.

The theme of conference is "A challenge to the Youth of South Africa." The significant role young people are called upon to play in the days ahead, and the establishment of a free and non-racial South Africa will be the primary object of the Conference.

ence.

Youth Congress members detained during the State of Emergency will be present and will relate some of their experiences. Prominent speakers will address the Conference.

The joint secretaries, Mr. M. Moko and Mr. E. Pabai state:—"We call upon the youth of the Transvaal to attend this Conference in great numbers and show the Nationalist Government that the events of the past months have not shaken their faith in the Congress Movement which is dedicated to create a South Africa free from fear, oppression, hatred and racial animosity—a South Africa as envisaged in the Freedom Charter."

Indian Opinion

FRIDAY 30TH SEPTEMBER, 1960

OCTOBER 2nd

THE day after tomorrow, October 2nd 1960, marks the ninety first anniversary of the birth of possibly the greatest man of the twentieth century, Mahatma Gandhi. The land of his birth, India, to which he dedicated his life has paid him all the honour it could and continues to do so in many abiding ways; the world, too, honours him in various ways not the least of which is a careful study of his life, his political and religious activities, and his philosophy. Inquiries concerning him come to us here at Phoenix regularly from different parts of the world. Over the last few weeks we have received letters about Mahatma Gandhi's life from Malaya, Germany and the United States of America. Although the man is dead his teachings inspire people all over the world to study a life, the like of which may not be seen for many long years in this world.

The irony of all this is that here in South Africa the very people in whose cause he gave the first twenty years of his life have more or less forgotten him. It will not surprise us if the occasion of the ninety first anniversary of his birth passes by without any notice being taken of it by the Indian people. If that happens—and it has happened in the past—it will once illustrate forcibly that although the Indian people have been in the country for a hundred years now they lack in sentiment and scholarship. Mahatma Gandhi served the Indian people of this country in a remarkable way. Twenty years of the history of the Indian people in Natal and the Transvaal are intimately tied with his life in these two provinces. From the day in 1894 when he organised the petition against the efforts of the Government of Natal to take away the Parliamentary Franchise from the Indian people to the day when the Smuts-Gandhi Agreement was concluded in 1914 he gave devoted service to the Indian people, being at all times in the vanguard, never calling upon others to do what he was not himself willing to do.

In the course of that service he evolved the technique of Satyagraha, disobedience to unjust laws. Later he used this technique in the service of the Motherland. It is, indeed, one of the greatest achievements in the history of civilisation that without using a single weapon he brought to its knees the power of England, based on colossal technological resources. For this service to his Motherland, his countrymen honour him in various ways. There are Gandhi Foundations and Institutes; there are serious journals devoted to the study of his fascinating life. In other parts of the world keen interest in his life and activities and numerous books are being published. There has been recently a great quickening of interest in Gandhi and Gandhian techniques in America. But here in South Africa it is the Indian people who know least about his life and work. To the

(Continued in next Column)

Gandhiji On Varna And Ashrama

[The following is taken from a speech delivered on 1-10-'27 at Trivandrum.—Ed, I.O.]

SO far as I know anything of all of Hinduism, the meaning of *varna* is incredibly simple. It simply means the following on the part of us all of the hereditary and traditional calling of our forefathers, in so far as the traditional calling is not inconsistent with fundamental ethics, and this only for the purpose of earning one's livelihood. I regard this as the law of our being, if we would accept the definition of man given in all religions. Of all the animal creation of God, man is the only animal who has been created in order that he may know his Maker. Man's aim in life is not therefore to add from day to day to his material possessions and to his material possessions but his predominant calling is from day to day to come nearer his own Maker, and from this definition it was that the *rights* of all discovered this law of our being. You will realize that if all of us follow this law of *varna* we would limit our material ambition, and our energy would be put free for exploring those vast fields whereby and where-through we can know God. You will at once then see that nineteenth of the activities that are today going on throughout the world and which are engraving our attention would fall into disuse. You would then be entitled to say that *varna* as we observe it today is a travesty of the *varna* that I have described to you. And so it undoubtedly is, but just as we do not hate truth because untruth parades itself as truth, but we sift untruth from truth and cling to the latter, so also we can destroy the distortion that passes as *varna*, and purify the state to which the Hindu society has been reduced today.

Ashrama is a necessary corollary to what I have stated to you, and if *varna* today has become distorted, *ashrama* has altogether

disappeared. *Ashrama* covers the four stages in one's life, and I wish the students who have kindly presented their papers to me—the Arts and Science students and the Law College students—were able to assure me that they were living according to the law of the first *ashrama*, and that they were *brahmachari* in thought, word and deed. The *brahmacharya ashrama* insists that only those who live the life of a *brahmachari*, at least up to 25 years, are entitled to enter the second *ashrama*, i.e. the *Grhastha ashrama*. And because the whole conception of Hinduism is to make man better than he is and draw him nearer to his Maker, the *rights* set a limit even to the *grhastha ashrama* stage and imposed on us the obligation of *vanaprastha* and *sannyas*. But today you will vainly search throughout the length and breadth of India for a true *brahmachari*, for a true *grhastha*, not to talk of a *vanaprastha* and *sannyas*. We may to our elongated wisdom, laugh at this scheme of life, if we wish to. But I have no doubt whatsoever that this is the secret of the great success of Hinduism. The Hindu civilization has survived the Egyptians, the Assyrians and the Babylonians. The Christianism is but two thousand years old. The Islam is but of yesterday. Great as both these are they are still in my humble opinion in the making. Christian Europe is not at all Christian, but is groping, and so in my opinion is Islam still groping for its great secret, and there is today a competition, healthy as also extremely unhealthy and ugly, between these three great religions.

As years go by, the conviction is daily growing upon me that *varna* is the law of man's being and therefore so necessary for Christianity and Islam, as it has

(Continued on page 311)

(Continued from previous column)

Indian school-child Gandhi is no more than a name; that is not the child's fault. It is the fault of the community as a whole. The community must do something to remedy this defect for there is little doubt that this country will have to follow the Gandhian path in its quest for freedom. The Indian people must kindle interest in the life and work of Mahatma Gandhi and also place this life and work before the rest of the country.

Blind Society Reviews A Year Of Work

"REMARKABLE AND INSPIRING"

REPORT OF THE COMMITTEE

IT is the content of his address to the annual general meeting of the Natal Indian Blind Society and the Arthur Daxell School for the Blind recently given A. H. Zulu M.A.

It is both remarkable and inspiring to observe that in our South Africa, bedevilled though it is by divisions of all kinds, the entire South African community has been involved in this gigantic effort, even if indirectly and unconsciously at several points. Here is a sharing in one responsible task. Here the community has discharged a grave responsibility and justified its claim to self-respect.

I repeat that through the work of the Natal Indian Blind Society, all the people of South Africa, of Natal and of Durban, have done something which entitles them to earn the respect which is accorded to human beings. You may think this is an extravagant statement to make. It is not. It is a sober fact. It is true that the Natal Indian Blind Society has been but one only of the instruments through which our community has attempted to serve mankind. It is nonetheless true that in doing these things the community acknowledges a principle of singular importance for man and for society.

Man shares with animals many characteristics. One man is man on the strength of what distinguishes him from the animal world. Of man's contact with nature I need mention only the ugly quality of selfishness, which is absence of concern for the comfort and well-being of others. When man is utterly selfish he is utterly bestial. By own language, Zulu, speaks true when he calls it "Ibhuphu", which means, literally, "bull-dog arm". And where individuals in a community think too much of their own comfort in the comparative neglect of regard for the welfare of others, the decay of such a community sets in. The handicapped members in such a society not only suffer cruel neglect physically, but they suffer the treatment of animals. In such a society there will be enormous waste and friction. Virtue is destroyed, morality ceases and man descends to the life of animals.

SITE REQUIRED

THE Natal Indian Blind Society is in urgent need of a site 40-50 acres in order to accommodate expanding needs of its school for the blind. Referring to this Mr K. M. Pillay, the president of the Society made the following remarks in the course of his address to the annual general meeting of the Society recently:—

"It is with regret that I have to report that we have not made much progress in finding a suitable site for our multi-purpose project and expansion of the Arthur Daxell School for the Blind. We have been continuously in negotiations with the Town Planning Officer and the City Engineers Department of the Durban City Council. We have inspected several sites but the question of land for our project is still far from settled. A suitable one for our programme has become an urgent necessity, for the Department of Education, Arts and Sciences having approved of our scheme and expansion of the Arthur Daxell School for the Blind have agreed to a £40,000 subsidy £20,000 of which is placed in the 1960-1961 estimates. The Durban City Council is making every endeavour to find us the land and we hope for a fruitful outcome of our negotiations with them. We must find the land soon, as the Department is anxious that we should commence building operations in the near future. A site in the region of 40 to 50 acres within easy reach of Durban and its environs is what is desired. Any member of the public who can assist us to find the land is kindly requested to contact us

AMONG the observations and comments made in the report submitted by the General Committee to the annual meeting of the Natal Indian Blind Society recently were the following:—

Preventive Work

A great deal of the time of the office staff has been spent in attending to the needs and comforts of the blind and also in maintaining the propaganda campaign of the Society for the prevention of blindness. During the year under review 71 were referred to the Eye Clinic and 70 were referred to ophthalmic specialists. These persons were assisted to obtain Contact Lenses and we are deeply grateful to the Department of Health for the supply of these lenses through the Pans Relief Scheme. Despite this, however, eleven persons were registered as blind during the year.

The views of members of the Society to the blind at their homes have been maintained and we have been able to establish a better liaison between the Society and its cases.

The highlights of the year was the Seminar on the work of the Physically Handicapped which was held during October, 1959. We are most grateful to Dr. C. M. Van Antwerp, Mr V. H. Vaughan and Mr S. K. Westworth for having come to Durban especially to give our members the benefit of their expert knowledge and experience in the field of the work of the physically handicapped. They were able to throw new light on some of the day-to-day problems which confronted us in our work and there is no doubt that they have aroused the inspiration for our future activity.

Workshops

The workshops of the Society situate at 34 Lorne Street, Dur-

ban, opened on the 1st April 1959, with 7 blind adult male trainees. Mr T. Briggs has been engaged as instructor and at present there are 14 males and 3 females being trained in the making of baskets at the workshops.

The trainees have made excellent progress and more important than any material benefits which they have been receiving is the fact that they have been offered a new hope in life. They have been provided with an opportunity of taking their rightful place in society alongside people blessed with vision.

The trainees receive an allowance of £1 0s. 9d per week and are provided with breakfast and a hot lunch and uniform.

We regret to record that while the Department of Social Welfare and Pensions has agreed to subsidise the allowance that is being paid to the trainees it has delayed the approval of the subsidy in respect of Capital, Maintenance and Administration expenditure. The South African National Council for the Blind has interceded on our behalf and we are hopeful that the representations which have been made would result in the full subsidy being approved.

As we have already indicated, the trainees have made excellent progress and the baskets produced at the workshops have been very successfully introduced to the public. It is with feelings of pride that we have heard the comments from all sources which favourably compare the quality of the baskets produced at our workshops to those turned out by larger and longer established institutions. Most of the credit for this is due to our instructor, Mr T. Briggs who has given his heart and soul to the work and given the trainees the full benefit of his vast experience.

MEMBERS REQUIRED

THE Natal Indian Blind Society requires more to help in its work. Making an appeal for members the President of the Society told the annual general meeting held recently:

"For a Society which is expanding its wings and activities and covering such a wide field, the membership is still far too small. Even of the once led membership only a few carry out the purpose of the organisation and work

of the Society and the heavy burden is placed on the heads of a few willing workers. If the Society is to grow further into a viable and strong organisation there must be infusion of new blood and enthusiastic and willing workers must join the ranks and support the movement and share in the work of the Society. It must be remembered that the success of all voluntary welfare agencies is a large measure de-

pends on willing, sincere voluntary workers. Therefore while recording my heartfelt appreciation and thanks to all members of the Society who have spontaneously and at all times answered the call of the Society, let me once again appeal earnestly to all members of the public who are able to, and have the interest of the Society at heart, to join the Society and help in the noble work."

OCTOBER 2nd 1960, falling on Sunday, marks the ninety-first anniversary of the birth of Mahatma Gandhi, the founder of this journal and of the Phoenix Settlement from where it is being published, the maker of Modern India and a sage who ranks with Buddha and Christ in his service to mankind. On this occasion we reproduce his account of his birth parentage and childhood from his autobiography "The Story of My Experiments with Truth" with acknowledgements to the publishers, Navjivan Press, Ahmedabad, India. Ed. I.O.)

BIRTH AND PARENTAGE

THE Gandhis belong to the Bham caste and seem to have been originally grocers. But for three generations, from my grandfather, they have been Prime Ministers in several Kathiawar States. Unattached Gandhi, alias Om Gandhi, my grandfather, must have been a man of principle. State intrigues compelled him to leave Porbandar, where he was Diwan, and to seek refuge in Junagadh. There he married the Nawab with the left hand. Someone, noticing the apparent discrepancy, asked for an explanation, which was given thus: 'The right hand is already pledged to Porbandar.'

Om Gandhi married a second time, having lost his first wife. He had four sons by his first wife and two by his second wife. I do not think that in my childhood I ever felt or knew that these sons of Om Gandhi were not all of the same mother. The fifth of these son brothers was Karamchand Gandhi, alias Kaba Gandhi, and the sixth was Tulsi Das Gandhi. Both these brothers were Prime Ministers in Porbandar, one after the other. Kaba Gandhi was my father. He was a member of the Rajwade Sanshodhan Mandal. It is now extinct, but in those days it was a very influential body for settling disputes between the chiefs and their fellow clansmen. He was for some time Prime Minister in Rajkot and then in Vankar. He was a proponent of the Rights State when he died.

Kaba Gandhi married four times in succession, having lost his wife each time by death. He had two daughters by his first and second marriages. His last wife, Pulkhai, bore him a daughter and three sons, I being the youngest.

My father was a lover of his clan, truthful, brave and generous, but short-tempered. To a certain extent he might have been given to carnal pleasures. For he married for the fourth time when he was over forty. But he was incorruptible and had earned a name for strict impartiality in his family as well as outside. His loyalty to the State was well known. An Assistant Political Agent spoke touchingly of the

Rajkot Thakore Sahib, his chief, and he stood up to the result. The Agent was angry and asked Kaba Gandhi to apologise. This he refused to do and was therefore kept under detention for a few hours. But when the Agent saw that Kaba Gandhi was adamant, he ordered him to be released.

My father never had any ambition to accumulate riches and left no very little property.

He had no education, save that of experience. At best, he might be said to have read up to the fifth Gurmata standard. Of history and geography he was innocent. But his rich experience of practical affairs stood him in good stead in the solution of the most intricate questions and in managing hundreds of men. Of religious training he had very little, but he had that kind of religious culture which frequents visits to temples and listening to religious discourses make available to many Hindus. In his last days he began reading the Gita at the instance of a learned Brahmin friend of the family, and he used to repeat aloud some verses every day at the time of worship.

The outstanding impression my mother has left on my memory is that of devotion. She was deeply religious. She would not think of taking her meals without her daily prayers. Going to Navel—the Vaisknavi temple—was one of her daily duties. As far as my memory can go back, I do not remember having ever missed the Chaturmas. She would take the hardest vows and keep them without flinching. There was no excuse for shirking them. I can recall her once failing it when she was observing the Chaturmas vow, but the illness was not allowed to interrupt the observance. To keep two or three consecutive fasts was nothing to her. Living on one meal a day during Chaturmas was a habit with her. Not content with that, she fasted every alternate day during the Chaturmas. During another Chaturmas she vowed not to have food without saving the sun. We children on those days would stand, staring at the sky, waiting to encounter the appearance of the sun to our mother. Every-

body knew that at the height of the rainy season the sun often does not condescend to show his face. And I remember days when, at his sudden appearance, we would rush and announce it to her. She would run out to see with her own eyes, but by that time the fugitive sun would be gone, thus depriving her of her meal. "That does not matter," she would say cheerfully, "God did not want me to eat today." And then she would return to her round of duties.

My mother had strong common sense. She was well informed about all matters of State, and ladies of the court thought highly of her intelligence. Often I would accompany her, exercising the privilege of childhood, and I still remember many lively discussions she had with the widowed mother of Thakore Sahib.

Of these parents I was born at Porbandar, otherwise known as Sudamapuri, on the 2nd October, 1869. I passed my childhood in Porbandar. I recollect having been put to school. It was with some difficulty that I got through the multiplication tables. The fact that I recollect nothing more of those days than having learnt, in company with other boys, to add and subtract all kinds of numbers would strongly suggest that my intellect must have been sluggish, and my memory raw.

1. A lot of food of four months. A lot of food and clothing during the four months of the year. The period is a lot of long time.

2. A lot of food in which the daily quantity of food is increased or diminished according to the time taken to eat.

DEATH

Death is an necessary for men's growth as life itself.

No country has ever risen without being purified through the force of suffering. The mother suffers so that her child may live. The condition of wheat growing is that the seed grain should perish. Life comes out of Death.

That nation is great which casts its head upon death as its pillow. Those who defy death are free from all fear.

Death is at any time blessed. It

(Continued in next column)

Letter To Durban Town Clerk

55A, FIELD STREET,
DURBAN,
September 3, 1897

WILLIAM DOOLEY Esq.
(TOWN CLERK)
DURBAN
SIR,

Mr. V. Lawrence is a clerk in my office. He has often to go out in the evening either to attend meetings or to give Tamil lessons which do not terminate before 9 p.m. He was twice or thrice interfered with by the Police and asked to produce a pass. I brought the matter to the notice of the Superintendent of Police who advised that in order to save inconvenience I should apply for the Mayor's pass of exemption for Mr. Lawrence. Acting on opinion that the by-law No. 106 section P does not apply to Mr. Lawrence I was loath to take that step. Mr. Lawrence however was again asked to produce a pass three days ago, though after he had explained where he had gone to, he was allowed to go. In order to save such inconvenience though I still retain the opinion that the Law does not apply to Mr. Lawrence, I think a pass of exemption is necessary for Mr. Lawrence.

I therefore beg to apply for such a pass for him.

I remain,

Yours,

Your obedient servant,
H. E. GANDHI

Durban Town Council Records:
Vol. 124, No. 23466.

*The original letter found in the official records is written in English and is signed by H. E. Gandhi, Superintendent of Police.

(Continued from previous column)
is twice blessed for a warrior who dies for his cause, i.e. truth.

Death is no fear, he is the trust of friends.

To lose oneself in the infinite is to find oneself.

— Mahatma Gandhi.

CHILDHOOD AND MARRIAGE

I MUST have been about seven when my father left Porbandar to become a member of the Rajsthan Court. There I was put into a primary school, and I can well recollect those days, including the scenes and other particulars of the teachers who taught me. As at Porbandar, so here, there is hardly anything in note about my studies. I could only have been a mediocre student. From this school I went to the suburban school and thence to the high school, having already reached my twelfth year. I do not remember having ever told a lie during this short period, either to my teachers or to my schoolmates. I used to be very shy and avoided all company. My books and my lessons were my sole companions. To be at school at the stroke of the hour and to run back home as soon as the school closed, that was my daily habit. I literally ran back, because I could not talk to anybody. I was even afraid that anyone should poke fun at me.

There is an incident which occurred at the examination during my first year at the high school and which is worth recording. Mr. Giles, the Educational Inspector, had come on a visit of inspection. He had set us five words to write as a spelling exercise. One of the words was 'copy'. I had mispelled it. The teacher tried to prompt me with the point of his hand, but I would not be prompted. It was beyond me to see that he wanted me to copy the spelling from my neighbour's slate, for I had thought that the teacher was there to supervise us against copying. The result was that all the boys, except myself, were found to have spelt every word correctly. Only I had been stupid. The teacher tried later to bring this stupidity home to me, but without effect. I never could learn the art of 'copying'.

Yet the incident did not in the least diminish my respect for my teacher. I was by nature biased to the disadvantage of elders. Later I came to know of many other failings of this teacher, but my regard for him remained the same. For I had learnt to carry out the orders of elders, not to seek their criticism.

Two other incidents belonging to the same period have always clung to my memory. As a rule I had a dislike for any reading

beyond my school book. The daily lessons had to be done, because I disliked being taken to task by my teacher as much as I disliked deceiving him. Therefore I would do the lessons, but often without my mind in them. Thus even when the lessons could not be done properly, there was of course no question of any extra reading. But somehow my eyes fell on a book purchased by my father. It was "Shravana Pitribhakti Nataka" (a play about Shrivama's devotion to his parents). I read it with interest. There came to our place about the same time itinerant showmen. One of the pictures I was shown was of Shrivama carrying on his shoulders his blind parents on a palanquin. The book and the picture left an indelible impression on my mind. 'Here is an example for you to copy,' I said to myself. The agonised lament of the parent's over Shrivama's death is still fresh to my memory. The melting tone moved me deeply, and I played it on a concertina which my father had purchased for me.

There was a similar incident connected with another play. Just about this time, I had secured my father's permission to see a play performed by a certain dramatic company. This play—"Harischandra"—captured my heart. I could never be tired of seeing it. But how often should I be permitted to go? It haunted me and I must have asked Harischandra to myrtle home without number. 'Why should not all be truthful like Harischandra?' was the question I asked myself day and night. To follow truth and to go through all the ordeals Harischandra went through was the one ideal it inspired in me. I literally believed in the story of Harischandra. The thought of it all often made me weep. My consciousness tells me today that Harischandra could not have been a historical character. Still both Harischandra and Shrivama are living realisms for me, and I am sure I should be moved as before if I were to read these plays again today.

Much as I wish that I had not written this chapter, I know that I shall have to swallow many such bitter draughts in the course of this narrative. And I cannot do otherwise, if

I claim to be a worshipper of Truth. It is my painful duty to have to record here my marriage at the age of thirteen. As I am the youngest of the same age about me who are under my care, and think of my own marriage, I am inclined to pity myself and to congratulate them on having escaped my lot. I can see no moral argument in support of such a preposterously early marriage.

Let the reader make no mistake. I was married, not betrothed. For in Kathiawar there are two distinct rites,—betrothal and marriage. Betrothal is a preliminary promise on the part of the parents of the boy and the girl to join them in marriage, and it is not irrevocable. The death of the boy results in widowhood on the girl. It is an agreement purely between the parents, and the children have no concern with it. It appears that I was betrothed thrice, though without my knowledge. I was told that two girls chosen for me had died in turn, and therefore I infer that I was betrothed three times. I have a faint recollection, however, that the third betrothal took place in my seventh year. But I do not recollect having been informed about it. In the present chapter I am talking about my marriage, of which I have the clearest recollection.

It will be remembered that we were three brothers. The first was already married. The eldest decided to marry my second brother, who was two or three years my senior, a couple possibly a year older, all at the same time. In doing so there was no thought of our welfare; much less our wishes. It was purely a question of their own convenience and economy.

Marriage among Hindus is no simple matter. The parents of the bride and the bridegroom often bring themselves to ruin over it. They waste their substance, they waste their time. Months are taken up over the preparations,—in making clothes and ornaments and in preparing budgets for guests. Each tries to outdo the other in the number and variety of courses to be prepared. Women, whether they have a voice or no, sing themselves hoarse, even get ill, and disturb the peace of the neighbours. These in their turn quietly put up with all the turmoil and bustle, all the dirt and filth, representing the co-

meses of the feast, because they know that a time will come when they also will be behaving in the same manner.

It would be better, thought my elders, to have all this bother over at once and the same time. Less expense and greater excitement. For money could be freely spent if it had only to be spent once instead of thrice. My father and my uncle were both old, and we were the last children they had to marry. It is likely that they wanted to have the last best time of their lives. In view of all these considerations, a triple wedding was decided upon, and as I have said before, months were taken up in preparation for it.

It was only through these preparations that we got warning of the coming event. I do not think it meant to me anything more than the prospect of good clothes to wear, drum beating, marriage processions, and a strange girl to play with. The actual device came in, as I propose to draw the curtain over my shame, except for a few details worth recording. To these I shall come later. But even they have little to do with the central idea I have kept before me in writing this story.

So my brother and I were both taken to Porbandar from Rajsthan. There are some amusing details of the preparations to the final drama,—e.g., removing our bodies all over with turmeric paste—but I must omit them.

My father was a Diwan, but nevertheless a servant, and all the more so because he was in favour with the Thakore Sahib. The latter would not let him go until the last moment. And when he did so, he ordered for my father special stage coaches, reducing the journey by two days. But the ladies had quilled otherwise. Porbandar is 120 miles from Rajsthan,—a fast journey of five days. My father did the distance in three. But the coach toppled over in the third stage and he sustained severe injuries. He arrived bandaged all over. Both his and our interest in the coming event was half destroyed, but the ceremony had to be gone through. For how could the marriage dates be changed? Moreover, I forgot my grief over my father's injuries in the childish excitement of the wedding.

I was devoted to my parents. But no less was I devoted to

(Continued on page 311)

A PAGE OF NEWS FROM INDIA

No New Taxes Proposed In Gujarat Budget

("Indian Opinion" India Service)

THE first budget of Gujarat, which was presented to the state Assembly in Ahmedabad by the Chief Minister, Dr. Jivraj Mehta, shows a revenue deficit of Rs 193 million.

Revenue receipts are estimated at Rs 486.2 million and expenditure at Rs 595.4 million. No new taxes have been proposed to cover the deficit.

In his budget speech Dr. Mehta said he had provided for a capital expenditure of Rs 168.5 million. This includes 87.5 million for irrigation.

The Chief Minister said that with the development of Kutch Port and with the rich sources of oil near Cambay and Ankleshwar, the Third Plan would witness rapid industrialization of the new state.

{Rs 1 million—£75,000}

Agricultural University For Rajasthan During Third Plan

("Indian Opinion" India Service)

NEW DELHI.—A TENTATIVE outlay of more than Rs 9,740 million (£160.5m.) has been provided for Rajasthan's Third Five-Year Plan. This is in addition to the expenditure of Rs 450 million (£7.75m.) for the Rajasthan Canal Project. Work on the project is to be undertaken during the Third Plan period.

The proposed outlay makes the largest provision—Rs 450 million (£7.75m.) for education. About Rs 240 million (£4m.) have been allocated for irrigation and Rs 300 million (£5m.) for agriculture and allied sectors including forests, minor irrigation and co-operation. About Rs 180 million (£3m.) are to be spent on construction of roads.

Rajasthan's Third Plan envisages an additional production of 1.8 million tons of food grains during the next five years. This is to be achieved mainly through major and minor irrigation schemes, land development, distribution of manures, fertilizers and improved seed and more efficient agricultural practices.

It is proposed to produce 224,000 bales of additional

cotton, 90,000 tons of sugar cane and 64,000 tons of oilseeds.

The plan provides for an agricultural university during the Third Plan to serve as a central organization. Also, another agricultural college is to be opened in the early years of the plan to meet the growing demand for agricultural graduates.

All villages and 80 per cent of rural families are to be covered by co-operatives. The whole of the state will be covered by Community development blocks by October 1963. Seventy-three new blocks will be started for this purpose.

The state will have 100 work sheds in rural areas and 900 sheds in industrial estates. Education facilities are to be made available for 70 per cent of children in age group 6-11, and 30 per cent in age group 12-14.

Growing Value Of Plastics Production

("Indian Opinion" India Service)

NEW DELHI.—The industry is forging ahead, in the last two years, production of polythene and urea has been established. With the production of urea in fertilizer factories, large development in urea resin is expected.

Since the development of chlorine and carbide has been established in the Second Plan period, schemes are under way for the production of versatile plastics like PVC. It is expected that production of all varieties of plastics will increase from nearly 11,000 tons in 1960-61 to 74,000 tons by 1965-66.

The production of all plastic raw materials and finished products, which was valued at Rs 100 million (£1.7m.) in 1956, is rising to Rs 200 million (£3.3m.) in 1960 and should reach Rs 1,000 million (£17.5m.) in 1965.

Already, the industry has established considerable export earnings.

Ban On Export Of Peacock Feathers

("Indian Opinion" India Service)

THE Government of India in pursuance of their policy of conservation of protected species, particularly the peacock, have banned the export from India of articles made out of peacock feathers, including peacock feather fans, and even small quantities of peacock feathers.

They have decided that such objects should not be allowed for export even as souvenirs etc., of passengers proceeding out of India as this practice is bound to encourage commercialization of peacock feathers and the entire policy of conservation of the protected species may be defeated.

WATCHES, Gent's models—35 Jewels, waterproof, shockproof, antimagnetic, unbreakable mainspring, fitted with matching metal expansion straps—price 47/6. As above, but 21 Jewels—43/6. As above, but 17 Jewels—39/6. As above but with self-changing calendar, 17 Jewels—52/6. Also 21 Jewels Calendar—36/6. Other models from 19/6.

LADIES' models 35 Jewels, unbreakable mainspring, fitted with magnificent matching expansion bracelets—55/6. As above, but 17 Jewels—47/6.

A. J. AGENTS, First Floor, No. 104/105, 111a Malesia Building, 110A Street, or P.O. Box 9279, Johannesburg. Stocks limited, order immediately.

Measures To Popularize Science Teaching

("Indian Opinion" India Service)

NEW DELHI.—Extension programmes directed towards the popularization of science through lectures and the introduction of a scheme for encouraging cheaper editions of standard text books are among the several measures which have been taken by the University Grants Commission for making science teaching in colleges easier and more popular.

Other measures taken by the Commission are: scholarships and fellowships; organization of summer schools, seminars and refresher courses; award of travel grants to science personnel to visit other centres within the country; international travel grants to distinguished scientists; grants to colleges for science equipment and the establishment of central workshops for designing and fabricating the needed apparatus.

Teachers from Indian universities are being sent abroad every year for technical training and foreign scientists visiting this country are being invited to deliver lectures and discuss problems.

B-I Sailings Between East African Ports Karachi And Bombay

S.S. Kampala due 30th Sept.

Sails 5th Oct.

S.S. Karanja due 29th Oct.

Sails 3rd Nov. 1960

PASSAGE FARE FROM DURBAN TO BOMBAY

First Class	single	with food	£117-15-0
Second "	"	"	£78-10-0
Third Class with food			£39-15-0
Third Class (Vegetarian)			£39-7-0
Third Class without food			£34-10-0

For further particulars apply to—

Shaik Himed & Sons
(Pty.) Ltd.

390 Pine Street, — Durban.
Telephone 20432, Tel. Add. "KARAMAT."

fifty years ago...

Sept. 1910

ARRIVAL OF MR. POLAK AND THE DEPORTEES

(From "The Indian Opinion" October 1, 1910)

"S. S. SULTAN", with Mr. Polak and over eighty passive resisters entered the harbour at daybreak on Wednesday. Volunteers had already informed the Indian community of the time of arrival of the steamer. A start was made from Mr. Rustomjee's premises at 7 a.m. by a party consisting of Mr. Omar Hefee Amud Johari, Mr. Rustomjee, Mr. F. K. Naidoo, Mr. Gazeek Pandey, Mr. Megraj, Mr. Lawrence, Mr. Gandhi and others. By 9 a.m. there was a crowd of nearly 400 Indians. Mr. Dawood Mahomed came early with his carriage which he placed at the disposal of the Committee and which was of very great use in going to and from the Immigration and Health Offices.

It was known to the Committee that there was a case of small-pox on board among the Zanzibaris. The patient was removed at Quillimane and the passengers vaccinated. Mr. Polak had, however, declined to undergo the ordeal on conscientious grounds. Mr. Polak believes that vaccination is not only useless but is harmful and poisonous to the system. Mr. Polak was therefore confined to his cabin at Delagoa Bay after he had actually been on shore.

Upon arrival, therefore, Mr. Polak was told that he would have to go back if he did not allow himself to be vaccinated. Mr. Polak was ready to go back rather than take in the poison, as he put it, into his system. Representations were, however, quickly made and Mr. Polak was told that he could remain if he consented to be under observation for a period of six days. This he consented to do. Other European passengers were landed after vaccination. But the Indians were not allowed, in spite of vaccination. They too, therefore, remained under detention for six days.

Of the passive resisters the following have had their claims passed after a very strict examination:—

Madura Matha Padischoy, Madavey George Paul, Kolandavelle, Harry Lazarus, A. D. Isaac, Veera Pillay, Polany Moorgan, Ramnany, Kathia Ramnany,

Anthony Orilappa Lazarus, Willy Lazarus, Chokallagum Pillay, I. K. Robert (Kavim), D. Ernest, F. Ernest, Aaron John, D. Moosamy, Narsoo Appen, Samy Pandiah, Elstappa, Moosamy, Chellian, Chiniah Joe, Lalibagade, Chintamy Paul, Moosamy Paul, Merila Easlam, John Andrew and Nanyash Francis.

The following have gone to Port Elizabeth:—

Munna V Lingam, Lutchman, Louis Gabriel, Buleah, Subramoney Padischoy, Veeramuthu Padischoy, Veeramany Madaly, Valoo, Perumal, V. Duraimy Padischoy, Medrimutha Pillay, Venkatesam Kutoo, C. Ranganany Pillay, Peter Moolight, Subesathy Kriehar, Matha Mathan, Anthony Thambosamy, Arumagan Duraimy, A. John Lazarus, Moorgan, Singarnveloo, Madavey, alias A. R. Phillip, Chiniah Goriander, S. Paramany Pillay, K. Paramel Pillay, Madaramotha, K. Goriander, A. Narainany, V. Krishnany, S. Vekoo Padischoy, Duraimy Pillam, Mathan Morgan, Ananda Alwar.

THIS issue of the *Indian Opinion* makes the following comment on the work done by Mr. L. W. Ritch in England:—

The remarkable work done by Mr. Ritch as Secretary of the South Africa British Indian Committee renders his impending return to South Africa an event of the greatest importance to the Indian community. Mr. Ritch has laboured in England for the last four years without interruption amid very great domestic difficulties. Mrs. Ritch was sitting during practically the whole of the time. But Mr. Ritch has a heroic constitution, and though the illness of Mrs. Ritch naturally demanded a great deal of attention from him, it is no exaggeration to say that no committee has had in London a more energetic, more capable, more conscientious secretary than Mr. Ritch has been to his Committee. Mr. Ritch has a mastery over the tangled Indian question in South Africa very few Indians possess. His communications to the authorities at Downing Street or Whitehall

have always commanded attention. His unfailing tact and courtesy have brought to the Committee many an influential member. The statement made by Mr. Ritch to Reuters, just before he left for South Africa, shows what a masterly grasp he

has of the situation. Such is the man whom the Transvaal Indians purpose to honour upon his arrival in Johannesburg.

All political comment in this issue by N. Daya/ee, "Indian Opinion," Private Bag, Durban.

Phone 232-5745

P. O. Box 1249,

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS

HOUSE FOR KEEN CASH PRICES

33 West Street, JOHANNESBURG.

Cable & Tel. Add. HARGOVAN.

Phone 29368

P. Hargovan & Co.

(Pty.) Ltd.

Received Shipment of Genuine Fireworks "Kwang Men Lung" Brand. Order Your Requirements Now.

Imported Snow Cap Neck 3 1/2" Diameter Mouth Pickle Jars

	Gallon	9/6	each	P.O.R. DURBAN
1 "	12/6	"	"	"
2 "	20/-	"	"	"
3 "	15/-	"	"	"
4 "	45/-	"	"	"

PACKING EXTRA.

CASH WITH ORDER ONLY.

155-7 WARWICK AVENUE,

P.O. BOX 1250.

DURBAN.

Special Offer: India-Made Agarbattis

(SHIPMENT JUST ARRIVED)

WHOLESALE TRADE PRICES

THREE ROBES, 3 inches	37/6 Doz
(Available in Thin/Thick Sticks)				
GATEWAY OF INDIA 2 Tolas	45/- "
" " " 5 "	30/- "
CHANDAN 2 "	18/- "
" " " 1 "	9/- "
SUGANDH RANI 5 "	38/- "
" " " 2 1/2 "	18/- "
" " " 1 "	8/- "
" " " 1/2 "	4/- "
LATAMANGESHEAR 1/2 "	4/- "
CHANDAN DROOP 1/2 Box of 16 Sticks				

CASH WITH ORDER — PRICES F.O.R. DURBAN

We have also received Genuine Basmati Rice 1/- per lb. (Minimum Order 100lb)

We are Stockists of all kinds of Indian Bells, Spices and Condiments, Betelnuts, Almonds, Tamarind, Whole Coconuts and All kinds of Imported Rice.

SPECIAL PRICES TO THE TRADE

Please write for our price lists

K. HARIBHAI & SONS

(PTY.) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants

81 Victoria Street, —P.O. Box 2156—Durban.

Telegraphic Add.: "BHAISONS"

કર્મ પરમણુ મોઢા ક'મેણા
ક્રમથી બોલે છે, સાચેનો માણસ
ક્રમને નહીં બારે આપણે જવાબ
લેવો કરીએ તો તેમાં આપણી
ગ્રેમની ખામી છે. તે દિસા છે.
—બિનોબાઈ

પુસ્તક ૫૮ રૂ.—અંક ૩૯

તા. ૩૦ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૬૦.

શુક્ર ૧૪૯ થી, ૪

યુનો તરફ જઈ રહેલા મી. ઇનોખ મ્બેલે

યોન્ડોની રતિરિયાલ વિશે ખ્યાલ આપવા એક વ્યૂવન યોન્ડો મી. ઇનોખ મ્બેલે દક્ષિણ આફ્રિકાથી છુપી રીતે ભાગી છુટ્યા છે. એની ઉંમર ૨૪ વરસની છે અને એ બીજાનાના રહેવાસી છે. તેઓ કાલ કંઠનમાં છે. તેઓ ત્યાંથી યુનોની જનરલ એસેમ્બલી ભરે દક્ષિણ આફ્રિકાના રાજદૂતોના પ્રમુખ તરફ દાખલ રહેવાની ઈચ્છા દર્શાવે છે. મી. ઇનોખ મ્બેલે ચેતાની સાથે ૬,૦૦૦ યુરોવાલો એક ખરડો સાથે લઇ ગયા છે. એ ખરડામાં અત્યંત અદેવાલો હોવાનું જણાય છે.

મી. મ્બેલે જેની પાસે પાસપોર્ટ નથી, તેઓ બીજા કાગિડુઓની સ્પષ્ટ રીતે દેશ બહાર નીકળી ગયા છે. તેઓ ને ખરડો સાથે લઇ ગયા છે. તે યોન્ડો મેલેએ તેનાર ક્ષેત્રે દેશ નેલનાઈટ સરકારની સાથે આ એકો ખરડો તેનાર ધરો છે કે વિશ્વ એ જાણીને ચોંંકી જાય. આ ખરડો એવા નખતે તેનાર ધરો છે કે નેલનાઈટ સરકાર ખરેખર બહુની જાય. આ સિવાય ટ્રાસકાઇના નેલનાઈટ કમીશનર-જનરલ મી. ફેન્સ એકલે એવું કહ્યું છે કે ટ્રાસકાઇના ખરેખર પકારે જવા દેવામાં આવશે નહીં, તેજ નખતે મી. મ્બેલે આ ખરડા સાથે બહાર નીકળી જાય છે.

આ ખરડો એવી ચીજથી કરે છે કે ઇન્ડિયન કોલર યોન્ડો અને ચોલીસ વચ્ચે ને અવગણાયું થઈ અને તેના પરીણે ને યોન્ડો મોઢા ચાલ્યાં થઈ તેના પાસ-પંચ રચાવી ભેષ્યે. આ અવગણાયું થઈ ચાલ્યાં થયાં તેના મોઢાક આંકો બહાર આવે નહીં. સરકાર ને આંકો બહાર પાડે તેના કરતાં વધુ હોવાનું થવાય છે.

આ સિવાય નીચેની માંજણીઓ પણ એ ખરડામાં છે.

● માન્ડુ સલાવાળાઓની ટાકાલિક નાખવી.

● યોન્ડોલેખમાંથી સરકારી નિયંત્રણના પેરમાઈટ ત્રીજા મોઢા સીમકો અને તેના સાથીઓની ટાકાલિક નાખવી.

● કમ્પ ડેવલપ્મન્ટ માંજણી—કાલ ને નીચી પાવરીની ડેવલપ્મન્ટ અપાય છે તેની નાખવી. (કાલ ને ડેવલપ્મન્ટ અપાય છે તેમાંથી પ્રતિકાલ

મોઢા, તેના સાથીઓ અને ચોલીસ સામેની ધણી હોસો આ ખરડામાં છે. આ ખરડામાં કહેવામાં આવ્યું છે કે સરકારની 'રીફોર્મિસન સ્કીમ'થી યોન્ડો મોઢામાં વધુ મરીનાઈ આવી પડી છે. ડેવલપ્મન્ટ એકાઈ થતાં જાય છે અને નીચા વ્યવસાય ખતર્તા જાય છે. આ સિવાય સરકાર યોન્ડોલેખના કિનારાને જામ લઈ લેવા માંગે છે, અને ત્યાં કારખાનાઓ અને ચેરાઓ મારે બેટીની સમગ્ર કરવા માંગે છે એવો આરોપ થયો છે. મોઢાએ આ જમીન છુપી રીતે સરકારને આપી હોવાનું થતાય છે.

યોન્ડો મોઢા તરીકે હોવાં જતાં 'ચોલ ટેકલ' દેશ પાછોથી વધારીને સવાને પાછો કરી છે.

આ રીતે ધણીએ હોસો આ ખરડા માં બરી છે. મી. ઇનોખ મ્બેલે લંડનથી યુનોની જનરલ એસેમ્બલીની મોઢામાં જવા માટે આવરતાથી રાક ભેષ્ય રચા છે.

આ રીતે ધણીએ હોસો આ ખરડા માં બરી છે. મી. ઇનોખ મ્બેલે લંડનથી યુનોની જનરલ એસેમ્બલીની મોઢામાં જવા માટે આવરતાથી રાક ભેષ્ય રચા છે.

સરકાર, ડર્વ રીફોર્મ ચર્ચની વિનંતીને અવગણે છે

ડર્વ રીફોર્મ ચર્ચ ખીસપ રીસ અને સહી સલામતીની ખાતરી સરકાર પાસે માંગી હતી. પરંતુ સરકાર એ અવગણી કરી છે. ખીસપ રીસ એકાઈના સમર્થમાં 'પ વર્ડ' કાલેસી એક સર્વિસના અધિવેશનમાં ભાગ લેવા માટે આવનાર હતા. પરંતુ ભણે હવે સરકારે સલામતીની ખાતરી આપવા માટે ના પાડી છે ત્યારે તેઓ આ અધિવેશનમાં ભાગ લઈ શકે એમ નથી. આ અધિવેશન સાત દિવસ ચાલે એમ છે, પરંતુ ચેરમા દિવસ માટે પણ સરકાર ખાતરી આપવા માંજી નથી.

ડી. બાર. સી. એ આ માંજણી કરી તેનું કારણ છે. તેઓને ભય છે કે દક્ષિણ આફ્રિકામાં એકાઈના

ચર્ચો અને આફ્રિકાના ચર્ચો વચ્ચે મતભેદ પડે. આ મતભેદ ન પડે તે માટે ડી. બાર. સી.એ આ માંજણી કરી હતી.

'પ વર્ડ' કાલેસી એક સર્વિસ અધિવેશન છે કે આ અધિવેશનમાં ભાગ લેવા માટે આઠ સર્વિસે આગળે. એકાઈના ચર્ચો કહેવું એમ છે કે ખીસપ રીસ આ અધિવેશનમાં ભાગ લઈ એ ખાસ જરૂરી છે. તેઓએ એવો પ્રયત્ન પણ કર્યો છે કે આ અધિવેશન યુનિયનની બહાર બરુ, ન્યાં ખીસપ રીસ કાજરી આપી શકે.

એક માણુ ભણે આ અધિવેશનમાં રહી છે ત્યારે ખીસપ રીસે વિલાપતમાં ના એક એકાઈના ખીસપની કામ ચલાઈ નિયંત્રક યોતાની અધ્યક્ષે

શુભેચ્છાના સંદેશો

દિવાળી નામે છે. નવુ વરસ તેની પાછળ પાછળ આવી જશે રહેશે. આ શુભ પરવેને વિશે મીત્રો સમર્પેદીયા અને પ્રકાશ તથા વેપારીઓને તમારી શુભેચ્છા આ પત્રકારા વાહવા અમને દુરત છપી મોકલો.

શુભેચ્છાના શાલો

દેશ ઈશ્વર કલમ મા. ૧-૧-૦૦
૩ ઈશ્વર કલમ મા. ૨-૨-૦૦
૫ ઈશ્વર કલમ મા. ૫-૫-૦૦

શુભેચ્છાક,
ઈન્ડિયન ઓપિનિયન.

નોંધ : તમારા મીત્રોને અને સ્નેહીઓને શુભેચ્છાના સંદેશો મોકલવા અમને હોય તો તા. ૧૫ પહેલા અમને અધિક ભથ્થ લેમ યુવત મોકલી આપવો.

કરી છે. આ ખીસપનું નામ બહાર આવ્યું નથી. ખીસપ રીસ ભણે દેશવેદો મોખવતા હશે ત્યારે આ ખીસપ તેમની અધ્યક્ષે કામ કરશે. ખીસપ રીસ કાલ કંઠનમાં છે.

એવું જણવા મળ્યું છે કે એકાઈના સમર્થમાં ખીસપ રીસના વચીલે ખીસપ રીસની સુચનાથી રાદ ભેષ્ય રચા છે. તેઓ સરકારના આ, પચલા સામે કામચલાવના પચલા ભેષ્ય માંગે છે. તેઓ કહેવું એમ છે કે આ તો 'અનરેડુલ ડીપોર્ટેશન' Unlawful Deportation કહેવાય. આ પચલા ભેષ્યનું એ કારણ છે કે સરકાર ને ખબર પડે કે તેઓએ ધીરિયા પચલાં મેરનાભળી છે અને તેઓ કરીથી આવા મેરનાભળી પચલા નહીં.

સંજોગ : કોએસના શુભપૂર્ણ પ્રમુખ બી ડેવરે હવે પછી કાલ પણ પ્રકાર નો એવો ન સંકીર્ણવનો નિર્ણય કર્યો છે. તેઓ સલામત પ્રવૃત્તિઓ માં તથા બી નહેરના કાર્યમાં સકામ કરશે.

“ઇન્ડિયન ઓપિનિયન”

શુક્રવાર તા. ૩૦ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૬૦.

ઓક્ટોબર-૨

ધી સમી સહીના કોમી મહાન ગુરુ મહારાજા માંધીજીની ૬૧મી વરસગાંઠ ૨૯ ઓક્ટોબરના દિવસે આવે છે. તેમની જન્મજયિ ભારત કે જેને માટે તેમણે જીવન સ્થાપવું કર્યું તે કમેશા માન આવે છે અને અનેક રીતે જેમની વરસગાંઠની ઉજવણી કરી છે. વિશ્વ પશુ પૂજ્ય બાપુજીને આ પ્રસંગે માન આવે છે. આ સિવાય વિશ્વના ઘણા દેશો પૂ. બાપુજીની ધર્મ-ભાવના, જીવન, શાસ્ત્રીય અને ધાર્મિકાનને અભ્યાસ કરે છે. પૂ. બાપુજી વિશે ગુજરાત કરતાં ઘણા ખૂબ વિશ્વના ઘણા ભાવોમાંથી અહીં ફીનીશ્ક આવે છે. છેલ્લાં થોડા અઠવાડિકાથી મહારાજા માંધીજીના જીવન વિશેના ઘણા ખૂબ મહત્વાકાંક્ષી, જર્મની અને અમેરીકાથી આવ્યા છે.

વકોક્તિ તો એ છે કે આ દક્ષિણ આફ્રિકામાં પૂ. બાપુજીને જીવનના અમૂલ્ય નીચ વરસો આવ્યા, પણ અહીંના લોકો પૂ. બાપુજીને જુદી ગણા છે. આ ૬૧મી જન્મતીને પણ અહીંના દિલોએ શ્રદ્ધા કરી વિના રહે તો એ ગણા જેવું નથી.—કમેશ જેમ મનનું આનું તેમ જ આ વખતે અને તો બેટનું ભારતીયક કહી શકાય કે છેલ્લાં થોડા વરસથી આ દેશમાં રહેતાં દિલોએ શાળાઈકીન બની ગયા છે. પૂ. બાપુજીને અદ્યતન રીતે આ દેશના દિલોઓની ચેષા કરી છે. નાટક અને દ્રશ્યવાલ પ્રાંતના દિલોએ કામે નીચ વરસ સુધી પૂ. બાપુજીનું જીવન જોડાવું કર્યું. ૧૮૬૪માં બ્યારે નાટક અરકાર દિલોએ પાસેથી પાસોપેન્ટરી મહાધિકાર છીનવી લેવા માગતી હતી અને પૂ. બાપુજીને જોની સાથે જે અરકાર તરફાર થયો ત્યારથી તે ૧૯૧૪ની સમય-ગાંધી કોલકાશ સુધી તેઓએ આગળ પડતો ગામ લીધો હતો.

આ કાર્ય કરતાં તેઓએ સત્યાગ્રહની શોધ કરી-જે બીજા-માથી કાયદા સામેની લડત હતી. પાછળથી આ નીતિ બાપુજીને ભારતમાં અજમાવી હતી. વિશ્વના ઇતિહાસમાં આ એક અમર શાસા છે કે એક પણ ક્રિયાકાર વાખર્ષો વિના પૂ. બાપુજી ઇન્ડિયન સામાજિકને ન્યાયનું. આ માટે ભારતવાસીઓ અનેક રીતે પૂ. બાપુજીને શ્રદ્ધા કરે છે. ગાંધી સંસ્થાઓ—અને જેમના જીવન નો અભ્યાસ કરવા માટે ઘણા આસિદો ભારતમાં છે. વિશ્વમાં જુદી જુદી જગ્યાએ પૂ. બાપુજીના જીવનનો અભ્યાસ થાય એ માટે પુસ્તકો પ્રકાશિત થાય છે. અમેરીકામાં ગાંધી નીતિનો અભ્યાસ માટે કહે જાનાં લોકોને ખુબજ રસ લાગ્યો છે. ‘વર્લ્ડ બહી ફક્ષિયુ આફ્રિકામાં’ ખાસ કરીને દિલોએ જ પૂ. બાપુજી વિશે પ્રભુ એણું બહુ છે. શાખામાં ભણતા બાળકો માટે ગાંધી એ કેવળ એક નામ છે, આમાં બાળકોનો હોમ નથી. એ હોમ કેવળ આપણી કેમનો છે. આપણી કેમની દરજ્જા છે કે તેઓ પૂ. બાપુજી વિશે બહુ અને ધમકે કારણકે જેમની નીતિ આપણે આપણી સ્વતંત્રતાની તરફ ધીમાવના માટે ઉપયોગમાં લેવી પડશે. દિલો કેમે પૂ. બાપુજીના જીવન અને કાર્યની રૂપરેખા સમજવા માટે તેનો અભ્યાસ કરવો એકલો—અને એ અભ્યાસ દેશને અર્પણ કરવું એકલો.

ગાંધી જન્મતી

“કહી”

આ સતના શાસ્ત્રિય મહારાજા માંધીજીનો જન્મ જન્મત પદરપના ભારતના ૧૬ ૧ ભારતના દિને પૌર-ભંદરમાં થયેલો તે કામે રંગીયા ભારત જેવું કર્યું ન કર્યું. અને ૧૯૧૪થી તેમણે દક્ષિણ આફ્રિકામાં કરેલી તપસ્યોના અંતે ફીનીશ આવ્યાથી મારેના જે ઉપાયો અમલમાં ચૂકવા પ્રાંતમાં તે પૌરનો એક ખાલી પ્રકાર થયું હતો. જેનાં સાધન-સાધે રાંદિયો અને કાંતણ અસ્તિત્વમાં આવેલાં. એ પછી રાંદિયો પ્રાંતનો અસ્તિત્વ રાંદિયો થતાં, મહારાજા માંધીજીની પ્રત્યેક જન્મ જન્મતીને રંગીયા ભારતનું પ્રાંત પ્રાંતને આપણે ભારતના સ્વાતંત્ર્ય જન્મમાં લઈ, અને, જન્મથી સ્વાતંત્ર્ય કર્યું. પરિણામે ૧૯૪૭ માં ભારત આઝાદ થયું.

કાંતીની કિલ્લિ પછી સાધનનું મહત્વ જોડ્યું થયું જન્મ એ નિયમ મુજબ આને રંગીયા ભારતના માન શ્રદ્ધા કરવી રહી. કિંતુ મહારાજા માંધીજીના અસ્તિત્વ વિચારો ગુમ ગુમ જીવન રહેશે અને તેમાંથી વિશ્વની પ્રત્યેક પ્રાંત પ્રેરણા મેળવતી રહી છે અને મેળવશે એ નિર્ધાર છે.

તેમણે મનુષ્યની વિશ્વતા તેમાં છે તે વિશે અજુગ્ય છે. કે: હા, અહીં, પૂર્વી પ્રાંત-ફીનીશ નિર્ધાર અને અજુગ્ય તત્ત્વ પ્રત્યક્ષ કમી સુધરે છે. આ કાર્ય માંધિય નહિ પણ કાર્યકર મહત્વ. કાર્ય નિરાકાર હોવા પ્રતાં કાર્યકર કમી રહે છે એક કેમ કહે-વાલ એવી કંઠા કરવાને રવાન નથી. કેમકે તે અચીરી કાર્ય કાર્યની જેમ વર્તતો રંગીયા છે, તેથી જ તે કાર્ય કરેલો કર્યું અહીં અને અસ્તિત્વ છે. મનુષ્યને સમજવું તો એ છે કે જેમ ક્રિયાકર પ્રત્યેક ક્રિયા વ્યવસ્થા કરે છે તેમ મનુષ્યે પણ ક્રિયાકર વ્યવસ્થા જેમ જ નિર્ધારિત કાર્ય કરવાં થયે છે. મનુષ્યની વિશ્વતા વ્યવસ્થા નો અનાદર કરી સ્વતંત્રતા વ્યવસ્થા નથી, પણ સ્વાતંત્ર્યકે તત્ત્વનું અનુ-કરણ કરવામાં છે. અસ્તિત્વ રહી, અસ્તિત્વ મધ્ય, વ્યવસ્થા કાર્ય કરે તો તેને વ્યવસ્થા કાયદો નથી. તે મરજીપત તાલે રહે છે, કેક કેકના નિયમને અનુસરીને તેને કામે પડે છે, પણ તેમાં રહેલો અસ્તિત્વ એવો હતો તેવો જ રહે છે.

અસ્તિત્વ એ મહારાજા માંધીજીનો પ્રમુખ જોડા જન્મો હતો તેને વિશે તેમણે કર્યું છે કે જેમ પાસોપાસ જોડિ વિશ્વ પૌતાની જેમે થાય છે. તેને વિશે મનુષ્ય આજ્ઞા નથી થતો અને અપારે તે અવધો ને અધિ થાય છે ત્યારે જ મનુષ્યને તેની વિશ્વતા કરવી

પડે છે. અવધ તેને તે અવધોની કસતીનું પણ બાન થાય છે. તેમ સ્વાભાવિક કાર્ય પૌતાની જેમે થતાં હોય તો તેને વિશે અસ્તિત્વ ન હોય. જેનો સ્વભાવ ઉદાસનો છે તે પૌરો ઉદાર છે એમ જાણતો પણ અધી; તેનાથી શાન કમી વિના રહેવાપત્ત નહિ. આથી અનાસ્તિત્વ અવધ અને ક્રિયાકરના વેળા આવે છે.

મહારાજા માંધીજીને તા. ૯-૨-૧૬ ૧૧ થી ૬૨ સોમવારે મોન પાળવા પ્રારંભ કર્યું પણ તે પ્રાંતની અસ્તિત્વ તેમને દક્ષિણ આફ્રિકામાં સમલર્થ હતી. તેમણે જોની મહત્વ ક્રિયાકર કર્યું છે કે સતના શોધકે મોન રહેતું એકલો, જેવું અને ઘણી વાર જાણ્યું છે, કારણકે પરિણામ કાયવાની જોની અજુગ્ય સતિત્વો અને પરિણમ છે. દક્ષિણ આફ્રિકામાં કે એક સાધુઓના આ જોડા થયો હતો. તેમાંના ઘણા ખૂબ જોનમતધારી હતા. જે મહત્વ મહત્વ આપું સતધારણ કરનારાઓને આજ્ઞા થો છે તે પ્રાંત, અને તેમણે કર્યું કે જે સ્પષ્ટ છે. આપણે મધ્ય નમળા માનવી છવો. કાંતિ, ઘણીવાર આપણે રું જોલીએ કાંતિ તેવું આપણને બાન હોતું નથી. આપણે કાયમ જોડા જેવું કમી કરીએ તો આપણા અંતઃકરણ આપી ઉડતો કાત ગીલો. અવાજ આપણે કામે નહિ પડે” એ કાંતિ પ્રાંતો મધ્ય કે સમલર્થ. આ વસ્તુને વિચાર કરીએ છીએ ત્યારે એમ જાણા વિના રહેતું નથી કે આપણે કેવળી બરલા માનવીએ. જો, જોની ઉપ-વેમિતા સમજીએ તો જન્મતી ધમકામ આપી આપણે જોલી થયું જન્મ. આધુનિક સુધારો આપી પડશે. તે પહેલાં જોલીક કલકામાંથી પાંચ, ક કલકા તો કાંતિના આપણને અજ્ઞતા જ હતો. પણ આધુનિક સુધારાએ આપણને કાંતિના વિચાર કરતાં ને સુવર્ણ સમ કાંતિને અલે પાર વિનામાં લોક અને કાર નેકાર કરતાં કીખનું છે. આપણે આપણા મરજિયર જીવનમાં વિચારમાં જોડામાં જોડા એ કલકા પણ એકાંતમાં માળા કાંતિએ અને એ વરમ જોનો અવાજ સાંભળી કાંતિએ તો કેવું કાંતિ!

જેમ જોમદ અવધ-કાંતિનો ઉપરકે કાંતિ એક સમજાવને માટે નહિ, પણ માનવજાતને અનુસરીને આપણે છે. તેમ મહારાજા માંધીજીના ઉપરકે વસ્તો, પણ અજુક વસ્તો અસ્તિત્વ નહિ પણ સમજ માનવ. પ્રાંતના કાંતિ માટે કહેવામાં હોય છે. જેથી જ તેમણે કહેલું છે કે ‘માંધિયાર’ જેવી કાંતિ (અનુકરણ તરિ-જુઓ પાના ૬૧૧)

બલો મારે મા'તમે ગાંધી !

(અ'માલક : પુખ્ત કવિ, અ'ભાસ)

પુતળી આંખોને પુતર વેરો, કચ્છરખાને ક'પ
ક'પ કાકાનો ધરમો, જેલે ગાંધો જા'તનો પ'પ.

સાચો ભાર જા'તનો સાંધો,
અ'ચો મારો મા'તમે ગાંધી,
આળી જેલે યોગમે આંધી,
બલો મારે મા'તમે ગાંધી.

બધી મણીને સા'જી થયો ને કાલે દરિયા પાર,
આરોગ્યમાં અ'ખુ મીની જીતરીયે જે વાર,
પુખ્ત ઠમલે ડમલે થાતાં નાના અ'પમાનના કાટા...સાચો.

કાળાં ભોંકની જાવતી જેવે મોરચિને અ'પ,
કાલે કાલની યુગારીયુ લદીએ મારે જા'પ,
દેખી રંમદેવના કીડા, અ'પાળી જા'તે અ'જમાં પીકા...સાચો.

સાતમઠનો ગાંધી સકારો, અલુ કાંપુ સિર,
પાલવતાની સામે કચ્છરખો, અ'પને કિંકસ વીર;
અ'પાં અ'પાં ભેદ ભેદની બાજી, રણી વીર માંધાડો માજી...સાચો.

મેલાતમાં મણે વાળું કરાવના, વાળું કરે વેર;
મેલા અ'વળે ન'નો વારયો, પાળી મઠ રી વેર;
કાપ નિવ ડેચને કાપે, કપો પાળી કાકો માયે...સાચો.

ટોચરોય ને મેખલે કુર; પાયાં પ્રેરણાં વીર;
રજતકંદે રામ જમણે, પરખી પરની પીર;
અ'પુ પાળી માણુ થાલે; અ'પાણે દેલને ખાલે...સાચો.

ચોટની સાથમાં ચોટીયાએ, ચોટિયે નાખ્યા દોર;
દેલ આંખને દોટી આપતા, ધાળા ફળના ચોર;
દેખી જોના કલમાં કાપા, અ'પાણે ખેડે કાપા...સાચો.

સત-અહિંસા સાજ સજીને, સ'ખર કરે વીર;
કાપકા કાપે કાણું નાખ્યું, નીચેથી કોપાની કીર;
પરાણે અ'ખને લાખ્યું, યુગામીનું જાન કરાખ્યું...સાચો.

અ'પારણ ને ખેડા જોવા, ખેડીને સ'માય;
આરડોલીમાં ખાખડે, ભારે જોઈ કાપો મેખામ;
પુગોની કીચ જરાડી, ટોચો પછી દોડીયા લીડી...સાચો.

મીઠા પણના માનવીઓ, ને મીઠા જોણ લોક;
સદ્ગત અંતર છતી લીધાં; મેરાએ પાડી પોઠ;
જાણ્યે દીધો ટોચો, જોને જલે જલમાં ખેડો...સાચો.

મેલે મેલે મીઠાં પાખા, કીધા કાપો અ'ખ;
જેલનાં તોલીયા આરણુ પરી, કાંઈ રાખે રંમ;
વધેરીયા વીરજ લીધા; જુલમીયોના દંડીયા લીધા...સાચો.

કાપ કાપકા જેલે પાપા કમોળા જામ;
દેલને કાપે લેય ન મીચો જેલે પળ આરણ,
માતાની તોડવા મેડી; લીધી જેલે કપરી કેડી...સાચો.

મેળ મેળ અ'ખ મેળમેળમાં મેમરી ન'ની કાપ;
દેલને કાપે દિલોએને અ'ખાં નિરૂદ કાપ,
નાખી જલ દોસડી તોડી ટોચીયાની મેલને ખેલો...સાચો.

જલ-અહિંસાના સાધન પારી, નાખડાથી ભીડી ભાવ;
આલીસ કોટીના નજ કપારે મકાના કલ્પી નાવ;
કાપકા સાંભાળના પાપા, વાણુ રામરાજના વાપા...સાચો.

જાવ 'અજેલ' 'અલીયા ઉડો' જાવો મેચેર નાડ;
અલીયા મેલો સાખરો અ'ખને, દેરી કીચો સાડ;
કરી પાળી જેલની મેળા; નાખ્યો આખા દેલને ટોચી...સાચો.

પાલવતાને પાસમાં જેની, અ'વે કરી કામ;
કાલના કેડી, કલે આપે દેલ આખાની સમામ;
અ'ખા બધી ગાંધીની લીડા, પાપા જેલે નવલા ચીલા...સાચો.

મગમગે જેલે અંતર કૂંડી, અ'ખાની અંતર ભેત;
ગાંધીવાદમાં ગાંધીવાદ કરવા, લોક અ'ખુ જોતપોત;
કીડી જેલે પાળી વાણી, મગ સજુ પાણી પાણી...સાચો.

'સજમાં મેરા લખત' કીડુ જાખુ આપ, ભાર,
મેલક, મરના કોલોને ને, અ'ખાં ભાં તે તપાસ;
પળે નવ નવરો મેલે; મેલો નધી આરણ લેય...સાચો.

અહિંસાને અ'ખતારી લેયે, કંઈ તણો દોરનાર;
અ'ખાં ભાં ભેડે નકરી રાખે, જેલ ખીજ પડીયાળ;
નધી ખીજ સાથમાં મડી, નાખી "નરસીયાની કૂડી"...સાચો.

કરીના જાવને કેડે આપા, પૂવો સમાજમાં ગ્રામ;
"કાલે તે સાચે" પાંડ પડાવી, તારીયુ દેલનું વાંધુ;
વીતાવી રજની કાળો, કીધો આખો દેલ કીલણી...સાચો.

અંતર જેને જોઈ અ'ખા, કપારે ભારત ભેમ;
કુનીયાના કાંઈ સજ મેલે, મેળની યોગુ ભેમ;
કપારે સાથ સંમુદિ ટોચે, મેલુ મારે ભારત પવેચે...સાચો.

સ્વારસની સંસ્કૃતિમાં રાચે, પશ્ચિમ કરા મેલ;
પુરવળી સંસ્કૃતિ ભાગી, જેલ નકો પુરવળી;
છતી જાણુ છતન ભાગી, અ'ખાં સારા વિષયે રાગી...સાચો.

માર આનાનો સજ નકી ને દેલ તણો સિરતાબ;
લિલે લિલમાં જાળે બેડો, કરવા અ'ખર રાજ,
ખન ખન તારી જાળી કેડી, જાળી તે કુળ;
આખાની કાંઈ લાખી, દેલના ટોચા કુ:ખ...સાચો.

ન્યુ ઇન્ડિયા એશ્યોર-સ કુ. લીમીટેડ

ઇન્ડીયાની મુખ્ય કંપની

અધે વડોદરા કીચે લખે:—

આજ, કડીયા, અજરધાંતર, જોડર, જાલ, ચોરી,
પર કુટુંબ, પર આલીસ (સાચે) અજરધાંતર વિ.

સાઉથ આફ્રિકાની અંદર મુખ્ય અમલદારો

અલબાઈ ફરેતમજી એન્ડ સન,

૧૪૦ કવીન સ્ટ્રીટ, કરમન.

કોન : કરમન ૨૫૮૪૫, ૨૮૫૩૩, ૨૮૮૪૮.

તમને ખબર છે

કે ન્યુ ઇન્ડિયા, ઇન્ડિયાની કોયા મોટી વીચ કંપની છે.

કે ન્યુ ઇન્ડિયા ની કાખાઓ ૪૨ દેશોમાં છે.

કે ન્યુ ઇન્ડિયાની ૬૫ કાખાઓ ૧૧૦ લોકોમાં છે.

કે ન્યુ ઇન્ડિયા : આજ, કડીયા અને અજરધાંતર ૧૦,૦૦,૦૦૦ પાઉંડ પ્રાંતીય ભેગી કરે છે.

સહિસલામતી અને તાત્કાલિક સેવા માટે

ન્યુ ઇન્ડિયા

સાથે વીમો ઉતરાવો.

અહિંસા પ્રસારણ માટે તૈયાર થવું જોઈએ

વૃંદાવન : “અહિંસાની વિશ્વકોશિક સક્રિય આને પ્રેમ પર પહેલેથી કે તેના સમયમાં જન્મ લેતા હોય અહિંસા અને પ્રેમનું વિશ્વમાં પ્રસારણ કરીશું તો વિશ્વ સંહારની જે આને સક્રિય રેલા થઈ જશે તેને દૂર કરી શકીશું. જેમ વિદ્યાનનું સાત્ત્વ છે તેમ અહિંસાનું એ સાત્ત્વ છે.” ભૂતિલાલના વિનોબાજી સરળ ભાષા કે ન થયા; એ પ્રથમ બાણ્યને યુગને અંતની વાણી હોય જન્મલમાં અહિંસા પ્રસારણ કરવા આપણે પ્રતિનિદ્ય થઈશું તો આપણે સંતના નેમના જન્મદિને તેમને સાચી અંજલિ આપી જશાવે.” મુખરાલ સુવોદન મંડળના આશયે સરકાર જનનમાં પૂ. વિનોબાજીની ૬૬મી જન્મ જયંતી ઉજવવા એક સભા મળી હતી તેમાં ભાષીતા જુદાન કરાઈએ હો. હારકાશભ ભેરીએ ઉપર સુભવ ભાષાનું હતું.

પ્રારંભમાં ચેતન પ્રકાશન મુદ્રણાલય શ્રી ભોમીલાલ આપીએ પૂ. વિનોબાજી ના જન્મ અને કાલ વિશે ભોલતા રહ્યું હતું કે દુનિયાનો આજનો મહત્વ નો જળમતો અવાજ છે કે કે અમ.જ આપી અનિદની નામુરી કેરી રીતે કરવી, સમાજમાંથી પરિવર્તન પામેલ સમાજનું નિર્માણ કેરી રીતે કરી શકાઈ શકે અવાનો મારે સુચવજશર્મા હો. આ સવાળી હેઠ કરવા અનેક સમી-પ્રતીતિ અને ચંતોએ પશ્ચા પ્રવર્તો કરા છે. એ જ પ્રથમ પૂ. વિનોબાજી એ અમાનના અનિદને દૂર કરવા આ મુખને વિચાર કાઠિતું સુત પ્રધાન રહ્યું છે.

૧૯૦૮માં અધીજીએ અહિંસા દ્વારા કરતપ્રતા મેળવવાનો ને વિચાર તજ્યો. ઉદ્ભવ્યો હતો તે આને ચીનચારી રેલા કરી મયો છે. એજ વિચાર દ્વારા એચીયાના રાષ્ટ્રો આને સ્વાતંત્ર્ય મારે લગત મકાની રજા છે. એ પછ વિચાર કાઠિત થઈ શકી શકાય. વિનો-બાજીએ રીયલમુકલ સમાજ સ્થાપને જુદાન દ્વારા વિચાર રજુ કર્યો. એ મારે સમાનતા, પ્રેમ અને અહિંસાના વિચારો દ્વારા વિચાર કાઠિતી ચળવલ આપવા રજુ કરી, તો એ વિચારો આપણે જનનમાં અમલમાં પ્રકાશવા રજા.

રોહિત ને પદયાના

પ્રથમ સમાજવાદી કાર્યકર થી જનન અહેતાય આ પ્રસારે ભાષાનું કે રોહિત આને તંદ સુધી પહેલે છે એ સહેર મારે મોરવનો વિવર છે.

તેવા મુખમાં પદયાના કરી હારવરવર છે. પરંતુ એ પછ આપણે ભાષી રેલું જોઈએ કે રોહિત વિદ્યાન કે એનાથી વિશ્વનો વિનાશ થઈ શકે છે. વિદ્યાની અયે અંદમાં રહે પછ તેનો પમ તો મરતી મર રહેવાનો જ. વિનોબાજીની પ્રથમ વાત તો છે કે તમે અમે આ કોર પછ તમારો પમ તો અમીન પર જ રહેનો જોઈએ અને એ પદયાનાનું આયું મુખ છે.

શ્રી ભેરી

આ પ્રસારે આ સુરેલ ભેરીએ રહ્યું હતું કે કૃષ્ણનું સુરવન મક સંહારનું સાધન છે. એ કુદવતો સંહાર કરે છે એમ સ્થગીત અને રુદની વસ્તુઓ તો સંહાર કરવાનું આપણને વિનોબાજી હે છે. વિનોબાજીએ કીરું વિચાર કાઠિતું મક આપણને આપણું છે એથી કરીરમાં સંચાલીત થતી નારીના મળકાર, વિચાર મળકાર, આમણીના પદયામાં આપણે પરીવર્તન કરવાનું છે.

વિનોબાજીનો સંદેશો લેતા સુધી પદેયાડવાનું વધેથી વિચારતા આપ્યા હોએ, પરંતુ એમના કામને જનનમાં ઉતારી અમને સોશીમાં શ્રી કામને વહેલું કરીશું મારે એમનો સંદેશો ભોશમાં પહેાંચી શકશે.

પ્રમુખનું ઉદ્દેશ્ય

પ્રમુખરવાનેથી નમરપતી થી આનંદી-લાલ કોશરીએ ઉદ્દેશ્યન કરતાં રહ્યું કે ચુલ્લાવના જુદાન કાર્યકરોએ વોહારને જુદાન કાર્યકરેન લનાયું છે એ સહેર મારે મોરવનો વિવર છે.

વોહારા સહેરમાં પશ્ચા મહાનુભાવે અન્ન્યા છે. તેમણે આપણને પ્રેરણા આપી છે એ પ્રેરણાને આપણે જનન માં ઉતારવાની છે.

તેમણે વધુમાં રહ્યું કે ૧૯મી સદીમાં કાલ' મા'સે વર્મવિમલ દ્વારા માનવ ઉદારની વતો રજુ કરી પછ ૨૦મી સદીમાં ભારતમાં આપીજીએ પ્રેમ, અહિંસા દ્વારા માનવ ઉદારની વાત મુખી, તેમના ચાકુ પછી' એમના આભાષિક વારસ વિનોબાજીએ એ વાતને આને વિશ્વમાં વહેલી કરી છે એ સસ, પ્રેમ, રજા, અહિંસાથી

વિશ્વમાનવનો આયો ઉદાર થઈ શકશે' કો. કોશરીએ અંતમાં' રહ્યું કે વિનોબાજીએ યાન, વિદ્યાન, પછી પ્રધાનની વિચારક વસ્તુ રજુ કરી છે. ક્રિયાત યાનથી હારપુર છે વિદ્યાન વિહરી છે. પછ હવે જ પ્રધાનનું પ્રસારણ કરવાનો અરેશો વિશ્વને 'અવ-જનન' દ્વારા પહેાંચાવવાનો છે.

સભામાં હારેદના' ભાષીતા નામરીક' શ્રી કમળાકર પંડ્યા. પ્રેમિક લેલા-હળના અવરમાપક શ્રી ચીમનલાલ પટેલ વિજેરેએ પ્રવચનો કરીને વિનોબાજીના કાર્યને અંજલિ આપી હતી.

“વિચાર અને વર્તનમાં એકતા સાધો”

ભુવરાતના ઉપ રાષ્ટ્રપતિ શ્રી. એચ. રામાશ્વરને આને ‘તમામ વસ્તુઓને મોજ મળીને રાહતી વહાશરીને મહત્વ આપવાને મારે ભારતની અમને ભાર-પૂર્વક રહ્યું હતું.

તેમણે રહ્યું કે ભારતનું રેક રાજ્ય આર્થિક અને સ્વતંત્ર રાજ્ય હોવ તેવી રીતે વર્તે અને રાષ્ટ્રને મોજ મળે તેનાથી તેમના કવેપતી શિદિ મવાની નથી.

ભારતની રૂઢીમત પ્રજાશિક્ષાએની વડ આપતાં તેમણે રહ્યું કે આપણે નાના જુથોની વહાશરીના ફેરી નન્ના હોએ.

તેમણે ઉતર કમળનામાં એક રેમપછી વિવર કરવાનો પાયો નાખતાં રહ્યું કે આપણા મહાન નેતા આપણને રું કીમથી નમા અને આપણે આને વતીએ હોએ તેમાં ફેરવો મહાન તરવત છે.

આપણે આપણા અંતરમાં ઉડા ઉતરીને તપાસ કરવી જોઈએ કે આપણે સાચા રાષ્ટ્રવાદી હોએ કે કુંડી રહિવાના પ્રત્યાભાતી પ્રતિવાદીઓ હોએ. રેક અક્ષિતએ આ પ્રથ મારે આતમસંભવન કરવું જોઈએ. આ પ્રથ આપણને મહાન પકાર સમાન છે.

કો. રામાશ્વરને રહ્યું કે આપણે અમારે અમારે લગ્યા હોએ મારે અ-

પણને જુદસાન થવું છે અને અમારે એમા રજા હોએ મારે આપણો ઉદાર થયો છે.

ઉપ-રાષ્ટ્રપતિએ રહ્યું કે ભારતનાં ઐતોશિક એકમમાં વસતાં માનવીઓ શ્રી ચેતે પ્રથમ ભારતીય છે શ્રી વાત પ્રથમ વિચારથી એકમે અને પછીથી અંજામતો અંજામી કે મહાસનો મકાસી છે તે ધારણે વિચારથી એકમે. એ લેશો સાથે રહેતા હોય તેમના કિતને સુવોચ્ય સ્થાન આપવું જોઈએ. આજ વિચારવાથી રીપૂ પ્રમતિ પ્રાપ્ત કરી શકશે. આપણે રેક અક્ષિતને તેની કુદિ મુખ્યે વિકાસ મવા રેવો જોઈએ. આ કિદતિએ એ આપણે આપણા મુખાનેને ચીમવરુસ તો તેને રાષ્ટ્રને મારે કે પક કરી શકશે.

★ આ ભાષાની અંજાની અયે તમજીવ કોશ શ્રી શ્રી એન. કપાલક હો છે. ‘અહિંસા ઉદ્દેશ્યન’, પ્રાથિક એમ, કરવન.

મુકાશીમ, જનકમ રેકસ રીટ-કાં, લાપસે-સામ, રેવનુ કસીવર-જ અને જનસોર-સ મારે મયો.

આર. વીકલ

૧૨ બાઈલી આરે, ૪૮ મારેટ રહીદ, ફોરનર પ્રમોશન અને મારેટ રહીદ, મેહાનીશમર્મ, ફોન ૩૩-૨૧૫૪.

માથે આંધવાની રીજાન અને વેણીએ

અમમલ, સાદીત, હારેદા સીકનની, રીખવ અનેક જમ, કીનાવન અને સાઈજમાં અળયે, હાલ જાંઘ અને ચીહર લાજમાવવા માટે અમમલ-પ રીખવે મળી શકશે.

અમમાં માટે અમમલ, અને રેસમ લાજા ફેલની ટોપીએ પ્રોપાલ હાલે અનાથી આપવામાં આવશે.

અમોટે આંધવા અમમલ, રેસમ, કોલન વિભેરનાં મુકેાંથી જમ જમની વેણીએ અને અનેક મકારવા કોથાસ' અળયે.

ટેમલ પલ મુકવા માટે આસહીલના સુર મુલો મળશે.

ટેકાણું : મામરો હેલસ (મો.) લી.

લેડીઝ એન્ડ ચીલ્ડરન્સ હેલ મેન્સુરેકશર,

ફોન : ૮૩૫-૭૮૮૧ પહેલે માળે, બેકસ પરપલ.

મારેર મેન્સ-સ — ૩૩ વેસ રહીદ, — જોહાનીસમર્મ.

ગુજરાતી રેકોર્ડ

હીંદુસ્તાનમાં બનેલી ગુજરાતી રેકોર્ડ, હવે અમારે ત્યાં મળે છે.

૨૦ રેકોર્ડોનું બેકસ કેવળ શ્રી. ૩૦-૭ રેકોર્ડમાં મળવો, નાહો, ગરબો વિજેરેના સંમક છે. શિદના ‘લેસર હિંદ’ રાફ માં મુડી મળી શકશે.

આવો તક અને લાલ કરીવી મળશે નહિ. પેરીમ મફત—પોસ્ટેજ મોકલશે—સી.આ.ડી.ના આઈ'શ્રી અમે લઈએ છીએ.

નેશનલ રેકોર્ડ કંપની

સોલ ૨, અમરેરી આરેકેઈ, આઈ ૧૪૧ એ. ૩ રહીદ, પો. બો. બેકસ ૧૫૭૬, — કરવન.

સમાચાર સંગ્રહ

સામાજિક અભિવૃદ્ધિ

સુ. હિં. એલ્યુકેશનલ સોસાયટીનો બનાવ

—બીડીસ નસાહત મંત્રીએ આદિજન મુશ્કેલીપાલન વધારવા માટેની છ પોલ-નાઓ પાછળ ખર્ચવા દાંગાનિકા માટે કોલેનિયલ વેલ્ફેર એન્ડ ડેવલપમેન્ટ ફંડમાંથી ત્રણ હજાર પાઉન્ડની રકમ મંજૂર કરી છે.

—ગોઆખીકના પોરચુગીઝ કોમોનીમાં પોરચુગીઝ સરકારે હવે એવો કક્ષક કાઢ્યો છે કે ગોઆખીકના બધા ગોવન ઓ—પુરોપાધે નામરીક સંરક્ષણ રમ માટે ફરજિયાત તાલીમ લેવી જોઈએ.

—દરવાનીકામાં એન્ડ્રે દીરોકેટમાં એન્ડ્રેમાં વરતી; એલિયન કોમને પાક-ધમળી આપવા માટે દાનુરી કારેભારી સમીતીના મે. કે. પેદરેને દાનુએ દીક્ષીક કર્યા છે.

—કાલિય આદિજન માલને લોપકાટ કરવાની નવી ભતની કિલ્લાવાલ લંડન માં સપ્ટેમ્બરની આખરથી શરૂ થશે એમ લંડનની રંગભેદ વિરોધી સંસ્થા એ જાહેર કર્યું છે.

—ન્યુ ટીક્લીમાં કારતલા શુક પ્રધાન થી લોર્ડે વલ્લભ મંદે જાહેર કર્યું છે કે કારતલાની એન્ડ્રે એલ આલના ના મે ચીની આદિસરેને કારત લોરી આલ્યા બનવી કારત સરકારે તાકીદ આપી છે.

—કારતની પાલમિન્ટમાં વરદેલ આલ ના નાનવમનો સીમતી લઈથી મેનને જાહેર કર્યું છે કે અબજ માલસેને કે આધારજી અલેયા માલસેને એન્ડ્રે મરોનર ઈન્વીલ આલુતા ન હે. પ તેમને વરદેલ બનાવે પાલમિન્ટ આપવાનું બંધ કરવામાં આવ્યું છે.

—મોરેકોને મંધરજી પ્રુકેનું રાજ સહીવાલું રાષ્ટ્ર બનાવવા ચાટિનું મંધા રજી કાઢવા મેરોકોના રાજ મહમદ પંચાતા હવે એક બંધારણ સમિતિ નીમવા માગે છે.

—કિતર રેડે સી પાયા હાટેએ આલે મલેલી મેરોનિની સમાચાર ઉત્તર રેડે-શીપની મારાસમાના કબજ થી. જી રોનલીએ નવખાનું કર્યું કે રંગભેદ કારવા ચાટિનું જે નીલ આવ્યું છે તેનો વિરોધ કરી રેડેમાં રંગભેદનું જૂલ કાયમ રાખવા મામતા હોવ તેઓએ જાહેર છે કે આ રેડે કોરી સુલ આલ્યા જાણું.

—કરતલાના રજામાં અલ્પઅખતરા કરવા ની પોતાની છુદ દાન્ડે હજી પશુ કોલે નથી અને હવે તે એલરોનરની અબજમાં તા બુમક અલ્પઅખતરા કરવાર છે એમ આલજીમકની ખબરો અજાય છે.

અધિપતિ, શ્રી ઇન્ડિયન એપીનીયન, દીન્ડીકસ—અપના મે અલ્પાકીયપર ના અપામાં એક સુરત કિડુ એલ્યુ-કેશનલ સોસાયટીના અધિકારીઓ પાસે પ્રુલાસો માગ્યો પચ કરો. જેના અવજમાં અલ્પાવનનું કે સોસાયટીનું કિલ્લાન આપું તરખાર ન થઈ લક્વાના કારણે વાપીક અનરલ મોટીમ લંગાઈ છે જે માનવથી સોસાયટીની કમીટી અલાજી નથી, અને કાલે સાથે અલ્પા-વનનું કે વાપીક અનરલ મોટીમ કમરે મોલાવવી તે કુંક સમયમાં કમીટી નકશી કરશે.

એલ. બી. પટેલ (મંત્રી)

પાટીદાર સોસાયટી, લોન્ડન
તા. ૨૭-૯-૧૯૬૦ના કારતલા વડે ૧૨ને વિવેક પાટીદાર સોસાયટી તરફથી પાટીદાર હોલમાં પૂ. આપી બાપુની ફરજી અન્ન અર્પતી ઉત્સવ પુર ઉત્સાહ ઉલ્લાસો કર્યો.

સાથે જા વાગે હોલ પ્રેક્ષકોથી ચિત્તાર ભરાઈ ગયો હતો. આ પરિવેશ વિવેક થી કારતલા કારતલા મંદિરના માલિકો તરફથી 'જી તરખાર કરશે.' 'મંત્રી બાપુને-અલ્પાવન'નો કમંડમ રજી કર્યો હતો. રાજાના બાળકોએ બાપુજીના છવનવરથી શીખવાના પહેલ વિશે કુંક અવચનો કર્યા હતા. તે કાલે આપવાની મીલિ-અરવા-અન્ન ઝીતે-અલ્પવતી કુલરાતનું ચીત વગેરે રજી કર્યા હતા. આ કમંડમમાં અલેના 'કુમરિકા મંડળ' તેમજ 'મી કારતીય અલિકા મંડળ'ની જાહેરો થી પશુ આલ્યા કાલ કલ્ક એ અરજીને એ અલને રજી કર્યા હતા. પ્રક્રમિક પ્રવચનો પશુ થવા હતા. કમંડમ પ્રેક્ષકોને ખુલ્લ મર્યો હતો અને વારંવાર નાણાંકીના મંડપાટથી હોલ કુંક રહેતો હતો. પાટીદાર સોસાયટીના પ્રમુખ બી. કોટુલાઈ છ. પટેલ તરફથી 'વિવેકારાવજી કુંક' માટે અપીલ થઈ હતી. તેમાં આલિકા હોટીએ કીક કામ આપ્યો હતો. કમંડમની આખર માં અપીલ કારતી તેમજ રાષ્ટ્રગીત વચાનું કર્યું અને સાગા રમ થાકે રાત્રે આપી બાપુની જન્મ તંબા કારતલા માં કી અલના પીપ સાથે અલ્યા વિસર્જન થઈ હતી.

આભાર ફર્વિકાર :

કરતલાના મેર સેવા મંડળ	૧૦-૧
શ્રી સી. વલ્લભભાઈ	૩૫ ૧-૦-૧
કિરોલાઈ નરેન્દ્રભ	૫ ૧-૦-૩
અરોપામેન અમાભાઈ	૧૧ ૧-૦-૩
નિલમભાઈ ગોવિંદભાઈ	૧૧ ૨-૧
નાનીબેન ઉમાભાઈ	૧૧ ૨-૧
ધીરજભાઈ ઉમાભાઈ	૧૧ ૨-૧

લગ્ન પ્રસંગો માટે

અમને મળો.

સુરતી જમણના અમે રેપેસલીટ કરીએ.

બી. ઈ. પી. ટી. નાં જાન રેપેસ નીચે કુનીયનના અને રેડેસીયાના કાઠ પશુ આપમાં તમને કુદરતે આવી રજોઈ કરવાનો અમે કન્ડાક કરીશું.

કેપીટન્સ બાલ્કની હોટેલ

(બી. કેનર મીઠાઈ હાઉસ)

એ અને વિઠેટોરીયા રજીલના પ્રુજાપર - કરજન-કોન નંબર ૨૩૪૧૪ રેલીયાપ : KAPITAN.

આદુ, લેસજી બજાર ભાવ, નાપીએલ નં. ૧ રી. ૧-૦, બેગ (નં. ૧ ૧૦૦) રી. ૧૦-૦,

કુકાન કાર માટે બાંધવાના ન્યુકેપેર બજાર ભાવ, બટાયા, ફરતી (કાકા), સુકા લાલ મરચાં, લુમ્બા, સુકા ઝીંગા (કાકા), સોનેરી રંગનો ચોખ, રહેલ નદરો અરી પ્રકારો વિવેકે હમેલા રજીકમાં પ્રાપ્યો છે. કપુરી અને મેવલી પાન બજાર ભાવ, ચોરેલ જુડું, સુરજી, રણજી, બાજા હલદર અને લીલી હલદરની શીકમ માલ છે. રેડેસીયા, ન્વાસાલેન્ડ અને મેલમ્બાન મેલોન એરરરો જપર પ્રુક બાન આપી કોઈ પશુ વરજી પ્રમીટ કરાવી મેલમ્બા.

All prices subject to Market fluctuations.

A. KADER & Co., (PTY) LTD.
WHOLESALE FRUIT MERCHANTS
P. O. Box 251. DURBAN.

ધીરુભાઈ પી. નાયક

જુકકીપક, જુસાલરી, બીઆનં અને અનરલ એલન્ડ કીરુસાન અવર કુનીયાના કોઈ પશુ આપની કુનાઈ રજીકાઈ અવર અખાન માલે જુસાલરી કરવા પેર કાઠાં અમારી મારણે પ્રુકેવ કરો. ઈન્ડો, બાજ, મેરી, ફરક, અલ્પભાઈ, પોલમ્બાઈ, વિવેરના નીપા અને કુલરાની આપોએ બીએ. કિન્કરેલ, વરજન રજી, કિલ્લાના કોપાઈ અપાવવા રેન-જી કીરુસાન અલ્પીકે કે નેપાલના કામસે-સો. 'પાલમિન્ટ' તેમજ અપીસેલને અલ્પી લાભોમાં કોઈ પશુ કી લીધા વિના અમે મલ્લ પ્રકારે આપોએ બીએ. નેચનલ રજીપ્રુઅલ કાર્કે કોલેસીએલન કોઈ એરરુલીયા અને કોઈકાવન કિન્કરુઅલ કંઈની કીમીટરના પ્રકિનિષ.

Office : 9 Barkly Arcade, 38 Market Street, Phone : 339033, Johannesburg.
Residence : 52 Patidar Mansion, 13 Kort Street, Phone : 330816, Johannesburg.

ફરનીચર! ફરનીચર!! ફરનીચર!!!

કેકરુમ જુક, કાપનીબજમ જુક, 'જોઈશાન, હરેશીમ ચિરક, સાઈક કોઈ કોઈસ રેરક, જુક રેસ, રેન્ડ, લકન કીફાપલ કાલે અરીકી કાકેશો, અલે પપારી કાલ લેવા જુકેશો નહિ.

—એકસ, રેબલ અને કીચન ફરેકર—

એ કપારી રેપરેમ નીચે લાંબા પાવ છે. તેનો રજીક હથેલાં લઈ-વાર રહે છે. આમ રોડમાં કાનેના કાર્ક કીરુસાન અને નેપાલ આમલ વખારો.

L. MISTRY

51 BREE STREET, BURGERSDORP, J'BURG.
PHONE 23-4691. BOX 2626.

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1903.

12 OCT 1960

Former Editor: Mahatma Gandhi—1918-1936.

No. 40—Vol. LVIII.

Friday, 7th October, 1960

PRINTED AT THE C.P.O. AS A NEWSPAPER.
Price: FOUR PENCE

The Lot Of Our Husbands And Sons Will Now Be Ours AFRICAN WOMEN SET DOWN THEIR FEARS OVER NEW PASS LAWS

**Radiogram, Public
Address, Transmitter.**

Tape Recorder

Four-In-One Unit Built By Indian

A four-in-one electronic unit, combining the functions of a radiogram, a public addressing system, a wireless transmitter and a tape recorder has been invented by a 24 year old Indian radio technician.

The unit is also adaptable to both tape and wire recordings. The recordings can be played back and transmitted by the same unit up to a range of 200 miles, on 275 and 60 metre wave lengths.

Mr. Damodar Vardan Mahendrabhai, the inventor of this unit, recently gave a practical demonstration of his multi-purpose device to Prime Minister, Mr. Nehru and the Union Minister for Industries who have been much impressed by the versatility of the unit.

Mr. Mahendrabhai who is ready with blue-prints for the production plant he proposes to set up, expects to mass produce his unit and market it profitably at a price of £35 15s.

Two reputable radio manufacturers of India have offered the inventor a sum of about Rs. 40,000 for the circuit diagram. But Mr. Mahendrabhai prefers to start his own plant with assistance from the Government of India.

Starting from a small business of hiring public addressing systems, Mr. Mahendrabhai soon established himself as a radio technician. By painstaking experimentation in his spare time he first succeeded in combining a radiogram and a microphone-loudspeaker circuit. It took two more years to produce this four-in-one electronic unit.

WE fear that the lot of our husbands, fathers and sons will now be ours also on the question of carrying passes, declares a memorandum submitted by the African Women's Anti-Pass Committee to the Native Commissioner of Durban on the extension of passes to women as from December 1, 1960. The memorialists, with Mrs. Florence Mkhize, the secretary of the Committee, state:

- We fear to be arrested and jailed because we cannot produce the pass book on demand.
- We fear to be torn away from our families because of the pass.
- We fear to be taken to work colonies because of the pass.
- We fear to be manhandled and humiliated by the police and pass officers because of the pass.
- Being the weaker sex, we have grave fears that advantage will be taken of our position under the cloak of demanding passes from us.

SOME Government officials have promised that the pass laws for women would be enforced humanely. Experience does not all as to be deceived by such statements. No school, institution and oppressive law must be humanely enforced, certainly not by a Government notorious for its harassment and brutality towards the African people.

For the foregoing reasons, we regard the Pass System as Public Enemy No. 1 of the African people. We just do not want these passes and we wish you, South Africa and the world to know this.

The Anti-Pass Committee asks the Native Commissioner of Durban to convey to the Government its attitude in this matter and its determined opposition to the extension of passes to women; and to convene a conference "representing all sections of the population of Durban to discuss this matter with a view to giving you a mandate to ask the Government to halt the extension of passes to women."

The following is the text of the memorandum:

The African Women's Anti-Pass Committee is an organisation of African Women, with branches in all the African Townships in Durban. It came into being following the recent announcement by the Hon. the Minister of Native Affairs that as from December 1, 1960, African Women who do not have passes would be liable to prosecution.

Our organisation is opposed to the Pass System. Its objects are to take all steps necessary to secure, (1) the abolition of the whole system of passes and, in particular, (2) the withdrawal of the decision to enforce passes upon African Women; to enlist the sympathy and support of all sections of the South African population, both white and non-

white for the achievement of its objects.

We state briefly below our reasons for being opposed to the Pass System:—

The history of the Pass Laws as an instrument of policy, dates back to the days of slavery in 1700; then, as now, their main function was to obstruct and chain Africans to their white masters by taking away their right to freedom of movement without the master's permission. In 1797, the Pass Laws were extended to bar Africans from land of which they had been dispossessed by white settlers. Cecil Rhodes employed the Pass System to "drive the young natives to the Kimberley mines to teach them the dignity of labour."

Effects Of Pass Laws

We enumerate below the more important effects of the Pass Laws:

1. The African does not have the freedom to sell his labour where he pleases or at the best point it can command.

2. He is obliged to remain with his employer, for without employment he has no right to be anywhere in his own country; he is a fugitive from justice, can be hunted down like an animal,

separated just like a common thief and sent to prison.

3. He is forced to take up and to remain in employment despite miserably low wages and shockingly bad working conditions.

4. He and his people are arbitrarily banded from one area to another; their families are arbitrarily broken up.

5. He is treated as a somewhat more intelligent beast of burden and not as a human being. Virtually, the right to exist has been made dependent upon having passes.

6. Over the years, these laws have been used to compel Africans to perform labour, and to direct their labour so as to ensure an abundant supply of cheap labour to the farmers and mine-owners.

Resented And Hated

The African people resent and hate the Pass System. They have expressed their attitude in various forms of struggle which have included pass burning, passive resistance, boycotts, petitions, protests, refusal to pay tax, defiance campaigns, demonstrations and strikes.

The history of South Africa is studded with heroic examples of men and women who have fought this odious system.

Attitude Of White Public

With a comparatively few exceptions, there is general agreement between the Government and the white public. They have

(Continued on page 3/5)

Indian Opinion

FRIDAY, 7TH OCTOBER, 1960

The Durban City Council Again

 NCE more the Durban City Council is on the war-path against the Indian people, and much in the same fashion as in the past it is directing an assault on Indian-owned land. It requires, it claims, Indian-owned land for the purpose of providing houses for Indians. This, indeed, is the old despicable game of the Durban City Council to take from Indians in order to provide for Indians. This time it is the people of the Chatsworth area who are to be driven out of their homes and their farms. If the Durban City Council is desirous of providing homes for Indians then let it be honest in what it is doing for its past record in these matters is not one that inspires any trust or faith or belief in what it does to the Indian people.

Many, many years ago Indians were evicted from different areas under the guise of slum-clearance and no sooner were Indians removed than Europeans moved in. Bell Street, Orient Lane, Kirkwood Avenue were all taken from Indians and made available for Europeans. Then followed one of the grossest cases of deception on the part of the Council when it cleared Indians from the land lying in the area bounded by Jan Smuts Highway, Randles Road, Brickfield Road and Ramsay Avenue. And where once Indians lived today Europeans play tennis and cricket. The Council must needs uproot Indians from their homes and possessions to provide for the recreation of the white people. In not one single case did the Council find alternative land for the people who were displaced. Its duty apparently is to dispossess those who are inarticulate and voiceless; not to provide land for those who require it. By these acts of dispossession the Council added many hundreds of Indians to the floating mass of the landless and the homeless in Durban.

Now it has a grandiose scheme to house Indians on Indian-owned land. The Indian people are justly suspicious. What will happen to those who are dispossessed in order to provide homes for others? We do not think that we are unjustified when we declare in forthright terms that we do not believe that the City Council is honest in what it says about providing homes for Indians. If it is honest let it hang fire on its proposal to acquire Indian-owned land in the Chatsworth area and proceed with the provision of homes within the borough for the Indian people. Its housing scheme for Indians at Merebank is incomplete; it is being held up for lack of financial support from the Government. The Council should first find funds in order to complete this scheme before casting out its tentacles elsewhere. Not only is the scheme at Merebank not complete but the houses there are wholly unsatisfactory. Not far from the Merebank housing scheme is the area called Marine Drive. Here large numbers of Indians have been allowed to build on a site and-

(Continued on next page)

Gandhiji's Pathway To Peace

By M. S. DESHPANDE

GANDHIJI has been rightly called a 'Prophet of Peace'. In a fitting tribute to him because all his activities had been actuated by, and directed towards the achievement of universal peace. The peace he tried to establish had two aspects, one internal and the other external. He wanted to bring about internal peace in the lives of individuals and external peace in the affairs of societies and nations.

What was the philosophy of life that Gandhiji practised and preached for the achievement of integration and peace? He knew full well the nature of God, soul, and the world, as well as their relation with one another. This had enabled him to formulate and fix the goal of his life, together with the pathway leading to it. With the help of this philosophy and his *adharma* to reach the goal, he had succeeded in creating a sound integration in his life, which enabled him to enjoy undisturbed peace throughout his eventful life even during the most critical periods. Let us now have glimpse at his pathway to peace internally.

The ideal that Gandhiji had placed before him was God-realisation. 'I want to see God face to face' he used to say very often.

What is Gandhiji's conception of God-realisation? Says he: 'I hold that complete evolution of God is impossible in this embodied life. Nor is it necessary. A living immovable faith in all that is required for reaching the full spiritual height attainable by human beings.' To him, God-realisation is a superconscious experience consisting in the feeling of His constant presence in the heart. He speaks about the inner voice, which may be likened to the subtle sound heard by the mystics. Though small in the beginning, this inner voice gradually appears to have assumed greater and greater dimensions and power. 'The divine music' he tells us, 'is incessantly going on within ourselves. But our loud senses drown the delicate music, which is within and infinitely superior to anything we can hear with our senses.' Along with this still small voice, Gandhiji speaks about the pillar of fire and the inner light. 'When that light corresponds with the prompting of the inner voice,' he says, 'then that faith has the mark of inspiration'. He also speaks about the inner of

Truth which is million times more brilliant than that of the sun, and the 'faint glimmers of the mighty effulgence of Truth.' Gandhiji appears to have also received messages and heard actual words emerging from the inner voice. He was thus not only able to hear the spiritual word, but was also able to hear the words from God, 'the supreme Counsellor.' These messages as well as the glimpses of God never failed him in most periods of his life. Hence Gandhiji placed implicit faith in their guidance and acted according to their direction. He advised others also to do the same.

The *adharma* that Gandhiji chalked out for reaching this ideal is threefold. It is intellectual, moral and spiritual. A clear conception regarding the nature of God, soul and the world, forms the intellectual aspect of the *adharma*. Gandhiji wants us all to implicitly believe in the existence of God and never to fall a prey to non-belief. He realized the futility of 'reasoning out' His existence. Says Gandhiji: 'God exists, because we trust. Really we are not: He alone is. If we will be, we must eternally sing His praise and do His will.' This is Gandhiji's first criterion to prove God's existence. The direct testimony of saints, who are the eyewitnesses, is the second criterion. He wants us to believe in them and make our faith in God firm and living.

Like all other saints, Gandhiji too that God is One without a second. He has innumerable names, but Gandhiji chose to call Him 'Truth'. Gandhiji's Truth—Absolute Truth—has a very wide connotation. It not only denotes eternal Existence, both in time and space, but it also denotes eternal Knowledge, Power, and Bliss. Gandhiji's Truth is Light, Life, Goodness, and Love. It is a mysterious Power that holds all together, creates, sustains and re-creates. Infinite in its love and boundless in its mercy. Such is the Truth he worshipped with all his heart and wanted us all to 'worship with perfect devotion'.

—From the 'Indian Messenger', August 7, 1960.

Fountain Of Wisdom

Human life has been so ordained that man cannot grasp the whole truth, but can only continually approach it.—Tolstoy.

African Women Set Down Their Fears

(Continued from front page)

attempted to solve their consciences and justify the Pass Laws on the following grounds:—

(a) It protects and benefits the rural illiterate Africans who come into contact with the new and strange urban environment;

(b) It is necessary for identification purposes;

(c) It prevents crime;

(d) It prevents deviation from farms and other forms of employment; and

(e) It prevents the wholesale influx of Africans into the towns.

None of the foregoing considerations is valid in a democratic society which recognises in the African a fellow human being.

In order to retain the above "benefits," one million Africans are jailed every year. Almost seventeen years ago, no less a person than the Hon. Mr. Justice P. E. T. Krause warned:

"When one considers that, in order to secure over three-quarters of a million convictions under this iniquitous pass system, at least a million and a half natives must have been stopped and their passes examined, then one must realize what the feeling of the law-abiding, peaceful and respectable natives must be and what feelings of hatred and ill-will we Europeans are storing for ourselves, this circumstance alone should make us pause and think—we are heading for precipices of disaster and hatred!"

The Nationalist Government And Passes

With characteristic deception, the Nationalist Government in 1952 passed the so-called "Abolition of Passes and Co-ordination of Documents Act." This Act consolidated the passes into a reference book and made provision for the extension of passes

for women.

The Labour Bureau have now become a modern slave market where the African is sold to the white farmer who refuses to pay decent wages, let alone competitive wages.

The mounting anger, resentment and hatred of the African people for this system found expression in the peaceful demonstrations and protests earlier this year. The role of the police, in the massacre of Sharpeville, and in the "military" operation and looting of Langa, shocked South Africa and the world.

And the Government followed this up by the banning of the African National Congress and the declaration of a State of Emergency. Thousands of the African people, arrested and detained for pass "infractions" under Section 4 bis of the Emergency Regulations are still missing from their homes more than a month after the lifting of the Emergency.

And now, women who do not have passes as from December 1, face persecution. African women workers who do not take out passes are faced with dismissal or refusal of employment. Location Superintendents threaten women with eviction unless they have the hated passes—those who take it over are falsely promised security of tenure and urban rights. Schoolgirls are being issued with these documents in schools.

Every African woman, by this act of extension of passes to women, is now exposed as "fair game" for every lecherous officer with powers to arrest.

In these circumstances, is it strange that the feelings of frustration and desperation have reached such unbearable proportions?

Death Of Bulawayo Merchant

MR. VISHINDAS BHOPATRAI NAGRANI, one of the Bulawayo's leading business men, died suddenly at his home in Bulawayo on September 14, 1960. He was 61.

Mr. Nagrani was born in Hyderabad, India, and was in business in Penang, Yokohama and Cairo before coming to Rhodesia in 1924.

He opened his own business in Bulawayo in 1926, and controlled it personally until his death.

He was one of the prime movers in establishing the Indian school in Bulawayo and the Bharat Library in Salisbury.

Among the offices he held before retiring from public affairs were general secretary of the Rhodesian British-Indian Association, Salisbury, and secretary of the Bulawayo British-Indian Association; secretary of the Coloured and Indian schools advisory committee, and chairman of the All-India Tennis Club.

He was also a patron of several sports and social clubs.

His cremation in Bulawayo was

attended by most of the City's Indian community.

Mrs. Padmasri Nagrani, wife of Mr. V. B. Nagrani, had left for Bombay only five weeks earlier with her two daughters to arrange their marriages but returned when the news of her husband's death was received. She arrived back in Bulawayo with her daughters the following day.

Mr. Nagrani is survived by his wife, four sons (Lalchand, Vallaram, Vashee and Raju), four daughters (Gopi, Guvanti, Kulu and Dholi) and three grandchildren (Preitum, Devhi and Chodru). His brother, Mr. Gopaldas, is in Salisbury, and his sister, Hoor Ramchand, is in Palembang, Indonesia.

Mr. Nagrani visited Hong Kong and the Far East in 1953.

He was a Fellow of the Institute of Company Directors of S.A., and managing Director and chairman of the following businesses in Bulawayo: Nagrani (Pvt) Ltd.; Nagrani's Seven Seas Gift Centre; The Silk Shop; Nagrani's Linen Hall; General Wholesalers

(Continued from previous page)

service plan. They have no security of tenure. Here is an area where the honesty of the City Council may be tested. Why does the Council not proceed with a sub-economic housing scheme for Indians in this area, if it is really honest about housing for Indians? Why does it not first of all provide homes for Indians from land which it holds within the borough of Durban before proceeding to dispossess the Indian people? We make bold to say that the proposal to set up a housing scheme for Indians in the Chatsworth area is only a pretext on which the Council desires to take away land from the Indian people. We are more than satisfied that once this land is taken away from the Indian people they will not get it back in any way. Ultimately it will go to the white people. In its treatment of the Indian section of the population of Durban the Council has a record as vile as, if not worse than, the treatment of the Indian people by the Nationalist Government at a national level.

New India Assurance Co. Ltd.,

India's Leading Company

We Transact:

Fire, Marine, Transit, Motor, Baggage, Burglary, Householders & Houseowners (Comprehensive), Personal, Accident etc.

Principal Controlling Officers in the Union of South Africa

Jalbhoy Rustomjee & Son

140 Queen Street, — Durban

Phone: Durban 25845, 28513, 29807

DO YOU KNOW

That NEW INDIA is by far India's largest Insurance Company;

That NEW INDIA operates in over forty-five countries;

That NEW INDIA has over 43 branches in India alone;

That NEW INDIA receives over £6,000,000 Premium EACH YEAR on Fire, Marine & Accident.

**FOR SECURITY
AND SERVICE
INSURE WITH
NEW INDIA**

AMERICA PROPOSES ACTION AGAINST APARTHEID

ECONOMIC boycott is one means by which pressure can be brought to bear on a government whose policies have become obnoxious in the entire world. By refusing to buy products exported from South Africa, Americans would join people of other nations who have already launched a boycott. The purpose of a boycott is not only economic; they are moral and educational. A boycott would weaken the opponents of Apartheid inside South Africa; also, a boycott would educate many Americans for the first time about the mechanics and evils of Apartheid.

In the year 1959, the U.S. imported from South Africa 304 million dollars in goods. This figure does not include minerals, were the amount enormous. This figure does not at present include gold, since the U.S. has virtually ceased to import gold and has become a gold-exporting nation.

Major imports from South Africa include the following products:

Alcohol (35 million dollars imported in 1959). Brandy, cognac, and brandy are the U.S. shipped in their raw form primarily through the ports of Philadelphia and Baltimore. They are refined for a variety of uses, and it is virtually impossible to recognize a South African one in a finished product. Boycott of metal imports is only feasible if the large importers are approached. Two large New York import companies are American Metals Company, Inc. and Philipp Bros., Inc.

Unmanufactured Wool (20 million dollars). Raw wool is the largest single commodity in dollar value imported from South Africa. The great bulk of it goes to Boston where it is spun and manufactured into a variety of finished products, including blankets and suits. It is equally impossible to identify South African wool to the finished product. The U.S. wool laboratories belong to the American Wool Trade Association.

Precious and Semi-Precious Stones (15 million dollars). Diamonds are the most important minerals in this category, being used both for industrial purposes and jewelry. Harry Winston and Co. and Tiffany and Co. import South African diamonds, but there is no way

The following is a summary of the proceedings of the Emergency Action Conference on South Africa held at the Carnegie International Centre, New York City, on May 31 and June 1. The Conference was sponsored by the American Committee on Africa in co-operation with the following organizations: Amalgamated Clothing Workers of America, American for Democratic Action, American Society of African Culture, International Ladies Garment Workers Union (Local 23), Jewish Labour Committee, N.A.A.C.P., and United Automobile Workers (Region 9).

The American Committee is indebted to the following individuals for writing background papers which were used as the basis for material in this pamphlet: Thomas L. Blair of State Teachers College, New Paltz, New York; Everett M. Kinslow, Research Director, Industrial Union Dept., AFL-CIO; Steven Lowenstein, student at Yale Law School; John Murra, Professor of Anthropology, Vassar College; and Peter Ritsner, author of The Death of Africa.

to identify a cut diamond as coming from South Africa.

Shellfish (9.9 million dollars). South African rock lobster tails are the fastest-growing African export to the U.S. This industry has burgeoned recently because of this product's increasing popularity with an American consumer. The South African Rock Lobster Association is the only importer, at least in the New York City area. Its distributors include the San Juan Fishing and Packing Co. and Wexler Distributing Co. They sell to wholesalers, such as the Fulton Market Seafood Fish Co., which in turn sells to the retailers—primarily supermarkets and restaurants. South African lobster tails are clearly recognizable in supermarkets due to a distinctive label, and to restaurants they are usually indicated as a South African product on the menu. This industry lends itself to a convenient boycott since the product is clearly identified and substitutes are available in other countries (especially New Zealand and Cuba) increase their lobster exports to the U.S.

Non-Metallic Minerals (7 million dollars). Manganese and chrome ore are imported primarily through Philadelphia and Baltimore for greater access to the Midwest smelting facilities. Asbestos comes into New York.

Furs (2.7 million dollars). The importation of beaver fur—Persian lamb—has declined markedly from a vigorous trade during World War II.

Clothing (2 million dollars anticipated). A new item is clothing, primarily sports jackets and blazers made in South African

factories. Each garment will be labelled, "Made in Cape Town, South Africa."

Fruit. The importation of South African fruits is quite small, less than 200,000 boxes a year. These include grapes (Unifruit, Alphafruit-Lavalla, and Red Emperor brands), pears, apricots, and peaches.

The present boycott of South African goods started in South Africa itself when the non-white leaders urged a boycott by non-whites of certain goods. The All-African Peoples' Congress at its first meeting in Accra in December 1952 announced a world-wide boycott. Certain Caribbean countries began the boycott outside South Africa and this spread to the independent African states and to certain African nationalist movements (TANU in Tanganyika and the UNIP in Northern Rhodesia). In March 1959 there was a month-long boycott in the British Isles. In May 1960 the International Congress of Free Trade Unions launched a two month boycott.

It has been suggested that a boycott will injure the non-whites in South Africa who can least afford economic injury. Nevertheless, Chief Albert J. Lutulu, President South African National Congress, and Dr. G. M. Nkomo, President of the South African Indian Congress, have encouraged a boycott. In a joint statement they observed: "It has been argued that non-white people will be the first to be hit by external boycotts. This may be so, but every organization which commands any important non-white support in South Africa is in favour of them. The alternative to the

use of these weapons is the continuation of the status quo, and a bleak prospect of unending discrimination. Economic boycott is one way in which the world at large can bring home to the South African authorities that they must either mend their ways or suffer for them."

Recommendations

A general consumer's boycott of South African products should be launched in the U.S. as part of the existing international boycott.

American labour unions should study the possibility of an industrial boycott of South African goods through refusing to unload ships from South Africa and to handle South African products.

The U.S. Government should be urged to declare an official policy that no future purchase of gold or strategic materials from South Africa will be made where there are alternative sources of supply.

The 1964 World's Fair in New York City should be urged to exclude a South African pavilion because of existing conditions in South Africa.

The U.S. Government should be asked to prohibit imports from South Africa under the A.S. Code, Title 29, Section 1307, which forbids the importation of goods made by forced labour or convict labour.

U.S. Investment

In South Africa

For many decades British investment played a dominant role in South Africa's economic development. In the past decade the South African Government has made a major effort to attract private U.S. capital. In 1956, for example, the U.S. contributed 25.7 per cent of the £877 million of foreign direct investment. The South African Government insists that democratic sources could increasingly finance South Africa's own economic development, but they have tried to replace dwindling British investment with American investment.

South African Government spokesmen have repeatedly tried to reassure outside investors. For example, Dr. M. H. de Kock, Governor of the South African Reserve Bank, observed

(before the Shasterville meeting) that the events in the newspaper are "purely temporary developments which may be misleading if taken out of their general context...American companies are working with Natives every day. They know what to expect from them. They understand their psychology and certainly are not expecting trouble from them. Isn't it dishonest that these companies are investing more capital in the country?"

Some Americans are quick saying the same thing. Tom W. H. Rodkey, general manager for General Motors operations in South Africa, said before Sharpeville: "This country has a marvelous potential. I am not one of those who believe we are headed for a catastrophe because of the racial and political situation. We may not be in sympathy with some of the things that are being done, but we know this country well enough to be certain it is an extremely fertile soil." Charles W. Richardson, Chairman of the Board of American-South African Investment Co. (a Newark, New Jersey corporation who is a member of the Panel of New York Authority) said on April 25, 1960 "The gold-mining industry has been practically destroyed by the recent civil disturbances. There have been no discoveries on the gold mine the nation and we do not believe that their upcoming profits have been adequately altered." Mr. Richardson is the American chairman of the new South African Foundation, the purpose of which is to "promote international understanding of the South African way of life, democracy and imperialism" and — hardly incidentally — in protest to the world a "true picture of South Africa, the great economic upside opportunities for investment." On the other hand, Harry Oppenheimer, leading South African industrialist, in June 1960 admitted that under present circumstances "no thinking South African can look to the future without mourning." Indeed, 30 days after Sharpeville South Africa dropped a total of 15 billion dollars.

Investment by American firms in South Africa increased from 199 million dollars in 1959 to 324 million dollars in 1964. The industries 110 million dollars is manufacturing, 93 million dollars in mining, 61 million dollars in oil refining and distribution, and 44 million dollars in trade. In 1958 U. S. corporations in South Africa expended plant and equipment by 24 million dollars. In that same year the earnings and income of these

U.S. corporations from their direct investment in South Africa rose 47 million dollars (down from 65 million dollars in 1957).

What kinds of American firms operate branches and plants in South Africa? Ford Elitastown has many American firms. As early as 1924 the Ford Motor Company opened a plant there. In 1926 General Motors followed and in 1949 Studebaker entered the field. Over the years Firestone, International Harvester, Goodyear, and General Tire have all come to Ford Elitastown. In recent years over 100,000 vehicles have rolled off U.S. sponsored, South African-manufactured assembly lines.

Johnsburg, near Port Elizabeth, is the centre of the mining industry where American investment is even higher. Also a number of American banking institutions, such as Chase-Nashotten, have recently opened branches in South Africa.

What should be the attitude of U.S. investment in South Africa? Should policy differ between capital already invested in South Africa and new capital entering the country? Should there be a different policy between U.S. capital invested in South African firms and U.S. capital interested in purchase of American firms? If a U.S. industry contemplates to do business in South Africa, should it adhere to South African business patterns or insist on non-discriminatory patterns as the price for continuing? What pressures can be put in the U.S. on American firms to follow the latter course? Should U.S. firms with branches in South Africa be told by consumers and stockholders that they goodwill is more important than maintaining a minor operation in South Africa?

The Import-Export Bank created by the U.S. Congress, has been granting credits and loans at a favorable rate to many South African corporations, including mining companies. Most of such credit has gone for the purchase of U.S. bank machinery and the hiring of U.S. technicians. Some of the American dollars is still owed to the Bank by South African firms. Also the World Bank has lent huge sums to South Africa, one loan going to the South African railways. Part of this loan may be used to build segregated railroad facilities in the Cape Province. What should U.S. policy be in these matters?

Recommendations

U.S. business which now invests in South Africa should use their economic power

tion in that country is appropriate.

Further U.S. private investment in South Africa should be discouraged until South Africa decides to honour the U.N. Declaration of Human Rights.

All Americans who are soldiers, sailors or otherwise involved with American industries or trade doing business with South Africa should urge the adoption by such enterprises of non-discriminatory policies of employment, communication, training, upgrading, and housing in their dealings with the indigenous South African people; if this is impossible, they should neutralize their activities in South Africa.

The U.S. Government should reconsider the conditions under which U.S. funds are lent to South Africa through the Export-Import Bank and other international finance institutions.

The U.S. Congress should consider legislation to withhold financial privileges from U.S. businesses practicing racial discrimination in South Africa.

U.S. investors should distinguish between South Africa and self-governing African states for desirable investment; while new investment might be discouraged in South Africa, it ought to be encouraged in the emerging independent states.

Contacts Between Americans And South Africa

Tourism is the fourth largest source of foreign capital for South Africa. American tourists, however, contribute only seven per cent to South Africa's tourism income. American tourists to South Africa are a small percentage of all American travellers abroad and constitute less than three per cent of all world tourists who visit South Africa. The number of American tourists in South Africa has increased, however, 2,300 in 1937 to 6,000 in 1939. The South African Tourist Corporation encourages tourism, pleasing South Africa's "aggressive cinema" and "primitive customs of the blacks." It seeks to attract more American tourists and develop "positive attitudes" towards South Africa. Few if any American Negroes have been granted tourist's visas in South Africa.

In South Africa, apartheid extends to sports: no sport is interracial. By custom, a "European team" may not have among its members an African or another non-white individual. However, they may have one non-white female. In the past, the South African Olympic team was all-white.

one another. Here are examples of absurdity and trouble caused by the colour bar in sports: Jude Tait, a South African non-white, was excluded from representing South Africa in the boxing ring. He later won the Empire By weight crown in Denver. The South African Amateur Weightlifting and Body-Building Federation, mainly a non-white Association, was denied participation or representation to the British Commonwealth Games and the 1956 and 1960 Olympic Games. Also a non-white tennis champion from South Africa, who was allowed in as an individual to compete at Wimbledon, could not play in a mixed match in Johannesburg.

Despite these and other publicized discriminations, Avery Brundage, President of the International Olympic Committee, said in 1935 that he was satisfied that "there is no racial discrimination in South African sport."

Certain difficulties exist in trying to reach American sportsman. Soccer, cricket, and rugby are the major non-white team sports in South Africa, and these have virtually no U.S. following. In England, on the other hand, protests against the colour bar in cricket matches against South African teams have been somewhat successful. Contests between an elite sportsman, e.g., boxing, wrestling, boxing, and table tennis—might be more successful by Americans, but as yet there have few South African non-white participants.

Every year scores of university professors, teachers, journalists, and artists exchange visits between South Africa and the U.S. Almost all are white. These exchanges involve relatively few individuals, but those going to South Africa frequently work within the system of apartheid. How can one appeal to the grantor of an award not to go to South Africa? How can one mountact the feeling by the grantor that he is involved in a "higher goal" than contemporary new humanist ethics demands?

Claude and his artists have toured South Africa, including Joe Pater, the Westminster School Choir, Yehudi Menuhin and others. However, members of the British Actors' Union and Actors' Equity may not accept work in theatres where there is a boycott. Theatre managers in South Africa have now challenged this ruling. In one case, South Africa turned an American actor in cost "Pajama Game," but A. U. became Equity's opponent. The British actor's group, such as the Siryl Thorneycroft, Larry Adler, and John Gielgud have gone on.

stated in protest against apartheid held on the South African shore.

There are two methods of protesting apartheid in cultural fields. There could be a total boycott, ending all tourist, sports, intellectual, and artistic contacts between America and South Africa until such time as the South African Government abandons its racial policies and conforms to the UN resolutions on these issues. A selective boycott, on the other hand, would not discourage journalists and perhaps some musicians from going to South Africa. But what would be the criteria for stating some Americans to travel to South Africa and others not to do so?

Recommendations

All American tourists, athletes, artists, and intellectuals should be informed that their travel to South Africa might be interrupted as supporting the oppression of non-whites there, and thus they should either (a) withhold their participation in tours and programmes in South Africa until such time as South Africa abandons its racial policies or (b) take every opportunity to protest apartheid inside South Africa.

The International Olympic Committee and member countries should ban South African participation in the 1960 and 1964 games as long as apartheid exists in South African sports.

U.S. Govt. Policy

Towards S. Africa

For many years the U.S. regarded Apartheid in South Africa as the domestic concern of that country and not a legitimate matter for UN debate or action. During the 13th session of the UN General Assembly in 1958, the U.S. position was reversed and the U.S. delegate voted in favour of the general UN resolution against Apartheid. The U.S. continued this position at the 14th General Assembly in 1959.

The U.S. responded similarly to the Sharpeville in March 1960. A spokesman of the State Department issued a strong, provocative statement as follows — "The U.S. displays violence in all its forms, and hopes that the African people of South Africa will be able to obtain redress of their legitimate grievances by peaceful means. While the U.S. as a matter of policy does not ordinarily comment on the internal affairs of Governments with which it enjoys normal relations, it cannot help but regret the tragic loss of life resulting from

the measures taken against the demonstrators in South Africa."

The U.S. as a permanent member of the U.N. Security Council, voted after Sharpeville in favour of putting the South African item on its agenda. At this meeting the U.S. representative, Henry Cabot Lodge, made a speech attacking South Africa. He said: "We appeal once again to the government of the Union of South Africa that it reconsider policies which prevent people of certain races in the Union from enjoying their God-given rights and freedoms. In former years we have made that appeal in the name of justice. Today we make it also in the name of peace." Ambassador Lodge voted in favour of the resolution declaring the 'policies and actions' of South Africa and asking the Secretary-General to negotiate with South Africa to reduce the threat to 'international peace and security.'

President Eisenhower himself has not, however, made a similar condemnation of Apartheid — as Prime Minister Macmillan and other world leaders have done. The State Department has not yet seen the danger of temporarily smothering its ambassador in Pretoria back to Washington for consultations — as it has occasionally done as a diplomatic rebuke to an acting nation.

The U.S. has increasingly taken a stronger position in the UN on South West Africa than on South Africa. The U.S. Mission to the UN has granted certain concessions to UN positions from South West Africa. In the 14th General Assembly the U.S. voted for a resolution urging that the World Court be asked to decide whether South Africa has misgoverned South West Africa in violation of its agreement with the League of Nations.

The U.S. State Department in its diplomatic mission in South Africa has apparently feared to violate the Apartheid pattern. Only on very rare occasions have Africans been invited to attend American Embassy social functions. (The USSR's mission to Pretoria was closed by South Africa several years ago, reportedly because Africans were regularly invited to their social affairs). American Negroes have apparently never been assigned to American diplomatic work in South Africa. On the other hand, the U.S.I.A. Library in Johannesburg has been operated as a neo-segregated book for years. And the present US Ambassador to Pretoria broke several diplomatic niceties by visiting Chief Albert J. Luthe, President of the African National Congress, in his home while the Chief was under a ban.

South Africans coming to the UN on State Department leadership grants have, as far as known, been whites. (Non-whites have been chosen, but not been given a passport for this purpose by the South African authorities. This information has not been made public.)

The US Government is not welcoming to American non-white and white refugees who are escaping from South Africa today. Certainly it has made no special provisions for refugees from Africa as it made for those who from Hungary who escaped several years ago.

Recommendations

The State Department should be commended for its immediate and strong statement and UN action in response to the Sharpeville massacre and it should be encouraged to take similar action if future incidents arise in South Africa.

The UN or the UN should pursue with utmost vigour efforts to obtain compliance by South Africa with previous UN resolutions against apartheid and on South West Africa.

The President and the Congress by joint Resolution explicitly should declare US policy to be unequivocally opposed to apartheid in South Africa.

Both UN major political parties should adopt forthright plans to support an active Government program to end apartheid in South Africa.

The US should take strong action to separate South West Africa from South Africa in compliance with any future recommendations by the World Court.

The State Department in its Embassy and consulate in South Africa should integrate its social functions and its personnel.

UN Leadership Grants should be given in greater number to non-white South Africans, including those who, though opposing the present South African Government, may be the future leaders of South Africa.

The US Government should aid escapees from South Africa and South West Africa in a manner comparable to US aid from Hungarian refugees.

Defense and Aid to the Opponents of Apartheid

One of the essential ways in which those who are outside South Africa can best help those carrying on the struggle for justice and equality is by sending them funds for legal

defense and welfare.

The urgency of this aid mounted as the result of emergency in South Africa shared March 30, 1960, an-called Public Safety Act into effect. The Government was empowered to arrest anybody with or without a warrant if it felt that such a person be detained in the interest of public safety. Anyone in this way can be detained long as the Minister deems, it is an offence to disclose the name or identity of any person arrested without written permission of the Minister of Justice, except as the Government would insure loss of temper.

Thousands have been and the legal defence and needs are tremendous. The sums overwhelming when in year the Treason Trial Fund in South Africa then 173,000 dollars, for the force and relief of only 30 dollars. In spite with the Emergency, relief committees funds have been established the larger South African. For example, in Cape Town State of Emergency Relief I was formed and registered the Department of Social Work. The Fund found 300 left districts by streets, towns, and industries suffered police raids. The Liberal and the Black South group took the leadership in these needs. During the may home just after the massacre, over 5,000 of food was distributed in so that Africans outside town. Now it is estimated 9,600 dollars a month will be needed to meet the requirements of the families. Legal help may not great, since these arrested rejecting legal aid, according principles of the Pan Congress — "no bail, no defence."

The present emergency is a symptom of the state when a government attempts to fasten upon people a policy of. There will continue to be graces and there will continue be masses arrests. There probably continue to be violence as long as unjust exist in South Africa.

Every single year in Africa, one out of seven men is convicted of an against the past laws. This is chronic emergency in Africa. The Treason which entered the stage after the original were made in December, has now entered its fourth. Thirty of the accused are still trial and nobody knows

uch longer the case may continue. Already there have been more than a 1,000 hours of court proceedings, over three hundred witnesses testifying, 12,000 miles of travel for the defendants between their homes and the court, and 10,000 documents certified. The necessity for welfare and defence aid to South Africa will exist as long as apartheid laws are on the statute books. These include the Bantu Education Act, the Suppression of Communism Act, the Group Areas Act, the Reservation of Separate Amenities Act, the Immorality Act, the Prohibition of Mixed Marriages Act, the Population Registration Act, the Native Land Act, and others.

There is a new problem of refugees. Hundreds of opponents of apartheid have escaped into Swaziland, Basutoland, and Bechuanaland. Some plan to remain and need supplementary assistance. Others need travel papers (generously supplied by friendly states) and travel funds to reach a temporary haven in Africa, England, or elsewhere.

Various defence funds have been established in South Africa and in various parts of the world. The Legal Defence and Aid Fund of Christian Action, headed by Canon L. Jobe Collins of London

has collected and transmitted to South Africa several hundred thousand dollars. A new fund has recently been established in Canada and 5,000 dollars has been sent to South Africa since the Emergency. Other funds have been started in India and several African countries. In the US the South African Defence Fund was established in 1957 to help the defendants in the Treason Trial. More recently this Fund has been transformed into the Africa Defence and Aid Fund. This transmitted 15,000 dollars to South Africa in the weeks following the Emergency. It is urged that a total of 100,000 dollars be raised in the US in the months ahead to help meet the legal and welfare needs in South Africa, which will total a million dollars in the year ahead.

Recommendations

A South Africa Emergency Campaign should be established out of the Emergency Action Conference on South Africa to implement resolutions of the Conference, to defend arrested South Africans, and to aid their families, with the immediate aim of raising 100,000 dollars for such.

This Campaign should consist of representatives of the organiza-

tions officially sponsoring this Conference as well as others who may become interested, the steering committee to include official and non-official representatives from sponsoring organizations.

The American Committee on Africa should organize this Campaign with financial contributions requested from participating organizations and the general public to provide the overhead.

DRY RED CHILLIES

No. 1 Mixed Grade Dry Red Chillies. Nett 30lb Bag 45/-.

Any amount obtainable for Cash.

Write for Grain Bags and Sugar Pockets.

MAARMANS (Pty) Ltd.
Box 24, Phone 128,
BRITS, Transvaal.

DRY RED CHILLIES

WATCHES, Gents models—25 Jewels, waterproof, shockproof, antimagnetic, waterproof main spring, fitted with matching metal expansion straps—price 47/6. As above, but 21 Jewels—43/6. As above, but 17 Jewels—39/6. As above but with self-changing calendar, 17 Jewels—57/6. Also 21 Jewels Calendar—55/6. Other models from 19/6.

LADIES models 25 Jewels, waterproof, shockproof, antimagnetic, fitted with matching metal expansion bracelets—55/6. As above, but 17 Jewels—47/6.

A 1. AGENCIES, First Floor, No. 104/105, His Majesty's Building, Elton Street, or P.O. Box 9379, Johannesburg. Stocks limited, order immediately.

FAMOUS INDIAN MUSICAL INSTRUMENTS AND SONG BOOKS JUST ARRIVED

Thubla and Douglas Latest Designs £8/10/-
Dholaks and Mirdangs for Thal each £8/10/-
Harmolinums, Rama Flute Best make £18/10/-
Mouth Organs Popular Brands 4/6, 5/6, 7/6
Bul Bul Tharangs and Xylophone each 25/-

Violins and Banjo Mandolines each £6/10/-
Thubla Doolie and Dholak spars caps ea. 25/-
Longneck Tenor Banjos ... £12/10/-
Jap Malas for Prayers 4/6, 5/6, 10/6
Gujarati Film Song Bk, 20 Film ea. Bk. ea. 2/6

Clarets B/F for Indian Bands £13/10/-
Tombones and Sunks each £15/-
Khartals and Jhangs in Pairs each set £15/-

Straight Blowing Flutes 2/6
Side Blowing Krishna Style Flute 5/6
Manjiras and Mouth Organs 5/6

Dancing Bells in Dozen L 2 s
Marakas for Rama and Tange Bands 25/6
Sarods and Dhrubha each £12/10/-

BOOKS OF ALL SORTS, INDIAN, ANCIENT, HISTORICAL, ARE SOLD BY US

D. Roopanand Bros.

PHONE 20707

MUSIC SALOON & BOOKSELLERS

P.O. BOX 2524

85 Victoria Street,

DURBAN

fifty years ago...

October 1910

PRISON TREATMENT OF PASSIVE RESISTERS

(From "The Indian Opinion" October 8, 1910)

MESSRS R. M. SODHA, S. B. Mirdh and H. M. Gandhi write to us as under, concerning the treatment meted out to them during their last incarceration:—

We have suffered imprisonment as passive resisters over five times, and we have had experience at Voerwater, Houtpoort, Johannesburg and Diepkloof, oftenest at the last mentioned place. But the pinpricks that we were subjected to at Diepkloof this time made life more unbearable than on any other occasions. The Chief Warden and the Hospital Orderly considered themselves to be little kings, and we were as slaves to them. Truly, slavery has not yet been abolished under the British flag! It is our deliberate opinion that, in order to cow the prisoners, innocent men are brought before the Governor of the Gaol, on a trumped-up charge, with the result that such men are punished with solitary confinement and put on spare diet, i.e., eight ounces of rice and water per diem. The Chief Warden does not hesitate to use bad language. The first undersigned wanted to fetch some fresh water to drink and he was asked why he did not fetch it from a latrine pipe. On one occasion the Chief Warden said that we had gone to Gaol in order to live and fatten upon Government food. He often remarked that we were fools, we belonged to an inferior race, and once he even stated that if he had the power he would put us in all in separate cells and would not care a straw if we all died, and that, by so doing, he would be breaking us down as to make us unwilling to court imprisonment again. He declined to let one of us use Tolstoy's work, called "My Religion", adding that Tolstoy was an agitator. The Head Warden, who serves out rations, often underweights them. On the 21st ultimo, instead of 8 oz of rice about 6 oz was served. The cook complained to another Head Warden. The latter said, too, that the complaint was well grounded, but he did nothing. It was then

taken before the Chief Warden, who weighed the rice. He appeared to be satisfied as to the truth of the complaint, but he took no action. On the contrary he threatened the cook, and told him that he was the instigator of the complaint, and that if he repeated it, he would be brought before the Governor. In order wantonly to insult us, we have been called upon to remove slop-pails, even after lunch-time, although it is totally unnecessary and was not formerly required of us. This practice was only stopped after we complained strongly about it, and after it was found, in effect, to be well nigh impossible to continue, without depriving the department of the services of a large number of passive resistance prisoners. Again, for vegetables, mangoes, a well-known cattle-food, were constantly served to us for vegetables, and we had to resort to passive resistance before we could secure a change of vegetables.

We are almost the whole of Sunday and the afternoon of Saturday kept to the line and hardly allowed to move, with the result that we are at times obliged to disregard therate and to take some exercise. In spite of complaints made upon transfer from Johannesburg to Diepkloof, on the day of transfer, contrary to regulations, we got only stale-pap served for all the week, a diet which is ill-adapted for Indian constitution, and which has undermined the health of not a few passive resisters. When we make any complaints in the Gaol, the result is greater severity, rather than relief, and we are not sure that the ventilation of our grievances in the public press will not result in more severe treatment on our return to Diepkloof, which must come about as soon as the Asiatic Department wishes to lay hands upon us.

All political comment in this issue by M. Deyajee, "Indian Opinion," Private Reg. Durban.

Cable & Tel. Add. HARGVAN.

Phone 29368

P. Hargovan & Co. (Pty.) Ltd.

Received Shipment of Genuine Fireworks "Kwong Man Lung" Brand. Order Your Requirements Now.

Imported Sazow Cap Neck 2 1/2" Diameter Mouth Pickle Jars

	1 Gallon	400 each	F.O.R. DURBAN
1 "	15/6	"	"
2 "	20/-	"	"
3 "	25/-	"	"
4 "	31/-	"	"

PACKING EXTRA.

CASH WITH ORDER ONLY.

155-7 WARWICK AVENUE,

P.O. BOX 1250.

DURBAN.

Indian Records Now Cheaper!!

7/6 Each (Plus 3d Tax.)

AVAILABLE IN SINGLES OR SETS

Some of Our Latest Hits:

DIL DEKE DEKHO, UJALA, HAAGMANI, USTAD, MAIN
MEHNDI, MRS INDIA, AGRA, NASHI-MEHI HOON, GHAR
ROAD, TALAQ, DO USTAD, SANSAR, AMAR DEEP,
MOTHER INDIA.

Special Offer: 1 Box of 10 Indian Records, 20 in Box
At a Great Saving Price—30/- per Box.

ORDER NOW — FREE PACKING

C.O.D. Orders to include 7/6 deposit.

Only Obtainable At:

NATIONAL RECORD COMPANY,

2 Ajmeri Arcade (off 141a Gray St. & 50 Cathedral Road)
P.O. Box 1574 DURBAN Phone 67882

Special Offer: India-Made Agarbattis

(SHIPMENT JUST ARRIVED)

WHOLESALE TRADE PRICES

THREE ROBES, 3 toles	27/6 Doz
(Available in Thin/Thick Sticks)	
GATEWAY OF INDIA 3 Toles	45/- 24
" " " 5 " "	30/- 24
CHANELI 1 " "	18/- 24
" " " 1 " "	9/- 24
SUGANDH RANI 5 " "	38/- 24
" " " 2 1/2 " "	18/- 24
" " " 1 " "	8/- 24
" " " 1/2 " "	4/- 24
LATAMANGESHKAR 1 " "	4/- 24
CHANDAN DHOOP 2 1/2 Box of 16 Sticks.	

CASH WITH ORDER — PRICES F.O.R. DURBAN

We have also received Genuine Basmati Rice 1/- per lb.
(Minimum Order 100lb.)

We are Stockists of all kinds of Indian Shells, Spices and Condiments, Betelnuts, Almonds, Tamarind, Whole Coconuts and All kinds of Imported Rice.

SPECIAL PRICES TO THE TRADE

Please write for our price lists

K. HARIBHAI & SONS (PTY.) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants

81 Victoria Street, —P.O. Box 2156—Durban.

Telegraphic Add.: "BHAISONS"

Printed and published by Mrs. Sachin Gandhi at the International Printing Press, Phoenix. Address: INDIAN OPINION, Private Bag, Durban, Natal.

"ઇન્ડિયન ઓપિનિયન"

શુક્રવાર તા. ૭ ઓક્ટોબર, ૧૯૬૦.

કરખન સીટી કાઉન્સિલ

કુનીવાર કરખન સીટી કાઉન્સિલ કિહીઓ સામે 'સુધે ચલી છે. પહેલાંની જેમ કિહી મલીકોની જમીન ઉપર આ મારો શક થયો છે. કિહીઓ આટે ઘરોની તજવીજ કરવા આટે સીટી કાઉન્સિલને કિહી-માલિકોની જમીન લેવાને છે. આ તો સીટી કાઉન્સિલની ભૂમી રાજકરમણ છે—કિહીઓ પાસે જમીન લઈ કિહીઓ આટે ઘરની તજવીજ કરવી, આ વખતે ચેટસવર્થ વિભાગમાં રહેતા કિહીઓ ઉપર ઘર બાંધી કરી જવાનો મારો શક થયો છે. જો સીટી કાઉન્સિલ ખરેખર લાગણીવશ થઈ છે તો બધે જો ને કરે તે ન્યાયી રીતે કરે.

મણાં મણાં વરસો ઉપર કિહીઓને અચૂક વિભાગોમાંથી કાઢવામાં આવ્યાં હતાં. તે વખતે કહેવાયું હતું કે ગરીબાઈ અને ચંદ્રી દૂર કરવા આટે કિહીઓને અસહવામાં આવે છે. પરંતુ જેવા આ કિહીઓ ત્યાંથી નીકળ્યાં કે તરતજ ગોરાઓ તે વિભાગમાં આવી વસ્યા. બેલ સ્ટ્રીટ, મોરીયંટ હોલ અને કંઈકુલ એવન્યુ વિગેરે વિભાગો કિહીઓ પાસેથી લઈ લેવામાં આવ્યા હતાં. અને પાછળથી આં ગોરાઓ આંની વસ્યા. પછી આવ્યો યાન રમટલ હાઇવે નજીકના વિભાગો જેવા કે રેન્ડલ્ફ રોડ, ક્રીકફીલ્ડ રોડ અને દેમસે એવન્યુ. ત્યાં બેક વખતે કિહીઓ રહેતાં હતાં, આં આવે ગોરાઓ ટેન્ડીસ અને કીકેટ રમે છે. સીટી કાઉન્સિલ કિહીઓ પાસેથી જમીનો લઈ ગોરા આટે રમતલખત ના મેદાનો બનાવે છે. એક પછી હાથેલો એવો નથી કે સીટી કાઉન્સિલ દૂર કરાયેલા કિહીઓ આટે બીજા જમીનની વ્યવસ્થા કરી હોય. સીટી કાઉન્સિલ કેવળ અવાજ નમરના લોકો પાસેથી જમીન છીનવી લેવા રીખી છે અને જરૂરિયાતવાળા કિહીઓને જમીન મુ.પતાં રીખી નથી. સીટી કાઉન્સિલ આ પમલાંથી કરખન માં હલ્લો ને લર વગરના ઘાને જમીન વગરના છે તેમાં વધારો કરતી રહી છે.

હવે જો એક મહાન યોજના લઈ બહાર પડી છે. આ યોજના છે—કિહીઓ પાસેથી જમીન લઈ કિહીઓને વસવાટ બાંધવાનો. આ યોજનાને કિહીઓ શંકાની નજરે જુએ જો નવાઈ બાધું નથી. આ યોજનાથી, જેની પાસેથી જમીન લઈ લેવામાં આવશે તેનું શું થશે? જો આપણે સીટી કાઉન્સિલને સીધેસીધું કહી હાથે કે તમારી યોજના બાજબી અને ન્યાયવારી નથી તો એમાં કંઈ ખોટું નથી. જો જો ન્યાયી વર્તણૂક સાબવા માંજતી હોય તો ચેટસવર્થ વિભાગની યોજનાને પહોંતી ખૂંચી નેહાંજે. કારણ જો યોજના ન્યાયી નથી. એકની પાસેથી જમીન લઈ બીજાને વસવાટ આટે આપવી જો કયાંને ન્યાય? એક ને મળે છે વસવાટ અને બીજાને શુભાવે છે પોતાની જમીન. મીયરમેન્ક વસવાટ ની યોજના પછી આંગી છે—કારણ કરકારે પારેલી આર્થિક મદદ સીટી કાઉન્સિલને આપી નથી.

સીટી કાઉન્સિલે પહેલાં મીયરમેન્ક યોજના આટે આર્થિક મદદ મેળવવી જોઈએ અને પછી બીજા જગ્યાએ યોજના કરવા આટે કોઈક જોઈએ. મીયરમેન્કની યોજના અધૂરી રહી છે કોઈક જ નહિ પરંતુ બાંના ઘરો સંતોષકારક રીતે બંધાવા નથી. મીયરમેન્કની પાસેજ મલીનકાર્ય વિભાગ છે. અહીં મણાં કિહીઓને 'સાઇટ એન્ડ સર્વિસ પ્લાન' (Site and service plan) યોજનાથી ઘરો બાંધવાની છૂટ છે. આ લોકો પાસે અલોતપટો કે બાંનીન-

બીરી નથી. આ એવો વિભાગ છે જ્યાં સીટી કાઉન્સિલની પમાણીકતાની પરીક્ષા થઈ શકે. આ નવા વિભાગમાં સીટી કાઉન્સિલ કિહીઓ આટે 'સબ-ઇકોનોમીક' (Sub-economic) યોજનાથી ઘરો બંધાવી શકે છે. પરંતુ તે જો અમાણીક હોય તો તે શા આટે જોઈ કરતી નથી? શા આટે કાઉન્સિલ પોતાની જમીન કિહીઓના વસવાટ આટે ઉપયોગમાં લેતી નથી? અમે ભારપૂર્વક કહીએ છીએ કે સીટી કાઉન્સિલ ચેટસવર્થ વિભાગના કિહીઓ પાસેથી જમીનો પડાવી લેવા આટે ચેટસવર્થની યોજના સામે બહાર પડી છે. આ જમીન બેક વખતે મળે કે તે દૂરીથી કિહીઓને અલવાની નથી. આખરે તે ગોરાઓ પાસે જશે. નેશનાલીસ્ટ સરકાર કરતાં પછી કરખન સીટી કાઉન્સિલ કિહીઓ અત્યેની ખરાબ વર્તણૂક આટે બહી થઈ છે.

સહા તત્પર શાંતિ-સૈનિક

(વિભાગ)

શાંતિ-સૈનિકની પ્રતિજ્ઞામાં એ વાત છે કે મને જ્યાં જોવાવવામાં આવશે ત્યાં ધરપાર, જાવજનિક કામ મેરે જાણુ છોડીને જ્યાં હું તત્પર છું. એટલો જોનામાં અને અન્ય લોકસેવામાં ફરક છે. એમ શાંતિ-સૈનિકનું કાર્ય એવું રહેશે. કંમેશ મારે તે સેવા-સૈનિક કહે અને સાથેસાથ શાંતિ-સૈનિક પણ. જેમ કે સરકારમાં જે પ્રકારની સેવાઓ હોય છે; મીનિસ્ટ્રી સર્વિસ-વરકરી સેવા અને ક્રિવિલ સર્વિસ-નાનરિક સેવા. ત્યાં જાનેના અલગ અલગ વિભાગ રહે છે. એવો ફરક આપણે ન કરી શકાએ. ફરક એક સમજે છે કે ક્યાં લગાડ-મધો મધો તો શાંતિ-સૈનિકને જોવાવવામાં આવશે. જો એટલો ખ્યાલ છે આમ સામે ત્યારે પાણીની વ્યવસ્થા કરવી જો તે જાણે ઠીક જ છે. પરંતુ આમ સામે તે પહેલાં જ પાણીની વ્યવસ્થા કરી રાખવી જોઈએ. એટલે પ્રથમ બીજા હેતુમાં સેવા મારે તે તેને જોવાવવામાં આવે તો તેણે જાણુ પડશે. આપણે એવો ભેદ નથી કરી શકતા કે ક્યાં સેવા-કાર્ય ખૂં માર છે અને ક્યાં શાંતિ-કાર્ય શક માર છે. જે શાંતિ-કાર્ય છે તેજ સેવા-કાર્ય છે અને જાણુ છે. . 'બુધિયુક્ત'માંથી.

સ્વાર્થ, પરાર્થ અને પરમાર્થ

આ જગ્યા જગ્યામાં સર્વોચ્ચ વિચાર જ જોવાવવામાં વિચાર છે. પાણી જોતા જામના વિચાર કેટલીક હદ સુધી જોડે છે. પરંતુ ત્યારબાદ તોડે છે. જોડાકરણ તરીકે રાજકારણને વિચાર લે. તે રાજકારણ અંદરની બંનેક શક્તિઓને જોડે છે પણ અન્ય રાજકારણ પોતાને અલગ કરે છે. ભારતીય અને ભારતીયેતર એમ બે દુકામ કરે છે. ભારતીય પછી અન્ય દુકામ કરે છે. પ્રાણજ અને પ્રાણજેનર. પર્માવાદ પણ અન્ય બે દુકામ કરે છે. જેમ કે હીંદુ અને ખ્રિસ્તી. સામ્યવાદ પણ કુનીયાના બે દુકામ કરે છે. એક જાણુ સામાન્ય જામજનતા અને બીજા જાણુ હયા વર્માના સોડો. એટલું જ નહીં આજ સુધી જે અખ્યાતવતોએ થઈ મળા તેમ, યોગે જોડા જામના બે દુકામ કરે છે. અકિતને એક જાણુ-રાજે છે અને જાણની કુનીયાને તેનાથી અલગ માને છે. અકિતને સમાજ ને બે જગ્યા ભેદ હોયો કરે છે. અકિતના કથાય આટે, મુકિત મારે આખ્યાતને ઉપરેલ દે છે અને જાણી સમજાવેલા વહેરમાં પડે છે તો કાચારીથી પડે છે. (અનુસંધાન મારે જુએ પાનું ૬૧૬)

સમાચાર સંગ્રહ

—ગુજરાતના સર્વ પુન્ય સ્થાપક મહારાજે આત્મશુદ્ધિ અને આત્મ-સિદ્ધિ દિધી અને કાલ વિવેચના ઉપકાશ કર્યો છે. કાવ્યિકા દરમિયાન તેઓ પાણી સિવાય કોઈ વસ્તુ સેવતા ન હતા. તેમની સાથે આ પ્રસંગે બળસલાઈ મહેતા હાજર હતા. મહારાજની તબિયત હવે સુધરી રહી છે.

—ગુજરાતમાં જી.મ. ટી. ને ૮૨ માંખ ની પોટ મળી છે. તેથી આગરનાંકા દીવિગન નામ કરવાનો નિર્ણય થયો છે. તે સાથે કરેલસરના પચ્ચાસ તરિકે પોટમાં બીજી બાલ સર્વિસેસ પર કામ મુકાશે એવું વિચારમાં રહ્યું છે.

—અમનનગરના તમામ રસ્તા અને શેરીઓને આજુ પરજા કરીવાન કામર ના બનાવવી તેને સુધારામાં નિર્ણય લીધો છે. એ પોલના મારે રૂ. ૧૦ લાખ અંશુર કરવામાં આવ્યા છે.

—ગુજરાત રાજ્યની મહાસુધી આવક ૪૮૧૨ લાખ રૂપિયાની છે જ્યારે અગાઉ રૂ. ૪૦૫૫ લાખ છે. આમ મહેસુલી આધારમાં ૧૬૪ લાખની વધાર છે. એમાં મુકામે અગાઉ રૂ. ૧૭૮૬ લાખ ઉમેરાશે. જ્યારે ૩-૬ સરકાર પસંદગી મેળવશે ૨૭૪૭ લાખની આવક થશે. એથી એકંદરે વોલ્ટ રૂ. ૨૪૨ લાખની રહેશે.

—ગરત છત્રીને ગ્રાજી બેવાનો એક કરજી બનાવ અમદાવાદમાં બની ગયો. વિદેશમાં ગરત મર્યાવતા માર આના આપે તે નમકાક ફેરફાર પીવાની ગરત એક સિંધી બુવાને કરી. પરિણામે તે ડેરસીક પી ગયો અને માર આના મેળવ્યા, પણ રાતે તેની તબિયત બગડી. ઉઠી થવા કાચી અને સારવાર મારે તેને હોસ્પિટલમાં મોકલવામાં આવ્યો. જ્યાં તેનું મરજી થયું! હસવામાંથી અસરું થાય તેનું આમાં થયું.

—ટાં માની કામાં લેણક પ્રાણીઓની પ્રજાની જોરેટમાં કાચેલી આપથી આગરે રૂપ હબર સીધીનું પ્રજાના થયું હતું. પોલીસ આ આમ અંગે મારે તપાસ કરી રહી છે.

—કોઇપણ આપનું જન-કોઇપણ આપમાં અંતર અધવાળી આપતર, કરી થઈ એવું કહેવું મધીન પચીક વર્ષમાં તપાસ થઈ જશે એમ પ્રા. આગર સુધે જાહેર ક્યું છે.

—કાનના વડા પ્રધાન ડો. પ્રજાલે પોતાના એકાનું રાજનામું આપ્યું છે. કાનના કાકે તે અંશુર, ક્યું છે. વડા પ્રધાનની રાજવાદી નીતિ રકામે વિરુદ્ધ પછે કુમલા કર્યાથી તેમજ પોતા ના એકાનું રાજનામું આપ્યું છે.

—વીમાની સુવિધામાં પરિવારીક, એ તરીકે કામ કરતી એકીએ હવે મોટા પ્રમાણમાં એ મોકલીમાંથી નિજત થતી

કોઈ બીટીક સુરોપાન જોરવેન અને બીટીક ઓગરસીક જોરવેન કોરવેરશન ને મોટી ચીનનાં કોની મળી છે.

—પાણીસત્તામાંથી મેલેરીયા નાશ કરવા ૬ કરોડ રૂપિયા અર્થવામાં આવનાર છે. સોમલ વેરેર મારે મુર્ પાણીસત્તામાં રાજવાદ આતે જે નવી સુધો બેલવામાં આવનાર છે.

—મેલેરીયાન પાણી મેલવાની મેલ ના તપાસ કરવા આગમનીક કાઉસીમે બેલેલી સવા સાથેની એક કમીટી નિમવાનો નિર્ણય કર્યો છે.

—અમેરીકા અને કમુલા એક પીળક રકામે ને આશપો ક્યું છે તેમાં વધુ કેટલું છે તની તપાસ કરવા એક કમી સન પ્રીમયુ ને રથન પર જઈ તપાસ કરે એમ અમેરીકાના મંત્રી પી. કરેરે કમુલ્યું છે.

—કુનીમાભરના 'રુલકોમાં' કીધી ચીમત હોલેન્ડની માણ રાણી વીલેન્ડની ના છે જેની ૮૦મી વર્ષમહિ મળી છે. એ રાણી પાસે પોતાની ૨૧ કરોડ પાઉન્ડની અંજત મોકલત છે.

—એરોલીવાએ પાચ પેનીની નવી પેરેલ્ડ ટીપીએ કાઢી છે—તે પર રેલ ના પોતાનું ઓન છે, એરોલીવાના મેયોડીટ અગે આ પેરેલ્ડ ટીપીએ બેલિયાર મેલમો છે.

—કમુલાની સરકારે અમેરીકાને મરજી આપી છે કે કમુલા ઉપર અમેરીકાના આક્રમણની મેલના મહુ રહેશે તે તેના પ્રમાણત તરીકે કમુલામાંથી અમેરીકાન પેડીમેલેને કમુલા મેલમાં આવશે.

—સીએમીએનમાં બેતરેખાના ઉભા માલને અને આસ કરીને કોરોને વાંદરા પ્રજાના કરતાં કોઈ કાંતી સરકારે વાંદરાને રેખાંતની સાથે કાર કરવાનો કુકમ કરતાં આ બાર દીવસમાં એકજ છલકામાંથી ૧૫ હબર વાંદરાને ખતમ કરી દેવામાં છે.

—કોંગો સાથેની મુલાકાતી પશ્ચીમ સરસ ૫૨ કરકરી પહેરે મલમુલ કરવામાં આવ્યો કોવાનું અભ્યાસ છે. કારણ રુબાના ઉર-કીના કેટલાક માણ અરકારીએ પ્રજામાંથી મેલમાં મોકાવા છે.

—પ્રજાપીમ, કનકમ રેલક રીટ-સ, બાલે-સામ, રેવનુ કીવર-સ અને કનકેર-સ, માટે મળે :

—આર. વીકુલ
૧૨ બાકેલી આર્ક, ૪૮ માર્ટેટ રીટ, કોરનર કાપેલેન અને માર્ટેટ રીટ, બેલકીસન, રોન ૪૪-૧૬૫૪.

—જે આ કમુલાની અંજતની મધી રાજવાદ એક મો મેલ. કમુલા કરે છે. બેલેનન આપિમન, કમુલા એમ, કમુલા.

જન પ્રજાનો મારે

અમને મળે.

સુરતી અમુલના અને રેવેનસીટ કીમે.

શ્રી કેપીટની અંજત રેવેન નીચે કુનીવન અને રેવેનસીટ કીમે
પણ આપમાં હબરે કુમમે આપી રેવેન કરવાનો અમે કમુલા કર્યું.

કેપીટ-સ આલકની હોટેલ (ધી કોર્નર મીક્ષ કાઉસ)

એ અને વિરેટીયા કાઉસના પ્રજાપર - કરબન.
ફોન નંબર ૨૩૪૧૪, રેલીમાં : KAPITAN.

આફ, સસલુ બબર બાવ, નારીએલ, ૧ રી. ૧-૦,
મેગ (નંબર ૧૦૦) રી. ૬૦-૦.

કુકાન કાર મારે બેલવાના ન્યુકેપેર, બબર બાવ,
મસા, કમરી (કોઈ), કુકા લાલ મર્યા, લુલકા, કુકા કીમ (સીલા),
સોરેરી રંચનો મેલ, હરેક બલનો મરી મસાલો વિરેરે કમેલો રેલકમ;
રાખીએ છે કમુલી અને મેલકી ચાલ મલર બાવ, પેરેલ્ડ લઈ.
સુરજ, રેલક, આંગા હબર અને કીલી હબરની મેલમ માણ છે.
રેલેસીયા, નવાસેન-ક અને બેલકમન કોમેલો મેલકારે ૬૫૨ પ્રજા
મવા આપી કોઈ પણ વસ્તુ મરમી આપી મોકલ્યું.

All prices subject to Market fluctuations.

A. KADER & Co., (PTY) LTD
WHOLESALE FRUIT MERCHANTS
P. O. Box 251. DURBAN.

ધીરુભાઈ પી. નાયક

પ્રજાકોપ, પ્રજાકી, વીમાનાં અને અમરજી એલન્ટ
હીરુસાન અમર કુનીવન કોઈ પણ આપની હબરે રિવેર અમર નીચે
માર્ગે પ્રજાકી કામ પર કોઈ આપી માણુરે કુકારે કરે.
કમુલી, બાવ, ચારી, કુલક, અમરમાલ, મેલકાસ, વિરેરેના વીમા અમે
હવેનાં આપીએ કીમે.
કમુલીક, મરકમ રેલક, કીસાન આપમાં અમરમાલ રેવનુ કીવર-સ
કાઉસીટ રે વેવાના કાવે-સી. પાસેમાં તેમજ કમુલીકને અમર
માલકોમાં કોઈ પણ કી વીમા વિના અમે માણુરે કમુલી આપીએ કીમે.
રેલકમ કમુલીક કાઉસીટ એલેસીએલ કોર આરુલીયા અને રેલકાસ
કનકેર-સ કમુલી કીમાટેના પ્રતિનિધ.

Office :
9 Barkly Arcade,
38 Market Street,
Phone : 339233,
Johannesburg.
Residence :
52 Patidar Mansion,
13 Kort Street,
Phone : 330816,
Johannesburg.

ફરનીચર! ફરનીચર!! ફરનીચર!!!

બેલકમ કુક, કાપનીમરજી કુક, વોર્ડરોલ, કરેલકી એલક,
કાઉસીટ એલકીસ રેલક, કુક લેસ, ટેલક, લલન કીમાલ
બાવે અધીરી કાઉસી. બેલે મધારી કાસ લેવા કુકરો નકી.

—એલકસ, ટેલક અને કીસન કરેલક—

એ કમુલી રેવેન નીચે લઈવાર માલ છે. તેને રીલ કરેલો લઈ-
વાર રહે છે. માલ રીલકા આપના પ્રજાકે કીરો અંજાયા અને રેવેર
આપલ મધારી.

L. MISTRY

51 BREL STREET, BURGERSDORP, J'BURG.
PHONE ૩૩-4691. BOX 2626.

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1903

Former Editor: Mahatma Gandhi—1918-1954.

No. 41—Vol. LVIII.

Friday, 14th October, 1960

REGISTERED AT THE G.P.O. AS A NEWSPAPER.
Price: FOUR PENCE

English In Gujarat 'Varsity

AHMEDABAD.—The Senate of the Gujarat University has agreed to extend the period of the change-over of medium of instruction from English to complete Gujarati or Hindi in Devanagari script by ten years from November next.

The senate by a resolution requested the State Government to amend clause 27 of Section 3 of the Gujarat University Act so as to make the extension possible.

Mr. Meghmal Desai, former Vice-Chancellor and Mr. Thakurram Desai, President of the GPCC were absent from the meeting.

The resolution had been moved at a specially requisitioned meeting of the Senate on June 25 last. But the then Vice-Chancellor, Mr. Hingambhai Desai ruled it out of order.

This ruling was challenged by four members of the Senate before the Gujarat High Court which issued a writ of "mandamus" directing the Vice-Chancellor to "continue" the meeting of the Senate for a discussion of the resolution. Subsequently, Mr. Hingambhai Desai resigned, and Mr. S. V. Desai was appointed to perform the "current functions of the Vice-Chancellor."

Warnings To Planes

(*Indian Opinion* India Service)
THE Karachi airport authorities have warned all the incoming and outgoing commercial planes particularly jet planes, of the hazards due to grasshoppers and locusts which have settled on the runways and other parts of the airport. These swarms of locusts have been declared "dangerous," particularly to jet aircraft, whose open jets might be filled by these pests. Hawks and birds, attracted by these locusts, have added to this danger. These might hit the engines of planes landing or taking off. The Department of Plant Protection has employed a large staff for spraying insecticides and destroying the pests.

GUJARAT GOVERNMENT'S GESTURE

CONCESSIONS MADE FOR EDUCATION

BOMBAY.—THREE months is too short a period to assess the achievements of an entity, much less of a new State like Gujarat which launches its career against formidable odds. Right in the beginning, its Chief Minister, Dr. Jyoti Mehta had observed that although the future of Gujarat appeared to him very bright, all that lay in store for them in the near future was hard work and sacrifice.

By far the foremost question that attracted the attention of the Government soon after it started functioning was in the sphere of language of administration. In his address in the offices of the Government, the Chief Minister Dr. Jyoti Mehta had explicitly stated that the Government would scrupulously adhere to its decision to correspond with the people in Gujarati, so that they might feel that it was their own Government working for the welfare of the whole State and not in the interest of any particular section or sections of the community. So far as correspondence with other States was concerned, it was to be carried on in English or in Hindi as might be possible.

During this short period of three months, the Government of Gujarat took several steps to bring education within the easy reach of economically backward classes. The benefit of free education at all stages was extended to the wards of persons whose annual income from all sources did not exceed Rs. 900. This benefit has been made available up to the B.S.C. stage to pupils belonging to that class of persons whose an-

nuual income from all sources does not exceed Rs. 1,200. Yet another concession is the grant of half free-ship to pupils studying in standards VIII to XI in secondary and technical schools or institutes up to the B.S.C. stage, provided their parents have four or more children studying and their income does not exceed Rs. 1,800 per annum.

The Government has also decided to award 1,350 free scholarships to the students in the colleges in the State affiliated to the statutory universities and to the students in the women's colleges in Gujarat affiliated to S.N.D.T. University.

A five-year programme to increase Gujarat's food production with financial and technical assistance from the Union Government has been prepared by the State. Under this scheme, which is estimated to cost over Rs. 12 crores and is called the "Pakage Plan," a vigorous campaign is to be launched in Surat District to intensify the drive for increasing the yield per acre.

A five-member fertilizer production committee has also been appointed by the Government.

Publisher's Notice

THERE will be no issue of the "Indian Opinion" next week owing to the Deepavali Festival. The paper will, however be published as usual the following week. (October 28). The "Indian Opinion" wishes all its readers, advertisers, friends and supporters a happy Deepavali.

Recently to go into the problem of producing adequate supplies of nitrogenous fertilizers. To secure better returns for the cultivators, the Government has appointed a State co-operative marketing body with a capital of Rs. 20 lakhs.

The opening of an agricultural college at Junagadh is another important event in the spread of agricultural knowledge among the sons of cultivators. It will help to train sufficient number of qualified men in agriculture.

The Government's anxiety to see that production does not suffer and unemployment does not increase on account of adverse conditions of industrial concerns is reflected in the policy it announced of giving financial aid to industrial units in the State. Such aid will be extended to units which are undergoing financial difficulties, or for restarting those which have already closed down. During this short period of about three months, 40 applications for major industries and 400 for small industries were received. A survey of the industrial potentialities of the State is also being made.

Tilak Memorial Library

NEW DELHI.—Mrs. Lakshmi Menon, Deputy Minister for External Affairs, told Lok Sabha recently in reply to a question that the Government had decided to commemorate Lokmanya Tilak by naming the new library in the Indian Students' Union and Hostel in London as the Tilak Memorial Library.

Soviet Government Grants India Additional Credit Of 500 Million Roubles

THE Soviet government has agreed to grant India an additional credit of 500 million roubles. During his stay in Moscow in July, India's Finance Minister, Mr. Morarji Desai, had a number of talks with leaders of the Soviet government in the course of which the question of further Soviet aid to India for carrying out her Third Five-Year Plan was touched upon.

The Soviet government considered the matter and expressed its readiness to grant India a credit of 500 million roubles.

The Indian government has gratefully accepted this friendly assistance.

Indian Opinion

FRIDAY, 14TH OCTOBER, 1960

The Message Of Deepavali

NEXT week Hindus all over the world will observe Deepavali. There is no standard formula for the observance of this festival which is possibly the most deeply revered and most widely observed of the Hindu festivals. To most people it will be a day of prayer and merriment and to all children a day on which, clad in their new clothes, they can make all the noise they want with the fireworks. But beneath everything there is a deep message, a message of great significance to all people, whether they are Hindus or not. When the external trappings of the occasion are shorn off and the ritual associated with it are cast aside Deepavali is the celebration of the triumph of good over evil. Whether it is regarded as honouring the return of Shri Ramachandra to Ayodhya after his exile, or whether it is regarded as marking the defeat of Narak Asura, the Demon of the Lower World, it is clear that the occasion marks the triumph of good over evil, of the eternal truths of the world over the base in man. As such it has a message of interest to a troubled people in South Africa. On this occasion Hindus in this country will do well if they gave out the essential meaning of Deepavali to all the people of the country. There are great truths in their religion which, interpreted and broadcast, can do much good. It must be remembered that Satyagraha as evolved by the founder of this journal was based on the teachings of the Bhagvad Gita. Gandhiji saw more in the words of that great work than most people see normally. He unearthed the essence of the Gita and used it to found his technique of non-violent opposition to unjust laws. In the same manner there is much more in Deepavali than the lights, the new clothes, the worship and the merry-making.

Non-Europeans And The Republic

BY a majority of a little over 4 per cent, the White electorate voted in favour of a republic last week. It is certain that Dr. Verwoerd will usher in the republic soon. The non-Europeans, by far and large, are not particularly interested whether South Africa is a republic or a monarchy, nor are they overmuch concerned whether South Africa will remain in the Commonwealth or will be compelled to leave it. They did look on with some interest last week at what is primarily a clash between Boer and Briton. The fight that started with the Great Trek has not yet ended and the White people of this country have a long fight ahead of them. Afrikaner Nationalism has many scores to settle with the British, and the Afrikaners are dedicated to this with a fanaticism of purpose which to them seems to be divinely inspired. Whether South Africa remains in the Commonwealth or not, the position of the non-European people will con-

(Continued in next column)

ON LEAVING INDIA

By MICHAEL CLAPHAM

WHAT thoughts does one carry away of this vast country and its people when one has lived amongst them for some time? Certainly, in the best, one's thoughts turn to the hills and one remembers the crisp, fresh air above the hot haze of the plains below and crystal clear view over the distant snow-capped peaks of the Himalayas. One remembers, too, the Moghul Gardens amidst delicate pleasant places of white marble and the sound of dancing water flowing through them, breaking the hot silence of the afternoon. Who could ever forget a sight as lovely as the Taj Mahal in the stillness of the dawn, its domes and minarets caught for a moment by the soft pink light, while the mists of night will unfold the gardens at its feet? The fields of yellow mustard, the camel at the water wheel, the exquisite carving of a Southern temple, the flash of gay coloured saris in the street or the pomp and pageantry of a traditional festival—all these and so many more go towards the picture which one will carry away. Yet, all these things are just im-

pressions, fleeting glimpses which anyone can have from the comfortable back seat of a modern motor car divorced from the long history which has been laboriously built up by the people themselves. For, it is really the people and their effort over thousands of years which has made India one of the most fascinating countries in the world for the foreigner.

One is amazed at the vast assortment of races and tongues which are spread throughout the sub continent, yet it is due to the spirit of tolerance that it has been possible to weld together so great a variety of opposites into one nation and one people. It is indeed this strength which will enable India to overcome her difficulties and improve the lot of her people.

If you visit India, your thoughts will be carried away by contrast. You will see fabulous palaces and jewels beyond the dreams of avarice, alongside grime and poverty. You can exchange burning, choking heat in a house or two with ice and bitter-cold or

(Continued on page 327)

(Continued from previous column)

tinued to deteriorate. On the occasion of this historic decision, it might be recalled that it was the Liberal Government of Campbell-Bannerman which in 1910, approved of the Colour-Bar being written into the Constitution of Union, and since then successive Governments under the British Monarchy have supported the suppression of the non-White people by the White people here. So there is no need for any shedding of tears by the non-European for the loss of the British connection. The next question is the attitude of the non-White countries to the continued membership of the Union of the Commonwealth. It is almost certain that Britain, that is official Britain, will do everything to keep South Africa in the Commonwealth for there are vast British commercial and industrial interests in the country. A great deal of British capital has been invested in the Union. To kick South Africa out of the Commonwealth will mean the loss of this money. Britain will do its utmost to keep South Africa in the Commonwealth and it will not be surprising if she succeeds, in spite of Malaya and Ghana, on the excuse that if South Africa remains in, the members of the Commonwealth will be able to exercise some influence on her, otherwise she may go berserk with her racial policies. The future is interesting. Ultimately, however, Black nationalism in South Africa must collide with White nationalism in order to resolve the present situation.

PHOENIX PIONEER DIES AT SEVAGRAM

We take the following tribute to the late John Cordes, who was one of the earliest settlers at Phoenix from "Rhodesia", the journal of the Rhodesia Movement—Ed. I.O.

DADU is no more. We shall no longer see him in his morning walks in our colony. Early this morning, 6th August 1960, he breathed his last, after a very painful night. It was a great agony to him and we heard him say, "rot this leg off", "remove this pain" only the previous night. Almost till the end he was conscious and appeared determined to overcome the physical suffering he had to undergo during the last three weeks.

It was almost three weeks now that Dadu slipped in front of his house and injured his hip and was shifted to the Medical College Hospital at Nagpur for treatment. There was not much that could be done at his age, which was 88. The best that the Hospital could do was done and all arrangements were made both for nursing and looking after the good old soul.

He bore the pain cheerfully and without a complaint.

John Cordes, that was his name, (one time associate of Bapa in South Africa) joined Gandhi again in India during December 1947 and was sent by Bapa to Sevagram. He was to make this his home and Sevagram was asked to provide all that was necessary to make him comfortable. He took charge as a physical culture instructor and taught our school children special breathing exercises. Very soon we found him assume charge of the Talim Sangh library where he spent laborious hours taking good care of each book and making elaborate arrangements for indexing and storing. He enjoyed doing this work and taught many a young man to come across good reading habits and better behaviour. Always alive, ready for wit, Dadu suffered no fools gladly. Bapa.

gram shall always remember him as our Dadu, not merely as the German who kept our library but as a man of God and one of deep religious conviction, and one who believed in the spirit of God and the need for His Mercy and guidance in our day-to-day life. We shall remember him as an indefatigable worker, a strict disciplinarian, deeply devoted to whatever he chose as his piece of work. A lover of nature, Dadu enjoyed a high sense of taste and beauty.

Cordes brought with him a rich background of Theosophical experience. His work in Vienna for over a decade is still remembered by his former pupils and devotees. He was one of the earliest settlers in the Phoenix Settlement with Bapa. Prabhudas Gandhi in his book recalls his childhood experiences how Cordes used to enforce discipline. He was the Principal of the school and it was 'Cordes' school. During the last few years the "Gita" became his constant thought and companion and a study of "The Teika on the Gita" revived his intellectual interests.

We, the large circle of his friends and admirers in India and the West, pay homage to his memory. May his soul rest in peace.

GANDHISM IS ONLY SOLUTION

"GANDHISM'S special contribution to human (though) was not any particular doctrine but a system of ethics which provided the ideal solution to all our problems," observed Shri Vichitra Narain Sharma, U.P. Minister for local self-government, while inaugurating the 25th session of the Institute of Gandhian Studies in the Allahabad University History Department recently. Shri K. L. Mehra, the Advocate-General presided.

Continuing Shri Sharma said that crises and crises of rupees had been spent on the development of science which had resulted in the creation of power sufficient to wipe out the entire mankind. When funds would not be found for fighting the real enemies of man such as famines, floods, pestilence and such other natural calamities, there was no lack of funds to finance monstrous scientific projects for the production of deadly weapons like atom bomb. It had resulted in making man himself his worst enemy.

The only solution to this disastrous future, said Shri Sharma, lay in following the precepts and teachings of Gandhiji. While the might of the police and the army failed to quench the fire of post-partition Delhi riots, the mere presence of Gandhiji put an end to them. That was because Gandhiji could really love even his enemies and could combine truth and "ahimsa" into a most powerful weapon—his lasting gift to all mankind.

regional languages as media of instruction. The commission was, however, worried about the lowering of university standards.

Regional Languages In Universities

NEW DELHI—Dr. K. L. Shrivastava, Union Minister for Education, while reiterating the policy of the Government to encourage the development of regional languages declared that to make regional languages the media of instruction in our universities immediately without adequate preparation and suitable literature would only lead to the lowering of the standards.

The Minister who was replying to the debate in the Lok Sabha on the report of the University Grants Commission, said that as far as Hindi was concerned, the Government of India had a special responsibility and they would help in the translation of books into Hindi.

Referring to the strong criticism voiced from all sections against restriction of admissions to universities, Dr. Shrivastava emphasized that some kind of screening and selection was absolutely essential for admission to the universities.

The Education Minister reiterated Government's policy on regional languages. "Our policy is that the regional language should be the medium of instruction in the universities. I do not think we can turn the tide," he said.

For a long time, Dr. Shrivastava said, the regional languages had been suppressed, but they were now asserting themselves. It would be a great mistake on the part of anybody to deny the cultural urges of the people and not to restore these languages to their proper place.

Dr. Shrivastava said the UGC had not said anywhere in its report that English should for ever continue to be the medium of instruction. It was not right to say the Commission or the Government of India was opposed to the introduction of regional languages as media of instruction. It was not right to say the Commission or the Government of India was opposed to the introduction of regional languages as media of instruction. It was not right to say the Commission or the Government of India was opposed to the introduction of regional languages as media of instruction. (Continued in previous column)

New India Assurance Co. Ltd.,

India's Leading Company

We Transact:

Fire, Marine, Transit, Motor, Burglary, Household & Houseowners (Comprehensive), Personal, Accident etc.

Principal Controlling Officers in the Union of South Africa

Jalbhoy Rustomjee & Son

140 Queen Street, — Durban

Phone: Durban 25045, 28513, 29807

DO YOU KNOW

That NEW INDIA is by far India's largest Insurance Company;

That NEW INDIA operates in over forty-five countries;

That NEW INDIA has over 65 branches in India alone;

That NEW INDIA receives over £6,000,000 Premium EACH YEAR on Fire, Marine & Accident.

**FOR SECURITY AND SERVICE
INSURE WITH
NEW INDIA**

WHITHER ASIA AND AFRICA

JAYAPRAKASH NARAYAN

[What is the model of economic growth that the underdeveloped countries of Asia and Africa should adopt? Should they mimic the way of the West which has resulted in dehumanized human beings and atomized society? The following remarks, taken from the opening speech of Shri Jayaprakash Narayan at the 10th annual Conference of the Congress for Cultural Freedom, an international organisation of writers and intellectuals, held recently at Berlin, are eye openers in direction.—Ed.]

INDIA is one of the underdeveloped countries. Naturally, therefore, she looks to the developed countries for guidance and help. Both of these are available in large measure. Yet I feel worried. The imitative instinct in man is strong enough and that should help us to advance rapidly towards the achievements that the developed world has reached. That exactly is the source of my worry. And when I think of the best of Indian intellectuals best upon "modernising" our country, my anxiety is not lessened. Burke has said that society is a partnership of the dead, the living and the unborn. I am afraid the imitative processes of economic growth that are afoot, not only in India, but throughout the East, are inclined to substitute for their dead predecessors the history of Europe and for the living the present Western Society. What confounding results these processes will bequeath to the unborn, it is frightening to contemplate.

Different Context

We, of the backward East, find it difficult to think together with you. Though, of course, know no space or time boundaries, but thought in order to be creative must be original. Now your context and mine are so different. It would be ridiculous for me to think within your context, i.e. in terms of problems, achievements, failures, hopes and hopes of Western society. I must think in terms of my own context. Yet, inevitably I must also be in mind the feeling that Western experience teaches. The same lessons applied to different contexts will take different concrete forms: in the West different from those in the East. This incidentally explains why individuals sharing the same values and pursuing the same ends but adopting different economic, political and ideological systems in broader material misadventure.

I wish to take up one particular set of lessons that Western experience teaches, lessons that are of supreme significance to the issue of human freedom and democracy. In trying to do this I have no desire whatsoever to criticize the West or pretence to offer it advice my sole concern is to learn from your experience as to be forewarned and avoid as far as possible the consequences that you have in wreckage.

Economic development and a political system of the Western type are what have been set before us as ideals to follow. There is a good deal in both that I am sure is of great and permanent value. But I would

like to stress them radically in order that their shortcomings are rejected and virtues assimilated.

Here I should like to remark parenthetically that I do not believe there is any predestined course that history must take, nor that we must follow what we see as idealistic images of the future, science and technology will inexorably drive all human societies into a particular pre-determined course. It is also said that no society can build for itself in isolation a different way of life from others. I reject all this modern version of fatalism, certainly powered over by rationalism. I believe that man has arrived at adulthood and is now capable, if he has the will, to shape his future.

"Darkness At Noon"

Modern Western civilization is the outcome of the forces of revolt that were set in motion for the emancipation of the individual from the bondage of the traditional society. The revolt has been eminently successful.

But in the very flower of success has been formed the seed of failure. The emancipated individual has become the atomized, state-splintered, morally insecure, lonely, individual. The intermediary associations that regulated his life in a manner that was based on shared values have given place to the great monolithic state, truly the Leviathan. Direct personal relationships and participation have been replaced by their abstract, anonymous and vicious counterparts. In the midst of

glant and all-pervading organizations, there is disorganization and disintegration of personal individual life. As a result, there is in the Western world a search for community, so that the fragmented individual might become whole again, his abstract impersonal life might become concrete and direct, so that he might not be ruled and controlled by distant organizations of a scale beyond his concrete human which might give him all that he needed but still impoverish him spiritually.

The mental state poses problems that transcend the old ideologies of democracy and totalitarianism. Whether governments are responsible or irresponsible by the electors, the monolithic state, remains the centre of power in society. The issue, therefore, is not between democracy, socialism, fascism, communism, etc., but between the present monolithic state and a state in which power and functions are dispersed and shared by other organizations of society.

In the field of economic development the same process of alienation of the worker on the one hand, and concentration of economic power on the other, has gone on in Western society.

The remarkable gains of industrialization and technology are, of course, obvious, but it is not past that the same gains cannot be achieved by a different kind of economic organization that makes it possible for the people to order their economic life more directly and immediately. The achievements of the TVA should be enough indication of this possibility.

The Way Out

How with the West apply these lessons to solve its present prob-

lems is more than I could say; nor is it for me to say it. But it is imperative for the peoples of the developing countries to pay heed to them looking and apply them to their own problems of development.

The decline of the human community as I see it, is threatening Western civilization. The solution in the East is not to perpetuate the old, oppressive forms of communal life, but to work out a synthesis between the emancipation of the individual and his integration with new forms of community. The intermediate associations between the individual and the state should be expanded and deliberately created so that freedom might not be nominal but real, and democracy might not be only government by consent but also by direct participation. The economic forms of life should be so evolved that they subserve these ends together with improving the well-being of the people. Planning should be made not only comprehensive in terms of the needs of the people, but also make possible their participation in the process.

Only a synthesis of this kind will make it possible for the countries of Asia and Africa to make creative use of the national freedom that many of them have recently achieved and that others are fighting to achieve. Only in this manner too can these countries co-operate with the advanced nations in creating a world community of free and equal peoples.

—[From "Bhaskar", weekly journal of the Bhaskar Movement, Bombay]

Phone 225-4725

P. O. Box 1549

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS

HOUSE FOR KEEN CASH PRICES

33 West Street, JOHANNESBURG.

Diwali And New Year Greetings

Messrs. Manchester Trading Co. [Pty.] Ltd.

Importers & Wholesale Merchants, Gift Articles, Watches, Glassware, Tea Sets, Shaffer & Parker Pens etc.

extend to all friends and customers cordial greetings for a
HAPPY DIWALI AND PROSPEROUS NEW YEAR

47 Commissioner Street, - - - Johannesburg

Phone: 33-9229

Messrs. SURTEES

Stockists of High Class Men's & Juvenile Clothing
extend hearty greetings to all their customers and friends
A HAPPY DIWALI AND PROSPEROUS NEW YEAR

48a Market Street, - - - Johannesburg

Phone 33-9072

Messrs AFCO PRODUCTS

Wholesale Grocers & Produce Merchants

with all

A HAPPY DIWALI
AND PROSPEROUS NEW YEAR

21 Commissioner St. Box 5456 Johannesburg

Phone: 33-309

Messrs. AMOD & EBRAHIM (PTY.) LTD., & ENTERPRISE SALES

extend to friends and customers hearty greetings for a
HAPPY DIWALI & PROSPEROUS NEW YEAR

38 Market St., Box 4642, Johannesburg

Messrs. BOMBAY FRUIT MARKET

with all customers and friends

A MERRY DIWALI AND PROSPEROUS NEW YEAR

67a Berlandira St., - - - Roodepoort

Messrs. D. B. BHOOLA & SONS

General Merchants

with all friends & customers

DIWALI & NEW YEAR GREETINGS

44b Market Street, - - - Krugersdorp

Phone: 33-6229

Messrs. WELLTEX TRADING CO.

extend to friends and customers hearty greetings for a
HAPPY DIWALI AND PROSPEROUS NEW YEAR

39a Market St. - - - Johannesburg

Phone 33-5807

Mr. B. MAKANJEE

Fruit and Vegetable Merchant

extend to all friends, and customers cordial greetings for a
HAPPY DIWALI AND PROSPEROUS NEW YEAR

40a President St. Box 6658, Johannesburg

Messrs. GOLDEN ERA PRINTING & STATIONER

with all customers and friends

A MERRY DIWALI AND PROSPEROUS NEW YEAR

51 Market St. - - - Johannesburg

Messrs. MASTER BROS. (PTY.) LTD.

Wholesale Merchants & Direct Importers

with all customers, friends and patrons

DIWALI AND NEW YEAR GREETINGS

33 West Street, Box 1549, Johannesburg

Phone 33 5571

Messrs. EBRAHIM MAYAT & CO.

Wholesale Merchants & Importers

extend to all their customers and friends

HAPPY DIWALI & PROSPEROUS NEW YEAR

58a Market St. - - - Johannesburg

V. GOKAL & CO. (PTY.) LTD.

Wholesale Merchants & Importers

with all their friends and customers

A HAPPY DIWALI AND PROSPEROUS NEW YEAR

47 Market St. Box 3526 Johannesburg

Phone: 33-6229

Tel. Add: "RAGHA"

Messrs UNION PRODUCE DISTRIBUTORS,

extend to all friends and customers greetings for a
HAPPY DIWALI AND PROSPEROUS NEW YEAR

35 President St., - - - Johannesburg

FARMERS FRUIT & PRODUCE DISTRIBUTORS

Wholesale Fruit & Vegetable Merchants
and Forwarding Agents

extend hearty greetings to all their customers for a
HAPPY DIWALI & PROSPEROUS NEW YEAR

42 President St. - - - Johannesburg

Phone 33 4535/6

Messrs. KAYBEE WHOLESALE

Wholesale Merchants & Direct Importers

with all customers and friends

DIWALI & NEW YEAR GREETINGS

21a Commissioner St. - - - Johannesburg

Diwali And New Year Greetings

Phone: 33-5571

Messrs. SWAN ENTERPRISES (PTY) LTD.

Millinery Manufacturers

&

Wholesale Merchants

with all customers and friends

A HAPPY DIWALI AND PROSPEROUS NEW YEAR

4a Kort Street, P.O. Box 7851, Johannesburg P.O. Box 1400 - - - Johannesburg

Phone: 33-2684

Messrs. STARLITE CINEMA (PTY.) LTD

Special Diwali Attractions

"SHARADA"

extend cordial greetings to all their patrons for a very
HAPPY DIWALI & PROSPEROUS NEW YEAR

Tel. Add.: "Afridis" P.O. Box 9997

Phone: 33-4051

Messrs. AFRICAN TEXTILE DISTRIBUTORS

Wholesale Merchants & Direct Importers

with all their customers and friends

A HAPPY DIWALI

AND

PROSPEROUS NEW YEAR

51 Market St., - - - Johannesburg

Messrs. HARI BHAGA & SONS

with patrons, friends and families

A HAPPY DIWALI AND PROSPEROUS NEW YEAR

Box 3, Brentwood Park, Dist. Benoni

Phone: 33-7186

Messrs. PRABHAT STOREextend cordial greetings to all their customers for a very
HAPPY DIWALI AND PROSPEROUS NEW YEAR

40 President St., Johannesburg

Messrs. V. B. PATEL & CO.extend to all friends and customers cordial greetings for a
HAPPY DIWALI AND PROSPEROUS NEW YEAR

44 Market St., - - - Johannesburg

Phone: 33-9271

PATSONS WHOLESALE SHOPPING CENTREIncorporated with New India Trading Co
Commissioner Wholesalersextend to all friends, customers and patrons cordial greetings for a
A HAPPY DIWALI & PROSPEROUS NEW YEAR

P.O. Box 5014, 45 Market St. Johannesburg

Messrs BHIKHABHAI MASTER & FAMILYextend to all friends and customers greetings for a
HAPPY DIWALI AND PROSPEROUS NEW YEAR

P.O. Box 5257 - - - 33 West St.,

Master Mansions - - - Johannesburg

A.B.C. WHOLESALE & DISTRIBUTORS

with all customers and friends

A MERRY DIWALI AND PROSPEROUS NEW YEAR

44 Commissioner St., - - - Johannesburg

Messrs. A. S. PATHER & CO

Insurance Agents

extend to all friends and customers their best wishes for a
HAPPY DIWALI AND PROSPEROUS NEW YEAR

3 & 5 Adams Arcade Phone 33-1681

46 Market St., P.O. Box 6092 J.H. Burg

Phone: 33-7783

Messrs. M. E. SEEDAT, MUNSHI & CO.

Bookkeepers, Secretaries of Companies, Estate & Financial Agents

with all their clients and friends

A HAPPY DIWALI AND PROSPEROUS NEW YEAR

Office No 9 Adams Arcade,

40 Market St., - - - Johannesburg

Phone: 335-4586

Messrs. UNION TEXTILE

with all customers and friends

MERRY DIWALI AND PROSPEROUS NEW YEAR

31 Market St., - - - Johannesburg

Indian Records Now Cheaper !!

7/6 Each (Plus 3d Tax.)

AVAILABLE IN SINGLES OR SETS

Some Of Our Latest Hits :

DIL DEKE DEXHO, UJALA, NAACHAKI, USTAD, MAIN
 NCHINDI, MISS INDIA, AGRA, NABHE-MEIL-JHOON, QHAR
 ROAD, TALAQ, DO USTAD, SANSAR, AMAN DEEP,
 MOTHER INDIA.

Special Offer: 1 Box of 10 Indian Records Assorted, 20 in Box

At a Give Away Price—10/- per Box.

ORDER NOW — FREE PACKING

C.O.D. Orders to include 7/6 deposit.

Only Obtainable At:

NATIONAL RECORD COMPANY,2 Almeri Arcade (off 141a Gray St. & 58 Cathedral Road)
P.O. Box 1574 DURBAN Phone 67882

WELCOME NEWS TO OUR MANY FRIENDS

LATEST SHIPMENTS OF GENUINE FIRST CLASS
INDIA MADE GOODS AT WHOLESALE PRICES

AGARBATTIS:-

Three Rows 3 tola thin 4 1/2 lbs tin packing 35/- per Doz.
 " " " " " " " " 32/- " "
 Gateway of India 6 tola tin packing " " 35/- " "
 Sugandh Rasai 3 tola, " " 3 1/2 Doz., 1 tola 7 1/2 " "
 Sindhur Brand 444 B/D Doz " Pakiston" Made " 4 1/2 " "
 Vamshi 3 tola flat box packing bottle of Attar in every pack 25/- " "

CAROM BOARDS:-

Highly Polished Well Constructed Complete Set.

"A" Quality £5-0-0. "B" Quality Indian Teak £6-15-0

WITH FREE RULES ON HOW TO PLAY

A. K. HOOSSEN & SONS,
(HOOSSEN'S BUILDING)

116 Queen St., (P.O. Box 2168), Durban

On Leaving India

(Continued from page 322)

By in a matter of minutes from barren desert to blue sea and lush green cultivation. [You can watch one of the finest and most disciplined armies in the world on parade, yet hear the word 'peace' repeated again and again by every tongue. Temples revealing the intricate craftsmanship of hundreds of years ago now face new towns and factories or vast dams and hydro-electric projects while smart men and women shoulder their way along the streets amidst holy men in saffron robes with the concentration of a thousand years in their eyes.

Do remember then, however short your stay—as I shall after I have gone—that it is the spirit of 'live and let live' amongst the people of this great country which makes it one of the most colourful in the world and which has earned respect for its policies everywhere. In this way, a visit to India becomes an experience more lasting than the photographs and guide books which are carefully filed away when you get home. The speed of modern travel has made the average tourist a highly nervous and exacting

individual, turning his annual holiday from a well-earned rest into a steep climb of half-seen and little-understood experiences. He tries to reach the most inaccessible place to outdo the man next door and yet, unless he travels hand-in-hand with wisdom, he misses—certainly in India—that which will stay him long after his revelling days are done.—Courtesy All India Radio

DRY RED CHILLIES

No. 1 Mixed Grade Dry Red Chillies. Nett 30lb Bag 45/-

Any amount obtainable for Cash.

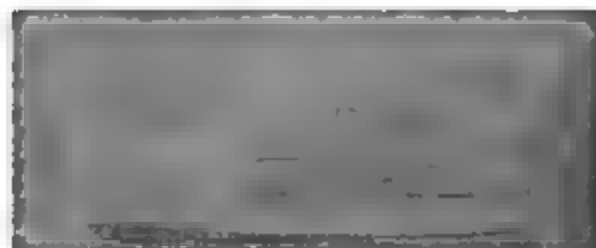
Write for Grain Bags and Sugar Pockets.

MAARMAN'S (Pty) Ltd.
Box 16, Phone 128,
BRITS. Transvaal.

R. VITHAL

Bookkeeping, Writing up Sets of Books, Balance Sheets, Income Tax Returns.
Contact No. 12 Barkly Avenue,
38 Market Street,
Cor. Diegenal & Market Sts.
Johannesburg. Phone 33-1654

B-I Sailings Between East African Ports Karachi And Bombay

S.S. Karanja due 19th Oct Sails 3rd Nov, 1960

PASSAGE FARE FROM DURBAN TO BOMBAY

First Class single with food	£117-15-0
Second " " " "	£78-10-0
Third Class with food	£39-15-0
Third Class (Vegetarian)	£39-7-0
Third Class without food	£34-10-0

For further particulars apply to—

Shaik Himed & Sons
(Pty.) Ltd.

390 Pine Street, — Durban.
Telephone 20422, Tel. Add. "KARAMAT."

FAMOUS INDIAN MUSICAL INSTRUMENTS AND SONG BOOKS JUST ARRIVED

Tabla and Duggies Latest Designs £8/10/-
Dholaks and Mirdangs for Thal each £8/10/-
Harmoniums, Ramna Flute Best make £18/10/-
Mouth Organs Popular Brands 4/6, 5/6, 7/6
Bul Bul Tharangs and Xylophone each 25/-

Violins and Banjo Mandolines each £6/10/-
Tabla Duggie and Dholak sparscaps ea. 25/-
Longneck Tenor Banjos £12/10/-
Jap Malas for Prayers 4/6, 5/6, 10/6
Gujarati Film Song Bk, 20 Film ea. Bk. ea. 2/6

Clarinets B/F for Indian Bands £13/10/-
Tombrons and Sunks each £1/5/-
Khartals and Jhangs in Pairs each set £1/5/-

Straight Blowing Flutes 2/6
Side Blowing Krishna Style Flute 5/6
Manjiras and Mouth Organs 5/6

Dancing Bells in Dozen Lots 6/6
Marakas For Rumba and Tango Bands 25/6
Sarods and Dhrubbas each £12/10/-

BOOKS OF ALL SORTS, INDIAN, ANCIENT, HISTORICAL, ARE SOLD BY US

D. Roopanand Bros.

PHONE 20707

MUSIC SALOON & BOOKSELLERS

P.O. BOX 2524

85 Victoria Street,

DURBAN

fifty years ago...

October 1910

Mr. Ritch's Arrival In Johannesburg

ENTHUSIASTIC SCENES

(From "The Indian Opinion" October 15, 1910)

JOHANNESBURG, Thursday.
Mr. Ritch arrived from Cape Town last evening. At Vertuiging he was met by the whole Indian community. A crowd of over two thousand awaited his arrival at Park Station and, on alighting from the train, Mr. Ritch was received amid showers of flowers and vociferous cheering. Among the crowd were several European friends. Representatives of the British Indian Association, Hemidia Islamic Society and Tamil Mahat Society performed the pretty ceremony of garlanding, and Mr. Ritch was then escorted to his carriage when the honours were taken away and the enthusiastic crowd took charge and pulled their hero along the streets towards the Mosque at Fordsburg where a meeting was held in the grounds, presided over by Mr. Cachalia. Mr. Sorabji read the address to Mr. Ritch, the text of which is as follows:

"Dear Mr. Ritch,—On behalf of the British Indian Association, we extend to you a hearty welcome to the Transvaal."

"We have followed your brilliant work as Secretary of the South Africa British India Committee with close attention. You have earned the gratitude of the Indians of South Africa by your humanitarian and Imperial work on the Committee. That, in spite of the prolonged ill-health of Mrs. Ritch, you continued your work on the Committee, demonstrates your earnestness and zeal for the cause with which you have identified yourself."

"We rejoice that Mrs. Ritch has recovered from her anxious illness, and pray that you and Mrs. Ritch will long be spared and that you will be able to continue your noble work."

Mr. Ritch made a lengthy reply in the course of which he defended the Indian's position, adding that the rulers were responsible for the defects of Indians such as immorality, etc., where they existed. As civilised men, Europeans could

not make objections to Asiatics on the monstrous illogical ground of colour. Character alone counted. Indians could challenge comparisons with others. The speaker warned Indians that they would only get what they deserved. The rights of manhood could only be asserted and gained by acting like men and not cringing for personal gain. Their manly action during the past four years had gained them many friends and advanced their cause. They must continue to suffer and exercise self-restraint even under grave provocation. The people at Home were with them. Lord Ampthill and other distinguished statesmen were nobly championing their cause, and the Colonial and India Offices, too, were friendly. Their cause was a just one and must prevail. For himself Mr. Ritch said he did not deserve the great honour done to him. He would, as long as breath was left in him, continue to advocate their cause. The deportees and other passive resisters were real heroes. They deserved all honour. They were the backbone of the community. The speaker sat down amid deafening applause. Three lusty cheers for Mr. Ritch, Mrs. Ritch, Lord Ampthill and the Deportees, the latter led by Mr. Ritch, brought the proceedings to a close.

Mr. Ritch will leave for Capetown next week to attend the hearings of the applications of the ten deportees, five of whom claimed educational ability to enter the Union and the balance South African birth.

Mr. Ritch says that the sight of the deportees was pitiable. He considers the action of the Immigration Officer harsh and high-handed. Neither he nor anyone else was allowed on board the steamer before the intervention of the Supreme Court. The men would have starved but for the charity of the local Indians. Mr. Ritch saw the men returned to Dur-

bans in rags, shivering on the open deck. They had lost some of their clothing at Algon Bay.

Mr. Ritch speaks highly of the assistance rendered by Mr. Adam H. G. Mahomed, Mr. Yusuf Gool and others at Cape Town.

Before leaving Cape Town on Monday Mr. Ritch was presented with an illuminated address amid much enthusiasm. Mr. Ritch urged all Indians to close up their ranks and support the passive resisters.

WATCHES, Gemma models—25 Jewels, waterproof, shockproof, anti-magnetic, unbreakable mounting, fitted with matching wrist expansion straps—price 47/6. As above, but 21 Jewels—45/6. As above, but 17 Jewels—39/6. As above but with self-changing calendar, 27 Jewels—51/6. Also 21 Jewels Calibre 44—56/6. Other models from 19/6.

LADIES' models 25 Jewels, unbreakable mounting, fitted with magnificent matching expansion bracelets—55/6. As above, but 17 Jewels—47/6.

A. L. AGENCIES, First Floor, 27-28/29, His Majesty's Building, 51, Street, or P.O. Box 9479.
Stocks limited, order immediately.

Cable & Tel. Add. HARGOVAN.

Phone 29368

P. Hargovan & Co. (Pty.) Ltd.

Received Shipment of Genuine Fireworks "Kwong Man, Lung" Brand. Order Your Requirements Now.

Imported Screw Cap Mark 2 1/2" Diameter Mouth Fiddle Jars

1 Gallon	5/6 each	F.O.R. DURBAN
1 "	12/6	" " "
2 "	24/-	" " "
3 "	35/-	" " "
4 "	45/-	" " "

PACKING EXTRA.

CASH WITH ORDER ONLY.

155-7 WARWICK AVENUE,

P.O. BOX 1250.

DURBAN.

Special Offer: India-Made Agarbattis

(SHIPMENT JUST ARRIVED)

WHOLESALE TRADE PRICES

THREE ROSES, 3 tolas	37/6 Dues
(Available in Thin/Thick Bunches)	
GATEWAY OF INDIA 3 tolas	45/- "
" " 6 "	90/- "
CHAMALI 3 "	18/- "
" " 1 "	9/- "
SUGANDEH RANI 5 "	33/- "
" " 2 1/2 "	18/- "
" " 1 "	8/- "
" " 1/2 "	4/- "
LATAMANGESHKAR 1/2 "	4/- "

CHANDAN, DHOOP 2 1/2- Box of 16 Bunches.

CASH WITH ORDER — PRICES F.O.R. DURBAN

We have also received Cassias Basmati Rice 1/- per lb.
(Minimum Order 100lb)

We are Stockists of all kinds of Indian Chutneys, Spices and Condiments, Batauts, Almonds, Tamarind, Whole Coconuts and all kinds of Imported Rice.

SPECIAL PRICES TO THE TRADE

Please write for our price lists

K. HARIBHAI & SONS
(PTY.) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants

81 Victoria Street, —P.O. Box 2156—Durban.

Telegraphic Add.: "BHAISONS"

સ્વમંત્ર વર્ણન હવેય સતત
માનતા મહાત્માજીને કરાય છે.
હું કોમ કહું છું કે, પરંપરીત
માનવતાનું સ્વર્ગ જેવું પેદા.
નીરસ, નિરપેક્ષી તમા કવચ
છે કે કાલજી આજ સુધી તમા
આખા દિવસનું વર્ણન જ કહું
નથી.—અચેન્દ્ર બેનર્ડી શા.

લોકશાસન નહિ સ્વીકારવા માટે થતી ચળવળ

૧. હરપ્રસાદ યોગેશ્વર યોગેશ્વરના જાણ વધા. પરંતુ એ એક છતાં બીજા એક ચળવળ જોઈ શકી જાય છે. આ ચળવળ માટે નેતાની ભૂમિકા છે, પરંતુ નાટકમાંથી કોઈ આખળ આવતું નથી. નાટકના મોઢાના હેતુ તેજ-નાભીરોની આ છતાં માણની જેમ પીડા આપી રહી છે. નાટકે વધુમતીથી 'ના'ની સામે યોગેશ્વર મૂકી દેતી. એથી નાટક, હરપ્રસાદ અને પોર્ટ ઇન્ડિયાના ના યોગેશ્વર કહેવું એમ છે કે જામે મોઢાની રાજ્ય માનતા નથી—કારણ કે જામે એ કે કોમનવેલ્થમાંથી આવેલા દેશને કાલી સુલતાનના આપણી. આથી આ માનના જેન્ડી-રીપબ્લીકનો દક્ષિણ અમેરિકામાંથી છુટા થવા માટે એક ભતની ચળવળ ઉપાડી રહ્યાં છે. આ ચળવળ ઉપાડવા માટે જેમો રોમ નેતાને કોઈ રહ્યાં છે.

નાટકમાં મોઢાત વખતે ૧૯૫૫,૦૦૦ યોગેશ્વર 'ના'ની સામે યોગેશ્વર કરી દેતી, અને નાટકમાં મોઢાની રાજ્ય વિરુદ્ધ ૬૦,૦૦૦ની વધુમતી હતી. આ લોકો મિત્રમત જાહેર છે, તેમણે કહેવું એમ છે કે હવે જામણું છું! નાટક મુનાઈટ પાર્ટીના લીડર શ્રી. કમલાક્ષ્મી મોરારીજીને મળીને આખર્તા કર્યાં હાથે હરપ્રસાદ વિમાનચૂક પાસે મોટું રોજું ઉડું કર્યું. આ રોજાને જી. મોરારીજી નાટકની નેત્રાગીરી સેવા માટે કહ્યું કર્યું. આ રોજાના નામક શ્રી. કમલાક્ષ્મી મોરારીજી પરંતુ શ્રી. મોરારીજી નેતાગીરી પ્રદ એમ જણાવતું નથી. શ્રી. મોરારીજી મોરારીજી પુત્ર કે 'હવે જામણું છું!' આવા સવાલ કે કેમણે પૂછાય રહ્યાં છે.

નાટકના મોઢાનું કહેવું એમ છે કે જામે મુનાઈટ પાર્ટીને મત આપ્યો નથી, પરંતુ મોઢાની રાજ્ય આવે જેની વિરુદ્ધ મત આપ્યો હતો. નાટક ના મોઢાની જેમ કહેવું અને પોર્ટ ઇન્ડિયાના મોઢા પક્ષ મોઢાની રાજ્ય વિરુદ્ધ મત વધુમતીથી આપ્યો હતો. તેમજ પક્ષ દક્ષિણ અમેરિકાથી છુટા થવા માટે છે, પરંતુ છુટા થવા માટે કેમ તેની સલાહ આ ચળવળમાં નિષ્ણાત વર્ગો પાસેથી મેળવવા માટે છે. કાલમાં જ જામણે નાટકની અદર અને તેમણે આજ કરીને હરપ્રસાદ ખાતરી સલાહ આપ્યો છે. જો આ ચળવળ સફળ નીવડે તો પોર્ટ ઇન્ડિયાના મોઢાના સાથના પડાવના આજ છુટા પડી જશે. જેની અદર દાક્ષિણના જામ પક્ષ આપી જશે.

આ ચળવળ મીન-રાજ્યના પક્ષે ઉપાડી રહ્યાં છે. થર્ડા નવા મોઢાના જુવાનીના વહોમ કરીને આ કાર્વ પાછળ ભાગી પડ્યા છે. એક નવો પક્ષ જોઈ શકાય છે—જેનું નામ છે 'નાટક મુખ જેન્ડી-રીપબ્લીકન ફ્રન્ટ.' આ પક્ષ આ ૧૪ તારીખે હરપ્રસાદ કાલી હરપ્રસાદ સીટી હોલ તરફ જશે. તેમણે કહેવું એમ છે કે આ હરપ્રસાદ કાલ્યાણી નવા કહેવો એમાં જોડાશે. આ પક્ષના પ્રમુખ શ્રી. જાવન સાર્વ કહે છે, અવતા એમાં જોડાય જશે છે, પરંતુ અર્ધ સુધી અમને લાગવળને લઈ સુધી આ નાટકના મોરારી નથી માને. એ નાટકનું પ્રતિનિધિય શરાવવા માટે કાલમાં આવતું નથી. અમારો પક્ષ

રાજ્યના પક્ષ નથી—જામે તો કેવળ એક પક્ષ જોઈ શકાય છે જેની નેતાગીરી આપી છે. આ પક્ષને નેતાગીરી મળતી જામે નાટકને મોઢાની રાજ્ય માં મળે જતાં અટકાવવા પ્રયત્ન કરીશું. અમારી પાસે કોઈ રમદેપની નીતિ નથી, તેમજ દેશને અટકાવ સ્થાપવાની મોજના પક્ષ અમારી પાસે નથી "

વધુમાં શ્રી. યાચે કહ્યું કે અમારા પક્ષની અંદર કમલ સમયે છે, અને જામે મોરારીજીને અને હરપ્રસાદ સમયે નેત્રાગીરી થઈ નથી લાખ, આ એકીશું. આ ચળવળ કોમે કોમે પક્ષને મદદ રહી છે. નાટકનું જાવિ જામ જોઈ આવતું મદદ થતું છે, આખરે જિતું પરિણામ શું આવશે એ કંઈ કહી શકાય એમ નથી. આ ચળવળથી શ્રી. કમલાક્ષ્મી મોરારીજી પ્રમુખ અગ્રિમ મદદ જશે. કારણ જેની નેતાગીરી તેમજ મદદ એમ નથી. હરપ્રસાદ અને પોર્ટ ઇન્ડિયાના મોઢા

પક્ષ આ ચળવળની નીચાનીએ, જાણાય છે, એ જો કમલ સમય પાડે તો નાટક અમલનો જામ લાખવતો મદદ જશે. નેચનાલીરોને આ અમલ જામશે અને જામણું થાય એ લેખનો. પક્ષ કંઈ જોઈ નથી. મોઢા દિવસમાં જામણેના પરિણામે જાણી અને પારે જ ખરી કડીકત મકાવ આવશે.

મહાત્માની નોંધ

દિવાળીના તહેવારોને લઈ ઈ. આખર્તા અદવાલિયે મંથ રહેશે. અને તો. ૨૮મી જી દવ આવાડવાની જેમ કાપુ'નીકળશે. જામે અમારા મ કો અને રેલ-વર્તીએને' દીવાળી અને પૂન વર્ધોભિનંદન હમણીએ જામે.

અચરચાપક,
મનિપલ ઓપિનિયન.

મી. કામ હામર્સઓલ્ડ

ક. આફ્રિકા આવશે

મી. એડીક એ સાથે થઈ મુકાબલ પછી શ્રી. કામ હામર્સઓલ્ડ આતરશાસ્ત્ર અભિલિ અમલ પેસ કરવા માટે પોતાનો રીપોર્ટ તૈયાર કર્યો છે. અને સંભવે આતરશાસ્ત્ર રહેતાં શ્રી. કામ હામર્સ ઓપિનિયની ૪ કે ૫ મી તારીખે દક્ષિણ આફ્રિકા આપી પહેંચશે.

શ્રી. 'જોમે કહ્યું છે કે દક્ષિણ આફ્રિકાની સરકાર તરફથી તેમજ શ્રી. કામને આ આપવું આપ્યું છે. આતરશાસ્ત્ર અભિલિની મેક કોસ્ટર ની અમલ સુધીમાં પરી મદ જશે.

મી. પેટ્રીક ડંકનને વધુ આઠ દિવસની જેલ

લી નામક કાપું 'કોન્ટેન્ટ'ના લંબી મી. પેટ્રીક ડંકનને વધુ આઠ દિવસની જેલની સજા થઈ છે. શ્રીધી કોર્ટમાં કાલને થતાં તેમણે આખર્તા ઉપરનાં મેખની માતમી આપવા એખમી ના ખાતી હતી. પહેલીવાર ના પાડતાં આઠ દિવસની જેલની સજા મદ હતી. છુટકા પાડ શ્રીધી ડંકન ને કોર્ટમાં કાલને કરવામાં આવ્યા. શ્રીધી એ આખર્તા એખર્તાના મોકલો ના નામ નહીં આપવા નહમ આઠ દિવસની જેલની સજા થઈ છે.

શ્રી. ડંકને ન્યાયાધીશને જાણ આપતાં કહ્યું કર્યું કે 'આ માતમી નહિ આપવાની અને મૂલપૂર્વના એક ન્યાયાધીશે કહ્યું છે. આ શિવાય આ દેખાંના એ અમલવધ લંબીએ પક્ષ અને માતમી નહિ આપવાની સલાહ આપી છે, એલે કું જ

સલાહ આપવા રાખ્યા અને થને જો ૨૦ વરસની સજા થશે તો પક્ષ એ બાતમી કું નહિ આપું."

બ્રિટન રવાના થયેલા આફ્રિકન વિદ્યાર્થીઓ

કેનીયાના ૧૦ આફ્રિકન વિદ્યાર્થીઓ વિમાન માર્ગે નેરામીથી બ્રિટન તરફ રવાના થઈ ચૂક્યા છે. આ સાથે બ્રિટનમાં જો ૨૩૦ વિદ્યાર્થીઓ અનાર છે તેની આ પહેલી કુકી છે. મોઢાક વિદ્યાર્થીઓ અમેરિકા પક્ષ અનાર છે. મખ-પૂર્વ આફ્રિકાના ૬૦૦ વિદ્યાર્થીઓ અમેરિકામાં મજાતા થશે. અમ આફ્રિકા માર્ગે અને બ્રિટનમાંના વિદ્યાર્થીઓ રહેશે છે.

"ઇન્ડિયન ઓપિનિયન"

શુક્રવાર તા. ૧૪ ઓક્ટોબર, ૧૯૬૦.

દીપાવલીનો સંદેશો

આ વર્ષના અઠવાડિયે વિશ્વભરની હિંદુજનના દીપાવલીનો ઉત્સવ ઉજવયો. આ ઉત્સવ એ હિંદુઓ માટે સૌથી અગત્યનો અને જાવનાભર્યો છે તે માટે તેઓ પાસે ચોક્કસ કંઈ ચોજના નથી. મણાં લે.કે. માટે એ પ્રાર્થનાનો અને આનંદનો દિવસ હશે અને બાળકો માટે સુદર સ્વપ્ન કપડાં પહેરી ફટાકાથી પૂજા ભવાજ કરવાનો દિવસ હશે.

પરંતુ આ આનંદ અને અવાજ પાછળ છુપે છે સંદેશો છુપાયે છે. આ સંદેશો પાછળ એ છુપે છે છુપાયે છે તે હિંદુઓ અને બીન-હિંદુઓ માટે એક સરખોજ હાથ પડે છે. 'જ્યારે આ ઉત્સવનો બાહ્ય દેખાવ અને પૂજાને બાજુએ મૂકી દઈએ ત્યારે આ ઉત્સવ અસત્ય ઉપર સત્યની છાત-અને કુરતા ઉપર માનવતાની છાત દર્શાવે છે. વનવાસ પાછી શ્રીરામચંદ્ર ગયે, ક્યા આખ્યા થા-તો નરકાસુરનો હાર થયો આ બેમાંથી ગયે તે પ્રસંગ હાઈએ તો પણ એ પ્રસંગે કુરતા ઉપર માનવતાની છાત દર્શાવે છે. આથી આ સંદેશો દક્ષિણ આફ્રિકાવાસીઓ એ ડુ:અઈ પરિસ્થિતિ માં છે તેઓ માટે પ્રસંગોચિત બની જાય છે.

આવા પ્રસંગે અહીંના હિંદુઓ દીપાવલીની ખરી જાવના સમજાવે એ ખાસ જાતની વાત છે. તેઓના ધર્મમાં પૂજાજ સત્ય છુપાયું છે જેનો ખરો અર્થ સમજાવવાની અને જાણવાની-લે.કે.ને પ્રુબજ લાગ થયો. આ છાપાના સ્થાપક જેણે સત્યાગ્રહની સફળ ચલાવી તે પણ જાગૃત્વપૂર્ણતામાંથી લારવેલું સત્ય હતું. આ મહા પુરતકનો અરમ્ભ બીજા કોઈ પણ માણસ કરતાં વધુ પૂ. મ.ધીજીએ કર્યો હતો. ગીતાનો આર અને તાત્ત્વ સમજી પૂ. મ.ધીજીએ ગીતામાંથી આ અહિંસા એ જાનવાળી કાયદા સાથે ની લક્ષ્ય છે તેની ચોખ્ખી કરી હતી. એજ રીતે દીપાવલીના દીવાઓ, તવા કપડાં, પૂજાઓ અને આનંદ કરતાં આ દીપાવલી માં વધારે તાત્ત્વદર્શન સમાયું છે.

બીન-ગોરાઓ અને લોકશાસન

આ એ અઠવાડિયે ૪ રજા ઉપરની વધુમતીથી ગોરા મતદારોએ લોકશાસન માટે મત આપ્યો હતો. હવે એ નક્કી છે કે રો. દરમુઅઈ લોકશાસનને ઝડપી જનાવશે. મણાં બીન-ગોરાઓ દક્ષિણ આફ્રિકા લોકશાસી શાખા અને કે સામાજ્યમાં રહે તેની ફીક્ષરમાં બીલકુલ પડ્યા નથી અને વધુમાં દક્ષિણ આફ્રિકા કોમન-વેલ્થમાં રહે કે બહાર જાય તેની પણ તેઓને કંઈ મહી નથી. કેવળ ગણે અઠવાડિયે ગોરા અને બ્રીટન (લે.કે.) વચ્ચેની આ ખેંચતાણને જરૂર સરકારી નજરે બીન-ગોરાઓ નિકાળી રહ્યાં હતા. "સ્ટેટ્સમેન"ના સમયથી એ લકાઈ ગોરાઓ માટે શરૂ થઈ હતી તે કંઈ પૂરી થઈ નથી; તેઓ માટે કંઈ લકાઈના હાંખા દિવસો સાથે પડ્યાં છે. આફ્રિકાનર રાષ્ટ્રવાદને ધીરે ધીરે સાથે મણાંને મતદોર છે એ દાખવાના રહી જયા છે. આ દાખવા માટે આફ્રિકાનર લોકો મુખે જવની થયા છે અને તેઓ એમ સમજે છે કે આ રેલી પ્રેરણા છે.

દક્ષિણ આફ્રિકા કોમનવેલ્થમાં રહે કે નહિ, પરંતુ બીન-ગોરાઓની પરિસ્થિતિ વધુ ને વધુ ગમતી જશે. ૧૯૧૦માં કેપ-પ્રોવિન્સનારેની સીમરલ પહે રંબેવેનો પ્રથમ કાયદો અને તેની સંમતિ આપી હતી. અને ત્યારથી તે જાજ સુધી બ્રીટીશ સામ્રા-

જ્યત્વાક નીચે આ દેશમાં સત્તા ઉપર આવેલી સરકારોએ બીન-ગોરાઓને કબાલેલા શાખા છે. એથી બ્રીટન સાથે આ દેશને જાળવે છુટે તેથી આંત્ર સારવાની કંઈ જરૂર નથી. બીજો પ્રથમ છે-બીન-ગોરા દેશો એ કોમનવેલ્થમાં રહ્યાં છે તેમનો આપણા તરફનો વતીવ. એ તો નક્કીજ છે કે બ્રીટન-સત્તાદારી બ્રીટન દક્ષિણ આફ્રિકા કોમનવેલ્થમાં રહે તેનો પ્રયત્ન કરશે, કારણ કે બ્રીટીશ ઉદ્યોગ અને વેપાર દક્ષિણ આફ્રિકા સાથે સંબંધાયેલો છે. દક્ષિણ આફ્રિકામાં બ્રીટીશ મૂડી વહી રોકાયેલી છે. દક્ષિણ આફ્રિકાને કોમન વેલ્થમાંથી હાલ મારી કાઢી મૂકવું એ બ્રીટીશ મૂડી શુભાખ્યા જેવું થયું. મલાયા તથા બાનાનો વિરોધ છતાં બ્રીટન, દક્ષિણ આફ્રિકા કોમનવેલ્થમાં રહે તે માટે પોતાનાથી બનતું બધું કરશે, અને સમજાવશે કે દક્ષિણ આફ્રિકા એ કોમનવેલ્થમાં રહે તો આપણે તેની નીતિ બદલવા કબાજ કરી શકીશું, નહિ તો-દક્ષિણ આફ્રિકા પોતાની રંબેવેની નીતિથી અંધ બની જશે. ભાવિ રક્ષક છે. આખરે તો કાળો રાષ્ટ્રવાદ ગોરા રાષ્ટ્રવાદ સાથે ટકકર ખાશે એ દીવા જેવું સ્પષ્ટ છે, અને ત્યારે જ આજનો પ્રથમ ઉકેલશે.

દીપાવલી અભિનંદન

(અખાબહેન દીપકાંશ શુક્લ)

વિશિષ્ટ: થી કાર્યાવાદ હોંડુ ચેવા સમાજ શુભચાલી શાખા, કરબન.

દીપ

દીપકાની એક જ્યોત જલે,
ગુનગુના અંધાર નિવારે;
વન વનના સૂતકર મિટાવે,
કોટિક 'હર ભગવાન' બરે...દીપકાની
જ્યોત તારી મન નિનાદે,
મરત સમિરના, ચેત કુશલે;
એકલ એ રજકાર બરે...દીપકાની
ઉત્કલ કેવે પ્રાણે પ્રાણે,
કુશલ જીવન સંગીત મળવે;
ઉચ જીવનની આલ બરે...દીપકાની

અભિનંદન

અભિનંદન અભિનંદન, નૂતન
વર્ષના અભિનંદન;
નવલ ભવમાં નવકલ પચમે
એકલ હો વિનંત,
દુઃખ જલે ને સુખ જલે સો
છાન વધો વિદ્યન...અભિનંદન.
ધર્મ ધર્મના ભેદ રહે ને અંધ
એ સર્વન,
દેશ કનેસ અવરોધ રહે નહિ
અહુ હો વર્તન...અભિનંદન.
વિચાર, વર્તન, વાણી મહાકેડી
આને નહિ ધડપથ,
વાતવર્ત દિવાકર પીવન, રહે
સત્યન...અભિનંદન.

અ

પ્રત્યેક વરસનાં અંતે દિવાળી આવે છે. દિવાળી હિંદુઓનો પ્રધાન તહેવાર છે. આ તહેવાર ભવિષ્ય માટે આનંદ અને હાથાથ લાવે છે. નાનાં મોટાં સહુ રાજ રહે છે. આ તહેવારની પાછળ અનેક પ્રકારની માનનાઓ, શ્રદ્ધાઓ ક્યા અને રીત-રીવાજો સંકળાયેલા છે.

આ તહેવારની તહેવારી મણા ધોવસ જામળથી કરવામાં આવે છે. અનેક પ્રકારના કોડો, શુભ આશાઓ, અભિ-ભાષાઓ અને આશંકાઓ લેવામાં આવે છે. આસો માસનો કૃષ્ણ-પક્ષની અષાઠના અંધી બર્ષી અંધારમાં કુદરતી પ્રાણિના વાતાવરણને તેનેમય બનાવવા માટે લેકેડો દીવા પ્રમટાવવા માં આવે છે. એ દીપ જાળવણને બગીચાની માનનાઓ ભોજ આવે છે. અઘાન રૂપી અંધારનો નાશ અને અને નુકિત જાવનાનો ઉદ્ધવ એ દીપ-માખાઈ સુખન છે. દિવાળીનાં પર્વ જેવું ઉત્સાહી અને પ્રેમભાવનાં ગ્રેહરૂં એક પર્વ નથી. જુલો, વેરઝેરના પ્રસંગો, અત્યેકો અને પ્રુવગ્રહો ને વિચારી વાનવી ખુલ્લા દીવથી મહાલે છે. એના અંતરની ઉડી ગુહમાં ખંચકારી, પાવનકારી અને કલ્યાણકારી મહાપ્રભાકારી ઉજવવલ રેખા લેવા છે. મિષ્ટ ભોજન અને આનંદ ઉલ્લાસમાં આવે તો લોકો તલ્લીન હોવા છે. પણ અસોસતી વલત એ, કે આજે તો બધી ઉર્મિઓ ક્ષેત 'સ્વાનાવરણ' જેવી છે. નિદામાંથી જાગતા ભોલેદુર રમત રમત પડ પડથી અદમ્ય સવા મહિ છે, તેમ દિવાળીનો દિવસ-પસાર થતાં જાવનાવ વધુ વિસરી જાય છે, વર્તમાન તહેવારની જાળવણી દુખના ઉભરા જેવી છે. આજે તો આપણે થી રામચંદ્રના અને શીકૃષ્ણ-પ્રકૃષ્ણ ના ગીતો અને જાજો માજ આપણી હરજ સમાપત કરીએ બીજે. આજની ના મેદર અને વિદુરની હાજ અતોગી, સરીમ તવંરનો કે અતિમેદ રાખ્યા સીવાય થી રામચંદ્રજી અજોતાદાર (અનુક્રમણ થઈ જુઓ પાર્વ ૩૨૧)

પાકીસ્તાનના વિકાસ ઉપર પ્રમુખ અમુખખાન

પાકીસ્તાનના ૨૩ નવેમ્બરે "સુમારશાની પકાઈશ્મિશ" નામની સત્તાવાર પત્રિકા પ્રગટ કરતાં પ્રમુખ અમુખખાને જણાવ્યું હતું કે મુળભૂત રીતે જ પાકીસ્તાનની નીતિ ભારત સાથે શાંતિ રચાવવાની છે. હું માનું છું કે પાકીસ્તાનની સ્થાપના સહ ભારતીય અભ્યાર સમીપ આ વિદ્યામાં ભારત સાથે શાંતિ રચાવવાને સમર્પી ખરેખરે પ્રયાસ કરાવી ચકો નથી.

તેમણે તબીબીને કહ્યું કે આવી રાજનીતિ એ છે કે લોકોને મરે ને વરતુ આવી લાગતી હોય તે આગેવાનો એ કહી દેવી જોઈએ. એમાં તેમણે લામણીઓને પણ ન બનવું જોઈએ.

નીતિનો પડછે

ભારત સાથેની શાંતિની નીતિને અનુસરીને મારા તરફ સીમાઓ નક્કી કરવાને સમત કરાર કપી છે. એની શિદ્ધિ સિંધુના પાણીની સંધિ છે. આ સંબંધમાં સફળ વાટાઘાટો કરીને સુખક પરિણામ નિપળવવાર નિમ્ણેકને અમુખખાને ઉમંગકભરી અંજલિ આપી હતી.

મૂળ કથેય

દેશની મુળભૂત અરિયાતો અને મૂળ જૂત ધ્યેયમાંથી વિદેશ નીતિ નિયંત્રણ થાય છે. મારા તરફ ધ્યેય પાકીસ્તાન ની ખીલવણી કરવાનું, સોડોના

માનકને બદલવાનું, તેમનું એક રાષ્ટ્ર બનાવવાનું, તેમને અવાજદાર માનવીઓ બનાવવાનું છે અને તે પછી તેમણે આગળ પધાવીને તેમના દેશને વિકાસ કરવાનું છે.

આ ધ્યેય સિદ્ધ કરવા માટે શાંતિની અરૂર છે, શાંતિ રચવાય તો સ્વરથ ચિત્તે પ્રકોત્તુ અવગોહન થઈ શકે અને શાંતિ માટેની યોજનાઓ પરી છાપ.

૧૯૬૫માં બંધારણ

બંધારણ રચવાના કાર્યક્રમને કુકમાં ઉદ્દેશ્ય કરતાં તેમણે કહ્યું કે મને આશા છે કે ૧૯૬૧ના અત સુધીમાં પાકીસ્તાનનું બંધારણ અમલમાં આવશે અને તે પછી સુદૃઢીએ મશી. હરકરી કાપડો ઉઠાવી મેનનું અભરિ સકમ નથી કારણ કે જમીન સુધારા જેવા મેટા લાભોની જે નવાજેશ તવા તરે કરી છે તેને તવા બંધારણમાં કાપકને મારે અવાવી લેવાની છે.

ઓનાં ચંદીમદ નજીકના કાનેરી મામ ખાલે ૧૯૫૭ના નવેમ્બરના પહેલા અઠવાડિયામાં ખુન કરવાની કોશિષ કરી હતી. તમે ઝુનેમાર છે કે નહીં?

સેક્રમલે સીધા જવાબ આપવાની કંઈક આંતરિકની કપી બાદ જણાવ્યું હતું કે હું આ ઝુનામાં ઝુનેમાર નથી.

સેક્રમલે ન્યાય મંત્રિને આ દેશની ઝુનાવણી એક અઠવાડિયા સુધી સુલતવી રાખવાની વિનંતી કરી હતી. કારણ કે આ જગે તેને અમલિયા ખબર આપાઈ નહોતી.

તેણે જણાવ્યું કે મારો કેસ આને ચાલવાનો છે તેની ખબર મને માત્ર જા.ને સવારે જ આપાઈ હતી. આપી હું પારશાઓ રોજી સાધો નથી.

નહ. આશાને જણાવ્યું કે રોજના કાફીનું નિવેદન પત્રિકા દિવસ ચાલશે કોટલે વચીસ શેકવા માટે અને સાફી ઓ મોલાવવા પૂરતો પ્રથમ મળી રહેશે.

તેમણે જણાવ્યું હતું કે આ રેલ નવેમ્બરના અત સુધી ચાલશે.

કાવનામાં કયુમને હાથે ?

વૃંદા પ્રધાન શી નહેરુ અને બીજા હોડી નેતાઓનાં ખુન કરવાનું કાવત્રું રચવાની આરોપકર રજીસ્ટ્રીર કોઈ સેક્રમલે અને બીજાઓ સમેના દેશની ઝુનાવણી અંજાવના વધારાના સેશન-સ જલ સરકાર પ્રીતમકોઈક પાકારની અદાલતમાં આગળ ચાલતાં રાજના સાફી બનેલા જરનાલકોઈક કારોર ખાતે પાકીસ્તાન યુરલીમ લીમના નેતા અબુલક કયુમખાનની શીમેલી કહેવાતી યુજાકાતની અને એણે રજીસ્ટ્રીરકોઈકને ભારતમાં અંજાવ્યું દેસાવવાનો પોતા નો હેતુ સિદ્ધ કરવા મદદ મળી છે એ મારે પાકીસ્તાનનાં જાણસી ખાતા ના જીવ્ય અધિકારીઓ સાથે મેળવી આપવા અંજવેલા ભાગની પ્રીપત રજી કરી હતી

આવી દિવાળી !

(ઈન્કબજ)

આવી દિવાળી દિવસ કરીશું, ને સાધિયા દાર બધે કરીશું; જેમો મળીને મરનાવ આરુ, આનંદ ઉત્સવ સર્વે કરીશું!—૧
મશો નર્વા દીન-દાન રહ્યું! ને તેમને આજ રજી રહ્યું! લોજા મળીને ખનખાન રહ્યું! હાલો મિલાવી રેરવા ભઈશું!—૨
ચેતખાં બનીને વિજ્યાન ના'શું, મેવા મીઠાઈ સકુ સાથ આ'શું; આવી વધો કાજ વિજ્યાન-શું, સારાજ કાલે કરવા કહીશું!—૩
રૂપાં મળી વેર વિજો જુશીશું, આવા ન પાછા ગમકા કરીશું; સપ, દિલોમાં દિવસ કરીશું, આનંદ આનંદ સર્વે કરીશું!—૪
—૧૯૬૫—

જરનાલકોઈકે જણાવ્યું હતું કે સેક્રમલે અને જણાવ્યું હતું કે અબુલક કયુમખાન અને (સેક્રમલે) ખાતરી આપી હતી કે એ તમે અને તમારા સાથીઓ ભારતમાં કાલિ-આણી કોમો લો હું અને પાકીસ્તાનના રતનીઓ એ રેતુ માટે નાશા, કલિપારો અને કારોજાની મદદ કરીશું.

જરનાલકોઈકે એમ પણ જણાવ્યું હતું કે સેક્રમલે અને જણાવ્યું હતું કે પાકીસ્તાનના જીવ્ય ચોલોસ અરકરો નાઝીર આદમક રીજવી, સુધામ કુસેન બહ અને આમા ચોદમદમલોએ તેને ભારે વિનાયક અને અખંડર પ્રકારના આધુનિક ભાતનાં રજી, સેવા કે રેતનગોના વગેરે આપ્યાં છે. એનાથી મકાને, યુલો નહેરે ઉઠાવી દઇ સકાશે. તેણે વધુમાં અને (સાફીને) જણાવ્યું હતું કે આ પાકીસ્તાની પોલીસ અરકરોએ અને મદિતી આપી છે કે ભારતના વજ પ્રધાન શી નહેરુ મનાલી (કેહ ખીલ) જવાના છે એટલે એમને (નદરને) આનંદમાં મદદ આણેઓની મદદથી પૂત ઉઠાવી દઇ સાર કરી નાખવા.

ભારતના આગેવાનોની હત્યાનું કાવતરું

અખાલા.

અખાલાના વધારાના સેશન-સ જલ સરકાર પ્રીતમકોઈક પકારની અદાલતમાં એક મેનુમેટ રજીસ્ટ્રીરકોઈક સેક્રમલે અને બીજા માર જણેને કમમ ૩૯૬, ૧૨૦૦/૧૨૦૦ હેજા (ખુનનું કાવત્રું) કરવાના અને સાહ પાડવાની તકવારી કરવાના) આરોપ હેજા રજી કરાયા ભારે વજ પ્રધાન શી નહેરુ અને હાલક પકાના બીજા જીવ્ય કહાલા નેતાઓનાં ખુન કરવાનું કહેવાતું કાવત્રું કરવાની વાત મકાર આવી હતી.

અદાલતના ખંડ પર ચેલોસને ભારે પહેરો હતો.

તમામ આરોપીઓ રજીસ્ટ્રીરકોઈક સેક્રમલે, શીરાં હાલ, હરમજબ હાલ, પ્રીતમકાલ અને સુચિયકોઈકે આરોપો નો છંકાર કયો હતો.

નહ. જલ સરકાર પ્રીતમકોઈકે રજીસ્ટ્રીરકોઈકે જણાવ્યું હતું કે હરિયાક પકાને એવો આરોપ છે કે તમે બીજા આરોપીઓની મદદથી શી નહેરુ, શી પંત અને હાલક પકાના બીજા નેતા

ન્યુ ઈન્ડિયા એશ્યોરન્સ કુ. લીમીટેડ

ઇન્ડીયાની સુખ્ય કંપની

અને નવીન કરીએ જોયો:—

આમ, હરીયાઇ, અવરધાંતર, એલવ, માલ, ચોલી, હર કુકંબ, હર માલીજી (સાથે) અદરઆલ વિ.

સાઉથ આફ્રિકાની અંદર સુખ્ય અમલકારો

બલભાઈ રેસ્ટમલ એન્ડ સન,

૧૪૦ હવીન રૂડી, હરમજબ.

કેાન : હરમજબ ૨૫૮૫૪, ૨૮૫૧૩, ૧૯૮૪૪.

તમને ખબર છે

કે ન્યુ ઈન્ડિયા, ઈન્ડિયાની સીધી મોટી ચીમા કંપની છે.

કે ન્યુ ઈન્ડિયા ની સાખાઓ ૫૫ દેશોમાં છે.

કે ન્યુ ઈન્ડિયા ની ૧૨ સાખાઓ મેળા હોઈમાં જ છે.

કે ન્યુ ઈન્ડિયા : આમ, હરીયાઇ અને અકરમાલ ઉપર ૧૦,૦૦,૦૦૦ પાઉંડ પ્રાપીયમ ભેગી કરે છે.

સહિસલામતી અને તાત્કાલિક સેવા માટે

ન્યુ ઈન્ડિયા

સાથે વીમો ઉતરવો.

આપ સૌને નવા વર્ષના અભિનંદન

નિરુપાય સેવા કરો. સર્વજન સર્વ કલ્યાણકારી!

સંવત ૨૦૧૦ની શાલ આપ સર્વે મિત્રો તથા શુભેચ્છકોને સુખકારી અને તેજસ્વી નિવડો આપ પ્રાર્થાએ છીએ.

શ્રી બીખાલાલ આસ્તર એન્ડ ફેમીલી

મસ્તર મેનશન પહેલાં માલો

ચો. ઘો. ૫૨૫૦ — ૩૩ વેસ્ટ સ્ટ્રીટ, — બેંગાલોર-૫.

મંગલ કામના

આજથી શરૂ થતું મંગલ પ્રભાત આનંદ છવનને સદા સર્વ રીતે સંવલકારી રહે.

શ્રી વિ. બી. પટેલ એન્ડ કું.

૪૪ માર્કેટ સ્ટ્રીટ, — બેંગાલોર-૫.

દિપ પૂર્વ

આપ સૌ મિત્રોને દિવાળીના તથા નવા વર્ષના અભિનંદન એવ. કે. માટે

૪૩ માર્કેટ સ્ટ્રીટ, — બેંગાલોર-૫.

દિવાળી સદા આવે છે. માનવ મનને શરીર આનંદ અને સુખ આપતી ભવ છે. એ સુખ અને આનંદ અમારા મિત્રો અને સ્વજનોના કાયમ રહે એવ પ્રાર્થના. નવું વર્ષ આજીવ થાય.

શ્રી અને શ્રીમતી હાલમ્બા પરામણ અને સ્કાફ

૫ કાયમોતલ સ્ટ્રીટ, — બેંગાલોર-૫.

દીપ જ્યોત

દિવાળી અને નવું વર્ષ આપ સૌને સુખ તથા બોલાઈભરું નિવડો એવી અમે પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

મેસર્સ હાલમ્બા પી. મોદી એન્ડ સન્સ

૩૬ બી. કમીસનર સ્ટ્રીટ, — બેંગાલોર-૫.

મંગલ કામના

મિત્રો તથા સ્નેહીઓને/આજથી શરૂ થતું નવું વર્ષ સર્વ રીતે સુખ તથા શાંતિ આપનાર નીવડો એવ અમારી આજની પ્રાર્થના.

જયન પ્રેમીંગ કું.

૨૫ બી. માર્કેટ સ્ટ્રીટ, — બેંગાલોર-૫.

સંબંધીઓ અને મિત્રોને ૫. મહત્તમ માધીલના હસ્તે સ્થાપિત 'ઇન્ડિયન ઓપીનીયન' પત્રદાર. આપ સૌને દિવેલસવીના અભિનંદન પાઘીએ છીએ, અને સુપ્રસાદે શરૂ થતું નવું વર્ષ આપ સૌને સુખરૂપ નિવડો અને માનવમાનને નીતિને માર્ગે આલખાની પરમ્પરા અદ્ભુત અને સક્રિય આપે એવી હમારી નસ પ્રાર્થના.

શ્રી. હાલમ્બા હર્ડે જયલ્લાલ અને કુંડાળના

સ્નેહવંદન—નમસ્કાર.

શ્રી બી. મંજીલાલ

રોલ : ૩૪ ૨૦૬૬ — ૧૬ એ માર્કેટ સ્ટ્રીટ, — બેંગાલોર-૫.

એક વર્ષ પસાર થાય છે. આવતું નવું વર્ષ અમારા બધા સ્નેહીઓને સુખ શાંતિ અને આજીવી આપનાર નિવડો એવી આજની અમારી પ્રાર્થના છે.

શ્રી હરીલાલ રામજીલાલ

૧૩ માર્કેટ સ્ટ્રીટ, — કુમરસરોવ.

મંગલ કામના

દિવાળીની દીપ જ્યોત આપણુ. સર્વેના મનના અંશકરને અનુભવો અને નવું વર્ષ તવલ આપના કીરણોથી પ્રકાશિત

કરી ઉજળીએ એવ અમારી અભીલાષા.

શ્રી ડી. પી. નાયક

રોલ : ૩૩-૬૦૩૩ — ૩૮ માર્કેટ સ્ટ્રીટ, — બેંગાલોર-૫.

મિત્રો, સંબંધીઓ તથા શુભેચ્છકોને દિવાળી તથા નવું વર્ષ સર્વ રીતે સુખકર થાય એવી પ્રાર્થના.

પનામા સ્ટોર

(શ્રી. નાયક-પટેલ)

રોલ : ૫૬૩-૧૮૭૫ — ૬૮ મેર સ્ટ્રીટ, — રીડીપેટ.

સુખદ પ્રભાત

દિવાળીની પ્રગમતી રાત્રી પસાર થઈ આપ સૌને એક માત્ર ઉંચલાવી વિદાય થાય છે. નવી આશા નવું ભોમ લાવતું સુખદ પ્રભાત થાય છે. તે બધા માટે સુખકર બને. એ અમારી માનના.

શ્રી વી. પી. નાયક એન્ડ ડી. કે. નાયક એન્ડ ફેમીલી

૪ સ્ટેશન સ્ટ્રીટ, — રીડીપેટ.

અમારી પ્રાર્થના

દિવાળી તથા નવા વર્ષની શુભેચ્છા અમારા હિતેચ્છા તથા મિત્રો તેમજ સ્નેહીઓને

મેસર્સ એન. એમ. નાયક એન્ડ સન

૨૮ મેર સ્ટ્રીટ, — રીડીપેટ.

સુખી નુતન પ્રભાત

સર્વે ભાઈ બેનો તથા શિક્ષક ભાઈ બેનો તથા સર્વે બાળકોને મારી શુભેચ્છાઓ. બધા સુખી અને સંતોષી થાય.

મેસર્સ બી. કે. પટેલ એન્ડ કું.

૬૭ મિરસોન્ડીરા સ્ટ્રીટ, — રીડીપેટ.

મંગલ સુમરણ

દયાળુ પ્રભુ તારા અરજીમાં અમારી નમ્ર અરજ છે કે સકળ માનવ જાતનું અને પ્રાણી જાતનું કલ્યાણ કરનાર આ વર્ષ નિવડો.

ગોપીજી એન્ડ સન્સ

૬૭ મિરસોન્ડીરા સ્ટ્રીટ, — રીડીપેટ.

દિવાળી એક વર્ષના ચોપડો પુરા કરી રમણમંદિરની આવી છે. સિતીજ મા આપના કીરણો વધુ સુખ

અને શાંતિ લઈ નવલ વર્ષ આવે એ અભિલાષ.

બી. પી. મીસી

૩૦ એ કમીસનર સ્ટ્રીટ, — કુમરસરોવ.

દિવાળી તથા નવા વર્ષની બનેક શુભ કામનાઓ અમારા મિત્રો તથા સ્વજનોને અને ઇચ્છાએ છીએ.

હાલુ એન્ડ સન્સ,

બેંગલ ૨૮૮ — કુમરસરોવ.

પ્રભુ તારા આ જાગમાં અમે સદા ભક્તિનો દિવક પ્રકાશીત રાખી અમારા મનના અંશકાર દુર કરી તારા પ્રિતી પામ બનીએ

એવું બળ અમને સૌને આપશે.

શ્રી હલ્લભાઈ ગોપીજી

૭૦ ઇમિજ સ્ટ્રીટ, — કુમરસરોવ.

હિંદના સમાચારો

તા ૧૧-૧૦-૧૯૬૬.

શ્રીમપોર-કુમસની કચ્છ હાલર એકર ખારેલો કે ખેતી લાયક બનાવશે

અમદાવાદ : જમીન અને સરવ-
કોષ ખાતાના નામની આજનાં અગ્રણી
અધિકારીઓએ આજે આજે અગ્રણી
કુટુંબે શ્રીમપોર અને કુમસ પાસેની
કચ્છ હાલર એકર ખારેલો જમીન
ખારેલો ખોડેના આખરે સફારી
ધોરણે સુધારવાનું નક્કી થયું છે.

ખારેલો ખોડેના આખરે શ્રીમપોર
રાજાએ નવું જાતું કે સમગ્ર સુધારા
માં નુકસાન રૂઝ હાલર એકર ખારેલો
જમીન સુધારવાની છે. તેના પ્રથમ
તબક્કે એકર એકર જમીન સુધારશે.

આ જમીન રાજદારી સફારી સો-
સાધીના કચ્છ જમીન સુધારવાના
૧૦ ટકા ભેટલો ખર્ચ ભોગવશે, બપોરે
માર્ગના ૫૦ ટકા સરકાર ખારેલો
ખોડેને સુધારી તરીકે આપશે. જમીન
ની સુધારવાનો એકરદીઠ ખર્ચ રૂ. ૧૨૫ થી ૧૫૦ નો આપશે.

આ રેતુ યદે સ્થાયેથી સફારી
સોસાયટીએ સુધારી જમીન એવો
ખર્ચ આપશે.

શ્રી અધિકારીઓએ નીચ પંચ
નરોય જોવામાં નીચેનામાં વધારા
નો નિષ્કામ મારેના વાડોની સુધારા
લીધી હતી. આ સારક સફારી
ધોરણે થશે.

સુધારામાં આપ નવું જાતું બોધવા
નું નક્કી થયું છે. જમીન એ રેતુવળ
અને કચ્છ-ચાંચની ખાતે બંધાશે.

કંસાબેનની અખીલ

સુધારા કરકાર અને એકા ઇન્ડિયા
રેડિયોના અમદાવાદ-વડોદરા અગ્રણી
સંસ્કૃત આજે રેતુવળ પ્રથમ તબ-
કાવિ મહોત્સવનું ઉદ્ઘાટન કરતાં
શ્રીમતી કંસાબેન મહેતાએ સુધારાની
કોમિતે સારુતિક અગ્રણીય મર્યાદાને
અગ્રણી રાખવા અને તેને સુધારાના
કચ્છે પુરું પહોંચાડવા અખીલ કરી
હતી.

કચ્છુઅખાન પક્ષુ આખરે સંકુપાશ

રાજાશીટી : વિમેરી નંખામલી
પ્રકાશન સુરક્ષીય શીખના પ્રમુખ
અને અગ્રણી સરકાર ખાતાના જાનપ્રેમ
કચ્છ અખાન બં. અગ્રણી કચ્છુઅખાનની
ખાતે પેકાવર ખાતેથી મરપકા કરાઈ
છે. તેમની મરપકા કરકારી થારા
એવ કરાઈ જોવાનું પેકીય અખાને છે.
તેમને કચ આરોપ હેઠળ પકડવામાં
આવ્યા છે તે પેકીય રપક કચ્છ નથી.

મરપકા માલ થી કચ્છુઅખાને લાકેર કચ
અખામાં આપ્યા હતા.

ત નેતરમાં જ એવો અખાનારી દેવામ
મમટ થવા હતા કે મુટલું પાડે
સંરક્ષાએ નેતરમાં રેતુવળ કચ્છ
હેઠળ તેમની સામે આરોપો ધ્યાઈ
સુધા છે અને કચ્છ અખાન જ તેમની
સામે જાનપ્રેમ રાજાશીટીએ, કેવ અધાનતી
ટીવ્વુનમ અખાન હાલર અખાની નેટીક
કચ્છવામાં આપશે.

કેલસાના વિપુલ અધ્યાની થયેલી મળુ જમી સોધ

નવી દિલ્હી : જોખાપો અને રાણી-
મંજ વિસ્તારમાં જુલુ એટલા પ્રમાણમાં
કેલસાની કરવણી મળુ નથી શીખી
ભારત દસકાએ સુધી કેલસા સંખ્યા
સ્થાવરની બની રહેશે. આ અધ્યાની
જોખાંડ જોખાં બારે ઉલોમના કુનું
અખાન મિત્ર રહી જશે. આ સોધ
કેલસાના અખીલ અધ્યાની ઉપરિચત
યથેલા કાલના પ્રકો હલ કરવામાં રેવ
ને મરપકા થઈ પડશે. એમ અધ્યાન
છે કે પેકાવર કારખાનમાં પાડે ફરે
તેઓ પુરવો કેલસો પુરો થઈ જશે.

તેવ અને જાણ ખાતાના પ્રમાન
શ્રી કે. ડી. માલવીએ પી. ડી.
આઈ. ને અખાનું કચ્છ કે નવી સોધ
અધ્યાન મરપકારની છે. જોખાંડના
કારખાનાં મારેના કેલસા સંખ્યા જે
શીખી અધ્યાન અગ્રણીય રિધિતિમનાયશે
જે આપજો જોખાંડના કારખાના મારે
ને કેલસો કાલો અખાન સુધી કચ્છશે.
સુધારામાં ૧૮ રેલવે લાઈન
નંખારો

અમદાવાદ : સુધારા સરકારે કેલસા
અખીલ પંચને નીચ પંચપીય
જોખાંડમાં સંખ્યામાં ૧૮ નવી રેલવે
લાઈન નાખવાની અને એ રેલવે લાઈન
પરકારની અખાનથી કરી છે.

આ અગ્રણીય માનવર-વારોપોર
(જોખાંડ) લાઈન નાખવાની, એક-
તકાલ નેર. એવ લાઈન અખાનવાની,
રાજાશીટી-અધ્યાન (ખોડરેલ), પચમલ
અખાન-રેલ અધ્યાન (ખોડરેલ) (ખોડરેલ)
લાઈન નાખવાની, જોખાંડ-કિમતનર
(ખોડરેલ) લાઈન નાખવાની, મરુવા
સહાન-માનવરની નેર. એવ લાઈનને
મરપકાર અખાનવાની કંસાબ-અધ્યાની
-માડી (ખોડરેલ) રેલવે લાઈન નાખવા
ની, વિજયપુર-કિમતનર (ખોડરેલ)
લાઈન અને લાકે-અખાલી (નેર. એવ)
લાઈન નાખવાની. પાકા-કાઠા
લાઈન અખાન સુધી અખાનવાની
(જોખાંડ) રાજાશીટી-અધ્યાન-વારોપોર

(જોખાંડ) લાઈન ને કેલસા પામરોલ
(ખોડરેલ) લાઈન નાખવાની એવ-
વરનર-અખાન નેર. એવ લાઈન ખોડર-
એવ અધ્યાનમાં અધ્યાનવાની, તેમજ
ખાતીલાડીકર (નેર. એવ) લાઈન,
માધી થામ-અખાન-અધ્યાન-માડી (ખોડર-
એવ) લાઈન અને અખાન-અખાનર
(ખોડરેલ) લાઈન નાખવાની અખાનથી
કરવામાં આવી છે.

શ્રી અમનભાઈ દેસાઈનું અંતબ

અમદાવાદ : કોમરમ માધી અખાન
માં "મહાકાલના સુધારા વિચારો
કિલ્લ પ્રમાણ" જે વિષય પર પ્રમુખ-
અખાની પ્રથમ અખાની શ્રી અમનભાઈ
દેસાઈએ અખાનું કે કિલ્લ સરકારથી
સ્વતંત્ર હોવું એવું અને સરકારે તે
સુધારા પેકા મોઢી આપવા એવું.

તેમણે અખાનું કે, અખાને સુધારા
કુનીયદીટી સ્થાવરની વાત નીકળ
સારે મોઢીએ કચ્છ કચ્છ કે આ
કુનીયદીટી કરકારથી સ્વતંત્ર હોવી
એવું. સુધારા કુની. એ કરકારથી
સ્વતંત્ર હોત તે કુની. માધી નીકળ
જ નહીં. કરકારી કોમિતે જ કુની. ના
નિષ્કોષે અખાન કરે છે.

શ્રી દેસાઈએ નવું જાતું અખાનું કે,
વિચારોના કિલ્લો અખિલ મારવીય
કેલવણીના ધોરણે રખીકરવા અ એવું.

આખનું અધ્યાન એવું અખા પામર
છે કે અખાને સુધે અધ્યાન કિલ્લ.
અખાણી પાસે આખરો છે, અખાન છે,
તથા ખીલ અખાને છે તે જાતું કચ્છ-
કચ્છ રખીકર અખાન પરકારથી અખાન
રહે છે. આ નિયોજન નથી, પચ
નિયોજનનું રેવાણું છે.

ગોધરામાં વિચારણ હોસ્પિટલ અધારો

ગોધરામાં આજે રા. ૨૫ થી ૨૮
લાખના ખર્ચે વિચારણ કાખાનું બંધવા
નું નક્કી થયું છે. આ કાખાનામાં
છાઈ છાઈ રોના કે નિષ્કાત કેલસો,
અ ખોડરના યોજીટી, મળુ માળનું
વિચારણ એટલીટી હોમ, ડી. બી. પાડે
અખાન વિચારણ કાખાના ૨૦૦ થી ૪૦૦
પચારીઓની અવરમા થશે. કેલસો
અને નકોના વિચારણ પાડે આજે
૧૦૦ નિષ્કા રખાને અખિલમાં આપશે.
આ કાખાનાનું નિષ્કામ તા. ૩૧-
૪-૬૧ પહેલા પુર કરવામાં આપશે.

અધ્યાનને વિપુલ અધ્યાન અખીલ
નવી દિલ્હી : ખીલરના અખાને
વિસ્તારમાંથી અખાને મોટા અધ્યાન
પ્રાપ્ત થશે છે. અને આ અધ્યાન
સારાએ દેશની અખાને પહેલી વખ
કેલસો છે અખ સવાવાર રીડે અખાન
અખ છે. ભારત અખાને દર વરણે
કેલસો કેલસો અખ અખાન કરે છે.

સુખ પ્રસંગો માટે એટ !

શ્રીઓ અને પુરુષો માટે

ઘડીયાળ !

૧૭, ૨૧ અને ૨૫ અગ્રણીમાં
એરોમેટીક કેસેનર.

- ગોખર
- રામરી
- હેડા
- રસર

વિગેરે ફરેક અતનાં ઘડીયાળ.

ઉપરાંત પુરુષોના રાઈ સુટ, પાયજમા વિ.
તેમજ બાળકોનાં કપડાં.

હોલસેલ ભાવે મળશે

બેઠક ૫૬૮૮, ફોન : ૮૪૫-૨૬૦૪.

વક્ત્રભાઈ બી. પટેલની કું.

૪૪, મારકેટ સ્ટ્રીટ, નેહાનીસખર્મ.

દીપાવલી અભિનંદન

(૨૨૨ પાનાનું અનુક્રમણ)

અને નારી ઉત્થાનની પરિવર્તનને બોધપાઠ અમલને દીધો છે. શ્રીધ્વ પ્રભુએ ગુરુકર્તિ અને સાચી મિત્રતાનું જ્ઞાન દુનીયાને કરાવ્યું છે. પણ આજે તો આપણે આપી જ્ઞાનાના પાશ્વર્ય અંદકારો અને કેળવણીમાં એવા તો ફાદાઈ જઈએ કે ભારતીય સંસ્કૃતિ ને છેદન વિસરી ગયા છીએ.

તા. ૨૧ અક્ટોબરની સંજ પ્રભાતે વિશ્વ સંવત ૨૦૧૭ વર આમ છે. આ દિવસે દરેક વ્યક્તિ સાથે જુનારક ની શુભ ભાવનાની ભેટ ઉઠાવે દિને હસવે સુખે રહેવે છે. પોતાના જ્ઞાનદના અવિભાજ્યી એ તાત્કાલ જગતમાં પ્રકાશ પ્રસારે છે. પોતાના પરમા, પાડોશીના પરમા, મિત્રના પરમા અને દુર દુરના સમા રોહીના ધરે વિવિધ રંગી પણ દારા સાથ-પ્રમારકની ભલી ભવ્ય ભાવનાને પ્રક-

રવે છે. આ સાંસિક દિને માનવી ચોડા, હાથ માટે દેવી સ્વરૂપ પારજ કરે છે. એના જાતરને દિવ્ય પાંચે છે; એના મુખમાં પ્રભુનો પ્રુપ્ત પ્રકાશ, આપરી છે. એની દષ્ટિ નવીનતા પ્રાપ્ત કરે છે.

આજનો મુખમાં દુઃખ, વિતા, અચ્છાદ્યો, મુશ્કેલીઓ અને અંતરણે, પુષ્કળ છે, પરિસ્થિતિ વિકટ છે, છતાં “સત્ય” શિવ સુર” નો વિશ્વ થમા નો જ છે. દરેક વ્યક્તિ હંમેશા સચેત અને અજ્ઞાત રહી પોતે કેવું જીવન જીવે છે, તેના પર જ્ઞાન રાખે તો માનવ જીવન સરળ બને. વ્યક્તિમાંથી વિશ્વ બન્યું છે. વ્યક્તિનું પરિવર્તન વિશ્વના પરિવર્તનને ઝોક આપે છે.

જે દેશના ભેડો પોતાના તહેવારને અને તેની પાછળ રહેલી ધર્મભાવનાને સચળ સમ્યાઈ પૂર્વક ઉજવે છે, તેને

પોતાના દેશની સંસ્કૃતિનું આયોજ્ય રક્ષણ કરે છે. દરેક વ્યક્તિ પોતાના ધર્મનું જ્ઞાન રાખે અને દેશના ઉત્કર્ષ માટે સતત પ્રયત્નો કરે, કલ્પ પાળે અને સાચી જાતુભાવના ફેલાવે તો આપણે કાંઈજ કુમાર્યું નથી અને ફરી જાગૃતિના જમરે ઉભા રહી આ-પણી પ્રાચીન સંસ્કૃતિના ખરા વારસ બની શકીએ.

નૂતન વર્ષમાં પ્રભુ સર્વને સંજગ કારી ભાવના, દીર્ઘ આયુષ્ય, શ્રેય આદર્શ અને તંદુરસ્તી દે એવી મારી નક્કર પ્રાર્થના છે.

રાત્રી સુષક અરચા
પીઠસ શ્રેષ્ઠ નંબર એકના રાત્રી સુષક અરચા નેક ૩૦ રાત્રી સુષકની થી. ૫૫-૦ ૨, ૬૩૫ અને જમા બંધ-કાનરેલીના નાવ માટે તંબા પ્રાઇન જેટા અને પોડેટ માટે લખો.

Marmara (Pty.) Ltd.
P. O. Box 26, Phone 128
(Bris, Travancor.)

દીપાવલી આજ્ઞાન
આતી આતી દીપાવલી આવ,
અમિષ્યુમે રંગ પૂરવા
એ...રંગ પૂરવા...રંગ પૂરવા...
આતી
આને અમિષ્યુમે આમિવા
/ સો ઘેર ઘેર દીવાલ પેટાવે.
જેની જાનકે નરનાર...દી
એની આંખોમાં રંગની
એની નજીનીએ મહાગુલા
એના આમરને પ્રજલ્લ
ભોલિ...દ.

મારા અમિષ્યુવા થાય “
મારું મનકું ઉલ્લાસે
મારાનેનોમાં નેકનાં અંજન...દ.
એને લાખ લાખ લોને
એને શ્રમે મનરો સી
એના આંખોથી મન છે મન...દ.
(અમિષ્યુ : શ્રી અભેસથક “
ઉપમારું” શ્રી સુતન વિદ્યાલય,

આપ સૌને નવા વર્ષના અભિનંદન

<p>નૂતન પ્રભાત મીત્રો તથા ફેનેડીઓને અમારી અનેક મંગલ કામનાઓ અને શુભ પ્રિયાઓ પાઠવીએ છીએ શ્રી પ્રાગ પ્રમા ૨૧ ઓક્ટોબર, — કુમરસરોપ</p>	<p>સુખકર નવું વર્ષ મિત્રો તથા ફેનેડીઓને આભયી સાર થઈ નવું વર્ષ સુખ રીતે સ્થપ તથા સાતી આપનારું નિવડો એજ અમારી આજની પ્રાર્થના. એલ. હેરી એન્ડ સન્સ તથા કુટુંબીઓ ૧૦૧ સેન્ટ મેઈસ સ્ટ્રીટ, — ઇન્ડિયન.</p>
<p>દિનનો બેલી ફીનના એ બેલી પ્રભુ ! સુધીના આ વિશ્વ કાળમાં તારો સહારો અમે સા આતવને રહ્યા અને એનું સહા અમને જાન દિવાળીની જાંતો આપતું રહ્યું એજ સાચના. એસ.સ. રામણ પરાગણ એસસ ૩૩૫, — બીહસ.</p>	<p>શ્રીમતી સુશીલા ગાંધી અને કુટુંબીઓ સર્વે મીત્રો અને જુલેઓને દિવાળી તથા નવું વર્ષ આભાદી અને સાતી આપનારું નિવડો એવી કપાળ પ્રણમે અરજી અમારી આજની પ્રાર્થના. ઈન્ડિયન ઓપીનીયન પ્રાઇવેટ એજ, — કંચન.</p>
<p>શુભેચ્છા આજનું મંગલ પ્રભાત અમારા સર્વે ફેનેડીઓને બધી રીતે ઉજ્જવલ અને તેજસ્વી નિવડો એજ અમે હૃદયીએ છીએ. શ્રી હરીલાલ ભગલાલ એન્ડ સન્સ ૧૯ બા. ૩, — પ્રિન્સિપલ પાટ, — એગેની ટીટીકટ — ડાંસવાલ.</p>	<p>નૂતન વર્ષાભિનંદન ‘ઈન્ડિયન ઓપીનીયન’ના માહકા અને હિતેચ્છુઓને શુભ દિવાળી અને નૂતન વર્ષ સુખકર નિવડો એજ અમે હૃદયીએ છીએ, ભવાજમે, દાન, વિગેરે માટે આમણે આભ્યા ત્યારે, માન ભરી રીતે સા જાઈ મનેએ હમારું કાર્યમાં સાથ સહકાર આપી પ્રોત્સાહન આપ્યું છે તે બદલ આપ સૌના આભાર માનીએ છીએ, આવે આશા સુખીએ છીએ કે, હમારા આપવાની શક ન જોતાં ટીટીકટ માં વરસ પૂર સાથ ને તરત ભવાજમે હ. જો. પ્રાઇવેટ એજ, કંચન. અમર તો બીખાબાઈ ભારતર કંચ નેસ્ટ ટીટ, મેહાનીસલવ પડોંઆરી દેવા કૃપા કરશે. આથી હમારા સમય અને ખર્ચના મોટા મયાન આપ કરી આપણો</p>
<p>નરમ અરજ માહકા અને પ્રમાં સંબંધીઓને અમે દીવાળી અને નવા વર્ષના અભિનંદનો પાઠવીએ છીએ. એવલોન એવ આર્થ.સ. શ્રી માર્વીલ પરસુ કુંમરીયાસ ૨૬૮ હેનર સ્ટ્રીટ, — કેપટાઈન.</p>	<p>લી. આપના : શુભાશાઘ માધવલાલ પોલ વસંતરામ પરાગણ નરવક આર્થિકમ નાયક અરવીંદલાલ બી. ભારતર</p>

‘ઈન્ડિયન ઓપીનીયન’ અને ‘ઓપીનીયન’ના કાર્યકરો તથા ફીનિકસ સંસ્થાના અધીકારીઓ આપ સર્વેને દિવાળી સમા નવા વર્ષની શુભેચ્છા પાઠવે છે.

વિવિધ વર્તમાન

શ્રી નહેરુએ ચોળેલો

ભોજન સમારંભ

ન્યૂદેહ : ભારતના વડા પ્રધાન શ્રી નહેરુએ એક ભોજન સમારંભ ચોળ્યો. હોઃ અને તેમાં સોનિયેટ વડા પ્રધાન શ્રી નિહિલા કુસ્તોએ કાનગરી આપી હતી.

ન્યૂદેહ : શહેરની મધ્યમાં આવેલી તેમની હોટલમાં શ્રી નહેરુએ ચોળેલા ભોજન સમારંભમાં, મુતોમાં કાનગરી આપવાને આવેલા વિધવા રાજનીતિ ક્ષેત્રમાંથી હમમમ ડેમ રાષ્ટ્રીના રાજ-પ્રાર્થને કાનગરી આપી હતી.

અમેરીકાના રાજ્યમાંથી શ્રી કિમ્પન હટ્ટ અને બિટનના વિદેશ મંત્રી મર્સ જોહ હોમને આમંત્રણ આપવા માં આવ્યું હતું, પરંતુ તેમણે આમંત્રણને અસ્વીકાર કર્યો હતો. એક હોમને અન્યત્ર ભોજન સમારંભમાં કાનગરી આપવાની હતી.

શ્રી નહેરુએ ચોળેલા સમારંભમાં સામ્યવાદી ગુપ્ત, પશ્ચિમી ગુપ્ત અને તટસ્થ રાષ્ટ્રીના પ્રતિનિધિઓ કાનગરી આપી હતી.

પ્રમુખ દીરો દાદરની

સીટી પરથી સરી પકેશ

કુસ્તોવિધવા પ્રમુખ શ્રી દીરો તેમના કુસ્તોવિધવા શ્રીચનના વડામજક ના ઉપરના અભિપ્રાય સીટી ઉતરીને બિટનના વડાપ્રધાન શ્રી મેકમિલનને મળવા આવી રહ્યા હતા ત્યારે સીટીના

પરથી પડ્યો સરી જતા તેક ઉકા પગથી મળી ગયા હતા. પરંતુ મુવાનીમાં જોયો એક અન્ય કમરવ-ગાજ હતા જેવા દીરો. તરત જ હોમા મર્સ આપી હતા અને હસીને તેમણે શ્રી મેકમિલનને સલામી કરતા. શ્રી દીરો, એટલી ઝાપે હોમા મર્સ આપી હતા કે થોડે જ દુર હોમા મર્સ નેટલ, તસવીરકારો પછુ તેમની તસવીર આપી શક્યા નહોતા. શ્રી દીરોને કામ છૂટ મર્સ નહોતી.

સુદરીઅરતું અવસાન

લંડન : પાકીસ્તાનના માટ્ટ વડા પ્રધાન હરમાજીદ આલ્હ. સુદરીઅરતું લંડન કિલનિકમાં અવસાન મળ્યું હતું.

કામદા પ્રધાન તરીકે શ્રી સુદરીઅરે ૧૯૫૫માં રાજકુસુદમાં સુધારે પા-કીસ્તાનને કર્ણાશી પ્રજાસત્તાક તરીકે જાહેર કરતા 'અરકાતુ' પાકીસ્તાની વિધાનસભા દ્વારા સંમતિ મેળવવામાં મહત્વનો ભાગ ભજવ્યો હતો. ઉચ્ચ, પત્રકા અને સંદેશવાળા શ્રી સુદરીઅર વિરોધપક્ષ-નુતપૂર્વ મુસ્લીમ લીગના આગેવાન હતા અને ૧૯૫૭ના બ્રિટ-ટાનરમાં તેમને પાકીસ્તાન સરકાર રચવડા જવાબદારી હતી. બે મહિના પછી તેમણે રાજીનામું આપ્યું હતું. ૧૯૪૬ અને ૧૯૪૭ દરમિયાન કામદા પહેલાંની કારતીપ સરકારના તેઓ આધાર પ્રધાન હતા.

==*== મીડી નજર ==*==

(ચંચાર : કાળીદાસ, કીંગવીલધમરસદેન)

હોળે ! પ્રમુખ સો પર મીડી નજર તમારી :
 સુધા વાસલ્ય વાળી, મીડી નજર તમારી—હોળે !
 શિખ — આજે તમારે હારે, ચાપા મુનાધિકારી :
 હમ્મર સદ ઝર મુલ્કર, મીડી નજર તમારી—હોળે !
 સેવક — નીક દીન હર હું સેના, આવીન રહી તમારી :
 રાખો પ્રમુખ મુલ્કર, મીડી નજર તમારી—હોળે !
 પ્રજા — પીતા તમે કમાર, આવીત પ્રજા નીયારી :
 વરસે, રાખ સો પર, મીડી નજર તમારી—હોળે !
 ભક્તિ — ભક્તિ કર છું ભાવે, તન મન હમ જોવારી :
 કરને ભાગવાન મુલ્કર, મીડી નજર તમારી—હોળે !
 મરીય — રંક અમે અરજમાં, રિપથી અતિ આચારી :
 નેરો મીમંત અચ પર, મીડી નજર તમારી—હોળે !
 કાળીદાસ — ભગવાં લોકની મુલ્કર, જો મરી નજર આચારી :
 વાચુ હું હરિ એકમ, મીડી નજર તમારી—હોળે !

તમે 'ઈન્ડિયન એપિનિયન'ના

આહુક છો ?

જો ન હોવ તો આ માટે નહિ ?

ગુજરાતી રેકોર્ડ

હીંદુસ્તાનમાં અનેલી ગુજરાતી રેકોર્ડ, હવે અમારે ત્યાં મળે છે.

૨૦ રેકોર્ડોનું બોક્સ કેવળ રૂ. ૩૦-૦. રેકોર્ડોમાં ભજનો, નાટકો, ગરબો વિગેરેના સંગ્રહ છે. હિંદના 'લિટરેચર હિસ્ટ્રી' માં છુટી મળી શકશે.

આવો તક અને લાલ ફરીથી મળશે નહિ. પેલીંગ મફત— પાર્ટેજ મોકલશો—સી.આ.ડી.ના આર્કાઈવ અને લાઇવે છીએ.

નેશનલ રેકોર્ડ કંપની

શ્રી ૨, અમરેલી આરકેઈવ, આઈ ૧૪૨ એ. એ સ્ટીક, પા. એ. બોક્સ ૧૫૭૬, — હરમન.

આસ : હરખાસત : હિંદની અગરમતી

(વહાણમાં આવેલો તાજો માલ)

હોલસેલ વેપારી આવો

વજુ મુલાન ૩ તોલા ૩૦-૦ ૬૦-૦	સુમધ રાણી	૫ ૩૦ ૩૦-૦ ૬૦-૦
(પાવળ અને બદી બાકીયાં મળશે)	"	૨૬ ૩ ૧૮-૦ ૩૦
મેહરે બોહુ ઉન્નિય ૩ તોલા ૩૫-૦ ૬૦-૦	"	૧ ૩ ૮-૦ ૩૦
" " ૧ ૬ ૬-૦ ૩૦	"	૬ ૩ ૪-૦ ૩૦
વચેલી " ૩ ૩ ૧૮-૦ ૩૦	લતા મંગેશકર	૩ ૩ ૪-૦ ૩૦
" " ૧ ૩ ૬-૦ ૩૦	મંદન મુખ ૧૬ બાકીયાં ૬૦-૦ ૩૦	

ઓહર સાથે રેકર્ડ — હરમન આટેના આવો.

હમારી પાસ અસલી આસમતીના ચોખા પણ છે બાસમતી ચોખા રૂ. ૧-૦ રતલ.

(ઓહામાં ઓહા ૨૦૦ રતલ મળશે)

અમે નીચેની વસ્તુઓ અપરેક્ટ ઈમ્પોર્ટ કરીએ છીએ. માલ સારો અને કીમતીય ભાવે મળશે.

અમારા પ્રાઇસ લીસ્ટ આટે લખો :—

ફરેક ભાતના ઇન્ડિયન ઇળ, મસાલા અને કરીયાલુ, સોપારી બદમ, આમલી, આખા નાળીયેર અને ફરેક ભાતના ઇમ્પોર્ટ ચોખા.

K. HARIBHAI & SONS

(PTY) LTD.

Direct Importers Wholesale & Retail Merchants.
 81 Victoria Street, — P.O. Box 2156 — Durban.
 Telegraphic Add. "BHAISONS"

આથે જાંધવાની રીળન અને વેણીઓ

અમમલ, સાદીન, હાઈટ સીકન્સ, રીળન અનેક વંજ, કીલધન અને કાઈલમાં મળશે, હાલ અંકુષ અને મેલાર સજ્જામરના આટે જરૂરિયાત રીળને અળી શકશે.

અમમાં આટે અમમલ, અને રેક્ટર તથા ફેક્ટની ટોપીઓ. કીલધન આવે બનાવી આપવામાં આવશે.

અંગોટે જાંધવા અમમલ, રેક્ટર, ફેક્ટર વિગેરેનાં કુલોની વંજ રંગની વેણીઓ અને અનેક પ્રકારના કીલધન મળશે.

રેક્ટર ૫૨ મુલ્કા આટે 'બાસટીકના મુલ્કર કુલો મળશે.

ટેકાણું : માખરો હેટસ (બો.) લી.

ભેડીય એન્ડ મીલરન્સ હેટ મેન્યુફેક્ચરર,

ફોન : ૮૩૫-૭૪૬૧ પહેલે માળે, બેક્સ પરમળ.

ખારર મેન્યુફેક્ચર — ૩૩ વેરક ફૂટી, — જોહાનીસબર્ગ.

સમાચાર સંગ્રહ

—સુબ્રમ, કોન્ક્રિટ પ્રધાન ડૉ. સુબ્રમ-
ચાંદને અને અંજી, બુદ્ધ કે ભાં
કુપી થી મોરારજી દેસાઈ નાજી પ્રધાન
કે ત્યાં સુધી તેજા. વેપારીઓને કે એ
વેપારી કોષનારે કિલેને ગુજરાત મના
નહિ દે.
—પાકિસ્તાન વિસ્તારમાં મુસી આવેલા
મર્યાદાન ભરકારના કેટલાક માન્યોને
બારે ખુવારી સાથે પાકીસ્તાનના
માન્યોએ ભમીડી સુકવાયા આવ્યા
હતા.
—પાકિસ્તાન સરકારે આજે અઢેર
કુટુંબ કે ૧ થી નાનુઆરી ૧૯૬૧
થી રેશનમાં દલાલ મલકુ કાળાક કરવા
મા આવશે.
—પાણીન, નળ નીચેથી કોટુની રોલ
અસેવા બદલ એક કલિઅનને મંજીર
રીતે માર મારતાં વેદ મરકુ થકું કુટું.
વોલીસે આ સંજ્ઞામાં મલુ અણુની
મરપકક કરી છે.
—એરિસ્ટાના મુખ્ય પ્રધાન શી મહે-
તાલે મુખ્ય પ્રધાનપદથી રાજીનામું
આપવાની કમ્પા કમિસ પ્રમુખ પરના
પરમા ફરોવી છે.
—પાકી નજીકના દારૂના નમરકવેલીનાં
વહીવટકારી તરફે કાલના પંચમકલ
કમ્પાના થી બદલાયી નિમ્મવા. ફેરવા-
ના સમાચાર વિશાલપાત્ર મળેનામંથી
અણુવા મજે છે થી બદલાયી પોતાનો
માનું ફરમા સંભાળી લેશે એમ
અણુવા મજે છે.
—કેન્દ્ર સરકારના ખાસ વોલીસ વિભાગ
તરફથી ૧૪ મેરેડે અધિકારીઓ સહિત

૧૨૩ સરકારી કમ્પારીઓ કામે
બેઠાવતી તપાસનાં પમલાઓ કામ
મરવામાં આવ્યા હતા.
—પાકિસ્તાન મોવા ખાલે પાંચ કુલર
મરવાના ભગ્યાની તાકાલ નિકાસ
કરીને રા. ૧૦,૦૦૦નું કુટીયામલુ કમ-
વાની આકા રાખે છે. અવિખમ
પણ મરવા-ખાલકાની મોવા ખાલે
નિકાસ કરાશે.
—કેન્દ્ર મરેડના મરુમ કાપર કુપર
મુલાકાતોની વિખવાને સરકારે માસિક
રા. ૨૦૦નું પેન્શન નાંધી આપ્યું છે.
—રામચંદ્રાન, ખ્યાતનામ વિદ્વાન
તથા વેદસાધના અભેડ રાતા થી
મેલીલાલ કાલોટુ અવધાન થકું છે.
સાબર સ્વીકાર :
વેળીમાલ એમ. મોડી નો'નમ' ૧-૧-૦
નરસિંહજી અલામા ૨ ૨-૨-૦
રામભાઈ પરામજી કુમરકોટી ૧-૧-૦
સુકાપીયા, બનકમ ટેકક રીડ-યુ,
બાઈસે-સાંમ, રેવન્યુ કલીપર-ક અને
કનસેર-સાંમ માટે મળો :
આર. વીક્રમ
૧૨ બાકેલી આઈ. ૩૮ બાકેટ રહીડ,
કેન્દ્ર સરકારના અને માઈડ રહીડ,
બેઠાનીસખમ, ફોન ૩૩-૧૬૫૪.
વિનોબા કાવેના રેશનકો
સુબ કોપી
પોસ્ટલ સાથે રી. ૩-૧
સમે : 'Indian Opinion',
P. Bag, Durban.

કમ્પ્ર પ્રમોગ ખાટે

અમને મળો.

સુરતી અવધાના અને રેવેન્યુ કલિ.

શી કોપીના અંગે મરેડ નીચે કુનીમલના અને રેવેન્યુ કલિ
મલુ ભાગમાં તમારે મુમરે આવી રસોઈ કરવાનો અરે કમ્પ્ર પ્રમોગ.

કેપીટલ્સ બાલકની હોટેલ

(ધી કેન્ટર મીકાઈ કાઉસ)

એ અને વિક્ટોરીયા કલ્કના મુખ્યપર - ફેરબન,
ફોન નંબર ૨૩૪૧૪ રેલીમાય : KAPITAN.

આફ, લસણ બલર ભાવ, નારીચીળ નં. ૧ રી. ૧-૦,
મેગ (નંગ ૧૦૦) રી. ૬૦-૦.

ફુલના દાર માટે આંધવાના મુકપેપર બલર ભાવ,
બદા, કુપરી (કાંઠા), મુક ભાવ મરવા, મુકભા, મુક ગીમા (ગીમા),
મોનેરી રંગે મળ, ફેર ભાવે મરી મરવા મિનેરે કલેકાં કોઠામાં
રાખીએ છે. કુપરી અને વેવલી માન બલર ભાવ, રોસ્ટન બલર.
મુરક, રાકા, આના કલર અને મીલી કલરની પાસચ માલ છે.
રોસીયા, નવાસોન્ડ અને કલકલના મિના કારકારે કપર કુલ
આન આપી ગઈ પણ મરકુ પામીડ કરાવી ચાલક.

All prices subject to Market fluctuations.

A. KADER & Co., (PTY) LTD.
WHOLESALE FRUIT MERCHANTS
P. O. Box 251. DURBAN.

ધીરુભાઈ પી. નાયક

કુકરિય, કુકાલી, વીમાનાં અને નમરક એન્ડ
કોફીના અમર કુનીયાના ગઈ પણ ભાગની કલારે રિમાઈ અમર નમીન
માને કુકાલી કરવા જે ભાં ભગરી માલકે કુકાલી રો.
કાંઠા, ભાવ, મીરી, કલક, અમરમા, પીકાસ, વિમેર, મીયા અને
કલારી આપીએ બલે.

કલકરિય, મરકલ ટેકક, કિસામના મોવા કમ્પાવના રેવન્યુ કલિપર-ક
સાઈકોડ કે વેપારક લાવે-મે. પાકપોઈ લેખન કમ્પાવેકને કલક
આવેમાં કઈ પણ ફી કીયા મિના અમે મરકુ સમાલ આપીએ બલે.
મેકન મુકપ્રમલ લાઈ એસોસિએટન કિડ કોરુલીયા અને રોડકાના
ફેરપુર-ક કપરી કીમીટના પ્રતિનિધ.

Office :
9 Barkly Arcade,
33 Market Street,
Phone : 339033,
Johannesburg.

Residence :
52 Patidar Mansion,
13 Kort Street,
Phone : 330816,
Johannesburg.

ફરનીચર! ફરનીચર!! ફરનીચર!!!

કોલુચ મુર, લાઈનીમરુ મુર, વેલકેલ, કલેસીય મુરક,
સાઈડ મોઈ કોફીય રેકે, કુકે કેસ, ટેબલ, -તકન કીકામ
આને અરીડી કાકો. અલે પમારી કલક મેવા કુકોઈ બલે.

—એકેક, ટેબલ અને કીચન ફેરકાર—

એ કમારી કપરેલ નીચે લઈવાર માલ છે. તેમ રોડ કલેકાં લઈ-
વાર રહે છે. મલ રોડકા આવાના ગાઈડ કીક મમારે અને વેપાર
આમલ વમારો.

L. MISTRY

51 BREE STREET, BURGERSDORP, J'BURG.
PHONE 33-4691. BOX 2526.

Printed And Published by Mrs. Vashu G. Gadhia, International Printing Press,
(Phonix) Ashford INDIAN OPINION, Teluk Bag, Durban, Natal.

પો. બો. ૫૪૦૦ — રેલીમાલ કમ્પ્ર-કલર

રેલીમાલ એન્ડેસ : "અમરકો"

ભગત પ્રધર્સ (મી) લી.

૧૪ કોઈ રહીડ,

એ કા ની કા અ નં.

હોલસેલ અને રીડકલ અર્થન અને કુપીડાસ

ખાસ કલેને લમારે ત્યાં કલિવન અને કલિયા કાસરી,
માયામાં નંમવાના ભાલ ભાલના રેસી રેકો
રેડેલેસ રેડીક, પીસજના અને એકુમીન્યના
વાસકો-કલક અને પાકારીકની અમરિયો-
ફેરમાલોઈ અને ફેરકલક તથા વીક
અનેક રેસી થીએ કીકાલ
આવધી મળશે.

માસ્ટર પ્રધર્સ (મી) લીમીટેડ

બલ ભાલનાં નામલ, રેસી રેમલ મુલક કાપડ, કોલે બાલકા અને
કુપી માટે કલકલ ભલના કલક અર્થ, કુપીવર, માર્કેલ-ક અને ભાલો
મલે—કીક, બીચ, એન્ડેસ, રોડકા, નેપી-ક વિમેર.

ફેર ભાલના આલ માટે લપાસ કરવા ભાલકામલુ.
૩૩ વેસ રહીડ, એકાનીસખમ.

ફોન : ૮૩૫-૬૭૮૬

એકલ ૧૫૪૬

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1902

Former Editor: Manilal Gandhi—1918-1956.

No. 42—Vol. LVIII.

Friday, 28th October, 1960

REGISTERED AT THE G.P.O. AS A PERIODICAL.
Price: FOUR PENCE

NITS CENTENARY TALKS

THE Natal Indian Teachers' Society has organised a comprehensive series of lectures entitled "The Story of the Indian People in South Africa 1860—1960 to mark the centenary of the arrival and settlement of the Indians in this country. The lectures have been planned with the object of giving a bird's eye view of the history of the Indian people over the last hundred years. The first talk will be given on Wednesday, November 2, and the last on Wednesday, November 16, the date when the first boat load of Indians reached Durban. The public is invited to these lectures. The following is the full programme:—

Wednesday, November 2, 1960 at 7.45 p.m., Orient Hall

1. The Origins and Foundations of the Indentured Labour System and the Background to Natal's Quest for Indian Labour.
Speaker: Mr. Ratan S. Newbath

2. Natal's Quest for Indian Labour and the Arrival and Settlement of the Indian people in South Africa, 1855—1911
Speaker: Mr. Sammerji S. Singh

Saturday, November 5, 1960 at 2.45 p.m., Orient Hall

3. Mahatma Gandhi in South Africa and the Birth of Satyagraha.
Speaker: Mr. Bridghal Pachai

4. From the Smuts-Gandhi Agreement 1914, to the Group Areas Proclamations 1960.
Speaker: Mr. Yskob R. Khan

Sunday, November 6, 1960 at 7.45 p.m., Vedic Hall

5. The origin, Growth and Development of Indian Political Organisations in South Africa.
Speaker: Mrs. Fatima Meer

6. The Origin, Growth and Development of the Indian Social Welfare Agencies in South Africa
Speaker: Mr. B. A. Naidoo

Wednesday, November 9, 1960 at 7.45 p.m., Orient Hall

7. The Origin, Growth and Development of Indian Commercial and Industrial Activity in South Africa.
Speaker: Mr. A. M. Moolla

8. The History of the Indian Trade Union Movement in South Africa
Speaker: Mr. N. G. Moodley

Saturday, November 12, 1960 at 2.45 p.m., Orient Hall

9. The Origin, Growth and Development of Sport among Indians in South Africa.
Speaker: Mr. George Singh

10. The Origin, Growth and Development of Primary Education for Indians in South Africa, 1860—1960.
Speaker: Mr. A. N. Lazarus

Sunday, November 13, 1960 at 7.45 p.m., Vedic Hall

11. The Origin, Growth and Development of Secondary Education for Indians in South Africa, 1860—1960.
Speaker: Mr. K. P. Naidoo

12. The Origin, Growth and Development of Technical Education for Indians in South Africa
Speaker: Mr. Jack Naidoo

Tuesday, November 15, 1960 at 7.45 p.m., Orient Hall

13. The Origin, Growth and Development of Teacher Training and University Education for Indians in South Africa.
Speaker: Mr. K. P. Naidoo

(Continued in next column)

ADMINISTRATOR TO OPEN HINDU CONFERENCE

THE Administrator of Natal, Mr. A. E. Tralip will open the Centenary Conference of the South African Hindu Maha Sabha in the City Hall, Durban on Thursday evening, November 17—the hundredth anniversary of the date when the first Indians set foot on South African soil. This opening is open to the public. Early on the morning of the 17th November the foundation stone of the Shankarand Memorial Hall in Lorne Street will be laid. Deliberations on matters affecting Hindus will be held in the Natal Tamil Vedic Society Hall on Saturday, November 19 and Sunday 20. Among the subjects to be discussed are: Hindu Religious Instructions in schools, and the preservation of the mother tongue. The theme of the Conference will be "Hindu Culture in a western environment."

The Maha Sabha is also publishing a comprehensive journal bearing on Hindu life in South Africa.

No Discrimination Against Indians In Burma

NEW DELHI—The Prime Minister told the Lok Sabha during question hour recently that Burmese law legislation did not discriminate against Indians.

Replying to a series of questions he said that legislation was equally applicable to Burmese and non-Burmese. It was possible that in its implementation certain hardships might be caused to Indians.

Individual cases of hardship were taken up on their merits by the Indian Embassy with the Burmese Government for relief.

On the question of grant of Burmese citizenship to Indians, Mr. Nehru said it was true that there was some delay in disposal of applications. But the delay was due also to the reason that some Indians who presented applications did not pursue them further.

Asked whether it was fact that the Burmese Government had put stringent restriction on the issuing of citizenship certificates, Mr. Nehru replied that the restriction applied to all aliens seeking Burmese citizenship and there was no discrimination against Indians. However the Government of India had pointed out to them that the present fee was a heavy burden on the poorer classes. The Burmese Government had replied that they would consider the matter, particularly in regard to its application to poorer people.

(Continued from previous column)

14. THE FUTURE AS I SEE IT

(i) The Social and Cultural Evolution of the Indians in South Africa 1961—2060.

Speaker: Mr. Pat Poovalingam

(ii) The course of Indian Education in South Africa 1961—2060

Speaker: Dr. A. D. Lazarus

Wednesday, November 16, 1960, at 7.45 p.m., Orient Hall

15. THE FUTURE AS I SEE IT

(i) The political and Economic Development of the Indian People in South Africa One View.

Speaker: Mr. P. R. Pathe

(ii) The Political and Economic Development of the Indian People in South Africa Another View

Speaker: Mr. J. N. Singh

Indian Opinion

FRIDAY, 28TH OCTOBER, 1960

The Centenary

IN just over a fortnight the Indian people will be commemorating in some little way the hundredth anniversary of their first arrival and settlement in this country. It is unfortunate that nothing really impressive has been prepared for the occasion. The Natal Indian Teachers' Society has organised a series of lectures to mark the centenary. The South African Hindu Maha Sabha has organised a Hindu Conference to coincide with the occasion. A few other groups of people have given indication that they will do something. Other than this there is nothing on a national scale. This, in spite of the fact that we knew many, many years ago about our centenary in this country and that about two years ago a meeting was held and a mammoth scheme to commemorate the occasion was drafted. Since then the Centenary Committee, which issued out of that meeting has claimed that its plans and work for the centenary were hampered and upset by the Emergency. When everything is considered this is much too lame an excuse. The fact is that the planning had no relation to the facts and the people who were entrusted with the job of organising something to mark the centenary were either not terribly enthusiastic about the centenary or else were living in a cloud-world of make-believe. And the final result is that nothing effective will be done on a community level.

While this, then, is the actual manner in which the centenary will be marked there is, nevertheless, much work still to be done for the good of the community. In the course of their hundred years in this country the Indian people have achieved much in the way of material progress and the establishment of imposing houses of finance and business. In the realm of things cultural we have not succeeded to the extent that we should have. Over the last decade there have been many significant stirrings of a greater interest in the cultural inheritances of the several linguistic groups which compose the Indian community. These pose some interesting questions. Among these is the question to what extent will the cultural stirrings of the Indian people in South Africa follow the pattern of the culture of the native land and to what extent will a distinctively *Indian South African* cultural tradition will be evolved. Perhaps the Centenary Committee could, as a first step direct in the work it has projected for itself in the proposed Centenary Foundation organise discussion on this by offering to finance the publishing of serious essays and writings on this subject. There is much more that it can do if it will only set itself down to practical work instead of being bogged in abstractions.

RACISM—CANCER OF OUR TIME

The following statement on "Racism" has been issued by the Executive Board of UNESCO:

RACISM has been called the social cancer of our time. It gnaws away slowly and insidiously until it invades the whole organism of society and erupts in violence and death.

In the years immediately following the Second World War it may have seemed that racism was definitely on the decline. Racial hatred had logically led from discrimination to acts of indescribable horror and death camp massacres carried out on an industrial scale. The shock and repulsion that swept the world so discredited the doctrine of racism that it dared not show itself cynically and blatantly as it had done before.

The struggle against Hitlerism had had its own logic too. One could hardly battle racism and still practice it, even indirectly. And so, in the countries united against Nazism many barriers of discrimination and prejudice crumbled and a spirit of greater tolerance marked relations between the different races.

But the cancer of racism was by no means extirpated.

Human memory is short, and

the gruesome past slips or is pushed easily into oblivion. A death camp of yesterday apparently not been sufficient: put an end to the doctrine that one race is superior to another. The older people in many countries have forgotten them; the new generations barely knew they existed. Furthermore, ten years of fanatical racism sowed dragon's teeth around the world and one cannot tell when they may germinate and lead to a terrible harvest.

Today, the excesses of racialism are universally decried and condemned, but the racist outlook or attitude which is at the root of these excesses and makes them possible is still with us. It is all the more dangerous since now in the century of the great awakening and accession to independence of the coloured peoples of the world who have long been its victims. Instead of being accepted as normal and foreseeable, the mistakes and hesitations made by the newly-independent peoples as they pass through the trying initial periods of autonomy are

(Continued on next page)

Cast In The Gandhian Mould

AFTER nearly three weeks in gaol Mr. Patrick Duncan, the editor of the fortnightly review "Contact" is a free man. When he was first sentenced for refusing to divulge the source of his information on some articles which appeared in his newspaper it was sure that it would be a matter of determination on his part and on the part of the Government. It is unlikely that many people—not excluding the Government—believed that after a short term in prison he would yield, but Mr Duncan had emerged from his trial of strength a man who has shown that it is not for nothing that he has chosen the Gandhian path. Many before him—including large numbers of Indian "leaders"—proclaimed to the world that they were Gandhians but when the testing time came, they were found wanting. Their number over the last decade and a half are legion. Mr Duncan, as a result of this recent decision and its consequences, stands head and shoulders over all and, should he choose to serve the cause he has espoused in the manner that he has resisted the efforts of the Government to get information from him or has the makings of a leader cast in the Gandhian mould. It is now more than ever clear that only along the path chartered by Gandhiji is there hope for this sorely-tried country.

RACISM—CANCER OF OUR TIME

(Continued from previous page)

interpreted in racist terms by certain people as proof of racial inferiority. In its turn, the racism of the white man has given rise to a reaction among coloured people which, rightly or wrongly, is described as "counter-racism."

Many public and private organisations, both national and international, have sensed the danger of latent racism in the world and have taken steps to combat it. Through science and education—the twin means at its disposal—UNESCO has been at grips with the problem since the first years of its creation. (The UNESCO Quarterly has devoted several past issues to racism.)

Last year and again this year racism became front page news once more. A epidemic of anti-Semitism in many countries and the massacre of negroes in South Africa set off a wave of world protest culminating in the condemnation of such acts by the Human Rights Commission of the United Nations. At UNESCO where feelings ran high, the Executive Board in a special meeting voted a strongly worded resolution (see partial text on cover) denouncing racial discrimination, anti-Semitism, violence and hatred, and called on governments and UNESCO to campaign against these evils and to propagate "the doctrine of the total equality and kinship of all men and women everywhere."

If racism is to be eliminated as an active ideology of our time we must know of the terrain on which it develops. One thing we do know: the place where preventive measures can be most effective is in the school and in the home. That is why UNESCO has set out to inform both the

teacher and the general public of the basic facts established by modern science.

Neither anthropology, nor biology—not for that matter any science—offers the slightest justification for racist dogmas, which are based on discredited scientific notions or emotional irrationalism. The full facts will need to be placed before every person so that the social cancer of racism may one day be eradicated.

S.A.-PAKISTAN ACCORD

PAKISTAN managers are keen to "swap" business efficiency with their counterparts in South Africa, according to a statement issued by the National Development Foundation.

South Africa's management movement, the National Development Foundation, has had a letter from the Institute of Personnel Training of the Pakistan Industrial Development Corporation, Karachi, offering "to enter into some arrangements through which we can exchange ideas and information."

The Institute says: "We are carrying on supervisory and management development programmes throughout Pakistan as a national service."

"We shall be happy to exchange our periodicals with those you may be publishing and also any other information which you think may be interesting to us."

Wanted Experienced Gujarati Bookkeeper for wholesale establishment Salary from £50 per month Apply with testimonials to Box 615, JOHANNESBURG

66th Session Of Congress

NEW DELHI—The site of the forthcoming 66th session of the Indian National Congress in January next, near Bhavnagar will be named as Sardar Nagar. The first meeting of the Reception Committee of the session held at Bhavnagar on October 3, under the presidency of Mr. Thakurshahi Desai, President of the Gujarat Pradesh Congress Committee, also decided to name the four main gates of Sardar Nagar, after Mr. Mahadev Desai, Mrs. Kasturba Gandhi, Darbar Gopaladas Desai and Mr. Abhimanyu. The plans for the pendant, exhibition and guest house were approved and it was decided to begin the construction work soon. The exhibition gate would be named after Thakur Baba who devoted his life in the service of the depressed and down trodden. It was also decided to set up statues of Mahatma Gandhi and Sardar Patel at suitable places on the session area. A railway station is being opened near the site. The exhibition will be organised by the Gujarat Khadi and Gramodyog Mandal. Arrangements are being made for the stay of about 10,000 persons, including 500 AICC members, 3,000 delegates, Congress workers from other States and members of the Reception Committee. A commemorative volume detailing the philosophy of the Congress and giving a complete picture of Gujarat is being brought out on the occasion.

U NU'S VISIT TO INDIA

NEW DELHI.—Official sources here had no information of reports that the Burmese Prime Minister, U Nu, proposed to visit India shortly for talks with Mr. Nehru. U Nu had stated at a year conference in Rangoon on October 11, that he would visit India very soon.

Bursary For Women

THE Union of Jewish Women of Southern Africa is inviting applications for the Toni Saphra Bursary for advanced study. The Bursary is open to any woman, irrespective of race, creed or colour, who holds a suitable degree or professional qualification, and whose proposed course of study will equip her more effectively to render some form of social service to the South African community. The maximum amount of the Bursary is £250 per annum, renewable annually, subject to satisfactory progress. The closing date for applications is December 31.

Further particulars may be obtained from the Secretary, Union of Jewish Women of Southern Africa, P.O. Box 3622, Johannesburg.

PAK Protest To Afghanistan

NEW DELHI—The Government of Pakistan on October 5, lodged what was officially described as a "strong" protest against the Government of Afghanistan against the "hostile concentration of Afghan regular and irregular forces on the Pakistan border for the last three weeks." Pakistan's protest was handed over to the Afghan Ambassador in Karachi, Dr. Abdul Zaher, who was summoned to the Foreign Office on October 5. Dr. Zaher was received by the Foreign Secretary, Mr. Iqbal. The protest note also took serious objection to the "recent infiltration" of Afghan armed Lashkars (tribal militia) several miles into Pakistan territory. There was no comment from the Afghan Embassy apart from a statement that the note would be forwarded to Kabul.

New India Assurance Co. Ltd.,

India's Leading Company

We Transact:

Fire, Marine, Transit, Motor, Baggage, Burglary, Householders & Houseowners (Comprehensive), Personal, Accident etc.

*Principal Controlling Officers in the Union of South Africa

Jalbhoy Rustomjee & Son

140 Queen Street, — Durban

Phone: Durban 25845, 28513, 29807

DO YOU KNOW

That NEW INDIA is by far India's largest Insurance Company;

That NEW INDIA operates in over forty-three countries;

That NEW INDIA has over 65 branches in India alone;

That NEW INDIA receives over £4,000,000 Premium EACH YEAR on Fire, Marine & Accident.

FOR SECURITY
AND SERVICE
INSURE WITH
NEW INDIA

SON OF GANDHI'S COLLEAGUE GIVES EVIDENCE IN TREASON TRIAL

THE following evidence was given by Maulvi Cachalia in the Treason Trial Case during the period, June 21—June 30, 1960 and has been made available by the Treason Trial Defence Fund which issues a regular bulletin giving a factual resume of the proceedings of the Treason Trial. The detention under the Emergency interfered with the work of the Defence Fund, hence the delay. Maulvi Cachalia is the son of the late Ahmed Mahomed Cachalia, who played a distinguished part in the Passive Resistance Movement, started by Gandhi, in the Transvaal. Of him Gandhi has written in his autobiography: "I have never, whether in South Africa or in India, come across a man who could surpass Mr. Cachalia in courage and steadfastness. He sacrificed his all for his community's sake. His simplicity and humility were worthy of imitation. My close contact with him for years made me hold firmly to the opinion that a community can rarely boast of having in their midst a man of the stamp of Mr. Cachalia."—Ed. J.O.

Maulvi Cachalia Gives Evidence

Mrs. Helen Joseph was followed in the witness box on June 21 by Maulvi Ismail Ahmed Cachalia, former executive member of the S.A. Indian Congress. Mr. Cachalia was the third witness for the defence. His evidence was led by Mr. A. M. Kathrada.

Mr. Cachalia gave evidence as Kathrada's accused No. 3's witness. He told the Court that he would find it very difficult to give evidence in English. Mr. Justice Rumpff asked the witness to try and that if he was in difficulty he should let the Court know.

Maulvi Cachalia said he was a detainee in terms of the Emergency Regulations promulgated under the Public Safety Act.

Asked by Mr. Kathrada if he was prepared to give evidence he said that as a detainee he was hesitant at first. He had consulted lawyers and eventually decided in the interests of the accused, to give evidence.

Asked whether he was physically fit to give evidence Mr. Cachalia replied that he was suffering from a cold which was a common disease to their community in the cell, because they slept on the cement.

Maulvi Cachalia said that he attended the Deoband University, where in 1930, he qualified as a theologian and teacher according to the tenets of Islam. He had also studied Moslem law. He returned to South Africa in 1931.

Maulvi Cachalia said that his father was the president of the Transvaal British Indian Association, a political organisation of the Indian community in the Transvaal and that his father participated in all the struggle with Mahatma Gandhi when he was in South Africa. He said Mahatma Gandhi was the Secretary of the Transvaal British Indian Association.

He said that whilst at the Deoband University he came under the political influence of the professors who were either members of the Indian National Congress or Jamiatul Ulama.

Had an organisation of learned Muslims in India for the liberation of India and an alliance of the Congress till independence was achieved in India. His outlook was also influenced by the Islamic religion which taught that all men were equal. The fundamental tenets of Islam were tolerance and justice.

During his stay at the Deoband University and thereafter he became aware of the political activities and teachings of Mahatma Gandhi. He was in many ways influenced by Gandhi's teachings and he accepted Satyagraha as a principle for attaining one's objects.

On his return to South Africa Maulvi Cachalia became concerned about the welfare of the Indian community. He joined the Transvaal Indian Congress whose constitution lays down that a member of the Indian community above the age of 18 automatically becomes a member. His first task was to take an active part in the political activities of the Indian community in 1938.

Banned And Barred

In 1945 he became a member of the Working Committee of the Transvaal Indian Congress. He became a member of the Working Committee in 1946 and retained that position up to 1954, when he was banned under the order of the Minister of Justice.

He also held a position as vice-president of the T.I.C. and between 1947 and 1948 became a member of the Executive Committee of the South African Indian Congress. From 1951 to 1954 he was the secretary of the Transvaal Indian Congress.

In 1946 he became a member of the joint Passive Resistance Council of Natal and the Transvaal Indian Congress.

Mr. Kathrada: What was the purpose of this Council?

Mr. Cachalia: To conduct Passive Resistance as a protest against the Land Tenure and Indian Representation Act of 1946.

Mr. Kathrada: Is it correct that during the 1946 passive re-

sistance movement you were sentenced to one month's imprisonment?—Yes, that is correct.

Did you serve this sentence?—Yes.

Where?—I served this sentence in Durban.

Is it also correct that in 1952 you were convicted together with 19 others under the Suppression of Communism Act for your part in the Defence Campaign?—That is so.

And did you receive a suspended sentence?—Yes.

You are aware that His Lordship the presiding Judge presided over the Defence trial?—That is so.

Mr. Justice Rumpff: Is that a relevant factor at all?

Mr. Kathrada: I am 'leading' us in the next question. Do you remember if His Lordship made any remarks when he suspended the sentence?

Mr. Cachalia: Yes, he did to the effect that the sentence was suspended because the form of the struggle was one of non-violence.

Maulvi Cachalia dealt with laws under which the Indian community suffered and the disabilities of the Indian people.

Rule By Proclamation

The Group Areas Act, he said, perpetuated prohibitions against Indians acquiring land owned by other groups. For the first time it exposed the Indian community to the dangers of having their land confiscated.

Mr. Kathrada: How has the South African Indian Congress regarded the wide powers which the Minister of Interior has under the Group Areas Act?

Mr. Cachalia: The Indians believed that these wide powers in the hands of the Minister were something like dictatorial powers, which affected the Indian community in practically every aspect of their lives, and that was the first time in the history of South Africa that Indians were subjected to rule by proclamation.

What, in the opinion of the South African Indian Congress was the real intention and policy

of this Act?

"To exterminate the Indian community and to repatriate them if possible from this country."

"Was this view of the S.A.I.C. strengthened by the reports of any government committee?"

"Yes. By the Joint Committee of the Land Tenure Board whose findings were published just before this Act was enacted in Parliament."

Mr. Kathrada then read an extract from the Report of the Inter-Departmental sub-committee:

"Before stating our recommendations we feel that reference should be made to the one matter which strictly speaking falls outside our terms of reference, but which is so closely associated to the public mind with the Asiatic question, that it has a determining influence on the evidence tendered to us and accordingly also on the recommendations based on such evidence, and that is the possibility of repatriating the Asiatics from South Africa."

"There appears to be an ever-growing belief in the public mind that the only satisfactory solution of the Asiatic question is repatriation, and that whatever is done by way of legislation should be such as not to endanger the possibility of repatriation and deprive the public of one of its most deeply cherished hopes. The fundamental theme of the evidence throughout the years has been and still is repatriation or failing which, compulsory segregation. In the most recent evidence there is noticeable a distinct tendency for this scheme to assume the form of repatriation, and pending which compulsory segregation."

"In its most advanced form, this then reads, repatriation and failing which compulsory segregation, with boycotts to induce repatriation."

Was this the report you were referring to?

Mr. Cachalia: "Yes."

Mr. Kathrada: Has this attitude to the knowledge of the South African Indian Congress, been altered in any way?

Mr Cachalia: "No."

English Or Urdu?

Mr Cachalia: "My lord, this is the first time I am giving evidence in the court and as I spoke yesterday in English, I think it would be a strain on me. It is my request that I be allowed as interpreter at this stage."

Mr Justice Rumpff: "I think you are going on very well, we will just see how it goes on."

Mr Kathrada: "My Lord, I should at this stage like to place on record that a few days ago this witness informed me that he was more proficient in Urdu than in English, and he expressly requested me to arrange for an interpreter. I understood that yesterday there was an interpreter available in court, and I believe he is available again this morning. It seems to me most strange that Your Lordship should make an order which might have the effect of hampering the witness in giving evidence. I have at ways been under the impression that a witness was entitled to give evidence in the language in which he is most proficient. I should have imagined, My Lord, that this right would be accorded to a witness even in respect of a petty offence. It seems to me very preposterous that a witness should be precluded from testifying in his own language as a capital offence especially when an interpreter is available. Would Your Lordship be pleased to explain to me the right of a witness in regard to the language he is entitled to use in giving evidence in a Court of Law?"

Mr Justice Rumpff: "The witness understands English perfectly, he speaks English well, and you may proceed, Mr Kathrada, leading the witness in English, and he can give his answers in English."

Satyagraha For Survival

Mr Kathrada then proceeded to question Mr. Cachalia on methods of struggle adopted by the South African Indian Congress.

Mr Kathrada: "Do you regard the struggle of the S.A. Indian Congress as a struggle for the very survival of the Indians in the country?—Certainly."

"What was the principal method used by the Indian Congress to pursue its aims?—The Indian Congress used the method of non-violence and Satyagraha in order to pursue its aims."

"Is this method also known to passive resistance?—Yes."

"Who was the originator of this method?—The originator of this method was Mahatma Gandhi."

"Where was Gandhi when he originated the passive resistance as a method of struggle?—He was in South Africa."

"Does the S.A. Indian Congress accept passive resistance as a method of struggle up to this day?—Yes."

"Could you explain to the Court the difference between Satyagraha as a creed to be applied to all problems of human life, and simply as a method of dealing with a particular problem?"

—My Lord, Mahatma Gandhi practised Satyagraha as a creed to be observed in all aspects of his life in India; most leaders of the Indian National Congress, while striving for independence accepted Satyagraha as passive resistance only for the achieving of those purposes.

"You say that the Indian National Congress did not accept it as a creed?—No."

"What about the S.A. Indian Congress?—The S.A. Indian Congress has accepted this method as a political weapon for the attainment of its objectives. But the Congress has not accepted it as a creed as Mahatma Gandhi accepted it."

Mr Justice Rumpff: "Does that mean that in the S.A. Indian Congress there may be people who refuse to use violence because they are against violence on principle, and there may also be people who refuse to use violence because the conditions are not suitable?—No, my Lord, there are Indians who believe in this as a creed, but the principle we have accepted in the Indian Congress is not to use violence at all in any form to achieve our aims, as they did in India."

"Yes, I know, is it possible that members of the South African Indian Congress have accepted this as a method of struggle?—Yes, my lord."

Suffering And Sacrifice

Mr Kathrada: "How does the South African Indian Congress visualize that changes will be brought about through its struggle?—We believe that by suffering and by sacrifice we will be able to remove the authorities and the obstacles to negotiate with us."

"Is this hope of the S.A. Indian Congress based on any historical fact?—Yes, that is based on the fact that when the start of struggle was conducted in this country, acts were repelled, statutes were changed, new ones were put on the record for the benefit of the people."

Crowd Advocate Tringrove then cross-examined Mr. Cachalia on the riots in Port Elizabeth, Durban, Kimberley and East London.

Mr Tringrove: "What view did Congress hold? [How were these disturbances caused?—There was provocation from somewhere."

"From where?—Provocation, we don't know from where it comes, anywhere, but we are certain, it is not from the violence or from the Congress."

"I don't know whether you are ignorant or whether you are mischievous, Congress held the view that the riots at New Brighton were provoked through police shooting?—That is what it says."

"So they didn't say the riots came from somewhere, they said the police provoked the riots?—That is what I am referring to Mr. Tringrove, that it doesn't come from us, it comes from somewhere."

"And the somewhere is always the State and the police?—It may be, it may be something else."

"In this case, the Congress view was that police shooting provoked the riots?—Yes."

"And the riots at Durban, Kimberley and East London, how did they arise?—They all started by shooting and they blamed the police for that."

"Who would blame the police? The people."

"Who are the people?—The people as such."

"The Indian Congress?—Yes."

"Do you know why the police shoot in these cases? Do you know why the police had to shoot at New Brighton? Do you know anything about the facts of the situation in New Brighton?—The police shot, according to the report."

"Do you know why?—I don't know."

"Why does Congress blame the police then?—The report was made according to the investigation, and therefore puts the blame on them."

"Did you satisfy yourself that that was the position?—That was the general view, yes, I personally did not investigate."

"The general view propagated by Congress?—Yes, after the investigation that I did not investigate that position there."

Murderers Or Heroes

Mr Cachalia, why does the Congress movement regard people who lose their lives in these riots as heroes in the struggle for liberation?—When they are killed by police, then naturally you give them that sympathy, they deserve it."

"People commit murders as a protest against legislation and are found guilty and sentenced to death. Would you regard people who give their lives under these circumstances as heroes in the struggle for libera-

tion?—The person who breaks into somebody's shop and kills is a criminal in that respect. You can't call him a hero. His motives is to loot or to disrupt."

"Now you know Chief Luthuli, your ally in this struggle, regards people who commit murder and are sentenced to death for that, he regards them as heroes in the struggle for liberation?—For instance, I wanted to give an example which had got nothing to do with this."

Mr Justice Rumpff: "I am afraid that there are as many more in this case already that if we go by way of illustration to other countries and other examples. Let us just get this clear. Counsel didn't put to you any murderer. Counsel put to you a man who in his campaign against certain statutes, commits a murder—he is not concerned with the murderer who robs a store—(if that man commits a murder, is he regarded by your organization as a hero?—It depends, My Lord, we will only regard those people as heroes who will be shot in an non-violent struggle, if he wants to achieve anything violently, and he goes destroying things, we won't call him a hero."

The Supreme Sacrifice

Mr Tringrove: "And they had to be prepared even to face death?—Of course. For instance, we are in goal and I may get pneumonia and die here. Well, I must be prepared for it."

"So when the Indian Congress and other Congress movements said that in their great struggle people must be prepared to make the supreme sacrifice and even face death, what Congress had in mind was that they might die of pneumonia in goal?—More than that. For instance, this crowd of people here, might be hanged if they are found guilty."

"And Congress held the view as in other countries—the American Civil War, the French Revolution, the Russian Revolution of 1917—people must understand that freedom doesn't come unless people are prepared to shed their blood?—Yes, but there is the difference, our struggle is non-violent. But the principle of sacrifice will be there. Take India, for example. A meeting was held to protest against a law that people could be detained for any length of time without any cause whatsoever. As a result of that meeting there was shooting by the police and three hundred and fifty people died there and then on the spot. Now there is

(Continued on page 335)

MRS. MARY MOODLEY TALKS ABOUT HER DETENTION

SHE was arrested at 6 o'clock in the morning in the first sweep, at her home in Beaufort location.

She left behind six children, the eldest 15, the youngest one year old. The baby is actually her grandson, but she is bringing the child up as her own.

She was taken to Beaufort police station, and put in a big cell in which there was a bucket and some blankets. The bucket smelled most foully, and having heard stories of lice and bugs in prison, she was afraid to touch the blankets, and so she spent the rest of the night sitting against the wall of the cell and waiting for morning.

She was alone, the only woman to have been arrested in Beaufort, but soon she heard a man's voice shouting from a nearby cell. "Auntie Mary?" "Yes?" "Are you alone?" they called to her. "Yes!" Then they called greetings to her, and began to sing. A warden shouted angrily to them to keep quiet, but one of the men yelled a derogatory "Oh, shut up!" and her spirits rose to hear them.

Often during the next few hours, they called again to her. "Auntie Mary! Are you still alone?" "Yes!" she cried.

She was kept locked in the cell the whole day without water. At midday, a plate of porridge was put in the cell, but she was unable to eat it. They did not take her out that day, and night came again, and she was still locked in by herself and without water. Only the next day did they let her out to wash and have a drink of water.

On that day, Thursday, they unlocked the cell again later in the day and she was taken out, this time to be moved to Babenberg gaol with the other men detainees. As she climbed into the police van, she gave the Congress thumbs up salute, and a policeman said, "Eh sei die dondermeid se duiem akke!" ("I'll shoot that damn girl's thumb off!")

At Babenberg, they took away her shoes, and she was made to strip and to bathe in cold water. She did not mind this, as the wash was so welcome, and refreshed her. She was searched, and taken to a small, dark, dirty cell.

Mary says that the worst part of her detention was the three days in that "dark room." There was no light. The air was hot and close. For three days she

sat alone in the darkness, with nothing to do. One night it was so dark, hot and stuffy that she could not breathe, and felt as if she were choking. Mary has a heart condition, and had not yet fully recovered from a serious heart attack some time before her arrest. Gasping for breath, Mary says she decided not to give in. "So I got up and I just danced the Charleston—then I felt better!" says Mary, with her lovely laugh.

Thursday, Friday, she was not let out. Sitting alone in the dark with no one to talk to and nothing to do, on Friday she heard the sound of shots outside, and was afraid. It was police training, but she thought they were going to shoot her too, and she even started to pray.

On Friday the Superintendent of the prison visited her and asked the Matron if she had been allowed out for exercise. The Matron said that she had been out.

Then five more women were brought in, and they were put together in a bigger cell. On Saturday, when she had friends with her, Mary ate for the first time. "I couldn't eat before," she said. "I was alone, and nervous, and couldn't touch any food."

For the next week, relatives were allowed to bring food to the detainees, to their air wall. Then this was stopped. They were told they could buy food themselves if they wanted to, but they felt it was had enough to be in gaol without having to buy their own food as well, so for the next three weeks they ate prison food.

"The gogges we saw, we took out," says Mary. "The others, we ate."

A month after their arrest, the women were taken to "Number Four" (the Fort, in Johannesburg) one Friday afternoon, in transit, as they were being moved with other Transvaal detainees to Pretoria. There, after waiting for a couple of hours, the non-white women saw the white women being carried and dragged through the yard. Mary said they thought we had been released, and they were both upset and frightened. "If they can do that to white women," they

said, "what on earth will they do to us?"

The first day at Pretoria their supper consisted of mealies mixed with fat. They could not eat it, but after three days the food improved, and they were brought soup in the evenings, although they never had the prison bread that was thrown away in such huge quantities every day.

They protested about the cold food, the dirty cups and bowls, and were provided with better ones.

At first they were given thin grass mats to sleep on. They protested about this, and later were issued with "Auntie" mats—thicker mats made of felt.

that were warmer to later still they were small pillows as well.

They worried about children, the rent on homes, their jobs and they constantly knew what was their children.

They were locked in the huts, having about hours outside each day. had few books, but some jig-saw puzzles, other games. On sang hymns, and hymns, Congress songs, wardresses didn't know songs, because they were just singing hymns. On did they detect the stronger spirit livelier rhythm that sent voices surging in glorious away from that shabby yard every Sunday!

TELEVISION FOR INDIAN SCHOOLS

("Indian Opinion" India Service)

UNDER an agreement signed with the Ford Foundation, the Ministry of Information and Broadcasting will receive assistance totalling 474,500 dollars over a period of four years for providing and educational television programme for 263 secondary schools in Delhi State.

In all, 600 sets will be provided during the four-year period—400 in the first year, 100 in the second and 50 each in the third and fourth years. This will cost about 170,000 dollars.

The other equipment for production of programmes will be of the value of 195,500 dollars. The services of some consultants, estimated to cost 120,000 dollars and material and supplies up to an amount of 83,000 dollars will also be provided.

A sum of 25000 dollars has

been set apart for felt for Indian educationalists engineers. When the toll is in operation, All India with the co-operation of Department of Education Delhi State, will provide programmes three week.

The Government of India incur an estimated of Rs 426,000 (£31,950) the four-year period on broader personnel, seminars, and workshops.

All India Radio already an experimental television for educational purposes has introduced programmes social education directed towards community centres in around Delhi. From the week of January this year of the two weekly was converted into a for schools.

Phone 525-8796

F. O. Box 1649,

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS

HOUSE FOR KEEN CASH PRICES

33 West Street, JOHANNESBURG.

Katari Visits U.K.

("Indian Opinion" India Service)

New Delhi.

VICE-ADMIRAL R. D. KATARI, Chief of the Naval Staff, left Bombay for the U.K. on Tuesday night (Oct. 11). During his fortnight's stay in the United Kingdom, Admiral Katari held discussions with the British Admiralty and visited the Indian Navy ships, now under construction in the U.K. Besides, he inspected the recently commissioned Sikhawk Squadron of the Indian Navy and met and addressed officers and sailors of the Indian Navy now undergoing training there. Admiral Katari will visit France from October 25 to 29, mainly to inspect the Indian Navy's Squadron of Brequet Alize aircraft which is being formed there. He is expected to return to India on October 30. He was seen off at Santacruz airport by Rear-Admiral B. G. Ramakrishna, Flag Officer, Bombay.

MRS. INDIRA GANDHI

("Indian Opinion" India Service)

NEW DELHI—Mrs. Indira Gandhi has been elected Deputy President of the International Union for Child Welfare at a meeting of the Council held in Lisbon recently. The Indian Council for Child Welfare was represented at the Lisbon meeting by Mrs Tara Ali Haig.

BETTER FARMING PRACTICES

("Indian Opinion" India Service)

NEW DELHI—The West German Government is willing to assist India in an agricultural project primarily designed to demonstrate improved farming practices and the possibilities of higher yields. A delegation led by the Counsellor to the Federal Ministry of Agriculture in Bonn met officials of the Indian Ministry of Food and Agriculture here, on October 12, and discussed various schemes with them. The delegation is likely to visit Himachal Pradesh, Maharashtra and Mysore in order to select a suitable project area.

Queen Elizabeth

("Indian Opinion" India Service)

Queen Elizabeth and the Duke of Edinburgh are to visit Nepal from February 26 to March 1 next year. It was announced from Buckingham Palace on October 12. A Buckingham Palace statement said the Queen and the Duke had accepted "with much pleasure" an invitation to Kathmandu from the King and Queen of Nepal.

Chinese Intrusion

("Indian Opinion" India Service)

NEW DELHI—Twenty Chinese soldiers penetrated into the Nepalese territory of Rina Hdot near the Sino-Nepal border last month, seized official documents from villagers there and went back after telling the local people that the area belonged to China, according to a report published in the newspaper in Kathmandu. The report, prominently displayed in the newspapers, is said to have been given to them by Mr. Naradina Jung Gurung, an M.P. of the ruling Nepali Congress Party, who led an official delegation to the border area of Mananghot for an on-the-spot study of conditions there. Mananghot, which includes the Rina area, is east of Mustang where Chinese troops perpetrated a border incident in June this year.

INDIAN COTTON SARRIES

5 yds many colours and designs 25/- each
Single Colour Prints 22/6 each
Multicolour Prints 37/6 each
Washes Repaired
Workmanship Guaranteed
C.W.O. or C.O.D. Only
H. H. PADIA,
P.O. Box 410. DUBAI

Son of Gandhiji's Colleague Gives Evidence In Trial

(Continued from page 333)

the death again. But it was a non-violent struggle as it happened.

"So even when you were busy with this Defence Campaign, your Congress accepted the position that ultimately in this struggle, as it developed, large numbers of people might have to shed their blood for the cause?—I don't know how many. We wanted to see the very minimum dead. We wanted to see the very minimum suffering, and the minimum would have to bear the suffering, so that they might be able to convince the authorities of our point of view. If that happened, so much good. But if it came to greater suffering, we had to be prepared for that.

"Do I understand you correctly that this Defence Campaign was going to be the prelude to a struggle on a much wider basis?—If we had ten million non-European people going to jail tomorrow, then the problem would be resolved immediately. But we won't be able to get all that support, it never happened in India."

FAMOUS INDIAN MUSICAL INSTRUMENTS AND SONG BOOKS JUST ARRIVED

Thubla and Duggles Latest Designs £8/10/-
Oholaks and Mirdangs for That each £8/10/-
Harmoniums, Rama Flute Best make £18/10/-
Mouth Organs Popular Brands 4/6, 5/6, 7/6
Sul Sul Tharanga and Xylophone each 25/-

Violins and Banjo Mandolins each £6/10/-
Thubla Duggles and Oholak spare caps ea. 25/-
Longneck Tenor Banjos £12/10/-
Jap Malas for Prayers 4/6, 5/6, 10/6
Gujarati Film Song Bk. 20 Film ea. 2/6

Clarinets B,F for Indian Bands £13/10/-
Tombones and Sunks each £1/5/-
Kharbala and Jhangs in Pairs each set £1/5/-

Straight Blowing Flutes 2/6
Side Blowing Krishna Style Flute 5/6
Manjiras and Mouth Organs 5/6

Dancing Belts in Dozen Lots 6/6
Mirakas for Rama and Tango Bands 25/6
Sarods and Dhrubha each £12/10/-

BOOKS OF ALL SORTS, INDIAN, ANCIENT, HISTORICAL, ARE SOLD BY US

D. Roopanand Bros.

PHONE 20707

MUSIC SALOON & BOOKSELLERS

P.O. BOX 2524

85 Victoria Street,

DURBAN

fifty years ago... October 1910

TREATMENT OF PRISONERS

[From "The Indian Opinion" October 28, 1910]

MR. THUMBI NALDOO has addressed the following letter to the press, dated the 24th instant: As I am shortly to serve a further period of imprisonment as a passive resister, I shall, I hope, be absolved from the charge of making complaints as to the prison-treatment when it is safe for me to do so; and as this will be the ninth time of imprisonment, and seeing that I have never before made a public complaint, I shall also, I trust, be acquitted of the charge of complaining for the sake of doing so.

About a month after my last sentence commenced, whilst I was at the Diaploof Gaol, I was in great agony from pain in a very sensitive part of the body. The doctor was not available, and I was obliged to apply simple remedies easily available, resulting in the abatement of the swelling that had taken place and some lessening of the pain. When, eventually, the doctor came, he examined me, and told me at once to go to the hospital orderly if I became worse. The pain and swelling, however, eventually disappeared. About seven weeks afterwards, they reappeared, and the pain was so great that I was obliged to apply to the hospital orderly for relief, who supplied with a needle. A day or so later the doctor came, and I went to him explaining the circumstances. He examined me, and, in so doing caused me great agony, at which I winced. He roughly told me that I was lying, because, as the swelling had come what diminished, he told me there should be no pain. He also ordered the removal of the respondent. As I was naturally the best judge of whether there was pain or not, I resented his insult, and immediately laid a complaint with the Chief Warden as laid down in the regulations, for transmission to the Governor. The Governor next day came, but appeared to have believed the Doctor's version. I, however, pointed out that I had, during the whole fifteen months of my incarceration at Diaploof, never once been reported for shirking work, or idling, or neglect of duty, or refusal to

obey lawful orders, nor had I any desire to see the doctor unless I was absolutely forced to do so. So far as I am aware, no further notice of the circumstances was taken.

I mention these facts because there was not an isolated instance of studied rudeness and brutality on the part of the gaol medical officer. He is constantly telling sick prisoners that they are lying, or, if he cannot tell them that, when the contrary is obvious even to his prejudiced mind, he tells them that he is not going to furnish any remedy as they will soon get better. The health and comfort of prisoners is largely in the hands of the medical officer, and your readers may well imagine what a hell a doctor of the type of the Diaploof Medical Officer can make of the lives of sensitive or delicate men who may happen to be the victims of his ministrations. One may not unjustly draw one or two conclusions with regard to him—either he does not know his business and tries to cover the fact by a cynical self-assurance or, knowing it, he fails to perform it, in heartless indifference to the misery that comes to the unfortunate prisoners who have been sentenced to hard labour, but not to torture.

R. VITHAL

Bookkeeping, Writing up Sets of Books, Balance Sheets, Income Tax Returns.
Contact No. 12 Barkly Arcade, 36 Market Street, Car Diagonal & Market Sts., Johannesburg. Phone 33-1684

WATCHES, Gents' models—25 French, waterproof, shockproof, non-magnetic, noticeable waterproofing. Fitted with watchmaking metal expanding straps—price 47/6. As above, but 31 French—42/6. As above, but 27 French—39/6. As above but with self-adjusting calendar, 27 French—52/6. Also 27 Jewels & Calendars—58/6. Other models from 19/6.

LADIES' models of Jewels, waterproof, shockproof, fitted with watchmaking metal expanding straps—price 55/6. As above, but 17 Jewels—47/6.

A. I. AGENCIES, First Floor, No. 102/103, 11th Maypole Building, 210/211 Street, or P.O. Box 9279, Johannesburg. Stocks limited, order immediately.

Cable & Tel. Add. HARGVAN.

Phone 29368

P. Hargovan & Co. (Pty.) Ltd.

Received Shipment of Genuine Fireworks "Kwong Man Lung" Brand. Order Your Requirements Now.

Imported Screw Cap Neck 3 1/2" Diameter Mouth Fiddle Jars

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

PACKING EXTRA.

CASH WITH ORDER ONLY.

155-7 WARWICK AVENUE,
P.O. BOX 1250. - DURBAN.

Indian Records Now Cheaper !!

7/6 Each (Ptm 3d Tax.)

AVAILABLE IN SINGLES OR SETS

Some Of Our Latest Hits :

DIL DEE DEKHO, UJALA, NAAGMANI, USTAD, MAIN
MEHINDI, MISS INDIA, AGRA, NASHIK-MEELHOON, UTAH
ROAD, TALAQ, DO USTAD, SANSAR, ANAM DEEP,
NOTHER INDIA.

Special Offer : 1 Box of 6 Indian Records Assorted, 20 in Box
At a Special Price—30/- per Box.

ORDER NOW — FREE PACKING

C.O.D. Orders to include 7/6 deposit.

Only Obtainable At :

NATIONAL RECORD COMPANY,

1 Ajmeri Arcade (off 141a Grey St. & 30 Cathedral Road)
P.O. Box 1574 DURBAN Phone 67861

Special Offer: India-Made Agarbattis

(SHIPMENT JUST ARRIVED)

WHOLESALE TRADE PRICES

THREE ROSES, 3 in	37/6 Doz
(Available in Thin/Thick Blanks)	
GATEWAY OF INDIA 3 Tola	45/- "
" " " 8 "	90/- "
OHANELI 2 "	18/- "
" " 1 "	9/- "
SUBANDH RANI 3 "	33/- "
" " 2 1/2 "	18/- "
" " 1 "	8/- "
" " 1/2 "	4/- "
LATAMANOESHEAR 1 "	4/- "
OHANDAN DHOOP 2 1/2 Box of 16 Blanks.	

CASH WITH ORDER — PRICES F.O.R. DURBAN

We have also received Genuine Basmati Rice 1/- per lb.
(Minimum Order 100lb)

We are Stockists of all kinds of Indian Utensils, Spices and Condiments, Breadcrumbs, Almonds, Tamarind, Whole Coconuts and All kinds of Imported Rice.

SPECIAL PRICES TO THE TRADE

Please write for our price list:

K. HARIBHAI & SONS (PTY.) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants
81 Victoria Street, P.O. Box 2156—Durban.
Telegraphic Add: "BHAI SONS"

લોકશાસન કે પોલીસ શાસન ?

જો. સરકાર—નેશનાલીસ્ટ સરકારની એમાં છતાં આપણને તે પશ્ચાત્તે એવી વધુમતીથી જો છતાં આપ, કહે નેશનાલીસ્ટ સરકાર આપના વરસાદી કામો આમે' લોકશાસન રચાવવા મળે છે. કહે પ્રજા એ કોમો સાધુ છે કે એ બદલાર લોકશાસન કહી કે પોલીશાસન ।

કાલ પડા પાછળ એ ભળળ મલી
રહી છે તે કીપરથી માટે છે તે કોલ-
કાનને બાદે અરેબર રીતે તેા એ
પોલીસકારન જની જશે. એક તેા
કોલકત્ત લેતી વખતે બિન જોરભેનો
મત પુઝાવે ન કોતો. અને કહે
મીનીરટર કોલ જરડીક મી. ધરાકમક
અવનંતે-કે કનકેમીની બીલ પાલી-
મેન નેતે કારે પસાર કરવા માટે
કે. આ બીલ પસાર મતા અરેબર
પોલીસ રાખ્ય રખાશે. આ બીલ
પસાર મદ કાવશે. બનતા મીનીરટર
કોલ જરડીક અને પોલીસ માટે લે
કરી કાઢે. પોલીસ બિન-અવગણાર
જની જશે-એના કીપર અંકુલ રહેશે
નહિ. અને પોલીસ અને કારે જોવા-
વાર કરી કોલેને નિર્ધન રીતે કલસ
કેરી. અને એના કીપર કાલ પાછા
પમવા લેવાશે નહિ અને કસાર પાડે

ગુરુદાસની એક માંગી સહારો નહિ-
આ ખીલ પાલખિન્દ પાસે રજુ કરવા
નું ખીન્દુ એક કારણ છે.

સરકાર ઉપર પ્રજાશાંતીના ભેરમાં
કાલા અંધારા છે કે સરકારને પું કરવું
જો સખા પાતી ન હોવાથી અને
ચેતનાના પાણીના ભેરમાં કરવાને
બાધે આ 'અનુભવીની બીજ' ચણા
કરવા તૈયાર થઈ છે. આ બીજને
જીવ સોંપીને જાય પેલે છે કે પ્રજાશાંતી
અજીવે કે કેમ ।

સરકાર પાસે ગુજરાતી માંજનો
માફકો પ્રમાણ વધી પડ્યો છે. જે
માફકો ૬૨૬,૦૦૦ રૂા કુપી પર્કમાં
મૂલ્ય છે. જાપાંનીશ પ્રવાસરજીના
૪૦૦,૦૦૦, યેન્ડોમેનના લોહા તરફથી
૧૦,૦૦૦, ફે કુટોના ભઠ્ઠાપદીઓ
તરફથી ૩૦૬,૦૦૦ રૂાં ખીન ૨૦
અટાપદીઓ તરફથી ૧૨૨,૦૦૦ રૂાં
ની ગુજરાતી માંજનો.

કાવેશ્વર રીતે આ મનમુક્તિ પદી છે. અને શાવા જ્ઞાતા આ ભોલેને આ પૈશ્વ મળવા ભેષ્મને. પરંતુ સરકાર હવે ચેતીને પોલીસ કુપ્ર અને સરકારી જલેને હાથ પીકેલા કરવા પ્રતિ આ બીજની પાછળ મરણ મેલવા માગે છે. એ બીજ પશ્ચાર થતા પોલીસ રસ્તે ચાલતાં મજબુતને ઝાળા મારી છુલ ભેષે અને એ મજબુત કૌપર નિપોદ પ્રતિ આપાર રાખવારામને સરકાર પાસે નુકસાની માંગે હાથે નધિ. એને ભ્રમ એવ થયો કે બેઠકાસનને ભડે પોલીસકાસન માલમે. આ થતાં વિરાધ વહાવેરો યોડા મદી અમરૂં મદ પડે—કારણ પોલીસની ઝાણ મામે હાથકરી ન રહેશે.

॥ अने देवता दक्षिण भाद्रिका वरुणे
 के नक्षि तेना अक्ष अक्षने अनी
 अवे ॥ दक्षिण भाद्रिकाने पोतानी
 नीति अक्षवा आटे अक्ष भाद्रिका

જાતી, અને એ કુદરત દરમ્યાન સરકારે
પોતાની રહેઠેલની નીતિ બદલવાને
બદલે એ નીતિના મૂળ વધુ જાણ્યું
અને તે અદે ભ.પા કાયદા પછાર કરે
છે. એની નીતિ બદલે બદલાવાની
નથી. ડામનેવલખા રહેવા હજુ કે
નહિ, પણ એની નીતિની ટોરી સંચાર
જુરમે-ક કરતી રહેશે. આ ભોજી
સત્તાથી પચાઈ અને વધા છે. એ
ભોજી એ કરે છે તેને કમચી સક્રિય
માને છે. એ કમચિત્તે આ ભોજી
વર્ણન કમ્ છે તે નીચે મુજબ છે.

They are a bunch of fanatics, who believe their deeds to be divine. They will go on oppressing people who try to show them the path of righteousness till they are doomed with their own mis-deeds.

જા. વસંત પાઠશાળા પુનરાગ્રહ કરનાર
જીવપ્રાણી છે. નિશ્ચય નિરોધની અવગણનાને
પડી નથી—ચોતાની કાળ વિરોધ કરે
તેની લેલેને પડી નથી—ચોતાના ખજ-
વાળા વિરોધ કરે તેની લેલેને પડી
નથી આવે. પણ વિરોધ કરે .તેની
લેલેને પડી નથી. કેમ લેલેને પડી
નથી ? કારણ જાણ્યેલાં કરે છે

“એણે, વિષ્ણુ અભિપ્રયની તારે જરૂર નથી—સોડાના અભિપ્રયની તારે જરૂર નથી—સાચા પક્ષના અભિપ્રયની તારે જરૂર નથી. કૃપા તારે મારો અભિપ્રય મેલો.” આ છે હિંદીય અધિકારી પક્ષના પાશ્વર્યની રમત, એથી પ્રજા જોડો યાજ છે કે સોડાયાસન રમવાસે કે પોલીસયાસન ! એવો, જવાબ છે.— પોલીસયાસન !

બીજા શિખર પરિવટ
ચેતશે !

જુલો ૧૦ : સેવિયેર ના પ્રધાન બી
કુચોને જાહેર કર્યું હતું કે
મને ખાતરી છે કે અમેરિકાના
કોઈ પક્ષના પ્રજાઓને હું ગણાવે
તેમણે આપણને જાણવું હતું કે
બીજા શિખર પરિપદ મેળવે તેમ હું
પ્રસ્તુત છું અને મને આશા છે કે એ
અપેક્ષા જાણી.

શુનેા ખાતેના ભજીવિષય અતિનિશિ
 યેવશ તરફથી જોખમેણ સ્થાપિત સમા-
 રભાં, નિઃસહીકરણના પ્રથમ અંગે
 શી કુશોવે "પરથી પહેલી કે રીક
 પહેલું" એ ગુપ્તી કહેવત ધામે નિઃ-
 સહીકરણને સરખાવતા કહ્યું હતું કે
 "નિઃસહીકરણ માટે સમાજમાં વિચાર
 હોવો જોઈએ" અને તમારામાં વિચાર
 અમાવાજાને માટે નિઃસહીકરણ કરવું
 જોઈએ."

બિન-મેરશ્યો માટે

वक्षु भुगाने

જો કાનિસલામની કમીસીયન એ.ર.
બનાઈએને બિન જોરામોને
પમાર આપાદિક ૫ રૌડ પમારના
પરે કાના રહાની છે. આ જોરા-
મનાંએનેના પ્રમુખ બી. ભોન
કમીસીયન કહ્યું કે આ કિવાય પહેરેલ,
કાનારી આસ.કે-કા. અને આપકને
પરે રહેલાયની બધીયરત પકડ કરેલી.
આનારી તમાક મુખ્ય હરેક બીન જોરાને
જોરામાં જોરા ૫ રૌડ પમાર પમારે
ભોનને અને આ મને એની ખાતરી
કે બીન-જોરામોને આપું છું.

આં પમાર વધારાની ચેલ્લાથી
ખીન-જોર, જોની નિશિત કંઈક સુધરશે
એક જાને છે. જાવીજ અંતરથી
ચેલુ જાત જીવર ઇરેલેકનના વેધારી
જાને જોઈએવાળા વાએ. કરી જાતી

વિરોધ સભામાં આર્યબીચપ હક્કી

તી. ૨૩-૧૦-૧૦ના રોજ સેનીયર્સ બરોડેલી વિશેષ સમાર્પ
 મેલમાં, કોલોનીય આયોજીયક બી. કેનીસ ઇ. કમીસે કહ્યું કે કિંદોએ
 કોલોનીયમાંથી ખસેડ્યું તો તેમ સામેના યુને. અને ન્યાયી કલેક્ટર જન
 કમી કહેવાય. જ્યુર્જ આયોજીયકે કહ્યું કે કિંદોએ મોખ વિરુદ્ધેના સ
 થત છે કે કિંદોએ કલેક્ટર સામું. કિંદોએ કલેક્ટર અનુસરનાર કદી
 કહ્યું કે નહિ. આ સિવાય આયોજીયકે કહ્યું કે 'મ.ક.ક.' કલેક્ટર ન
 મોખ' અપાશે કદો તે મોખ પુ. અકલ્યા આધીયને સુખ જ ખરો કદો,
 અને તેનું પાલન પુ. આધીય અસરકર: કહ્યું કહ્યું. આનું પાલન કરવામાં
 અને અસરકર મોખવામાં પુ. આધીયને ક'ઈ ભાઈ રાખ્યું ન કહ્યું.

[illegible]

"ઇન્ડિયન ઓપિનિયન"

શુક્રવાર તા. ૨૮ ઓક્ટોબર, ૧૯૬૦.

શતાબ્દી

હિંદી પ્રજા આ દેશમાં આવી અને વસી તેની શતાબ્દી છે. આઠવાડિયા પછી હિંદી પ્રજા આઠવાડિયા રૂપે ઉત્પન્ન થયો. એ દોહગીરી ભક્તિ છે કે આ ઉત્પન્ન ઉત્પન્ન થયો છે એકેય યોજના તપશ્ચર નથી. "ધી નાટાલ ઇન્ડિયન ટીચર્સ સોસાયટી"એ પ્રજાને ની એક યોજના થકી કાઢી છે, અને આઉથ આફ્રિકન હિંદુ મહા-સભા એક હિંદુ સમિતિ ભરવા માટે યોજના લઈ બહાર પડી છે. આ સિવાય બીજા યોજના હોય છે કે જે કંઈક કરવાની તત્પરતા દેખાતી છે. આટલી યોજના સિવાય રાષ્ટ્રીય ભાવરૂપ ઉપર કેઈ યોજના બની નથી. એ વચ્ચે ઉપર એક સભા મળી હતી અને તે બખતે થોડી થોડી યોજનાની વાતો થઈ હતી, પરંતુ હવે એવી વાત બહાર આવી છે કે આઠવાડિયા ધારા અને 'અન્નેચરણ' એ યોજનાઓ પડી જાય છે. આ એક બહાનું છે. ખરીવાત તો એ છે કે આ યોજના ધરનારાઓને આ શતાબ્દી યોજનાની કંઈ પડી ન હતી અને તેઓ કેવળ કાગળ ઉપર જ યોજનાઓ થકી ભણતા હતા. આમરે અરિયુર્ગ એ આનું કે અધારણીય યોજના એનું કંઈ સચે નહિ.

આમરે શતાબ્દી આવી રીતે ઉત્પન્ન થયો ત્યારે કેમને માટે 'કરવ, જેનું કાચ' બહુ છે. ઉલ્લા સો વચ્ચેમાં હિંદીઓ આર્થિક અને ધર્મ વચ્ચેમાં સારી ભોળી પ્રયત્ન કરી છે, પરંતુ અધિકારિક શિક્ષણ તરફ એકેય ભોળી પ્રયત્ન કરી નથી. આ વચ્ચે કદ-સ્થાન હિંદી કેમની ભાષાકીય વચ્ચે એક અધિકારિક પ્રયત્ન કરવા માટે જણીયે બળવળ કરી છે. આ એક રસમદ પ્રજા '૨. હિંદી કેમ માતૃભાષિની જેમ કેટલે અંશે અધિકારિક કેળવણી ખીલવશે અને એ માટે શા શા પ્રયત્નો કરશે. એ વિચારવા જેનું છે. 'કદાચ શતાબ્દી પ્રિમિતિ આ તરફ કંઈક ફોરવર્ડી આપી' થકશે અને યશોભા કરી આ વિષય ઉપર વિભાગ અને લેખો છાપી થકશે. રચનાત્મક એનુંકંઈ એ આ સમિતિ કરે તો તે બહુ છે.

ગાંધીવાદી મી. પેટ્રીક ડનકન

પ્રવાસિક છાત્ર 'કોન્ટેક્ટ'ના તબી મી. પેટ્રીક ડનકન તથા આઠવાડિયાની એક સોજન્યા પછી હવે આઠવાડિયા બન્યા છે. મી. ડનકન થાસે આઠવાડિયા ઉપર છાપેલાં એક લેખની બાતમી ન્યાયપીથે આંગી હતી, પરંતુ તે ન મળતાં મી. ડનકન એક ખાતે મળ્યા. તે બખતે એનું જણાવું હતું કે મી. ડનકનની મહત્ત્વતા અને સરકારની મહત્ત્વતા ઉપર બાંધમી મળે કે નહિ તેનો આધાર હતો, સરકારને એમ લાગતું હતું કે થોડા વિષય જેલમાં પૂરાશે એટલે યાજુ કેસાએ આવશે અને બાતમી ચલી જશે, પરંતુ મી. ડનકન આ પરીણામાં ઉત્તરુ થઈ નીકળ્યા છે, કારણ તેઓએ માંધીવાદનો આર્થ પસંદ કર્યો હતો. તેઓએ આ વગરુ લીધું તેની આગળ થકા હિંદી નેતાઓએ. પણ તેઓ માંધીવાદી છે એમ પોતાને કહ્યું હતા, પરંતુ પરીણા ચર્તા તેઓ બરફની જેમ ઝીંગળી મળ્યા.

મી. ડનકનનું આ પગલાથી એ રસમ જણાય આવે છે કે તેઓ માંધીવાદી નીતિથી દેશની નેતાઓની સર્ક સર્કે એમ છે, અને એ સિવાય એ પણ રપષ્ટ તરી આવે છે કે માંધીવાદ સિવાય આ દેશની ઉત્તતિ થઈ શકે એમ નથી.

પાયા વિનાનું મકાન

સ્વામી વિવેકાનંદના વિચારો પ્રમાણે રાજનૈતિક વિચારોને ફેલાવવા પહેલાં અધ્યાત્મિક વિચારોની ફેલાવણ કરી રેવી ભોળે. અર્થમાં આ અધ્યાત્મિક આગેવાની અરેમાં કે તેને બહાર લાવવાનું કામ પ્રથમ છે. દેવકોમારી અને પ્રવોધાથી સુદીને સુવિચારો આપ્યા દેશમાં ફેલાવવા ભોળે, અસમ ના વખતમાં સુદીની પવતિ આ વિચારોને આધારેનું થઈ શકે. અનુષ્ઠો માં માનવતાનો પાયો આ રીતે જ નાખી શકાય. પાયા વિનાનું મકાનની ને કામત થાય તેજ કામત, અધ્યાત્મિક કેળવણી વિનાના અનુષ્ઠોની થઈ પડી છે. તદ્દન બળબળુ અનુષ્ઠો હવે સારા થઈ માનવતાના થજ પાયા સમાન અધ્યાત્મિક જ્ઞાન વિશેષા અનુષ્ઠો કુનીયા માટે માત્ર રૂપ થઈ પડ્યા છે.

આજની કુનીયામાં ચાલી રહેલી નાટી થોડી બધીજ બહાસીઓ પાછળ કહેવાતી આજની જમી કેળવણી પામેલા પરંતુ અધ્યાત્મિક જ્ઞાન વિશેષા વાજ્ય મુદ્દર વિદ્યાર્થી નોજ કાચ હોય છે. ઉત્ક્રાંતિવાતુ એજ કારણ છે. તેના ઉપાયો થોડા નિવારણ માટે મેળા થકે છે ત્યા મરી વાતો અને લેખોથી કાંઈ વળતું નથી તેનું કારણ રપષ્ટ છે. એ વાતો કેવળની નથી જાત કહીકતથી બધી ફર હોય છે. સામાને કસાવી પોતાનો રચાર્ આપી ભેગા માટે તે કાવાડાના અને કાચ પેચથી બરેલી હોય છે. કહેનું કંઈ અને કરનું કંઈ એ આજની સુધરેલી જમી કેળવણી પામેલા વિદ્યાર્થીને મુકાલેય થઈ પડ્યો છે, ત્યારે હવે તેમણી સારા કાળની આજા રાખવી એ બાજલ થોડી તેના પર કરી જામશે એવી ચિન્તા આજા રાખી મેલવા જેવી વાત છે.

એમ રાતને કદી દિવસ કદી સકાવ નહિ તેવીજ આ વાત થઈ છે. માનવતા વિશેષા કેળવણી લીધેલા અનુષ્ઠો તરફની માનવ ક્રયાચુની થી આજા રાખી સકાવ એમાંથી કદી કશું શુભ પરિણામ આવવાનું નથી, એક બીજને ક્યાથી પેલેજ થોડા અને અથૂડ થવા આજાજ પાતાજ એક કરતાં હોય છે. કાચ, અકિંજા, અને પ્રેમની વાતો વાકીવાત મનાતી હોય છે, અપાટમાં જઈ લેવાના- કાચેનું બેકાતા રહે છે. આની પાછળ લાગે અને કોડેની સમીકનો મુંધારો થઈ જાય છે. ને જરીએને જાયા રાખી એમ કરવામાં આવ્યા હોય છે.

આજા થન મોળી, રવાઈ અને આજણું કે ને કુનીયાની માનવ વરતી ના પચીસ ટકાથી થઈ જોવા કદી. તેમણે થનના થન અને આજાથી આખી પચીસ ઉપરના દરેક દેશમાં

પોતાની અથા અથાવી ટીકા છે, વળી મુજે. થો અસા! ખુબીની વાત!! આવી પચીસ ટકાના કાચમાં રહેલી આખી સત્તાને આજાથીથી પ્રજાસત્તાક થાને કેમકેટીકનું રૂપણું નામ આખી બહુમતી રાખ્ય કરે છે, એનું કુનીયાના મોહાના ટીમત્તમાં કસાવી ટીકું છે. માટે સ્વામી વિવેકાનંદ જેવા લાંબક કહે છે કે, રવાઈથી થેસાએક-રાજ-નૈતિક વિચારોને ફેલાવવા પહેલાં અધ્યાત્મિક વિચારોની પ્રજામાં ફેલાવ-ણ કરી પાતી ભોળે કારણ રપષ્ટ જ છે. અધ્યાત્મજ્ઞાન પ્રાપ્ત અનુષ્ઠો. સ્વામીના વિચાર કદી કરકે નહિ, તેમને થન-માનવમેલા એ અથૂડ રીવા કદી. પોતે થો નિમિત્ત માત્ર પ્રજાના કાચિયાર થકા એ એનું તેઓ કસાવી થની છે. પોતાનાથી કે પોતાના કાસ ને કંઈ જનકિતનું કાચ માત્ર છે, તે માટે તેઓ કદી કુલ્લા નથી, અર્થ કરતાં નથી, તે વિશે સાધારણ વાતો પણ કરતાં નથી, કારણ તેઓ થાને છે કે ને કંઈ થાય છે તે આ-પછા કાસા કપરજ કરે છે. તેની કમળા અને કકિતથીજ થાય, એના સિવાય એક પાત્રનું પણ કદી કેડધી કાવી કદી એમ નથી નારે ચિન્તા થઈ કરી કુલાનું કા માટે!

આ વિચારથી એક સકાવ છે કે પ્રાચીન કાળમાં રાજવના રાજ્યો કોવા કદા રાજરાજ્ય જેવા આજા રાજ્યો થી રીતે થઈ સકાવ! અધ્યાત્મજ્ઞાન ના પ્રજામ અને બળથીજ થવા ત્યાર ના રાજ્યો દેવ દુષ્ટ થેલાતા! પ્રજા તેનો પાયો ભેજા ખુબીથી ઉપાડી ભેતાં, તેઓ અધ્યાત્મજ્ઞાની હતા ઉપ-રાંત તેમના કસાકોર થકાન કાપી સુનીએ કદા. રાજકાનું દેવજ પ્રજા ના આમ કસાવને કસાવમાં રાખી થતાં ભોતિક ઉત્તતિનું સ્થાન બીજું રહેતું. આને તે પ્રથમ રવાને આવી અનું છે, તેને સમનેજ અનુષ્ઠો! થોડા સ્વામી, થોળી, અર્થથી અને કસાવ થની ભેકા છે. પ્રજાને સજ જૂલી અથ છે, થેસા એક પરમેશ્વર બની થયો, માનવતા જુલાય થઈ, આસુરી કામીઅય પ્રકરી અનું. આમાંથી વિષ નેટકું વચેનું છૂટે એટલું કાઈ નહિ થો નાચ નજર છે.

અધ્યાત્મજ્ઞાનની મિનમારી આ કેસ માં અધારથી કદીની આખરીમાં આવી ને પ્રથમ મહત્ત્વા માંધીજીએ પ્રજાવારી, રીનીકા આજામમાં તે હવે એવામાં અને છે. અધ્યાત્મને ફેરીઓ, આજામ ને કામીઅય કકિત કેળવણી કેન્દ-વનાવવા પ્રાધીક કરી રવા છે. પ્રાચીન કાળના સુક્રમેમાં ને રીતે જ્ઞાનનું મહત્તર થઈ એ પ્રકિતિ અર્થ-પણ અવનાવવા પ્રધાર છે. તે થાયે અધુનિક શિક્ષણ પણ આપી કમળને મંજુર કરો થો માનવ ક્રયાચુના મહત્તરથીજા બહીથી પાકશે.

(બીજાભાગમાં અસત્તર દરેક.)

મારો રોડેશીયાનો પ્રવાસ

સો. લીલા રેવાળ

[૬મો ૨૦ મો]

૨૧-૧૧-૬૦ અને લગભગ ૧૨ને સુમારે માધ્યમીકાળ આવી પહેંચ્યા. બન્ને કસ્ટમે, યુરોલી વીના પસાર કરી પછી કોમલો કાળીબહેને ગ્રેમથી આ-વેલા આ નાસ્તાને ન્યાય આપ્યો. બન્ને આરામ કરી ક્યુરટીકાટને રસ્તે આગળ વધ્યા. ક્યુરટીકાટને થી પ્રા. આ. ભેણીએ સોંપી દીધું થાય તરીકે થઈ ગયું છે તે અવેશ્ય નથી. અને ત્યાર પછી થી જુવતમાઈ મહેતાને ત્યાં આવી પહોંચ્યા. અહીં કોમલો અપાવેલ ના અતી આમકથી ત્રણ દિવસ રોકાણ પડ્યું. હોમવારે કોમલો અપાવેલ આગે જેમ રીઝર્વ નેવા સપ મવા. આયો દિવસ ખૂબ આનંદથી પસાર થયો. શિકંદણ, કાંધી, હરણ, વિશેરે ભેર્યાં.

બીજે દિવસે બહેનો એ જાનન રાખ્યા હતાં ત્યાં ગયા. સંજના સુક દોઢાં હોંડુ સેવા સમાજ તરફથી દુ. સુધીલાબેનના માનના પીટીંગ રાખ-વામાં આવી હતી. ત્યાં થતા પ્રમુખ રથાનેથી શ્રી અનંતરાવ દવેએ શ્રી શ્રીજીભાઈ પ્રવાસીને દુ. સુધીલાબેનની એકમય આપવા વિનંતી કરી. શ્રી શ્રીજીભાઈ એ પ્રવચન કરતાં કહ્યું હતું કે શ્રીનીકસ સંસ્થાના સ્થાપક મહાત્મા આંધીજી તેજના બીજા પુત્ર શ્રી સુધીલાબ આંધીના પતિન બાબત છે. તેમની કાચે ખીજ ત્રણ ભક્તિભા. સંસ્થા ક્ષરંત રાખવા રોડેશીયા દેશ માટે મવા હતાં. ત્યાં એમને રોડેશીયાની દોઢી પ્રભા તરફથી સારો સહકાર મળ્યો છે. અને હવે એમને ડરબન અને ભેદાનીસખા' દેશ કરી આપણે ત્યાં આવે ત્યારે આપણે પણ સારો સહકાર આપીશું એવી દુ. આપ સો પાસે આજ રાખું છું.

દુ. સુધીલાબ બહેને પ્રવચન કરતાં કહ્યું હતું કે આ દેશમાં આપણા પર મુશ્કેલી ઘુસે આપણને ભેળા, અને એ ઘુસે નીવારવા સૌ પ્રથમ આપણને શ્રીનીકસમાંથી ગ્રેમજા મળી હતી. શ્રીનીકસમાં આપણની સંસ્થા થાય તો તે આવિ પ્રભાને થાય રહે કે આપણ કામ હતા! આપણને હોંડીએ માટે શું શું કર્યું! આપણ ન હોત તો હોંડીએ દસિયુ આંકામાં ન હોત. શ્રીનીકસ વિષે આપણની ધમ્મક હતી કે હરિપતિના નહિ તે. કેળવણી સંસ્થા કરવી. આપણની બીજા ધમ્મક અનુ-આર શ્રીનીકસમાં કરાવવા મેનેજીયલ રૂબ માંથી છે. હવે કામ રૂબ માંથી નાણાની જરૂર પડી છે. રોડેશીયાના બાજ બહેનો એ સારો સાથ આપે છે.

રોડેશીયાના બાજ બહેનોની કહા પહેલી પેઢી ત્યાં વસે છે. બપોરે આ-પણે ત્રણ પેઢીથી બહો વધીએ છીએ. અમારી કામજા બહોથી દેશ કરી ભેદાનીસખા' ભવાની હતી. મારે બાજ બહેનોને કહેવાનું કે આપણ એક કુમકુમ સપ મવા છે, જેની કાપ આપણી આવિ પ્રભા પર પાડવી ભેળે. આને એ સંસ્થા છે તેના કરતાં પણ ભવિષ્યમાં એની કોમલ કારી થશે. આપણે એ એ સંસ્થાને સારી બનાવી શું તો આપણી આવિ પ્રભા કહેશે કે આપણા બાજ કામજા રેલા કમકાંડ પણ જલ્દયા છે અને વાપરી પણ જલ્દયા છે. મારી કામજા કામ પણ રેક બાજ બહેનોને મળે શકાઈ નથી. સુધવારે હું અહીંથી જઈ રહી છું. પેરંતુ, બપોરે અને પાછા ડોળી લઇને આવીશું ત્યારે તમારી ભક્તિ મુજબ હોવા આપશે. રોડેશીયામાં બાજબો તરફથી કહેવામાં આવ્યું કે તમારા યુનીયનમાં શ્રી નાજીજી કળીવરજી નેવા મગ્યા છે, કતાં અહીં શા માટે આવવું પડ્યું, મેં કહ્યું તેમજ પણ તમારેને

સારે સારી મદદ રહે છે. શ્રી બીજાબાઈએ પ્રવચન કરતાં કહ્યું કે દુ. સુધીલાબ બહેને એ કાંઈ કહ્યું તે થઈ છે. આ વિચાર-આધાર એ મધ્યી થાય છે. તેની સાંતી થારે અને મધ્યમ કાળના મારે આપણ એક બધા પ્રવર્તો કરી છે. એવા મહાપુરુષનું રમારક કરવું એ આપણી કોની હરજ છે. આપણનું રમારક કરવું એકલે એમણે સુધીલાબ બેન એકલાની હરજ છે એમ સમજવું નહિ. પ. આપણ કોના હતા, અને આપણે સોએ ભેમા મળી એ રમારક કરવું નોંધ્યે, કામ રૂબ પછી કામ-લય કે જેમાં કુરંત વિલ.ધી. પછી આવી રહી થઈ અને એક પ્રાચીના હોલ પણ માંધવાની ધમ્મક છે. કાલ જમાનો બધો બદલાતો જાય છે, આ-પણાં માળગોને આપણે કંઈ, સારા સંસ્કારો આપવા પ્રવર્તો કરવા નોંધ્યે. રોડેશીયાની બહેનો એ પણ દૂર રહી છતાં મહેનતથી અને ઉત્સાહથી સારો કામ આપે છે. તે આપણ પ્રવર્તો તેમની ભક્તિ બતાવે છે. 'વ્યોપિનિયન'માં કાંઈક થઈવાનું આવતું નથી એમ કેટલાક બાંધ્યો: કહે છે. પરંતુ એમાં જે સંસ્કારો રહ્યા છે તે આપણે નોંધાત વિચારી શકીએ. અને સમજાવો પ્રવર્ત કરીએ તો એમાંથી થઈ શકે. અંત માં નવાબલીની શીશ જતાવાય હતી,

અને પ્રમુખશ્રી તરફથી આજાર મનાવેલ હો. રોડેશીયાના બાજ બહેનો તરફથી અમારો ને બાવબીનો સહકાર અને સહકાર કરવામાં આવ્યો હતો તે માટે હું અમારી મંડળી તરફથી શ્રી સોને આજાર મારું છું. ભવિષ્યમાં પણ એવો સાથ મળશે એવી આશા રાખું છું. સુધવારે કોમલો અપાવેલ તેમજ શ્રી જુવતમાઈની બાવબીની વિદાય લઈ અને ભેદાનીસખા' આવવા નીકળ્યાં. મારો રોડેશીયાનો પ્રવાસ અહીં પૂર્ણ થાય છે. (સમાપ્ત)

આશાવાદી નાણું

પ્રધાન શ્રી મોરારજી

ન્યુયોર્ક :

ભારતના નાણા પ્રધાન શ્રી મોરારજી દેસાઈએ અહીં બંધાવ્યું હતું કે, ભારત કલ્પી બાર વર્ષમાં પડેશી સરકારની સહાયથી મુક્ત થઈ જવાની આશા સેવે છે, પણ વચમાળના સમય માં તેને હવે વર્ષે લગભગ ૧ અબજ ડોલરની પડેશી સહાયની જરૂર રહેશે. દરમાપારના પત્રકાર મંડળ તરફથી એ ભેદા ભોજન સમારંભમાં ભિલતાં તેમજ ભારતના કરકસરથી આમલ જમાના નિર્ણયોને કલેષ્ય કરતાં થઈ માં ભજાવ્યું હતું કે આ ભોજનના પ્રવાસ તેમજ નવી પ્રયોજોમાં જામે પાઉંદા કરી નથી. સામનોને ઉપરોચ કરવામાં અને જુની રીતરસને નો આશરો લીધો નથી. સીધો તેમજ આકારી પ્રગતિ સાધવા અને સરકારી સામનોને ઉપયોગ વમર અચકાવે ક્યો છે. સાધોસાધ અને ખાનગી સાકસને પણ સિરોજન આપું છે.

ભારત જાણે છે કે સરકારી કામજા આપણી નિશિષ્ઠ પ્રકારની સહાય અનિશિત મુક્ત સુધી ચાલુ રાખી કામ નહિ અને આમાં ૧૯૫૨-૫૨ વર્ષોમાં આવા પ્રકારની સહાયથી મુક્ત થઈ જવાનો આશરો હેતુ છે. આ સમય હરમીયાન ભારત અર્થતંત્ર, જનતા અને નિઃસેની ખીલવણી એટલી હદ સુધી કરશે કે જેથી અને અમણ પગ પર લેવા રહી શકીશું. આમાંથી થોડા વર્ષોમાં વધારાના રૂપિ ભિલાવના રૂપમાં અમને સહાયની જરૂર રહેશે.

અરુચા અને હેસલુ

૨૪ રાત્રી પોસ્ટ યોદી કળીનું નવું જસજ. પોસ્ટની થી ૧૨-૬. ૪ રાત્રી પોસ્ટ સુકા મર્યાની થી. ૧૦-૦ રોડેશી આજ પાકને લીધે મામની અલલ છે. માટે જમદી કમો:-વહેસેલે તે પહેલે.

Marmans (Pty) Ltd.
P. O. Box 26, Phone 128
(Bells, Transvaal.)

મુકા પ્રસંગો માટે ભેટ !

શ્રીઓ અને પુરૂષો માટે

ઘડીયાળ !

૧૭, ૨૧ અને ૨૫ જુલિનાં
આરોગ્યેટીક ટેલેનર.

- રોમર
- રોમરી
- લેડે
- રૂસર

બિગેરે દરેક બતનાં ઘડિયાળ.

ઉપરાંત પુરૂષોના શર્ટ સુટ, પાયજામા વિ.
તેમજ બાળકોનાં કપડાં.

હોલસેલ ભાવે મળશે

બોક્સ ૫૬૮૮, ફોન : ૮૩૫-૨૬૬૨.

વલ્લભભાઈ બી. પટેલની ફાં.

૪૪, મારકેટ સ્ટ્રીટ, બેદાનીસખા.

રોગોના સબંધીઓ

લેખિકા : શ્રીમતી પ્રિયંબુદેવિ, લંડન

અનુવાદક : પ્રો. સી. પલ્લ રાજાચાર્ય મગનલાલ દેસાઈ, રૂડીપાટ

જો આ અને ધિકાર કે તે પિતાના અન્ધારો તેમના બાળકો ઉપર થી જાતે થોડી પેદીએ ઉતરી આવે છે. અને જેઓ મારી આંતરું મધન કરે છે અને અને માટે છે તેમના તરફ છે આ બતાવે છે. પાંચીએ તેનું વ્યવસ્થા કરવા શબ્દોથી કહે છે. તારે મારી સમક્ષ રોગોના પ્રવૃત્તિનું વિષય બધું થયું. અને દોષી પ્રખ્યાત છે Cancer માને નાશ કરે છે પાંચી માનવોથી બનેલા, પાંચી પ્રવૃત્તિ પાળાઈ, આ દોષી છે વધુને વધુ કઠિન થઈને થઈ ગય છે. જેમ જેમ જોના આગળે બીજા પર વધુને વધુ દિશા કરતા ગય છે. આ પ્રમાણે જો કુટુંબ દાંત્ર અને ઉપર જોના કિતપાદને જો વળતું. જો કાચા વચ્ચેના કિતપાદી તે મળાપર કે મોર્મો જે આંતરું કાંઈને જુદા શબ્દોમાં પાંચીપણે કહે છે તે પાંચન કઠિનતા અવરોધે. આ બતાવે છે પ્રકારની દિશા કરવામાં આવે તે પ્રકારના કરીના, આજે તે વળતું. અને મુગો પ્રકાર ઉભો થયો. "લોહીના નાશરતું શું?" કરીનામાં કુળી જતા માણસ પાંચીથી જે એક મનુષ્યને નાહી જતાં જોયો, બાંધુમાં બીજે કાંઈ મનુષ્ય ન હતો તે બાળક મદદ કરે અને કુળી પાંચી પાંચી હતો. તાર પછી આવી દિશા જેપરવાઈ માળા વર્તનથી તે માણસને જે દિશા જતાં જોયો. આ બાંધુએ પોતાનું લોહી રેડી મદદકીન બાળકને જમાવવા ની ના પાડી હતી.

આપણી કુટુંબના વળને રોગનાં મુળ જુલને જન્મ આપે છે અને જો મુળ જુલ તેને "સીજ અને ચોટી પેદી" કુળી કુળી થયો. પછી અને પ્રકાર બધાં. પ્રેમ અને સેવાને એ પ્રકાર હતો. તે પ્રકારમાં નાશરના મુળ જુલે નાશ થતાં જે જોયો. કારણ કે આ રોગના પરિપક્વ (mature) રૂપે દિશા અને ધિકારમાં જ રહે છે. જેમ જેમ રોગો નાશ પામતા મધ્ય રેમ તેમ મને લાગ્યું કે જે પિતાની માત પાંચી કરતા હતા, એ આપણે પુર આપ્યા હતા. પુર જન્મની બંદર આપણા માણુ જીવનના બિરોધમાં હતો. તેનું આ રૂપ હતું. પુર જન્મ માં જે રોગનું હતું તે માણુ જીવનમાં કિયું હતું. પુર જન્મના પાંચી અને રોગ આ જન્મે આપણે જોમણે બીજી અને તેમ પ્રમાણે સીજ અને ચોટી પેદીએ મોળવતા બધું જામર તે બીજા જન્મમાં. પાંચી નતમરતે

કાજ જોના હતો તો મારી માંમે મેં એક મળક કરતો નામતો કુલો રામનો મુળ જુલ જોયો. આ મુળ જુલ આપણા પુર જીવનના, બીજા, અકાંત અસંધિયતા, અધિરાઈ વિના રોગો હતાં. એકાએક પ્રકાર પ્રકાર મારા પર પડ્યાં અને અને મને માલમ પડ્યું કે આ મરકરો મુળ જુલ મારા જન્મનું પરીણામ હતું. મેં જોને પાંચી હતો અને પછી જન્મેમાં પોતે કોને એકે કહે જો મારામાં જાણસ થયો છે અને નિનિમિત રીતે મારામાં કાંઈનાં જોના, કમ. અવિરત ફરે, વિ. રોગોને સ્થાન આપે છે, પછી કહે અને અવર પડી કે કહે જોના કિયો પુરાઈ મધ્ય છે, જેની કિયતનું રાત મતાં મારી પ્રકિતનું રાત પછી થયું. મારા સ્થાનમાં જે એક અકિતને પ્રકારથી બીજાર જોયો, જો આપણા, સમજા અને ચીજોને વકાસો હતો. અને અનેક પ્રકાર ઉભા થયા કે પરમપ્રાણ પરમદયા આપા મુર આપાને કુળી રોમ રો. તેના પુરના જોયો. અને તાર પછી અને

તે મુળ જુલ રોગો. કે જે પાંચી કિયના, પ્રેમ વચરના કાચા કિયના, ઉપોચાર કિયના હતો. આ મુળજુલ માલ માણસમાં રહેવાઈથી જાણસ થઈ શકતો હતો. અને મને તારે જાણસ થયો હતો. પરંતુ જે મુળ જુલને કુળી હતી તે પોતે પોતે ચીમળાઈ જતા હતા અને જોના રોગના પાંચુ કાચે તે પછી મરી જશે.

મનુષ્યનું માણુ જીવન પ્રેમ અને સેવાથી પુરું થાય તો રોગના કિતપાદો તે મુળ જીવનને સ્થાન મળતું નથી. માણુ જીવનના રાત પ્રકારે તેના અંધારી રૂપને નાશ કરે છે. રોગ રોગના નિવરણ અર્થે અને એક જીવન શબ્દ મળે છે. જે છે પ્રકાર, ભવે ભવે પ્રેમ અને સેવા છે, ત્યાં ત્યાં પ્રકાર છે આની અંધાર પાંચીના. અપમાનના ઉભા શબ્દોને અર્થ છે જેઓ અને માટે છે તેવા કાંઈને કુળી થાય.

માણુ ખરા રોગોનું કારણ મનુષ્યની મન, વાણી, કરીની દિશા કોમ છે. મનુ જન્મવાન કહે છે.

"દિશાથી અને જાતના રોમ માલ છે બીજાને નુકસાન કરે તેથી જરૂર અને વિચાર સેવાથી પછી મનુષ્યને અધિક જાતના રોમ માલ છે અધિક વિચાર અને અધિક રસિ માણસના

કરીમાં અધિક જાતનું રોગ રોગ." Vera Stanley Alder કહે છે કે "That venom has been found on the tongue of a man at a rage exactly similar to the venom of a snake. કોઈ માણસ ની જીભ ઉપર અપેના રોગોના રોગોના અધિક છે. કોઈમાતાનું કુળ પોતા અને બાળકો મરણને કારણ થાય છે. There is also recorded an experiment in which the breath of a person who was very much upset was caught in a test-tube and found to contain enough poison to kill a small rodent. કિયોએકા એક મનુષ્યને, આસ એક ચીંટીમાં એક કાચામાં આપે છે અને એક માલમ પડ્યું હતું કે તેમાં કિયું બધું રોગ હતું કે એક નાનું ઉંદલ તેનાથી મરી ગયો. મનુ જન્મવાન કહે છે કે,

"મનથી કહેલ, મુળજીવન કમ વાળી થી અને કરીથી કહેલ મુળજીવન કમ કરીથી જોમવાય છે. આખોને કુરકિયોના કરનાર અધિયો થાય છે, જીવનો કુર કિયોના કરનાર મુગો થાય છે. અધિયારી ન્યુસક અને છે, માટે સર્વજન મુર રહેવા માટે મનુષ્યે મનસા, વાચા, કમણી અદા સર્વજન શુભ કરવા કરતા રહેવાની ભરૂ છે."

આસ દરખાસ્ત : હિંદની અગરમતી (વહાણમાં આવેલો તાલે માલ) કોલસેલ વેપારી સાથે

મુલ્ય મુલાવ ૩ તોલા ૩૦-૬ રૂબ	મુલ્ય મુલાવ	૫ ૨૨ ૩૦-૬ રૂબ
(પાંચી અને બીજી કાંઈકમાં અધિક)	"	૨૬ ૨૨ ૩૦-૬ ૨૨
મેલે એક હિંદીય ૩ તોલા ૪૫-૦ રૂબ	"	૧ ૨૨ ૩૦-૬ ૨૨
"	"	૬ ૨૨ ૩૦-૬ ૨૨
મિલેલી	"	૨ ૨૨ ૩૦-૬ ૨૨
"	"	૧ ૨૨ ૩૦-૬ ૨૨

એકર સાથે રોકક — કરમન માટેના કાચો. હામરી પાસ અસલી આસમતીના ચોખા પછી છે આસમતી ચોખા રી. ૧-૦ રૂબ. (ચોખામાં ચોખા ૧૦૦ રૂબ મળશે) અમે નીચેની વસ્તુઓ કાંઈકેક હિંદીય કરીએ હીએ, માલ સારો અને કીપાવત સાથે મળશે.

અમરા પ્રાઇસ લીસ્ટ માટે લખો :— દરેક જાતના હિંદીય લખ, મરણા અને કરીયાલું, સોપારી બદામ, આમલી, આખા નાળીયેર અને ક્રેક જાતના ક્રેકેટ ચોખા.

K. HARIBHAI & SONS (PTY) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants. 81 Victoria Street, — P.O. Box 2156 — Darban, Telegraphic Add. "BHAISONS"

તીકોની ચકાઈથી પાકને થયેલી હાનિ

નૂરી તીકો : કંદના અનાજ અને બેલીવાડી ખાતાને રાજ્યો દ્વારા મળેલા હેવાનો પરથી જાણાય છે કે તીકોના વાળેરના આક્રમણથી જુવર, મકાઈ, બાજરી અને કપાસના નુકસાન થયું છે પરંતુ તે બારે પ્રમાણમાં નથી થયું. તીકોના રોગોથી જે રાજ્યોને હાનિ પહોંચી છે તેમાં રાજસ્થાન, પંજાબ, ગુજરાત, બેંગલોર, ઉત્તર પ્રદેશ, મધ્ય પ્રદેશ અને મહેશ્વરનો સમાવેશ થાય છે.

મોલ પાપા પર તીકોનું આક્રમણ થાય તો કંઈક નુકસાન તો જાણવાઈ રીતે થાય જ પરંતુ તાલકાલિક પચસ, લેવાથી મોલ પ.પા પર નુકસાન થવા પામ્યું નથી.

બારેમાં સંરક્ષણ ખાતા તરફથી પહેલી જ વાર વિમાન દ્વારા તીકોના રોગ પર કાચા હાંપ છે. આવી પ્રવૃત્તિ રાજસ્થાન રાજ્યમાં કરાઈ હતી ત્યાં જાણ રોગોના ઉત્પન્ન કરીયાન જ નાશ કરાયો હતો.

વાર્તા માણ

દડ અને દયા

(૮)

બીજે દિવસે સવારે મિત્રપ મગીમ, અંકિ રૂરી રહ્યા હતા, ત્યારે એએપર અંકાની જેમ દોડતી, કાશી તેમની પાસે આવી. "સાહેબ, આવને બન્યું છે અમચાની રોપલી ક્યાં ચડે?" મિત્રપે કહ્યું, "હા." રૂરીની કપારી માથા તે રોપલી કમચાઈ તેમને મળી હતી. તેમણે રોપલી આપતાં કહ્યું, "સે, આ રહી."

"આમાં લો કઈ પક્ષ નથી! આવી નાં અમચા ક્યાં ચડે?"

"સાહેબ, કારે હું રોપલીની નસિ પરંતુ અમચાની અપાતમાં પુખી રહી છે! એ તો હું જાણતો નથી."

"હે અમચાન, અર તે ચોરી લખ મયો છે. રાતના છે આખો કલે તે ચોરીને લખ મયો."

એક ક્ષણમાં એએપર ધરમાં દોડી અંક અને રૂરીથી આવીને મિત્રપને કહેવા લાગી, "સાહેબ, તે મિત્રાના પર નથી; તે અમચા ચોરીને નાસી મયો!" મિત્રપ ત્યારે રોપલીના પાયાથી ભગેલા ઊંડાવાને કુખાં ભાવથી નિકાળી રહ્યા હતા. એએપરની નજર દીવાલની તરફ મળે તે એએપર મુગ પાડી હતી. "સુખો દીવાલની પેલી ઉંટ નીકળી અંક છે, તે કાથી રૂરીને મયો છે."

મિત્રપ ચોરીવાર મુગ રહ્યા. પછી ચોતાની ક્યા પુર્ણ નજર ઉપર ઊભી તે તેમણે ધીરથી એએપરને કહ્યું, "પરંતુ તે અમચા શું અરએર આપણા કતાં?"

એએપર મુગ મળ અંક. ચોરીવાર પછી મિત્રપે કહ્યું "અરેન એએપર, આટલી આંદી અરીએલી પાસેથી એ અનુમિત દીતથી ધાર: ઉપયોગને યારે રાખી શીધી હતી. તે પક્ષ અરીમ માણ્ય તે કતાં ને?"

"હે અમચાન, કલે આપ આરી કાતાથી?"

"હું સીલાના અમચા નથી મળતા!"

"સીલામાંથી નહ આવે છે."

"સારે લોખંડાની?"

"સેતઅમચાથી તેને સ્વાક આવે છે."

"તો કાકાના?"

પરંતુ ચોરીવાર પછી અગર તેઓ ચોતાના એએપર મેસી નાસ્તો કરવા લાગ્યા, કારે તેમણે ધીમથી મેરિટલાઈન અને એએપરને રાજી મુછીથી કહ્યું. "ચોરીના કુકાંને કુખમાં મેળવેને આપા ખારે કાકાના અમચા પા કાંકાની અરત હોય, એમ માનવું નથી."

ધીમથી મેરિટલાઈન મુગ રહી; પરંતુ એએપર ધીમે ધીમે અહીયા ઠંઠી આપતા ભાઈ કહ્યું. "એમ માણ્યને અમચા આવવા જેવું અને પાસેજ સુવાઈ એ તે તેની વાત છે?"

હે અમચાન, તે કેવળ ચોરીની કરીને મયો, નહીં તો!...ત્યારે આ કમચા ચીજ હું અરથી કહું છું."

મિત્રપ ત્યારે રૂરીને એવ પાસેથી ઊઠી અર કતા, કે એટલામાં દોડવે દરવાજે ખટખટાવે.

"અર આવો." મિત્રપ કહ્યું

અમચાને ખુલ્લી અને એક મિત્રપ અને કુસાથી અરી રોપર કાલની પાસે ઊભેલી દેખાઈ. મળ આગુચો ચોલાને મળાવી. રહી ઊભાં કતાં. તેઓ મળ સિપાઈ કતાં અને ચોરી અને વાલચન કતા. એક અમાર, એ તે રોપરનો નામક કતા, તેણે મિત્રપની પાસે અંક આપણી સમામ રહી કહ્યું, "સાહેબ."

એ અંકના કામથી અને વાલચન, એ અમાર સુધી ઊભો કતા, ચોંગ મયો અને મારું કાકાની મળમવે, "સાહેબ! ત્યારે તો તે પાસી સાહેબ..."

"મુગ રહે." અમારે કહ્યું, "તેઓ તો અરેમાન મિત્રપ સાહેબ છે."

આ અમચા મિત્રપ સાહેબ, તેમના રહાવરવાના પગથી એટલી અરી મની રો રોટલી અરીથી લાં આવી મયા. "વાહ ભાઈ!" તેમણે અને વાલચન ની તરફ નજર કરીને કહ્યું, "ચેલા આડીના ભત્રીંદાન પક્ષ મેં આપને આપ્યા કતા; અમચાની સાથે તે પક્ષ કેમ નહીં લખ મયા?"

"અને વાલચને અંધો રૂરીને અરી રીતે એએપર કે તેવું વર્ણન આન-આપા માં નહીં મળ કો."

"સાહેબ," અમારે કહ્યું, "સારે આ માણ્ય એ કહી રહ્યો કતાં તે કાચું છે! તે નાસી રહી હોય અ રીતે રસામાંથી ભર્ત દેખાઈ એધે તેને અને પકડી લેધો. તેની પાસે આ અમચા કતાં."

એટલામાં મિત્રપ અમચાનાં ભોલી ઊંચા, "અને તેણે આપને કહ્યું કે આ અમચા, તેને એક જદ પાસીએ, કે એને નાં તે એક રાતને યારે રહી, આપ્યા છે. એવ ને! કલે હું સમજ મયે, અને એટલ ખારે આપ તેને રૂરીથી અહીં લાં આપ્યા છે. પરંતુ આ તો જલ મળ મળ છે."

"તો પછી," અમારે કહ્યું, "અને તેને અમા રહ્યો?"

"અર," મિત્રપે અમા આપે. સિપાઈએ અને અને વાલચનને એડી દીધા. તે અમચાનો પાછળ કહે, "તો હું હું મુકત છું!" તેમ કાંકળી ન કો એટલા ધીમા અમાળથી જાણે ઊંડાં મેળતો હોય તેમ તે મેળવે, "હાં કા, હું મુકત છે; તારી સમજ મા નહીં આપુ?" અમારે કહ્યું, "મારી મન," મિત્રપે કહ્યું, "અત

પરેમાં તમે તમારા પેલા મે ભત્રીંદાન પક્ષ લખ લેને."

તેઓ તરત અમચાની ઉપરથી ન-ને ભત્રીંદાન લખ આપ્યા અને તે અને વાલચનને આપી દીધા. અને અંકે, એક અંક પક્ષ મેળવ્યો વિના પા ભરે કામ્યા આપ્યા વિના આ મળુ એક રહી, અને વાલચનનું આપું કરી અંક રહ્યું કહ્યું. તે મિત્રપના મેળ તરફ તારી રહ્યો કતા. તેણે મગીનની એમ તે ભત્રીંદાન કામમાં લખ લીધા.

ચોરીવાર પછી સિપાઈએ તરફ એક મિત્રપે કહ્યું, "સાહેબ, કલે આપ અંક કતા છે."

તે અમા આપ્યા મળ અને વાલચન મેળકેલ અને પરી ભવ એવી રિતિમાં કતા. મિત્રપે તેની પાસે અંકને ધીમેથી કહ્યું, "ભાઈ, તમે પક્ષ કલે લાલિયા જામે. પરંતુ આ ચોરીના એ પેલા અંક તેનો ઉપયોગ પ્રમાણિક માણ્ય ભનવા ખારે કરવાનો તમે અને એ

અમચા આપું છે તે કહી પક્ષ અમચો નહીં."

તેણે કંઈ અમચા આપું હોય એ અને વાલચનને વાહ ન કહ્યું. તે મુગ ઊભો રહી, મિત્રપે અંકેરતાથી આપ્યા કહ્યું, "ભાઈ અને વાલચન! કલે તમે પાપના પંચમાંથી મુકત થયા છે, એ તમારી અંતરાતમા ખરીદી લીધી છે. હું તમને કુદ વિચારો અને અપેક્ષામાં આપ્યાથી કહી અમચાના લાભ કાવોમા સોપું છું. અમચાન તમારું જલ કરે."

(સમાપ્ત)

સુકાદીપી, ઇનકમ ટેકક રીટન્ડ, કાપસે-કાપ, રેવનુ કમીસર-ક અને ઇનકમીસર-ક ખારે મળો:

આર. વી. કુલ
૧૨ નાઈલી આરે, કટ માર્કેટ રહી, કોરનર કાપેનક અને માર્કેટ રહી, મેકાનીકલ, હોન ૧૯૫૫.

માંસાહાર અને સુખદુઃખ

શ્રી. કાઠુભાઈ ડી. કે. ધરેલ, કામનસારાજી

ભાઈ, હું પાપ છે અને હું નથી એનો આધાર રેલ, કાલ વગેરે કહેવો ઉપર આધાર રાખે છે. પાપ આટલે અપાયે, ન અપરવા યોગ્ય કે ન કરવા યોગ્ય કૃત અમચા કરવા યોગ્ય હોય. અનુ એકે કતાં ન કરે અ નિષ્ફળતા પક્ષ પાપ હોય, કામચાની આપામાં પક્ષ અપરાધની આપ્યા આવી છે. જાનો કે સમાજની આલ રાજતાં એકે કરકારે કામકે કરો કે તમારે અનઅ ને અનેની ખાલે કામકે કામથી પક્ષ મારે ન મેમથી અને કતાં તમે પક્ષ ભાઈ મેમો તો તે અનઅર છે, અપર, છે, પાપ પક્ષ છે, પક્ષ એવા કામચાની અર ન હોય અને તમે પક્ષ ભાઈ મેમો તો પક્ષ તે અનઅર નથી.

તમારે અંકાકારની કંઈ અર ન હોય અને કતાં કિંસા કરાવી આપા-કાર કરે તો એ કામ અનઅર મળાય. એઓ પ્રકૃત કે અવસ્થા

ના કારણે માસાહાર કરે છે તેઓ પાપ કરે છે એમ ન કહી કામ. એસીમે, આરન કે તિનેરી સોરા મંસા કાર ન કરે તો હું કરે પછી તિનેરી અને "અકિસા પરમો ધમ" અ માનનારા અમચાન કામના અનુમાયો હોય. આ સુધિમાં છર અને મેલ, છે, અને અનઅર કાર એ નાપ ઉપર અ આ સુધિ રહી છે. એટલે પશ્ચિમ ના લોકો કે અંક મોડે માસાહાર કરે છે મારે પાપી છે એવા અમા કાદી નામવા એકે, માણ્ય માસા કાર કરે અને કતાં લગન નિષ્વાપ હોય કો, અને હળકાર કરનાર પાપી અને કુરાયારી પક્ષ હોય સુખની અપાપ અપેક્ષ છે. સમુદિમાં આ-મેટલી અંકિત પક્ષ કુખી હોય અને કુખીમાં રહેનાર સુખી હોય કો છે તન, અન અને અનથી ઉભવ કરનારને સુખિ અંક, તેમાં તેના આકારનું કંઈ મકરવ નથી.

પા. નો. ૫૨૭૦

ટેલીફોન ૪૩-૫૬૨૦

ટેલીગ્રાફ કોડ: "અમતલ"

અમત અધર્સ (પ્રો) લી.

૧૪ ફેબ્રુઆરી,

એ હા ની અ અ અ.

કોલસેલ અને રીટર્નલ અર્બન અને ઇન્ડિયન

માસ કરીને કમારે ત્યાં મિત્રપન અને ઉચ્છીક મોસથી, અમચાનાં નાંખવાના અન અનવા રેસી તેલે: રેટનકેસ કેરીક, પીતળના અને મિલેમુખી-અમચા વાલકો-કામ અને પાસીકેની અમચી-કેમચી-કામ અને કામકેર લખા બીક અને રેસી અંકે કોમચ

આપથી અજલે.

ગુજરાતી રેકૉર્ડ

હિંદુસ્તાનમાં બનેલી ગુજરાતી રેકૉર્ડો, હવે અમારે ત્યાં મળે છે.

૨૦ રેકૉર્ડોનાં બોક્સ કેવળ રૂ. ૩૦-૦. રેકૉર્ડોનાં વાળનો, નાટકો, અરબો વિગેરેના સંગ્રહ છે. હિંદીનાં 'લિસ્ટે હિંદી' ૨/૬ માં છુટી મળી શકશે.

આવો તક અને લાભ ફરીથી મળશે નહિ. પેઢીના મફત— પોસ્ટેજ બોક્સો—સી.એ.ડી.ના ઓર્ડરો અમે લખ્યે છીએ.

નેશનલ રેકૉર્ડ કંપની

સોપ ર. અમરેલી આરેકોર્ડ, ઓફ ૧૪૨ એ. એ રોડ, પા. એ. બોક્સ ૧૫૭૪, — દરબન.

ખાસ દરખાસ્ત : હિંદની અગરબત્તી

(નદાણમાં આવેલાં બાલે માલ)

દોલસેલ મેપારી બાલો.

અમરબત્તી : નવું મુલાખ ૩ તોલા, ખાલો વાહી મળશે થી. ૩૧-૦ પ્રજન. મલુ મુલાખ ૬ તોલા, થી. ૩૨-૦ પ્રજન. મેલે બોક્સ ૫/૧ તોલા થી. ૨૫-૦ પ્રજન. મુખ મેપારી ૬ તોલા થી. ૩/૬ પ્રજન, ૧ તોલા ૭/૬ પ્રજન. રોમર બેન્ડ ૪/૬ પ્રજન, પાઈસલ બાળક ૪/૬ પ્રજન. પાલો ૨ તોલા બોક્સ અમરબત્તી ખાલો સાથે થી. ૨૫-૦ પ્રજન. દેશ બોલ : પોલીસ મેલો કમલ મળવરતી, પોલીસ ૬ મેલો થી પા. ૫-૦-૦, ૬ મેલો થી પા. ૧-૧૫-૦, (નિયતો સાથે.)

દોલસેલ બાલે જનતાને આપીએ છીએ.

એ. કે. દુસેન એન્ડ સન્સ

દાખરેક રેકૉર્ડ અને દોલસેલ મરબત્તી

૧૧૬ સ્ટીન સ્ટ્રીટ, — (ફોન ૨૭૭૪૬) — દરબન.

જન પ્રજાનો આરે

અમને મળે.

ગુરતી જાળના અમે રેકૉર્ડીસ્ટ છીએ.

હી રેકૉર્ડની અંગત રેકૉર્ડ નીચે પુનઃવચન અને રેકૉર્ડોના ૨૦૦ પલુ કાચમાં તમારે મુકારે આવી રેકૉર્ડ અમને અમે અપાઈ જઈશું.

કેપીટલ્સ બાલકની હોટે

(બી કેનર મીમર્ડ હાઉસ)

એ અને વિદેશીયા સ્કીલના પુખ્તપર — દરબન

ફોન નંબર ૨૩૪૨૪ ટેલીમાન :

આરુ, લાસણ બાલર બાલ, નારીબલ નં. ૧ સી. ૧ એગ (નંબ ૧૦૦) રૂ. ૬૦-૦.

દુકાન દારે મારે બાંધવાના ન્યુઝપેપર બાલર બાલ, બાલ, હુમરી (મંગ), મુમ લાલ મરબ, મુમલા, મુમ ઝીયા (બાલ), સિનેરી રંગો બાલ, દરેક બતલે મરી મરબો વિગેરે હમેશાં રેકૉર્ડો રાખીએ છે. કપુરી અને મેપારી પાલ મળર બાલ, પોસ્ટલ બોલ, મુરબ, વતાણ, બાળા હાલર અને સીલી હાલરની પોસલ માલ છે. ૫ રેકૉર્ડોના, ન્યાસાલેન્ડ અને બેલકમન રેકૉર્ડોના મોરરો ૪૫૨ બાલ આપી મારે પલુ વરદ મરમીટ બાળો મેલબલ.

All prices subject to Market fluctuations.

A. KADER & Co., (PTY) L

WHOLESALE FRUIT MERCHANTS

P. O. Box 251. DURBAN.

ધીરુભાઈ પી. નાયક

પુસ્તકોપર, પુસ્તકો, પીઆર્સ અને જનરલ એમન્ડ હિંદુસ્તાન અમર દુનીયાના હોઈ પલુ કાચની કપારે રિફર્મ અમર પાચે પુસ્તકોની કરવા મેર હોઈ અમારી મારફતે છુટીએ કરે. હંકના, આમ, ગરી, હાલક, અમરમાલ, ખેડમાલ, વિગેરેના બીમ. હરનાની આપીએ છીએ.

ઈન્ડિયન, પરામલ રેકૉર્ડ, હિસાબના બાપલ બાપલના રેવન્યુ સર્ટીફિકેટ રેવન્યુ હાલકો-સી. પાલોઈડે રેવન્યુ હાલકોનાને માળદોમાં હોઈ પલુ ફી લીધા વિના અમે મલુ સલાહ આપીએ છીએ. રેવન્યુ ન્યુન્યુમલ હોઈ એસી.સી.એલ બોલ બોલુલીયા અને રોડ ઉનરકુરનક કંપની લીમાટકના પ્રતિનિધ.

Office :
9 Barkly Arcade,
38 Market Street,
Phone : 339013,
Johannesburg.

Residence :
52 Patidar Mansion,
13 Kort Street,
Phone : 339816,
Johannesburg.

ફરનીઅર! ફરનીઅર!! ફરનીઅર!!!

એલફ્રેડ મુલ, હાઈનાઈમુલ મુલ, પોલ્ડીઅર, વરેન્સીઅર, એલ, સાઈલે બોલ બોલુલીયા/રેકૉર્ડ, પુલ કેલ, ટેબલ, લાલુ હીરુઅલ અને પોલીલી ચાલેસી. બલે પમારી હાલક લેવા મુકયો નહિ.

—બ્રેકલ, ટેબલ અને ડીઅલ હરેકલ—

એ હમારી રેકૉર્ડ નીચે લઈમાર લાલ છે. હેનો રોલ હમેશાં હોઈ ચાલ રહે છે. આન રોલના બાલોના પ્રાઈસ હીરેટ મંગલો અને રેવન્યુ બાલક મંગલો.

L. MISTRY

51 BRK STREET, BURGERSDORP, J'BURG.

PHONE 83-4691.

BOX 2526.

Printed And Published by Mrs. Kamila Gandhi, International Printing & (Phone) Address: INDIAN OPINION, Private Bag, Durban, Natal

બી-આઇ

મુખ્ય કરાંચી અને ઇસ્ટ આફ્રીકાના બંદરો વચ્ચે મુસાફરી કરે છે.

રોમર કરાંચ રહમી બોલુલીયા ૧૯૬૦ના આવરો અને કરાંચી થાઇ મુખ્ય જવા ૩૦ નવેમ્બર ૧૯૬૦ના ૪૫૬થી.

મુખ્ય અથવા કરાંચીનું બાકુ.

બોરાલ સાથ

ફર્સ્ટ ક્લાસ પા. ૧૧૭-૧૫-૦
સેકન્ડ ક્લાસ પા. ૫૮-૧૦-૦
થર્ડ ક્લાસ બોરાલ સાથ પા. ૩૦-૧૫-૦
થર્ડ ક્લાસ બોરાલ વાળ પા. ૩૪-૧૦-૦

વધુ માહિતી આટે મળે મા લખો :

શેખ હિમેદ એન્ડ સન્સ

(પીટી લીમાટેક.)

૩૯૦ પાઈન સ્ટ્રીટ, —દરબન.

ટેલીફોન : ૨૦૪૩૨ — ટેલીગ્રાફીક એરુઅલ "ફરનલ."

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1903.

Former Editor: Mahatma Gandhi—1918-1956.

No. 43—Vol. LVIII.

Friday, 4th November, 1960

REGISTERED AT THE G.P.O. AS A NEWSPAPER.
Price: FOUR PENCE

"COOLIE COLLEGE" HAS ARRIVED

TRIBAL VARSITY FOR INDIANS

THE "Coolie College" over which in recent weeks there was much speculation has come. But where exactly it is no one knows—certainly not the Indian people. It came into being on Tuesday, November 1st, 1960 exactly fifteen days short of a hundred years from the day when the first Indians reached Durban. Although it was "inaugurated" on Tuesday nothing much is known about its location and what it will be like. The ministerial announcement makes it clear that Indians will be enrolled at this college as from next year. The announcement has sent Indian leaders and others into meetings and conferences and statements have been issued condemning the decision of the Government. Not only is the announcement criticised by Indians and by all clear-thinking people but it is also severely criticised by the "Natal Daily News," of Durban.

In an editorial entitled "University of make-believe" "The Daily News" wrote on Tuesday, November 1st.—

As from today, according to the Minister of Education, a university college for Indians is in being. It is to be situated in Durban, but nobody yet knows precisely where. No academic or administrative staff exists because it is uncertain what courses are to be offered. Yet, from next year, this institution-to-be, by-product of apartheid, dream-child of ideologists wedded to an educational dogma designed for different races, is to be "ready" to receive students in, we are assured, "spacious buildings."

The whole undertaking is invented with a degree of make-believe even in the make-believe world the protagonists of separatism flourish around in. Little could the Indian people of South Africa—for presumably this "tribal" college is intended to serve Amasani all over the country—have thought that in the centenary year of their arrival in Natal this would be their reward. What is worse, they themselves have planned to mark the occasion by a self-help effort towards improved educational facilities for their children. Instead, they find the apex of it all is to be an unwanted and unwelcomed gift of a barren "university college." The irony of it must strike even the unimaginative.

After 100 years of contact with Western man and his ways, their

very nature it must, for years and years at least, be hopelessly inferior to what is available to them at present.

If ever a people should be encouraged to idealise themselves with South Africa as a whole it is the Indians. Have the Government thought of the consequences of isolating and possibly estranging their young intellectuals in an environment where a new kind of an idealism will arise and flourish and where anti-Whiteness must take root as a matter of course? Is this the way to "preserve" Western civilisation—by forfeiting sympathy and support for the Western way of life?

Finally, of course, there is the inconvenience and hardship the decision will cause to Natal University, which has for so many years catered so admirably for so many Indian students, and which is now suddenly to find itself deprived of them. If the powers that be thought considerations unnecessary for the Indians, could they not have spared a little for Natal University, particularly in these "holycow days" when all White men are expected to love each other? Or is inadequate a concomitant of segregated culture?

Indians' Abroad—Plea For Understanding Of India's Problems

NEW DELHI—Mrs. Leishmi Menon, India's Deputy Minister of External Affairs, said in Colombo that Indians abroad ought not to judge the Government harshly because of its inability to play a more positive role in bringing relief to them.

The Government's inability was not due to its lack of interest or affection for the people abroad but due to the restraints to which it had to subject itself, such as the sovereign rights of other governments.

She asked Indians abroad to do their best on their part to maintain the honour and prestige of India, and to show greater understanding and tolerance of the people with whom they lived.

Mrs. Menon was speaking at a reception accorded to her by Kerala people resident in Ceylon, soon after her arrival in Colombo on a brief visit at the invitation of the Ceylon Federation of University of Women.

First Novel By S.A. Indian

THE first novel to be written by a South African Indian is expected to be published this month. It is entitled "Behold the Earth Mourning" and is written by Dr. Anurag R. Singh. It is the story of a well-to-do Indian family who participate in passive resistance. Dr. Singh, a well-known figure in Indian public life is senior lecturer and family physician at the Institute of Family and Community Health, University of Natal.

Solar Telescope

NEW DELHI.—A new solar telescope coronagraph has been inaugurated at the Astrophysical Observatory, Kodaikanal, by Dr. P. Subbarayan, Union Minister for Transport and Communications.

Coronagraph is a special kind of telescope invented by the famous French astronomer, Bernard Lyot, for the study of inner corona of the sun. Before Lyot's invention, solar corona could be studied only during brief durations of total solar eclipses.

During the last 85 years or so, it has been possible to study the corona observationally only for the total time of four hours or less.

Kashmir's First Engineering College

NEW DELHI.—The first engineering college to be established in Jammu and Kashmir was formally inaugurated in Srinagar by Prof. Humayun Kabir, Union Minister for Science Research and Cultural Affairs.

This institution which is one among eight regional colleges being set up by the Centre all over India will involve an expenditure of ₹1,125 million.

Prof. Kabir said at the ceremony that the opening of the college would be the foundation stone for technological revolution in Kashmir State which had unlimited scope for developing small scale and cottage industries.

Indian Opinion

FRIDAY, 4TH NOVEMBER, 1960

TESTING TIME

UNTIL Sunday last it seemed that the Government would quietly overlook the fact that it had promised the Indian people that it would give them their "college" in 1961. Nothing at all was heard from any quarter. Not even the University of Natal knew what was going to happen. In fact, it was greatly perturbed at the continued silence of the Government. On Monday morning the announcement came out of the blue—the Indians would have their college on the next day, Tuesday, November 1. The announcement issued by the Minister of Education in Pretoria at midnight on Sunday said that the college would be "inaugurated" on Tuesday. Nobody is as yet certain what exactly is meant by "inaugurated." Tuesday has come and gone and no one has seen any form of "inauguration."

The manner in which the Government has acted in this matter makes it quite clear that it is not at all concerned with whether there is university education for Indians or not. There are, as yet no premises, no teaching staff and no clear indication as to what will be done, and where. The Government has made the announcement and regarding itself bound by it will provide some makeshift arrangement for the Indian people. The Coloured people in Cape Town started off with an old infant school with infant furniture in it. It will not be unreasonable for the Indian people to expect anything from the Government in their case. As far as the Coloured and the African people are concerned the Government has, in the eyes of the Western World, some obligation to them. But this is not the position with the Indian. For fourteen years now the United Nations has discussed the South African Indian question in all earnestness but South Africa has gone her own way in the matter of the Indian people, notwithstanding what India and other Asian countries have had to say. In view of this it is quite likely that the Government, anticipating that the Indians might themselves refuse to have any truck with the college, might offer some makeshift arrangement in order to test Indian reaction. And this is the problem.

It is quite a simple matter to hold some deliberations and then to issue a strongly worded statement stating the proposal and then calling on the Indian people to have nothing to do with it. The issue is not so simple as that. When the Hindu community cannot itself abide by the decision of the South African Hindu Maha Sabha to close their business premises for one day on the occasion of Deepavali, when officials of the Maha Sabha itself fail to close their businesses on that day, it is unreasonable to believe the complex larger Indian community will act as one. The leaders—and Indian leadership these days consists in the issuing of renegade statements to the Press—may call out to the high heavens but ultimately the

(Continued on next page)

A VILLAGE FAIR IN INDIA

EVERY now and then, driving through the Indian countryside, you are likely to come upon village fairs.

The dates for these fairs, falling on festivals and holidays, seldom vary from one year to the next and are known to the local population for miles around. But, to the stranger, coming upon them unexpectedly in a wayside village the fairs seem to burst quite spontaneously, full of colour and vitality.

After miles upon miles of straight, dusty, deserted roads, all at once there is a throng, of people and sudden gaiety.

The roads are crowded and—so the one road of the village is often the main trunk road for cars—traffic often comes to a standstill. Crawling at a snail's pace past the newly erected stalls with their bright canvas awnings, the visitor cannot help being fascinated by the wares offered for sale at the village fair—an intriguing jumble of traditional Indian handicrafts and sweetmeats and useful items of modern factory-made plastic.

One stall will display all types of decorations for bullocks and camels. Lines of small brass bells strung on leather for bullocks' necks and camels' legs. Large blue and white beads, threaded on tough coloured string, to adorn the heads of horses.

Next to this stall will be another of modern plastic wares and combs laid out symmetrically on the ground and on trellis-tables, with their colours grouped together and their gaudiness dimmed by the reds and the oranges, the blues and the greens shading one into the other.

One man squatting on the roadside at the mouth of the stall is busy snapping sugar-cane into even inch lengths. Stripped down to its creamy inner skin, the small rounds fall into a fresh and juicy heap beside him. He takes up his cutters and zips rhythmically, only stopping to sell occasional rounds of sugarcane to passers by.

Melons and mangoes are arranged in tidy pyramids and ripe little piles in the stall beside the sugar cane. And next to them is a stall of sweetmeats. All varieties of sweetmeats are spread out on brass trays with their thin sheets of silver paper flapping over them in the slight breeze of the moving crowds.

Then there is a stall selling

large crisp rounds of fluffy popad. And another with buckets, round brass and small brass frying pans.

Glass bangles are being another stall. Rows and rows of bangles in every colour, so very cheap but so beautiful.

There are hawkers, the middle of the road, of the traffic, with their strapped on scaffolding them or mounted on the front of them. They are balloons of all shapes and odd colours, carefully twisted nimble fingers into traps, baskets and Another hawker is selling windmills on sticks. The is shiny foot gold and mixed with the dazling and blues. These are the toys which amuse children five minutes before they break, but cost only a few paise—so their parents do mind.

Behind them is a man from force into glasses by a handle like an old sewing machine. On the top of the pump there is a white bird, which revolves as turns the handle. A group of children stand round him, tug with delight on the white string at each movement.

Through the crowds at the camel stalls wander along behind owners. They sound like cushion bolls as their bells brash jangle in every step. bullock carts which have in the people from the big villages, see in a wide about the fair, waiting to port their passengers back at the end of the day.

There is a festive air everywhere there are whole families in their clothes enjoying the outing.

In terms of trade, I do know how much should be attached to a fair. In terms of there is no doubt that the are always a tremendous

—MARIE DOBBS in a text over All-India Radio.

Fountain Of Wisdom

Owing to a prolonged life, men have become so so organise and establish their of living by bayonets, bullets, and guns and galleons that they such an order of life is not normal but that no other is.

THERE WERE CLEARLY MANY UNNECESSARY ARRESTS —Race Relations President

Ladysmith Deepavali Celebration

IN a statement published in the Race Relations News of September, 1960, the President of the South African Institute of Race Relations Dr Edgar Brookes declared: "We all breathe more freely now that the emergency is over, and in the days which have followed many of us have been taking stock of the situation. I do not propose to go into the question of whether the proclamation of an emergency was necessary, a matter on which there is bound to be legitimate difference of opinion, but simply to deal with some of the incidents of the period."

First of all it has become very clear that there were many unnecessary arrests. People were arrested who ought never to have been arrested, and people for whose arrest there might have been some excuse were kept in detention for periods far longer than was necessary.

In our relief at seeing them all out again we must not let ourselves forget that many of them ought never to have been in. In particular it seems a most regrettable thing that office-bearers of the Liberal Party, who stand for racial co-operation, were in so many cases sent to longish in gaol.

Special Interest

In the second place we, as an Institute, should take a special interest in the side which were

made on urban locations and the arrests of so-called "outsiders". When presented in the Press by "inspired" statements, there were made to seem a legitimate cleaning up process and there can be little doubt that in the course of them many lawless and criminals were arrested.

The fact remains that very large numbers of Africans were arrested who were not in any sense of the word lawless or criminals. As far as one can ascertain the net thrown included men who were in work, men who were self-employed and even senior school boys.

Treatment

When arrested, they were sent to gaol and treated, unlike the "detainees," as ordinary convicts. Not to be in employment should

not be a cause of arrest at all; it should certainly not be a cause for treatment as an ordinary criminal. It is to be hoped that acts of this kind will not be repeated, but if ever they are they should be conducted by local police who know the area and who should be accompanied by leading superintendents or others who know the people.

It should not be a matter of a centralized programme of arrests carried out by police who are strangers to the district without effective co-operation with the local authority.

The third and the last point which I wish to raise about the Emergency is the extent to which we all allowed ourselves to be incited. The greater the number of people who speak out courageously at such times the more difficult it is for the Government to take reprisals.

Serious Thing

The silencing of the Press was a very serious thing. Some may argue, even some of our own members, that there are inevitable concomitants of a State of Emergency. But all will admit that a State of Emergency can be proclaimed momentarily or without sufficient authority, and if then all sections of the Press remain silent our members are indeed betrayed.

This is a matter which we must all take to our own hearts and about which we must each in his own way try to see his own duty in the future.

This Institute has always set its face against violent action, irresponsible speeches and the unnecessary use of force. It is therefore the more emboldened to speak its mind on these matters where repression seems to have gone beyond what was necessary and where freedom has been unnecessarily interfered with.

TREAT FOR AFRICAN CHILDREN

THE Yuvak Mandal and the Mahila Mandal of Port Elizabeth treated 2,500 African children to milk and buns on the occasion of the Gaurat New Year.

Mrs. Savitribai J. Bhande the chairman of the Mahila Mandal and Mr. Ramdas Daya, the chairman of the Yuvak Mandal, assisted by Mr. E. Atwell and Mr. Hill of the Mayor's Feeding Scheme made the distribution in New Brighton.

ON Sunday the 16th October, 1960, the Hindus of Ladysmith held their 20th Deepavali Celebration, under the auspices of the Ladysmith Deepavali Celebration Committee. The venue was the Sanathana Dharma Sabha Hall. The hall was packed to capacity with well over a 1,400 present. Lectures were delivered by the Chairman Mr. M. Kallie, Mr. Vithal Lal, Mr. N. S. Muddafar and Mrs. Pancham Mahora. Mr. G. S. Naicker (D. A. Commissioner of Scouts Mootzner) was the guest speaker and Mr. S. A. Parana moved the vote of thanks.

Items were rendered by the children of the various vernacular schools and suitable music was provided by the Prabhat band.

The high light of the day was the Final procession. A giant shipbearing the name "Sri Teja" paraded the streets led by the Vagans Rover Crew Scouts (Brigade of Marlitzburg). They were followed by a group of people who depicted the progress by Indians in all walks of life over the last hundred years. At times the procession consisted of nothing less than 5000 people of all religious groups and of all nationalities lined the streets to watch this grand spectacle.

Ladysmith ought to be congratulated as it is the first town in which such a celebration and procession has been organized to pay tribute to their forefathers who set foot on South African soil on 16th November, 1860.

At the conclusion of the celebration 34 Deepavali lamps were distributed to indigent Indian families, and a silver collection of £6-9-7 was made in aid of the Aryan Welfare Homes of both Pietermaritzburg and Durban.

Testing Time

(Continued from previous page)

ordinary man in the street will have to act. The fortunate ones will be able to send their children overseas but what of those who cannot afford to do so. Who is there among us who will cast the first stone if some decide to send their children to the "Coolie College"? Who is there among us of the stature of Mahatma Gandhi and Nehru who set the example by their own action and behaviour in private and public life. What moral right has a "leader" or an "eminent" member of the community who occupies offices in the middle of the town under a permit from the Group Areas Board, or who chose voluntarily to live in Reservoir Hills either in anticipation of the fact it would be declared Indian or being satisfied that this would be so, to call upon the ordinary man not to send his child to the Indian college? Will they themselves deny their children any education to the extent of refusing to send them overseas even if they can afford it just in order to suffer the consequences of their own call to the Indian people? These are very important questions. They must be answered first in all seriousness before a call is made on the community. The decision is no easy one. It is one thing to issue a thunderous statement of principles—quite another to put these into action. We stand on the threshold of a new century with even more complicated problems confronting us.

WATCHES. Great models 25 Jan. 1960, waterproof, shock-proof, anti-magnetic, unbreakable mainspring, 100 ft. with 100 ft. metal expansion strap—price £17. As above, but 11 Jan. 1960—£17. As above, but 12 Jan. 1960—£17. As above but with self-changing calendar, 12 Jan. 1960—£17. As above 12 Jan. 1960. For 1960. Order models from 1960.

LADIES' models 25 Jan. 1960, waterproof, shock-proof, anti-magnetic, unbreakable mainspring, 100 ft. with 100 ft. metal expansion strap—price £17. As above, but 12 Jan. 1960—£17. As above but with self-changing calendar, 12 Jan. 1960—£17. As above 12 Jan. 1960. For 1960. Order models from 1960.

A. J. AGNEW'S, Print House, No. 10/11, 115, The Mayfield Building, Elgin Street, or P.O. Box 979, Johannesburg. Books limited, under immediate sale.

ACHIEVEMENTS AND SETBACKS IN THIRTEEN YEARS OF INDEPENDENCE

By PROFESSOR HUMAYUN KABIR

Of the side of achievements there are many things of which India can rightly be proud. The progress and prosperity of a country, is very largely measured by the spread of education and literacy, the development of industries and especially the production of iron and steel, and the improvement in living conditions measured by vital statistics and food supply.

In the field of education and literacy, the achievement of India since independence is little short of phenomenal. In place of about 16 million children in elementary schools the number now is almost 35 millions. An increase of 20 million pupils in less than 15 years is an achievement of which any country can be proud. The Secondary School population has trebled and the number in the U. universities has increased almost fourfold. In Technical and Engineering education, the progress is even more striking, and it is expected that the 1961 Census will show a great leap forward in literacy for the country as a whole.

In the field of industry, many new and basic industries are being built in India for the first time. Production of steel is an almost infallible index of industrial growth. Indian production of steel has trebled in 15 years and by 1962 is expected to be five times of what it was in 1947. Japan between 1920 and 1940 saw a comparable rate of expansion in the production of steel.

In the field of vital statistics, the improvement in health services has sharply brought down the death rate. The draft outline of the Third Five Year Plan indicates that almost all our allocations have been spent as the growth in the population has outstripped all expectations.

Rise in Food Prices

Even the increase in prices of food and consumer goods is an indication that there is more purchasing power available in the economy. Food production has increased by almost 50 per cent in the last 15 years. Production of sugar has doubled. The growth of population is less than 20 per cent during the same period. Import of food-grains has not been materially

The following statement of the achievements of India was made by Professor Humayun Kabir on the eve of the thirtieth anniversary of Indian independence. It was published in The Hindu of Madras.

reduced. It is thus clear that there is more food per capita of the population available today than there was in 1947. If prices of foodgrains and sugar are still maintained at high levels, the only possible conclusion is that more people than before are willing and able to consume the increased supply.

There are all on the credit side and there are many things more but we must not forget that there is also a debit side. The first thing that strikes one is a loss in national integration and integrity. Before freedom, the struggle against the British united the people. The goal of independence was itself a great unifying factor. Today with independence achieved and the British gone, one major binding force is no longer there. The English language was also a factor that united people in different areas.

Today the position of English has weakened but Hindi has not yet been able to become an equally effective bond of unity.

Social justice and creative service of the nation could have supplied a new binding force. Unfortunately this has been a failure in integrity and idealism at almost all levels. People who have in the past suffered for a cause today seek to reach their selfishness for personal gain. In fact, selfishness seems to be on the increase. Students begin to think of soft jobs before they have completed their studies. E. V. Raman seeks his own ends with little care how others fare. In independence should have liberated the energies for creative work, but unfortunately very often they are dissipated in intercaste struggles.

Growth of Disparities has become a danger to the nation. We maintain only at our peril. Because we do not identify ourselves with the nation, we had national property snatched and decimated at the slightest provocation. Because we disapprove of an individual act by an individual, we burn towns or damage

telephone without realising that we are imperilling ourselves and endangering national life. There seems to be a narrowing of loyalties all along the line, instead of thinking in terms of larger ideals or even of nationalism, many people seem to be content to think in terms of caste, language or group. This is partly due to the feeling that things are not always decided on merit, but for other considerations which happen to suit the needs.

Favouritism

There is also a widespread impression that almost anything can be done provided one approaches the right people. Favour, not desert is regarded by many people as the key to success. The vague charges of corruption that are heaped about are another symptom of this general atmosphere of lack of faith in public and private integrity. There is no doubt that many of the charges are unfounded and most of them are exaggerated but the very fact that the charges are made and are usually believed prove that there is something wrong with the body politic. The saying that a judge must not only be fair but must also be believed to be fair applies to every sphere of public and private life.

Another disturbing feature is the tendency to quarrel with evil. This has been one of our national failings throughout the ages. In the "Mahabharata," Bhishma and Kishana and Drona disapprove of the action of the Kouravas, but even in the court scene, where they seek to dissuade Drupada, neither intervenes to stop the outrage. It is a matter of almost everyday experience that when we see evil, we sometimes shut our eyes or even if we condemn it, we are not generally prepared to take action for removing the evil. In the unfortunate disturbances which have occurred in different parts of India in the last 50 years, the minorities have hardly ever been more than a small fraction, perhaps at

most one or two per cent of the entire population. The vast majority have justified their action and disapproved of it, but taken no action to stop them.

Independence was achieved because we partially overcame this national trait. We stood up against the mightiest empire in history and refused to surrender. Sometimes our voices were strident, but whatever protest is better than silent submission. Gandhiji used to say, non-violent opposition of evil is best, but even violence is better than cowardly submission. Today, there is too often a tendency to adopt the safe line. Advisors do not advise but try to anticipate what advice will be palatable. Even people who revere the power of the British empire seem reluctant today to speak out their minds on many issues of public concern.

This is the more surprising as we have at our national leader today one who has exhibited courage over all other virtues. Jawaharlal Nehru has again and again said that fear is the root of almost all evil. Nations behave treacherously out of fear. Individuals do things of which they are ashamed in their inner moments because they are afraid. We become free by coming out fear, and yet today fear in many forms is working to weaken national life and corrupt it.

Independence demands constant vigilance. Greatness of a people depends upon courage and magnanimity. India's remarkable achievements on the physical plane since 1947 prove that Indians lack neither ability nor industry. The weakness of the moral fibre is, however, a disturbing factor, and yet leaders have in the past proved that they can rise to the greatest heights of self-sacrifice. Independence has brought almost unlimited opportunities to every Indian and with the opportunities have come new responsibilities that cannot be refused.

R. VITHAL

Bookkeeping, Writing up Sets of Books, Balance Sheets, Income Tax Returns.

Contact No. 12 Barkly Avenue, 34 Market Street, Cor. Douglas & Market Sts. Johannesburg. Phone 23-1094

INDIAN EMIGRANTS IN S. AFRICA

By P. KODANDA RAO

OCTOBER 13, 1960, is the centenary of the emigration of Indian indentured labour to South Africa, which has since led to unforeseeable problems for India, South Africa, the Commonwealth and the United Nations. The first batch of labourers sailed from Madras by the S.S. *Troop* on that date and reached Durban, the port of Natal, on November 16 of the next year. The current October is also significant in that the white population in South Africa, growing groups of British and Janaprasad, held a referendum outside of South Africa should become a republic and risk membership of the Commonwealth. In the same month the United Nations is likely to consider once again India's reference to South Africa's treatment of South African Indians of Indian origin and her other apartheid policies. It may be recalled that it was in October of 1946 that India made the reference for the first time.

Natal, which was a British Crown Colony in the mid nineteenth century, needed labour to work in its mines and plantations. Facing a severe labour shortage, the British Government decided to recruit Indian labour. It repeatedly pressed India to permit the importation of Indian labour. Finally, in 1860 India permitted it because it would benefit not only the British planters but also the Indian labourers. The permission was given on the condition that after five years of indenture, the labourers should be free to re-indenture, or to be repatriated to India, or to settle down as free British citizens in Natal. Indentured Indians were followed by more free Indians. When an increasing number of ex-indentured Indians chose to settle down in Natal as free citizens and the number of free Indian immigrants also increased, the whites were bitterly disappointed, and over the years stimulated racial tensions or repatriation, and the way given rights was by the and reduced economic opportunities. The Boer Republic of the Transvaal imposed segregation in ownership and occupation of land, in residence and trade, and denied political rights of Indians and barred further immigration of Indians. The present Boer Government of South Africa universalised segregation to the whole country on the basis of four races—white, coloured, Indian and African, and called it apartheid.

The evils of indentured labour

The following is a talk given recently over All-India Radio by Mr. Kodanda Rao who was personal Secretary of the Right Hon. Y. S. Sastri when he was Agent General in South Africa

It is a fact that Gopal Krishna Gokhale persuaded the Government of India to prohibit in 1911. Mahatma Gandhi agreed in 1914 to voluntary repatriation of Indians to India and the prohibition of fresh Indian immigration to South Africa in 1914, but did not challenge segregation as such in the Transvaal where it was most humiliating to Indian interests and self respect, but hoped that vested interests would be protected and harsh laws administered leniently. At the Imperial Conference of 1921 the late Rt. Hon. Y. S. Srinivasa Sastri secured the passage of his resolution that Indians lawfully settled in any of the Dominions should not be discriminated against on the grounds of their race. The late Rt. Hon. Field Marshal J. C. Smuts excluded South Africa from the operation of the Resolution. In 1927 the first Round Table Conference between Indians and South Africa was held in Cape Town and formulated the Cape Town Agreement which was approved by Mahatma Gandhi and reached by both the Governments. It made a radical change in the then current policy of South Africa. Repatriation, though professedly voluntary, was an admission that Indians were an "undesirable" element in South Africa. The repatriates, who received free passage and a bonus had to surrender their South African domicile and promise never to return to that country. This humiliating system was replaced by the more general system of Assisted Emigration, which permitted an Indian to return to South Africa under certain circumstances. Though few Indians could return to South Africa under the new system it removed the sting in repatriation and was, therefore, less humiliating.

But the major achievement of the Cape Town Agreement was that the South African Government undertook to reverse its policy of racial segregation of Indians and promised to uplift the permanent population of Indians so that they did not lag behind other communities in South Africa, which might include the whites also. The achievement of this achievement

from the Indian point of view was greater in that it was signed by the Nationalist Party of South Africa, led by the late Rt. Hon. J. B. M. Hertzog, who had given an electoral promise to rid South Africa of its Indian population, lack, stock and barrel.

The Cape Town Agreement had another radical innovation. South Africa had refused all earlier requests of India to send a representative to watch over the interests of Indians in South Africa. In the Cape Town Agreement the situation was reversed. The South African Government requested India to send an Agent to help the implementation of the Agreement. Much against his wish, Mr. Sastri was persuaded to go to South Africa as the first Indian Agent. Rebuffed and suspected at the outset, he soon won the respect and confidence of Indians and Whites and, more particularly, of the South African Government by his tactful and impartial adherence to the letter and the spirit of the Cape Town Agreement and by his personal qualities and abilities, and was able to secure the implementation of certain of the provisions of uplift in the Agreement and reduce the prejudice against Indians to a degree. His greatest achievement was on one personal success. Sastri admitted ruefully that in 1928 Sastri was the most humiliated and most popular statesman in anti-Indian South Africa. And Sastri's mission was described by a British paper in Durban as the "reign of Sastri in South Africa".

But the improvement in the status of Indians did not last long; in fact, it deteriorated rapidly when Assisted Emigration failed to reduce the Indian population to the satisfaction of the South African whites, who, consequently, fell back on segregation and forced Indians long settled in some places to shift to other places, which were distant, unwelcomed and unprofitable. To stem the tide to rule, the second Round Table Conference was held in 1932 in Cape Town which reaffirmed the Cape Town Agreement but only in the letter but not in the spirit. The status of the Indians grew worse. In desperation, India enacted the Indian Reciprocity Act in 1943,

imposed reciprocal disabilities on South African whites visiting India, and cut off trade relations and recalled the Indian High Commissioner in South Africa, knowing full well that retaliation would not pay. For, India belongs to the bride's party, while South Africa belongs to the bridegroom's party, as it were.

Neither retaliation by India nor passive resistance by Indians in South Africa brought any relief to Indians but only hardened South African whites who feared the Indians more than the Africans for fear of that the former might give leadership to the latter. Finally, India took the matter to the United Nations in 1946, a year after it was inaugurated and a year before India attained independence. She charged South Africa with having violated the Cape Town Agreement, which was in effect an international treaty between the two members of the United Nations, and with having violated the Charter of the United Nations, which prohibited racial discrimination. South Africa contended that the Cape Town Agreement was not an international instrument and its racial policy was a domestic question, outside the purview of the United Nations. Since then India has repeatedly brought the question before the United Nations and so often South Africa repeated its objections, and as often the great majority of the members of the United Nations rejected South Africa's contention and appealed to it to reach agreement with India and Pakistan on the basis of the UN Charter. It appointed a three-man committee, and later commissioned the Secretary-General to enquire into and report on the situation in South Africa. South Africa non-cooperated with the Committee, and the Secretary-General has had to postpone his visit to South Africa on account of current developments in the Congo and in UN itself in New York.

The recent shooting of Africans in South Africa has raised the newly independent African States to organize a boycott of South African goods and services and evoked the sympathy of many white trade unions abroad. South Africa has been made to feel the pinch, and voices have been raised by some white industrialists and businessmen that some compromise should be sought on apartheid. It is possible that South Africa will lose sympathy

openly in the United Nations and perhaps stood alone already the United States of America, which in early years, stood by South Africa, has turned against it.

The South Africans of British stock who form nearly half of the white population in South Africa, regard the republic idea bitterly and will lose all hope of friendly intervention of Britain in pushing their rights and self-interest. Already the Union Jack and the English National Anthem have been banned. The English language is likely to be degraded and the British nation will be driven to the wall to fight a desperate battle and suffer greater frustration and despair than any other depressed race in that unhappy country, for the fall will be greater.

As a republic, South Africa will lose even the support of some members of the Commonwealth, particularly Britain. Though not in favour of supporting apartheid, Britain stood by South Africa by concluding that the problem was a domestic one in order that it may remain in the Commonwealth and give defence facilities and economic benefits to Britain. It is a great pity that at the last Commonwealth Conference India and Pakistan submitted to the British and South African view, and refrained from discussing the question formally in the Conference for the further signifying that the resolution of the Conference should be unanimous. It may be recalled that at the Imperial Conference of 1948, he late Mr. J. B. S. P. representing pro-separatist India declared formally and openly the Indian question in South Africa and passed the passage of his resignation with the vote of all the members, except South Africa and did not let it be shelved for the sake of unanimity. Now South Africa was quick to seize on the recent unfortunate lapse of India and to claim that the Commonwealth, including India, had acknowledged that racial policy of South Africa was a domestic one. India has consistently contended that it was not a domestic one in the United Nations and pointed out that it was one in the Commonwealth. South Africa is sure to quote India at the Commonwealth Conference against her in the United Nations. India has suffered in her championship of race equality and let the honour be lost.

"AFRICA SOUTH" IN EXILE

By ROSALYNDE AINSLIE
in "The Democratic Journalist"
October 1960

"AFRICA SOUTH," a quarterly journal of African affairs, sponsored by Chief Albert Lutuli (imprisoned President-General) of the new banned African National Congress, Dr. G. M. Nkomo (President-General of the South African Indian Congress) and Alan Pama (President of the South African Liberal Party) and many other leaders of the struggle against apartheid, has been published in Cape Town since 1956. Dedicated to the promotion of non-racial democracy in Africa, it carried the active attention of the Union Government, and copies were banned from sale on railway bookstalls where copies of known fascist publications such as the "South African Observer" are freely available. The magazine was attacked in Parliament as "communist" and with of great regularity in copy with such "unimpeachable literature" became its. All the large advertising concerns boycotted it, and when the third issue was dedicated to those of the captured in the Treason Trial—boy happened to be those of our sponsors—the printers refused to handle the magazine. A smaller, and less systematic, firm had to be found.

That was only the beginning. Despite an official ban of some £1000 he might be expected to appear. The Editor, Ronald Segal, submitted its production for some time and further help came from sympathetic overseas.

By 1958 the initial circulation had been more than doubled and the magazine was read by Africans, Asians, Europeans, in South Africa, Central Africa and even further north. It became a sort of rallying point for changing opinion, for the discussion and analysis that have accompanied the far-reaching changes in Africa over the past few years. And to readers overseas, it became a principal source of information on a continent that has only recently been struggled as crucial to the peace of the world.

Practically every African leader in East, South and Central Africa has played a part in the growth of "Africa South." Many have written for us. While the focus on South West Africa was read in part into the minutes of the Trusteeship Committee of

the United Nations.

By 1959, the editor had called about his very own of these cordial campaigns of hatred that are associated with Fascism. He himself calling themselves a "Ku Klux Klan," posted his threatening letters, telephone calls threatening his life, and finally they sat him in his car outside his own home. The police would do nothing to intervene, or protect him, and there was good reason to suspect their collaboration in the whole affair. It was one thing, information contained in some of the letters was of an intimate nature that it is difficult to believe that it could have been available to anyone but a close friend or a member of the Secret Police. Mr. Segal was also refused a license to carry a gun for his own protection—though normally in South Africa any white used hardly apply for one.

The government soon took an open hand, by banning Mr. Segal, under the Suppression of Communism Act from associating any gathering in the Union for a period of five years. He had in fact never had any contact with "communism" as defined anywhere in the world but in South Africa, and international protests finally started the implication from the Minister of Justice (now Governor-General), that his editorship of "Africa South" and support for the magazine to boycott Nationalist goods were his reasons for the ban. At the same time, Mr. Segal's passport was so close that it became illegal for him to leave the country (passport—free and imprisonment).

The banning made editing all but impossible. According to the South African definition of a gathering he was not to meet even a contributor in order to discuss an article. If the police had been more efficient, perhaps it would have been impossible, and the constant danger of a good measure for breaking the law only came to an end with the declaration of a State of Emergency in March 1960, when he was forced to flee the Union to escape arrest in the wave of political detention.

Now, "Africa South" is being published in exile from London. A public appeal has been launched to struggle for its freedom and it has played

itself to continue to for the freedom of South Africa until it has helped to win right in return there.

The survival of "Africa South"—for some copies are still in the Union—is all the more important because every other newspaper the Union has either been banned—the "New Age" "Torch"—or has been boycotted under the policy by virtual self.

The Editor, Mr. Segal, and his reporters of "New Age" arrested, and may be held March 1961 under arrest on many detentions. The papers still looking they publish on of the detentions, or any question on their conditions, but the government has first. Most sinister still, it is known that photographs of the Sharpeville massacre, suppressed by editors of mass papers, and accounts the murders in large strips were reported but in the overseas press, and less is thus being learnt South Africans of events in their own country; less and less escaping through the channels of overseas. And those who make their business to find out truth are finding it impossible to have their published within the Union. Some of these articles are finding their way into the "Africa South." It is common that our detentions South Africa shall continue come from within the Union and where necessary they be published anonymously.

It is to be hoped that, in all over the world will be the state of press in South Africa, and demand release of their colleagues in prison, and do all they support those who struggle report honestly the tragedy contemporary South Africa.

DRY RED CHI

No. 1 Mixed Grade Dry Chilies, Neet 25th Bag
Any amount obtainable for Cash.

Write for Grain Bags and Super Pockets.

MAARMANS (Pty)
Box 26, Phone 124
BRITS, Transvaal.

CENTRAL LIBRARY FOR MEDICAL STUDIES

NEW DELHI—Mr. D. P. Karmakar, Health Minister, stated in the Rajya Sabha recently that the Government had a plan to set up a national library for medical studies and that it would be finished soon.

Mr. Karmakar was intervening in a two-hour debate on the fourth annual report of the All-India Institute of Medical Sciences.

The Health Minister said that the library, which would be set up in the third Five-Year Plan period, which would have the maximum number of books available on medicine, and it was proposed that that if a doctor in any part of the country wanted to consult a particular book it should be sent to him on loan.

With regard to the Medical Institute, Mr. Karmakar said that it had been progressing satisfactorily and that it was bound to grow into a "top institute" in due course.

Active research in indigenous drugs, he said, was being pursued at the institute and it was proposed to start a study of the history of medicine here as soon as a competent professor on the subject was available.

A Present From Soviet Premier

MR. KHRUSHCHEV has sent gifts—a colourful album of a famous Art Gallery and a "musical" model of a Sputnik—to 13-year-old Praloka Amichand Bhaveri, of Bombay for his paintings depicting a crowd which came out to welcome Mr. Khrushchev during his visit to India.

The painting won the President's God Medal in the last Shankar's International Children's Competition.

GOVERNMENT'S NEW AWARDS

THE Government of India have decided to introduce a new award for meritorious acts of a humane nature. The award will have three classifications: Class I for conspicuous courage under the circumstances of very great danger to the life of the rescuer; Class II for courage and promptitude under circumstances of great danger to the life of the rescuer; and Class III for courage and promptitude in saving life under the circumstances of grave bodily injury to the rescuer.

Already there are civilian awards, namely, Bharat Ratna, Padma Vibhushan, Padma Bhushan and Padma Shri, which are conferred in recognition of meritorious public service and for service in other fields, including the advancement of art, literature and science.

Civilian citizens are also eligible for the award of Ashoka Chakra, Class I, Class II and Class III for acts or series of acts of gallantry other than in the face of an enemy on land, at sea or in the air.

President's Gift To Hindi Poet

PRESIDENT PRASAD presented to the well-known Hindi poet, Sumitranandan Pant, a collection of Hindi poems on nature, at a luncheon at Rashtrapati Bhavan, New Delhi.

The volume was presented to mark the 60th birthday of the poet, who has made a rich contribution to nature poetry in Hindi.

A distinguished gathering, including the Union Home Minister, Mr. G. B. Pant, attended the function.

THANKS

We acknowledge with thanks the donation of *Lag* from Dr. D. S. Rastomjee, Durban.

DIRECT IMPORT FROM INDIA AND PAKISTAN

We have pleasure in announcing the arrival for the Xmas and New Year

LATEST SHIPMENT IN

Agarbattis, Caromboards, Plastic, Rolled Gold, Silver Bangles. Latest Jewellery & Hair Ornaments. Sequins, Diamontics & Trimmings. Muradabadiwares & Fancy Goods

We specially cater for Hawkers and Traders

When Next in Town it Will Pay You To Visit

A. K. HOOSSEN & SONS,
IMPORTERS—WHOLESALE

116 Queen St., (HOOSSEN'S BLDGS) Durban
Write For Our Price List

Indian Records Now Cheaper!!

7/6 Each (Plus 3d Tax.)

AVAILABLE IN SINGLES OR SETS

Some Of Our Latest Hits:

DIL DEKE DEKH, UJALA, NAAGMANI, USTAD, MAIN
MEHNDI, MISS INDIA, AGRA, NASHIK-MEHIKUM, GHAR
ROAD, TALAQ, DO USTAD, SANSAR, AMAR DELP,
MOTHER INDIA.

Special Offer: 1 Box of 10 Records Assorted, 20 in Box
At a Great Saving Price—30/- per Box.

ORDER NOW — FREE PACKING

C.O.D. Orders to include 7/6 deposit.

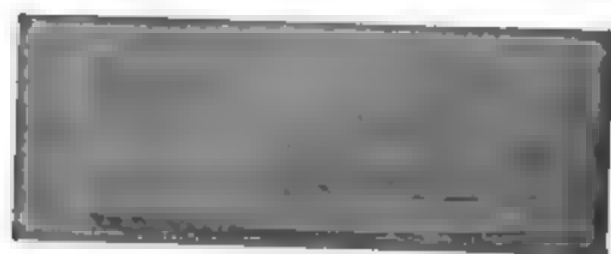
Only Obtainable At:

NATIONAL RECORD COMPANY,

2 Ajmeri Arcade (off 141a Grey St. & 50 Cathedral Road)
P.O. Box 1574 DUBAN Phone 67882

B-I

Sailings Between
East African Ports
Karachi And Bombay

S.S. Kampala due 29th Nov.

Sails 3rd Dec.

S.S. Santhia due 31st Dec.

Sails 5th January 1961

PASSAGE FARE FROM DURBAN TO BOMBAY

First Class	single with food	£117-15-0
Second "	" " "	£78-10-0
Third Class with food		£39-15-0
Third Class without food		£34-10-0

For further particulars apply to—

Shaik Himed & Sons
(Pty.) Ltd.

390 Pine Street,

Durban.

Telephone 20432,

Tel. Add. "KARAFAT."

Cable & Tel. Add. HARGVAN.

Phone 29368

P. Hargovan & Co.
(Pty.) Ltd.

Received Shipment of Genuine Fireworks "Kwong Man Lung" Brand. Order Your Requirements Now.

Imported Screw Cap Neck 3 1/2" Diameter Mouth Pickle Jar

1 Gallon 9/6 each F.O.B. DURBAN

2 " 12/6 " " "

3 " 20/- " " "

4 " 25/- " " "

PACKING EXTRA. CASH WITH ORDER ONLY.

155-7 WARWICK AVENUE,

P.O. BOX 1250.

DURBAN.

fifty years ago...

November 1910

MADRAS GOVERNMENT AND TRANSVAAL DEPORTEES

[From "The Indian Opinion" November 5, 1910]

THE following is the full text of the Order of the Madras Government in reply to the appeal of Indian South African League for financial help on behalf of the Deportees:

In dealing with the request from the Indian South African League for pecuniary assistance to the persons who have been deported from the Transvaal, the Government wish to be their position clear:

Firstly questions connected with the deportation of Indians from South Africa are of an Imperial nature and the Madras Government can take no independent or isolated action in that connection. Nor can they, as a Government, make grants from public funds in order to assist men who, judging by the statements which have appeared in the public press, intend to return to South Africa to put themselves into conflict with the law and administration of a British colony.

Secondly, the action of the Government of Bombay referred to in the League's representation is not relevant as regards the request made on the Madras Government. The Bombay Government sent on the deportees who claimed to belong to this Presidency to Madras at public expense, as the Madras Government would do in the case of destitute persons landed here who appeared to belong to some other Province, but to send men of this description to the Province to which they appear to belong and to support them within their Province are quite different matters.

Thirdly, the Madras Government cannot accept the proposition that the deportees, regarding whom representations have been made, are, as a class, claim to be citizens of Madras. It appears from a list which has been prepared by the South African League that a very considerable number of these persons were born outside India and had never set foot there until they were deported from South Africa. There is no reason to regard such persons as having any special claim on the Madras

Government.

Fourthly, the Government cannot undertake to maintain these deportees for an indefinite period of time. Most of them appear to belong to trades for which there is demand in this country, and there is no reason why they should not attempt to earn their living here.

The Government, however, recognise that the circumstances in which these deportees find themselves are altogether exceptional, and they are accordingly prepared to give pecuniary help to those who can show that they are destitute until they can find work for themselves.

For this purpose the deportees may be divided into three classes:—

(a) Those who have homes or family connections in this Presidency.

(b) Those who have homes or family connections in any other part of India.

(c) Those who have no homes or family connections in India.

The Government will be prepared to send destitute men belonging to class (a) to their own homes or relations and to give them subsistence for a limited period in order to allow them an opportunity of finding work; the period will in each case begin on the day on which the deportee is informed that the Protector of Emigrants or Collector has sanctioned the grant of subsistence and will cease as soon as the Protector or Collector is satisfied that the deportee has sufficient means of subsistence and in any case the period will not exceed one month.

The Government will be prepared to send destitute men belonging to class (b) to headquarters of the District or State to which they belong, i.e. to bear the cost of their railway fares and to give them batta for the journey, sending information of the Government's action to the head of the District or Resident or Political Agent of the State to the case may be.

The Government will be pre-

pared to allow destitute persons belonging to class (c) to choose whether they will remain in Madras or go to any other place in the Madras Presidency in search of work and to give them subsistence as in the case of men belonging to class (a) either in Madras, if they elect to remain in Madras, or in such other place as they may select (to which they will be sent by the Government as soon as possible).

The Government will further be ready to provide destitute men of any class with a suitable amount of clothing if necessary.

Applications on the part of destitute deportees for assistance within these limits should be made to the Protector of Emigrants, Madras, who will satisfy himself as to their conditions, and give what he considers suitable relief within the scope of the Government orders granting subsistence allowance,

where this is necessary, at a rate not exceeding what he considers absolutely necessary, having regard to the circumstances of the deportees. In the case of men sent to the molani, he will inform the Collector concerned, and the latter will take the necessary supplementary action.

The cost will be debited to Head 33, Miscellaneous—"Donations for charitable purposes."

The Protector of Emigrants should send an early report showing what action has been taken with reference to these orders.

Wanted Experienced Gujarati Bookkeeper for wholesale establishment. Salary from £50 per month. Apply with testimonials to Box 615, JOHANNESBURG.

Phone 635-6786

P. O. Box 1049.

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS

HOUSE FOR KEEN CASH PRICES

33 West Street, JOHANNESBURG.

Special Offer: India-Made Agarbattis

(SHIPMENT JUST ARRIVED)

WHOLESALE TRADE PRICES

THREE ROSES, 3 to 6	37/6 Doz
(Available in Thin/Thick Bunks)	
GATEWAY OF INDIA 3 Toles	45/- "
" " " " "	90/- "
CHANELI 2 "	18/- "
" " " " "	9/- "
MUGANDH BANI 5 "	33/- "
" " " " "	18/- "
" " " " "	8/- "
" " " " "	4/- "
LATAMANGEBKAN 1 "	4/- "
CHANDAN DHOOOP 2 1/2 Box of 16 Sticks	

CASH WITH ORDER — PRICES F.O.R. DURBAN

We have also received Genuine Basmati Rice 1/- per lb.
(Minimum Order 100lb)

We are Stockists of all kinds of Indian Dholla, Spices and Condiments, Belachos, Almonds, Tamarind, Whole Coconuts and All kinds of Imported Rice.

SPECIAL PRICES TO THE TRADE

Please write for our price lists

K. HARIBHAI & SONS

(PTY.) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants

51 Victoria Street, —P.O. Box 2154—Durban.

Telegraphic Add.: "BHAISONS"

"ઇન્ડિયન ઓપિનિયન"

શુક્રવાર તા. ૪ નવેમ્બર, ૧૯૬૦.

કસોટીનો સમય

આ રવિવાર સુધી એમ જણાતું હતું કે સરકારે હિંદીઓને માટે ૧૯૬૧ સુધીમાં 'કુલી કોલેજ' બંધાવી આપવાનું એ વચન આપ્યું હતું તેનું પાલન થયે નહિ. કેટલાક જગ્યાએથી જો વિશેના સમાચારો મળ્યા ન હતા. નાટક સુનીવર્સિટીને પણ શું થવાનું છે તેની ખબર ન હતી. સરકારની મૂકાવણી સુનીવર્સિટીને ચિંતા પડી હતી. સોમવારે અમાનક સમાચાર મળ્યા કે મંજૂરવારે ૧લી નવેમ્બરે હિંદીઓને કોલેજ મળશે. પ્રીટોરીયા થી કેળવણી પ્રધાને રવિવારે ભરૂચાલ બહાર પાડી કે મંજૂરવારે કોલેજની આરંભવિધિ થશે. આ આરંભવિધિનો ચો અર્થ એ હતું સુધી કેટલું બહુતું નથી. મંજૂરવારે આપ્યો અને થયો પણ કેટલાક જગ્યાએ આરંભવિધિ થઈ નથી.

સરકારે આ બાબતમાં જે વર્તન બતાવ્યું તે ઉપરથી એમ જણાય છે કે હિંદીઓને કેળવણી મળે કે નહિ તેની તેને પડી નથી. હતું સુધી મકાન, પ્રમાણમાં વિશે બાક કંઈ ચેતના વડાઈ નથી. સરકારે એમ કહ્યું છે કે આ ચેતના માટે તે જરૂર કંઈક તકનીક કરશે. કેપ્ટાઇનના કલક ટોકેએ એની સરખાત એક બાબતની યાજના કરી છે. હિંદીઓ આ બાબત કંઈક આચારા રાએ એ બહુતું નથી. પાશ્ચિમીય દેશોની દ્રષ્ટિને લઈ સરકારને એમ લાગે છે કે કલકો અને આદિકો માટે તેઓને કંઈક કરવાની જરૂર છે. પરંતુ હિંદીઓ માટે આવી કંઈક જરૂર હોય એમ જણાતું નથી. ૧૪ વરસ સુધી સુનાઇટે નેશનલે દક્ષિણ આફ્રિકા ના હિંદીઓના પ્રશ્નોની ચર્ચા કરી છે, અને ભારત તથા પાકિસ્તાન અને બેરોમાઇ દેશોના મંત્રાલયની દરમિયાન રાજ્યા વિના અહીંની સરકારે મન રાવે તેમ કહ્યું છે. હિંદીઓ આ કોલેજની સાથે કંઈ જાળ નહિ રાખશે એ દ્રષ્ટિને મનામાં લઈ સરકારે આ બહુ કરી વધી છે. આજ એક મોટો પ્રશ્ન છે.

કે જે જગ્યાએ ભરૂચાલ બહાર પાડી અને પછી હિંદીઓને કહેવું કે આ કોલેજનો અધિકાર કરવો એ સહેલો પ્રશ્ન જણાય છે. પરંતુ આ પ્રશ્ન એટલો સહેલો જણાય છે તેટલો તે નથી. ભારતે કિંદુ જનતાને વધુ આફ્રિકાની કિંદુ મકાનના વરદથી વિચારી પ્રશ્નને એક દિવસ કુશળ બંધ કરવાનું કહેવામાં આવ્યું ત્યારે આ મકાનના અધિકારીઓએ જાતે જ કુશળ બંધ કરી ન હતી, તે પછી જનતા ઉપલી માનવીનો સ્વીકાર કેવી રીતે કરશે? આજના હિંદી નેતાઓ જાણમાં ભરૂચાલે બહાર પાડ્યો અને મોટા પોકારો કર્યો પણ અખરે એનું પાલન કરવું પડશે આમાન જનતાને. જાણવાન હોડો પોતાના બાળકને પરદેશ ચિંતણ માટે મોકલશે, પરંતુ આમાન જનતા જે સક્રિય માનવથી તે શું કરશે? આ 'કુલી કોલેજ'માં એ કેટલું વ્યક્તિ પોતાના બાળકને મોકલે તે તેનો વિશેષ આપણામાંથી કેવું કરશે? આપણમાં મકાનના માંધીય અને નહેરુ જેઓ જે મોંઘ આપતાં તેનું પાલન કરતાં એવાં કેટલાં છે? કેટલાંક નેતા થાડો ભણીતો આજુબ કે પોતાની ઇચ્છાથી રીકરવોર હીલકમાં રહે થાડો જવનના મધ્યમમાં શૂંપ એરીયા હોડ પાસેથી પડવાને લઈ રહે તેને હિંદીઓને કોલેજમાં ન જવાનું કહેવાનો ચો કલક છે? શું તેઓ પોતાના બાળકને પરદેશ ચિંતણ લેવા માટે નહિ મોકલશે? આ અમલના પ્રશ્નો છે. હિંદી જનતા થાડો કેટલાક માંગણી સાથે તે પહેલાં ઉપલા પ્રશ્નોના જવાબ મળ્યા એકાએક, આ નિર્ણય સહેલો નથી. મોટા મોટી વાતો કરવી એ સહેલું છે પણ કાંઈ કરવું એ અધાર છે. આપણે નવા યુગના ઉભરે બેનાથી શેર પ્રશ્નો સામે ઉભા બીએ.

વ્યક્તિત્વ

આમાં કેટલીક વસ્તુઓ એવી છે કે જમણી કાચે જાણતી રહે છે. કેટલીક વસ્તુઓ એવી છે કે જેમાં કદી ફેરફાર નથી થયો. ડા. ત. આર્ચી ને રંગ જુઓ. તમારી આંખો નિરોગી હશે તેા તેમાં કદીયે ફેરફાર નહિ થાય. એ પ્રશ્ન એ ભારે તમે તમારા મનની રિયલિટી તપાસો તેા વારંવાર તેની રિયલિટી જાણવી રહે છે. એવી રીતે "વ્યક્તિત્વ" પણ એવી વસ્તુ છે. એ પરિચિતિતી પ્રદેશ જાણતું રહે છે તમે તમારા વ્યક્તિત્વને પૂર્ણ અને આકર્ષક બનાવવાની ઇચ્છા રાખો. એ તેા તેને માટે જ્યાં જ્યાં આકર્ષક ઉપાયો ભાવવામાં આવ્યા છે એ તમારા જીવનમાં ઉપયોગી નીવડે તેવા છે.

કોરુષનો ભાવ

આમાં એક કહેવત પણ જાણીતી છે. એના અર્થ એ છે કે જે વાચક પ્રશ્ન નથી રહી સકે તે એણે જુલમી પણ કુશળ કરવી જોઈએ નહિ. આનો જાણી એક વાત અમેરીકાના એક પ્રસિદ્ધ વેપારીએ કહી એ, "એણે પોતે પોં પર પ્રશ્નના રાખીને અને મધુર કારણથી જમમ એક કરી રહીયા વેરા કર્યા."

તમારું જં અને મધુર કારણ તમારા વ્યક્તિત્વને બીજાને છે. એ કે આની કીચલ તમારે આપણી પડતી નથી. જતાં જં અને મધુર કારણની કીચલ નહિ મોટી છે. કારણ કે આના કારણ તમે તમારા મિત્રો, જોગબીતાઓ અને સ્વજનોને સહેલાઈથી છાપી સકો. અને મધુર કારણ સકો. આના કારણ તમારી મિત્રતા અને વહેવારનું જેન વિશાળ અને છે. તમે પ્રશ્ન રહીને તમારા જીવન એવા મિત્રો કે જેઓ મિત્રાથી કુખી હોય તેને તમે મિત્રાસુક કરીને જુદી કરી સકો.

વાતચીત કરવાની કેળા

વાતચીત કરવાની કેળા એ સહેલી વસ્તુ નથી. વાતચીત કરતી વખતે એ-એક વાતે બાર વચનમાં રાખવી જોઈએ. ભારે પણ તમે કંઈ કહેો અથવા પ્રશ્નની કાચે વાતચીત કરો ત્યારે વાણીમાં કમવચનના પ્રશ્ન કે વાણીમાં કે અવચનના કોઈ એકાએક નહિ. વાણીમાં બીજા કાવવા કંઈક પ્રશ્ન કરો. એક કે રીડીયા જાણવો, માનેહીન પર સરક મીતે જાણવો, વેમજ એવા મોટાના સંજ્ઞામાં રહેવા નો પ્રશ્ન કરવો. કે જેઓ કંઈક મધુરવાથી હોય, એની વાણીમાંથી અણત અણત હોય, જેઓ વહેવારુજન હોય આવા મોટાની, મિત્રતા કરવી જોઈએ. તમે આ મોટાની કાચે જાણ મેલતા રહેો. તેઓ કેવી રીતે

વાતચીત કરે છે તે વિશે જાણ લઈ રાખો. એકાએક જાણ કરો તેા તમે પણ મધુર બની, અને વહેવાર કુશળ બની સકો. તમારી વાતચીત કરવાની રીત આકર્ષક અને મધુર થઈ સકે.

વાણીની મધુરતા વ્યક્તિત્વ બીજાને છે

તમે જાણતા હો. કે એ મોટા માવામાં નિષ્કાલ હોય છે તેઓ પોતાની વાતચીતમાં પણ બીજા હોય છે. એને બીધે તેઓ આકર્ષક કાચે છે. આનું કારણ એ છે કે આવા જાણીતારો એવા મોટાના પરિચયમાં રહે છે કે તેઓને કદીયે કદી વાણી જાણવના મળતી નથી. ઉપરાંત તેઓ ના-વતેા વતેા છે ત્યારે તેઓથી કુર્ચામ સરો નીચે છે. આ મધુર કરોની સુર અસર મન, સરીર અને વાણી માં મધુરતા કાચે છે.

રેક વ્યક્તિને પોતપોતાની પદ્ધતી હોય છે. જીલ્લા રીતે કદીયે એ એટલા વાણીને વેટથી સ્વતંત્ર પદ્ધતી. એ પોતપોતાની રીતે જુદી જુદી રીતે પદ્ધતી કરે છે. ડા. ત. કેટલા પાણીની કરાડી પર તરવું કમલ એ છે, એ કેટલા કમલને પાણીમાંથી નકાર કાઢીને તેની સાથે જાણીને પહેરવામાં એક પ્રકારનો આનંદ સાથે છે. બંનેનું કલ્પ એક વસ્તુ પર છે પણ બંનેનું દષ્ટિનું જુદું "કલ્પ" છે. તમારા જીવનમાં એક નહિ પણ અનેક જાણીને કોઈ એકાએક. નવાં નવાં પ્રસ્તોતો વાંચવાં, ગીતો જાણવાં, જાણી-મામાં કુશીના હોડ રોપવા, કંઈક કીચલું, વિચારવામાં રહ મેરો અને સ્વતંત્રતામાં કાચે એવો વહેર તરફ રૂચિ કેળવવી. આ પ્રમાણે કરવાથી તમારા જીવનમાં વિવિધતા આવશે. જીવન પણ સુખ મનશે આ જાણની બહાર તમારા વ્યક્તિત્વ પર પડે છે. 'કાલમાં કંઈ નથી' 'જીવન એક રંગનું છે' 'મધુર તેા છે' આવા નિરાશા બની સહેા મેલના લેણાએ જાણીએ છીએ. પણ એ ત્યારે પ્રાણવલ અને કાંઈપણ વ્યક્તિત્વ પ્રાપ્ત કરવું હોય તેા આવા પ્રકારના નિરાશાબની સહેાને તમારા કાચે પડવા દેહો નહિ. આવી વ્યક્તિઓની મિત્રતાથી દૂર રહેજો. નિરાશાથી બરપુર વિચારોને કદીયે તમારી પાસે આવવા દેહો નહિ. નળા વિચારોથી મનની અને સરીરની તાકત આવી બલ છે પરિણામે જીવન માંથી પડવાઈ કરવાની સક્રિય આજી જાય છે.

હું શું કરું.....?

કેટલાક વિદ્યાર્થી એમ જાણતા નહિ કે સંસાર મારી વિદ્ય છે. અથવા (અનુભવના માટે જુઓ પાન ૩૪૦)

કચુખા પાસેથી કાંઈ રીખીશું ?

આંતરરાષ્ટ્રીય ચેતરવમાં કચુખાને પ્રથમ એક ચક્રોરની આલખ મળેલો છે. એક તરફથી આપણને કહે છે કે રશિયા ત્યાં પોતાનો આંતરરાષ્ટ્રીય સ્થાનવલ મથાલે છે. બીજી તરફ કહે છે કે કચુખાની આપણમાં અમેરીકા દબલ કરશે તો અમે રેડોલ વાપરીને એનો કામનો કરીશું. પરંતુ કચુખાની મદનામાંથી આપણે પાઠ શીખવા નેવે છે.

પહેલાં આપણે કચુખાની પરિસ્થિતિ ને કુદમાં સમજાવવાએ, ૧૦ લાખથી વધુ વારીવાળો કચુખા વેરડા ઇન્ડિયન મેડા પેટા કોથી મોટો છે. કુન્ડીયામાં કારત પછી બીજે નંબરે તે ખાંડ મનાવે છે અને ખાંડના નિકાસની માન્યતા તે આપી કુન્ડીયામાં કોથી મોખે છે. તે કાપરાંત કાળા, જાનનાસ, કાકા, નાચી, જાંઘર વગેરે રંગોના ત્યાં કારક શાલ કાલે છે. અને ત્યાંની તમાકુ આપી કુન્ડીયામાં વખણાવે છે. ત્યાંની કાળી લેમલ જોરમકુ જાપીન આલેત હાલરપ છે અને ડેટલોક વાડી કોખાં તો વર્ષમાં આર પાંચ પાક મેવાય છે. ૧૮૬૬ થી ૧૯૦૨ સુધી તે અમેરિકન બજારી વહીવટ હેઠળ હતું. ત્યારબાદ ત્યાં રીપબ્લિક થયું. ૧૯૨૪ સુધી ત્યાંના મામલાઓમાં અમેરીકા દબલ કરી કહ્યું. પણ અમેરીકન રાજ્ય કંપના આર્ટ પ્રમાણે એક કુપું કે ડોલ રાજ્ય બીજા રાજ્ય ના આંતરિક કે બાહ્ય પ્રકારાં દબલ કરી કહે નહોં. તે વખતનું ત્યાં જાંબ-રજાને અમુક કાંઈ મળ્યું હતું. પરંતુ બીજે યોદે ત્યાંની રાજ્યવ્યવસ્થા સરકાર ત્યારકાલીન રેવનાઈડ મળ મુકલ કરી કાળે નામે ત્યાં અમાલ શોધણ મળું અને શોધણની કાલે કાલે જ રાજ્ય વહીવટમાં પારાવાર બદી આવી મળ. આની કાલે ૧૯૫૮માં મળવો મળે અને ૧લી જાન્યુઆરી ૧૯૫૯થી ડિસેલ ડેટ્ટો નામના એક કાર્નિટકારી આલે-વાને રાજ્ય કારવાર કંપાલે. એલે રાજ્ય વ્યવસ્થામાં કચુખી રેડોરોનાં

વખતો આપણાં અને તે કચુખા ને રેડોરો કારવા કંપાલે તેને કાલે કચુખા માં રેવાર કરતી અમેરીકન ખાંડની કંપનીએ રાજ્ય, કાલોની મળ, રેડોરોની કંપની જાંબર મળ, રેડોરો અમેરીકને ત્યાંથી જા.ખા. કચુખાની ખાંડનો કોથી મોટો બરાક સંકુલ રાજ્ય અમેરીકા કહ્યું, તેની કાપર લેલે આપણે કાર્નિટકારી મુકામે. પરિણમે કચુખામાં આપણા અમેરીકન કારિટો (મુકાદરો) પર કાર્નિટકારી મુકામે. કચુખામાં તે અમેરીકાની થી મળ કાલે એટલું લેલ નથી એમ મનાય છે. પણ રશિયાએ એની આપણા વર્ષની બજારીમાંથી અમુક લેલ આપ-વાનું વચન આપ્યું છે કચુખાનાં મોટા કાર્નિટકારી બોજાલમે અને વિશાલિ-મુકા અમેરીકન કાર્નિટકારીને આપણે આપણે કચુખીવારક રેવાય છે. અમે-રિકા કિવાવના બીજા રેડોરોના કાર્નિટ-કારીને કચુખામાં નિર્મલણ આપી એમને મળ દાદ પાવામાં, અને કચીલ કંપાલવારમાં આપણે છે. કાર્નિટકારી વર્ષ થી કચુખામાં નનું રેડોરો કાર વળું છે. આ વર્ષને લેમલે 'અર્જન સુધારણાનું વર્ષ' એવું નામ આપ્યું છે. આપણા જાંબે 'ઓલોનિક સુધારણાનું વર્ષ' એવું નામ આપી એવો જાંબ છે. વિશાળોમાં કાર્નિટકારીને મળવો રેડોરો છે અને મળા 'કાર્નિટકારી' કાપાવડેને કાર્નિટકારી મામલો કરે છે. એ મામલામાં ડેટ્ટોને વચ્ચે પડ્યું પડેલે એમ કાલે છે, પણ લેમલે વાલ તો નવે જ કાર્નિટકારી અર્જન, કારણ અત્યાર સુધી ત્યાંના વિશાળોના મામલામાં કાર્નિટકારી દબલચીરી કરી નથી.

કચુખાના પ્રથમમાંથી આપણે કામલના એવો પાઠ એ છે કે ત્યાંના પ્રથમ કચુખાને જાપીનનો અને કાપાનનો છે. તે બેની-પ્રમાલ રેલ છે. ત્યાંની બેલીવાલ જાપીન પેટા ૮૫ ટકા મોટા જાપીનમાંથી છે આપણા કારવાનાં પાસે છે. મોટા કામની જાપીન મળ

આપણે કવીકાર
ડો. ડી. એલ. રાજમલ એવો 'કાર્નિટકારી આપિનિયન'ના એક કાર્નિટકારી એમ લેમલે પા. ૨૦-૨૦-૨૦ એક મળા જાંબ આપ-આર માનીએ છીએ. આપણી રીતે બીજા કાર્નિટકારી અને મિલે એ એક મોટાકારાં રહે તો આપણી આપણે મુકાદરો થયો જાંબ કહે, અને બીજાને પાળી રીતન મળશે.
ન્યુ ઇન્ડિયા, ઇન્ડિયન આપિનિયન.

ની કાર્નિટકારી કચુખાનાં પા. ૨૦-૨૦-૨૦ એક 'સમાનતા' છે, અને તેના કાંઈ કામનું પહેલું વચ્ચે જાપીન છે, તેથી તે અમેરીકાને એવા જાંબરકાર પાડાઈ રાજ્યનો બોલ વહેવાર કાર્નિટકારી છે.
આપણે કચુખા ત્યારકાલી નથી મળતા. પરંતુ સમાનતા અને જાપીન ની વ્યવસ્થામાં સુધારણા બજાર કચુખીએ છીએ. કચુખા પાસેથી કાંઈ પાઠ આપણને મળ મળશે કે ?
'બુકીયુ'માંથી

નૈરાખીમાં આર્થ

સમાજનું ૮ માળનું

પુલ્લું મુકાયેલું મકાન

નૈરાખીમાં કચીનલ લે કાપર ૧૯૦૨માં આર્થ સમાજનું એક કાપારકાર વચરનું મકાન જાપાનું અને ત્યાં આર્થ સમાજ ની કાર્નિટકારી કાર મળ, તે પાઠ આર્થ સમાજે સંજીન પ્રમતિ કરી પાઠ વર્ષ પાઠ ત્યાં આપણે ૨૦ લાખ પાડેને 'અર્થ' ૮ માળનું વેદીક કાર્નિટકારી કરી ડીકુ. આ નવું જાંબરકાર વેદીક કાર્નિટકારી આર્થ સમાજ ના મળના અનુવધ થી ડી.ડી. પરીના કાલે પુલ્લું મુકાયું હતું. આ પ્રકારે મોટામાં ભારતીય કચીરવર થી બદાકાર-કોમ રાજ્યની જાંબરકાર કહ્યું તેનીના ના કાર્નિટકારી અને ભારતીય કાર્નિટકારી માં જાનતાના અદમ વિશાલનું આ કચુખું જાંબરકાર પ્રતિક છે. ૮ માળના આ વેદીક કાર્નિટકારી કાર્નિટકારી આર્થ સમાજના વચરકાર રહેશે. આપણે નથી બાંધ વેવારી વેદીકારને આરે અપામેલ છે. મકાનની આપણે કોઈ રોજના કોમલકાર સામાજિક અને કાર્નિટકારી કોમના કોમમાં વચરકાર. એમાં મોટા મામ નજીરોની આર્થ મળે રજુલ પાઠે વચરકાર.

ન્યુ ઇન્ડિયા એક્સચેન્જ કુલ લીમીટેડ

કચીયાની કચુખા કંપની

અને વહીવટ કરીએ જાંબ :—

આમ, કરીવાલ, અવકાશલ, મોટક, આલ, મોરી, બલ કુકાં, યાજાલી (આર્થ) અકરવાલ વિ.

સાર્વિક આર્થિકાની અર્થ કચુખા અમલકારે

જાલમાઈ રૂસેતમલ એન્ડ સન,

૧૪૦ કચીન રૂડી, કરમલ.

કોલ : કરમલ ૨૫૮૫, ૨૮૫૩, ૫૮૫૪.

તમને ખબર છે

કે ન્યુ ઇન્ડિયા, કચીયાની કોથી મોટી વીમા કંપની છે.

કે ન્યુ ઇન્ડિયા ની આપણાં ૪૫ રેડોરો છે.

કે ન્યુ ઇન્ડિયા ની ૬૫ સામાઓ કેવલ કોમમાં જ છે

કે ન્યુ ઇન્ડિયા : આમ, કરીવાલ અને અકરવાલ કાપર ૧૦,૦૦,૦૦૦ પાલે પ્રમાણમાં મોટી કરે છે.

સકિસલામતી અને તાત્કાલિક સેવા માટે

ન્યુ ઇન્ડિયા

સાથે વીમા ઉતરાવો.

સમારંભના પ્રમુખ

સહસ્રબાહ મકનદુ પટેલ

દુષ્કિલ આફ્રિકાથી એક વાર માધીછ ઘાન મળ્યા હતા. આફ્રિકાના એક મહાન દિગ્ગજ નેતા તરીકે તેમની ઇતિહાસગત પદ્ધતિ પ્રસિદ્ધિ હતી. તે સમયે મળ્યા દિગ્ગજો અંગ્રેજી રહેતા હતા. તેમના કેટલાક અંતિહારી સુત્રો હતા અને કેટલાક વિચારો હતા. જે બધા દિગ્ગજો આજારી અપાતા હતા. માધીછની કામગીરી હાથ લૂંટ લેવાને અંગ્રેજી સમારંભ રાખવાનું વિચાર્યું. સમારંભને કાર્યક્રમ એટલે જ કે પહેલું ભોજન અને હાથ પછી બાપજી.

સમારંભના પ્રમુખ મળ્યાની માધીછ ને સુવકાએ વિનંતી કરી. પ્રમુખપદ ને, રસીકાર કરવા માધીછને એક સરવ તેમની સમક્ષ મૂકી. તે એ કે ભોજન શરૂ કરવાની દોડ્યું નોંધ્યું, અને તે દિગ્ગજોને એકસરું. બસબસ તેમાં દરેકો અભાવે જ ન માથા મુકાને એ માધીછની સરવ માન્ય રાખી.

સમારંભ તરફ એક બંદ બાંધે રાખવામાં આવ્યો. અને હાથ ન રસીક કરવાનું પણ દરખાસ. આફ્રિકાની કામગીરી વિનંતી માધીછ પ્રમુખપદે આવવાના એટલે મુકાને સુંદર બાપજી ની અપેક્ષાએ પુરુષોત્તમના હતા. દિગ્ગજો દરેક રસીક કરવાની કોપાથી કાળજી સહ કરવી, સહકાર સમારંભ મોરે કામો કેટલાક મુકાને અને જ વહેલી હોવાં અને દોડવી કામો લાગી ગયા. માધીછ પણ સમારંભના સમય કરતાં ઉભેર કામ કરવા મળ્યા અને મુકાને કામો કામ. આગી મળ્યા કેટલાકે કહી બધે નહીં કે સમારંભના પ્રમુખ માધીછ પણ લેખની વચ્ચે જ મેસીને વાસણો આપ કરી રહ્યા છે.

સમારંભને સમય થવા આવ્યો. આવેવાને સમારંભના રજવાય પાસે આવ્યોને માધીછના રજામલ માટે કોણ રહ્યા. પણ માધીછ આવ્યા નહીં.

કોઈ કે કહ્યું કે મિ. માધી આવો મેલા થવા કે માટે ભોજનની વ્યવસ્થા નોંધ લઈએ. તેથી એક આંગણ બંદર મળ્યા, તે એક પાતળા મુકાને બીજા મુકાને કામો મેસી રસીકાર કામ કરી રહી હતો. તેના પર કહી નાખી અનુભવી આવે તે સમય સમય નોંધ રહ્યો. "નીચેને વહેમ મળે" કે કોઈ "સી આજ. ડી." વૃત્તી મળે કે કે સુધી આવે દિગ્ગજો કરી તેલે પુરુષ. "એ કોણ છે?"

"મિ. માધી, આજના આપણા સમારંભના પ્રમુખ પેટે જ." તેના આવેવાને કહ્યું. સમારંભ માટે આવેલા બધાને બધાર પડી કે નેની રાંધે નોંધ આવે એટલી રહ્યા છીએ તે સમારંભના તે રસીકાર કામ કરી રહ્યા છે!

"અરે, મિ. માધી પાસે આવું કામ ભેગવું" કેટલાક મેસી કહ્યા. મુકાને માધીછની પાસે કે.ડી મળ્યા અને કામ બંધ કરવાની વિનંતી કરી. માધીછને કહ્યું. "ના, હવે મુંડે કરીને જ કરીએ."

પછી કાળજી પીરકાઇ માધીછને પીરકાવામાં પણ અમલ લીધો. અને ભોજન માટે પ્રમુખ-રજાનેથી કામ પણ કમું.

—'મિત્ર' માધી.

અધિકૃત

(કલકત્તા પત્ર) અધિકારી

હું મુંડે તમે કે કામ કરવાનું હો તેના વિષે બહુભર વિચારીને તે કામને સફળ બનાવવા માટે વિચારપૂર્વક, કામગીરીમાં સતત મહેનત કરી. કામો પ્રમાણ કરીને નિષ્ફળ નહીં. તમે બંદરોમાં કામ અવરજ પડ મળે અને તમારું કામ કામ સમાપ્ત રીતે થઈ જશે. અમલના મહાપુરોના સમયમાંથી કોઈકા અંતે

રોક કાર્યમાં અહીં રાખવી નોંધ્યું. મહાપુરો મનતા પહેલાં તેઓએ અનેક પ્રકારની નાની મોટી મુશ્કેલીઓ વેળી હોય છે, અનેક અમલ નિવારણ કાપડી હોય છે, છતાં તેઓ અહીં મુકાને અમલ અમલના આજુ રાખીને સિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરે છે.

કેલપણ કાર્યમાં નિષ્ફળતા અમે તે નિવારણ મળે કામને અમલ મુંડે નહીં. આટલું કરવામાં આવે તે 'અમલ' સમય તમારા અમલમાંથી જુદામાં જશે. નેપોલિયન પણ એક જ માનતા હતા કે 'અમલ' સમય મારી કાપડીમાં છે જ નહીં. નેપોલિયન તે કામ વિચાર કરે નહીં તેના કોઈ દુઃખી કામગીરી બીજો કોઈ કેલકત્તા તમે તમારા અમલો અને વહેવારમાં જુદાં જોડાયા રહ્યા. કોનો વિચાર એકલો. નેથી મેસી તમારા પર યેમ રાખે. વિચાર રાખે.

અમલ મુંડે કરો.....? કાલપણ અમલનું કામ અને નાનું કોઈ કે મુંડે કોઈ. એ તમે તેને કાલપણ કામ પાર પડવાનું અમલ આપું કોઈ તે તે કામ કાલપણ કોઈ મુંડે કરવામાં પાછા પડ્યા નહીં.

કેનીયા ઈન્ડિયન કોંગ્રેસનું ૨૬મું અધિવેશન

કેનીયા ઈન્ડિયન કોંગ્રેસનું ૨૬મું અધિવેશન નવેમ્બરમાં થોડા સમય ઉપર ભાઈ હર્ષ તેમાં આજ સમય નો કાર્ય તે એકલો થયો છે. પોલીસી રીટેન્શનમાં આજ નવું નથી અને અન્ય આકાશવર્તીને કોઈ મુશ્કેલી વાત પણ નથી તે નથી જ.

સુખ્ય આપણે ને અમલના કાર્યની અમે વાત કરીએ છીએ તેમાં સુખ્ય આપણે, સમાવેશ થાય છે તે નીચે સુખ્ય છે.

(૧) આજની માટેની આઈસન તમારો આપણે સુખ્ય રોકે છે અને તે પોલીસી છે કે એ જ આપણમાં સતત કરવાને પ્રસંગ થયો, થાય તે આઈસનેના અધિકાર, અને સાંત કલ્યાણને કોંગ્રેસ અને વિદી કોઈ કામ આપણે.

(૨) અમારે સુધી આપણે અંદર અંદર વાતો કરતા હતા તે હવે આપણે ૧૫૯ સમયમાં નહીં કરીએ છીએ કે આજના કેનીયાના અધિકારની વાત આપણે તમારે આપણે કામ પણ કામ અમારો નેપોલી વાત કરીએ નહીં અને આપણને સરેરી તરીકે અમારો કામ અને તેમાં પણ મહારો આપણી કામો ભોજન ન કરવામાં આવે તેની અંદરથી અમલ થી સંતોષ મળીએ

(૩) અમારે સુધી આપણે આપણા કામ માટે પ્રવૃત્તિ કરી છે, હવે

આમાં કોઈ પુણ કરવાથી ભોજનની રીતે તમે આઈસની અને અમલ તરીકે જોડાયા. તમને પોતાને પણ કામ મુંડે કરવામાં પુણ સંતોષ મળે.

વિનયનું સ્થાન કાલપણ કામ વાતચીત કરતી અમલે વિનયને પ્રથમ સમાન આવે. આપણા મુશ્કેલી રાખો. કાલપણ વાત બંધે કરવી કોઈ પણ તમારે કામો કામ પાસે જુદામાં બીજી આપણે વિનયપૂર્વક વાતની રજામાં કરે. મુંડે કરે પુણ અમલ નથી કે તમે મોટી રીતે 'હા જા હા કરો.' કાલપણ વાતને વિરોધ કરતી અમલે કોઈ રીતે વાતની રજામાં કરે કે કામો કામગીરી માનું કામ નહીં અને તમારે ને કરવાનું કોઈ તે કરી નાખે. આ વાત કોઈ અમલમાં રાખવા નથી છે. કામો વિનયને સમયમાં મહત્વનું સમાન આપણે કરીએ જુદી છે. આટલું તમે કરો આટલે થોડા વિનયમાં સમાવેશ, વિનયમાં. કહ્યું થોડાં તમારી પ્રતિષ્ઠા, નથી નહીં. તમે કોનો પ્રિય પાછો. થોડો તમારી તરફ માનની રીતે છે.

અપણે કેનીયાના સરેરી તરીકે રવી કામગીરી છીએ કારે આપણી કરે છે કે આપણી પોલીસ, સરેરી અને આર્થિક સંકેતોને ઉપયોગ આપણા આઈસન સરેરી વાતચીત નેમની પાસે આપણું કામ ને કોઈ તેના ઉત્કર્ષ અને કામગીરી સાધવામાં કરે.

સતત કે રાજ્યકારી, આર્થિક અને સામાજિક સેવામાં હવેથી આઈસન અમલોને તમારે રાખીને આપણા વિચારો, વાણી અને વર્તન થાય.

ઉપરની વાતોમાં ખાસ તમારે હવે આપણામાં રહી નથી, માનસિક અધિકાર તે મુશ્કેલી હતી અને તેને કામગીરી અધિકાર ઉપર આપણના સુખ્ય પ્રવાસો આપણના કામ છે કાલપણ કે કોંગ્રેસ અને તેના કાર્યકર્તાઓને આ અધિકાર ઉપર ૧૫૯૫એ આપણની આજ નહીં હતી.

અમા પ્રેસ્ટરોની માટે સંસ્કારિતાને કામગીરી રી, ૩-૦ કોઈ તેના કામ કામ રી. ૩-૦ આ કોઈ તેથી થયો
Indian Opinion,
Private Bag,
Durban, - Natal.

પો. ઓ. ૫૪૬૦

ટેલિગ્રામ ૩૩-૫૪૬૦

ટેલિગ્રામ કોડ: "અમલ"

અમલ પ્રેસ (પ્રા) લી.

૧૪ કોઈ રી, ૩-૦

એ કા ની સ અ નં.

કોલકોલ અને રીટર્નલ અર્થાત્ અને પ્રકાશક

આજ કરીને અમારે તમારું ઈન્ડિયન અને ઈન્ડિયન કોલકોલ, અમારો નાંચવાના અને અમારો રીટર્નલ સેક્રેટરી, પીસાના અને કોલકોલ-અમારો વાસણ-કામ અને પોલીસીની અમારો-કેલકોલ અને કેલકોલ-અમારો અને કેલકોલ-અમારો કોલકોલ આપણી અમારો.

કચુબા ટાપુનો ઇતિહાસ

★ ★

ઈ. સ. ૧૯૦૨માં કચુબા પ્રજા-
શાસની સ્થાપના કરવામાં આવી ત્યાં
કુપી એ ટાપુ ઉપર સુનાઈટ રેફરેન્સના
ભારી તંત્રનો અમલ હતો. પ્રજા-
શાસી કચુબામાં સરકારમાં ૩૨ વર્ષ
કુપી અમેરીકાએ તેના તંત્રમાં દરમિયાન-
ગીરી કરવાનો હક્ક રાખ્યો હતો.
આ હક્કનો ઉપયોગ પણ અમેરીકાએ
૧૯૦૧, ૧૯૧૨ અને ૧૯૧૭માં કર્યો
હતો.

કચુબા સમ્ય અમેરીકામાં ૪૪,૨૧૫
ચો. મા. જમીન વિસ્તાર ધરાવતો
ટાપુ છે અને ૬૦ લાખની વસતિ
ધરાવે છે. આખાના ૭૨ ટકા જોરા
જો છે બાકી ૧૫ ટકા 'મ્યુલેટ' (જિરા
અને રથાનિક પ્રજાના ધંધોમાંથી
મનેલી વર્ણવેલ પ્રજા) અને ૧૩ ટકા
હળારીઓ છે. કચુબા રાજકોટ નથી
જો તેનું અગત્યનું લક્ષણ છે. કચુબા
સહેરા છે દવાના, મેરીનાનો સેન્ટ્રાલ
ઈ કચુબા, (૧૯૨), કેમેચ અને સાન્ડા
કોરો. થોડા કચુબાને રોમન કેથોલિક
ધર્મ પામે છે અને રેપીડ લાવા
જોએ છે.

ફેરફાર અને વસ્તી

ટેટ્રાની ક્રાંતિકારી સરકાર સ્થાપ
ઉપર આવી તે પહેલાં કચુબામાં અમે-
રીકન પ્રકારની સરકાર હતી. કચુબાનો
પ્રમુખ ૪ વર્ષ માટે સીધા મતદાનથી
ચૂંતો. પ્રધાનમંત્રી પ્રમુખ નક્કી
કરતો પણ તે રોમિસને (પાલિસેન્ટ)ને
અવગણત હતો. નીચલું ચુક (સીનેટ)
૫૪ સભ્યોનું અને ઉપરલું ચુક (હાઉસ)
૧૨૦ સભ્યોનું બનેલું રહેલું. કચુબાના
મોટા ભાગના કામદારો પ્રમુખના
ફાઇથી ચલાવે અને સુપ્રેમ કોર્ટ દેખા
સુધારા વધારા કરી શકતી. ભાગ એક
પ્રકારની મેડિકાલીના અવગણા હોવાની
સરકારવારકાલી ત્યાં પ્રવર્તતી હતી.

હજી હજુના કુપી કચુબાનું અર્થતંત્ર
આ પ્રમાણે છે : કાચે લાગેલા માથાઓ
માંથી પચાસ ટકા નેટલા બેલીનારીનું
અને મોટા ભાગે રોડીના વાવેતરનું
કામ કરે છે. ૨-૩ લાખમાં રોડી
વાવનારી, ખીલ મહત્વના પાકોમાં
ગમકા, કોરી, કોરા, કોરા, લાકણાટ
અને ડાંગરને સમાવેશ થાય છે.
ઉત્પાદનમાં ખાંડ, જાળ, સીર૫, જાન્ડી,
આજોફાલ, સીમારેટો, વાડળી, કોચે-ટ,
મીઠું વગેરે માખર છે. કચુબા ઉલોચ
ખાંડનો નિકાસમાં ૭૫ ટકા ખાંડ, ૬
ટકા ભાગુની જનાવરો, પાંચ ટકા
જેલ અને ભાગીની પચસુરણ મીઠાની
કુપી વધુ નિકાસ અમેરીકા ખાતે

થાય. કચુબાનો ૮૦ ટકા જેવાર
અમેરીકા સાથે જો જો હજીકત શીઝ
ટેટ્રાની આજની ક્રાંતિ કરી સરકારને
ધુલે છે ને !

નવું તંત્ર

કચુબાના જોરવેન્ડ પ્રાંતમાં અણી
અનિલે છે. કાચુ જોખંડ, જાંબુ,
મેચેનીઝ, કોમીયમ અને નીચલ લાંબી
નીચલ છે. અમલમ નવીન અનીન
સંપત્તિ હજી હજુના કુપી અમેરીકા
ભણી રવાના થતી. આજે પરિસ્થિતિ
બદલાઈ ગઈ છે. કચુબા કચુબાએ
ચીન સાથે ખાંડ ઉપરાંત ખીલ અનેક
અનિલેની નિકાસ કરવાના કરાર કર્યો
છે. કચુબાની દાહની સરકાર અમે-
રીકા સાથેના તથા સંજોગો અને ખતમ
કરવા ફેરફાર થઈ હોય તેમ લાગે છે.
મેડીસ્ટા (જેની સરકારને હજુની તેની
પાસેથી ટેટ્રાએ અને તેના ક્રાંતિકારી
જોએ લાગા દાખ કરી છે) પણ ટેટ્રા
ની અમેરીકા સાથેની નીતિ વચ્ચે
આમ ઉપર ઇલિયુ નેટલું છેડું છે.

જુનું તંત્ર

અનરલ પ્રેસિડેન્સી મેડીસ્ટાએ

૧૯૬૦ની સાલથી (૧૯૪૪થી ૧૯૫૨ના
બોને આદ કરતાં) કચુબા ઉપર એક-
ચકી રાજમ કચું હતું. ૧૯૫૨થી તે
તેલે સંપર્ક સરકારવારી બોમ્બી હતી.
૧૯૫૭ની સરકારથી કુવાન પારાસાઓ
કે. શીઝ ટેટ્રાની સરકારી નીચે
ક્રાંતિકારીઓએ મેડીસ્ટાને પાકોરો
અને અડી વર્ષના ગાળા પછી મેડીસ્ટા
અમેરીકા ભાગી ગયા અને ટેટ્રા
સરકાર સ્થાપાઈ.

કચુબાના દાહના વસામવાન કે.
શીઝ ટેટ્રાએ અમેરીકાની આર્થિક
પરધીનતાને અર્થક સાની અને દેશના
રાજકીય તથા અર્થના તંત્રમાં ફેરફાર
થી ફેરફાર કરવા યોગ્ય છે. ઉલોગી-
કચુબાને પ્રધાન આપ્યું અને ફેરફાર
એક જ પાક ઉપર આખા દેશનું ભાવિ
હજી ફેરફારે જે સ્થિતિને અર્થક વધી
ખીલ વાવેતર વગેરેને ઉત્તેજન આપવા
યોગ્ય છે. આથી સ્થાપિત કિલો,
મિલેટી હળારવાલીઓ તથા ચીજાલી
ઓ, અખીનદારો અને મોટી મોટી
કંપનીઓની કિલોને દાનિ પહોંચી
આપાઈ અનેક કચુબા કુટખ છે.

ખાસ દરખાસ્ત : હિંદની અગરખતી

(વડાણમાં આવેલો તાજે માલ)

કોલસેલ વેપારી સાથે

સરકારી કાર્યો	કાર્યો	કાર્યો	કાર્યો
૧. ૧૦-૧૨-૬૦	૨. ૧૦-૧૨-૬૦	૩. ૧૦-૧૨-૬૦	૪. ૧૦-૧૨-૬૦
૫. ૧૦-૧૨-૬૦	૬. ૧૦-૧૨-૬૦	૭. ૧૦-૧૨-૬૦	૮. ૧૦-૧૨-૬૦
૯. ૧૦-૧૨-૬૦	૧૦. ૧૦-૧૨-૬૦	૧૧. ૧૦-૧૨-૬૦	૧૨. ૧૦-૧૨-૬૦
૧૩. ૧૦-૧૨-૬૦	૧૪. ૧૦-૧૨-૬૦	૧૫. ૧૦-૧૨-૬૦	૧૬. ૧૦-૧૨-૬૦
૧૭. ૧૦-૧૨-૬૦	૧૮. ૧૦-૧૨-૬૦	૧૯. ૧૦-૧૨-૬૦	૨૦. ૧૦-૧૨-૬૦

કોલસેલ સાથે રોકડ — ફરજન માટેના વાવે.

કચારી યાસ અસલી યાસમતીના વેપારી પણ છે

અસમતી સાથે રોકડ. ૧-૦ રૂ.તક.

(એકાદમાં બિલા ૧૦૦ રૂ.તક અગરો)

અને નીચેની વસ્તુઓ કાપડો કાપડો કરીએ હીએ, ખાસ
સાથે અને કીડાયત ભાવે મળશે.

અમારા પ્રાઇસ લીસ્ટ માટે લખો :—

ફોન ભાગી કનિઝન હાજ, અમારા અને કરીલાલ, સાપારી
અમા, અમાલી, અમા નાળીયેર અને ફોન ભાગી
કનિઝન સાથે.

K. HARIBHAI & SONS
(PTY) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants.
81 Victoria Street, — P.O. Box 2156 — Durban.
Telegraphic Add. "BHAISONS"

એટલું જ કાંઈ કે કચુબાનો વેપ
ખીલ મેડીન અમેરીકન રાજકોને ન
લાગે તેની અમેરીકા નીચલ રાજે અને
જો કાંઈ મેડીન અમેરીકોને સહાય
કરવાની નીતિ અમેરીકાએ અપનાવવી
કરે કરી કીધી છે ન.

ટેટ્રાની સરકાર

કચુબાની સરકાર સામ્યવાદી છે કે
નહિ તે વિવાદાસ્પદ પ્રશ્ન છે. ૧૯૫૭
એક વાત કીધા જેવી છે. ખાખી છે અને
તે એ કે કે. ટેટ્રા અમેરીકાના
હળારવાલીઓની મોટાકાંથી બલમ
જેવી રવાનગી નીતિ રાજકીય તેમજ
આર્થિક ક્ષેત્રે અપનાવી રહ્યા છે.
અમેરીકાએ જે આર્થિક સહયોગ આપ્યું
છે તેનો સામનો ટેટ્રા સહયોગથી કરી
શકે છે કેમ જો એક સલામ છે,
લાગે છે, એ કે કોલિસેલ સંજોગો અને
સમય સામ્યવાદી વ્યુથ કચુબાને બધીજ
સકામ આપવા હમણાં તો અણી કિલો
અપાય છે. કચુબાની ખાંડ કાંઈ તેને
ઉલોચ કરવામાં જો સામ્યવાદી રોકો
મદદ કરશે. થોડા દિવસ પહેલાં
બોને પાંચ લાખ ટન ખાંડ અને
મેચેનીઝ, નીચલ, લાંબુ, કોમ, કાળાદ,
કચુબા પ્રાંસથી આપાત કરવાના કરાર
કર્તા છે. આના બદલામાં બીન કચુબા
ને બોલોનિક વિદ્યાર માટે રજામાંથી
પૂરી પાડી. એ નક્કરના અમેરીકા
સાથેના આર્થિક અને બોલોનિક
સંજોગો મોડીને કુરના રાધિયા અને
બીન સાથેના સેલા જામે માંજ કેટલા
નકારક નીચે એ એક પ્રશ્ન છે.

સલામ એ ઉલોચ થાય છે કે કે.
ટેટ્રા અને કચુબા માટે આમ "અનરલ
સેમ"ના કાયદાથી કુટીને લાલચાઈ
ઓના સંજોગો અણી જુનું એ ઉલોચથી
ચુલમાં કુટી પડ્યા સમાન લો નચારે

અરીઆકાની મીલકે પ્લાન્ડને યુનોની મદદ

અરીઆકાની મિલકે પ્લાન્ડની કુપા
રજા અર્થે યુનોના બાળકો મારેના
એકરજાસી ફાંપાથી કવાલે અને
કોલીરી આફ્રિકન કીરકીટ કાઉન્સિલ
ને મયાસ હળાર પાઉની મોન મળવા
પડા છે. તાજેતરમાં અમેરીકા કુલા-
કાલ મેનાર ઉપરાંત ફાંડના અંકલે
આરી મોનની અલામય કરી છે અને
ફાંડ કોલીરીની આ વર્ષના અત્યંત
અજનાર મેલકે તેને અંકુરી આપશે
તેમ લાગે છે.

કુલીરીઓ, ઇનરજ રોકડ રીડન્સ,
કાઉન્સિલ, ફેવરુ કોલીરી-અ અને
ઇનરજે-રન્સ માટે મળે :

આર. વી.જી.

૧૨ બાંકોની આર્થિક, ૩૮ બાંકોની રફાઈ,
કોરનર અપેક્ષા અને બાંકોની રફાઈ,
એકાનીકાલ, ફોન ૩૩-૧૧૫૪.

દેશી વાતો

આજે ટેકરી ચલાવવી શરૂ કરતી બપોતે કોનું મન ઉઠાસ અને કાંઈક ચીંટાવેલું હતું, શું આ ધંધો? ન એમાં મન કે સન્માન અને ન કોઈની કાંઈ સેવા કરવાની આમાં તક!.....

ટેકરીવાલો

"ટેકરી!"

હાર કાને પડતાં જ શાળાની આસપાસી હાથેરે આપ તેમ નજર ફેરવી મોઢાવારને શોધવા નજર દોડાવી, જો ફરી "એ...ટેકરી" શ્રુમ પાડી, કાવથી મોઢાવવાનું સીમનલ આપનાર પુરખને કોણે ભેરો, અને ટેકરી રહ્યા ફરી વેગ પૂર્વક રોકન બહાર ઉઠેલા થી ઉતાર પાસે જઈ જશે.

એક બાદી શોધણી બાકીમાં મેઢી. જે પુરે ટેકરી મોઢાની હતી એને કમાલ પાસે મોટી ફેક એવા ચકાની અને પેતે બાકીમાં ન મેસતા ટેકરી વાકાને બાકીને કર્યા પહેલાની કરવાની છે તે જાણ્યું. "આવળે" કરી અને પેલી સીને વિદાય કરી. હાથેરે માટી ચાર કરી અને વેગ પૂર્વક પોતાને રસ્તે પરચે.

હાથેરના એક જથ્થા પ્રકાર પાસે માટી આવીને જળી રહી. અને જાંદરે એકી ઠીકણીને પગપું "તારાં બર્ડોલ તમારે ઉતરવાનું છે ને?"

"હા, બર્ડોલ" આજે જવાબ આપેા અને નીચે ઉતરી શોધણીને પોતાનો બટલો ઉઘાડી હાથેરના પૈસા ધુણવ્ય અને મહીને બંને નાકે કાઢ કમાલની શોધમાં આમ તેમ ભેવા થાગી. હાથેરે પછી આમ તેમ કમાલની શોધમાં નજર દોડાવી પછી કાલના આધે રખતે આ કાતામાં કમાલ મળવો ધુરંદેજન હતો. પાંચ રૂબ માનીટ થઈ તો પછી કમાલ કાંઈ નહરે ન પરચે.

સામા પ્રવાસથી તરત ચલેલા અને પેર પહેલવા શોધણી બધીરે મની હતી. અને એ અધીરતા એની નજરમાં દેખાતી હતી. પછી કમાલ કર્યા! તે બધી "આરે કમાલ ભેંપજી ભારે તે ચલેજ નહીં." અને શુભચીત્તોની પેટન્ટ માળ "સાળા કરામ બોરા!" પછી ઉચ્ચારી પછી આસીની સામે ભેંપ "મે.દનબાઈ બો...મોદનબાઈ" કરી શ્રુમ પાડી.

મે.દનબાઈ ટેકરાને માથે રહેતા હતાં કાણુ જાણે. જાણે એ શોધણીને જવાબ કહી એમને કાને પહોંચેા હોય એમ કાઝું નહોં, પાંડો મોદનબાઈના નામનો પોકાર કરતાં આસીના કમાલ દોઢા બારીઓમાં કોઠાયા પછી એમાં મોદનબાઈ હોય એમ ન કાઝું અને ટાઈમેજ એવા તરફ જ્યાં ન આપું. શોધણી વળી આમ તેમ કમાલ કરી કમાલને એક જે પેપરી ટેકરીવાળાને કહેવા કાઢ્યા "અરે જરા હુંજ બહાર

કાઢને, આપ શું ભેસી રહો છો!"

હાથેર આજે જરા ચીંટાઈ હતો તેમાં શોધણીને જવાબ એને બરાબર આમ ભેંપો કાઝેા કમાલનું કામ મારી પાસે જવાબથી કરાવવા કાઝે છે એ અપમાનની આમ, ભેંને માળી રહી. આથી મુપચાપ તે જમો રહો. જવાબ જ ન આપેા.

શોધણીએ જળી હુંતામાં એને ભેંતર કરતાં કહ્યું "હું કાંઈ ચકત નથી કરાવતી. ઉપર કાઢ જાણ તે. ભેંમાર આના આપોજી."

હાથેરે કહ્યું, "હું કાંઈ કમાલ નથી બાઈ" હું ટેકરીવાલો છું"

"હશે તેથી શું પેટી ઉપાતાં કાંઈ મસાઈ નહોં જાય?"

"એ માઈ કામ નથી."

"કમાલ નથી મળતો તેથીજ તને કહું છું."

"હું એ કામ નહોં કરું."

"હરે હું શું કરું!" શોધણી જાણે મન સાથે જ જ્વળી."

હાથેરે તે કાજકું અને કહ્યું "તો તમેજ ઉતારીને નીચે ધુકો અને કમાલની માટ ભેવા કરો" વળી જન થાં ભે.લ્યો ઘડીરે તો ઝંદર જકું મળતું છે. પેટી કાઢ ઉપર જશે તો કસરત થશે.

"હું પેટી નહોંલ ઉતારે શું?"

"ના."

પોતા સાથેજ કાંઈક બકામ કરતી શોધણી જળી રહી. કમાલ તો કપાપ દેખાતેજ નહેાતો ચાલીમાંથી આવતાં ભતાં પુરપોમાંથી કોણે પેટી કાઢવા વિનંતી કરતી એ શોધણીને સમજાવું નહેા. એમને પોતાનું સાધું ફરી જાકવાર જકું કરી રહ્યું સકું બધું જળ એકમ કરી "મોદનબાઈ બો...મોદન-બાઈ..." શ્રુમ પાડી. આ જખતે પછી એમને પ્રયાણ બપો જવાબ નિમાઈ મરો હશે.

હાથેર ખીજવાવણ બપાને ફરી મોલો "માઇ અને બોટી ન કરે."

શોધણીએ કોમ બપો નમરો એવો તરફ તારી કહ્યું. "હું શું કરું?"

"પેટી નીચે ઉતારી મો અને પછી કમાલની શોધમાં જમા રહે, અને મોદનબાઈને પછી શ્રુમ પાડતા રહે."

"શું વિચીત્ર ટેકરીવાલો છે અને શું ખીજસ! હાથેર શ્રુસામાં આજે હતો જ. તેમાં આ જળી ધુરંદેજી જકું થકું તે શ્રુસામાંજ ભે.લ્યો. "માઇ સંભાળીને મોઢાએ, કોણા ઉપર મીંગજ કાટો કો!"

"હું પછી કોણા પર શ્રુસો કરે છે..."

અલ્યા!"

હાથેરના શ્રુસા બપો જખમાંથી કોણુ જાણે શુંએ બહાર પડત પછી તે પહેલાજ શાતાના સુવાના કપડામાં એક રવામરંગી મોટી કાંઠાઓ પુરપ આપેા અને કહ્યું! "હંસામેન કપારે લેએ આપાં."

હંસામેને જળી પોતાની કકાણી સંભાળવી ત્યારે મોદનબાઈએ હાથેરને કહ્યું, "મેનેને આટલા મોટી કપ તેના કરતાં પેટી ઉપર કાળેા કોલ તો હું શું મસાઈ જવાનો હતો!"

પછી હંસામેન તરફ જળતાં કહ્યું, "આ ટેકરીવાળાએ કમાલુ કમાલ ફાટી ગયર છે."

હાથેર એકદમ શ્રુસામાં ભોલ્યો, "શીક સંભાળીને ભોલો, મુપચાપ પેટી ઉતારો અને મને જવા દો"

"માટીમાંની પેટી બહાર કાઢી ધુકને!"

"એ કામ માઈ નથી" જીમ હાથેરે કહ્યું.

"તો તારું કામ શું કકત પૈસા લેવાનું જ છે. ટેકરીવાલો પછી ખીજા કરે છે શાવકહુર ભે.લો." મોદનચેડે કહ્યું.

"શીક ફરી કહું છું સંભાળીને મોલો."

"અરે એ કમ કાણે માટે છે! શું કરશે બધા!"

હાથેર ફરી ભેરથી ભોલ્યો "શીક

ફરી કહું છું મોલું સંભાળો."

અને અંતે કાવ ભેંડુ મુક જખ્યું. મુક હોય ત્યાં પછી વગર બેસાવે લોડો.ભેજા થાપુજ, એમ એક મોળ કુંકણુ ભેજાં થકું. કોણે એક અને કોણે બીજા એમ બંને પક્ષની વાજીલા-તો કરી. એક બાજુવાળાએ કહ્યું આ ટેકરીવાળાએ મીંગજ અને જલમાસ થતાં ગયા છે એમ એમની બધી જાતીને કીરપાવ થલ્યો. અને ટેકરાં કહ્યું કે "માટીમાંથી પેટી કાઢી દેતા તને શું બળ પડતું હતું અલ્યા! માઇ મલુમ તરફ દો ભેંડું કહું."

ભારે બીજે પક્ષ હતો આ શીક મોલો પોતાના થંધાં ચિવાવ બીજા બધા થંધાને ઉતરતા અને નકકામાં સમજ તે થંધા કરનારને નીચા કમરે છે. વિનય વિવેક રાખતાંજ નથી.

અંતે ભેજા ચલેલા બેકાદની મદદ લઇ મોદન શીક જખજતાં, પેટી ઉતારી અને હાથેરે તે કપા તરફ જ્યાં ન આપતાં માટી કાંઈ મુડા. માટીના વેમ જેલોજ હાથેરના મનને વેમ હતો તે મનમાં વિચારતો હતો કે હું ટેકરી ચલાવું તેથી શું મને મને તેવા કુકમ કરી કમાલ અને તે અરે માનવાજ ભેંપજી. આ ચારે તે ભેંને મને સારી રીતે પેટી ઉતારી દેવા ન કહ્યું! જળી એવા મનમાં આ થંધા માટે એક જાતની નીરાસા અને કુઝખ ની જાવનાએ પ્રમદી. —અધુર.

શુભ પ્રસંગો માટે બેટ!

સીએ અને પુરષો માટે

ઘડીયાળ!

૧૭, ૫૧ અને ૬૫ જુલનનાં
ઓટોમેટીક કેલેન્ડર,

- રોમર
- વોલરી
- લેડો
- રસર

બિગેરે દરેક જાતનાં ઘડિયાળ.

ઉપરાંત પુરષોના શર્ટ સુટ, પાયજામા વિ.
તેમજ બાળકોનાં કપડાં.

હોલસેલ ભાવે મળશે

બોક્સ ૫૬૮૮, ફોન : ૮૭૫-૨૬૦૨

વલ્લભભાઈ બી. પટેલની કું.

૪૪, મારકેટ સ્ટ્રીટ, જોડાનીસબર્મ.

ગુજરાતી રેકૉર્ડ

હિંદુસ્તાનમાં અનેલી ગુજરાતી રેકૉર્ડ, હવે
અમારે ત્યાં મળે છે.

૧૦ રેકૉર્ડોનું બોક્ષ કેવળ રી. ૩૦-૦. રેકૉર્ડોમાં લખના,
નાટકો, ગરબો વિગેરેના સંગ્રહ છે. કિંમત "લેકર ક્લિપ" ૨/૬
માં કુટી મળી શકશે.

આવો તક અને લાભ ફરીથી અણચે નહિ. પેટીંગ મફત—
પોસ્ટલ બોક્ષસો—સી.આ.ડી.ના ઓફિસ અને લખણે લીએ.

નેશનલ રેકૉર્ડ કંપની

સાથ ૨, અજમેરી આરેકેડ, ઓફ ૧૪૨ એ. એ રીડી,
પો. બો. બોક્ષ ૧૫૭૪, — દુરબન.

આ જગા કાઢે આપવાની છે

જાણેર ખબર આપી આ પત્રને મઠક
રૂપ અને.

એક વખત માટે	અન્યેક વખતની	પા. ૪ ૦ ૦
પાંચ વખત માટે	"	પા. ૬ ૧૦ ૦
૭ વખત માટે	"	પા. ૨ ૦ ૦
એક વર્ષ માટે	"	પા. ૧ ૦ ૦

Manager, INDIAN OPINION
Private Bag, Durban.

બન પ્રકાશ માટે

અમને મળો.

સુસ્તી બાબતના અને રેપરલીસ્ટ કોમે.

મે કપીલની અન્ય કમરેખ નીચે સુનીયનના અને રેપરલીસના કોઈ
પણ બાબતમાં તમારે પ્રકાશ આવી રેકૉર્ડ કરવાનો અને કન્ટ્રીસ કરવો.

કેપીટન્સ બાલ્કની હોટેલ

(ધી કેનર મીક્ષ કાઉસ)

એ અને બિઝેસરીયા સ્ટ્રાટના પુલપર — દુરબન.
ફોન નંબર ૨૩૪૧૪ રેલીમાન: KAPITAN.

આફ, લસકુ બબર બાવ, નારીએલ નં. ૧ રી. ૧-૦,
મેગ (નંબર ૧૦૦) રી. ૧૦-૦.

ફુલન હાર માટે બાંધવાનાં નુકસાન બબર બાવ,
બાલ, હુલી (હાલ), મુલ બાલ મર્યા, હુલ, મુલ બેના (બેના),
સોનેરી રંગના મેલ, હરેક નવનો મરી મુલબો વિગેરે હમેશાં રેકૉર્ડમાં
રાખીએ છે. કપરી અને મેલથી પાન બબર બાવ, પોસ્ટલ બોક્ષ.
મુલ, રતામ, બાલ હુલન અને લીલી હુલનની મેલમ બાલ છે.
રેપરલીસ, નાસલેન્ડ અને કિલકન હોમના ઓફિસે ૧૫૨ કુલ
આન આપી રોઈ પણ વરુ પસંદ કરાવી મેલકર.

All prices subject to Market fluctuations.

A. KADER & Co., (PTY) LTD.
WHOLESALE FRUIT MERCHANTS
P. O. Box 251, DURBAN.

લીસ્ટ નં. ૧ ઉપયોગી પુસ્તકો

આનમ કથા (પાઈ પ્રક)	(માંપીલ)	પ્ર ૧
" (સંસ્કૃત)	"	૨ ૧
સોલોવની બાવ	"	૧ ૧
દિલી કપરી	"	૧ ૧
ધર્મ મંથન	"	૧ ૦
નિલ મન (દિલિલક્ષીને દિલિલ)	"	૨ ૩
પરમદાના અનુભવ	"	૨ ૩
મીલા મોલ (મીલા વિલે કમળી)	"	૧ ૦
સાન મુલ અને મીલા મેલ	"	૧ ૦
અલિસાને પહેલો પ્રધાન	"	૧ ૧
મંથન પ્રકાશ (૧૧ મેલની કમળી)	"	૧ ૦
દિલ સ્વરાલ (મુલી પ્રક)	"	૧ ૦
કલકા પ્રયોગો અને આનમકથા (૧૦૨૧)	" ૧ લી "	૧ ૦
" " (૧૦૨૦)	" ૧ લી "	૧ ૦
કામળી (નંસીલાલ લીલાલ માંપી)	"	૧ ૧
કામળી કામ કામ ૧ (કામળા કમળી)	"	૧ ૦
કોલમાન્ય લીલાલ કમળ વિલિ (પ્રકાશ રેકૉર્ડ)	"	૧ ૧
બાપુની ક.વામાં (બાપુલલિલ)	"	૧ ૩
બાપુને પહેલો પહેલો (સામે પ્રકાશ)	"	૧ ૩
મહામાલની કામમાં (પરમામકાસ બીલા)	"	૧ ૧
બાપુના પહેલો પ્રક (બાપુનાલલ) ને આરેકેડ	"	૧ ૧
સામ લાલ મંડળી (મુલકામ ૧)	"	૧ ૦
માંપીલ (બાપુને માટે)	"	૧ ૦
કમળ લીલા (કામ કાલેલ)	"	૧ ૦
આનમકથા - આનમ કમળી	"	૧ ૦

'Indian Opinion'
P. Bag, — Durban.

ધીરુભાઈ પી. નાયક

પ્રકાશક, મુલકાલી, લીલાલ અને અન્ય એલન્ડ
હિંદુસ્તાન બબર કુનીયાના કોઈ પણ બાબતના કપાઈ રિવાઈ બબર બમીન
માર્ગે મુલકાલી કરવા પેર કોઈ અમારી અમારે પ્રકાશ કરો
કામી, આન, મીલી, કમળ, અન્યમાલ, પેરમાલ, વિગેરેના લીલા, અમે
કમળની આપીએ કોમે.

કન્ટ્રીસ, પરમાલ રેકૉર્ડ, કિલકાના મેલમાં કમાલના રેપરલીસ કોમેલન
કોમેલન કે મેલના, કાલેસેસો, પાકોઈ લેમલ કમાલના કમાલ
આનમાં કોઈ પણ કી લીલા વિલા અમે મલ કમાલ આપીએ કમાલ.
મેલના કમાલના કોમેલન કોમેલન કોમેલન અને રેકૉર્ડના
કન્ટ્રીસ કંપની લીલાલના પ્રતિનિધિ.

Office:
9 Barkly Arcade,
38 Market Street,
Phone: 339033,
Johannesburg.

Residence:
52 Patidar Mansion,
13 Kort Street,
Phone: 330816,
Johannesburg.

કરનીચર! કરનીચર!! કરનીચર!!!

મેલકા કુલ, કામળીકા કુલ, મેલકા, રેપરલીસ કિલક,
કોમેલન કોમેલન રેકૉર્ડ, પ્રકાશ, રેલક, લાલ કોમેલન
કમાલ, બીલી કમાલ. અને કમાલ કામ લેવા કુલકો નહિ.

—કોમેલન, રેલક અને કીલાન કમાલ—

મેલકા કુલ નીચે કમાલ કામ છે. તેને રેકૉર્ડ કમાલ કમાલ
કમાલ છે. માત્ર રેકૉર્ડ કમાલ પ્રકાશ કમાલ અને રેપર
આનમ કમાલ.

L. MISTRY

51 BREL STREET, BURGERSDORP, J'BURG.
PHONE 33-4691. BOX 2525.

Printed And Published by Mrs. Sukhla Gandhi, International Printing P
(Phone) Address: INDIAN OPINION, Private Bag, Durban, Natal

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1903,

Former Editor: Manilal Gandhi—1912-1934.

No. 44—Vol. LVIII.

Friday, 11th November, 1960

REGISTERED AT THE G.P.O. AS A NEWSPAPER.
Price: FOUR PENCE

Historic Joint Settlement Issued By Pather And Naicker

LEADERS GET TOGETHER TO REJECT PROPOSAL FOR INDIAN UNIVERSITY

(BY A SPECIAL CORRESPONDENT)

THE announcement that an "Indian College" will be opened in Durban next year has been condemned by all shades of Indian opinion. The announcement by the Minister of Education has resulted in a historic joint pronouncement on the subject by Dr. G. M. Naicker, president of the Natal Indian Congress and Mr. P. R. Pather, president of the Natal Indian Organisation. This is the first time that Dr. Naicker and Mr. Pather have spoken with one voice on any aspect concerning Indian life and illustrates, as nothing else could have done that the Indian is fully united in his condemnation of the proposal. The two leaders state: "On behalf of the Indian community of Natal, we hereby categorically condemn the proposed establishment of a purely segregated Indian University College in Durban. The announcement by the Minister that such a College has been inaugurated as from the 1st November, 1960, has come as a severe shock to the Indian community who have consistently and strenuously opposed on principle and on facts the creation of segregated and separate Universities for different sections of the South African community. We firmly believe that the creation of these ethnic racial and tribal Universities is a blatant negation of the very fundamental inherent concept of the universality of the institution of a University as a place of higher learning.

TELEGRAM TO MINISTER

DR. G. M. NAICKER, President of the Natal Indian Congress and Mr. P. R. Pather, President of the Natal Indian Organisation have sent the following telegram to Pretoria to the Hon. Mr. Serfontein, Minister of Education, Arts and Science requesting him not to take any steps in regard to the proposed Indian University in Durban pending representations to be made to them after a Natal Conference of the Indian people. They also urge the Minister to allow students to enrol at the Natal University for 1961 in the meantime.

The telegram reads as follows:—

"Entire Indian community unanimous in its rejection of proposed Indian University request not to proceed with announced intention and ask you receive deputation to be elected from Natal Conference to be convened to discuss this subject early in December.

Members urge you allow enrolment of First Year Students at Natal University for 1961.

Please await our representations before any steps taken."

The statement continues

"To deny students a free choice of where they should study, to curb the rights of the students to mix freely with other fellow students, to place restrictions on them in their quest for learning and search for Truth and to make the students, lecturers and other to obey restrictive regulations as have been applied to the tribal Colleges at Fort Hare, Ngoya, Bellville, and Turfloop is nothing else but a complete and flagrant violation of all concepts for which a University stands.

"The creation of a separate Indian University will result in the exclusion of all prospective first year Indian students from the Universities of Natal, Cape Town and Witwatersrand, institutions whose facilities have been open to the Indian students in common with others since their inception and which facilities our students have gratefully utilized for a number of decades. Our community is proud to have hundreds of graduates in many branches of study who have come through the portals of these splendid seats of learning. We bow our heads in shame for those in authority and Government, who now contemplate shutting these doors of higher learning in the faces of the hundreds of eager students of an underprivileged and voiceless community.

university.

"The Minister of education, the Honourable Mr. Serfontein's visit to Durban on Thursday to inspect and choose the site of the proposed Indian University, — condoned and unwanted by our people, — is a waste of time, energy and money and we request him to all sincerity to abandon his attempt to fight the evil of a tribal university on our people. That this attempt should happen on the eve of the Centenary of the settlement of Indians in this country is adding insult to injury and makes us cry out in anger against this rank injustice upon a people who have given unstintingly of their lives, labour and learning towards the progress and development of our multi-racial country.

"We reiterate that there are no two viewpoints in our community on the question of the Proposed Indian University. We are completely unanimous in our condemnation of it. We are confident that no self-respecting man or woman in our community will support the move for a separate Indian University."

Fountain Of Wisdom

I am sitting on the neck of a man, and having quite crushed him down I compel him to carry me, and will not alight, while I assure everybody I am very sorry for him, and will do anything to ease him — except get off his back. — Tolstoy.

Science Museum For Delhi

(Indian Opinion India Service)

NEW DELHI.

A SCIENCE museum is to be established at the National Physical Laboratory at a cost of £112,500.

The nucleus of the museum, with an exhibited area of 5,000 square feet, has already been formed in a wing of the NPL in collaboration with UNESCO. The development of the museum will be spread over a number of years. To start with there will be over 10,000 exhibits.

Planetarium

The main feature of the museum will be a planetarium with an 18 foot-diameter dome, which will be ready within a few months.

Working exhibits in the field of astronomy, including those of jets, celestial bodies and the structure of the moon, are being built.

When the planetarium building comes up, regular shows will be held on the position and movements of important stars and planets over Delhi.

Indian Opinion

FRIDAY, 11TH NOVEMBER, 1960

A Hundred Years In South Africa

ON Wednesday November 10, the Indian will have been a hundred years in South Africa—a period which has had innumerable vicissitudes for them as well as much material progress and advancement. Since the day when the first Indians landed on South African soil from the paddle steamer, the *Truro*, the Indians have ploughed a pre eminently interesting furrow in this country. Most of the history is much too recent for dispassionate assessment and evaluation and objective appraisal. Many people who have been closely associated with Indian history in this country for the past fifty years are still very much alive. It would, indeed, be a difficult thing to assess in a disinterested manner, the history of our first hundred years, but on the eve of the hundredth anniversary of the arrival of the Indian people it will not be out of place for us to look back for a few moments.

The Indian was brought to this country to work on the sugar plantations. The reason advanced at the time for the introduction of Indian labourers was that the indigenous population was "lazy." Elsewhere in this issue we publish an explanation of the real reasons behind the refusal of the Zulus to work and for the importation of Indian labourers. They are worth thinking over. In the first few years of their stay in this country the Indian labourers earned an immoderate praise for the manner in which they proceeded to convert the colony into a "garden." Within twenty five years jealousy arose as the settler European population began to increase. Anti-agitation was farmed and soon enough the issue resolved itself into the following: the labour of the Indians was required but they themselves were not wanted; and it was quite an exercise in physics how to separate the two and have one without the other. The European population of Natal was not without resource and the £3 tax was an effort to get the labour without the Indian. In 1903 an attempt was made to get the contracts with Indian immigrant labourers to terminate in India but the imposition of the ban on emigration of labourers by the Government of India cut across this plan. The indentured labourers and their descendants served Natal and the other provinces with distinction. This is admitted on all hands.

In the wake of the indentured labourers the free Indians came. They, too, rendered valuable service to this country but they also were not wanted and so Natal's Responsible Government worked up immigration laws against them and local authorities sought ways and means to cut across their trade. For the last fifty years the Indian question has been handled at a Union level. The Group Areas Act is the culmination of the series of anti-Indian laws designed to cripple the Indian economically. The Government appears to have succeeded in this, and

(Continued on next page)

RELIGIOUS REFORMATION IN INDIA

By K. M. PANIKKAR
in "India Calling"

(1)

AT different times in its long history, the Hindu religion has shown an exceptional capacity to adjust itself to challenges either from outside or from its own internal developments. The challenge of Buddhism was an internal one, which affected both the doctrines and the social institutions of Hinduism. It produced a major crisis in Hindu society, but with the reformation of religion and the reorganisation of institutions associated with the Gupta period, that crisis was overcome and Hinduism re-emerged triumphant. Again, when in the 13th Century, after the conquest of the Gangetic plain by the Muslims, Hinduism faced the radical challenge of Islam, both its doctrines and its institutions seemed to have been seriously threatened. The response of Hindu religion and society to what in effect was a threat to their very existence was again fundamental and far-reaching. Religious thought was reformed to meet the challenge of Islam and we have not only a number of reformed sects but a widespread revival of devotional religion, associated with the Bhakti movement. There was, however, a significant difference between the earlier reformation in response to the challenge of Buddhism and the later one which resulted from the impact of Islam. In the earlier period India had a common language of culture, Sanskrit, and the consequence was that the reformation had an all-India character. On the other hand, during the 14th Century the regional languages had become important with the result the movement of reform was confined to special regions. Thus the great movement which resulted in Sikhism, was confined to the Punjab.

A greater challenge faced Hinduism at the end of the 18th Century. The British had become masters of a great area which included the three provinces of Bengal, Bihar and Orissa. They represented a different civilisation and practised a different religion. Both the civilisation and the religion not only challenged Hinduism and the society associated with it, but seemed to be altogether incompatible in spirit. A missionary centre based in Serampore, near

Calcutta made the position clear by attracting to it the intellectual elite of Bengal. The problem in its essentials was soon and for me by a truly remarkable man who may be called the prophet of modern India—Raja Ram Mohan Roy. Raja Mohan recognised the weaknesses of Hinduism, and his enquiry into its sources led him to a study of the Christian religion and of the social institutions of European nations. The result was a fervent desire to reform the doctrine of Hinduism, and its religious practices no less than its social institutions. The Brahmo Samaj which Raja Mohan Roy founded as a reformed church, though manifestly influenced by Christian teachings and Western ideas, was still based on the *Upanishads*—the great metaphysics of Hindu philosophical speculation. Even for the basic moral reforms which he advocated, he claimed authority in ancient Hindu practices, on may be seen from the fact that he placed for the betterment of the condition of Indian women was founded. Brief remarks regarding modern encroachments on the ancient rights of females.

Though the Brahmo Samaj was a most radical reform of Hinduism and played a very notable part in modernising Hindu thought, its influence was limited to the upper classes of Bengal society. Hindu orthodoxy everywhere was not seriously affected by it. It is only after the new educational system based on the English language penetrated all over India, that the problem assumed an all-India importance. With the spread of English education missionary efforts also began to spread, challenging Hindu ideas and social institutions in every part of the country. Consequently, everywhere new leaders of Hinduism, who no less by their daily life than by their new interpretations of ancient scriptures, bore witness to the fact and initiated what amounted to an all-India movement for the reformation of Hinduism.

Three Sources

Three sources of inspiration deserve special mention in this connection. The first is that of Sri Ramakrishna Paramahansa (died 1886), a god-realised mystic

(Continued on page 351)

Indoctrination For Servitude

CYNICAL DISREGARD
FOR PRINCIPLES

THE following comment was made by Dr. Hans Meider, Natal Provincial Chairman of the Liberal Party of South Africa, on the subject of the Indian "University":—

The Government's announcement that it will open an Indian University College at three days notice calls for comment because it demonstrates most clearly the National Government's irresponsibility and ignorance.

If the plans for this tribal college have been well laid and all preparations have been made the Government is guilty of a flagrant disregard of Indian opinion. This opinion should have been sought although there can be little doubt that the majority of Indian people would have been hostile to the Government proposals.

It seems likely, however, that there were no well laid plans because the buildings will only be selected this week—and must function as a university site within three months. If this is so it indicates a cynical disregard by the Government of all the principles of sound education.

This whole unworthy scheme is an example of the Nationalists' blind fanaticism because their unthinking desire for apartheid should already have been satis-

fied by the University of Natal's practice of academic and social separation. The only reason for providing a separate Indian College is a determination by the Government to substitute for education a process of indoctrination which "will fit the Indian for his place in South African society." The Government must be condemned for this move. It is an economic extravagance of no social value. And like all tribal colleges it will serve an evil aim of indoctrination for servitude."

NEW TOURIST
AMENITIES

NEW DELHI—The Planning Commission has approved an allocation of Rs 55 million (£17.5m) for developing tourism in India during the Third Plan.

Of this, more than half will be spent on providing new amenities exclusively for foreign tourists. It is also proposed to give subsidies to the Indian Airlines Corporation for halting by air some important centres.

A Hundred Years In South Africa

(Continued from previous page)

unless some radical reversals in policy are made the Indian will soon find himself strangled economically. But this is not all. We now have the Indian university, a "present" as it were on the occasion of the hundredth anniversary of our arrival in this country. Where the Group Areas seeks to strangle economically, the Indian "university" no doubt seeks to emasculate mentally and intellectually. The Indians may well wonder what the next hundred years holds

"CHARLIE'S MOHAN"

MR ANDREWS was a man of unique personality and great learning. He came to this country as a missionary, from which one may gauge his spirit of renunciation and his love of service. But when he saw that his being a missionary was putting obstacles in the way of his service, and the rules and regulations of the mission were restricting his freedom and cramping his soul, he put off his title of 'Reverend' and became plain 'Mr.' Andrews. He had an extraordinarily soft loving heart. One day, in the course of a private conversation, he said to me: "I want to serve the people of India as they want to be served. Coming from England and testing myself up as a guru, as some people do, has no appeal for me." (It is likely he was referring to Mrs. Annie Besant.) "Nor do I desire to become a Hindu and teach the Hindus the tenets of their own faith." Perhaps he had other Nervitis in mind when he said this? "All I want to be is a servant of the people of this country." And that is exactly what he was.

When Bapu's Satyagraha in South Africa had assumed a sterner character, Gadhare and others decided to send Mr. Andrews over to help him. Mr. Andrews' friends gathered together to wish him God-speed, and everyone gave him some gift as a keepsake. His friend, Mr. Pearson, also brought an offering. He said laughingly: "I have brought you a queer gift!" Mr. Andrews could not guess what it was, and was rather puzzled. Mr. Pearson added: "I have brought you myself! I am coming along with you to help you."

They went to South Africa lived amongst the English, Bapu was a good judge of their character. In the twinkling of an eye their own friends became his friends too. Mr. Andrews said

to Gadhare: "I will call you 'Mohan', and you must call me 'Charlie' henceforth." Their mutual affection grew and grew until they became as blood-brothers. Whenever Mr. Andrews was returning to India from abroad, he would send, without fail, a cable from some port en route—"To Mohan love from Charlie". Bapu's thrifty soul winced at this needless extravagance, but he never could muster up courage enough to ask Charlie not to do it!

Mr. Andrews was a champion at forgetting things. If he went to bath, he left his watch in the bathroom. If he lent or borrowed anything, he never bothered to remember it. That is why, whenever Bapu sent him anywhere, he gave him more money than he actually needed, remarking with a smile: "You must have some money to lose, you know!" Mr. Andrews never kept accounts. On his return from anywhere he would turn out his pockets and hand over to his Mohan whatever was left.

I noticed that after a while, Mr. Andrews did not call Bapu "Mohan" any more. He called him "Bapu," as we all did.

—from *Strong Glimpses of Bapu* by Kaka Kalka, published by the Nav Jyoti Publishing House, Ahmedabad—
16. Price Rs. 2 (1/2)

MORE
SHIPPING
TONNAGE

ACCORDING to the Indian National Seaman's Owners Association, 19 vessels totalling about 142,000 gross registered tons, have now been added to the Indian merchant fleet in the last eight months of 1960.

This is a record addition in any single year since Independence.

New India
Assurance Co. Ltd.,
India's Leading Company

We Transact:

Fire, Marine, Transit, Motor, Burglary, Householders & Houseowners (Comprehensive), Personal, Accident etc.

Principal Controlling Officers in the Union of South Africa

Jalbhoj Rustomjee & Son

140 Queen Street, — Durban

Phone: Durban 25845, 28513, 29807

DO YOU KNOW

That NEW INDIA is by far India's largest Insurance Company;
That NEW INDIA operates in over forty five countries;
That NEW INDIA has over 45 branches in India alone;
That NEW INDIA receives over £6,000,000 Premium EACH YEAR on Fire, Marine & Accident.

FOR SECURITY
AND SERVICE
INSURE WITH
NEW INDIA

NEW LIGHT THROWN ON OLD "HISTORY"

A RACE OF WARRIORS COULD NOT TURN INTO LABOURERS OVERNIGHT

By RANJIT S. NOWBATH

THE first census of Durban, conducted in the year 1852, only eight years before the arrival of the Indians—recorded a European population of 7,500—of whom number 4,500 had arrived in the preceding three years. The earliest European inhabitants of Natal believed that the road to prosperity lay in cotton, but after Edmund Messwood had made his first systematic experiments in cane cultivation, the planters turned to sugar. By the mid 1850's it was clear that the prosperity of Natal lay in sugar and that its success was linked with the availability of a continuous supply of cheap, reliable labour. At hand there was an indigenous population of 130,000 and the hope was entertained that this resource could supply the labour needs of the colony. But it was soon discovered that the Zulu was unwilling to work on the sugar plantations and the cry was sent up that they were a lazy lot of people—an allegation on which successive generations have since been fed. But in attributing the unwillingness of the Zulus to work to laziness, the planters had misread the character of these people and had failed to interpret correctly their immediate past and to discern that the first Indian raids a more efficient and competent labourer they omitted to mention the advantages of a system of imported labour in which the worker was bound for five years to one employer and with wages fixed in advance for the whole period.

In accepting the Zulus of being lazy the planters lost sight of the fact that the mighty Shaka had been dead only a matter of 23 years when the efforts to secure a continuous supply of labour were made—a period of less than a generation. The great *umkosi* who had fought in the powerful Zulu impis were still comparatively young men. The *im* of the soldiers graduating into the army of Shaka were no more than forty years old. The young men who were born in the 1820s and to whom the grand courage of Shaka and the Zulu traditions was already a legend in the lifetime of the Zulu king were less than thirty years old. In the 1850s when the first call was made on the Zulus to work on the agricultural fields along the coast, the work of the marching feet of the Zulu armies was still

When the sugar planters of Natal turned to India for a supply of labourers a hundred years ago the reason they advanced was that the Zulus were unwilling to work because they were a "lazy lot of people." This has been repeated assiduously ever since and has come to be generally accepted as a fact, but new light was thrown on old "history" by Mr Ranjit S. Nowbath when he delivered the first address in the Centenary Lectures organized by the Natal Indian Teachers' Society. Mr. Nowbath advanced a more convincing reason for the unwillingness of the Zulus to work on the cane fields and the desire of the planters to import labourers from India. The following is adapted from his address, Editor I.O.

ringing in the air. The memories of the achievements of their king who had welded out of virtually nothing a massive army which had laid waste the length and breadth of Natal were still fresh, and a generation of men fed on the blood of its enemies would not reasonably be called upon to till the soil. Men who had wielded the deadly short stabbing spear devised by Shaka, refused to wield the hoe.

Memories of the massacre of Retief and the warriors were even fresher and the valiant battle given by the impi of Dingaan against the soldiers who killed from a distance was only a matter of a dozen years or so. That the Zulu power was struck a staggering blow at Blood River in 1838 is a fact of history but the Zulus had not lacked anything in courage. They had fought gallantly. No nation of warriors would have fought with more courage in such a situation. Blood River was the victory and the triumph of superior arms—not of superior courage. It was the daring and the courage of the Zulus that had caused the river of blood. A people afraid and cowardly would have withdrawn from battle but the Zulus stood uppatient after phalanx to be cut down by the guns of the Boers. The remembrance of these things was still very much fresh in the Zulu mind and a people that had given such determined battle could not turn into tilters of the soil overnight. The Zulus were defeated, but not subjugated. Their martial spirit was yet to be destroyed and in the middle of the nineteenth century they were still warriors at heart.

By tradition, too, the Zulu was not a cultivator of the soil; he was not an agriculturist or peasant farmer. By origin and

secretly he was a warrior and a huntsman—a pastoral man who lived off the meat and milk of his herds and the produce of the soil cultivated by his women. The men did not wield the hoe. If there was any tilling to be done it was the woman of the race who did it; who grew the corn and ground it. The Zulu was, too, had been a great collector of cattle people—white and black—men who wanted pasture-lands for their herds and though the black had now been defeated, the back of Zulu pride had not yet been broken and the people would not be put under the yoke of agriculture.

When the planter looked to India for a supply of labourers he was—whether he admitted it or not—really considering the disadvantages of employing local and the advantages of imported labour. The Zulus still owned land and could sustain themselves on it. They could not be made completely dependent on the agricultural fields of the white man. Even if they worked they could secure whenever they wished. To keep them in work for extensive periods required compulsory laws but at this time Drimle was not prepared to sanction ordinances that might give rise to anything smacking of slavery or forced labour. In far away England the Government saw no reason why the indigenous labourer, offered good terms of work and good wages would refuse service. On the spot the difficulties were real. Monthly engagements did not suit the planter. He required labour from dawn to dusk, Saturdays, Sundays and holidays included—and the whole year round. He wanted labour assured for many years at a stretch. Unless the labourer could be bound by law for long periods,

to him there was no point in employing him. The ordinary civil contract was valueless for there was no effective way of enforcing its terms. On the one hand, there was an individual, the employer, responding to an intricate commercial, industrial contractual system; on the other was the Zulu to whom the complex demands of European economy were foreign and the European system of laws and contracts hostile to his traditions.

Against these disadvantages of employing local labour there were the advantages of employing imported labour. The planter who had come to Natal from Massachusetts was aware of the system by which labour could be drawn from India, of the conditions under which this could be done and of the advantages connected with the importation of labour from India. The Indian Indentured Labour System assured two factors vital to the successful cultivation and manufacture of sugar: a supply of labour permanent for a minimum period of five years combined with long daily hours of work; and an extremely low wage fixed in advance for the whole period. The labourer was housed on the estate and were converted into predated terms by means of a special system of laws designed, in theory, for their protection but in practice working for the benefit of their employers. The details of the indentured labour system were such that once a labourer had been imported from India ten years of effective field labour could be expected from him. In addition to these advantages of the system, the Indian made an excellent agricultural labourer for he came from the cultivating lands of the great river plains of India. He had behind him centuries of labour and struggle against the elements. He did not have to be trained to work. He had muscle in his hands. He could make many acres of corn grow where none grew before. He had a tremendous driving force impelling him to save money, and to establish himself in a piece of land and to provide a home and security for his children. He was honest and hard-working. And so it was not strange that Natal should cast its eyes eastwards across the Indian Ocean for labour.

Indian Children Forced To Go To Lenasia

CLOSING OF HIGH SCHOOL CONDEMNED BY TIC

(From Our Special Correspondent)

JOHANNESBURG—The closure of the Johannesburg Indian High School and the forcible removal of five hundred students to Lenasia has been strongly condemned by the Transvaal Indian Congress. In a statement the joint secretaries of the Congress, Mr. B. Nethla and Mr. B. T. Naidoo declare: "The decision of the Witwatersrand Central School Board to close the Johannesburg Indian High School and force five hundred or more students to go to Lenasia was shocking. It is apparent that this decision was an instruction from the Transvaal Education Department which is implementing the Nationalist Party's policy of segregating the Indian people. The move of the Department is therefore not surprising, for the move began in 1955, when the Boys' Indian High School was closed and a prefabricated High School building was set up at Lenasia. The majority of the Indian parents boycotted the Lenasia Indian High School and established the Central Indian High School which is still in existence.

The reason given by the School Board that the Johannesburg Indian High School is overcrowded is an unacceptable excuse. The Indian community will not be deceived by this excuse. In 1951 the Transvaal Indian Congress drew the attention of the authorities to the overcrowded conditions in Indian schools. The Department then treated the matter sympathetically and a concession was made to the community when the Gillies Street Primary School was established. But no

accommodation was provided for children. The situation was therefore deliberately created by the authorities in order to enforce the Lenasia scheme. This was also apparent when the Kiplown Indian School was unceremoniously closed and more than two hundred children between the ages of six and thirteen were forced to attend the Lenasia Primary School specially created for them.

Overcrowded conditions are prevalent in all primary and high schools to this day and

next year's infants and teenagers will be knocking at the doors of education quite vociferously. We can therefore presume that that this evitable excuse will once more be offered and the little ones and teenagers must go to their fathers' homeland—Lenasia. The students and pupils will be expected to leave their homes at seven in the morning and return home at about 4.30 in the afternoon. Some at times may, if the gods permit, reach home at seven at night as many High School children travel from Rosebank, Newclare, Germiston, Boksburg, Benoni and Springs. Indian children will be tabling the much-cited law of Western culture and civilization in the course of eight to twelve hours, during which five hours will be spent in learning and the balance of the day in travelling.

We reiterate that the ostensible shortage of accommodation is an unacceptable excuse. The children are being hounded out of their schools.

Immediate accommodation for three pupils can be found. There is a piece of land at the corner of Avenue and Terrace Roads

belonging to the City Council at Johannesburg. This piece of land has been lying idle for more than twenty years and can be used for this purpose. A prefabricated building with the necessary amenities could be erected.

The students of the Johannesburg Indian High School are naturally shocked by the action of the education authorities. They are becoming frustrated. Such removal schemes only serve to perpetrate indelible harm on the minds of the young. Apartheid is becoming more hate than apart. The Transvaal Indian Congress reiterates its objection to this removal, and requests the authorities concerned to withdraw the decision to close the Johannesburg Indian High School and recommends that the open square at Avenue and Terrace Roads be used for the purpose of relieving this shortage.

A mass protest meeting was held by the Transvaal Indian Congress at the Gandhi Hall (Fox Street), Johannesburg, on Sunday last at 7.30 p.m.

FAMOUS INDIAN MUSICAL INSTRUMENTS AND SONG BOOKS JUST ARRIVED

Thubia and Duggies Latest Designs £8/10/-
Dholaks and Mirdangs for Thal each £8/10/-
Harmoniums, Rama Flute Best make £18/10/-
Mouth Organs Popular Brands 4/4, 5/6, 7/6
Bul Bul Therangs and Xylophones each 25/-
Clarinets B/F for Indian Bands £12/10/-
Trombone and Sunks each £1/5/-
Khartals and Jhangs in Pairs each set £1/5/-

Violins and Banjo Mandolins each £6/10/-
Thubia Duggies and Dholak spare parts ea. 25/-
Longneck Tenor Banjos £12/10/-
Jap Malas for Prayers 4/6, 5/6, 10/6
Gujarati Film Song Bk. 20 Film ea. Bk. ea. 2/6

Straight Blowing Flutes 2/6
Side Blowing Krishna Style Flute 5/6
Manjiras and Mouth Organs 3/6

Dancing Balls in Dozen Lots 6/6
Marakas for Rumba and Tango Bands 25/6
Sarods and Dhrubbas each £12/10/-

BOOKS OF ALL SORTS, INDIAN, ANCIENT, HISTORICAL, ARE SOLD BY US

D. Roopanand Bros.

PHONE 20707

MUSIC SALOON & BOOKSELLERS

P.O. BOX 2524

85 Victoria Street,

DURBAN

RHODESIA'S WANTED MEN WAITING IN ADDIS ABABA

BY A SPECIAL CORRESPONDENT

NOW waiting patiently in Addis Ababa, dusty capital of Ethiopia, are six of Southern Rhodesia's wanted men. They are all Africans who fled the country at one time or another and are waiting for instructions to come from a tiny office in Salisbury, capital of Southern Rhodesia.

The office is located at the back of a grocery store in Highfield African Township fringing the European area. It is the headquarters of the militant, all-African organisation, the National Democratic Party whose leaders have recently been on trial here for alleged subversive activities. (One trial is still going on. The others have resulted in prison sentences.)

The six men waiting just over 2,000 miles away are Joshua Nkomo, former leader of the now banned African National Congress; Bonifacio Gombe, the Highfield N.D.P. branch chairman; T. G. Silundika, Bulawayo chairman; Francis Mumburi, Harare vice chairman; Charles Madzingwa, Harare youth chairman; and Christopher Mutiso, secretary of the Gweru branch.

Not all of them are, in fact, wanted—but they all left under that impression. Certainly Joshua Nkomo will be arrested the moment he sets foot in Southern Rhodesia. The likelihood is that he will risk it sooner or later.

Nkomo was out of the country visiting London when Rhodesian security men last year launched 'Operation Sunrise' in which hundreds of A.N.C. officials were rounded up.

The roundup occurred simultaneously with the announcement of the ban on the A.N.C., described as an organisation dedicated to racialism and political terrorism. The leaders were rushed into detention and held indefinitely without trial. Gradually they were "papered" back to freedom and there are now very few still in jail.

Six foot tall, broad shouldered Joshua Nkomo escaped all this by being out of the country at the time—and up till recently remained in London.

FIVE MEN

The five men with him in Addis Ababa all got out of Rhodesia hurriedly when the two main cities, Salisbury and Bulawayo, erupted in bloody riots six weeks back. Charges are it is understood, pending

against some of them. All, Nkomo included—are now senior officials of the National Democratic Party which rose from the ashes of the old A.N.C. Indeed, in the recent trials, part of the police case was that the N.D.P. was no more than the old A.N.C. operating under another name.

The N.D.P. was formally established on January 1 of this year by three men—Michael Mawema, Sketchley Samkanga and Martin Dixy Malunga. Since then it has grown to a movement some 20,000 strong. It now operates a fleet of transport, sent a four-man delegation to London recently and kept them there for six weeks, and is planning to send emissaries to various countries, and that is where the six men in Addis Ababa fit into picture.

Very early in the development of the N.D.P. Joshua Nkomo was appointed the party's external affairs chief, with an office in London. He was given a staff of two publicity agents, freelance journalist Enoch Fambobaka and Paul Mubanga (who also left Rhodesia in a hurry some time back) and this staff was later augmented by Mr. Mubanga who was picked up in 'Operation Sunrise' and eventually "papered" back into circulation.

They were appointed by the President of the N.D.P. here, Michael Mawema (who has just resigned on alleged grounds of ill-health) and his tough general secretary, Enos Nkala, who two weeks ago was sentenced to six months' hard labour upon conviction on charges of obstructing the police, and malicious injury to property.

Nkala was arrested on the day Michael Mawema's trial was transferred to Harare, and charged with obstructing the police during a skirmish which arose. The malicious property injury charge grew out of an incident when an N.D.P. Land-Rover was being pushed by enthusiastic supporters while Nkala was at the 'steering wheel'. The Land-Rover crashed into a traffic police inspector's scooter.

When I spoke to Nkala recently he told me: "The object of these external appointments is to put the case clearly to the outside world about our oppression here." And he went on to explain that the six men waiting in Addis Ababa were to be sent to various overseas countries—including Western Ger-

many and America—to go on putting the case.

I asked him "How are you able to finance all this?"

VARIOUS SOURCES

Mr. Nkala smiled. "The money comes from various sources," he explained. "We collect what we can at our meetings, we have some sympathisers in London—including the Christian Action Group and we also get financial help from the American Committee on Africa. In addition to this we have some European sympathisers here locally as well as Indians who make donations."

"There are some prosperous European farmers here who support us, as well as certain business houses. They want to see a democratic government because that will provide political stability and ensure the safety of their investments."

Mr. Nkala declined to disclose the names of European sympathisers locally. Another source of help were the newly-independent states in Africa, including Nigeria, Ghana, Egypt, Ethiopia, Morocco and Tunisia.

I then asked him about the

administration of the Biko. It was established months ago it has not yet a national congress and is run by the original ad hoc committee. He assured me that congress would soon be held.

When the congress is, however, it will operate under somewhat usual rules in that only candidates for office who first passed the scrutiny of present committee running party, will be allowed to

When I put it to Mr. that this was a somewhat democratic process, he said: "We are unlike any party and must therefore differ. The reason for particular procedure is that cannot run the risk of having potential fifth columnist and stooge making his way into the party executive—perhaps even becoming president."

R. VITHAL

Bookkeeping, Writing up Sets of Books, Balance Sheets, Income Tax Returns.

Contact No. 13 Berkeley Avenue.

38 Market Street.

Car Diagonal & Market St.

Johannesburg. Phone 22-1054

Special Offer: India-Made Agarbattis

(SHIPMENT JUST ARRIVED)

WHOLESALE TRADE PRICES

THREE ROSES, 3 tins	17/6 D.O.
(Available in Tins/Tahls/Bahls)	
GATEWAY OF INDIA 3 Tins	45/-
" " " 6 " "	97/-
CHANELI " " "	14/-
" " " 5 " "	9/-
SUGANDH MANI " " "	13/-
" " " 2 1/2 " "	18/-
" " " 1 " "	3/-
" " " 1/2 " "	4/-
LATAMANGSHAKAR 1/2 " "	4/-
CHANDAN DHOOOP 3/- Box of 16 Bales.	

CASH WITH ORDER — PRICES F.O.R. DURBAN

We have also received Genuine Basmati Rice 1/- per lb (Minimum Order 100lb)

We are Stockists of all kinds of Indian Dhalls, Spices and Condiments, Beteelnuts, Almonds, Tamarind, Whole Coconuts and All kinds of Imported Rice.

SPECIAL PRICES TO THE TRADE

Please write for our price list:

K. HARIBHAI & SONS
(PTY.) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants

81 Victoria Street, —P.O. Box 2154—Durban.

Telegraphic Address: "KHAISONS"

વિસ્તૃત થતો પોન્ડો-બહિષ્કાર

પોન્ડો લોકોએ પોતા વખતથી બીજાનાના ગેર વ્યાપારીઓને બહિષ્કાર કરી દેતા, અને હવે તેઓ એ બહિષ્કાર બીજા વિદેશીઓ પાસે ફેલાવવા માંગે છે. ૧૨,૦૦૦ ઉપર પોન્ડો લોકોએ એક સભા કરી ઉપરનો નિર્ણય લીધો હતો. આ સભા પાંચ કલાક સુધી ચાલુ રહી હતી. આ નિર્ણયથી યુસીપીસીએ, ફરીમરટા અને ન્દાગાલકુળા ગેર વ્યાપારીઓને બહિષ્કાર કરશે.

સા. વેસ્ટ આફ્રિકાને

પ્રશ્ન

સાથે વેસ્ટ આફ્રિકા, ઉપર યુનીયન દરદીલીપને પ્રશ્ન ડોહરી કર્યો હતો. આ ડોહરી કર્યો પ્રશ્નને લઈ દક્ષિણ આફ્રિકા અને યુનાઇટેડ કિંગડમ વચ્ચે ચર્ચા કરશે, તે સિવાય આ પ્રશ્નને લઈ કોમનવેલ્થમાં રહેવાને પ્રશ્ન પણ યુરોપીયનો બની જશે. મી. એરીક લો દક્ષિણ આફ્રિકા ન્યુ ડેલ્ફી સંઘન અર્થ રજા છે. તેઓ મી. ગ્રેકોબ્સન સાથે સાથે વેસ્ટ આફ્રિકાના પ્રશ્નની ચર્ચા કરશે. અને સાર પછી રજા કલાકની અંદર ફરી ન્યુડેલ્ફ વિમાન માંગે જશે.

અથા સનિયારે સાથે વેસ્ટ આફ્રિકા તો પ્રશ્ન કેમની આંતરરાષ્ટ્રીય કોર્ટ એક બરદીસ સમજ રજા કરશે. અરજ કરનારા રજા. ક્રમેથીયા અને સાંકળીરીયાએ એવો દાવો રજા કર્યો છે કે દક્ષિણ આફ્રિકાએ કોમો ઇલાવવા-પણાની નીતિ અંતરાર કરી છે અને આનંદ હક અને રવાનગના સિદ્ધાંતો અંગ પણ કર્યો છે.

પ્રશ્નસત્તાક રાજ્ય માટે સૌક્યત એવાથી વખતે નેટનાલીસ્ટ ગેરમરદાને તેમ જિટન વિશે અને રાષ્ટ્રી વિશે એવાતાં હતા અને હવે આને અંદર યુરોપી ઉપર થઈ છે તારે મી. એરીક લો રજા મી. ગ્રેકોબ્સનને મળ્યા. એ સંપ્રત્યક્ષ તરફ જિટનો ધીકાર નેટનાલીસ્ટોને હોય તો મી. ગ્રેકોબ્સનને મળવાની થી અંદરતી

સાથે વેસ્ટ આફ્રિકાને પ્રશ્ન હમજી કરી તપ એવો જ-પો છે અને એ પ્રશ્નની નેટનાલીસ્ટો અંગ પણ નેટનાલીસ્ટો ને છે. આથી આને મી. એરીક લો રજા કરી રજા છે

આ સિવાય બીજાના પ્રશ્નસત્તાકો પણ બહિષ્કાર કરશે. કોહરે ને બીજાના ની બહાર દરિએ ને તપાસવાની પુર રહેશે પરંતુ કોમ પણ માન્ય છે કોહરે (આ કોમ નંધારણીય સંસ્થા પોન્ડો લોકોએ પોતાના હિતો સમજાવે તે માટે રજા થી છે) કોમ હોવાથી બીજાના કોહરે પાસે નહીં સહી નહીં.

આ બહિષ્કારની અંદર ગેર વ્યાપારીઓને લખવા મર્યાદા છે. અને હવે બહિષ્કાર ફેલાતાં ગેર વ્યાપારી આ વધારે મુશ્કેલી અનુભવશે. આ બહિષ્કાર એ વધારે વખત દરે તે ગેર વ્યાપારીઓને ફરતો નંધ કરવી પડશે.

જીનની ૬ તારીએ પોલીસ અને પોન્ડો લોકો વચ્ચે ને લાઇ થઈ હતી

અને તેના પરિણામે ને ૧૧ પોન્ડો લોકો મ.પા. મથા તેઓના સગા વહાલાં એ મીનીસ્ટર એક બરદીસ મી. એક. સી. ક્રાસમસ ઉપર ૧૬,૫૦૦ પોન્ડો નુકસાનીનો દાવો મર્યાદા છે, અને ને તેર બજારે હમ થઈ, તે લોકોએ પણ ૧૮,૭૫૦ પોન્ડો નુકસાનીનો દાવો મર્યાદા છે. આમ કુલ ૩૫,૨૫૦ પોન્ડો નુકસાની નંધિયામાં આવી છે. આ નુકસાની માટે સરકાર તરફથી સમજૂતી નહીં થાય તો દરિએઅરમાં મીનીસ્ટર એક બરદીસ ઉપર સમજ મર્યાદા અને કોર્ટ દાવો ચલશે

આ સિવાય રેન્ડાના ખાણો માટે મનુરો ઉપર પ્રતિજ્ઞ મૂકારી. તેઓ ખાણોમાં કામ કરવા જશે નહીં. આ સિવાય એક દિવસ કોહરે માટે રજાશે. બીજાના એરરીસમ ને સમજ દાંસકાલના બીધ મેટરડેટ મી. મી. મેટ્રાયાન્ટના આખમ ફેલા મરાવવાની છે તેના પણ પોન્ડો લોકો બહિષ્કાર કરશે.

આ સિવાય પોન્ડો લોકોની સ્થિતિ એ એવો પણ કારણ કર્યો છે કે કમીનર બનરથ મી. કાન્સ બજારને કાપાના રીપોર્ટો ઉપર ને પ્રતિજ્ઞ મૂકશે છે તે કમીનરે તાકાલીક કલાવી લેવો, આખમ દારવાને ૧૨,૦૦૦ પોન્ડો લોકોએ મેટા અવાજથી આવશરી લીધો હતો.

આ ઉપરાંત નેટનાલીસ્ટ અંદરેમ પણ મનુરો આવશે નહીં. આમ પુરપુરા બહિષ્કારના પગથા. લેવાય રજા છે. આ બહિષ્કાર વધુ મજબુત અને એક છે. પોન્ડો લોકો પણ સંપીલા નંધા છે અને આ બહિષ્કાર થી ખાણ કરવા અને કરાવવા માટે તેઓ અંદર કરીને આખમ પડ્યા છે.

આ સમાચારો વિશે મી. કાન્સ બજારમાં મીન એની રજા છે. દાંસકાલ માં બનતો બનાવેર મી. બજારમાં બપોરે બહાર પાડે છે સારે જ તે બહાર આવે છે. આ સામયેનીના પગથા લેવામાં હતાં સમાચારો અમે તે રીતે મહાર નીડળા આવે છે. પોન્ડો-લેન્ડમાં થું બની રજા છે તે વિષયે અંદર નહીં પડે એ સારે કમીનર બનરથ સામયેનીના પગથા કહ રજા છે. પરંતુ વિષયે અંદર મળતીવ રહેશે.

રોડેશીયામાં રંગદેવની નાણુદી

દક્ષિણ રોડેશીયામાં રંગદેવની નાણુદી કરવાના પગથા એવાઈ રજા છે એવું પણ પ્રધાન મી. એકમર વાઈલ્ડેરે બજારું છે. રોડે રાપસ થાથી રંગદેવનું નિષ્કાર કરવાનું કાર્ય મીનીસ્ટર એક નેટીવ એક્સ મી. નેક કમીનરને સોંપાયું છે. આ માટે એક પાસ સ્થિતિ રજા છે. ૧૦ મારાએ ને પાલીમેન્ટ સમજ રજા ચવાત છે તેમાંથી રંગદેવ અને પ્રતાપકાપણાની સુચનાઓની નાણુદી થશે. અને તાર પછી આ મારાએ પાલીમેન્ટની એક સમજ આવશે. ને સુધારાઓ થશે તે નીચે યુજન છે.

- નેટીવ રેટરડેવન એકટની નાણુદી.
- અર્બન રેટરડેવન એકટના અધિક વિભાગે રજા થશે.
- કરાવના કામકોમો અધિક અંદર દીધા કરશે.
- લેન્ડ એવોરનમેન્ટ એકટમાંથી અધિક કલાવકાપણાના વિભાગે ની નાણુદી.
- રજાનીક મવમેન્ટ બીસ નીચે નેટીવ રજાનીક મવમેન્ટની રજાપના.
- સાંવર્નનક કર્યો માટે રોડે રાપસે સમાનવાની દરિએ લખાય ચવાની હુદ.

આ અથા સુધારાઓ પાલીમેન્ટની એક પહેલા થશે અને પાલીમેન્ટના નંધારણના એવામાંથી રંગદેવ અને પ્રતાપકાપણાની નીતિ નાણુદી થશે.

‘રથ એવરેટ’માં મળી આવેલું લાખો રૂપિયાનું સોનું

કુલકાવા : નામચીન અમેરીકા બજાર ‘રથ એવરેટ’ની ચાલુ રહેલી મારીક તપાસ દરમિયાન એરેટીક એન્ટીનીયરની કમિનની કમથાથી આવશે રૂપિયા પાંચ લાખની કિંમતના એક મજા નેટનાલીસ્ટોને એકરે વધુ રીસ રેટો મળી આવ્યાં હતા.

આ બહાનમાંથી આખ અંદર સુધીમાં પકડાયેલ લાખચેરીનું સોનું સચમ કા. ૪૩ લાખની કિંમતનું થવા લાય છે. ભારતમાં ગેરકાયદાનું સોનું પકડવા માટે આ સોડી મેટો. રેટો છે. આ બહાન પરથી આખ એકર ૬૨,૫૦૦ તોલા સોનું પકડાયું છે અને તેની કિંમત રૂ. ૪૩૦૦,૦૦૦ નેટલી છે. ભારતમાં કોમ પણ બહાનમાંથી કરદમ આવતો કમી નથી થતો તેવા આ મેટામાં મેટા અંધો છે.

"ઇન્ડિયન ઓપિનિયન"

શુક્રવાર તા. ૧૧ નવેમ્બર, ૧૯૬૦.

દક્ષિણ આફ્રિકામાં સો વરસ

પ્ર ૧૯૬૦, ૧૧મી નવેમ્બરે દિલ્હીએ અહીં આજના સો વરસ થયે—આ સમય દરમિયાન અમલિત તરફ કાવચાંની અને જારી એવી કુન્ધની પ્રગતિ દિલ્હીએ જોઈ. એ દિવસે દક્ષિણ આફ્રિકાની શ્રીમંતિ ઉપર દિલ્હીએ 'ચેકલ રીડમર કુરે' પરથી પત્ર મૂક્યો તે દિવસથી આ દેશની પ્રગતિ અહીં તેઓ કમર કસીને અભ્યાસ કર્યા છે. ઇતિહાસના પાને આ પ્રગતિ બીન-પક્ષી વખાણ માટે જાણીતી નથી છે. છેલ્લાં પચાસ વરસમાં એ ઐતિહાસિક પ્રવૃત્તિ અહીં તેની સાક્ષીરૂપે થઈ. આજેના એ બેની સાથે સંજ્ઞા-રેલા કર્તા, કલ્પને છાંવે છે. આપણે અહીં આજના અને એ પ્રગતિ કરી તેના ઉપર નજર દોઢાવીએ તો એ કાલ અણુમત્ત નથી.

રોશ્નીના ચેતરમાં કામ કરવા માટે દિલ્હીએ અહીં લાવવા બાં આજનાં કર્તા. એવું કારણ એ હતું કે દેશીય વસ્તી આજણું હતી. આ દેશમાંના પ્રથમના યોગ્ય વરસોમાં દિલ્હી મળ્યુંએ આ કોલોનીયને 'અગ્રીમામાં' પલટાવવા આંક્યો. કલો તેનો અણ-કક વખાણ થયો કલો. પચીસ વરસની અંદર ગોરા વસાકેલી બોની વસ્તી વધતાં દેશ વધવા માંડ્યો. ઉરકેરણી વર્ષો પછી અને તેના પરિણામે નીચેની વસ્તુઓ થઈ:

દિલ્હી મળ્યુંની જરૂરત હતી, પણ શુક્ર દિલ્હીએ તેઓને ખૂંચવા લાખ્યા. આ બંને વસ્તુમાં કોને છૂટા પાડના અને કેની રીતે તે એક સવાલ બની ગયો. નાટાકની મોટી વસ્તીને સંપત્તિ ની જરૂરત ન હતી, અને એ ત્રણ ચોંક કરવા કલો, તેને લીધે તેઓ દિલ્હીએ અગ્ર મળ્યુંની મેળની શકે તે વસ્તુ તે એક વળતું હતું. આના પરિણામે ૧૯૦૫માં દિલ્હી મળ્યુંએ આપતાં અટકે તે માટે જરૂરની તકનીકીઓ ચર્ચ રહી હતી, પરંતુ દિલ્હી સરકારે તે પહેલાં જા મળ્યુંએ દક્ષિણ આફ્રિકા આવ તે ઉપર પ્રતિજ્ઞ મૂકતાં, ઉપરનો અરો પછી આંક્યો કલો. આ દિલ્હી, અગ્રે અને તેના વારસોએ નાટાલ અને બીજાં પ્રાંતોની સેવા વિશિષ્ટતાથી કરી હતી. આ સભનો પ્રતિકાર કોઈએ કર્યો નથી, પરંતુ બધાએ માન્ય રાખી હતી.

આ દિલ્હી મળ્યુંએ પાછળ આજનાં સ્વતંત્ર દિલ્હીએ. તેઓએ પણ દેશની ઉત્તમ સેવા કરી, પરંતુ તેઓ પણ ગોરાઓને ખૂંચવા લાખ્યા. આથી નાટાકની જવાબદારી સરકાર ઇમીગ્રેશનના કાવચાંએ તેઓની સાથે થકવા લાગી અને સ્થાનિક સત્તાવાળાઓ તેઓના વેપારની આટે આપવા લાખ્યા. છેલ્લાં પચાસ વરસથી દિલ્હીએનો પ્રશ્ન સુનીયને કાચ થયો છે. આના પરિણામે દિલ્હીએની સાથે એ કાવચાંએ ચર્ચા તેમાંનો એક ગ્રુપ એરીવાનો કાવચો છે, એ દિલ્હીએને આર્થિક રીતે ખૂંચાણી આરવા માટે થયો છે. સરકાર આમાં સફળ થઈ છે, અને એ કંઈ સુખારાઓ નહિ કાચ તે. દિલ્હીએ આર્થિક રીતે ઝૂંબણાઈ મર્યો, પરંતુ આટલુંજ અસ નથી. કલે આપણને અહીં આજના સો વરસ ચર્ચા તેના અભિસ રૂપે આપણને ઇલાવડું દિલ્હી સુનીયર્સોટી આપવામાં આવી છે. અગ્રે ગ્રુપ એરીવાનો કાવચો આપણને આર્થિક રીતે ઝૂંબણાની મારે છે ત્યારે આ ઇલાવડું દિલ્હી સુનીયર્સોટી આપણને માનસિક અને બૌદ્ધિક રીતે અસ્થાનાસ વાળયો. આપણાં સો વરસોમાં શું થયો એ દિલ્હીએએ કચી એવું બેઠ્યું.

સાઉથ આફ્રિકન હિંદુ મહાસભા

(લેખક: ડૉ. એન. પી. રસાઇ)

આ સંસ્થા ૧૯૧૨માં રચાઈ હતી. આ સંસ્થાને આરતી હિંદુ મહાસભા સાથે ઓળખ બતાવે નથી. આદિની મહાસભા બીન-રાજ્ય રીતે સંસ્થા છે. તેનો મુખ્ય ઉદ્દેશ હિંદુઓમાં આર્થિક, સાંસ્કારિક અને સામાજિક ઉત્થાન લાવવાનો છે. આનેની હિંદુ મહાસભા બીજા વર્ષના અનુસાર નવાઓ સાથે મીડા સંબંધ રાખવા કંચેલાં પ્રયત્નોથી રહે છે. દક્ષિણ આફ્રિકામાં મુખ્યત્વે 'માર આપણો' બેઠાનાર હિંદુઓ છે. તામીલ, તેલુગુ, કોટ અને કુન્ડાલી. આરતીના મુદ્દા મુદ્દા પ્રદેશમાંથી આવનાર હિંદુઓ વચ્ચે સુમેળ લાવવા એ એક મુખ્ય કાર્ય હતું, તેજ બતા ઉચ્ચ યોગ્યો માં દરમિયાન રેક જુવના મેતાઓ ના કલપણથી આને સુદર પારપરિક રેકલાવના પ્રયત્નો છે.

આ સંસ્થાના નિયમોને અમલી બનાવવા હોવ તો મોટી સંસ્થાઓને સહકાર હોવ તોજ બની શકે મેટા માં મોટી સુસ્તી એ છે કે આ સંસ્થા અતી રીતે તો દરમિયાન સુદરની સંસ્થા છે. તેના કાર્યક્રમોને વિસ્તાર નાટાલ પ્રાંતમાં પણ પૂરેપૂરો દેવાયો નથી. દક્ષિણ અને કેપ્રોવેનીમાં પ્રતીક લખા કરતી મરાત્તી નથી. કુર્તા ડાઈ વિખિના બંને કે પછી કોઈ આજ સંસ્થાને પ્રતાપે આ દરમિયાન સુદરની સંસ્થા આપણે દક્ષિણ આફ્રિકા વતી અમલ કરે છે. તેમાં કમણા કંઈ દેશીય થઈ શકે એમ પણ નથી. અંતેમ કલ્પ આ સંસ્થાને અમલુત બનાવવાની ક્રમ્ય મહાસભામાં રજા મરાત્તા મેતાઓ અને વિચારોને કંચેલાં રહેલી. મહાસભાને જાળવાન અને કાર્યક્રમ બનાવવા પહેલું પચમિયું એ કરવાડ કે દરમિયાન સુદરમાં કરતી મરાત્તી કે મહાન હિંદુ સંસ્થાઓને તેમાં સંબંધિત કરી. આ કે સંસ્થા એ ર

આ પ્રયત્ને મહાસભા ક્રમ્ય છે કે કુલપાલ અને કેપ્રોવેનીમાંથી હિંદુ માંડ્યો આને પધારી ક્રમ્ય સહકાર આપે. એ બાંધ્યો અને સવાલ કે બની શકે તેઓ પ્રિયવાદી સુદરઓ પાછી પ્રિયવાદન આપે એવી અપેક્ષા રાખવામાં આવે છે.

અંતમાં આરતીય જનતા તેજ ઉદારક મહાસભા મંધીલના આરતીની સિદ્ધિ દારા હિંદુ સંસ્થાને દીપાને એવી અભિલાષા સહ આ કંચેલાં અભિનેશન પૂર્ણ માથ એવી અભ્યર્થના.

- (૧) નાટાલ પ્રેમીય સેક્રિ યોગ્યપટી.
- (૨) ડૉ. આ. આ. મિ. મહાસભા
- (૩) મી. સના તન થર્મ સભા (નાટાલ).
- (૪) મી. આર્. પ્રતિનિધિ સભા (મા. આ.)
- (૫) મી. કાપીવાનાડ હિંદુ સેવા સમાજ (નાટાલ).
- (૬) મી. સુરત હિંદુ એસોસિએશન, કુર્મા અને દ.આ. હિંદુ મહાસભા એટલે આ કે સંસ્થાએવું સમવાલ તંત્ર (Koorlathalam) આ કલેના મેતાઓ વચ્ચે એ અભ્યર્થના પ્રયત્નો છે તે આપે માટે અતિ ઉચ્ચક ચેરક છે.

અરવા બોંહના વચનપણું એક પરમીટિયું દપાલમાં સુનાઈટ રેટકાથી અમલ મેામલવા માટે રેપ સેંટની રીપ્રેટ મેામલી પડે છે; પણ એટલાજ વચન મેા કાચલ અરતથી સુનાઈટ રેટક મેામલમાં ૧. ૧-૧ અને એટલે કે સમલય રેપ અમેરીકન સેંટનેા 'અર્' કાચ છે. કાંજણું તો એમ છે કે વિખાની દપાલ ના. ૧૨ એકસેરમાં રાખવા અર્થે સહ રેકા. અર્થે કોઈક અંતરરૂપીય કરાર થયેલા હોવ છે. તો પછી આપણે આટલા બધા ઉચ્ચ દર થીએ સુકવવા પડે છે! સુધીરુઆરકા. (અમલી)

છે. મેધાણીનું માનસ જ, આ એ રસના આત્મેષ્વરને અનુકૂળ છે. વીર-રસ પ્રધાન સોરઠનું સૌન્દર્યલક્ષ સંબંધિત, એ વાતાવરણમાં જો તમિલ પ્રવેશ થી મેધાણીનું માનસ જ વીરરસ પ્રધાન બનેલું; તેમાં ૧૯૩૦-૩૨ ના સંસારિક ક્રાંતિમાં જોયેલું પ્રવેશ બાદ થયો, અને અધ્યાત્મિક, સોરઠ ના કવચના ધણીને જોયેલા વીરરસના પ્રવેશો જોયેલું સગી આપે જોયા, તેથી જોયેલા કવચમાં રહેલા વીરરસને અનુકૂળ માત્ર મળી ગયો. અને આખરી સદેશ 'સોરઠનો આકર્ષણ', 'આત્મિકતા', તરણોનું મનોરમન' જેવે કાવ્યો વીરરસના આત્મેષ્વર થી મેધાણી ની સંકલિતો અનુભવ કથાથી.

રસીયન કાવિની અસરથી જ-મેથી વર્ગભિન્નની ભાવનાએ તમા સૌક સંકલિતના અવધાનને આપે ધવેલા માનવજાતના નિષ્ઠ સુધે થી મેધાણી છે, વર્ગભિન્નની અને મરીનો તમા પોષિતોની કશું વાર્તાવિક રિધિતિ રસિયતા કાવ્યો અવધાની ગ્રેસ્યા આપી છે. 'મીટી વાળનારીનું ગીત' માં સોરઠની કુટુંબની કશું કશું છે, 'દુષ્કાળ'માં અવધની અને મરીવાડી વચ્ચેની રિધિતિનો વિરામ દર્શાવે છે. 'આત્મિકતા'માં કાવ્યમાં/મરીણીનું કવચવાક ચિત્ર છે.

થી મેધાણીને મરેલાને અવધેકાનું છે તેમ 'મેધાણીના પોષિત રસ'ના કાવ્યોમાં થી સુરમના 'વજુ પ.ડોશી' મા 'દુષ્કાળ'ની જેમ, એ સોરઠના કુટુંબ માત્ર દર્શન નથી. પરંતુ એ દર્શા માંથી સુકત થવા માટેના ઉપાયો પશુ છે. તેથી જ 'મેધાણી રાવાન'ને અને 'મેલસાવા વામરને' આખરે છે એમાં પોષિતો અને અવધનીનો મરેલી પ્રપલ સોથી પહેલાં કવનાર થી મેધાણી છે તેમનું 'ધણ રે વાલે' ગુણો.

ધણ રે વાલે ને એવળું સાંભળે હોય, અંધુટો વાલે ને એવળું સાંભળે હોય, એ હો સાંભળે હોઈ વેદનાની વાત, વેલે રે વેલે હો સતકુલમાં બેરે હોય.

કાવ્યની બધી સમજતા તે પોતાનું વકતવ્ય થણા બાઈ અને એવળું બહેન ની વચ્ચેના સંવાદમાં જ આપી જાય છે. જુના રાષ્ટ્રપ્રેમ, રાષ્ટ્ર દંદાસ સામે અત્યારે જે ને દર્શાવો જાય છે, જે ને તિરસ્કાર અમાન્યવાદીઓ કરે છે તે અહીં ઉચિત રીતે કાવ્યની બાની

માં કહેવાયેલ છે, અત્યારના દાળમાં કહેવાયેલ છે.

થી મેધાણીનાં જોક્ષિક સર્જન કરતાં અનુકૂળિવાળા સર્જનોમાં તેમની પ્રતિભા નધારે બીસે છે. એ પશુ હજીકા છે. ડા. ત. અમરેશ સી ઇલુ કાવેના Some body's Darling પરથી 'કાવ્યો આકર્ષણ', આખરીક વીર મેરસવીના કાવ્ય પરથી 'એવળી પ્રાપ્તિ', એક અમરેશ 'મેધા' પરથી 'આખરી સદેશ', થી કરીયાં કદી-વામવાના કાવ્ય પરથી 'રવિ તને કેમ મળે?' દાવોરનાં બંધાણ કાવ્ય 'સાંતાલે મેરે' પરથી 'સાંતાલની નરી' જેવે અનુકૂળિઓ જોના કાવ્ય સંક્રમ માં રતનની જેમ કળાઈ છે. પરંતુ સાથે જો પશુ આપણે જુલનું ન જોઈએ કે અનુકૂળિઓમાં પરણું ને કેઈ પશુ હોય હોય તે માત્ર મૂળ વિચાર જ છે. બાકી કાવ્યનું 'આત્મેષ્વર નિષ્ક્રમ, આપા અને સોથી સુકાં તણ ગુજરાતી હાથે છે. આ અનુકૂળિઓનાં પ્રમાણ માં જોયેલા રસના કાવ્યો નજીક હાથે છે ખરું, છતાં જો રસના કાવ્યો માં પશુ મેધાણીની પ્રતિભા સુરેખ રીતે અવધત થઈ ગયા છે. ડા. ત. 'એવળી કટોશી', 'ધણ રે વાલે' વેશાબી રાવાળ જાનો, 'વેશાવંશનાની મીઠાવ' 'મરેલી મરેલી' કે 'કસબલ રમ' જેવાં કાવ્યો આનાં ઉદાહરણો છે. સરળ સર્જિતો અમરેશ મેધાણીના પ્રવેશ કાવ્યમાં આપણને સંભળાય છે.

સોરઠના જુસાતા બતાં સાથિય બનને આટલી જહેમતપૂર્વક બોલી કાઢી આવી સમય' સોથીમાં ગુજરાત પાસે મૂકા દેનાર પ્રવેશવંદ મેધાણીનું રચાન ગુજરાતી સાહિત્યમાં અને ગુજરાતના સોરઠનાં કવચમાં કમેલા માન-બહુ' રહ્યું છે અને દીર્ઘકાળ પર્વત અજ રીતે એ દર્શી રહેશે એ વાત નિશ્ચિત છે.

—અરુણોદય'માંથી.

સુક્રાપીઠ, અમરેશ રેકસ રીટ-સં, લાઇસેન્સિંગ, રેવન્યુ કમીશનર અને પ્રાન્સપોરન્સ માટે મળે:

આર. વીક્રમ

૧૨ બાકેલી આર્ટ્સ, ૩૮ માર્કેટ સ્ટ્રીટ, કોચર પ્રમોશનલ અને પ્રોડેક્ટ સ્ટીલ, એકાનીઅનર્થ, ફોન ૩૩-૧૬૫૪.

માસ્ટર પ્રધર્સ (પી.) લીમીટેડ

અલ અભ્યાસ નાવલ, રેકમી લેમન મુલકક કાપડા, સોલો બાળો અને ગુરુઓ માટે ક્રિયાત્મક અભ્યાસ મુલક નર્સરી, પ્રુવેનસ, કોચર-સંસ્ અને અવધાણા મદિ—ગુડીસ, બોન્ડ, બોન્ડ-સંસ્, રોમ્સ, નેપથીન્સ વિગેરે.

દરેક અભ્યાસ માલ માટે તમાક કરવા વલકામય.

૩૩ વેસ્ટ સ્ટ્રીટ, એકાનીઅનર્થ.

ફોન : ૮૩૫-૬૭૮૬

એલસ ૧૫૪૯.

માંટી લેવો અળકાડ !!!

સ્ટેનલેસ-સ્ટીલના વાલકો. રેખાને સુંદર, અળકાડમાં માંટી લેના, અને તે માંટી અગર બધી રાખો કંઠાપી કંઠઈ નહિ. અળકાડમાં જે ટેન્કલ ઉપર બધાં મૂકો ત્યાં બધું કમઘળી રહે, તેમાં પીરસેલી રસાઈ પશુ દીપી ઉઠે, મહેમાનો હોંશથી આપ શકે. બાંધે, છુટે નહિ અને પીવામાં ઘણાં સહેલાં, વર્ષો સુધી વાપરી શકો. અળકાડ ખડ બને ધિરોને લેલ બાવળા અટ્ટે અતિઉત્તમ પુષ્કા, હોડા, પચાણાં, વાડકાં, અમ તપેલા, તપેલા, કંઠાળી, ઝારી, શાક અમળા, ચોખા અટ્ટે બાસ પંજા અમળા, અમળી દીપી, આનરવળી, અમરળા-સ્ટેનલેસ વિગેરે.

તકન બીજાવત લાવે અળકાડ. વહેલા તે પહેલા. મદન ધોડાન અમાળમાં છે.

અળવાનું ટેકાણું: આખરો હેલ્થ (પી) લી.

(બીજાભાઈ આરવર એન્ડ સન્સ)

ફોન ૮૩૫-૬૭૮૬ — પહેલી માળે, — પો. બો. ૫૨૫૭. આરવર એનલન્સ — ૩૩ વેસ્ટ સ્ટ્રીટ, — એકાનીઅનર્થ

આર દરખાસત: હિંદની અમરળાતી

(વહાણમાં બાવેલો લાલે માલ)

કિસમલ અને નવા વચસ માટે વાવેલો લાલે આલ અમે સવધ અનલસ કામલ મળુ કટીએ હીએ. અમરળાતી-ફેરમળેલ-પ્લાસ્ટીક, રેલ્ડ-મેલ્ડ અને માંટીની બંધીઓ. નવીન કહેણાં અને માયાની બીનો. ટીક્ટીઓ, કાચોસોન્ટીસ અને આલર સુવારીબાદી વાલકો અને ફેન્સી ગુડસ. દુરંદો અને હોકરે માટે અમે માલ આલ વાળીએ હીએ અને આલ બાન પશુ આપીએ હીએ. આલ કપાઈ આનલે-વામલે કરબન આલો સ્વારે અમારી સુકાકાલ કયા.

એ. કે. હુસેન એન્ડ સન્સ

આરેકા ઉપવાઈ અને હોલસેલ મરખ-સંસ

૧૧૧ કવીન સ્ટ્રીટ, — (ફુલેન્સ બીલ્ડીંગ) — ફોન ૨૭૨૫૬ — કરબન. અમલર આઈસ લીસેલ અમાલો.

બી-આઇ

સુખધ કરાંચી અને ઇસ્ટ આફ્રીકાના બંદરો વચ્ચે મુસાફરી કરે છે.

સ્ટીમર હંપાલા સ્ટુમી નવેમ્બર ૧૯૬૦માં આવશે અને ૩૭ ડીસેમ્બર ૧૯૬૦ના ઉપરશે. સ્ટીમર સાંતીયા ૩૧મી ડીસેમ્બર ૧૯૬૦માં આવશે અને ૫મી જાન્યુઆરી ૧૯૬૧ના ઉપરશે. સુખધ અલ્લવા કરાંચીનું વાહુ. બોરાક સાથ

૬૨૮ કલાસ
સેકન્ડ કલાસ
થર્ડ કલાસ બોરાક સાથે
થર્ડ કલાસ બોરાક વગર
૫૨૮ કલાસ
૫૧. ૧૧૭-૧૫-૦
૫૧. ૭૮-૧૨-૦
૫૧. ૩૬-૧૫-૦
૫૧. ૩૭-૨૦-૦

વધુ આકર્ષિતી માટે મળો મા લખો:
શેખ હિમેદ એન્ડ સન્સ
(પીટી લીમીટેડ.)
૩૯૦ પાઇન સ્ટ્રીટ, — કરબન.
ટેલીફોન : ૨૦૪૩૨ — ટેલીગ્રાફીક એડ્રેસ "કુસમલ."

ટેકસીવાલો

(૨)

દ્વિમાસ પ્રેક્ષક થઈ એક વખત કોલેજમાં પણ જઈ આવ્યો હતો. કોલેજીયલ કારણે નોકરી પર જવવાની એને ફરજ પડી. એ વખતે નોકરી શોધવા માં કાલ્યા, નોકરીથી કંટાળી અને નોકરી માટે શોધવામાં પાસે જઈ ગયો તેમ જાણી તે કારણે અને અંતે ટેકસીનો ધંધો એને રસીકર્યો. પચાસ દારૂ દાખલ કરીને થઈને તે રજો અને થોડે વરસે પોતાની ટેકસી એને લીધી. આમ એના આ ધંધો સારો હતો. જાડી કાપી કાઢી કારકુની કરી નફાવેતર કરવા કરતાં આ શો ખોલો ધંધો હતો? પરંતુ સમાજ એને પ્રતિબંધિત ધંધો નહોતો ગણ્યો. કોલેજરને આ ધંધો કલો નહોતો જાણતો. પરંતુ જાણી અને લોકોની નજરે એને પણ વિચાર તો કર્યો હતો. આઠમાથી વચનદાર પેટી કાઢી માથે ઉઘાડી શીતે મોઢે માથે યજ્ઞવણને કુચ મથે તે કરી સફ એવો આ ધંધો હતો. એ પોતાના મેટાભાઈ સાથે રહેતો હતો. એની જાતીજ એકવાર સાળામાંથી રહતી મેર આવી અને પોતાના કામુકાને કહ્યું,

"કાઠા! સાળાના બાળકો મને મિલે છે."

"થા માટે જલા!"

"મેંએ કહે છે તું તો ટેકસીવાલોની સમીજ છે, અમારી સાથે નં રમ."

"તું થા માટે નથી કહેતી કે અમે સરકારી કુલુખના છીએ!"

"પણ કાંકા તમે થા માટે બીજો ધંધો નથી કરતાં. પડોશના કાંકા અને માસી પણ એજ કહે છે. તમે તેમ નહીં કરે તો કહે કે કાળા માં નથી જવાની."

કોલેજર વિચારમાં પડ્યો. પણ એને જાતીજને મેં તેમ સમજાવી સાળામાં જવા પ્રેરી.

આ જાણ પ્રકરે આઠી કાકતાં કાકતાં કોલેજરના આનસપટ પર એક પછી એક આવતાં હતાં. આખો દિવસ બધાને ખોલણ સકમ કરવો આ તે કાંઈ ધંધો છે? આન અજાણ ભરું ભરું કાંઈ ઉભ નહીં. અને ન કાંઈ કાંઈ જણ કરી સકાય.....

કામુના આનસપટ પર ખીંગુ ચિત્ર આવ્યું. વચ્ચેમાં તેને યાદ આવી. બપોરે તે કોલેજમાં જાયતો હતો ત્યારે એ અને વચ્ચેમાં સારા દોરતો જાન્યો હતો. પણ ટેકસીનો ધંધો શરૂ કર્યો પછી વચ્ચેમાં પણ કામુને કહ્યું હતું કે આવો ધંધો કરવારને કે પરણી ન થઈ. એ કે કે તને આદે છે.

તું પ્રતિબંધિત નોકરી કર અને પછી મને કહેજે.

જાણવાને બધા દિવસથી પોતે મળ્યો જ નથી. એ ક્યાં છે એ જાણવાને પણ પ્રયત્ન કર્યો નથી. શારે તો કામુને થયું કે આ ધંધામાં શું બેસ્યું છે? કાળા જાળરીવા પેપારી, કાંચ મેનારા કમ્પારીયા, કુટ કરતાં, ગળીયો, ખોટા કાચા રાજો, ઉભા કરી પેસો મેળવતાં કાકટો આ બધાં શું પ્રતિબંધિત છે!

વચ્ચેમાંથી યાદ આવતાં એને વિચાર થયો શું તે કાંઈ પણ કુવારી રહી કહે શું? જણ એને પોતાના મનને મનાવ્યું. કા માટે એનો વિચાર કવે કર્યો...

ટેકસી!

કરી ટેકસીની કાંઈએ છુપ પાડી અને શાળાની આસપાસ યુજાન તેના કાંચે માડી ઉભી રાખી અને મરદન માટે બાળુ કરી.

કોનેમા પાસે એક પંજાળી એને જોવાવતો જાયો હતો. કામુએ ટેકસી એ જાણ્યો લીધી.

પેલા પંજાળી કપડો એક શોળ વખતી કુવડીને અંદર લેવાડી અને પછી પોતે પણ એની પાસે મેંડો. "કરો મીનારે વધળ."

માડી તે તરફ દોડી.

આ પદ અને જાણાનું શું અમયજ હતું કામુ જાણતો નહોતો અને એને જાણવાને અધિકાર પણ નહોતો. તેજ ડેલકાએ વિવિધ ઉત્તરથી: ભેસે, વિવિધ વાતો કરે અને જીતરી ભાવ, ટેકસીવાળા ને કાન કે આંખ દેવ છે એજ જીતલ જો માનતાજ નથી. ન તેમની રમુજમાં એનાથી કસી સકાય કે ન કુખમાં રહી સકાય. કુચ પ્રવળાની જોજ એને તો રસતા તરફ એક માડી કાપાં કરવાની.

પાછળ વાતો અને ચર્તા ડેલકા અવાજે સહેજે કાંચે કરને કાંચે પમતાં. કાંચેવરની સાથે રહેલા અરીસામાં પાછળનું કસ્ય એને સહેજે દેખાતું. કામુ સમજી મથો કે આ કાંઈ જાળર રી હોવી જોઈએ એને કોઈ પોતાના બનથી વચ રાખી રહ્યા છે. આટલી નાની છોકરીને આમ ચુંકાતી જોજ કામુને પેલા કોઈ પર પોતાનો કાચ અજાણવાને વિચાર થયો.

પણ તે તેમ કરી કોઈ જ નહીં. એક જાણની ટેકસી અજાણનાર તે તો કાંઈવર હતો. અડીના ધંજની જોજ મંજા, અડીનો જીપોગ મેંડે તે કેટલી કરલ અને મેંડે તે મેંડે એને તો પેલા અજાણ ન આવે તોજ મોલી

સામ તેમ દેવ. એ મેંડોને ન હતું. અને આવા ધંધા તરફ જનમાં દેવ આજ કે ન હોય મન રહત વધી ભરાઈ હતી. આડીમાં આ આમે એક મોટર અજાણ કરવી એજ મેંડોને ફરવી આવી જનરવાને રમથે મેંડોને ધમ. જણ કામુ કાંઈ આ જીતરી એને ટેકસી-ટેકસી પર મોટર પહેલીજ વાર આવા તમામ નહોતો એતો, ટેકસી નેવા વિચીત્ર વહાનમાં જાલ જાલના અને જાલ જાલના મોડો મેંડોમાં પણ કામુ ને જાણ્યું કે આવા મોડો કરતાં અરજ મોડોજ ટેકસીવાળું જીપોગ કરતાં કરી એનું જનજક એ તરફ કસ્યું કે આ ધંધો કરવો અરામ છે.

આવો ધંધો કરતાં કરતાં કવે શું આ કામ છું? દેવું કામુનું જાતિવક જન પણ કવે કંટાળ્યું

(અધર)

શ્રી. ભો. વચ્ચે — ટેકસીવાળા સર-પરકર

ટેકસીવાળા સર-પરકર "અભયો"

અમલ અધર્સ (મે) લી.

૧૪ કોર્ટ સ્ટ્રીટ,
જે.કા.પી.સી.અ.ઈ.

હોલસેલ અને ફીટિંગ અર્વાન્સ અને હરપારસ

માસ કરીને કમારે ત્યાં કમિશન અને કમિશન મોટરી, આવામાં નાંખવાના જાલ જાલના ટેસી તેસી રેડેનલેક કડીક, પીચળા અને એકયુમીન્યમના વાસણો-કાચ અને પકારીની અમીઓ-કેરમીઓ અને કટાઈકર તથા બીજા અનેક ટેસી થીએ પ્રોફાયન જાવથી અજકો.

શુભ પ્રસંગો માટે મેટ!

સીમી અને પ્રરૂષો માટે

ઘડીયાળ!

૧૭, ૨૧ અને ૨૫ જુલનાં
એટોમીક ટેસેન્ડર.

- રામર
- રોહરી
- કુકે
- રસર

વિગેરે દરેક જાતનાં ઘડિયાળ.

ઉપરાંત પ્રરૂષોના શર્ટ સુટ, પાંચળમા વિ. તેમજ બાળકોનાં કપડાં.

હોલસેલ ભાવે મળશે

બોક્સ ૫૬૮૮, ફોન : ૮૩૫-૨૬૦૪.

વલ્લભભાઈ બી. પટેલની કું.

૪૪, આરકેટ સ્ટ્રીટ, જોહાનીસબર્ગ.

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1903.

Former Editors: Manilal Gandhi—1910-1936.

No. 45—Vol. LVIII.

Friday, 18th November, 1960

REGISTERED AT THE G.P.O. AS A NEWSPAPER.
Price: FOUR PENCE

"THE PROUD HERITAGE GANDHI LEFT US"

SPEAKING at a meeting in Ladysmith on Saturday last Dr. G. M. Naicker, the president of the South African Indian Congress declared: "With the proud heritage which Mahatma Gandhi left us, with an undying belief in the ideas of democracy, we have no hesitation in declaring that we want in South Africa equal democratic rights for all her citizens. Unlike the white ruling classes of South Africa we have never believed that in a truly democratic country we will be swamped by the majority. In that respect our community has an important lesson for the white minority."

Dr. Naicker went on: "On the occasion of the Centenary we have a very simple message to give to South Africa. It is a message of love and brotherhood, a message which Mahatma Gandhi helped to formulate on our soil and which he later imparted to India and the world. Let us enter the second century of our stay in South Africa offering a firm band of friendship to the African majority in its endeavours to bring about human dignity to this country. Let us strive with all our strength to end all that is bad in this country. Let us pledge to see the end of racial discrimination and in its place create race harmony and lasting friendship among all South Africans of all races and creeds."

In the course of his address, Dr. Naicker said that the one name which stood out over the last hundred years in South Africa was that of Mahatma Gandhi, "the greatest figure produced in South Africa not only to give us guidance and hope but to give guidance to India and the world."

There were, Dr. Naicker pointed out, many dark clouds over the Indian people in 1960. Not only were the Indians, but the whole country was passing through a very critical phase. It was a period when those who stood for higher ideals and true human values were finding life difficult.

Dr. Naicker said: "To some
(Continued on page 355)

Group Areas Via "Backdoor"

(From Our Correspondent)

JOHANNESBURG — The decision to close the Johannesburg Indian High School and to transfer the pupils to Lenasia has been described here by the Transvaal Indian Youth Congress as an attempt "to operate the Group Areas Act through the 'back-door'."

The Secretary of the Youth Congress, Mr. Farid Adams, said: "The Government hopes by this eventually to induce the Indian community to move to the Lenasia Group Area which has been successfully boycotted by the majority of the Indians."

"First it was the Booyse Indian High School, which was closed down four years ago and the 500 pupils moved to Lenasia. Now another attack is being made on the meagre facilities provided for the Indian community of the Transvaal."

Indians Mark Centenary

THE hundredth anniversary of the arrival and settlement of the Indian people in South Africa was commemorated in the following manner:

On Wednesday there was no formal teaching in all Indian schools in Natal. Children and teachers assembled at school in the morning and then went to certain central places where dedication services were held. After this they dispersed.

In the afternoon Indian shops were closed and a large number of people gathered at Currie's Fountain where a commemorative dedication service was held. The speakers at this service were: The Mayor of Durban, Mr. C. A. Milne, Chief A. A. J. Luthuli (a recorded talk), Mr. E. G. Rocks and Mr. J. N. Singh. This meeting was organised by the Indian Centenary Committee.

The Indian Centenary Committee has been promised a grant of £10,000 by the Durban City towards Centenary Foundation Scholarship. It is expected that the Natal Provincial Administration will also make special bursaries

(Continued on page 358)

NEHRU'S ADVICE TO INDIANS OVERSEAS

"Keep Emotional Contacts With India"

IN New York on October 8, Prime Minister Nehru advised Indians abroad to keep their emotional contacts with India and not to lose their roots while trying to adjust themselves to their new environments.

He was speaking informally to Indians working in the U.N. Secretariat at a reception given in his honour by Mr. C. V. Narasimhan, Assistant Managing Director of the United Nations Special Fund.

Mr. Nehru said he wanted Indian communities, wherever they lived, to mix with the local people and serve the cause of India through such contacts.

In India today, Mr. Nehru said, basic revolutionary changes were taking place in spite of all the controversies, conflicts and arguments that one heard about. The texture of Indian life was changing through educational, industrial and other processes. Indians as a whole were becoming interested in the world outside, coming out of their shells of isolation.

He urged every Indian who lived abroad not to get out of touch with India and not to become rootless but to serve the cause for which he was working in a spirit of dedication.

NINE MEDICAL BURSARIES OFFERED

The board of Hajer Sulaiman Ebrahim Charitable Trust, Pretoria, has decided to make available nine medical bursaries for the 1961 academical year.

(1) The successful candidates to attend the Medical School, Witwatersrand University, Johannesburg.

(2) The bursaries to be renewable annually until the course is completed providing satisfactory progress is maintained by the candidate.

(3) The bursary will include the cost of tuition, books and instruments. Grants will not be given for board and lodging under any circumstances.

(4) Applications from suitably qualified candidates must be lodged on the official form with the Secretary of the Board, P.O. Box 709, Pretoria, before 30th November 1960.

(5) Applications for admission to the University must be submitted by the prospective student direct to the Registrar of the Medical School, University of Witwatersrand, Hospital Hill, Johannesburg, before 30th November 1960.

(6) Applicants are advised to apply direct to the Minister of Art and Science, Union Buildings, Pretoria, for admission to the above University.

Indian Opinion

FRIDAY, 18TH NOVEMBER, 1960

Action Against Areas Act Required

THE hundredth anniversary of the arrival and settlement of the Indian people in South Africa has come and gone—anniversary which deserved to have been celebrated and commemorated with greater feeling and sentiment than was actually done. This lack of sentiment in commemorating outstanding events in our lives in this country is nothing new. Long before today we have been compelled to draw attention to the fact that the Indian people here have virtually forgotten Mahatma Gandhi. Although he spent twenty years of his life in this country and worked out his political techniques here, he is for all purposes forgotten in South Africa. Possibly in view of this it should not occasion surprise that although something was done on the occasion of the centenary, much more—considerably much more—could have been done if the leaders had got down to it with purpose and a determination. Both were sadly lacking and so it was left to sections of the people to do what should have been done on a national scale.

We enter the second hundred years of our tenure in this country with many ominous clouds hanging over our heads. The Group Areas Act is the single biggest problem confronting us—and before it we seem to have lost all power of action. The Government is making the Act effective by operating it in bits and pieces, here and there. By this means it avoids meeting the community head-on on this subject and so makes concerted action against it difficult. Unfortunately, the community seems to have fallen into this snare. No effective counter-actions are being taken while the Government is making inroads into Indian property-ownership. In Johannesburg an Indian school was closed about four years ago and the pupils transferred to the Indian area of Lenasia. Now the Government has given indication that another school will be closed and the pupils transferred to Lenasia. Thanks to the absence of co-ordinated effort against the Group Areas Act we do not know what is happening in the outlying areas of the Transvaal, where the Government has given notice about removing Indians. We do not have the machinery and the organisation to keep track of the activities of local authorities on the application of the Group Areas Act. We object when we hear that Indians will be removed from some area, but we go no further. We do not have the machinery for propaganda and yet massive propaganda is required against the Group Areas Act.

In Durban, too, we are silently watching inroads being made into Indian-owned properties. At Cato Manor, Indians are defaulting in rates for the primary reason that, not being sure of what will happen in the future, they are not prepared to go on paying rates on

(Continued in next Column)

RELIGIOUS REFORMATION IN INDIA

By K. M. PANIKKAR
In "Indie Calling"

(Continued from last week)

THE reformation of Hindu religious thought and the elimination of the many superstitious which had characterised popular Hinduism was but one aspect, no doubt an essential one, of Hindu Reformation. But without a reformation of the customs and institutions like untouchability, caste, child marriage, disabilities of women which had come to be associated with Hinduism, the reformation of doctrine, even if it had been effective would have had but little significance. What gives to the Hindu reformation its importance to the world is the change it has brought about in the social life of over three hundred and forty million people.

From at least the time of the Buddha, untouchability and caste distinctions had been the characteristics of Hindu social organisation. Also, from the time of the Buddha every major religious leader had raised his voice against these practices. Untouchability is a strange and barbarous custom which denied to certain classes elementary human rights on the ground that mere contact with them involved pollution. The untouchables who in un-divided India numbered over 40 million people, were outside the pale of society. They were outcasts in the literal sense of being outside the caste system. The caste system itself was the basic social conception of the Hindus. Together, caste and untouchability constituted the Hindu society. Foreign observers had at all times

identified these two institutions with Hindu religion, and Hindu orthodoxy itself has always claimed for both absolute religious sanction. The most far-reaching of all the different aspects of Hindu reformation was the attack on them (two institutions), the total abolition of the first and the weakening of the other.

It is necessary to emphasise that these two great movements were possible only because leading religious teachers—namely Vivekananda—emphasised that caste, untouchability and other institutions were only social phenomena and had no relation whatever to religion. He declared: "Beginning from Buddha down to Ram Mohan Roy, everyone made the mistake of holding caste to be a religious institution. But in spite of all the ravings of the priests, caste is simply a crystallised social institution which after doing its service is now filling the atmosphere of India with stench. Once this doctrine came to be accepted, the reform of caste and allied institutions became a matter for broader agitation and political action. It came to be realised that the eradication of untouchability and the abolition of caste were major problems which faced the Hindus if they had to be integrated as a people. But, in spite of this gradual change in attitude, the demand for reform became effective only with Gandhi's emergence as India's leader. It was he

(Continued on page 359)

(Continued from previous column)

properties which they do not occupy. The Group Areas Board is buying these properties as they are put up for sale by the Durban Corporation and so Cato Manor is being slowly converted into a white area. As a people we do not even object to this in an effective manner. Solid, informed, world-wide propaganda is required against this. This can only be achieved if the Indian people get together and see to it that there is a fact-finding committee engaged full-time on the subject of the application of Group Areas Act. This Committee should consist of people who are in a position to devote their full-time interest and attention to the subject and report on the inroads being made by the Group Areas Act not in terms of words, but in terms of facts. This is the minimum step which the community can take at this stage.

THE CONGO, AFRICA, AND THE UN

THE widespread violence against Europeans which accompanied the beginning of Congo independence in July is only the latest in a series of tell-tale events which have been pointing with increasing frequency to a speedy ending of white colonial supremacy in Africa.

Looking back, it is hard to believe these events and their meaning were almost completely unanticipated even as short a time as six years ago. Then the idea of general independence for Africa was something for the next century—certainly not for this.

Six years ago, for example, a United Nations Visiting Mission which had inspected the Trust Territory of Tanganyika published a report which concluded that if the pace of political development in Tanganyika continued the same as it was at the time of the Mission's visit, the Territory might succeed in becoming independent within a generation. The Mission also reported that if the pace could be accelerated, Tanganyika might well become independent in less than 20 years. The fastest of independence perhaps somewhat before 1975, but not later than 1985, was considered revolutionary, and immediately precipitated strong reaction, even resentment, among European administrators and businessmen throughout East Africa. They considered the estimate to be totally unrealistic, claiming that it was far too short a period to enable a territory like Tanganyika to prepare itself for self-government. Much has happened since then, so much, in fact, that the estimate of the 1954 Mission to Tanganyika turns out today to have been very wide of the mark on the conservative side. As it stands now, Tanganyika for all practical purposes will be virtually master of its own destiny before this year is out, and independence is almost certain to follow within the next year or so—overly 15 years ahead of the Mission's earliest estimate.

Turn next to the 1956-57 period, a scant three years later, because it was then that the independence movement in Africa started in earnest with the appearance of Morocco, Tunisia, the Sudan, and Ghana as free and sovereign nations. Few ob-

servers at that time foresaw that this independence movement would move down across Africa like a prairie fire. But it did, and it covered the needs of strong political expectations over much of the continent. Two years ago this gathering force in African nationalism erupted in violence in Leopoldville, capital of the Congo, in Nyasaland, and in the two Rhodesias. These disorders were so serious, particularly in Nyasaland and the Rhodesias, that the authorities in those territories concluded that the only way to end them was to imprison all the political leaders on whom they could lay their hands. This broke all normal channels of communication between the authorities and the African people and at one stroke substituted a form of government by force for a policy leading toward government by consent. To an increasing degree, force has been used ever since as a device whereby sizeable white minorities are enabled to keep Africa under their iron fist.

Coming to the present, events in Africa are taking place with bewildering rapidity. During the first seven months of this year alone, 13 new African states have attained their independence and will shortly be elected to the United Nations. In all of known history there has never been a like period where so many new states achieved their independence in such little time and in general under such peaceful circumstances. A short eight years ago most of these new states were part of the huge colonial empire of France. Today they form a French-speaking community of nations organized along co-operative lines which may be expected to become quite similar influence to the Commonwealth of English speaking nations.

This new organisation with such potential prospects for Africa was scarcely conceived when international attention was suddenly focused last March on the Sharpeville tragedy in South Africa where some 70 Africans demonstrating against the pass laws were killed by the South African police. The riots and mass demonstrations which followed were dramatic evidence of how much the African majority in South Africa resents restrictive racial laws imposed on them by the European minority. It was

By MASON SEARS

Mason Sears' latest visit to Africa was last spring as chairman of the U.N. Visiting Mission to East Africa. Formerly a member of the Massachusetts Legislature, Mr. Sears recently resigned as U.S. Representative on the U.N. Trusteeship Council, a post he had held since 1953.

[In the September issue of "Africa Today" published by the American Committee on Africa and edited by Dr. Hauer A. Jack].

also a clear indication that the present racial order in that part of Africa can only be maintained by the rule of force.

Then in July came the breakdown of authority in the Congo and the flight of thousands of Europeans, followed by the request of the Congo Government for the intervention of U.N. troops for the purpose of restoring order.

WHEN the U.N. forces, comprised mainly of military contingents from various newly independent African nations, succeeded in putting an end to disorder in the Congo, they perhaps unconsciously precipitated the birth of a new U.N. function which may have revolutionary effects which will benefit mankind far beyond the borders of Africa. If the U.N. succeeds in developing the capacity not only to police but to administer and train the Congolese in the basic art of government, it will have a profound bearing on political developments in those still large but rapidly diminishing areas of Africa which remain under alien rule. In all these areas there is likely to be a hardening of the political situation. On the one side the European minorities have begun to claim that the collapse of order in the Congo is proof that Africans in general are far from ready for self-government. On the one side the African leaders are certain to be impressed and envious of the contribution which the U.N. is likely to be making to the Congo for some time to come. Thus the question in African minds is all colonial territories will be how to bring about situations which will qualify them for the kind of assistance which the U.N. is extending to the people of the Congo. Inevitably this will widen the gap between the thinking of Europeans and Africans and does not augur well for the promotion of steady and happy progress toward self-determination and self-government as evidenced by anti-European violence

which has spread south beyond the Congo into Southern Rhodesia. But if the politically untrained people of the Congo were able to obtain their independence regardless of their ability to maintain it without outside help from the U.N., will it not be natural if the example of the Congo results in accelerating African nationalist demands for self-government regardless of the social economic and political qualifications of these territories? Could it not even be possible to go one step further and speculate that for the sake of orderly progress the time may not be far away when the remaining colonial administrations will be anxious to transfer their responsibilities to the U.N. during the final stages preceding territorial independence?

Finally and more important than all else, could it be that the example in the Congo has set in motion a train of developments which will see the successful creation of U.N. security and administrative services which would be available on request to any territory or nation as yet underdeveloped and striving to create higher standards of living with the least possible delay? If that is so, through the co-operation of the people of Africa, including the Congo, it may be that the U.N. has found a way which will lead to one of its greatest single strides forward since the Charter was adopted.

"THE PROUD HERITAGE GANDHI LEFT US"

(Continued from front page)
the challenges of 1960 are too difficult to meet. But it is correct to say that though we form the smallest racial group in our multi-racial society, we as a community have never asked for preferential treatment as a minority group nor have we sought to expound any racial supremacy."

Phone 620-6700

P. O. Box 1549.

MASTER BROS.
(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS

HOUSE FOR KEEN CASH PRICES

33 West Street, JOHANNESBURG.

PASSES ALL AFRICANS MUST CARRY

1. ALL African men with in the borders of South Africa must carry with them either a reference book, in the case of those born in the Union, South West Africa or one of the High Commission Territories, or, if born elsewhere, an identity document.

2. At the time of writing, it was not yet compulsory for African women to carry reference books, but if they did not, they were, in various areas or at various times, required to carry with them:

- (a) a permit indicating that their presence in an urban area is lawful;
- (b) if under 21 years of age, or over this age but subject to Native law and custom, and wishing to leave home to reside elsewhere or to enter employment, the written consent of the women's parent or guardian;
- (c) if exempted from Native law and custom, documentary proof of this;
- (d) if proceeding to an urban area, a letter of approval from the Bantu Affairs Commissioner or magistrate of the district from which they have come; or, in the case of work seekers, the district employment officer;
- (e) if wishing to enter employment in an urban area, a work-seeking permit;
- (f) if granted leave by an urban employer, a certificate to this effect. After 1st December 1960 all African women will be required to have reference books.

3. Young men and women may at various times require the following documents:

- (a) a man under 18 years of age in an urban area may be required to prove that he is in the area lawfully in that he is living with his parent or guardian;
- (b) a youth who is under 15 years of age may be required to produce proof of his age in order to make it clear that he is not obliged to enter employment;
- (c) a young man or woman under 16 years of age who wishes to enter employment or to obtain himself from his home requires a document of identification issued by a Bantu

The following summary of passes, permits and other documents which Africans have to carry is taken from a FACT PAPER on The "Pass Laws" published by the South African Institute of Race Relations. The fact paper is a comprehensive and valuable study of an iniquitous which bears extremely on the African people. The paper deals among other things with the nature of the "Pass Laws", arrests for "Pass Law" offences, lists cases of hardship under the "Pass Laws"; recalls recommendations by commissions in the past; sets down the status of the different political parties on the pass laws, and raises some points for consideration. The paper, No 7 of 1960, is available from the S.A. Institute of Race Relations, price 5/- It should be read by all people who take an interest in South African affairs. —Ed. I.O.

Affairs Commissioner or location superintendent with the consent of the parent or guardian.

- (d) an African under 18 years of age who wishes to enter employment requires the written consent of his or her parent or guardian.

4. Visitors to an urban or proclaimed area must have some documentary proof that they have not been in the area for longer than 72 hours.

5. Old people (men over 65 years of age and women over 60 years) may be called upon to prove of their age in order to make it clear that they are not obliged to enter employment.

6. Full-time students and those who are physically unfit for work must be able to produce proof of these things, also in order to indicate that they are not obliged to be in employment.

7. "Foreign" Africans require the written permission of the Secretary for Bantu Administration and Development, given only with the concurrence of the local authority concerned, if they are in urban or proclaimed areas. "Foreigners" (other than those born in one of the High Commission Territories) require temporary immigration permits to be in South Africa.

8. Curfew permits are required by all those (unless exempted) who are in a public place, other than a location or Native village, in an urban or proclaimed area during the curfew hours.

9. Africans visiting urban locations or townships must carry visitors' permits.

10. Africans living within five (or in some cases ten) miles of the border of an urban area must be able to prove that their presence there is lawful. Special documents may have to be carried

by women, dependants, and registered owners of land in the area.

11. Special permits are needed by those wishing to enter, or in certain circumstances leave, reserves to which Proclamation 52 of 1958, as amended, has been applied.

NEXT INDIAN EVEREST BID IN 1962

ANOTHER attempt on Mount Everest by an all-Indian team is to be made in 1962. This was announced in Bombay by Mr H C Sura, a member of the Sponsoring Committee of the first Indian expedition earlier this year.

He also announced that four other expeditions to unclimbed Himalayan peaks had been planned for next summer. Mr Sura was speaking at the opening of an exhibition of photographs and equipment used by this year's expedition to Everest.

India Stands For Outlawing W

NEW DELHI.—The Defence Minister, Mr. Menon, has reiterated that India stands not only for the outlawing of nuclear weapons but also outlawing war.

Addressing a meeting by the Indian Section of Women's International for Peace and Freedom in Delhi, he said that the time had taken in this matter being recognised by more in the world today as the one leading to world peace.

In his speech Mr. Menon referred to Algeria. He said India stood with the Algerians their demand for and favoured settlement of question through negotiation.

According to a newspaper report of the Defence Minister speech, he referred to the issue of China's admission to U.N. and said that when India raised the matter at the last session of the General Assembly at a time when Sino-Indian relations were strained there was much critical comment in India. It was not realised that China's admission to U.N. was in the interests of India, as only then would that country abide by agreements reached in the international organisation.

R. VITHAL

Bookkeeping, Writing up Sets of Books, Balance Sheets, Income Tax Returns.

Contact No. 12 Barkly Avenue, 38 Market Street, Cor. Diagonal & Market Sts., Johannesburg. Phone 33-1886

Cable & Tel. Add. HARGVAN.

Phone 29368

P. Hargovan & Co. (Pty.) Ltd.

Received Shipment of Genuine Fireworks "Kwong Man Lung Brand. Order Your Requirements Now.

Imported by us Cap No. 3, 1/2" Diameter Mouth Fills Jars

1 Oz/oz 2/6 each P.O.R. DURBAN

2 " 3/6 " " " "

3 " 4/6 " " " "

4 " 5/6 " " " "

PACKING 1/2 L

CASH WITH ORDER ONLY

155-7 WARWICK AVENUE,
P.O. BOX 1250. DURBAN.

PASS LAWS BREAK UP FAMILY LIFE

WIVES and husbands are frequently forcibly parted through the operation of influx and efflux control regulations. In the case of Mrs. M. She was married to a man who had worked in Port Elizabeth for six years, but as she could not obtain permission to live with him in the city, she continued for three years after their marriage to live with her parents at Vompita, nearby. But one day she was warned that this was illegal. Only an unmarried daughter might obtain a residential permit in her father's name. She could not go to her husband's parents because they lived in Grahamstown, another prohibited area where influx control applied. She literally had nowhere where she could legally go.

Another technically prevented Mrs. J. of Johannesburg, from living with her husband. In 1951 she came to the city to be near him, and because of financial difficulties took a job as a domestic servant. At her employers' request she subsequently moved with them to Florida and worked there for two years. At that stage her husband obtained better-paid employment and planned to set up a home for his wife and three children; but was refused a house in a municipal township because of his wife's long absence.

Such enforced separations can lead to the permanent breakup of marriages. Mrs. C.B., married by civil rites, came to Cape Town in 1918 with her two children to join her husband, who had worked there for a very long period with an industrial firm. Apparently in error, she was told at the registration office that she could not live permanently in the city because he did not qualify to remain. As she went to stay in a rural area with her husband's family, who treated her badly as they disapproved of her town ways. She therefore left them and went to her own people, being granted only a temporary visiting permit. Her husband wrote advising her to continue staying with them, but in this was not permitted she returned to Cape Town, to find that he had lost interest in her and had gone to live with another woman. Requested endorsement by officials did not succeed in mending the marriage. Mrs. C.B. was

The following is also taken from the South African Institute of Race Relations "Fact Paper" referred to on the opposite page.—Ed. I.O.

eventually forced to accept work as a domestic servant and send her children to her parents.

Wives of migrant workers often experience difficulties when they seek to visit their husbands in urban areas. The case of Mrs. A. D. illustrated this. She was deeply concerned as she had not heard from her husband for four years, so she came to the city and succeeded in locating him. Being anxious not to be parted again at once, she asked for a visiting permit for three months until her leave was due. In spite of repeated representations, this was refused.

Mrs. D. M. also came to Cape Town to visit her husband, to have a child, and to receive medical attention. The Great Schuur Hospital gave her a certificate to the effect that regular outpatient treatment was necessary; but it was only after intervention by the Institute of Race Relations that she was granted an extended temporary permit to remain in the area.

African living according to tribal law may experience special difficulties. L. M. has two customary wives, one in Cape Town, where he is employed, and the other, N., in Lady Frere. N. needed medical attention if she was to have another child, so accompanied her husband back to the city after he had been on leave. She was offered a temporary visiting permit on the ground that the other wife would probably object. A member of the Institute visited this woman, to find that this was not the case, and made representations to the officials on N.'s behalf; but before a permit could be granted N. and her husband were arrested because she was illegally in the area. After the Institute had made intercession the British Affairs Commissioner sent N. to hospital for medical examination, and on medical recommendation she was eventually granted a permit.

Young boys, educated in rural areas, may be prevented from joining their parents. The case of I. J. shows this. When his father went to work in Cape Town he remained with his

mother and uncle in a rural area of the Transvaal, where he went to school. Later, however, when he was 16 years of age his mother died and his uncle left to work in Port Elizabeth. I. J. decided to join his father, but experienced difficulty in obtaining a permit to stay in Cape Town for more than 12 hours. While the problem was under consideration by the authorities I. J. was arrested, convicted of being in the city illegally, sentenced to £3 or 14 days, and ordered to leave the area.

His father paid the fine but had no reliable relatives left in the Transvaal to whom to send the boy, let alone the money for his fare. On the latter stayed on. He was again arrested, sentenced to £6 or 30 days, and an order for his removal was issued. This time there was no money to pay the fine, so he served the prison sentence. After the Institute of Race Relations had intervened, the authorities decided upon a most complicated plan. I. J. had to return to the Transvaal to stay with the widow of his father's uncle. The Cape Town authorities would then seek permission for him to come back.

A man's arrest may lead to the permanent breaking up of his family. When J. B. of Port Elizabeth was sentenced to a long term of imprisonment, his wife and three children were ordered to go back to their original home in King William's Town. The oldest boy, who was

born in Port Elizabeth, turned 16 during the family's stay in King William's Town, and was there named with a reference book. Later, when his father had been discharged and was successfully trying to rehabilitate himself in Port Elizabeth, the son tried to join him. He was refused permission, and it was thought that the disappointment was the cause of his subsequent, pathetic attempt to take his own life.

Another case is that of M. M. of Port Elizabeth, who after living there for 10 years, and having excellent qualifications as a driver, was unfortunately sentenced to 3½ years' imprisonment for dogging peddling. He thereupon lost his qualifications to remain in the city and, on his release, obtained work as a labourer outside the urban area. His wife, who had three children and was expecting a fourth, and who had lived in Port Elizabeth for 13 years, was unable to join him. She was ordered back to King William's Town, where she was born, but where she no longer had any friends or relatives.

WATCHES, Gemm. models 15 each, waterproof, shock proof anti-rust, automatic movement, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30, 32, 34, 36, 38, 40, 42, 44, 46, 48, 50, 52, 54, 56, 58, 60, 62, 64, 66, 68, 70, 72, 74, 76, 78, 80, 82, 84, 86, 88, 90, 92, 94, 96, 98, 100. As above, but 21 jewels—42/6. As above, but 27 jewels—54/6. As above but with self-winding movement, 17 jewels—52/6. Also 21 jewels Ladies'—56/6. Other models from 15/6.

LADIES' models 25 jewels, automatic, shock resisting, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30, 32, 34, 36, 38, 40, 42, 44, 46, 48, 50, 52, 54, 56, 58, 60, 62, 64, 66, 68, 70, 72, 74, 76, 78, 80, 82, 84, 86, 88, 90, 92, 94, 96, 98, 100. As above, but 21 jewels—42/6.

A. K. HOOSSEN & SONS, 2nd Floor, 116 Queen St., The Kingsway Building, Durban. Tel. P.O. 2111. 1970. Johannesburg. Sole agents, Durban, for the Transvaal.

DIRECT IMPORT FROM INDIA AND PAKISTAN

We have pleasure in announcing the arrival for the Xmas and New Year

LATEST SHIPMENT IN

Agarbattis, Caranboards, Pottery, Rolled Gold, Silver Bangles. Latest Jewellery & Hair Ornaments Sequins, Diamantines & Trimmings. Muradabadware & Fancy Goods

We specially cater for Wholesalers and Traders

When Next in Town it Will Pay You to Visit

A. K. HOOSSEN & SONS,

(P. RTES—WHOLESALE)

116 Queen St., (HOOSSEN'S BLDG) Durban

Write For Our Price List

Ready To Take Place

IN a message of goodwill to the Indian community on the occasion of the anniversary of their first landing in South Africa, Dr. Jan Steyn, M.P., Leader of the Progressive Party, said—

"In the hundred years since your forebears landed in South Africa to take the sugar industry in Natal, your community has made many contributions to the life of the nation. The Indians have enriched the cultural life of South Africa. Economically, they have by their industrious character given tremendous impetus to the development of the country. In the welfare field they have made generous contributions towards schools and other institutions."

"We in the Progressive Party deplore most strongly the injustice and hardships being suffered by the Indian community today under the Group Areas Act, and we condemn the exclusion of Indians from all political responsibility in our country. Only by sharing the responsibility as well as the advantages of Western Democracy can we secure a stable future for our nation and only through a combined effort of all races shall we achieve this ideal."

"We believe that the Indians in South Africa have, by their economic and social development, clearly demonstrated that they are ready to take their place alongside other South Africans in our multi-racial nation."

Carrier For Indian Navy

(*"Indian Opinion"* India Service)

THE commissioning ceremony of the Navy's first aircraft carrier, I.M.S. *Yashwantrao Chavan*, is expected to have been provisionally fixed for the third week of February 1961. The progress of work on this 10,000-ton carrier at Bombay was inspected by Admiral Kauri about a fortnight ago, during his recent visit to the U.K. As the vessel gets ready, the training of the Sea Hawk jet fighter squadron recently formed in the U.K. is being stepped up. It is manned entirely by I.N. personnel of the Naval Aviation Branch. Meanwhile, a second squadron of Breguet A-66 aircraft is being formed in France. This plane is capable of carrying out fleet reconnaissance, strikes and anti-submarine work.

20 Million Tons Of Oil At Cambay

Plans To Pipe Oil To Bombay

(*"Indian Opinion"* India Service)

BOMBAY—Though it is too early to form a reliable estimate of the possibilities of the Cambay oilfield, present indications point to an extractable deposit of the same order as at Nahavetiga—20 million tons. Depending on several factors, including the prospect of gas—which appears fairly high—the oil network available may vary between 20 million and 40 million tons. Even the lower figure would make it a commercially workable field and the Government of India is actively considering a proposal to lay a pipeline from Cambay, through Ankleshwar, to Bombay where the oil will be processed at the Burma-Shell Refinery.

Covering a distance of some 300 miles the pipeline will cost about Rs. 100 crores. The Oil and Natural Gas Commission has been asked to examine the proposal from various angles, including the feasibility of getting pipes from the Kutch pipeline. With the general democratisation of the first area at Cambay—some 17 square miles—oil production wells have been bored. The next step would be boring wells at intervals of 500 yards along the line of the oil structure as disclosed by the successful borings.

There are also one or two other promising structures in this region, which are believed to continue into the sea. It is possible, therefore, that offshore drilling may be undertaken at a future date. The present programme at Cambay is to complete up wells by March. Four are in hand—being in addition to the ones proved wells. Seven wells more will be initiated in the coming weeks. The Government of India is anxious to begin oil production around July next year. A pilot refinery, with a capacity of 20 million tons is under construction at Cambay. It will provide valuable information and experience to our young engineers, who will then go on to take in hand the designing of the proposed Gujarat refinery, which will share the Cambay-Ankleshwar oil-processing with the Burma-Shell Refinery at Trombay.

Peace Conference In Ladysmith

THE South African Institute of Race Relations will hold a one-day Northern Natal conference in Ladysmith on Saturday 3rd December (10.30 a.m.). Speakers will be Miss Violeta Jansz and Mrs. Mildred Maitland of the University of Natal who will talk on "The African in Transition", and Dr. A. D. Larzens, President of the Natal Indian Teachers' Society who will talk on "The Indian as a South African: One Hundred Years of Indian Settlement".

This is the first time that the Institute has held a conference in Northern Natal. The venue will be the All Saints Church Hall in Ladysmith.

Rev. P. W. R. Russell is the Honorary Representative of the Institute in Ladysmith and is also a member of its National Executive Committee.

Over 1,000 Feared Missing In E. PAK

BOMBAY—More than 1,000 people are feared to have lost their lives in the cyclonic storm and tidal bore which lashed Chittagong Division on Monday, October 31. Officials, however, emphasise that any estimate of the death-toll or damage could be well wide of the mark as, even 72 hours after the storm struck, no contact had been established with Cox's Bazar, a fishing village about 100 miles south of Chittagong, the islands of Sandip and Hata or any of the 100 memorable smaller islands.

An aerial survey of the stricken islands indicated that most of them were still under eight to ten feet of water. A clearer picture of the damage caused in the port town of Chittagong itself is now available. Installations in the port have been wrecked, and the port has been declared to be out of commission. Sixteen high-tension breakers from their moorings and were scattered over an eight-square-mile area by the giant tidal bore. Two barges, one pontoon and one tug-boat belonging to the Island Waterways Company sank while one motor launch, 35 barges, one tug and one tug-boat at the Port Trust jetty were damaged. In the port, nine heavy electric cranes were badly damaged and one jetty collapsed and sank. The harbour is full of barges and pontoon dangerously afloat.

NATIONAL INCOME RISES

National income in India on a new basis recorded a rise of 5.5 per cent in 1959-60 1958-59, according to estimates prepared by the Central Statistical Organisation on the basis of trends disclosed in current available data.

The net rise in national income in real terms during the first four years of the Plan, that is 1956-57 to 1959-60, was of the order of 30.1 per cent.

Indians Centenary

(Continued from front page)

and scholarships styled "Cary Bursaries" available to them.

● In Greenwood Park, small Indian community took first steps towards the building a Centenary Community Centre.

● At Avon the Centre took steps to establish Indian museum and a school of Indian art.

● In Pietermaritzburg were arranged and steps taken to build a Centenary Centre.

● In Ladysmith, U. Port Elizabeth and other Centres interest in Indian in Natal and proper were organised.

● In Durban the Natal Teachers' Society brought Centenary Lectures to an end addressed by Mr. J. N. Singh Mr. P. R. Fisher.

● On Thursday morning 7.45 a.m. the foundation stone of the Shombomond Memorial in Lorne Street was laid by the Mayor of the South African Indian Maha Sabha.

● This (Friday) evening 8 p.m. the Administrator of P. Mr. A. E. Trollop will open "Centenary Conference of Hindu Maha Sabha in the Hall, Durban. The Conference will continue in the Natal Vedic Society Hall afterwards (Saturday) and Sunday.

DRY RED CHILLI

No. 1 Mixed Grade Dry Chillies. Meet All Bag Any amount obtainable for Cash.

Write for Grain Bags and Super Papers.

MAARMANS (Pty) Ltd. Box 36, Phone 128, BRITS, Transvaal.

Religious Reformation In India

(Continued from page 354)

who made the abolition of untouchability a plank in the general programme for the attainment of independence. From a distant goal he made it into an immediate programme and by the time India independence was achieved he had so far succeeded that there was no one in India who was prepared to deny his voice in favour of it. Temple doors which had at all times been closed to the untouchables were thrown open. The Constitution abolished untouchability and Parliament enacted legislation which provided stringent punishment for any one who attempted to practice it.

It was more difficult to tackle the all-pervading system of caste, because though its effects were less disastrous, its organisation was not such as to lend itself to legislative prohibition. But the changes introduced into the social and political life have helped to break the hold of caste on Hindu society. A few of the more important of these changes may be indicated here. Marriages between Hindus of different castes had been made legal and valid, formerly, inter-caste marriages were valid only in case of the marriage of a higher-caste man with the woman of a lower caste. Political power given to the masses by adult franchise had broken the social position of the higher caste, as elected officers in villages and rural areas do not now go by social position or caste privileges. In fact, the introduction of the elective principles at the lower levels of the democratic structure has done more to break the authority of caste than any religious or social reforms.

The change in the position of women is another most significant change in the social life of India. Apart from such customs as early marriage, selected widowhood, which were in the past associated with religion, the Hindu woman also suffered from numerous economic disabilities. She had, generally speaking, no right of inheritance in family property. She had also only limited rights in her husband's estate. Hinduism, as a religion, did not at any time enforce any disabilities on women, but Hindu social customs, at least during the last thousand years, held the women in subjection. The changes effected in the position of women is perhaps the most far-reaching

aspect of the social reformation. The constitution gives women complete equality. They enjoy the right to vote along with men and, at all levels, share in political power. Their economic disabilities have been completely removed and the daughter today inherits equally with the son. They are admitted to all professions and public services. The woman's right to divorce under certain circumstances is recognised. Today, it may well be said that the position of women in India is on a par with that in the most advanced countries.

The changes effected in the position of women has been partly through the reform of laws and partly through social and political action. During the days of the national struggle women had played a most important part. For a quarter of a century they had been in the vanguard of the fight, disobeying laws, picketing liquor shops, boycotting salt, etc. The political awakening among women was a noble feature of the drama of India's rebirth, and a consequence of this was that with the achievement of freedom women came into their own in national life without argument or contest.

It is, however, the new legislation enacted by Parliament that consolidated and gave permanency to the change in India's social consciousness and it is in the aspect of Hindu reformation that we must not return. Hindu society had during the last two thousand years been held together by a system of laws which was unique in many ways. The great Hindu codes which were claimed to be the source of law, were not promulgated by a state or legislature but by thinkers, around whom legal schools had developed. These codes, the famous of which is that of Manu, were interpreted and commented upon continuously by great masters, with the result that the Hindu legal system had become an overgrown jungle, where the principles of law were overlaid not only by the teachings of schools, but by local and family customs. Unlike legal institutions elsewhere, Hindu Law did not unite but helped to divide the Hindu community. The absence of any legislating authority with competence to amend or modify these codes, and if amended or modified, with political jurisdiction to

enforce it over the whole of India, had made any reform of Hindu law impossible in the past. The courts of British India had no doubt given a certain uniformity as a result of their interpretation of Hindu law for over a hundred years, but as the government adopted a neutral policy in religious and social matters, federal modification of Hindu laws was considered to be out of scope of British legislative activity.

With independence the Hindu community had for the first time a legislative machinery capable of legislating for the entire territory of India and consequently for the vast mass of Hindus. What the Government of India, under Mr. Nehru, has done in this connection, truly amounts to a revolution. The legal system under which the Hindu community had lived for over two thousand years, had been overhauled by a series of enactments which have not only given the Hindus from Cape Cameroons to the Himalayas a common code of laws, but brought about a revolution in such intimate matters as marriage, succession, adoption. Many of the basic doctrines of Hindu law such as the sacramental character of marriage, the exclusion of daughters from the right of succession to family property, etc., have been totally discarded. In fact, what the Hindu legal reform has done is to transform the archaic mass of Hindu law into a community and provide them with a common system of law and social institutions.

This was a direct consequence of the religious reformation we have discussed earlier and an important aspect of it. Hindu law had for so long been associated with Hindu religion that many people believed that it was part of the Hindu religion itself. The fact that there was no legislative authority for as long a time to change or modify

it, strengthened this impression. In fact, orthodoxy was accustomed to resist all proposals for social reform during the British period on the ground that they amounted to interference in religious matters. Only the legislature of an independent India could have proceeded on the assumption that social institutions were properly the subject of legislative control and reorganisation according to the requirements of the time and had to do nothing with the practices of religion. The decision to embark on fundamental and comprehensive social reforms was a far-reaching and revolutionary act on the part of Independent India. To have reformed all the institutions like caste, sacramental marriage, inheritance, adoption, etc., and to have brought the Hindu people in line with modern progressive societies was an achievement of unique significance which, as it affects the life of over 350 million people, may well be considered a work of revolution.

These reforms which are today transforming Hindu society into a community and a people with a common set of social institutions were rendered possible by the great religious reformation which had preceded it. That reformation gave to the Hindus a common denominator in dogmas and beliefs and also eliminated from Hinduism a large mass of customs, beliefs and superstitions, which had been accepted by the common people as part of their religion. It is the religious reformation that provided the basis of the reform of Hindu institutions. It is the reform through legislative measures and through political authority, of the social institutions and traditions of Hinduism that has given content, reality and quality to the reform of the religion itself.

(Concluded)

Indian Records Now Cheaper!!

7/6 Each (Plus 2d Tax)

AVAILABLE IN SINGLES OR SETS

Some Of Our Latest Hits:

DR. HENRY DENRO V. ALA.	MAHABHARAT, UTTAR, PART
DR. HENRY DENRO V. ALA.	NABH MAHABHARAT
DR. HENRY DENRO V. ALA.	SANSAR, ANAR, DEFF
ROAD, TALAJ, BULSTAD	NOTHING INHIA

Special Offer: 1 Box of Cupra Records, 20 in Box
At a Glor. Adv. Price—30/- per Box

ORDER NOW — FREE PACKING

C.O.D. Orders to include 7/6 deposit.

Only Obtainable At.

NATIONAL RECORD COMPANY,

1 Ajmeri Arcata (off 14th Gray St. & 50 Cathedral Road)
P.O. Box 1574 DUREAN Phone 57582

fifty years ago...

November 1910

Items Of Interest

(From "The Indian Opinion" November 19, 1910)

THE Natal Provincial Gazette shows that, for the quarter ended 30th September last, 2,949 Indian children attended 39 Government schools, as against 2,688 children attending 29 schools for the same period last year.

Capetown, November, 17.—Senator Sir Leige Hulst interviewed by the "Argus" stated that Indian labour is absolutely necessary for the planting industry in Natal, and he is willing to submit the matter to any Imperial Commission.—Reuter.

At the last meeting of the Albany Divisional School Board (says a Reuter's telegram from Grahamstown) it was resolved that it be brought to the notice of the members of the Provincial Council that, seeing that there are many scholars being admitted free to the public and denominational schools throughout the Colony, the School Board Act be so amended as to make education free to all up to Standard V, and that the necessary expenditure be met by a poll-tax.

The result of the election of office-bearers of the Higher Grade Boys' Association was as follows:—President: Mr. F. B. E. Connolly; Vice-Presidents: Messrs. V. S. O. Father, T. M. Nalder and A. Christophers; Secretary and Treasurer: Mr. R. E. Moodaly; Committee: Messrs. B. L. E. Sigamoney, R. G. Naidoo, S. M. Moodley, M. B. Tsyllon, G. D. Lalla, Wm. Joseph, X. David, J. Jeevananthum and Michael Lazarus.

At the dinner given by the Union Government to the Houses of Parliament on the opening of Parliament, Dr. Jameson said: In Mr. Lemeux they welcomed one of the Canadian Cabinet, and a great and successful diplomatist. They in South Africa had at present the cloud of an Asiatic question hanging over them, and it was interesting to know that Mr. Lemeux had been sent by his Government to enter into negotiations as regard

to a similar question, and had come back with an agreement in his pocket which had wiped away all troubles. He hoped that Mr. Lemeux would not leave South Africa before General Smuts had an opportunity of getting his views on this question.

On the late King's birthday the members of St. Aidan's Literary and Debating Society journeyed to Isipingo Beach to celebrate their Anniversary and their late Ruler's birthday. They spent a most enjoyable day.

An Indian was killed yesterday on the line near Hospital siding (says last Saturday's "Natal Witness"). The unfortunate man was cut to pieces by a passing train. The mangled remains were left on the scene of the accident for a considerable time, parts of the body being run over by other and subsequent trains. The portions of the body were finally removed after the arrival of a Magistrate. It was altogether a horrible business and although it may be tight and proper to leave in *loco quo* a dead body in the event of accidents etc., till the arrival of someone in authority, yet it seems incredible that the remains should have been left in such circumstances as the present case presents. An official enquiry seems imperative.

A meeting under the auspices of the Brahman Maadai, was held at the Umgeni Hindu Temple on November 3rd, of a representative gathering of Hindus and Friends of Tongaat, Hillary, Malverio, Northdene, Isipingo, South Coast Junction, Cato Manor, Springfield, Umgeni and Durban, and a resolution wishing prosperity and success to the Union was passed. A further resolution was passed praying for the abolition of the £3 tax on Indian women, and a third resolution draws the attention of Parliament to the passive resistance struggle in transvaal and prays for the repeal of the Registration Act.

B-I

Sailings Between
East African Ports
Karachi And Bombay

S.S. Kampala due 29th Nov.

Sails 1st Dec.

S.S. Santhia due 31st Dec.

Sails 5th January 1961

PASSAGE FARE FROM DURBAN TO BOMBAY

First Class	single	with food	£11
Second "	"	"	£7-10-0
Third Class with food			£3-15-0
Third Class without food			£2-10-0

For further particulars apply to—

Shaik Himed & Sons
(Pty.,) Ltd.

390 Pine Street, — Durban.
Telephone 20423, Tel. Add. "KARAMAT."

Special Offer: India-Made Agarbattis

(SHIPMENT JUST ARRIVED)

WHOLESALE TRADE PRICES

THREE ROSES, 3 tolas	37/6	Dos
(Available in Thin/Thick Sticks)		
GATEWAY OF INDIA 3 Tolas	45/-	"
" " 6 "	90/-	"
CHANELI 2 "	18/-	"
" 1 "	9/-	"
SUGANDH KANI 5 "	33/-	"
" 2 1/2 "	18/-	"
" 1 "	8/-	"
" 1/2 "	4/-	"
LATAMANGESHEAR 1/2 "	4/-	"
DHANDAN DHOOP 2 1/2 Box of 16 Sticks.		

CASH WITH ORDER — PRICES F.O.R. DURBAN

We have also received Genuine Basmati Rice 1/- per lb.
(Minimum Order 100lb)

We are Stockists of all kinds of Indian Dhalls, Spices and Condiments, Betechna, Almonds, Tamarind, Whole Coconuts and All kinds of Imported Rice.

SPECIAL PRICES TO THE TRADE

Please write for our price list:

K. HARIBHAI & SONS
(PTY.) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants
81 Victoria Street,—P.O. Box 2156—Durban.
Telegraphic Add.: "BHAISONS"

“ઇન્ડિયન ઓપિનિયન”

સુકનાર તા. ૧૮ નવેમ્બર, ૧૯૬૦.

એરીયાના કાયદા સામે પગલાની જરૂર

હિંદીએ આ દેશમાં આવ્યા તેનો ઇતિહાસ ઉત્તમ જાણ્યો અને જ્યો. દવાજનક કહીશવ જે છે કે જે ઉત્તરવ જેટલા ઉત્તરક અને કલકત્તાથી ઉત્તરવાનો એકાદિ કહે. તેટલા ઉત્તરકથી ઉત્તરવાનો નહિ. આપણા જીવનના આ એક અમલના પ્રયત્ને જે ઉત્તરકની કમી એ કંઈ નથી વાત નથી. આ પહેલાં પણ અને જનતાનું જ્ઞાન ઠોરી જણાવું હતું કે હિંદીએ પૂ. મહારાજા ગાંધીજીને જીવી જવા આવ્યા છે. પૂ. જાણીએ જીવનના અમલના પીસ વરસો આ દેશમાં જાણ્યા અને પોતાની રાજકીય નીતિનો અમલદાર. અહીં કમી એ પણ હિંદીઓના મન ઉપરથી બુદ્ધિસાઈ જવા આવ્યું છે. આ બધું જ્ઞાનમાં હોતાં આ ઉત્તરવ જે રીતે ઉત્તરવાનો તેનાથી આજીવ પામવાની જરૂર નથી. એ જ્ઞાન નેતાં જો. એમાં કંઈ કંઈક રચનાત્મક કાર્ય કરવાની તમજા રાખતે તે, બધું જાણી રીતે પાર પડતે. આ કમીને કાંઈ જનતાના અમુક આગને માથે આ કાર્ય આવી પડ્યું, જે જરી રીતે રાષ્ટ્રીય ધોરણે થવું એકદમ હતું.

આપણે જાણતા એ વરસમાં જરૂર મંડીએ છીએ, યરવું આથે આથે કાળાં વાદળાં માથા ઉપર ઝલુમી રહ્યાં છે. આપણી સામે ગ્રુપ એરીયાનો કાયદો જાનવની એમ ઉભો છે અને એની સાથે પકડાર કરવાની પણ આપણામાં તાકાત રહી નથી. જરૂર અહિં અને તરફી નાના નાના વિભાગોમાં એનો અમલ કરી એ કાયદાને અસરકારક બનાવે છે. આ રીતે જનતા સામે એક સાથે દંડકારવાનો કામને જે દોષ છે. કમલાએ જનતા આ પ્રયત્નને, જોમ જની છે. જ્યારે જરૂર હિંદી વિસ્તારમાં ધુસી હિંદીઓને કહારે છે જ્યારે કોઈપણ સમીટ પક્ષમાં હિંદીઓ હોતાં નથી. એકાદમીજાનમાં જાર વરસ ઉપર એક હિંદી કાળા જમ કાંઈ અને તેના બાળકોને લેનારીયાના હિંદી વિસ્તારમાં મોકલવા માં આવ્યા હતા. કહે એનું જણાય છે કે જરૂર બીજા પણ એક સાળા જમ કવરે અને તેના બાળકોને પણ લેનારીયા મોકલશે. ગ્રુપ એરીયાની સામે કોઈ પણ પક્ષમાં લેવાતાં નથી, એથી આપણને દ્વંધવાજના વિસ્તારમાં રહેતાં હિંદીઓને અસરકારકો જે કુકમો થયા છે તેની કહીશવ થળી નથી. ગ્રુપ એરીયા એકદ નો અમલ કેવી રીતે થાય છે એની કહીશવ થિયવવા માટે આપણી પાસે કોઈ સાધન થા બ્યવસ્થિત હાંથ નથી. અમુક વિભાગોમાંથી હિંદીઓ અસરકારકો એવું આપણે કાલજીએ છીએ જ્યારે આપણે કેવળ વિરોધ દર્શાવીએ છીએ, એનાથી વધુ આપણે કંઈ કરતા નથી. આપણી પાસે ગ્રુપ એરીયાના કાયદા સામે અત્યંત જરૂર સાધન કંઈજ નથી, અને આજ કરીને એની સામે અત્યંત જરૂર દેલાવવા માટે આશુકામિક અત્યંત જરૂર થા જાણવાની જરૂર છે.

દરજનમાં પણ આપણે સાંતિથી હિંદી વિસ્તારમાં જરૂરકારના થતાં પમરણને નિહાળી રહ્યા છે. કેટલેયોરમાં હિંદીઓ પોતાના આવિતું કું થયે એ વિષે એટલા ચિંતામય જાણ્યા છે કે તેઓ જરૂર વિલકુલ જાણતાં નથી અને જાંતે મિલકત રાખાવી થયે છે. ગ્રુપ એરીયા એક આ મિલકતો ખરીદે છે અને તેને જોશ-વિસ્તારમાં પલકાવે છે. જનતા તરીકે આપણે એનો અસરકારક વિરોધ કરતા નથી. આ માટે અમીટ અને વિજ્ઞવાપક અત્યંત જરૂર થયે એકાદમી. આ જ્યારે થક યાચે જ્યારે એક અમિતિની રચાવના થાય અને તે આ જાણતાં ઉંડે ઉતરી ખરી કહીશવ થિયવે અને

અમેરીકામાં વેદાન્ત તત્ત્વજ્ઞાનનો પ્રચાર

અમેરીકા સુખ્યત્વે એક ખીસી રાષ્ટ્ર હોવા જતાં જ્યાં બીજા ધર્મોના પણ અનુયાયીઓ જળા આપે છે, અને તેમાં હોંડુ વેદાન્ત તત્ત્વજ્ઞાનને પોતાના ધર્મ તરીકે પકડે કરનાર-ભોનો પણ કમાવેલ થાય છે. અમેરીકામાં હોંડુ ધર્મને અનુકરનારઓની સંખ્યા નથી, જતાં જે દેશમાં હોંડુ વેદાન્તનાં ૧૦ કુન્દો અને જે મંદો છે, એના સુખ્યોની સંખ્યા અમલમ દેલ કમ્બર એટલી થકા જાય છે.

વેદાન્ત કેન્દ્રોનું સંચાલન રામકૃષ્ણ મિશનના રવ મીજીઓના હસ્તાક છે. આ સંચાલનો મદેમલ અખાપકો તરીકેની કાચગીરી વખતે છે. તેઓ મીજનરી નથી, પણ હોંડુ રિસ્પરીનું કિલ્લુ પોતાને અજ રહે તે વેદથી અમેરીકાને રોતે તેમને નિયંત્રણ છે

હોંડુ ધર્મનો એક પાવાનો સિદ્ધાંત અન્ય ધર્મો પ્રત્યે જાનની કામણી પરાવરી છે. આ રામકૃષ્ણ પરમક ક તમામ ધર્મોના સુસંવાદના રેમંભ તરીકે જોજાવ છે, અને રામકૃષ્ણ મિશનના અમેરીકા ખાતે કાર્ય કરતા રવમીજીઓ સુવંધન કમખાવનો સુવર કામલો પુરા પાડે છે.

રામકૃષ્ણ મીજનનો પ્રારંભ વરસ-કસ્ટનો ૧૮૮૧માં દેલિવર થયે પછી રવામી વિવેકાનંદજીને જાણવાની કેવળ જાણનારોર ખાતે થાયે નંખાયો હવે. રવામી વિવેકાનંદજી સિધામે ખાતેની સુવંધન પરિપક્વ હોંડુ ધર્મ ના પ્રતિનિધિ તરીકે કાજરી આવવા ૧૮૯૩માં અમેરીકા મથા હતા. વધુ વરસ અમેરીકામાં જાણને તેઓ જાણ ૧૮૯૧માં પાછા રૂરવના થતા ત્યારે ન્યુયોર્ક ખાતે તેમણે પ્રથમ અમેરીકા વેદાન્ત કોલોવરીની રચાવના કરી હતી.

અમેરીકાની ખીસ વેદાન્ત યોસાપરી ની રવામી વિવેકાનંદજીને પોતે જ જાણ જાણસીરકો ખાતે રચાવના કરી હતી કાલમાં અમેરીકામાં ૧૦ વેદાન્ત કેન્દ્રો છે, એમાંના જાર મોસ્ટન, પ્રોવિડન્સ અને ન્યુયોર્કમાં છે, જ્યારે જે કિલ્લો અને એન્ડ કુલ ખાતે અને જાર યોજા એન્ડ-એક, જાનકાન્સીસો. પ્રોવિડન્સ અને કિલ્લો ખાતે છે

કેટલીક કોલોવરીઓના કાલ વાતાવરણમાં જાણનો પણ છે એમાંને જ્ઞાનાથ જ્ઞાને જાણને જાણ મીજીમા

ખાતેનો કાલિ અવધ છે. આ જ્ઞાના રવામી વિવેકાનંદજીને ૧૯૦૦માં જારજ કરવામાં આવી હતી.

રવામીજીને અમેરીકા ખાતેની જાણ પાછા રવામી પછી રામકૃષ્ણ મીજન અસોસિએશનની રચાવના કરી હતી, અને ત્યારથી પરકેશમાં રામકૃષ્ણ મીજનની પ્રક્રિતિએ જળુ થક હતી તે રામકૃષ્ણ થક પર જાણનારોર ખાતેની જિલ્લુ ખાતે જાણવામાં આવ્યો હતો.

વેદાન્તનું તત્ત્વજ્ઞાન હોંડુ ધર્મનું અમેરીકાનું મુદિવાદી તત્ત્વજ્ઞાન છે. અને પરકેશમાં તેના તરફ ખીસ કરીને પ્રચાર સુકિલાવ્ય બકિતમે આકર્ષી છે. મુદિવાન જાણનીઓ કાર જ થી રામકૃષ્ણવેવના કપરકો અને રામકૃષ્ણ મિશનની પ્રક્રિયાની પરકેશમાં જાણિતી ઉપલબ્ધ થક છે.

ખીસીસ નવકકકકકક અને રિસ્પરી કારાક કા વેદાન્તના અનુયાયી અન્ય અને કારકુલ કેન્દ્રો ખાતેના જાણી રવાવનામાં તેમણે મોટા જાણ અખ્યો કર્યા.

આ ખીસીસ જેખાની જારકે કારે ૧૧ ઇસવૃગ, જાણક કકરથી, અને એન જાણ કારે વેદાન્ત તરફ આકર્ષી થતા, અને કિલ્લુ કેલ્કીનંદાના કીલી નુ વેદાન્ત કેન્દ્રના તેઓ અવિવાલો અન્ય હતા. કમરુ. બી. મીજ, કેનીમી વિલિયમ્સ, યોન કુમર અને બીજા જેખોમાં પણ વેદાન્ત વિષે રસ જાણ થયે હતો. જોયરકેલ મોખની 'વેનક' એન્ડ નવકકકકકક પણ આ કિલ્લોને કારેજ થયો છે.

કસ્ટનુ વેમકુનો અને અમલ-મીતા વેમલ અન્ય જાણી પ્રકેશ જાણતાના કમમાં કેલીનુ વેદાન્ત કેન્દ્રના રવામી થી પ્રજાવનાંકને થક કરી હતી. આજક કકકથી અને બીજા જેખોએ 'વેદાન્ત રેર વિ વેરકન' વડા જાણિયમાં વેલવના થેમો આવતા રહ્યા હતા.

વેદાન્ત તરફ વિલિયમ્સ ધર્મોના ધર્મ પ્રક્રિયાનું આકર્ષણ થયું છે. રમેરીકા ખાતેના જાણ વાટેના સુધન કેલેજ ના મમીમાં જાણસથી એક હોંડુ મંદીર મિલક રિલ્કે મોઠથી આવ્યું હતું.

વેદાન્ત તરફ અને અખાપકો અને કમલના અન્ય જેનેમાં પોલી અમિતિ એ અમેરીકામાં આકર્ષી છે.

એની સાથે કેવી રીતે વિરોધ દર્શાવ્યાં એની જાણથી જાણે, આ અમિતિમાં એવા અખો કોવા એકાદ જે પૂરેપૂરે જાણતા જોમ આપી કેવળ કાપકોમીજ નહિ પણ કાંઈથી વિરોધ દર્શાવી થકે અને ખામ દર્શાવ આપી થકે. આટલું જોજામાં જોજા હિંદી સમાજે કાલમાં કરવું એકાદમી.

ત્રીજી પંચવર્ષીય યોજના આપણા પર ગંભીર જવાબદારી મૂકે છે

મુંબઈનાગર:

ત્રીજી પંચવર્ષીય યોજના વિષેની દરમિયાનગીરી કરતી જી ટેમ્પરે જણાવ્યું હતું કે આપણે પંચવર્ષીય યોજનાની સફળતાને અસરમાન આપણું નોંધ્યું. પરંતુ આપણા ઉત્કર્ષ બોલો એવી આશા રાખે છે કે સરકાર યોજનાના લક્ષ્યાંકો પૂર્ણ કરશે. ટોચ પર સરકાર ટોચ પર યોજના-ત્રીજી પંચવર્ષીય યોજના તે નહીં જ પ્રજાના સહકાર વિના પૂર્ણ કરી શકે. યોજના પૂર્ણ કરવા માટે યોજનાના અમલને પણ અસરમાન આપણું નોંધ્યું. એટલે આપણે આ મહાન લેક્ષ્યાંકો પ્રવેશને સહન કરવાનો સંકલ્પ કરીએ

મહાસમિતિની સભા બાળે સવારે શરૂ થઈ ત્યારે ત્રીજી પંચવર્ષીય યોજનાને લગતો દરમિયાન પ્રશ્ન કરાયો હતો. દરમિયાન ધીમતી સુચેતા કુમલાની એ રીતે જવાબો હતો.

જી ટેમ્પરે કહ્યું કે મહાસમિતિ પાસે ત્રીજી યોજના અંગેના વિશાળ દરિયાઈ અને રૂપરેખાની મંજૂરી માત્ર, માં આપે છે અને તેથી આ અંગેની સમાજ સેવાની અસરની એવી યોજનાની વિભાગમાં ગુમાવતી નોંધ્યું નથી.

સુખ અને શાંતિ

યોજનાનું સુખ આપે છે તેથી જોઈએ જાયોજન છે તે છે. એના ઉદ્દેશ પ્રજાના સ્વેચ્છિક પ્રવાસો દ્વારા આયોજિત પ્રવૃત્તિ આપવાનો છે. આ દરિયાઈ અંતરથી યોજના વિચારસરણીની દરિયાઈ એ અન્ય દેશોની યોજના કરતા યુદ્ધ પડે છે. આપણી યોજનામાં ઉપરથી કહ્યું સાધવાની વાત નથી કે એમાં ટોચ જઈ સિદ્ધિ અર્થ કરતો નથી. આમાં તે સમતતી પ્રજાના સ્વેચ્છિક સહકાર વડે નથી સમાજ રચના કરવા નો પ્રવાસ રહેલો છે. અંગતની કક્ષા અને આર્થિક યોજના પાછળનું પ્રેરક બળ છે.

જી ટેમ્પરે કહ્યું કે ત્રીજી યોજના આપણા પર થઈ મોટી જવાબદારી લાદે છે. ત્રીજી પંચવર્ષીય યોજનાના પ્રથમ તબક્કા નીચેની પ્રવૃત્તિ અંગેનો

દેવાલ જણાવે છે કે રાજ્યોની પ્રવૃત્તિ અને આપણા પ્રથમે લેખે એ માળા રચીમાન યોજનાના પૂર્ણ કરવાના લક્ષ્યાંકો પર પહેલાંથી નથી.

આપણે આપણા પ્રથમમાં ગુમાવઈ અપા અને યોજનાની વાત જુલી થયા છે. આયોજન એ સતત પ્રવૃત્તિ છે અને આપે યોજનાઓની અસરતાનો આપણે માણુ યોજના આપણા પ્રવાસો પર અવલોકે છે.

જી ટેમ્પરે કહ્યું કે ડિસેમ્બરેની મોડેને એ સમજાવવાની દરમિયાન છે કે ઉદ્દેશ તબક્કા આપણે નો જુલો કરી છે તેની અસર ૧૯૬૨ અને તે પછીના આપણા લક્ષ્યાંકો પર પડેલા વાનો સંકલ્પ છે.

મહાસમિતિને આપે એ વાતનો ફેરવો કરી લેવાનો છે કે આપણે ત્રીજી યોજનાને કાચ પર કાચ પૂર્ણ કરવા માગીએ છીએ કે પછી આપણા પ્રદેશ ભાષા અને જ્ઞાતિઓના સુરક્ષા પ્રવાસોમાં ૧૨૫,૫૩૫ રહેતું છે.

યોજનામાંના સુખ પ્રદાનનું નિઃપણુ કરતા જી ટેમ્પરે કહ્યું કે ત્રીજી યોજનાની સફળતા નીચેના મહારજના પ્રદાનો પર અવલોકે છે

(૧) મોતીવાડીના સેમ સિકર દીઠ ઉત્પાદનમાં વધારો (૨) પંચાવતરના અને સહકારનો ફેરવો અને (૩) મુદ્દી રાજ્ય માટે રચાઈક આપણેપણી

કરાતી ભવત. આ નીચી માત્રોનાં વિકાસ સાધવા હજી રીતે કાચ કરવું લેનો દરમિયાન નિર્ધાર કરાયો છે

વિકાસ માટે

વિકાસ માટે ભવત જરૂરી છે. ભારત કાલમાં તેની રાષ્ટ્રીય આપણા આપ આપ દક્ષ ભવત કરે છે ભવતે ભવતે અને સીધા ભવતે દેશો ૧૫ થી ૨૦ દક્ષાની ભવત કરે છે. આપ છતાં ફરક આપણાપણ વધારે જુદા કેટલી ભવતે પણ એવું માને છે કે પ્રજા પર ભારે કરવેજા લદાયો છે.

દરમિયાન મોઢરીના પ્રથમે પણ ઉલ્લેખ કરાયો છે. મોઢરીને સરકાર નિર્મૂળ કરવા રાજ્યદારીની તકો ઉભી કરવાને સીધી પણ મહત્ત્વ આપણું છે. આપ છતાં વરતીમાં થઈ રહેલો અપી વધારો અને ઉચે ભવતે છવન મોરજુ

આ પ્રથમે ઉલ્લેખ મનાવે છે. આના નિરાકરણપે કહ્યું જ આયોજનાને ભરતી મન પુરું છે.

દરમિયાન રીતે આપણાં ધીમતી સુચેતા કુમલાનીએ કહ્યું કે રીતે વિકાસના તમામ ક્ષેત્રોમાં મજુના માત્ર પ્રવૃત્તિ કરી છે. રાષ્ટ્રીય આપણ વધી છે, ભેતી અને ઉલ્લેખોમાંનું ઉત્પાદન પ્રક્રમથી વધી રહ્યું છે અને લોહોને સ્વાસ્થ્ય, રીકલિક અને ધરો અંગેની સામજીક સેવાઓ લક્ષ્ય મોટા પ્રમાણમાં ઉપજાવે થઈ છે. સામુહિક વિકાસ કાર્ય-ક્રમો દ્વારા માત્ર પ્રદેશોમાં સાંત કાલિ થઈ રહી છે.

ત્રીજી યોજનામાં કાલ કરતાં વધુ પ્રવૃત્તિ સાધવાની નેમ રખાઈ છે. રીકલ સંસ્થા પ્રજામાં ચેતના પ્રવરતી યોજના પાટિને સહકાર પ્રવરતી કકરો એવી મારી મહા છે

ભારત માટે જર્મનીમાં બંધાઈ ચુકેલાં ચૌદ વ્યાપારી જહાજો

કોલમ્બો

ભારતને જહાજોની ખરીદી માટે હજી સમયમાં ૨૯ કરોડ ચાર્જની ભોગ મળવાનો સંભવ છે. એનાથી એના વ્યાપારી નોંકા કાપણના દનેજમાં બીજા ૧,૨૫,૦૦૦ દનેજો વધારો થશે.

રૂપિય ખાલેના આર્થિક માત્રોના ભારતીય મહામંત્રી ધી રી. સ્વામીનાથને હેનરના-સપર્ક ખાલેના અધિકારીઓ સાથે અનેકવાર મંત્રણા કરી છે. આ સ્થળે ભારતના વ્યાપારી નોંકાકરણ માટે ૧૪ જહાજો વંધાઈ ચુક્યા છે. આ મંત્રણાને પરિણામે હજી સમયમાં ભોગ પરવેનાં કરાર પર જઈ થશે.

ભારત સમક્ષ નવાં જહાજો માટે વરદી મૂકવી કે જુનાં જહાજો ખરીદવા તેની સમસ્થા ઉભી થઈ છે. હેનરનાં

૧૬ જહાજો માત્રનારોએ એવું સુચન કર્યું છે કે વપરાયેલાં જહાજો ખરીદવા કરતાં નવાં જહાજોની વરદી આપવાનું માલે માલે સરવું થઈ પડશે. નવાં જહાજો તાત્કાલિક પૂરાં પાડવાનું વચન પણ આપણું છે

ભોગનો ઉપયોગ પાંચ વર્ષ કરમી-વાન ૧૫ જહાજો ખરીદવા માટે થશે. ભોગ ભરપાઈ કરવાની કરતો અંગે કાલમાં મંત્રણા ચાલી રહી છે.

એમ જાણવા મળે છે કે ભારત સરકારે રાષ્ટ્રીયમાં નવે જહાજોવારો આપવાના. વિચારને પડેલો જુલો છે.

એમ જાણવા છે કે એકલા અમેરીકી થઈ ખરીદવા માટે ભારત ને ૨૦૦,૦૦૦ દનેજો જહાજોની ખરીદ છે.

ન્યુ ઇન્ડિયા એશિયન-સ કુ. લીમીટેડ

હન્ડીયાની મુખ્ય કંપની

અમે વલીવડ ફીલ્મ બોલો:-

આમ, ફરીયાદ, અવરુપાંતર, મોહન, માલ, મોરી, ધર કુલંબ, ધર માલોગી (સાથે) અકરમાત વિ.

સાહિબ આફિકાની અંદર મુખ્ય અમલદારો

બાલભાઈ રુસ્તમજી એન્ડ સન,

૧૪૦ કવીન સ્ટ્રીટ, હરમન.

ફોન : હરમન ૨૫૮૮૫, ૨૮૫૨૩, ૨૮૮૪૮.

તમને અબર છે

કે ન્યુ ઇન્ડિયા, હન્ડિયાની સોપા મે.ડી લીમી કંપની છે.

કે ન્યુ ઇન્ડિયા ની કાખાચી ૪૫ દેશોમાં છે

કે ન્યુ ઇન્ડિયા ની ૬૫ સાખાઓ કેવળ દીકમી જ છે.

કે ન્યુ ઇન્ડિયા : આમ, ફરીયાદ અને અકરમાત ઉપર ૧૦,૦૦,૦૦૦ પાઉંડ પ્રતીવ્રમ ભેગી કરે છે.

સહિસલામતી અને તાત્કાલિક સેવા માટે

ન્યુ ઇન્ડિયા

સાથે લીમી ઉત્તરવા.

ત્રીજી ચોજનાનાં કેટલાંક પાસાં શ્રી મોરારજી દેસાઈ સાથેની રેકોર્ડેડ મુલાકાત

સુવ્યવસ્થિત મુલાકાતો પાસેથી પ્રસારિત કરવામાં આવેલી એક રેકોર્ડેડ મુલાકાતમાં વિજય અંબી શ્રી મોરારજી દેસાઈને અગ્રણી કહ્યું કે ત્રીજી પંચાયતી ચોજનામાં સુવ્યવસ્થામાં આવેલું કમળમ ૩૦, ૧૦, ૨૦૦ કરોડનું આપણું રાજ્ય ૨.૬૬૮૫ આપણાં નિર્ધારિત વધતો સિદ્ધ કરવા માટે યોજાયેલું છે. તેમણે વધુ ધનિષ્ઠ અને વધુ સારી બેટી ઉપર અને વધુ અને વધુ સંખ્યા મળજી અને બારે ઉભોએ ઉપર તેમ જ નાના પાપાની શુદ્ધિઓએ ઉપર બાર મુક્યો હતો, જેથી દેશમાંના પ્રાચ્ય એવા જનજીવને માટે વધુ લાભદાયક વ્યવસ્થા માટે સીધી વધુ અવકાશ મળી રહે. વિત્તમંત્રીએ સાચોસાચ ઉદ્યોગમાં રેગ્યુલેશન ઉપર વધુ ભાર મુક્યો હતો. તેમણે અગ્રણી કે રાજ્યમાં અને રેગ્યુલેશન વચ્ચેના વિરોધ નથી કારણ કે ઉદ્યોગના કામિષ વિસ્તારમાંથી વધુને વધુ વ્યવસ્થા તો પ્રાપ્ત થશે.

શ્રી દેસાઈએ એવું જવાબ આપ્યું હતું કે આપણે સેવાઓ બધી મહત્વની છે કારણ કે આપણે જે કંઈ કરીએ તે દેશના પ્રત્યેક અગ્રણી

સુખ વધારવા માટે છે અને તે સુખ તો નધારે સામ.જીક સેવાઓ વધે જ વધે રહે છે.

ત્રીજી ચોજના મંડેનાં નાણાંથીય સાધનો સંબંધી પ્રશ્નના જવાબમાં તેમણે અગ્રણી કે, તે સાધનો અતિરિક્ત તેમજ બાકી, બંને પ્રકારના છે. તેમણે અગ્રણી કે મિત્ર દેશો તરફથી લગભગ રૂ. ૩૨૦૦ કરોડ નોટલી કોમિટીની મોન થઈએ જ્યારે આતરિક્ષ સાધનો માં સરકારી કારખાનાઓ વગેરેમાં નથી, મહેસૂલ પુરાતો, રાષ્ટ્રીય અમલો, મોન, કરવેરા અને ડેરિસિટ દિના-સોન તો વગેરેના સમાવેશ થાય છે.

શ્રી મોરારજી દેસાઈએ અગ્રણી કહ્યું કે બારે વધે નહિ અને તેમને અગ્રણી રાષ્ટ્રી કોમિટી અને અગ્રણી મપાટીએ રાષ્ટ્રી કોમિટી ત્યાં સુધી જ ડેરિસિટ દિના-સોન ઉપરથી છે. એ મપાટીની મહત્વ તેનો હોય. ઉપ-યોગ નથી. તેમણે અગ્રણી કે આ દિશીકોથી જ ત્રીજી ચોજનામાં ડેરિસિટ દિના-સોન માટે જોડવાઈ કરવામાં આવી છે.

કરવેરા સંબંધમાં તેમણે અગ્રણી કે જો આપણે આપણી ભવિષ્ય પેટી સુધી અને આપણે સાચ અને માથે

છવવા એવું છવવ છવી કહે એ માટે પુરતા પ્રમાણમાં અગ્રણી વિશ્વાસ અને પ્રતિ સાધના માનતા હોયએ તો આપણાંમાં એક એક જીવ જોમ આપણે પારો, કમર કમળી પારો અને કરવેરા અને લોહા કે જે વિશ્વાસ માટે જરૂરતા છે તે જરૂર પારો. આપણે જેઓ આપણે કહે એમ છે તેમની પાસેથી વધુ એવું પારો અને જેઓ મરીવ કે તેમની પાસેથી અમુક આજામાં જોહું નેટહું જરૂરી હોય તેટલું જોહું પારો.

શિસ્ત અને નિઃસ્વાર્થ સેવા

શુકલનગર
વૃંદા પ્રધાન શ્રી નરેન્દ્રેએ રવિવારે શુકલનગરમાં પ્રદર્શન, પ્રેક્ષક કચેરી અને સેવાદળની કચેરીની મુલાકાત લીધી હતી.

આમાં શ્રી નરેન્દ્રેએ રાવપુરમાં વન-વાસી સેવામંડળ આગમની મુલાકાત લીધી હતી અને ત્યાં તાલીમ લેતા આદીવાસી ભાગ્યેને મળ્યા હતા.

પ્રદર્શનમાં તેમને ચોટલાઈ વચ્ચે આદીવાસી વિદ્યાર્થીઓને હોટીને શ્રી નરેન્દ્રેએ કહ્યું હતું કે તમારી કેળવણી પુરી થયા બાદ તમારી જરૂર તમારી પ્રજાની અને બારતની સેવા કરવાની છે.

તેમણે કહ્યું કે આદીવાસીઓ પછાત વર્ગના નથી, ૧૨મું જૂનનાજયક તેમને ભણી એમને છપાવી દેવામાં આવ્યા છે. તમારામાં શુદ્ધિ છે અને અન્ય પ્રયોગી મારક અજવાની કક્ષિત પછું છે, પ્રમ તકનો છે અને અને સંપૂર્ણ વિશ્વાસ છે કે બારત જેમ પ્રતિ કરતું જશે તેમ તમને વધુ તક મળતી જશે.

શ્રી નરેન્દ્રેએ એક કલાક કરતાં વધુ વધુ સમય માટે આદી અને જોહોગીક મનાવટના પ્રદર્શનમાં માર્યો હતો. શ્રીદાસના ચોલાદના કારખાનાના ખોલ અને જોહોગીક અને વિશ્વાસ પ્રદર્શન માં રજુ થયેલા છત્રીજાનક વિભાગના પ્રદર્શનમાં ખાસ રજુ લીધો હતો. છત્રીજાનક વિભાગનું પ્રદર્શન અખપદેમ સરકાર તરફથી ચોલાયું હતું અને તેમાં છત્રીજાનક વિસ્તારમાં આદીવાસી જોની પ્રતિનિધિ વિમલો રજુ કરવામાં આવી હતી.

રવિવારે શુકલનગરમાં સેવાદળના રવંમેવકોને હોટીને શ્રી નરેન્દ્રેએ કરેલા ભાષણમાં તેમણે અગ્રણી કહ્યું કે સંયુક્ત પ્રયાસોમાં તમામ જરૂરે શિસ્તના કન્ટ્રોલન આપવા જરૂરી છે. લોહામાં શિસ્તનો અભાવ છે. જનતાને શિસ્ત બાબતમાં સજાજ મનાવવામાં સેવાદળ મહત્વનો ફાળો

આપી રહે તેમ છે.
શ્રી નરેન્દ્રેએ કહ્યું કે નિઃસ્વાર્થ સેવાથી લોહાને જરૂરીથી છત્રી કલાય છે અને લોહાના માનસ ઉપર જારેલી અધર પાટી કલાય છે, આ માનસમાં લોહા તો સદાકાર ચેલવવો. જોહાએ અને લોહાના ૫૨ ઉપકાર કરતા હોયએ એવી આજના હેવી જોહાએ નહિ.

જળરેલનો લોભ બનતા વિસ્તારો માટે વિશિષ્ટ પ્રકારની ડાંગર ઉચ્ચકારો

શ્રી માલે ને રાજ્યોમાં વધુ પાક માથ છે, અને સાચે સાચે વાર-વાર જળરેલથી ને રાજ્યો પીડાય છે તેમને માટે નવી આસાં આપતી એક અમલની બેટીની ચે જના મધ્યસ્થ સરકારે કાય કરી છે. ડાંગરની એવી કેટલીક જાતો પ્રયોગો પછી સોધવામાં આવી છે જે જળરેલને કારણે વ્યવસ્તી નથી એટલું જ નહિ વધુ વધુ બરાબ જતાં પાણીથી સગૂદ બને છે. કેન્દ્ર સરકારે ડાંગરની આ જાતોના જિવારજુ ને જળરેલનો લોભ બનતાં રાજ્યોમાં વધુમાં વધુ ઉપયોગ કરવામાં આવે તે માટે નિષ્ક્રિયોતની એક આસ સર્ગિત નિમી છે.

આવિરસા, બાંધ અને પશિમ અંજાળના મળા વિસ્તારમાં તેમજ પંજાબ અને ઉત્તર પ્રદેશના કેટલાંક વિસ્તારોમાં બારે જળરેલને લીધે મળી વાર ડાંગરનો પાક ધોવાઈ જતો હોય છે. વળી, આ પ્રદેશના જળરેલનાં પાણી જળવાદીપંજો સુધી બરાબ રહેતા હોય છે.

બેટીન ડી નિષ્ક્રિયોત પ્રયોગો પછી આવાં પાણીમાં સગૂદ બનતી ડાંગરની કેધેશી ખાસ જાતો. જેમ પાણી બરાબ તેમ કમળી જમતી હોય છે, અને પૂરના પાણીમાં ધોવાઈ જતી નથી. આ ડાંગર જમતો બાર કુટ નેટલી ઉચી વધી સરતી હોવાનું અગ્રણી.

જોહાવરી વિસ્તારમાં આવેલાં પૂર માં દહી રહેલી ડાંગરની જાતની વાવણી જોહાવરીમાં આજાગી મોજમમાં થશે. આમાંની વધુપરી જમતી ડાંગર આપણા રેલની જ છે, જ્યારે કેટલીક જાતો અલદેવ અને માથેનની છે.

નરેન્દ્રની સિંચાઈ ને જીપીને મળતી હોય તેમાં વધુ આ જાતની ડાંગર જોહાવરીમાં આવશે. દામોદર ખીણ ચોજનાવાળા વિસ્તારમાં આજા સર્ગ પ્રયોગો, કરવામાં આવ્યા છે.

વિનોબા સાથેના રેલોએ
શુભ કોપી
મોરારજી સાથે શ્રી ગ-૧
લખો : 'Indian Opinion',
P. Bag, Durban.

શુભ પ્રસંગો માટે સેટ !

સાચો અને પુરો માટે

ઘડીયાળ !

૧૭, ૨૧ અને ૨૫ અંકનાં
એન્ટિમેટીક કલેન્ડર.

- રોમર
- રોમરી
- લેકા
- રૂસર

વિએરે દરેક જાતનાં ઘડીયાળ.

ઉપરાંત પુરોના શર્ટ સુટ, પાયજામા વિ.
તેમજ બાળકોનાં કપડાં.

હોલસેલ ભાવે મળશે

બાકસ ૫૬૮૮, ફોન : ૮૩૫-૨૬૦૪

વલ્લભભાઈ બી. પટેલની કું.
૪૪, મારકેટ સ્ટ્રીટ, જોહાનીસબર્ગ.

કોઈ વાતો

ટેકસીવાલો

(૩)

“ટેકસા”
જે કલોઃ અને નાણુક અવાજ
દાખલના કાને પડે, અને
જે અવાજની બાજુ નબર કરી.
જે વજુ પુવક એને મોઢાની રહો
દેખ એમ એને બધાકું, કાંબોના વખત
હવે. વેળા તણુ એને માડી ઉભી
દખ અને એને વગર એવે ન
માનું કે માડીમાં પાંચે રહી એવ
ઓ અને પુરવની એક માડી છે. એને
બરા કસતું આપું. યું ઈશરની પક્ષ
આ રહી. પુવકે માડી કેવાં લખ બનાવી
કે એને કલોઃ દાખલરને કયો અને
પુવક પુવતી વાટે ચલ્યા.

દાખલરે તીવર એવ કરી માડીને
કાંઈ મુદી.

એના અનમાં વિચાર મઠો મતીયાન
હતાં ન તેમ જતાં પાછળ યું મોઢાવ
કે, યું વામ એ એના આન બહાર
નહોતું રહેતું. થોડા વખત પહેલા
એક રખ અને મુવતીને એને રેરબા
હતાં એના કરતાં આ મુવકે પુવતી
જુલ હતાં. પક્ષ દાખલરે એ તો દુરત
અવસ્થા મધું કે એ થોડામાં બીજી
એવે લખવળ હોવ પક્ષ પતિ પતિ
તો નથી. પુવકે પુવતીની વાતો
બીજા કરતાં એને કાંઈ જુદી અવાજ
અને તેનું આન તે તરફ વળુ આકર્ષણ.

કાંચેની રસ્તા કરતાં, અને શહસારી
ની બીજા કરતાં કાણુ પોતાનું વળુ આન
આ એકાની વાતો તરફ આપી રહો;
પરબર એ પોતાની આનકિશ વખતના
પક્ષ જુદો અવે. એને એ કાંઈકાનું તે
બરા અવકારીક કહું. વાતો પરથી
દાખલરને એવો ભાસ થયો કે મુવતીને
આ પુવક સાથે રૂવવાની કમળ નથી.

“અને જારે ઘેર ઉતારી દેને.”
પુવતીએ કહ્યું હવે

“આપ યું કરે છે, મોડી વાર મારી
કાંઈ માલ. આ નાસ્તો અને દરીએ
ધનારે એકાંતમાં થોડા રૂવે એવો
કાંઈ દુઃકાન નહીં માલ.”

“ના.” પુવતીએ અકચવળે નકાર
દેકે એમ્બર “ના”ને કયો.

“પેમ કું કાંઈ તને ખાલ નહીં ભાલ.”

“સિનેમા એતા એતા તમારું એ
વતન મેં જીવનકું તે કું જુદી નથી
કહતી. તમે આપો મેરલાખ કાવરો.
એવી અને બરાંને કવના નહોતી.”

“તો યું તે એમ માનું હવે કે એકાંક
પુવક પોતાની કો મીંગને મીંગે
એના કાંઈ અવ તારે તે સાધુ સનાસી
એની એમ કાવર્માં આપા કાંઈ એકતો
કહે.”

“અને એ બધી વાતની નથી અવર,
મધુ કું તમને એકલું બધાની દેવ જું
, અને એ જુલ પકલ નથી.”

“અરે બધીવ કોએ એક સરખીવ
વેલ છે. નકામો વાતો યું કરવી.”

“તમારો કોએ વિરોધો મત મારે
નથી કાંઈકાવો. તમારી કાંઈ સિનેમા
એવા આવી એવ મારી જુલ મધુ!”

“કાંઈ બલ નથી થઈ. થઈવાર
કોએ એ પ્રથમવાર જુલ અવાજ
કે તે પછી મીડું કામના મારે છે.”

“તમારી એ બધી વાત કાંઈ બાજુએ
મુકો; અને મારે ઘેર મુકી આવે. અને
તો હવે તમે સભ્ય હો.”

“અવવાની તારી અવવા કુનીવાથી
જુદી લાગે છે.”

“તમને રાંધે વેલ તમે સમજો. પક્ષ
કાવરને બધાની દો કે એ આરા ધર
નો રસો છે.”

“અરે! તું તો, નાના બાલક પ્રમાણે
ઘેર બનું છે કરી અવલ પુકે છે.
કાંઈકાં મીડમાં પુવકે કહ્યું અને પછી
કોએ.” તારે એ મારે મીડીક મારે
ઘેર આનકું ન પડે.”

“કું આ ટેકસીમાંથી અને તે વામ
તો પક્ષ નીચે નથી ઉતરવાની.”

“કું એનું કું કું કેમ નથી ઉતરતી.”

પાછળની આ વાતો દાખલર અવર
કાંઈકાં રહો હતા. જતાં એ ટેકસી
અવર આન પુવકે અવાની રહો
હતા અને પાછળનાને અવરખ કાંઈકાં
અવ એવું એનું વતન બરા પક્ષ એને
દાખલરું નહી.

“પુવવર! અહીં બી કર ટેકસી,
અમારે અહીં ઉતરવું છે.” ટેકસી
બી રહી. અવરખ કાંઈકાં પુવકે ઉતરો
અને પુવતીને ઉતરવા તેવો કાંઈ પકડી
એવો.

પુવતીએ અકચવળે એના વિશાલ
કયો અને માડીમાંથી નીચે ઉતરી ન
નહી. પુવકે હવે ઉતર...એમ કહી
પેલાનું પાડીક આકામાંથી કાડી થો
દુર દીવે હતા એના અવવામાં
પેલા અવરો કાલકા ઉભો રહો.

દાખલરે પેલાને ન અવર પડે તેમ
હવે ટેકસી અવાની અને પુવક રખીમાં
મારી મુદી. પુવક એ રોરથી “ટેકસી
એ ટેકસી” કહી જુલ પાડવા મંડે.
પક્ષ દાખલરે એની તરફ અવાજ
આન ન માનું. અવરની પુવતી
પક્ષ અવરખ મધ હતી. પક્ષ દાખલર
નું તે તરફ આન હવે મધુ નહોતું તે
તે પોતાના કાંઈકાં લયો આનકામાં
હતા. આંતે ટેકસી એવા પાંચામ પક્ષ
કાંઈકાં બધુ અવવાની તર અવ એ
એના રાજાનો વિવર હતા, અને એ
સુરમાં તે ટેકસી ખુલ એરમાં અવાની
રહો હતા.

અવર એવી પુવતી ખુલ અવરખ
મધ હતી. એનાથી મુલ પક્ષ પાડી

કામ નહી. મહી માંડ પાંચ કે
મીડીક પછી એને કાંઈકાં કિમત ભેગી
કરી “આ કું કાંઈ લખ અવ છે, બી
રાખ નહીં તો કું કમળા જુલ પાડી
એકાંતે એવા કરીક.”

પુવતીના આ કાંઈકાં કાંઈકાં દાખલર
કાંઈકાં આનમાં આવે. એને હવે ન
સમજાવું કે ટેકસીને આવી રીતે અલગી
મુદી એના અવ પુવતીએ યું કયો કરો?

દાખલરે મારી ઉભી કરી. એ દીક
દીક દુર આવી મરો હતા. એને પ્રથમ
વાર અવાજ એનું. એ અલગી
હતા કે પાછળ કાંઈકાં એવી છે પક્ષ
તે પુવતી છે કે પ્રોસ છે તે અલગી
નહોતો. કમળા પક્ષ પાછળ એનું
અવ પક્ષ એને અવાજમાં એનું જુલ
અવર અવર નહી. એને રૂત કોને
કોઈકાં કહ્યું કે “માલ, એમ ન માનતાં
કે કું તમને અમારીને લાલ જાલું.”

“પક્ષ તમે આવી રીતે મારી એકાંક
મારી મુદી એ કેવી વાત? કું અવરખ
ન બનું તો યું કરી?” “અરે તમે
એવી કાંઈ માલ?” કાણુ એ કહ્યું.
“મુવકના ટેકસીવાળા કેવા હોય અને
યું કરે એ કેમ કહેવા.” પુવતીએ કહ્યું.
દાખલરે કહ્યું “આનું. એને કહ્યું.
“તમે અવ કો કો પક્ષ એવા અવરખ
કાંઈ કો છે ને?”

પુવતીએ એનું કે કાવર સુકિત
કે અને વિનકે પક્ષ લાગે છે. “અરે
તો પછી તમે કા મારે” આમ એકર

કોરી મુદી તમારા પેલા પક્ષ પુવક
પાંચેથી ન હીંધા!”

દાખલરે કુંકાં વાલ અવાજ.
પુવતી કરીને, “એવી એમ કારે તમે
અમારી વાતો કાંઈકાં લાગે છે.

“અમારી પીને કાન અને આંખ
અને હોવ છે. આથી અને વાલ
કાંઈકાં તે મારે માર કરને. પક્ષ
હવે એ. એ મારે તમને કાંઈ ઉતારવા
ના છે?”

“તમારો પક્ષ કવકાર માનું પું.
મારી પાંચે અહીં તો પેલા નથી, તમે
અને મારે ઘેર પહેલાથી કરો. કું આકું
પક્ષ અવર અવાજ અને અલગી પક્ષ
આપીક.” અને પોતાને કાંઈ ઉતર
કે એ એને દાખલરને અવાજ.

દાખલરે માડી કાર કરતાં કરતાં
અવાજ કું કે મારે અલગી નથી એકાંતી.
તમને મલક કરતાં અને એ સમાધાન
મધુ એવ મારી અલગી છે.

કરી મેલ કાણુ અને માડી આન
વધી રહી. અવરખ કાંઈકાં પછી પુવતી
એ કહ્યું “અરે અહીં આવી અવું
પાંડે ધર” અને માડી ઉભી રહી.
પુવતી માડીમાંથી ઉતરી અને કાંઈકાં
વિવાને પ્રકાશ એના મેં પર પડે.
દાખલર આમ અવાજે મારવળ કાંઈકાં
એવી કાંઈ અવ હતા અને મોઢો.
“આ યું, વલસા તું!”

અને પુવતીએ તરત માડીવાળાને
આજખો.

(સંપૂર્ણ)

આસ દરખાસ્ત : હિંદની અગરબત્તી

(વહાણમાં આવેલો તાલે માલ)

હોલસેલ વેપારી આવે

મધુ જુલમ ૩ ટોલા ૩૦-૬ ૬૦૦	જુલમ ૧૧૫	૫ ૫ ૩૩-૦ ૬૦૦
(પાવળી અને બી વાહાણમાં મળે)		૨૫ ૫ ૨૮-૦ ૫
વેડે એક હિંદવ ૩ ટોલા ૪૫-૦ ૬૦૦		૧ ૫ ૮-૦ ૫
” ” ” ૧ ૫ ૬૦-૦ ૫		૧ ૫ ૪-૦ ૫
” ” ” ૨ ૫ ૬૦-૦ ૫		૧ ૫ ૪-૦ ૫
” ” ” ૩ ૫ ૬૦-૦ ૫		૧ ૫ ૪-૦ ૫

એકર સાથે રોકક — કરબન માટેના વધારો.

કમારી પાસ અસરી બાસમતીના થોળા પક્ષ છે

બાસમતી થોળા રી. ૧-૦ રતલ.

(એલામાં એલ ૧૦૦ રતલ મળશે)

અથ નીચેની વસ્તુઓ કાંઈકાં કમિસની એ લીએ. માલ

કારો અને કીડાવ ભાવે અગર.

અમારા પ્રાઇસ લીસ્ટ માટે લખો :—

દેકે અતના કિંદિયન કાલ, અસાલા અને કરીયાલુ, સોપારી

બકામ, આમલી, આપા નાળીયેર અને દેકે અતના

કમિસની થોળા.

K. HARIBHAI & SONS

(PTY) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants.

81 Victoria Street, — P.O. Box 2156 — Durban.

Telegraphic Add. "BHAI SONS"

સમાચાર સંગ્રહ

—દહાણું : પાલખર તાલુકાના આલેરે એક હાલર પ્રભુસમાજવાદી કામગીરી ડેમિસર્પા બેઠાણે, વીરણ અને નસાપ માં પશુ સંખ્યા નવ પ્રભુસમાજવાદીએ ડેમિસર્પા બેઠાણે.

—પુનઃ : આફ્રો-એશિયન પ્રભુની શિક્ષણ માર્ગના સંધની રેડી આલેરે કામગીરી એફ્રો-એશિયન શિક્ષણ અધિકારન આલેરે તમામ સંરક્ષા આલે તા. રૂપથી નવેમ્બરે મેગા સુક્ષિત વિન હાલવાની અપીલ કરી છે.

—રોડકોમ : ૧૯૬૦ના અધિવેશનમાં નેમલ પ્રાદ્યક્ષ દેવ્ય કવિ સેક્રેટરીને પીટસને અપાઈ છે. નેમ પીટસની કૈયર છક વર્ષની છે. એમણે નેમ ૧૯૫૦ના નામે કામગીરી અપાઈ છે અપાઈ એમનું ખર્ચ નામ અધિકારી સેક્રેટરી છે.

—ભારત-પાકિસ્તાન વચ્ચેના સ્થળન દેવવધવાર આલેરે આલેરે મંગલ તા. ૧૩મી નવેમ્બરે રાવળપીઠીમાં લઈ ચક્ર કરી.

—કાશ્મીની પોલીસે મુકેલા પ્રતિપદને કારણે અનેક બંદોબાસ દેવવધવાર પકડેલી થયા છે. ત્યાં અધિકારીની વચલી કને વધતી જ વધે છે.

—ભારત સરકારે ધી દેવવધવાર પ્રમુખપદે નીચેના આ દિવા સી એ ની પરિશિષ્ટિતી તપાસ માટેનું પંચ નામક આલેરે મુખ્યત્વે આલેરે એમ અપાઈ થયે છે.

—પરચાઈની આલેરેવાન પ્રિન્સ કરીય આલેરેવાનને પોલીસ સરકારે 'પ્રાંત કાલે ધી આલેરે કાલે પ્રિન્સ કૈનરી'ના અલગનું ચાન અપાઈ છે.

—મહારાષ્ટ્ર વિધાન સભાની પ્રમુખર અલિસાવની રેકોર્ડ સુવર્ણમાં, ધીવલી મનોરમાબાઈ માંકડ (પીએમ) એ. મહારાષ્ટ્ર સમિતિના ઉમેદવારને ૩૬, ૦૦ થયે કરાવીને મુદ્દાપ આલેરે છે.

અભિપ્રાય

તા. ૬-૧૧-૧૯૬૦ના દિવસે રેક્રમા નિવાસી આ નારકુમાર 'પ્રુસાથબાઈ' ધીવલીનું જર કુપાનીમાં અજાણ અવ-સાન થઈ હતું. ૩૨૧૧ના પ્રતિષ્ઠિત મોટા મોસરી કોસસેસર મેસર્સ ડે. એસ. મીઓ એન્ડ સન્સ (પ્રિ.) લી. ના તેમજ પ્રમુખ આલેરેવાર કરતા. સમાજ સેવા, શાંતિ સેવામાં તેમજ અસર કામ મેલ કરતા. આ દીવના ધોળા અને આર્થિક આવના વાળા અનન્ય કરતા. અજાણપડો રવમાળ અને સખત મહેનત થી દેમલ પ્રમુખ કુપાથી રિશિત મણી સારી 'કરી' કરવા કરતા. વેપારમાં કામચાળ કરતા. 'મીડ' છપ્પા પશુ અજાણમાં સુચાક મકલી મળા.

એમની પાછળ કોઈ કરતું વિચાળ કુટુંબ સુકતા થયા છે, પત્ની- દીકરા, દીકરી, માતા કોષાએ વિવેર કોષમાં કુખી મળા છે. એમના કુપર આવી પડેલી અપમારી આલેરે સકન કરી સેવાની સંકિત પ્રમુખ આલેરે, અને ગરુ આલેરે વિવેરમાંથી મળા એવી કમારી પ્રમુખ પ્રાથના છે.

જે આલેરેવાને આ કોષના અમલે ભતે કાલે રકીને તેમજ તાર, પત્ર અને રેકોર્ડના કરારા જે વિવેરેવાન સરેવા પાઠ્યા કરતા જે મલક થી અનન્યતા અને કુટુંબીકો સર્વેને. આ અલેરેવાની આલેરે આલેરે છે.

લેન્ડ પ્રકારો આરે

અમને મળી.

મુરતી જમણના અને રેપેસીટ બીએ.

બી રેપેસીટની અંતર દેખરેખ નીચે મુનીવના અને રેપેસીટના રાહ મણ આલેરે તમારે મુલ્યે આવી રેકોર્ડ અપાઈ અપે અપાઈ કરી.

કેપીટન્સ બાલકની હોટે

(ધી કોનર મીકાઈ હાઉસ)

એ અને વિવેરેવાની સ્કાલના પ્રમુખપદ - કરવાન, ફાન નંબર ૨૩૬૧૪ રેલીમાપ :

આડ, હાલક બાલક આલેરે, નારીએલ - ૧ રી. ૧-૦, બેગ (નંગ ૧૦૦) રી. ૧૦-૦.

કુકાન કારે આરે અલેરેવાના ન્યુચેપેર બલકર આલેરે, બટાકા, કુવરી (બાં), કુકા લાલ ચરખા, લુખા, કુકા કીચા, રોનેરી રંધના મોલ, રેક નલેના થરી અપાઈ વિવેરે કમેલા મગ રાખીએ છે. કુપરી અને રેવલી વાન અલેરે આલેરે, પીટલ નકુ. કુપા, રાહ, આલેરે અલેરે અને લીલી કલકાની મોકલ પાક છે. રેપેસીટ, ન્યુચાલેન્ડ અને રેવલપન કોલેન્ડ આલેરે રેવલ આલેરે રેક પશુ ૧૨૬ પશ્ચીટ અલેરે મોલકુ.

All prices subject to Market fluctuations.

A. KADER & Co., (PTY) L
WHOLESALE FRUIT MERCHANTS
P. O. Box 251. DURBAN.

ધીરુમાઈ પી. નાયક

પ્રમુખપદ, પ્રમુખપદ, વીમાનાં અને અન્યક કોલેન્ડ કોલેન્ડ અલેરે મુનીવનાં કોર્ડ પશુ આલેરે કમાઈ રિપાઈ અલેરે અપાઈ આલેરે પ્રમુખપદી. અપા, રેક આલેરે અપાઈ અપાઈ પ્રમુખ મો. લંડો, આલેરે, કોરી, કુકા, અલેરે, પીટલ, વિવેરેવા નીચે 'નવે' કરવાને આલેરે અપાઈ.

ઈન્ડિયન, પરચાક રેક, કોલેન્ડના મોપા કમાલવા રેવ-કુ સર્વિસીંગો વેપારન લાલેન્ડો. 'પ્રમુખપદ' તેમજ અપાઈએને બાલકોમાં કોર્ડ પશુ રી મોપા વિના અપે મોલ અપાઈ આલેરે અપે રેકનક પ્રમુખપદ વાર્ષિક એલેરેવાનીએલ કોર્ડ એલેરેવા અને ઈન્ડિયન કંપની લીમારેવા પ્રતિનિધિ.

Office :
9 Barkly Arcade,
38 Market Street,
Phone : 339033,
Johannesburg.

Residence :
51 Patidar Mansion,
13 Kora Street,
Phone : 336816,
Johannesburg.

ફરનીચર! ફરનીચર!! ફરનીચર!!!

એલેરેવા પ્રમુખ, અપાઈએલ પ્રમુખ, મોલેરેવા, રેપેસીટ એલેરે, આલેરે મોલેરેવા એલેરેવા રેક, પ્રમુખ, રેવલ, લંડો મોલેરેવા આલેરે અપાઈ રેકસી. અને પશ્ચીરે કાલે રેવલ પ્રમુખ નકી.

—એલેરેવા, રેવલ અને કીચન ફરેકર—

એ કમારી રેવલ નીચે લંડોવા પાલ છે. તેને રેક કરેકા અપાઈ વાર રેક છે. માલ રેકા આલેરેવા પ્રમુખ લીમારેવા અને રેવલ આલેરે વધારે.

L. MISTRY

51 BREE STREET, BURGERSDORP, TUNG.
PHONE 33-4691. BOX 2525.

Printed And Published by Mrs. Goshie Gandhi, International Publishing (Pvt) Ltd. Address: INDIAN OPINION, Private Bag, Durban, Natal

માસ્ટર ગ્રંથસર્ (મી.) લીમીટેડ

નવ ભવન નાથલ, રેવલી તેમજ કુલપક કાપક, કોષો આલેરે અને પ્રમુખ આરે પ્રમુખ ભવન સુખ નર્મી, પ્રમુખ, મરદીવલ અને અપાઈ આરે—પ્રમુખ, બીએ, બોલેરે, રેક, રેવલ, રેવલ, વિવેર.

રેક ભવન આલેરે તપાસ કરવા અપાઈ. ૩૩ રેક રેક, એલેરેવાનીએલ.

ફોન : ૮૩૫-૬૬૮૬

એલેરે ૧૫૪૮

ગુજરાતી રેકોર્ડ

હીંદુસ્તાનમાં અનેલી ગુજરાતી રેકોર્ડ, જે અમારે ત્યાં મળે છે.

૨૦ રેકોર્ડનાં એલેરે રેવલ રી. ૩૦-૦, રેકોર્ડનાં અલેરે, નાલે, ગરબો વિવેરેવા સંગ્રહ છે. કોષના 'એલેરે-સિર' ૨/૬ માં, પ્રમુખ મળી મકે.

આલેરે તક અને લાલ ફરીથી અલેરે નકી. પોલીસ અલેરે—પોલીસ મોલેરેવા—મી.આ.કી.ના એલેરેવા અપાઈ એલેરે લીએ.

નેશનલ રેકોર્ડ કંપની

ચોપ ૩, અલેરેવા આલેરેવા, કોર્ડ ૧૪૧ એ. ૩ રેક, પો. એ. મોલેરે ૧૫૪૪, — ૨૨૧૧.

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1901.

1960

Former Editor: Manilal Gandhi—1918-1934.

No. 46—Vol. LVIII.

Friday, 25th November, 1960

REGISTERED AT THE G.P.O. AS A NEWSPAPER.
Price: FOUR PENCE

SOUTH AFRICA AND COMMONWEALTH

EXPULSION MIGHT NOT HAVE VALUE

(“Indian Opinion” India Service)

NEW DELHI—There is a body of opinion here which believes that while the expulsion of South Africa from the Commonwealth may have some demonstration value the practical results might not amount to anything much. It is expected that a Commonwealth Prime Ministers' Conference may be held next March or early April and might mostly likely discuss South Africa's republican status. It is understood that the British Prime Minister has been in communication with Mr. Nehru on the subject of a conference.

Opinion here is inclined to the view that any expulsion of South Africa from the Commonwealth might close what is, perhaps, the most effective political channel left through which South Africa can be reached and influenced and would render untenable the British position in the Protectorates of Basutoland and Swaziland and perhaps even Bechuanaland. It would add to the isolation of the African people in South Africa and might affect the nature and purpose of the Commonwealth. The budget discussions will be in progress in the Indian Parliament during March and April next. Mr. Nehru would not normally absent himself from the country at this time. But he is known to be gravely concerned over the bitter impasse in international relations and in the circumstances would have the best probably agree to go to London provided the other Prime Ministers also find it convenient to do so.

World Hindi Encyclopaedia

(“Indian Opinion” India Service)

THE first volume of World Encyclopaedia in Hindi was formally presented to the President, Dr. Rajendra Prasad, by the Home Minister, Mr. Pant at a function at Rashtrapati Bhavan, New Delhi.

The volume, which carries illustrations and maps, contains more than 500 pages and covers the first three alphabets of the Nagari script.

The encyclopaedia is sponsored by the Union Ministry of Education and is being edited and compiled by the Nagari Pracharini Sabha, Varanasi. More than 200 scholars in various branches of learning have contributed articles for compilation of the first volume. The encyclopaedia will consist of 10 volumes.

Men fall away from the true law of life, and then begin to justify their fall.—Tolstoy.

LIMITED VOTE UNACCEPTABLE

DR. G. M. NAICKER, President of the South African Indian Congress states that the qualified franchise proposals of the Progressive Party indicates the desire of white opinion to find a via media which would soften the growing demand of the unfranchised majority in South Africa.

“When appreciating the awakening in the minds of white South Africans, I associate myself completely with Chief A. J. Lutshuli in expressing my disapproval of the inadequacy of the Progressive Party's vote proposals.”

“I should like to cite the case of India, Ghana, Ceylon and now Nigeria as countries with highly illiterate people, but with no constitutional qualifications in the exercise of the vote, except the age factor. It cannot be said that India is not a democratic

country. As a matter of fact the West looks upon India as a bastion of democracy.”

“When we view the Progressive proposal in the light of the franchise arrangements in the new independent States of Africa and Asia, naturally we find that a limited and qualified franchise is unacceptable to us.”

PROHIBITION NOT WORKING

(“Indian Opinion” India Service)

NEW DELHI—The Governor of Gujarat is reported to have told the Governor's Conference in New Delhi that ‘prohibition’ was not working properly in the State of Gujarat and that the incidence of ‘prohibition’ offences was on the increase. This admission has come on the eve of the first meeting of the Central Prohibition Committee in New Delhi.

NIC REQUEST ON MUNICIPAL VOTE

THE Natal Indian Congress, according to its general secretary, Mr. N. T. Naicker, has written to the Natal Provincial Council asking that the Council receive a deputation from the Congress to discuss the views of the Congress on the municipal franchise. This move follows a letter from the Natal Municipal Association to the Congress on the subject of the municipal vote.

THE full statement of the Congress Secretary on the subject reads:—

“The Secretary of the Natal Municipal Association writing to the Secretary of the Natal Indian Congress states:—

“I write to say that there was received from you during the recent conference the following telegram:—

“Congress notes non-White Municipal vote issue for discussion and reiterates that trends indicate universal suffrage be extended without discrimination of race. Anything less is failure to recognize urgency of issue and denial of human rights.”

“The telegram was laid upon the table and was deemed to be

in continuation of your previous message of the 28th July, 1959 on the subject of franchise for the Indian people.”

“You will know that the Natal Municipal Association has already recommended to the Province that it investigate the best approach to the possibilities of implementing some measure of this nature and has offered its fullest assistance in this regard concerning points may be referred to it.

“The Province has advised that this matter is still under consideration by the Executive Committee and the Association has written to Maritzburg reminding it of the Association's undertaking.”

The Congress has now written to the Natal Provincial Council in the light of the above letter asking for an immediate consideration of the matter and if necessary allow a deputation from the Congress Movement to elaborate its views on the question of Municipal Franchise.

Gandhi Bhavan At Mysore University

(“Indian Opinion” India Service)

THE Chief Minister of Mysore, Mr. B. D. Jatti, laid the foundation of Gandhi Bhavan at the new university campus recently.

He complimented the university authorities on having thought of erecting Gandhi Bhavan in the university campus so that it might provide a suitable place for keeping Gandhian literature and holding study classes and discussions on the ideals and work of Gandhiji.

Mr. Jatti said he was also glad to learn that there was a proposal to start Gandhi societies to create the proper atmosphere for Gandhian studies.

Indian Opinion

FRIDAY, 25TH NOVEMBER, 1960

Areas Act Attrition

A WAR of attrition is going on over the application of the Group Areas Act and the Indian community is on the losing side. And the tragedy is that as a community it is not aware of this. The Government is making steady inroads into the number of properties owned by the Indian people by indirect means. The most important, the most sinister and the most effective of these is the uncertainty which hangs over all open areas and over areas which have been declared for ultimate European occupation. Cato Manor is the outstanding example. Here large numbers of Indians own properties either vacant or let out to tenants. If it is vacant land, the owner is not keen on paying rates for owing to the fact that the area has been declared for European habitation any money invested is wasted. So the rates are not paid and the Group Areas Board climbs in, getting the property for half-a-song. Indians cannot bid for the property. Europeans are not interested and so the Indian owner is the loser. If he has a tenant on the property, the return is possibly so uneconomical that again the owner is not keen on throwing away money in rates and improvements and so once again the Government collects the property for virtually nothing. During the week property-owners in Cato Manor received offers from the Government for their properties—a fraction of the real value of the properties. It would be euphemism to call the offers 'down-right thieving' and yet the Indian people can do nothing. The Government has discovered that in any war of attrition on the subject of the Group Areas it must finally win. It was now realised that if it maintains a cloud of uncertainty, the small Indian property-owner will withdraw, foregoing his land and his property rather than continue to meet expenses involved in holding on to it. In this way the Government is slowly eating into Indian-owned properties. The Government refuses to offer a frontal attack over Group Areas. It has done the same in the case of identity cards. It would be interesting to know which Indians, at the top of Indian affairs, do not have identity cards now. The Government is working insidiously in the matter. There is no direct demand for the production of identity cards. The same end is being realised piece-meal. It is the same system which the Government is employing against Indians over the matter of Group Areas. No one really knows what is happening in the Transvaal over the Group Areas Act but this it is certain: the Government is using the sound German technique of outflank, envelope and destroy. And while the Indian Congresses, whose existence is now merely nominal, possibly even less, and the sum total of whose political activities consist in issuing press statements,—it being significant that the president of the South African Indian Congress is not even available to sign statements issued in his name—the Government is quietly and

(Continued in next column)

80 COUNTRIES BUY INDIAN HANDICRAFTS

INDIAN handicrafts are now finding their way to more and more homes abroad. The value of exports of handicrafts went up by 15 per cent in 1959 as compared with the year before. Nearly 80 countries took 30 different varieties of handicrafts products of a total value of £5.73 million last year.

Praising an admirable combination of beauty and utility, Indian handicrafts have been justly famous for the joy they bring to people everywhere—adults and children alike. About a million craftsmen and artisans, working in the seclusion of their cottages, re-create in metal, wood, textiles or straw the varied forms of nature or stories and legends from folklore, mythology and history.

In the post-war period handicrafts faced a double challenge—increasing competition from the infinitely cheaper machine-made goods and the drying up of traditional patronage as a result of socio-economic changes.

Not only because a tradition of craftsmanship and a cultural heritage were thus threatened with extinction but also because the livelihood of millions of skilled workmen was affected, efforts were made to revive handicrafts and put new life into what is one of the biggest cottage industries in India.

Revival And Improvement

Handicrafts have received a great fillip in the last 10 years during which organised efforts have been made to improve marketing facilities, provide training to young craftsmen and give new ideas and designs to the older experienced artisans, improve quality and organise the craftsmen into co-operatives.

The All-India Handicrafts Board, set up by the Government of India in 1952, has adopted these and other measures in co-operation with State Governments and other agencies to stimulate and develop the handicrafts industry. This has brought new hope to our craftsmen and given them much-desired stability and reasonable returns for their skill. Patronage has become more broad-based.

It was realised early that, given proper efforts and organisation, there was wide scope for Indian handicrafts in foreign markets. What was particularly needed was that the foreign buyer should be assured of a steady supply of the required articles as well as of supply according to specifications difficult things to fulfil in an industry which is organised on a cottage basis and where no two articles would be alike, the individuality of the product being its characteristic feature.

As the necessary organisational effort has been made, exports have been increasing.

In the last few years Indian handicrafts have been exhibited in many countries of Europe, Asia and Africa as well as the Americas, both in large international shows as well as special exhibitions of Indian products and handicrafts. Handicrafts are also on show round the year in permanent showrooms in large cities of the world. Information about requirements of foreign buyers has been supplied to the craftsmen at home and exporters have been encouraged to take advantage of the various facilities created for export promotion.

An important step taken was the creation of the Indian Handicrafts Development Corporation,

(Continued on page 367)

(Continued from previous column)

steadily gaining the upper hand. (Objection to and action against the operation of the Group Areas Act are left in the hands of the regional ratepayers' organisations. Surely this assault on Indian-owned property is a matter for attention at national levels, not local ratepayers' levels. Time and again we have urged that a national convention of all Indians be summoned on a non-party basis to discuss a new approach to opposition against the Group Areas Act. We do so once more.)

INDIAN IS U.S. CONGRESSMAN

"A LIVING example of American democracy in action" is how Dalip Singh Saund describes himself in his recently published autobiography, "Congressman from India."

Moderately, but with evident pleasure, Saund writes of his life before and after his election to the United States Congress in 1956 when he became the first U.S. citizen of Asian birth to serve in the national legislature. Representing the 29th District of California, he easily won re-election in 1958.

The story of this native of India, who until 1946 was not eligible for citizenship, "detokens the contemporary surge of progress in the nation's race relations," according to a "New York Times" book reviewer.

Dalip Singh Saund was born in 1899 in a small village in Punjab, India, the son of a government contractor. He was graduated from the University of Punjab with honours in 1919, already an enthusiastic Indian nationalist and a follower of Mahatma Gandhi, leader of the Indian independence movement.

During World War I, when the Indian newspapers began to print the speeches of U.S. President Woodrow Wilson, young Saund adopted him for a time. "His inspiring ideas and ideals—'make the world safe for democracy,' 'the war to end war,' and 'aid determination for all peoples' appealed to my young heart," he writes.

Through his study of Wilson, Saund became acquainted with other U.S. Presidents, notably Abraham Lincoln and Theodore Roosevelt. All of his reading left a deep impression on him, the Congressman recounts. "But Lincoln's words in the Gettysburg Address, 'Government of

the people, by the people and for the people,' had particular meaning," he says. "Lincoln changed the entire course of my life."

Saund decided that he must go to the United States. In 1920 he set out intending to stay two, possibly three years studying food canning. He entered the University of California where he soon added his major field of interest, mathematics, to his agricultural studies and received his Doctorate in 1924.

"From my contacts at the university my fondness and affection for American institutions had extended to the American people as well," Dr. Saund writes. "Even though life for me did not seem very easy, it had become impossible to think of a life separated from the United States."

Circumstances led him to the rich Imperial Valley of Southern California where, after numerous ups and downs, he eventually became a prosperous agriculturist. Meantime he had married an American woman, Marian Koss. They reared a family of three and are now grandparents.

Over the years the dynamic, gregarious and active help Dalip Singh Saund encountered both the opportunities and prejudices of his adopted country. He was not a U.S. citizen and could not become one. Not only were all Asians then discriminated against by Federal and California law, but Imperial Valley was a pocket of old-fashioned racial sensitivity.

He pursued his hobbies of reading about U.S. history and government and of public speaking, joined a current events club and made many friends. "My social life may have been full and rewarding," he writes, "but the political desire in me was sorely frustrated. And I wanted to be a part of all American life, both social and political."

In 1942 he helped organize and became the president of the India Association of America. This group successfully promoted legislation, passed by the Congress and signed by the President in 1946, that eliminated the citizenship restrictions against persons of Asian birth. In 1949, the earliest date possible under law, Dr. Saund received his citizenship papers.

Entering politics almost immediately, citizen Saund was soon elected Judge of the Peace Court (Justice of the Peace) in Westmoreland, California, having successfully passed the qualifying examination although he was not a lawyer. Despite this, two District Attorneys of the county described him as "an able, alert, conscientious judge who co-

operated fully with the law-enforcement agencies."

In 1956 Judge Saund, filing his political rights, easily won the Democratic nomination for Congressman from the 29th California District. His party had never won a Congressional seat from that District and Saund was faced with formidable opposition by the world-famous socialist Jacqueline Cochran Odium.

"Our campaign attracted nation-wide publicity," Saund recounts. "Mrs. Odium was a national figure, a colourful personality with a Cinderella-like success story, while I was a native of India, seeking a high office no one of my race had ever held."

(Continued on page 367)

Special Offer: India-Made Agarbattis

(SHIPMENT JUST ARRIVED)

WHOLESALE TRADE PRICES

THREE ROBES, 3 tolas	37/6 Doz
(Available in Thin/Thick Blocks)	
GATEWAY OF INDIA 3 Tolas	45/- "
" " " 6 "	90/- "
CHANELI 2 "	18/- "
" " 1 "	3/- "
BUGANDE RANI 5 "	33/- "
" " 2 1/2 "	16/- "
" " 1 1/2 "	8/- "
" " 1/2 "	4/- "
LATAMANGHEER 1/2 "	4/- "
OHANDAN DHOOP 3/- Box of 16 Blocks.	

CASH WITH ORDER — PRICES F.O.R. DURBAN

We have also received Genuine Basmati Rice 1/- per lb. (Minimum Order 100lb)

We are Stockists of all kinds of Indian Dhols, Spices and Condiments, Biscuits, Almonds, Tamarind, Whole Coconuts and All kinds of Imported Rice.

SPECIAL PRICES TO THE TRADE

Please write for our price list:

K. HARIBHAI & SONS
(PTY.) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants
81 Victoria Street, — P.O. Box 2156 — Durban.
Telegraphic Add.: "BHAISON5"

New India Assurance Co. Ltd.,

India's Leading Company

We Transact:

Fire, Marine, Transit, Motor, Baggage, Burglary,
Householders & Houseowners (Comprehensive),
Personal, Accident etc.

Principal Controlling Officers in the Union of South Africa

Jalbhoy Rustomjee & Son

140 Queen Street, — Durban

Phone: Durban 25845, 28513, 29807

DO YOU KNOW

That NEW INDIA is by far India's largest Insurance Company;

That NEW INDIA operates in over forty-five countries;

That NEW INDIA has over 65 branches in India alone;

That NEW INDIA receives over £6,000,000 Premium EACH YEAR on Fire, Marine & Accident.

**FOR SECURITY AND SERVICE
INSURE WITH
NEW INDIA**

GROUP AREAS BETRAYAL IN PRETORIA

THIS story about Group Areas in Pretoria shows the perfidy of the Union Government. When Dr. Danges introduced the Group Areas Act in Parliament he said that the Act would be applied with justice as between "races."

Since then it has become clear that the Act is being enforced in a manner that will harm non-Whites more than Whites.

Now the Pretoria City Council representative has said at a hearing that, since there is no provision in the Act that it should be applied with justice, there is no need to honour the old promise made in Parliament by Dr. Danges.

Read then account of how the Pretoria authorities are unjustly seeking to uproot thousands of citizens from their homes:

Some two years ago the Pretoria City Council petitioned the Group Areas Board to proclaim the townships of Lady Selborne, Eastwood and Highlands "White" areas in terms of the Group Areas Act.

Lady Selborne and Eastwood are the only remaining "normal" residential areas for Africans in Pretoria—areas where they may own land freehold and where there is no control over or restriction of their movements. Both areas are closer to town than either of the municipal townships of Vlaarfontein and Amersfoort. Many old people who have invested their life's savings in a house and whose sole income consists of money obtained by renting rooms, will be ruined if these areas are proclaimed Highlands is the only area available for "Coloured" expansion. The "Coloured" township in the central part of Pretoria, the Cape Reserve, which adjoins the Amersfoort, is pitifully overcrowded and cannot accommodate any more people.

There have all been in existence for over 50 years.

In spite of all these considerations, and in spite of the hardship and suffering which it was manifest that the removal of these areas would cause, the Group Areas Board ruled in favour of the City Council and proclaimed the areas "White."

Sotho Group Area

In the intervening period the Council and the South African Department have made it known that the alternative freehold area, which will be available to the people of Lady Selborne and Eastwood, is to be at Uitsig, and,

Adelaide Main, writing in "Contact", dated November 19, 1960.

a farm in a Bantu Trust Area, 22 miles out of Pretoria, in the Heide direction. This proposed township is being developed mainly for members of the Sotho group, and the B.A.D. states that while it is not possible to provide facilities such as separate schools for other ethnic groups, they would raise no objection to the purchase of allotments, there by such groups. If these other groups are not satisfied with the state of affairs then they are directed to return to their own particular "homelands", in the distant reserves, though the majority of them were born in Pretoria and know no other home. For the Coloured people of Highlands, an alternative area has been made available at Derdepoort, to the East of Pretoria.

Council Petition

The Council has now petitioned the Group Areas Board to set a date upon which the areas are to be proclaimed "White." If this were done the residents would be given a year in which to sell their properties and move, thereafter they might be forcibly evicted and compensation, as assessed by the Council, would be paid to them for the property appropriated.

A committee of the Board met at the beginning of this month to hear representations from interested parties on the advisability or otherwise of proclaiming the areas "White" in the near future, or of putting off the proclamation indefinitely. Memoranda protesting against the proclamation were submitted by the Village Committees of Lady Selborne and Eastwood, the property owners of Highlands, the Liberal and Progressive Parties, the Joint Council for Europeans and Non-Europeans, the Dutch East, etc. The interest shown obviously gratified the committee, who found it necessary to move the venue of the hearing to larger premises where all could be accommodated.

Amongst those who sat out the hearing for the full three and a half days were representatives of the Village Committees, the property owners, the Pretoria City Council (to which the property owners of all three areas pay rates but upon which, of course,

they have no representation), the Liberal Party and the African section of the Special Branch.

The committee showed at an early stage some of the lack of impartiality which later characterized the hearing. At one point the chairman so far forgot himself as to refer to a submission by the City Council as "our submission."

It was obvious after evidence against the proclamation had been presented that the alternative accommodation offered was far from "suitable", as it is required to be in terms of the Act, and that the forcible removal from these areas of people who in some cases have occupied the ground for upwards of 50 years, could only occasion hardship and suffering with the attendant ill-feeling and frustration, and would be in direct contradiction to the promises of Dr. Danges, who had assured Parliament that the Group Areas Act would be applied with justice.

No Need For Justice

In reply the City Council representative did not deny these allegations. He asserted that the Committee was not competent to decide whether or not the areas should be removed because this had already been decided at the earlier hearing some two years ago. He submitted that matters of hardship and suffering were

not therefore relevant, that it was unnecessary for suitable alternative accommodation to be available and made the astonishing statement that as there is no provision in the Act to ensure that it should be applied with justice, the committee need not take this into account. He also denied that Uitsig had been put forward by the Council as an alternative freehold area for the people of Lady Selborne, but this was refuted by the representative of the Liberal Party, who told of an interview she had with an official of the City Council in which this was definitely stated. The particular official, a Mr. Kingsley, happened to be present at the hearing but he was strangely silent. In order to save time, and consequently expense, the committee agreed that the arguments of the City Council could be replied to in writing.

The committee has not yet made known its decision, but it is understood that if it rules in favour of the Council the matter may be taken further by those affected.

WATCHES, Gents models—24 jewels, waterproof, shock proof, automatic, automatic winding mechanism, fitted with matching metal expansion straps—price 42/6. As above, but 21 jewels—42/6. As above, but 17 jewels—39/6. As above but with self-winding mechanism, 17 jewels—52/6. Also 21 jewels Calender—56/6. Other models from 35/6.

LADIES models 17 jewels, waterproof, shock proof, fitted with matching metal expansion straps—price 42/6. As above, but 17 jewels—42/6.

A 1 AGENCY, First Floor, 101/102, 111, Market Building, Church Street, P.O. Box 2178, Johannesburg. See also list of other branches.

Phone 635-8786

F. O. Box 1846.

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS

HOUSE FOR KEEN CASH PRICES

13 West Street, JOHANNESBURG.

Cable & Tel. Add. HARGVAN.

Phone 29368

P. Hargovan & Co.

(Pty.) Ltd.

Received Shipment of Genuine Fireworks "Kwang Man Lung" Brand. Order Your Requirements Now.

Imported Screw Cap No. 21" Diameter Mouth Filled Joss

1 Gallon	2 1/2	1 1/2	1 1/2	1 1/2
1 -	12/6	"	"	"
1 -	10/-	"	"	"
1 -	12/6	"	"	"
1 -	12/6	"	"	"

PACKING EXTRA.

CASH WITH ORDER ONLY

155-7 WARWICK AVENUE,
P.O. BOX 1250. DUBAN.

CONGO'S DARKEST HOURS

THE troubled Congo's most troubled chapter appears to be drawing to a close. The indications are that a government of national union, possibly including Lumumba, will be named in the near future. The no-flavour should mean even to this principal role as a Constituent Assembly, and it seems safe to predict that a federal-type constitution will be adopted.

In the three terrible months that followed independence, the Congo faced two major problems: violent disorder, and misadministration (more accurately non-administration).

The worst of misadministration was the two. First, and mainly, the Belgian civil servants, who had secured nearly every post of even secondary importance, departed in a flood, some for reasons, some without any real justification. The second cause of misadministration was the failure of the Lumumba government to get any except the country's most elementary services going—and not even those outside of a few principal centres where the credit for the work goes mostly to the U.N.

The most frequent criticism made against Lumumba was that he was not interested in problems of government, not only in political issues and the problem of power itself. In other words, the government was condemned for its in-competence for not trying.

The total cause of the widespread disorders was, of course, the matter in the Force Publique, a 25,000-man army which had only white officers. When, a few days after independence, life and conditions had not changed in any way, the disaffected officers of Tervete decided to overthrow the government. When this impossible operation was transformed into an anti-white campaign, some officers were killed and their wives taken. The "movement" spread. Life outside the main cities became especially dangerous, the country's vast transport network, already crippled, was paralysed, and the Congolese economy froze in its tracks.

It should be stressed that nearly all the violence that broke out at the end of the first week in July, and has simmered on in varying degrees ever since, was the work of the army, or were directly all the business cases of rage. It should also be borne in mind that the Force Publique was never formed as an army in

Russell Warren Howe reporting from Leopoldville in the October 1960 issue of "Africa To Day" published by the American Committee on Africa and edited by Homer A. Jack

the cross of, say, the Obangian or Kikongo. It was a positive force for terrorising districts that failed to pay their taxes or for attacking the hands of nationalists. It was rigorously disciplined, and accustomed to be brutal. After a successful operation in the bush, it was entitled to loot, rape, and other "fruits of victory." There was some genuine surprise on the part of soldiers at the reaction to their July rampage against.

The Force needs to be disbanded, and returned from service as an army, with army traditions and an army personality.

Even after the first serious period of trouble, the Force Publique continued to be a source of disorder. Its members were recruited not only in the bush, or during the brief Katanga campaign, which included the notorious massacres of Bakwanga, the African Ordeal, but in Leopoldville itself. For several weeks in the Congo, to be white was to be white was to live dangerously.

Lumumba was criticised, on this score, for letting the men or less disciplined Force of ex-militaries run rampant, and for using the Force as a colonial-type terror weapon in the way the Belgians had always done. There can be no doubt that Lumumba's incendiary and racialist speeches contributed to an important degree to keeping the atmosphere of violent anarchy going.

The outlook is brighter now, but still cloudy. The immediate problems, besides order and administration, are emergency and educational. Unemployment is a real and considerable help is needed, though it is presumably a little early to speak of outside employment during the present emergency. Unemployment is still very much possible. The army, if still armed and alive, is likely to deal with these ruthlessly.

The country's educational system is woefully inadequate, especially high school facilities. This is perhaps the field in which the United States can help the most, by providing funds for schools, by providing teachers, and by offering numerous

scholarships, not only for academic students, but for technical ones like diplomacy, administration, engineering, economics, and agricultural work.

The country has an excellent infrastructure. Workers' housing exists and probably unexploited in Africa; medical facilities are exceptional; town planning and hygiene are on a level which has no equal in West Africa.

The Congo lacks industrial, particularly transformation and assembly industries. Largely thanks to the mineral wealth of Katanga Province, the country, under steady government, could easily pay for itself and for an ambitious development programme.

A U.N. military occupation will probably be necessary for at least two years, U.N. experts believe, and for a decade or more. The question is, do we, but obviously the U.N. is not going to supply the enormous wages of technicians, soldiers, and police without some assurance that they will be intelligently and profitably used; this means that the U.N. will have a degree of governmental authority which it would not normally exert, or want to exert, in an independent state.

Because of the low educational levels, the standard of political is not very high. There is a multiplicity of parties and a great deal of regionalism or Negritist materialism. The level of education is likely to be low for some time. Even without Lumumba as premier, the country may still have in the left.

The Katanga secession movement was entirely Belgian-inspired, and does not carry any in a popular local attitude. Nevertheless, Katanga is so easily richer than the rest of the country, it would be monstrous if the Katanga state in the future federation could not follow its own laws, though of course it should subscribe the central budget heavily. It would be unwise if by some accident, the Federal Finance Minister was always a Katangese, at least for some years.

From an all-African point of view, the Congolese tragedy is principally regrettable for the

way it has tended to bolster white-ruled arguments, in Africa's remaining dependencies, about African leaders' supposed incompetence and irresponsibility. Lumumba's rashness tended to add to the general impression he gave observers and, it would seem, most of his population, that he was essentially only a revolutionary leader, whose mission could not possibly extend beyond the period of independence. A man of great character, strong will, and personal charm, he appears to have no talent for the day-to-day challenge of government, and in the final analysis, few scruples.

The general collapse of the Congo, and Lumumba's break-up with the Russians, caused considerable alarm in eastern and southern Africa, where it was anticipated Britain might be frightened into building military bases and indefinitely postponing independence in Tanganyika, Uganda, Kenya, the Rhodesias, and Nyasaland. It is to be hoped the present trend of events in the Congo will extricate the country from the anti-war and make these fears unfounded.

On the credit side, the almost universal manner in which the African states backed Lumumba and then finally took the necessary measure of withdrawing their support from him shows that great principles now exist among these powers, and that the nationalist epoch is now sufficiently advanced for an African premier who turns out to be a failure is he steadily condemned to such.

One last word. An objective observer can have nothing but praise for the way the U.N. has conducted an extraordinarily difficult and delicate operation, the first of its kind, of similar operations in Angola or Mozambique, and eventually in South Africa itself.

R. VITHAL

Bookkeeping, Writing up Sets of Books, Balance Sheets, Income Tax Returns.

Consult No. 12 Northside Avenue, 26 Market Street, Carthagena & Market St. Johannesburg. Phone 22-1054

WHAT APARTHEID MEANS IN THE LIVES OF HUMAN BEINGS

GOD MADE THEM BLAC

ON the eve of the general election in South Africa in 1958, Chief Lutuli, President of the African National Congress, wrote these words as part of a message to the white voters: 'Nations were Union have our people suffered such hardships, humiliations and sheer brutality as we have had to undergo during the past ten years of government by the Nationalist Party... Every door through which we might have sought advancement, culture and a higher civilisation has been slammed in our faces. Our teachers and spokesmen are arrested, banned, deported and silenced.'

Albert Lutuli, a Zulu, was born into a Christian family. He was educated at Adams College, an American missionary secondary school in Natal, and for three years he served there as a member of staff, a post which he relinquished in order to take up the office of chief among his people. A sincere Christian, Lutuli has acted as one of the vice-presidents of the Christian Council of South Africa. He is a member of the Fellowship of Internationalism and is a keen believer in the method of non-violence for opposing oppression. His aim is 'the establishment of a non-racial South African multi-racial society based upon friendship, equality of rights and mutual respect'. Following the Defiance Campaign of 1952, the Government announced in his tribe that he had been deported from the co-officialship. In reply Lutuli wrote, 'Thirty years of my life have been spent struggling in vain, patiently and modestly at a cruel and hated duty. Today we have reached a stage when we have almost no rights at all... What the future holds is more for me I do not know. It might be ridicule, imprisonment, concentration camp, beating, humiliation and even death. I only pray to the Almighty that none of these grim possibilities may deter me from striving to make South Africa a true democracy and a true union, in form and spirit of all the communities in the land.'

In December 1956, along with 155 others, he was arrested and brought to the Treason Trial, though later his indictment was quashed. Lutuli served for several years as president of the now banned African National

By GLADYS JEFFERY
(In the October 1960 issue of "Reconciliation", organ of the Christian Socialist Movement in Great Britain)

Congress. In March that year, following the demonstration against passes which organised by the Pan Africanist Congress, he burnt his pass and called upon his followers to do the same. For this he was detained in prison and was recently freed. There was some hope that Lutuli may be nominated as a candidate for the Nobel Peace Prize. If the award were given, what a fine encouragement this would be for all those Africans in different parts of the continent who are still willing to stretch out the hand of friendship to the white people in their midst.

Professor Sebastian Kratochwil-Matthews (the second name means 'O God, what have I done for you') was educated at Lovedale Church of Scotland Women in the Cape Province and at Fort Hare Native University College. He was the first black African to graduate in his own country. Subsequently he took a degree at Yale University, U.S.A., and also studied at the London School of Economics before returning to Fort Hare as a member of staff. For many years he served his old college as vice-principal and for a time he was acting principal. Like Chief Lutuli, he was arrested in December 1956 and later released from the Treason Trial. In January 1959, Fort Hare, which had previously been affiliated to Rhodes University, came under the Bantu Education Department. Professor Matthews was told by the Department that he could remain on the staff of the college if he resigned from the African National Congress. Instead, he resigned from Fort Hare. The college has always stood (in his own words) for a broad South Africanism and has shown that people of different racial and cultural backgrounds can live together in unity; but this, he felt, could not continue under the new regime. Previously, the students have been drawn from various African ethnic groups and included Coloureds and Indians, but entry is now to be restricted to Xhosa-speaking Africans. Many European staff have been dismissed and

their places taken by those who support the policy of the Nationalist Government. Professor Matthews' house was burnt out, but he was able to practice there as a lawyer. However, in March he was once more arrested together with all those whose indictments before the Treason Trial had been quashed. It is good to know that he has recently been released from prison.

Mr. Selby Ngcobo, lecturer in Economics at Fort Hare, was another who felt he could not serve under the Department of Bantu Education. He applied for a post at the new international University in Salisbury, Rhodesia, and was the first African to be appointed to the staff. Although he was granted an entrance permit into Rhodesia, the South African Government refused to give him a passport to leave the Union and he was unable to take up his appointment on 1st March. Through the kind offices of some Members of Parliament, with whom he was personally acquainted, he finally got his passport and went to Salisbury two months later. The family will join him when their house is ready and he is delighted that the children will now have the opportunity of a really good education, which is not now possible in Union. He will also have the opportunity of continuing his research and of completing his work for a London Ph.D.

Dr. Bokwe, who has an Edinburgh degree, has served as a government medical officer in Middelburg, Cape Province, for many years and has gained high respect there. Over an area of 277 square miles he has ministered to the needs of about 300,000 people. Now he is informed that his appointment is terminated and a white man is to take his place.

It is, of course, not only the small proportion of highly educated Africans who suffer under Apartheid legislation. Job Reservation, influx Control, the Pass System and the Group Areas Act continue to hamper the lives of urban Africans and to condemn them to conditions of

insecurity and poverty. It is estimated that two-thirds of the in the town has a poverty datum line and that in many families most of the out to work or take to illicit liquor at their

Mr. A had gone with baby to visit a friend, they were there the police the house and found that beer had been brewed on premises. Mrs. A had had nothing to do was arrested and given option of a £15 fine or months imprisonment. To pay the fine she prison, where the cell crowded that the babies not lie down. After eleven Mrs. A with the help of paid the remainder of the and came out without her for it had died in prison. had recently also lost her head. One night they had a man who had been outside their house. Mr. A passed this to the police they kept him in prison for months until the case was forgotten. The magistrate missed the case at once, but A died shortly after his

The South African of Race Relations does excellent work in helping cases to understand the law legislation which them and in hard cases to with local authorities on behalf. In the Western the policy of Indus Control being severely applied African qualities to live to even if he was born there, has worked there for fifteen years, or has with the same employer for years. Even if he qualifies, wife needs a permit to them. The following are people interviewed in Town.

Mr. B went to Cape Town 1935 and worked at the since 1947. Having had reference book (pass) in 1950, he was issued with a one but 26 spots of the fact he took with him a letter the Government Co. asking have his reference for work at the docks, he told that he must leave the firm was arrested on three occasions and each time he paid fine of £3. The man qualified to work in Cape

and an appeal on his behalf would almost certainly put the matter in order.

Mrs. C lived about a hundred miles away from Cape Town, where her husband worked. She went into the town to get medical treatment but her permit had expired. Although she was unfit to go home, she was refused further extension.

Mr. D's eleven months old baby was suffering from post-natal and cutaneous oedema. Her husband was working in Cape Town and living in "bachelor quarters" in the African township of Langa. Friends in Nyanga West offered accommodation in their two-roomed house (already occupied by two adults and three children), and Mr. D applied for a permit for his wife and baby to live there while the baby was receiving medical attention. In ignorance he asked for them to remain longer than the authorities liked and the woman was ordered to leave the district.

The South African Institute of Race Relations can record a gratifying number of successes in their appeals to government and local administrative officials, who are often very sympathetic when they hear actual cases. The authorities must, however, administer the laws

of the country. The majority of the white people in South Africa are essentially kindly, but most of them are abysmally ignorant of the injustice and the misery which Apartheid legislation inflicts on the non-white population. Points of contact between Black and White (other than in the master-servant relationship) are few and are being made increasingly difficult. How much longer will the counsels of moderate Africans such as Albert Lutuli prevail?

Indian Is U.S. Congressman

(Continued from page 363)

Many factors contributed to Judge Savad's victory. Asked once for his assessment of this "up-set" the Congressman said, "I believe that many, many people just thought it was an opportunity to demonstrate that they believed in democracy and fair play."

Thirty-seven years after Dilip Singh Sandhu had left India, he paid a visit to his native country. On a 6,000-mile (9,600-kilometer) trip that has been described as a "personal triumph" he acted as a goodwill ambassador from his adopted country to the peoples of Asia.

a Government body, to stimulate exports of handicrafts. The Corporation endeavours to create conditions which can facilitate the export of handicrafts rather than undertake direct marketing.

Apart from making arrangements for display and publicity abroad, the Corporation provides credit to exporters to the extent of 80 per cent of the value of firm export orders secured. This has removed one of the principal bottlenecks in the speedy execution of export orders. The facility is already being widely used by the exporters.

Another step the Corporation has taken is in the direction of quality inspection of goods before shipment, to ensure that the importer gets what he has indicated for. A scheme to import essential raw materials like metals and chemicals required in the production of handicrafts so that craftsmen get them at fair prices is also being prepared by the corporation.

U.K. Largest Buyer

Handicrafts are being exported to 33 countries in Asia, 17 countries in Africa, 17 countries in the Americas, 19 European countries and to a number of countries in the Oceanic region.

The United Kingdom is the largest buyer of Indian handicrafts with a total import of £2.135 million. The U.S.A. is the second largest. In 1959, handicrafts worth £1.50 million were exported to the U.S.A. Other large buyers are Canada, the Federal German Republic, Australia, Singapore, Switzerland, Sweden, the Soviet Union, Belgium, Hongkong, Aden, Saudi Arabia and Kuwait.

Ceramics and druggery are the items most preferred. The value of their exports is nearly £3.75 million. Brassware and bronze-ware, ivory articles, wood carvings, artistic embroidery, bangles and beads, mats, *nurdahs* bamboo and wicker-work articles, burn articles, shawls and scarves are among the other items in demand.

FAMOUS INDIAN MUSICAL
INSTRUMENTS AND SONG BOOKS
JUST ARRIVED

Thubia and Oogies Latest Designs £8/10/-
 ટહુબીયા ઓગીસ લેટેસ્ટ ડિઝાઇન્સ દર £8/10/-
 Dholaks and Mirdangs for Thal each £8/10/-
 ઢોલક અને મીરદાંગ ત્રાલ દર £8/10/-
 Harmoniums, Rama Flute Best make £18/10/-
 હાર્મોનિયમ્સ, રામા ફ્લુટ બેસ્ટ મેક £18/10/-
 Mouth Organs Popular Brands 4/6, 5/6, 7/6
 માઉથ ઓર્ગન્સ પોપ્યુલર બ્રાન્ડ્સ (પા. યોર) ૪/૬, ૫/૬, ૭/૬
 Sul Sul Tharangs and Xylophone each 25/-
 સુલ સુલ થરાંગ અને ચાલોફોન દરેક ૨૫/-

Violas and Banjo Mandolins each	46/10/-
Thubla Duggla and Dhoak spare caps ea.	25/-
Langneck Tenor Banjos	£12/10/-
Jap Mats for Prayers	4/6, 5/6, 10/6
Gujarati Film Song Bk, 20 Film ea, Bk. ea.	2/6

BOOKS OF ALL SORTS, INDIAN, ANCIENT, HISTORICAL, ARE SOLD BY US

D. Roopanand Bros.

PHONE 20707

MUSIC SALOON & BOOKSELLERS

P.O. BOX 2524

85 Victoria Street.

DURBAN

fifty years ago... November 1910

TOLSTOY AND PASSIVE RESISTANCE

(From "The Indian Opinion" November 26, 1910)

WE have, received for publication the following translation of a recent letter of Count Tolstoy's to Mr. Gandhi—

Katchetty, Russia,
Sept. 7, 1910.

I received your journal, and was pleased to learn all those things concerning the passive resistance, and I felt like telling you all the thoughts which that reading called up in me.

The longer I live, and especially now, when I vividly feel the nearness of death, I want to tell others what I feel in particularly clearly and what to my mind is of great importance—namely, that which is called passive resistance, but which in reality is nothing else than the teaching of love uncorrupted by false interpretations.

That love—i.e. the striving for the union of human souls and the activity [derived from this striving]—is the highest and only law of human life, and in the depth of his soul every human being (as we most clearly see in children) feels and understands. He knows this well as it is contained by the laws of the world. This law was proclaimed by all—the Indians as well as by the Chinese, Hebrews, Greeks and Romans of the world. I think the law was most clearly expressed by Christ, who plainly said that "in this only is all the law and the prophets." But besides this, fermenting the corruption to which this law is and may be subject, he straightway pointed out the danger of its corruption, which is natural to people who live in worldly interests, the danger namely which justifies the defence of those interests by the use of force, or, as he said, "with blood to answer blows, by force to take back things wronged." etc. He knew, as every sensible man must know, that the use of force is incompatible with love as the fundamental law of life, that as soon as violence is put into it, wherever it may be, the insufficiency of the law of love is acknowledged and by that the very law is

destroyed. The whole Christian civilization, in brilliant outwardly grew up on this self-evident and simple, uncorrupted and contradiction, impossible, but mostly unconscious.

In reality, as soon as force was admitted into love there was no more, and there could be no more love as the law of life, and as there was no law of love, there was no law at all, except violence—i.e. the power of the strongest. So lived Christian humanity for 19 centuries.

It is true that in all times people were guided by violence in arranging their lives. The difference between the Christian nations and all other nations is only that in the Christian world the law of love was expressed clearly and definitely, whereas it was not so expressed in any other religious teaching, and that the people of the Christian world have solemnly accepted this law, whilst at the same time they have permitted violence, and that is why the whole life of the Christian peoples is a continuous contradiction between that which they profess and the principles on which they order their lives—a contradiction between love accepted as the law of life and violence which is recognized and praised, acknowledged even as a necessity in different phases of life, such as the power of rulers, courts and armies. This contradiction always grew with the development of the people of the Christian world, and lately it reached the highest stage. The question now evidently stands thus: either to admit that we do not recognize any religious teaching and we guide ourselves in arranging our lives only by power of the stronger, or that all our establishments, courts and police, must be abolished.

Two years in spring, at a Scripture conference in a girls high school in Moscow, the teacher and the bishop present asked the girls questions on the Commandments, and especially on the sixth. After a correct answer, the bishop other-

ally put another question: whether murder was always in all cases forbidden by God's law, and the unhappy young ladies were forced by previous instruction to answer, "Not always"—that murder was permitted in war and in execution of criminals. Still, when one of these unfortunate young ladies (what I am telling is not an invention, but a fact told me by an eyewitness), after her first answer, was asked the usual question, if killing were always sinful, she agitated and blushing, dreamily answered "always" and to all the usual questions of the bishop she answered with decided conviction, that killing was always forbidden in the Old Testament and forbidden by Christ, not only killing but even every wrong against a brother. Notwithstanding all his grandeur and art of speech, the bishop became silent and the girl remained victorious.

Yes, we can talk in our newspapers of the progress of civilization, of complicated diplomatic relations, of different clubs and conventions, of unions of different kinds, of so-called productions of art, and keep silent about what that young lady said. But it cannot be passed over in silence, because it is felt, more or less deeply, but always felt by every man in the Christian world.

Capitalism, communism, anarchism, Salvation Army, increasing crime, unemployment, the growing luxury of the rich and misery of the poor, the alarmingly increasing number of suicides—all these are the signs of that internal contradiction which must be solved and cannot remain unsolved. And of course solved in the sense of acknowledging the law of love and denying violence. And so your activity in the Transvaal, as it seems to me at the end of the world is the

most essential work, important of all the done in the world, which not only the Christian but of world will

past. I think that you pleased to know that Russia this activity is developing in the female to serve in the number of which from year to year. Insignificant to the our people who are restless in Russia to serve in the army, the others can boldly God is with them. Is more powerful than

In acknowledging it even in that corrupt which it is proclaimed the Christian nations the same time is the necessary of government for killing greatest crimes in war, such close close-coupling doctrine, that it must later, possibly very obviously reveal itself and hide either the the Christian religion, indispensable to those forces, or the armies and all the kept up by them, which less necessary for power, contradiction is felt governments, by your as well as by our strongest, and out of a feeling of self-protection by them (as Russia and in the by you) against such government activity, as mentioned, is carried on more energy than other form of opposition. governments know where ch. of danger lies and they gently guard to this only their interests, but question. To be or not Yours faithfully, Leo

Indian Records Now Cheaper

7/6 Each (Plus 2d Tax.)

AVAILABLE IN SINGLES OR SETS

Some Of Our Latest Hits:

DIL DEKE DEKHO, UJALA,	MAAGHANI USTAD,
MEHINDI, MEE INDIA, AGRA	NASHIE-MEEL-NOOM, G-
ROAD, TALAQ, DO USTAD,	SANKAR, ANAN DEET,
	MOTHE INDIA.

Special Offer: 1 Box of Popular Records Arranged, 20 in 1 Box At a Great Saving Price—10/- per Box.

ORDER NOW — FREE PACKING

G.O.D. Orders to include 7/6 deposit.

Only Obtainable At

NATIONAL RECORD COMPANY,

2 Ajmeri Arcade (off 14th Grey St. & 20 Cathedral P.O. Box 1574 DUBAI

Printed and published by Mrs. Josephine Gandhi at the International Press, Phoenix. Address: INDIAN OPINION, P.O. Box, Durban.

પ્રધાન મંત્રીશ્રી શ્રીમતે ઇન્દિરા ગાંધીજીના હસ્તે અને ૧૯૦૭માં સ્થપાયું. મહાત્મા ગાંધીજીના હસ્તે અને ૧૯૦૭માં સ્થપાયું. મહાત્મા ગાંધીજીના હસ્તે અને ૧૯૦૭માં સ્થપાયું.

રમતગમતમાં સરકારની નીતિ

બ્રિટન-ગોળી કાઢી આફ્રિકન રેપીડ્સ એસોસિએશનના દલાખને લઈ સાથે આફ્રિકન ક્રિકેટ એસોસિએશને સરકાર પાસે બહુક મુદ્દાઓ ઉપર પ્રુલાસો મળ્યા હતા. સરકારે જે જવાબ બીનીરદર મોર ઇન્ડિયન મી. જે. એર. નોડી આશરે જવાબો તે નીચે મુજબ છે—

'The Government does not favour inter-racial team competitions within the borders of the Union and will discourage such competitions taking place as being contrary to the traditional policy of the Union as accepted by all races in the Union.'

આનો અર્થ એ થયો કે સરકાર પ્રતિબંધની હદની બંદર બ્રિટન-ગોળી ધોરણે રમત ગમતની હરિશ્ચિદ સાથે એ ઇશ્વરી નથી અને તે પ્રતિબંધની

પરંપરાગત નીતિની વિરુદ્ધ છે. આવા હરિશ્ચિદને સરકાર વખેડે છે—અને આ પરંપરાગત નીતિ બધી ડોમોએ સ્વીકારેલી નીતિ છે.

મી. નોડી હાલમાં આવી રહેલી ચળવળથી અભયુ હોય અને બ્રિટન-ગોળીની હાલથી અભવતા નથી એમ લાગે છે. બ્રિટન-ગોળીના મી. નોડીની પરંપરાગત નીતિને સ્વીકાર કરાવે કરો તે કાંઈ અભયુ નથી. એ તે હવાફલ શુદ્ધિ છે. બ્રિટન-ગોળીના તે બધી ડોમો સાથે હળી મળીને રમવા મળે છે—અને તેઓ સાથે

આફ્રિકા માટે બ્રિટન-ગોળી ધોરણે હાલમાં ઉપર મુદ્દાઈ એવું મળે છે.

મી. નોડીના જવાબને સહ સરકાર ની નીતિ વધુ રપટ મળે છે. આંતર-રાષ્ટ્રીય અભિવિચાર હવે સાથે આફ્રિકા નો અભિવિચાર કરે છે નવાઈ મળે નથી. ક્રિકેટ ટેસ્ટ હવે આ ડેકમાં રમશે કે કેમ તે એક પ્રશ્ન છે! આ ઉપરાંત બ્રિટન-ગોળીના રમતગમતમાં સાથે આફ્રિકાને પ્રતિનિધિત્વ મળશે કે કેમ એ પણ એક પ્રશ્ન છે!

સાથે આફ્રિકન રેપીડ્સ એસો-

સીએશન આ ડેકની સરકારની નીતિ ની અભયુ બધા ડેકોને કરશે અને અભિવિચાર ની ડોમો બ્રિટન-ગોળી ધોરણે મુદ્દાયા નથી તેની પણ અભયુ કરશે. અભવતા તે અભિવિચાર બ્રિટન-ગોળી ધોરણે નહિ મુદ્દાએલી ડોમોને અભિવિચાર કરવાનું કરશે પણ તે બ્રિટન ડેકોને અભિ રમવા આવવાની ના પાડશે. આ રીતે રમતગમત સરકારી-નીતિને એમ બની મરી જવા આવશે. સાથે આફ્રિકન રેપીડ્સ એસોસિએશનની એક સમાજ-પ્રુલાસી ૧૯૬૧ની ૧૯ તારીખે મળશે. આ ઉપરની નીતિ વિશે આ પત્રમાં લેવા તેનો પ્રુલાસો થશે.

બ્રિટન-ગોળીના આખરે મત્તાધિકાર મળશે

રવિવારે રાત્રે મેરીટસમર્મમાં, જૂતપૂર્વના હોટલેરના પ્રો-સીપાલ શ્રી. એ. કે. એલ્યુસે હિંદી સલામતી ઉપરની એક સભામાં મોહર્તા અભયુનું કરું કે ડેકની રિયલિટી એ સુધારવી હોય તે ડોમો પ્રમોને તોડ લાવવો એજમે. વધુમાં પ્રોફેસર અભયુનું કરું કે બધી ડોમોએ એ કલ્પ સ્વીકારી એવું એજમે કે તેઓ આ ડેકના રહેવાસીઓ છે અને તેઓ કયાંય પણ જવા માંગતા નથી.

બધી ડોમોએ એક બીજા પ્રત્યે સમજાવતી હરિશ્ચિદ અભિ એજમે. કારણ આખરે એક દિવસ આવે આવશે જ્યારે બ્રિટન-ગોળીના મત્તાધિકાર મળશે. કોઈ પણ પ્રશ્ન પેતાનું અ.વિ બીજા પ્રશ્નના હાલમાં ઘણા વખત સુધી રહેવા દેશે નહિ.

પ્રોફેસર પાર્ટીની બીજા એક રાષ્ટ્રસભા ઉપર મોહર્તા પ્રોફેસર હળું એ કે આ પત્રમાં બરી દીકા બતાવે છે પરંતુ એમાં એક બાબ છે અને તે એ કે ડેકની બધી પ્રશ્નની એમાં અભિ લેવાઈ નથી.

સાર પછી કે. એકમર પ્રુકસે પ્રશ્નન કરતાં હળું કરું કે પ્રુતિવર્ષી મર્મોલિત નહિ હોવી એજમે કારણ કે પ્રુતિવર્ષી એ એવી જગ્યા છે, જ્યાં વિજ્ઞાપીઓ એક બીજા સાથે વિચારોની આપણે કરી છો છે. પ્રુતિવર્ષીની છાનનું એ એક ઉત્તમ રજ છે.

વધુમાં કે. પ્રુકસે હળું કે હિંદીઓ પાસે સેલસપરી આપણે-ડમાં એક પ્રુતિવર્ષીની રમવાવાની છે તે વિશેની ઘણી વાતો અંબળ છે અને હિંદીઓ

ની એ પ્રુતિવર્ષીની પ્રત્યેની દુઃખદ સામગ્રી પણ આપણે અભયુએ બીએ. આં એતાં એવું અભયુ છે કે એ હાલમાં વસવાટ માટે વસતીની શોધ મળે રહી છે."

"એક દિવસ અને તે દિવસ દુર પણ નથી જ્યારે સાર્વજિક મત્તાધિકારો દિવસ આવશે પરંતુ આજ એ બેવાનું છે કે એ મત્તાધિકાર બ્રિટન-ગોળી ધોરણે પ્રાપ્ત થાય."

મી. એડી-આનો પાસપોર્ટ

કેનીયા આફ્રિકન નેશનલ પ્રુતિવર્ષ-મંત્રીના ઉપ-મંત્રી મી. એડી-આ એડી-આનો પાસપોર્ટ કેનીયા સરકારે પાડે છે બીએ છે. આમ કરવાનું કોઈ કારણ અભયુવામાં આનું નથી. એ તે સારે પાઠ કરે છે મી. એડી-આ એડી-આ તાલેતરમાં સોડીવેટ હાંવ અને રાવા બીનની સુધારાએ મળે હતા અને આ મોરો તથા પેશીમર્મ સામવાદી સરકારના પ્રેમાન બની પ્રેમાની માધી હતી

તમારું લવાજમ હજુ બાકી છે?

એ બાકી હોય તે બાકી જ મોહર્તા બાકીને! ઘણા બાકી મેનેના લવાજમો આવી મળ્યા છે, તેનાથી અભયુ સુધી તે હાઈ માફ એમ તેમ અભયુ છે. પરંતુ આપણા જેવા જે થોડા બાકી રહી મળા હોય છે, તેઓ એ હવે જમીન નહિ મોહર્તા તે હાઈ રિયલિટી કરેલી મળે જશે. બાકી માટે કામગી, કાકી, રોમ્મ અને કામ કરનારાઓના પત્રો એ બહુ દર મળીને મુકવાનું હોય છે અને હવે સીલક કરી રહી નથી! શું બાકી બીએ કોઈ પ્રમાણ રહી નથી, માટે જ આપણે આજે બરી વિનંતિ કરવામાં આવે છે કે, બાકી જ તમારું લવાજમ મોહર્તા આપો અને હાઈ પ્રુકસી દુર કરો.

આ ડેકમાં મહાત્મા ગાંધીજીના સાથે અભિવિચાર, સમાનતા, સ્વતંત્રતા, વિચારના અભયુએ હરિશ્ચિદ અભવતા અભયુ વખતમાં, અભવતા જ ડિવ પત્ર 'ઇન્ડિયન ઓપિનિયન' મારફતે જેર જેર પર્વે.મતા રહે તે અટક મળે. કાઈ મેનો, ૧૨ વર્ષની સાક્ષાત્તમાં જ પેતાના અને મોરોના લવાજમો આમળથી મોહર્તા બાકી પ. બાકી પ્રત્યેનાં સાચાં પ્રેમ અને સામગ્રી બતાવી રહ્યાં છે, અને એ રીતે પ. બાકી આ ડેકમાં કરે કરે અને અભયુ રીતે આજે રહેલું આ નિસ્વાર્થ જાનવસેવાના કાર્મમાં પ્રુકસે મળે કરી રહ્યાં છે.

માટે તમે પણ આબળી વિચાર જ કરી જાઓ અને વરસની સરનાત માં જ લવાજમ મોહર્તા હવે હમણાં કાપને સહેલું અને સરખા કરી આપો કે જેથી પ્રુકસે કાકી હવે પણ પ. બાકી આ ડેકના સેવાપત્ર બન-કરવાળું માટે આજે રાખી કાઢો.

આજા છે હવે પછી દીલ નહિ કરશે કારણકે, આપની અહેમ આજણથી આમાં કોમતી મોહર્તાકારી કાપને મળે જ અભયુ પડે છે.

વ્યવસ્થાપકો

'ઇન્ડિયન ઓપિનિયન.'

ગોવા અંગેના પોર્ટુગલના દાવા પરત્વે શ્રી જુથવાદના ઝેર સામે નહેરુની ચેતવણી મેનને આપેલો સાચુસચુતો જવાબ

ભારતીય પ્રતિ, અંકગણ બાજે-વાન થી ની. જી. કુલ્યમેનને યુનેાની ન.શીપર સમિતિને બજાવ્યું હતું કે પોર્ટુગલે વિરોધી સંસ્થાને પરત્વેની યુનેાના ખતપત્રમાં દર્શાવેલી ટેની બજાવ દારીએ કાં તે બજા કરની બેઠકે બજાવા ખતપત્રને ભરવીકાર કરીને યુનેામાંથી ચાલતી પકાવી બેઠકે.

પોર્ટુગલ અને રેવેનના વિરોધી સંસ્થાને અંગે ભારત, ધાના, ગીની, સિયોન, નેપાળ, નાઇજીરિયા, બજા-પ.નિસ્તાન તથા નમીબિ રજુ કરેલા દરાવ પર શ્રી મેનના બાલી રજા હતો.

સ્વતંત્રતા આપે
દરાવના મુકદ્દમા ગોવા, કોન્ગોલા અને મોઝામ્બિક સંકલિતના દસ ક્રેશોની યાદી પોર્ટુગલના રાજ્ય હેલગના પ્રદેશ તરીકે અને આર પ્રદેશોની યાદી રેવેન ના રાજ્ય તરીકે બજાવ છે. દરાવ માં પ્રદેશ પોતાની આઝાદી પ્રાપ્ત કરવાની તત્કાલે વેળ આપી શકે તે મટે તેમને લેવાવાદી રાજ્યકીય પ્રદેશો નો પ્રતિ અપૂર્ણ સ્વતંત્રતા આપવાનો બજાવેલો હાથો છે વળી આ પ્રદેશો માં પ્રવર્તતી રિમિતિ અંગેના ચાર્જીકે હેવાલ યુનેા અમલ રજુ કરવાની પજા બે બે દેશોને દરાવમાં આપેલ કરવા માં આવી છે.

ગુલામ સમ્રાજ્ય
દરાવ રજુ કરતી વેળા કરેલા પ્રવ-ચનમાં શ્રી મેનને પોર્ટુગીઝ વિરોધી પ્રદેશોને "ગુલામ સામ્રાજ્ય" તરીકે બજાવવામાં હતાં અને બજાવ્યું હતું કે એમની હાલત અન્ય સંસ્થાનિક સત્તાઓના જેવી ન છે. ભે કે સર-આમણીમા પોર્ટુગીઝ વજાલેલોમાં વધારે રજુ, વધારે પહાવપણું અને વધારે ગુલામ તરીકેની મજૂરી છે.

અમે તે નમે પજા...
ભારતને પર ફરજિયાત મજૂરી અને એવી અન્ય પ્રયાગે, હાલના પોર્ટુ-ગીઝ સમ્રાજ્યની વિસ્તાર પૂર્વેક ભવનરજો દીકમા પછી શ્રી મેનને કહ્યું કે પોર્ટુગલ આ પ્રદેશોને અમે તે નામ આપે (પોર્ટુગલ એમને "ભારતના રાજ્ય" તરીકે બજાવવાને છે) પરંતુ તે સંસ્થાને પાંચસો વર્ષ જુના પુરાણો વજાવ્યા છે. પોર્ટુગલ દાવે કરે છે કે આ પ્રદેશોની તજ વસ્તીના નેતિક જીવાન મારેની બજાવવાદી અમારી છે અને દેખી પજા ન રાજ્ય તેવા બાવિ રૂપી આ વિસ્તારી. "અરેકારી રાજ્ય"ની હકમતમાં રહેવા બેઠકે. પોર્ટુગલ સંસ્થાની રાજ્ય છે કે જમ તે પ્રમ કું નકિ હકામું, કારણ કે તે અનુમિત છે. પરંતુ ગુલામોના મોઝામ્બિક ગુલામીના મેવાલ મારે ને દર્શાવે કરે છે તેનાજ જેવી આ દર્શાવ છે.

કેવી વાત છે ?
આ છતી લેખિકા પ્રદેશોને પોર્ટુ-ગીઝ મનેલે અજાંક બાવ પરિકે બજાવવામાં આને છે એ વાતનો આપણે ભરવીકાર કરવા બેઠકે, યુનેાના ખતપત્રમાં લેખોને સાવંબીમતવા અધિકાર આપ્યા છે. એ રીતે વિચારતાં બે ખતપત્રમાં દર્શાવેલી આધુનિક વિચારસરણીની દ્રષ્ટિએ ઉપરની વાત મટે નેતિક કે રાજ્યકીય સમિકા ન થયી.

INDIAN COTTON SARRIES
5 yds many colours and designs 25/ each
Single Colour Prints 32/8 each
Multi-colour Prints 37/8 each
Retail Uniters £1.00 each.
C.W.O. or C.O.D. Only
H. H. PADIA,
P.O. Box 410, DUBAN

ખાસ દરખાસ્ત : હિંદની અમરખતી
(વહાલમાં બાવેલો તાલે માલે)
કિસમલ અને તજા વજાલે સાટે બાવેલો તાલે માલે કામે સકળ બજાવ સમજ રજુ કરીએ છીએ.
અમરખતી-કેરમલેલ-પજાકેટીક, રેક્ટરેલેલ અને ચાંદીની બંબડીઓ. નવીન કાચી અને સાથાની ચીનો. દીકડીઓ, કાચેલેનીસ અને બાજર. ગુલામીબાલી વાજાલો અને ફે-સી ગુલસ.
દેવડા અને હાકરો સાટે અને ખાસ માલ ચાપીએ છીએ અને ખાસ બજાવ પજા આપીએ છીએ. આપ વધારે બાવેલો વખતે હવેલન બાવેલો રજાવે અમરખતી ગુલામીકા રજાવે.
એ. કે. હુસેન એન્ડ સન્સ
દામદસ દેવડાસ અને હેલેલેલ મરમદસ
૧૧૬ સ્પીન રુટીડ, - (દુબેચે બીકડીંગ) - ફોન ૧૦૨૧૪ - દરબાન.
અમરખતી બીકડી અંબાવે.

ભોખાલ
વૃક્ષ પ્રધાન શ્રી નહેરુએ બજાવ્યું હતું કે કેમિકમાં હાલમાં જુથવાદ અને અંગત આસાચરસીકું ને ચોવું આપ્યું છે તે કેમિક પક્ષમાં ઝેર ફેલાવે છે અને એને પરિણામે આ મહાન સંસ્થા નું તેજ આકરણ બજાવે છે.
એ આવી માખતો ચાલવા દેવાય તે કેમિક તેના મુળજીવ બીવ અનુસાર દેવની સેવા નકિ કરી શકે અને એ રિમિતમાં એ વિરોધી નંખાવ અને એને રમને બીએ પજા રમપાવ એ બહેતર છે.
શ્રી નહેરુએ વધુમાં બજાવ્યું કે આને બધારે દેશમાં અમલવા કામે હાવ જવાના છે ત્યારે કેમિકો આમત ચાસાચરસીકા પોતાની રમિત વેકરી નામે એવા કરતાં વધુ સરમજનક અને "ખોખો બજાવ" બીવું કહ્યું નકિ હોય શકે.
હેલો ૪૮ વરસથી મારે કેમેલ સાથે નામે છે. મેં મારી કાંઈગીને મેરો. માલ એ સંસ્થાની સેવામાં વીતાવ્યો છે.

સંસ્થામાં એકબીબને પકાડી બોલી મેવાની અને સંકલે તેમજ ધારાકીબાની બેક મેળવવાની આવાસની કેમિકી-ઓની રમિત આ, સંસ્થા મારે તે કામે બીલકુલ બજાવણી વાત હતી

તો વિરોધી નંખાવો
એક મહાન સંસ્થા આ રીતે કાવે કરી શકે નકિ. મુળજીવ રીતે કેમિક દેવની સેવા મારે છે અને સેવા કરવા માં ભે એ વિરોધ નિવરે તો એનું વિશ્લેશન કરવું બેઠકે અને બીલ કાંઈ પજા એવું રમવા લેવું બેઠકે.

શ્રી નહેરુ પોલીમ લાઇબ્રેના મેદાન માં તેમને બજાવેલા નામરિક સન્માન સમારંભ તથા બહેર સજા સમક્ષ પ્રવચન કરી રજાવેલા. આ પ્રસંગે હાલર રહેલોમા રાજ્યપાલ શ્રી એચ. વી. પાટસકર તથા અંતપ્રધાન કે. કે. એન. કાલ્જુ પજા હતો.

ભોખાલ સુધારક સમિતિના અધ્યક્ષ શ્રી એસ. એ. કરીએ આ માનવજ વડપ્રધાનને મુકર રીતે કાંતરકામ કરેલી પેટીમાં અર્પણ ક્યું હતું.

હિંદ-ચીન સરહદી અધકાનું સમાધાન કેવા પ્રકારનું હશે ?

નવી દિલ્હી.
વૃક્ષ પ્રધાન શ્રી નહેરુએ ભારત-ચીન સરહદના સવાલ પર ચીન સાથે છુકંબપણું નકિ પજા સપાસ રીતે સમાધાન કરવા બજાવ્યું હતું.
રાજ્યપાલેની પરિવરમાં પંચોતેર ખીનીક સુધીના બજાવમાં વડા પ્રધાને કેમીની પરિરમિત, ભારત-પાકીસ્તાન સંજોગ, યુનેા અને અમેરીકાના સુદણી પ્રબોની કજાવકે કરી હતી

શ્રી નહેરુએ તેમના પ્રવચનમાં રાજ્ય પાલોને બજાવ્યું હતું કે ભારત-ચીન સરહદ નજીક ભારતીય પ્રદેશમાં સંસ્થા અને વાદનવહેવારના પમમાં બજાવેલ મેવાલ રજા છે અને કેટલીક બજાવેલ સપાસ કરતાં વધુ આમલ વતી મજા છે.

હુમલાની શકેયતા નથી
સરહદ પરિરમિત અંગે સંલેપ બજાવ કરતાં તેમણે કહ્યું હતું કે ચીન એ તરફથી વધુ હુમલાની દવે કોઈ શકેયતા નથી.
ભારત કહે છે તે મુજબ ભારત ચીન સરહદના પ્રમનું સમગ્રપણે તીરા કર્યું થયે છે છુકું છાપ્યું.

આ પ્રધાન ભજાવમાં તેમણે બજાવ્યું હતું કે છુકું છાપ્યું સમાધાન હોય શકે નકિ

અમેરીકાના નવા સુદાવેલા અમે-રીકન પ્રમુખ શ્રી ટેડીની સુદણીનો જમ્બેલ કરી શ્રી નહેરુએ કહ્યું હતું કે શ્રી ટેડીએ અમેરીકાની મુક તેમજ પરહેસ નીતિમાં કાપાવજર કરવાનું વચન આપ્યું છે. અમેરીકાની નીતિ હેલો કેટલાક વધોથી એક ચીને ચાલતી હતી એમાં નવે વળાંક આપવાનો સંજોગ છે.

ભારત-પાકીસ્તાન સંજોગ અંગે ભોલતાં તેમણે કહ્યું હતું કે અમે તેમાં અહેર નિવેદન કરવા છતાં ભારત-પાકીસ્તાન વચ્ચેના સંજોગે મેરકકસ પજા સુધી છે

કેદના મુકપ્રધાન પંડીત પરે આને રાજ્યપાલોને તેવાના રાજ્યમાં આવેલી જાપાકીય સહુમતીઓના પ્રબોમાં વધુ રસ લેવા અને તેમને ન્યાય મળે તે ભેલ બજાવ્યું હતું

આ પરિવરમાં આશામ અને પંખાન ની પરિરમિત અંગે પજા વિચારણા થઈ હતી.

પ્રમુખે એમનાં પ્રવચનમાં એમ બજાવ્યું હતું કે સ્વતંત્રતા પટેલા દેસ માં પોલીસે એકમા મોળીબાર ક્યાં કરવા મેના કરતાં સ્વતંત્રતા બજાવ વધુ મોળીબાર ક્યાં છે.

શ્રી રાજજીને સખત પ્રકારે

અત્રે મહેલા આદિ ઝેરના રત્નોના પક્ષના પ્રથમ અભિવેદનમાં બોલતાં છીએ. રાજજીના આચાર્યશ્રીને અભ્યાસ કરીને સરકારની સહકારી બેંકની અને રાજ્ય આપારની નીતિ નાચને પશ્ચિમ લઈ જશે.

તેમણે અભ્યાસ કરીને આવીશ બધું પહેલાં આપણે સરકાર નાખતી કામધેનુ બરીલા જોઈ કરીએ રૂપિયા એકાદ કરી લેતા. આ કામધેનુના પરિણામ સ્વરૂપે આપણે કુદરતી સારી સરકારની અપેક્ષા રાખતા હતા.

આપણે આપને માત્ર તેના રીતિમાં અંતરવાદ કે 'મોડી' અને 'પોતાના'ના નહેરુ ક્ષત્રિયમાં પ્રદર્શન માટે બરીલી નહેલી કહે જો કામધેનુમાંથી કુદરત મેળવવા આપણે ખીલ જોઈ કરીએ રૂપિયા એકાદ કરવા પછી એક લાગે છે.

શ્રી રાજજીને વધુમાં અભ્યાસ કરીને આપણે પ્રવરતો એક સારી સરકાર રચવાના છે અને આરતમાં આવી સરકારની રચના થાય તે માટે આરત બધું કરી છુટકે.

આપણા બંધારણમાં અધ્યવસાય બાંધેલા યુગ કક્ષામાં સ્પષ્ટ લખવામાં આવ્યું છે કે અધ્યાત્મિક દાખલ કરશે નહિ.

જો રાજ મહારતની આપત હોય તો તે જો છે કે માણસની મિલકત અને તેના રહેઠાણને સરકારે આનની દ્રષ્ટિએ જોવા જોઈએ. સરકારની કાલની પોતાના રીતિ કરી સમાજના વિના મિલકત મળી લેવાની છે. આ કલત બોલું પચાસ નથી પણ ખૂબ જોર-ડકાપણવળું અને નાચને પશ્ચિમ લઈ જશે. જો બોલો પાસેથી મિલકત લઈ લેવામાં આવે તો તે સમાજ બની શકે નહિ.

શ્રી રાજજીને અંતમાં અભ્યાસ કરીને આપણે આવી સરકાર બનાવી છે. આપણા આજ માણસોને ડેચનું તંત્ર સે.પી લકાઈ નહિ.

કેટલીક જાતથીત (૩૬૨ પાનાનું અનુક્રમણ)

છે કે આ વિચાર મોડો માન્ય કરત, નવ રૂબ. જો કે રાજ્યસભાને જે વિચાર અનુસાર પચાસ સરવાળી કલ કરવા પડી નથી. જો દ્રષ્ટિએ કલ અને પાછળ જીએ. પરંતુ વિચાર આજળ વધતો જાય છે. તે ડેનાઈઝ મુખને કહેણું કે પોતાની જાંપતિ આપણે કુનીયા સાથે વહેંચીને જોય પચાસ કાર્યક્રમ સાથે ઉમેરવામાં રાજ પણ આજળ આવે તો વિચાર પ્રભને જરૂર આવડી જશે. પરંતુ કાગળસીએ બાંધે તો હેક પણ પોતે જાણ પર આવે તો અન્ય પડે કરતાં વધુ

ભોતિક સુખસમવેગ પુરી પાડવાનું વચન આપે છે. અમતની ખીલ સમાજને વિચાર કર્યા વિના રેવળ પોતાનો જ વિચાર કરશે જે માણસને જાણે એવું નથી. અમારું 'બુદ્ધિ' પાછળનો વિચાર માત્ર અખીન વહેંચણી નો જ નથી પરંતુ અક બોમવટનો છે. 'બુદ્ધિપુત્ર'માંથી

રંમરોધની નીતિને હવે યુરોપથી કેઈ મદદ મળે તેમ નથી

હા'ન ખાતે અન્ય પાંચ યુરોપીય રાજધાનીઓના પ્રવાસથી કેનીયાના નાજીરમાન ખી. મોન્ડી, અને રમનિક રવરાજ્ય પ્રધાન ખી. કેવમોઠ નેશી પરાત આવી ચકા છે.

એમણે જાણવું છે કે પશ્ચિમ બર્મી, સ્વીટ્ઝરલેન્ડ અને નેધરલેન્ડથી કેનીયાના નિષ્ણદોનાં મીટિંગ અને આરશે. વળી જુદા જુદા રીશીમાં કેનીયાના તમા બંધારણી સિદ્ધિ અર્થે કેનીયાની વ્યક્તિઓને મોકલવાની મોકલણ કરશે.

એમણે અભ્યાસ કરીને વિશ્વનેકની મદદ મળી તો આપણી અખીન વિકાસ વિષયક ચોભનાએ અમલી બની શકે. એમણે જાણવું છે કે અખીન બોમવટની સલામતી અને માલખીસતતાના કલ સંબંધે વચાકલતમાં ખી. મેકમેથાડનું ખ્યાલ કુંકમાં પ્રકટ થશે.

એમણે દર્શાવ્યું કે તાજેતરના આ-દિકન નેતાઓના ઉત્સાહબળક નિવેદનો થી અમારો વિશ્વાસ વધે છે કે આખિ સરકાર પોતાની અખામકારીઓ ઉખિત પણે અદા કરશે.

ખનેજે કલું છે કે અમે બિટનવા સંયુક્ત મેરમેઝ કરતાં જુદો વિચાર રજૂ કર્યો છે. બિટનવા મુદ્દી રાકનારા જોએ જો આખત યુદ્ધી બ્યકત કરી છે કે આખાથી સરકાર બનાવવા કરી ને વિકાસ તમા મુદ્દી રાકણને ચોસાકન આપશે.

ખનેજે સ્પષ્ટ ક્યું છે કે રંમરોધી નીતિને કહે યુરોપથી મદદ મળે તેમ નથી, કેમ કે અખી નીતિ અવિચારક ને અધ્યાત્મિકથી આણે છે. યુરોપમાં રંમરોધ પ્રત્યે સહાનુકૂળિત નથી.

ખનેજે ચકા દર્શાવી છે કે એમનો પ્રવાસ આખામાં રહી છે.

અરથા અને લસણ આચાર માટે કામી રી ૧૦૦ની થી. હા. ૪ રાજી. પોસ્ટ જુદા મરવાની થી. ૧૦-૦ રીડીથી આજ પાકને સીધે માલની અજાત છે. માટે અલ્લી લખો:—વહેણે તે પહેલાં. Maarmoo (Pty.) Ltd. P. O. Box 16, Phone 128 (Belts, Transvaal.)

ચાંદી જેવો અલગાટ !!!
ફેટલેસ-સ્ટીલના વાસણો. રેખાને સુદર, વળાંકમાં ચાંદી જેવા, મને તે પોતા અમર ભરી શાંતિ કલાથી કેટલી નહિ.
રસોડામાં કે રેખા ઉપર બધાં મૂકેા રાખી અમરથી રહે. તેમાં પીરસેલી રસોડાં પણ રીપી ઉઠે, મહેમાનો હોંસથી ખાય શકે. ભાંજે, છુટે નહિ અને શાંતિમાં ધ્યાનમાં મુકેલાં, વધેા જુધી વાપરી શકેલાં. લાંબામાં પણ અમે અમેને કોઈ આપણા આટે અભિવંદનમ યુગવા, કોઈક, પચાસ, શાકક, અજ તપેલા, તવેલા, કંઠી, ભરી, શાક ચામચા, શોખા આટે ખાસ પંજો ચામચા, અમલી, રીપી, આ-અમર, અમરબરી-સ્ટેન્ડ, વિગેરે.
તદન જીવિયત બાંધે અજશે. વહેલા તે પહેલા. માત્ર ચોલાંજ મંચાવ્યાં છે. વેપાર માટે ઇન્ડેન્ડ પણ કરી આપીએ છીએ. મળવાનું ડેકાણું: **માખરો હેકર્સ (પ્રો) લી.**
(લીખાઆઈ આકતાર એન્ડ સન્સ)
ફોન: ૮૭૫-૪૪૪૪ — પહેલે માળે, — પો. બો. ૫૨૫૭.
આકતાર મેમરીન્ડ — ૩૩ મેસ્ટ રીડી, — ભેકાનીસખમ

બી-આઇ મુખ્ય કરાંચી અને ઇસ્ક આફ્રીકાના બંદરો વચ્ચે મુસાફરી કરે છે.

સ્ટીમર કંપાલા ડાંગી નવેમ્બર ૧૯૬૦માં આવશે અને પ મી ડીસેમ્બર ૧૯૬૦ના ઉપરશે. સ્ટીમર શાંતીયા કલ જાન્યુઆરી ૧૯૬૧માં આવશે અને ૮ મી જાન્યુઆરી ૧૯૬૧ના ઉપરશે. મુખ્ય અથવા કરાંચીનું આકું. ખોરાક સાથ.

ફર્સ્ટ કલાસ	પા. ૧૧૭-૧૫-૦
સેકન્ડ કલાસ	પા. ૭૮-૧૦-૦
થર્ડ કલાસ ખોરાક સાથે	પા. ૩૬-૧૫-૦
થર્ડ કલાસ ખોરાક વગર	પા. ૩૪-૧૦-૦

વધુ માહિતી માટે મળો મા લખો:
શેખ હિમેદ એન્ડ સન્સ (પ્રાઇ લીમિટેડ.)
૩૯૦ પાઈન સ્ટ્રીટ,—કરખન.
ટેલીફોન: ૨૦૪૩૨ — ટેલીગ્રાફીક એડ્રેસ 'ફક્સમલ.'

પો. બો. ૫૩૬૦ — ટેલીફોન ૩૩-૫૬૨૦
ટેલીગ્રાફ એડ્રેસ: 'અમતરો'
અમત અધર્સ (પ્રો) લી.
૧૪ હાઈ સ્ટ્રીટ, બે નીસ બર્મ.

હોસસેલ અને રીટર્નલ અર્મન્ડ અને ઇમ્પોર્ટર્સ ખાસ કરીને કચારે ત્યાં ઇન્ડિયન અને ઇંગ્લીશ મેસરી, આધારમાં નાંખવાના જાલ બતના રેસી તેમો ફેટલેસ સ્ટીલ, પીત્તળના અને એકસુખી-અમના વાસણો-કાચ અને પલાસ્ટીકની અંબડીઓ-ટેમ્પ્લેટ અને ફેટલેસ તમા બીજા અનેક રેસી થીએ કીકાયત આપથી અજશે.

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1903.

Former Editor: Mahatma Gandhi—1918-1954.

No. 47—Vol. LVIII.

Friday, 2nd December, 1940

REGISTERED AT THE G.P.O. AS A NEW PAPER.
Price: FOUR PENCE

A Tribute To Albert Christopher

STATESMAN, sportsman, social worker, soldier—and much else—that was the late Albert Christopher. For many years he was not actively on the scene of Indian public life owing to ill-health but more than fifty years of Albert Christopher's life have been woven up inextricably with the history of the Indian people in South Africa. He played, in his time, a remarkably varied part in the life of the community. He not only helped it in times of crisis but also took an active part in shaping the history of the Indian people. He took an active part in the Passive Resistance Movement organised by Mahatma Gandhi in South Africa in 1913, in what is known, in official records, as the "Natal Strike." As a young man, Albert Christopher stood shoulder to shoulder with Gandhi and when the "battle" ended he emerged from it tried and tested, and ready for further valuable service for his community.

WHEN World War I broke out in 1914 he went on service and served king and country to the extent that this country would allow an Indian volunteer to serve. He was not permitted to bear arms but within the limitations imposed on him because of his colour he achieved much—so much that he was awarded the Distinguished Conduct Medal. This was no mean achievement for a man who was deliberately prevented from serving his country by the rulers of the country.

Once the war was over Albert Christopher turned to the public life of the community and served it through the Natal Indian Congress and the South African Indian Congress until the split in the Indian community in 1932 over the issue of repatriation. Mr. Christopher could not see eye to eye with his colleagues in the SAIC and, feeling that co-operation with the Government in exploring the possibility of sending Indians to some other part of the world, if they would not all go back to India, was a betrayal of his people, he left the SAIC and founded the Colonial Born and Settlers' Association. And for a while there were two distinct political bodies serving the community. Later, as the result of the good offices of Sir Gervais Hadenhorst, who was becoming in South Africa, the Natal Indian Congress and the Colonial Born and Settlers' Association merged and the Natal Indian Association was formed but, unfortunately, there was no sound basis for unity and

so the community was left with two organisations in practice, the Natal Indian Association, and the Natal Indian Congress. In the Association Mr. Christopher served with distinction. His last outstanding contribution to the political life of his people was his visit to India in connection with the Ambedkar Land Tenure and Indian Representation Act. He went as one of the delegates of the NIA who canvassed opinion in India for the cause of the Indians in South Africa. Shortly after that he retired from political life—but not from public life for he still had much fire in him. He turned his whole-hearted attention to social work and with his wife, Mrs. Gladys Christopher, he did immensely valuable work in the Durban Indian Child Welfare Society.

His interests were varied. He took a significant part in sports too. Not only was he active in games himself but he was a competent administrator. The present generation does not remember it but it was he who organised and sent a team of S.A. Indian footballers to India in 1922. This team was called "Christopher's Contingent".

He was also a competent writer and on many occasions stood in as editor of "The Indian Opinion". He was a trained lawyer and he brought to the craft of journalism the analytic mind of the lawyer. He served with distinction Gandhi, Passant, Servants and "Indian Opinion".

His was a life lived very fully

(Continued on page 372)

Gandhi Peace Award For Mrs. Roosevelt

THE Press Trust of India reports that India's Permanent Representative at the United Nations, Mr. C. S. Jha, presented the "Gandhi Peace Award" to Mrs. Eleanor Roosevelt at a luncheon at New York University.

The award is shared by Mrs. Roosevelt with Dr. Edwin S. Doherty, the 64-year-old author-clergyman.

This is the first year of the award, instituted by an American organisation called Promoting Enduring Peace Inc.

This year's prize is a figure of Mahatma Gandhi on wood. It is to be presented each year for a selected person for his or her contribution to peace.

Addressing a gathering of 4,000 people including Congressmen, professors and others distinguished in various walks of life, Mr. Jha said that Mahatma Gandhi's message was never more needed than in this atomic age when mankind could take either the road to annihilation or enter a new era of peace and prosperity.

Mr. Jha added that though Mahatma Gandhi belonged to another generation, he had sensed the challenge of the atomic age.

TOLSTOY ANNIVERSARY

THE 50th anniversary of the death of Leo Tolstoy, which fell on November 20, was being commemorated in the Soviet Union by numerous special editions of the great writer's works as well as by public ceremonies in many parts of the country. Performances of Tolstoy's plays were given in Moscow and in other cities.

Altogether 50 of Tolstoy's works are being published in various editions with a total of over 4,000,000 copies. Among these will be the first volume of a new illustrated edition which will include literary works, collections of articles written for newspapers, correspondence and extracts from the author's diary. De luxe editions of "War and Peace" and "Anna Karenina" are in preparation, as well as a series of works specially designed for young readers.

Besides these new editions of the author's writings, a number of books about Tolstoy are being published. The Tolstoy State Museum has already issued a monograph by A. Saburov on "War and Peace," a study by V. Zhukov on "Resurrection" and a

collection of articles by well-known writers on Tolstoy's works. A publication to be issued shortly is a collection of essays on "Tolstoy the Artist."

Among public ceremonies planned are the unveiling of monuments in Moscow and in Yalta, not far from Tolstoy's country estate at Yasnaya Polyana where he is buried. A series of anniversary stamps is to be issued by the Soviet postal authorities for the occasion.

Theatres in many parts of the Soviet Union are giving new productions or revivals of Tolstoy's plays. In Moscow, a special ten-day festival of plays performed by the best theatrical companies from various Soviet Republics was held in the theatre of the Kremlin. Performances of Prokofiev's opera inspired by "War and Peace" were given at the Bolshoi Theatre in Moscow, and in Leningrad and Kiev.

The cinema commemorated the event with a production of Tolstoy's "Resurrection" in two parts, and a film based on the story "The Cossacks." A documentary film called "Leo Nikolaevich" (Continued on page 372)

Indian Opinion

FRIDAY, 2ND DECEMBER, 1960

Indians On The Anvil

HOT on the heels of the announcement of the "tribal college" for Indians comes the proclamation of further group areas for Indians. In all the proclamations so far made by the Government it is the Indian who has been most and worst affected by the grouping. It does not avail any one to claim that in the recent proclamations, made during the week, that Europeans and Indians alike will be displaced. No proclamation which the Government will make in the future can, in any way whatsoever, match up to the effects produced by the proclamation of Cato Manor as an area for Europeans. And while the Government is steadily and inexorably grinding forward with tribal colleges and group areas which batter down on Indians mercilessly, the Indian community, lacking in competent leadership, is in the position of a helpless looker-on. The Government is working inwards from the peri-urban and suburban areas and those who are settled in the heart of the city feel safe that nothing is likely to happen to the business and the residential premises situated in the centre of Durban. It is this arrangement of the Government, this slow but determined assault on the homes and the business of the small man, which will ultimately lead the Government to make a substantial assault on homes and businesses in the centre of the city. This must not be overlooked.

There is a school of thought in the Indian community that something is bound to happen sooner or later in South Africa or overseas which will stop the implementation of the apartheid policies of the Nationalist Government. Unfortunately this is not likely in the foreseeable future. Internally Dr. Verwoerd has won a referendum in the teeth of the strongest possible opposition that could be offered by that section of the European population of the country which is opposed to Nationalist doctrines. He has now announced plans for a republic day next year. And although Natal may fume and fret over the elimination of monarchist traces from South Africa there is not much difference between Natal and the Nats. on the question of the place of the Indian people in South Africa.

At one time, in the period shortly before the referendum on the republic was held, the Nats. were threatened that the establishment of a republic would lead to the expulsion of the country from the Commonwealth of nations. Immediately after the referendum this journal pointed out that Britain would not force the issue of the expulsion for the simple reason that much too much British money is invested in this country and that she would use her good offices to canvass South Africa's case with other members of the Commonwealth. Australia, Canada and New Zealand have always been sympathetic critics of South Africa for they are bound by the kinship of colour with the Union. Whether South Africa will be permitted to remain in the Commonwealth will then depend upon

(Continued on next page)

"Separate But Equal University"

When the government first announced its intention of 'the doors of the open universities' to non-Europeans, the U. of Cape Town and the University of the Witwatersrand, a joint conference consisting mainly of senior members of their with the object of preparing for publication a reasoned statement the value of the open university in South Africa. The was in Cape Town on January 9, 10 and 11, 1957 and were published in a book entitled "The Open Universities in Africa" (Witwatersrand University Press.) The following last chapter of this book and should, in view of the fact that Indian "tribal colleges" has been announced, prove of interest value. It is entitled "Separate But Equal."—Ed. I.O.

THE importance of 'academic freedom' is conceded by advocates of separate university facilities for different races. But they insist that if separate facilities were provided which were substantially equal, the exclusion of non-white students from the facilities at the open universities would involve no clash with academic freedom.

The idea that there would be no clash with academic freedom if separate facilities were substantially equal was asserted even by the Holloway Commission. The Commission conceded that academic freedom involves the freedom of the university to seek the truth. It recognized further that academic freedom includes the right to communicate acquired knowledge and hypotheses to others. And it admitted that a university's freedom to communicate knowledge to others requires the freedom of students to receive information from faculty, therefore, to exclude any group of students from the opportunity of receiving the information which a university has to impart would be restriction of academic freedom. And, in the Commission's own words, 'should be introduced only with the utmost circumspection and in the most serious circumstances. Nevertheless, in the face of this, its own explicit logic, the Commission asserted, without giving any reason, that in the non-white students excluded from the open universities were to have substantially equal opportunities by 'the provision of proper facilities for them at other universities, there would in principle be no clashing with the fundamental concept of academic freedom as outlined above.

We shall show that despite its plausibility the 'separate but equal' doctrine has no logical basis in university education, because it fails to take account of those factors which matter most, namely the factors which

cannot be assessed in monetary terms. Any serious attempt to equality, even in regard to equal or monetary factors would be so costly and morally wasteful that it inevitably break down in practice.

The attempt to give but substantially equal racial facilities in a society is not new. It has long years of trial in the U. States of America, years progressively revealed the nature of the underlying and finally led to its

collapse. The record of American patients of the working of 'separate but equal' largely to be found in decisions on the Fourteenth Amendment of the United States Constitution. The Amendment was ratified in and its provisions, in so they are relevant, lay down no State shall 'deny to any within its jurisdiction the protection of the laws.' For years it was assumed that clause meant that racial discrimination in State educational institutions was not, in itself, a violation of the Constitution provided substantially equal facilities made available. In short, education was treated very like a public amenity—in fact a railway service, in respect which the 'separate but doctrine' had its origin.

Within narrow limits this feasible. The doctrine of 'separate but equal' is workable, great expense, in regard to facilities which can be measured, or assessed in monetary terms. There is quite possible to create that state of hydrochloric acid in chemical laboratory in any shall be equal to that another university. There

(Continued on page 375)

DEATH OF MR. A. CHRISTOPHER

THE death occurred on Thursday last, November 24, of Mr. Albert Christopher, one of South Africa's most distinguished Indians. Mr. Christopher who died at his home, 431 Park Station Road, Greenwood Park, Durban, was 75. He played a colourful role in South African life as politician, lawyer, soldier and social worker. He was a close associate of Mahatma Gandhi and on many occasions edited "The Indian Opinion."

Mr. Christopher, who was an advocate of the Supreme Court of South Africa, was ill for some time. He collapsed in his chambers in Queen Street on Wednesday afternoon.

He was born and educated in Durban, and later studied at Lincoln's Inn in London, where he was called to the Bar. He joined the Natal Bar after his return from England in 1926 and was one of few Indians in Natal who practised as advocate, attorney and conveyancer.

Much of his early legal career in Natal was devoted to the furtherance of the interests of Indian sugar planters and farmers. He was also an expert on Indian road transportation matters and helped to organise and stabilise trade unions among Indians.

Gandhi's Friend

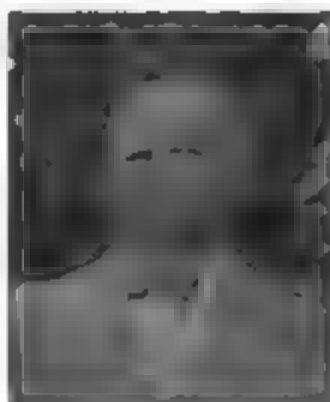
Mr. Christopher was one of Mahatma Gandhi's closest associates during the passive resistance campaigns in 1913. He was president of the Natal and South African Indian Congresses and the now defunct Colonial-Born Indian Settlers' Association and the Natal Indian Association.

He went to New Delhi in 1946 as a senior member of a delegation to advise the Government of India on the Union's treatment of people of Indian origin, and later the same year he attended the United Nations meeting in New York as an adviser to the Indian delegation.

Mr. Christopher was one of the first Indians in the country to enlist during World War I and he saw service in East Africa as a non-commissioned officer. He was awarded the Distinguished Conduct Medal, The King's Silver Jubilee medal and the Queen's Coronation medal are among his other awards for meritorious service to the Indian community.

He and his wife took a keen interest in the work of the Durban Indian Child Welfare Society. The eminent position which the society now occupies among social welfare organisations is almost entirely due to their unselfish services to that body.

It was mainly as a result of Mr. Christopher's efforts that the first technical classes for Indians

were started in Durban in 1929.

Mr. Christopher was vice-president of the South African Soccer Federation, honorary life vice-president of the South African, Natal, Southern Natal and Durban Indian football associations, and the South African, Natal, Southern Natal and Durban Indian cricket unions. He was also patron of the Greenwood Park Indian Lawn Tennis Club.

He is survived by his wife, Mrs. Gdya Christopher, a son, Mr. Gool Christopher, an attorney, and two daughters, Dr. Z. S. Christopher and Mrs. H. Pillay, who is at present attached to an attorney.

Indian Shop Hours Over Holidays

IN a statement Mr. E. H. Ismail, president of the Durban Indian Retailers Association, says, "To avoid confusion among Indian traders my Association supplies the following information in connection with the opening and closing of shops during the Christmas and New Year Holidays in Durban."

Thursday 15th December—open 7 a.m. to 5 p.m.
Friday 16th December—closed.
Saturday 17th December—open 7 a.m. to 1 p.m.
Friday 23rd December—open 7 a.m. to 9 p.m.
Saturday 24th December—open 7 a.m. to 1 p.m.
Sunday 25th December—closed.
Monday 26th December—closed.
Tuesday 27th December—closed.
Saturday 31st December—7 a.m. to 1 p.m.
Sunday 1st January—closed.
Monday 2nd January—closed.
Tuesday 3rd January—open 7 a.m. to 5 p.m.

History And Culture Of The Indian People

(Indian Opinion India Service)

BOMBAY: PROF. HUMAYUN KABIR, Union Minister for Scientific Research and Cultural Affairs, inaugurated at a function at Bharatiya Vidya Bhavan, Bombay, 11 new publications of the Bhavan in its series on history and culture of the Indian people.

Maharashtra's Governor, Mr. Sri Prakasa, presided, Mr. K. M. Munshi, Founder President of the Bhavan, welcomed the guests.

Prof. Kabir said that so far, Indian history had been presented

more in relation to monarchs and military conquerors than in relation to the Indian people. The Bhavan's present series of publications represented the first systematic attempt to present the history and culture of the people of India, he added.

Among the publications was a book by the late Dr. Bhagwanadas, whom Prof. Kabir described as a sage of modern India. His book, Prof. Kabir said, was a classic of modern India. It is titled "Essential Unity of All Religions."

Indians On The Anvil

(Continued from previous page)

the attitude of African and Asian states. In our last issue we carried a report from India discussing the possible continuation of South Africa as a member of the Commonwealth in spite of her becoming a republic. Neither India nor Malaya is prepared to make a categorical statement about South Africa's future in the Commonwealth. And all the auspices are that she will remain within rather than be pushed without. So nothing drastic is likely to happen in the Commonwealth which is going to slow down apartheid policies in South Africa.

All these things considered the Indian people must not delude themselves that tribal colleges and group areas will come to a halt. No mistake must be made about the fact that the Government is determined. Of course, in terms of numbers the Indian people do not matter much in the future history of this country. They have commemorated their centenary in South Africa but it is more and more clear that there is not much of a future for them in South Africa. The immediate question, however, is what are the Indian people going to do about the steady inroads that are being made into their properties.

Cable & Tel. Add. HARGVAN.

Phone 29368

P. Hargovan & Co. (Pty.) Ltd.

Received Shipment of Genuine Fireworks "Kwong Man Lung" Brand. Order Your Requirements Now.

Imported Screw Cap Neck 1 1/2" Diameter Mouth Pickle Jars			
1 Gallon	9/6	each	F.O.R. DURBAN
1 "	20/6	"	"
2 "	20/-	"	"
3 "	35/-	"	"
4 "	45/-	"	"

PACKING EXTRA.

CASH WITH ORDER ONLY

155-7 WARWICK AVENUE,

P.O. BOX 1250.

DURBAN.

INDIA SUPPORTS U.S. FOOD PLAN

IN the United Nations India has given support to a resolution sponsored by the U.S.A. and three other countries, proposing to make available food surpluses to agriculturally under developed countries, in consultation with the Food and Agriculture Organisation.

Ghana and Burma also supported the resolution. Mr. B. K. Nehru, India's Commissioner-General for Economic Affairs in Washington, told the 99 member U.N. Economic Committee which has the draft resolution before it, that locusts agricultural surpluses had accrued before in human history, but they had often been dealt with in a manner harmful to the human race. Crops had been deliberately burnt by fire or ploughed back into fields while millions of human beings in some other parts of the world were dying out for food.

There had been done in the name of an outdated economic theory which confounded demand in terms of money with demand in terms of need.

He said: "It is a great tribute to the maturity of the human race that post-war agricultural surpluses had been dealt with in a much more rational manner and had been distributed to countries in need of agricultural products, and which did not have the wherewithal to pay for them, on a basis which, in effect, enables them to get surpluses when they need them, with payment in real terms being left to be made at some future date."

Recalling that India had benefited from such surpluses from the United States for many years, and later also from Canada, the Indian delegate said that these programmes were of immense interest to those developing countries which were short of agricultural products.

Continuing, the Commissioner-General said that the benefit to a developing country like India would be increasing by being able to feed its population better than it could if left to its own resources is that it can maintain social and, therefore, political stability while it is engaged in the task of economic development—a task that required continuing, ever increasing and almost unbearable sacrifices from its people.

He said that those opposed to the programme of distribution of surplus foodgrains argued that it interfered with the normal course of trade. These countries could not be more wrongly advised.

If India did not receive these surpluses, he added, she would not buy more foodgrains from abroad for the simple reason that she does not possess foreign exchange to buy any more than she already does. She would

have to make do with whatever foodgrains she herself produces and would, therefore, be faced with two alternatives; one would be to let the forces of supply and demand have free play and allow the price of foodgrains to rise and adopt rationing by the purse, which would involve, in effect, starvation or near-starvation for millions of people.

Alternatively she would and probably would introduce comprehensive rationing systems through physical controls, limiting consumption of foodgrains by every human being in India and distributing the overall shortage, which is at present somewhere in the neighbourhood of five per cent, over the entire population.

In either case, he added, not one ounce of additional food grains would be bought from abroad, and countries which were concerned about their commercial markets would not be benefited in the least; and all that would happen would be for a state of suspense, discontent and uncertainty to arise in India which would greatly hamper her task of development.

This would not only be to the detriment of India but to the whole world which, to put it at its lowest, was presumably interested in expanding its markets, whether for agricultural or industrial products through an increase in the purchasing power of vast masses.

A Tribute To Albert Christopher

(Continued from front page)

in service to his people. While there is sorrow at his passing there is also the satisfaction that he enjoyed more than the allotted three score years and ten on earth and, even greater satisfaction, that his years were full and rich; that he served humanity so well. Many will disagree with him—many did—for he was a vigorous and marshalling critic of what he opposed—but none can point a finger at him. To his widow and his children the Indian community extends its sympathies and hopes that in the hour of their grief they will find solace in the fact that Albert Christopher is one of the select few who have served the community with distinction. 'The Indian Opinion', too, which he served at various times, extends its sympathies to his bereaved family.

Nehru Indignant Over Beating-up Of Indians In Congo

NEW DELHI—An indignant Lok Sabha was assured by an equally indignant Prime Minister Mr. Nehru, that the Government of India took the "grossest view" of the reported beating up of Indian Army officers serving with the U.N. in Leopoldville on November 23, by Col. Mobutu's "mob of an army." Speaking on a spate of adjournment motions Mr. Nehru said that the Government had no direct information as far about the deeply shocking incident in Leopoldville and had cabled to its representative there to send immediately an authentic account.

It has also sent another cable to its Permanent Representative at the U.N. advising him to see the Secretary General and the President of the General Assembly, not only to convey India's "deep concern" but also to find out the steps that the U.N. proposed to take to deal with this "very serious matter."

What had happened, he said affected the dignity of not only India but the U.N. He had a sense of foreboding that the whole structure was collapsing in the Congo because of "mob rule" by Col. Mobutu's army. But he did not expect an attack on the officers. It was all "unacceptable."

The Speaker, Mr. Ayyangar, questioned the adjournment motions but accepted Mr. Nehru's suggestion that the House should debate the latest developments in the Congo next week by which time the Government would have a report from its representative in Leopoldville and would also know what the U.N. proposed to do.

Mr. Nehru himself posed and turned down the possibility of India pulling out its men from

the Congo. That, he said, he "rather a weak running away from situation, I, therefore, do not propose that."

The Government pursue the matter through U.N. The whole situation in Congo, he said, had "not only got entangled with 'pulls', which included seating of the Kasavubu in the U.N. He did wish to connect the incident with the matter in all the Kasavubu. However, it appeared that Mobutu had received news from Mr. Kasavubu "some extent."

Tolstoy

(Continued from front page)

Istovitch Tolstoy" was shown general release.—UNESCO.

[Note: While he was in Africa Gandhi, the founder "Indian Opinion", came the influence of Tolstoy's life. He wrote to Tolstoy there was regular between the two, until Tolstoy's death on November 20, 1910.—Editor L.O.]

DRY RED CHILL

No. 1 Mixed Grade Dry Chilies, Matt 30lb Bag 45/-

Any amount obtainable for Cash.

Green mangoes for 9/- per 100.

Write for Grain Bags and Sugar Pockets.

MAARMANS (Pty) Ltd

Box 26, Phone 128, BRITS, Transvaal.

Indian Records Now Cheaper!!

7/6 Each (Plus 3d Tax.)

AVAILABLE IN SINGLES OR SETS

Some Of Our Latest Hits 1

DEL DEKE DEKHO, UJALA, NAAGMANI, - USTAD, MATN
MLINDI, MISS INHA, AGRA, MAS JE NEI HOON, GHAR
ROAD, TALAQ, DOUSTAD, SANSAR, AMAR DEKHO,
MOYILER INDIA.

Special Offer: 1 Box of Guparati Records Assorted, 20 in Box
At a Give Away Price—30/- per Box

ORDER NOW — FREE PACKING

C.O.D. Orders to include 7/6 deposit.

Only Obtainable At

NATIONAL RECORD COMPANY,

2 Ajmeri Arcade (off 141a Grey St. & 35 Cathedral Road)
P.O. Box 1574 DURBAN Phone 67681

MORE GROUP AREAS IN DURBAN

THE following Press statement has been issued by the Secretary of the Group Areas Board in connection with the Proclamation of more Group Areas in Durban:—

At the request of the Minister of the Interior a few particulars in regard to the proclamation of group areas at Durban are furnished for the information of the public.

In terms of the proclamation one White, two Coloured and four Indian group areas have been proclaimed. The White group area is a small area situated between the North Coast Road and the railway line opposite the point where Hadley Road joins the North Coast Road.

The Coloured and Indian group areas are situated to the west of the North Coast railway line, on the farm Duiker Fontein.

The two Coloured group areas form an entity which already contains a settled Coloured community with two schools and other amenities. It extends from the planned Industrial area (Cannon Road and Tils) on the southern side to Hadley Road on the northern side. The two adjoining Hadley Road on the northern side are also included in this area.

On its western side the Coloured group areas are bordered by Indian group areas. This common boundary is mainly a topographic division. The southern portion thereof is a creek and further north the boundary is a back-to-back division along boundaries so plotted that the topography contributes towards making demarcation as effective as possible.

The four areas proclaimed for members of the Indian group border on each other and extend northwards from the townships of Kestville and Kestville Extension No. 1 to the north, across the area situated to the west of the above-mentioned Coloured group areas, to areas situated on the municipal boundary. The western boundary of the Indian areas is the municipal boundary, except that the existing sugar plantations and brickfields jointly approximately 910 acres in extent, are left controlled.

Disqualified persons residing in the different group areas are allowed a liberal period within which to evacuate the areas concerned and no person is

required to leave an area before the evacuation period has expired.

The minimum evacuation period of one year has been laid down in respect of the White group area as there is no residential or other occupation. The Coloured group areas, however, house a large number of Whites and Indians. As a result thereof an evacuation period of five years has been laid down in respect of the area to the south of Park Station Road and seven years in respect of the area to the north thereof, also known as Edingham Road. Disqualified persons in the more western portion of the Edingham Road area, which has been proclaimed as a group area for members of the Indian group, are granted five years to evacuate the area. The remainder of the Indian group areas are preponderately occupied and owned by Indians and disqualified persons are therefore allowed one year to evacuate the areas.

The provisions of the Group Areas Development Act have, with the exception of the White group area, been made applicable to all the proclaimed group areas. In terms thereof, the Group Areas Development Board is responsible for dealing with affected property, that is, property which belongs to or is occupied by persons who are members of groups other than the group for whom the area concerned is proclaimed. The Minister appoints independent valuers to determine the value of these properties. The owners are given notice of the valuations, and if they are dissatisfied, they may lodge objections with the Group Areas Development Board which submit such objections to the valuers. If thereafter the owners are still dissatisfied, they may ask that the matter be determined by a revision court presided over by a magistrate.

Where affected property is sold at a loss the Group Areas Development Board will compensate the sellers to the extent of 80 per cent of the difference between what they receive for their properties and the basic values as determined by the valuers. An owner of affected property can, however, where the Board waives its preemptive right, surrender on a *quid pro quo* basis, his right to claim a depreciation contribution in respect of the property. If the owners sell their properties for more than the determined value,

they are required to pay over to the Group Areas Development Board 50 per cent of the difference between the selling price and the basic value.

It is the function of the City Council with the assistance of the National Housing Commission and, if necessary, of the Group Areas Development Board, to replace the areas in question and to provide the necessary services. It is also this body that is required to provide housing for those who are unable to do so themselves. Various types of houses are built in accordance with the income of such persons. The National Housing Commission has also embarked on a scheme whereby individuals can obtain loans on reasonable terms for the building of their own homes.

Quality Control Of Exports

THE Deputy Minister for Commerce and Industry, Mr. Sathiah Chandra, said in Bombay that the Government had decided to set up a committee to go into the question of quality control on exports, and pre-shipment inspection measures.

The Deputy Minister, who was addressing a meeting of the Standing Committee of the Export Promotion Advisory Council, also proposed that it had been decided to set up a committee to review the existing export promotion measures. The composition of this committee would be announced shortly.

The export plan for 1960-61, the Deputy Minister said, covered 165 items which accounted for 90 per cent of exports.

The target for 1960-61 was £487.5 million.

Phone 815-6706

P. O. Box 1949.

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS

HOUSE FOR KEEN CASH PRICES

11 West Street, JOHANNESBURG.

B-I

Sailings Between
East African Ports
Karachi And Bombay

S.S. Kampala Sails 5th Dec.

S.S. Santhia due 3rd Jan. Sails 2nd January 1961

PASSAGE FARE FROM DURBAN TO BOMBAY

First Class	single	with food	£117-15-0
Second "	"	"	£78-10-0
Third Class	with food	"	£39-15-0
Third Class	without food	"	£34-10-0

For further particulars apply to—

Shaik Himed & Sons
(Pty.) Ltd.

390 Pine Street,

Durban.

Telephone 20432,

Tel. Add. "KARAFAT."

UNESCO AND THE FIGHT AGAINST RACIAL PREJUDICE

FOLLOWING a victorious world conflict against the accused and zealous advocates of race prejudice, the world had the right to hope that the ugly disease had been eliminated. Outbreaks of anti-Semitism, riots in certain regions of South Africa, the struggle for integration in the United States, the bitterness expressed by former colonies—all of which have been summarised in a recent issue of the *Unesco Courier*—show that this evil is far from having been wiped out.

By the terms of its Constitution and its activities designed to encourage the dissemination and the application of the Universal Declaration of Human Rights, Unesco has always been committed to fight discrimination based upon race, religion or sex. It prepares records affecting human rights and, at the same time, wages a concrete struggle against all the forms under which race prejudice may crop up.

One of the most recent examples of Unesco's action was the resolution voted last spring by the Organisation's Executive Board which noted "with deep concern the recrudescence of manifestations of racial hatred, anti-Semitism and discrimination, which have occurred in various regions in recent months, particularly in the Union of South Africa." The Board called upon the governments of all Member States "to take all steps in their power to combat every form of racial discrimination, anti-Semitism, violence and hatred, which may occur within their territories."

Basic Task

A central role in Unesco's activities is assigned to the Department of Social Sciences which is charged with "the promotion of scientific investigations of forms of discrimination and their causes and making the results of these investigations available to educators and mass communication organisations." A substantial increase in the budget for this work is foreseen for 1961-62 from \$17,000 for 1959-60 to \$28,000 for 1961-62. Now this \$28,000 will be used for specific action against race prejudice through an expansion in the programme of spreading knowledge and objective understanding among the general public. It is also proposed to replace the possibilities of creating an international body with the task

of permanently centralising documentation and studies concerning problems raised by race relations.

Studies of Prejudice

Since racism is, above all, an irrational attitude, it may seem illogical to fight it with the weapons of science. Racists, however, have often attempted pseudo-scientific justifications of their theories based upon biology, sociology or history. It was therefore urgent to proclaim, through the voices of experts of unquestionable authority, that no branch of science can furnish militant racism with any possible arguments.

To meet this need for objective understanding Unesco has published a series since 1959 under the title of "The Race Question in Modern Science" with the collaboration of anthropologists, biologists and sociologists. Two new pamphlets were published in English in 1960: "Race Relations and Mental Health" by Maria Jahoda, which offers a psychoanalytical interpretation of race prejudice, and "The Jewish People" by H. L. Shapiro, in which the application of the concept of race to the Jewish people is questioned. The French versions of the pamphlets in this series—which have been written by such noted authors as Claude Lévi-Strauss, Otto Klineberg, Juan Comas, Michel Lévin, Arnold M. Rose, Kenneth Little—form the basis of a book, "Le Raciisme devant la Science" which has just been published jointly by Larousse and Gallimard in Paris.

In another series "The Race Question and Modern Thought," the problem is studied in the light of the great currents of religion. Following pamphlets on the Catholic Church and Buddhism and the Race Question, a further pamphlet will be published in Arabic and English, on Islam and the Race Question. Another study will deal with the struggle for racial equality in Latin America, inspired mainly by the work done by Bartholomae de Las Casas in this region.

Research Into Racism

In a third series, "Race and Society", which faces the reality of the modern world, a pamphlet by J. F. Tomerlin and S. L. Rosen will be published next year on equality of rights among races and nationalities in the U.S.A. In addition, a

series based on experiences in several countries will deal with industrialization and the race problem.

At the same time, the surveys of race relations in different regions of the world will be continued and the results for Africa and Asia will be the subject of an issue of the "International Social Science Journal" to be published in 1961 to supplement the studies covered by this publication in 1958.

This research applied to the facts of the present-day world meets a need, which has been felt by Unesco, to intensify the struggle against race prejudice. The activities carried out over a number of years, which mainly stressed the study of the nature of prejudice and of the methods which can bring about a modification of the attitudes it creates, will now be supplemented by an examination of the basic causes of racial feelings. It has now become urgent to shed light upon the attitudes of youth to the problem of race and to draw the proper pedagogical conclusions from these attitudes for the benefit of educators and youth groups. In 1961 and 1962, a number of sociological and psychological

studies will be carried out in various countries on the attitude of youth and on the causes of racial racism.

In order to determine to what extent the state of mind of young persons stems from a feeling of racial 'otherness' or from a rebirth of nationalism. At the end of 1960, a seminar will be held, in co-operation with the Youth Institute of the Federal Republic of Germany to draw the consequences of these studies and to conclude guidelines to be followed.

The growing importance of Unesco's programme in struggle against race is evident. It is justified the need to stamp out one of the most pernicious evils of our time.

R. VITHAL

Bookbinding, Writing up Sets
Books, Balcony Sheds,
Tee Rooms.

Contact No. 12 Baskin Avenue,
28 Market Street,
Cor. Diamond & Market Sts.
Johannesburg. 'Phone

Special Offer: India-Made Agarbattis

(SHIPMENT JUST ARRIVED)

WHOLESALE TRADE PRICES

THREE ROSES, 3 Tins	27/6 Doz
(Available in Thin/Thick Guano)	
GATEWAY OF INDIA 3 Tins	45/- "
" " 6 "	30/- "
CHAMELI 3 "	14/- "
" 1 "	9/- "
SUGANDH RANI 5 "	33/- "
" 2 1/2 "	18/- "
" 1 "	8/- "
" 1/2 "	4/- "
LATAMANGSHAK 1/2 "	4/- "
CHANDAN DHOOP 2 1/2 Box of 16 Sticks.	

CASH WITH ORDER — PRICES F.O.R. DURBAN

We have also received Genuine Bangladeshi Rice 1/- per lb.
(Minimum Order 100lb.)

We are Stockists of all kinds of Indian Dishes, Spices and Condiments, Biscuits, Almonds, Tamarind, Whole Cashews and All kinds of Imported Rice.

SPECIAL PRICES TO THE TRADE

Please write for our price list:

K. HARIBHAI & SONS
(PTY.) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants
31 Victoria Street, — P.O. Box 2154 — Durban.
Telegraphic Add.: "BHAI SONS"

"Separate But Equal University"

(Continued from page 370)

of means, several factors in a university which can be so answered, such as the size, condition and arrangement of buildings, the library facilities, the amount and quality of laboratory equipment and the sports facilities. But even with in the field difficulties are in the United States.

In the first place, while the courts were all agreed that 'equal' under the decision did not mean identical, the decisions made it plain that equality in name only did not suffice—there had to be real and substantial equality. The difficulty was to define and achieve real and substantial equality. From 1938 onwards the trend of the decisions was to insist more vigorously on real and substantial equality. With this trend there naturally arose an increase in the financial burden carried by those responsible for bringing about substantial equality. In respect of some of the notable factors, enormous sums of money were necessary if equality was to be achieved—particularly in regard to library facilities, laboratory equipment, and availability of scholarships. When the weight of this enormous burden was felt, enthusiasm for implementing the 'separate but equal' decision flagged.

In 1947 the President's Committee on Civil Rights reported that: 'The separate but equal doctrine stands rejected. It has failed to operate, for history shows that inequality of service has been the unbroken consequence of separation. Indeed it had become plain that the standard required in public education by the "separate but equal" rule was seldom clear, and even when clear, had seldom been forthcoming.'

The real disintegration of the 'separate but equal' doctrine came when it was realised that a university cannot be treated as if it were a public monopoly. There are factors and spiritual values which cannot be weighed and measured, and there are the ones that matter most. The status of the university and the professional reputation of particular faculties cannot be assessed in physical or monetary terms. Gradually it was realised in the United States that segregated education, to the extent that it entailed a restriction of choice in these matters for Negroes entailed inequality. With this realisation the decision fell by

its own inherent and inevitable weakness. In 1954 the importance of 'inseparable considerations' was immediately recognised and made the basis of a decision which condemned certain segregated educational facilities as being 'unequal'. And finally in 1954 in a now famous judgment the United States Supreme Court unanimously declared that:

in the field of public education the doctrine of 'separate but equal' has no place. Separate educational facilities are inherently unequal.

It is, of course, well known that the constitutional question in South Africa differs from that in the United States. There are no constitutional safeguards in South Africa similar to the Fourteenth Amendment. The Union Parliament may, by legislation passed in the ordinary way, impose separate education—with or without 'equality' if it so pleases. Discrimination between white and non-white is in any case embodied in our legislation. Nevertheless the American expression of the working of the 'separate but equal' decision is directly relevant to us; for it is the South African Government's professed intention to provide 'separate but equal' institutions.

The distinction—to closely brought out in America—between the factors in university education which can be treated in physical or monetary terms and those which cannot is all too valid in South Africa as elsewhere. Many of these factors have been brought out in earlier papers. When it comes to summarise a few points.

Consider, for example, the question of staff. A university's standing depends primarily on the calibre of its teaching and research staff. That which makes a well distinguished name can be weighed and measured, still less can the staff position in different universities be compared and assessed thereby by counting heads. If one desires a student belonging to a particular ethnic group the privilege of studying under a great teacher or in good company is it sufficient justification to point to the fact that he may attend the lectures of somebody else in the university set aside for his race? Furthermore it will not be easy for segregated non-white universities to build up adequate staffs. It is difficult enough to

find scholars to fill the vacancies in the existing universities. What is to happen when bigger demands are made on the small supply?

Then too there is the question of extra-curricular activities, and the exchange of ideas outside lectures and laboratory classes. At the open universities there is no segregation in debating, literary, and scientific societies. The value of student association at this level, in promoting mutual understanding, tolerance, and respect, is so obvious as not to require elaboration. One recent view without ceasing the fact that what we regard as vital advantages of extra-curricular association now existing at the open universities would disappear with the introduction of logically complete segregation.

The quality of a university depends not merely on its books and mortar its books and laboratory equipment, but also on its tradition of scholarship. Tradition cannot be treated in a day. Any new university institution, however well founded in material things, will start with no tradition of its own. If, as is proposed, a non-white student is to have the choice either of no university education at all or of attending the one non-segregated institution specially allowed him, and if he is to be given substantially equal facilities to those available to white students, who have the choice between seven or eight South African universities?

When regard is had to the economic aspects, the 'separate but equal' formula must fail in South Africa as it did in the United States. What will the cost be of separate universities for non-whites in South Africa? The Hottelway Commission found that complete segregation was financially unworkable and so it did not report clearly on costs. The report of the Inter-Departmental Committee subsequently appointed has not been made available to the public. Nevertheless there are some indications of the sums of money which would be involved.

We shall deal first with capital costs. The Hottelway Commission estimated that it would cost approximately £1,000 per student to absorb the non-white students now at the open universities into either the University of Natal or Fort Hare. The Commission also estimated that a new institution for a 100 students with all the facilities of the open universities would cost £1,000,000 to £1,500,000, that is approximately £1,000 per student. It is supposed that £1,000 per student

is approximately the cost of the existing buildings at Fort Hare—£1,000,000 for about 300 students. We are here concerned, however, with the cost of reproducing not the facilities of Fort Hare but the facilities of the open universities. In the Gold Coast over £1,000,000 has already been provided for capital expenditure on a university college to accommodate 3,000 students—that is, £4,000 per student. It must be remembered that the South African Government contemplates not one institution for 3,000 students but several institutions, each (at any rate initially) for fewer than that number. It is plain that the capital cost per student for a given number of students will be considerably higher if they are distributed over several institutions rather than concentrated in one. Indeed it seems not unlikely that the capital per student involved in the Government's proposals will be not £1,000 per student, but nearer £4,000 per student (as in the Gold Coast) if the material facilities are to be substantially equal to those of the open universities. A capital expenditure of several millions would be involved.

As regards the annual running costs the determining factor is that the Government intends to have a number of relatively small non-white institutions. Not only are the running costs per student at a small institution greater than at a large one, but the Government has to bear a greater share of them; the annual expenditure at the small University College of Fort Hare is about £345 per student, whereas, the average for all the other university institutions, 'open' and 'closed', is about £205. The Government grant to Fort Hare is about £140 for each full-time student at the open university institutions. At the two open universities the Government grant amounts to about £115 per student, including the non-white students. Thus the facilities available at Fort Hare cost the Government more than twice as much per non-white student as those available at the open universities. How much greater will the cost per student be when the facilities at all a dozen small institutions have to be made substantially equal to those at the Universities of Cape Town and the Witwatersrand?

At the open universities the non-white students enjoy the wide range of choice which a large institution can offer. They form only a fraction of the students attending any particular course. In fact the Hottelway

(Continued on next page)

fifty years ago...

December 1910

INDIANS AND THE ROYAL VISIT

(From "The Indian Opinion" December 2, 1910)

WE have received copies of letters from the British Indian Association, Hamidian Islamic Society and the Natal Indian Congress, to the Duke of Connaught, on the occasion of His Royal Highness's visit to Johannesburg and Durban.

The Association's letter, which is signed by the Chairman and addressed to the Duke's Private Secretary, expresses the regretting passed on the 18th ultimo which was published in last week's "Tribune News." The letter goes to say:—"It is the misfortune of the community represented by my Association that, for the reasons stated above, its representatives are barred from personally tendering to His Royal Highness a respectful welcome to the Transvaal, and the expression of the community's loyalty to the Throne."

"In the absence, therefore, of the presentation of a public address on behalf of my Association, I beg to tender hereby a respectful welcome to His Royal Highness and to request him to convey to their Majesty an expression of the loyalty of the community represented by my Association."

In reply to the foregoing, Major Lowther made suitable acknowledgment.

The Chairman of the Hamidian Islamic Society writes a similar letter in which the Society associated itself entirely with the reasons expressed by the British Indian Association, and expresses loyalty of the members of the Society and a respectful welcome to His Royal Highness.

A reply acknowledging the letter was received from the Duke's Private Secretary.

The Chairman and Secretaries of the Natal Indian Congress addressed the following dignified letter to the Duke of Connaught:

"On behalf of the Natal Indian Congress as representing the larger body of enlightened British Indian opinion in this Province, we beg to urge ourselves before your Royal Highness that in view of the unprecedented state of affairs adversely affecting the rights and interests of His Majesty's

Indian subjects within the Union, and by reason of the fact that the Government of the Union has not as yet granted any permanent temporary relief in the premises, having the while full knowledge that Indian loyalty has been strained to its utmost limits by reason of the increasing harassment of His Majesty's Indian subjects in every walk of life in this sub-continent, one acute phase of which is evidenced by the fact that, in the very midst of the rejoicings over the consummation of the Union of South Africa, a large number of His Majesty's Indian subjects have been and are being incarcerated in the prisons of the Transvaal for venturing to claim their just rights and privileges as loyal and law-abiding British subjects; we the undersigned pray most humbly to convey in your Royal Highness our deep sense of mortification that, in view of our unhappy past, the sad present and the gathering clouds for the future of our life in this part of the Empire, we are unable in our hearts and minds to rejoice with those that rejoice; rather we feel it to be the deep dictate of our conscience to weep with those that weep.

"Wherefore we pray that your Royal Highness may be graciously pleased to convey to His Majesty, the Emperor, our most humble assurance of devoted loyalty for the Throne and our unequalled veneration for the person of His Imperial Majesty and that of his well-beloved Consort."

WATCHES, Swiss models—25 Jewels, waterproof, shockproof, anti-magnetic, unbreakable main spring, fitted with matching metal expansion strap—price £7/6. As above, but 20 Jewels—£5/6. As above, but 17 Jewels—50/6. As above but with self-changing calendar, 17 Jewels—£5/6. Also 27 Jewels Calendar—50/6. Other models from 10/6.

SAFES models 25 Jewels, unbreakable, self-maintaining, fitted with magnificent matching expansion strap—price £5/6. As above, but 17 Jewels—£4/6.

A. J. AU-NEUR, 1st Floor, No. 10/105, The Standard Building, 100 Street, W. P. O. Box 2479, Johannesburg.

Stocks limited, order immediately.

"Separate But Equal University"

(Continued from previous page)

way Commission found that (apart from medicine) the average number of non-white students in any course was less than two. To provide the same range of choice at each of several small segregated institutions would be extremely wasteful. The number of non-white students would have to be multiplied several times to bring the cost per student down to an economic level.

If, notwithstanding the evidence that the 'separate but equal' doctrine has no place in university education, and despite the financial burden and economic waste which we have demonstrated, a government in South Africa were nevertheless

in attempt to provide and not merely separate, lines for non-whites, later the attempt will be unbearable strain on it later administrations. To no idle speculation, a different field—railway vehicles—South African men found it too costly observe the 'separate but equal' doctrine which was in our common law, and override that common law Act of Parliament. What is there to believe that 'separate but equal' now to be voluntarily by the general Government the field of university will fare any better?

DIRECT IMPORT FROM INDIA AND PAKISTAN

We have pleasure in announcing the arrival for the Xmas and New Year

LATEST SHIPMENT IN

Agarbattis, Caromboards, Plastic, Rolled Gold, 541 Bangles, Latest Jewellery & Hair Ornaments, Sequins, Diamonites & Trimmings, Muradabadiwares & Fancy Goods

We specially cater for Hawkers and Traders

When Next in Town it Will Pay You to Visit

A. K. HOOSSEN & SONS,
IMPORTERS—WHOLESALE

114 Queen St., (HOOSSEN'S BLDGS)

Write For Our Price List

Newly Arrived 'Jaico' Books

KASHMIR PRINCESS	25 s.
The Unmarried Widow	4 s.
The Spell Of Aphrodite	4 s.
Some Inner Fury	4 s.
War And Peace	4 s.
The Whirlwind	4 s.
The Voice Of God And Other Stories	4 s.
Kadambari	4 s.
Keeping Fit	4 s.
Nectar In Sieve	4 s.
He Who Rides A Tiger	4 s.
God a n	6 s.
Illustrated Technical Dictionary	7 6
The Wisdom Of India	7 6

(Postage 6d. Extra)

Obtainable From:

INDIAN OPINION,
P. Bag, Durban.

"ઇન્ડિયન ઓપિનિયન"

શુક્રવાર તા. ૨ ડિસેમ્બર, ૧૯૬૦.

હિંદીઓની કસોટી

હિંદીઓ માટે કેમી કોલેજ (Tribal College)ની જાહેરાત વધુ ગ્રુપ જોરીયાના વિભાગો પાઠશાળાની જાહેરાત બહાર પડી છે. જરૂર નેટલી ગ્રુપ જોરીયાની જાહેરાતો બહાર પાડતી આવી છે તે અર્થથી વધુમાં વધુ પ્રકાશન હિંદીઓને થઈ છે. તાજેતરમાં જો જાહેરાત થઈ તેનાથી મોરબીને અને હિંદીઓને અરજી પ્રકાશન થયે જો કહેવું અર્થ થયેલું છે. અભિવ્યક્તિ જો કંઈ જાહેરાત અરજી કરશે તે કેટામોર જો મોરબીને માટે જાહેર થઈ તેની જરૂરિયાતમાં કંઈ થઈ જશે નહિ. અરજી જો કેમી કોલેજ અને ગ્રુપ જોરીયાના વિભાગોથી હિંદીઓને સાતલી રીતે બંધિ છે તે ઉપી જીવી હિંદી જનતા, યોગ્ય કાચકાવવાના નેતાઓના અગામે કેવળ જોઈ રહે છે. કહેવના અર્થમાં મેષાર કરતાં મેષારી જો અને રહેનારાઓ જોમ અમળે છે કે તેઓ ગ્રુપ જોરીયાની ભીંજામાંથી કાઢી જશે, પરંતુ તેઓ જો જાણતા નથી કે અરજી થીને થીને અરજીઓમાંથી કહેર તરફ ગ્રુપ જોરીયાને અમલ કરતી આગળ થશે છે. આ અરજીઓની નથી નીતિ છે જેનાથી તે અરીજ થઈ અને અર્થમયગને પહેલાં કચડી પછી કહેર તરફ મોટા માહદારો અને અર્થમય વધીને કચડવા થયેલું મોંઘરો, જો મુજબ નહિ.

હિંદી જનતામાં જોઈ જાણતી માન્યતા કાચકા થઈ છે. કે કસિજી આદિકામાં આ પરદેશમાં જોઈ કંઈક જનથી જેનાથી આ-દેશની રાષ્ટ્રીય અરજી રજૂકેવની નીતિ તકન બકલી નાખશે. કમનસીબે આણું કંઈક અભિવ્યક્તિ અને જોમ નથી. આતરિક મામલા ઉપર દુહિ કરતાં જો મોજીયું જાણ્યું આવે છે કે મોરબી જોનો અમુક વિભાગ જેઓ અરજીઓની રાષ્ટ્રીય નીતિનો અમલ વિરોધી છે તેઓ પણ વિરોધ કરવા છતાં પ્રજા અસાધક રાજ્ય માટે મોઢમલ લેવી થયેલે દો. ફરજુઅડની અરજીઓની છૂલ થઈ-કને દો. ફરજુઅડે આપતાં થયે પ્રજાસલાક રાજ્યકલિની જાહેરાત કરી છે. નાટક જો કે સાંકાલજવાદ નાટ થતાં કચકાટ કરશે પરંતુ જાહેર જોતાં હિંદીઓના પ્રજામાં નાટક અને રાષ્ટ્રીય અરજીઓની નીતિમાં થયું અંતર નથી.

જોઈ વખત મોઢમલ લેવાય તે પહેલાં દો. ફરજુઅડની અરજીને અમલ આપાઈ હતી કે જો પ્રજાસલાક રાજ્ય સ્વપાયે તો કોમનવેલ્થમાંથી કસિજી આદિકા બહાર પડેલાઈ જશે. મોઢ-મલ પછી મોઢાઈ અમલમાં અમારા છાપાને જાહેર કરું કરું કે પ્રીટન કસિજી આદિકાની અરજીની પર કચકાટ કરશે નહિ કારણ કે થયું પ્રીટીસ મૂડી આ દેશમાં મોઢાયેલી છે. અને પ્રીટનને કેનેડા, મોરોલીવા અને નુલીલેન્ડની અદક રહેશે. કસિજી આદિકા કોમનવેલ્થમાં રહે કે નહિ તેનો આધાર આદિકેન સમૂહ અને જોરીયાન રાષ્ટ્રો ઉપર આધાર રહેશે. કારણ કે પ્રજાસલાક, કોમન-વેલ્થમાં કસિજી આદિકાની જામિ સ્થિતિ વિશે કંઈજા મુકારો આપે નથી. અને જોઈ જાણ્યું છે કે તે કોમનવેલ્થમાં રહેશે. આથી જોમ આની ભેતું મેળવે કે કોમનવેલ્થ જોઈ કંઈ જનવાનું નથી જેનાથી કસિજી આદિકા પોતાની રજૂકેવની નીતિ બહારશે.

આ બધાં ઉપર વિચાર કરતાં જો સ્પષ્ટ જાણ્યું આવે છે કે હિંદીઓને જોમ ન માનવું કે કેમી કોલેજ અને ગ્રુપ જોરીયાના

શુક્ર-જનકનો જોઈ જાણ્યું

(વિભાગ આપે)

જોઈ માર નારે અમલને પૂરું. આશીયે મોટો તમારો નીમે કોઈ બીને બહાર છે.

નારને જોઈ અર્થકા હતી કે અમલ નાનાં જ થયે; કારણ કે નારે અમલને પ્રથમ પ્રકિતો કાઢત મનાતો.

અમલને કહ્યું કે તેનો ઉત્તર કું પાલી આપીલ. પહેલાં કું આ તેથી કમોલક બરેલું થાય બંધને આપાથે મામની પ્રકિતો કરી આવ. જોઈ જાણ્યાં રાજકે કે તેમાંથી તેવું જાહેર દીપું નીચે ન પડ્યું જોઈ.

નારે તો તે પાત્ર જોઈ આપાથે કહેવની પ્રકિતો કરી આવ્યા પાત્ર આપીને અમલને કહ્યું કે જાણી રીતે કાચ પાત્ર પડ્યું. તેવું જાહેર દીપું નીચે ન પડ્યું. કારે અમલને પૂરું કે પ્રકિતો કરતા કરતા પાત્ર રમરજ તે કેટલી વાર કહ્યું.

નારે મોજા કે જે કાચ જોઈકાથે તો પ્રથમ પાત્રે મારું તો-અપુજ્ય આન તેવું જોઈ દીપું નીચે ન પડે તેમાં કહ્યું. જોઈ તેમાં રમરજ તો જોઈ વાર નથી કહ્યું. જોઈ કારે જાણે મોજા પર અપર મોજા જાણ્યું છે.

ત્યારે અમલને કહ્યું કે કહે કું જાહેર કે મુકરજ મામલ તરેક તરેકના જોમથી થયેલો દોષ છે. તેમાંથી જે અમલ કાઢીને તે થઈઅર પણ મારું રમરજ કરેલો દોષ તો તે મારા કેવો મોટો અમલ મુકારી તારી જાણતી કસોટી કે વિરમરજ, અમીત કું કેટલી વાર અને જાણી જાણ્યું છે. પરંતુ મુકરજની કસોટી તો રહેશે રમરજ, અમીત તે કેટલી વાર અને વાર કરે છે.

નારે અમલ મળા કે અર્થિત જો તો જોમનો થયો જાણ્યું હતો. ત્યારે મુકરજો તેમ નહોતું.

જોઈ રીતે જાણે જે પ્રેરો અમલ આર્થનિક કાચ કરનારા જોઈ તેમ તો આપા વિવરને જો થયે જાણ્યું છે. જાણે જોઈ કાચ જાણ્યું નથી. તેથી રીવરમાં જોઈ કાચ પણ જોઈ, જાણે નકાચો જાણ્યું જોઈ તો જોઈ આપાથે દોષ છે. તેની સાથે મુકરજ મામલ પોતાની જાણે વિષ વિતાવેલો છતાં જોઈ કાચ પણ આર્થનિક કાચ માટે આવે છે તો તે જાણે જોઈ

અમલ. જાણે તે આપા વિવરની રીતે જોઈ કાચ આપાથે દોષ તો તેના કમનમાં વિવરિતાની જાણે થઈ જાણ્યું. જો જોઈ કાચ કારે તેના વિવર કરના કમનમાં જોઈ પ્રકારે વિવરન જાણે જાણે જોઈ તેને માટે જોઈ મોટી જાણ-વા થશે.

જાણી અર્થનિક કાચના આપાથે વાળાથી જાણે કાચો કાચો. વરજાણું દીપું કેટલું નાનું દોષ છે પરંતુ દીપું, દીપું રીતે અર્થનિક પડે કે તેથી તે નારમજ-સ્વરજ છે. અર્થે પ્રત્યેક અર્થનિક કમલ કરશે ત્યારે જાણે કાચો થશે. મારી જાણના કરવાથી કંઈ થશે તો તે જાણનો કાચ થશે.

તમને કોને અર્થનિક માટે પ્રથમ જે આપે થશે. પણ તેથી કારેક તમને કંઈ થતી થશે કે જાણા કાચીઓ. કારે જાણે રહે છે તો તેમનું જાણે કાચ કાચ જાણે જાણ્યા થશે. કું જાણતીય કું વિવર વિવરિતાને માટે માટે કાચ થયો કાચ છે. જાણે તે કાચ થશે કે જાણા તો થક છે. કે, જોઈને કાચ થશે કે જાણા પ્રથમ કે જોઈને જોઈની જાણ્યું જાણ્યું. કારેકને તે કાચ થશે કે જાણા તો જાણ્યું છે. તેથી વિવર છે કે જાણે તેમ તેવે જાણા પણ જાણ્યું જાણ્યું જાણે તે જાણ્યું અને જોઈને કરે છે. કારણ કે વિવરિતાને તે જાણ્યું જોઈ નથી. ન તેના પિતાને થાઈ છે, ન જાણે. જો જોઈને પણ થાઈ થાઈ તો જાણ્યુંના મિલકત જાણ્યુંના જાણ્યું અને જે પ્રથમ કરત તે કરત નહીં. જાણ જાણતાની કાચ જોઈ જાણે માટે જે જાણા કાચને માટે કોઈ કાચ છે.

ત્યારે મુકરજ જાણા કાચા ત્યારે તેમાં પિતા જાણ્યુંને જોઈ થશે. તેમજે પ્રજા કે પ્રથમ, કાચ જાણ્યું છે કુકરેવજો કંઈ ઉત્તર ન જાણ્યું. તેમને જાણે જાણ્યાની જાણ્યું. અર્થિતે ઉત્તર જાણ્યું; કાચ કે જાણ-વેલન કોના કાચમાં તેમને વાજા કલો.

જોઈ જાણે રીતે અર્થનિક-વિવર પણ કોના વિવર થશે છે. પ્રીરે પ્રીરે તે પ્રથમ થશે રહેશે અને જાણે કાચ જાણે વિવર કરતાં રહેશે. અર્થન-પાત્ર તેવું જોઈ પ્રકાર છે.

"જોઈ પ્રજા"માંથી

જાહેરાતો જાણે થશે. અરજી અરજી જાણે છે જો ન જાણ્યું જોઈ. હિંદીઓને જાણ્યાની ઉત્તર ઉત્તરે પરંતુ જો સ્પષ્ટ છે કે હિંદીઓ માટે આ દેશમાં કંઈ કાચ રજૂ નથી. કાચમાં મુજબ પ્રથમ જો ઉત્તર થશે કે કે અરજી આપવી મિલકત માટે પ્રીરે થીને જે થકારો કરી રહી છે તેવું કું જાણ્યું છે.

વિશ્વની શાંતિ જાળવવા અને વિકાસ સાધવા માટે માનવજાતિને ઢાકણ

વિશ્વમાં સુશાંતિ સ્થાપવા, સુદૌ નાણુકરના અને શિક્ષણ, વિજ્ઞાન તેમજ સંસ્કૃતિનો વિકાસ સાધવા માટે માનવજાતિના દિલ અને દિમાગને ભારતના ઉપરાષ્ટ્રપતિ ડૉ. સર્વપલ્લી રાધાકૃષ્ણને બહુ કામે અનુરોધ કર્યો હતો.

રાષ્ટ્રસભાની શિક્ષણ, વિજ્ઞાન અને સંસ્કૃતિને લગતી સંસ્થાની પ્રમુખી મેડીકમાં મેજિસ્ટ્રેટ ડૉ. રાધાકૃષ્ણને વક્તી ભૂતી તંબડીથી, અને વક્તા ભાઈ અચ્યુત્તે અને યાચી બનતી સબરેલ્ટ વાળી બાબતી કુનીવામાં શાંતિ અને સંસ્કૃતિક સંસ્થાન સાધવામાં શિક્ષણ, વિજ્ઞાન અને સંસ્કૃતિને લગતી રાષ્ટ્ર સંસ્થાની શાખા કેવી રીતે મદદગાર થઈ શકે તેના ખ્યાલ આપ્યો હતો.

ભારતના ઉપરાષ્ટ્રપતિનો અદ્વિતીય પ્રકાશ દૂધે જુલતો હોવાથી તેમને પુરતમંત્ર અવચન કરવાની વિનંતી સંસ્થાના કાર્યવાહક પ્રક્રિયા કરી હતી.

ડૉ. રાધાકૃષ્ણને બધાનું હતું કે રાષ્ટ્ર પશુ પ્રકારના સંસ્કૃતિ નિષ્ણે કરવા હોય તો તે માટે મુજબત ને શુભ ભાવના સ્થાપવા માટે આપણી સક્રિયતા હોય તે બધું જ આપણે કરી શકીએ છીએ.

આત્મસંજ્ઞાની આમી

સમ વિસર્જનના પ્રયત્નો લક્ષ્ય કરીને તેમણે કહ્યું હતું કે: આ ભ્રમમાં આપણે કંઈજ સંમીન સિદ્ધિ મેળવી શક્યા નથી, કારણ કે, આપણે દાદુદવાળી અને શંકાસીક કુનીવામાં છતાં રહ્યા છીએ. ઘેરાઈ જવાનો, આશિંતા કુશળાઓનો આપણને ભય છે, અને તેથી આપણમાં આત્મ-વિશ્વાસની આમી છે.

અસુસ્તી માટે આપણે વિમાનો, રોકેટોએ છીએ, બીજા દેશોના મોગો ને કાંઈ આત્મવાની કાંઈપ કરીએ છીએ. આ બધું મુજબત વિશ્વાસની

આમીમાંથી ઉદભવે છે. કાંઈક પ્રકાર નો સુશાંતક બધાં સુધી સ્થાપવાનું યત્ન ન થાય ત્યાં સુધી વિશ્વનું બાંધે થઈ જ ન પડે.

વધુમાં તેમણે બધાનું હતું કે વિશ્વમાં બિટીક નાટક લેખક બેરોન બનીડે થોડાં તેમના મરજીનાં થોડાં થયો આમી પ્રેમીના વિનાયકમાં થોડાંમાં કમલ કહ્યું હતું કે, માનવની સ્વર્ણ રસિની મદદથી આરા આદર્શો સિદ્ધ કરવાનો મારો પ્રયત્ન છે. 'માનવ ની સ્વર્ણો રસિ' એ સબરો દારી થોડાં એમ કહેવા મામતા કતા કે, મરજીથી વચવામાં સીને રસ છે, અને બધા જ લોકો કાંઈક પ્રકારનો સુશાંતક સ્થાપવો, અને કાંઈક મળીને કામ કરવો.

અંતમાં તેમણે કીધી આશા વ્યક્ત કરી હતી કે, અમેરીકાના નવા પ્રમુખ જ્ઞાંતા છે, અને હવે થોડાં આમે-વનો પહેલી તકે અમે, એક-બીજાનો હર અને મુશ્કેલી હમને, અને તે હર કરવા પ્રયત્ન કરે એમ હુંમળીએ. એ રીતે જ વિશ્વને વિનાશમાંથી બચાવી શકાય.

ભારતની ગરીબી દુર કરવામાં સહાય કરવા નો કેનેડીનો નિશ્ચય

અમેરીકાના સુદાપેશ પ્રમુખ થી બેન કેનેડીએ પોતાના વિચારો બધાનું છે કે ભારતની દારૂ કંઠાસિપત એટલી કરવામાં ભારતને સહાય કરવા નો મે નિશ્ચય કર્યો છે.

થી કેનેડી ભારતને વિજ્ઞાન પાસ પર મદદ થઈ નેહમે એવી હિમાયત સેનેટર ભેન કોરમેન કુપર તથા અન્ય ખોલે કાંઈ રહીને કરી રહ્યા છે.

થી કેનેડી એવા અભિપ્રાય ધરાવે છે કે ભારત સરકારવારી કાસનને આરો સીધા વિના પોતાના આર્થિક

પ્રયો કેવી રીતે થોડી સહે છે તેના પર એટીમાં સમયપાસ જામેના મે.સ્થાનો આધાર છે.

એવા સત્તાવાર સમાચાર મળે છે કે થી કેનેડીએ પોતાની વિદેશનીતિમાં ભારતના આર્થિક વિકાસને અમર્યાદ આપ્યું છે. તા. ૨૦મી જાન્યુઆરીથી થી કેનેડી પ્રમુખ તરીકે કામ કરશે.

ભારતની થોડી પંચવર્ષીય યોજના અને તે પછી હાથ ધરાવતી યોજના સહજ થાય એવા પ્રયત્નોને મજબૂત કરવા તેમણે તત્પર છે, એમ તેમના ખોલા કહે છે.

વરાધશ પ્રમુખને એમ લાગતું હોવાનું કહેવાય છે કે કે અમેરીકાથી ભારત

બતા સંસ્કૃતિ અને આર્થિક સહાયક પંચોમાં સર્વોત્તમ પ્રતિષ્ઠાળી થાકશે તેવા ભેદભે.

તેમણે ભારતને અપાતી નાણાંકીય મદદ વધારવાનું મંજૂર કરશે. અને અન્ય બીજોયીક દેશોને સે.કાલી સમાજમાં રહી કાર્યક્રમ અર્થકારક થઈ કરવા મળી રહેલા એટીયાના આ દેશના વિશ્વને યોગકસ મનાવવા સર્વોચ્ચ પ્રયાસ કરવાનો અનુરોધ કરશે એમ ધારવામાં આવે છે.

એટીયાના થોડાકાલી દેશ માટે પશ્ચિમના દેશોએ હું કરવું નેહમે તે વિષેના પોતાના વિચારોને કેનેડી ભારત માં તર્કિમંત કરવા માંડે છે.

ગુજરાતનાં નાનાં મધ્યમ કક્ષાનાં બંદરોનો વિકાસ

અમદાવાદ દિલ્લીમાં તામેતરમાં મલેલી નેચનલ કામર મોટીની સમામાં ગુજરાત સરકારે થોડી પંચવર્ષીય યોજના કર-ઓપન ગુજરાતના નાના અને મધ્યમ કક્ષાના બંદરોના વિકાસ માટે એકાદ કરોડ નેટમાં વધારે નાણાંની માંગણી કરી હતી. ને અંતે મોડે સકાનુ-પ્રતિપૂર્વક વિચારવાની ખાતી આપી હતી.

સોરાષ્ટ્ર અને કચ્છના દસ દિવસના પ્રવાસેથી પાછા ફર્યા બાદ તેમણે આને પત્રકાર પરિષદમાં બધાનું કે કંઈક બંદરોની કી ઝોન વિસ્તાર ૬૦૦ એકર નેટમાં થવા સંભવ છે. અને મુજ વેધારના સંચાલન માટે એક ખાસ અધિકારીની નિમણૂક કરશે.

દિલ્લી ખાતેની સભામાં ગુજરાતના નાના અને મધ્યમ કક્ષાના બંદરો માટે વધારાના નાણાંની માંગણી કરતા તેમણે કહી હતી કે થોડી પંચ-વર્ષીય યોજનામાં ગુજરાતનાં બંદરો પાછળ રા. ભર કરોડ અર્થવા છે, થોડી પંચવર્ષીય યોજનામાં ગુજરાતમાં નાના, મધ્યમ કક્ષાના બંદરો માટે

૧૦૬ કરોડ રા. એક કરોડ અને સિરોર કામ મંજૂર થયાં છે. ગુજરાત સરકારે રા. બે કરોડ અર્થવાર છે. આ રકમ થોડી પંચવર્ષીય યોજના કરતાં એટલી છે, થોડી કરતાં થોડી યોજનામાં વધારે નાણાં અર્થવા નેહમે અને વિકાસની તમના અજ-વાઈ રહે તે માટે રા. ૧ કરોડની માંગણી કરવામાં આવી છે અને કુલ ૧૦૭ રા. સામયાર કરોડ નેટમાં થશે.

તેમણે બધાનું હતું કે, ગુજરાતને આમર કિનારો સમગ્ર ભારતના સમર કિનારો નીળ ભામનો છે. ભારતના બંદરો માટે સરકારે રા. ૧૦ કરોડ અર્થવાર નકામી કર્યું છે. આમાંનાં રા. અડી કરોડ ડેલ્ટા અને સર્વે માટે રાખવામાં આપ્યા છે. બાકી કપોવા છા કરોડમાંથી નીળ કામની રકમની માંગણી કરવામાં આવી છે. એટલે કે ૧૦ કરોડના અડી કરોડ અને ગુજરાત સરકારના બે કરોડ મળી રા. કામ માર કરોડ થશે.

તેમણે બધાનું હતું કે ભારતના નાના અને મધ્યમ કક્ષાના કુલ બંદરોમાંનાં ૪૫ દરકા બંદરો ગુજરાતમાં

ન્યુ ઇન્ડિયા એશિયન-સ ફા. લીમીટેડ ઇન્ડીયાની મુખ્ય કંપની

અમે વહીવટ કરીએ છીએ—

આમ, દરીયાઈ, અવરયાંતર, મોલ, સાલ, મોરી, ધર કુંજ, ધર માલિકી (સાથે) અકરમાત વિ.

સાથે આફ્રિકાની અંદર મુખ્ય અમલકારો.

બલભાઈ ફરેતમજ એન્ડ સન,

૧૪૦ કવીન સ્ટ્રી, મરખન.

ફોન : ૬૨૫૫૧ ૨૫૮૪૫, ૨૮૫૧૩, ૨૯૮૪૬.

તમને અખર છે

૧ ન્યુ ઇન્ડિયા, ઇન્ડિયાની સોથ મોટી વીમા કંપની છે.

૨ ન્યુ ઇન્ડિયા ની સાખાઓ ૪૫ દેશોમાં છે.

૩ ન્યુ ઇન્ડિયા ની ૬૫ સાખાઓ કેવળ દોરમાં જ છે.

૪ ન્યુ ઇન્ડિયા : આમ, દરીયાઈ અને અકરમાત ઉપર ૧૦,૦૦,૦૦૦ પાઈડ પ્રાપીયમ લેમી કરે છે.

સહિસલામતી અને તાત્કાલિક સેવા માટે

ન્યુ ઇન્ડિયા

સાથે વીમો ઉતરાવો.

ગોવા માટે હિંદી સરકારે ઉચ્ચ અધિકારીની કચેરી નિમણુક

છે અને તેના કાર્ગિમાંથી ૪૦ ટકા કાર્ગિ આપણે છતાં છે. આ કાર્ગિને પણ વધારે નાણાં આપવા ભેગમે. તેમજ અમુકાનું કે ભારતની જે આર નેરોનો વિહાસ બધી જુઓમાં અનુકૂળ આવે એવી રીતે કરનાર છે. તેમાં કુબચલતા પાવનદરને પણ કમાવેલ થાય છે. પોરનદરમાં ગોડા પ્રમાણમાં વેપાર થક કો ભેગ છે.

પીજીબીબીની કુદરત ધબકાવવાના અણુતત્ત્વ સફળ તબીબી પ્રયોગ

મોરદનના રહીસ ભાગે વર્ષની વળતા ભેગ કોરારને તેનું કુદે પછી કે જીવન તેમ કામને જાગાવતી 'પ્રવેરકીંગ મોરદર'ની સફાવતી યજ્ઞનું પદ્ધતી. તેના પેટમાં ગોડા-રામાં આવેલી 'ગોટર'ની ભેટરી મોને દર થાક વર્ષે બદલવી પડે. તબીબી પતેકાકમાં અદિતીન ગોવા ના કિશ્કા પતે મોરદનની ગાજ નરપીતલના ડોક્ટરોએ પ્રકાશ પામી દેતા. આ કોરારનું નામ કે તેરી કોમ. તેના કુદરતના યોગક કામ પડના ભેગ કાજીને યુગા માટે થકા મોરોનરમા તેના પતે કલ્પકા કરવામાં આવી કે. પત્તુ આ કલ્પકાને પવિત્રાને તેના કલ્પની રાખેલા યુગ્મની કામગીરી કંપકંપણે પામી આવી કછી નડેલી. તેથી કોડા કમક બાદ કરત ભ તેના પતે બીજા કલ્પકા કરાજી હતી. આ બીજા પાસની કલ્પકા કુદરતના કમક કછી મલી હતી. એ કરારિયાન સર્વ-નેએ કોરારના પેટમાં કોનમેલ રહીલના તા-પી દરને લેકે, કા-સીકર કોડ મેપામો દેતા. આ કા-સીકરમાંથી કલ્પના પીજીબી. માકારથી ખાતરી મળી છે કે એનું કુદર રાખેલા કુબચ પાડકું રહેશે. કમકમ સીપારે-કાકર ના લેગ કરના કુદરતીરતને લે પામ વર્ષે ગાથાને નળું મેકારતા રહેનું પડશે

દીવની સુક્તિ માટે કલેત
ભારતની થરતી કુપર શીરગી 1૦૦૦ લોકવા દીવની સુક્તિ થરતી તથપારીએ કા થક છે અને 'કરે'માં મરે'ના પ્થેમ કામે એ કામે કરવામાં આવશે.

આ માટે એક કમીતી નિમવામાં આવી છે અને તેના અગ્રણી બી મીમન મહેતાએ ભરેર કહ્યું છે કે તેમણે ગોવાનીસ આનેસને કામે ચમકા દરી હતી. પા મીમન થરેનામે કહ્યું કે અગ્રણી કલત અકિસક હતી નહિ.

ભેગમામ
ભારત સરકારની ગોવા નીતિમાં રેરકે કરવાને માટે તેને અનુરૂપ થકી નરી તંત્ર ગોટરાઈ રજી છે. સરકારની ગોટરાઈ કુબચે કામે જલ્દ સરળ અને અવશિષ્ઠ રીતે કરવામાં આવશે.

ગોવા સરકારને પ્રથમ અને ગોવાની ગામનો, ભારત સરકારના કોટ્ટમ ક-પેલીન્ક ખાતાના કોલિયાર અમલ કલ થી કાઢીને ગોવામાં આવી છે. મો કપુ કાકામાં જ નિરુપ થકા છે. સરકારે તેમની કચેરી નિમણુક કરી છે. તેમને પોલીસ આલના ક-પેલીન્ક અવરકને કોમને આપવામાં આવશે છે અને ગોવા ક-પેલીન્ક ખાતે કામે લેવામાં આવ્યું છે

થી કાઢીની કામગીરી નહુ જ કમમળ છે અને આપાર કુમીમાં તેમજ અનેક મદતની કામગીરીમાં મળતી છે. તેમજ વડા,પમક બી નકેરેલા કુબચ કારકસ અધિકારી હતા અને વડા પ્રથમને તેમના પર ભારે વિશ્વાસ છે.

આ નવી કામગીરીમાં તેમને ખાસ કમકમે, આપવામાં આવી છે અને તેમને વડા પ્રથમ થી નકેરેલા કામ નીમે કામગીરી મળવાવાની છે.

વલ્લભ વિધાનગરમાં સ્થપાશે સરકારશ્રીની બન્ધ કાંસા-પ્રતિમા

વલ્લભ વિધાનગર ખાતે સરકારથી ની વેર શીડ કચ્છી ભેગ કાકાની બન્ધ પ્રતિમા પ્રુપચારમાં આવનાર છે અને આ પ્રતિમાની કુલ્પકાદનનિધિ રાજપતિ થી રાજે-પાપુને કલે ના. ૧૪-૧૨-૬૦ના રોજ થકી ભેગ મળવા મળે છે. આ કુલ્પકા કમકમ ખાતેનું સર-કારશ્રીનું અકાન થકુ રમારક તરીકે મળતી ભેગનું નામી કરવામાં આવ્યું છે.

આ ગથા ખમને પહેલો વળવા માટે સરકારથી પ્રતિમા કંની રમના કરવામાં આવી છે. રા. એક ભખનો ખમ આ ગથા પાકળ થકી એવી મળુતરી કરવામાં આવે છે અને તે માટે કામે કુલ્પકાવાનું કર કરવામાં આવ્યું છે

થીલ્પીમોરા-લલ્પાકાકે
આ માટે આ ભખમ પીલ્પીમોરા ના ભખીલ પ્રમારતી માકાના વેપારી થી નિરુપમા કલ્પકાવાને ગોતાના તારથી રા. પ્રથમ હમર આપવા છે અને પીલ્પીમોરા, વલ્લભ અને નરકારી

મો કાઢીની કામગીરીને અદિવા કારે મદત આપવામાં આવે છે અને એમ માનવામાં આવે છે કે પોલીસ ખાતા ના સંરકસ ડેકા કલ્પકા અનિવળ નામરિલ અને પોલીસ અમલકારે રજુમોરીની પ્રકિત મકાવતા હતા, તેના કુપર અંકલ આવશે. ગોવાની સરકાર મકરકા અને મકિસુર રામક માંથી પસાર થાય છે અને મને રામકોની સરકાર કુપર મેકા અમલ કર નિમવા ગોવાથી, કામગીરી થરતી એ થાત ગોટરક મના છે.

કુમાવિતમાર ગુલ્પકામાંથી ભખવા મળે છે કે નવી રિલ્પીમાં ગોવા નીતિ અમે હેરનિમારકા થાલી રહી છે અને કને ભારતની થરતી કુપર શીરગી-મોનો અંકલ રહેલા ભેગને નહિ મેરી મામળા મળે છે. થી કાઢીની નિમણુકને આ રીતે પણ મદત આપવામાં આવે છે.

આ અંકે કુટોની કાઢીકાપ કમીરી થી, ભારતના કુબચ પ્રતિનિધિ થી કુબચ મેનનની અકેરાતને કુબચ મદત આપવામાં આવે છે. થી મેનને લા કહ્યું હતું કે 'ભારતની થરતી કુપરથી કલ્પકાનાવાદ નાહુદ કરવાને ક્રોકે ભારત થરાવે છે.

આને તેમજ કલ્પા માટે પ્રકિત કરી રમા છે. સરકારથી પ્રામેની આપનાને પરીકાને ભે-માર કિવલના તેમના આ પ્રમાણમાં કુદરતી ભાર હમર કુપરની રામે ભારક કોવાનું ભખવા મળે છે અને કલ્પ વે માટેના પ્રપાસ થાજી છે.

લોથ-લ્પા કેલ્પ
અમેની ભખન્ધ કલ્પમાં પ્રથમ કામે કલ્પના માકા કોમેલના મરેપાવાના

ગુજરાતી રેકોર્ડો
હોંકુસ્તાનમાં ભનેલી ગુજરાતી રેકોર્ડો, કવે અમારે ત્યાં મળે છે.
૨૦ રેકોર્ડોમાં ભોલસ કેવળ રી. ૩૦-૦. રેકોર્ડોમાં ભજને, નાલકો, ગરબો વિગેરેના સંગ્રહ છે. હિંદના 'લોલક કિલ્લ' માં કુદી મળી રાશે.
આવો તક અને ભાલ કુદીથી મળશે નહિ. પેલી'અ અકેત- પાલેલ સંગ્રહો-સી.એ.પી.ના કોલ્પકા અમે લલ્પા છેએ.
નેશનલ રેકોર્ડ કંપની
શીથ ૨. અજમેરી અલરેકલ, કોલ્પ ૧૪૧ કો. કો. કો. ૧૦. કો. કો. ૧૫૫૫. - ૬૨૦૦.

પ્રમાણક ડા. બી થારન્ક થકેલાએ 'લોલકાકીનું મનોરામ' એ વિષય પર આપ્યું આપ્યું હતું.

એ ભખવામાં એમણે પહેલા વિષ-કુદને અવે થરેલા થરકાકાના કરારે માંથી એ કલ્પિત મનોલકા અ-મી એમ કમનીમાં કરકુબકારકાકીને અ-મ આપી એ મતાવી ગોટરાકીમાં કલ્પિતતા એ કુબચ કલ્પકા લોવા પર ભાર મકેલા દેતા

'નહેરુ ચાચા'ને બાળ-કેના અભિવાદન

નવી રિલ્પી
લ્પા પ્રથમની નહેરુએ તેમના ૭૫મા અ-મકિને તેમના નિવાસમાને હમરો ભાજીને કમાલમાં આપવાર આપ્યો હતો. થી નહેરુએ વરકાની મોનમાં ભાજકેને આપકામાં તથે કિપાજાના કુર્મના ગુલુ કિરગી દેશવા હતા. તેમજ ભાજકાના અભિનંદન, તેમની નાની મોરા અને તેમના પ્રેમ નો રવીકર થકી હતો

ભજકાકાના કારે, કુબચની કમગી અને ભજકેકાના કુર્મે વડે થા પ્રથમ ને થી રેવામાં આવ્યા હતા.

૪૫ પ્રથમને તેમના અ-મકિને અભિનંદન આપનાર ભાજકાએ તેમને મોલક, રમકાઈ વિગેરે અને કુલ્પકાથી નવામ્પા હતા.

એક ભાજકે અમગીન વડે કહ્યું હતું કે 'પંડીતજી, એ આપને માટે સરકારના રાખ્યું હતું પણ વે ભાવવાનું હું છતાં થકી છું.'

૪૫પ્રથમે તે કોરારને અખાયો કારે તેના અકેરા પર આનંદની રેખા મેરે હતી થકી હતી.

કામમામાં રાપરપલ ડા. રાજેન્ક પ્રકારે થી નહેરુને ભાજ કુબચને કુર્મે એક થરી તેમને ભેટી પડ્યા હતા.

આ કુપરકા પ્રથમ અંકાના પ્રથમે કલ્પકા કમકા કામપાસો અને કોલ્પકા પ્રકુમે તેમને અભિનંદન આપ્યા હતા.

પત્રકાર પરિષદમાં વિનોબા

★ ★

પ્રશ્ન : તમારા સ્વૈચ્છિકતા કામમાં કયને કયને સહભાગી હતા?

વિનોબા : એ તો તમે પેલે માણ છે કે, તમે પત્રકાર છો તેની સાથે-સહ નાનરિક પશુ છે ને? એક વાર્ષિક તરીકે સ્વૈચ્છિકતા કામની તમારા પર નેટની બાદર પડી હોય તે પછી તે કામની સહભાગીને અંદાજ તપને આવી શકે. હું તો મારા કાર્યની સહભાગી બાવપણું મને તમને જ માનું છું.

પ્રશ્ન : બપોરે સરકાર કલ્યાણકારીની રચના કરી રહી છે ત્યારે પછી તમારા સ્વૈચ્છિક કામની શું બદલે છે?

વિનોબા : મને તો લાગે છે કે સરકારનું આ નવું કામ કલ્યાણકારીની દિશામાં થઈ રહ્યું છે એ વાતનો અંતરને બદલે નથી એટલેસે જાનતા સ્વૈચ્છિક તરફ આકર્ષણ રહી છે. જનતા પક્ષે ને વધુ સ્વૈચ્છિક-પાત્ર સમર્થ રહી છે. કોઈ જ એની હરિમાદ નથી કરતું. આપણી સરકાર પોતે કલ્યાણકારીની રચના રહી છે એટલે તમારા આ સ્વૈચ્છિકતાને સ્વૈચ્છિક પાત્રની અમને બાદ નથી બાધાતી. બેઠકની જનતા તો ખુબ ખુબ ચક્રને સ્વૈચ્છિક-પાત્રમાં પ્રેમને કર આપી રહી છે.

કોઈનીએ એવી હરિમાદ નથી કે સ્વૈચ્છિક એક પ્રકારનું અભ્યારણીય અભાનર કાસન બહી રહ્યું છે, આ તો સરકારની ઉપરવડ અમને એક જાતનો કર ઉપવાની રહ્યું છે. એવી કોઈ હરિમાદ મેં જાંબળી નથી. પ્રેમ પૂર્વક અને અમારા પ્રેમનો કર ઉપવાની રહા છીએ.

તેથી એટલું સ્પષ્ટ છે કે જનતાની સ્વૈચ્છિકતા કામને જીતી છે; અને તે નથી બાળે સરકારના કામ કાસ પૂર્વે નથી થઈ રહી તેથી આજનું રાજ્ય કલ્યાણકારી નથી. અર્થ સુધી જતા કિંદિત હોય ત્યાં સુધી કલ્યાણકારીની રચનાનો કોઈ કાંઈ નથી.

પ્રશ્ન : તમને નથી લાગતું કે આજ તો ખુબ પ્રેમ ઉત્પાદન વધારવાનો અને જીવન મોરચું ઉચું ચાલવાનો છે?

વિનોબા : પંચમર્થીક મેળનાએ આ ઉત્પાદન વધારવા પર ભાર મૂક્યો છે. ઉત્પાદન વધારવાથી અગ્રુરોને કામ મળશે અને તેમનું જીવનમોરચું ઉચું આવશે. પરંતુ ખુબજાલ વાત આ નથી. માત્ર ઉત્પાદન વધારવાથી સમાજ કલ્યાણની દૈર્ઘ્યે સમાજની દિશામાં આવજા નહીં વધે. અમાજની નીચેના નીચેના માણસ પ્રત્યે અમાજ અમાનું નોંધ, આપણા કારીરના જે અવરને, સારી કામતામાં, જે તેમને

આજ સુખનો વિશેષ અનુભવ નથી થતો. પશુ જે અવરને અમાજ કામતામાં જે તેમને કુઝવેનો અનુભવ થાય છે. તેથી કુઝવે અને પોષિતો પ્રત્યે અમાજ આજ અવરનું નોંધ.

પદરવની વાત તો એ છે કે સુખી માણસોના દિલમાં કુઝવેનું કુઝવું કરવા માટે એવેની વધી નોંધ. અમાજને કુઝવે અને વાતનામાંથી સુખ ક્યાં વિના તેમને અવર ન વળવો નોંધ. આજ સ્વૈચ્છિકનું કામ ક્યાં છે. આજે તો કેટલાક જનમરચીએ વધુ નાતર કામતામાં જીવી રહ્યા છે. તેમને માટે આપણે કેટલું કમું ને વિચારવાનું છે.

પ્રશ્ન : કોંગ્રેસ અધીવાદી નથી શું?

વિનોબા : કોંગ્રેસ અધીવાદી તમારે છે પરંતુ આજનું તેવું કાસન અધીવાદી જ છે એમ ન કહી શકાય. તે છે પશુ આજે નથી પશુ. અધીવાદી ના કાસ ને અધીવાદી કોંગ્રેસ નથી અપનાવ્યા, તેણે કાસિત અને વાસ્તવિક નીતિને માન્ય કર્યું છે. વાસ્તવિક નીતિની ચતરણ એ છે કે ત્યાં કિંદાની બાદર પડે ત્યાં કિંદાનો ઉપવેચ કરવા

માં આવે. આજની કોંગ્રેસ સરકાર અધીવાદી નીતિનો કાસ કરી શકે એમ નથી. તે અધીવાદી પ્રત્યે બાદર બદર રાખે છે. એમ તો આજે સમાજવાદી, પ્રજાસમાજવાદી, સ્વતંત્ર એમ ત્રણ જ પક્ષો અધીવાદી પ્રત્યે બાદર કરાવે છે. કામવાદી પણ બાદર નથી રાખતો એ તેની સ્વચ્છ છે. પરંતુ અધીવાદી પ્રત્યે આટલો બાદર હોવા, કરત કોઈ પશુ પક્ષ એ બાદરને અનુરૂપ કામ નથી કરી શકે. એવી સ્થિતિમાં આજ સરકારનો જ કાસ કેમ કાઢીએ? એ તો જાણે કાસ છે.

પ્રશ્ન : નહેરુ અધીવાદીના ઉત્તરોપકારી છે. પરંતુ એ વર્ષ પહેલાં એક વખત એમણે કહેલું કે તેઓ અધીવાદી નથી. તમારું શું માનવું છે?

વિનોબા : તેમણે કોઈ કહ્યું છે. અધીવાદીના સિદ્ધાંતો કાસે તેમને જે વાતને છે એ તેમણે પહેલેથી જ બદર કરી છે, તેને હુપાવ્યા નથી કે તેમની આત્મકથા જીવે. તેમાં તેમણે અધીવાદીની નીતિ પ્રત્યે પેતાના અતેદર સ્પષ્ટ કામતામાં બદર કર્યું છે. અધીવાદી ના કેટલાક સિદ્ધાંતોને તેઓ માને છે.

સ્વ. મી. એ. કીરેદકર

અણ્ણીતા કીરે કામ'કર મી. એલેડ' કીરેદકર તમા ગુરુવારે તા. ૨૪ નવેમ્બર ના દિને પેતાના નિવાસ સ્થાન ૪૩૧ પાઈ રોડન રોડ, ઓનપુર પાઈમાં મૃત્યુને અધિન થતા હતા. સ્વ. કીરેદ-કર, રાજકારી ન્ણિક, વકીલ, સરકારી

સિવાઈ અને સમાજ સુધારક તરીકે ઉચ્ચ આદિકારમાં પહોંચી આવજા પક્ષે આજ અણ્ણીતા હતા. આ સિવાઈ તેઓ પુ. મહાત્મા અધીવાદીના જીવન સાથી પશુ હતા અને સ્વૈચ્છિક વખત તેઓ 'પ્રિન્સિપલ એપિનીયન'ના તંત્રી તરીકે પશુ કામ કર્યું હતું. અને કોઈએ છીએ કે પ્રજા તેમના આત્માને કાસિત કરે.

એ કેટલાક સુખજાત સિદ્ધાંતો છે. જેમ કે કામવાદનો પ્રેમ, આતરરોષ રાજ-નીતિમાં કાસિત ને અધીવાદીની નીતિ વગેરે. આ અધી નીતિઓમાં તેઓ પૂરેપૂરું સહજ થતા છે. એ પ્રકોર્મ અધીવાદીના સિદ્ધાંતોના મિત્ર અમાજ તેઓએ કરી રહ્યાં છે. તે માટે તેઓ બાદર બાદર પ્રકાસને પાત્ર છે. અને બદર કામતામાં પશુ મેં તેમની આ માટે ખુબ પ્રકાસ કરી છે. બપોરે હું પંચમર્માં હતા ત્યારે નહેરુ વિરેદનીતિ અંગે મળી થયાં એ મળી'તી. તેની અજાણતા અંગે મળા થઈ જાતાવતા હતા. એ વિર-રિધિમાં કાસે કાંઈ મોલવું નોંધ એમ અને લાગ્યું. એટલે મેં બદર સમામાં તેમની વિરેદનીતિના અમર્થમાં હું નોંધ.

પરંતુ જે આમતોમાં નહેરુને અધીવાદી વિચારસરણી કાસે અતેદર છે એ જાણતો બપોરે તેઓ પેતાની નીતિથી કસવાની કાસિત કરે છે ત્યારે તેમાં તેઓ સહજ નથી થતા.

નવા પુસ્તકોની માહી સંસ્કારિતાને કાંઈ રી. ૬-૦ કોપ મોરો કોઈ કાળા રી. ૭-૦ આ એપીસોપી મળશે. 'Indian Opinion' P. Bag, Durban, Natal.

શુભ પ્રસંગો માટે બેટ !

સીઓ અને પુરૂષો માટે

ઘડીચાળ !

૧૭, ૨૨ અને ૨૫ જુલાઈનાં
અંશિમેટીક કેલેન્ડર.

- રોમર
- રાહરી
- લેડો
- રૂસર

વિગેરે દરેક જાતનાં ઘડિયાળ.

ઉપરાંત પુરૂષોના શર્ટ સુટ, પાયલમા વિ.
તેમજ બાળકોનાં કપડાં.

હોલસેલ ભાવે મળશે

બોક્સ ૫૬૮૮, ફોન : ૮૩૫-૨૬૦૬

વલ્લભભાઈ બી. પટેલની કું.

૪૪, મારકેટ સ્ટ્રીટ, જોહાનીસબર્ગ.

વિવિધ વર્તમાન

અંગ્રીજાને પણ ૧૯૧૨માં જાણવાર રાજ્યતંત્ર મળશે

અંગ્રીજાને બંધારણીય સુધારા આપવા બાબતમાં તપાસ કરી રીપોર્ટ કરવા સર હીસરી બેગનું જે કમિશન નિમણું કર્યું તે કમિશને મળ્યા એ સહિતનાં પોતાના રિપોર્ટ પેશ કરતાં એ રીપોર્ટમાં કરવામાં આવેલી ભલામણોને અનુસરી કહે અંગ્રીજાઓમાં રાજદારી સુધારા કરવા માટેની દરખાસ્તોવાળું બીજા અંગ્રીજાઓની પાસે જમાર્ત વજીર મનાર છે. આ બીજા પાસે થતાં તેઓની દરખાસ્તો સુધારા ૧૯૧૨ના અનુચારીની ૧૭ અને ૧૯મીને અંગ્રીજાઓમાં સુદૃષ્ટી થશે અને અંગ્રીજાઓને જાણવાર સરકાર આપશે.

સુદૃષ્ટી પછી નવી એકમસુદૃષ્ટી નીમાર્ક, તેમાં વડા પ્રધાન અને બીજા સરકારી માર અધારે છે. ઉપરાંત સીનીય સેક્રેટરી, એડર્ની જનરલ અને ફાઇનલ સેક્રેટરી સહયોગ તરીકે રહેશે.

ધારાસભામાં ૨૨ લોકલ સભા, પાંચ સરકાર નિયુક્ત સભા અને નવ નવી એકમસુદૃષ્ટીના એકમ એડર્સીસી મેમ્બર રહેશે. આ દર- ૧૨ અંગ્રીજાઓને જાણવાર રાજ્યતંત્ર સુધારા કરે છે.

રેલીઝન્ટી સલાહકરી સુધારા રાષ્ટ્ર- કરની નીમણું કરશે જે ધારાસભા જાહેરના કરશે. ધારાસભાની પહેલી મેકમાં સભામાંથી કેપુરી રાષ્ટ્રકર સુદૃષ્ટી.

૫૬૪ રીપોર્ટમાં ભલામણ છે કે વિશ્વ પક્ષના મેતાને સરકાર આપ રાખ્યા અને તેને પચાર આપવો, આ ભલામણ પણ આપવામાં છે. બીજી નીતિ સુધારાની આ ભલામણ છે.

કામ કરતાં વાદરાઓ

કાલિસ્ટન (રેકાસ) રાજ્યમાં જાણનાર એક આલુસ એવો દાવો કરે છે કે આરા આધુનિક જીવોમાં કે આલુસો વિના ચલાવી શકે તેમ છે. એ માટે મારી પાસે આપમેળે ચાલતી બંધારણના નહિ પણ ચાલાક વાદરાઓ છે. એજ પોતાના કારખાનામાં પણ અંગ્રીજાની વાદરાઓ કરે જમાવ્યા છે. તેમનાં નામ છે હાડી, પાડી અને મોબી. તેમને સાંખા સમય સુધી તાલીમ આપવામાં આવી છે. તેથી પોતાના કામકાજ માં કુશળ બની ગયા છે. તેઓ પુરતીની કાઠીનાં કપર મેકાટે છે, આરામ પુરતીનાં પેડાં બાંધી આપે છે, રાજ્યવીધિને પેશ કરે છે અને બીજી કાઠીને પાડું પેડીય કરે છે.

એ આ રીતે જાણનાર આપ્યા કરશે તે એ માનવી ફોરમેનની રજાએમ કેળવવામાં કામ માટે અંગ્રીજાની જિંદગી રોજની તે આપ્યા રાખે છે.

એડીની કાલુ કચેરી કરી

આલુસ એક તાજેતરમાં બંધારણ કાલુની એડી સાંખા અને આપ્યુ છવ્વા કચેરીમાં પુનઃસુધી ભાગ છે એક સાંખાના પ્રમુખ એકર પ્રથેનીએ જાહેર કર્યું છે. એમણે કહ્યું છે કે એડીની કામ કાલુ આલુ છે. જે સોડાએ આપમે દિવસે કચેરી બંધ કરી કાળી તેમણે અને મારીઓ ચોપી રીપોર્ટ છે, અને તેમની મુદતોમાં સંબંધે એક પ્રતિ- નીધીપત્રેજી મોકલ્યું છે. આ રીપોર્ટમાં સાબળના ને નિષ્કૃષ્ટો મેવા કે અંધાલન સમીતીની એક કચેરી મોકલવાનાર છે જેમાં બીજા અને એકસાડા કાલુ રહેવા વર્તે છે. નવેસરથી હોદ્દાઓની સુદૃષ્ટી કરવી કે નહીં તે પણ વિચારશે. કાલુના મદદનીસ મંત્રી એવવામાં એડી પહેલી મળા છે.

એડીએ નીમેલી સુદૃષ્ટી

સમિતિ નેશનમાં આવે મનિવાના પ્રતિપત્ર મેમ્બરની રજાએમ કમીટીએ એક સુદૃષ્ટી સમીતીની રજાપના કરી છે. આમાંથી સુદૃષ્ટીમાં પાંચ જાણનાર બીજા-પુરતીય એડીયન મેકાટે માટે પ્રેમિક ઉમેલવારોને રોજ આવે તેવા પ્રેમિક સંમેલનમાંના કલાપના અનુ- સંધાનમાં આ સમીતીની રજાપના કરાઈ છે.

સમીતી આચાર્યક ઉમેલવારો પાસે થી અરજી મંજૂર અને તેમને પ્રેમિક વતી સુદૃષ્ટીમાં ઉભા રહેવા રીપોર્ટ આપશે. પ્રેમિકની નીતિ અને સુધારનાની જાણવણી સંબંધે આપ્યા ઉમેલવારોએ એક પ્રતિપત્ર ૫૩-૨૨ સહી કરવી પડશે.

સા. રેડેરીમાં

બીજી પાલોમેન્ટમાં બેનર સમય માં જોન રોનેકાવેસે બની દરખાસ્ત મુકા છે કે સાઉથ રેડેરીમાં અત્રા બીજામાં રેડાર જમાની ખાતી મળતા સુધી સંલગ્ન રેડારીયાનું નવું બંધારણ મુલ્યથી રાખવું અને આ બાબતમાં વિચારણા કરવા જાણનાર બીટને બંધારણીય પરિષદ બોલાવવી.

વિનોબા સાવેના રેડારીયા

સુખ કૌપી

પોરેલ સાથે થી. ૩-૧

સભા : "Indian Opinion", P. Bag, Durban.

ચારી જેવો અજાણ !!!

રેડારીયા-કરીબના વાચકો. તેમણે સુધાર, અજાણમાં ચારી એક તે સુધા અજાણ કરી પાસે કાઢી કાઢી નહિ. વજોડામાં કે રેડારીયા વર્ષા મુકે ત્યાં બધું જાણનાર રહે, પીરસેલી વજોડા પછી રીપોર્ટ વેક, અજાણમાં કોંઈથી આવ રહે. છુટે તલિ અને પોતામાં ધક્કાલ સહેલાં, વજો સુધી વાપરી જાણનાર ખૂબ અને જિંદગી એક આપવા માટે અતિવજામ હોવા, પવાલાં, વડાકા, જામ લાવેલા, તવેલા, કાળી, કાળી, અજાણ, એવા આટે ખાસ પંડા અજાણ, અજાણ, રીપો, આજનાર, અજાણની-રેડાર, વિમેર.

તકત ડીપથલ આવે અજાણ. વજોડા તે પહેલાં આપ પોતાના અંધાઓ છે. વજોડા આટે જાહેર પણ કરી આપીએ જીએ, અજાણ કોડાણ : આજરો હેટર (પ્રો) લી.

(બાંધાબાઈ આરતન એન્ડ સન્સ) રોજ ૨૫-૧૨-૧૭ — પહેલે અજો, — પો. ઓ. ૫૨૫૭. આરતન એન્ડસન્સ — ૩૩ નેવર રીડી, — એવાનીઅજાણ

ખાસ દરખાસ્ત : હિંદની અમ.

(વજોડામાં આવેલો તાજે માત)

હોલસેલ વેપારી આવે

જલુ સુધામ ૩ લોલા ૩૦-૧ ૬૦૫	સુધાર રાણી ૫ ૨ ૩૩-૦
(પાતળી અને બધા હાકડીમાં મળશે)	" ૨ ૩ ૧ ૮
એકે એક હિંદીય ૩ લોલા ૩૫-૦ ૬૦૫	" ૧ ૨
" ૩ ૧ ૧ ૨ ૨-૦ ૨	" ૬ ૨ ૪
મમેલી ૨ ૧ ૧ ૮-૦ ૨	જોડા મમેલી ૧ ૨ ૪-૦
" ૧ ૧ ૧ ૨ ૨-૦ ૨	મદદ મુપ ૧૨ કાઢીને ૧-૦

એકર સાથે રાકડે — કરખન આરેના આ

હમારી પાસે અસલી બાસમતીના ચોખા પણ છે બાસમતી ચોખા રી, ૧-૦ રતલ.

(એકમાં એક ૧૦૦ રતલ મળશે)

અમે નીચેની વસ્તુઓ કાપરેકા હિંદીય કરીએ લીએ.

આરે અને કીકાપલ આવે મળશે.

અમારા માધક લીસ આરે લખે :—

ફરેક જાતના હિંદીયન લાલ, મશાલા અને કરીપાણું, એ બદામ, આમલી, આખા તાળીયેર અને ફરેક જાતના છપોડાં ચોખા.

K. HARIBHAI & SONS (PTY) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail

81 Victoria Street, — P.O. Box 2156 —

Telegraphic Add. "BHAISONS"

પો. બો. ૫૨૫૭ — રેડારીયા ૩૩-૫૬૨૦

રેડારીયા એડરેસ : "અમતો"

અમત અધર્સ (પ્રો) લી.

૧૪ કેપ્ રેડારીયા

એકા નેકા અર્થ.

હોલસેલ અને હિંદીય અર્થના અને છપોડાં

ખાસ કરીને હમારી ત્યાં હિંદીયન અને હિંદીય સામગ્રી,

આપમાં બંધાવવાના જાત જાતના રેડી લેલો

રેડારીયા કરી, પીરસવા અને એકસુધીઅજાણ

વાજોડા-કામ અને ખાકીરીની બંધારીઓ-

રેડારીયા અને રેડારીયા લગત બીજા અનેક રેડારીયા બીજા બીજા અજાણ મળશે.

વર્તા

સર્વોચ્ચ ધન

શ્રી. શિવભાઈ આંબેડકર, કુઆન્થા

વૃથો થયાં એ આશિસ્તાન મહાન સફરને માટે એક આશ્ચર્યની રજૂ છે. ભવાયિ એ વિજ્ઞાન-દિગ્ગજી સ્વરૂપના વિજ્ઞાન થતો રહ્યો છે. એમાં સારી સંખ્યામાં ભાજક-ભાજીની અવધાર કરી રહ્યા છે-સરકારના પાન કરી રહ્યા છે. એમાં ધાર્મિક, નૈતિક તેજસ્વી અસાધ્ય વિષયો આપાદે છે.

અન્ય સ્વયંથી પધારેલ આનંદો પશુ એ સિદ્ધાન્ત અંશ અને સિદ્ધાન્ત પ્રત્યે પ્રકાશના જલ્દિયો કાઢે છે. પ્રકાશ કરી વખાણ કરે છે. એનું એ વિજ્ઞાનના ઓછું કંઈ કંઈ એ વિશે આશ્ચર્યજનક કાઢીને છાયાકાશ થાય છે. તેને પ્રત્યુત્પન્ન વાજતા એ વિજ્ઞાન-દિગ્ગજી અધિપતિ સદર્શ કહે છે.

અમારા આ આપમાં એક ધનદાન અધિકાર થઈ ગયાં. તેમણે જીવનમાં અસંખ્યથી ધન ઉપાજાવ્યું હતું. પોતાની સમગ્ર કલ્પિત કૌશલ્ય, એ અવધાર મુજબ ન હોતા. જીવનમાં એમણે કંઈ કમણી કરી હતી તે તે ધન-દેહવ, પ્રવચન, કુશલ, ઉત્તરપોથી વિગેરેમાં સમાવી હતી. જીવનનું એક જ એવું અને તે પેલો અને એની સાથે સંકળાયેલો કુટુંબો. તેણે રાત ન મોઝ, દિવસ ન ભેર્યા; એવો અતિ પરિશ્રમ કરી ધન-કમાણું કર્યું અને પશુ દુષીભવ એ રીતે ધનનો સંચય કર્યો.

આખરે એ ધનપતિ માટે સુખ કામ્યે ન હોતું. ધન તો હતું પણ ભાજકો ન હોતા. તેની ચિંતા રહેતી. તે ધાને માટે બિલિ મહાત્મ્ય પ્રાપ્ત થયા, અને એ કુખ દબ્યું. ડાહ્યાને માનિ ના રૂપોનાં મેલો બનાવ્યો અને તે માંડપણમાં ડાહ્યા ભીત બુલ્યો. ભાજકો એ પશુ કહત ધન કમાવા પ્રત્યેક અનુદા પ્રોત્તી કેળવી. વજા તે જન, કપડ અને અપ્રવચી તેજી પશુ સિદ્ધાન્ત પ્રતિ વળ્યા નહિ. સિદ્ધાન્ત વિદ્યાના રહ્યા એટલે સરકાર વિદ્યાના રહી ગયા. અંધારમાં રાત ધનના મેળવ્યું, વિજ્ઞાનથી સાચું ધન કમાવાનું મુક્યું.

સમય જતાં તે ભાજકો મોટા થયા, અને એક એક પ્રત્યે અવિશ્વાસ, પ્રધાન અને વૈરવૃત્તિ વધારવા લાગ્યા. ડાહ્યાને એની ચિંતા થવા લાગી. ડાહ્યાની જીમ રાતે જીટી ભરી, ઉપાધીની પરવર નો અંત આપવા ન લાગ્યો. એવરે ડાહ્યાએ સફર નાવ્યા-અમથી ભોળા. કે એમાં એ સંજ્ઞાની ઉપાધિમાં બહુ ભૂલી નવન-વિચારી ભાવ.

એ બધા ટીકારી થયા પશુ એ સરજામત થઈ હોમ તે ભવ ખર્ચ! એ અંધ અને અસાધ્યતા કુટુંબમાં હોવા ભેખે તે રહ્યા નહીં, એમાં જોડી ડાહ્યાની એક તરફી રોચણી પશુ હામ કરી રહી હતી. અને તેથી મલેખ ટીકારાઓ વારાવરણી ડાહ્યાની

કુટુંબ મધ રહેવા લાગ્યા. ડાહ્યાએ સફરને ખર્ચ પૂરતો કિરકો આપી કુટુંબ કર્યા. ડાહ્યાનો કામ ભોળો થવાથી એ તો જોર વિરખા. મધાન્ય પુર્યા પાત્રોએ અંતર્યા. અને એ ડાહ્યાની અનુદા તરીકેથી થોડી મધી આપાત્ત બીજામ કરવા લાગ્યા રહી સહી પ્રતિજ્ઞા કુખાવવા લાગ્યા.

એ ડાહ્યા મધપણમાં એકમો અનુભવ થઈ ગયો. ધર્મ પ્રત્યે પશુ એને ચિત્ત ચોટતું ન હોતું. એ એના સજાવમાં નહોતું, એની પત્ની પશુ એની અન્યથ સ્વર્ગે સીધારી, અને એ ઉપાધિ પાથી પ્રકાશ થઈ. અંતર્યા રહ્યો એકરો એનેજ. ડાહ્યાના અનુભવી કિવસો મજાવા લાગ્યા. કુટુંબમાં મધા વળે ની વૈરવૃત્તિ એટલી બધી નથી કે દીકરાઓ એકમેકનું તેમજ પિતાનું રો ભેવા પશુ શણ ન કતા-કરણને ભોતા પશુ નહિ. ડાહ્યાએ પશુ દીકરો એને એક પાઠ પશુ ન આપવાને નિર્ણય તો કરીજ દીધો હતો. પશુ પોતાની મિલકત નાકકની વેચાઈ ન ભવ તે માટે એને પ્રુપ ચિંતા રહેતી એનો જીવ પેલામાં હતો. અને એના કંઈક પુત્રના જીવો એની વધારે ધાવા હોમ એ રીતે એને ધન-કમાણું વિચાર મુક્યો. એ જીવમાંથી અનુભવી પાઠો રચાય ગયેલ એને રચના લાગ્યું. એનું જીવન ધન થયું. પોતાના ભાજકોના ભેમ સંજ્ઞારના ભાજો સંજ્ઞાર ધન-વિજ્ઞાન વિનાના ન રહે એ માટે એણે વિજ્ઞાન ક્યું તેમાં આપના પ્રતિજ્ઞાત માણસોને ભોલાની તેમની અંધારી અંધ તેમના નામો અખાલ્યા તેમને આખી મિલકતમાંથી વિજ્ઞાન થઈ કરવાનું હોતું, અને એ વિજ્ઞાન પર સંજ્ઞાર ધનના સુરોચ્ચ છે, એવી નકતી મારવાનું સુચવી એ ડાહ્યાએ નચિંતે પ્રાણ તલ્યો.

એજ આ અખાલ્ય પ્રમાણ. ડાહ્યાએ એ વડીલનો ઉત્તરવિચાર-પ્રતિજ્ઞા છે

તે તરફ પ્રુપ નભરે રેઈ એક આંખડો એ કુમેરપતિનું નામ ભણવા અભુરતા રહ્યો. પેલા અધિપતિએ એ અખતે અવધ ભોન થેવી માફુ રિમત કરી ભામળ કહ્યું, 'એમની જોડાપ' એ આજ થઈ. એ એટલા નિરવાજ બન્યા કે પોતાનું નામ સુધા ન કહેવાનું, કદો એવનું ચિત્ત ન પ્રુપવાનું એ પશુ વિજ્ઞાન નોધી ગયા-એને જીવનનું અવરજ અધી થયા.'

તેમાંથી એક અધિપતિ એ અન્ય પ્રમાણ પ્રતિ વિચયપ્રકાર કલ્પિ રેઈ પ્રુપ પ્રકાશ કરતા અવધાસ ભોલી રહેલો.

ધન એ સમારક!

ધન એ ડાહ્યા!

ધન એ દાન!

અન્ય પ્રકારો માટે

અમને મળે.

મુસ્તી અજકના અને સ્વેચ્છકીય કીમે.

શ્રી કેપ્ટનની અંતર કેપ્ટન નીચે કુશલવચ્ચ અને રોચીવાચ ભવ પશુ અમમાં વખરે પ્રુપરે આવી રસોઈ કરવાને અને અનુદા કરી.

કેપીટન્સ બાલકની હોટે

(ધી ડેનર મીમર્સ હાઉસ)

એ અને વિદેશીયા સ્કાલના પ્રુપાપર -

ફોન નંબર ૨૩૪૧૪ . ટેલીગ્રામ: KAPIT

આફુ, અસંખ્ય અભર ભાવ, નારીએલ નં. ૧ રૂ. ૧-૦, બેગ (નંગ ૧૦૦) રૂ. ૬૦-૦.

કુશલ દાર માટે અધિકારના -પ્રુપાપર અભર ભાવ, મહાદ, કુચી (મી), પ્રુપ વાવ આપા, પ્રુપ, પ્રુપ આપ (અમા) રોચી રંગરો મોલ, દરેક ભવરો મરી અમાલો વિચરે કપેલા રેઈ રાંધીએ છે. છુટી અને થેવલી પાન ભવર આપ, વોરેલ અફુ. પ્રુપ, રતાફ, ભાંગા કમલર અને ભીલી કમલરની મિલકત આફુ છે. રોચીવા, અસાલેન્ડ અને મિલકતવન કેમિયા અસાલે કપા ખાન આપી ડોઈ પશુ વરત વખોડ ભાવ મોલમ્.

All prices subject to Market fluctuations.

A. KADER & Co., (PTY) L

WHOLESALE FRUIT MERCHANTS

P. O. Box 251. DURBAN.

ધીરુમાઈ પી. નાયક

પ્રુપાપર, પ્રુપાપર, પીમાનાં અને અન્યક એમનાં કીરુસાન ભવર કુપીવાના ડોઈ પશુ આમની કપાઈ રિચાઈ ભવર માલે પ્રુપાપરી કરવા થેરે મારા અખતર મારણે પ્રુપાપર કરો છંડપી, આપ, મારી, કુશલ, અસાલ, ખેડાઓ, વિદેશ નીચા હસાવા આપીએ ભવે.

કંઠપટાક, વરજાવ ટેકલ, કિલકાવા મોખા અખાવ રેવનુ સડીકી કે વેપારના અપરે-સો. પાકપીડાં તેમજ અધીએલને ભાવભોમાં કઈ પશુ હી ભીધા વિજ્ઞાન ભવે મારે અમાલ આપીએ ભવે. તેમજ પ્રુપાપરનાં ભાઈ ભોચીએલન ભવે ભોચીએલ અને કંઠપટાક કંપની કીચીએલ પ્રવિનિધ.

Office:

9 Barkly Arcade,
38 Market Street,
Phone: 339033,
Johannesburg.

Residence:

52 Falders Memorial,
13 Kort Street,
Phone: 338614,
Johannesburg.

ફરનીચર! ફરનીચર!! ફરનીચર!!!

એવરુપ પ્રુપ, અધર્મોચ્ચ પ્રુપ, વેદવિજ્ઞા, વેદવિજ્ઞ એવર, આઈએ એફીસ રેચ, પ્રુપ કેપ, રેચ, ભવન મીલકત ભવે ખરીદી કરશે. અને પશુકી કાલ હેવા પ્રુપાપર નહિ.

—એકલ, રેચ અને કીચન કરેલ—

એ કપાઈ કેપર નીચે તરવાર થાય છે. તેમજ સોલ કોલેઈ કરવા રહે છે. આમ રોહા માવેના પ્રવેશ એક અંધારો અને વેપાલ અખલ વખરો.

L. MISTRY

51 BREA STREET, BURGERSDORP, J'BURG.

PHONE 23-4691.

BOX 2526.

Printed and Published by Mrs. Subho Ganguli, International Printing
[Private] Address: INDIAN OPINION, Private Bag, Durban, Natal

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1902.

Former Editor: Manilal Gandhi—1918-1936.

No. 42—Vol. LVIII.

Friday, 9th December, 1960

REGISTERED AT THE G.P.O. AS A NEWSPAPER.
Price: FOUR PENCE

Pakistan Envoy Expresses A Hope

INDIA AND PAKISTAN WILL MARCH TOGETHER

(“Indian Opinion” India Service)

Indian President's Powers

(“Indian Opinion” India Service)

NEW DELHI.—Dr. Rajendra Prasad's recent reference to the need for a legal study of the powers of the Indian President continued to be the subject of animated discussion in the lobby on November 30. The matter has gained additional interest in view of the report that legal opinion was in fact, obtained on two specific points some time ago on a reference by the President.

It is understood that, on the first occasion, an inquiry was made by the President whether he was bound to accept the advice of his Ministers in his capacity as visitor of the Delhi, Aligarh, Banaras and Viswambharati Universities.

The Government sought the opinion of the Attorney-General who advised that the President was bound. On the second and more recent occasion, the President reportedly inquired of the Attorney-General whether he was bound to accept the advice of his Ministers in his capacity as the Supreme Commander of the Armed Forces.

The Attorney-General advised that he was so bound.

NEW DELHI.—The hope that “in the days to come Pakistan and India will march shoulder to shoulder in the tasks that lie before them,” was expressed by Mr. A. K. Brohi, High Commissioner for Pakistan in India, in Bombay on November 30, 1960. Speaking at a reception given in his honour by the Progressive Group at “Gul Mohr” Mr. Brohi, after that preliminary remark, addressed the gathering on “Progress” a subject chosen by himself for the occasion.

It was a scholarly address and the speaker drew copiously from various systems of philosophy, quoting a number of adages in support of the definition that progress was something more than the multiplication of means of satisfying the basic human wants, such as food and clothing. Mr. Brohi said that the purpose of progress was the same, namely to reach a certain goal, but the methods differed.

The saving of time and energy by the application of the means at the disposal of mankind should, he thought, be utilised for purposes really worthwhile and for higher things. That was progress. Progress in older days consisted of personal development and was confined to only a class of individuals in a particular nation or life.

Today, the Pakistan envoy said, great masses of humanity were coming into their own and the

present-day progress was of an impersonal nature. And that was the right type of progress. The masses were being freed from poverty, want, ignorance and other disabilities suffered by them for centuries.

Progress he added, was being brought to the door-step of the common man. Mr. Brohi reiterated that application of progress should relate to mankind as a whole. Progress envisaged the conquest of the animal in man and the transformation of the “inner self into a higher life.”

(Continued from previous column)

Route. Firstly under the Immigrants Regulations Act of 1913 they had to have a permit to enter the Cape Province and even when this is granted an Indian is expected to obtain a permit to pass through the Transkei on the National Road from the Basutoland Affairs Commissioner. Invariably such permits are refused with the result that long detours have to be taken.

“Mr. Prinsloo's statement could mean that such permits are no more required by Indians unless Mr. Prinsloo does not accept Indians as “people”. Perhaps Mr. Prinsloo can clear up the position and explain why a whole community was penalised by denying access through the Transkei even when the situation was normal.”

Fountain Of Wisdom

Suffering and self-sacrifice will always be the lot of the real thinker and artist.—Tolstoy.

CHANGE IN TELEPHONE NUMBER

As from January 3, 1961 the telephone number of Indian Opinion and Phoenix Settlement will be Mount Edgecombe 30

MANAGEMENT,
Phoenix Settlement.

GOVERNMENT NOT COMPETENT

MR. PETER BROWN, the National Chairman of the Liberal Party, has made the following observations on the imposition of a partial “emergency” on Pondoland:—

“Only three months after the lifting of a General State of Emergency which lasted five months, the Government has been forced to impose a partial state of emergency in Pondoland. There could be no over-indication of its incompetence to govern and its inability to face properly the problems which are part of the pattern of a changing Africa.”

“As Mr. Erasmus did earlier this year, Mr. de Wet Nel has put all the blame for the Pondoland troubles on “commentators and agitators.” Mr. Erasmus made no attempt to substantiate his charges and we do not expect Mr. de Wet Nel to either. Such charges are not intended to be substantiated but merely to provide a smoke screen behind which the apparatus of a police state can be carefully erected.

“From the regulations which have been announced it is clear that this is what is about to happen in Pondoland, where the Government will now be able to do almost anything it likes without anyone outside the area knowing anything about it. The tragedy of Sekhukhune is about to be re-enacted.

“When will Mr. de Wet Nel and his colleagues learn that the reason why their policies are consistently opposed wherever they are applied is a very simple and obvious one. The people to whom they are applied do as like them.”

THE TRANSKEI ROUTE

GOOD OUT OF EVIL?

(Issued by the Natal Indian Congress)

MR. N. T. NAICKER, General Secretary of the Natal Indian Congress states: The Indian community has been left with an impression that some good has flowed out of the evil of the declaration of Emergency in Pondoland, for Mr. C. W. Prinsloo, the Chief Information Officer of the Department of Basutoland Administration has according to press reports said that, “People travel-

ling on the National Road through the Transkei would not need permits even though the road at one point cuts a corner of the prohibited area.”

“The Natal Indians Mr. Naicker said, have for many years been refused as a matter of course the right to proceed to Cape Town and any other places in the Cape Province via the Garden

(Continued in next column)

Indian Opinion

FRIDAY, 9TH DECEMBER, 1960

Gandhian Techniques

IN recent years non-European leaders—and Europeans who recognise unreservedly the justice of the non-European cause, except those who are inspired by Moscow—have again and again stated that the struggle of the non-European people for freedom and rights lies along the path of Gandhianism. The Indian was the first to give expression to this conviction when in 1946 he launched the Passive Resistance Movement, with rather unfortunate results. In 1952 came the Defiance Movement which, though rather contradictorily worded, was an attempt to oppose unjust laws by means of deliberate and planned violation in the Gandhian fashion. It was also a sort of Passive Resistance Movement and was undoubtedly inspired by Gandhian ideologies. Once more, however, the attempt was abortive—no sooner had the Minister of Justice announced enhanced penalties and more severe punishment for planned violation of the laws of the country than the Campaign came to an abrupt end. At about the same time the now banned African National Congress declared itself wedded to Gandhian techniques although not much in the way of Gandhian action was embarked upon. Early this year the Pan-Africanist Congress, also now banned, declared that it would, in its struggle for the rights of the non-European people, follow the path of non-violence. When Indian and European champions of the non-European people in Durban were busy petitioning the Courts for their release hours before the Emergency was clamped on the country, Chief Albert Lutuli stood out like Gandhi, when he declared in Johannesburg, that he would remain in prison with the lowliest of his followers. At first Robert Sobukwe of the PAC stood by true Gandhianism when he declared that he would accept any sentence the Court would impose. Later, however, by appealing against the sentence he weakened his claim that his struggle was founded on Gandhianism. In Natal, Peter Brown of the Liberal Party staked his claims as a true follower of Satyagraha when he refused to allow himself to be released conditionally during the Emergency. In the Cape Patrick Duncan, the editor of "Contact", has made determined strides along the path of Gandhianism. His refusal to reveal the sources of his information and acceptance of jail sentences earned him the respect of the whole country and of people overseas. His statement to court on charges under the Emergency Regulations, (a portion of which is published elsewhere in this issue) too, is in the Gandhian mould. Unfortunately, he has elected to pay a fine in a situation in which Gandhi would have gone to jail.

In each of these cases, except that of Peter Brown, people have gone a long way along the path of Gandhianism but have faltered at the end. There must be a reason for this. And the reason we feel is insufficient acquaintance with the theories and writings of Gandhi in the first place

(Continued in next column)

INDIA OF MY DREAMS

M. K. GANDHI

India's destiny lies not along the bloody way of the West, of which she shows signs of tiredness, but along the bloodless way of peace that comes from a simple and gaily life. India is in danger of losing her soul. She cannot lose it and live. She must not, therefore, lazily and helplessly say, "I cannot escape the assault from the West. She must be strong enough to resist it for her own sake and that of the world."—Gandhi in "Young India", 7-10-24.

EUROPEAN civilisation is, no doubt, suited for the Europeans but it will mean ruin for India. If we endeavour to copy it. This is not to say that we may not adopt and assimilate whatever may be good and capable of assimilation by us as it does not mean that even the Europeans will not have to part with whatever evil might have crept into it. The incessant search for material comforts and their multiplication is such an evil, and I make bold to say that the Europeans themselves will have to remodel their outlook, if they are not to perish under the weight of the comforts to which they are becoming slaves. It may be that my reasoning is wrong, but I know that for India to run after the Golden Fleece is to court certain death. Let us engrave on our hearts the motto of a Western philosopher, 'plain living and high thinking.' Today it is certain that the millions cannot have high living and we few who profess to do the thinking for the masses run the risk, in a vain search after high living, of missing high thinking.

—(Young India, 30-4-31).

Nothing Else and Nothing Less

I shall strive for a constitution which will release India from all thralldom and patronage, and give her, if need be, the right to sin.

I shall work for an India, in which the poorest shall feel that it is their country in whose making they have an effective voice; an India in which there shall be no high class and low class of people; an India in which all communities shall live in perfect harmony. There can be no room in such an India for the cause of untouchability or the cause of the intoxicating drinks and drugs. Women will enjoy the same rights as men. There we shall be at peace with all the rest of the world, neither exploiting, nor being exploited, we should have the smallest army imaginable. All interests not in conflict with the interests of the dumb millions will be scrupulously respected, whether foreign or indigenous. Personally, I hold distinction between foreign and indigenous. This is the India of my dreams...I shall be content with nothing else.—(Young India, 10-9-31.)

(Continued from previous page)

and next with the great volume of writing on Gandhian techniques. Those who have so far elected to follow Gandhian techniques in the struggle for liberties in South Africa have not made deep studies of Gandhianism nor have they equipped themselves morally for a Gandhian struggle. In India itself today there is a vast volume of writing on Gandhi and his techniques; in Europe there has been a great deal of study of Gandhianism; in the United States there is, at the moment, a great upsurge of interest in Gandhian techniques as much so, in fact, that America is challenging India in the output of Gandhian literature. Those in South Africa, both white and non-white, who would follow the Gandhian path, would do well to first make a deep study of the writings of Gandhi and the different 'campaigns' he organised and led. Valuable lessons can be learnt by this.

GANDHIJI'S BIRTH ANNIVERSARY

OBSERVED IN FOREIGN CAPITALS—
UNNOTICED IN SOUTH AFRICA

GANDHI JAYANTI (birth-day) was celebrated all over India on October 2. Highlights of the celebrations was the inauguration of several schemes of social welfare. Prayers were held and mass spinning programmes were organised at several places. The sale of Khadi Hundi (promissory notes pledging purchase within a specified period) was also arranged.

The day was also observed as National Cleanliness Day. Sanitation drives were launched at a number of centres including Delhi.

In Madras State, Paschayan Raj was ushered in. A ceremonial transfer of power from representatives of district officials to leaders of Paschayat councils was held in Madras City.

New Bridges

Among the major projects initiated on October 2 was the Sone Bridge in the Mirzapur district of Uttar Pradesh. Its foundation stone was laid by the Railway Minister, Mr. Jajivan Ram. The bridge will be 3,575 feet long and will cost £1.125 million. It will form part of the Northern Railways project for constructing a 101-mile-long link between Robertsganj and Gorhwa Road. The new line will serve an area which is rich in minerals but at present lacks good rail and road communications.

In Madras State the new bridge across the Cauveri was declared open by the Union Minister for Transport and Communications, Dr. Subbaroyas. The bridge links road and other important trade centres of Salem District with Coimbatore.

Gandhi's Birth Anniversary (Gandhi Jayanti) was celebrated all over India and in several foreign capitals on October 2. In South Africa where Gandhi lived for 21 years, where he did so much for the Indian people and where he evolved the technique of Satyagraha the occasion passed by unnoticed. We publish below reports on Gandhi Jayanti which have just reached us by surface mail—Editor I.O.

In Delhi

Celebrations in Delhi were marked by the introduction of free and compulsory primary education at four centres. The scheme was inaugurated by the Union Education Minister, Dr. Srimati. He said that a beginning was being made with the scheme for introduction of universal free and compulsory primary education which Gandhiji had envisaged.

Celebrations in the capital began with the singing of Ramdhun and mass spinning at Rajghat. Thousands of citizens visited Gandhiji's Samadhi and made floral offerings. There was an hour long programme of prayers during which the Mahatma's favourite Bhajans were sung. There were also recitations from the Upanishads and the Gita. The Vice-President, Dr. Radhakrishnan, the Home Minister, Mr. G. B. Pant, and the Commerce

and Industries Minister, Mr. Lal Bahadur Shastri, were among those who took part in the programme.

The President, who is on his way to Badrinath, joined in the singing of Ramdhun at Papalkoti, a pilgrim transit centre. As also took part in spinning. At Gaurah village the President unveiled a portrait of Gandhiji at the Gandhi Ashram.

Amritsar

A statue of Mahatma Gandhiji was unveiled in the Rambagh Garden of Amritsar by the Vice-President, Dr. Radhakrishnan. He said that Gandhiji had shaped the fortune of the country, altered the classical method of winning freedom by armed rebellion and helped the country attain independence by peaceful means. The Vice-President added that for Gandhiji, Politics was a part of service and sacrifice and not a pursuit for power.

Celebrations In Several Foreign Capitals

THE U.S. Ambassador to Japan paid tribute to Tokyo to the work of Gandhiji whose moral and spiritual leadership, he said, had had a profound effect on modern civilisation. He added that free men everywhere owed a great debt to the Indian leader. The meeting was attended by

more than 1,000 people. Among them were the Ambassadors of India, Cambodia, Ghana and Indonesia.

Kathmandu

In Kathmandu the Acting Prime Minister of Nepal, Gen.

(Continued on page 381)

India House Meeting

A MEETING was held at India House on October 2 to commemorate Mahatma Gandhiji's birthday. The Acting High Commissioner for India, Mr. Azim Husain opened the proceedings by referring to the work of world statesmen in the United Nations at the present moment to sort out conflicts and find a way of peace.

He said it was very appropriate that Gandhiji Jayanti should be observed now for Gandhiji stood for peace, peace within man himself, peace among fellow beings and peace in the whole world.

Professor C. H. Philips, Director of the School of Oriental and African Studies, London University, who was the chief speaker, paid tribute to Mahatma Gandhiji who, he said, had left his impress on history. He said a few individuals stand out in the long history of man's progress from animal to savage to civilisation, and Christ and Gandhiji were the most remarkable among them. Both of them refined man's spirit by revealing a new outlook enabling man to live on levels he would not otherwise have reached. Gandhiji, Mr. Philips said, refined and displayed the life of the spirit in his own lifetime. With Gandhiji not nationalism or any other "ism" but humanity came first and, in the words of the Bible, the Word became flesh.

Professor Philips concluded that Gandhiji's life presents a habitual vision of greatness, without which moral education is impossible and without which humanity could not progress.

New India
Assurance Co. Ltd.,

India's Leading Company

We Transact:

Fire, Marine, Transit, Motor, Baggage, Burglary,
Householders & Houseowners (Comprehensive),
Personal, Accident etc.

Principal Controlling Officers in the Union of South Africa

Jalbhoy Rustomjee & Son

140 Queen Street, — Durban

Phone: Durban 25845, 28513, 29807

DO YOU KNOW

That NEW INDIA is by far India's largest Insurance Company;

That NEW INDIA operates in over forty-five countries;

That NEW INDIA has over 45 branches in India alone;

That NEW INDIA receives over £6,000,000 Premium EACH YEAR on Fire, Marine & Accident.

FOR SECURITY
AND SERVICE
INSURE WITH
NEW INDIA

PATRICK DUNCAN TELLS COURT:

I AM NOT THE ACCUSED . . . I AM THE ACCUSER

I WAS astonished when the summons in this case was served on me, for I had thought that the government would have hesitated, from a sense of shame, to revive the painful memories of what it did to the people of South Africa in March and April of this year.

The prosecution has alleged that eight articles, published on 2nd and 16th April this year in *Contact*, were 'subversive statements', and that I have broken the law by having distributed them. These articles describe, and comment on, certain acts done by the government. These acts include large scale murder by the police, and the systematic heresies of faith.

Other articles in the *News* which are before the court include reports of barbaric flagging of innocent people by the Cape Town police. These criminal acts, perpetrated by and in the name of government, achieved what I intended, and shocked the conscience of the whole human race.

Now that the climate of world publicity has somewhat cooled I should have thought a government of guile and such as is the South African government, would have left these horrors alone, to be forgotten. I thought that these guilty men at least had shame. I now see that I was mistaken.

These words that I have read of the government are hard. I have not used them lightly. I have pondered long the question of whether to use them or not. I have decided to use them, and I am prepared to prove that my use of them is justified.

The charge against me is that I infringed the emergency regulations by having distributed subversive statements, within the meaning of those regulations.

I do not wish to waste the time of the court. I did distribute the articles in question. I am solely and wholly responsible for what they say. With this heavy charge hanging over me I should like the court to know precisely why I did distribute them, and knowing that material as this had might be held in conflict with government policy and regulations.

The principal reason for my decision to go ahead and publish them in their circumstances was that I deny that the emergency

The following is the first part of the statement which Mr. Patrick Duncan the Editor of "Contact" made to the Court in Cape Town when he was charged recently under the Emergency Regulations, with "issuing subversive statements." Mr. Duncan was found guilty and fined £350 or 50 days imprisonment. He was given time to pay the fine. The second part will be published next week.—Ed. J.O.

regulations ever were or are law in the true sense of the word, or that they were or are in any way binding on the conscience.

I maintain that the regulations are lacking in two essential ingredients of true law, and, secondly, the morality of the law.

I contend that only laws made by a legitimate government are true laws, and I am going to show this court why these regulations are fatally defective.

Some people who have been charged under these regulations have contended that all the institutions of government, and therefore all the laws passed since Union, have no legitimacy because the non-Whites had no part in establishing the state.

A true state, I believe, is made in support of their contention. There was, after all, many rules in life that went the full force of law. Children playing in their sand-pits make rules; bandits make, and can often enforce rules; usurper kings and governments purport to make rules. But only governments which are, and which are believed to be, legitimate can make laws in the fullest sense of that word, laws which are binding on the people that are governed.

It is obvious that not all who exercise power can have the consciousness of the ruled. During the Nazi occupation of Europe, Hitler's goons made rules, and often succeeded in enforcing obedience to them, because they had a victorious army behind them. These rules did not, however, have the character of law.

A case could be made in support of the contention that the government in South Africa is as illegitimate as that of Hitler's occupying armies. It is, however, not necessary for me to enter too deeply into this question, nor to pursue this line of argument, for I rest my case on the simple statement that these regulations are fatally defective by reason of their enactment.

These regulations, this piece of

paper in front of the court, were doubly unjust. For not only were they unjust in themselves; they were the culmination of many years of unjust legislation.

An indication that they were immoral and unjust in themselves is that the notorious 'death regulation' (Proclamation No. 97, *Union Gazette Extraordinary* of 2nd April, 1960) was issued under their authority. This regulation contained the following words:

3 (1) Whenever any magistrate or any commissioned or non-commissioned officer in the Force is of opinion that the presence or conduct of any person or persons at any place endangers or may endanger the public safety or the maintenance of public order or exposes or may expose life or property to danger, he may in a loud voice order such person or persons to stop or to proceed to any place indicated in the order or to depart from such conduct, and shall thereupon warn such person or persons that force will be used if the order is not obeyed forthwith.

(2) If any such order is not obeyed forthwith, the magistrate or commissioned or non-commissioned officer may apply or authorise the application of force (including force resulting in death) in order to remove or prevent the suspected danger."

The impact of this regulation was seen in the streets of Cape Town on 6th April, when the South African police was turned by order of the government into a tribal imp. Armed with sticks and whips they combed the streets of Cape Town, hunting for Africans. They chased any person they believed to be a 'kaffir', and perpetrated hundreds, perhaps thousands, of brutal and unprovoked attacks on these persons.

On 7th April a friend of mine was sitting quietly in his own house in Nyanga. He heard someone knocking or has done, so he went to open it. He saw police and soldiers outside. One was armed with a rope of club.

He attacked my friend and the bones of his left forearm his right thumb with this club.

I will not weary the further details. It is any that at that time the force acted illegally, and indignantly. All this done under the authority of emergency regulations, and therefore stigmatised them as moral and wrong in

I accuse them with 'I' in this respect, in that were the culmination and I consequence of a chain of wrong apartheid legislation.

It is a clear rule of law reason and justice, a test of moral of justice, that no being shall be unjustly of his life. Yet, from the point of view of non-Whites, much of apartheid legislation is 'anti-life'. That is to say, there are not designed for the good, not made, in words, 'that they might live, and that they might have more abundantly', but that non-Whites stand to his death.

Some apartheid laws such unequal burdens on community that I have fixed them as 'anti-life' they appear hostile to the Whites.

How else can one explain the concentration of the African feeding scheme, while children continue to be fed the Whites? How else can one explain the mass attempts to and conducted, by action, the persons concerned non-Whites who this men inherited from its ancestor? How else can explain the present intention of this government to allowances—for Whites only.

Some laws then, actually to deny life to non-Whites, while not denying to the Whites, yet deny to the Whites, the same life to non-Whites.

(1) The Natives Prohibition of Intercourse Act, which the courts by preventing a from going to court to their rights in certain matters.

(2) The Separate Areas Act, which empowers the to make separate 'but equal' facilities for Whites non-Whites.

(3) The 'unlawful' of the Native

Amendment Act, which forbids Africans to go to church in certain circumstances.

(4) The greedy Group Areas Act, designed (despite the pious and lying promises made by Minister Douglas when he introduced it in parliament) to give the Whites a monopoly of nearly all the desirable areas and suburbs, and, in particular, to strangle the business of many South Africans of Indian origin. This subversive act, by destroying the validity of title deeds, has undermined the respect for and value of property on which our whole economic system is based, and which is indispensable to civil liberty.

(5) The unwholy Urban Areas Act which, through its so-called influx control, breaks up families, encourages the running wild of children, and reserves family happiness for Europeans only.

(6) The grasping Land Act of 1913, under which some 45 per cent of the surface of our common fatherland is closed to ownership to some 66 per cent of our fellow-citizens—the Africans.

(7) The feudal pass law, codified under the deceptively named Abolition of Passes Act, which chains many of our fellow-citizens to one job or one farm, and which prevents millions from seeking their labour where it is most needed.

(8) The greedy job-reservation law which seeks to reserve to the White minority in perpetuity all the good jobs.

(9) The repressive Bantu Authorities Act, which seeks to turn the clock back to a tribal past, instead of helping the people into the modern world as equals.

(10) The repressive Bantu Education Act, which seeks to condition African children to servitude, in accordance with Dr. Verwoerd's words: "When I have control of Native education I will reform it so that Natives will be taught from childhood to realise that equality with Europeans is not for them."

The making of these hostile and unjust regulations is consistent only with a state of mind in the legislator of deep and inveterate enmity borne towards the majority of the people of South Africa.

They are not law. Law, as we have seen, to be true law must maintain life, must promote the common good, must be imposed equally on the community.

It may, however, be argued that however violent, unjust, or cruel these regulations were, they were necessary for the preservation of law and order.

I admit immediately that this is superficially the more plausible argument against me. I am confident, however, that what I have said remains valid despite this

allegation. For one has to consider what law, what order, is being preserved at such cost. It is clear from everything that I have said that the law to be preserved is the law of greedy race supremacy, and the order to be preserved is the order of apartheid.

I would remind this court that Himmler and Hitler did little that was not legal. Like this government, they took the trouble to pass regulations to give the appearance of legality to their deeds. Before their genocidal attack on the Jewish communities of Europe they passed the Nuremberg race laws.

More order, more law, I say, are not ends in themselves. They must be related to life, to morality, and to justice.

It might also be argued that it was my patriotic duty to obey, at a time of difficulty and danger to the State, the State's regulations, and that it was my duty to do nothing that could draw on my country the approbrium of the world.

I say that the opposite was my duty. I am unquestionably loyal to South Africa, to the fifteen millions of people of all races who are my fellow citizens, and to the lovely land which is ours. I have therefore a duty to protect my people and my country against any group which is hostile to the majority of our people, even though, by a series of historic coincidences, such a group has been able temporarily to arrogate to itself the name of government.

The anger of the world is not against South Africa. The anger of the world is against this greedy oligarchy that harnesses on the people that it hates. So far from trying to diminish the world's anger, I believe that it was patriotic duty to do all in my power to increase it.

I also believe that it was my patriotic duty to speak up for another reason. The injustices done in March and April purported to have been done in the name of all South Africans. For the whole of South Africa to have kept silence then would have been for the whole country to stand assigned before the highest tribunal of the human race, the Security Council of the United Nations, as dropped to a uniform guilt. I spoke up because I wished to protect the majority of my fifteen million fellow citizens from the righteous detestation of the whole human race.

It was also, as I see it my duty to speak the truth then, for no other newspaper in the country felt free to do so. These regulations had dealt an international blow against the press of South Africa, whose freedom was thereby curtailed, and curtailed more

since the government of Lord Charles Somerset. I knew that if only one newspaper were to continue to publish the truth and to comment without fear, other newspapers might follow suit. I acted in the interests of the freedom of the press, which is the most precious freedom left to us in South Africa, though even this freedom has been whittled away and is now finally menaced by a new Bill.

To summarize: I decided to ignore these regulations because

they were not worthy of the name of law, because to do so was patriotic and in the interests of our country.

In this trial I am not the accused though I appear in the dock. On the contrary I am the accuser. I accuse the emergency regulations, and the unjust laws which they were out of and which they were intended to protect, and those men who perpetrated them, for they have destroyed peace, and outraged justice in our country.

(To be concluded)

Celebrations In Several Foreign Capitals

(Continued from page 379)

Soborna Somaher, opened a photographic exhibition on Gandhi. Earlier in the morning at the Nepal-India Culture Centre, the Indian musician, Bhai Shankar, held a concert which was attended by Ministers, leaders and other dignitaries.

Washington

In Washington the Indian Finance Minister, Mr Morarji Desai, spoke on the occasion of the celebration. He recalled his association with Gandhi and said "Gandhi taught us a way of life and a unique method of liberating our country without illwill and violence."

Djakarta

In Djakarta the day was celebrated at the Gandhi Memorial Hall, recently completed from donations made by Indian businessmen of Djakarta. Tributes to the memory of the Mahatma were paid by Mr. Rosoan Abdul Ghani, Vice Chairman of the Indonesian Advisory Council of Indonesia. The Indian Ambassador, Dr. Khosla, also spoke on the occasion. Among those who attended the meeting were Cabinet Ministers, government offi-

cials and chiefs of foreign missions and U.N. organisations in Indonesia. Radio Republik Indonesia taped the proceedings of the Gandhi Jayanti celebrations for special broadcasts on their national circuit.

Baghdad

At Baghdad the Indian Association was the venue where the Indian Ambassador, members of the Indian community and a large number of Iraqi friends gathered for the occasion.

A celebration in Prague, with songs from Gandhi and hymns dear to him were read out.

At Vienna the celebration included recitations from the Quran, Granth Shabir and Gita followed by singing of Ram Dhan.

In Singapore, Mr. G. J. Malik, Indian Commercial Commissioner and Acting Indian Commissioner, presided over a function at which recitations from the Gita, Quran and Bible, as well as poems by Rabindranath Tagore, Villaholm and other Indian poets, were sung by members of the staff.

Indian Records Now Cheaper!

7/6 Each (Plus Id Tax.)

AVAILABLE IN SINGLES OR SETS

Some Of Our Latest Hits:

DIL DEKE DEKHO, UJALA,	• NAAGNANI, USTAD, MAIN
MRINDI, MISS INDIA, AGRA	• WASHE-MEH-ROON, GHAR
ROAD, TALAQ, DO USTAD,	• BANSAN, AHAH DELP,
"	• MOTHER INDIA

Special Offer: 1 Set of Greatest Records Available, 20 in Box At 6/6 + Postage 10/- per Box

ORDER NOW — FREE PACKING

C.O.D. Orders to include 7/6 deposit.

Only Obtainable At

NATIONAL RECORD COMPANY,

2 Almeri Arcade (off 14th Grey St. & 30 Cathedral Road)
P.O. Box 1574 DUBAI Phone 47422

THE WANDERING MAN OF LOVE AND WISDOM

By ELLSWORTH BUNKER (U.S.A. Ambassador in India)
(in "Shodhan" Weekly Organ of the Shodhan Movement)

PERHAPS one may wonder why I, a foreigner, should speak about an Indian saint, a man who encompasses into his small body and great spirit, the essence of the ancient Indian tradition. But I do not think that I am out of line for, as I understand Vinoba Bhave, his yearning goes out beyond India to the world. Although the Shodhan movement and Sarvodaya have developed along the dusty roads of the Indian countryside, the implications of the Acharya's philosophy have great potential meaning in the international arena.

Here is the world messenger of Vinoba's deeds and message. An American historian, my friend Vera Michaela Dunn, told me, "if in practice what you preach is revolutionary, then Acharya Vinoba Bhave, who walks a spoke every night at the end of a toll-free walk through the countryside as a symbol of his community of spirit with those who till the land, is a revolutionary."

When Vinoba was awarded the highest award for community leadership in 1934, the "Maula Daily Bulletin" said, "by his example, he had created a new concept of man's mission in life and, if his ideals could only become part of the earth, much could be accomplished toward a true brotherhood among all men."

On the same occasion, an editorial writer from Texas, in the "Houston Post", stated, "He has sought nothing for himself but one can rest assured that he gained the rich reward that comes to the hearts of those dedicated in selfless service."

In some ways, the Acharya resembles me of a real character now almost legendary, in the story of our American frontier—Johnny Appleseed. The parallel is found primarily in their spiritual qualities and the quality of a love for mankind. Johnny Appleseed, a strange and lovable man, probably born in my new England, wandered through the wilderness country of Ohio and Indiana in the early nineteenth century. A small man with a weather-beaten face, a head of straggly hair, bright blue eyes, he travelled barefoot summer and winter and wore rough garments made from sack-cloth or leather. Disdaining worldly possessions, he only baggage was a cooking pot with a handle and a bag slung over his shoulder.

After a long day's trekking

the forests, he would come to a settler's house, there the family supper, and talk with them and their neighbors about simple love for mankind and for God's nature. His theology was not complicated. To him the essence of God and of the divine man was infinite love and his manifestation to his wisdom.

His talks were not doctrinal sermons, but were filled with enchanting stories about birds and animals. Children and parents alike listened with loving fascination. American Indians, often hostile to the settlers, venerated Johnny Appleseed as a gentle man, who communed with trees and wild animals and preached brotherhood and goodwill.

Everywhere, he went about planting apple-seeds in the clearings of the forests or along the paths and gave seeds of the apple tree to the settlers to plant. The seeds he carried in his cloth bag on the end of a stick over his shoulder.

Today in Ohio you can still see in the pasture land on the edge of the woods, descendants of the apple trees planted by Johnny Appleseed; their sharp tang and the perfume of their blossoms remind us of the wandering men of love and wisdom.

Just as his apple trees were a symbol of Johnny Appleseed's underlying philosophy of simplicity and love, so—I believe—Vinoba's achievements in the redistribution of land have been a concrete manifestation of his basic Gandhian beliefs. While he urges landholders to give land to the less fortunate, his eyes are fixed on a non-material world of love and non-violence, where simplicity is living right supreme, where men are at peace because they are brothers.

Some will say that such ideas are impractical and that those who hold them are unworried dreamers. In our conversations with the Acharya, my wife and

I have not found him to be a saintly dreamer removed from the world of practical reality. On the contrary, as I talked with him last April about the problems of co-operative farming, I found a man of good common sense who suggested the need of villagers' initiative in co-operative organization, and the great importance of education before a complete job can be done. I found an awareness in Vinoba of American agricultural problems and of the possible application of Japanese methods to increasing farm production.

In the more extended area of world affairs, Vinoba is keenly alert to the trends of the times. He knows that with the progress of science, as he told me, "either we have one world, or the whole thing is destroyed." "Jai Jai!" (victory to the world) he repeated in our several times.

On another occasion, the Acharya said, speaking to his listeners,

"Follow, in this at least, the example of the Americans. They are the richest of all and they give! The whole world...they do not give because they are the richest, they are the richest because they give. For riches are like the wind. If you stepped on it now, there would be no wind."

These are the words of a master who, while his goal of peaceful brotherhood is spiritual, knows and understands the ways of the world.

But the inner fountain strength for this man, the source from which derives his physical and his understanding of problems, his great capacity for prayer and union with spirit, he once said to me—

"I have sometimes missed Christian Church and their quiet and peace."

"I have entered monasteries found there a solemn upon God and the fear of

"I have entered Hindu and found there their heads and pulling with as if God had just come there."

"I find in his myself all states when I pray alone, without ritual or preparation, sometimes even without in the silence of the night, working and praying. I the power and peace which or the most soft drink and a serene nature of joy."

WATCHES, Gentle models—25 Jewels waterproof, shock proof, automatic winding, steel or gold-plated metal expansion straps—47% off above. But 21 J 41% off above but 27 Jewels—50% off above but with self-winding, 25 Jewels—54% off. Also 21 Jewels—50% off. Other models from 25% off.

LADIES' models 25 Jewels, waterproof, shock proof, automatic winding, steel or gold-plated metal expansion straps—54% off above, but 17 Jewels—57% off.

A J. AGENCE, 7, rue de la Paix, 21, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

Cable & Tel. Add. HARGVAN.

Phone 28368

P. Hargovan & Co.
(Pty.) Ltd.

Received Shipment of Genuine Fireworks "Kwong Man Lung" Brand, Order Your Requirements Now.

Imported Super Cap No. 3 1/2" Diameter Mouth Filler Jars

4 Gallon	9/6 each	F.O.B. DUBAN
1 "	12/6	" "
2 "	24/6	" "
3 "	36/6	" "
4 "	48/6	" "

PACKING EXTRA.

CASH WITH ORDER ONLY

155-7 WARWICK AVENUE,

P.O. BOX 1250.

DURBAN.

Civil Aviation Talks With U.S. Delegation

THE Governments of India and the U.S.A. held civil aviation consultations in New Delhi recently.

These consultations provided the first opportunity for a general review of civil aviation matters since the two countries signed the Air Transport Services Agreement of February 2, 1956.

The chairman of the Indian delegation was Mr. K. M. Raha, Director-General of Civil Aviation.

The chairman of the U.S. Delegation was Mr. Edward A. Bolster, Director of the Office of Transport and Communications of the U.S. Department of State.

R. VITHAL

Bookkeeping, Writing up Sets of Books, Balance Sheets, Income Tax Returns.

Contact No. 12 Barklys Arcade, 35 Market Street, Cor. Diagonal & Market Sts. Johannesburg. Phone 33-1454

INDIAN COTTON SARRIES

5 yds many colours and designs 25/- each

Single Colour Prints 32/6 each

Multi-colour Prints 37/6 each.

Retalant Outlets £1-0-0 each.

C.W.O. or C.O.D. Only

H. H. PADIA,

P.O. Box 410. DURBAN

Phone 875-6788

P. O. Box 1548.

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS

HOUSE FOR KEEN CASH PRICES

33 West Street, JOHANNESBURG.

Special Offer: India-Made Agarbattis

(SHIPMENT JUST ARRIVED)

WHOLESALE TRADE PRICES

THREE ROSES, 3 loles	37/6 Doz
(Available in Thin/Thick Sticks)	
GATEWAY OF INDIA 3 Tolas	45/-
" " " 6 "	90/-
CHANELI 2 "	18/-
" " " 1 "	9/-
SUGANDE RANI 5 "	33/-
" " " 2 1/2 "	18/-
" " " 1 "	8/-
" " " 1/2 "	4/-
LATANANGESHEAR 1/2 "	4/-

CHANDAN DHOOP 3/- Box of 16 Sticks.

CASH WITH ORDER — PRICES F.O.R. DURBAN

We have also received Genuine Basmati Rice 1/- per lb. (Minimum Order 100lb)

We are Stockists of all kinds of Indian Dhalls, Spices and Condiments, Beteelnuts, Almonds, Tamarind, Whole Coconuts and All kinds of Imported Rice.

SPECIAL PRICES TO THE TRADE

Please write for our price list:

K. HARIBHAI & SONS

(PTY.) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants

81 Victoria Street,—P.O. Box 2156—Durban,

Telegraphic Add.: "BHAISONS"

FAMOUS INDIAN MUSICAL INSTRUMENTS AND SONG BOOKS JUST ARRIVED

Thubla and Duggles Latest Designs £8/10/-
Dholaks and Mirdangs for Thal each £8/10/-
Harmoniums, Rama Flute Best make £18/10/-
Mouth Organs Popular Brands 4/4, 5/6, 7/6
Bul Bul Tharangs and Xylophone each 25/-
Clarinets B/F for Indian Bands £12/10/-
Tombrons and Sunks each £1/5/-
Khartals and Jhange in Pairs each set £1/5/-

Violins and Banjo Mandolines each £6/10/-
Thubla Duggles and Dholak spare caps ea. 25/-
Longneck Tenor Banjos £12/10/-
Jap Malas for Prayers 4/6, 5/6, 10/6
Gujarati Film Song Bk, 20 Film es, Bk. ea. 2/6

Straight Blowing Flutes

2/6

Side Blowing Krishna Style Flute

5/6

Manjiras and Mouth Organs

5/6

Dancing Bells in Dazen Lots

6/6

Marakas For Ramba and Tango Bands

25/6

Sarods and Dikrubha

each £12/10/-

BOOKS OF ALL SORTS, INDIAN, ANCIENT, HISTORICAL, ARE SOLD BY US

D. Roopanand Bros.

PHONE 20707

MUSIC SALOON & BOOKSELLERS

P.O. BOX 232

85 Victoria Street,

DURBAN

fifty years ago... December 1910

GOVERNMENT'S LAWLESS PROCEEDINGS

(From "The Indian Opinion" December 10, 1910)

THE following letter has been published by the chief daily papers of South Africa. Owing to great pressure on our space, we have not been able to reproduce it. We now do so, believing that the true statement of the case contained therein regarding the persecution of the deportees will be of interest to our readers and of use to our friends:—

Sir,—In all probability your readers have not fully realized the significance of recent phases of the Transvaal Asiatic trouble.

It will be recalled that about eight months ago a number of Asiatics, Indians and Chinese, who were lawfully resident in the Transvaal, were deported to India for technical breach of the regulations of the Registration Law. These Asiatics had been either resident in the Transvaal for a number of years, as peaceful, honest citizens, or else were domesticated or had been born elsewhere in South Africa. Among them were a sprinkling born in the Transvaal itself. It was urged on their behalf that their deportation was unlawful, for the Act provides quite a different punishment for breach of its regulations, which they were quite prepared to suffer. These Asiatics were dealt with administratively, and were unable to appeal to the Supreme Court against the deportation order. They were removed across the Portuguese border in charge of the police, and as they crossed the border, in a train travelling at full speed, they were informed that they were free, but were carried on to the Portuguese frontier station. Meanwhile, Portuguese police who had been specially posted into Transvaal territory, boarded the train and in Portuguese territory arrested the men for being on the train without proper tickets, as I am told. They were taken down to Delagoa Bay and, as the Imperial authorities have informed us were deported to India for infringement of the Lourenço Marques Municipal By-Laws which could not possibly have been broken by the men who were lawfully brought

within the Municipal limits. The cause of their deportation was entirely borne by the Transvaal administration.

On the 21st August last, 61 Indians and 21 Chinese who had been so deported, returned with me from Durban to Durban by the "Sultan". Twenty-nine of these deportees were landed at once in Natal as having Natal domiciliary rights, either by reason of birth or statutory claims. These men, evidently, then, had been unlawfully deported. Three more landed on visiting passes on an undertaking to apply for registration certificates. The applications were accepted and it was evident therefore that these men, too, were unlawfully deported, since their claims to residence in the Transvaal were admitted. Newton Clarke, who registration certificates lawfully issued to them, were sent back across to India, on the ground that as they had been deported (the very question of the lawfulness of the proceedings being thus begged by the authorities), their certificates could not be recognized. It will later be seen that, when these men return they, too, will be allowed to land, and that their second deportation, in such hot haste, to prevent access to the Supreme Court, was also illegal.

The remaining 25 men claimed rights of residence in South Africa. On their behalf, I applied for duplicates of their registration certificates to enable them to land in Durban, but was told that as the men had been deported, duplicates could not be issued to them. In order to avoid their being sent back at once to India, they were advised to proceed to Port Elizabeth. Thence they went to Cape Town, where eleven of them landed. One of them had no difficulty in proving proper domicile here and awaiting the issue of duplicate registration certificates enabling them to return to the Transvaal. The remaining five claim South African birth.

The other 25 men returned, after terrible hardships and

and exposure (not to speak of the risk of being carried as to Europe) to Durban, where I applied to the authorities for permission to see the men, as their legal adviser, together with my Counsel, Mr. F. A. Laughlin, K.C. We were peremptorily refused, and an application was at once made to the Natal Division of the Supreme Court, which passed an interdict on the Shipping Company and the Immigration authorities, preventing them from deporting the men until the court could investigate their claims, and make an order enabling them to confer with legal advisers. By a curious and thoroughly explained "misunderstanding" the Court's order was not carried out by the Government, and since some expense, the men were sent away from British waters and carried on to Lourenço Marques, where one of them Naryanamy died of tetanus. Through the good offices of the British Consul and the Portuguese authorities, nineteen of the men (one had previously been landed at Durban, having proved his domicile there) returned to Durban, to avail themselves of a second order of the Supreme Court.

And now comes a startling change of front on the part of the Union Government. Mr. Gandhi demanded of the Transvaal Registrar of Deeds, that he should accept their applications for duplicate certificates. The latter replied that he would do so as an act of grace, upon certain conditions. Mr. Gandhi pointed out that he demanded was based upon a legal right and not a matter of grace and he once more demanded the unconditional issue of duplicates. The demand was refused, and the Registrar was at once notified that proceedings were being commenced immediately in the Transvaal Division of the Supreme Court. Within 24 hours Mr. Gandhi was informed by him that the duplicate would be issued unconditionally. The Government had completely climbed down and after having nearly a month earlier, refused to issue the duplicates as they had been deported, now agreed to do so, as soon as they discovered that an application to the Courts was imminent. The five Cape men's applications were also accepted, thus, it will be seen that, of the 61 Indians who came with me from Durban all have been or will be landed unconditionally in South Africa, except poor Naryanamy. Of the 25 Chinese, three have

similarly landed. The action of the Union Government is an implied admission of,

- (a) The unlawfulness of original deportation of the men
- (b) The unlawfulness of second deportation of Chinese having issued registration certificates
- (c) The unlawful refusal to accept applications by me for duplicates lawfully issued to 29 certificates to 41 of 50 Indians who had landed them
- (d) The unlawful removal of men from Durban as order of the Supreme Court requiring their landing
- (e) Their responsibility for death of Naryanamy which would certainly have taken place had been landed on his first arrival with me as when he was in good health
- (f) The unlawful refusal at first to accept Mr. Gandhi's application for duplicates on behalf of the 25 men who returned from Lourenço Marques
- (g) The correctness of the information supplied to the Imperial Government by the South Africa British Indian Committee regarding the qualifications of South Africans both as domiciles of the deportees, and the utter futility of General Smuts's attempt at retaliation thereof

These men, who have at long last landed, are nearly all in good in the Transvaal, as peaceful citizens, and their sentence in itself condemns the action of the authorities here in originally deporting them. For they have been sentenced, not as prohibited immigrants, but as breach of the very regulations for whom breach they were wrongly removed from their country of birth and lawful domicile.

And the net result of this series of lawless proceedings is the breaking up of numberless homes, is causing public opinion in India, suspending Imperial relations, and disgracing the law name of the Union of South Africa.

Sir, as a European citizen of the Union, I do not feel proud of these things done in my name by the Union Administration. Do you and your readers!

I am, Sir,

My, S. L. Pank,

પોન્ડોલેન્ડમાં પોલીસની થતી ભેટી ભરતી

પોન્ડોલેન્ડમાં પત્રકારોને દાખલ થવાની મનાઈ

પોન્ડોલેન્ડમાં અટકાવટી કાયદાને કારણે પણ તોફાનો થવા લાગ્યા છે. જેક પછી જેક સરકાર તરફથી નીમાયેલા નાપકો કમળ મુલુને ભેટ છે. મના અટકાવટી પુલ પોન્ડોલેન્ડના નાપક ચીફ સેન્ટ્રેલ અને નેના ચાર પ્રખીશિને રાત્રે કતલ કરવામાં આવ્યા હતાં. પોન્ડોલેન્ડમાં નીમાયેલા નાપકો, ખસ કોમના નાપકો નથી પરંતુ સરકાર તરફથી ટોળી મેલાયેલા ચાલીયા ખેતર ચાલુસો છે જેમ પોન્ડો લે ડો કહે છે. તેઓ આ નાપકોને ખરવીકાર કરતાં આવ્યા છે, પણ સરકારે દાદ ન આપી

આ કિવામ લેડોની રૂઝીવાદ પણ સરકારે સાંભળ નહિ—અને તે જાનુ—

સ્થાનનો અખનર પોન્ડોલેન્ડમાં કરવા બેસી મળ. પરંતુ જેની નિષ્ફળતા સરકારને રજા નેપો લાગે છે. અધી જ તે તે અટકાવટી કાયદો લાવી પત્રકારોને પોન્ડોલેન્ડમાં દાખલ થવાની મનાઈ કુલમ કરી મેલે છે.

જે લેડા સમાચારો પઢાર આવવા પામ્યા છે તે ઉપરથી પોલીસની ભેટી ભરતી લાં મતી લેવાનું જણાય છે. આ કિવામ કરતી કિપ્પો પણ ત્યાં પહેાંચી મના લેવાનું જણાય છે. વિમાનો તોફાનમસ્ત વિરતારો ઉપર કમેશા ઉત્તા રેખાય છે. માખેસો એટલો જાહીર લેવાનું જણાય છે કે પોલીસ અમલદારો લા બેકરી આસરો કંઈ પણ કહીકત આપતાં નથી. સરકારે નાપકોને ભેટ કુલમ આપે છે કે પઢારથી આવતાં કોઈ પણ

અભણા માણસની પરપકા કરવું. કહ કેટલા પત્રકારો ત્યાં જવા માંગે છે પણ તેઓને જરવાનો મળતો નથી. કમળ સુધી કોઈ પણ ગોરાને પોન્ડો લેડોએ કમળ પહેાંચાડી નથી. જે ઉપરથી જેમ જણાય છે કે તેઓને ગોરાઓ કાલે મતભેદ નથી—પરંતુ નીમાયેલા નાપકો પ્રાચે તેઓને મતભેદ છે. આ ઉપરાંત સરકારની જાનુરતાન ની નીતિ તેઓને વિષમુલ પચાંડ નથી. જે નીતિ સરકાર અખરલ્લીથી ટોળી મેલાયવા માંગે છે. આ કે પોન્ડો લેડોની કિવામ, જે સરકાર સાંભળવા માંગતી નથી.

સરકારે સડે દાખલના જાણીતા પત્રકાર મી. રેલ રફન અને ખીળ એક પરદેશના પત્રકારને પોન્ડોલેન્ડમાં ચી ટ્રસ્ટારી કરવાની મનાઈ કરી છે. આ પરદેશના પત્રકારે મેલજીયન ડેલો, જર્મની, ઇંગ્લંડ અને રશીયાની ટ્રસ્ટારી કરી ત્યાંની કહીકતો ઉપર ધણુ લેખો લખ્યા છે. તેઓ આ મનાઈ કુલમ થી કમળ મના અને મી. રેલ રફનને કમળ, “આવું મેં લે કોઈ જગ્યાએ પણ જીવું નથી. સમાચારો પર આવે પ્રવિનંધ, જે લે નવાઈ જાયું છે” આ ઉપરથી પોન્ડોલેન્ડમાં કેટલાં બરે લા ટુલે—કેટલાં શિળાજાહના લેમ

મને—કેટલાં પકડાયા—કેટલાં છુટા પડે એ કંઈ પણ જાણવાને રસ્તો ભોળો મારે જલો નથી.

સાપંધીલના જનાવ વખતે કાપ,આ જે ખરી કહીકતો આપી અને સરકાર ને નીચી પાડી, તેવું ન થાય તે મારે સરકાર આ પમલાં કમળ રહી છે. જતાં પણ ખોલે છોમે સમાચારો પઢાર આવે છે અને આવતાં રહેશે.

ટેલીફોન નંબરની બદલી !

કે જી જાન્યુઆરી ૧૯૬૧ થી ઇન્ડિયન ઓપિનિયન અને ક્રીનીકલ સેલ્ફમેન્ટને ફોન નંબર નીચે સુજળ બદલાશે.

આઈન્ટ એલ્ફોરમ્ ૩૦.

બ્યવસ્થાપક ક્રીનીકલ સેલ્ફમેન્ટ.

મી. એલન પેટનને પાસપોર્ટ રદ થશે

મી. એલન પેટન જાહે વિમાનમાંથી જતામાં લારે તેમને મીનીરટર કાપ ઇન્ટીરીયરનો પત્ર લેખાવવામાં આવેલો હતો. જે પત્રમાં લખવામાં આવ્યું હતું કે આજથી પાસપોર્ટ લઈ લેવામાં આવે છે.

મી. પેટને કમળ કે મારો પાસપોર્ટ લઈ લેવામાં અને લાયુ પોલતાં અને ખરી કહીકત જાહેર કરતાં કોઈ અટકાવી યજવાનું નથી. હું લે કમેશાની જેમ ખરી કહીકતો જાહેર કરવો રહીશ. જેક વરુ છે કે મારાથી ડીસેમ્બરની ૨૬ તારીખે નાપોળીમાં ‘એલ આ-ક્રિકા ચર્ચ કોન્ફરન્સ’માં ભાગ લઈ યજારી નહિ. સરકાર મારો પાસપોર્ટ લઈ લેશે જેમ મને લેડાક વખતથી લખ્યું હતું—અને જે જાન્યુ જેની મને કંઈ નવાઈ નથી.

મી. પેટનને, પાસપોર્ટ લઈ લેવાશે જેના સમાચાર મોરદારથી ઇન્ડોન્ડા કાપામાં આવ્યા લેવાના જાનરો અબ્બા છે.

નાટાલમાં ઐજ્યુએશન વિધિ વખતે ઈલામકાપણું રહેશે નહિ

નાટાલ કુનીવર્સીટી તરફથી જાહેર માથે મજિનમાં ઐજ્યુએશન વિધિ મલે લારે હલાવકાપણું વિષમુલ રહેશે નહિ. લેડો મલે ત્યાં મેલડી સરશે. મી-મીપ.લ ડો. ઇ. જી. મલહેરબીએ જણાવ્યું છે કે ગહેમનો આલે ત્યારે લેડો મલે લાં મેસી સરશે—પહેલા પછુ હલાવકા-પણાની નીતિ વિષમુલ હતી નહિ, પરંતુ લેડો પોતાની કોમની કાલે જ મેલતાં અને ડીક્રીટ પણ જેલ જાતની ભેલ. આ વર્ષે કોલન જાહની ડીક્રીટ

આપશે અને લેડો મલે લાં મેસી સરશે. ‘વહેલ તે પહેલાં’ જે નીતિ કુનીવર્સીટીએ અખસાર કરી છે. મિન-જોરાઓ વહેલ પહેલે લે લેડો આપણ મેસી સરશે. વિષમુલ કોઈ પણ જાતની હલાવકાપણું રહેશે નહિ. મલે વર્ષે પછા વિન-જેરા વિષમો જેલ આ ઐજ્યુએશન વિધિનો જાલિયાર થયો હતો. આથી આ વર્ષે નીતિ તદન જાલયમાં આવી છે.

નોંધ

અમને જણાવતાં જાનનું માન છે કે કમારા જુના અને જાણીતા પ્રતિનિધિ લાખમી રતિલાલ મોરારજી રેલજી જેઓ કાલ વર્ષથી જુનીવર્સલ ડિ-લીંગ પ્રેક્ષના પ્રતિનિધિ છે તેઓ જે મોલ અને કાલમ રોડેશીયા તથા નાસામેન્ડા કમાઈ કાચકાજ રૂઝી સંભાળી લેવાનું રચીકાણું છે. ‘ઇન્ડિયન ઓપિનીયન’ના નવા માલિકો વધારવાનું જુના થવાઓ ઉપરજવાનું તેમજ જાહેર અખરો મેળવવાનું કામકાજ પુરા ખંત અને ઉત્સાહથી તેઓ કરશે.

આ હેલના મહાત્મા ગાંધીજીના કાયદી કમળ મેલેલા અખસાર સમા ચાલિ અને અલિયાના કુલ અમા આ અલેડ પત્ર ‘ઇન્ડિયન ઓપિનીયન’ના રૂઝ કહીએ મલેક મલુ જાલેલે લેડી વધારે નામે ઇન્ડિયન મંગાની આલિયન તેમજ ઇન્ડિયન મિત્રો અને મલોમાં ગહેમની જોડણી, આવા પત્રને નેટલો જાહેરો હેલાલો કહે એટલા સુખ અને કાંતિ કુનીયામાં જીતરશે. મારે લેડા કહી કાપ મેનોને કમારી વિનંતી છે કે તેમજ રૂઝે માલકો મલ જાયું અને મિત્રોને પણ સુખજીવી માલકો જનાવર્ણ આ રીતે રતિલાલ આલ હેલાલને પૂરેપૂરી સ.વ અને હકકાર આપવો.

બ્યવસ્થાપક, ઇન્ડિયન ઓપિનિયન.

બે હબર 'માઈલની પાઈપ લાઈન' તેલની હેરફેર માટે બંધાશે

નવી દિલ્લી : દેશભરમાં કુલ મોઝલ અને પેટ્રોલીયમની જનવરોને આ સમસ્યાથી બીજે સ્થળે પહોંચતી કરવા માટે બે હબર માઈલથી વધુ વધુ વિસ્તાર ને આવરી લેતી પાઈપ લાઈનોની એક વ્યાપક અને વિસ્તૃત ઝાળ નિર્માણ કરવાનું ભારત સરકાર વિચારી રહી છે.

પાઈપ લાઈનોની વ્યવસ્થા અંગ્રેજી આ કાર્યક્રમ પાછળ આસારે ચાળીએ કરોડ રૂપિયાનો અર્થ અસરકારકતા આવશે. એમાંની રૂબ દહા જેટલી રકમ વિદેશી દુરિયામણ રૂપે વપરશે. આ કાર્યક્રમ ત્રણ તબક્કે પાર પાડવાનું આરંભમાં આવ્યું છે.

આ કાર્યક્રમમાં કઈ બાર ઉત્પન્ન વ્યાસની પાઈપો ફળ આર્તિરિક પ્રાપ્ત ને, એટલે કે દેશની અંદરથી પ્રાપ્ત થતાં પ્રાધનોમાંથી જ, બનાવવામાં આવશે, બ્યારે કેટલીક વ્યાસ બતના પંચે, પવર હાઉસ માટેનાં સાધનો અને રેલ્વેનાં વજેર કેટલીક વ્યાસ વરુ બેટની પરીસંધી આપાત કરવામાં આવશે.

આ ચોખ્ખા જહેર છેને, એટલે કે સરકાર કરતકની છે અને તેથી તેને ત્રણ વિભાગ (ડિવિઝન)માં વહેંચી નાખવામાં આવશે એમ આરવામાં આવે છે. ઉત્તર વિભાગ લગભગ ૬૦૦ માઈલ સામે હશે અને તે નદીનીચી દિલ્લી સુધી વિસ્તરતો હશે. આ પાઈપ લાઈને કનપુર, લખનૌ અને અલ્હાબાદમાં મળે પહાર થશે. આ વિભાગમાં ફેવલ પેટ્રોલીયમની જનાવટ કાટેની પાઈપ લાઈન હશે.

મધ્ય વિભાગ ૩૦૦ (ચલુસે) માઈલ લાંબો હશે અને તે ઝુનાઈ અને અમરવાદને સાકમશે. આ વિભાગની પાઈપ લાઈન કુલ મોઝલ અને પેટ્રો-લીયમની જનાવટો માટે હશે. ૩૫૦ (સાડી ત્રણસે) માઈલ લાંબી પાઈપ લાઈન ઝુનાઈ અને લુધાવળ વચ્ચે તથા ૧૨૦ (એકસી વીસ) માઈલ લાંબી પાઈપ લાઈન ઝુનાઈ અને પુના વચ્ચે નાખવામાં આવશે. આ પાઈપ લાઈન પાછળથી દેશમાં સુધી બીજા ૩૦૦ માઈલ લાંબી પાઈપ લાઈન દ્વારા વિસ્તારવામાં આવશે. આ લાઈનો તે દેશની જનાવટો માટે હશે.

દક્ષિણ વિભાગ ને ૩૫૦ (સાડી ત્રણસે) માઈલથી વધુ વધુ લાંબો હશે તે કોચીને મહાલ તથા બેંગલોર આવી સાકમશે.

ઉત્તર અને મધ્ય વિભાગોનું કાર્ય પુરતમાં જ હાથ ધરવામાં આવશે અને પાંચ વર્ષમાં પૂર્ણ કરવામાં આવશે. દક્ષિણ વિભાગનું કાર્ય બીજા પંચવર્ષીય યોજનાની અધવર્ષમાં હાથ ધરવામાં આવશે.

પેટ્રોલીયમની જનાવટોને એક રચયેથી બીજે સ્થળે વાહન દ્વારા પહોંચાડવામાં થશે. મોટે ભાગે વાર છે તે જાણવા માટે જ નહિ, પણ આ જનાવટોની વધતી જતી જરૂરિયાતોને પહેંચી

વળવામાં રહેને પણ વધારે ને વધારે અસરકારક પુરવાર થતી જાય છે તે જોતાં આ મહત્વકાંક્ષી કાર્યક્રમ અનિવાર્ય મનાય છે. એવા અસરકારક નીકળે છે કે ભારતમાં આવરે પેટ્રો-લીયમની જનાવટોની જેટલી અવલ છે તે જોતાં બીજા પંચવર્ષીય યોજનાની આવરે તે અવલ જમણી થઈ જશે.

દરમીયાન આશામાં નનમતિ ખાતે ની પહેલી જહેર ફેવની રીફાઈનરીને નાહોરકારિયા અને મોરાનના પ્રાક્ટ પ્રાધનોથી કાચે સાંકળતી પાઈપ લાઈન ની યોજનાની જાળવટમાં સુધારેલી પ્રમતિ નિલકુલ સંતોષકારક હેવાનું જણાવાય છે.

કેંબ્રિસીએ વચ્ચેના મતભેદો નું નિરાકરણ બહુ દુર નથી

રાયપુર : કેમિસના મહામંથી બી સાદિકાલીએ એક ઝુલાહાતમાં જણાવ્યું હતું કે ૧૯૫૫માં મહેલ કેમિસ મહાસભિના અધિવેશનમાં રહેલી જોનાપચારિક અચોજોને પરિણામે જુદાં જુદાં રાજ્યોમાં કેમિસીએ વચ્ચે દરતી ધરાવતા મતભેદોનું નિરાકરણ કુંકે સમયમાં થઈ જશે.

બી સાદિકાલીએ વધુમાં જણાવ્યું હતું કે બી નહેર અને કેમિસ પ્રમુખ બી સંજય રહી જુદાં જુદાં રાજ્યોમાં નહ કેમિસી જુદોમાં વધુ સારી સમજૂતી જનાવટમાં સરળ નીવડયા છે. રાયપુર અધિવેશન દરમ્યાન કેમિસ મહાસભીતીએ જુદાં જુદાં રાજ્યમાંથી આવેલા કેમિસી નેતાઓની હાજરીનો તેમજ વડા પ્રધાન અને કેમિસ પ્રમુખની હાજરીનો લાભ લીધે 'હંતે' અને કેમિસીએ તથા તેમનાં જુદોની અંદર દરતી ધરાવતા મતભેદોનું સમન કરવાના હેતુથી ચર્ચાઓ કરી હતી. અલગતા એ મતભેદોનું પૂરેપૂર્ણ સમન કરવામાં અને સરળ નીવડયા હોવાનો કાવો કરી રહ્યોએ એમ નથી; પણ આ અંજોપચારિક અચોજોને પરિણામે જુદાં જુદાં રાજ્યોમાંનાં કેમિસીએ વચ્ચેના મતભેદોનું નિરાકરણ થઈ જન તેવો સંભવ છે.

ખાંડ ઉધોગના કામદારોને પગાર વધશે

નવી દિલ્લી : ખાંડ ઉધોગ માટેના વેતનપંચની બહામજોને પરિણામે ઉધોગ પર વર્ષે ૩૮.૨ કરોડનો વધુ ભોળે આવે એવી વધી છે. વેતનપંચ પંદરેક વિવસ્થામાં ભારત સરકારને ખોલતો આરેવાલ સુપરત કરનાર છે. તેણે દેશમાંના ૧૭૦ ખાંડનાં કરખાનાંમાં કામ કરતા ૧,૬૦,૦૦૦ કામદારોને માસિક રૂ. ૫ થી રૂ. ૨૦ સુધીના વધારાની બંધામણ કરી હેવાનું જણવાય મળે છે.

પંચે ફરી ખાતેની તેની બેઠકમાં એમ જણાય છે. આવી વધુ વર્ષમાં આ બહામજોને હેવટનું રકમ આપ્યું હતું. એમાં પ્રાદેશિક ધોરણે જુદાં જુદાં મૂળભૂત પગાર કરાવાયા છે.

મહારાષ્ટ્ર પ્રદેશમાં સામાન્ય (અન-સ્પેશી) કામદાર માટે માસિક મૂળભૂત પગાર રૂ. ૮૬ કરાવાયો છે, બ્યારે દક્ષિણ ઉત્તર અને મધ્ય વિસ્તારો માટે તે અનુક્રમે રૂ. ૮૧ અને રૂ. ૭૬ અને ૭૦ છે.

કાશ્ય (સ્પેશી) કામદારોને તેમની કામકાત અનુસાર રૂ. ૮૩ જેટલો વધુ પગાર મળશે.

પંચનું ચિયુ' મંતવ્ય હેવાનું જણાય છે કે દેશનીય વર્તમાન જાળ ઉગાડનારોને માટે વાજબી છે.

પંચ વધુમાં મે સમ ચાહુ ન 'હોમ ત્યારે કામેલ કામદારને મૂળ પગારના ૫૦ ટકા અને સામાન્ય કામદારને મૂળ પગારના ૨૫ ટકા જેટલો પગાર 'રીફાઈનર' સરીકે આપવડું પણ સૂચવશે.

એમ જણાય છે. આવી વધુ વર્ષમાં ચામથી છ મહિના હોય છે.

પંચની રચના ૧૯૫૭ની ડિસેમ્બર ની રજીમે થઈ હતી. દક્ષિણમાં પગારનું ધોરણ હવું 'રેવેન્યુ' કારણ એ જણાવાય છે કે ત્યાં સેરડી પીલવાની પ્રોક્ષમ પ્રમાણમાં લાંબી માટે છે અને ખાંડ વધુ વધુ મળે છે. ઉત્તરમાં રૂ. ૮૩ની સરખામણીમાં દક્ષિણમાં તેર ટકા ખાંડ પ્રાપ્ત માય છે.

જુદાં જુદાં પ્રદેશમાં જુદાં પગાર-ધોરણ પ્રવર્તતાં હોઈને સમન રાફ માટે પગારનું એક જ ધોરણ કરાવવા નું પંચ માટે સમ જનું નથી. દક્ષિણ નાં ઉચા. ધોરણ ઉત્તરના કારખાનાં પર લાવવામાં આવે તો તે તેમણે પોસાય નહિ. પંચે બહેવાલમાં ઉધોગ ના પ્રજો વિષે વિસ્તૃત સમીક્ષા પણ આપી છે અને આંડ ઉધોગ ઉત્પાદન નાં હક્કો સિદ્ધ કરી શકે તે માટેના સચનેર પણ ક્યાં છે.

તમારું લવાજમ હજુ ખાકી છે ?

જો બાકી હોય તો આને જ મોકલી આપોને! અણ બાઈ એનેના સવાજમે આવી ત્યાં છે, તેનાથી આપાર સુધી તો દમરૂં મરુ' જેમ તેમ મળાડું છે, પરંતુ આપના જેવા ને મીઠા બાકી રહી મધા હોય છે, તેજો નો હવે જલદી નહિ મોકલશે તો દમરૂં રિપ્તિ કહેડી થઈ જશે.

કાપા માટે કાચળ, સાકી, રોટ્પ અને કાચ કરનારાઓના પગારો એ જાણુ દર ચકીને ઝુકવવાનું હોય છે અને હવે સીધા કરી રહી નથી! રૂં ચાપી બીજે કેઈ પ્રવાળ રહી નથી, માટે જ આપને કામકે કરી વિનંતિ કરવામાં આવે છે કે, આને જ તમારું લવાજમ મોકલી આપો અને દમરૂં કુરેલી કુરે કરો.

આ દેશમાં મહાત્મા ગાંધીજીના સત્ત્વ અદિસાં, સુપ્રાનતા, સ્વતંત્રતા, વિગેરેના જણમેલ સદેસાં આજના અસાંત વખતમાં, એમના જ પ્રિય પત્ર 'ઇન્ડિયન એપિનિયન' મારફતે થેર થેર પહોંચતા રહે તે માટે ધણુ કાર્થ દેનો, દર વર્ષની યજ્ઞસત્ત્વમાં જ પેલના અને મોઝેના લવાજમે આમળથી મોકલી આપી પૂ. જાણુ પ્રત્યેનાં કાચાં પ્રેમ અને લાચળી મતાવી રહ્યાં છે, અને એ રીતે પૂ. બાપુનું આ દેશમાં શરૂ કરેલું અને અખંડ રીતે ચાહુ રહેલું આ નિરુપાયે જાતવસેવાના કાર્યમાં સુદર મદદ કરી રહ્યાં છે.

માટે તમે પણ આજથી નિઃશ્વ જ કરી નાંજો અને વરણની સરખાત માં જ લવાજમ મોકલી હવે દમરૂં કાર્યને સદેસાં અને સરળ કરી આપો કે એથી પુરા કોસાકથી હવે પણ પૂ. બાપુનો આ દેશના સેવાવત્ જન-કરણ્ય માટે ચાહુ રાખી રાખો.

આશા છે હવે પછી દીલ નહિ કરશે કારણકે, આપની સહેજ આજણથી આવાં કૌમતી લોકલીતકારી કાર્યને થણું જ 'અપલુ' પડે છે.

અધવસ્થાપડે
'ઇન્ડિયન એપિનિયન.'

વિવિધ વર્તમાન

શ્રીમ અસકંદકહેરો

પાલડી નહિ પહેરે ?

ગ્રે-ગ્રેટરની સહેર સુધરાવવા કાચા નિર્ણય કયો હતો કે વાહનવ્યવહાર ખાતાની નોકરીના નિયમોમાં પાલડી પહેરેને આવશ્યક શીખોને બસકંદકહેર તરીકે નોકરીને રાખી સકાય તે માટે ફેરફાર ન કરવા. થોડા કલાકની અંતે પછી આ નિર્ણય લેવાયો હતો. આ નિર્ણય પછી આ પાલડીધારી શીખો પરિવ્રજ ગેલેરીમાંથી બહાર આવ્યા હતા અને તેમણે પરિવિચિત્રીની વિચારણા જાણે સલા બોલાવવામાં આવશે એમ જાહેર કયું હતું.

શીખોના સુસંગત સાચરે કહ્યું હતું કે વાહન સંચાલના અવસ્થા થી મોટીસે માન-ગ્રેટરના શીખો, પર દાવડીન જોખ જે કયો છે પણ શીખો એમ કહી નમતું નહિ આવે.

શીખોને પાલડી પહેરના અટકાવવા તે તેમના ધર્મમાં દખલગીરી કરવા અમાન છે, કારણ પાલડી એ શીખ ધર્મનું દેખી સકાય તેવું પ્રતીક છે.

હંગેરીના સાર્વજનિક પક્ષના વહા શુદ્ધપેસ્ટની દોરિપટલમાં

લેખક સાથે સુધારાદ માટેના પ્રયત્ન થયા છે કિન્તુ એક મર્મ સારી નથી. આને વધુ સારીમાં મુશ્કેલી કિન્તુ અન્ય કામકાજમાં પડ્યા હોવાને કારણે એ પ્રેમ ગમે, તે માન્ય રાખી શકાય નથી.

કેટુઆ ઉપર આરોપ
કેટુઆની પરેશ પ્રધાને એવો આરોપ મૂક્યો છે કે અમેરીકા સરકાર સાથેના તેમ કેટુઆમાં: અમેરીકન નોકામયોથી કેટુઆ, ઉપર આક્રમણ કરવા તકવાર મર્મ મર્મ છે.

અમેરીકા કેટુઆ ઉપર ચોક્કસ રીતે નજરમાં આક્રમણ કરવા માટે છે એવી કેટુઆએ કુતોને ફરીવાર કહી છે, અને તેથી આ બાબત કુતોની ચોક્કસ કમીમાં નહિ પણ મદા સમાર્પા અર્પીને એકાએક અને એ અર્પાને પ્રથમ રમત અર્પાનું નેપથ્ય એ કેટુઆની માનણી કુતોને કેટુઆ રાખી છે.

પરે ખીજ નાણુ અમેરીકાએ કેટુઆ ઉપર એવો આરોપ મૂક્યો છે કે કેટુઆ સોવિયેટ સંઘની મદદથી અમેરીકામાં અન, રાજકોને કપીપર પૂરા પાડી બધે બગાડ ફેલાવ માટે છે.

કેટુને કાતુના જોવાડીની

સલાહ

કાતુની નજરાખી માખના મંત્રી મી. માહનાએ કાતુના જીવર ગરબની અખત રીકા કરી છે. એમણે કહ્યું કે અપના કેટલા નિવેલનોથી વિરોધી મુદ્દો રોકાણને નિરાશા સાપડી છે.

એમણે કહ્યું કે જીવર ગરબ આ કુદ, પરની કાતુની નીતિનો વિરોધ કાકની માફક જાહેર રૂપમાં કરવા થર છે.

મી. માહનાએ કહ્યું છે કે આમાંથી બાક માલખિકતા જખત થશે તે અમેજન-મેરીપોને કેલ છેડાવો પડશે એમ કહેવું તે લેવડી અપુ છે. વિરોધી મુદ્દો રોકાણને અસર કરતા આવા વિચાર ધરાવનારાઓ આક્રમકતાના નેતા નથી બલકે પ્રમતિલા દુરધનો છે.

મી. માહનાએ અપને સલાહ આપી છે કે આવી નીતિ લપને તમે ગમેલા, કિન્તુ આ જાહેર જનતાને કેલ નહોં ગેવડી રહે.

અરેચા અને લેસણુ
આચર માટે કાપી રી
૧-૦ની થી ૬-૦.

૪ રતમી પોકેટ સુગા ગરબાની થી. ૧-૦ રોકેથી આજા પ.કને લીધે માલની ખાલ છે. માટે અલડી થયો:—વડેથી તે પહેલે.

Marmans (Pty.) Ltd.
P. O. Box 26, Phone 128
(Bris, Transvaal.)

શુભ પ્રસંગો માટે એટ !

શ્રીઓ અને પુરુષો માટે

ઘડીયાળ !

૧૭, ૨૧ અને ૨૫ જુલનાં
ગિરોમેટીક ટેલે-૪૨.

- * રોમર
- * રોમરી
- * લેકે
- * રુસર

વિગેરે દરેક જાતનાં ઘડિયાળ.

ઉપરાંત પુરુષોના શર્ટ સુટ, પાયજામા વિ.
તેમજ બાળકોનાં કપડાં.

હોલસેલ ભાવે મળશે

બોક્સ ૫૬૮૮, ફોન ૧ ૮૩૫-૨૬૦૨

વલ્લભભાઈ બી. પટેલની કું.

૪૪, મારકેટ સ્ટ્રીટ, બેંકાનીસબર્ગ.

ચીએના હમેરીના અખવાડી પક્ષ ના વડા બનેસ કાલે સંપુકત શાક સમીતી મદાસમિતિમાંથી પાછા ફર્યા બાદ માલખિક રીને માર્કા પડી જતાં તેમને જુદાપેસ્ટ ખાતેની ખાસ ફે.ક-પોટલમાં મોરોથી આવેલ નિષ્ક્રાંત સારવાર આપી રહેલ છે. એમ જોરડી આવી સમાચાર સંવાળે જુદાપેસ્ટથી અખાનું હતું.

શ્રી બી. લેસ. પટેલની નિયુક્તિ

ક્રાંતીગારની સિદ્ધેશ્વરીન કાલેસા ના અખ માનનીય હોરમદમદ ચોક્કરી ના રાજવાખાના કારણે ખાલી પડેલ અખાએ માનનીય વામજીમાઈ સ કર-માઈ પટેલ, એ. બી. હ તે કારાખાલી સમાજના અખ તરીકે નામદાર બીડીક રેસીકને નિયુક્ત કર્યા છે.

ધણપટે આવેલી રોકડ

પૂર્વ પારીતાનમાં લાલેતરમાં અચ વાતગોડાને કારણે તમા આવેલ. પ્રખળ પુરને કારણે લા. વડેલ જલસલસમાં લે બારે હોનારત અને આનંદઅરાખી મર્મ હતી તેમાં રોકડ આવવા માટે કુનાક-રેઠ આરખ રીપમીક પારીતાનને ૧૦ હજાર પારીકની અલ આવનાર છે.

કામદાર અને સંધે

વરચોની સુલાકાતમાં વાંધા

૧નીયા ફેરચન એ. એપોપસ ના એક મેગડીએ અખાનુ છે કે અપેગરથી ૧નીયા ફેરચન એ.

ખાસ દરખાસ્ત : હિંદની અગરખતી

(વહાણમાં આવેલો તાલો માલ)

હોલસેલ વેપારી ભાવે

મળ ગુલાબ ૩ તોલા ૩૪-૬ ૬૦૫	૪ સુચક પાણી	૫ ૨ ૩૪-૦ ૬૦૫
(પાતળી અને બી લ.કીમાં મળશે)	"	૨૬ ૩ ૧૮-૦ ૨
મેટલે બોરે હિન્દિય તોલા ૪૫-૪ ૬૦૫	"	૬ ૨ ૪-૦ ૨
૨ ૨ ૨ ૬ ૨ ૬ ૦-૦ ૨	"	૬ ૨ ૪-૦ ૨
૨ ૨ ૨ ૬ ૨ ૬ ૦-૦ ૨	"	૬ ૨ ૪-૦ ૨
૨ ૨ ૨ ૬ ૨ ૬ ૦-૦ ૨	"	૬ ૨ ૪-૦ ૨
૨ ૨ ૨ ૬ ૨ ૬ ૦-૦ ૨	"	૬ ૨ ૪-૦ ૨
૨ ૨ ૨ ૬ ૨ ૬ ૦-૦ ૨	"	૬ ૨ ૪-૦ ૨

ગોડર સાથે રોકડ — ફરખન માટેના ભાવે.

હમરી પાસ અસલી બાસમતીના ગેરખા પક છે બાસમતી ચોખા થી. ૧-૦ રતલ.

(ગોખમાં ગોખ ૧૦૦ રતલ મળશે)

અમે નીચેની વસ્તુઓ કાપરેકા ઉપોદ્ કરીએ હીએ. માલ સાથે અને કીધાયત ભાવે મળશે.

અમારા પ્રાધસ લીટર માટે લખો:—

દરેક જાતના હિન્દિયન શાળ, મસાલા અને, કરીયાલુ, સોપારી બહામ, આમલી, આખા નાળીયેર અને દરેક જાતના ઉપોદ્ ચોખા.

K. HARIBHAI & SONS
(PTY) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants.
81 Victoria Street, — P.O. Box 2156 — Durban.
Telegraphic Add. "BHAI SONS"

હિંદના સમાચારો

તા. ૫-૧૨-૧૯૬૦.

હિમાલય પર્વત પરના આરોહણ માટે ગુજરાતી વિદ્યાર્થીઓનો પ્રથમ પ્રયાસ

અમદાવાદ : ગુજરાતની મહારાજા સમાજના કુનીવર્ધીની યુનીવર્સની દ્વારા ઈંગ્લેન્ડની વિદ્યાર્થીઓની કુટુંબી ગુજરાતમાં પર્વતારોહણ કરવા માટે પોતાનું નામ રજૂ કરીને ગુજરાતના પુણોને નવીન દિશા બતાવી છે.

૧૬ વિદ્યાર્થીઓની કુટુંબી વૈદ્યકી રમણા વજ્ર હતી. આ કુટુંબીને બીનમરથી નામક વહને ૧૬૦૦૦ ફુટની હિમાલયના રાવેલ આર્લે હરમુખ ઉપર આરોહણ કરવા રવાના થઈ હતી.

આ કુટુંબીને પોતાના નાજી કરેલા રથને પહોંચવાને આશરે ૧૫૦૦ ફુટ નાજી હતા ત્યારે અરાજ હવામાનને કારણે પાછા ફરવું પડ્યું હતું. માર્ચ-માં થયેલી વિકટ પરિસ્થિતિ અને સખત હિંદી હોવા છતાં કુટુંબીને નાજી કરેલા રથને પહોંચવા પ્રયત્ન કર્યો હતો.

અધુરાં વિકાસકાર્યો માટે ૪ કરોડ રૂપિયા

રાજકોટ : ગુજરાત સરકારે આર કોલ પંચોતેષ સાથે રૂપિયા સોરાશ અને ૪૦૦ વિસ્તારમાં ખીજ પંચવર્ષિક યોજનાનાં કામે પાછળ ખર્ચવા માટે આપ્યા છે. જે યોજનાઓ નાણાં મંત્રી અધુરી રહી હોય તે પૂરી કરવા માટે આ રકમનો ઉપયોગ કરવા માં આવશે. સોરાશને આપવામાં આવેલા રૂ. આર કોલમાંથી રૂ. રોક કરોડ રસ્તા પાછળ, રૂ. એક કરોડ મંદિરા, વસવાટો અને નાની સ્થિતિ યોજનાઓ પાછળ ખર્ચાશે. રૂ. રોક કરોડ માર્ચિંગ સાળાની મકાનો, સિંચો માટે વસવાટો, ગ્રામીણો, સહકારી મંડળો, મત્તપ કલોમ તથા જીવન મંડળોને મદદ કરવા માટે વપરાશે. સોરાશના જીવન અધિકારી એને ચક્ર દિશમાં પોત પોતાનાં જેમ ના વિકાસ કાર્યોની કારી ચોક્કસ આપવાનું નક્કી થયું છે.

ભરતની ધીનને ચેતવણી

નવી દિલ્હી : પોતાની ભીન અને હવાઈ સીમાએનું વધુ ઉદ્દેશ્ય કરવા સાથે ભારતે ધીનને ચેતવણી આપી છે અને અણખું છે કે ભારતે પોતાની સીમાએના વધુ માટે અત્યંત સાવધાની રાખવાની અને મને તે રમણી મુશ્કેલીના સાથ દેવ સાથે પચાઈ જવાનો દર સંકલ્પ કર્યો છે.

અત્યંત આકરા સંદેશાગી એક વાદીમાં ભારતની હવાઈ અને ભીનની સીમાના કરેલા ઉદ્દેશ્ય અને ધીન કરેલા મુશ્કેલીને ભારત સરકારે અત્યંતાર કર્યો છે અને અણખું છે કે સત્તાવાર ધોરણે અંતર્યા સાથે ત્યાં લગી સીમાઓ પર વધુ તકિ નક્કી કરવા માટે વડા પ્રધાને ધી ચાલે એવું કહ્યું અને ધી નહેરુ વચ્ચે કોણે કરાવેલો આ સીમા ઉદ્દેશ્યનો અંત કરે છે.

ભેળસેળિયા દૂધ માટે સત્તા ને દંક

અમદાવાદ : કુલ ૪-૨૫૦૦૦ થી બિયોન માંથી કુલમાં ભેળસેળ કરવા માટે તત્કાલ સામના બીજાઓ પરોક્ષ સાથે કરેલા સિમાં ભેળ. ર. ક. મેલ રોક થી રોકનીએ બીજાઓને યુનિ-કાર કરાવી, તેમણે આ બીજે યુનિ કરી હોવાથી એક વર્ષની સત્તા અને રૂપિયા જે હાલની રોક અને જે રોક ન કરે તે પછી સ અધિનાની સત્તા હાથમાં છે.

આ રોકનો મુકાલે આપવાં મેલ રોકે અણખું કર્યું છે, ભારતે ભનવાની તફરતી સાથે કાપને મેલ કરવાની કુટ હોવી એકલે નહીં

દારકા પાસે અગેવું પુરાણ મંદિર

અમદાવાદ : દારકાથી માર માફક દુર આવેલ સુવર્ણવીધ પાસેથી ગુજરાત રાજ્યના પુરાતત્ત્વવિદ ધી ને, એમ. નાથાવટીએ કોથમેળ કરતાં ગુજરાતના સોમણ સમય પહેલાંનું એક પુરાણ મંદિર પ્રથમ વાર જ પ્રકાશમાં આવ્યું છે. આ મંદિરમાં મુર્તિ નથી. તેમજ મુર્તિનું સ્થાન કરતાં કોથ મિલો પછી નથી. એટલે આ મંદિર કોનું છે તે નિશ્ચિત થઈ શક્યું નથી. આપણી ઉપરથી તે કાવળી સદી એટલું પુરાણ હોવાનું માનવામાં આવે છે.

સહિયારા પોલીસ-તંત્રનું સુચન !

ભાગા : રાજ્ય રાજ્ય વચ્ચેની મેપર વાદના કારણે અંતર્યા ખીજ વિસ્તાર માં કાઝેની પ્રવૃત્તિઓ પ્રગટ થઈ રહી છે. અંતર્યા કાઝ લગત-સીમની રાજગી મેપર પ્રદેશના સંયુક્ત મદમાં માર્ચ ભવાઈ ગુનાઓ કરે છે. આ જ પ્રમાણે રવાની રાજગીથી છુટી પડેલી રાજગીના સરકાર મેપરમાં રાજ રવાનના રાજગી પ્રવૃત્તિ કરી રહેલ છે. ઉપર પ્રદેશની પોલીસે

ગાધિતી આપવા છતાં મેપર પ્રદેશની પોલીસને કાઝેને રકાવામાં નીચળતા મેપર છે.

આ રિવિટિ હોવાના કારણે આ તમે રાજ્યોમાં એક કલિયાઈ પોલીસ તંત્ર રવાનના સુચન થયું છે કે જેથી અંતર્યા ખીજમાં કાઝેના સાથે કાઝ બની શકે.

ગુજરાતમાં પ્રેત યોજનાને યોગ્યતાની સનાઈ

ગુજરાત રાજ્યમાં પ્રેત યોજનાની મનાઈ કરતાં અરકા ગુ. રાજ્યના મેલેટ ના પાંચમાં સામના પ્રમટ થયો છે માથ, એવની હવાની સંપૂર્ણ મનાઈ કરતાં અરકા પછી તેમાં પ્રમટ થયો છે

કોતરની ૧૦ હજાર એકર ભૂમિન ૨૫૦૫૫ કરારો

વડાવા : ગુજરાત રાજ્યના મેલી વાદી ખાતાના પ્રધાન થી દિવેન્દ્ર દેસાઈએ મહીસામરના કોતરમાં કુલ-કાંડનાં ઉપયોગી રહેલો ઉગાડવાની તેમજ કોતરને મેલી હાલ ભૂમિન મનાવવાની અને ભૂમિન મનાવવાના કારણ સરકાર તરફથી આપતી પ્રવૃત્તિ એક હતી.

ગુજરાત રાજ્ય તરફથી મહીસામર, સામરમતી, મેથો, ખાસ અને મીજ નાની-મેટી નદીઓના કોતરની ૧૦ લાખ એકર ભૂમિનમાંથી પાંચ લાખ એકર ભૂમિનને ઉપયોગમાં લેવાની યોજના મનાઈ રહી છે. આ માટે રાજ્યે મુલકોકર ખરીદવાનો નિર્ણય કર્યો છે. આ યોજના પાછળ રાજ્ય ખીજ પંચ વર્ષે યોજનામાં આવશે રૂ. એક કરોડ અને તે રાજ્ય ખર્ચ-નાર છે. સરખાનમાં આ અગેના અખતરો ૧૦ હજાર એકર ભૂમિનમાં કરવામાં આવશે.

ધી કરંજયાની રદ કરવામાં આવેલી સત્તા

વિવેન્દ્ર : વિવેન્દ્રના વધારાના સેકન્સ ભને 'મહીસા'ના તંત્રી પ્રકા થઈ થી કરંજયાની અરકા અંતર્યા રાખી વિવેન્દ્રના સંયુક્ત મિલકત

મેલરોકે ભનવાની કોતરમાં તેમને કરેલી સત્તા રદ કરી છે.

વિવેન્દ્રના અધ્યાપક રાજ્યમાં નામ નો મહાવલમ દેવિઠ પચના વિવેન્દ્રના ખાતેના પ્રતિનિધિ ધી વિવેન્દ્રને રિવિઠ કરતાં સંયુક્ત મિલકત મેલરોકે થી કરંજયાને રૂ. ૫૦૦૦૦૦ દંડ ભરવા એક માસની કાઠી રોકની સત્તા કરી હતી. જે દંડ ભરી રીધો હોય તે તે પાછો આપવાનો નક્કી કુલ કર્યો હતો.

અધ્યાપકમહી એમ ચાર રેસ્ટમાં રમશે

મુંબઈ : ભારતીય ક્રિકેટ મેલના અંતર્યા મેલ અધ્યાપક એક ભારતના દારા ભણાવ્યું છે કે કાઝમાં અધ્યાપક કરતા ધી અધ્યાપકમહી એમ પાઠી-રતામ કામેની માટે રેસ્ટમાં ભારત તરફથી રમશે. ધી એમ કાલ દેવિઠમાં થી છે અને તેમણે રમણ દ્રોષી એમના રમવાની હવાઈ પછી પ્રવૃત્તિ કરી છે. આજ એમ નક્કી થઈ માલ દેવિઠાની રીમમાંથી રમણ દ્રોષી રમશે.

ધી કોલસને અપાયેલી આનંદ પદ્ધિ

નવી દિલ્હી : પશ્ચિમ ભૂમિનીના બુનપુર્વ પ્રમુખ ડો. યોગેશ્વર કોલસે દિલ્હી વિદ્યાપીઠ ખાતે ભારત-ભૂમિન વચ્ચેના સાંકુલ સંયોધી વિષેના પ્રવચનમાં કહ્યું : 'વિશ્વભરે ભક્તિ મત અને સામાજિક ભક્તિની દિશામાં ક્રિયાશીલ પરિવર્તન આવી રહ્યું છે ત્યારે ભારતે જે ચોક્કસ આપવામાં ભૂમિકા પૂરી પાડી છે તે માટે વિશ્વ ભારતનું કારણ છે.'

દિલ્હી વિદ્યાપીઠ થી રોકેલને કાર્ડ લખા 'કોલસે'ની આનંદ ઉપાધિ આપ્યા બાદ ધી કોલસ પ્રવચન કરી રહ્યા હતા. ધી કોલસે ભારતીય સાહિત્ય-સંસ્કૃતિના ભૂમિન નિષ્ક્રાંતો થી મેલસ-પ્રધર અને ધી રોપન હોય નો ઉલ્લેખ કર્યો હતો અને અણખું કર્યું કે, તેઓ (ધી કોલસ) પોતે પછી 'ભનવરૂપી' અને કાર્ડીકાનું 'ચાક-તલ' એમ ભારતની મેલકાન સહિત

આજ દરખાસ્ત : હિંદની અગરખતી

(વડાપ્રધાન આ.વેલો તાલે માલ)

કિસમસ અને નવા વસ્ત્ર આરે અપેલેલો તાલે સાલ ભાગે સલક' જનતા સમસ રહ્યું કરીએ યોગે.

અગરખતી-વસ્ત્રવેલ-પ્રકારની, વેલકેલેલ અને વાદીની બંધીએ, નવીન વસ્ત્રો અને આપણી ધીએ, કીડીએ, ઉપેલેલનીસ અને નાજી. સુવાદીબારી વાસળે અને કેન્સી ગુલે. દેલે અને હેલેલે માટે અમે આજ સાલ રાખીએ ધીએ અને આજ ઉપાન પછી અપેલેલો ધીએ. આપ વસ્ત્રે આપને વખતે કરખન આવેલ ત્યારે અગરખતી મુશ્કેલી થયો.

એ. કે. હુસેન એન્કે સન્સ

દાર્કા કોલસ અને કોલસેલ મરખ-રક દાર્કા કોલસ, — (હુસેન બીકામ) — ફાલ મુલક — ઉરખન. અગરખતી કીડેલ અગરખતી.

—તાંત્રિકોથી યુગ્મ પ્રભાવિત થયા છે. તેઓએ મહાત્મા ગાંધી અને દાંત્રોરને વધુ અંબીએ આપી હતી.

દાંત્રોર સાત્તાકિદ ફેંકેમાં તાતા તરફથી બે લાખનો ફાળો

મુખ્ય ૩ લાખ ફેંકે તેમજ તાતા અથ આદ્ય ધન્યદીએ એના મળીને રૂ. ૨ લાખનો ફાળો રવીન્દ્રનાથ દાંત્રોર સાત્તાકિદ ફેંકે આપ્યો છે. એમ કાલા વાદ રીતે જાણવા મળ્યું છે તાના ગ્રુપની એક કંપની 'તાતા સ્ટીલ' દાંત્રોરના મિત્રોના સંગ્રહ તરફવાર કરી રહી છે અને વિશ્વ-ભારતી યુની-વર્સિટીના પ્રકાશન વિભાગ તરફથી આ સલાહી વધુ ફરમીયાન લેતું રેવાજ કરવામાં આવશે.

વીદુરની પ્રતિમાનું

અનાવરણ

દારાન મ રમજ. રાજપતિ ડે.

રાજ્ય-દમસકે અંગાના ધાનારા પર મહાભારત યુગના વિદ્વાન મહાત્મા વીદુરની પ્રતિમાનું અનાવરણ કમું હતું તમા વીદુરના સ્કલિત અને અસર કરેક વ્યક્તિત્વને અંબલિ આપી હતી.

સરકારી ઘાસ દોરને અંકેત ચરવા કેવાયે :

જુન. કમ્પના છાયા કમીકટરને યુગ્મરત સરકાર તુરંચી-કમ્પના ધાસ ના રખાલને અંત તરિવાય મટે યુગ્મ રાખવાનો કુકમ મળ્યો છે. અરે એ ધાદ કરવામાં આવે કે કમ્પના અંકત વાળા પ્રકરને, પ્રવાસ કરવામાં તાજે-તરફ નવ ડીપકની મુલાકાતે આવી અપેલ રાખવામાં જરૂરો, રસતા અને જાહેર વ્યવહાર ખાતાના નામજ પ્રવાન મા પ્રમજનક સમજ કમ્પના માલ ધારીએ અને પંચપાલોએ આ સંબંધે મામણી કરી હતી.

અમેરીકાની ૩૪ પ્રમુખો

ક્રમાંક પ્રમુખ	પક્ષ	મુદત
૧. વોશીંગ્ટન	રેપબ્લીકન	૧૭૮૬-૧૭૯૭
૨. જોહન આદમ્સ	"	૧૭૯૭-૧૮૦૧
૩. જેફરસન	ડેમોક્રેટીક-રિપબ્લીકન	૧૮૦૧-૧૮૦૯
૪. મેડીસન	"	૧૮૦૯-૧૮૧૭
૫. યુનિયો	"	૧૮૧૭-૧૮૨૫
૬. જે. એડમ્સ	"	૧૮૨૫-૧૮૨૯
૭. જેફરસન	ડેમોક્રેટીક	૧૮૨૯-૧૮૪૭
૮. વાશ જુનિયર	"	૧૮૪૭-૧૮૪૯
૯. ડબ્લ્યુ. એચ. લેરીસન	અંબીય	૧૮૪૯-૧૮૪૯
૧૦. જોહન લીધર	"	૧૮૪૯-૧૮૪૯
૧૧. પોક	ડેમોક્રેટીક	૧૮૪૯-૧૮૪૯
૧૨. રેઇલર	અંબીય	૧૮૪૯-૧૮૫૦
૧૩. ગ્રીલ્ડ	ડીપ્લોમેટ	૧૮૫૦-૧૮૫૩
૧૪. વિલ્સન	ડેમોક્રેટીક	૧૮૫૩-૧૮૫૭
૧૫. જુવિનન	"	૧૮૫૭-૧૮૬૧
૧૬. અલ્બ્રામ લીકન	રિપબ્લીકન	૧૮૬૧-૧૮૬૫
૧૭. એન્ડ્રુ જોહનસન	યુનિયન	૧૮૬૫-૧૮૬૯
૧૮. ગ્રાન્ટ	રિપબ્લીકન	૧૮૬૯-૧૮૭૭
૧૯. રેઇલર	"	૧૮૭૭-૧૮૮૧
૨૦. મેરીપીક	"	૧૮૮૧-૧૮૮૧
૨૧. મેટ્ટર આર્થર	"	૧૮૮૧-૧૮૮૫
૨૨. કલીવલેન્ડ	ડેમોક્રેટીક	૧૮૮૫-૧૮૮૯
૨૩. બી લેરીસન	રિપબ્લીકન	૧૮૮૯-૧૮૯૩
૨૪. કલીવલેન્ડ	ડેમોક્રેટીક	૧૮૯૩-૧૮૯૭
૨૫. મેરીપીક	રિપબ્લીકન	૧૮૯૭-૧૯૦૧
૨૬. વિમોરેલ પ્રવેલ	રિપબ્લીકન	૧૯૦૧-૧૯૦૬
૨૭. હાઇલ	"	૧૯૦૬-૧૯૧૩
૨૮. વીલસન	ડેમોક્રેટીક	૧૯૧૩-૧૯૨૧
૨૯. હાર્ડિન્ગ	રિપબ્લીકન	૧૯૨૧-૧૯૨૩
૩૦. હુલી	"	૧૯૨૩-૧૯૨૬
૩૧. હર્મન ટુરર	"	૧૯૨૬-૧૯૨૭
૩૨. એ. ડી. હુલેવેલ	ડેમોક્રેટીક	૧૯૨૭-૧૯૩૫
૩૩. હેરી એચ. ટ્રુમન	"	૧૯૩૫-૧૯૪૩
૩૪. ટ્રુમન ડી. આલ્બર્ન કોલેજ	રિપબ્લીકન	૧૯૪૩-૧૯૪૭
૩૫. ડેવિડ	ડેમોક્રેટીક	૧૯૪૭-

પા. મો. ૫૪૩૦

રેડીયો ૩૩-૫૬૨૫

રેડીયો કોલેસ : "અમલકો"

મગત બ્રધર્સ (પ્રા) લી.

૧૪ કોર્ટ રેડીયો

એકા ની સ બ બી.

હોલસેલ અને રીટેઇલ બર્ના અને ઇમ્પોર્ટર્સ

ખાસ કરીને હમરે ત્યાં ઇન્વિયન અને ઇન્સ્ટીશ સાલરી, માધ્યમ નાંખવાના ભાગ ભાગના રેડીયો લેલો રેટેલરેસ ફીલ્ડ, પીપ્પના અને એક્ટુઅલ-અવના વધુએ-કાચ અને પસારીકની એમ્પીએ-ફેરમોલ અને ફેટાઇક તથા બીજા અનેક રેડીયો કીલેવલ ભાગથી મળશે.

બી-આઇ

મુખ્ય કરાચી અને ઇસ્ટ આફ્રીકાના બંદરો વચ્ચે મુસાફરી કરે છે.

રેડીયો સાંતીયા કલ જાન્યુઆરી ૧૯૬૧માં આવશે અને ૮ મી જાન્યુઆરી ૧૯૬૧ના ઉપરશે.

મુખ્ય અથવા કરાચીનું સાદું.

ખોરાક સાથ

ફર્સ્ટ ક્લાસ	પા. ૧૧૭-૧૫-૦
સેકન્ડ ક્લાસ	પા. ૭૮-૧૫-૦
થર્ડ ક્લાસ ખોરાક સાથ	પા. ૩૬-૧૫-૦
થર્ડ ક્લાસ ખોરાક વગર	પા. ૩૫-૧૫-૦

વધુ અધિકારી માટે મળો મા લખો :

શેખ હિમેદ ઓન્ડ સન્સ (પ્રાઇ લીમીટેડ.)

૩૬૦ પાઇન રેડીયો-કેરમન.

રેડીયો : રજીસ્ટર — રેડીયો કોલેસ "અમલકો"

ગુજરાતી રેકોર્ડો

હીંદુસ્તાનમાં બનેલી ગુજરાતી રેકોર્ડો, હવે અમારે ત્યાં મળે છે.

૧૦ રેકોર્ડો બોલસ કેમળ રી. ૩૦-૫. રેકોર્ડોમાં ભાંગના, નાટકો, ગરબો વિગેરેના સંગ્રહ છે. હિંદના "સિલ્સ હિલ" ૧/૧ માં છુટી મળી શકશે.

આવો તક અને લાભ ફરીથી મળશે નહિ. પેટ્રીંગ મહત્ત-પ્રાચીન મોકલશે—સી.આ.ડી.ના ઓર્ગેશ આમે લખજો બીએ.

નેશનલ રેકોર્ડ કંપની

શાપ ૨, અમરેલી આરકેઈડ, ઓફ ૧૪૧ એ. કે રેડીયો, પા. મો. બોલસ ૧૫૭૭, — ૨૨૦૬૦.

પંકજ

લેખક : ડી.સી.પાલ દાહતરાજ અગનલાલ દેસાઈ રૂડીપોર્ટ

પંકજ ખારા પંકજ ખારા બોધ દીને હું ન્યારા		
પંકે ભાયા, અમને પાયા, બધ પંકજથી ન્યારા...પંકજ ખારા		
બધ પંકજથી, નિર્ધેષ રહીને, શુદ્ધ જીવન જીવનારા	૨૨	૨૨
માનવ જીવને આજ સુધે છે, બોળા અમર કહારા	૨૩	૨૩
કહે છે પંકજ ચારા ખારા, વાકા નથી રે કહારા	૨૪	૨૪
બોલી અમર મુલ કેહે લોકાયા, બલે બન્યા રે કહારા	૨૫	૨૫
પ્રભાતે ખીલતાં, અંધે ખીલતાં, બોળા અમર અટાપા	૨૬	૨૬
મીઠો મધુરો, રક્ષા એ ભેવા, બોળા અમર અટવાયા	૨૭	૨૭
સંસારે કમળમા માનવ અધરો, એ રીતે લોકાયા	૨૮	૨૮
નિર્ધેષ રહીને કમની આરક, એ પ્રજા નવ મામા	૨૯	૨૯

ગવર્નરનું ઉદ્બોધન

ન્યાયી અરેસને પ્રવાસ પૂરો કરી મવનરે રાષ્ટ્રની નામરેખી પાલું રાખી છે. સેક્રેટરી આલે કાર્મરેને સંમેધી ના. ગવર્નરે કહ્યું કે દેશમાં સ્થિરતા, કલ્પન અને વ્યવસ્થા જાળવવા માટે કોઈકેય કસવા સરકારે કૃતનિશ્ચય છે.

ગવર્નરે બોલ્યા કે તાજેતરની સીરિસ અરવીસ અંગેના અવેતપનમાં સરકાર ના એ નિર્ણયની જ્વહેરાત યદ્ કે જે આફ્રિકન મેતામોને યદ્ કરવા તેમજ અંગેના સોકોને શાખવડીલમાં તાલીમ આપવા વિશેષી સનદો નોકરો અને રહેશે.

ગવર્નરે કહ્યું કે એ સોકો આફ્રિકન ઠકમત ફોજ અર્થે નથી રહેવા ચાહતા તેમના માટે સરકાર કંઈ ના કરી શકે, ક્રીતુ જા દેશની પ્રમતિમાં શામે આપનાર જે સોકોએ અને રહેવાનો નિરધાર કર્યો છે તેમને રહેવા દેવામાં આવે તેની સરકાર કાળજી લેશે.

ગવર્નરે કમેન્ટેરે કે અને સુરોપીયનો ની કાલરી વિકાસ માટે લાભાયા છે એમ આફ્રિકનો સમજતા યમા છે અને જેમ જેમ સમય નજરોક આવે છે તેમ તેમનું કશિયોડુ વધુ અવાપવાર બનતું થય છે.

સામાર સ્ટેડીકાર :

રાજ્યપત્ર મુજબ મંગળ બોમ્બ ૧-૧-૬૦ તીકમ બધસાં રૂડી-સાહિબ ૧-૧-૬૦

કુશન વેચવાની છે

માલિકની નાકુરસત તપીયતના કારણે સારા લતામાં આવેલી આશિટ-પીટર અને ટેકરોમની કુશન વેચવાની છે. ૧૫૨ મળો.

Mc Koy
Tailors & Outfitters
10a Von Weilligh Street
Johannesburg.
Phone : 23-4838.

શ્રી ડૉ. કિંદુ સેવા સમાજ - બેઠાનીસબર્ગ

વાર્ષિક જનરલ મીટીંગ

કેપટોલ સમાજની વાર્ષિક જનરલ મીટીંગ રવિવાર તા. ૧૫-૧-૧૯૬૧ના બપોરે ૨-૩૦ વાગે શ્રી મધી હોલમાં નીચે અધ્યક્ષતા કામકામ માટે મળશે જેમાં હાજરવામાં વસતા દરેક સભ્યોને વેળાસર કાલર રહેવા ખાસ વિનંતી કરવામાં આવે છે.

કામકામ : (૧) મીનીટસ, (૨) આલે જાવકનો હિસાબ અને મંત્રીઓ નો રીપોર્ટ, (૩) રાજા સમીતીનો હિસાબ અને મંત્રીઓ રીપોર્ટ, (૪) રમલાન સમીતીનો હિસાબ અને મંત્રી નો રીપોર્ટ, (૫) કાલેસરી સમીતીનો હિસાબ અને મંત્રીઓ રીપોર્ટ, (૬) સંસ્કાર સમીતીનો હિસાબ અને મંત્રી નો રીપોર્ટ, (૭) અધિકારીઓ તથા કમીટી સભ્યોની રૂટથી, (૮) વરચુરજી, સમજાવત કમુબાર્થ, વેધીલાલ સોમ. મેડી મંત્રીઓ : શ્રી. ડૉ. કિ. સી. સ.

હાલ પ્રકાશ માટે

અમને મળો.

સુરતી જામજીના અને રેવેલસીટ બીએ.

શ્રી રમીકાની અંગત કેમરેજ નીચે જીવીયનના અને રેવેલસીટના કામ પણ કા.પમાં તમારે કુશલિ આવી રસોઈ કરવાનો અને કમ્પાસ કરીશ.

કેપીટન્સ બાલકની હોટેલ

(ધી કોર્નર મીકાઈ કાઉસ)

એ અને નિકટોરીયા સ્ટાલના ખુલાખર - ૬૨૦૫૧
ફોન નંબર ૨૩૪૧૪ રૂડીમાખ : KAPITAN.

આફ્રી, લસાજી બબરે બાવ, નારીએજ નં. ૧ સી. ૧-૦, બેગ (નંગ ૧૦૦) સી. ૧૦-૦.

કુશન દાર માટે બાંધવાના ન્યુકેપેર બબરે બાવ, બહાસ, હપરી (કાદ), કુશ કાલ અર્યા, કુશલા, કુશ બીમા (કોલા), રો.નરી રંગના મોલ, દરેક બહાસો પરી અમલો વિશેરે કમેરો સ્ટોલમાં રાખાશે છે. કપુરી અને વેચણી પાન બબરે બાવ, પે.રેન જાડું. કુરજી, રતાણ, બાંબા હબર અને બીલી હબરની મોસમ ચાહ છે. રેવેલસીટ, ન્યાસાલેન્ડ અને કમ્પાસ રમીના કોમરો ૬૫૧ ક્રાઈ ખાન આપી કોઈ પણ વસ્તુ ખરીદી કરાવી મોકલશું.

All prices subject to Market fluctuations.

A. KADER & Co., (PTY) LTD.
WHOLESALE FRUIT MERCHANTS
P. O. Box 251. DURBAN.

ધીરુભાઈ પી. નાયક

કુશકીપર, સુસાહસી, થીમાર્ના અને જનરલ એજન્ટ કીડુસાન બબરે કુનીયાના કોઈ પણ કાલની કપાઈ રિવાઈ બબરે જમીન મારે કુસારી કરવા થેર કોઈ અમરી મારફતે કુશન કરો. જાંડની, આચ, મારી, કુશક, અમરભાણ, ખોડાચાક, વિરેરોના થીમા અને કુશાની આપીએ બીએ. ઉન્નમરકસ, પાસનક દેકસ, હિસાબના થીમા કામવાર રેન-ન્યુ કીડુસાન-સાહિબીટ કે વેપારના કામસે-સો. પાસકોઈ તેમજ અમરકાવને કમરો મા.નકોમાં કોઈ પણ કી થીમા વિના અમે ચાહ સમાક આપીએ બીએ. નેશનલ ચુક્રુબલ કાર્ડ કોસોસીએસ કોઈ કોસુલીયા અને કોઈસાવર ઉન્નમરકસ રાષ્ટ્રની કીમીટીના પ્રતિનિધ.

Office :
9 Barkly Arcade,
39 Market Street,
Phone : 339033,
Johannesburg.

Residence :
52 Patidar Mission,
13 Kort Street,
Phone : 330814,
Johannesburg.

ફરનીચર ! ફરનીચર !! ફરનીચર !!!

બેડરૂમ કુશ, કાઈનોમકુશ કુશ, વેલ્ડેલ, રેવેલસીટ કુશ, સાઈડ કોઈ કોસિસ ડેસક, કુશ કેસ, ડેલક, તલન કીમીયલ કાલે અધીરી કાકેસો. અને અધીરી કાકા કેવા કુશયો નકે.

—બોલેસ, ટેબલ અને કીચન હેરેસર—

એ કમારી કેમરેજ નીચે કાઈવાર ચામ છે. તેને રોડ કમેરો કાઈવાર રહે છે. માત્ર રોડના કાલેના પ્રાઈસ કીડુ મંત્રીઓ અને વેપાર બબરે વધારો.

L. MISTRY
51 BREE STREET, BURGERSDORP, J'BURG.
PHONE 33-4691. BOX 2626.

માસ્ટર બ્રધર્સ (પ્રા.) લીમીટેડ

જલ ભલેનાં નાવકન, રેસપી તેમજ કુશકા કપડ, કીએ બાખો અને કુશો અરે કમમ ભલેના કુશન જાઈ, કુશોવર, સરકીમ-સ અને અમ્મમો મારિ-કુડીક, બી-સ, બી-નેટસ, કોલસ; નેપકી-સ વિશેરે.

કરેક ભાતના માલ માટે તમારુ કરવા બહાનમજી.
૩૩ ચેસ્ટ સ્ટ્રીટ, બેઠાનીસબર્ગ.

ફોન : ૮૭૫-૬૭૬૬ — બોક્સ ૧૫૪૯.

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1903.

Former Editor: Manilal Gandhi—1918-1954.

No. 49—Vol. LVIII.

Friday, 16th December, 1960

PRINTED AT THE CPD LITHO PRESS
Price: FOUR PENCE

INDIAN COMMENT ON MONCKTON SUGGESTION STUPID... AND AN INSULT TO ASIAN COMMUNITY

—VALLABHAI MISTRY

(FROM OUR OWN CORRESPONDENT)

LUSAKA.—The suggestion made by the Monckton Commission that the Asian community of the Central African Federation should be represented in the Federal Assembly by a non-voting Asian member was described as "an extraordinary and most stupid suggestion," by Mr. Vallabhai Mistry, a nominated unofficial member of the Legislative Council, of Northern Rhodesia. Mr. Mistry, who was speaking in the second session of the eleventh Legislative Council (November 11, 1960) said: "It is an insult to the Asian community in the entire Federation. There is no point in the principle of offering a seat in Parliament to anyone, no matter what his race, and at the same time denying him the right to vote in that Parliament. By such a silly recommendation the Commission has ignored the Asian minorities."

Mr. Mistry said: The Federation of Rhodesia and Nyasaland has been in existence for the last seven years and ever since argument has been going on whether the three territories should continue to be linked in Federation or not and if so what sort of federation it should be.

The Africans of the northern territories who form the overwhelming majority have been against any kind of federation, in fact, the present structure of Federation has been imposed upon them much against their wishes. The British Government and the Europeans in the Federation then believed, and so they believe today, that the Africans, just emerging into civilisation and education, have no idea of the economic benefits accruing from the Federation, benefits which are also shared by them.

However, Mr. Speaker, at the time when Federation was imposed on the northern territories it was decided that it would be for a trial period of some years at the end of which things would be reviewed on the light of experi-

ence gained. But, Sir, the review coincidentally is coming at a time when Africa is changing at a terrific pace. "Freedom, Kwacha" has been the cry from the colonial and territories are becoming independent every day one after another.

In such circumstances it is necessary to assume that the Africans in the three territories of the Federation would step up their efforts to have freedom for themselves, separately, and that means the break-up of the Federation. Mr. Speaker, this promised review by the British Government is to take place towards the end of the year. With a view to provide Her Majesty's Government with a background to the conditions and the changes that should take place the British Government appointed a commission of experts led by Lord Monckton.

It is the report of this commission which is now before the House for discussion. The Monckton Commission seems to have made a sincere attempt to find solutions to a difficult problem. The recommendations of the commission are more in keeping with the present wind of change that is blowing over Africa. The commission, in my opinion, succeeded in trying to present a true picture of the Federation.

The first point, Mr. Speaker, I would like to deal with, and as far as I go into it I would like to thank the hon. Member for Lusaka Central (Mr. Sergeant) for criticising a suggestion by the Monckton Commission that there should be an Asian non-voting

Member in the Federal Assembly. I would also like to express my feeling, Mr. Speaker, about this particular suggestion. It is an extraordinary and most stupid suggestion. It is an insult to the Asian community in the entire Federation. Mr. Speaker, there is no point in the principle of offering a seat in parliament to anyone, no matter what his race, and at the same time denying him the right to vote in that parliament. By such a silly recommendation the commission has completely ignored the Asian minorities.

Another point which I also would like to criticise is that the Monckton Commission has lost sight of the fact that by proposing the composition of the Federal Assembly on a racial basis it has encouraged racism. The doctrine of racial representation in parliament has been opposed to all previous concepts where the emphasis has been on finding the best man for the job regardless of race or colour.

Apart from these criticisms Mr. Speaker, I must say that the rest of the recommendations of the commission are good, and if at all we could accept them and put them into practice we should be able to turn this country into a paradise.

As I have already pointed out earlier, the Federation was imposed against the wishes of the people of Northern Rhodesia. The Monckton Commission has said this repeatedly in its report. However, the most important fact is that upon its

Publisher's Notice

Owing to the Christmas and New Year holidays there will be no issues of the "Indian Opinion" on the following dates:
December 23, 1960,
December 30, 1960,
January 6, 1961

The "Indian Opinion" will be published as usual on January 13, 1961, and thereafter.

The management and staff of the "Indian Opinion" extend the season's greetings to all advertisers and readers and reciprocate all greetings received.

Management,
"Indian Opinion"

introduction in 1953 it did not, as described by the commission, commend the new arrangement to Africans who naturally looked to them for guidance.

No very spirited and determined effort was made when Federation came to birth to convert the African people and to counter their objections which so many of them had already formed. Mr. Speaker, none of the promises made before the birth of the Federation have been kept, but on the contrary the attitude of the Federal Government was such that it increased the fears of the Africans in both northern territories. The Federation has failed very miserably to provide, as promised, equal opportunities for all races, African advancement both politically and economically, and in removing racial discrimination from all spheres of life. I think, Mr. Speaker, it was not that it was impossible to implement all these well deserved aims of partnership. But the fact remains that the Federal Government did not pay any attention to this. The Federal Government may have considered these to be minor matters but it must realise today, in the light of the situation which it is facing, that the matters were not minor but were of the greatest importance.

CHANGE IN TELEPHONE NUMBER

As from January 3, 1961 the telephone number of Indian Opinion and Phoenix Settlement will be

Maunt Edgecombe 28

MANAGEMENT,
Phoenix Settlement.

Indian Opinion

FRIDAY, 16TH DECEMBER, 1960

Action, Not Talk, Required

AS the year comes to an end the Indian people have been given one more dose of Group Areas. The latest proclamations refer to Westville. It is now quite clear that those people who believed that the Group Areas plan was so fantastic that it would not—could not—be put into practice within the foreseeable future must now revise their assessment of the Government's determination in this matter. While the Indian people have yet to throw up a competent reply to the proclamations of the Government, the Government itself is steadily going ahead with the creation of Group Areas. Cato Manor, Reservoir Hills, Greenwood Park, Red Hill and now Westville, have all been proclaimed. What exactly is happening in the other parts of the country no one really knows for there is no central and efficient organisation engaging its attention and powers on keeping track of the Group Areas proclamations. It is quite evident that on Group Areas the Indian community has no leadership, and action against the proclamations has been left in the hands of local ratepayers' organisations.

The Congresses—Natal Indian and South African Indian—might as well formally dissolve themselves for the sum total of their political activity consists in issuing press statements in general terms. In fact, it would appear that not much thought is given to these statements either. The Natal Indian Organisation, too, is now very much of a paper organisation, as is the South African Indian Organisation. The difference, however, between the Congresses and the Organisations lies in the following: the Organisations are doing 'much by way of lobbying and negotiating to protect the interests of their supporters. In terms of action the Organisations are doing more.

While the Natal Indian Congress and the Natal Indian Organisation have not been able to do anything against the assault on the homes, businesses and livelihood of the Indian people, they are now rushing into a conference to oppose the tribal college for Indians. There will be more talking, and then what? That the Indian people are opposed to the tribal college there is no doubt. Much has been said. What is now required is action. There is no moral justification for "leaders" of the Indian community to ask others to boycott the college—still very much *in situ*—when they themselves either have no children who will be sacrificed or they have already sent away their children overseas for education. The "leaders" must set the example by *personal* action—not seek to oppose the college by calling on others to make sacrifices. That is the true Gandhian technique. Gandhi did not call on any one to do what *he himself* was not prepared to do. His leadership consisted of action, not talk. And "leaders" here are running away from where action is required—that is opposition to Group Areas—and moving to an arena where there is still room for talk—opposition to the tribal college.

MORE GROUP AREAS PROCLAIMED

WITH reference to the proclamation of group areas at Westville the Chairman of the Group Areas Board has issued the following statement. The Group Areas mentioned in this statement were proclaimed in the Government Gazette on Friday last December 9.

"On the 6th June, 1958, the portion of Westville to the north of the Palmiet River and to the east of the so-called De Vos Hugo Park and known as Reservoir Hills, was proclaimed an Indian group area. In the north this area adjoins the Reservoir Hills portion which is situated within the Durban municipal area and which was proclaimed an Indian group area at the same date. An area approximately 35 acres in extent and situated on the eastern bank of the Altar River in the northernmost point of the Westville municipal area was proclaimed an Indian group area at the same date.

In terms of the present proclamations there seems to the south of and bordering on the Palmiet River are proclaimed Indian group areas. These areas adjoin the previously proclaimed Indian group areas.

The largest of the three areas known as Rooikoppies, is bounded by the Palmiet River to the north, the Crushers of Wandsbeck to the east, the national road to the south and Rhodes Drive to the west.

The second area which is much smaller is bounded to the east and to the south by the Crushers of Wandsbeck and to the north and west by the Palmiet River.

The third area which again is smaller than the second area is situated in the easternmost corner of the municipal area of jurisdiction to the south of the Palmiet River and consists of Lots 85 to 87 and 89.

A fourth area situated immediately to the north of and bordering on the already proclaimed Indian group areas in the northernmost point of the Westville municipal area, is also now proclaimed an Indian group area.

The period within which disqualified persons are required to vacate these four Indian areas has been fixed at one year.

As the Crushers of Wandsbeck is regarded as an industrial area, it is now proclaimed for any group but left controlled.

The so-called De Vos Hugo Park at Chitons Hills and to the north of the Palmiet River be-

comes a border strip one year after the date of the proclamation.

The remaining portion of the municipal area including a portion of the Durban area of jurisdiction between Reservoir Hills and the eastern boundary of Westville is proclaimed a White group area for ownership and occupation with the exception of the following areas:—

(a) the area situated in the middle of Westville between the Palmiet River and Holmeyer Road where business is concentrated and the Indian community is, and

(b) the two areas in the south-eastern corner of Westville which are portions of the farms Roma-fortuin and Cato Manor.

The said three areas are proclaimed for White occupation and future occupation.

Disqualified persons residing in the White group area, are allowed a period of one year to vacate the area, excepting that the evacuation period in respect of the following White group areas has been fixed at five years:

(i) a small portion situated along the eastern boundary of the Crushers of Wandsbeck and between the Palmiet River and the national road, and

(ii) a triangular area, within which the Roma Institution for the Blind is situated, to the south of the national road and which consists of 56 acres.

A plan on which the proclaimed areas are clearly indicated can be viewed at the municipal offices at Westville.

The provisions of the Group Areas Development Act now applicable to the White areas and the former White areas to the south of the River as well as the Indian areas. In terms thereof the Group Areas Development Board is responsible for dealing with all property, that is, which belongs to or is by persons who are members of groups other than the group to whom the area concerned is allotted. The Minister independent volunteers to deter (Continued on page 391)

SIT-INS: NON-VIOLENCE IN AMERICA

By Stuart Nelson in the October 1960 issue of
"Gandhi Marg", a quarterly journal of
Gandhian Thought

FOR nearly three hundred and fifty years inter-dining has been one of the taboos most strictly held by whites in America in their relations with Negroes. White men and women in the Southern part of the United States stand or sit daily at counters making purchases side by side with Negroes, but, until a few months ago, for those people to sit with Negroes at lunch counters in the same manner was in the vast majority of them unthinkable.

This state of mind, supported by the segregation policy of the States, was the object of branding and discussion for months by a few Negro students in the Agricultural and Technical College of Greensboro, North Carolina. On the evening of 31st January 1960, two students decided to challenge this undemocratic and demeaning form of discrimination. "It does not seem right", said Ezell Blair, Jr., the leader, "let's go in to have our lunch and then to tell us we were not wanted at the lunch counter." His parents, said Blair, had taught him that "equality belongs to every man" and that "each individual should be able to walk in dignity".

Non-violence was the method agreed upon by the students. The year before young Blair had seen a documentary film on television depicting Gandhi being jailed and thus revealing the price this leader was willing to pay in the struggle for India's freedom. The students knew, too, of the successful 1955 bus boycott in Montgomery, Alabama, and of the non-violent spirit which characterised that movement and which motivated to possess its leader, Dr. Martin Luther King.

On February 1, four students took seats at the lunch-counter of a chain variety "Five and Ten Cent" store. They were refused service but they continued to sit until the store closed for the day. Thus began the so-called sit-ins. The next day the store was visited by an additional number of students and soon a second store was included in the campaign. An anonymous threat of bombing closed these stores and when they reopened their lunch counters were closed. Then came weeks of discussion between white and Negro citizens of Greensboro, issuing in proposals and counter-proposals.

Meanwhile, nation-wide notice

had been taken of this extraordinary event and in time, in city after city located in all Southern and border States, Negro students, sometimes joined by white students, "sat in". The store was joined and the road to retreat was closed. What were the consequences?

The students were insulted and manhandled by citizens, especially youths. Protests organised by them in protest were subjected to attacks of tear gas and water from fire hoses by order of officials. They were arrested by the hundreds and fined and when the fines were not paid, were thrown into jail. Many were dismissed from their colleges. Negro homes were bombed, including that of an attorney who represented the students in Nashville, Tennessee.

To all this what was the answer of the students? In the beginning, in rare instances, some Negro students repaid violence with violence, following which, not only were these students admonished by peaceful participants, but non-violent techniques were carefully demonstrated in mock sit-ins. Leaders of the movement continued to insist that it should be non-violent in character, whether the method followed was called non-violence, passive resistance or, as one student preferred, "positive non-violence". Gandhi was quoted and commented as the great example to follow. Thus inspired, strong young men submitted to beatings without even a word in return. White students who protested alongside Negro students suffered similar abuse without retaliation.

Impassioned was a local newspaper for the hundreds of students who have suffered this indignity in the course of the past few months. This was they have borne in the spirit of a true satyagrahi. They have gone to jail in spite of the pleas of their parents and the offer of bond from many sources. They have served as serving their sentence philosophically. Said one young woman who spent 48 days in jail: "There will be more sit-ins and more boycotting until integration at lunch-counters is won. We will continue our fight and we will continue to go to jail because

we feel we are right." Another woman student wrote from jail: "We could be out on appeal but we all strongly believe that Martin Luther King was right when he said, 'We've got to fill the jails in order to win our equal rights'."

The response in America during the past seven months of this remarkable experience has revealed a breadth of community concern and approval as exciting and significant as the movement itself. White and Negro students in Northern States, where segregation laws do not exist and where the exclusion of Negroes from restaurants is becoming rare, have given verbal and tangible support to their embattled fellow students of the South. They have picketed stores in their own communities belonging to chains of stores which are being subjected to sit-ins elsewhere. They have collected and sent to Southern centres thousands of dollars to meet the needs for arrested students, for food and for trial expenses. Some Northern students have journeyed South to join the sit-ins. A conference of the United States National Students Association, representing 1,200,000 students in 375 colleges and universities, met in Washington "to create a nation-wide awareness that a considerable body of students is concerned with what is happening in the South." These students voted endorsement of the sit-in movement and its philosophy of non-violent action. At this meeting Samuel Bowles, Yale University student and son of Christy Bowles, former United States Ambassador to India and now a member of the United States Congress, stated that "We should be able to say to the Southern students that there is no half so large, no scholarship too large, that we cannot pay it for you." The support given to the sit-in movement by students of leading institutions of the country has moved the *New York Times* to observe: "The present campus generation has been accused of self-concern and a pallid indifference to social or political questions. This issue appears to have aroused it or have few

others."

The seriousness with which the sit-in movement and Negro movement generally have been taken is reflected impressively in the attitude of the principal political parties of the country and their leaders. The Republican Party platform, without specific reference to the movement, declares that racial discrimination has no place in a nation dedicated to the proposition that all men are created equal nor can it be reconciled with a Constitution that guarantees equal protection under law. It pledges the Republicans unreservedly to the eradication of such discrimination.

The Democratic Party platform pledges the Party to the creation of a new atmosphere in which to deal with racial divisions and inequalities which threaten the proposition that all men are created equal. It calls attention to the recent peaceful demonstrations as a signal to make good the guarantees of the Constitution and to provide equal access for all Americans to all areas of community life, including voting booths, school rooms, jobs, housing and public facilities.

Vice President Nixon, candidate for the Presidency on the Republican ticket declared his support of the objectives of the Negro students to an audience in Greensboro, North Carolina, where the student protests began. "Any American", he said, "that goes into a store and buys products has a right to use every facility in that store." Leading democrats, including Senator John F. Kennedy, candidate for the Presidency, have declared themselves unequivocally in support of the objectives of the student demonstration. Democratic Governor Le Roy Collins of the Southern State of Florida has attracted wide attention by his statement that, legal questions apart, he feels it is morally wrong for a business establishment to invite customers to buy at one counter at its store and to refuse to serve them at another.

(To be concluded)

DRY RED CHILLIES

No. 1 Mixed Grade Dry Red Chillies. Net 25th Bag 45/-.

Any amount obtainable for Cash.

Green mangoes for pickle 9/- per 100

Write for Grain Bags and Super Pockets.

HAARMANS (Pty) Ltd.

Box 26, Phone 122.

BRITS, Transvaal.

THE FIGHT AGAINST UNTOUCHABILITY

By M. V. PYLEE
In "The March Of

NO provision in the Constitution of India was adopted with such unanimity and enthusiasm as Article 17 which abolishes 'Untouchability.' It had the special attraction of having been passed with cries of 'Mahatma Gandhi ki Jan.' Article 17 not only abolishes 'untouchability' but makes its practice in any form an offence punishable under the law.

Some critics of the Indian Constitution pose the question "What is the right that is created by this Article?"

The Article does not create any special privileges for anyone. Yet, it confers a great fundamental right. In the words of a member of the Constituent Assembly, an 'untouchable' himself, it is a "character of deliverance to some sixty million millions of India, one-sixth of the total Indian population, from perpetual subjugation and degrading humiliation and disgrace."

The distinguishing nature of a fundamental right is that it provides a remedy against its infringement. The abolition of untouchability becomes a fundamental right in that sense.

The custom of untouchability had not only thrown millions of the Indian population into degrading 'name and disgrace' but it had also cast into the very vitals of the nation. Mahatma Gandhi said on one occasion "I do not wish to be re-born but if I am re-born, I wish that I would be re-born as a Hindu, as an untouchable, so that I may lead a continuous struggle against the oppression and indignities that have been heaped upon those classes of people." Again, it was singularly appropriate from the moral point of view that a man who was driven from one school to another, who was forced to leave his house outside the classroom and who was thrown out of his house in the dead of night, all because he was an 'untouchable'—Dr B R Ambedkar—was entrusted with the task of framing the Constitution of India which embodied this fundamental right.

With Mahatma Gandhi's epic fast in 1931 to protest against the 'untouchability' (by which the Scheduled Castes were to be given separate education as distinguished from those of caste

The former 'untouchables' of India are those sections of the population which fell outside the four-fold caste structure. Gandhiji had made emancipation of the Harijans an integral part of the national movement. India's Constitution has abolished untouchability, making its practice in any form a cognisable offence, and it contains special provisions for the all-round development of the backward classes. Under adult franchise representatives of these classes now sit in parliament, State legislatures and local bodies, and are the makers of the country's social and economic policies.)

Hindus) the fight against untouchability had become a national cause. The movement, apart from its direct results like opening the temples to Harijans, prepared the nation for incorporating abolition of untouchability as a fundamental right in the Constitution.

Nevertheless, the evil still lingered in various forms. Speaking on the Untouchability (Offences) Bill, the Home Minister of India, Pandit Govind Vallabh Pant said in Parliament "The cancer of untouchability has entered into the very vitals of our society. It is not only a blot on the Hindu religion, but it has created intolerance, sectionalism and hypocritical tendencies. Many of the evils that we find in our society today are traceable to this heinous monstrosity. It was really strange that Hindus with their sublime philosophy and their merciful heart-boundedness even towards insects should have been party to such an incredible dwarfing of mankind. Yet, untouchability has been there for centuries and we have now to atone for it. The vice of untouchability is entirely repugnant to the structure, spirit and provisions of the Constitution."

Cognisable Offence

The Untouchability (Offences) Act came into force in June 1955. In essence the Act is an expansion of Article 17 of the Constitution under which "No citizen shall on grounds only of religion, race, caste, sex, place of birth or any of them, be subject to any disability, liability, restriction or conditions with regard to (a) access to shops, public restaurants, hotels and places of public resort, (b) the use of wells, tanks, bathing ghats, roads and places of public resort maintained wholly or partly out of State funds or dedicated to the use of the general public." According to Dr. Ambedkar, the

term shop is used here in its generic sense. It is a place where the owner is to offer his service to anybody who is prepared to go there seeking his service. Further, it is used in the sense of entry for services if the terms of service are agreed to, and not in the sense of mere right to entry. As such, a shop includes such places as laundry, shaving saloon, the office of a lawyer and the clinic of a doctor. Similarly, places of public resort include a burial ground subject to the fact that such a burial ground is maintained wholly or partly out of State funds.

The Act intends to make the enforcement of any disability against the Scheduled Caste illegal. It provides further that when the victim is a member of a Scheduled Caste, the commission of forbidden act should be presumed to have been done on the ground of untouchability. It has laid down that whatever is open to the general public or to Hindus generally should be equally open to members of the Scheduled Caste also. Thus, for example, no shop may refuse to sell and no person may refuse to render any service to any person on the ground of untouchability. Every person is entitled to such services on the terms on which they may be obtained to the ordinary citizen of the community by any other person. Any refusal on that ground entails cancellation of any licence required in respect of such profession. Any Act which interferes in any manner with the exercise of such rights by any person is an offence punishable with imprisonment for six months or a fine up to Rs. 500 or both. A subsequent offence is punishable with both imprisonment and fine. All offences under the Act are cognisable and may be compounded with leave of the Court.

With the passing of the law relating to untouchability dealt with in a uniform throughout the country, discriminatory that prevailed 1933 with regard to the of punishment for untouchability abolition been altogether removed.

Enactments

The United Provinces of A. O. 1947, was challenged in a appeal by five barbers and shoeshiners (washermen) Allahabad High Court (V. Banwari, 1951). The decision of the Court, which was unanimous, upheld the Act. The Court held that the appellants had no right to refuse to their services because the appellants were not members of a Scheduled Caste. It "The reasons given by appellants for their refusal that if they rendered to the 'Chamars' (Scheduled Caste), other Hindus would accept service from them that they would lose their business. It was urged that refusal on this ground is colourable and is not a refusal on the basis that the 'Chamars' are a Scheduled Caste. It is that the appellants did not in many words, that were refusing to render because the 'Chamars' to a Scheduled Caste, but undoubtedly was the and the only ground, of refusal, because the "belonging to a Scheduled Caste, when Hindus would not service from the appellants they rendered service to 'Chamars' and the would lose custom of the Hindus. The loss of of the other Hindus would be consequences only of the that the 'Chamars' belong to Scheduled Caste. So when appellants said that they lost the custom of other it meant that they would render service because the appellants were demanding it being to Scheduled Caste."

A comparatively recent (1958) which sought the of the Supreme Court dealt a different type of although arising out of discrimination based upon untouchability. In this case,

trustees of a Hindu temple owned by a denomination of Brahmins questioned the right of entry of Scheduled Castes in the temple for worship on the ground that it belonged to one class (denominational temple). Upholding the decision of the Madras High Court which had rejected the argument, the Supreme Court held that a denominational institution could be a public institution and therefore all classes of Hindus were entitled to enter the temple for worship. It held, however, that being a denominational temple, the community which owned it alone were entitled to participate in certain religious ceremonies and occasions in the temple as this was a right protected under the right to freedom of religion guaranteed under the Constitution. But the right of the Scheduled Castes to freely enter the temple for worship was in no way affected by this.

Judicial pronouncements of this nature are symptomatic of the emerging social pattern in independent India.

In the fight against social evils, legislation is only one of many weapons. And legislation is a poor remedy for human prejudices. The battle against every form of untouchability and social discrimination has to be carried into the hearts and minds of prejudiced people through mass contact, the mustering of public opinion and social action.

The problem, in the words of Gandhiji, is a 'hydra-headed monster'. It is being fought on different fronts.

Under the provisions of the Constitution, the States have enacted laws for the advancement of the backward classes and for the promotion of their educational, economic and social interests. Seats are reserved for them in the legislatures, and appointments in the services. Side by side, various ameliorative measures are in operation. In the sphere of education, the universities, colleges and schools have, year by year, an increasing number of Harijan boys and girls on their rolls.

These aspects apart, the very act of enfranchising the entire population of free India was of immense significance in this context. Adult suffrage has placed in the hands of 'untouchables' and the backward classes the power and initiative to sponsor revolutionary social and economic programmes. This has tremendous consequences which are already being felt. The backward classes are finding increasing representation in the Union Parliament, State

legislatures and other elected bodies, particularly in the village councils which represent the grass-roots of democracy.

The fight against untouchability is no doubt difficult in a country like India where tradition and custom have a firm hold on people's thinking and way of life. Equally difficult is the problem of educating the people into a full appreciation of its social significance. Nevertheless, intensive propaganda and publicity by the Central and State Governments have already borne much beneficial results.

Side by side with this, the Union Government and the States have been actively encouraging non-official organisations devoted to the welfare of backward classes, in their efforts for removal of untouchability. During the first Plan period a sum of over Rs. 12 millions was given as grants to such organisations. The second Five Year Plan has laid greater emphasis on this programme by enhancing the amount allotted for such grants to Rs. 20.8 millions.

Thirteen years is too short a period in the life of a nation yet the progress of India's efforts during this period to eradicate a deep-rooted social evil like untouchability is remarkable. The firm grip this evil had on millions of people is becoming a memory of a bygone era. There are occasionally reports from villages of obstruction to Harijans using public wells, tanks, roads, temples, etc., but they are exceptions in a fast changing picture. The right to equality before law and equal protection of law in Republican India is no more a right of the privileged few but a cherished privilege of all the 400 millions irrespective of caste and community, race and religion.

And what is important, this social consolidation in India is being brought about with consent.

WATCHES, Gents models—35 Jewels, waterproof, shockproof, antimagnetic, updatable mainspring, fitted with matching metal expansion straps—price 47/6. As above, but 23 Jewels—43/6. As above, but 17 Jewels—39/6. As above but with self-changing calendar, 17 Jewels—52/6. Also 21 Jewels Calendar—56/6. Other models from 19/6.

LADIES models 25 Jewels, antimagnetic mainspring, fitted with magnificent matching expansion bracelets—55/6. As above, but 17 Jewels—47/6.

A. I. AGENTS, First Floor, No. 104/105, The Majestic Building, Flax Street, or P.O. Box 9779, Johannesburg. Stocks limited, order immediately.

B-I

Sailings Between East African Ports Karachi And Bombay

S.S. Santhia due 3rd Jan. Sails 8th January 1961

PASSAGE FARE FROM DURBAN TO BOMBAY

First Class	single	with food	Rs.	£117-15-0
Second "	"	"	Rs.	£78-10-0
Third Class	with food		Rs.	£39-15-0
Third Class	without food		Rs.	£34-10-0

For further particulars apply to—

Shaik Hamed & Sons
(Pty.) Ltd.

390 Pine Street, — Durban.
Telephone 20422, Tel. Add. "KARAMAT."

Indian Records Now Cheaper!!

7/6 Each (Plus 3d Tax)

AVAILABLE IN SINGLES OR SETS

Some Of Our Latest Hits:

DIL DEXE DENIG, UJALA, NAAGHARI, USTAD, MAIN
KHINKDI, MISS INDIA, AGRA, NASHIE-KHIL-HOON, GUAR
ROAD, TALAQ, DO USTAD, SANSAR, AMAR DEEP,
MOTHER INDIA.

Special Offer: 1 Box of 10 Indian Records Assorted, 30 in Box
At a Great Saving Price—30/- per Box

ORDER NOW — FREE PACKING

C.O.D. Orders to include 7/6 deposit.

Only Obtainable At:

NATIONAL RECORD COMPANY,

2 Ajmer Arcade (off 14th Grey St. & 50 Cathedral Road)
P.O. Box 1574 DURBAN Phone 67682

Cable & Tel. Add. HARGVAN.

Phone 29368

P. Hargovan & Co.

(Pty.) Ltd.

Received Shipment of Genuine Fireworks "Kwong Man Lung" Brand. Order Your Requirements Now.

Imported Screw Cap Neck 3 1/2" Diameter Mouth Flexible Jaws

1/2 Gallon	3/6	each	P.O.R. DI. RAN
1 "	12/6	"	"
2 "	20/-	"	"
3 "	35/-	"	"
4 "	45/-	"	"

PACKING EXTRA.

CASH WITH ORDER ONLY

155-7 WARWICK AVENUE,
P.O. BOX 1250 — DURBAN.

PATRICK DUNCAN TELLS COURT

I CHOSE, AND I CHOOSE THE WAY OF NON-VIOLENCE

I DESIRE now to turn to consider, briefly, and one by one, the articles which, the Crown alleges, were subversive statements. The first article which the Crown does not like to see entitled *Massacre at Sharpeville* which appeared on 2nd April.

I firstly defined the use of the word 'massacre'. A reading of the text of the article, the only symposium account by a journalist of the killing, will show that the word was fully justified. The author, Mr. Humphrey Tye, Assistant Editor of *Drum*, described how police, armed with iron guns, fired into an unaggressive fleeing crowd. As is known in every country in the world, some innocent people were shot dead. The Oxford English Dictionary defines *massacre* as 'a general slaughter', and even today, now that persons have somewhat mellowed, I can think of no more suitable word to have used as a headline.

Why then did I use the article? Because it was written by a journalist of repute, because it concerned a historical event which touches us all, because I was given exclusive South African rights to use it, and above all because I felt it to be my duty to publicise to South Africans of all races the things that the South African police are capable of doing.

I turn now to the second article which has caused the Crown's displeasure, *Panama Gang* (known as *Langa and Nyanga*). I am not sure whether the Crown dislikes my use of the word 'gangs' as showing sympathy. I should like to state here that *Canter* stood, and stands, in complete support of the Pan-Africanist Congress in Langa. That campaign, after all, was totally non-violent, and hardly lacking in excellent results on the White minority. What do these White rulers want? Would they rather have a Black Hitler leading violent war against them? No doubt they imagine that there is a third possibility, that the African people of this country are going to say 'Ja, hee' for ever, are going to accept apartheid cheerfully and obediently for ever. Let me undertake them. That possibility does not exist. The alternatives before South Africa are liberation with vio-

lence and liberation without violence. As a South African patriot and as a democrat I choose and I choose the way of non-violence wherever it is possible.

The article for which I have to answer is 'Fortune favours the Brave'. This was an editorial giving praise to the Africanist leadership for their qualities of courage, which, as I felt, had enabled their campaign to succeed where no other campaign had succeeded.

This courage was of self-sacrificing nature. The leaders were, as they said, prepared to die, but not to kill, for freedom. There can hardly be anything nobler than such courage. I praised it then, and still praise it. I commented as I did hoping that my praise would inspire other South Africans, and perhaps future campaign leaders, with something of the greatness shown by Mangaliso Robert Sobhuwe and his lieutenants.

The fourth article with which I am charged is 'United Nations Must Intervene'. I would prefer to deal with this article later, as in my view it is the most important editorial ever published in *Contact*, and its logical place in this survey is after certain other articles.

The next article which the Crown dislikes is 'The Evening Speech' published on 16th April. Why did I publish it? Because it was a historical speech. A young man, scarcely out of his teens, leaps into prominence, leads the two townships of Langa and Nyanga in their past campaign, and shakes the houses of apartheid to the foundations. He teaches his message with a speech of which the protestant text comes into my hands. The daily press has carried nothing of this speech. The speech contains instructions from the leader of the Pan-Africanist Congress, Mr. Sobhuwe, which, if obeyed, will strengthen the campaign. The speech contains memorable and important passages which I would like to quote.

"We are not fighting Dr. Verwoerd simply because he is Dr. Verwoerd; we are not fighting against the Nationalist Party or the United party. We are not fighting against Europeans or Indians or Chinese. In short we are fighting against nobody. Our energies and forces are

directed against a set-up, against a conception and a myth. This myth—others call it racial superiority, others call it hereditary violence, others White leadership with justice, or White supremacy. We are fighting against the Calvinistic doctrine that a certain nation was specially chosen by God to lead, guide and protect other nations.

"We are not a horde of stupid, barbaric thugs which will fight against a White man simply because he is White. No sensible person can do that."

I wish here to quote the final instructions of the President of the Pan-Africanist Congress, Mr. Mangaliso Robert Sobhuwe:

To All Regions and Branches of P.A.C.:

Sons and Daughters of the Soil, Remember Africa!

Very soon, now, we shall be launching. The step we are taking is historical, pregnant with untold possibilities. We must therefore appreciate our role. We must appreciate our responsibility. The African people have entrusted their whole future to us. And we have sworn that we are leading them, not to death, but to life abundant.

My instructions, therefore, are that our people must be taught now and continuously, that in this campaign we are going to observe absolute non-violence.

There are those in our own ranks who will be speaking irresponsibly of bloodshed and violence. They must be firmly told what our stand is.

Results of violence: Let us consider, for a moment, what violence will achieve. I say quite positively, without fear of contradiction, that the only people who will benefit from violence are the government and the police. Immediately violence breaks out we will be taken up with it and give vent to our pent-up emotions and feel that by throwing a stone at a barrow or burning a particular building we are small revolutionaries engaged in revolutionary warfare. But after a few days, when we have buried our dead and made mourning ceremonies and our emotions have settled again, the police will round up a few people and the rest will go back to the farms, having forgotten

What We Are Not Going To Do:

We are not going to burn or damage any part of the Pass Book in any manner. We are not going to fight or attempt to fight, insult or attempt to insult, provoke or attempt to provoke the police in their lawful duties. We are not going to throw stones at the police or do anything that is going to obstruct the police. Any person who does all these things shall be dealt with by the police of course and we, as an organisation, shall further deal with him. Nobody is carrying money, knives or any dangerous weapon with himself tomorrow.

Admittedly the passages I have quoted are accompanied by other passages which are militant calls to action. These it is not necessary to quote here. All I would say is that nothing in the whole speech incites hatred against any group, White or non-White, and that nothing in the speech falls below the highest levels of political thought.

If it is a crime to try to help such a man speaking on such a platform, then I eagerly plead guilty in that crime.

White South Africa does not yet know how lucky it is. Instead of a Black Hitler, or a terrorist movement, people like Mr. Jansen and the P.A.C. has, been thrown up by the oppressed people of our country. One day the Whites of our land may well thank almighty God for their undeserved luck.

Reading through *Contact* of 16th April, I note that the article, 'The Monday Beatings' has not been included in the indictment. This despite the fact that it contains a photograph of a police officer dragging a man at Langa and trying to beat him with a stick, and despite the fact that much of the text of the article was taken from unburied foreign press reports, the publication of which was forbidden in all the rest of the South African press. The article also contains my own eye-witness account of a vicious and unprovoked assault by uniformed police on African pedestrians. I am surprised that this article was missed by the Crown as it contained the two guilty ideas for subversion, to

(it possible that the Crown is ashamed of the behaviour of members of the police force? I hope so.

I pass now to two editorials which the Crown has alleged are subversive. The first describes how, on 25th March, the following pledge was given by the Cape Town Pan-Africanist leadership: "Until things return to normal I will see to it that in this area no one is asked to carry passes again." And, on the evening of the same day, the suspension of the pass laws was made country-wide by General Rademeyer, the then commissioner.

It also described how, some ten days later, long before things had returned to normal (for it was only the first week of the five months' emergency), Minister Erasmus announced that the police would again ask passes.

The second editorial told the story of the more important betrayal. I quote the first part of it:

In 1838, Dingane lured Piet Retief and his party into a trap. The Boers put down their arms, and were then dealt with, and murdered by the Zulus. This was treachery.

One hundred and twenty years later, Mr. Philip Kgosane, a young South African, aged twenty, negotiated from a position of strength with the Union authorities. He, too, was induced to put down his weapon, the presence of a peaceful and orderly crowd of thirty thousand Africans. In good faith he asked them to go home, for he had been promised an interview with the Minister, Mr. Erasmus.

When he had dismissed, after he had willingly put away "his only defence, when he came for the promised interview," he was seized and gagged.

Mr. Erasmus had only two honourable courses before him. Either he might decide that the police officers who had given the pledge to Mr. Kgosane had acted beyond their authority. In this case nothing less than a public reprimand could make known the Government's displeasure and refusal to accept responsibility for the promise. Or he might decide to honour the pledge made in his name by an honourable official, and to give Mr. Kgosane the interview.

In the event Mr. Erasmus did neither. In the best of our knowledge the interview has never taken place.

In our view Mr. Erasmus is as guilty of treachery as was Dingane."

Here were two cases of betrayal. I called them so. If it

is a crime to plead the cause of good faith, to criticise governments that break solemn promises, then I am happy to be guilty of such a crime.

The last article which, it is alleged, is a subversive statement, is the column "Sam Sij" in the same issue. I have searched the column, trying to see what the Crown finds to be subversive. I have reached the conclusion that the subversive bit is a passage describing how an Archbishop, various television personalities, and some Africans had a pleasant drink together in the Mount Nelson Hotel.

In a country afflicted with apartheid, a country in which very few White persons enjoy being near Africans unless they are making money out of them, I now understand that to have printed this passage was certainly subversive.

To bring this view to a close, I would turn the attention of the court to the article "United Nations" published on 2nd April.

I published this article when it became clear that the government had lost control of the situation, and that it would be compelled to proclaim a state of emergency. I realized that what had happened in Cape Town and elsewhere was merely a forerunner of future demonstrations, and that if the government lost control for so small a cause, chaos would be likely as a result of future bigger and better organised demonstrations.

As a patriotic South African I was, and still am, disturbed by the prospect of apartheid-induced chaos in my country. I realized that there is only one force in the world able to intervene to keep chaos at bay, the United Nations. As a democrat I realized that it was possible to hope that (if the United Nations were to intervene) they would introduce free elections on the basis of the Universal Declaration of Human Rights, that is to say, on a basis of adult suffrage.

United Nations intervention would thus be likely to rid our country of the crushing weight of apartheid, to bring our people democratic freedom, and to guarantee the security of the White and other minorities. It was to bring so glorious a day nearer that I wrote the editorial.

To summarize: I decided to publish all the articles in the best of faith of April. Looking back from this somewhat calmer period I would omit nothing, add nothing, and change nothing. I leave it to a future South Africa to justify or to condemn what I did.

MORE GROUP AREAS PROCLAIMED

(Continued from page 386)

mine the values of these properties. The owners are given notice of the valuations, and if they are dissatisfied, they may lodge objections with the Group Areas Development Board, which submits such objections to the valuator. If thereafter the owners are still dissatisfied, they may ask that the matter be determined by a revision court presided over by a magistrate.

Where affected property is sold at a loss the Group Areas Development Board will compensate the seller to the extent of 80 per cent of the difference between what they receive for their properties and the basic values as determined by the valuator. An owner of affected property can, however, where the Board waives its pre-emptive right, surrender on a *quid pro quo* basis, his right to claim a depreciation contribution in respect of the property. If the owners sell their properties for more than the determined value, they are required to pay over to the Group Areas Development Board 50 per cent of the difference between the selling price and the basic value.

It is the function of the local authority, with the assistance of the National Housing Commis-

sion, to plan the areas concerned and to provide the necessary services. It is also this body that is required to provide housing for those who are unable to do so themselves. Various types of houses are built in accordance with the incomes of such persons. The National Housing Commission has also embarked on a scheme whereby individuals can obtain loans on reasonable terms for the building of their own homes.

**University College For
Indians, Durban**
Notice To Prospective
Students
Faculties of Arts, Science
And Commerce

Full-time and Part-time Students

Application forms for enrolment as student, prospectus and information obtainable between 12th December, 1960, and 20th February, 1961, at:

Registrar's City Office,
318, Whitehead Building,
Smith Street,
DURBAN, (Telephone 6-7216)
Registration of students from 20th February to 25th February, 1961, at:
Administration Building,
SALISBURY ISLAND.
Lectures commence on 1st March, 1961.
Lecture and registration fees:
£12 (R 64) per annum.
Semi-fee free, viz. £3-5-0 (R 4-30)
Examination fees as laid down by University of South Africa.

Phone 325-8756

F. O. No. 1849.

MASTER BROS. —

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS
HOUSE FOR KEEN CASH PRICES
83 West Street, JOHANNESBURG.

DIRECT IMPORT FROM INDIA AND PAKISTAN

We have pleasure in announcing the arrival for the Xmas and New Year

LATEST SHIPMENT IN

Agarbattis, Caromboards, Plastic, Rolled Gold, Silver Bangles. Latest Jewellery & Hair Ornaments. Sequins, Diagonals & Trimmings. Muradabadiware & Fancy Goods

We specially cater for Hawkers and Traders

When Next in Town it Will Pay You To Visit

A. K. HOOSSEN & SONS,
IMPORTERS—WHOLESALE

116 Queen St., (HOOSSEN'S BLDGS) Durban
Write For Our Price List

fifty years ago...

December 1910

PASSIVE RESISTANCE AND THE WOMEN'S MOVEMENT

THE following letter from England appears in the *Indian Opinion* December 7.

To the Editor, *Indian Opinion*,
Sir,—Through the accidental contact with C. K. Gandhi in London recently my interest has been keenly revived and renewed in your movement, to which my attention was first directed some years ago by my friendship with your colleague Mr. M. H. Naar. I am much struck by the progress made in late years by the South African Indian community, and by the strength and vitality of the principles which animate and unite your group, as proved by their persistence in the painful form of protest involved in repeated imprisonments. I speak here as one who has not only been in prison, but also who has suffered more or less permanent disablement in consequence, in the cause of the women's movement in England, and I fully recognise that the conditions under which your passive resistance undergo their sentences imposed amongst criminals of a differing race and of the lowest types must aggravate their sufferings a hundred-fold over and above what we have been called upon to endure in England—apart, that is, from the hunger-strike and one or two special cases. No side issue can be in question here, but a deeply-rooted principle must lie at the back of a cause for which such diverse types of men and women are prepared to suffer cheerfully. Indeed, behind the inter-racial question involved in raising the colour-bar from Indian immigration, and releasing our fellow-subjects from degrading restrictions, lies the whole issue of the dominant European economic system, uncalculated civilisation, as against the deeper and higher philosophy common not only to Vedic India but, as we believe, to the Jesus teachings of Christ also, and of the world's great Prophets and Sages everywhere. The very fact which your agitation is tabling proves this, and this view is expressed in your interesting re-print, the translation of which "Hind

Swami", from *Indian Opinion*, a booklet for which I heartily desire a wide circulation in this country on account of its intrinsic value as a statement of principles no less than for the light it throws upon the solution of the problems to be worked out between Britain and India. I agree with you that passive resistance is a misleading term, one that will not bear analysis—may it even tend to confuse the issues and create misunderstanding amongst those who, like yourself, rely upon "non-force" and consciously aim at the substitution of this urgency for the later forces which mankind is seeking to outgrow.

To me and many others the rise of the women's movement in this and other countries, and the recognition of women's status in the council Chamber, as by the health, is the very symbol and necessary token of the triumph of "non-force" over "brute-force"—as it is more commonly called here, physical force.

Passive resistance you say is a method of securing rights by personal suffering; it is reverse of "resistance by arms". May I point out here in passing that this statement implicitly covers our recent agitation for enfranchisement of women (omitting perhaps, a few isolated "symbolic acts" of protest by stone-throwing), and suggest that the objection which you take to our tactics is probably due mainly to the use of the so less misleading expression "non-force" in this country? It is clear that the method of deputations, petitions, protest meetings, direct appeals to the Government of the day, refusal to comply with unjust regulations police or other, are common to your movement and ours; and if ours has up to the present achieved the larger degree of publicity that cannot be imputed to us for blame, as the very existence of your organ proves that you recognise the function of the Press and the duty of actively working to educate public opinion by its means, in our case, as in yours, the exercise of "brute-force" has

been against us, not by us though possibly misleading and inaccurate reports from our extreme opponents in the Press may have given you a contrary impression. This much I would ask you to allow me to state in your columns on behalf of the majority of my fellow-prisoners for the women's cause.

But apart from this special question, if space permits, I would gladly express my strong sympathy with your views upon Home Rule, and my joy in recognising in you a fellow-worker in the effort to realise a nobler and higher social order than that which prevails in the West today, and seeks extension to the East. Especially I echo your words "You and I shall not wait until we can carry others with us." There are a few in all countries scattered but not discouraged, who are seeking, here and now, to live by the light which dawns, however dimly, from that we trust no longer far distant day of brotherhood, peace and freedom. In this work, Britain and India can go hand in hand, and must indeed welcome each others help in laying down firmly the principles of the new social order. This being so, my husband and

I would keenly appreciate any further accounts of the development of your group experiments on the land both the Tolstoy Farm and the Phoenix Settlement. We are also seeking a corner of earth, and a few more believers in that Home Rule which begins with the real that we may, in harmony, freedom and simplicity of living, work out a scheme of life worthy to be called human.

In the meanwhile allow me to sign myself,

Yours in the Bishop of a common ideal.

A. C. Helen Meredith

Macleod, Dene,

Marlow, Bucks, England.

No. 7, 1910.

R. VITHAL

Bookkeeping, Writing up Sets of Books, Balance Sheets, Income Tax Returns.

Contact No. 12 Barkly Avenue,

24 Market Street,

Cap. (Diagonal & Market Sts.)

Johannesburg, Phone 33-2824.

Special Offer: India-Made Agarbattis

(SHIPMENT JUST ARRIVED)

WHOLESALE TRADE PRICES

THREE ROSES, 3 toles	37/6 Doz
(Available in Thin/Thick Sticks)	
GATEWAY OF INDIA 3 Toles	45/-
" " " " " "	50/-
CHAMELI	18/-
" " " " " "	5/-
BUGANDE HANI	23/-
" " " " " "	18/-
" " " " " "	2/-
" " " " " "	4/-
LATAMANGESHEAR	4/-
CHANDAN DHOOP 3/- Box of 16 Sticks.	

CASH WITH ORDER — PRICES F.O.R. DURBAN

We have also received Genuine Basmati Rice 1/- per lb. (Minimum Order 100lb)

We are Stockists of all kinds of Indian Dhols, Spices and Condiments, Biscuits, Almonds, Tamarind, Whole Corianders and All kinds of Imported Rice.

SPECIAL PRICES TO THE TRADE

Please write for our price lists

K. HARIBHAI & SONS
(PTY.) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants

81 Victoria Street, —F.O. Box 2156—Durban.

Telegraphic Add.: "BHAISONS"

ઓપિનિયન

પ્રકાશના અધિકારી દરરોજ અને 18-23માં સ્વયંચાલુ.

ભૂવરૂપ લ'ચી રવ. અધિકારીના અધી

Price 4d.

ચિંતન કલ્પિત

કુલને રૂપ રોપ, ર'મ રોપ પથ
સુમ'મ ન રોપ તો! રાજ્ય એને
સુધે! રવભાવ એ માનવજાતની
સુધથી છે. એ સુધે જ વાતા-
વરણને ભરી દે છે તે સોના
હૃદયમાં રચાવે છે.

પ્રસ્તાવ ૫૮ સુ—અંક ૪૯

તા. ૧૬ ડિસેમ્બર, ૧૯૬૦.

શુક્રેક નંબર ૫૦, ૪

કેપના નેશનાલીસ્ટો ડૉ. ફરુખ્ખાનની કલહ નીતિનો સામનો કરે છે!

નેશનાલીસ્ટ પાર્ટીમાં ફાટફૂટ!

નેશનાલીસ્ટ પાર્ટીમાં અસહિષ્ણુતા પવન ફુંકાવા માંડ્યો છે. એવું જણાય છે કે હાલના નેશનાલીસ્ટો અને કલિફુના નેશનાલીસ્ટો એવા બે વિભાગ પડી ગયા છે. આ ફાટફૂટનું કારણ ડૉ. ફરુખ્ખાનની કલહ નીતિ છે. કેપના નેશનાલીસ્ટો એવું અને કે કે કલહ મોઢાને કલહ પ્રતિનિધિ ચૂંટી કાઢવા માટે જતાધિકાર આપવો નોંધ્યો. બપોરે ડૉ. ફરુખ્ખાન આવી નીતિના અખત વિરોધી છે. ડૉ. ફરુખ્ખાને કલહ નીતિ કપર થાંણુ પ્રવચન આપ્યું હતું. અને જી પ્રવચનમાં ડૉ. ફરુખ્ખાને ચોતાની કલહ નીતિની સ્પષ્ટતા કરી હતી.

કર્તા પણ પછી કેપના નેશનાલીસ્ટો આ નીતિની વિરુદ્ધ છે. તેઓ એમ માને છે કે પ્રવચનમાં રાજ્ય માટેની મોઢાત મેલાતી વખતે ડૉ. ફરુખ્ખાને જે વચનો આપ્યા હતા તેને ડૉ. ફરુખ્ખાન અનુસરતા નથી. આ માત્ર પછે જાણે જરી છે. ડૉ. ફરુખ્ખાને મોઢાત મેળવવા માટે પછાદિ વચનો આપ્યા હતા—પરંતુ એમાં એકનું પણ પાલન કરવા માટે તેમણે તથા નથી. ઉમ્મું, ડૉ. ફરુખ્ખાને ચોતાની રમદેવની નીતિની પકડ વધુ મજબુત કરી છે. મોઢાત પછી ચોટોલે-કર્તા જાનુઆરીની નીતિનો અખતરો કરશે—એમાં ત્યાંના ચોટોલે સેતો ખીચારા અસહ કુખ્ય જોમવે છે. આ સિવાય કે કે, જે જુદા એરીવાના કાવડાએ સાચુ પાડ્યા—અને એનાથી જિન-ચોટોલે એ વધુ તુલ્યાતી મોઢાતી વધુ કુખ્ય થઈ રહ્યા છે. આ નાજા કપરથી કલહ મોઢા મોઢા લે લે છે!

સોટીથી-ચેતીને તાને ધક્કે કે કેમ એ એક સવાલ છે! જાણે તો જર્મન નેશનાલીસ્ટો છે—પરંતુ એક દિવસ આમ જ ફાટફૂટ કરતાં નેશનાલીસ્ટ પાર્ટીના અંત આવશે. કેપના નેશનાલીસ્ટો જેમો કલહો માટે કુદની પ્રતિષ્ઠી કરનારા હતા તેમો છે ખી. જી. ડૉ. પ્રેમચંદ, ખી. પ્રેમ-ચંદ અને ખી. મોઢા. આ ફાટફૂટ કેટલો વખત ચાલે અને કયું રૂપ લે એ જ નોંધવું છે.

કેપમાં વિરોધ

કેપમાં મોટી કુશોભમાં માલકો માટે એ મોલનચુકો અને વિરામચુકો રોપ છે ત્યાં કેપના અધ્યક્ષ મોઢાએ અને જિન-ચોટોલે ત્યાં પ્રવર્તતી રમદેવ ની નીતિ સામે વિરોધ કરીનેવા માટે દર કનિવરે ભાષ છે. નવેમ્બરની ૧૬મી તારીખથી આ ટોળાએ દર કનિવરે એકાદ જાણીતા લીજરલ પાર્ટીના મેમ્બર સાથે આ મોટી કુશોભમાં ભાગ લે છે અને ખરીદ કરી પછી આ મોલનચુકોની સુચારાત સાંતિથી લઈ છે. તેઓને ત્યાં કંઈ આપવામાં આવતું નથી, કર્તા ત્યાં અવર્તતી રમદેવની દિવસ તેઓ મોટી નાંખવા પામે છે.

બપોરે બપોરે આવી ટોળા વિરોધ દર્શાવે જાય છે જારે જારે સીકેટરી-આન્કના માણસો તેઓની પાછળ જાય છે. પરંતુ હજી સુધી કેપની બરપકડ થઈ નથી. ખ. અધિકારીના અધિકાર-નીતિ આ વિરોધ દર્શાવવા નીકળેલા મોઢાએ અખસાર કરી લેલ એમ સામે છે.

અમા કનિવરે ૨૫ થી ૩૦ ડેસાઓ અને જિન-ચોટોલેની એક ટોળા લીજરલ-પાર્ટીના ખી. કેન. કેન્ટ્રીકેની નેતાગીરી નીચે એકાદી રહિતમાં આવેલા એક મહારાજા મોલનચુકમાં રાખલ થઈ. ત્યાંના સંમાજીએ આ ટોળા સાથે વાંતગીત કરી—અખમાનિત સંબોની-લેવરદેવક થઈ ન હતી. ૨૦-૨૧

ટેલીફોન નંબરની બદલી!

૩૯ જાન્યુઆરી ૧૯૬૧ થી ઇન્ડિયન ઓપિનિયન અને ફીનીક્સ સેટલમેન્ટનો ફોન નંબર નીચે સુજળ બદલાશે.

માઉન્ટ એલેક્ઝાન્ડર કેમ. અમરસાપક ફીનીક્સ સેટલમેન્ટ.

પુર્વ કેપમાં છમકલાં

પુર્વ કેપમાં કોન્સ્ટાબલની ૨૫ માણસો ફર મોલોટવા મોલોટવામાં આવતું કમકમ્મ થતાં ૧૦૮ કુપમાં જળી મવા છે. આ આમરો પ્રકાર ફર રહેતાં મોઢાને દેખાવે કલે. ચોતીસે ખરા સમાચારો બહાર આવતાં અટકાવા છે. એવું માનવામાં આવે છે કે મોલોટવા થી ૧૫ માણસો ફર ૧,૫૦૦ મોલન ને અખીન છે તે મોટીવ કુદત મેન્ડ હતી. અને ૪૦ વરસ સુધી ત્યાંના ડેરના માલિકો તેને કપચોમ દેણ ચરાવવા માટે કરતા. અમે વરસે આ અખીન અરકારે લઈ લીધી અને તે પીર કેન્દર કલોચોના અન્ટર્ગીમાને આપી. ત્યારથી ત્યાંના માન્ડ મોઢા અને આ પીર કેન્દર વચ્ચે મેરભાવ મામલો રહ્યો છે.

ધોડા દિવસ પર પીર કેન્દર અન્ટર્ગીમા ના ડેર કાઢ મોટી મધુ, અને પીરને મોલોટવાના રહેવાસીઓ કપર વહેલ પડતાં આ આમરું કમકમ્મ થયું. મધુ મોઢા વરભાર વિવરવા બની મવા છે. આ મોઢાને પાટોદાના મદદ કરી રહ્યા છે. એવું અનાઇ છે કે ટોળાને કળ મધ ન હતી. આ આમરના કમકમ્મથી મોલોટવાના મોઢા ધક્કે યુરસે થયાં છે અને આ આમરને નહોતો લેવા માટે તેઓ કંઈ અથે, અખમાન મધ મેસે તો નવાઇ નહિ.

નેરિય

અમને જણાવતા આનંદ થાય છે કે હમારા જુના અને જાણીતા પ્રતિનિધિ આણંદી રતિલાલ ગોસ્વામી દેવાઈ જેઓ આત વર્ષથી મુનિયમલ પ્રિન્ડીમ પ્રેક્ષના પ્રતિનિધિ છે તેઓ એ મોઢા અને આશિષ રોડેશીયા તથા નાસાલેન્ડ કમર્સ કામકામ કરી સંભાળી મેવડું રીકાપુ છે. ૧૯૬૧ન આખીનીવર્સના નવા માલકો વધારવાનું જુના લવાજમે ઉધરમવાનું તેમજ જલેર અખો મેળવવાનું કામકામ પુરા અંત અને ઉત્સાહથી તેઓ કરશે.

આ દેશના મહાત્મા અધિકારીના કાવધી વડે મળેલા મિત્રના રમારક સમા ચાંતિ અને અધિકારના કુલ સમા આ અખેડ પત્ર ઇન્ડિયન ઓપિનિયનના દરેક હિંદીએ માલક થયું જ નોંધ્યો. મોટી વધારે નહોતો ડિસીટની અંતરી અધિકાર તેમજ સુરેષીયન મિત્રો અને માલકોમાં વહેવતી નોંધ્યો, આના પચને એટલો મહોતો દેવાવે હશે એટલાં સાથ અને હિંદી જુનીયામાં જીતરશે. આ દરેક હિંદી આપ મોઢાને હમારી નિર્નય છે કે તેમણે દરેક માલકો મધ અધુ અને મિત્રોને પછુ અખાલી માલકો બનાવવા આ રીતે રતીલાલ આપ દેવાવે પુરેપુરો સાથ અને અકસાર આપવે.

અમરસાપક, ઇન્ડિયન ઓપિનિયન.

“ઇન્ડિયન ઓપિનિયન”

મુકબાર તા. ૧૬ ડિસેમ્બર, ૧૯૬૦.

વાતો કરતાં કાર્યની જરૂરત છે

૧૬મ વરસ પૂરી થવા આખું છે તેમ સરકારે ફિદી જનતાને એક વધુ વૃષ્ઠિ એરીયાનો પુટલો ખીલા આપ્યો છે. એ છે વેસ્ટવીલનો આશ. એ લોકોએ એક ધાતુ કંટું કે વૃષ્ઠિ એરીયાને અમલમાં લાવવું ઇચ્છે છે. તે લોકો ભીંત બૂલવા કરતાં. આજે એ વૃષ્ઠિ એરીયાનો અમલ થઈ રહ્યો છે તે ઉપરાંત આ સરકારની અકબલતા દેખાવ આવી છે. સરકારની આ વૃષ્ઠિ એરીયાઓની જાહેરાતો સામે અપાર-ફિદીઓએ હેલ્થ યોગ્ય સામનો કરવાનો રહ્યો છે ત્યારે સરકાર એકમાત્રી મતિથી વધુ જાહેરાતો બહાર પાડતી જાય છે. કેટામેનોર, રીલર્વર ફિલ્મ, ગ્રીનવુડ પાર્ક, રેડહીલ અને હવે વેસ્ટવીલમાં વૃષ્ઠિ એરીયાની જાહેરાતો થઈ છે. આ દેશના બીજા જાગેમાં શું જાણી રહ્યું છે તે બદલ પાટે એવી એક યોગ્ય સંજ્ઞા નથી કે એ આપણને યોગ્ય મહિત્તી આપે અને એ આટે કંઈ કરે. વૃષ્ઠિ એરીયાની બામલમાં ફિદી જનતા પાસે યોગ્ય નેતાઓની નથી, અને એ જવાબદારી આપી પડી છે ‘લોકલ રેટયેવલ’ જોરવાનાઇઝેશન’ પર.

નાટાલ ઇન્ડિયન કેમેસ અને કાલિય આફ્રિકન ઇન્ડિયન કેમેસો વિવેરાઇ જરૂર એકલે કારણ કે આ બન્ને કેમેસો છાપામાં જાહેરાતો બહાર પાડવા સિવાઈ બીજું કંઈ જ કરતી નથી. એક હાથે છે કે આ જાહેરાતો લેખકે કોઈ જવાબ આપવું નથી. નાટાલ ઇન્ડિયન જોરવાનાઇઝેશન અને કાલિય આફ્રિકન ઇન્ડિયન જોરવાનાઇઝેશન પણ કેમેસ જેવી જ છે. કેવલ તકાવત આ છે: જોરવાનાઇઝેશન ચોતાના ટેકેકારોના કિતને અચાવવા આટે જણી અમલતો કરે છે. કાર્યની દ્રષ્ટિએ જોરવાનાઇઝેશન વધુ કરે છે.

અપારે નાટાલ ઇન્ડિયન કેમેસ અને નાટાલ ઇન્ડિયન જોરવાનાઇઝેશન ફિદીઓના થર, ચેપાર અને જીવતર અચાવવા સકિત-માન નથી, ત્યારે તે બન્ને સંજ્ઞા ફિદીઓ આટની કોમી કોલેજ નો વિરોધ કરવા એક અધિરેશન ભરવા તઈયાર થઈ છે. ભાં બધીયે કાતો! થરો, પણ આપરે શું!

ફિદી જનતા આ કોમી કોલેજનો વિરોધ કરે છે એમાં કંઈ સંજ્ઞ નથી. એ જીવર થલુયે કહેવાયું છે. હવે કાર્યની જરૂરત છે, વાતોની અને જાહેરાતોની નહિ.

ફિદી જનતાના આ નેતાઓએ બીજાને આ કોલેજનો અફિ-પાર કરવો એક કહેવું એ વાસ્તવિક નથી. કારણ તેઓને ઓકરાં નથી આ તેઓના ઓકરાં પરદેશ બહુવા આટે ઉપડી ગયા છે. નેતાઓએ ચોતાના કાર્યથી એવી પ્રજાસિક્ષા પાડવી એકલે અને જોમ આપવો એકલે કે જેનાથી પ્રજાવ પડે. બીજા પાસેથી આ કંઈ કિવાય જોમની આશા રાખવી એ ચેતવ્ય નથી. આ જરી માંધી-નીતિ છે. ચોતે એ કરવા સકિતમાન નથી તે બીજા પાસે જવાવવાની આશા પૂ. માંધીઓએ કરી કરી નથી. તેઓ કાર્યમાં માનતા કરતાં, વાતોમાં નહિ, અને અફિ તે નેતાઓ કાર્યથી રૂર નાસે છે.

પ્રકાશકની નોંધ

કીસમસના તહેવારો વખતે અમારા સ્કાફને એ કાપડેસરની રજા આપવાની છે તે વધુ અકબલિયાની રજા આપવામાં આવે છે. તેથી અમે ૧૩મી ડિસેમ્બરની ૧૯૬૧ના અંકમાં આજુ કરીશું. ‘ઇન્ડિયન ઓપિનિયન’ અને સ્કાફ અમાને જીવન વર્ષા-પિત્તન પાડે છે.

અધ્યક્ષ
‘ઇન્ડિયન ઓપિનિયન’.

આફ્રિકાને વિનંતી

૧૩મ વરસ મુકેલીથી પુર કંટું! આજા બહુ નહું વરસ તમા માવ છે. હમારા આફ્રિકા અને યુએસકો નો આમાર માનવાની તક આપો એ, તે આપે અમારની એક જાણી તરત રવાના કરી દેવા વિનંતી કરીએ છીએ.

પૂ. માંધી આપના આપણે વારસા છીએ, ‘ઇન્ડિયન ઓપિનિયન’ આપણને વારસામાં મળેલું છે તેથી તે આપણું જ છે, તે આજુ રહે અને વિશાલ પાને એ નેતાની આપણી કરવ છે. આટે રોકે આફ્રિકા નવા વરસની એક તરીકે એક એક નહું આફ્રિકા વધારી ચોવ ચોતાની કરવ આ કરી દેવી.

એ અ.પ્રજા આમાર કરી અમારનો અમારો ભાવ છે તેઓ અમાને પેસાની તંબીમાં નાખા છે તેથી તેઓ અમારી આજ વિનંતી છે કે પૂવા કરી આજુ ન કરો અને બીજાઓની પેરે દર વરે’ આમારની અનુ-આરીમાં અમારના મોઝી દળે હમારા કાર્યમાં અમારક ભગે. આવી દેવને હોયે હમારે જીવર પેસાની જીવરથી કંટું કુધી રોઝાવ રહી છે અને એ પેસે હમારે જીવર પાસેની જોમ થઈ વરસ પુર કરવું પડ્યું છે. એ જોમ તરત પાછી જરવાઈ કરવાની છે માટે આપણું અમારના ૧૯૬૧ના ડીસેમ્બર મુકીશું આજે જ રવાના કરી આપણા પૂવા કરશે.

દર વરે’ માટે રાખી એક જાણી પેસે કરવાની તકથી અને અમાર નવાની કાપડ, તે આપે અમાર રીડે નિર્માન અમારના અમારથી ભરી દર કાપડ એવી એક રોપ આમાર રોજના ડેકાઈ યુએસકો આફ્રિકાની માંધીથી અને આપણ કરી છે. આ ચોજનાથી બન્ને પાસે મુદર અમારના થાવ છે. આપ પણ કંટુંકો તે તેમાં આપણ અમારની તકથી દુર કરી દો. એ, નીચેના કોરનામે પવ અમારથી રોપ આમાર દેખે’ તરત એકમારમાં આપણે. પવમાં તમારી એકાંત નામ અને એકેસ અમારણું.

પી. જી. કોલસ વરવલ,
લોકબીજાજા.

“અધ્યક્ષપ્રકાશ”

પ્રાસંગિક મહાભારત

‘અંતર્યામી’

આંતરિક સહા સતિ, થમનું મુખ્ય એ જાણ
આપાદી તે વધે બાજ, પાકતાં કાનનું બળ. (૧)
અસત્યો ને અસત્યો બળ, લડે ત્યાં અવ જીવનું
અમારે અપની જોડે, ત્યાં નકામી સત્ય સ્થાન. (૨)

દુષ્ટિભામાં ને કાલજમાં હવે પડેલા
થઈને પડેલા આજ મોઝાવરીમાં રવાન
કરીને સમિત દેહમાં બધ મોઝાવાન
કાનનું પર પડેલી થવા. ત્યાં તેમણે
અમારની જીવર તમા તરીકેના કાન
કપી. એક કરતા કરતા તેઓ અમાર-
તોયે’ આવી પડેલા. ત્યાં તે કોમલ
કામતા અમારના કાન અને તેમના
અ.પ્રજાવ વગેરે એટી થવા. પાંડે
પર મુકરતા બનાવ અમાર કાંચો
એકલે તે બન્નેની આપણા અમાર
આવી થવા. અમારથી ન રહેવાયું,
તે વળો:- ‘એક કાન! અમારના આમાર
થી કાન ન આપ તમા અમાર કરવા
થી અમાર ન આપ તમા અમાર કરવા
આમારના કાન અમારો અને અમારથી
કાન કરતા’ ત્યાં તે આપે આપણે
સિદ્ધી પ્રમ કામતિ એકલે:- ‘આપણે
મથા અને આ કાન એક રેડીઆ
છતાં પડેલા, આજુ કાન આ આટે
વેરનું પડે! અને કોરવા આ આટે

સાતામાતા કાન કરી તકે! એકે એક
રજાવરીમાં નામ કાંઈ કરતા તેમ તમે
દુર એકા કુશીવરીમાં અ.પ્રજા નામ
કરી નામેને! અમારના કાન એક
કાન:- ‘આપણે! તમારી બન્નેની
વાત એક કાંચો કાંચો છે, પણ બીજા
કાંચો અમાર નથી. આપી એ કાંચો
છે કે ‘હવે તેને જ કાંચો તેમાં પાપ
દાવ ન મળે’ પણ એકલે આ
સિકાતની કે કાચા થમનીવ પડી છે,
તે આપે વિમાર કરે છે. ચોતાના
આપે અમાર રીડે કરેલી બીજાઓની
ચોટી કુશીવરી આપે તે જોતા નથી
પણ ચોતે તેવાઓના અને પણ રાજ
એકી નાની કરેલી કાનને પકાડ મોટા
રજાવે જામે છે. અને ભાં કાંચી
ચોતાની કાનનું પણ પૂરે કાંચાનું ન
આપ ત્યાં કાંચી તેઓ ચોતાને થયેલા
કાનકાના અમારો. આપે પણ કાંચ
રહે છે અને બીજાઓને કાંચી રજાવે
(અમારના આટે જામે પાનું વડક)

લાલ શુરના દેહાન્ત પછી પણ કામ ચલે છે અને એનાં નામની, માદીની કે મુર્તિની ભક્તિથી અણી શકે છે એવી અકાનું પોષણ કરવાની પ્રવૃત્તિ ચાલે, ત્યારે જ અવેગ્ય અને માલ વિનાની વસ્તુ થાય છે.

“શુર પિત્ર કોન જતાવે બાટ” — એમાં ઘણું સત્ય છે. પણ જેને પોતાની વાટ બેલાયેલી લાગતી નથી, જેને શુર જતાવે તે વાટે જવાની આકાંક્ષા જીવનમાં થઈ નથી, તેને શુરની જરૂર નથી. અને, એવી જરૂર જોઈ થઈ ન હોય તેથી, દરેક કોઈને પણ શુર કરવો જોઈએ — એ ખીલ વહેતોના જેવો જ એક વહેણ છે.

તેમજ શુરની જરૂર જોઈ થયેલી અણમ થેથી અને તેને શુર તરફે રવી કરી મેવાથી વાટ રપટ થઈ જાય — એ પણ અનેક અવધાનના એવી એક અવધાન છે. કાઈ કાઈ એક વ્યક્તિ માં આપણને અદા મેડી કે તે ચોખ્ખા ચામુંદરના આપવાને સમર્થ છે, તેથી તે વ્યક્તિ સિવાય કાઈ ખીલ જાણેથી જાન મેળવવામાં કે કાઈ ઉત્તમ પ્રસંગમાંથી જોઈ લેવાને દરકત ન હોવી જોઈએ. કાઈ એકને શુર તરીકે રવીકાશે એટલે જાન મેળવવાનાં ખીલ આપવાને અરવીકાઈ અણવા એ શુર પ્રત્યે જોવેલી અવધાનનું સૂચક છે. જોતા શુરના આવા એકાંતિ આમને ઉત્તરજન આવે છે.

કાઈ પણ વ્યક્તિની ચેતવણથી (પરેરવેશ) કે તેનો સંબંધ અણુક અણુકાવિશાલ્ય કે સંસ્કારોને કે તેનાથી વચર વિચારે અંતરે જીવું તે માનસિક નબળાઈ છે કેસરી રંગના વસ્ત્રથી સન્નિવૃત્ત સંખ્યાસી, કે કાચી ચઢાવિશાલ્ય કે કાઈ સંસ્કાર પાલણીમાં કે કાંઈક શુરકુળમાં અવધાન કરી વિનીત (vulnerable) કે સ્વાતંત્ર્ય અને અધિક શુર થવા કે એવું આપવા લાયક છે એમ માની બેસવું તેમાં પણ અવધાન રહેલી છે. આ અદા પરંપરાગત હાવાથી તે સામાન્યજો નિષ્ફળ થવી શુરકલ છે. ચોડાજી વીસારથી સમજાયે કે હાલની શુર-

વર્ણીઓમાં લાગેની સંખ્યામાં દર વર્ષે ફરતો જાય છે. છતાં તેમાંથી માનને પાત્ર કે નેતૃત્વને લાયક ચોડાજી હોય છે. તેવી જ રીતે જીવન અણાવેલી વ્યક્તિઓનું સમજવું. શુરિ પ્રવૃત્તિ તપાસીને સુપાત્રતાની કસોટી કરીને અદા બેસાડવી જોઈએ. શુરિપ કે અમેરીકામાં રહી ત્યાંના વિશાલ્યો માં અવધાન કરીને કીર્તિઓ માપ કરનારમાં ખુબ આદર્ય હોય જ તેમ હોતું નથી તેવી જ રીતે શિક્ષણમાં નિવાલ કરીને આવનાર વ્યક્તિ દોષ રહિત હોય જ તેમ માનવું જોઈએ નથી. નવેક શુરિની જીવણી એટલે, શુ

સાચું, શું જોઈ તે દરાવવાની શક્તિની ખીલવણી.

આ લખાણનું કાંઈપણ આઈ ખોલી નથી. શી કાંઈકારણ અવધાનના “જીવન ચોખ્ખું” પ્રસંગનો આધાર કદ ચોક્કસ રૂપાંતર કરી જુદી રીતે જોઈવીને મારી બાજમાં આ જોઈ લખ્યો છે. મારો આશય મોલિક વિચારો રજુ કરવાનો નથી પણ સમાજમાં સાચા વિચારો રજુ કરી તેનો પ્રચાર કરવાનો છે. વાચક પોતે આ વિચારો પોતાની શુરિની કસોટી જીવન અકાંક્ષી સાચા જોડાનો નિષ્ફળ કરી લે જોઈ શકાય છે.

પ્રાસંગિક મહાભારત

(૩૮૧ પાનાનું અનુક્રમણ)

જે. મમંશાળ યુધિષ્ઠિર અને તેમના આધિપત્ય તથા કોપડી જુનારમાં જે કાંઈ કાંઈ છે, તેનું આજે આજે દેવે પ્રાપ્તિ કરી રહ્યાં છે. એક વિવેક જરૂર એવો આવશે કે જ્યારે મમંશાળ યુધિષ્ઠિર વગેરે પોતાને થયેલા અન્યાયનો જવાબ મામશે. જો એ જવાબ ન મળતાં દાંડાપથી કુષોધન વક થશે તો તે વખતે આવી દાંડાપને સામાજિક અધ્યોની રજા કાળે-જાતી નહીં કરે, કદાચ તે વખતે આમરણાંત અણમવાનું આવે તો સર્વસ્વના કોચે પણ અણમશે. કુટુંબીક મમતા કે પરાન્યના અપ વિના અણમશે. મમંની આવી પરીક્ષા અને અવધારો અને ત્યાં જ થશે. જેમ ચોડી પણ પેટમાં મળ-અણુકિ હોય, ત્યાં જગી જોજન નો શક્તિ લાલ દેખાતો નથી તેમ મમંની મહાશક્તિ પણ ચોડી પણ અણમ પાલણી અવતી હોય ત્યાં જગી દેખાતી નથી. એટલું જ નહીં બહાર મમંની ત્યાં થાય અને કસોટીને ત્યાં કુશળ નેરું પણ ચોડા વખત બસે છે. પરંતુ અતે તે ચોડી રહે છે અને કાંઈર તે કાંઈરજ સિદ્ધ થાય છે. ખીલ પણ એક વાત માલ રાખવી

જોઈએ કે મમંથી રજુ લાલ નહીં પણ અણમને સુદેશ લાલ જ માલ છે. અણમથી સુદેશ લાલ તો જોવાય જ છે, બધે પછી રજુ લાલનો અમલો ચોડી વાર અણમ નાખતો દેખાતો હોય! જુઓને મારા પીરો! આ પાંડવો આવા ધેર કુ-એમાં કેટલા પ્રસંગ અને સ્વસ્થ રહી શકે છે? અને પેલો કુષોધન કેટલો મલો અંતર-કુષિમે છે! શું આ મમં અને અણમ ના પ્રવણ હોવાની પારાસીસી નથી?”

આ વાતવાચથી કોને પુલ જાનં થયે. આ રીતે રનેકી મિલનની મધુરી મેજ માણી શી છુટા પડ્યાં. પાંડવો અને મેજમજા સખી આલતાં વાલતાં પયોગીનીદીને તારે આવી પહેાંનાં.

જે નહીંને વિદ્યારાને સુશોભિત કરેલી. સુર અણના મેલક જેના જોવારા કતા. મમતા મેજમજાને સરિતાનાં જળ મિલ થમાં કતાં તે બનેરમાં નહીં પાંડવોને અણમજન રજુ અને ઉત્તમ આજીવના આશી-વોદો મેળવ્યા.

અવિશ્વાસકથામાંથી

તમે ‘ઇન્ડિયન ઓપીનીયન’ ના ગ્રાહક છો? જો ન હોય તો શું માટે નહિ?

સુરત હિંદુ એ. સોસાયટી (વાર્ષિક જનરલ મીટીંગ)

આથી સર્વે મેંજરને અણમવાનું કે સોસાયટીની વાર્ષિક જનરલ મીટીંગ તા. ૮-૧-૧૯૬૧ના રોજ રવિવારના બપોરે ૨-૩૦ વાગ્યે સુરત એસોસી-એશનના ૧૨૭ વીકેટરીયા સ્ટ્રીટ વાળા હોલમાં થયો.

સર્વે મેંજરને જનમસર હાજર રહેવા વિનંતી છે.

કાર્યક્રમ: (૧) મીનીટસ. (૨) મંત્રીના રીપોર્ટ. (૩) પ્રીન્સિપલનો રીપોર્ટ. (૪) અણમજીનો રીપોર્ટ. (૫) અધીકારીનો તથા કમીટી મેમ્બરોની રીપોર્ટ. (૬) પરચુરજ.

એલ. બી. પટેલ, (મંત્રી)

સુ. ૧૬. એ. સી.

કુકાન વેચવાની છે

માલિકની નાકુરત તપ્પીમતના કારણે સારા લગામાં આવેલી આલેટ-શીટર અને ટેલરમીની કુકાન વેચવાની છે. કમર મળે.

Mc Koye

Tailors & Outfitters
10a Von Weilligh Street
Johannesburg.
Phone: 23-4838.

જીકાઈીય, ધનકમ ટેકસ રીટર્ન, લાઈસેન્સિંગ, રેવન્યુ કલેક્ટર-અ અને કનસ્ટેબલ માટે મળે.

આર. વીકેલ

૧૨ બાકલી આઈ, ૩૮ માર્કેટ સ્ટ્રીટ, મેરનર ડાપ્પોનલ અને માર્કેટ સ્ટ્રીટ, બેકાનીઅન, ફોન ૩૩-૧૧૫૪.

વાંચો! જરૂર વાંચો! લાલ જ થશે!

ચોરધનું મદરો, જોઈવું મળશે, પળદેલ લખશે.

કમારે ત્યાં નીચેની અધીજ વસ્તુઓ મળે છે.

કીર્તિઓ આઈ: વેળીઓ, કુશળ રપન અને ખીલ અનેક અલગી મળશે, રીજનો પણ મળશે. ગરમ કુશળ અરસીય, કુશળ, કારડીયન, કીર્તિઓ, ચટ્ટી, સોલસ વિ.

જાળકે માટે: નાયલનના કાન, ટાપી, અકીર, ચોલ, કીર્તિઓ, ચટ્ટી, સોલસ, નેપાની-ક, કુશળ, પેડીઓ, નાઈટીસ, ખીલ, ફેર્સ કસોષ, બાય રપન વિ.

ટેલક મલરડીક ફેલાવક, રપનના કસોષ, લખા, માદી, વિ. વેપાર માટે ચાંદી જેવા અણકાં રીટરવેશ રીલનું વાસલો, ઈન્ડો-કાંસો. વિશ્વળ મા માટે! સારી માલ વેચાઈ જતાં શી વાર !!

અણમજી માલોને: માખરો હેટર્સ (મો) લી.

(બીખાશાઈ માસ્તર એન્ડ સન્સ)

ફોન: ૮૪૫૫૫૫૫ — પહેલે માળે, — પો. બો. ૫૫૫૫. માસ્તર એન્ડ સન્સ — ૩૩ વેસ્ટ સ્ટ્રીટ, — બેકાનીઅન

શુજરાતી રેકોર્ડ

હિંદુસ્તાનમાં અનેલી શુજરાતી રેકોર્ડો, હવે અમારે ત્યાં મળે છે.

૨૦ રેકોર્ડોનું બોક્સ કેવળ રૂ. ૩૦-૦. રેકોર્ડોમાં લાગના, નાટકો, ગરબો વિગેરેના સંગ્રહ છે. હિંદુના “લોકસ હિંદ” ૨/૬ માં છુટી મળી શકશે.

આવો તક અને લાલ ફરીથી મળશે નહિ. પેકીંગ મફત — પોસ્ટેજ બોક્સમાં — સી.આ.ડી.ના આઈડેશ બોક્સ લઈએ.

નેશનલ રેકોર્ડ કંપની

જોષ ૨. અણમેરી આરકેઈ, આઈ ૧૪૧ એ. ૩ સ્ટ્રીટ, પો. બો. બોક્સ ૧૫૫૫, — હરબન.

હિંદના સમાચારો

તા ૧૭-૧૨-૧૯૬૦.

ચિનોબાએ યી પેલો રહેલો

ભારતમાં જુદાન પ્રવૃત્તિના સંચાલક આચાર્ય શ્રી વિનોબા ભાવેએ જનજીવનમાં શિક્ષણ અને સાહિત્યિક માધ્યમોની મજબૂતી સભરમાં પ્રવચન કરતાં જણાવ્યું હતું કે, માનવજાતની આબાદી મોટે ભાગે વૈજ્ઞાનિક પ્રગતિ સામે અધ્યાત્મવાદનું સંઘર્ષન કરવાની જરૂર છે.

તેમણે વૈજ્ઞાનિક પ્રગતિ અને અધ્યાત્મવાદને મોટરમાટીની એક રચના સાથે સરખાવતાં જણાવ્યું હતું કે મોટરમાં એકસરકારે જ એક મોટરમાટી ને મળી આવે છે અને રીક્વરેન્સ વીલ તેને દિશાસૂચન કરે છે, તેમ જીવનમાં વૈજ્ઞાનિક જ્ઞાનના રચનાત્મક ઉપયોગ મોટે ભાગે માનવ તે એક માનવ-શક્તિ કક્ષિત છે. તેમણે પેલાના આ માધ્યમમાં વિદ્યાન, અધ્યાત્મવાદ અને સાહિત્ય એ ત્રણ પરસ્પર આસપાસ મુકાયેલાં હતાં.

ઝોલ સાધુ બની જવાનો વિચાર!

ભરખાન વડા પ્રધાન જીનું ને ચીનમાં પેરોન સરકાર ખાતે ચીન-ભારત મિત્રતા સંલગ્ન કરી જાણ કરતાં હાલ ભારતમાં આખ્યા છે તેમણે ન્યુ દિલીમાં જોશીક ખોલ્યું ખાતે ઝોલ સાધુના ના એક જીવન સમજાવ્યું કરતાં જણાવ્યું હતું કે વડા પ્રધાનના ઝોલથી નિવૃત્ત થયા બાદ રાજકારી ક્ષેત્રમાંથી પણ નિવૃત્ત થઈ હું પોતા અંગે પહેરેને ઝોલ ભિખુ થવા માગું છું, તારા જીવનના એકેક દિવસમાં હું જાનો જ વિચાર કરું છું અને ઝોલ સાધુ થઈ જવાનો મારો વિચાર હંમેશાં જાય છે. ઝોલના અંગે રૂઢી જીએ અને એ રૂઢી અમારે માગવું જ નહીં.

રાજકોટ રેડિયો સ્ટેશન

ભારતના આકાશવાણીને લક્ષ્યતા આપના પ્રધાન ડૉ. કેસરે પ્રસાસ પાટલ ખાતે એવી જાહેરાત કરી હતી કે રાજકોટના રેડિયો સ્ટેશનને વિકસાવવાનો ભારત સરકારે નિર્ણય કર્યો છે. ડૉ. કેસરે રાજકોટ વિભાગની રાજમંજીરોની હરીફાઈ પ્રસંગે મુખ્ય મહેમાન બન્યા હતાં. સોમનાથ મંદિરના પટનિવસી મેળવેલ આ સમારોહમાં રાજકોટના મુકાદમાની રાજકોટ પરીષદ, ખાતાના પ્રધાન શ્રી રત્નભાઈ અમલવી, જનસહાયક વગેરે હાજર રહ્યા હતાં.

ડૉ. કેસરે રેડિયો સ્ટેશનના વિકાસ અંગે ડાઉ માહિતી આપી નહોતી

પણ એમ જણવા મળે છે કે તેની સક્રિય હાથ ને 'એક કોસેવોલ્ટ' છે તેને જાહેર ૨૦ કોસેવોલ્ટની જરૂરમાં આવેશે.

વડા પ્રધાન એમ પણ જણવા મળે છે કે ભારત સરકાર દેશમાં ૨૧ નવાં રેડિયો સ્ટેશનો આવતા વર્ષના અંત સુધીમાં સ્થાપના કરે છે. નવાં સ્ટેશનો રાવપુર, મુમબઈ, જમલપુર, પરબણી, ખનારસ, ઉદેપુર, કુર્ગ, વિજયાપુરના વગેરે વિસ્તારમાં સ્થાપાશે.

કેમિસ્ટ્રી ફંડ આધારેશન

ભારતનાર ખાતે જનનુમારીની જરૂરતામાં મોલનાર કેમિસ્ટ્રી ફંડમાં અધિવેશનની પ્રક્રિયાની પુરે અંગે ચાલી રહી છે. આવતા વૉલ દિવસે માં જ મોટા આમતું કામ પૂરું થશે.

અધિવેશનમાં હાજરી આપના મોટે વડા પ્રધાન શ્રી નરેન્દ્ર મોદી જનનુમારી એ ભાવનગર આવી પહોંચશે. ભાવનગર આવતા પહેલાં શ્રી નરેન્દ્ર ખંભાતના વેલેન્સેનોની મુલાકાત સેનાર છે. તમે વખતે નરેન્દ્ર વેલ વિભાગની મુલાકાતે એવેલા લારે જો વરસાદ થતાં તમા જ રથને રૂડી રોકવા નહોતાં એટલે જા જખતે રૂડી જઈ રહ્યા છે.

શ્રી નરેન્દ્ર મોદીની આજીવી સુધી ભાવનગરમાં રોકાશે. અને આજીવી સવારે રિલી બના રવાના થશે. જે કે કેમિસ્ટ્રી અધિવેશન તો ટીમોની સાંજ સુધી ચાલવાનું છે.

કેમિસ્ટ્રી પ્રમુખ શ્રી સંજય રેડી રજા એ ભાવનગર પહોંચશે.

કેમિસ્ટ્રી અધિવેશનમાં સૌએક વિદેશી રાજકુલો સહિત વિદેશી મહેમાનો હાજરી આપવાના છે.

અધિવેશનમાં પાંચ મંડપ રચનામાં આવનાર છે. આ મંડપોના દરે ૨૦૦ હરખાર ગોપાળદાસ દેસાઈ, ૨૦૦ જાળમસી તેવળજી, ૨૦૦ કરેણના માંથી અને ૨૦૦ મહાદેવ દેસાઈનાં નામે ભોવામાં આવનાર છે.

ખાતરનું કારખાનું

ભારતના ઉદ્યોગ પ્રધાન શ્રી મનુભાઈ યાદે વાગેલરના સેરાફના પ્રસાસ રાજમંજીરો બન્યું કેડેરજી ખાતે એક સમાને સંમેલનમાં જણાવ્યું હતું કે અંજાલ વિસ્તારમાં રૂ. ૨૫ કરોડના ખર્ચે એક ખાતરનું કારખાનું નાખવા માં આવનાર છે. દેશમાં આવાં પંદરેક ખાતર કારખાનાં પણ નાખાનાર છે.

શુભ પ્રસંગો માટે બેટ!

શ્રીઓ અને પુરુષો માટે

ઘડીયાળ!

૧૭, ૨૧ અને ૨૫ જુલૈનાં
ગ્રોગ્રેવિટીક ફેલોન્ડર.

- * શામર
- * શામરી
- * લેડો
- * રસર

વિગેરે દરેક જાતનાં ઘડિયાળ.

ઉપરાંત પુરુષોના શર્ટ સુટ, પાયજામા વિ.
તેમજ બાળકોનાં કપડાં.

હોલસેલ ભાવે મળશે

બોક્સ ૫૬૮૮, ફોન : ૮૩૫-૨૬૦૧

વલ્લભભાઈ બી. પટેલની કું.

૪૪, મારકેટ સ્ટ્રીટ, ભેદાનીસખર્મ.

ખાસ હરખાસત : હિંદની અગરખતી

(વહાણમાં આવેલો તાલે માલ)

હોલસેલ વેપારી ભાવે

જલ્લુ જુલાઈ ૩ તોલો ૩૫-૬ ૬૬૦	સુવંશ રાણી	૫ ૨૨ ૩૩-૦ ૬૬૦
(ખાતળ અને બડી લાકડામાં મળશે)	"	૨૬ ૨૨ ૧૮-૦ ૨૨
બેડે બોર્ડ ઈન્ડિય ૩ તોલો ૪૫-૦ ૬૬૦	"	૧ ૨૨ ૮-૦ ૨૨
જ ૪ ૪ ૧ ૨૨ ૬-૦ ૨૨	"	૩ ૨૨ ૪-૦ ૨૨
મચેલી ૨ ૨ ૨ ૧૮-૦ ૨૨	હાડી મચેલી	૩ ૨૨ ૪-૦ ૨૨
૨૧ ૨ ૨ ૬-૦ ૨૨	ચંદન ૫૫ ૧૬ લાકડીના ટબો ૩-૦	

ઓહર સાથે રોકકે — કરમન માટેના ભાવે.

હમારી ખાસ અસલી બાસમતીના ચોખા પહોંતે

બાસમતી ચોખા રૂ. ૧-૦ રતલ.

(બોલામાં બોલ ૧૦૦ રતલ મળશે)

અને નીચેની પરતુઓ કાપડેક ઈમ્પોર્ટ કરીએ છીએ. માલ

સારો અને કીકાવત ભાવે મળશે.

અમારા પ્રાધસ લીસ્ટ માટે લખો :—

દરેક જાતના ઇન્ડિયન લાગ, મશાલા અને કરીવાલું, સેપારી

બાદામ, આમલી, આખા નાળીયેર અને દરેક જાતના

પ્રસીડેક ચોખા.

K. HARIBHAI & SONS

(PTY) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants.

81 Victoria Street, — P.O. Box 2156 — Durban.

Telegraphic Add. "BHAISONS"

કે. જી. વલ્લભી

“જનમ મરણના સાથી”

લેખક: શ્રી વિવેકદાસ ઘાનશી

(નવલકથા માધ્યમ)

સુશીલ પણ અનિચ્છની માતાની તબીબત એવા તબીબ મધ્યક. ત્રણેક કલાક પછી ડોક્ટર આવ્યા. ત્રણેક બુલ્બ અનિચ્છને ઘેર આવ્યા. ડોક્ટરે નાક તપાસી ન્યુમોનિયાની અસર હોવાનું નિર્ધાર કર્યું. અને પ્રુવન કાળજી રાખવાની અલામત્ત કરી. સુશીલ તે આવ્યા બરમાં પ્રુવન રહી છે એ કંપના પણ કરી ચકાસી ન હતી. છતાં તેને અહીં રહેવાનું થવું મન થતું હતું. ત્રણેક કલાક તેને અહીં બેઠી રહી ન શક્યા.

‘પેલી ડોક્ટરી કાલુ હતી? નહીં રૂપાળી હતી નહિ?’ ડોક્ટર આવ્યા મધ્યક માતાએ અનિચ્છને પૂછ્યું. ‘એ ડોક્ટરની પુત્રી હતી?’ અનિચ્છ બીજા પ્રશ્નનો ઉત્તર ન આપી શક્યા.

‘મારે પણ એ... કાંઈ નહિ એવી પ્રશ્નની પ્રશ્ન.’ એક કાંઈ નિષ્વાસ કદ માતાએ પાડ્યું રેડ્યું.

‘એકલા છવન પીતાવવાનું થાય તે હું કરું.’

તે પ્રશ્નનો જવાબ માત્ર અનિચ્છની બાંહેધરી આપે.

‘મેહા, છવનના પંચ નહીં લાંબા છે. પ્રારંભમાં જ હારી જવાશે તે શી રીતે પહેલાથી મંજૂર?’ માતાએ કહ્યું.

પેતાની પ્રશ્નવાળા બેઠી અનિચ્છ કાલુ ઘેર આવ્યા.

માતાએ કહ્યું ‘આ એક કંપર આપી મધ્યક છે. એ તે, હું કે તેમાં?’ એ બેઠું પણ નથી.’

કંપર યોગ્યતા અનિચ્છ આશ્ચર્યચક્ર મધ્યક મધ્યક. કંપરમાંથી હો સોની એ નોટ નીકળ્યા. એ ન કંપની શક્ય છે આ કંપી કામગીરી પરિણામ છે.

‘હું કે તેમાં?’ માતાએ અપીલાવથી પૂછ્યું.

‘અહો પ્રશ્નના મોહામાં છે.’

‘તે’ મંજૂરતામાં?’

‘ના, અને તે અંતર પણ નથી.’

વચર મંજૂરતા પેલા મોહાવતી સરોજમાં તે એકે આગળીવાતી હતી કામગીરી એક. તેણે એકાંકિ પ્રશ્ન કર્યો.

‘અનુ, તને એ ડોક્ટરી મને ખરી?’

અનિચ્છ હું કહે? તેના સરીરમાં આજો રોમાંચ થયો. ન સમજાવ એવા માન તેના કંપરમાં ઉભારવા લાગ્યા. પણ આ થયો અહીં જ નહીં મધ્યક મધ્યક.

વિવેકે વિવેકે માતાનું સરીર નહીં પણ પ્રુવન થતું માથું. સક્રિય થવા લાગી. રૂં વધવા લાગ્યું. આરામના કાંઈ બિન્દો અજાણતા નહોતા. સુશીલ એ પ્રુવન વાર આવી મધ્યક પ્રુવન

કંપર પણ ભોલી ન થાય.

એક વિવેક સરોજ આવી. અનિચ્છ ઘેર ન હતો. તેણે ઘરની વસ્તુઓ મર્યાદા કાઢી કરી રોજ રમણ મુખી. અનુની માતાએ તેને ખાસે બોલાવી અને કહેવા કહ્યું.

‘અને, તને આ મર્યાદા મને ખરી?’

‘હા, જરૂર, કેમ ન મને?’

‘અનુનો રવભાવ તને કેવો લાગે છે?’

‘અનુજ મળે’ કુટુંબ જ જવાબ

સરોજે આપ્યો. પણ તેના કંપરમાં કાંઈ અજાણતા મધ્યક આવી. એ જવાબ અનુની માતાને તે અજાણત મેળો લાગ્યો.

મર્યાદા રાખવા થતાં જ સુશીલ એક અનિચ્છ સરમાયો. છતાં માતા ખાસે તે મેળો.

‘મેહા, કહે હું તે જવાબની માતાએ કહ્યું.’

‘કાંઈ’ ન અમલમાંથી અનિચ્છે પ્રશ્ન કર્યો.

‘તારા પિતાજી પાસે,’ માતાએ કહી નાખ્યું.

‘અને એકલો મુખીને? ના, તને કંપી જરૂર?’

અનુ માળકની માથે રહી પડ્યો. સરોજની અંખમાં પણ અજાણતા આવી મધ્યક.

‘સર, તું મને એક વચન ન આપે?’

થોડીવાર અનિચ્છની માતાએ આજીજી પૂર્વક કહ્યું.

‘કહે, ને કહેવા કે કરીશ.’

‘એમ નહિ, વચન આપ. છવનના પ્રશ્નોમાં જવાબી સમજાવતે જોખમાં ન આવે.’

‘મને, માઈ વચન છે.’

એ વચન નહિ થયો સકાય તે?’

‘તારે માઈ અસ્તિત્વ આ પુત્રી પર નહિ કોઈ સરોજે કહેવાથી કહ્યું.’

‘તો વચન આપ અનિચ્છની છવન સરોજી માનવાનું’ અનિચ્છની માતા જવાબ સાંભળવા થઈ.

છવના અંગે અંખના રોમાંચ ખડા થઈ મધ્યક. એનું કંપર યનમની કંપર. હા કહેવાની પળવાર તેને કંપરમાં થઈ આવી. પરંતુ માતાપિતાની આજીજી તેના કંપરમાં પર આવી. તેમણે હું આ માટે તેને કહેવા? તેણે આ માતા કહી રહીકારે ખરી? એક ડોક્ટરની ડોક્ટરી થોડીમાં રખડતાં કોઈકને પડ્યો? પિતાજીની આજીજી હું? મધ્યક અંખમાં કંપરનાંજોથી તે કંપર હતી. અંખારે એક તરફ નિરંતર થતું મરીમકું પ્રુવન તેને આ ઘરની પ્રુવનાથી થવા લાગ્યાવતું હતું અને તેનું કંપર તેની આજીજી? એ તે મધ્યક મુખમાં કંપર અનિચ્છની વધી પડેલાંથી. તેની મર્યાદામાંજો આજ સારાર માનતી હતી. તેનું કંપર વિવેક કંપરનાંજોથી મર્યાદા આજીજી. અને તે અનિચ્છની માતાના બોળામાં માથું નાખી રહી પડી.

‘કંપર નહિ, કંપરની વિવેક ન અંખમાં. હું અંખ જની મારી રવામ’ કહીએ. પ્રશ્નની કંપર નહિ હોય, અનિચ્છની સંજ્ઞા તે કંપર રાખશે. સરોજ, માઈ વચન મને મારી પાસે રહ્યું. તારી કંપર વિવેક જવાબો મને શી અવિશ્વાસ? અંખ માં સુખી થયો.’

‘હું તે મંજૂર મુખી હું અનિચ્છનાં છવન સાથે કંપરનાંજો? આજીજી. એકલ-લીન થશે કામ પડી સારી કહ્યું.’

‘તો’ આ માઈ વચન છે, માથું કહે આં સુખી હું પાળીશ.’

માતાએ ખરા કંપરના ઉપજાવથી માન્યતા કરતેજોવા કરાવ્યા.

‘અંખરે એકે છે અંખરે કામ પ્રુવને પરંતુ હું તે સોંપુ હું પ્રુવનો કામ અંખરે સુખી સારીએ. થત’ થીવ સારા અનિચ્છ-સર, આજ જ રહે જનમ જનમ-તરે પણ.’ માતાની આંખમાં કંપરનાંજો આજીજી, તેને આજ છવન સાથેક થતું કાળું. તેણે જનમના

અંખરે કામને માન્યતાથી અંખરે સુખન કહ્યું.’

‘સર, પેલી કંપર તે નહિ કે ને, મારા અનિચ્છને?’ થોડીવાર તેણે કહ્યું.

‘ના, આ તે અનિચ્છનાંજો એકાંકિ છે. તેને એક છવનમાં અંખરે આને તેમ નથી. અનિચ્છ સિવાય માટે મધ્યક માથું પ્રુવ.’

‘કહે હું સુખી...’ એકાંકિ સરોજ અંખરે રહી મધ્યક. અનિચ્છ માતા વિવેકો મધ્યક. પણ...પરજોમાંજો મધ્યક. પ્રુવનો મધ્યક નીકળેલા પિતાને તે આ એક નાટક જ લાગ્યું. સરોજે મળજાવથી કંપર અંખરે તેને જરૂર પણ સંજ્ઞા ન થયો. અનિચ્છ પર તે લાગે આજ પ્રુવ પડ્યું. તેનાં તે જાણે જનમ પણ જ કંપર મધ્યક. આજીજી રોજ કાંઈક સિવાય અનિચ્છ નહીં હું કરે?

એમ એમ સરોજનાંજો છવનને વિવેક નજીક આવવા લાગ્યો, તેમ તેમ અનિચ્છની આજીજી કંપરનાંજો લાગી. જરૂર એ જનમ કંપર ન રહીકારે એક એકી વડ માન્યતા હતી. સરોજે મુખી જવા તેણે મારે અંખરે કહ્યું’ પણ નિષ્ફળ. વારે વારે તેને કરતેજોવાપરો પ્રશ્ન મધ્યક આવતો હતો અને તેની આંખરે. મંજૂર કંપર આંખરે સરી પડતાં હતો. તેના કંપરમાં પ્રશ્ન થયો, ‘એકે છવન સરોજ પોતાને ચરણે મધ્યક’ તેને સુખી કરવા એ’ શી પ્રશ્ન કહે? એ પ્રશ્નનો જવાબ અનિચ્છ હું આપે? છવના ઉજ્જવળ અવિચ્છની રહી સરી પ્રશ્નનાંજો કરવા છવની નેટ તરીકે એક વીડી આપવાનું તેને મન થતું.

સરોજે વિવેક આવી પરીખે. નેટ થી રીતે આપવા લાગી, તેના અનિચ્છ વિચાર કરવા લાગ્યો. તેમ વિવેકે સર તરફથી તેને એક વીડી મળ્યા. તેમાં સંજ્ઞા તળાવની પાળ પર મળવાનું કામ હતું. અનિચ્છને નવાઈ લાગી. શા માટે તે મળવા કંપરની હતી? અનિચ્છ કંપર વિચાર ન કરી શક્યો. પણ આ મેળાપ વચન પોતે એક સરોજમાંથી આવી કંપર એ વિચારે તેને કંપર થયો.

આજીજી થતાં જ અનિચ્છ તળાવની પાળ તરફ કંપર થયો. આ નિર્જન સ્થાન પર આવે વચને માથે જ કંપર આવ્યું. થોડો સમય તે પાળીના તરફ વિચાર રહ્યો. માનવ છવનને પણ એ તરફ સાથે તે સરમાવવા લાગ્યો. ત્યાં તે તેની વિચાર પ્રવાહ અંખરે. કંપરનો પ્રશ્ન તેના કાંઈ અજાણતા એ પરિ. વિત પમરવ સર સિવાય બીજા કાંઈ કંપર તેના કંપરમાં આજો રોમાંચ થયો. પેલીમાં તે તેની સનેકમુતિ તેની પોતાની નજીક નત થતકે છવની રહી. પાળીમાં પ્રુવ રાખી જનમે અંખરે પાળ કંપર અંખરે નજીક મેળો. ‘સર, શા માટે મળવાનો વિચાર આજીજી?’ અનિચ્છ આજીજી માન્યતા કંપર.

શ્રી. યો. વલ્લભી

રેડીયોન કમ-પ્રકર

રેડીયોન કમ-પ્રકર: “અનિચ્છ”

અનિચ્છ (મી) લી.

૧૪ ફેબ્રુઆરી, ૧૯૬૦

એક નીકળે મધ્યક.

હોલસેલ અને રિપોર્ટ અંખરે અને પ્રુવનાંજો

અંખરે કંપરને કંપરે ત્યાં પ્રુવનાંજો અને પ્રુવનાંજો. આજીજી નાંખવાના માત્ર માતાની રેડીયોન કંપરને કંપર, પીળાનાંજો અને એકસુખીનાંજો. આજીજી-કામ અને પ્રુવનાંજોનાંજો. પ્રુવનાંજો અને પ્રુવનાંજો. આજીજી અને પ્રુવનાંજો. આજીજી અને પ્રુવનાંજો.

